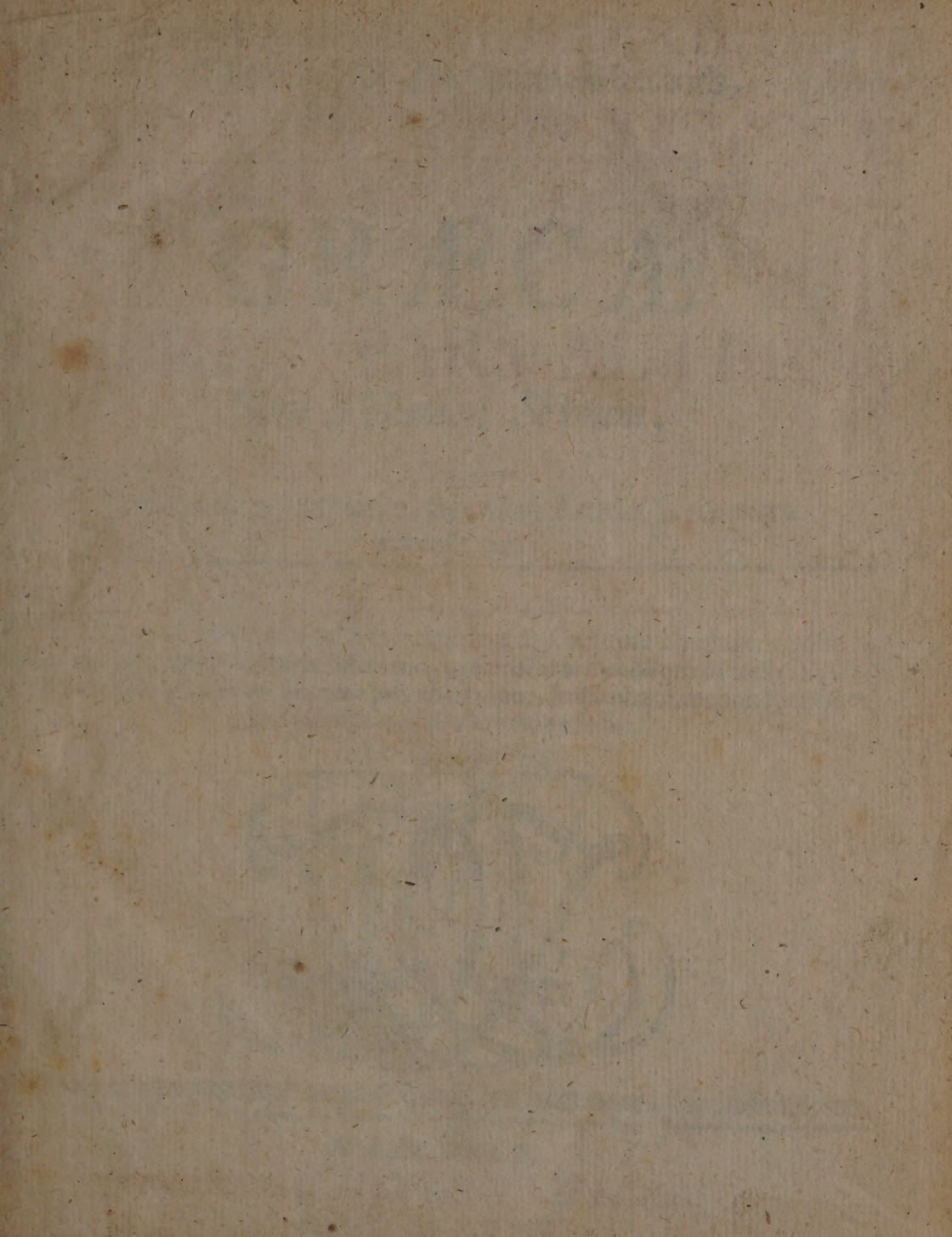
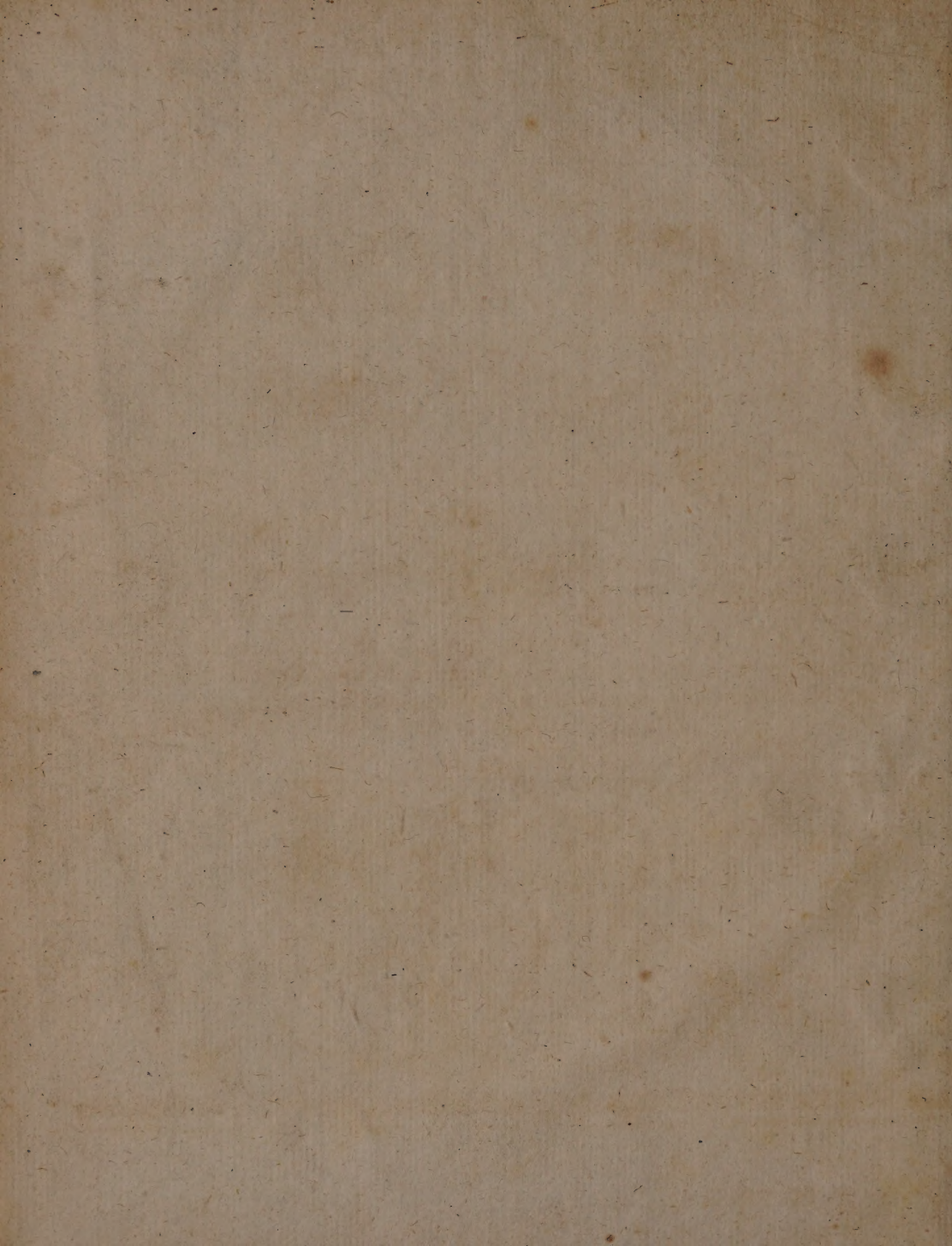

22,086/E/2

15D

60832
JO. ALBERTI FABRICII,

D. Prof. Publ. & h. a. Gymnasii Rectoris, *Maximilianus*

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

LIBRI V. PARS ALTERA,

Sive Volumen Sextum,

Quo Græci Auctores Annalium, & Historiæ Eccle-
siasticæ ac Byzantinæ, nec non Erotici Scriptores
recensentur.

Accessit præter LEONIS Imp. Naumachica, & Carmen HE-
LIODORI de Chrysopeia ad Theodosium Imp. aliaque aliorum inedita ha-
ctenus monumenta, Auctoris dissertatio, qua probatur *Crucem* qua in cælo visa DEUS
usus est ad *Constantini M.* animum permovendum, fuisse phænomenon (perinde
ut iridem) naturale, in halone solari.

HAMBURGI,
Sumptu CHRISTIANI LIEBEZEIT,
ANNO MDCCXIV.

GRACE

LIBRI V. PARS ALTERA

Sive Volumen Sextum

Geo. Gualtero Antiquario, et Theodoro Gualtero
Hæretico de Byramine, nec non Theodoro Gualtero

1629

Accusatione Theodoro Gualtero de Chrysoptoris ad Theodoro Gualtero
Gualtero monacho, Antiquario theodoro, qui opusculum de
theodoro ad Gualtero de Chrysoptoris, in theodoro Gualtero
theodoro Gualtero, in theodoro Gualtero

1629

NOBILISSIMO VIRO
ZACHARIÆ CONRA-
DO ab UFFENBACH,
J. U. Doctori Consultissimo,

S. D.
JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Iaceat quæso mihi TE, VIR
AMPLISSIME, haud invi-
to, Nomen Tuum omni Lau-
de florens libro huic meo tes-
feræ systaticæ instar præfigere, atque ob-
latione præsentis Voluminis, quod Tibi
sacrum esse volo, tanquam testimonio
publico, meæ in Te observantiæ & amo-
ris mei firmare fidem, memoriamque mei
apud Te; magnis terrarum intervallis dis-
juncti recentare. Nemo eorum qui Vir-
tutes Tuas perspectas habent, ac Te no-
verunt, sibi imperare potest, ut Te non
amet colatque inter decora Francofurti

Tuæ atque ornamenta longe clarissima:
Nemo ex illa Urbe ad nos venit, qui non
idem eruditionem Tuam, humanitatem
& pronam juvandi Literas voluntatem
celebret laudibus, atque commemoret li-
benter. Nequetam omnes expetunt oculis
animisque usurpare apparatus illum
librorum in Bibliotheca Tua dele-
ctum, & copiam, quæ non mediocri sum-
tu judicioque non minori Tuo amplifica-
tur quotidie, & rarissimis monumentis lo-
cupletatur; quàm Te, adeo instructi ac
pulchri Musarum sacrarii ædificum, &
thesauri librarii scientissimum Dominum
ac custodem, doctrina & ingenio ac vario-
rum itinerum usu præstantem convenire
& alloqui. Memini ipse quantam ex col-
loquio Tuo voluptatem ceperim, cum in
hac Urbe mihi daretur frui honore Te vi-
dendi coràm, cujus per literas jam fueram
humanitatem expertus, & amicitiam
quam absentes jam inter nos junctam pri-
dem

dem habebamus, cum præsente magis
conglutinandi, strictiusque sancienti.
Gestiit inde animus monumento aliquo
publico testatum omnibus facere, quanti
virtutes Tuas æstimem: quod cogitanti
mihi alia insuper caussa se suggessit, quæ
hocce Volumen ut tibi dicarem, me facile
potuit impellere, effecitque ut quod ex
parte jam per se tibi proprie debebatur, to-
tum jam à me jubeatur esse tuum jure me-
rito. Sane haud ingratum, spero, erit do-
ctis cognoscere, quale sit Cerimoniale il-
lud Aulæ & Ecclesiæ CPolitanæ, quod
locuples opus Constantini Porphyrogeni-
ti jussu & auspiciis conditum, ac necdum
luci publicæ donatum, à te MStum asser-
vatur, & cujus notitiam atque argumenta
benevole à te mihi communicata huic li-
bro * cujus magna pars in recensendis Hi-
storix CPolitanæ scriptoribus versatur, in-
ferui, eoque veluti purpureo limbo telam
meam exornavi. Quod vero omnes eru-

di tibi mecum à te uno ore flagitabunt, quod
invidere tu illis pro tua in literas volunta-
te ne utiquam potes, omnem rogo impen-
das operam, ut quam primum bees Or-
bem literatum tam egregio thesauro, patia-
risq; scriptoribus Byzantinis addi opus lu-
ce dignissimum, ac singularis pretii, è quo
ad Historiæ pariter latifundia amplifican-
da, & ad cognoscenda penitus linguæ
Græcæ labentis nondum satis reclusa ady-
ta, cognitionemque jucundam Antiqui-
tatis, nova insignia haud dubie auxilia &
adminicula nobis poterimus polliceri. Ita
prosperi tibi sint laudum tuarum conatus
& ex voto fluant, diuque felix sis ac fospes,
ut cum communi utilitate conjuncta feli-
citas tua prosperet rem literariam ac
publicam pulcherrimis successibus. Vale.
Scripsi Hamburgi, Calendis Maji, A. C.
MD CC XIV.

AD LECTOREM.

Um scriptorum Græcorum à temporibus Constantini M. copia non permiserit mihi hoc volumine omnia complecti, quæ ad librum quintum absolvendum superant, rogandus à me es, quisquis illorum amore ducris, ut serena interim fronte accipias quæ jam Tibi à me exhibentur. Ut autem videas quid adhuc restet, reliquatoremq; me ad breve temporis feras æque ac patienter, ecce Tibi indicem capitum proximo studio, si conatibus meis porro benigniter adspiret optimum Numen, tecum deinceps communicandorum:

1. De Dionysio Thrace, Hephæstione, Apollonio Dyscolo, Herodiano & aliis Grammaticis Græcis editis, ineditis atqve deperditis.
2. De Libanii Rhetoris scriptis & quædam illius hætenus inedita, cum versione ac notis Rev. Viri, D. Godfridi Olearii.
3. De Juliano Imp. ejusqve libris adversus Christianos, & aliis scriptis editis, ineditis, & deperditis, subjuncto elencho trecentorum amplius pro Christianæ Religionis veritate scriptorum, veterum ac recentium.
4. De S. Epiphanio & aliis qui adversus hæreses scripserunt: ac de scriptis Græcis Hæreticorum quartæ à Christonato sæculi, & posteræ deinceps ætatis.
5. De Gregorio utroqve, Nazianzeno & Nysseno, ac de duobus Basilis, Magno & Se-leuciensi.
6. De Apollinari, Nonno, Georgio Piside, Emanuele Phile & aliis Poëtis Græcis Christianis.
7. De Cyrillo utroqve, Hierosolymitano & Alexandrino, atqve Patriarcharum utriusqve Sedis notitia Chronologica atqve Alphabetica.
8. De Themistio Euphrada ejusqve Orationibus & scriptis in Aristotelem, atqve Index scriptorum in illis laudatorum.
9. De Johanne Chrysostomo, & series Chronologica atqve Alphabetica Patriarcharum Antiochenorum.
10. De S. Macario, & aliis quartæ sæculi sive qui exstant, sive qui intercidere, Græcis scriptoribus.
11. De Asterio, Synefio, Theodorito & aliis sæculi quinti scriptoribus Græcis editis & deperditis.
12. De Theone & Pappo Alexandrinis, & de aliis Mathematicis quos superioribus Voluminibus indictos prætermisi. Idem scriptorum à Theone & Pappo allegatorum.
13. De Anastasio Sinaïta & aliis scriptoribus Græcis qui florere sæculo post Christum natum sexto.
14. De scriptis Syriani, Procli, Marini, Olympiodori, Simplicii & aliorum Græcorum Platonis & Aristotelis interpretum non Christianorum, atqve indices scriptorum qui ab iis laudantur.
15. De scriptis Johannis Philoponi atqve aliorum Christianorum Philosophi interpretum, nec non index scriptorum in Philoponi commentariis allegatorum.

16. De S. Maximo & aliis sæculi VII. scriptoribus, atqve de Joanne Stobæo, & Antonio Melissa. Index scriptorum ab his laudatorum.
17. De Joanne Damasceno & aliis scriptoribus Græcis sæculi VIII. Index scriptorum qui in Damasceni parallelis aliisque scriptis allegantur.
18. De Theodoro Studita, Photio Patriarcha CPol, & aliis scriptoribus sæculi IX. cum indicibus scriptorum ab illis laudatorum.
19. De Magno Etymologico, Svida & aliis Lexicis Græcis editis atqve ineditis, de quibus libro IV. dictum à me non est. Indices scriptorum in iisdem & in Mœridis Atticista allegatorum.
20. De Joanne Tzetza scriptoribusque Græcis sæculi X. XI. XII. & XIII. Index scriptorum qui in Tzetza Chiliadibus laudantur.
21. De Andrea Presbytero, Euthymio Zigabeno, Macario Chrysocephalo, Niceta, Oecumenio, Olympiodoro aliisque qui Catenas commentariorum in libros sacræ Scripturæ sive editas sive ineditas ex SS. Patribus concinnarunt. Index scriptorum in illis catenis allegatorum.
22. De Georgio Palama, Barlamo, Maximo Planude & aliis scriptoribus sæculi à Christo nato XIV.
23. De Gennadio Scholario, Georgio Gemisto Plethone & aliis scriptoribus Græcis sæculi XV. XVI. & XVII.
24. De Confessionibus & documentis de fide ac dogmatis ritibusque Ecclesiæ Græcæ, & syllabus Græcorum qui contra suorum placita ad Occidentis Ecclesias propius accesserunt.

Hiscæ capitibus absolutis licebit mihi demum, quod jam pridem cupio, progredi ad librum sextum sive ultimum, quo juris utriusque scriptores Græcos, Legum Canonum Conciliorumque auctores & interpretes, nec minus Medicos, Chirurgos, ac Chemicos exponam, persequarq; supposititios quosdam & alios scriptores in prioribus voluminibus prætermisso, & non dictas alibi à me auctorum Græcorum collectiones: quo factò totum opus indicibus necessariis instruere, colophonemque ei imponere fas erit. Nunc quo cognoscas neq; huic, quod præsens tibi offero, volumini argumentum dignum studio tuo deesse, en tibi summa ejus capita brevi tabella descripta:

Index eorum, quæ hoc Volumine sexto sive LIBRI QVINTI parte secunda continentur :

- Caput III. De Constantino Magno Imperatore, ejusq; Orationibus, Epistolis & edictis. De Confessione & Donatione quæ sub Constantini nomine feruntur. p. 1.**
- Donationis ipsius exemplum Græcè & Latine. p. 5.**
- Digressio brevis, quæ disputatur Crucem quam in cœlis vidisse se juravit Constantinus M. fuisse Phænomenon naturale in halone solari. p. 8.**

Caput IV. De Eusebio Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum scriptoribus. Acacii plures. Eusebii scripta edita, inedita atque deperdita. Indices scriptorum in Eusebii præparatione Evangelica (p. 37.) & Historiæ Ecclesiasticæ libris allegatorum p. 63. Epistola Eusebii ad Carpianum, Græce & Latine. p. 97. Alii Eusebii amplius sexaginta. p. 105.

Scriptores Historiæ Ecclesiasticæ Græci deperditi. p. 112.

De editis, Philostorgio p. 114. Socrate p. 117. Sozomeno p. 121. Theodorito pag. 124. Evagrio pag. 125. Theodoro Lectore p. 128. Nicephoro Callisto. p. 130.

Chronicorum Scriptores Græci deperditi p. 135. & inediti. p. 157.

Chronographi post Eusebium, Græci editi Jo. Malalas ab Joanne Antiocheno diversus p. 138. Chronici Alexandrini sive Paschalis auctor p. 142. Scripta ad calcem illius Chronici vulgata à Cangelio p. 143. sq. De Dorotheo Tyrio aliisque Dorotheis p. 145. Chronicon Georgii Syncelli p. 149. Theophanis Confessoris p. 151. Nicephori Patriarchæ CPol. p. 153. Georgii Hamartoli p. 154. Hippolyti p. 155. Georgii Cedreni, ibid. Jo. Zonaræ p. 156. Michaëlis Glycæ, ibid. & Constantini Manassis. p. 157.

Indices scriptorum à Jo. Malala p. 139. Cedreno & Zonara p. 159. Georgio Syncello ac Theophane pag. 177. Chronico Alex. & Mich. Glycæ p. 205. laudatorum.

Caput V. De Byzantinæ sive CPolitanae Historiæ scriptoribus p. 219. Corporis Byzantini quod è Regia Lupara Parisiis prodit, conspectus p. 221. Nova ejus editio promissa p. 228.

Philippi Labbei Protrepticum. p. 229.

Excerpta de Legationibus. p. 230.

De Dexippo Herennio pag. 231. Eunapio 232. Petro Magistro p. 234. Prisco Panite p. 235. Malcho Philadelphienſi p. 236. Menandro Protectore. ibid. Zosimo pag. 605. Olympiodoro Thebano p. 237. Candido Isauro p. 239. Theophane Byz. & Nonnoſo. ibid. Hesychio illustri p. 240. alii Hesychii p. 243.

De Procopio Cæsareensi pag. 246. Index scriptorum ab eo laudatorum p. 265. alii Procopii pag. 258. Catalogus scriptorum ex Bibl. Segvieriana (hodie Cosliniana) propediem vulgandorum p. 253. seq. in notis,

- De Agathia Myrinensi p. 260. Index scriptorum ab eo citatorum, cap. 263.
- De Paulo Silentario p. 279.
- De Theophylacto Simocatta p. 280. Index scriptorum ab eo laudatorum p. 290. alii Theophylacti p. 284. Theophylacti Bulgaror. Episcopi Institutio Regia & alia scripta p. 285.
- De Nicephoro CPolitano Patriarcha p. 295. Conspectus operum ejus ab V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum p. 640.
- Nicephori Gregoræ scriptorum notitia tradita à Viris doctiss. Bernardo de Montfaucon & Joanne Boivin, pag. 300. De Nicephori Gregoræ Historia Byz. pag. 318. Index scriptorum in libris XXIV. Historiæ ejus laudatorum p. 324. Somnium Gregoræ tributum p. 322.
- Varia fragmenta & monumenta vetera notis Clariss. Boivini ad Gregoram inserta pag. 323. Tomus tertius & quartus à Boivino promissus p. 322.
- De Nicephoro Blemmida, pag. 341. Bryennio p. 343. Chumno & aliis Nicephoris p. 299. 341. 344.
- Scriptores post Theophanem p. 348. Anonymus de vita Leonis Armeni & quatuor proximorum Imperatorum p. 349. Constantinus Porphyrog. de vita Basilii Maced. ibid. Anonymus de Leone Philosopho & aliis Imperatoribus usq; ad Romanum juniorem p. 350. Joannis Monachi Hierosol. Joannis Cameniata, Demetrii Cydonii &c. ib. Simeonis Magistri Annales & Georgii Monachi vitæ Imperatorum pag. 352. Index scriptorum à scriptoribus post Theophanem laudatorum p. 354.
- De Leonis Sapientis aliorumque Oraculis res CPol. spectantibus p. 363. Alia Leonis Imp. scripta p. 367. Leo Philosophus à Leone sapiente Imp. diversus pag. 366. De Leonis Imp. Tacticis, p. 368. Ejus Naumachica nunc primum edita Græce & Latine, p. 372. De aliis Leonibus qui Græce scripserunt p. 379.
- De Joanne Scylitze, Thraceio, Curopalata p. 386.
- De Anna Comnena p. 390. Index scriptorum ab ea laudatorum, pag. 394. De scriptis Alexii Comneni aliorumque Comnenorum p. 392.

De Joanne Cinnamo p. 396.

De Niceta Acominato Choniata, p. 401. Fragmentum de statuis CPolitanis, Græce & Latine p. 405. Argumenta librorum thesauri Orthodoxæ fidei, Græce & Latine pag. 420. Index scriptorum in Nicetæ Choniatæ Historia Byz. laudatorum. pag. 435. Alii Nicetæ pag. 429. 430. De Nicetæ fratre Michaelle Acominato p. 402.

De Georgio Acropolita p. 448. Index virorum illustrium ab eo memoratorum p. 452.

De Joële Chronographiæ scriptore & Joanne Canano p. 456.

De Georgii Pachymeris Historia Byz. pag. 458. & aliis scriptis editis p. 465. & ineditis p. 468. De sapientia Indorum, quam Possinus Pachymeræ priori volumini subjecit p. 460.

De Joannis Cantacuzeni Imp. Historia Byz. pag. 458. & aliis scriptis p. 473. Matthæi Cantacuzeni scripta p. 474.

De Laonico Chalcocondyla p. 474.

De Georgio Codino p. 476. Index scriptorum in ejus Antiquitatibus CPol. allegatorum p. 481.

Matthæi *Μοναχῶν οἰκτρῶ καὶ θύτῃ* (ita in MS. Vindob. * pro *Μοναχῶν ιατρῶ*) & aliorum de officiis aulæ CPol. p. 479. De scriptis ineditis à Lambecio ad Codinum allegatis p. 485.

De Emanuele Chrysolora. pag. 484. Joanne Anagnosta &c. pag. 486.

De scriptis Constantini Porphyrogeniti Imp. p. 486. Index scriptorum in libris de thematibus & administrando Imperio allegatorum pag. 518. *Κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων* opus, ejusque tituli, atque inde servata excerpta de legationibus p. 230. excerpta Peiresciana. p. 490. Hippiatrica p. 493. Index scriptorum in Hippiatricis laudatorum p. 494. Geoponica pag. 500. Index scriptorum in Geoponicis laudatorum pag. 506. Ceremoniale MS. pag. 623.

)((

De

* Vide Lambecium VIII, p. 465.

De Simeone Metaphraste pag. 509. Vitæ sanctorum sive à Metaphraste sive ab aliis scriptæ, ordine Alphabetico pag. 510. Alia Metaphrastæ scripta pag. 564. Simeon νέος Θεολόγος pag. 558. Constantinus novus Metaphrastes p. 562. Julius Metaphrastes p. 514.

De Philippi Solitarii Dioptra p. 566.

De Ducæ Historia Byz. p. 567.

Anonymi varii rerum Byz. scriptores pag. 568. 573. 574.

De Imperio Orientali V. C. Anselmi Bandurii. pag. 569. De Hieroclis Synecdemo pag. 568. Agapeti scheda regia pag. 570. De Basilii Macedonis capitibus exhortationum p. 572.

De scriptis Athanasii Patriarchæ CPol. p. 582.

De Eudocia Macrembolitissa ejusque Ἱωανῆ MS. p. 587.

Anonymus de Hippodromo CPol. p. 603.

De scriptis Georgii sive Gregorii Cyprii, Patriarchæ CPol. pag. 603.

De Zosimo ejusque Historiarum libris p. 605, alii Zosimi p. 612.

De Georgio Phranze p. 615.

De Josephi Genesii Historia Byz. MS. p. 620.

De Cerimoniali MS. Constantini Porphyrogeniti quod exstat Francofurti ad Mœnum apud Nobilissimum Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. p. 623.

Scriptores quidam alii inediti ad Historiam Byz. facientes p. 683.

Scriptores deperditi Historiæ Byz. p. 684.

De Francisci Combefisii fasciculo Originum rerumque CPol. pag. 687.

De Frid. Sylburgii Saracenicis p. 689. Scriptores Græci adversus Muhamedanos p. 691.

De Martini Crusii Turco Græcia pag. 692. Catalogus MSS. quorundam CPol. p. 702.

De

De Leonis Allatii *συμμίκτοις* p. 704.

Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum fuisset incerta fide feruntur p. 707.

Conspectus Chronologicus Imperatorum & Patriarcharum CPol. à Constantino M. usque ad captam CPolin à Turcís, annotatis subinde præcipuis qui singulorum res exposuere scriptoribus. pag. 709.

Catalogus Patriarcharum CPol. à capta per Turcas Urbe usque ad A. 1708. p. 746.

Catalogus Alphabeticus Imperatorum omnium pag. 751. & Patriarcharum CPol. pag. 757. tempore quo præfuerunt ad singulorum nomina annotato.

Godfridi de Villeharduin Historia CPoleos à Gallis Venetisque A. C. 1204. capta Historia Gallice scripta p. 762. Cangii Historia CPolitana sub Imperatoribus Gallis pag. 763. Alii scriptores de illo argumento & de Europæorum in Palæstinam expeditionibus. pag. 763. Cangii Historia Byz. duplici commentario illustrata sive familiæ Byzantinæ, & CPolis Christiana: & glossarium duplex ad scriptores mediæ Græcitatís & Latinitatis. pag. 766. Anselmi Bandurii opus promissum de Imperatore CPol. numismatibus p. 767.

Martini Hanckii de Byz. rerum scriptoribus p. 768.

Rud. Cappelli Byzantina. ibid.

INDEX ALPHABETICUS Scriptorum de quibus præsentí volumine hætenus dictum est p. 769.

Caput VI. de Heliodoro, Achille Tatio, Longo, Eustathio, sive Eumathio, Theodoro Prodomo & aliis Scriptoribus Græcis eroticis, editis, ineditis ac deperditis. p. 784. V. C. Maturini Veissierii la Crose Epistola ad V. C. Jo. Christoph. Wolffium de libris Athenagoræ tributis de vero amore, & de aradosiadæ pag. 800. Heliodori carmen Jambicum ad Theodosium Imp. nunc primum Græce editum è MS. Bibl. Regiæ Paris. pag. 790.

INDEX Homonymorum, in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ hætenus discussorum p. 828. Unum

Unum adhuc est quod te velim, Lector Benevole, de scriptore ad calcem Bibliographiæ antiquariæ, ante anni spatium à me edito, Codex MS. membranaceus qui Carmen non contemnendum de ritibus Missæ mihi sub nomine Mauritiî Senonensis offerebat, verba dedit mihi, persuasitque ut illud quoniam editum non memineram, Bibliographiæ meæ annexerem atque tibi legendum offerrem. Ab eo tempore ex auctione Bibliotheca egregii viri & cum viveret mihi amici Theodori Jansonii Almelooveenii nactus sum fragmenta Caroli M. & Rabani aliorumque de veteris Ecclesiæ ritibus, Wolfgango Lazio curante excusa Antwerpia A. 1560. 8. in quibus idem carmen sed sine nomine auctoris & parum emendatum vidi exstare pag. 112. hoc titulo: Incipiunt versus de Mysterio Missæ, in vetustissimo Codice, incerto auctore: quos ob antiquitatem, cum plerique sint manci, aut ubique non consent, mutare consulto nolimus. Postea allatum ad me è Belgio est volumen Operum Hildeberti, Cenomanensis primum deinde Turonensis Episcopi, sæculo duodecimo, eodem quo Mauritius vixit clari, editum Parisiis A. 1708 fol. & Antonii Beaugendre, Monachi Benedictini opera expolitum: in illo pag. 1135. reperio idem carmen sub Hildeberti nomine accurate recensitum ad Codices sex MSS. atque editionem Hildeberti Parisiensem A. 1548. Exstat etiam sub Hilberti nomine in Bibliothecis Patrum Parisiensibus universis, nec non in Colonienſi T. XI. & Lugdunenſi T. XXI. Ex emendationibus vero quas vir doctus Christophorus Augustus Heumannus Actis Eruditorum Lipsiensibus Anni superioris MDCXIII. p. 542. seq. fecit inferi, sunt quæ consensu Codicum constanter repudiantur, & sine quibus sensus pulchre consistit, ut primo statim versu, vocabulum piorum quod jubet reponere pro priorum quod est in omnibus editis ac MSS. & instituto scriptoris optime congruit, & versu 549. confirmatur. Sunt nihilominus etiam quæ scite excogita sunt, nec temere repudianda, ut quod versu 31. vir Clarissimus legit:

Ille stat à dextris, quia quæ fuit antea inanes
Exsecrata Deos, gens quasi dextra fuit.

Similiter versu 73. recte monet legendum esse probat, & versu 158. actor, pro auctor quod posterius etiam novo operum Hildeberti editori placuisse video, Vale.

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ LIBRI V. PARS ALTERA.

CAPUT III. DE CONSTANTINO MAGNO, IMPERATORE.

Constantinus M. 1. Ejus Orationes, Epistolæ & edicta. 2. Confessio & Donatio supposita Constantino. 3. Dissertatio sive Digressio qua probatur crucem quam vidit in cœlo Constantinus, fuisse Phenomenon naturale Crucis in Halone solari. 4.

I.

Flavius Valerius Aurelius Claudius CONSTANTINUS, cognomine *Magnus*, Flavii a) Valerii Constantii Chlorig F. natus Naisi Daciæ opido A. C. 274. die

A

a) Ita vocatur in numis, ut apud Tristanum T. 3. p. 395. quanquam alii, ut Aurelius Victor Julium Constantium appellant. Constantini M. numos illustrarunt præter alios, qui numismata Imperatorum edidere, Cangius in familiis Byz. atqve Alexander Wilhelmus S. I. in Actis Sanctior. T. V. Maji p. 22. seq.

die 27. Febr. Parenti in Imperio successit A. C. 306. 25. Jul. Uxorem habuit *Minervinam* Crispi matrem, eaqve defuncta Herculi filiam Flaviam Maximianam *Fauſtam*, ex qua Constantinum, Constantium & Constantem, Constantiamqve & Helenam genuit. Idem post visum in Cœlo Crucis insigne Christiana sacra amplexus & victoria de Maxentio potitus est A. C. 312. Hinc Maximino à persequendis Christianis desistere coacto, & victo etiam Licinio nihil ab eo intermissum quod ad Ecclesiam Christi ornandam amplificandamq; & studia literarum fovenda b) facere posset. Unde à Græcis *ιοαννισολας* vel *ὁ βασιλεῦς* c) *Ἀπόστολ* dicitur & solenniter colitur ejus memoria die XXI. Maji. Non ineleganter etiam à Theodorito in Historia religiosa p. 768. appellatur Christianorum Zorobabel, qui fideles è captivitate liberavit & templa eis restituit. Denique multis pace & bello præclare gestis, morti vicinus ab Eusebio Nicomediensi non procul Nicomedia in Achyrone villa baptismum d) suscepit, & paucis diebus post diem obiit sacro Pentecostes festo 22. Maj. A. C. 337. Feliciano & Titiano COSS. cum regnasset 30. annos, menses novem, dies 27. vixissetqve annos 63. menses duos, & dies 25.

II. Exstant ejus *Epistola* complures ab Eusebio & aliis servatae, quæ à doctissimo Caveo in Hist. literaria scriptorum Ecclesiasticorum diligenter recensentur. Ejus observatis pauca hæc si placet addes. *Epistola*

ad

b) Aurel. Victor in Epitome cap. 41. de Constantino: *Commodissimus rebus multis fuit: Calumnias sedare legibus severissimis, nutrire artes bonas, præcipue studia literarum: legere ipse, scribere, meditari, audire legationes & querimonias provinciarum.* Confer Eusebii Orat. de laudibus Constantini pag. 361. ubi de Scholis ab eo constitutis.

c) Vide Vales. ad Euseb. IV. 60. de vita Constantini, & Mich. le Quien ad Damasce-num T. 1. pag. 630.

d) Baptismum alterum, quem à Silvestro Episcopo Romano suscepisse lepra oblitum Constantinum, acriter adversus Tentzelium τὸν μακάριον disputat Clarissimus Schellstratenus, fabulis adscribunt non modo Protestantes, ut præter laudatum Tentzelium parte 2. diff. selectar. Abraham Scultetus in diff. antiBaroniana de baptismo Constantini Romano, Neostadii 1607. 4. sed pleriqve etiam in Romana Ecclesia eruditi viri, ut Benedictini ad Ambrosium T. 2. pag. 1209. Tillemontius T. 4. Hist. Imperator. pag. 634. Papebrochius in Actis Sanctior. T. V. Maji 21. pag. 14. sq. & Conradus Janningus in Apologia pro Papebrochio, quæ præmittitur Actis Sanctorum T. 1. Junii pag. XVI. seq.

ad Arbanasium fragmentum pro Ario recipiendo e) habet etiam Socrates lib. 1. cap. 27. & Sozomenus II. 22. *Edictum prius pro pace* Christianis concedenda, quod Græce Eusebius refert X. 5. Hist. servavit latine Lactantius lib. de mortibus persecutorum c. 48. *Epistola ad Ecclesias de Synodo Nicæna* legitur etiam apud Theodoritum lib. 1. Hist. Eccles. cap. 10. *Epistola ad Arium & Arianos* quam producit Gelasius in Actis Concilii Nicæni III. 1. suppositia videtur Casaubono in Casaubonianis pag. 143. Prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1595. 8. Ab *Epistola ad Synodum Tyriam* quam habent Eusebius IV. 42. de vita Constantini, & Theodoritus lib. 1. Hist. cap. 29. diversa est quæ exstat apud Socratem lib. 1. cap. 34. Sozomenum II. 28. nec minus in Tripartita III. 7. & apud Nicephorum VIII. 50.

Oratio ad sanctorum cœtum, ad calcem librorum Eusebii de Constantini vita legitur Græce è latino versa, non ab Eusebio, sed ab alio interprete, ut ipse lib. IV. cap. 32. de vita Constantini diserte innuit.

Similiter à nescio quo è latino Græce versa est brevis *Oratio ad Synodum Nicænam de Pace*, quam idem Eusebius III. 12. exhibet. Prolixiorẽ quæ occurrit apud Gelasium II. 7. legit etiam Theodoritus, ut ex ejus lib. 1. cap. 7. Historiæ colligitur.

Edicta quam plurima Constantini illustant Jac. Godofredus ad Codicem Theodosianum, Franciscus Balduinus Jctus in suo Constantino Basil. 1556. & Argent. 1612. 8. & qui ad tempora quælibet sua revocant Annalium scriptores, ac præcipue Tillemontius Tomo IV. Historiæ Imperatorum. Cæterum edictum quod sub Constantini nomine vulgavit Nicolaus Cusanus lib. III. Concordiæ Catholicæ cap. 35. Honorio ac Theodosio vindicat, & integrius edidit Sirmondus ad Sidonium pag. 245.

A 2

III.

e) Neque tamen Arii hæresin ideo probavit Constantinus, de qua nondum ei satis liquerat, sed speravit se ita dissidiorum semen in herba suppressurum. Confer ejus Epistolam Irenicam ad Alexandrum & Arium, apud Eusebium II. 64. seq. de vita Constantini, & ad illam B. Balthaf. Bebelii exercitationem Historico-Theolog. Argentorat. 1663. & Nic. Vedelium de prudentia Veteris Ecclesiæ pag. 202. 267.

III. *Confessio* Constantini ad Silvestrum Episcopum Romæ, quæ latine exstat ad calcem recognitionum, aliorumque scriptorum Clementi Rom. suppositorum, Colon. 1569. fol. pag. 471. perinde ut Acta Silvestri, spuria est.

Donatio quæ eidem Silvestro à Constantino facta fertur, Romanæ etiam Ecclesiæ doctissimorum virorum f) iudicio ac consensu itidem est commentitia. Primus ejus meminit Aeneas Parisiensis, qui circa A. C. 854. scripsit, libro adversus decem objectiones Græcorum T. 7. spicilegii Dacheriani pag. 111. inde Hincmarus Rheemensis, Petrus Damiani, Leo IX. Ado, aliique. Editiones ejus admodum diversæ feruntur, una quam habent Acta spuria Silvestri, quamque Anselmus Lucensis Collectioni suæ Canonum lib. IV. cap. 32. DEus dedit lib. IV. c. 2. Ivo Carnotensis parte 5. decreti cap. 49. & Gratianus parte 1. decreti dist. 96. c. 14. latine inseruit, licet in antiquioribus Gratiani Codicibus legi negat Antoninus Archiepiscopus Flo-

- f) Primus proluxa & disertâ Oratione ejus falsitatem ostendit *Laurentius Valla*, quæ & separatim excusa est plus simplici vice, & cum Ulrici Hutteni præf. in Ortuini Gratii fasciculo rerum expetendarum ac fugiendarum apud Londinenses recuso, & in Simonis Schardi syntagmate tractatum de Imperiali jurisdictione legitur. Aeneas Sylvii aliorumque plurium testimonia Vallæ suffragantia produxit Flacius in Catalogo testium Veritatis, & Rob. Cocus in censura Vett. scriptorum, quibus adde Baronium ad A. C. 324. n. 118. seq. & 1191. n. 52. seq. Isaacium Habertum ad Ecclesiæ Græcæ *ἀρχιερωσύνην* pag. 24. Jo. Morinum in Historia Gallicæ edita liberatæ per Constantinum Ecclesiæ, deque origine ac progressu potestatis sæcularis Romani Pontificis c. 8., Petrum de Marca III. 12. de Concordia Sac. & Imperii & VI. 6. §. 6. Antonium Pagi ad A. 324. n. 16. Tillemontium T. 4. Hist. Imperator. pag. 226. Petrum Josephum Cantelium Hist. urbium metropol. parte 2. diff. 2. cap. 2. n. 7. & præcipue Natalem Alex. Sec. IV. diff. 25. Quos facile opposueris Aug. Steucho lib. de donatione Constantini, Lugd. 1545. Jac. Gretsero de munificentia Principum in sedem Apostolicam, Ingolst. 1610. 4. pag. 86. seq. & Apologia pro Bellarmino cap. 21. & Nicolao Schaten in Carolo Magno Romano Catholico lib. 2. cap. 6. Ex Protestantibus de falsitate donationis hujus videndi Jo. Henelius in Otio Uratislaviensi cap. 22. Gisb. Voëtius T. 2. dissp. select. pag. 869. seq. Jac. Usserius de Ecclesiarum successione & statu pag. 60. Jo. Rainoldus Colloquio cum Hardto pag. 227. seq. Franciscus Hottomannus in bruto fulmine Sixti V. pag. 128. 151. seq. & novissime Rev. D. Jo. Andreas Schmidius in Historia Sæculi IV. fabulis variorum in rebus Constantini M. maculata, Helmst. 1712. 8cc. *Editum seu fictum seu depravatum, adeoque indignum quo Silvestri Pontificis Historia augeatur*, inquit Papebrochius, propylæo ad Acta Sanctor. T. 2. April. pag. 1.

Florentinus parte 1. hist. tit. 8. cap. 2. §. 8. *Theodorus* autem *Balsamon* Græce versam exhibet in scholiis ad Photii Nomocanonem tit. VIII. in Bibl. Canonica Justelli T. 2. pag. 929. seq. Illa Balsamonis versio una cum altera *Matthæi Blastaris* edita etiam est à Marquardo Frehero A. 1610. 4. additis animadversionibus. Longe prolixior est quam vertit è Græco latine & Julio II. Pontifici inscripsit *Bartholomeus Picernus* de Monte arduo. Hæc præmissam habet, quam modo memoravi fictitiam Constantini confessionem, atque post editionem Colon. 1515. sapius lucem vidit & D. Joach. Hildebrandi dissertationi de donatione Constantini Imp. præmissa Helmst. 1661. & 1703. atque Balthasaris Gvalteri diatribæ elencticæ de Imp. Constantini baptismo. donatione & legatione ad Concilium Nicænum, Jen. 1618. 12. pag. 67. seq. inserta legitur. Atque *Augustinum Steuchum* arguit Jo. Bodinus lib. 1. de Rep. cap. 9. pag. 221. Græco sermone donationem Constantini scripsisse, ut fucum faceret: sed fraus, inquit, facile ex ipsius oratione & antiquitatis cognitione confutatur. Alia Græca versio (*Constantini Harmenopuli*, ut notat Nesselius parte 2. Catalogi MSS. p. 27.) exstat in Bibl. Cæsarea & Lambecio lib. V. pag. 244. memoratur, sed quoad sensum eadem est cum illa Balsamonis, cujus idem p. 237. mentionem facit. Hanc ipsam è Codice Regis Christianissimi Græce & latine exhibet Julius Cæsar Bulengerus, lib. 2. de Imperio Romano cap. 6. pag. 318. & quoniam brevis est, hoc etiam loco exstare non erit, puto, Lectori ingratum, injucundumve.

Θεωσιμα & μεράλα κωνσταντίνου,
περὶ & πάππῃ ρώμης. Θεωσιζομεν *
πᾶσι τοῖς σατραπείαις, καὶ τῇ συκλή-
τῳ τῇ ἡμῶν βασιλείας, τῇ ρώμης
ἐπισκοπῶν καὶ διάδοχον τῶν ἀγίων ἀπο-
στόλων, καὶ κυρίως περὶ τῶν, πλείονα τῇ
βασιλείας ἐχόντων ἐκείνων καὶ πᾶσαν πλὴν
οὐκ ἐκείνων, καὶ πάντων πολλῶν πλείον ἢ
τῇ βασιλείας πᾶσιν καὶ σέβας κεφα-
λῶν τε ἑνὶ τῶν πεισάρων δεχαίων θρό-
νων, κρίνεσθαι περὶ αὐτῶν, καὶ ψηφί-
ζεσθαι πᾶσι τῇ ὀρθοδόξῳ συμβαίνοντι πᾶσι.
δωρε-

Edictum, ac effatum divinum magni
Constantini de Pontifice Romano. Omni-
bus Provinciarum rectoribus, & Sena-
tui R. Imperii, Romanum Pontificem,
successorem Sanctorum Apostolorum, &
Domini mei Petri, majorem quam Im-
perator habere potestatem per universum
orbem adversus omnes, (deest καὶ) &
plusquam Imperatorem coli & honorari,
caputque esse quatuor antiquarum se-
ditionum, & ab eo judicari, & decerni
quæ orthodoxæ fidei conveniunt, Edicti-
mus :

MS. Vindobonense addit, σύν. Decernimus una cum omnibus Satrapis & Senatu Im-
perii nostri.

δωρέμεθα γὰρ τῷ πατρὶ μὲτ' ὁ μακαρίῳ
 σιλέστρῳ καὶ τοῖς αὐτῷ ἀγαθοῖς τὸ ἡμέ-
 προν πάλαιον, τὸ Ἰππὶ τ' κεφαλῆς διά-
 δημα ἐκ λίθων πμίων καὶ μαργάρων συ-
 κειμένον, τὸ κυκλοῦν τ' ἐκ χρυσοῦ ἀμο-
 φόριον, τὴν πορφύρεαν χλαμύδα, τὴν
 κόκκινον χιτῶνα, καὶ πάντα τὰ βασιλικά
 ἐνδύματα, τὰ τ' βασιλικῶν ἵππων ἀξιώ-
 ματα, τὰ σκήπτρα, καὶ τὰ λοιπὰ τ' βασι-
 λείας κοσμήματα, καὶ τὴν δόξαν ἀπα-
 σιν τ' ἡμῶν ἐξουσίαν, τὰς ἡτῶν κλήρω τ'
 αἰγιατῆς ῥώμης κατελείδεις, κοσ-
 μέας κελευσίδων ὡδραπωλήσις τῇ συ-
 κλήτῳ ἡμῶν ἐνδύμασιν, ἵπποις ἐποχ-
 μίδεις, ὁθόναις περικειμέναις λευκαῖς. ὡς
 ἡ καὶ τὰ ἐπιδήματα τέτων ὁθονίων εἶναι
 πεποιημένα λευκῶν, καὶ ὅς ἂν αἰροῖτο κλη-
 ρικός, ἐκ τ' ἡμῶν συκλήτῳ χυρῶν τῶν
 πρὸς πνίς μηδαμῶς ἐργασθ'. ὅτι γε
 μὴ τὴν ἐκ χρυσοῦ ἐσφάνλιν φρονήμα-
 ματ' μετριοτητὴν ὁ πατὴρ μὲν ὁ ἀγι-
 σιλέστρ' ὡδραπτεύει, ταῦτά τ' οὖν τὸν
 ὑπερλαμπρὸν χῶρον σημαίνοντα τὴν
 ἀγίαν ἀνάστασιν, τῇ ἀγίᾳ κεφαλῇ αὐτῷ
 ἰδίαις χερσὶν ἐπεθήκαιμεν. ἡμεῖς σεβά-
 ρας ὁφφίκιον ὑπελθόντες, καὶ τὰ χαλινὰ
 εἰπὼς αὐτῷ κατέχοντες, τὸ αὐτῆς τ' ἱε-
 ρῶν αὐτῷ ἐξέμεν ἀνακτόρων, αἰδοῖ καὶ φό-
 βῳ εἰς κυρεῖς μὲν ὁ ἀγὼς συνεχόμενοι πέ-
 τρε' τ' χρησίμων ἡ κομιδῇ καὶ θεοφίλων
 νενομίκαμεν, ἐκ τῶν αὐτῶν τ' πόλεως ῥώ-
 μης, καὶ τ' δουτικῶν ἀπάντων χωρῶν τε καὶ
 πόλεων τῶν αἰγιατῶν πάππας, τὸ ἡτ' ἐκα-
 σιλείας κρατ' πρὸς τὰ τῆς ἐξουσίας μέρη
 μετεπέκειν, καὶ τὴν ἐν καλλίστῳ τ' ὑφ' ἡλίῳ
 εἰς βύζαντ' ἵπλιν κατελαβῆν, καὶ ἐν
 αὐτῇ ἰδρύσασθαι τὰ βασιλεία, ἀδικον

mus: Donamus enim Patri meo Beato
 Sylvestro, & successoribus ejus nostrum
 Palatium, diadema capitis lapillis pre-
 tiosis & gemmis intextum, epomidem
 qua collum cingat, chlamydem purpu-
 ream, coccineam tunicam, & omnia
 regia vestimenta, ephippia quibus equi
 regii insternuntur, sceptrum, & reli-
 qua imperii ornamenta, & gloriam
 omnem meam potestatis. Eos autem qui
 in clerum Romanum allekti sunt, ornari
 jubemus iisdem quibus Senatus noster
 vestimentis, (* lego ὡδραπωλήσις)
 equo vehi, albis vestibus tegi. Ita & cal-
 ceos eorum fieri ex pannis albis, & eum
 qui lectus sit clericus, a nemine impe-
 diri posse, quo minus sit Senator. Quan-
 do vero coronam auream pater meus
 S. Sylvester, qua est humilitate & mo-
 deratione respuit, haec ornamenta qua
 sanctam resurrectionem, & superillu-
 stem locum significant (lego καὶ τὴν
 ἀγίαν) sancto ejus capiti imposuimus.
 Nos stratoris officium obeuntes, & frena
 ejus equi tenentes, ex aula palatii exi-
 vimus, reverentia & metu Domini mei
 S. Petri. Maxime autem utile & ami-
 cum DEO esse duximus cedere urbe Ro-
 ma, & omnibus occidentis locis ac urbi-
 bus sanctissimo Pape, & robur imperii
 transferre ad ortum, & capere Byzanti-
 um urbem optimo sub sole situ, & eo se-
 dem imperii ponere: iniquum existiman-
 tes ut Imperator in eo loco summam po-
 testatem habeat, ubi Christiana fidei
 caelitus principium nobis fuit. Cum hac
 manu propria scripserimus, & reliquias
 Domi-

* Emendationes hae sunt interpretis Bulengeri.

οἱ ἡντιπάλωτες ἐξ ἑσῶν ἔχουσιν τὸν ὄπτι τῆς βασιλείας, ἔνθα καὶ δεχόμενοι τὴν ἡμετέραν ἀποστολὴν ἐκ τῶν ἐραστῶν ὑποτάσσονται ἡμῖν. πάντα τὰ ἰδίους χειρὶ γράψαντες, καὶ τῶν νεκρῶν καὶ ζώντων ἐπιτίμους πέτρων, πίστεως ἐνόρους ποιούμεθα, καὶ μὴ ὁλως ἀποδοῦναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἡμετέροις δεξιμοῖς κατὰ τὸ Φυλάττειν ἀποδοῦναι θραυστα παρὰ γυναιμεθα πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν πάντων, καὶ τὰς αὐτῶν Διὰ δόχους.

Domini mei Petri imposuerimus, jurandum damus, non modo nos servaturos que sanximus, verum et nostros successores, ut sancte ac religiose servent, obstringimus, idque jurati patri nostro Papa, et successoribus ejus pollicemur.

IV. Claudam hoc caput dissertatione de literis quas in Cælo legisse creditur Constantinus Imperator, ἐν τῷ τῷ νῦν, & de Cruce quam vidisse se † juravit, & juranti libenter credimus. Quamvis autem digressio ista paullo alienor ab argumento Bibliothecæ hujus Græcæ videri possit, tamen existimavi hoc non inopportuno loco satisfacere me posse desiderio illorum, qui sententiam super illa re meam, à communi non nihil abhorrentem, argumentis confirmatam videre voluerint. Est autem de Cruce Constantini diatriba ante septem annos à me edita, & respondente Nobilissimo Viro *Christoph. Woltereck* Glukstadiensis, publice in Gymnasio Hamburgensi defensitata qua probavi Crucem quam in Cælo vidit Constantinus Imp. fuisse phænomenon Naturale, qualem in halonibus non Lunaribus modo sed etiam Solaribus conspiciendum se subinde, licet haud ita frequenter offert : nec mediocriter in sententia mea confirmatus sum, cum postea intellexi idem non absurdum visum Reverendo *Helmstadiensium* Theologo ac Philosopho, Mathematicas imprimis disciplinas egregie docto, D. Jo. Andreæ Schmidio in diss. de Luna in Cruce visa, Jenæ 1681. atque in *Historia Sæculi IV.* fabulis maculata, Helmst. 1712.

Exer-

† Nolim igitur rem totam pro astuto Constantini commento & strategemate habere cum V. C. Jacobo Tollio, qui notis ad Lactantium c. 44. de mortibus persecutorum : *strategema* inquit hoc Constantini non minus scitum, quam illud Philippi Macedonis fuit quo sacrilegos Phocenses privavit. & ad c. 46. Non minus egregium hoc Licinii strategema atque illud, de quo supra Constantini. Eodem ferme astu usus Sertorius apud Plutarchum : nec Scipionis in templum Jovis secessus, aut Numa ad Deam Egeriam aditus diversè generis sunt. Et præf. ad Gallicam Longini versionem : Mais moy - trouvant que le Roy Antigonius successeur d'Alexandre le Grand s'est servi du même stratagème, feignant d'avoir vu au ciel une pentagone, qui est le symbole du Salut, avec ces paroles : in hoc signo vinces, & qu'il le fit peindre aux boucliers de ses soldats, & gagna ainsi la bataille : trouvant aussi, qu'un Roy de Portugal a eu la même vision que Constantin, & qu'il a par là ramporté la victoire sur ses ennemis, j'avoue que je considère tous ces miracles comme de finesse militaires des grands Capitaines.

Exercitatio Critica,

qva disputatur, Crucem, qvam in Coelis vidisse
se juravit Constantinus Imp. fuisse Phæno-
menon Naturale in Halone Solari.

Præfatio.

SANCTUS STEPHANUS jamjam coronandus Martyrio, per
imbrem faxeum intuetur cœlos apertos, Divinam glo-
riam videt, ac Jesum, veluti paratum in sui auxilium,
lætus contemplatur stantem * à dextris DEI. Act. VII.
55. At Magnus CONSTANTINUS ingressus Imperium Roma-
num, & coronam capiti firmaturus suo, pro CHRISTO nudam cru-
cem in cœlo conspicit, & in hac jubetur vincere. Stephanus sub
tecto ** clarissima fidei acie in cœlum penetrat, & jam incipit
DEUM videre qvalis est: Constantinus contra sub dio clausum su-
spicit cœlum, de quo crucis imago, res mira sed vacua, ad oculos
corporis ejus demittitur. Jam vides mi lector, præstantiorem fuisse
ac

* Accurate rem putando hoc stare ad dextram DEI, non magis situm certum corporis
denotat, quam quod alibi dicitur *sedere*. Nihil enim aliud hæc verba signifi-
cant, quam CHRISTUM etiam secundum humanam naturam participem esse thro-
ni ac Majestatis Divinæ, imperiique in creaturas ac singillatim in Ecclesiam. Sic
non Hebræi tantum sed Græci quoque & Latini passim utuntur verbis incedere,
stare, venire, pro esse. Vide quæ viri Docti ad Gen. XV. 2. *orbis incedo*. Neque
alio fesu Virgilius l. 50. *Aeneid.* *Ast ego qua Divum incedo Regia.* Idem V. 68.
Aut jaculo incedit melior levibusque sagittis. Seneca Epist. LXXI. *quarimus sæpe eos,*
quibuscum stamus i. e. sumus, sive versamur. Mamilius IV. 347. *Judex extrema*
sister vitæque necisque. Siste i. e. stabit, quod iterum positum pro erit, ut pluri-
bus scriptorum testimoniis ad eum locum docuit illustris Huetius.

** Augustinus cap. 42. de cognitione Veræ vitæ: *Concio illa, in qua Stephanus stans*
CHRISTUM conspexit, in domo aliqua fuit, cujus tecti culmen ipsius corporeus oculus
penetrare minime potuit. Constat igitur quod non oculo corporeo, sed intuitu inte-
rioris hominis CHRISTUM non in corporeo sed in intellectuali cælo videris. Censet, D.
Philippi Nicolai & præpositi Opera Latina T. 1. pag. 258.

ac diviniorem imaginem oblatam Stephano morienti, quam Constantino imperanti ac jam triumphaturo. Adde fortassis, quanto præstantiorem, tanto quoque certiorẽ, fideque digniorem. Ita est profecto, neque enim humana testimonia comparanda divinis sunt. At si me audis, non statim hinc, quod faciunt multi, crucem illam à Constantino visam totam callidis adscribes commentis, Politicæque regnaturientis fraudi, sed vere oblatam ipsius oculis, credes tot testibus antiqvis, Constantino denique ipsi, saltim jurato: neque tamen illico propterea eam stupebis tanquam rem miraculis proprie accensendam. Hoc præsentis diatribæ est institutum, hæc ratio, quam si probavero tuæ æqvitati, non temere de hoc argumento post tot viros egregios in arenam descendisse videbor. Si non probavero, certe ero verecundior his, qui non dubitant veterem historiam omnem meris suspicionibus suis conculcare, ac Constantinum principem Ecclesiæ Patronum sola conjectura fraudis ac perjurii reum agere.

Argumentum Dissertationis.

*Testimonium Constantini ipsius de Cruce in cælo visa, apud Eusebium. §. 1. Ar-
semii testimonium dubium. 2. Lactantii & aliorum, qui somnii solius
meminerunt, nullum. 3. In numis antiquis nihil pro cruce in cælo visa
presidii. 4. Philostorgii, aliorumque Eusebio suffragantium testimonia.
5. De loco, anno ac die visa in cælo crucis. 6. Non fuisse hoc commentum
Politicum Constantini. 7. Neque tamen fuisse miraculum proprie dictum,
sed crucem in Halone solari visam fuisse à Constantino & exercitu. 8. Huic
sententia ex affe favere descriptionem Eusebii, formam & materiam crucis,
tempus, spectatores. 9. Præcipue alias cruces similiter in cælo visas & pro
miraculo habitas, quarum decem amplius exempla afferuntur. 10. De cruce
quam in cælo vidit Waldemarum secundus Danie Rex, unde ordo Equitum
Danebroga. De cruce visa ab Electore Saxonia Friderico Sapiente, ejusque
Fratre Johanne. ibid. De literis quas cruce adjunctas vidit Constantinus,
In hoc vince. 11. Error ridiculus de Nica Etymologici M. auctore ex ver-
bis ἐν τῷ οὐρανῷ ortus. ibid. Locus Philostorgii, de lucido tractu quem suo
tempore in cælis per aliquos menses observatum scribit, mantissa vicem illu-
strandi. 12.*

I.

Uas res admirandas Constantino Imperatori accidisse refert Eusebius, quæ neutiqvam sunt inter se confundendæ. Una eaqve prior vigilantanti contigit, altera ac posterior dormienti. Vigilans primum crucem in cœlo vidisse Constantinus traditur: postea dormienti apparuisse CHRISTUS, cum cruce, præcepisseqve, hoc ut in hostes tanquam præsidio ac militari signo uteretur. Posterioris folius meminit auctor Chronici Orientalis fol. 57. *Anno decimo septimo Imperii Constantini apparuit ei in somnio signum Crucis, audivitque vocem sibi dicentem: porta hoc signum, vinces hostes tuos.* De priori imagine Crucis, quæ vigilantis sese obtulit oculis, potissimum hac dissertatione folliciterimus, itaq; ante omnia de eadem adscribenda sunt Eusebii verba. Ita vero ille lib. 1. de Vita Constantini cap. XXVIII. cum narrasset Constantinum Maxentii tyrannidi frangendæ occurrere parantem, idolorum agnita rejectaque vanitate atqve impietate, vero DEO Patris sui (Constantinus enim Chlorus jam favere Christianis cœperat) adhære constituisse. *Hujus ergo opem implorare cœpit, orans atque obsecrans, ut se ipsi noscendum præberet, ac præsentibus negotiis adjuricem manum porrigeret. Hac precanti ac suppliciter postulanti Imperatori admirabile quoddam à DEO missum apparuit.* Θεοσημία τις ὁπταίνεται ὡς θεοξοτάτη, ἣν τάχα μὲν ἄλλος λέγοντος ἢ ῥάδιον ἦν ἀποδέξασθαι, αὐτὸν δὲ ἔξ νικητῆ βασιλείως τοῖς τῷ γραφῇ διηγόμενοις ἡμῖν μακροῖς ὕστερον χρόνοις, ὅτε ἡξιώθημεν τῆς αὐτῆς γνώσεως περὶ ὁμιλίας, ἐξαγγείλαντος, ὍΡΚΟΙΣ ΤΕ ΠΙΣΤΩΣΑΜΕΝΟΙ ΤὸΝ ΛΟΓΟΝ, τίς αὖν ἀμφιβάλοι μὴ ἔχι πσεῦσαι τῷ διηγήματι; μάλιστα δ' ὅτε καὶ ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος αἰληθῇ τῷ λόγῳ παρέσχε τὴν μαρτυρίαν. *Quod siquidem ab alio quoriam diceretur, haud facile quis fidem esset habiturus. Verum cum ipse Victor Augustus nobis, qui hanc Historiam scribimus, longo post tempore, cum videlicet in ejus notitiam et familiaritatem pervenimus, id rerulerit, et SERMONEM SACRAMENTI RELIGIO FIRMAVERIT, quis posthac fidem huic narrationi habere dubitabit? Præsertim cum id quod subsequutum est tempus, sermonis hujus veritatem testimonio suo confirmaverit.* Ἀμφὶ μεσημβρίας ἡλὶς ὥρας ἦδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινούσης, αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν ἔφην ἐν αὐτῷ ἑρατῷ ὑπερκαίμῳ ἢ ἡλὶς σαυρὲς τροπαῖον ἐκ φωτὸς πωτισμένον, γραφῇ τε αὐτῷ συνῆφθα, λέγουσαν, τέτω νῖκα. *Horis diei meridianis, sole in occasum vergente, crucis tropæum in cœlo ex luce constatum, Soli superpositum ipsis oculis*

se vidisse affirmavit, cum hujusmodi inscriptione: *hac vince.* Θάμβε δ' ὅτι τῷ θανάτῳ κατῆται αὐτόντε καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ὃ δὴ ἐπιδιομένῳ πορείαν, συνέπειρε καὶ θωρόν ἐζίνετο θάμβε. *Eo viso & seipsum, & milites omnes qui ipsum iter facientem sequebantur, & qui spectatores miraculi fuerant, vehementer obstupescitos.* In hoc luculento testimonio, quod ad verbum repetit Sozomenus lib. 1. cap. 3. & Hist. Tripartita lib. 1. cap. 4. videmus Eusebium non modo ea se scribere profiteri, quæ ex Constantini ipsius ore coram accepit, sed quæ jurejurando etiam ille confirmaverat, & quæ non solus Constantinus sed totus exercitus suis viderat oculis, ex quo multi, tum cum ista Eusebius scriberet, adhuc fuerunt haud dubie in vivis. Confer Jacobum Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 23. seq.

II. *Artemius* his anumerandus merito esset, cujus testimonio plurimum tribuit Cæsar Baronius ad annum Christi CCCXII. num. 21. si modo Acta Artemii, quæ apud Surium ad Octobris diem vicessimum leguntur, pro sinceris & nulla parte suspectis possent à viris doctis admitti. Narratur enim in illis Actis Artemius, Præfectura Augustali à Juliano Imperatore ideo, quod Christo nomen dedisset, exutus, inter alia in hanc sententiam ad Julianum verba fecisse: *Ad Christum declinavit Constantinus ab illo vocatus* (non ab hominibus neque per homines sed ὑπὸ θεῷ five de cœlo vocatum Constantinum scribit etiam Theodoritus lib. 1. Hist. cap. 2.) *quando difficillimum commisit prælium adversus Maxentium.* Tunc enim ei in meridie apparuit signum crucis, radiis Solis splendidius, & literis aureis belli significans victoriam. Nam nos quoque ipsi adspeximus, cum bello interessemus, & literas legimus: quin etiam totus quoque id est contemplatus exercitus, & multi hujus sunt testes in exercitu tuo. Verum per me quisque ut volet, ita huic Artemii testimonio addet vel demet fidem, probe enim notum est quantum in confingendis vel interpolandis ejusmodi Martyrum actis sibi permiserit falsa multarum ætatum pietas. Confer quæ de Cruce Constantini in Actis Apocryphis S. Quiriaci T. 1. Maji p. 445. & in Actis S. Silvestri T. 5. Maji pag. 19.

III. Solet etiam pro confirmanda hac re ad Lactantium provocari, sed ille de cruce in cœlo visa tacet, solum somnium commemorat, libro de mortibus persecutorum cap. XLIV. *Commoni-*

tus est in quiete Constantinus, ut cœleste signum DEI notaret in scutis, atq; ita præ-
 lium committeret. Fecit ut iussus est, & transversa X. litera summo capite circum-
 flexo Christum in scutis notat, quo signo armatus exercitus capis ferrum. Possit
 quidem videri à Lactantio dici cœleste signum DEI, quasi in cœlo offen-
 sum à DEO & in cœlo à Constantino visum: verum qui hoc in dubi-
 um vocaturus esset, facile posset afferre loca plura scriptorum Græ-
 corum, Latinorumque, quibus sine illo respectu ad Constantini vi-
 sionem crux vocatur signum cœleste, quoniam de cruce veteres
 plerique interpretabantur locum Matthæi XXIV. 30. ut docuit vir
 eruditissimus Gerh. Joh. Vossius in Theſibus Theologicis pag. 228.
 seq. Somnium quoque solum, quod miror, commemorat non Jo-
 hannes modo Malala in Chronica Historia lib. 2. pag. 2. καὶ ἐλκυομένης
 εἰς ἵππον εἶδε κατ' ὄναρ ἐν τῷ ἔργῳ σωρὸν, ἐν ᾧ ἐπιγεγραπτο, ἐν τῷ τῷ νῖκα.
 καὶ ἀναγνὼς τὸ ἑπιγεγραμμένον ἐν τῷ σωρῷ, διπνύοντι, καὶ ἀναστὰς
 ἐποίησε σίγγον σωρὸς &c. Somno deinde correptus, per quietem vidit crucem
 in cœlo, cui inscripserat: In hoc vince. Perlecta autem inscriptione, à so-
 mno expergescens est. Surgens itaque &c. Sed quoque antiquior longe
 Rufinus lib. IX. historiæ Eccles. cap. 9. & ex eo auctor Hist. Miscellæ
 XI. 7. tum Nicolaus Primus Papa in responso ad consulta Barbarorum
 cap. 33. Abbas Urspergensis in Chronico, & Haymo Halberstadenſis
 VIII. 4. Hist. Eccles. Cum igitur anxius Constantinus & multa secum de immi-
 nentis belli necessitate pervolvens iter ageret, atque ad cælum sæpius oculos elevaret,
 & inde sibi divinum deprecaretur auxilium, vidit per soporem ad Orientis partem
 signum crucis igneo fulgore rutilare. Cumque tanto visu fuisset exterritus, ac no-
 vo perturbaretur adpectu, adstare sibi videt Angelos, dicentes: ἐν τῷ τῷ νῖκα,
 id est in hoc vince. Illud de angelis legas etiam in Historia Tripartita
 lib. 1. cap. 4. & Sozomeno pag. 404. edit. Valesii. At alias insuper
 fabellas adjungit Theodoricus Engelhusius pag 63. Chronici. Hic
 Constantinus sexto anno regni sui, cum gens Barbarorum congregata super Da-
 nubium parata ad bellum foret contra Imperium Romanum, cum timeret multi-
 tudinem, audivit in somno, noli timere, sed respice sursum & vide. Intendens
 ergo in cælum, vidensque Crucem in claro, & desuper scripsum titulum, in hoc
 vinctes, bellavit & vicit. Post victoriam convocans sacerdotes idolorum, cum
 adhuc paganus esset, quarebat ab eis, cujus DEI esset hoc signum? Et dixerunt qui-
 dam, hoc signum cœlestis DEI est, & evangelizarant ei fidem Christi. Mittens
 igitur ad Eusebium Episcopum urbis Roma, baptizatus est. Eruditus constat,
 baptismum Constantini Romanum non minus commentitium esse,

quam

quam Eusebium urbis Romæ Episcopum jam anno ante visam à Constantino crucem obiisse. Itaque ad alia pergamus.

IV. Claudius Molinetus Canonicus Regularis Congregationis Gallicanæ, in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXI. Ephemeride undecima, inferendam dedit dissertationem de veritate crucis à Constantino visæ, confirmata ex numis antiquis. Et si vero elegantia sunt nec inficianda quæ ibi affert de labaris, cruce & Monogrammate Christi notatis, quæ etiam occurrit in Optatiani Porphyrii (Constantini æqualis) Panegyrico tabula IX. & XVI. edit. Velferi: & qualia etiam observata sunt in numis aliisque monumentis à Baronio ad A. CCCXII. num. 23. seqq. Lipsio lib. III. de cruce cap. 15. Antonio Augustino dialogo 1. de usu numismatum, Canguio de inferioris ævi numismatis §. 24. & in familiis Byzantinis tabula IX. itemq; * aliis; nullus tamen extat numus, nullum vetus monumentum, quo crux in cælo à Constantino visa diserte confirmetur. Quamquam non negaverim, Constantinum numis crucem in cælo visam insculpi curavisse, sive τῷ βασιλικῷ τῆς πολιτείας νομισματι τὸ, πὲρ ἀνατολῆς σημεῖον ἔσται κῆρ θειοειδὲς χερσὶ χαράκτῆρα ἐν αὐτῷ μὲν ἔστι ἀνατολῶσα θάλασσα, ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum pag. 112.

V. Non desunt tamen scriptores veteres quamplurimi, qui Eusebii narrationi de cruce in cælo, non per somnum, sed à vigilante conspecta Constantino, suffragantur, licet nonnulla ejus paulo aliter referunt. Philostorgius lib. I. c. 6. ansam conversionis Constantini ad Christianam fidem narrans fuisse victoriam de Maxentio reportatam, addit, circa eandem, καὶ αὐτὴν, apparuisse τὴν σταυρὸν σημεῖον καὶ ἀνατολῆς ἵππῳ μέγιστον διήκον, αἰγλῆς αὐτὸν καταπληθύνσης καὶ αἰσέραν αὐτὸν κύκλῳ περιθεόντων ἱερῶς τρόπῳ, καὶ πρὸς γεῦμα πὺν χαράκτῆρα ῥυθμιζομένων. τὸ δὲ ἄρα ῥωμαίων ἔλεγε φωνή, ἐν τῷ νίκῃ. *Signum crucis in Oriente longissime protensum, luce quadam admirabili eam depingente, & stellis undique circa eam currentibus instar cælestis arcus, & literarum formam exprimentibus.* Porro literæ latino sermone hæc verba designabant: *In hoc vinces.* Philostorgii vestigia legunt Nicephorus VIII. 3. Cedrenus & Zonaras in Annalibus. At Socrates lib. I. Hist. cap. 2.

B 3

en

* Vide B. D. Dorshei pentadecadem diss. pag. 251, 252.

ἐν τριᾷ τῃ πίνον ἀμφισβητήσει τυγχάνοντι, καὶ πᾶ ἅμα τοῖς στρατιώταις
 ὀδόνοντι, συνέβη θαυμασίον τι καὶ λόγος κρεῖττον θεάσασθαι. Περὶ γὰρ μεση-
 βρινᾶς ἡλίας ὥρας, ἥδη τῆς ἡμέρας ὀποκλινέσης, εἶδεν ἐν τῷ ἑρανῷ σῦλον φω-
 τὸς σαυροειδῆ, ἐν ᾧ γράμματα ἦν λέγοντα, ἐν τέτῳ νίκα. Τέτο φανέν τ'
 σημείον τὸν βασιλέα ἐξέπλητην. Αὐτὸς τε τοῖς ἐκείois χεδὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
 μοῖς ἤρώπα καὶ τὰς παρόντας, εἰ καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς ὀποκλίνουσιν ὄψεως. τῶν δὲ συμ-
 φωνησάντων, ἀνεβρώνυντο καὶ ὁ βασιλεὺς ὅτι τῇ θεᾷ καὶ θαυμαστῇ φαντασίᾳ.
 Porro, dumin ancipiti deliberatione versatur Constantinus, forte illi cum mi-
 litibus iter facienti admirabilis quædam ἔσθ' que omnem dicendi vim superat
 visio oblata est. Horis enim meridianis cum jam dies vergeret in vespertum,
 lucis columnam instar crucis in cælo videt, cui inscripta erant (Nice-
 phorus VII. 29. eandem rem è Socrate referens, interfertit verba:
 γράμμασι ἑωμαικοῖς δι' ἀστέρων ἐκτυποθεῖσιν literis latinis per stellas ex simili luce
 expressis) hæc verba: In hoc vince. Hujusmodi signo statim obstupescit Imperator.
 Nec jam suis ipse oculis satis fidens, interrogavit eos qui aderant,
 num ἔσθ' ipsi idem signum vidissent. Quibus idem sibi quoque visum esse testan-
 tibus, Imperator quidem confirmatus est divina illa ac mirabili visione. Ex hoc
 Socratis loco emendandus Svidas in Μαξέντιος, ubi male σφοδρῶς ex-
 cusum pro σαυροειδῶς. εἶδεν ἐν τῷ ἑρανῷ σῦλον πυρὸς σαυροειδῶς γράφοντα,
 ἐν τέτῳ νίκα, καὶ γέγονε χριστιανός. Vidit in cælo lucis columnam crucis for-
 ma, scribeantem, in hoc vince, ἔσθ' factus est Christianus. Gelasius Cyzice-
 nus in Historia Concilii Nicæni lib. 1. cap. 4. celebrans quanto-
 pere DEUS adamaverit Constantinum δείξας αὐτῷ τὸ σωτήριον ἔσθ'
 σαυρὸς σύμβολον φωτεινῶς ἐν τῷ ἑρανῷ, ostendens ei salutare Crucis signum
 ex lucis splendore in cælo figuratum, additis literis quibus visionis usus ac
 ac vis significaretur, τέτῳ νίκα, hoc vince: subjungit, istud nec
 Græcis nec Judæis fabulam videri debere, cum multa ex utrorum-
 que libris incredibiliora proferri queant, quæ tamen ab illis cre-
 duntur esse verissima. Scriptor Anonymus Actorum Concilii Ni-
 cæni, quæ ex codice Regis Christianissimi & Segvieriano edidit
 Combesius Historiæ Monothelitarum pag. 576. Photius autem
 Cod. CCLVI. retulit sub titulo πολιτεία τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν Μητρο-
 φάνης καὶ Ἀλεξάνδρος p. 765. συμπλακαῖς μάχῃ (πρὸς Μάξέντιον ὁ Κωνσταν-
 τίνος) πὲρ πρῶτα μὲν ἐγγὺς γίνεται ἔσθ' λαβεῖν τὸ ἥτιον. φανέντ' δ' αὐτῷ
 καὶ τὸν ἑρανὸν ἔσθ' τύπος ἔσθ' σαυρὸς φωτὶ αὐτῷ ἐγκεχαράγμεις, καὶ γράμματι
 τῆς αὐτῆς ὕλης εὐαγγελιζομένη τὴν νίκην, ἔλεγε γὰρ τὸ γράμμα, ἐν τέτῳ νίκα,
 συμβαλὼν τοῖς πλεμίοις καὶ ἔσθ' πλέμει καὶ ἔσθ' τυραννὸς σκυλευεῖ τὸ κρατὶ.
 Com-

Commiffa cum Maxentio pugna parum abfuit quin vinceretur Constantinus. Crucis demum in cœlo apparente figura , infculpta illa immateriali lumine atque literis ex eodem lumine annunciantibus victoriam , dicebat enim fcriptura : in hoc Vince , cum hoftibus congressus belli pariter & tyranni vim frangit. Duo hic cum Maxentio commiffa prælia fupponit fcriptor, addit enim ; *ὡς ἡ τῆς συμπλοκῆς τὴν θείαν ὕψιν εἰς τροπῆς χηίμα μερφώσας κὶ χρυσοκολλήτοις λίθοις ἀρμόσας, ἐδίδς φέρειν τοῖς περὶ πωεύςσι.* *Ante vero prælium (alrerum puta quam viderat oftensam crucem trophei inftar efformans, gemmisque auro infertis concinnans, iis ferendam dedit qui equitatui præibant.* *Michaël Glycas parte IV. Annalium pag. 247. Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἡνίκα κὶ Μαξεντίς ἐςράτευε, τότε εἶδεν ἐν ἑρανώ τὸν ἴμιον σπυρόν ἐφ' ᾧ γενί- κηκεν, εἶτα ῥαθυμήσας καὶ κατ' ἐχθρῶν ὁρμήσας ὑπῶσε, καὶ κὶ ὄναρ ὑπὸ ῥάβδῳ πλῆγεται τὰς μυκτῆρας, καὶ κείθεν αἷμα ἐξὶόν τὸν σπυρόν ἐν ὀδόνῃ χά- ραξε. Quo tempore Constantinus Magnus copias contra Maxentium ducebat, signum Veneranda Crucis in aëre conspexit, indeque cum hoste congressus victor discessit. Tum vero negligentior factus, ubi rursus in hostem prorupisset, vi- tius est, quo detrimento accepto quendam in merorem incidit & confopitus est. Heic per quietem visus est sibi nares virga quadam verberari, Moxque de na- ribus sanguis promanans in veste linea nōtam crucis expressit. Auctor Chro- nici quod Alexandrinum vulgo vocant, & præstantissimus Cangius in editione sua inscripsit Chronicon Paschale, pag. 280. κινήσονται κὶ τῶν δυναστευεσάτων Τυράννων Μαξιμίνῃ, Γαλερίῃ καὶ Μαξεντίῃ, ἃ φησὶ αὐτῶν κὶ αὐτῶν ἀπερχομένων πλεμῆσει, Φωτειδῶς ἐν τῷ ἑρανώ τὸ σημεῖον τῆς σπυ- ρῆς μέσον, καὶ ὑποκάτω αὐτῶν Φωτοειδῶν γραμμάτων ταῦτα, ἐν τέτῳ νίκῃ καὶ φανερώτατα. In impiissimos Tyrannos Maximinum, Galerium, & Maxen- tium (Constantino) bellum moventi, cum in eos prælio decertaturus progre- deretur, fulgens in cœlo Crucis signum in medio apparuit, in cujus infima parte (ita malo reddere hunc locum qvām cum eruditissimo Cangio: crucis signum apparuit, in cujus media & infima parte) fulgidis & manifestis characteribus scriptum erat, in hoc Vince.*

VI. Obtulit sese crux videnda Constantino post prælia cum barbaris commissa, de quibus Nazarius in panegyrico c. 18 sub dio in Castris, cum Romam oblideret, An. Christi CCCXII. die septimo Kal. Novembris. Hoc recte colligit Stephanus Baluzius, vir supra laudes, è Lactantio, qui somnium Constantini, quod Eusebius mox inse- cutum esse post visam in cœlo crucem affirmat, perspicue ad illum locum

locum & ad illud tempus retulit. *Dimicatum, & Maxentiani milites praevalerant, donec postea confirmato animo Constantinus & ad utrumque paratus (urbem obsidendum & praelio decernendum) copias omnes ad urbem propius admovit, & e regione pontis Milvii confedit. Imminebat dies, quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembris, & Quinquennalia terminabantur. Commonitus est in quiete Constantinus &c.* Non igitur audiendi sunt ii, qui conjecturis quibusdam levibus ducti hanc visionem contigisse existimant Augustoduni cum in Galliis Constantinus versaretur, vel ad Vefontinam Civitatem, ut contendit Patriæ * suæ hanc gloriam vindicaturus Petrus Franciscus Chiffletius Vefontionensis, in dissertatione edita Parisiis Anno MDCLXXVI. & Tillemontius Tom. IV. Historiæ Imperatorum Gallice editæ pag. 573. seq.

VII. Multo minus audiendos putaverim, qui cum Jacobo Oiselio in thesauro numismatum antiquorum pag. 463. totum hoc negotium de cruce ostensa Constantino referunt ad pias veterum fraudes, sive cum Jacobo Tollio in notis ad Lactantium & in præf. ad Gallicam Longini versionem ab acutissimo Boilavio Despræo concinnatam habent pro strategmate non minus scito, quam fuit illud Philippi Macedonis, quo Phocenses templi Delphici spoliatores protrivit, jussis militibus suis coronas laureas DEI insigne sumere, atque ita veluti DEO duce in prælium pergere, teste Justino VIII. 2. Vel Antiochi illud cognomento Soteris, qui cum Galatis prælium confecturus, Alexandrum M. professus est sibi adstitisse per somnium, *ακελεύειν σύνθημα πρὸς τῆς μάχης ὡραῖσθαι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιαίνειν*, præcepisse tesseræ loco dari militibus suis vocabulum *ὕγιαίνειν* ** sive *valere*, quo facto insignem illam de hoste victoriam retu-

* Egregium Dan. Papebrochii monitum T. 5. Actor. Maji pag. 20. *Laudandum est enim vero ornanda patria studium, sed nescio an ulli moderandum magis quam Historico, nisi enim id fecerit, quanto fuerit eruditior, tanto pronior erit ad patriæ traditiones qualescunque animosius fidentiusque propugnandas, nec poteris quam sint ea male fundata agnoscere.*

** G. I. Vossius IX. 36. de Idololatria, & Stephan. Le Moyne p. 89. ad Varia sacra, Pentagonum impertitum esse ab Antiochio militibus affirmant, nescio quo auctore, licet constat Pentagonum esse symbolum τῆς ὑγιαίνειν. Nisi forte colligunt hoc e numo, quem dat Picrius Valerianus lib. XLVII. de Hieroglyphicis Ægyptior. cap. 37.

retulit, ut narrat Lucianus pro lapsu inter salutandum Tom. I. pag. 499. seq. Vel Antigoni, qui Alexandro in regno Macdoniæ successit, atq; exercitui suo persuasit vidisse se in cælo pentagonum Salutis. Symbolum cum verbis ἐν τέτρω νίκῃ, illoque scuta militum suorum ornavit. Vel denique Regis primi Portugalliæ Alphonfi Henrici, qui (ex relatione Anno 1596. demum publicata) traditur Anno 1142. conflicturus cum incredibili Maurorum multitudine, Christum vidisse in cruce splendida promittentem sibi victoriam, & futura familiæ suæ fata prædicentem. At enim ab his omnibus longe diversa est quæ Constantini oculos perstrinxit cœlestis crux, quia non solus eam vidit Constantinus, sed totus exercitus, τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, teste Eusebio eam oculis usurpavit, & est admirata. Itaque hæc res Constantini quidem, sed non solius fide nititur, cum multi qui exercitui illi interfuerant, Eusebio scribente adhuc superstites, cum facile potuissent mendacii convincere, nisi vere hoc de ipsis prodidisset. Utqvi nec Zosimus Ethnicus, qui diu post scripsit, Constantini nomini infestissimus, hoc velut à Christianis falso proditum exagitat, sed abominatus, plane prætermittit, & loco ejus ostentum noctuarum muros urbis Romæ opplentium memorat lib. II. cap. 16. Quemadmodum Nazarius in Panegyrico cap. 14. de cælo missos in subsidium Constantini auxiliares refert: *Flagrabant venum nescio quid umbones corusci, & cœlestium armorum lux terribilis ardebat, tales enim venerant ut tui crederentur. Hæc ipsorum sermocinatio, hoc inter audientes ferebant: Constantinum petimus, Constantino imus auxilio.* Silentium vero Aurelii Victoris minus miramur, tam exiguo in compendio, cum è Christianis crucem visam præterierint etiam Sulpicius Severus, atq; in Historia sua ipse Eusebius, contentus dixisse Constantinum τῆς ἐκ θεῶ συμμαχίας ἀνημμένον divino adjutum auxilio, hostes fudisse, & deinde victorem Romæ imagini sive statuæ suæ cum cruce apposuisse hanc hypographen: τέτω τῷ σωτηριώδει σημείῳ τῷ ἀληθινῷ ἐλέγχω τῆς ἀνδρείας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγῶ τῶ τυραννέως διασωθῆσαν ἡλευθέρωσα &c. Hoc salutarī signo, quod vera virtutis insigne est, vestram urbem Tyrannicæ Dominationis iugo liberatam servavi. lib. IX. 9. Neque Constantini fidei, qui juratus Eusebio crucem visam à se in cælo affirmavit, vel hilum detrachere potest Zosimi calumnia, qui lib. II. cap. 27. ait solenne ipsi fuisse jurisjurandi religionem violare, τὰς ὁρκὰς πατήσας, ἣν γὰρ τῶτο αὐτῷ συνήθες, nam illo ipso in loco quo Con-

C

stanti-

stantinum perjurii reum peragit, falso hoc à Zosimo & ex præconcepto adversus Constantinum odio fieri palam est, cum Licinius, quem contra fidem sacramenti occisum Thessalonicae queritur, res novas interim denuo sit molitus, teste Socrate & aliis. Et quoniam nonnulli, nescio quo studio, malunt uni Zosimo Ethnico Constantinum proculcanti credere, quam mille Christianis, audiant & alterum Ethnicum, Praxagoram Atheniensem, qui in libris de Constantino, quos legit Photius cod. LXII. fatetur, ὅτι πίστις ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντας τὰς πρὸ αὐτῆς βασιλευσάντας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο. *Quod omni virtutum & honestatis genere, omnique adeo felicitate omnes omnino qui se antecesserunt Imperatores facile obscuravit Constantinus.* Argumentis cæteris, quibus totum hoc de visa cruce negotium præfidenter nimis inter commenta adscripserunt viri quidam docti, diatriba singulari Witebergæ Anno 1706. edita satisfecit Clarissimus doctrina atque ingenio Vir & Collega meus conjunctissimus Jo. Christophorus Wolfius, Wernigerodensis: itaque hoc in loco nihil aliud addo, quam Centuriarum Magdeburgensium scriptores à Molineto * præter rem referri inter eos, qui narrationem illam Eusebii plane in dubium vocant atque adspernantur: Centuria enim quarta duobus in locis, capite secundo & tertio decimo, ita illam referunt, ut pro vera habuisse se non obscure testentur.

VIII. Quemadmodum autem vere crucem in cœlis visam à Constantino fuisse, non sine causa, ut opinor, mihi persvadeo, ita ex altera parte vix ac ne vix quidem assentior iis, qui per singulare miraculum hoc à DEO factum opinantur. Neutiquam sane, quod dubitem de divina potentia, quis enim stupor esset existimare, DEUM, qui cœlum & terram, qui solem & sidera condidit, eundem sive lit non posse etiam crucem lucidam præter consvetas naturæ leges producere, atque in cœlis tropæi instar suspendere. At vicissim leges Naturæ tanta mihi sapientia & tam consulto à summo Numine sancitæ videntur, tanta quoque est cordatorum omnium judicio post stabilitam utriusque fœderis Ecclesiam miraculorum non inficiandorum raritas, ut qui narrationibus quibuscunque incredibilibus divinæ statim omnipotentis magnitudine volunt fidem adde-

re,

* Ephemerid. Paris. Anno MDCLXXXI. p. 131. edit. Amstelod.

re, iis occinendum sit illud Ciceronis 2. divinatione, quod potuisset DEus illos quoque, qui nihil non credunt, minus superstitiosos reddere, si voluisset. *Nihil est, inquiunt, quod DEus efficere non possit. Utinam sapientes eos effecisset, ne omnia cum superstitiosa sollicitudine & miseria crederent.* Præterea, si ex naturalibus causis, & usu vitæ de re aliqua constat, non minus temere recurritur ad miraculum, quam imperiti quondam Astronomiæ populi, & majorum nostrum memoria Americani, Eclipses tanquam prodigia à Deorum indignatione profecta exhorruerunt. Cum igitur narratio de cruce à Constantino visa ejuscemodi sit, ut non admodum conveniat aliis visionibus divinis, & per miraculum factis: Saulo enim cum in Paulum Apostolum & vas electum convertendus esset, non nuda crux, sed Christus ipse, quem persecutus erat, apparuit, ne de S. Stephano repetam quod in præfatione jam dixi: Cum porro crux illa ex phænomeno Naturali commode ac perspicue possit explicari: cum phænomenon illud Naturale sit adeo rarum, ut longe facilius quam Eclipses potuerit in admirationem rapere Constantinum, militesque spectantes, & miraculi speciem illis objicere: cum denique ævo Constantini non adeo magna, certe non per vulgus, fuerit peritia intimior Physices, Opticesque & Astronomiæ: non video qui possit absurditatis vel impudentiæ argui opinio, qua verisimillimum mihi videtur, Crucem Constantino ejusque exercitui in Cælo oblatam, fuisse admirandum ejusmodi phænomenon naturale, quo Crux lucida in Halone solari cum parheliis conspici solet, neque magis ideo adscribendam miraculis, quam quod Dio Cassius inter prodigia, eversionem Reip. Romanæ portendentia, temere retulit τὸν ἥλιον ἐν τρισὶ κύκλοις φαντάζεσθαι δοκῶμενον, ἕνα γὰρ αὐτῶν σεφάινε πρῶτως τινὸς περιέχοντος, *solem triplicem visum & corona ignea circumdatum.* Xiphilin. pag. 33. edit. Rob. Stephani.

IX. Notum est Astrophilis, plerosque Halones solares & parhelios, * uti lunares quoque & paraselenas, sine cruce appare-

C 2

* Confer descriptiones Halonum Solarium & parheliorum factas à Cassendo, Cartesio, Hevelio, Hugenio, tum quæ exhibentur in Transactionibus Philosoph. Anglicanis A. 1670. pag. 1065. seq. In Actis Erud. T. 2. suppl. p. 229. sq. & Anno 1694. Mense Jul. p. 320. In Novis lit. Maris Baltici A. 1701 p. 175. seq. & 1702. p. 116. In Observationibus Historicis Hamburg. A. 1699. pag. 150. Memoires de Tre-voux 1701. II. pag. 342. Galleria di Minerva T. 3. p. 263. &c.

parere, ac præcipue circa solares coronas & parhelios cruces esse rarissimas, quo magis miranda res Constantino visa merito fuit, cum hodieq; multi sunt, quos facile credo per omnem vitam ne parhelios quidem ne dum crucem in halone solari vidisse. Neq; enim aër semper tranquillus, neq; nubes tranquillo aëre ita sunt frequentissime comparata, ut specularibus veluti & glacialibus granulis cylindricis semipellucidis turgidæ, Solis imagines tam fulgide reddere, & circa eas arcus, è quibus inchoatis fere cruces constituuntur, circumscribere possint. Fieri illud tamen nonnunquam, & naturæ legibus fieri, res est Phycorum & Astronomorum filiis testatissima, ut patet vel ex figura Halonis solaris, quam è Transactionibus Philosophicis Anglicanis Anno 1670. editis numero LX, hic adjunxi, & cui præter alteram à celeberrimo Hevelio & tertiam à Rev. Viro Caspare Bussingio observatam addidi, etiam quarto loco unam Halonis lunaris, non minus crucem in se conspicuam habentis, quam de nocte VII. Cal. Februarii Anno MDCLXXXIV. ipse oculis usurpare me memini Lipsiæ admodum adolescens. Jam si Eusebii descriptionem Crucis à Constantino visæ accuratius inspiciamus, huic sane Phænomeno naturali Halonis solaris nihil non in ea favere intelligemus, Formam, Materiam, Tempus, Spectatores. Diserte enim ait fuisse *ὑπερκείμενον τῇ ἡλίῳ σκουρῷ τροπαίῳ*, crucis tropæum soli superpositum, ut solem vel parhelium decussatim scinderet, quemadmodum in apposita figura videmus: Deinde ait Eusebius *constituisse ex luce, ἐκ φωτός συνιστάμενον*, neque enim ex alia re cruces in halonibus ejusmodi constant, quam ex luce solis mirifice refracta in nubibus, perinde fere uti calix è vitro sub radiis solis in aëre libratus, halonem quendam in mensa supposita describit. Nec fides habenda Eutychio Tom. 1. Anal. pag. 423. & aliis, narrantibus *Crucem è stellis fulgentem* Constantino per ipsum meridiem apparuisse. Porro addit Eusebius, apparuisse crucem illam in cœlo *ἀμφὶ μεσημβρινὰς ἡλὸς ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινέσσης* horis diei meridianis, * *sole in occasum vergente*. Quis vero nescit, hoc ipsum esse tempus solenne, quo conspiciendos se Halones Sola-

res

* Joh. Columbus Vir Clariss. in notis ad Lactantii cap. 44. de mortibus persecutor, p. 216. docet, meridiem vocari non raro veteribus, tempus quod post medium diem est, sive quod non longe antecedit occasum solis. Atque ita intelligendum esse hoc loco Eusebium, ostendunt verba, *ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινέσσης*, die jam in vespèrum inclinante,

Fig. 3.

Bremæ A^o MDCLXXXVI.
ult. Maji Hora VIII. matut.
observ. à C. B.

1. Sol verus. Ejus
altitudo 37. 35.
2. 3. etc. Parelū.

Fig. 4.

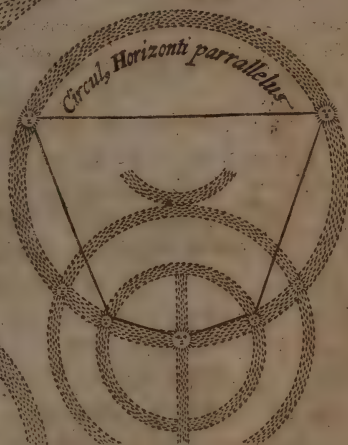
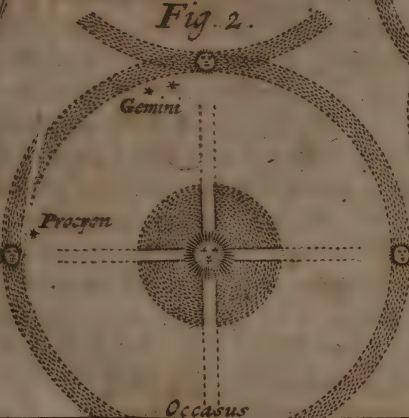

Fig. 1.

Fig. 2.

Meridies

Gemini

Procyon

Septentrio

Occasus

Horizon

Paraselenæ Gedani A^o 1660. die 17. Decembris observata
à Io. Hevelio, et delineata in libro de Mercurio in Sole
riso post paginam 172.

res præbent hominibus, non minus quam tempus matutinum. Aristoteles III. 6. Meteorolog. ubi de parheliis, virgis &c. *γίνονται ὅ, ὡς περ ἐπιπορεύ, ὡς ἐπὶ τὰς δυσμὰς καὶ ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς.* *Contingunt autem, ut diximus, circa occasum & circa ortum solis.* Neque autem tempus ortus vel occasus tam arcte hic computandum est, quin horas aliquot ortum sequentes, vel antecedentes occasum complectatur, quemadmodum usus & exempla parheliorum visorum demonstrant. Denique quod non Constantinus solus, sed etiam exercitus illam crucem viderunt, hinc maxime credibile est, non fuisse istam visionem ejusmodi miraculosam, qualis contigit Paulo divinitus percusso, comitibus ipsius nihil spectantibus: sed vero naturale fuisse phænomenon, non minus militum quam Constantini oculis obvium, quo ipso tamen velut iride, DEUS ad rem singularem signandam uti potuit.

X. Probabiliorem hanc sententiam, ni fallor, reddunt vel maxime exempla consimilia, nam & sæpius accidisse ejusmodi in cælo visum, & prodigii instar ac miraculi divini attonitos reddidisse mortales accepimus, ut vel omnia illa negare, vel præter verisimilitudinem adscribere miraculis, vel Constantini pariter ac cæteras, quas jam commemoraturus sum, crucēs in cælo visas, de phænomeno naturali explicare cogamur. Prætereo quod Nicephorus non magna fide scriptor, Constantino ipsi iterum iterumque postea crucem in cælo visam, sive narrat, sive fabulatur. Semel in obsidione Byzantii, VII. 47. Hist. *Vespera diei erat, & Imperator languidus & mæstus inopia consilii continue oculos in cælum intendit, atque ibi rursus, itidem ut Rome, quum contra Maxentium bellum gereret, scripturem stellarum, ordine atque distinctione conformatam vidit hoc sic significantem: Invoca me in die tribulationis tue, & liberabo te, & glorificabis me (ex Psal. L 15.)* Stupore igitur percitus rursus oculos in cælum sustulit, atque iterum καὶ θαυρὸς πάλιν ὥς τὸ ἀσπάζιν ἐσηλυμένῳ. ἐν ἑρατῷ καὶ χαρῇ ἀειμύκῳ τῶς ἁλγορεύουσα, ἐν τῷ τῷ σημείῳ πάντας νικῆσεις τὸς πολέμους. Crucem stellis sicuti antea effigiatam in cælo, & inscriptionem circum eam conspexit, cujus hæc sententia erat: In hoc signo hostes omnes vinces. Iterum deinde, cum adversus Scythas pugnaturus esset Constantinus, Danubio per pontem saxeum juncto VII. 49. *Istrum fluvium, qui Danubius quoque dicitur, ponte saxeo junxit: eoque transito, Scythicam gentem quæ ultra id flumen coluit, sibi subjugavit. Quo tempore*

ei denuo in cælo τὸ σωτήριον ὄπλον salutifera illa armatura apparuit, victoriamque eam, sicuti & antea, conciliavit, sive uti malim reddere, fidem reportandæ victoria fecit, τὴν νικην ἐμνηστεύσατο. Confer si placet Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 30. seq.

Melioribus testibus nititur, quæ sub Constantio Imp. Anno Christi CCCLI visa est crux in cælo, Nonis Maji, quam ita describit Cyrillus Hierosolymitanus in Epistola ad Constantium πρὸς τὸν βασιλέα Φανέντῳ σημεία & θαυρὰ pag. 306. editionis præclaræ viri præstantissimi Thomæ Milles : ὁ μακάριος θαυρὸς φωτὸς μαρμαρυγαῖς ἀπασράπτων ἐν ἱεροσολύμοις ἄφθῃ. Ἐν γὰρ τῆς ἀγίας ταύτης ἡμέρας τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς νότοις Μαΐαις πρὸς τρίτην ὥραν παμμεγέθης ὁ θαυρὸς ἐκ φωτὸς κατεσκευασμένῳ ἐν ἑρανω ὑπεράνω & ἀγίᾳ Γολγοθᾷ καὶ μέχρι τῆς ἀγίας ὄρας τῶν ἐλαιῶν. Beata crux lucis radiis resplendens visa est Hierosolymis. Sacris enim hisce Pentecostes diebus, Nonis Maji circa horam tertiam diei (ex nostra computandi ratione circa octavam matutinam) permagna Crux ex luce facta in cælo super sanctum Golgotha, ad usque montem extensa olivarum apparuit. Meminit & Eutychius T. 1. pag. 475. seq. Chronicon Orientale fol. 57. In Græcorum Horologio pag. 413. ad VII. Martii. Ἡ ἀνάμνησις & ἐν ἑρανω Φανέντῳ σημεία & θαυρὰ ἐν τῇ πόλει ἱερουσαλὴμ περὶ ὥραν γ' τῆς ἡμέρας Ἰππὶ Κωνσταντίνου βασιλέως δὸς & ἀγίᾳ κρανίᾳ ἐκτεταμένῃ δι' ἀσέρων ἕως & ἀγίᾳ ὄρας τῶν ἐλαιῶν. In Ephemeridibus Moscorum quas figuris sive iconibus illustratas edidit Papebrochius ante T. 1. Maji, ad diem Maji septimum memoria Crucis apparentis tempore Constantii: licet in icone apparitio Constantino M. facta repræsentatur. Vide & Jac. Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 45. sq. Imperatorem non ipsum vidisse hanc crucem, sed ex aliorum relatione, & ex Cyrilli Epistola, certiore de hac re factum, tradit Sozomenus IV. 5. At enim Hierosolymis quidem non vidit, verum in castris contra Magnentium pugnaturus vidit, si credimus Philostorgio III. 26. Ὁ μὲν ἐν Κωνσταντινῇ ἐγκρατὴς & τυραννὴς γίνεται, καὶ ταῦτα & σημεία & θαυρὰ Ἰππὶ μετρίσιντε ποσφάνεντῳ καὶ καταποληκτικωτάτης αἰγλαίᾳ ὑπερ᾽ σπράψαντῳ τὴν ἡμέραν φῶς. Ἄφθῃ δὲ Ἰππὶ τῶν ἱεροσολύμων περὶ τὴν τρίτην ὥραν μάλισται τῆς ἡμέρας, εὐροτῆς τῆς λεγομένης Πεντηκοστῆς ἐνισταμένης. Ὁ δὲ θεογεάφῳ τύπῳ ἐκείνῳ δὸς & λεγομένης κρανίᾳ μέχρι καὶ τῶν ἐλαιῶν ἔρως διήκων ὥρατο, ἱερὸν μεγάλης τεφάνος τέρεπον πανταχόθεν αὐτὸν περιελήσσης. Ἐδήλα δὲ ἄρα ἡ μὲν ἱεὺς τὴν τὴν θαυρωθέντῳ καὶ ἀναληφθέντῳ δμνέσαι,

ἡ ὁ σέφανος τὴν τὴ βασιλείας νίκην. Τὸ ὅπλασφόρον ἐκείνο καὶ σε-
 βάσμιον ἡμεῖς εἶδε τοῖς ἐπὶ στρατοπέδῳ ἀθέατον ἦν δεξ. Et Constanti-
 nus quidem victoriam de Tyranno (Magnentio) reportavit, cum
 signum Crucis illic quoque visum esset ad longissimum spatium protensum, &
 diurnam lucem splendidissimis ad stuporem usque radiis longe superans. Apparuit
 autem Hierosolymis circa horam tertiam ejus diei, quæ vulgo dicitur Pente-
 coste. Porro hoc signum divinitus pictum à Calvarie monte usque ad mon-
 tem Olivarum pertingere videbatur, magna Iride instar Corona illud undique
 ambiente. Et Iris quidem Christi crucifixi & in cælum assumpti clemen-
 tiam designabat: Corona vero Imperatoris victoriam. Porro splendidum
 istud ac venerandum signum, ne militum quidem oculos effugit, sed ab utro-
 que exercitu clare conspectum, Magnentium quidem & eos qui à partibus il-
 lius stabant, utpote demonum cultui addictos, supra modum terruit: Constan-
 tio vero & iis qui cum illo erant, invictam quandam fiduciam addidit. At vero
 tempus prælii adversus Magnentium commissi parum cum tempo-
 re * visæ crucis convenit, siquidem Idatii Fasti cum Magnentio
 Constantinum ad Mursam conflixisse testantur IV. Kal. Octobris
 (Anno Christi CCCLI. Sergio & Nigriniano Coss.) quod confirmat
 Julianus Imp. confectum illud bellum testatus λεγέσης ἡδὴ τῆς ὁπώρας,
 autumnos jam desinente. Orat. I. pag. 38. In iisdem Fastis ad 3. Kal.
 Februarii ejusdem Anni traditur, apparuisse in Oriente signum Sal-
 vatoris, quod die Pentecostes apparuisse præter jam laudatos refe-
 runt acta Anthemii apud Surium XX. Octobr. & Baronium ad An-
 num CCCLIII. num. 23. Auctor Chronici Alex. rum Theophanes,
 Cedrenus, Glycas, & Nicephorus IX. 32. Auctor Historiæ Mi-
 scellæ XI. 20. Tunc Constantius Imperator Gallum patruelem suum Cesarem fe-
 cit, cui nomen suum imponens Syriam Antiochiæ habitandam destinavit, ut par-
 tes per eum custodirentur Orientales. Quo ad Antiochiam veniente, circa Ori-
 entem signum apparuit in cælo die Pentecostes. Columna namque sub speciem
 crucis in cælo visa est (σύλος σευροειδής ἐν τῷ ἑσπέρῳ ὁφθαλμοῖς Socrati II. 28.
 Hist.) speciem luminis habens extensam à Golgotha usque ad montem Olivarum:
 in circuitu autem ejus Corona erat velut Iridis speciem habens. Hoc & Constan-
 tius Gallus vidit. Iisdem fere verbis è Socrate rem refert Tripartita
 V. 5. Meminit & Sanctus Hieronymus in Chronico, ex Pontaci edi-
 tione: Syriæ populis crucis signum & maximo insipientium terrore in Orientali
 plaga apparuit.

Anno

* Confer Illustris Ez. Spanhemii notas ad Julianum pag. 244. seq.

Anno CHristi CCCLXIII. cum Julianus Imp. Hierosolymas instaurari iussisset, non modo metuendi globi flammarum prope fundamenta, crebris assulibus erumpentes fecere locum, exustis aliquoties operantibus, inaccessum, ut præter Christianos scriptores testatur Ammianus Marcellinus XXIII. 1. sed crux quoque in cælo visa terruit hostes Christianorum, ut his verbis refert Gregorius Nazianzenus in vestiva in Julianum secunda non longe ab initio pag. 112. *Ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τοῦτον καὶ πεφανεστέρον, ἐστὶ Φῶς ἐν τῷ ἔρανῳ τὸν στυγρὸν ἀντιπαρῶνα, καὶ τὸ πρῶτον ἐπὶ γῆς αἰτιαζόμενον τοῖς ἀθέοις τὸ ἄλγος, νῦν ἐν ἔρανῳ δεικνύται πᾶσι ἐπίσης, καὶ γίνεται τροπαῖον τῷ Θεῷ τῆς κτ, τῶν ἀσεβῶν νίκης, τροπαῖον πάντος ὑψηλότερον. Πρὸς ταῦτα τί φησόνται οἱ τῷ αἰῶνι τῆς σοφίας;* Quod autem hoc etiam mirabilius clariusque fuit, lux in calo stetit, crucem in orbem describens, ac nomen illud & figura quæ in terra prius impiis contemptui fuerat, in cælo nunc omnibus æque ostenditur, Deoque victoria de impiis relatæ tropæum efficitur, tropæo omni sublimius & præclarior. Ad hac porro quid dicendi sunt hujus sæculi sapientes?

Eneconi, Graciæ, cognomento Aristæ, filio, qui primus Arragoniæ ac Navarræ Regis nomen assumpsit (Anno CHristi DCCLVIII. ut ad illum annum notat Antonius Pagi num. 12.) idem plane quod Constantino accidit, si credimus Lucio Marinæo Siculo, aliisque rerum Hispanicarum scriptoribus. Cum enim adversus Mauros prælio decertaturus esset, visum & illi in cælo crucis signum est, quo fretus primo statim impetu incredibilem vim hostium fudit protrivitque: Hæc ipsa crux deinde ab Enecone armis insculpta, hodieque sempiternæ memoriæ ergo in Arragonici Regni insignibus cernitur.

Anno quoque CHristi DCCLXXIV. rubra CHristi crux in cælis post solis occasum apparuit, ut notatum * Chronologo Saxoni ad illum annum, pag. 61. cujus loci indicium debere me fateor indicio Nicolai Gurtleri Viri Clariss. in Historia Templariorum num. LXXVIII. Edidit illud Chronicum Edmundus Gibson Oxon. 1692. 4to.

Dodechinus abbas, qui Chronicon continuavit Mariani Scoti, atque in Joh. Pistorii collectione scriptorum rerum Germanica-

* In eodem Chronico ad A. DCCCVI. Hoc ipso etiam anno XI. Non. Junii Crucis signum ostensum est in luna quodam Mercurii die sub Auroram. Postea item hoc anno 3. Kal. Septembris mirabilis Circulus conspicuus fuit circa solem.

nicarum legitur, Ad Annum CHristi MCXLVII. pag. 473. *Quum Episcopus & omnis populus Clerusque (Merseburgensis) qui ad diem festum convenerant, adstarent, quasi iris in cælo apparuit, ac in medio cruces ostense sunt.*

Robertus de Monte, in appendice ad Chronicon Sigeberti Gemblacensis ad A. C. 1177. p. 662. edit. ejusdem Pistorii; *In nocte Sancti Andreæ factus est ventus vehemens, & in ipsa festivitate & in prædicta vigilia apparuit lux, mane veniens ab Oriente usque ad Occidentem, qua die pugnaverunt Christiani cum paganis apud S. Georgium de Ramula. Putabat enim Saladdin, qui duxerat uxorem Naraadin jam defuncti, quod posset capere urbem Hierusalem defensoribus destitutam, quia Comes Flandrensis duxerat fere omnes Christianos milites ad obsidionem Harenc. Sed tamen Rex Hierusalem & Patriarcha & alii religiosi Viri habentes paucos milites, & servientes; per virtutem sanctæ Crucis vicerunt innumerablem exercitum paganorum, cujus crucis longitudo à terra ad cælum paganis apparuit, sicut ipsi dixerunt.*

Matthæus Paris ad A.C. MCCXVII. sub Richardo III. p. 203, *Sub his quoque diebus mense Majo, feria scilicet sexta ante Pentecosten, excitata fuit provincia Coloniensis in obsequium Salvatoris. Nam in villa de Bebon Frisia, apparuit in aëre triplex forma Crucis: una coloris candidi adversus Aquilonem, altera versus Meridiem, ejusdem Schematis & coloris: tertia medio colore colorata, habens crucis patibulum, & formam hominis in eo suspensi brachiis elevatis & extensis cum infixione clavorum in manibus & pedibus & capite inclinato: Et hæc media fuit inter alias, in quibus corporis humani effigies non apparebat. Alia vice & alio loco, in villa scilicet Frisia, quæ Fuserbuse appellatur, Crux apparuit juxta solum croceæ coloris, & hanc plures quam priorem viderunt. Tertia apparuit in villa de Doetham, in qua B. Bonifacius martyrio coronatus est: ubi in festo ejusdem Martyris, cum multa hominum millia convenissent, visa est Crux magna & alba, ac si lignum trabis ex transversa alterius trabis artificialiter construeretur. Movebatur autem paulatim ab Aquilone ad Orientem, & hanc plurimi homines conspexerunt.*

Nescio sitne hisce adjungendum, quod biennio post, Anno MCCXIX. Waldemar II. Daniæ Rex, in prælio cum Livonis amissa aquila sive vexillo suo vidisse fertur descendentem ad se de cœ-

D

lo

lo albam crucem rubro circumdatam cingulo, qva Vexilli loco usus, non modo militum suorum jam terga dare hosti incipientium ordines feliciter restituit, sed etiam Livonorum aciem acerrimo conflictu perrupit, atqve egregiam ad suos, fusis infidelibus, reportavit victoriam, ac præterea multis eorum, ut Christo nomen darent auctor fuit. Possit aliquis inde conjicere, halonis solaris cum cruce non ita pridem in Cælo visi ectypon Regem fieri curasse, atque vexilli loco divinitus dati militibus suis commendasse. Cum vero res tam feliciter & ex voto successisset, Rex non modo Danebrogicum ordinem Equestrem instituit, à cœlesti illo labaro, qvò Danebrogam vocabant, appellatum, & cruce illa symboli & insignis vice donatum, sed & in insignibus qvoqve Regni Danici Crucem inde candidam in solo rubeo jussit comparere, ut narrant Joh. Isaacius Pontanus Chorograph. Danicæ pag. 770. & Tho. Bartholinus in diss. Historica de Equestri Ordine Danebrogico.

Thomas Brabantius, à Monasterio in Artesia, ubi Canonicus Regularis fuit, Cantipratanus vulgo cognominatus, libro secundo Apiarii capite 3. sibi qvoqve crucem ejusmodi in cælo conspectam refert anno Christi MCCXLVI. *Ego fidelium novissimus, antequam piissimus Ludovicus, Francorum Rex, anno ab Incarnatione MCGXLVI, crucem transmarinam susciperet, crucem in cælo ex clarissimo & fidereo lumine vidi, nec recolo me decentius & operosius formatam crucem unquam sub aliqua materia vel figura vidisse.*

Denique ut recentius qvoqve exemplum subjungam, Philippus Melanchthon in Oratione de Johanne Duce Saxonie, Tomo 2. Declamationum pag. 738. *Eo, inquit, anno, quo primum mense Novembri editæ sunt Reverendi Viri D. Lutheri propositiones de indulgentiis, (notum est hoc factum fuisse Anno MDXVII.) cum ex templo Wimarie in Natali Christi duo Fratres (Fridericus Elector & Johannes) & Filius Dux Johannes Fridericus una post mediam noctem, ut magna in utroque erat reverentia erga res divinas, egrediuntur cum frequenti comitatu, vident supra arcem, cælo sereno, fulgentem crucem purpuream satis magnam & perspicue expressa figura. Ibi cum diu starent attoniti spectatores, Fratres colloqui de Religione cœperunt, & eo signo portendi futura certamina de doctrina & domus Saxonica pericula vaticinati sunt. Vix dubito quidem, hanc Crucem Principibus gloriosæ me-*

memoriæ de nocte visam , aliam fuisse quam qualis in halonibus lunaribus offerre se solet , & qualem Figura 4. expressam vides , ac prope persvadeo mihi , lectorem æquum , si hæc exempla cum Constantini Cruce cœlesti contulerit , minus mihi vitio daturum esse , quod illam quoque nihil aliud quam naturale ejusmodi phænomenon crucis in halone solari fuisse , audeam affirmare.

X. Non deerunt tamen , qui huic sententiæ vel maxime opinabuntur obstare , quam Cruci superadditam similiter Eusebio juravit Constantinus *ῥεαφὴν* , *Hoc vince*. Qvis enim unquam in halone solari ejusmodi literas conspexit , quis sine absurditate tam admirandam Scripturam cœlestem causis tribuet naturalibus ? Equidem si mihi persvaderem , de literis expressis in cœlo à se visis , sive Græcis sive Latinis (neque enim consentiunt inter se scriptores , qui Eusebii locum perperam ut mox ostendam acceperunt) Constantinum istud vere affirmasse , ne dubitarem quidem de miraculo , quoniam neque nugivendulorum gerris de Alphabeto naturali cœlesti apud Gaffarellum fidem habeo , neque literas hominum invento & consilio significantes , à Natura sola sibi relicta tam apposite conjungi credo : qua enim quæso ratione in cœlo per causas naturales ad significandam rem tam conceptam coire , & secundum regulas Grammaticas construi posse hos characteres aliquis non plane plumbeus existimaret ? Si vero circa literas hæc fraudis haberem Constantinum suspectum , & quancquam juratum , tamen haud dubitarem verba dedisse Eusebium lectoribus , cum literas illas in cœlo Constantinus vidisse se affirmavit , Eusebius scripsit : quo demum colore possim reprehendere eos , qui universum visum callidis commentis andacter acceperunt , & universam narrationem pro falsa atque incredibili explodunt ? Vide igitur quomodo Eusebii verba intelligenda esse censeam. Ait nimirum ex ore Constantini , tropæo crucis cœlestis *συνήφθαι ῥεαφὴν* , *λέγσαν* , *τὸτω νίκῃ adjunctam fuisse picturam* , *indicantem* , *in hoc ipsi esse vincendum*. Qualis quæso hæc fuit pictura ? Coronam fuisse respondeo , qualis solet esse halonum solarium , Coronam , inquam , symbolum notissimum Victoriæ. Non opus est docere eruditos , *ῥεαφὴν* recte à me transferri hoc loco picturam , & picturam recte posse dici *λέγειν* sive innuere. Minime autem coactam esse hanc interpretationem de corona , victoriam per Crucem promittente , docet Philostorgius , qui III. 16. agens de

altera cruce cœlesti visa Hierosolymis, ἐδόξα δὲ αὐτὰ, inquit, ἡ μὲν ἔχει τὴν ἑσαυρωθέντος καὶ ἀναληφθέντος εὐμένειαν, ὁ δὲ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΝ. *Et Iris quidem Christi crucifixi & in cælum assumpti clementiam designabat*, CORONA vero IMPERATORIS VICTORIAM. Sic S. Nazianzenus de Corona in cœlis apparente Orat. IV. Tom. I. p. 112. *Ἐστὶ τῆς ἑξ ἡρίστῃ νίκης ὁ στέφανος*. *Hæc victoria CHRISTI corona erat.* Habemus igitur illud *τέτω νικά* in cœlo expressum γράφῃ, symbolo & pictura Coronæ, atqve inde intelligimus, quam non modo ridicule, sed etiam contra Eusebii mentem Constantini visum interpretati sint plerique de literis, vel Græcis vel Latinis cœlo inscriptis *τέκω νικά*, vel *ἐν τέτω νικά*, *Hoc vince*, *in hoc vince*, quas vel stellis vel luce divina expressas sibi temere persuaserunt. Non mirum autem in labaris, numis & aliis variis monumentis antiquis verba ipla deinde inscripta potius cum Cruce vel Christi Monogrammate, etiam superstite Constantino, quam coronæ symbolum conspici quia illis clarius hoc, quod volebant, quam per Symboli ænigma indicabatur. Adeo autem vulgare fuit olim labari vel crucis figuram cum verbis *τέτω νικά* passim appingere, ut libris quoque vetustis ne sacri quidem agumenti, quin imo Tabulæ lusoriæ apud Gruterum pag. MXLIX. i. inscripta reperiantur. Neque aliam originem habet virorum quorundam doctorum error sane festivus, qui scriptorem Græcum Magni Etymologici Nicam appellant, nomen inter Grammaticos veteres Græcos admodum incognitum. Cum enim in fronte codicis, qui fuit apud Angelum Politianum, appictum esset labarum verbis *ἐν τέτω νικά*, literis *ἐν τέτω* ex altera parte detritis ac deletis, hæc quæ supererant *νικά*, egregiam istam de auctore libri Nica conjecturam viris præstantissimis suppeditarunt, ut ex Emerico Bigotio, quem Is. Vossius hoc docuerat, accepisse se refert Ægidius Menagius cap. LXXVI. Anti-Bailleti. In vetusto Codice scriptorum laudati Nazianzeni similem inscriptionem notasse se testatur Montfauconus V. C. pag. 251 Palæographiæ Græcæ.

XII. Moneamne mantissæ loco Astrophilos etiam de loco altero insigni Philostorgii, quo aliud Phænomenon cœleste mirandum nobis enarrat, cui lux afferri poterit ex observatis Virorum præstantissimorum nostræ ætatis, quibus talia propius cognoscere, inque domos superas scandere cura fuit. En Philostorgii verba XII. 8.

Ἐκλείποντι ἢ τῷ ἡλίῳ Φέγγει π κατὰ τὸν ἕρανὸν σπανεράνη κῶνς αἷμα
 ὠραδύμνον, ὃ, πνες ἐξ αἵμαθίας ἀστέρι κομήτην ἐκάλεν. Καὶ γὰρ ἂν
 ἐκεῖν ἐδείκνυ, ἔθεν ἦν κομήτης ὠραίσμον. Οὔτε γὰρ τὸ Φέγγει εἰς κό-
 μην ἐπιβαίνειν, ἔτε ἀστέρι ὅλως ἐώκει, ἀλλ' εἶον λύχνος τις μεγάλη φλόξ
 ὑπερχε κατ' αὐτῷ ὁραμένη, μηδενὸς ἀστέρι θρυαλλίδι αὐτῷ τινι
 μορφῇ ὑποτρέχοντι. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇ κινήσει παρήλλαττε. Καὶ γὰρ κινήσει
 ὅθεν ὁ ἡλίος καὶ ἰσημερίαν ἀνίσχει, ἐκείθεν τὸν καὶ τῆς ἑρᾶς ἀρκτε πτωγ-
 μένον ἔχατον ἀστέρα ὑπερενεγκὰν ἡρέμα πρέβαινε πορευόμενι ἐπὶ δυσμάς,
 ἐπεὶ δὲ διεμέτρει τὸν ἕρανὸν, ἀφανὴς ἦν, πλείους πτωγῶν μηνῶν ἐξανυδεί-
 σης αὐτῷ τῆς πορείας. Ἡ δὲ κορυφή δὲ Φέγγος νῦν μὴν εἰς μήκος μέγα ὠξύ-
 νετο, ὡς ἐκβαίνειν τὰς δὲ κῶνς λόγους, νῦν δὲ πρὸς τὸ ἐκεῖνος μέτρον σπασέλ-
 λετο, καὶ ἄλλα δὲ παρείχε περατώδη θεάματα, δι' ἂν τῆς τῶν σπηδων φασ-
 μάτων ἐξηλάττετο φύσεως. ἤρξατο δὲ ἀπὸ μέσας ἡέρας σχεδὸν πὶ μέχει τῆς δὲ
 μετοπῶρα τελευτῆς. *Ex ipso tempore, quo sol defecit (sub Theodosio Ju-
 niore Anno Christi CCCCXI. die XIX. Julii) fulgor quidam in caelo ap-
 paruit, conis similitudinem referens, quem nonnulli praeter imperitia Cometam vo-
 carunt. In his enim quae fulgor ille nobis ostendit, nibilerat simile Cometa. Nam
 neque in comam desinebat lux illa, neque ullam omnino stella speciem praeferebat.
 Sed velut lampadis cujusdam ingens flamma per se ipsam subsistens videbatur, nul-
 la subius stella ellychynii speciem praeferente. Sed et motus ejus longe diversus
 fuit a motu Cometarum. Mora enim primum ab ortu solis aequinoctiali, inde ul-
 timam stellam in cauda Urse sicam transgressa, paulatim ad occasum processit.
 Postquam vero universon Caelum permensa est, tandem disparuit, cum cursus
 ejus plus quam quatuor menses durasset. Porro ejus vertex, nunc quidem in
 magnam longitudinem acuebatur, adeo ut conimodum ac mensuram excederet,
 nunc vero ad conis mensuram redibat. Alias praeterea prodigiosas species oculis
 subjecit, quae a vulgarium signorum natura illam differre ostendebant. Coepit au-
 tem a media aestate et ad exitum ferme autumnii perseveravit. Ne longior
 sim, tantum adnotabo simile admirandum ac rarissimum Phano-
 menon ante hos tres & viginti annos observatum esse ab illustri Ma-
 thematico Joh. Dominico Cassino, & accurate descriptum ac deli-
 neatum in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXIII. pag.
 131. Occurrit etiam in Actis laudatissimis Eruditorum Lipsiensibus
 ejusdem anni p. 174. unde descriptionem integram petet qui deliciis
 ejusmodi ducitur, conferetq; quae in iisdem Actis Anni MDCXCIV.
 pag. 58. de non plane diversa caelesti luce ex observatione V. C.
 Georgii Christophori Eimarti traduntur.*

AUCTORI LUCIS DEO GLORIA,

CAPUT IV.

DE EUSEBIO Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atqve Chronicorum Scriptoribus Græcis.

De Eusebii vita & doctrina. 1. Ejus scripta Græce edita. Chronicon. id. Preparatio Evangelica. 2. Index plenior scriptorum in illo opere laudatorum. id. Demonstratio Evangelica. 3. Historia Ecclesiastica. 4. Index scriptorum & virorum illustrium in illa memoratorum accuratus. id. De Martyribus Palestina. 5. contra Hieroclem. 6. contra Marcellum. 7. de Ecclesiastica Theologia. 8. Epistola de fide Nicæna. 9. de locis Hebraicis. 10. Commentarii in Psalmos 11. in Canticum Canticor. 12. De vitis Prophetarum. 13. in Esaiam Commentarii. 14. Canones Evangeliorum cum premissa ad Carpianum Epistola, quæ Græce & Latine exhibetur. 15. De dissonantia Evangeliorum. 16. Oratio de Constantini M. laudibus. 17. Libri IV. de vita ejusdem Constantini. 18. Fragmenta ex libris de vita Pamphili Martyris. 19. Ex collectione veterum Martyriorum. 20. Epistola ad Constantiam Augustam. 21. Quæ Latine tantum exstant, liber primus Apologiæ pro Origene. 22. Opuscula XIV. à Sirmondo publicata. 23. Acta spuria Silvestri I. Papæ. 24. Scripta inedita. 25. deperdita. 26. Alii Eusebii amplius quinquaginta. 27. Alii Scriptores Græci Hist. Ecclesiasticæ deperditi. 28. Alii qui integri vel ex parte exstant, Philostorgius. 29. Socrates. 30. Sozomenus. 31. Theodoretus. 32. Evagrius. 33. Theodorus Lector. 34. Nicephorus Callisti. 35. Chronicorum scriptores Græci deperditi. 36. Alii qui exstant 37. 38. 39. 40.

I.

EUSEBIUS Pamphili Martyris non filius vel sororis filius nec servus, sed amicus a) singularis (ut ab eo nomen tulerit) frater vel consobrinus Eusebii Nicomedienfis

a) Hieron. Epist. 65. & c. 81. de S. E. Photius Cod. 13. Hanckius de script. Hist. Byz. pag. 4. Sic C. Avianum Philoxenum Aviani nomen ab amico suo Flacco Aviano consecutum scribit Cicero XIII, Epist. 35. Etiam Judas Jacobi & Petrus Damiani dictus uterqve à fratre.

dienſis , b) Dorothei forte Evnuchi preſbyteri Antiocheni diſcipulus , *Cæſaræa* Palæſtinæ , quæ prius Turris Stratonis appellabatur Episcopus ab A. C. 315. ad 339. vel 340. quo diem obiit major ſeptuagenario. Vir Conſtantino Imp. charus quem genere etiam longius * contigebat , & ſua ætate eruditiffimus fuit , ac Baſilii de Spiritu S. cap. 29. iudicio *ἡ πολυπειρία αἰχίοπος* , atque ut à Nicephora Gregora lib. XIX. Hiſt. pag. 592. vero elogio appellatur , *τῶν πότε λόγιων πρῶτος*. De illius vita , de qua liber Acacii c) poſt Euſebium Episcopi Cæſareenſis , & librorum ejus heredis interci-

b) H. Valeſius de vita & ſcriptis Euſebii ex Epistoſta Arii apud Epiphan. LXXIX. 6. Cæterum Dorotheum illum (de quo Euſeb. VII. 32. Hiſt.) Baronius ad Martyrolog. V. Jun. male confundit cum Dorotheo Tyri Episcopo. Vide Acta Sanctor. T. 1. Junii pag. 435.

* Hoc inde colligo , quia Euſebius Nicomediensis , noſtri Euſebii frater Julianum Imp. genere contigebat , teſte Ammiano XXII. 9.

c) Acacius *Cæſareenſis* Episcopus vitam Magiſtri ac deceſſoris ſui Euſebii ſcripſerat teſte Socrate II. 4. Male Agapius legitur pro Acacio in Hiſt. tripartita IV. 3. licet claruit etiam Agapius Cæſareenſis Episcopus , ſed is ante Euſebium fuit , cumque in clerum adſcivit & deinde ſucceſſorem habuit. Inter alia Acacii hujus ſcripta fuerunt *libri XVII. in Eccleſiaſten*. Hieron. Catalog cap. 98. *συμμίστων ζητημάτων* ſive ut idem Hieron. Epist. 152. ad Minerium & Alex. T. 3. p. 125. librum quartum laudans appellat , *συνδεκτῶν ζητημάτων libri VI. id. Epistoſta 63 ſcripta nomine Synodi CPol. A. 360. concepta. Philoſtorg. IV. 12. Fidei formula in Synodo Seleucienſi A. 359. edita quam ſervavit Epiphanius LXXIII. 25. & Socrates II. 40. Ἀντιλογία adverſus Marcellum Ancyranum. Epiph. LXXII. 5 - 9. ubi inſigne ex illo libro fragmentum. Acacio etiam tribuit Tillemontius quod de fide adverſus Sabellum ſub Euſebii nomine edidit Sirmondus. Vide Tillemont, Tom. VI. memor. Hiſt. Eccleſ. part. 2. p. 111. edit. Bruxell. Acacii hujus fragmenta quædam occurrunt in catenis editis & MSS. Alius fuit , licet ejusdem ætatis Acacius *Tarſe* Episcopus de quo Philoſtrog. V. 1. Alius preſbyter & Archimandrita *Beroëenſis* cujus & Pauli Preſb. *Epistoſta ad Epiphanium* qua eum A. C. 375. ad ſcribendum contra hæreſes invitavit , cum Epiphanii reſponſione , hujus panario præmittitur. Nescio idemne Acacius Beroëenſis Episcopus circa A. C. 431. annos 110. ſnatus cujus *Epistoſta bina ad Alex. Hierapolitanum* leguntur in variis. Epistoſtarum volumine ſad Concil. Ephesiſinum ſpectantium in editione Chriſtiani Lupi (A. 1682.) & Steph. Baluzii (nova collect. Concilior. A. 1683.) cap. 41. & 55. ſed in Jo. Garnerii (auctar. Opp. Theodoriti A. 1684.) cap. 30. & 44. & *Confefſio fidei* , edit. Lupi ac Baluz. cap. 221. Garnerii cap. 178. *Epistoſta ad Cyrillum Alex.* T. 5. Opp. Cyrilli parte 2. & in Actis Concilii Ephesiſini T. 3. edit. Labbei pag. 382. De Acacio *Melitenenſis* in Armenia Episcopo & Neſtorii oppugnatore videndus Caveus ad A. 431. Hujus *homiliam* in Synodo Ephesiſino habitam & Neſtorii hæreſi oppoſitam Combeſi.*

tercidit, nolo repetere quæ multis erudite tradiderunt præstantes Viri Henr. Valesius, d) Martinus Hanckius e) Gvil. Caveus f) Tillemontius g) & Jo. Clericus h) ne de aliis * in præfenti memorem. Tantum profiteor me assentiri viris doctis, qui agnoscunt varia quidem in Eusebii scriptis esse de dogmatibus quibusdam, quæ durius & parum commode dicta videntur, tamen Mysterium SS. Triadis & *ουανδριον* Filium ex Patris essentia DEum de DEo genitum *αυτοθεον* agnovisse, atq; adeo ab hæresi propria Arii fuisse alienum, diserteq; rejicere eos qui CHRISTUM *κτισμα* vel *ἐξ ὁυτος* dicere ausi sunt, lib. 1. de Ecclesiast. Theolog. cap. 9. lib. 3. c. 2. p. 150. sq. quæ loca jam laudat Socrates II. 21. & quanquam homou-

lii

bessius latine exhibet in Bibl. sua Concionatoria ad festum Annunciationis. Ad istum Acacium Epistolas Firmi Episcopi edidit doctissimus Muratorius Patav. 1709. 4. in Analectis Græcis, qui pag. 300. observat plures hujus nominis Episcopus illo tempore claruisse, Episcopum *Cotenorum*, Episcopum *Hellada*, Episcopum *Scopenorum*: Plures etiam circa A. C. 450. ut Episcopum *Antiochia minoris*, Episcopum *Ariarathia*, Episcopum *Cynnensem*, Episcopum *Proconissi*. Fuit & Acacius *Armenia præfectus*, cujus in Justiniani Novella 31. mentio. De Acacio Patriarcha *CPol.* cujus una alteraque Epistola exstat, idem Caveus ad A. C. 471. Vide & Photium Cod. 42.

- d) H. Valesius Hist. Eccles. Eusebianæ non modo præmisit commentationem suam de Eusebii vita & scriptis, sed etiam testimonia veterum pro Eusebio & contra Eusebium magno numero adjunxit.
- e) Martinus Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. cap. 1.
- f) Gvil. Caveus in Chartophylace & Hist. literaria, atque Vitis Patrum Anglice editis Latineque & Belgice translatis, T. 2. & in Epistola Apologetica adversus Jo. Clericum Lond. 1700. 8.
- g) Tillemontius Tom. VI. & VII. memor. Hist. Eccles.
- h) Jo. Clericus in Vita Eusebii T. 10. Bibl. Universal. pag. 380. seq. & in Epistolis Criticis Epist. 2. Cum quo Eusebium Arianismi arguunt (ne veteres Valesio & ad Zonaram p. 30. Cangio laudatos memorem) Petavius lib. 1. de Trinitate c. 11. & 12. Rich. Montacutius ad Euseb. contra Marcellum, Ancyranum, H. Noris diff. de V. Synodo c. ult. p. 105. ut Sandium aliosque omittam. Defendunt vel excusant Valesius, Bullus, defens. fidei Nicænæ pag. 392. seq. 442. seq. 478. seq. 517. seq. B. Calovius in Confessione Martyrum T. 2. Opp. anti Socin. p. 519. Florentinus ad Hieronymi Martyrolog. pag. 71. seq. Caveus diff. & Epistola contra Jo. Clericum, Petrus Molinaus contra Perronum III. 2. &c.

* Ut Jo. Christophori Ernesti, Keulâ Schwartzburgici, in duabus de Eusebio dissertationibus, Witeberg. 1688.

sive vocabulo i) primum uti veritus est, tamen re maturius perpen-
 sa deinde id probasse, & damnationi Arianæ in Synodo Nicænâ, bo-
 na fide subscripsisse. Neque adeo negasse Spiritus S. divinitatem, sed
 modo eum à Patre & Filio distinctum & à filio proficiscentem docu-
 isse. Vide lib. 2. de Eccles. Theol. c. 5. sq. Caterum cum magno fru-
 ctu usus Bibliotheca Pamphili, cujus indicem * etiam vitæ Pamphili
 inseruit, & altera quam in Ælia urbe sive Hierosolymis ab Alexandro
 Episcopo conditam testatur lib. VI. Hist. cap. 20. Veteris Historiæ
 omnis, Ecclesiasticæ maxime, & aliarum rerum scitu dignissima-
 rum tam præclara servavit monumenta, licet non semper fortasse
 accurate satis exposita, ut scripta ejus quæ jam referam, pleraque
 ad nos pervenisse, & in tanto bonorum ineptorumque librorum nau-
 fragio non simul periisse, singularis felicitatis esse arbitrer.

I. *Chronicon* sive Παντοπαπῆ ιστορία, de cunctis temporibus Historia,
 ut titulus Operis k) latine transfertur in Epistola Augustini 35.
 ex quo loco etiam constat non ubique obvios jam tum fuisse Chronici
 Eusebiani Codices. In libros duos divisum fuit ab auctore, quorum
 priorem inscripsit χρονογραφίαν, posteriorem χρονικὸν κανόνα. Atque
 hanc *Epitomen* vocat Hieronymus. In priore ex Manethone, Apollo-
 doro, Phlegonte, Josepho, Africano aliisque origines & succes-
 siones resque memorabiles variarum gentium ab Orbe condito per
 varia capita persecutus est: in posteriore omnia serie unâ ad annos
 suos relata digessit ab Anno l) vocationis Abrahami, h. e. ante

Libri sti Pars Altera.

E

CHRI-

i) Hinc Athanasio dicitur prius fuisse συντέχων τῇ Ἀρειανῇ αἰρέσει, ὅτε καὶ τῶν πα-
 λαιῶν τινες λογίσις καὶ ἐπισκόποις καὶ συγγραφεῖς ἐγνώκεν ἐπὶ τῆς ὁ Πατρός
 καὶ τοῦ Θεοῦ τῷ τῶ ὁμοούσιος χρησιμοποιέμενος ὀνόματι. Epist. ad Africanos T. I.
 pag. 721. Confer Eusebii Epist. ad Cæsareenses, apud Socratem lib. I. cap. 8.

* Vide lib. VI. Hist. cap. 32.

k) *Χρονικὰ συγγράμματα* sua memorat Eusebius in Esaiæ XIII. 17. *Χρονικὸς κανὼνας*
 X. 9. præparat. p. 484. & lib. I. Hist. Eccles. cap. I. Ἀρχαιολογίαν atq; ἀρχαιολο-
 γικὴν ιστορίαν vocat Anastasius Sinaita qv. 41. & 65. *temporum Historiam* Au-
 gustinus II. 39. de Doctrina Christiana. *Digestionem temporum* Hieron. I.
 in Rufin. *χρονογραφίαν* Epiphanius sub extremum libri de ponder. &
 mensur. *Chronicorum Historiam* brevium MS. Ecclesiæ Lemovicensis, Valefio
 laudatum. Alia veterum loca titulos Chronici Eusebiani varie referentia notavit
 Scaliger ante Græca Eusebii, *Chronicon*que Hieronymianum, Hanckius pag. 87.
 seq. de scriptoribus rerum Byz. & Allatius ad Eustathii Hexaem. pag. 13.

l) Eusebiani Chronici Epocham initium capere ab Cal. Sept. sive autumno anni ante
 CHRISTIUM natum 2017. Periodi Jul. 2697. disputat Petavius lib. IX. de
 doctrina temporum cap. I.

CHRISTUM 2017. ad vicennalia usque Constantini M. A.C. 325. Laudat præter alios Eustathius Antiochenus in Hexaëmero sub init. cui Eusebius vocatur *ἀγιῶν πς*, ut ab Ecclesia Gallicana diu illum cultum pro Martyre, notat Janningus in Apologia pro Papebrochio, præfixa Actis Sanctor. Junii T. I. pag. XVII. seq.

Græcum opus Eusebii intercidit, præter fragmenta & lacinias quas recentiores Chronologi servarunt, Syncellus in primis, & Cedrenus, Chronicique Alexandrini sive Paschalis scriptor, ne de aliis jam dicam: nam ut vere Josephus Scaliger, qui post Eusebium scripserunt, omne scriptum de temporibus aridum esse censuerunt, quod non hujus fontibus irrigatum esset. Ex illis Græca ut potuit collegit ediditque & illustravit doctissimis notis idem Scaliger, sed non modo Syncelli & Chronici Alex. tum temporis nondum editorum apographis parum emendatis m) usus est, sed etiam varia ad Eusebium retulit, quæ parum credibile n) est ab illo scripta fuisse. Latine vertit & Vincentio cuidam ac Gallieno inscripsit Hieronymus, ita ut hinc inde ex Latinis præcipue scriptoribus quædam adderet o) alia omitteret, ac deinde Chronicon ad A. C. 378. (Valente sextum & Valentiniano secundum COSS.) continuaret. Codices latini Chronici Eusebiani, oscitantia librariorum mire inter se variant, & sæpius nec inter se nec cum Historia facile possunt conciliari. Confer Henrici Dodvelli diff. 3. ad Irenæum. §. 2. Henr. Valesius pag. 10. ad Eusebii Hist. vetustissimos Codices laudat Acutianum, Lipsii & Ortelii. Laudat quoque vetustissimam editionem Mediolanensem, quam nec Pontæus nec Scaliger viderit. Consuluit tamen Arnoldus Pontæus Episcopus Vasa-

ten-

m) If. Vossius in auctario castigat. Georgii Hornii pag. 370. *Quia apographum Syncelli quod Scaligero transmissum fuit, raptim & vitiose admodum descripserat Casaubonus nescio an alius, ideo plurimi passim in hoc opere tam in annis quam in nominibus errores fuisse commissi.* Multis hoc docet Jacobus Goarus notis ad Syncellum pag. 504. - 528.

n) Vide Conringius de Medicina Hermet. pag. 21. & 30. Steph. le Moine prolegom. ad Varia S. * 32. 2. b. Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 92. seq.

o) id. pag. 93. seq. 96. seq. Jo. Andreas Bosius diff. ad periocham Josephi de CHRISTO, cap. 2. §. 7. seq.

tenſis præter Codices MSS. duodetriginta, editiones octo, p) atq; ex illis præclaram ſuam concinuavit, in qva mirum ſtudioſum atq; induſtriam non dubitavit etiam Scaliger Epist. 104. atq; alibi omnibus laudibus proſeqvi, editorisq; doctrinam candorem modeſtiam & diligentiã celebrare. Et omnium correctiſſima vocatur Jo. Morino pag. 277. Exerc. Bibl. Prodiitqve notis Pontaci & caſtigacionibus illuſtrata una cum Proſperi Chronico, Burdigalæ 1604. fol. ſed raro hodie reperitur. Neq; ubivis obvia altera *Auberti Mirai*, poſtერიorem tantum partem à CHRISTO nato exhibens, additaq; habens Chronica Sigeberti & Anſelmi Gemblacenſis, Antvverp. 1608. 4. confer B. Ittigium de Bibliothecis Patrum pag. 743. Cæterum ob præclaras acceſſiones atqve doctiſſimas notas frequentiſſime in manibus eruditorum verſatur editio *Scaligeri*, q) altera præcipue ac poſtuma Amſtelodamenſis A. 1658. fol. qvæ Alexandri Mori præſationem & Scaligeri commentarios ad latinam Hieronymi interpretationem & Græca Eusebii emendatos & tertia parte auctiores (qvam prior editio Lugd. Bat. 1606. fol.) exhibet, & libros tres Iſagogicorum Chronologiæ Canonum ejusdem Scaligeri ſubjunctos habet. Chronico Eusebiano ſubjecta ſunt Hieronymi de qvo dixi ſupplementum & *Proſperi Tironis* ab A. C. 379. ubi deſiit Hieronymus, ad A. 444. *Victoris Tununenſis* Chronicon ab A. 445. ad A. 565. *Joannis Abbatis Biclarienſis* ab A. 565. uſqve ad annum Mauritiĩ octavum A. C. 593. *Idatii* ab A. C. 379. ubi Hieronymus deſinit ad 428. *Marcellini Comit̃s* ab A. C. 379. ad

E 2

- p) Veteres Chronici Eusebio Hieronymiani ante Pontacum editiones ſunt Veneta 1483. 4. Pariſ 1512. 4. apud Henr. Stephanum avum, cum continuatione Matth. Palmerii ac Multivallis, & Baſil. 1529. fol. edente Jo. Sichoardo cum Chronicis Proſperi, Caſſiodori, Hermanni Contraſti & Matthæi Palmerii. Hinc cum aliis Eusebii ſcriptis, & Proſperi ac Matthæi Palmerii Chronico Baſil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. Pariſ 1581. fol. *Alphonſi Toſtati* commentarius in Eusebii Chronicon, Hiſpanica lingua, Salmantica prodiit ſumtu Franciſci Ximenii Cardinalis A. 1506. fol. quinque Voluminibus.
- q) Recenſetur à Labbeo T. 1. de ſcript. Eccleſ. pag. 302. & Tho. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 745. ſeq. Emendationes Salmaſii ex Codd. Palatinis IV. cum Conr. Sam Schurzſleiſchi *τῆ περὶ αἰώνων* ad Eusebii Chron. obſervationibus edidit frater Clariff. D. Henr. Leonhardus Schurzſleiſchius Witeb. 1712. 4. in notitia Principaliſ Bibliothecæ Vinarienſis, in qvam editio Lugd Bat 1606. manu Salmaſii notata pervenit ex Bibliotheca Gudiana. Inter Codices If. Voſſii cum MSS. collatos Colomeſius n. 1. memorat Chronicon Eusebianum editionis Scaligerianæ, qvoad cum MSS. commiſit Cornelius Tollius.

ad A. 534. & Veteris scriptoris sive interpretis incerti excerpta latina Chronologica ex Africano, Eusebio & aliis, vulgata è Codice Bibl. Puteanæ. Post hæc sequuntur Græce quæ Scaliger velut Eusebiana collegit ac digessit. Anonymi *Ἱστορικὴ χρονία* (Chronici Alex. vel Faistorum Siculor. nomine vulgo venit) ab Adamo ad annum Heraclii vicessimum, A. C. 629. ex Codice If. Casauboni. Nicephori Patriarchæ *χρονολογία*. Denique sequitur *ιστορικὴ συναγωγή & Ὀλυμπιάδων ἀναγραφή*, non veteris scriptoris, sed ut recte viri docti notarunt, ipsius Scaligeri, qui illam ex scriptoribus editis & ineditis collegit ac digessit, etiam Latinis, quorum loca Græce transtulit & hisce collectaneis inseruit.

Reprehendit Eusebius hinc inde Africanum, ipse vicissim reprehensus est ab Aniano, Panodoro, Georgio Syncello & aliis, interdum etiam ubi ipsi erant reprehendi: Diodoro etiam Tarsensi de quo Svidas, præcipue à Scaligero & aliis Chronologis recentioribus.

2. *Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευὴ* 1) *Præparationis Evangelicæ* ad Theodotum Episcopum Laodicenum libri XIV. sive collectio pulcherrima argumentorum variorumque notatu dignissimorum monumentorum ac testimoniorum ex scriptoribus externis magnam partem hodie deperditis) quæ animus lectoris præparetur ad demonstrationes de veritate Evangelii CHRISTI ex sacris literis tanto facilius imbibendas, admittendasq;. Latine vertit & Nicolao V. Pontifici inscripsit *Georgius Trapezuntius* sed cuius interpretationem valde mancam ac confusam esse merito queritur Allatius de Georgiis p. 375. & Petavius XIV. 11. de incarnatione §. 2. *Trapezuntius latina sua versione non tam Eusebio lucem attulit, quam eo fæde laniando, addendo ac depravando justam de se querelam posteris reliquit.* Confer Vossium de Hist. Græcis pag. 70. & Jo. Rainoldi Censuram Apocryphorum librorum Tom. 1. pag. 803. Prodiit latina Trapezuntii versio Tarvisii 1480. fol. Haguenoæ 1522. 4. Colon. 1539. fol. & inter Eusebii opera Basil. 1542. 1548.

1) Eusebius ipse VI. 10. præparat, pag. 280. Ὡν δὲ καὶ μάλιστα ἡμῖν δεῖ εἰς τὴν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευὴν. Adde lib. XV. cap. 1. ubi post expositionem horum librorum anacephalaosin ait jam ad demonstrationem Evangelicam tanquam nobilius argumentum se progredi. Τὸτο δὲ ἔν συνθεῶν διὰ τῆς ἀληθείας ἡμῖν ἐπισφραγισθέντων, τὰ μὲν τῆς προπαρασκευῆς ἐνταῦθα μοι περιγραφῆσεται. Μεταβαὶς δὲ ἐπὶ τὴν ἐντελεστέραν ὑπόθεσιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως &c. Libros XV. *προπαρασκευῆς Evangelicæ* memorat etiam Hieron.

1548. 1559. 1570. fol. & Paris. 1581. fol. sed in libris quatuordecim supplevit Jo. Thomas Freigius & qui scholia etiam addidit Jo. Jacobus Grynaeus : librum decimum quintum vertit Marcus Hopperus.

Græce primus vulgavit Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. typis Regiis. Denique Franciscus Vigerus Rothomagensis S. I. presbyter ex duobus Codicibus Bibl. Regiæ, quorum altero Stephanus usus fuerat, & Variis lect. Codicis Montacutiani Græca recensuit, novamque meliorem versionem suam & notas addidit Paris. 1628. fol. quæ editio Græcolatina recusa est Lipsiæ (licet titulus Coloniam præfert) 1688. fol. Exstant etiam hi libri MSS. in Bibl. Florentina, & Veneta S. Marci (ubi tres Codices hujus operis, teste Clariss. Montfaucon p. 42. Diarii Italici) aliisque. In Codice Bibl. Regiæ in fine trium priorum librorum numerus *συχων* adscriptus est, ut notavit idem Montfaucon in palæographia Græca pag. 276. In Catalogo MSS. Is. Vossii num. 197. annotat Colomesius exstare librum præparationis nonum, ex quo multa restitui possint in editis depravata. Habuit & Tho. Gale libros hos emendatos ex membranis antiquis. Dispositionem operis, librorumque singulorum quindecim argumentum breviter exponit Eusebius libri XV. capite 1. testatus, ut dixi, se inde ad *τὴν ἐντελέ-
σεσθαι τὸν Θεόν τῆς Ἐυαγγελικῆς διδασκαλίας* ad augustius argumentum, *De-
monstrationem Evangelicam progressurum*.

*Index Scriptorum in Eusebii præparationis Evangelicæ libris
laudatorum, concinnatus à me ad paginas edit.
Græcolatina Paris. 6 Lips.*

Abraham Arithmeticam & Astrologiam Chaldæos docuit. 418. 419. instituit *Φαραώ* Ægypti Regem ac Phœnices. 420.

Abydenus. *ἐκ τῆς Ἀβυδῆος γραφῆς*. 414. seq. *ἐν τῇ λειχθείσῃ πρὸς τὰν Ἀστυρίων γραφῇ*. 416. 456. seq.

Academicorum successio. 726. à Platone dissident. 732.

Acusilaus 415. Argivus 478. multa castigat in Hesiodi genealogiis. ibid. Plato eum secutus in Timæo 497.

Ἐν ἀδελφότητι ἑυρομένη. 420.

Æacus 579 Æaci preces 463.

- Αἰγυπτιᾶκοὶ λόγοι p. 83. 87. 92. seq. 115. seq. 184. 330. Αἰγυπτίων ἀκρι-
 βεῖς χρόνων ἀναγραφαί. 493.
 Æmilianus Rhetor, Epitherlis Grammatici F. 206. 207.
 Ænesidemus 758. Alexandria clarus 763. ἐν τῇ ὑποτυπώσει ἐννέα
 διέξει τρεῖς, 760. σοικειώσεις Ænesidemi 761.
 Æschines 462.
 Ad Æschinem Socraticum, Xenophontis Epistola 744. seq.
 Æschyli Euphorionis F. versus 689. 681. à Platone reprehensi
 643. 647.
 Africanus τρίτῳ χρονολογίῳ 487 - 491.
 Agis 498.
 Alcæus (junior) λοιδορῶν ἰάμβων, καὶ Ὀπυγραμμάτων πιητὴς παρὰ δὴκε πᾶς
 ἑφ' ὅρα κλοπὰς ἐξελέγχων 467.
 Alcinoi Apologus 563.
 Alcmaeon 847.
 Alexander Aphrodisiensis ἀνὴρ εὖ μάλα διαφανὴς ἐν τοῖς καὶ φιλοσοφίαν
 λόγοις, ἐν τοῖς περὶ εἰμαρμένης 267 - 271.
 Alexander Polyhistor 421. 422 - 426. 429. 431. 453. 454. 489. πο-
 λὺντες αὐν καὶ πολυμαθὴς ἀνὴρ, τοῖς πρὶν μὴ παύειν τὸν ἀπὸ παιδείας
 καρπὸν πεπιημένοις Ἕλλησι γνωριμώτατος, ἐν τῇ περὶ Ἰσδαίων σω-
 τήξει 418.
 Alexinus ὁ ἐριτικὸς 791. ejus δόκονημονεύματα, ibid.
 τὰ Ἀλμεινχιακά. 92.
 Amelius Platonius 540.
 Ammonius 205.
 Amphiarai oraculum 469.
 Amphilochoi oraculum 215. 469.
 Amphion 495. 499.
 Anaxagoras Clazomemius, Hegelibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755.
 509. 836. 837. 838. 844. 847. 849. 851. Anaxagoræ φυσιολογία.
 855. ἐν τοῖς περὶ δεχῶν λόγοις 750. quæ Socrates in eo reprehendit.
 id. sq. ejus discipuli Pericles, Euripides & Archelaus 504.
 Anaxarchus Diogenis Apolloniata discipulus 758.
 Anaximander 22. 836. 837. 838. 846. 847. 848. 851. Milesius 748.
 754. Praxiadæ F. 504.
 Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Milesius 748. Eury-
 strati F. 504.

- Anaximenem Ephorus descripsit 464.
 Andron ἐν τῷ Τερίπιδι περὶ Πυθαγόρα & Φιλοσόφου καὶ περὶ τὰς προρρήσεις
 Anticlides νοσοί 157. (ἰσορρηκῶς 464.)
 Antigonus Carystius Pyrrhonis æqualis, ejus vitam scripsit 762. seq.
 Antimachus Homeri plagiarius 467. Vide & infra, Callimachus
 Colophonius.
 Antiochus quintæ Academiæ princeps 727. Mnesarchi Stoici au-
 ditor 739.
 Antiochus Historicus de rebus Siculis 478.
 Antipater (Stoicus) Carneadis adversarius 738.
 Antiphanes περὶ ἐυρημάτων 476.
 Antiphanis Comici ὁμωνύμου ex Menandri δεισιδαίμονι descriptus 465.
 Antiphon 838. 815.
 Antisthenes 728. Socratis discipulus, Herculeo vir animo 816.
 (Ἡράκλεια δόγματα 797.)
 Apelliconis Teji libri 793.
 Apio Posidonii F. περιεργότατος Γραμματικῶν, ἐν τῇ καὶ ἑξάκων βιβλῳ,
 καὶ ἐν τῇ πεντήκτῃ τῶν ἰσραϊτῶν 490. quinque libros Αἰγυπτιακῶν scrip-
 sit. 493. Apio gente Ægyptius, cognomine Plistonices in
 quarto Αἰγυπτιακῶν ἰσραϊτῶν 496. seq.
 Apollodorus χρονολόγος 498. Grammaticus 492. in Chronico. 498.
 Apollonius Tyanensis ἐν τῷ περὶ θυσιῶν 150.
 Apollonius Grammaticus 464. Rhodius, in Argonauticis 498.
 Aratus ἐν τοῖς Φαινομένοις Πηγεσφομένοις 674.
 Arcefilaus 257. 730. seq. Πιτταναῖος 733. secundæ conditor Acade-
 miæ 726. audivit Polemonem, 731. & Crantorem Platoni-
 cos, tum Theophrastum, Diodorum Dialecticum & Pyrrho-
 nem 729. nec non Menedemum. ibid. Pyrrhonius 731. 736.
 ejus cum Zenone Citieo controversia 732. 733.
 Archelaus 504. Archelai Φυσιολογία 855.
 Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 492. Parius 256. 687.
 ab Oraculo laudatus 227. 228.
 Aretadis περὶ συνειρηλώσεως de fortuita scriptorum idem tradentium
 convenientia 466.
 Arete Aristippi filia 746.
 Areus (Ἄρειος) Didymus. Ejus Epitome (dogmatum Philosophi-
 corum) 817. seq. 820 - 822. περὶ τῶν ὁρεσκόντων Πλάτωνι 545.
 Ari-

- Aristæus sive Aristeas Proconnesius, Arimasporum carminum auctor 495.
- Aristeas Argivus 499.
- Aristæus sive Aristeas sub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν ἱσχυῶν νόμος 453. seq. 349. - 355. 370. - 375. ἐν τῷ περὶ ἱσχυῶν. 438.
- Aristarchus Mathematicus 848.
- Aristarchus Grammaticus 492.
- Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρκαδικῶν 499.
- Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.
- Aristippus nepos, μητροδιδάκτωρ 764.
- Aristo Chius 854.
- Aristobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. sq. 375. - 378. Aristotelicam cum patriâ Philosophia conjunxit, idemque est ejus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὸν φιλομήτορα 410. ἐκ τῶν βασιλεῶν Πτολεμαίῳ πρὸς πεφωνημένων 663. - 668.
- Aristocles Peripateticus 758. περὶ τῆς καὶ Πλάτωνος φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἐβδόμῳ περὶ φιλοσοφίας 790. - 793. 816. ἐν τῷ ὀγδόῳ. 756. - 770. male 510. ἐν ἐβδόμῳ συγγραμμάτων περὶ φυσιολογίας pro φιλοσοφίας.
- Aristodemus περὶ εὐρημάτων 476.
- Aristophanes 458. (lege ex Josepho Ἀελφάνης)
- Aristophanes Comicus 585.
- Aristophanes Grammaticus 492. ἐν ταῖς ὡς ἀλλήλοις Μενάνδρῳ τε καὶ ἀφ' ὧν ἐκλείψεν ἐκλογαῖς 465.
- Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. φύσεως γραμματέως. 810. Epistolæ ad Antipatrum 793 scripta Moralia πραγματεῖαι Εὐδημειοί τε καὶ Νικομάχειοι καὶ μεγάλων ἡθικῶν ὅπτηρα Φόρμῳ, iudice Attico Platónico μικρόν τε καὶ ταπεινὸν καὶ δημῶδες περὶ τῆς ἀρετῆς Φρονῆσι 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794. - 811. animus entelechia 811. seq. ejus περὶ εὐρημάτων 476.
- Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falso ipsi in Hermiam poemata 791. & Epistolæ contra Atheniensium civitatem 792.

- Aristotelici 136. 139.
 Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτῳ 791.
 Arius Didymus. Vide supra, Arcus.
 Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
 Arsepedonaptæ Ægyptiorum sapientes 472.
 Artapanus ἐν τοῖς Ἰσδαϊκοῖς 420. ἐν τῷ περὶ Ἰσδαίων 429. seq. 431.
 Asbolus 495.
 Asclepiades Medicus 773.
 Asitus Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græce 493.
 Asteriæ oraculum 225.
 Atlas Astronomiæ repertor 419.
 τὰ Ἀθηναῖα συγγραφεῖς 498.
 Atticus Philosophus Platonici contra Aristotelem, & de ejus à Platone diffensu 794 - 811. 509. seq.
 ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro δὲ τῶν αὐτῶν legendum δὲ τῶν Ἀθηναίων.) usque ad 816. πσαυτὶς ὁ Ἀθηναῖος.
 Bacchylides Lyricus 679.
 Bardefanes Syrus ἐπ' αἶκρον τῆς χαλδαϊκῆς ἱστορίας ἐληλακὼς, ἐν τοῖς πρὸς τὸς ἐπαύρους Διατάξεις 273 - 280. Christianus 279.
 Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldaeus ἱστορικὸς συγγραφεύς. 413. 414.
 Babylonius 488. Beli sacerdos 493. ὁ πρὸς χαλδαϊκὰ συναγαγόν. 415. Ἀντίχῳ τῷ μὲν Σέλευκον τρίτῳ τῷ χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατέταξας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλέων ἐκλήθη 493. Berosus Jobas. ibid.
 Bion Sophista 731.
 Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
 Cadmus Milesius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum.
 Cæcilius 465. (repertor 499.)
 Callias de rebus Siculis 478.
 Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.)
 Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς ἰάμβοις 753. Gramma.
 Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
 Callisthenes Historicus 464.
 Carneades tertiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arcesila.
 præceptore sollertior 738.

F

Cassia-

- Cassianus ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐξηγητικῶν 496. mirum quid sibi velit interpres, qui reddit in primo Pontificalium.
- Castor historiarum 488. Syriacas res scripsit 489.
- Caystrius 464. forte Evelpis Carystius.
- Cebes quia Platone loquens inducitur 554. 555.
- Cephalodorus Rhetor, Isocratis discipulus, calumniator Aristotelis 792. 732.
- Cercylus ἐν τρίτῃ 498.
- Chæremon 92. 103. 118. ὁ ἱερογραμματικός. 198.
- Charondas 619.
- Χαλδαίων ἀναγραφαί 458.
- Chamaeleon Peripateticus 492.
- Charmides quartæ princeps Academiae 726.
- Chærilus Poëta antiquus 412.
- Chrysippus 187. 206. 255. 257. 261. 262. 263. 264. 265. 267. 818. 820. 823. successor Cleanthis 816. Stoicus 262. ejus πλὴν τοῦ τσάτων (vel τσάτον) βιβλίων 264.
- περὶ εἰμαρμένης 136. 137. 138. 139. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ εἰμαρμένης βιβλίῳ 262.
- Cleanthes 261. 818. 820. 821. 823. 839. 847. Zenonis Cittiei successor 816. ἐν ἑνὶ ποιήματι 679.
- Clearchus Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕπνου βιβλίῳ pag. 409. seq. (ex Josephi 1. contra Apion. pag. 1047. edit. Lipsiens.) 410.
- Clemens Alex. ὁ θαυμασιὸς κλήμης ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας ποταπῶν 175. seq. ἐν τῷ πρώτῳ Στωματεί 410. seq. 475. seq. 496 - 500. Περὶ πῆλ 668-691. ἐν ἑκτῷ Στωματεί. 461 - 463. 548. 549.
- Cleodemus vates ὁ πορφύρης, ὁ καὶ Μαλλχαῖς, ἱερέων πρὸς περὶ ἱεραίων 422.
- Cleombrotus 205. 206.
- Clitomachus tertiae Academiae conditor. 726. Carneadis successor 739.
- Conon 548. ubi male κόμων. (Corybus & Melitides, stulti 761.)
- Crantor Platonicus πιθανολογικός 729. 731.
- Crates Grammaticus 492.
- Creophylus 619.
- Crates 846. Diogenis Cynici successor 816. 729.
- Ctesias, infra in Pollio.

- Cyclici Poëtæ in quibus Θεογονία & Γίγαστομαχία & Τιτανομαχία. 39.
 Cydippus Mantinenſis περί ευρημάτων 476.
 Cynici 136. 139.
 Cyrenaici 764.
 Dædalus 480. 481.
 Daimachus Historicus 464.
 Damasus. infra, Hellanicus.
 Demaratus ἐν πρώτῃ τραγωιδίᾳ 157.
 Demetrius 184. 205. 206.
 Demetrius Phalereus 351. 354. 458. 664. de Judæis 422. 439. 445.
 Demetrius Geometra 464.
 Democritus Abderita 23. 205. 255. 257. 320. 480. 487. 836. 837. 842.
 844. 845. 847. 850. 852. 720. 731. 749. 754. 773. 782. annos quin-
 que apud Ægyptios verſatus 482. Leucippum audiuit 504. 758.
 ejus ſcriptis uſus Pyrrhō 763. maluit cauſam unam rerum natu-
 ralium reperire quam Rex eſſe Perſarum. 781. ὑποθηκῶν δεχόμενος 782. βαβυλωνίων λόγους ἡθικὰς πεποιῆσθαι λέγεται 472.
 Demodocus 495.
 Demosthenes 462. an Hyperides ejus plagiarius? 466. ἐν τῷ κτ' Οἰή-
 τορ, ibid. κτ' Κώνων, αἰκίας, id.
 Δευτερώτης Hebræorum 513. 574.
 Diagoras Melius 753.
 Dialectici 510.
 Dicæarchus de anima 810.
 Didymus vide Areus.
 Dinarchus ἐν τῷ πρώτῳ κτ' Κλεομένην, αἰκίας. 466.
 Dioclis Cnidii Διοκρίβει 731.
 Diodorus. Siculus: ejus βιβλιοθήκη ἰστορικὴ 19. 27. 44. 88. 488. 489.
 ex libro I. 480 - 482.
 liber III. & IV. 52.
 liber XX. 160. ſeq.
 Diodorus Sophiſta 729. 730. 731.
 Diogenes 839. 844. 849. 852. Apolloniates 25. Metrodori disci-
 pulus 758.
 Diogenes Cynicus, Antisthenis diſcipulus & ſucceſſor 816.
 Diogenianus 136 - 139. Peripateticus, περί εἰσαγωγῆς contra
 Chryſippum 261 - 267.

- Dionysius (Alexandrinus) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Σεβέλλιον. 333. seq.
 Ex Dionysii Episcopi περὶ Φύσεως contra Epicurum. 772-784.
 Dionysius Argivus 498.
 Dionysius Halicarnass. ἀντὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἀκριβῆ. πλὴν γεγραμμένη
 ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀρχῆς 158-160. ἐν τῇς Ῥωμαίων 497.
 Dionysius Olynthius 492.
 Diphilus Comicus 683. seq. 690.
 Dorotheus πᾶσι τῇ Ἰταλικῇ 157.
 Δωσίδης 157.
 Draconis leges 479. 496.
 Drymon 495.
 Ecophilus. infra, Herophilus.
 Elephantus Pythagoreus 850.
 Eleatica secta 471.
 Empedocles Agrigentinus 24. 320. 676. 838. 839. 841. 843. 844. 845.
 849. 851. 852. 720. 721. Metonis F. 749. seq.
 ejus ἐπη. 185. 187. 206. ἡ φιλόσοφος ποιητικὴ. 685.
 Enoch Astrologiæ inventor. 419. idem cum Atlante. ibid.
 Epeis Ἑπῆεις Ægyptius Hierophanta & Hierogrammateus, ab Ario
 Heracleopolita Græce versus 41.
 Ephorus 415. Cumæus 492. an plagiarium 464. seq. infra Lysima-
 chus. Castigat Hellenicum, reprehenditur ab Timæo 478.
 Epicharmus Pythagoreus Poëta. 674. Comædiæ princeps 721. ἐν
 τῇ πολιτείᾳ (dramatis hoc nomen) 682.
 Epicurus 836. 837. 839. 842. 844. 845. 512. 552. 24. 137. 257. 261. 823.
 718. 754. 773. 779. 782. 799. 800. 682. Democritum secutus
 749. & Aristippum 763. seq. 768. Xenocratis & Nausiphani
 auditor. 768. alii ajunt præceptorem habuisse neminem, id,
 Socratis fatum veritus 783.
 ἐν τῇ περὶ τῶν Πρωτευμάτων Ἐπιστολῇ. 791. ἡ ἐκ τῶν αὐτῶν Ἐπικύρεα
 θεωροῦσα 781.
 Epicurei 136. 139. ab Epicuro suo neutiquam dissentientes 727.
 seq. confutantur 769. seq.
 Epicuro non melius de providentia sensisse Aristotelem 799. seq.
 Epimenides Cretensis qui Spartam migravit 495.
 Ἐπιμενίδης καὶ πατριῶται 226.
 Epitherfes Grammaticus, Æmiliani Rhetoris Pater 206.
 Erasistratus 852.

- Eratosthenes 849. Grammaticus 492.
 Eretrici Philosophi 728.
 Evander, Lacydis discipulus, Academicus 736.
 Eubulides ἐν τῷ κατ' Ἀριστοτέλους βιβλίῳ 791.
 Euclus Cyprius 495.
 Eudoxus Mathematicus 480. 482.
 Evelpis Carystius 155.
 Evemerus Historicus 458.
 Evemerus Tegeates, Atheus 753.
 Evgrammo Cyrenæus Musæi librum totum περὶ θεσπεριῶν pro suo
 venditavit. 462.
 Evmolpus ἐν Βακχικοῖς 27.
 Evpolemus 430. 452. 455. 458. ἐν τῷ περὶ Ἰσθαίων τῆς Ἀσσυρίας 418.
 ἐν ἑνὶ περὶ τῆς Ἠλίας περὶ φητείας 447.
 Euripides τραγωδοί. 157. τῆς Σωκράτους Διαιτριβῆς καὶ Φιλοσοφίας ἐκπι-
 στάν 227.
 oraculo laudatus 227. 228. 229. σκηνικός Φιλόσοφος, Anaxago-
 ra discipulus 504.
 ejus versus 242. 258. 259. 466. 679. D. (ex Euripidis Antiope) 681.
 Μεγαλίππη. 20. 466. Sisyphum inducens 753. ἐν περιέθῳ δρά-
 ματι 681.
 Eusebius suum περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπραγείας scriptum alle-
 gat 310. seq. χρονικὰς κανόνας pag. 484. Dispositio & Argumen-
 tum librorum de præparatione 788. seq. Ἐυαγγελικὴν ἀποδείξιν
 promittit 789. seq. 856.
 Ezechiel ὁ τῶν Τραγωδιῶν ποιητής 436 - 439. ἐν τῇ ἐξαγωγῇ 439 -
 442. 443. ἐν τῷ δράματι τῷ Ὀπλιγομένῳ ἐξαγωγῇ 444 - 446.
 Hecataeus 415. Abderita ἀνὴρ Φιλόσοφος ἅμα περὶ τὰς πράξεις κα-
 νῶνται ἰδίαν βίβλον ἀναθεῖς τῇ περὶ Ἰσθαίων ιστορίᾳ. 408. seq. (ex
 Josephi I. contra Apion. pag. 1049. edit. Lipsiens.) βιβλίον περὶ
 τῆς Ἀβραάμ 417. ὁ τῆς ιστορίας συνᾶξαμεν ἐν τῷ κατ' Ἀβραάμ καὶ
 τῆς Αἰγυπτίας 680. Sophocle junior. ibid.
 Hecataeus Milesius. infra, Herodotus.
 Hellanicus 415. 476. 498. ejus βαρβαρικά νόμιμα ex Herodoto &
 Damaso (an Damasippo) descripta 466. in Genealogiis diffi-
 det ab Acusilao 478. castigatur ab Ephoro ibid. res Atticas
 scripsit 489.

Heracleo 206.

Heraclides 839. Ponticus 850. ejus ὄγκοι 773.

Heraclitus 320. 399. 462. 472. 528. 676. 681. 837. 838. 847. 848. 849. 720. 748. 772. 816. 821. 723. 729. 748. 772. ad ejus dictum ποταμός ὅλη ροᾶς alluditur 819. Ηερακλείτειοι 723.

Herculeæ dogmata 797. Antisthenes Ηερακλεώτης τις ἀνὴρ τὸ φρενιμα Herculo vir animo 816.

Hermogenes 458. alius qviloqvens à Platone inducitur 515.

Herodotus 462. 466. Halicarnassensis 491. libro II. 490. Hecataëum Milesium descripsit. ibid. infra in Pollio, reprehenditur ab omnibus 478.

Herophilus 852. ita legendum pro Ηκόφιλος interpreti Escophilus.

Hesiodus 39. 86. 184. 214. 466. 475. 486. 662. 663. 673. 726. 780. 499. 500. 620. 677. 680. 688. 693. 662. 663. 694. ex Hebræis profecit 667.

ejus versus 164. 643. fabulæ de Diis, à Platone reprehensæ 641.

Genealogiæ ab Acusilao 478. Ησιόδοιοι θεοί 233.

Hestius 415. 416.

Hieronymus Ægyptius ἱσρικὸς συγγραφεύς 413. ὁ πῶς δὲ χαριστολογίαν Φοινικικὴν συγγραψάμενος 414. 415.

Hippasus Metapontinus 748.

Homerus 486. 184. 231. 262. 263. 467. 643. 662. 673. 674. 675. 730. 766. 480. 481. 498. 499. 500. 579. 593. 805. seq. 823. fabulæ ejus de Diis à Platone reprehensæ 641. 646. versus 674. 677. 682. 688. 693. 731. 739. 748. 754. 757. 781. Tragœdiæ princeps 723. 618. seq.

oraculo laudatus 227. oraculum de ejus patria 229. ex Hebræis profecit 667. seq. Ὀμηρικὴ νέσος 211.

Ὀμήγειοι 723. Græci nihil Homerica poësi antiqvius habent. 478. 491. seq. qviantiqviores Homero ferantur 495.

ὁ ποιητής 85. 88. 89. 90. 158. 594. è Rep. ab Homero ejectus 619. seq.

Horus Samius 495.

Hyperides πρὸς Διονύσιον, & περὶ τῶν Ἐυβέλαι δαρεῶν 466. Demosthenis æqualis. ibid.

Hyperochides 409.

Hypsicrates scriptor Phœnicicus qvem Græce vertit Asitus 493.

Ἰάδης Μῆσαι 725.

Jannes & Jambres Αἰγυπτίοι ιερογγραμμάταις 411.

Icetes. vide Oecetes.

Iliadis parvæ autor. 498.

Jobas de Assyriis scribens, Berosus usus est 493.

Jonica secta 471.

Flavius Josephus scriptor Judæus

ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀρχαιολογίας 413 - 415 - 417. 418 - 422. 455.

456 - 458. ὑπὸ τῆς πρώτης περὶ τῆς Ἰσραηλίων ἀρχαιότητος 500-502.

ἐν δευτέρῃ συγγράμματι 361 - 370. 476-479.

Isæus ἐν τῷ περὶ Κύλων κληρῷ descripsit Ilocratis Trapeziticum 466.

Isatis 495.

Mocrates 462. ejus Arcopagiticus 464. in agone Mausoleo
à discipulo Theopompo victus. ibid. Trapeziticum ejus exscripsit Isæus 466.

Ister ἐν τῷ περὶ τῆς Αἰγυπτίων ὀποικίας 499.

Lacydes Arcefilæ successor, propter avaritiam dictus οἰκονομικός 734.

Latinus: ejus sex libri περὶ τῶν ὅσων ἰδίων μενάνδρου 465.

Leo ὁ πρὸς τῶν κτ' Αἰγυπτίων θεῶν πραγματοδοσίμῳ 499.

Leucippus 844. 850. Zenonem Eleatem audivit 758. 504.

Lini versus 668. ex Hebræis profecit, ibid. circa Trojana tempora
vel paullo ante floruit 469. 470. 500. ante Homerum 495.

Longinus 464. περὶ ψυχῆς 822. seq. (confer Longinum Jac. Tollii
pag. 252. seq.)

Lycogvis Pythagoricum appellat 792.

Lycophron 467.

Lysimachi libri duo de Ephori furtis. 467.

Lycurgus 619. 590. 500. 509. Spartiata 480. ex Ægyptiis profecit
482. Ejus leges 221. 369. 496. ipsi datum Oraculum 214. 19. 260.

Lyricus 674. (Pindarus.)

Lysias 462.

Mæoras 464.

Magi Persarum 471.

Manetho (Μάνεθας) 88. ἐν ἱερᾷ βίβλῳ καὶ ἐτέροις ἀνδ' συγγράμμασι.

44. ὁ πρὸς τῶν Αἰγυπτιακῶν ποιηταίων ἀναγραφήν. 415. Græce

Ægyptiam Historiam scripsit è sacris interpretatus monumen-
tis 500. δευτέρῃ Αἰγυπτιακῶν id. seq.

Mathematici 846. 847. 849.

Maximus 464.

Maxi-

- Maximus τῆς χριστῆς Διατριβῆς, ὅτι ἀσκητὴ ἀνὴρ, ἐν λόγῳ περὶ ὕλης.
 337-346.
 Megacledes Peripateticus 492.
 Megarenses Philosophi 728. 756.
 Melampus 480. 481.
 Megasthenes συγγραφεὺς, ὁ Σελεύκῳ Νικάνορι συμβεβηκώς, ἐν τῇ τρίτῃ
 τῶν Ἰνδικῶν 410.
 Megillum loquentem inducit Plato 631.
 Melanippides Lyricus 680.
 Melissus 724. 756. 757. Parmenidis discipulus 720. 758. 504.
 Μήλων, ὁ πρὸ συσκευῆς καὶ ἰσδαίων γραφῆς 420. lege Μόλων, atque in-
 tellige Appollonium Molonem, de quo Iosephus.
 Ὁ μελοποιός (Pindarus) 674.
 Menander Comicus 682. seq. 688. seq. plagiarius. 465. ejus δαισι-
 δαίμων. supra in Antiphanes.
 Menander Pergamenus Historicus 493.
 Menedemus 729.
 Mentor Carneadis discipulus 738.
 Mercurius Trismegistus 36. 46.
 Metrodorus 718. 836. 847. 850. 851. Chius 24 766. 846. Nes-
 sæ discipulus 758. Democriti. 765. γραφῶν περὶ φύσεως. id.
 Philosophus & Propheta Milesius 136. (Thales)
 Mnaseas 414. 458. Scepticus 731.
 Mnesarchus Pythagoræ F. 504.
 Mnesarchus Stoicus 739.
 Mochus scriptor Phœnicus quem Græce Asitus transtulit 493.
 Molus, Μόλῳ 415. leg. ex Iosepho Μόλων. Vide paulo ante Μήλων.
 Monimus ἐν τῇ Ἰουμασιῶν συναγωγῇ. 157.
 Musæus 469. 480. 498. 500. (Moses) 411. 662. Orphei Magister
 432. 495. Ἑρμῆς dictus. ibid. Vide & supra in Eugrammone
 Cyrenæo. Theologorum antiquissimi Linus, Musæus, Or-
 pheus 470.
 Myrsilus Lesbius 159.
 Nausiphanes Pyrrhonis discipulus. 768.
 τῶν νεωτέρων ἱνέες. 852.
 Nessas Democriti auditor. 758.
 Nicagoras cognomento ἑρμῆς, Alexandri M. tempore 791. alius
 Nicagoras Sophista. 464. Nico-

Nicolaus 415. Damascenus *ἱσουλὸς συγγραφεύς* 413. ἐν τῇ πεντή.
417. ἐν τῇ ἐννεηκοστῇ καὶ ἑκτῇ βίβλῳ. 414.

Nicomachus Aristotelis F. 793.

Numa Pythagoreus 410.

Numenius Pythagoreus 410. 411. ἐκ τῶν ὡς Πλάτωνι δοτιρήτων.
650. seq.

ἐν τοῖς περὶ πύραθς. 536. 537. 538. 539. 543. πρώτῳ περὶ πύραθς.

411. 819. 544. ἐν δευτέρῳ. 525 - 527. ἐν τῷ πέμπτῳ 544.

ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς τῶν Ακαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα Διατάξεως. 727.
seq. 737. seq.

Nymphodorus Amphipolitanus ἐν τρίτῳ νομίμων Ἀσίας 499.

Oecetes Pythagoreus 849. (al. Icetes)

Oenomai Cynici *ροήτων Φορά*. 209-213-234. 254-261.
parodia ad Oracula p. 231. 233.

Oenopides Chius 480. 482.

Onomacritus, Olympiade XL. clarus. Vide Orpheus.

Oracula 123. 124. 125. 145. seq. 159. 168. 175. 188. 190-196. 200-
205. 209-212. 214-227. 229. 230. 232. 233. 237-241. 255. 256.
257. 260. 261. 391. 412. 413. 456. seq. 463. 469. ubi Amphiarai,
Amphilochi &c. mentio. 472. 689. favrorum hominum com-
menta 131. seq. 213. 290. etiam confessione ipforum *εἰροφαν-*
τῶν, *θεολόγων καὶ προφητῶν* in tormentis 135. Peripateticorum,
Cynicorum & Epicureorum 136.

Origenes ὁ *Ἰαωμάσιος* ἐν τοῖς εἰς Γένεσιν ἐξηγητικοῖς 280-295. 334-336.

Orpheus 27. 184. 462. 662. 469. 470. 480. 495. 498. 500. Mosis
discipulus 432.

Ὀρφικά *ἔπη*. 83. 89. 100. seq. 102. 106. 107. 108. 771. 684-687.
688. 690. 839.

Θεολογία. 47. seq. ἐν *πιήμασι* τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον αὐτῷ λεγομέ-
νων 664-666.

ab Ægyptiis Theologiam suam hausit Orpheus 103.

Ὀρφικοὶ *καθαρμοί*. 226. Orpheo tributa, scripta sunt ab Onoma-
crito Athenienfi 495.

Oftanes 202. ἐν τῇ *Πιπυραφομένη* *Ὀκτατεύχῳ*. 42.

Pallas ὁ *ἀριστὰ* περὶ τῶν ἐν Μίθρᾳ *συναγαγῶν μυσηρίων* 156.

Parmenides 838. 843. 850. 852. Eleates 23. 790. 720. 718. 723. 724.

G

756.

756. Xenophanis auditor. 758. 504. Παριμένης ὁ μέγας. 680.
 Periander 509. (ejus versus. ibid.)
 Pericles Anaxagoræ discipulus. 504.
 Peripatetici 136. 324. 718.
 Phemius 495.
 Phemonoë prima oracula cecinit 499. seq.
 Pherecydes 41. Σύρις. 465. 470. 478. 500.
 Philammon 495.
 Philarchus 156. 164.
 Philemon Comicus 687.
 Philippus 206. 207. alius hoc nomine p. 278.
 Philistus de rebus Siculis 478.
 Philo quartæ Academiae princeps 726. Clitomachi successor 739.
 Philo Byblius. Φοινικικὴ ἱστορία ex Sanchoniathone 156. seq. libri
 novem Sanchoniathonis ad Abibalum Regem Berytiorum ex
 Phœnicio Græce redditi 31. libri tres ὡς ἀδόξα ἱστορίας.
 32. περὶ Ἰσδαίων. 40. Ἐθωθίων * ὑπομνήματα 41.
 Philo ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ περὶ ἱεροσώλυμα. (versibus Heroicis) 421. 452. sq. ἐν
 τῇ ἰδ. τῶν βιβλίων περὶ ἱεροσώλυμα. 430. hic est Φίλων ὁ πρεσβύτερος. 458.
 Philo Hebræus 331. 378. 546 - 548. πὰρ οὐκ εἶα πατρὸς γεν ἀκριβῶν
 323. seq. ὁ πὰρ Ἑβραίων πεπαιδευμένους. 704.
 ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν εἰς νόμον 384 seq.
 ἐν τῷ περὶ γεωργίας προτέρῳ 323.
 ἐκ τῆς πρώτης ζητημάτων καὶ λύσεων 323. 324.
 ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰσδαίων Ἀπολογία 378 - 381.
 περὶ τῆς παρθενίας 336. seq. 385 - 400.
 περὶ τῆς πάντας ἀνθρώπων ἐλευθερίαν εἶναι 381 - 384.
 ἐκ τῆς πρώτης συγγραμμάτων ὧν ἐπεγράψεν ὑποθετικῶν, 351 - 361.
 βιβλίου τῷ χείρον τῷ κρείττονι Φιλῶν Ἰππὶ δευτέρῳ. 533. 534.
 Philochorus 490. Atheniensis 492. res Atticas scripsit 489.
 Philolaus Pythagoreus 836. 843. 850.
 Philomelus Scepticus 731.
 Philostephanus βιβλίου ἐνυμμάτων 476.
 Philostratus Alexandrinus βιβλίου τῆς τῆς Σοφοκλέους κλοπῆς 465.
 Phlegontis historiae 488.
 οἱ ἀναγεγραφότες τὸν ἱερὸν πόλεμον τὸν ἐν Φωκίδι, 392.
 Phocylides 687.

Phœ-

* Vigerus explicat, *Chronica*, ab Ἰππῶν: Montacutii Codex ἡθωθίων.

Phœnicum πρώτοι Θεολόγοι 107. eorum doctrina de hominum
ortu. 83. 184.

Ἡ Φοινίκων γεαφή. 28. Vide infra in Philone Byblio, & supra in Hie-
ronymo Ægyptio. οἱ τὲ Φοινικικὰ συνῆξάνθρωποι. 415. Φοινίκων
ἀναγεαφά. 458.

Ὁ τῆς Φορωνίδου ποιητής 497.

Φρύγιοι λόγοι. 83. 184.

Physici Philosophi 718. 719. 720. 790. 843. &c.

Pindarus ὁ Βοιωτίας μέλοπιος. 125. 395. 499.

Lyriscus. 674. 688. Pythagoreus 675.

Plato 690. 691. 694. 836. 837. 839. 841. 842. 843. 844. 845. 846.
847. 851. 852. 590. seq. 596. seq. 681. 573. 574. 576. 586. 471.
480. 539. 554. seq. 83. 97. 99. 172. 184. 187. 206. 230. 362. 411.
462. 511. 508. seq. 795. 790. 794. seq. 753. 754. 815. 816. 717. 718.
720. 722. 801. seq. Platonis etymologia 517. seq.

Moses Ἀπικίζων 411. 527. ex Hebræis profecit, 523. seq. 663.
seq. 668. seq. ex Ægyptiis. 482. ex Protagoræ libro de en-
te. 468. Pythagora haud inferior. 727. Πυθαγόρειος 728.
745. 843. Πυθαγόρειος 729. μεσέων Πυθαγόρος καὶ Σωκράτης.
ibid. 505. Αἰγυπιαίων τῶ δόγματι 689. ejus Periparus 791.

Alcibiade 551.

Cratylo 28. 87. 103. 515. 518. 526.

ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογία 659-662.

Critone 651-659.

ἐν Ἐπινομίδι 702. 640. & 471. 534. ubi excusum ἐν Ἐπινομίδι.

ἐν μεγάλῃ Ἐπιστολῇ. 530. Epistola ad Dionysium, 530. seq. 541.
ad Hermiam, Erastum, Coriscum 534. 675.

Euthyphrone 649. 650. 651.

Gorgia 577-580.

Λύσιδι. 672.

ἐν Θεαγητῷ, 602. seq. 615. 672. 722. seq. 766.

ἐν νόμοις 607. 610. 589. seq. 711. seq. 706. seq. 99. 369. 410. ἐν
πρώτῳ 587. seq. 573. δευτέρῳ 593. ἕκτῳ 581. ἐβδόμῳ, 610.
δεκάτῳ 703. 670. 621. seq. 549. ἐνδεκάτῳ 575. πλευντῷ 669.

ἐν πολιτείᾳ 745. seq. 544. 611. 697. seq. 707. ἐν πρώτῳ 582. 614. δευ-
τέρῳ τῆς πολιτείας 583. 641-647. 678. τρίτῳ 610. πέμπτῳ 608. seq.
ἕκτῳ 593. ἐβδόμῳ 676. ex decimo de Rep. 677. 563. de Ere-
Armenii & 675.

- ἐν πολιτικῷ 559. seq. 582.
 ἐν Σοφιστῇ 724. 680. seq.
 Συμπόσιῳ 584. seq. (542. 544. 545. 671. 703.
 ἐν ᾧ Τιμαίῳ 639. 669. 670. 672. 471. 497. 530. 696. 559. 557. seq.
 ἐν Φαίδρῳ 671. 697. 709. seq.
 Φιλήβῳ 770.
 περὶ ψυχῆς 696. seq. 26. 750. seq. 551 - 554. 564. seq. 567. seq.
 Verba Platonis (non nominati) de DEo qvod non sit malorum
 causa. 250. C.
 πλατάνεια dies festus in memoriam Platonis 467. 464.
 Aristotelem calumniantur qvidam Platonis libros ἀφ' ὧν
 791. Zeno & Cephisodorus contra Platonem scribentes 732.
 de Platonis successoribus 726. Academicorum à Platone dis-
 sensus. ibid. seq. 732. Platonis ab Aristotele 798. &c.
 Plotinus ἐκ τῆς περὶ ἀθανασίας ψυχῆς δευτέρας, (contra Aristotelem qvi
 animum entelechiam esse contendit) 811. seq.
 περὶ τελῶν δὲ χικῶν ὑποστάσεων 535. 536.
 περὶ ψυχῆς. 824 - 835. adde Ennead. IV. 7.
 πλατίνεια 464. legendum πλατάνεια ex 467. d.
 Plutarchus 82 - 86. 99. 119.
 περὶ τῶν δέσποτων τοῖς φιλοσόφοις φυσικῶν δογμάτων 747 - 750.
 753 - 755. 836 - 839. 841 - 852.
 περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς 527 - 529.
 περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰσὺν καὶ Αἰγυπτίων θεῶν. 90. 91. 186 - 188.
 περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαδάλων 83 - 86.
 Στρώματα 20.
 περὶ τῶν ἐκλελοιπῶτων χρηστηρίων 183 - 185. 188. 189. 205 - 207.
 πρῶτον περὶ ψυχῆς 563. seq. ex quo Antylli qvi revixit & Sositelis
 atqve Heracleonis, nec minus Nicandæ cerdonis mentio.
 Poësis Hebræorum 514.
 Poëtæ versus 24. 27. 387. 854. 855. 795. 796. 798. 644. 660. 776.
 781. 782. 795. 796. 798. 499. ποιητής τις οὗτος ἄσκησθαι 688. ὡς οἱ
 ποιηταὶ παρὰ Φασίν 388. 823. ποιητικὴ πῶς οὖν Μῆσσι, 669.
 Vide & supra, in Homero.
 Polemo Xenocratis successor 726.
 Polemo ἐν τῇ πρώτῃ Ἑλληνικῶν 490.
 Pollionis Epistola ad Soterindam de Ctesia, & liber de Herodoti furtis.
 467. ejusdem ἰχθυοποιίᾳ, ibid. Poly-

Polybii historiæ 488.

Polyhistor. 421. Vide supra, Alexander.

Porphyrus περὶ ἀγαλμάτων 97. 98.

ἐν τῇ πρὸς Αἰεβώ (Νεκτιναβώ 740.) τὸν Αἰγυπτιον Ἐπιστολῇ 92. 192.

197 - 199. 741.

nescio an etiam 100-102. 108. 109. 110. 111-117.

Διὰ τῶν πρὸς Βόηθον περὶ ψυχῆς. 554-556. 812. seq.

περὶ τῆς τῶν ἐμψύχων δόξης 28. 93. (idem respicit pag. 144. D. ἐν ἑτέροις) 147. seq. 149. 150. 151-153. 155. 156. 166. seq. 171-

173. 403-407.

Διὰ δ' αὖ τῆς Φιλοσοφίας ἀκροάσεως 464 - 468.

περὶ τῆς ἐκ λογίων Φιλοσοφίας 123. 124. 143. 144-147. 168. 174.

189. (ἐπομινύμεν) κρίνειν δόξῃ τῶν Θεῶν 144. 189.) 192. seq.

203. 204. 234. 236-241. 741. seq. ἐν τῷ πρώτῳ 412. seq.

ἐν τῇ κατ' ἡμῶν συσκευῇ sive in opere adversus Christianos, 178.

189. ὁ πλὴν κατ' ἡμῶν Διὰβολὴν πεποιημένον 234.

ἐν τετάρτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως 31. 485.

Posidonius 844.

Prodicus Chius 619.

Prometheus sapientiam deferens ad homines 539.

Pronatides (al. Protænides) Atheniensis 495.

Prosenes. Προσήνης Peripateticus 464. 467.

Protagoras Abderita 718. 723. 766. 620. Democriti discipulus 504.

758. pro Atheo habitus. Ejus περὶ θεῶν σύγγραμμα 722. 766.

Socratis ætate vixit. 504. ejus dictum μέτρον πάντων χρημάτων ὁ

ἀνθρώπος. ibid. ex libro ejus de ente quædam hausit Pla-

to 468.

Protarchus 629. 770. 771.

Ptolemæus Mendesius Sacerdos τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱερῶν 497. 490.

πᾶς τῶν βασιλέων πράξεις ἐν τρισὶν βίβλοις ἐκτέμενον 493. ἐν τοῖς

χρόνοις. id. seq.

Pyrrho 790. 718. 729. 730. ab Democrito edoctus 731. hoc est

libris ejus usus 763. discipulus Anaxarchi, Eleus, nihil scripsit.

758. 763. ubi plura de eo. Metrodorum secutus 765.

Pythagoras 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 842. 843. 845. 851.

852. 187. 320. 352. 411. 462. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834.

478. Samius 480. Xenophanis & Anaxagoræ tempore 504.

- à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ περὶ αὐτῆς σοφίας.
 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμοιοίας 157.
 Rhadamantus 662. (victos 410.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas de-
 Salomonis Regis Epistola ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hira-
 mum) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
 Scammon Mytilenæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐπὶ
 με Φωνήεντα &c. 520.
 Severus Platonicus περὶ ψυχῆς 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
 Οἱ πέντε Σικελικὰ συγγράμματα 390.
 Σικελικὰ Μῦθαι 725.
 Simonides 466.
 Socrates 25. sq. 225. 462. 673. 754. 510. sq. 852. 816. 847. 854. 855.
 856. res Hebræorum curiose rimatus 664. tres Deos docens
 728. ex Pythagoræ fonte hausit, ibid. Archelai discipulus, Pro-
 tagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. ἐν πῶς ἐλεγείας. 688. Atheniensis 480.
 ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. sq.
 vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 726. 727.
 Stefimbrotus Thafius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 676. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850.
 851. 852. 816. seq. usque ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755.
 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime
 impetuntur 723. à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
 Strato Peripateticus περὶ εὐρημάτων 476.
 Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.
 Synal-

Synallus Aristippi discipulus 764.

Ὁ τῆς Συρίας ἀριθμοῦντος ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.

Σύρων ἀναγραφαί. 458.

Tautus Phœnicus. 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱεραὶ
γραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.

Tatianus 497. ἀπὸ 5 πρὸς Ἕλληνας. 491-496.

Telavges Pythagoræ F. 504.

Teracles (Telecles) 482.

περαποκρίποι 224.

Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510.
509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapien-
tum antiquissimus 496.

Thalli historiæ 488. Syriacas res scripsit 489.

Thamus Ægyptius 206. seq.

Thamyris 495.

Theagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.

Theano Pythagoræ uxor 504.

Thearidas ἐν τῷ περὶ φύσεως 690.

Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.

Theodectes tragœdiarum scriptor. 355. in Alcæone 466.

Theodorus 482. alius 603. seq.

Θεοδῶρειοι Philosophi 731.

Theodoto Episcopo Laodicensi libros πεπραγμένων Eusebius in-
scripsit.

Theodotus 458. ἐν τῷ περὶ Ἰσθαίων (versus Heroici) 426-429. adde
Grotium ad Joh. IV. 5.

Theodotus scriptor Phœnicus quem Græcè Afritus vertit. 493.

Theognis 574.

Theologi Veteres 187. 788. &c.

Theophilus 452. 458.

Theophrastus Eresius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ari-
stotelis filium educavit, 793. ab Arcesila auditus 729. 731. ejus
περὶ εὐρημάτων 476.

Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in un-
decimo de Philippo descripsit Isocratis Areopagiticum. ibid. in
undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἐμψυχον καὶ ἐνεργὸν
affectato dicendi genere corrumpens. 465. vide & p. 467.

Thucy-

Thucydides 462. 479.

Timæus Locrus ἐν τῇ Φυσικῇ συγγραμμῇ 681.

Timæus Tauromenites ἐν ταῖς ἱστορίαις 791. de rebus Siculis 478.

Timo Phliasius in Sillis. 855. 729. 763. ubi plurade eo. Scepticus. 731. Pyrrhonis discipulus. 758. omnes præter Pyrrhonem la-
cerat. 759. ἐν τῇ Πύρρωνι 761. ejus versus οὐκ ἂν δὴ Πύρρωνι γ'
εἰσέειεν βροτὸς ἄλλῳ 761. versus alii Timonis ibid. & 762.

Timochares ἀπὸ τῶν περὶ Ἀντοχῆς 452.

Tragœdia. 645. 684.

Triptolemus 662.

Tyrtæus 575.

Vaphris Ægypti Regis Epistola ad Salomonem 448.

Xenocrates 187. 206. successor Speusippi 726. 727.

Xenocratis discipulus Epicurus 768.

Xenocrates Carthaginienfis. 681. Xenocrates Stoicus 846.

Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythago-
ræ & Anaxagoræ tempore. 757. 504. Eleaticæ sectæ princeps.
471. Colophonius. 23. 678. seq. 790. 718. 725. 753. 756.

Xenophon 678. ἐν δόγματι μνημονεύμασιν 853. seq. 743. seq. Epistola ad
Æschinem. 744. seq. Ἑλληνικά. 465.

Ἵμνοι, ὡδὰς καὶ τῶν πλετῶν ἀπορρήται 91. ἐπαιοιδαί. 271. 330. &c. φθόν-
ζομεν οἷς ἡμῖς ἐστὶ &c. 97. 118.

Zeno Melissum audivit 758. 504. ubi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.

Zeno Cittieus, Cratetis successor, auctor Stoicorum 816. 820. 821.
823. 846. 671. 728. audivit Polemonem 731. Xenocratem,
Cratetem Cynicum, Stilponemqve, & Heracliti scripta dili-
genter evoluit (ita enim intelligo τῶν λόγων μετέχε τῶν Ἡρακλει-
τείων, non ut interpres Heraclitum audivit, qvod temporum ratio
non patitur) 729. contra Arcefilam & Platonem scripsit 732.
733.

Zeno Myndius 71.

Zeno junior, successor Chryssippi 816. 820.

Zenodorus Grammaticus 492.

Zethus 499.

Zopyrio 458.

Zopyrus Physiognomon 270.

Zoroaster 184. 484. ejus ἐπεὶ συναγωγὴ τῶν Περσικῶν. 42. idem cum
Ere Armenii 675. 3. Ἑυαγγε-

3. Ευαγγελική ἀπόδειξις *Demonstrationis Evangelica* ex viginti libris, decem: primus * nimirum (initio mutilus) usq; ad decimum itidem extrema parte truncum. Hujus operis, quo veritatem Christianæ Religionis ex sacris litteris & Vet. Test. maxime adstruit, & Vaticinia de CHRISTO colligit atqve interpretatur, Codices MSS. rarissimi sunt, Montfauconiqve judicio s) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiquo, qui exstat in Bibl. Regis Galliæ: nam omnes sunt perinde in fronte mutili, & ab eadem voce incipiunt, atqve in eadem desinunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 81. Catalogi, & Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron. præf. in Hoseam, testatus illo libro Eusebium de Hosea quædam disputasse. Aliud Eusebii opus fuit τῆς καθολικῆς σοικειώδους εισαγωγῆς pluribus constans libris, cujus sextus, septimus, octavus, & nonus, exstant adhuc MSS. sub titulo *Eclogarum Propheticarum de CHRISTO* libris IV. Hos enim libros in Bibl. Vindobonensi superesse testatur Lambecius lib. 1. p. 139. sq. & lib. 3. p. 75. Ex eodem Lambecio apponam hæc libri quarti *Eclogarum Propheticarum*: ἀλλὰ γὰρ ἐν τέταρσι καὶ τῶν ἐκλογῶν ὑπόθεσιν ἐν τῷ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ἙΝΝΑΤΩΙ τέτῳ συγγραμμάτι περιγράφονται, ἐν τῷ ΔΕΚΑΤΩΙ τοῖς λοιποῖς τῶν ἀγίων ἀγρέσων τὴν λογισμὸν διοβεβλαμμένοις ἐπὶ τὴν ἀρμότησιν ἔφοδον ὡς ἀρχὴν περιεσόμεθα. Mentio hujus operis in Eusebii Hist. Eccles. lib. 1. cap. 2. ubi opus illud a Demonstratione Evangelica distingvit: ἀλλὰ γὰρ ἐν οἰκείοις ὑπομνήμασι πᾶς περὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προφητικὰς ἑκλογὰς συναγαγόντις, ἀποδεικτικώτερον πᾶσι περὶ αὐτοῦ δηλέμεθα ἐν ἑτέροις συγγραμμάτων, τοῖς εἰρημένοις ὅτι τὸ περιεσόμεθα. Doctiss. Blondellus lib. de Episcopis p. 45. ait Eusebium in Demonstratione allegare Historiam suam, sed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad ἱστορίαν quidem suam hoc est ad notitiam & experientiam provocat, Historiæ autem Ecclesiasticæ à se scriptæ neutiquam meminit. Verba sunt: εἰ γὰρ πᾶσι δύναται καὶ ἡμετέροις ἱστορία, καὶ ἡμᾶς αὐτὸς τὴν πάλαι βοιωμένην Σιών ζυγεσσι βοῶν

H

Libri 5ti Pars Altera.

* Primi libri argumentum perspicue exponit Eusebius XV. 1. præparat. p. 790. & cap. ult. p. 856, quod cum eo qui in hodiernis codicibus primus est, congruit. Atq; ceteros novem continenter ita ab auctore fuisse subjunctos atq; connexos, ex ipsis librorum exordiis, in quibus numerus etiam subinde libri cujusq; exprimitur, patet, s) Montfauconus *Diar. Italic.* pag. 12. 42.

ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνδρῶν δρεμμένην ὀφθαλμοῖς παρελήφαι. *Uberiorem ἐξέλασιν locorum Propheticoꝝ de Vocatione Gentium facturum se promittit lib. 2. Demonstrat. pag. 53. quæ in præsentī ἐτε ἀναλέγειν ἐτε ἐρμηνεύειν καίρος. pag. 48. Illa ἐξέτασις perinde ut decem ultimi Demonstrationis libri intercidere. Et dubito an diversi ab editis existēt in Bibl. Vaticana, licet in Scaligeranis legas: il y a au Vatican les dix derniers livres ἀποδείξεων d'Eusebe, mais les Italiens sont si jaloux, qu'ils ne les voudroint pas presser.*

Latine vertit Bernardinus Donatus Veronensis, dicavitqve Paulo tertio Pontifici. Prodiit ejus versio Venetiis primum, hinc Col. 1542. fol. & cum aliis Eusebii Operibus Basil. 1542. 1548. 1559. & 1570. fol. additis Scholiis Jo. Jac. Grynæi: & Paris 1581. fol. Nonnulla in ejus versione castigat Jacobus Billius in observationibus suis sacris, & Georgius Calixtus S. 54. diff. quod Filius DEI Patribus V. T. in propria hypostasi non apparuerit, notat Donatum pleraqve de CHRISTO durius & licentius ab Eusebio dicta sic esse interpretatum, ut emolliret. Atqve ob similem causam omisisse quædam, monet Posslevinus in apparatu sacro:

Grace typis nitidis Regiis è Codice Regio edidit primus Rob. Stephanus. Paris 1545. fol.

Grace & latine cum Donati versione, & variis lectionibus & castigationibus brevibus Paris. 1628. fol. additis libro Eusebii contra Hieroclem, duobus contra Marcellum Ancyranum, & tribus de Ecclesiastica Theologia. Hæc editio repetita est Colonia (sive Lipsiæ potius) 1688. fol.

4. *Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, Historia Ecclesiastica Libri X. **
e quibus ultimum dicavit Paulino t) qui Tyri atqve inde per sex menses Antiochiæ post depositum Eustathium Episcopus fuit. Absolutum opus Crispo u) adhuc superstitē, quem X. 9. βασιλεῖα Φιλανδρεω-

* Apud Theophanem p. 5. pro τὴν ὁκτάβιβλον, legendum τὴν ὀγδόην βιβλον, ut Combesius etiam in notis animadvertit. Adde Hancium p. 100. de scriptoribus Byz. Fallit enim Jacobus Goarus, qui putat Theophanem ad opus Eusebii qvo veterum Martyrum acta collegat respicere idqve octo libris constitisse.

t) Hunc Paulinum *ἱερωτάτον* vocat Eusebius Lib. X. cap. I. Senem jam fuisse patet ex p. 317. d. De illo multis Hancium p. 106-113. contendens ante Eustathium sedisse Antiochiæ & paulo ante Concilium Nicænum diem obiisse. Sed veriora videntur quæ habet Antonius Pagi ad A. C. 340. num. 21.

u) Idem Hancium p. 103. seq. & Papebrochius T. 3. Act. Sanctior. April. p. 108. Pagi ad A. C. 326. n. 18. 19.

λανθροπότηλον, & μοχ θεοφιλέσαςον καὶ κτ' πάντα τῷ πατρὸς ὅμοιον ἀρ-
pellat. Qvanqvam vero Hegesippus, & Africanus, qvodam mo-
do Eusebio præiverant, Papias qvoqve & Justinus ac Clemens
Alexandrinus, Irenæus aliq; varia in scriptis suis annotaverant, qvæ
ad Historiam Ecclesiæ & Hæresium facerent, justum tamen Eccle-
siasticæ Historiæ corpus nemo ante Eusebium condidit, unde merito
ait, *τὸ πρῶτον τῇ ὑποθέσει ἐπιβῆσαι primum aggressum esse hoc argumentum.*
Deduxit autem illud a Christianismi primordiis usqve ad Licinium
a Constantino M. superatum extinctumqve, & pacem Ecclesiæ red-
ditam A. C. 324. Indices capitum ab ipso Eusebio præfixos docet
Valesius. *τὴν καθόλου ἱστορίαν, Historiam universalem Ecclesiasticam vo-*
cat opus suum Eusebius lib. VIII. cap. 2. pag. 294.

Latine vertere voluit Hieronymus, * scripturus Historiam
Ecclesiasticam, qvi etiam libro de Scriptoribus Ecclesiasticis ple-
raqve omnia repetiit ex Eusebio, licet translata liberius nec semper
fatis accurate. Vertit Eusebii Historiam *Rufinus*, sed ita ut varia pas-
sim, librumqve decimum x) integrum propemodum omitteret, alia
adderet atqve interpolaret, & ipse libros duos novos subjungeret
y) producentes Historiæ telam ad Theodosii M. obitum usq; sed
incertis qvibus scatent & parum credibilibus narrationibus iudicio
& fidei Eusebii neutiqvam respondentes. Rufini versio dicata Chro-
matio Aqvilejensi Episcopo, & jam Augustino lib. de cura pro mor-
tuis c. 6. laudata, qvæ lucem vidit Rom. 1476. fol. Mantuæ. 1479. fol.
Parisi. sine temporis nota, literis Longobardicis, ex emendatione
Goffredi Bouffardi 8. Lugd. 1523. 8. Parisi. 1541. fol. & Basil. 1523. 1528.

H 2

ex

* Hieron. in vita S. Malchi: *Prius exerceri cupio in parvo opere, & veluti quandam
rubiginem lingua abstergere, ut venire possim ad latiore historiam. Scribe-
re enim disposui, (si tamen vitam Deus dederit, & si vituperatores mei saltem fu-
gientem me & clausum persequi deserint) ab eventu Salvatoris usq; ad nostram
atatem, id est, ab Apostolis usque ad hujus temporis faciem, quomodo & per quos
Christi Ecclesia nata sit & adulta, persecutionibus creverit, martyriis coronata
sit, & postquam ad Christianos Principes venerit, potentia quidem & divitiis ma-
jor, virtutibus minor facta sit.*

x) Rufinus Epist. ad Chromat. *Sciendum est, quod decimus liber hujus operis in Græco,
quoniam perparum habet in rebus gestis, per reliqua omnia in Episcoporum panegy-
ricis tractatibus nihil ad scientiam rerum occupatus, omisis quæ videbantur super-
flua, historia, si quid habuit, nono conjunximus libro, & in ipso Eusebii narrationis
dedimus finem. Decimum vero & undecimum librum nos conscripsimus, &c.*

y) De horum duorum Ruffini librorum Græca versione dixi infra in Socrate,

ex recensione Beati Rhenani, cum Hist. Tripartita, cui in edit. 1535. fol. accedunt liber Nicephori XVII. incerto interprete, Victor Vi-
tensis de persecutione Vandalica, & Græce primum tunc editi li-
bri V. Hist. Ecclesiasticæ Theodoriti. Prodiit iterum Rufini versio
cum Hist. tripartita Basil. 1539. 1568. Francof. 1588. Itidem Ba-
sil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. cum Jo. Jac Grynai scholiis, inter
alia Eusebii opera. Novam versionem composuit & Eduardo VI.
Angliæ Regi dicavit *Wolfgangus Musculus*, editam cum versione libro-
rum de vita Constantini, Historiæque Socratis, Sozomeni, Evagrii
ac Theodori Lectoris & Dorothei Tyrii, & qvem Camerarius trans-
tulit Theodoriti, Basil. 1549. 1557. 1562. 1611. fol. Omisit Rufinō
etiam præteritum librum de Martyribus Palæstinæ, quamobrem per-
inde ut ob alios nævos à Valesio reprehenditur. Tertia versio Historiæ
Eccles. Eusebii, item Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii, au-
ctore Jo. Christophorsono Cicestriensi Episcopo, prodiit Lovanii 1570.
& Colonia 1470. & 1581. cum *Suffridi Petri* annotationibus, fol. &
Parisi. 1571. fol. quam licet *latinissimam* vocat Montacutius, T. I. Orig.
p. 264. tamen multis in locis infelicitè reddere Eusebium & Baronio
errandi ansam passim dedisse, multi jam observarunt, quorum judicia
collegit Martinus Kempius in Bibl. Theologica p. 509. sq. & B. Tho.
Ittigius præf. ad Hist. Eccles. seculi 2. p. 3. sq. Vide & D. Dorschei
diatyposin Concilii Nicæni p. 4. Librum de Martyribus Palæstinæ
Christophorsonus in octavum Historiæ librum transfudit. Quartam
versionem *Meredithi Hanmeri*, illius qui Chronicon Hiberniæ edidit,
haud vidi, neque editam puto. Sexta *Henr. Valesii* prodiit, Græcis
Eusebii omissis, Paris. 1678. fol.

Græce Eusebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii
Historiam Ecclesiasticam elegantissimis typis ex Codd. Regiis edidit
Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. Confer. laudati Ittigii librum de Pa-
trum Bibliothecis p. 727. sq.

Græce & Latine eosdem scriptores vulgarunt Genevenses, ad-
dita Jo. Christophorsoni versione & Suffridi Petri annotationibus. An-
no 1612. fol. quæ editio quia parum emendata est, ideo nihil ea fla-
gitiosius prodiisse ait Montacutius p. 187. apparatus ad Origines
Ecclesiasticas.

Ab eo tempore Eusebii Historia, liber de Martyribus Palæ-
stinæ, libri IV. de vita Constantini, cum Constantini Oratione ad San-
ctos

ctos & Eusebii in Constantinum Panegyrico insignem accepit lucem à præclara industria eruditissimi viri *Henrici Valesii*, qui Græca recensuit ad MSS. binos Regiæ Bibl. quibus Rob. Stephanus usus fuerat, tertiumque optimum Mazarinianum, scholiis etiam græcis hinc inde illustratum, quas notis suis plerasque Valesius inseruit, & quartum Nic. Fucketii, tum varias lect. e Turnebi, Vulcobii & Savilii Codicibus: tum novam & accuratorem * versionem notasque doctas atque omnibus Historiæ Ecclesiæ studiosis legendas addidit, denique præter diss. de vita Eusebii & scriptis, & veterum de Eusebio in utramque partem testimonia, præmisit Petri de Marca Epistolam ad se scriptam, de originibus Christianismi in Gallia, quæ de argumento conferri etiam possunt Andreas Saussæus de Mysticis Galliæ scriptoribus p. 279. sq. & 300. sq. & auctor novæ dissertationis de tempore introducta in Galliam Christianæ religionis (de qua Ephemerides Parisienses A. 1703. p. 1071.) præcipue Joannes Launojus in Epistola Petri de Marca disputatione. Dissertationes Valesius notis suis subjunxit has quatuor 1) de schismate Donatistarum usque ad A. C. 325. 2) de uno tantum non duobus templis a Constantino Hierosolymæ conditis. 3) Ad Jac. Usserium, adversus illius sententiam de perdita versione LXX. Interpretum & Hexaplis Origenis. 4) De Martyrologio quod Rosvædus edidit, & perperam pro veteri genuino Romano Martyrologio jactavit. Prodiit Eusebius Valesii Græce & latine Paris. perquam nitide A. 1659. fol. apud Antonium Vitré, & ex Valesii chirographo paucis quibusdam in versione mutatis atque pluribus additis quæ uncinis inclusa sunt in animadversionibus ex secundis Valesii curis, apud Petrum le Petit, Paris. 1677. fol. Exinde ad priorem edit. recusus Moguntiæ ut habet titulus, sive Francofurti potius 1672. fol. & ad posteriorem editionem Parisiensem, Amsterd. 1695. fol. typis Francofurtensibus Wustianis. Paginæ Eusebii quod vehementer dolendum in hac postrema haud respondent. Obiit Valesius Parisiis, Nonis Maji A. 1676. Vitaque ejus à fratre Hadriano scripta ad Ludovicum Nublæum, post Parisiensem editionem recusa Lipsiæ 1680. 8. cura nobilissimi Viri Frid. Ben. Carpzovii, atque in vitis selectorum

H,

ali-

* Non desunt quidem in hac etiam versione sui hinc inde navi, à viris doctis partem ab eo tempore notati, sed propter plurima quæ rectissime atque eruditissime vir summus vidit & expressit, laudem semper maximam feret ab æquis & cordatis lectoribus, nedum veniam ob quantulasque hallucinationes,

aliquot virorum a Guil. Batesio collectis & Londini A. 1681 & 1704. 4. editis p. 719. & ante Eusebium Valesii edit. Amst. 1695. fol.

Germanice Eusebii & Rufini atqve tripartitam historiam cum continuatione usque ad A. C. 1545. edidit D. Caspar Hedio, Argentorati apud Jo. Hervvadium 1545. fol.

Belgice prodiit Dordraci 1613. fol.

Anglice per Samuelem Parkerum versos & in Epitomen redactos Eusebii libros X. Historiæ Ecclesiasticæ, didici ex Novellis Reip. litterariis A. 1703. mense Augusto. pag. 229.

Gallice Claudio Seysselio, Archi-Episcopo Taurinensi interprete, quæ versio laudatur in Morlerii speciminibus literariis (essais de littérature T. 1 pag. 35.) Novissime ex interpretatione Lud. Cousini. Paris. 1675. 4. Hunc Eusebii, Socratis, Sozomeni ac Theodoreti locos aliquot sublesta fide vertisse arguit Paulus Colomesius in Observatt. sacris. p. 61.

Eusebii Historiam integram propemodum in suum opus transcripsit Nicephorus Callistus, unde Valesius ad singula Eusebii capita numeros Nicephorianos in margine annotavit. Totum quoque; ut jam dixi Catalogum suum scriptorum Ecclesiasticorum, paucis exceptis, ex Eusebii Historia concinnavit transtulitque; Hieronymus, neque enim alioqui puto ab illo Historiam ipsam Eusebii integram latine translatam, licet hoc aliquis suspicari possit ex his ejus verbis lib. 1. in Rufin. *Laudavi Eusebium in Ecclesiastica Historia, in digestionem temporum, in descriptione sanctæ terre, & hæc ipsa opuscula in latinum vertens mea lingua hominibus dedi.* Etiam Hieronymo versionem Eusebianæ historiæ tribuit Bridefertus Ramesiensis in glossis ad Bedam de temporum ratione cap. 28. Sed illam Rufini esse constat. Quo sensu autem Apocryphis accenseatur Historia Eusebii in Gelasiano decreto, disputant Jo. Pearsonius 1. Vindic. Ignatii p. 48. & Matthæus Larroqvanus in Observationibus ad Personianas Vindicias pag. 35. seq. Vide & Baluzium ad Antonium Augustinum de emendatione Gratiani pag. 717. seq. edit. Mastrichtianæ, ubi confutat Carolum Molinæum, qui de altero Eusebio Pamphili & altera Historia Eccles. cogitavit. Sane multis exemplis patet, in illo decreto Apocrypha vocari non modo scripta supposita Auctoribus

ribus per hæreticos & falsa, sed etiam vera & certissima non hæreticorum modo manifestariorum, sed quoque eorum scriptorum, quorum doctrina non per omnia Ecclesiæ probata erat, uti Eusebius Arianismi suspectus fuit apud multos, & Colluthianorum atque Meletianorum 2) familiaritate male audivit.

INDEX accuratus Scriptorum, Episcoporum & aliorum Virorum illustrium, Hæreticorum quoque memoratorum in Eusebii Historia Eccles. & libris de vita Constantini,

Adornatus à me ad paginas editionis Græcolatinæ Valesiana Parisiensis & Moguntinæ.

- A**bdus Abdi F. (Rufino) Abdias. 34.
 Abercius live Avircius Marcellus. 179.
 Agbarus, infra Agbarus.
 Acacii & Strategii Comitum literæ ad Constantinum. 59.
 Achæus, iudex. 263.
 Achilles presbyter Alexandrinus, scholæ catechetici præfectus. 289.
 Acta Apostolorum Apocrypha. 97. Vide Andreas, Paulus, Petrus.
 Acta falsa de Christianorum ἀθεμίτηργίαις. 350. seq.
 Acta Pilati 40. seq. in Christianorum conficta odium, & pueris ediscenda data. 350. 352. τὸ πλάσμα τῶν κατὰ τὴ Σωτῆρος ἡμῶν ὑπομνήματα χθες καὶ πρῶην διαδεδοκότων. 27.
 Acta Passionis Carpi, Papuli & Agathonici. 163.
 Adauctus, Rationalis & Procurator Imperatoris, Martyr sub Diocletiano. 304.
 Adrianus Manganænsis, Martyr sub Maximino. 341.
 Ædesius Philosophus Apphiani frater, Martyr. 326.
 Αἰγυπτίων μάθησις, Θεοπρόποι &c. 445 449. Geometriæ, Astronomiæ & Arithmetici inventionem sibi tribuunt Ægyptii. 645.
 Ælia-

2) Confer Tillemont, T. V. memor. Hist. Eccles. part. 1. pag. 156.

- Ælianus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
latenum. 279.
- Ælius Publius Julius, Develtus in Thracia Episc. 187.
- Æmilianus præfectus Ægypti. 257. 258. 259. 260.
- Æmilius Frontinus, Asiæ Pro COS. 185.
- Julius Africanus. 18. Ejus *Epistola ad Aristidem* περὶ συμφωνίας τῆς ἐν τῇς
εὐαγγελίοις γενεαλογίας. 20-23. alia ejus scripta, 230.
- Agabus Propheta N. T. 41. 42. 46.
- Agapius Cæsareæ Palestinæ Episcopus. 288.
- Agapius Martyr sub Diocletiano, 321. 327. alius 322.
- Agathobulus cognomine Ἀδάσκαλος, scriptor Judæus ante Philo-
nem. 287.
- Agathonica, Martyrium passa. 136.
- Agbari Edessæ Regis *Epistola ad Christum* 32.
- Agrippæ Castoris contra Basilidem. 120.
- Agrippinus Episcopus Alexandrinus, 141. 174.
- Albinus Procurator Judææ, Festi successor 66.
- Alcibiades Martyr Montanista 167. 168. Forte pag. 179. pro μι-
πάδην legendum Ἀλκιβιάδην, uti pag. 183. Ἀλκιβιάδης pro μι-
πάδε.
- Alexander Episcopus Cappadociæ atqve inde Hierosolymæ sive Eliæ
210. 212. 228. 248. ubi Bibliothecam instruxit. 222. Confessor
Christi, in carcere mortuus 234. Huic Alexandro Clemens
Alex. librum de Canone Ecclesiastico adversus Judaizantes nun-
cupavit 214. Ejus *Epistola ad Antinoitas*. 212. ad Antiochen-
ses 212. 213. ad Demetrium 222. ad Origenem 216.
- Alexander Episcopus Romæ 115. 117. 170.
- Alexander Phryx, Medicus & Martyr 183. alius 239. alius 261.
alii duo, Ægyptius & Gazæus (A. C. 304.) 321.
- Alexander Montanista, Pseudomartyr. 185.
- Alexandrina schola. 175. 280. 285.
- Alpheus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
- Ambrosius, à Valentini secta ab Origene revocatus 218. Origenis
ad scribendum ἐργασίας 224. ei librum de martyrio dicat
Origenes 228. Confessor sub Maximino. 228.
- Ammia Philadelphensis, Prophetis Nov. Test. 183.
- Ammon Berenicensis Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alex.
Epistolas contra Sabellium 277. Am-

Ammon Martyr, sub Decio. 240.

Ammonarium, virgo martyrio sub Decio coronata. 239. Alia
hoc nomine. id.

Ammonianus Martyr, sub Decio. 239.

Ammonius Philosophus, Origenis præceptor ex Christiano Ethnicus
teste Porphyrio 220. Eusebius tamen huic Ammonio tribuit li-
brum de consensu Moyſis & JEsu, aliaque scripta Christianum
auctorem testantia. 221.

Ammonius præfectus Alexandrinæ, Martyr sub Diocletiano. 308.

Anacletus sive rectius Anencletus, Episcopus Romæ. 87. 91. 170.

Anatolius Alexandrinus, Episcopus Cæsarensis 288. inde Ladoice-
284. seq. ubi de ejus multiplici eruditione. Ab Alexandrinis
rogatus scholæ Aristotelicæ recturam in se suscipere. 285. Ejus
Canon Paschalis. 286. sq. Ifagoge Arithmetica libris decem.
287.

Andreas Apostolus 71. Ejus Acta Apocrypha. 97.

Anicetus, Romæ Episcopus. 124. 125. 127. 141. 142. 171. 193.

Annales & commentarii publici Edessenorum. 31. sq.

Annianus Episcopus Alexandrinus. 66. 87.

Anteros Episcopus Romæ. 229.

Anthimus Episcopus Nicomediensis, Martyr. 297. 307.

Antinous. 121. Antioi Prophetiæ. 122.

Antipater Herodis Ascalonitæ F. 19. 22.

Antoninus presbyter, Martyr sub Maximino. 333.

Anulinus Africæ Procos. 391. 393. ad eum Epistola Constantini
M. 390. altera 394.

Apelles hæreticus 177. multis libris scripta sacra Veteris Test. in-
sectatus. 178.

Apionis & Petri disputationes. 110.

Apio Judæorum adversarius. 43. liber ejus contra Judæos. 85.

Alius Apio Christianus scriptor in Hexaëmeron. 195.

Apocrypha ab Hæreticis supposita. 143.

Ἀπογὰφαι, censuales tabulæ 355.

Claudius Apollinaris 141. 169. 187. Episcopus Hierapolitanus 146.
149. 169. Ejus Apologia pro Christianis ad Verum Antoninum.

I

146.

Libri 5ti Pars Altera.

146. alia scripta 149. contra Montanistas 179. 186. Hæc sunt
 γραμματα quæ memorantur. 187.
- Apollonia martyrium passa. 237.
- Apollonides (ex Artemonis hæresi) sacras Scripturas corrumpit. 198.
- Apollonius scriptor adversus Montanistas. 184-186.
- Apollonius Martyr. 189. ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ βεβοημένος. O-
 ratio ejus Apologetica ad Senatum dicta. ibid.
- Apollophanes Philosophus. 220.
- Apostolica vox, γίνεσθε δοκιμοὶ τραπεζίται. 253.
- Apostolicus presbyter S. Irenæo laudatus. 173. S. Clementi Alexan-
 drino. 215.
- Apostolorum Acta Apocrypha. 97. διδασκαί id.
- Apphianus Martyr, sub Maximino. 322-325.
- Aquila Confessor, sub Valeriano. 261.
- Aquila Ponticus qui libros V. T. Græce vertit, 173. 217.
- Aquila Præfectus Ægypti 204. 207.
- Arabianus, Christianus scriptor, 195.
- Arabum Psychopannychitarum error ab Origene confutatus. 233.
- Archelaus Herodis Magni F. 27.
- Archiva Edeffena. 32.
- Ares, Martyr sub Maximino. 335.
- Aristidis Apologia pro Christianis. 116. seq.
- Aristion, vir Apostolicus. 111. ejus διηγήσεις τῶν ἰς κυρίᾳ λόγων à Papia
 laudatæ, 112.
- Aristo Pellæus, scriptor. 118.
- Aristobulus, ex Paneade, scriptor Judæus 215. unus è LXX. Inter-
 pretibus. 287. ejus βιβλοὶ ἐξηγητικὴ τῶν Μωυσέως νόμων ad Ptole-
 mæos, Lagi & Philadelphum. ibid.
- Aristoteles. 197. Aristotelica schola Alexandriæ, 281.
- Artraxerxis temporibus clarus Esdras. 174.
- Artemas. 282.
- Artemonis hæresis, 195. sq.
- Asclepiades Antiuchiæ Episcopus. 212. 223.
- Asclepiodotus Theodoti coriarii, hæretici discipulus. 197. sacras
 Scripturas corrumpit. ibid.
- Asclepius, sectæ Marcionitarum Episcopus, Martyr sub Maximino,
 335. sq.
- Asterius Urbanus, scriptor. 182.

- Aftyrius Senator Romanus, Martyr. 264.
 Ater (al. After) Ægyptius, Martyr. 239. sq.
 Athenodorus, Gregorii Thavmaturgi frater, Origenis discipulus, Ecclesiæ alicujus in Ponto Episcopus. 230. 263. 278.
 Attalus Pergamenus, Martyr. 157. 161. 162. 163. 167.
 Atticus, Vir Consularis. 104. alius Episcopus Synnadenensis in Phrygia. 222.
 Auctoris nescio cujus (Rhodonis forte) libri tres contra Montanistas 179-183. Alius contra Artemonis hæresin, 195.
 Avilius Episcopus Alexandrinus. 87. 90.
 Avircius Marcellus. 179.
 Aurelius Cyrenius, infra Cyrenius.
 Avtolytus ad quem Theophilus Antiochenus scripsit. 146.
 Auxentius Martyr sub Maximino. 329.
 Babylas Episcopus Antiochenus. 229. Confessor Christi, in carcere mortuus. 234.
 Bacchius Justini Martyris avus. 126.
 Bacchylides 144. forte idem cum Bacchylo, de quo mox.
 Bacchylus Corinthiorum Episcopus. 190. Ejus Epistola de Paschate. 191.
 Barcabbas & Barcoph, Basilidis Prophetæ. 120.
 Barcochebas. 118. 122.
 Bardefanes Syrus. 151. Ejus errores & scripta. ibid.
 Barnabas. 30. 38. Ejus Epistola. 214. 215. spuria. 97.
 Justus Barsabas, vir Apostolicus. 112.
 Bartholomæus Apostolus. 175.
 Basilicus Marcionita. 177.
 Basilides Alexandrinus, Hæreticus 119. Ejus libri XXIV. in Evangelium. 120.
 Basilidiani. 142. Eorum Prophetæ, supra in Barcabbas.
 Basilides Martyr. 207. 208.
 Basilides Pentapolitanus Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alex. 277.
 Benjamin, Episcopus Hierosolymitanus.
 Beryllus Bostrenorum Episcopus & ejus scripta. 222. error. 231.
 Besas Martyr, 239.
 Biblias martyrium passa, 158. seq.

- Bibliotheca Eliæ urbis. 222. Pamphili Martyris. 231.
 Blandina martyrium passa, 157. 161. 164.
 Blastus hæreticus. 178. 187.
 Bolanus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Cæcilianus Carthaginienſis Episcopus 391. 394. ad eum Epistola
 Constantini M. 393.
 Caji duo, Episcopi Hierosolymitani. 176.
 Cajus adversus Artemonem, 195. contra Proclum Montanistam
 Ζήτησις five Διάλογος 67. 99. 100. 103. 222. sq.
 Cajus Episcopus Romanus. 284.
 Cajus Martyr 183. alius Cajus. 236. 260. 261.
 Callistio ad quem Rhodon scripsit. 178.
 Callistus Episcopus Romanus. 223.
 Candidus in Hexaëmeron. 195.
 Capito Episcopus Hierosolymitanus. 176.
 Carpocrates hæreticus. 120. Carpocratiani. 142.
 Carpus Martyr. 136.
 Cassianus Hierolymorum Episcopus. 176.
 Cassiani χρονογραφία. 215.
 Cassius Tyri Episcopus. 194.
 Cataphrygum hæresis. 149. 178. 179. sq. 186. 222. infra, Mon-
 tanistæ.
 Catharos se ipsi appellabant Novatiani. 242.
 Catholicæ Apostolorum Epistolæ. 215.
 Celadion Episcopus Alexandrinus. 125. 141.
 Celerinus Confessor sub Decio. 242.
 Celsus Iconii in Pisidia Episcopus 222.
 Cephas (Galat. II. 9.) diversus à Petro Apost. unus è LXX. Christi
 discipulis 30.
 Cerdo Episcopus Alexandrinus. 90. 115.
 Cerdo hæreticus, Romæ, Marcionitarum auctor. 124.
 Cerinthus hæreticus. 99. sq. ejus ἀποκαλύψεις. 100. illi tributa à
 nonnullis Apocalypſis Johannis. 273. communi balneo cum
 eo uti Johannes noluit 100. 128.
 Chæremon Diaconus. 257. 258. 261.
 Chæremon Nili urbis Episcopus, cum conjuge relegatus 240.

Chæremón Stoicus. 220.

Ad Chrestum Syracusanorum Episcopum Constantini M. Epistola. 391.

CHRISTO tributa ad Abgarum Epistola. 32. CHRISTI dicta quæ in Evangeliiis non leguntur, 108. 186. *ἔχει τὰς ἐπιστολάς καὶ διδασκαλίαν*, libris Papiæ insertæ. 112.

Chrysophora. 145.

Clarus, Ptolemaidis in Syria Episcopus. 194.

Clemens 216 Alexandrinus 175. Pantæni discipulus 214. presbyter 213. scholæ Catecheticae Alexandrinæ præfectus 208. assertor Divinitatis CHRISTI 196. Præceptor Origenis. 208. de ejus scriptis 214. seq. Ex Hypotyposeon sive Institutionum Divinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. seq.

Stromatum libro I. 175. 176. 208. III. 101. 102. VII. 102.

Libro de Paschate 147. 215.

Libro, Quis dives salvetur, 91-94.

Clemens Episcopus Romæ 74. 87. 90. 106. 170. male confunditur cum Flavio Clemente Consule, 89. Epistolam ad Hebræos Græce vertisse à quibusdam traditur. 110. 227.

Ejus Epistola ad Corinthios 88. 110. 142. 145. 170. 215.

Epistola secunda. 110.

πολυεπὴ καὶ μακρὰ συγγραμματα heri & nudius tertius Clementi supposita, Petri & Apionis disputationes. 110.

Cleobius Judæus hæreticus. 142. Cleobiani. ibid.

Conon Hermopolitanae Ecclesiæ Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus 247.

Constantini M. Oratio de pace ad Synodum Nicænam. 489. Oratio ad Sanctorum cœtum 567. seq. Epistolæ & edicta. Vide infra, Epistolæ. Statuæ ejus inscriptio. 359. sq. Episcopus *τῶν ἐκτός*, 537.

Coracio Chiliaismi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 272.

Cornelius Episcopus Antiochenus 141.

Cornelius Episcopus Romanus, 234. 245. 247. 250. Ejus Epistola ad Fabium Antiochenum de condemnatione Novati (Novatiani) 242-245. Aliæ ejus Epistolæ. 242.

Cornutus Stoicus. 220.

Crescens Philosophus. 136. 137. Alius Crescens à Paulo Apost. missus in Gallias 74.

- Crispus Parentis Constantini in expeditione & victoria adversus Licinium Comes. 398. 399.
 Cronion Eunus Martyr. 238.
 Cronius Philosophus. 220.
 Culciani Praefecti Aegypti sub Maximino, & Christianorum hostis supplicium. 366.
 Cyprianus Episcopus Carthaginensis, rebaptizandos haereticos docuit. 251. Ejus Epistolæ. 242.
 Aurelius Cyrenius Martyr. 187.
 Aurelius Cyrenius, Praefectus sub Gallieno. 262.
 Cyrus Rex Persarum 408.
 Cyrillus Episcopus Antiochenus. 284.
 Δαίμονια προσημέωσις. 317.
 Dalce. 134.
 Damas Magnesiæ ad Mæandrum Episcopus. 107.
 Decii Imp. edictum contra Christianos. 238.
 Demetrianus Episcopus Antiochiæ. 248. 251. 263. 277. ejus filius Domnus. 282.
 Demetrius Episcopus Alexandrinus. 190. 202. 204. 205. 209. 216. 221. 222. 228. 229.
 Demetrius presbyter. 261.
 Demetrius Judæus scriptor. 215.
 Desposyni, Servatoris nostri cognati 23.
 Didymus ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
 Diocletiani edictum contra Christianos à Christiano quodam detractum & publice discerptum. 296. *Esti non recte, inquit Lactantius cap. 13. de mortibus persecutorum, magno tamen animo.*
 Diodorus ὁ πρὸς Βιβλιοθήκας Πριμῶν. 646.
 Dionysia Martyrium passa. 239.
 Dionysius Areopagita primus Athenarum Episcopus. 74. 144.
 Dionysius Corinthiorum Episcopus. 74. 141. Ejus Epistolæ variæ. 143. sq. ad Athenienses. 74. 143. 144. ad Ecclesiam Romanam. 68. 144. 145.
 Dionysius Origenis discipulus, 229. scholæ catecheticae praefectus ibid. inde Alexandrinus Episcopus. 232. 261. 278. 289. ὁ καὶ ἡμᾶς 100. (Confer Dodvvelli diss. ad Irenæum pag. 227.)
 Ejus Epistolæ de baptismo, I. ad Stephanum Episcopum Rom. 251.

251. II. ad Xystum Episcopum Rom. 252. III. ad Philemonem presbyterum Rom. 253. IV. ad Dionysium presbyterum (postea Episc.) Romanum. 254. V. ad Xystum Episcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia Epistola ad Dionysium Rom. de Luciano. ibid. Epistolæ *Paschales*. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad fratres per Ægyptum constitutos. ibid. ad Hieracem Episcopum. 266. sq. ad Flavium. 266. aliæ, ibid. Ejusd. Epistolæ ad *Cornelium* Episcopum Rom. 247. 248. ad *Domitium & Didymum*. 260. 266. ad *Fabium* Antiochenum Episcopum. 236-241. 246. Ad Antiochenam Ecclesiam. 279. Adversus *Germanum* Episcopum. 235. 257-261. ad *Hermammonem* & fratres in Ægypto constitutos. 250. 255-257. 269. 270. ad *Novatum*. 247. Epistola de sabbato 296. alia *πρὸς γυναικας* ibid. aliæ Epistolæ. 266. 269. 277. liber secundus de promissionibus contra Nepotem, 100. 270. - - 276. alia ejus scripta. 247. 248. 277.

Dionysius ad quem scripsit, quisque *συμπρεσβύτερον* vocatur à Dionysio Alex. 252. postea Episcopus *Romanus* 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionysius Alex. inscripsit. 277.

Dionysius *Tripolitanus*, Martyr 321. Alius Dionysius Martyr. 322.

Dionysius *ὁ διὰ τῶν Ἀλικῶν*. 547.

Dioscorus Confessor. 239. alius presbyter. 261.

Dius presbyter Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano, 308.

Dius Episcopus Hierosolymitanus. 211.

Docetæ. 214.

Dolichinus Episcopus Hierosolymitanus. 176.

Domitius ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.

Domnus Martyr sub Maximino. 318.

Domnus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 263.

Domnus Demetriani Episcopi F. Episcopus Antiochenus. 282. 284.

Donatistæ innuuntur. 473.

Dorotheus Eunuchus, presbyter Antiochenus, Hebraice peritus, quem sacras Scripturas in Ecclesia interpretantem Eusebius audivit. 284. baphii apud Tyrum Procurator. ibid. & 292. Martyr 296. 297.

Dositheus hæreticus. 142. Dositheani. ibid.

Dracilianus, præfectorum Prætorio Vicarius sub Constantino 500.

Dusa-

Dufares ab Arabibus cultus. 645.

Ebionæi. 99. 173. 218.

Elevtherus Diaconus. 142. deinde Episcopus Romanus. 125. 142. 153. 168. 170. 171. 189.

Elias Martyr sub Maximino. 335.

Elpistus. 144.

Encratarum hæresis. 149 seq.

Ἐνωθὰς Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino 333. sq. τὰ ἐν τῷ ἐνωθ μαρτυρία. 287.

Vettius Epagathus, Martyr. 155. sq.

Epistolæ Imperatorum, *Hadriani* ad Minucium Fundanum 122. 123.

148. *Antonini Pii* ad Larissæos, Thessalonicenses, Athenienses & omnes Græcos pro Christianis. 148. *M. Antonini* de legione fulminatrice 169. ad commune Asiæ pro Christianis. 126. 189.

Gallieni ad Dionysium & reliquos Episcopos. 262. *Aureliani* contra Christianos 283. *Diocletiani*. 294. 296. 298. 318. 360. 364.

Galerii Maximiani palinodia 345. 346. pro Christianis 315. 316. 437. *Maximini* contra Christianos 323. seq. 333. 350. 357. 365.

Ejusdem ad civitatem Tyrionum 352. seq. ad Sabinum præfectum prætorio, pro Christianis 347. seq. Edictum in gratiam Christianorum. 360. sq. 363. sq. 438. mentio & 352. Edictum

Licinii contra Christianos 396. *Constantini & Licinii* pro Christianis 388. seq. 360. 362. 367. 370. 388. seq. *Constantini & Licinii* Edicta

contra Maximinum 366. *Constantini* pro Christianis post victum Licinium 399. ad Anulinum de bonis Ecclesiarum restituendis.

390. ad eundem de immunitate Clericorum. 394. ad Alexandrum Episcopum Alexandrinum & Arium presb. per Hosium.

missa. 473 - 478. ad populum Antiochensem 516. seq. ad Cæcilianum Episcopum Carthag. 393. ad Chrestum Syracusanorum Episcopum. 391. sq. ad Ecclesias, ante Synodum Nicenam

486. post Synodum Nicenam 491-494. ad Eusebium Cæsariensem Episcopum 465. alia 518. tertia. 543. quarta ad eundem

de conficiendis sacris Codicibus. ibid. Lex de hæreticis. 520. seq. alia 453. seq. 455 - 463. 464. 482. seq. Epistola ad Macarium Hierosolymorum Episcopum. 499. 500. 501. ad eundem

& reliquos Episcopos Palæstinæ. 509. seq. ad Miltiadem Episcopum Urbis Romæ & Marcum. 391. ad Provinciales Orientis

edi-

edictum ex Græco versum latine. 466-471. ad omnes Provinciales de restituendis bonis Christianorum. 455. seq. ad Saporem Regem Persarum. 530. seq. ad Theodotum, Theodorum & reliquos Antiochiæ congregatos. 519. ad Synodum Episcoporum in urbe Tyro. 546. 547. Constantini Epistola ad Ursum, Rationalem Africæ memoratur 393.

Sabini præfecti prætorio sub Maximo Epistola ad Præsides provinciarum Orientis pro Christianis, ab Eusebio Græcè à latino versa. 347. seq.

Epistola Synodica Concilii *Antiocheni* ad Dionysium Romæ & Maximum Alexandriæ Episcopum & reliquos Episcopos contra Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii *Gallicani*. 191. Martyrum *Lugdunensium* ad Eleutherum Episcopum Romæ. 168. Epistola Synodica Ecclesiarum *Osdroënæ* provincie de celebratione Paschæ. 191. Episcoporum provincie *Palestinae*. 191. 194. Ecclesiarum *Ponti*. 191. Concilii *Romani*. 191. Epistola Ecclesiæ *Smyrnaeorum* ad Philomelienses & reliquas Ecclesias. De martyrio Polycarpi. 128-135. eorundem de martyrio Pionii. 136. *Viennensis* & *Lugdunensis* Ecclesiæ ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ. 154-165. 166. 167. sq.

Epimachus Martyr. 239.

Eros Episcopus Antiochenus. 141.

Esdras librorum Prophetiarum, Artaxerxis tempore restitutor. 174. Essæi. 143.

Evangelium secundum Hebræos. 97. 113. 143. ab Ebionæis solum receptum. 99. Syriacum 143. *Ἀλεξάνδρου* Tatiani 150. Vide & Matthiæ, Pauli, Petri.

Evarestus Romæ Episcopus. 106. 115. 170.

Eubulus Manganænsis. Martyr sub Maximino. 341.

Euclidis Geometria. 197.

Evelpis laicus in Ecclesia Laranden si concionatur 222.

Eumenes Episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Cronion Eunus, Martyr. 238.

Evodius Episcopus primus Antiochiæ. 91. post Petrum. 106.

Euphra.

- Euphranor ad quem scripsit & cui librum de tentationibus dicavit
Dionysius Alexandrinus. 277.
- Euphronius presbyter. 519.
- Eupolemus Judæus. 215.
- Euporus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
- Eusebius Diaconus 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. postea
Episcopus Laodiceus. 261. 284.
- Eusebius Cæsareensis, usus Bibliothecæ Eliæ urbis ab Alexandro
Episcopo instructa, 222. 284. & Bibliotheca Pamphili, cujus
indicem inseruit libris de Pamphili vita. 231. Eusebii *ἡρωικοὶ
κavόνες* 4. libri de Demonstratione Evangelica, 10. Ecloga-
rum Propheticarum libri. ibid. Orationes. 405. 542. 550. De
Martyribus Palæstinæ. 308 d. Antiquiorum Martyrum passiones.
135. 136. ubi de Pionio, & 153. 169. 189. Apologia pro Ori-
gene ab Eusebio & Pamphilo communi studio elaborata, 232.
Liber II. illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili,
libri tres 231. 288. 308. 336. *ἰσορῆσαμεν δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν τό-
πων γενομένοι.* 301. Antiochenum Episcopatum repudiat. 516. 518.
- Eutychianus Episcopus Romæ. 284.
- Eutychius qui interfuit Synodo Antiochenæ contra Paulum Samo-
latenum. 279.
- Fabianus Episcopus Rom. 229. Martyr. 234.
- Fadus, *Φαδῶς*, Procurator Judææ. 49.
- Fabius Episcopus Antiochenus. 234. 236. 242. 248. 262.
- Faustinus Confessor sub Valeriano. 261.
- Faustus 236. 260. idem forte Faustus Diaconus. & Confessor sub
Valeriano. 257. 258. 261. ac postea Martyr. 261.
- Faustus presbyter Alex. martyr sub Diocletiano. 308.
- Felix Episcopus Rom. 283. 284.
- Festus Procurator Judææ. 61.
- Firmilianus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 228. 247. 251. 252. 263.
278. 279. 280.
- Firmilianus Præfes Palæstinæ. (A. C. 308.) 330. 341. 337. 333. ejus
supplicium 342.
- Flavianus Præfes Palæstinæ. 318.
- Flavius ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.
- Florinus presbyter Rom. hæreticus. 178. 187. 188.

- Florus Procurator Judææ. 68.
 Æmilius Frontinus Asiæ Pro-COS. 185.
 Ad Minucium Fundanum Asiæ Pro-COS. rescriptum Hadriani, 122.
 seq. 148.
 Galenus 197.
 Galilæi. 17. 143.
 Gallieni Imp. rescripta pro Christianis. 262.
 Georgius presbyter. 519.
 Germanicus Martyr 129.
 Germanio Episcopus Hierosol. 211.
 Germanus Episcopus ad quem scripsit Dionysius Alex. 257. 260.
 Germanus Martyr sub Maximino 333.
 Gordius Episc. Hierosol. 211.
 Gorgonius procurator provinciæ sub Ethnico Imp. Christianus. 292.
 martyr sub Diocletiano 297.
 Gortheus hæreticus Judæus à quo Gortheni. 142.
 Serenius Granianus ProCOS. Vide Serenius.
 Gratus Asiæ ProCOS. 180.
 Gregorius (alio nomine Theodorus) Origenis discipulus, Ecclesiæ
 in Ponto Episc. 230. 263. 278.
 Hadriani Imp. edictum Judæos vetans Hierosolymam reverti. 118.
 rescriptum ad Minucium Fundanum. 122. seq. 148.
 Hegesippus 87. 88. 89. seq. 103. 104. 105. 121. seq. 125. 141. vide-
 tur à Judæis ad Christianos accessisse 143. quinque libris tradi-
 tiones Apostolicas *ὑπομνηματοῖς* 121. ubi locus ex illo
 opere : & plura 142. 143. *ἐν τῷ πέμπτῳ ὑπομνήματι* 63-65.
 Helcesaitarum hæresis simul nata simul extincta 232.
 Helena Adiabenorum Regina 49. 50.
 Helena Augusta Constantini M. mater. 504. 505. 506.
 Helena Simonis Magi. 50.
 Helenus Tarsi Episcopus 247. 251. 252. 278. 279.
 Heliodorus Laodiceæ Episcopus 251.
 Hemerobaptista. 143.
 Heraclas 217. presbyter 222. Plutarchi Martyris frater, Episco-
 pus Alex. Origenis discipulus. 204. 228. 229. 232. 253. 254.
 Heraclides procurator prædiorum Imp. Constantini 393.
 Heraclides Martyr, Origenis discipulus. 206.

- Ad Heracliti Philosophi dictum πάντα ῥεῖ ποταμὸς ἵκειν alluditur 613.
 Heracliti Christiani scriptoris εἰς τὸν Ἀπίστολον 195.
 Herais catechumena martyrium perpeffa. 206.
 Hermæ Pastor 72. 97. 173.
 Hermogenes hæreticus 146.
 Hermophilus (ex Artemonis hæresi) sacrarum Scripturarum corruptor. 198.
 Hermon Episcopus Hierosol. 289.
 Hero Origenis discipulus, martyr. 206. alius Ægyptius 239.
 Hero Antiochenus Episcopus. 108. 141.
 Herodes Magnus 18. 19. 24. Junior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134.
 Hefychius Ægyptius Episc. Martyr sub Diocletiano 308.
 Hieracas Ægyptius Episc. ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.
 Hierax qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
 Hippolytus 222. ejus liber de Pascha & alia scripta 223. seq.
 Historici non Christiani, οἱ ἀποθνήσκουσιν καὶ ἡμᾶς λόγους συγγραφεῖς. 89.
 116. 154. 169. ἰδίως ἕως αὐτῶν συγγραφεῖς. 268.
 Homerus. 319. 608.
 Ὁσίου ab Hosio missum ad Cæcilianum Carthag. Episcopum. 393.
 Hosius Episcopus Cordubensis. 393. 487.
 Hyginus Episcopus Romæ. 123. 124. 125. 171. 193.
 Hymenæus Hierosolymorum Episcopus. 263. 278. 279. 289.
 Hyrcanus. 19.
 Jacobi Epistola 66. 97. Jacobus Justus Episcopus Hierosol. 38. seq.
 63. 74. (ubi & de altero Jacobo) 86. 117. 142. Ejus cathedra 265. sq.
 Ignatius Antiochenus Episcopus. 91. 173. Ejus Martyrium & Epistola. 106. sq. 110. locus ex Epistola ad Rom. 107. ad Smyrnæos. 108. Epistolarum ad se missarum meminit Polycarpus, easque una cum aliis quas potuit invenire, ad Philippenses misit. 109.
 Incerti auctoris adversus Cataphrygas lib. I. 179. II. 181. III. 182.
 Incerti auctoris contra Artemonis hæresin. 195.
 Ingenuus, Ἰγγένης, sub Decio Martyr. 240.
 Joannes Apostolus. 90. 91. sq. cum Cerintho noluit eodem uti balneo. 100. 128, bene Græce scripsit, 276. Ejus Evangelium.

94. sq. 172. 216. 226. 227. Epistola prima. 274. 275. secunda & tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypsis. 96. 97. 146. 172. sq. 186. 227. 255. 271. 272. 273. forte Joannis presbyteri 111. 273. sq. 275. dictio *κατακριβῶς ἐλληνισσα*. 276. Acta Apocrypha. 97. sepulchrum. 102. sq. 191.

Joannes presbyter Vir Apostolicus. 111. utriusque Joannis sepulchrum Ephesi. 111. 275. ejus *παράδοσις* à Papia laudatæ. 112.

Joannes Episcopus Hierosol. 117.

Joannes Lector memoria excellenti, Martyr sub Maximino. 343. sq.

Josephus Barsabas Vir Apostolicus. 112.

Flavius Josephus 287. 215. Ejus laus & scripta. 84. sq. Historia. 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis studium. 49. Antiquitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 28. 29. 30. ubi testimonium de Christo, & 43. seq. XIX. 47. sq. 49. XX. 60. sq. 65. ex Antiquitatum Epilogo (sive de vita sua) 86. De bello Judaico lib. II. 18. 25. sq. 45. 61. V. 76. sq. VI. 78-80. 82-84. contra Apionem. lib. I. 85.

Josephus Episcopus Hierosol. 117.

Irenæus. 142. 143. 215. Presbyter Lugdunensis 168. Episcopus. 170. Ecclesiarum Galliarum præcipuus. 191. auditor Polycarpi. 170. 188. pacis studiosus 191. Ejus libri quinque adversus hæreses. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. sq. 170. 172. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epistola ad Florinum de Monarchia. 187. 183. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdoade. 177. Epistola Synodica ad Victorem Episcopum urbis Romæ. 192. 193. Alia ejus scripta. 187. 194. Christum Deum & hominem confitetur. 196.

Ischyron Martyr, sub Decio. 240.

Isidorus Ægyptius Martyr. 233. sub eodem.

Judas Galilæus 17. 18.

Judæ Apostoli Epistola. 66. 97. 214. 215.

Judas scriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 208.

Judas Episcopus Hierosol. 118.

Judæorum in Christianos odium & maledicta. 140. septem hæreses. 64. 142. Judaicæ *διουκρίσεις*. 143.

Juliana à qua Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

- Julianus Episcopus Alex. 174. 190. 202. alii duo Episcopi Hierosol. 176.
- Julianus Apameensis Episcopus. 182.
- Julianus Martyr. 238. alius Cappadox sub Maximino. 340. sq.
- Ælius Publius Julius, Develtæ Colonia Thraciæ Episcopus. 187.
- Justinus. 98. 105. 173. assertor Divinitatis Christi. 196. ejus scripta. 139. sq. *ἡ ἐκείνου κατὰ Μαρκίαν & σύγγραμμα.* 125. 144. adversus omnes hæreses. 125. priore Apologetico 50. 122. 125. 126. 136. 137. sq. secundo Apologetico 122. 123. 125. 126. 136 137-139. dialogo adversus Tryphonem. 140.
- Justus Episcopus Alexandrinus. 117.
- Justus Barfabas vir Apostolicus. 112.
- Justus Tiberienſis, Historicus. 86.
- Jacobus Justus Episcopus Hierosol. Vide supra, in Jacobus. Alius Justus Judæus, Hierosol. Episcopus. 106. 117. alius Junior, item Episcopus Hierosol. 117.
- Lætus præfectus Ægypti. 447.
- Latronianus Conrector Siciliæ. 392.
- Leonides Origenis pater, Martyr. 201.
- Levi, Episcopus Hierosol. 117.
- Libri Veteris Test. 149. 225. Novi. 97.
- Liber quem cælo delapsus jactabant Helcesaitæ. 234.
- Licinii edicta contra Christianos. 434. sq. Vide & supra Epistolæ. Ejusdem Oratio 446. 451.
- Linus Romæ Episcopus. 71. 74. 87. 91. 170.
- Longinus Philosophus. 220.
- Lucæ Evangelium Paulo Apostolo probatum. 73. 226. Lucas Pauli Evangelium litteris mandavit. 172. traditus à quibusdam Græce vertisse Epistolam ad Hebræos. 110. 215. 227.
- Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr sub Maximino. 307. Ejus oratio Apologetica, dicta Nicomediæ præſente Imperatore. 307. 351. De Luciano Epistolam ad Dionysium Romanum scripsit Dionysius Alexandrinus. 255.
- Lucius Martyr. 139.
- Lucius Episcopus Romæ. 250. sq.
- Lucius qui in Synodo Antiochena Paulum Samosatenum condemnavit. 279.

Lucius presbyter. 261.

Lucas Judæorum Dux. 116.

Lupus Ægypti præfectus. 115.

Lusius Quietus, dux exercitus Romani. 116.

Macar Martyr. 239.

Τὰ μακαβαϊκὰ Σαρβήθ Σαρβανὲ ἔλ. 226.

Macrianus. 270. ἐπὶ τῶν καθόλου λόγων τῆ βασιλείας Catholicus sive Rationalis Imperatoris. 256. Hic ibidem dicitur ἀρχισυνάγωγος τῶν ἀπ' Αἰγυπτῶν μάγων, quod instar Magorum Ægypti Moyſi resistantium, præstigias superstitionis Valeriano svasit.

Malchionis, Sophisticæ Scholæ apud Antiochenos præfecti & presbyteri Christiani contra Paulum Samosatenum disputatio. 278. 279.

Malchus Martyr sub Valeriano. 261.

Manes hæreticus. 283.

Manichæi. 284.

Marcella martyrium passa, unâ cum filia Potamiæna. 287.

Marcellus Confessor sub Valeriano. 258. ex fratribus Romanis. 257.

Marcellinus Episcopus Rom. 284.

Marcianus S. Irenæi frater. 104.

Marcianus hæreticus Doceta. 213. 214.

Marcion Ponticus, hæreticus. 125. 128. 144. 146. 150. 173. 177. 224.

Marcionistæ 143. eorum dissidia. 177. auctor Cerdo. 124. plures Martyres habere se jactabant. 182. Mulier ex illa secta martyrium passa sub Valeriano. 262. Asclepius Episcopus sub Maximino. 335.

Marcus Turbo, Dux exercitus Romani. 116.

Marcus Episcopus primus Alexandrinus. 66. Ejus Evangelium 95. 96. à Petro Apostolo probatum. 53. 216. Marcus Petri interpres. 95. 96. 112. seq. 172.

Marcus Episcopus Alexandrinus junior. 125.

Marcus Hierosolymorum Episcopus. 119. 176.

Marcus ad quem Constantini M. Epistola. 391.

Marcus hæreticus. 124.

Maria Christi mater, 23. 24. alia Maria, 79. 80.

Mari-

- Marinus Martyr. 263.
 Marinus Tyri Episcopus. 251. alius 391.
 Masbothæi, Judaica hæresis. 142. 143.
 Maternus. 391.
 Matthæus. 226. ejus Evangelium. 95. seq. 113. 172. 175.
 Matthias Apostolus 30. 31. 38. Evangelium ei suppositum. 97.
 Matthias Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Maturus Martyr. 157. 161.
 Maximilla, Montani Prophetis. 178. 180. 122. 186. laqueogulam
 sibi fregit. 181.
 Maximinus Episcopus Antiochenus. 146. 186. alius Hierosolymi-
 tanus. 176.
 Maximini Imp. edicta. Vide supra Epistolæ.
 Maximus Bostrensis Episcopus. 278.
 Maximi liber, unde malum, & quod materia creata à DEo sit. 195.
 Maximus quem compresbyterum vocat Dionysius Alex. 257. 258.
 qui in Episcopatu Alexandrino post Dionysium successit, 261.
 278. 279. 289.
 Maximus presbyter Romanus, Confessor sub Decio. 242.
 Maxys, tribunus militum sub Maximino. 334.
 Mazabanes, Episcopus Hierosol. 234. 251. 263.
 Melcatharus à Phœniciis cultus. 645.
 Meletius Ponticarum Ecclesiarum Episcopus. 289. Vir in omni-
 nere doctissimus, propter eloquentiam vero *Mel Atticum*, *μελι*
της Ἀττικῆς dictus. Eusebio per septennium notus. id.
 Meletiani. 472.
 Melito 141. 215. Sardianus Episcopus. Ejus Scripta. 146. seq. ex
 libro de Pascha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 147.
 148. ex ejus eclogis S. Scripturæ ad Onesimum. 148. seq. Chri-
 stum DEum & hominem confitetur. 196.
 Melito Evnuchus. 191.
 Menander hæreticus. 98. 119. *μενανδριανισαί* 142.
 Mercuria martyrium passa. 239.
 Meruzanes, Episcopus Armeniorum. 247.
 Metras Martyr. 237.
 Metrodonus Marcionis sectæ presbyter, Martyr. 135.

- Miltiades Montanista 179. Vide supra, Alcibiades.
 Miltiadis Montanistarum adversarii liber quod non deceat Prophe-
 tam in ecclasi loqui. 183. alia ejus scripta. 184. assertor Di-
 vinitatis Christi 196.
 Ad Miltiadem Episcopum urbis Romæ, & Marcum, Constantini M.
 Epistola. 391.
 Moderatus Pythagoricus. 220.
 Modestus, scriptor. 141. contra Marcionem. 146.
 Montanus hæreticus. 149. 168. 180. 183. 184. laqueo gulam sibi
 fregit. 181.
 Montanista plures se jactabant habere Martyres. 182.
 Mopsus à Cilicibus cultus. 645.
 Moses presbyter Rom. Martyr sub Decio. 245.
 Musæus scriptor Judæus, post Philonem ac Josephum laudatus. 287.
 Musanus scriptor. 141. contra Encratitas. 149.
 Mysteria gentium. 621.
 Narcissus Episcopus Hierosol. 176. 190. 194. 210. 211. 212.
 Narcissus ad quem Constantini M. Epistola. 519.
 Natalis Confessor, Theodotianorum Episcopus. 196. seq.
 Nemesion Ægyptius, Martyr. 240.
 Neon Episcopus Larandensis. 222.
 Nepos Episcopus Ægyptius Chiliafmi assertor à Dionysio Alex. con-
 futatus. 270. ejus ἐλεγχοὶ Ἀλληγοριῶν. 271. Psalmi. ibid.
 Nicæna Synodus 486. seq.
 Nicetes, Herodis Irenarchæ Pater. 131. 134.
 Nicolaitæ. 101. Nicolai dictum: ὅτι ὡς ἐκ χρεῶν τῇ σαρκὶ δίδ. ibid.
 Nicomachus Iconii Episcopus. 278. 279.
 Nicomachus Pythagoreus. 220.
 Nilus Ægyptius Episcopus & Martyr sub Diocletiano. 308. 343.
 Novatus (rectius Novatianus) Ecclesiæ Rom. presbyter. 241. seq.
 Novati χρίσμα. 248. νεωτεροποιῖα, 251.
 Numenius Philosophus. 220.
 Obandes ab Arabibus cultus. 645.
 Olympiadum scriptores. 46.
 Onesimus Ephesiorum Episcopus. 107.
 Onesimus ad quem excerpta s. Eclogas S. Scripturæ scripsit Melito.
 148. L. Ora-

Oraculum de Domino terrarum ex Judæorum finibus prodituro. 84.

Oraculum duplex Apostolis redditum de ipsorum Hierosolymis commemoratione 75. 186.

Oracula Jovis Philii. 349. quibus deceptus Maximinus. 363.

Oratio Panegyrica ad Paulinum Tyri Episc. dicta. 371-388. de ædificatis & restauratis templis post restitutam Christianis pacem.

De Origene. 201. seq. 208. seq. 216. seq. 218. seq. 234. seq. vendit λόγων δεχαίων συγγραμματα. 205. Philosophos veteres illustravit 219. presbyter 209-224. ejus auditores 263.

Hexapla. 217. Tetrapla. 217. Epistola ad Leonidem patrem, quæ eum ad Martyrium sustinendum hortatur puer, 202. ex alia Epistola. 221. Epistola ad Philippum Imp. & Severam Augustam. 233. Commentarii in Sacras Scripturas 224. 225. 230. 231. 233.

Ejusdem Tom. III. expositionum in Genesin 71. Tom. IX. 225.

Expositio primi Psalmi 225. 226. Homilia in Psalm. LXXXII. 233.

Tom. I. Expositionum in Matthæum. 226.

Tom. V. Expositionum in Evangelium Joannis. 226. Tom. XXI. 229.

Homiliæ in Epistolam ad Hebræos. 227.

Libri de principiis. 225. de resurrectione libri duo. 225. γραμμάτων decem. 225. liber de martyrio ad Ambrosium & Procterum. 228. Epistolæ variæ 235. 229. ultra centum 233. ad Africanum de Susanna. 230. Acta in Synodo contra Beryllum. 232. in Synodo contra Arabes Psycho-pamnychitas. 233. ad Fabianum Episc. Rom. & alios Episcopos de recta fidei suæ ratione. 233. plenior Indicem scriptorum Origenis dederat in Vita Pamphili 231. Ad Origenem scripsit librum de martyrio Dionysius Alex. 247.

Orpheus. 650.

Zoticus Otrenus. vide Zoticus.

Pachymius Ægyptius 254. Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.

Palma Episcopus Amastrianorum. 144. 191.

Pamphilus Casarensis presbyter, 288. seq. Martyr sub Maximino ibid.

- ibid. 231. 308. 329. 336. 338. 339. 340. 341. una cum Eusebio Apologeticum Origenis composuit. 232.
- Pantænus ex Stoico Philosopho præfectus Scholæ Christianæ Alexandrinæ 175. 208. 214. 216. 221.
- Papias Hierapolitanus Episcopus. 53. 106. Ejus quinque libri λόγων κυριακῶν ἐξηγήσεως. 110. Ex præmio librorum ipsius 111. alter locus è libris Papiæ 112. σφόδρα σμικρὸς τὸν νῦν. ibid.
- Papyrius. 191.
- Papulus Martyr. 136.
- Patermuthius Martyr sub Maximino. 343.
- Patricius Vicarius Præfectorum. 393.
- Paulinus Laicus concionatur Iconii. 222.
- Paulinus cui librum X. Historiæ dedicat Eusebius. 369. Tyrionum Episcopus 371. Idem innuitur 376. c. d. 385.
- Paulus Antiochenus, vir disertus sed hæreticus qui Alexandria docuit Origenis tempore. 203.
- Pauli Apostoli Actus Apocryphi 72. 97. Epistolæ. 226. rejectæ ab Ebionitis 99. Helcesaitis 234. Epistola ad Hebræos 72. 110. 194. 215. seq. 223. 227. locus ex illa Paulo tribuitur à Dionysio Alex. 237. Paulus ante Petrum nominatus 265. quanquam in latino inversus ordo conspicitur.
- Paulus Jannitenfis, Martyr sub Maximino. 336.
- Paulus Samosatenus 195. 284. Episcopus Antiochenus 277. damnatus in Synodo 278. sq. & depositus. 282. Ducenarius quam Episcopus vocarimaluit, 280. ἐπιστολὰς ἀναγνώσκων καὶ ὑποαγορεύων αὐτὰ βαδίζων δημοσίᾳ καὶ δρυφορέμῳ. ibid. Ejus Psalmi. 281.
- Alius Paulus qui Samosatenum condemnavit in Concilio Antiocheno. 279.
- Servilius Paulus Asiæ ProCOS. 147.
- Alius Paulus 236. 260. Alius Paulus Martyr. 330. 331. seq. ubi præ ejus ante mortem preces.
- Paulus Ægyptius Martyr (A. C. 304.) 321.
- Peleus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308. 343.
- Perennis Judex. 189.
- Petri Apostoli Epistola secunda. 72. 97. 227. Actus Apocryphi 72.

- Evangelium 72. 97. 213. Prædicatio 72. Revelatio five Apocalypsis 72. 97. 215. Uxor passa martyrrium. 102.
- Petri & Pauli Martyrium. 71. sepulchrum Romæ 67. seq.
- Petri & Apionis *Ἀπίωνος* Clementi Rom. suppositi 110.
- Petrus Alexandrinus Episcopus 289. & Martyr 290. 308. 351.
- Petrus Asceta, *Ἀσκήτης* dictus. ex vico Anea in agro Eleuthero-
politano, Martyr sub Maximino. 335.
- Petrus Imp. Diocletiani cubicularius, Martyr. 297.
- Alius Petrus 236. 260. 261.
- Pharisei. 143.
- Phileas Episcopus Thmuitanus, Martyr sub Diocletiano. 301. 308.
in Philosophia & externis literis doctissimus. 302. Epistola ad
fratres Thmuitas 302 - 304.
- Philemon quem *συμπερισβύπρον* vocat Dionysius Alex. 252. presbyter
Romanus. 253.
- Philetus Episcopus Antiochenus. 223. 224.
- Philippi Apostoli filiarumque ejus sepulchrum. 102. 103. de ejus fi-
liabus. 109. 112. 183. 191. ubi & de Philippo, defuncto
Hierapoli.
- Philippus Asiarcha 132.
- Philippus 141. Gortynensis in Creta Episcopus. 144. Ejus contra
Marcionem. 146.
- Philippus Episcopus Hierosolymitanus. 117.
- De Philippo Imperatore *καπὶ χειρὸς*, quod Christianus fieri cu-
piens ab Episcopo jussus fuit prius pœnitentiam agere, idque
fecit. 232.
- Philo Judæus. 43. 215. 287. Petro Apostolo familiaris 53. Ejus
scripta. 58. *τὰ καὶ Γάϊον Ἰσδαρίοις συμβάλλοντα* libris quinque. 43. Le-
gatio ad Cajum Imp. 44. seq. Liber de Virtutibus 45. de Vita
contemplativa. 54 - 57.
- Philoromus Procurator Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano. 301.
- Picentius (*Πικέντιος*) ter sub Maximino Consul, & persecutor Chri-
stianorum. Ejus supplicium 366.
- Pierius presbyter Alexandrinus. 289. Concionibus Ecclesiasticis
laudatissimus. id.
- Pilatus 27. 40. 46. Ejus acta supra, Acta.
- Pinytus Gnostiorum in Creta Episcopus. 141. Ejus Epistola ad Dio-
nysium Corinthium. 144. Pio.

- Pionius Martyr. 135. seq.
 Pius Episcopus Romanus. 125. 171. 193.
 Plato 220. σωφρονέσσει. 590. 577.
 Plinii ad Trajanum Epistola de Christianis. 105.
 Plutarchus Martyr, auditor Origenis. 204. 206.
 Poëtarum fabulæ 578.
 Polybius Trallianorum Episcopus. 107.
 Polycarpus 100. 127. seq. 188. Episcopus Smyrnæus 106. 107. 134.
 191. cum Johanne Apostolo familiariter versatus. 193. cum
 Aniceto Romæ Episcopo. ibid. Ejus Epistola ad Philippenses.
 108. 128. plures Epistolæ. 188. Martyrium 128 - 135. Pre-
 ces. 133.
 Polycrates Ephesiorum Episcopus 190. Epistola ejus ad Victorem
 Episcopum Romæ. 102. 191.
 Pontianus Episcopus Romanus. 224. 229.
 Ponticus Martyr, frater Blandinæ, 164.
 Porphyrius Pamphili famulus, Martyr, sub Maximino. 339. 340.
 Porphyrii Philosophi in Sicilia celebris, libri tres adversus Christia-
 nos. 219. seq.
 Potamiæna martyrio clara. 207. seq.
 Pothinus Lugdunensis Episc. & Martyr. 159. seq. 170.
 Potitus Marcionita, 177.
 Primus Alexandria Episcopus. 115. 117. alius Corinthiorum, 142.
 Prisca 184.
 Priscilla Montani Prophetis. 178. 180, 187.
 Priscus Justinii Martyris Pater. 126.
 Priscus Martyr sub Valeriano. 261.
 Probus Martyr sub Maximino. 335.
 Procopius Cæsarensis Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 318.
 Proculus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Prophetæ & Sacerdotes simulacri Maximini. 367.
 Protoctetus Presbyter Cæsarensis, cui librum de Martyrio dicavit
 Origenes. 228.
 Protogenes qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Proverbium οἱ ὁ λόγος, τοῦ ὁ τρέπεται. 205. εἰς μέγας ὄνυχος.
 311. L 3 Psal-

- Psalmi Therapevtarum Philonis. 55. 57. *ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ ἀδελφῶν*
 196. 271. 281. 349. 371. Psalmi Pauli Samosatani, 281.
 Ptolemæus Martyr. 138. alius sub Decio, 140.
 Ptolemæus Lagi. 173. 174.
 Publius Episcopus Atheniensis & Martyr. 143.
 Pythagoras Mosen imitatus. 590. Pythagoreorum silentium qvin-
 qvenne imitatus Basilides, 120.
 Pythii Apollinis oracula. 467. 468. 627. Vide supra Oracula.
 Quadratus. 109. Publii in Episcopatu Atheniensi successor, 143.
 Propheta. 183. Ejus Apologeticon pro Christianis, ad Imp.
 Hadrianum. 116.
 Lufius Qvietus, Vide supra, Lufius.
 Qvinta martyrium passa. 237.
 Qvintus Phryx, temere se offerens Martyrio cui sustinendo erat
 impar, 129.
 Qvirinius (*κυρήνῳ*) Præses Syriae. 18.
 Reticius in Gallia Episc. 391. 392. a
 Rhodonis liber ad Callistonem, Marcioni oppositus, 177. Com-
 mentarii in Hexaëmeron 178. ad Tatiani Præceptoris sui quæ-
 stiones respondere voluit ibid. varios libros scripsit, 177.
 Romanus Cæsareensis Diaconus & exorcista, Martyr Antiochiæ (A.
 C. 303.) sub Diocletiano 320. De hoc etiam Eusebius lib. 2. de
 resurrectione, T. 1. Opp. Sirmodi p. 66. seq.
 Romulus Subdiaconus Diospolitanus Martyr (A. C. 304.) 321.
 Ἡ κατὰ Πάσσαν παροικία, 213. Ecclesia in Rhosso Syriae opido.
 Rufus Martyr. 108.
 οἱ καὶ Σαβέλλιον αἰρετικοί. 252. Dionysii Alex. contra Sabellium Epi-
 stolæ. 277.
 Sabinus Præfectus Ægypti. 235. 260. Alius Præfectus Prætorio sub
 Maximino, 347. 348. ejus Epistola. 347.
 Sacrorum librorum V. T. nomina Hebraica & Græca. 225. seq. Sa-
 cri libri in foro exusti. 293. 379. edicto Diocletiani. 294. 318.
 Sadducæi. 143.
 Sagaris Episcopus. 191. Martyr, 147.
 Salomonis Proverbia, *σοφία πανάρετος*. 143. 149.
 Salomonis Sapientia. 173. 194. 214.
 Samaritæ, 143.

- Sanctus, *Σάγιος*, Diaconus Viennensis & Martyr. 157. seq. 161.
 Barbari Saraceni. 241.
 Saturnilus Antiochenus, hæreticus. 119. 150. Saturniliani. 142.
 Sejanus Judæos acerbè persecutus. 44.
 Seleucus Martyr sub Maximino. 339. seq.
 Senatus Rom. decretum de Deo non nisi quem ipse probasset recipiendo. 41.
 Seneca Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Septuaginta interpretes. 173. seq. 217. aliæ Græcæ librorum V. T. versiones. *ibid.*
 Serapio Episcopus Antiochenus. 190. 212. Ejus Epistola ad Caricum & Ponticum, contra Cataphrygas. 186. seq. liber de Evangelio Petri & alia scripta. 213. Alius Serapio Martyr. 237.
 Serapion lapsus. 246.
 Serenii Graniani, Asiæ ProCos. litteræ ad Hadrianum de Christianis non temere occidendis. 122. 123.
 Serenus Origenis discipulus, Martyr. 206. Alter eodem nomine. *ibid.*
 Servilius Paulus, Asiæ ProCos. 147.
 Severus hæreticus. 150. Severiani. 150.
 Sexti liber de resurrectione. 195.
 Sibylla Erythraea. 591. seq. 597. Ejus Acrostichis. 592.
 Sidonius Confessor sub Decio. 242.
 Simeon Cleopæ filius, Episcopus Hierosol. 142. 87. 91. 106. 117. ejus Martyrium. 103. seq.
 Simon Magus. 39. seq. 50. (ubi inscriptio statuae, Simoni Deo Sancto) seq. Ejus discipulus Menander. 98. 119. Magicæ illius præstigiæ. 120.
 Simoniani. 51. 142.
 Jesu Siracida liber. 214.
 Socrates Philosophus. 576.
 Socrates Episcopus Laodiceus. 284.
 Sotas Anchialensis Episc. dæmonium Priscillæ ejicere voluit. 187.
 Soter Episcopus Romanus. 141. 142. 144. 151. 153. 171. 193. Ejus Epistola ad Corinthios. 145.
 Stephanus Protomartyr. 38.
 Stephanus Episcopus Laodiceus. 288.

Stephanus Episcopus Romanus. 251. 252.

Sylvanus Episc. Emesenus, Martyr sub Diocletiano. 308. 328. 351.

Sylvanus Gaza Episcopus, Martyr sub Maximino. 308. 328. 343.

Symmachi Ebionæi versio Græca sacrorum librorum. 217. alii ejus
Commentarii. 218.

Syneros Marcionita. 177.

Synodi ob controversiam de Paschate. 190. seq.

Synodus contra Arabes Psychopannychitas. 233. Contra Beryllum
231. Contra Montanum. 181. Contra Novatum. 242. ibid.
Synodi de Paschate celebrando. 190. 191. De hæreticis rebap-
tizandis. 254. In caussa Cæliciani. 391. Synodus Antioche-
na qva firmare quidam Novati schisma conati sunt. 247. Alia
contra Paulum Samosatenum. 277. contra eundem alia. 278.
Synodus Nicæna. 486. seq.

Εκ τῆ κτ' ἐβραϊκῆς εὐαγγελίᾳ καὶ τῆ Συριακῆς nonnulla profert Hegesip-
pus. 143.

Tatianus Encratitarum Auctor. 194. 150. Ejus adversus Gentes.
137. 151. 214. sq. τὸ διὰ τεσσάρων. 150. Quæstionum liber quas
resolvere instituit Rhodon ejus discipulus. 178. Tatianus assertor
Divinitatis Christi. 196. Pauli Apostoli Epistolas elegantioribus
verbis reddere aggressus. 151. πολὺ τι πλῆθος συγγραμμάτων,
magnam multitudinem scriptorum reliquit. ibid.

Telesphorus Episcopus Romanus. 118. 123. seq.

Telesphorus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.

Tertulliani legum Rom. periti. 41. Apologeticus ad Senatum urbis
Romæ. 169. Græce è latino versus. 41. 67. 90. 105. 169. 170.

Thebutis hæreticus. 142.

Thecla junior, martyrium passâ sub Maximino. 321. 327.

Thelymidres Episcopus Laodicens. 247. 251.

Themison 182. Montanista. 148. seq. Episcopus. 141.

Theodotus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 228. 248. 251. 263. Ejus
Epistola ad Demetrium Episcopum Alexandrinum. 222.

Theodorus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.

Theodorus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
satenum. 279.

Theodorus Laicus, Synnadæ in Phrygia concionatur. 222.

Theodosia Tyria, passâ martyrium sub Maximino. 328.

Tho-

Theodotio Ephesius 173. 217.

Theodotus Episcopus Laodicens, 288. Medicæ artis peritissimus. ibid.

Theodotus in Phrygia cum Montano & Alcibiade pro Propheta habitus. 168. 181.

Theodotus coriarius, hæreticus. 196. Scripturas sacras corruptit. 197.

Theodotus argentarius, coriarii discipulus. 169.

Theodulus Martyr sub Maximino. 340.

Theonas Episcopus Alexandrinus. 289.

Theophili Antiocheni 141. ad Autolycum, & alia scripta. 145. sq.

Theophilus Episcopus qui in Concilio Antiocheno Paulum Samosatenum condemnavit. 279

Theophilus Cæsareæ in Palæstinæ Episcopus. 190. 194.

Theophilus miles, Martyr sub Decio. 240.

Theophrastus Philosophus. 197.

Theotecnus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 263. 278. 279. 288.

Theotecnus Curator Antiochiæ. 349. Præses Provinciæ sub Maximino. 367. Ejus supplicium. ibid.

Therapevtæ Philonis. 54. 55. seq.

Thomas Apostolus. 33. 71. Ejus Evangelium Apocryphum. 97.

Thrasea Martyr. 186. Eumeniæ Episcopus. 191

Timæus Episcopus Antiochenus. 284.

Timolaus Ponticus, Martyr. 321.

Timotheus Martyr, Gazæ sub Diocletiano. 321.

Timotheus Pauli Apost. discipulus, Episcopus Ephesinus. 73.

Timotheus. 235. Dionysii Alexandrini Episcopi filius, 277. cui libros *περί φύσεως* Pater inscripsit. ibid.

Titus Cretæ Episcopus. 73.

Tobias Episcopus Hierosolymorum. 117.

Τραγικῆς ἀκοῆς μέγλον. 334.

Marcus Turbo, vide Marcus.

Tyrannio, Tyri Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 307. 308.

Tyrannus Episcopus Antiochenus. 284.

Valens Episcopus Hierosolymitanus. 176.

Valens Diaconus Hierosol. Martyr sub Maximino. 336.

Valentina Cæsareensis, sub Maximino passa martyrium. 331.

LIBRI III. DE VITA ET ACTIBUS EUSEBII CAESARIENSIS. Valen-

- Valentinus hæreticus, Romæ. 124, 150, 187. Valentiniani. 142.
 Valentini sectator per aliquod temporis Bardefanes. 151.
 Valerius Gratus, Judææ Procurator. 28.
 Vates & Poëta quidam Ethnicus Imp. Decium ad persecutionem accendens. 236. Confer Jo. Pearsonium Annalibus Cyprianicis. pag. 11. & Henr. Dodvvellum diff. XI. Cyprianica Sect. 56.
 Vettius Epagathus, Martyr. 155. seq.
 Victor Episcopus Romanus. 190. 191. 195. literæ de Paschate. 191. 192. non eadem cum Artemōnesensis. 196.
 Virgilius ἐξοχώτατος τῶν καὶ τὴν Ἰταλίαν ποιητῶν. 593. Ex Ecloga ejus quarta versus quidem Græcis versibus translati. 593-597.
 Ulpianus Tyrius, Martyr. 325.
 Urbanus Confessor, sub Decio. 242.
 Urbanus Episcopus Romæ. 223. 224.
 Urbanus præfectus Palæstinæ (A. C. 304.) 321. 324. 329. ubi de ejus supplicio. Successorem habuit Firmilianum, 330.
 Asterius Urbanus, scriptor, 182.
 Urbicius Judex. 138. 139.
 Ursus, Rationalis Africæ. 393.
 Xystus Episcopus Romanus. 117. 118. 171. 103.
 Xystus alter itidem Romæ Episcopus. 252. 262. 277.
 Zabdas Episcopus Hierosolymitanus. 289. Ζάμβδας.
 Zacchæus Episcopus Hierosol. 118.
 Zacchæus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
 Zamolxis à Getis cultus. 645.
 Zebinas Eleutheropolitanus, Martyr sub Maximino. 333.
 Zebinus Episcopus Antiochenus. 224. 229.
 Zeno Martyr, sub Decio. 240.
 Zenobius presbyter Sidonius, Martyr sub Diocletiano. 307. seq. Medicus præstantissimus. 308.
 Zephyrinus Episcopus Romæ. 195. 196. 197. 261. 222. 223.
 Zosimus Martyr. 108.
 Zoticus Otrenus presbyter. 179. 186.
 Zoticus Episcopus Comanensis. 182.

5. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μαρτυρησάντων. De martyribus Palæstinae in persecutione Diocletiani & Maximini ab A. C. 303. ad 310 passis
 a) liber

a) liber, in editione Græca *Rob. Stephani* & Græcolatina *H. Valesii* cum ejus versione libro octavo Historiæ Ecclesiasticæ subjicitur: à *Rufino* & *Musculo* prætermisus, à *Christophorono* pro parte libri octavi editus, & à *Suffrido Petri* scholiis illustratus. Hunc latine ex *Valesii* versione, cum notis suis *Theodoricus Ruinartus* inseruit *Actis Martyrum** selectis, pag. 330 - 352. *Parisi*. 1689. 4. A *Vincenzio Marinerio* translatus, fuit apud *Jo. Bollandum*, ut ipse testatur præf. ad T. 1. *Act. Sanctorum*. *Januarii* pag. 45. b. Librum illum tanquam ab opere *Hist. Eccles.* diversum promittit *Eusebius VIII.* 13. pag. 308. οἷς γε μὴν αὐτὸς περιε-
γερόμην, τέτρες ἔχ' τοῖς μετ' ἡμᾶς γνωρίμους δι' ἐτέρους ποιήσομαι γραφῆς.

6. Liber contra *Hieroclem*. *Bithyniæ* ex *Vicario Præsidentem* & postea *Alexandriæ* b) ἐπαρχὸν, πρὸς τὴν ὑπὸ Φιλοστράτου εἰς Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα Διάκονον Ἱεροκλέην ὡς ἀληφθεῖσιν αὐτὸν καὶ ἡ χεὶρ οὐ γένοιτο. Auctor & consiliarius *Diocletiano* ad faciendam persecutionem fuit ille *Hierocles* teste *Lactantio c. 16.* de mortibus persecutorum, & libros duos ad *Christianos* scripsit, ut idem refert lib. 5. cap. 2. *Institutt. divinæ*. (λόγους Φιλαληθεὺς πρὸς τοὺς χριστιανούς inscripsisse colligas ex eode *H. atq; Eusebio*), quibus inter alia ostendere voluit *Apollonium* vel paria cum *CHRISTO* veletiam majora fecisse. Primus *Eusebii* librum, quem *Photius Cod. 39.* ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίους ἔχοντες Ἱεροκλέους λόγους vocat, *Græce* edidit *Aldus* cum *Philostrati Apollonio Venet.* 1502. fol. & 1535. 8. latine vertit *Zenobius Acciajoli* *Florentinus* Ord. *Prædicatorum*, præmissa ad *Laurentium Medicem* *Epistola*, *Colon.* 1532. 8. cum *Philostrato* de vita *Apollonii*, atque sæpius inter *Eusebii* opera junctim latine edita, ad calcem librorum de Evangelica demonstratione. Pessime à *Florentino* interprete versum esse hunc librum, notavit *Pearsonius* præf. ad *Hieroclem*. *Græce & latine* cum *Acciajoli* versione, & variis lect. è *Codice Regis Galliæ* à *Federico Mo-*

M 2

rello

a) Vide *Hanckium* de *Scriptoribus Byz.* pag. 118. & *D. Christianum Kortholtum* de persecutionibus *Vet. Ecclesiæ* pag. 468. Δεκαετὴν χρόνον durasse illam persecutionem notat *Eusebius VIII.* 15. *Hist.* cum post octavum annum aliquantisper remississet, id. 16.

* *Acta illa Martyrum selecta* viderunt etiam lucem *Gallicæ*, *Droueto* & *Malpertuis* interpretibus, *Parisi*. 1708. 8.

b) *Valesii*, pag. 177. ad *Euseb. Epiphani.* LXVIII. 1. De *Hierocle juniore* cujus commentarius in aurea carmina exstat, aliisque ejus nominis dixi lib. 2. cap. 12. §. 7. & de *Philostrati opere* lib. 4. cap. 24. §. 2.

vello adscriptis prodiit inter Philostrati Opera p. 433. Paris. 1608. fol. Deinde cum castigationibus ex eodem Regio Codice ab *Luca Holstenio* adnotatis, qui etiam versionem locis quibusdam interpolavit: ad calcem librorum Eusebii de demonstratione (non, ut clariss. Caveus memoriam lapsus scripsit, cum libris de præparatione) Evangelica, Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. Denique cum nova versione notisque Rev. D. *Godfridi Olearii*, qui etiam librum in capita distinxit, & collatis Philostrati locis passim emendavit, Lips. 1709. fol. in luculenta illa Operum Philostrati editione.

Gallice vertit Ludovicus Cousinus Paris. 1684. 4. *discours touchant les miracles attribuez à Apollonius de Tyane &c.*

7. Κατὰ Μαρκελλῶν, Libri duo contra Marcellum Ancyrae Episcopum, ejusque σύγγραμμα c) prolixum decies mille prope versuum, quo Sabellianismum incautus propugnauerat, Filiumque & Patrem docuerat ὀνόμασι μὲν Διὰφόροις Πατέρες καὶ ὑπὸ χειρὸς ἀλλήλων, ἑστία ἡ καὶ ὑποστάσει ἐν ἑντάς, oppugnaueratque Asterium maxime Cappadocem, tum Eusebium τὸν μέγαν, (Nicomediensem) Paulinum Tyriac deinde Antiochiae Episcopum, Origenem, Narcissum Neroniadi Episcopum & alterum Eusebium Caesareae Palaestinae. Damnavit Marcellum Synodus ex Ponto, Cappadocia, Asia, Phrygia, Bithynia, Thracia & ulterioribus regionibus congregata CPoli A. C. 336. & Eusebio ut illum confutaret in mandatis dedit, ut ipse narrat extremo libri posterioris. Hos libros antequam ederentur lectos Turriano, primus & MS. Codice recensuit & latina versione ac notis illustravit *Rich. Montacutius*, editos ad calcem librorum de demonstratione Evangel. Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. MStum Codicem habuit V. C. Thomas Galeus.

8. Περί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Θεολογίας, τῶν πρὸς Μάρκελλον ἐλέγχων βιβλία γ. De Ecclesiastica Theologia adversus eundem Marcellum

- c) De hoc Marcelli libro quo Asterium Sophistam & Arianos impugnans in alterum extremum prolapsus & cum Sabellio vel Paulo Samosateno facere visus est, confer Socratem lib. 1. cap. 36. Sozomenum II. 33. Tripartitam III. 9. & Nicephorum VIII. 53. Hist. Marcellus in Synodo CPol. depositus postea in Sardicensi A. C. 347. Episcopatum recuperavit, professus se non ita sentire ut ab Eusebio accusatus fuerat. Socrates lib. 1. cap. 36. & lib. 2. cap. 20. & ex eo Nicephorus ajunt Marcellum ab Eusebio confutatum libris tribus. Idem numerus occurrit in tripartita. Vidit igitur Socrates tantum libros tres de Ecclesiastica Theologia eidem Marcello oppositos, è quibus nonnulla profert lib. 2. cap. 21. Marcelli hujus discipulus fuit Photinus

lum, confutationum *libri III.* inscripti Flaccillo, Antiochiæ ad Daphnem Episcopo, & ab eodem Montacutio cum superioribus duobus libris latina versione ac notis illustrati, & ad calcem Demonstrationis editi. Hos quinque libros adversus Marcellum Labbeus putat innui ab Hieronymo in Catalogo cap. 81. & Svida, quando inter Eusebii scripta memorat libros quinque *περὶ Θεολογίας*. Videtur enim hoc idem illi esse quod *Θεολογίας*. Sed id tanquam incertum omitto, cum Hebed Jesu quoque in Catalogo librorum Chaldaicorum memoret Eusebii librum *de ortu divino*. Libros tres Ecclesiasticæ Theologiæ MSS. habuit Galeus, adscriptis etiam ex alio Codice emendationibus.

9. *Epistola de Fide Nicæna ad Casareenses* quam servarunt Gelasius Cyzicenus in Actis Corcilii Nicæni II. 35. seq. 50. Epistolam Encyclicam appellans, & Socrates lib. 1. cap. 8. pag. 23. seq. atque Theodorus lib. 1. hist. cap. 12. unde repetunt Tripartita lib. 2. cap. 11. & Nicephorus VIII. 22. Hoc est *σινολογητικόν* eidem Gelasio memoratum. lib. 2. cap. 1. quod ad Episcoporum Orthodoxorum *κοινόν* missum affirmat. Ex hac Epistola non nihil producit S. Athanasius Epist. ad Africanos Episcopos T. I. pag. 937. & ad calcem Epist. de Synodi Nicænæ decretis MStum occurrere in Bibl. Vindobonensi notat Lambecius III. p. 86. Verba quæ Theodorus pag. 40. aliique habent, & Socrates pag. 27. atque Tripartita omittit, illa Caveus in Apologia adversus Jo. Clericum pag. 89. contendit cum Eusebii Doctrina de æterna Filii hypostasiæ diametro pugnare, adeoque non esse Eusebii, sed Ariani cujusdam fraude inserta, quod etiam affirmaverat in diss. pro Eusebio pag. 47. edit. Genev.

10. *Περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ Γείᾳ γραφῆς*, de locis Hebraicis, de quo libro non repetam quæ dixi lib. IV. cap. 2. §. 13. & cap. 35. §. 1. tantum addam in Catalogo MSS. Isaaci Vossii num. 10. memorari Eusebium de locis sacris cum expositione Hieronymi, & prolixis Petri Bertii commentariis hætenus ineditis. Inscriptum hunc libellum Eusebius *Paulino*, Tyri Episcopo quem *ιερόν Θεὸς ἄνθρωπον* vocat, eidem nempe cui decimum historiæ Ecclesiasticæ librum consecravit. Cæterum & *Hieronymus*, cujus adhuc exstat latina interpretatio, sæpius etiam in Operibus ejus edita, meminit alterius versionis sed imperitæ & parum latinæ, quam ante

ipsum nescio quis componere ausus fuerat. MS. habuit Eusebii libellum & Hieronymi versionem Tho. Galeus. Memoratur etiam in Catalogo MSS. Angliæ Tom. 2. pag. 247. in ædibus Jacobæis n. 850. Eusebius de locis Hebraicis cum multis emendationibus. Et Jo. Pearsonius præfat. erudita in LXX. Interpretes laudat Codicem Bonfrerianum meliorem. Præmiserat Eusebius huic libello *topographiam terræ Judææ & distinctas tribuum sortes*, ipsius quoque Hierusalem, templique in ea cum brevissima expositione picturam, ut ex Hieronymi præfatione constat, sed illa jam pridem interciderunt. Nescio topographiamne illam intelligat Hebed. Jesu, quando in Catalogo librorum Haldaicorum pag. 18. memorat Eusebii librum *de figura Mundi*.

II. Commentarios eruditissimos in Psalmos 150. scripsisse Eusebium nostrum testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & Svidas. Illos *latine* interpretatus fuit *Eusebius Vercellensis* ut idem Hieron. auctor est Epistola 89. ad Augustin. & cap. 96. Catalogi, atque contra Vigilantium, ubi docet hæretica, hoc est quæ Arianam * hæresin sapere videbantur ab interprete prætermissa. Allegatur Eusebius in Psalmos à Gelasio de duabus Naturis, Theodorito apud Anton. Agellium in Psalm. 88. & in Catenis editis ac MSS. in Psalmos. Primus Eusebii *ὑπομνήματα* sive *Commentaria in Psalmos CXVIII.* ex tribus Codicibus Perroniano, Segvieriano & Colbertino, collatis etiam Catenis MSS. atque editis in Psalmos eruit & cum latina versione sua atque erudita præliminari dissertatione edidit *Bernardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo I. Paris. 1607. fol. Latina versio Eusebii Vercellensis, & Græca ipsa in Psalmos posteriores 31. interciderunt. Multa in hoc opere fragmenta occurrunt interpretum Aquilæ, Symmachi & Theodotionis. Allegatur etiam *Origenes* in Psal. 119. pag. 723. & in Psal. 4. *Asterius* pag. 28. Eusebii *ὑπομνήματα* sive *ὑποθέσεις* argumenta brevita in Psalmos ex codice vetusto Barberiniano edita fuerant in Tomo VI. Bibliorum polyglotton Londinens. pag. 137. seq. Fragmentum in Psalmum 86. fuit apud Tho. Galeum. Etiam in Catalogo MSS. Bibl. Mediceæ video memorari Eusebium in Psalmos. Præfati unculas duas, alteram *ᾠὴ ἡ δαυιδ*, alteram *ᾠὴ δαυιδ εἰς τὴν ἀνακεφαλαιώσιν τῶν ψαλμῶν* memorat Lambecius

III.

- Tale est, quod in verba Psalmi CX. 1. *Dixit Dominus Domino meo*, assertur in Synodi septimæ sive Nicænæ Act. 6. sect. 5. T. 3. Binii pag. 662. quod in Montfauconi editione hand legitur.

III. pag. 24. & 29. Commentarios illos scriptos ab Eusebio circa A. C. 337. notat Montfauconus in Epistola de Therapevtis p. 151.

12. Ex Commentariis in *Canticum Canticorum*, fragmenta Græce edidit Jo. Meursius, cum Polychronii Diaconi ἐξηγήσει & Mich. Pselli ἐρμηνεία versibus scripta Politicis. Lugd. Bat. 1617. 4. Totum quidem illum Commentarium sub Eusebii nomine, ex Codice Bibl. Palatinæ editum Eusebii non esse, perspicuum est, in quo occurrunt fragmenta *Atanasii* pag. 18. 32. 39. 51. *Didymi* pag. 19. *Gregorii Nysseni* pag. 11. 14. *Philonis Carpathii* pag. 13. seq. 32. 34. 39. 44. 52. seq. & *Theophili* (an *Theophylacti*) pag. 37. Confer Lambecium III. pag. 77. & Raynaudum de bonis ac malis libris pag. 138.

13. Περί τῆς ἑβραϊκῆς τῶν προφητῶν ἰστορίας, *De vitis Prophetarum*, Eusebii ἀποσπασμάτων ex antiquissimo codice Rupefucaldino (quem hodie servat Bibliotheca Collegii Jesuitar. Paris.) Græce edidit, latinamque versionem addidit Jo. Curterius, ante Procopii Gazæi Commentarios in Esaiam. Paris. 1580. fol.

14. Commentarios in Esaiam libris decem scripsisse Eusebium Hieronymus testatur cap. 81. Catalogi, & Svidas, igitur emendandum quod libri quindecim memorantur in Hieronymi præfat. ad Esaiam. Illos magnam partem ex Codice Perroniano & Catenis MSS. regiis restituit, Græceque cum versione & præfatione sua primus edidit supra jam mihi laudatus *Bernhardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo 2. Paris. 1706. fol. Ex hoc Eusebii opere multa ad verbum transtulere Hieronymus (qui etiam ubi Eusebius ab Hebræo doctore aliquid edidicisse se scripsit, idem veluti de se testatur) Procopius Gazæus & Catenarum Græcarum in Esaiam auctores Joannes Drungarius, Andreas presbyter aliique. Fallitur enim Lambecius qui III. pag. 41. Catenam MS. in Esaiam memorans, ubi Eusebius laudatur, ait sine dubio intelligi ejus libros Eclogarum, Propheticarum de CHRISTO. Etiam in his Eusebii commentariis frequenter laudantur fragmenta veterum interpretum Aquilæ, Symmachi ac Theodotionis. Cæterum non diffitendum ad pleraque Prophetæ capita non tam Eusebii commentarios integros, quam prolixiora ex illis excerpta tantum servata esse. Distinctio etiam in libris & commentarios in caput totum 61. periit. Neque ab Eusebio videtur esse clausula: ἡς καὶ ἡμεῖς ἀξιοθέου ἐνχαῖς καὶ πρεσβείαις πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Cæterum monendus est lector Commentarios in Esaiam

Esaïam, qui feruntur sub nomine Basilii Cæsareensis, etiam Eusebio perperam tribui in nonnullis Codicibus, ut Thuano qui hodie est Colbertinus 2596.

15. *Canones* sive indices decem Harmoniæ Evangeliorum cum præmissa ad Carpianum Epistola. De his dixi lib. IV. cap. 5. §. 20. Videndus etiam Rich. Simon Lib. III. Hist. Criticæ N. T. pag. 427. seq. & lib. 3. pag. 90. Jo. Millius prolegom. ad N. T. pag. LXX. qui & ipse Canones una cum Epistola ad Carpianum Græce Novo Testamento à se edito, Erasmi & Rob. Stephani exemplo præfixit. Latine veteribus quibusdam Bibliorum Codicibus præmittitur, atque inde vulgata est in Orthodoxis graphis & à Josepho Maria Thomasio, unde à Marcianæo in divina quam vocat Bibliotheca prætermittam miror, licet Canones ipsos Novo Test. recte præmisit, ex testimonio ipsius Hieronymi præf. ad Damasum in quatuor Evangelia: *Canones quoque quos Eusebius Cæsareensis Episcopus Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinavit, sicut in Græco habentur expressimus.* Idem Hieronymus cap. 55. Catalogi, & ex eo Isidorus Hisp. VI. 15. Origg. ait Ammonium Evangelicos Canones excogitasse, quos postea secutus sit Eusebius Cæsareensis. Verum Canones illos ne utique excogitavit Ammonius, sed tantummodo Harmoniæ Evangelicæ auctor fuit, ita compositæ ut fundamenti loco Matthæus substerneretur, ei que deinde annotarentur capita parallela ex cæteris Evangelistis, intexerenturque aliorum Evangelistarum narrationes ab Matthæo omissæ. Hinc ut aliorum etiam trium Evangelistarum series & cum cæteris Evangelistis comparatio constaret, Eusebius testatur se decem hosce Canones excogitasse & composuisse. Sed quid vetat ipsam Eusebii Epistolam, cum brevis admodum sit, & in pluribus editionibus Bibliorum & Hieronymi, in quibus Canones * ipsi tamen leguntur, prætermittam, hic infra ponere una cum veteri latina versione. Græce MS. haberi Neapoli in Bibl. Augustinianorum notavit Mabillonius T. 1. Musei Italici pag. 110. Laudat hosce Canones Eusebianos Cassiodorus cap. 7. Institutt. divinar. Et frequens illorum usus fuit in Ecclesiis Orientis pariter & Occidentis, ut ex Codicibus MSS. Bibliorum in variis versionibus notarunt Viri docti.

Εὐσεβίου

* In Codice Vindobonensi hoc adjectum legitur scholion: *Κανόνες δὲ προσηγορεύθησαν διὰ τὸ εὐθεῖς αὐτῶν καὶ ἀκριβείς. ὥσπερ γὰρ ἰδούμενοι τισὶ γραμματαῖς ταῖς ἰδίαις εὐθύτησι χρώμενοι ἐκ ἑαυτῶν τὸν νῦν περιπλανώμεθα τῇ ἀκρίβει, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν ἀγνοοῦν αὐτῶν τῶν ἐνεχθῆσαι φωνῶν τοῖς Εὐαγγελισταῖς.*

Εὐσέβιος Καρπιανῷ ἀγαπητῷ ἀδελ-
φῷ ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

ΑΜΜΟΝΙΟΣ μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς,
πολλὴν ὡς εἶκος Φιλοσοφίαν καὶ
σοφὴν εἰσαγνοχῶς, ἡ δὲ πρὸς ἁ-
ρῶν ἡμῖν καταλείπειν εὐαγγέλιον, τῷ
κτ̃ Ματθαῖον τὰς ὁμοφώνους τ̃ λοι-
πῶν εὐαγγελιστῶν περὶ κοινὰς ὁμοφώνους,
ὡς ἐξ ἀνάγκης συμβῆναι τὴν τ̃ ἀκο-
λουθίας εἰρμὸν τ̃ τελῶν Διὰ φθαρῆ-
ναι, ὅσον ὅτι τῷ ὕψει τ̃ ἀναγνώσεως.
ἵνα ἡ σωζομένη καὶ ἡ τ̃ λοιπῶν δι-
ῶλου σώματος περὶ καὶ εἰρμὸς, εἰδέναι
ἔχοις τὰς οἰκείους ἐκάστου εὐαγγελιστοῦ
πίστες, ἐν οἷς κτ̃ τ̃ αὐτῶν ἡνέχθησιν
Φιλαλήθως εἰπεῖν, ἐκ τ̃ πηγμάτων τ̃
περιεργμένου ἀνδρὸς εἰληφῶς ἀφορ-
μὰς, κατ' ἐπὶ μέτρον κανόνας
δέκα τ̃ ἀριθμὸν διεχάραξάς τοι τοὺς
ὑποπεταμένους· ἃν ὁ μὲν πρῶτος
περιέχει ἀριθμοὺς ἐν οἷς πᾶς ὁ πλη-
σιος εἰρήκασιν οἱ πέντε, Ματθαῖος,
Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης. Ὁ δεύ-
τερος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος,
Μάρκος, Λουκᾶς. Ὁ τρίτος, ἐν ᾧ
οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Λουκᾶς, Ἰωάν-
νης. Ὁ τέταρτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματ-
θαῖος, Μάρκος, Ἰωάννης. Ὁ πέμ-
πτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Λουκᾶς.
Ὁ ἕκτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος,
Μάρκος. Ὁ ἕβδομος, ἐν ᾧ οἱ δύο,
Ματθαῖος, Ἰωάννης. Ὁ ὀγδοῦς, ἐν
ᾧ οἱ δύο, Μάρκος, Λουκᾶς. Ὁ ἑννα-
τός, ἐν ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς, Ἰωάννης. Ὁ δέκα-
τος, ἐν ᾧ πᾶν ἕκαστον αὐτῶν
ἰδίως ἀνέγραψεν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ τ̃

ὑπο-

Eusebius Carpiano Fr. in
Domino S.

ΑΜΜΟΝΙΟΣ quidam Alexan-
drinus, magno studio atque
industria unum nobis pro qua-
tuor Evangeliiis dereliquit. Nam-
que trium Evangeliorum sensus
exceptos, omnes similes contex-
tus Matthæi Evangelio quasi ad
unum congestos, annexuit: ita ut
eorundem quantum ad tenorem
pertinet lectionis, sequens jam-
stylus interruptus esse videatur.
Verum ut salvo corpore, sive tex-
tu cæterorum hic Evangeliorum
propria & familiaria loca, in qui-
bus eadem similiterque dixerunt,
scire possis, ac verè differere, ac-
cepta occasione ex prædicti viri
studio, alia ratione decem nu-
merorum tibi titulos designavi.
Quorum primus, quatuor in se
continet numeros, in quibus si-
milis ab universis dicta sunt, Mat-
thæo, Marco, Luca, Joanne. Se-
cundus, in quibus tres, Matthæus,
Marcus, Lucas. Tertius, in qui-
bus tres, Matthæus, Lucas, Joan-
nes. Quartus in quibus tres, Mat-
thæus, Marcus, Lucas. Quintus in
quibus duo, Matthæus Lucas. Sex-
tus in quibus duo, Matthæus Mar-
cus, Septimus, in quibus duo, Mat-
thæus, Joannes. Octavus in qui-
bus duo, Marcus, Lucas, Nonus, in
quibus duo, Lucas, Joannes. De-
cimus, in quibus singuli de qui-
bus-

ὑποπαράμυθων κατόων ὑπόθεσις, ἣ
 δὲ σαφὴς αὐτῶν διηγησις, ἐστὶν ἡδε.
 ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ποσάρων εὐαγγελίων
 ἀριθμὸς πρὸς περικείμενον καὶ μέτρον, δε-
 χόμενον ἀπὸ τοῦ πρώτου, εἰς τοῦ δεύτερου,
 καὶ τρίτου, καὶ καθεξῆς πρὸς τῶν δι-
 ὀλων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βιβλίου. καθ'
 ἑκάστον δὲ ἀριθμὸν ὑποσημειώσις διὰ
 κινναβάρεως περικείμεται, δηλοῦσα ἐν
 πρῶτῳ τῶν δέκα κανόνων καίμην τοῦ
 ἀριθμοῦ τοῦ χάνει· οἷον εἰ μὲν α, δη-
 λον ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β, ἐν τῷ
 δευτέρῳ. καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῶν
 δέκα. εἰ οὖν ἀναπλήσας ἐν πᾶσι ποσά-
 ρων εὐαγγελίων ὁποιοιδήποτε, βου-
 ληθείης ὑπὸ τῆς πνι καὶ βούλει κε-
 φαλαίῳ, καὶ γνῶναι τίνες τὰ πα-
 ραπλήσια εἰρήκασιν, καὶ τοὺς οἰκίους
 ἐν ἑκάστῳ τοῖς εὐρεῖν ἐν οἷς καὶ τῶν
 αὐτῶν ἠέχθησαν, ἥς ἐπέχεις περικο-
 πῆς ἀναλαβὼν τὸ περικείμενον ἀριθ-
 μὸν, ὑπὸ τῆς πνι καὶ αὐτὸν ἐνδὸν ἐν τῷ
 κανόνι ὃν ἡ ἀφ' ἧς κινναβάρεως ὑπο-
 σημειώσις ὑποβέβληκεν, εἴη μὲν ἐν-
 τὸς ἐκ τῶν ὑπὸ μετὰ τοῦ καίνου περ-
 ραφῶν, ὅποιοι καὶ τίνες τὰ παρὰ
 πλήσια εἰρήκασιν. ὑπὸ τῆς πνι καὶ τοῖς
 τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων ἀριθμοῖς τοῖς
 ἐν τῷ κανόνι καὶ ἐπέχεις ἀριθμῶν παρὰ
 κειμένων, ὑπὸ τῆς πνι καὶ αὐτοὺς ἐνδὸν
 ἐν τοῖς οἰκείοις ἑκάστου εὐαγγελίου πρὸς
 τὰ παρὰ πλήσια λέγοντας εὐρη-
 σεις.

busdam proprie scripserunt. Et
 quidem subjectorum titulorum
 id est argumentum, clara vero eo-
 rum narratio hæc est: Etenim per
 singula loca Evangeliorum qui-
 dam numerus videtur appositus,
 paulatim incipiens à primo, dein-
 de secundo, postremo tertio, &
 per ordinem librorum ad finem
 usque progrediens. Itaque per singu-
 los numeros supputatio, per lineæ
 distinctionem invenitur inserta,
 significans cui de decem titulis
 appositus numerus assignetur.
 Veluti si quidem primum, certum
 est in primo. Si vero in secundo,
 & eodem modo usque ad decem.
 Si igitur evoluto uno qualicunque
 cum quatuor evangelis, cuilibet
 capitulo velis insistere & rescire
 qui similia dixerint, & loca pro-
 pria agnoscere singulorum, in
 quibus eadem sunt prolocuti ejus-
 dem sensus quem tenes, relegendis
 propositum numerum quæsitum-
 que eum in titulo quem demon-
 strat tituli subnotatio, continuo
 scire potes ex superscriptionibus,
 quas in fronte notatas invenies:
 qui aut quot de his quæ inquiris
 similia dixerint. Veniens etiam
 ad reliqua Evangelia per eundem
 numerum, quem continent, vi-
 debis appositos per singulos nu-
 meros, atque eos in suis propriis que
 locis similia dixisse reperies.

16. Περὶ τῆς τῶν Ἐυαγγελίων Διαφωνίας, *De Evangeliorum diaphonia* scripsisse Eusebium testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & ex eo Svidas. *Librum resolutionum contrariorum quæ sunt in Evangeliiis*, vocat Hebed Jesu in Catalogo librorum Chaldaicorum. Atque in Sicilia inventos libros Eusebii tres de diaphonia Evangeliorum scribit Latinus Latinius T. 2. Epistolar. pag. 116. Sed nemo fuit adhuc qui in lucem illos proferret. Græca Catena MS. in Marcum, de qua Rich. Simon lib. 3. Hist. Crit. pag. 89. laudat Eusebium ἐν τῷ περὶ Μαρίνου * περὶ τῆς δοκίμης ἐν τοῖς Ἐυαγγελίοις περὶ τῆς ἀνατίσεως Διαφωνίας. Hujus scripti fragmentum servavit Anastasius Sinaïta qv. CLIII. Alia fragmenta duo Græce & Latine edidit Combefissius in Autario Novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 781. 783. unum quod ex Ambrosii Mediolanensis, Monachi Cassinatis versione etiam teste Sixto Senensi existat in illud: ὁψὲ σαββάτων, *sero Sabbatorum*. Alterum περὶ τῶν ἐν μνημείῳ ἀγγέλων, *de Angelis ad monumentum visis*. Voluerat hæc quoque edere Holstenius teste Lambecio lib. 1. de Bibl. Vindob. pag. 112. sed morte præventus omisit. Eusebii *de triduo sepulture Domini* memorat Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 184. Exstant & illius nonnulla in Catenis ad Evangelistas editis & ineditis, quorum pleraque ex eodem ut videtur opere repetita. Ex Catenis in Lucam plura Eusebii latine exhibet idem Combefissius in Bibl. Concionatoria. Ex Eusebio Pamphili ad Marinum occurrunt fragmenta in Anastasii Sinaïtæ qvæst. IX. & CXLVIII. sed illa alterius sunt argumenti. Clariss. Caveus memorat Eusebium *de Evangeliorum dissonantia ad Stephanum*. Qvæ vero *de symphonia* sive *concordia Evangeliorum in Genealogia CHRISTI* Eusebius Africanum secutus scripsit, exstant lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. iisque usus Ambrosius in 3. Lucæ.

17. Λόγος τρικονταετηρικός, *Oratio de Constantini M. laudibus* in ejus tricennialibus dicta A. C. 335. CPoli, ut Eusebius ipse testatur IV. 46. de vita Constantini. Meminit & in Proœmio Libri I. ubi addit se etiam in vicennialibus Constantini laudes ejus in Nicæna Synodo, ut lib. 3. c. 11. etiam docet, concelebrasse. Sed ille quidem εικοσαετηρικός ὅμιλος sive Panegyricus intercidit. In Codice MS. Collegii Trin. Cantabrig. Oratio illa, Caveo teste, in duas partes dispescitur, quarum posterior incipit à capite IX Hanc Orationem cum descriptione Martyrii sive templi Hierosolymitani à Constantino conditi, do-

N. 2

nario-

* Ex Eusebio πρὸς Μαρίνον fragmentum in Codice Vindob. de quo Lambecius T. IV. pag. 173.

nariorumque ejus, sed quæ temporum injuria intercudit, & Constantini Oratione ad sanctorum cœtum ex latino Græce translata Eusebius ut lib. IV. cap. 46. testatur, libris de vita Constantini subjunxit. Primus Rob. Stephanus cum illis edidit Græce, latine vertit *Christophorsonus* atque inde *Valesius* qui notis etiam illustravit.

18. De Vita Constantini M. jam A. C. 337. defuncti libri IV.

* quibus ait se de industria omittere conflictus & prælia, res fortiter gestas, tropæa ac triumphos, Leges & præclara instituta, & tantum tradere *μόνα τὰ πρὸς τὸν θεοῦ φιλήσωντα βίον*, quæque ad DEI cultum pertinent. lib. I. cap. 11. unde titulum operis fecit *περὶ τοῦ θεοῦ βίης ἡ μακαρίας ἑκωντατίνης ἑ βασιλείας*, ut notat *Valesius* p. 256. Cæterum falli Jac. Gothofredum ** qui hos libros ab Eusebio scriptos esse negavit pag. 273. ad Philostorg. & in Epist. ad Andream Rivetum sub nomine Jacobi Pacidii edita, facile ex ipso opere & Socratis, Sozomeni, Photii, Gelasii aliorumque veterum testimoniis demonstrarunt Martinus Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 81. seq. Jo. Andreas Bosius de Pontificatu maximo Imperatorum Rom. p. 63. seq. & *Valesius* pag. 216. Omni etiam destituta verisimilitudine Sandii conjectura, qui in nucleo Historiæ Eccles. p. 48. Macarii Hierosolymitani esse hariolatur. *Πανηγυρικὴ ὑψηλοῦς* usum Eusebium multi annotarunt, neque tamen fides historica illi propterea in rerum summa deneganda. Primus hos libros Græce cum Historia Eccles. edidit Rob. Stephanus, Paris. 1544. fol. pro quinto libro numerans Orationem ad Sanctorum cœtum, quæ Constantini M. est, non Eusebii. Latine primus quatuor libros (non tres primores tantum ut scribit clariss. Hanckius pag. 86. de scriptoribus Byz.) *Joannes Portesius* vertit. Hinc *Wolfgangus Musculus*, nec minus *Jo. Christophorsonus* qui Portesii versionem non viderat notante *Valesio* pag. 216. sq. Hujus Christophorsonianæ versionis cum liber quartus casu quodam amissus esset, quartum *Nicolaus Carrus* supplevit. Denique idem *Henricus Valesius* Græca ad Codices MSS. castigavit, versionem meliorem notasque doctissimas adjunxit. Editiones latinas & Græcolatinas, quia Historiæ Ecclesiasticæ hi libri subjungi solent, supra num. 4. annotatis videre licet. Tantum monebo in editionibus quibusdam latinis breviam *Jo. Jac. Grynai* & *Suffridi Petri* scholia adjuncta esse. Gallicæ quoque

* Male *libræ VI.* excusum in Clariss. Jo. Molleri Homonymoscopia pag. 461.

** Jac. Godofredo assensus B. Dorsheus in diatypoti Concilii Nicæni de S. Cœna p. 3.

que interpretationis instar est, quod auctore *Joanne Morino* prodiit opus: *Histoire de la delivrance de l'Eglise Chrestienne par l'Empereur Constantin*, Paris. 1630. fol.

19. *De Vita S. Pamphili Martyris* scripsisse se testatur lib. 6. * cap. 32 Eusebius, & lib. 7. Hist. Eccles. c. 32. p. 288. & de Martyribus Palaestinae cap. 11. ubi *tribus libris* distinctum a se opus illud fuisse refert, quod confirmat etiam Hieronymus in Catalogo cap. 81. & adversus Rufin. pag. 135. ubi libros elegantissimos appellat. Hujus ut putat operis genuinum ἀποσπασματιον de Pamphili Martyrio Græce ex MS. Codice Mediceo Regis Christianissimi descriptum exhibet Papebrochius T. 1. Act. Sanctorum Junii p. 64-74. cum latina versione. Latina illa ex Eusebio an Metaphraste dederant Lipomannus & Surius 1. Junii, & Valesius pag. 178. ad Euseb.

20. τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων συναγωγήν, antiquorum Martyriorum collectionem scripsisse se Eusebius testatur in Hist. Eccles. lib. IV. cap. 15. pag. 136. & lib. 5. proœm. pag. 153. & cap. 21. pag. 189. Ex hoc opere præclaro, & quod integrum ad nos haud pervenisse dolendum est, multa superesse videntur, in vitis Patrum latine sub Hieronymi nomine editis, & in Simeone Metaphraste, qui Græco stylo Sanctorum vitas & Martyria condidit. Fragmentum ex hoc opere Eusebiano dare se credidit Papebrochius narrationem de Decem Martyribus Egypti, Græce è MS. Vaticano cum Gvil. Sirteti versione T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 420. seq. Sic Acta martyrii S. Luciani apud Surium & Bollandum ad 7. Januar. latine edita, Usserius apud Caveum suspicatus est Metaphrastem petiisse ex Eusebio. Integram ejus μαρτυρίων ἀναγραφὴν in Bibl. Scoriacensi superfuisse affirmat Franciscus Bivarius ad Pseudo Dextri Chronicon. ad A. C. 308. Atque Libros tres Martyrum Eusebii nondum de Græco versos ibi extitisse, ex indice ejusdem Bibliothecæ A. 1572. didicit & ad Baronium scripsit Lindanus, ut narrat Baronius ad Martyrolog. 23. Sept. Undecim libris constituisse illud opus tradit scriptor Actorum S. Silvestri à Combesio editus. Confer de eodem opere Eusebiano Bollandum præf. ad T. 1. Act. Sanctor. Januar. pag. XVI. & XLV. & Henschenium T. 2. Aprilis. pag. 539. Baronium diff. Martyrologio Ro-

N 3

21.

* Docet ibi Eusebius, illo se in opere exhibuisse τίτλους sive indices librorum tum Origenis tum aliorum scriptorum Ecclesiasticorum, quos Pamphilus summo studio Bibliothecæ suæ adornandæ collegerat.

mano præmissa cap. 5. 6. & 7. & Matthiam Frid. Beckium ad Martyrologium Ecclesiæ Germanicæ. pag. 5. seq.

21. *Epistola ad Constantiam Augustam*, Licinii uxorem, laudata ab Iconomachis in Actis Synodi Nicænæ secundæ Act. V. pag. 608. & VI. pag. 661. T. 3. Binii (Labbei T. VII.) & à Nicephoro Constantinopoli Patriarcha impugnata. Eam pleniorē Græcē è MS. Regio edidit V. C. Jo Boivinius in notis eruditis ad Niceph. Gregoram pag. 795. Spuriā & Eusebio suppositam esse non dubitat Petavius XIV. 9. dogm. Theol. de incarnatione. In iisdem Actis Nicænæ Synodi affertur etiam aliquid pag. 608. & 662. ex Epistola Eusebii ad Euphrationem sive Euphrasionem & ad Alexandrum Alexandrinum.

Latine tantum exstant :

22. *Apologia pro Origene liber primus* ex Rufini versione, inter Origenis atque Hieronymi Opera sæpius sub Pamphili nomine editus. Et sane ex voluminibus sex (tot enim Apologia illa libros complexa est) Pamphilum una cum Eusebio priora quinque composuisse, sextum ab Eusebio additum esse testatur Photius Cod 118. Confer Eusebium ipsum VI. 33. Hist. & quæ de hoc opere Tillemontius T. 5. Memor. Eccles. parte 3. pag. 60. seq. & 357. seq. Hebed-Jesu autem in catalogo librorum Chaldaicorum p. 19. memorat Eusebii librum *Apologeticum pro nomine quodam Origenista, qui exponebat Scripturas per allegorias, & coarguebatur hoc nomine à Theodoro*. De Antipatri Bostrensis ἀντιπατρι τῆς εὐσεβείας ὑπὲρ τοῦ Σιριγιένους ἀπολογίας, dicam infra in Antipatro.

23. *Opuscula XIV.* à Jacobo Sirmondo edita ex duobus MSS. Monasterii Herivallensis & S. Cornelii Compendiensis, T. 2. Var. Opusc. Paris. 1643. 8. unde recusa sunt in Bibl. Patrum edit. Lugd. 1675. Tomo IV. & inter Sirmondi Opera T. 1. Paris. 1696. fol.

Adversus Sabellium liber sive potius Homilia I. & II. In harum priore Marcellus Ancyranus perstringitur his verbis pag. 10: *Pater qui genuit non pœnitetur de bona progenie, non devorat suum filium.*

Inri-

Invidemus fabulas gentium , & iterum easdem inducimus , non nos sed qui ausus est Galata. Deus enim non vocem genuit sed Filium , non sermonem sed Vitam , non dictum sed DEum. In posteriore sapius laudatur memoria beati viri , per quem Valefius intelligit Pamphilum , editores operum Simondi verisimilius Agapetum Eusebii decessorem.

De resurrectione & ascensione Homilia I. & II. in quarum posteriore prolixè celebratur S. Romanus , de quo Eusebius cap. 2. de Martyribus Palæstinæ , & Homilia Eusebii Gallicani T. VI. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 671. Prudentius peristeph. hymno X. Martyrologia 18. Nov. &c.

De incorporali & invisibili DEO , atque incorporali anima & spiritali cogitatu hominis Homiliæ VI.

De eo quod ait Dominus Matth. X. 34. *non veni pacem mittere in terram.*

De Mandato Domini Matth. X. 37. *quod dico vobis in aure , supra tecta predicate.*

De operibus bonis & malis , Homilia I. & II. ad 2. Cor. VIII, 9. seq.

Hæc Opuscula ex Græco versa esse variis argumentis colligitur , neque Eusebio Cæsareensi indigna sunt , eique tribuuntur à Simondo , Valefio , du Pinio aliisque. Neque placet opinio Clariff. Cavei , qui incerta conjectura mavult referre ad Eusebium Emeſenum.

24. *Acta Sylvestri Papæ* ad Eusebium auctorem referuntur in quibusdam Codd. & à Ratramo libro 4. contra errores Græcorum. *Sed error ex multis manifestus arguitur ,* inquit Baronius ad Martyrolog. 31. Dec. *cum & Gelasio teste acta Sylvestri incerto auctore sint scripta.* Confer. Wilh. Ernesti Tenzelii diff. selectas pag. 304. seq. Exstant latine apud Mombrinium Tom. 2. Et alia ex Metaphraste apud Lipomannum Tom. 5 & Surium ad 31. Dec. Edidit & Combesius Acta Silvestri & Constantini , è quibus disputationem adversus Judæos præſente Constantino à Silvestro & Zambre habitam repetit in Bibl. Concionatoria T. 2. ad Dom. I. Quadragesimæ. Ex illis hausere Zonaras & Cedrenus , & in Chronicis MSS. Georgius Hamartolus & Simeon Lagotheta. Vide Cangium ad Zonaram pag. 28.

25. *Inedita.*

Liberi IV. Eclogarum Prophetiarum, de quibus supra n. 3.

Fragmentum de mensuris ac ponderibus. MSS. II. Vossii n. 179.

De Morte Herodis, MS. in Bibl. Basil.

Præfatio ad Canticum Moysi in Exodo. Lambec. III. pag. 35.

26. *Scripta Eusebii deperdita.*

Præter multas partes operum, de quibus jam dictum est, *Ecclesiastica præparationis libri*, in quibus *Eclogæ*. Phot. Cod. XI. ubi numerus librorum excidit.

Ἡ καθόλου στοιχειώδης εἰσαγωγή. supra n. 3.

Ecclesiastica Demonstrationis libri. Phot. Cod. XII. Colomelius quatuor libros fuisse putat, quia quatuor libri *Eclogarum Prophetiarum* exstant MSti in Bibl. Vindobonensi: sed in calce libri quarti illarum *Eclogarum* discrete tradit Eusebius, hunc esse librum operis nonum. Et *Eclogas Propheticas* verisimilius habeat aliquis pro parte τῆς καθόλου στοιχειώσεως εἰσαγωγῆς, ut notavi supra num. 3. Laudatur Eusebii *Ἐκκλησιαστικὴ δασύδειξις* in Jure Græcoromano pag. 295.

Contra Porphyrium pro Christiana religione libri XXX. Svid. de quibus tantum viginti ad se pervenisse ait Hieronymus cap. 81. Catalogi. Horum tribus postremis confutasse quæ contra Danielis Prophetias argutus idem Porphyrius fuerat, testatur idem Hieronymus ad Danielelem. Alibi libros XXV. numerat, Epist. ad Magnum Oratorem. Laudat & Socrates III. 23. p. 200. Hoc opus Romæ adhuc servari, nimis temere multi credunt, inquit Holstenius de Porphyrii scriptis pag. 63. Apollinarem iis, quæ Eusebius & Methodius contra Porphyrium scripsit, præfert Philostorgius VIII. 14.

Ἐλέγχος καὶ Ἀπολογία Confutationis & Apologiae pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones, libri duo, atque alii libri duo ejusdem argumenti & sententiis verbisque propemodum iidem, (forte altera priorum ἐκδοσις.) Phot. Cod. 13. Fallitur Valefius qui libros contra Porphyrium cum his libris confundit. Nec minus fallitur Clariss. Caveus, qui cum his confundit Apologeticum Eusebii pro fide sua, de quo supra num. 9.

Oratio de basilica Hierosolymitana Servatoris Sepulchro, ac de donariis ibi dedicatis, quam licet prolixiores stans Imperator Constantinus auscultavit, Euseb. IV. 33, de vita Constantini, De

De Fefto Pafchali liber eidem Constantino dicatus, complexus-
 qve *μουσικὴν ἀνακαλύψιν τῆ ἱεῖς ἐορτῆς λόγος*, sive rationes Cycli noven-
 decim annorum & historiam controversiæ de Paschate. Euseb. IV.
 de vita Const. cap. 34. & 35. ubi Imperatoris ad Eusebium Episto-
 la qva ipsi gratias agit, & meminit latini interpretis, qviscripta ejus
 in latinam linguam transferat. Eusebio ad componendam *ἐννεακαί-
 δεκαετηρίδα* occasionem dederat S. Hippolytus sua *ἐκκαδεκαετηρίδι*, te-
 ste Hieronymo cap. 61. Catalogi. Atqve ita capiendus Isidorus
 Hisp. VI. 17. Orig. & Beda de temporum ratione. cap. 42.

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπραγείας scripsisse se testa-
 tur Eusebius VI. 8. præparat Evangel. pag. 310. Idem opus in
 qvo Basilus de Spiritu S. cap. 29. legisse se significat, *ἐπαπορήματα πε-
 ρὶ τῆς τῶν ἀρχαίων πολυγαμίας*.

Epistole quamplurime, præter illas de qvibus supra num. 21. in
 qvibus omnibus Arianorum se fautorem prodere arguunt Acta Conci-
 lii Nicæni Act. VI. T. 3. edit. Binianæ p. 662. vertuntqve ipsi vitio, qvòd
 licet Synodo Nicænæ subscripserit, & *οὐτε μὲν τὴν ἀλήθειαν ὑποκρινόμε-
 νος* *δοιοδείκνυται*, nonnunquam veritatem simulare deprehenditur, tamen non
 veniam publice petierit de scriptis suis eaqve retractaverit, & pro
 Epistolis speciatim suis *λόγον Ἀπολογίας* non composuerit, vulgave-
 ritqve.

Sermonem de defeetu pluvie memorat Hebed Jesu in Catalogo li-
 brorum Chaldæorum, n. 20.

XXVII. *Alii Eusebii, amplius sexaginta.*

Eusebius ex *Alexandrino* Diacono Episcopus Laodicens, tertio sæculo
 clarus, de qvo supra cap. I. pag. 275.

Eusebius Episcopus Alexandriae cujusdam in Asia, quarto sæculo, cujus
 Homilias quasdam ineditas viri docti laudant, ut jam dicto loco
 retuli.

Eusebius Alexandrinus Rhetor, de qvo Eunapius in Proæresio p. 125.
 nescio idemne Eusebius Sophista, cujus *μελέτας* sive declama-
 tiones memorat Photius Codice 134,

Eusebius *Ancyranus* Episcopus, ad quem Theodoriti Epist. & qui interfuit Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Andegavensis*, vide infra, Bruno.

Eusebius *Apollonia* in nova Epiro Episcopus, qui interfuit eidem Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Arabius* Sophista, Ulpiani Rhetoris æmulus, de quo Svidas.

Eusebius *Asiatius*, infra, Novatianus.

Eusebius Episcopus *Asponorum*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Beryti* Episcopus, infra in Nicomediensi.

Eusebius Episcopus *Bononiensis*, qui S. Ambrosium Mediolani audivit verba facientem de virginitate. De eo Baronius ad Martyrologium Rom. 26. Sept.

Eusebius *Bruno*, Episcopus *Andegavensis*, in dogmate de S. Evcharistia Berengarii ex amico & suffragatore adversarius.

Eusebius *Cæsareensis* in Cappadocia Episcopus, cui Magnus Basilii successit. De eo Sozomenus VI. 12. 15. 16. & recentioribus Franciscus Maria Florentinius ad Martyrologium Hieronymianum, pag. 607. seqq.

Eusebius Basilii *Cæsareensis* æqualis, & cum eo eadem domo & pædagogio eodem usus, ad quem exstant ejusdem Basilii, Gregorii Nysseni & Nazianzeni Epistolæ. vide Laur. Alexandri Zaccagnii monumenta vetera pag. 354.

Eusebius *Cappadocem* Rhetorem pro Eustathio, ex memoriæ lapsu nominat Vossius de Rhetoricæ natura cap. 12. pag. 88. Eustathium enim Cappadocem vocat Eunapius in *Ædesio* pag. 45. seq. quem jactat propemodum persuasisse Saporis Persarum Regi, ut tiaram privata vitæ permutaret.

Eusebius quem ab Eusebio Samosateno *Chalcidis* Episcopum constitutum scribit Theodoritus V. 4. Hist. Tripartita IX. 3. & Nicephorus XII. 5.

Eusebius Episcopus *Clazomenitanus*, qui subscripsit Concilio Ephesino, A. C. 431. atque Chalcedonensi etiam interfuit A. 451.

Eusebius *Comes* sub Constantino, idemque *Consul* A. C. 359. Gruter. Inscript. pag. MLXXXVII. 5. MCLXII. 1. Alius Eusebius *Comes* sub Honorio. Vide Jac. Godofredi prosopographiam Codicis Theodosiani pag. 359.

Eusebius *CPolitanus* Episcopus. Vide infra in Nicomediensi. Alius Eu-

- Eusebius Diaconus CPolitanus, Chrysoftomi defensor. Idem, forte ad quem S. Nili Epist.
- Eusebius *Cremonensis* in cujus gratiam S Hieronymus de optimo genere interpretandi testatur se Epistolam Epiphanii ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum è Græco in latinum vertisse. De hoc Eusebio Bollandus V. Martii T. 1. pag. 369. seq. ubi vitam à Francisco Ferrario scriptam exhibet cum notis.
- Eusebius *Cyzici* Episcopus, qvi subscripsit Synodo CPolitanæ sub Menna, A. C. 536.
- Eusebius *Diaconus*, ad quem S. Nili Epistola 235. lib. 1. edit. Allatii, vide supra in CPolitano. Alius Eusebius Diaconus sub Eutyche T. 2. Concil. edit. Binianæ pag. 130. 131.
- Eusebius *Doberorum* (*Δοβήρων* T. 2. Binii pag. 40. 158. *Δεβήρ* p. 124. Topiritanus pag. 151.) in Macedonia prima Episcopus, qvi interfuit Concilio Chalcedonensi.
- Eusebius *Dorylaensis* in Phrygia Salutari Episcopus, Nestorii adversarius & Eutychis, contra quem Synodo CPolitanæ A. C. 448. libellum accusationis exhibuit. Vide Clariss. Caveum ad illum annum, & Paschasium Qvesnellum ad Leonem M. pag. 830. Epistola hujus Eusebii ad Imperatores Valentinianum & Marcianum legitur in Actis Concilii Chalcedonensis actione 1. T. 2. edit. Binianæ, Colon. 1618. pag. 42. Oratio ad Synodum. pag. 175.
- Eusebius *Emesenus* in Phœnicia Episcopus, semiArianis favens, & A. C. 360. defunctus, de quo Tillemontius T. VI. memor. Hist. Eccles. parte 2. pag. 124. seq. Genuina ejus scripta Hieronymo cap 91. de S. E. memorata interciderunt, præter *καὶ συνολογισμὸν πρὸς τὰς Ἱεραρχίας* qvi MS. exstat in Bibl. Vindobonensi, teste Lambecio lib. IV. pag. 184. Alias tres homilias 1. de Joanne Baptista, Christi adventum apud inferos prædicante, 2. de proditione Judæ & 3. in Diabolum & infernum post proditum à Juda Christum, in eadem Bibliotheca Græce exstare testatur lib. V. pag. 135. sq. Hic est Eusebius Phœnix, qvi contra Manichæos scripsit, sed quod opus itidem intercudit. Homiliæ 50. autem ad populum & Monachos, sub ejus nomine editæ à Jo. Gagnejo Paris. 1547. atqve ibidem 1561. 8. & Antvverp. 1555. reculæ, atqve sub nomine Eusebii *Gallicani* recensitæ ab Andrea Schotto in Bibl. Patrum Colonienfi T. V. A. 1618. atqve inde Tomo VI. Lugd. farrago sunt

funt variorum scriptorum latinorum, Hilarii Arelatensis, Eucherii Lugd. Fausti Regiensis qui & ipse *Eusebius* dictus, Casarii, Maximi Regiensis vel Taurinensis, Gregorii M. Isidori, Bedæ. Vide Tillemontium pag. 128. Edm. Albertinum de Evcharistia pag. 877. Combessium in Bibl. Concionatoria T. 1. in recensione auctorum pag. 12. & 18. Labbeum T. 1. de Script. Eccles. pag. 297. 310. Eliam du Pin Bibl. Ecclesiastic. T. 4. p. 175. & Latini Latini Bibliothecam sacro-profanam T. 1. pag. 114. seq. ubi castigationes quædam ad illas homilias exhibentur. Aliæ sunt homiliæ CXLV. in Evangelia festosque dies, in Bibliotheca Concionatoria Lugd. 1588. & Combessiana, atque una cum prioribus editæ Paris. 1575. 8. & Tom. VI. Bibl. Patrum Lugd. quæ Schottus potius pro Bedæ vel Rabani collectaneis ex B. Augustino, Gregorio aliisque Patribus habere se affirmat, inter Brunonis Astensis A. 1151. defuncti opera prodierunt Venet. 1651. f. Nonnullas quæ Eucherium Lugd. auctorem habent, edidit Jo. Livinejus Antvverp. 1602. 8. De Vita hujus Eusebii Emeseni à Georgio Laodicensi Episcopo scripta vide Socratem II. 9. & Sozomenum III. 6. Nicephorum IX. 5.

Sub Eusebii *Episcopi* nomine exstat latine à Carolo Fabiano versa oratio de commemoratione sanctorum ex edit. Thomæ Galleti, in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensis A. 1639. T. 1. pag. 826. In hac refertur, quid Eusebius Episcopus nescio quis responderit Alexandro roganti, quem fructum ferant qui sanctos ac beate defunctos colunt.

Eusebius Episcopus in Synodo CPolitana A. C. 360. depositus cum Eustathio & Eleusio. Philostorg. V. 3.

Eusebius Episcopus, ad quem plures exstant Epistolæ Isidori Pelusiota.

Eusebius Episcopus cujus Opus adversus Andream *ἐγκλησις* sive inclusum memorat Photius Cod. 162. Vide infra, Eusebius Thessalonicensis.

Eusebius *Eunuchus* sub Constantio Imp. Vide Godofredum pag. 199. ad Philostorgii IV. 1. & in Prosographia Codicis Theodos. p. 359.

Eusebius *Gallicanus*. Vide supra in Emeseno. *Plaustra sermonum* ab eo composita ait Honoratus Massiliensis sive quisque auctor vitæ Hilarii Arelatensis, apud Henschenium ad V. Maji Tomo 2. Atque hunc Baronius atque Schottus putant notari ab Hartman-

no, Rabani Mauri discipulo, cujus in poemate quodam apud Canisium T. V. Antiqv. Lect. laudantur Episcopi *Martinus, Proclus, Casarius, Eusebiusque.*

Eusebius Gennadio cap. 35. memoratus ante Vigilantium, quem oppugnavit Hieronymus. *Eusebius*, inquit, *scripsit de crucis Domini mysterio, & Apostolorum, precipueque Petri constantiam virtute crucis, indeptam.*

Eusebius Episcopus *Heracleensis*, qui subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius Pater S. *Hieronymi* Stridonensis, qui & ipse integro nomine Eusebius Hieronymus appellatur.

Eusebius *inclusus*, à Constantio Imp. Ariano, vide Martylogia 14. August. Romæ ejus nomine Ecclesia dedicata est.

Eusebius *Laodicensis* Episcopus. supra in Eusebio Alexandrino. Alius Eusebins Laodicensis presbyter, qui in Concilio Chalcedonensi vices Macarii Episcopi Laodic. gessit.

Eusebius Episcopus *Larissenus*, qui interfuit Synodo CPolitanæ sub Menna. A.C. 536.

Eusebius *Lyciæ & Pamphiliæ* præses sub Constantino M. Cod. Theodos. lib. 13. tit. 10. de censu lege 2.

Eusebii Martyres complures in Martyrologiis memorantur, quos singillatim referre nihil attinet, uti nec eos, qui in Gruteri Inscriptionibus sunt obvii.

Eusebius *Magnesia* Episcopus, qui subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius *Mediolanensis* præfectus. Vide infra, Eusebius præfectus.

Eusebius *Mediolanensis* Episcopus, Ennodio celebratus, qui Synodo Chalcedonensi suffragatus synodicas literas scripsit ad Leonem Papam. De eo Baronius ad Martyrolog. Rom. 12. August.

Eusebius *Monachus*, cujus meminit Nicephorus XI. 37. & XIII. 10. Hist. Nescio idemne quem apud Carras philosophatum scribit. XI. 40. vel ad quem scribit S. Nilus lib. 1. Epist. 136. edit. Allatii. Certe alius de quo mentio in Theodori Studitæ lib. 2. Epist. 24.

Eusebius *Myndius* sive Myndo Cariæ oppido oriundus, Ædesii discipulus. Eunapius in Maximo. pag. 69.

Eusebius *Nicomediensis*, Eusebii Pamphili frater vel consobrinus, Beryti primum, tum Nicomediæ Episcopus, denique circa A.C. 338. in locum detrusi Pauli Confessoris evehctus ad sedem Constan-

- tinopolitanam à Constantio Imp. Nicomediæ teste Zonara Julianum educavit (postea Imperatorem) *quem genere longius continebat*, ut narrat Ammianus XXII. 9. Luciani Martyris discipulus, atqve inde Collucianista Ario apud Theodorum p. 21. Hist. Cujus Aarii magnus licet fautor, pacem tamen cum Julio Rom. urbis Episcopo & communionem cum Ecclesia Catholica ad obitum usque retinuit, ut observat Valesius ad Socratem pag. 181. Confer Bulli defensionem fidei Nicænæ. pag. 515. Nihil ejus hodie exstat præter Epistolam ad Paulinum Tyri Episcopum apud Theodorum lib. 1. cap. 6. & quæ de altero libello sive Epistola coram Synodi Nicænæ Patribus producta Ambrosius lib. 3. de fide cap. 15. ac Theodorus lib. 1. Hist. cap. 8. Tum libellus poenitentiae sive satisfactionis quo ad Episcopos missus A. C. 328. sedis suæ Nicomediensi restitutus est, apud Socratem 1. 14. Sozom. II. 16. Tripartit. II. 17. & Niceph. VIII. 43. licet illam Palinodiam supposititiam esse contendit auctor Apologiae portus Regii, Gallice editæ A. 1669. parte IV. pag. 32. seq. neque habet quæ objectionibus ejus respondeat Tillemontius in Memoriis Histor. Eccles. T. VI. parte 3. pag. 926. seq.
- Eusebius Episcopus *Nicopoleos*, qui Concilio Ephesino subscripsit.
- Eusebius *Novatianus*, quem de partibus Asiæ ad se venisse scribit Cassiodorus cap. 5. divin. lect. ubi mira de ejus eruditione, licet sub quintum ætatis annum oculorum usu penitus privati.
- Eusebii *Officiorum Magister* sub Athanasio Imp. memoratus Theodoro Lectori lib. 2. Hist. pag. 559.
- Eusebius *Palatinus* nullus est, sed duo Martyrum Afrorum nomina sunt Eusebius & Palatinus. Vide Bollandum T. 1. Martii p. 366.
- Eusebius Episcopus *Pelusi*, qui Concilio Ephesino subscripsit.
- Eusebius *Phanix*, qui scripsit contra Manichæos. Vide supra, Eusebius Emesenus. Meminit Epiphanius. T. 1. pag. 638. Theodorus lib. I. de hæret. fabulis cap. 28. & Niceph. VI. 31. Hist.
- Eusebius Mediolanensis *praefectus* sub Honorio Imp. Paulinus in vita S. Ambrosii. Vide supra, Eusebius Comes. Ad hunc Eusebium Symmachi Epistolæ, VIII. 34. IX. 52.
- Eusebius *presbyter* Alexandrinus, qui interfuit Concilio Nicæno. Gelas. II. 3. de actis Concilii Nicæni.
- Eusebius *presbyter* ad quem scribit Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 10.
- Euse-

- Eusebius presbyter Nicænus, qui una cum Constantino presb. interfuit Concilio Chalcedonensi, & Episcopi Nicæni Anastasii vi-
ces gessit.
- Eusebius Episcopus *Romanus* A. C. 310. de quo Martyrologia XXVI.
Sept. Jactatas sub ejus nomine ab Isidoro Mercatore Epistolas
explodit David Blondellus in Pseudo Isidoro p. 403. seq.
- Eusebius Lector Romanus. infra in Vercellensi.
- Eusebius Episcopus *Samosatenus*, fidei Catholicæ adversus Arianos
strenuus propugnator, & à Valente Imp. missus in exilium,
post cujus mortem ab Ariana muliere, quæ è tecto in transeuntis
caput tegulam immisit, fuit occisus A. C. 379. De eo multa
Theodoritus in Hist. Eccles. & Baronius ad Martyrolog 21. Junii,
Tillemontius Tomo VIII. Memor.
- Eusebius *Sardus*. Vide infra, *Vercellensis*.
- Eusebius *Scholasticus*, Troili Sophistæ discipulus, qui heroico versu li-
bris IV. Græce scripsit *Taiavida* sive de bello Arcadii contra Gai-
nam Gothum. Vide Socratem VI. 6. & Nicephorum XIII. hist.
Eccles. cap. 6. pag. 362.
- Eusebius Episcopus *Sebastia* Palæstinae. Vide Godofredum ad Philo-
storgium pag. 244.
- Eusebius Sophista. Vide supra Alexandrinus & Arabius.
- Eusebius *Seleucoboli* in Syria Episcopus, qui interfuit Synodo Chal-
cedonensi.
- Eusebius *Seleucia* Syriae Episcopus, qui subscripsit conciliabulo Seleu-
ciensi. Epiphan. LXXIII. 26. T. I. pag. 874.
- Eusebius Episcopus *Thessalia*, qui Andreæ Monachum, Aphthartodo-
cetarum hæresi addictum, breviori primum parænesi, deinde
decem libris confutavit, de quibus videndus Photius Cod. 162.
Ad hunc Eusebium exstat Epistola Gregorii M. lib. IX. 69. de
perversitate ejusdem Andreæ Monachi, ex qua Episcopum
Thessaliæ fuisse constat, quod Photius tacuit, Episcopum mo-
do fuisse testatus. Alii pro *Thessalia* Episcopo legunt *Thessaloni-
censem*, quod probatur Clarissimo Caveo ad A. C. 601.
- Eusebius Tyri Episcopus, qui Synodo quintæ interfuit, A. C. 553.
- Eusebius Episcopus *Valentianopolis*, defensor Joannis Chrysostomi.
- Eusebius Sardus, ex Romanæ Ecclesiæ lectore *Vercellensis* Episcopus,
qui Calendis Augusti colitur. De eo nolo repetere quæ
Ad

ad A. C. 354. præclare idem Caveus, tantum addo Vitam ejus ab antiquo auctore scriptam, legi apud Ughellum Italix sacre Tomo IV. & Commentariorum Eusebii Cæsareensis in Psalmos ab Vercellensi latine translatorum meminisse Hieronymum adversus Vigilantium his verbis: *Sic in culpa ejusdem confessionis Vercellensis Eusebius, qui omnium Psalmorum Commentarios hæretici hominis vertit in nostrum eloquium, licet hæretica prætermittens, optima quæque transtulerit.* Denique Epistolas in exilio scriptas ad Presbyteros & plebes Italix, & ad Patrophilum, legi etiam in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensi T. I. pag. 627. & in editione Bibliothecæ Lugdunensi Tom. V. pag. 1227.

XXVIII. Scriptores Græci Hist. Ecclesiasticæ deperditi.

Hegesippus * libris V. de successione Apostolicæ prædicationis, de quo opere dixi supra cap. 1. pag. 188. seq.

Judas & Julius Africanus in suis Chronographiis, de quibus itidem dixi pag. 199. & 296. Apud Eusebium vero VI. 13. & Hieronymum in Catlogo cap. 38. legas *Cassiani* *χρονολογίας* mentionem fieri in Clementis Stromatis, quam in opere illo Clementis non reperiō.

Philippi Sidetæ Presbyteri, qui post sæculi V. initia claruit, *χρειατικῆς ιστορίας* sive Historiæ Christianæ ab Orbe condito ad suam ætatem libri XXXVI, sed longe pluribus ac mille propemodum, tomis, singulis enim libris argumentum, tomi integri magnitudine præmiserat, & librum unumquemque λόγῳ sive τῷ μὲν XXIV. iterum distinxerat, quod voluminosum opus auctori Historiæ Tripartitæ XII. 3. multam visum est habere confusionem, nec satis prodesse legentibus, uti magis etiam constat ex Socratis VII. Hist. cap. 27. Nicephoro XIV. 29. & Photio Cod. 35. Fragmentum

* Ante Hegesippum, à Sozomeno in præf. laudatur inter scriptores Hist. Ecclesiasticæ *Clemens*, neque improbable est, quod Valefio placere video, respici ab eo opus recognitionum Clementi Rom. tributum, licet Clemens etiam Alexandrinus in Stromatis & deperdito Hypotyposeon opere plura ad Historiam Ecclesiasticam primorum temporum facientia observavit. Non obstantibus autem Clementis, Hegesippi, Judæ & Julii Africani scriptis, vere tamen Eusebius pag. 4. Hist. ait *πρωτον* se τῆς ὑποθέσεως ἐπιβῆσαι, primum argumento huic explicando & Historiæ Ecclesiasticæ scribendæ animum applicuisse.

tum hujus Philippi insigne de Scholæ Alexandrinæ successionē vulgavit illustravitque V. C. Henr. Dodvvelius ad calcem dissertationum in Irenæum, Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum Acta disputationis de Christo, in Perside Christianos inter Gentiles ac Judæos habitæ, cui ipse Philippus interfuit, complexum, habetur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. V. pag. 137. qui tamen fallitur lib. IV. pag. 179. ubi ad hunc Philippum refert fragmentum de tinctura æris Persici & ferri Indici. Nam verba βαφὴ τῶν Πέρσαις ἐξευρημένῃ χαλκῷ χρυσαφείσῃ ἀπὸ δρχῆς Φιλίππου, tincturam jam tempore principatus Regis Macedonum Philippi descriptam significant, ut recte notavit Cotelerius T. 3. monument. pag. 598.

Hesychius presbyter Hierosolymitanus, è cujus Historia Ecclesiastica locus de Theodoro Mopsvesteno circa A. C. 428. defuncto affertur in Collatione V. Synodi V. habitæ CPoli A. C. 553. T. 2. Binii parte 2. pag. 71.

Johannes *Presbyter Ægeates scripserat à depositione Nestorii & Theodosii junioris temporibus Historiam Ecclesiasticam libris decem. Ex his quintus (solos enim priores quinque legisse se testatur Photius Cod. XLI.) desinebat in depositione Petri Fullonis A. C. 483. Idem est ὁ Διακρινόμενος in Originibus CPol. Combessii pag. 24. 28. 33. cum Eusebio allegatus, & Joannes Diacrinomenus ex cujus Historia Ecclesiastica affertur non nihil à Theodoro Lectore lib. 2. Hist. Eccles. p. 563. & ex eodem ut videtur Theodoro in Synodo VII. Act. 5. T. 3. Binii pag. 609. seq. Vocabant enim se Diacrinomenos ** qui à Chalcedonensis Synodi decretis recedebant, & Dioscorum sectabantur. Hic vero Johannes non in ista tantummodo Historia sua, sed etiam alio peculiari opere Synodum Chalcedonensem oppugnavit, ut refert idem

P

Pho-

Libri 5ti Pars Altera.

* Hunc Joannem diversum puto à Joanne Rhetore, cujus Historiam laudat Evagrius licet cum eo eundem facit V. C. Mich. le Qvien ad Damascenum T. I pag. 369. nec minus diversus est haud dubie à Joanne Antiocheno Malala, cum quo confundit Combessius in Orig. CPolitanis pag. 59.

** Nicetas lib. IX. thesauri : Διακρινόμενοι ὠνόμασαν ἑαυτοὺς ἐκ τῆς μὴ συντίθεσθαι τοῖς δογματιθεῖσι παρὰ τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων πατέρων. Adde Cotelerium Tomo 3. monument. Eccles. Græc. pag. 641. & Cangium pag. 51. ad Zonaram.

Photius Cod. XLI. & LV. ubi hæreticum Nestorianum † appellat, calami lapsu credo, quem Eutychianum volebat dicere. *Basilius* Cilix una cum Theodoro Lectore citatur in Græco scholio ad Evagrii III. 21. is nempe à quo Historiam Ecclesiasticam libris tribus scriptam testatur Photius Cod. XLII. à Marciano Imp. usque ad tempora Justinii Thracis, quæ libro tertio persecutus fuit. Eundem Cilicem Basilium Presbyterum Antiochenum Anastasio imperante clarum & fautorem Nestorianismi libros XVI. dialogi in morem scripsisse adversus Jo. Scythopolitanum *Μανιχαϊσμός* (quo nomine tum temporis hæresin Eutychis perstringebant) defensores refert idem Photius Cod. 107. & 95. ex quo discimus opus illud inscriptum Leontio cuidam *ἰσωπάτω καὶ Θεοφιλεστάτω πατρί*, colloquentesque inductos Lampadium, Tarasium & Joannis propugnatorem Marinum. Quod si idem est Basilius cujus Svidas in *Ἀρχέλα* & *Βασίλει* meminit, ut sane ætas qua vixit svadet, factus deinde Irenopoles, in Cilicia Episcopus, scripsit etiam eodem Svida teste adversus Archelaum presbyterum *κολωνέας*.

Ex *Philonis* Philosophi Historia Ecclesiastica profert nonnulla Mich. Glycas, Annal. pag. 282. seq.

Nescio cujus *Amorionis* Historia Ecclesiastica inter Codices Græcos MSS. Bibl. Scratiacensis memoratur apud Possevinum in Appendice ad Apparatum sacrum, qui etiam *Zacharia* Rhetoris Historiam Ecclesiasticam MS. CPoli, ex Verderio annotat. Sunt & qui *Theodori Metochita* citent Historiam Ecclesiasticam, inquit Labbeus in protreptico de scriptoribus Hist. Byz. pag. 51. quam mihi nondum vidisse fas fuit.

XXIX. PHILOSTORGIUS. ex Borissi pago Cappadox, Carterii Eunomiani a) & Eulampii (cujus pater Anysius presbyter

† Fuit & Chronographus cui *Nestorianus* nomen, qui Historiam suam ad Leonem juniorem perduxit. Chronicon Paschale pag. 324. *καθ' ὃς Νεστοριανὸς ὁ σοφιστὰς χρονόγραφος ὡς Λέοντος, συνεγράψατο*. Eadem habet 110. Malala II. pag. 85. qui Nestoriani etiam meminit. pag. 117.

a) Philostorgius ipse IX. 9. qui testatur Eulampium matrem persuasionibus suis patrem Anysium fratresque & alios propinquos ab hominibus professione ad Eunomii sectam deduxisse. Alius Philostorgius *ἄριστος ἰατρὸν* sub Valentiniano & Valente, de quo noster VIII. 10. Alius cujus meminit Adrianus III. 17. Epictetorum dissertationum.

bytererat) filius, Eunomianus & ipse, atqve tum cum Eunomius Cæsarea A. C. 388. pelleretur, viginti annos b) natus. Hic semi-Arianos non minus quam Catholicos graviter passim perstringit, Arianos vero & Eunomianos defendit, celebratqve libenter, & effert laudibus, unde diu est quod Historiam ejus non Historiam sed *Encomium Hæreticorum & criminationem atque vituperationem Orthodoxorum* inscribendam esse monuit Photius c) Cod. XL. Atheum vero dictum fuisse Philostorgium male colligunt viri docti ex hoc Epigrammate perperam accepto, quo Eunomianus quidam laudare utiqve, non proscindere opus Eunomiani hominis voluit:

ἰσορίην ἐτέλεσα, θεῷ d) χαρίτεσι σοφῆσι.
περίγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμεν.

*Historia telam bene Numine dante peregi,
Contextens opere plurima vera meo,*

Scriptit *Historia Ecclesiastica* * ab controversiæ Arianae initiis sive ab A. C. 300. usque ad A. 425. quo Valerianus Junior Honorio successit, Volumina duo, quorum singula in τόμοις, λόγοις sive libris sex distinctierant, ut adeo in universum libri essent duodecim. Horum primæ literæ si conjungerentur, nomen auctoris referebant, cujusmodi ἀκροσχιδαίς e) operibus suis intexuere olim Epicharmus & Heraclides Ponticus, atqve Philostorgii exemplo Nicepho-

P 2

rus

b) Idem X, 6.

c) Photius: ἡ δὲ ἰσορία, τῶν αἰρετικῶν ἐστὶν ἐγκώμιον αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ὁρθόδοξων διαβολὴ καὶ ψόγος μάλλον ἢ ἰσορία. Atque iterum: ἰσορίαι δὲ τῶνναντίω σχεδὸν ἀπασιν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. Ἐξάγει τὰς Ἀρειανίζοντας ἀπαντάς, λοιδορίας πλύνει τὰς ὁρθόδοξους, ὥς εἶναι τὴν ἰσορίαν αὐτῆς μὴ ἰσορίαν μάλλον ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἰρετικῶν, ψόγον δὲ γυνόν καὶ κατηγορίαν τῶν ὁρθόδοξων.

d) Jacobus Godofredus, qui in prolegomenis ad Philostorgium fuisse atqve erudite de illo scriptore, & de ejus eruditione in omni genere literarum differit, legit ἐτέλεας αἰδέας, putatqve esse Epigramma hominis Catholici, cui Eunomiano proprium nomen. Sed Godofredum refellit Jo. Pearsonius notis ad Symbolum Apostolicum pag. 309. edit. latina.

e) Hinc Nicephoro audit ὁ Ἐκκλησιαστικός lib. XII. 29. Hist. quem alioqui tanquam hæreticum solet vocare Θεομισή τοῦτον Deo lib. I. pag. 35. & lib. VII. cap. 19.

c) Vide Mureti Varias Lect. IX. ult. Menagium ad Laërt. p. 227. Vossium Hist. Græc. II. 20. Vetus Epigramma apud Jac. Godofredum pag. 17.

rus Callistus, è latinis Ennius, Commodianus, Damasus aliique. Opus ipsum Philostorgii diu est quod intercidit: sed præter brevem de eo notitiam judiciumq; ac censuram in Photii Bibliotheca Cod. XL. obviam, ejusdem Photii ampla ex singulis duodecim libris excerpta servata sunt, quæ habuit Venetiis Diegus Hurtadus, Gesnero teste, & primus ex codice Bongarsiano Græce edidit, & capitibus distincta cum versione sua & uberrimis doctisque annotationibus & prolegomenis indiceque locupletissimo in lucem protulit Jacobus Godofredus, Genev. f) 1642.4. Eadem excerpta MSS. editis longe emendatiora habere se testatus est Bochartus Tom. I. lib. 2. Hierozoici cap. 55. Atque Bocharti codicem Valesio à se communicatum refert Stephanus le Moyne notis ad Varia sacra pag. 379. Itaque ad eum & Scoriacensis codicis lectiones passim provocat Henr. Valesius, nec minus ad emendationes, quas Codici suo Lucas Holstenius adscripserat. Edidit laudatus Valesius Philostorgii excerpta emendatiora cum meliore versione sua notisque ad calcem Historiæ Theodoriti, Evagrii & Theodori Lectoris Paris. 1673. fol. quæ editio recusa est Moguntia ut habet titulus sive potius Francofurti 1679. nam quæ Amstelodamum A. 1695. in fronte præfert, illa ipsa Moguntina est, novo titulo ornata. Præter fragmenta Philostorgii ex Nicetæ lib. V. thesauri, ex Johanne Antiocheno (cujus locum primus attulit Salmasius p. 407. ad Solin.) Svida & Photio à Jac. Godofredo producta, nova etiam ex Svida à se observata Valesius editioni suæ subjunxit. In notis Valesii Godofredus frequentissime reprehenditur, interdum etiam satis acerbè, ut pag. 130. ubi imperitiam ejus in legendis Græcis exemplaribus & pag. 136. ubi Græcæ lingvæ in illo imperitiam castigat. Verum audiendus sane erat Godofredus, vir bene doctus & multis nominibus præclare de literis meritis, qui in prolegomenis pag. 57. seq. veniam à lectore æquo sibi pollicetur his verbis: *Novi ipse, quam in multis contextus ipse inemendatus exeat, quam multa quoque desiderari possint in prima hac Interpretatione, quot denique menda* ubi-

Γράμματα δώδεκ' ἔχει Φιλοστόργιος, ἑνὸς καλόν.
 Τέσσα δὲ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τέττας.
 Ἀρξάμεν πρῶτος ἀπὸ γράμματος, εἴτ' ἐν ἐφεξῆς
 Καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς εἰς ἑνὸς γράφας.

f) Male 1634 excusum in Eliæ du Pin. Bibl. Scriptorum Eccles. T. 4. pag. 77. Godofredi Dissertationes in Philostorgium thesaurum sinceræ totius Historiæ Ecclesiasticæ vocat Claudius Sarravius Epist. 45.

ubique irrepserint. Verum & mihi & Typographo veniam sperare licet, non unâ ratione: Ipsa primum scripti hujusce ratio id sperare jubet. Notum iis, qui in Manuscriptis versantur, quam inemendatis his uti plerumque contingat, ejusmodi certe fuit is quo nos usus sumus ex illustrissima Bernatum-Bongarsiana bibliotheca, humanitate Viri Doctissimi Clarissimique D. Luithardi mihi concesso: Notum deinde, quantus labor in hujusmodi eclogis, fragmentis, ἀποσπασμάτων, quorum series interrupta, probe statim in capita dissecandis, inque Latium vertendis versetur: quando multa sepe aliunde adsumi oportet ad eorum sensum probe adsequendum, multum certe manu animoque versanda illa, priusquam de fine & scopo cuiusque, sensuve liquido constare possit. Adde quod Photii censuram judiciumque à Philostorgianis distinguere sepe operosum erat. Altera excusationis ratio est, ipsa editionis festinatio, quam impatiens rei literaria juvande studium nobis extorsit. Nam ut in studiis illud volupe, cum ex abdito quid eruere primum datur, ita illud ipsum ilico in publicum sine ulla compendinatione depromere in summa voluptatis mea parte ipse ponere soleo. Hinc igitur festinatio illa, non sine vitio aliquo: sed quam opinor pratulerit optimus quisque tam lentis nominibus hominibusque, qui longa expectatione alios torquere solent, adque scientia sua auctoritatem pertinere putant, si reperiis à se soli quam diutissime incubent. Quare pro scuto mihi illud,

Da veniam subitis, non displicuisse meretur,

Festinat, Cæsar, qui placuisse tibi.

Postrema excusationis nostræ ratio est, quod Philostorgii sive mavis Photii contextus una cum versione à me subito effusa, absente me Legationibusque assidue fungente, vel Consulare munus obeunte, typis mandata sunt: quæ aliquin sub oculis meis constituta prælo saltem currente emendare accuratius, subque limam revocare attentius potuisssem. Etiam à Stephano Clerico Philostorgium recensitum, & in eo non pauca, quæ & Godofredum & Valesium præterierunt observata, notat filius Joannes Clericus præfat. ad parentis sui patruive Davidis Clerici quæstiones sacras Amst. 1685. 8.

XXX. SOCRATES CPoli a) natus atqve educatus, Grammaticos ibi audivit Ammonium atqve Helladium b) ambos à Christi nomine alienos, & ob templa Idolorum A.C. 389. Timasio

P 3

a) Socrates ipse V. 16.

b) Idem ibid. ac Photius Codice 28.

sio & Promoto COSS. destructa c) profugos Alexandria, atqve CPolicommorantes. Postea Troilo Sophistæ in Rhetoricis operam dedisse non sine caussa Valesius d) conjicit. *Scholastici* e) cognomen facit ut caussas eum in foro egisse noscamus. Novatianis favisse se non uno prodit loco, f) quod & Jacobus Billius animadvertit lib. 1. Observatt. sacr. cap. 26. etsi propterea ipsum fuisse *κατὰ τὸν* sive Novatianum, parum esse credibile, contra Nicephorum g) aliosqve qui illud affirmant, pluribus disputat laudatus Valesius, præcipue illo pugnans argumento, quod Socrates VI. 20. & 23. Novatianos hæreticos annumerare non dubitavit, & perpetuo Ecclesiæ & Catholicis solet eos opponere.

Scriptit *Historia Ecclesiastica* ad Theodorum, h) quem *ἱερεὺς τοῦ ἀνδραγωγίου* vocat, libros VII. ab Anno I. Olympiadis CCLXXI. CHRISTI 306. quo Constantinus Imperator est renunciatus, ad Annum II. Olympiadis CCCV, Consulatum Theodosii junioris XVII. i) Annum Christi 439. *Rufini* k) primo fidem secutus, postea

ex

c) Socrates loco laudato, Sozomenus VII. 15. Theodoritus V. 21. seq. Tripartita IX. 27. Nicephorus XII. 25. Marcellinus in Chron. &c.

d) Valesius in Socratis vita.

e) Scholastici, Rhetores dicti sunt, tum etiam advocati ac legisperiti. Vide Vales. ad Socratem pag. 77. Cangii glossaria & quæ viri docti, ad Petronium. Hanckius de Romanarum rerum scriptoribus pag. 178. seq.

f) Ut quando Novatum s. Novatianum Martyrio functum sub Valeriano scribit IV. 28. quod diserte negant Eulogius apud Photium Cod. 182. & Pacianus lib. de pœnitent. Confer Jo. Felli Episcopi Oxoniensis notas ad Cypriani Epist. 61. p. 145.

g) Nicephorus Lib. I. cap. 1. & lib. XI. cap. 14.

h) Gregorius M. VI. 31. Epist. ait Sozomeni Historiam Ecclesiasticam ab Apostolica sede non recipi, quod Theodorum Mopsveltia laudat. Hinc Jo. Jacobus Hofmannus in Lexico universali putat à Gregorio per memoriae lapsum, Sozomenum nominatum esse pro Socrate. Videtur itaqve Hofmannus existimasse Theodorum hunc cui opus suum Socrates inscripsit, & quem laudat II. 1. & IV. 48. esse Theodorum Mopsvesterum. Sed is jam A. C. 430. obierat, & Socrates Theodorum suum post A. C. 439. alloquitur.

i) Socrates ipse VII. ult. Ait autem Historiam suam complecti Annos 140. numerum rotundum ita præferens accurato, qui est 133.

k) *Rufini* libros duos Historiæ Ecclesiasticæ, quos ab Arii initio ad Theodosii M. obitum productos non accurato valde studio, atq; ut Valesio in vita Socratis videtur, memoriter composuit, inscripsitqve Chromatio Aquilejensi Episcopo, è latino *Grace* ver-

ex melioribus in quæ incidit monumentis emendavit quæ perperam ille tradiderat, & librum primum ac secundum, quibus pleraque Rufini expreſſerat, de integro novos fecit. Paſſim quoque oſtendit multum ſe tribuere *Sabino* Macedoniano 1) à quo & ipſo ſubinde deceptum viri docti, arguunt. Merito tamen judicii & induſtriæ laus ei relinquitur, quam pro cæteris argumenti illius ſcriptoribus Socrati Valeſius vindicat. Socratem libenter ſequitur Sozomenus, ne de Nicephoro dicam, qui integrum prope in Hiſtoriam ſuam tranſtulit,

Græ-

verterunt *Gelaſius* Cæſareenſis & *Cyrillus* Hieroſolymitanus, teſte Photio Cod. 89. Rufini Hiſtoria uſum ſe fuiſſe teſtatur Socrates lib. 2. cap. 1. nec diſſitetur in libro primo & ſecundo Hiſtoriæ ſuæ, veſtigiis ipſius prius inſtituiſſe. Sed poſtea Athanaſii ſcripta & clarior illa ætate Virorum Epiſtolas naſtus, intellexit pleraque à Ruſino tradi perperam & falſo, itaque totum ſuum librum primum & ſecundum non dubitavit ἀνωθεν ὑπαγαγεῖν *novos ex integro diſtare*, atque locupletare libello depoſitionis Arii, & Imperatoris Conſtantiſini Epiſtoliſ. Socratem uſum fuiſſe Græca Rufini verſione contendit Henr. Dodwellus de jure Laicorum ſacerdotali pag. 278. Theodoritum Petavius in diatriba de poteſtate conſecrandi p. 83. atqui ambo unum locum Rufini diverſimode interpretantur, itaq; ſaltem alteruter ipſorum functus ipſe loco interpretis fuerit. In Actis ſeptimæ Synodi ſive ſecundæ Nicænæ, actione prima T. 3. edit. Binianæ p. 494. afferuntur quædam Græce ex Rufini Hiſtoria Eccleſiaſtica, verum quæ non apud Ruſinum ſed Socratem lib. 2. cap. 27. & 38. iisdem verbis legantur, ut etiam Valeſius obſervavit. At enim quod ab illo viro doctiſſimo eſt omiſſum, in iisdem Actis pag. 491. præducitur Græce locus prolixior ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἣν Φίνος πρεσβυτέρη ρώμης ad verbum tranſlatus ex Ruſini lib. 1. Hiſt. cap. 28. ſeq.

- 1) Godfridus Hermantius præf. ad vitam S. Athanaſii : *Plusieurs celebres auteurs de notre ſiècle avoient déjà remarqué un tres grand nombre de fautes dans l'hiſtoire de Socrate, dont Sozomene n'a presque eſté que le copiste. Et en eſſer ces Hiſtorien aiant ſuivi en pluſieurs rancontres un ancien auteur nomme Sabin, de la ſecte des Macedoniens, il ne ſant pas ſ'etonner, qu'il ſe ſoit égaré ſous la conduite de ce guide, que l'on peut preſumer raiſonnablement, n'avoir pas eſté fort fidelle. De Sabino illo Macedonianorum Heracleæ in Thracia Epiſcopo, cuius συναγωγὴν τῶν συνοδικῶν ſive Aſſetorum Synodicorum collectionem (à Concilio Nicæno uſque ad Valentis tempora, ſub quo vel ſub Gratiano ſcripſiſſe videtur) laudat Socrates pag. 22. 31. 92. 95. 146. 182. 204. 224. 231. Illam Mſtam CPoli ante hos centum & quinqvagiſta adhuc annos latuiſſe ex Verderio notat Poſſevinus in Appendice ad apparatus ſacrum. Plura de Sabino vide apud Tillemontium Memor. Hiſt. Eccleſ. Tom. VI. parte 2. p. 504. ſeq. Stephanum le Moyne ad Varia ſacra p. 783. & B. Ittigii Hiſtoriam Concilii Nicæni pag. 38. ſeq. ubi reſellit Sandium qui in nucleo Hiſt. Eccleſ. pag. 166. Sabino illi tribuit συναγωγὴν καὶ ἑκθεσιν τῶν ἀγίων πατρῶν ſυνόδων, quam Ravius ex oriente ſecum attulit, atque Uſſerius reſert ad Photium Tyri Epiſcopum, qui interfuit Concilio Chalcedonenſi. Anonymum vocat Seldenus pag. 68. 89. ad Eutychiei Origines Alexandrinus.*

Græce primus hos libros una cum Eusebio, Sozomeno, Theodorito Eclogis Theodori Lectoris atque Evagrio in lucem edidit Rob. Stephanus. Paris. 1544. fol. typis regis.

Latine primus quodammodo vertit Socratem, Sozomenum & Theodoritum in unum corpus *Historia tripartita* libris XII. distinctum contrahendo *Epiphanius Scholasticus*, sub sexti sæculi initia, auspiciis Cassiodori, qui hoc testatur in præf. ad illam Historiam, & cap. 17. libri de divinis lectionibus. Historia illa tripartita usus jam medio sexto sæculo fuit Liberatus Carthag. Archidiaconus in breviario Hist. Nestorianæ cap. 2. At Rufinum ex Historia tripartita suam Eusebii continuationem hausisse, error est B. Rhenani, à B. Ittigio pag. 712. de Bibliothecis Patrum recte notatus, cum Socrate ipso Theodorito ac Sozomeno antiquior Rufinus fuerit. Prodiit Historia tripartita Parisiis sine anni nota in octavo apud Franciscum Regnault, & postea ex *Beati Rhenani* recognitione Basil. 1523. 1528. 1533. 1539. 1568. atque Francof. 1588. fol. una cum Historia Ecclesiastica Eusebiana quam Rufinus vertit & duobus libris continuavit. Denique *Jo. Garecius* Monachus Benedictinus in nova Operum Cassiodori editione Historiam tripertitam ad MSS. Codd. recensuit, & locorum Socratis, Sozomeni & Theodoriti quæ Epiphanius interpretatur paginas, ex Valesiana editione, utili instituto annotavit. Rothomag. 1679 fol. *Gallicam* versionem Ludovici Cyanei, Paris. 1568. fol. apud Ægidium Gourlinum excusam memorat Franciscus à Cruce in Bibl. Gallica pag. 293. *Germanice* cum Eusebio & Rufino, Casp. Hedione interprete prodiit Tripartita Argentorat. 1545. fol.

Versio latina *Wolgangi Musculi* prodiit Basil. 1549. 1557. 1594. fol. cum Eusebio, Sozomeno, Theodoro Lectore, Evagrio atque Dorothei Tyrii vitis Prophetarum & Apostolorum ex ejusdem Musculi interpretatione, & Theodoriti Hist. Eccles. ex versione Joach. Camerarii.

Johannis Christophorsoni Cicestriensis Episcopi, qui Eusebium, Socratem, Theodoritum, Evagrium, & exceptis tribus postremis libris à *Suffrido Petri* suppletis Sozomenum vertit, sed ad Socratem interpretandum nullos, ut observat Valesius, Codices MSS. adhibuit, Paris. 1571. Colon. 1581. fol. & ex *Jo. Jacobi Grynæi* recognitione

gnitione atque cum ejus notis Basil. 1570 fol. & apud * Sebast. Henricum Petri 1611 fol. Socrates & Sozomenus ex Christophorsoni versione, cum Suffridi Petri supplementis scholiisque, in Bibliothecis Patrum T. 5. Colon. & T. 7. Lugd.

Græce & latine Socrates cum Christophorsoni versione, junctus Eusebio, Sozomeno, Theodoretto atque Evragio vidit lucem Genev. 1612. fol. Inde *Henricus Valesius* ex Regio MS. quo Rob. Stephanus usus fuerat, & Variis Lectionibus Codicum Florentini Bibl. S. Laurentii, & Sfortiani Bibl. Vaticanæ. nec non ex Leonis Allatii MS. Theodoro Lectore qui in Historiam suam tripartitam plura libri 1. & 2. Socratis transtulit, hunc scriptorem castigavit, & cum Sozomeno, latina versione nova atque eruditis notis illustratum vulgavit Paris. 1668. f. quæ editio recusa Moguntia 1677. f. Eo ipso anno Parisiis scriptores Hist. Ecclesiasticæ ex Valesii versione, latine, Græco textu notisque interpretis omissis prodierunt. Editioni Græcolatinæ quam dixi lucem vidisse Moguntia, novus A. 1695. titulus præfixus est, Amstelodamum præ se ferens.

Gallice Socrates & Sozomenus Ludovico Cousino interprete, Paris. 1676. 4. Confer Ephemerides Parisienses illius anni p. 101. sq. ubi hallucinationes quædam Socratis notantur, quemadmodum & ab Elia du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. p. 79.

Hæc de Socrate, *scriptore* (ut non ab re judicat Stephanus le Moyne prolegomenis ad Varia sacra) *satis accurato*. Ex ejus Historia Ecclesiastica affertur aliquid in Synodo septima (Nicæna II.) Act. 1. T. 3. Binii pag. 492.

XXXI. *Salamanes* a) *Hermias* SOZOMENUS, narrat avum suum patre Ethnico natum, Bethelia Gazæorum vico primum cum

Libri 5ti Pars Altera.

Q

• Vide hanc editionem recensitam in B. Doctoris mei Ittigii libro de Bibliothecis Patrum pag. 737.

a) Ita nomen hujus scriptoris effert Theodorus Lecter & Photius Cod. 30. Ac Salamanis quidem nomen, quo Monachus appellatur apud Sozomen VI 32. VIII. 15. potest ei hæsisse ab uno è majoribus, quos è Palæstina ortos scribit V. 15. Vide Valesium in Sozomeni vita & in notis pag. 98. Alii vocant *Hermiam Sozomenum*, Salaminium; ut Codices duo MSS. eodem Valesio teste, & Nicephorus Callistus in *πivaxi* sive indice capitum: vel *Hermiam Sozomeni* ut in jure Græco Romano pag. 293, & 295. *ὁ Σωζομενῆς ἑρμειᾶς*, quod interpres vertit: *Hermias Sozomeni Filius*.

cum toto domo sua Christianam fidem amplexum esse, & postea ingenio & doctrina, atque interpretandis sacris literis b) valuisse. Ipse vero, scholasticus sive caussidicum agens CPoli, c) molestias fori dispunxit commentando aliquid ac componendo, & non diu ut videtur post Socratem * scripsit, ac Theodosio Juniori Imp. dedicavit *libros IX. Historia Ecclesiastica* ab A. C. 323. ad 439. ** sive à tertio Consulatu Crispi & Constantini Caesarum, usque ad Consulatum XVII. jam dicti Theodosii. Hoc cum ipse Sozomenus perspicue d) testatur, certum est libros plures ab eo scriptos non esse quam hodie exstant, neque postremum librum ulterius ab auctore productum quam nos hodie habemus. Nam inventio reliquiarum Zachariæ Prophetæ quæ capite ultimo libri IX. narratur, contigit Consulatu Theodosii junioris decimo septimo, e) ut Marcellinus in Chronico testatum reliquit. Quod porro Gregorius M. lib. VI. Epist. 31. *In Historia*, inquit, *Sozomeni, de quodam Eudoxio qui Constantinopolitane Ecclesiæ Episcopatum arripuisse dicitur, aliqua narrantur. Sed ipsam quoque Historiam sedes Apostolica suscipere recusat, quoniam multa mentitur, & Theodororum Mopsuestie nimium laudat, atque usque ad diem obitus sui magnum Doctorem Ecclesiæ fuisse perhibet.* Non dubium est Theodoritum f) pro Sozomeno dicere voluisse, cum in Theodorito ista legantur V. 39. Sic Svidas in *Ἀγαπητός* pro Philostorgio allegat Eusebium: In Actione 1. Synodi septimæ pro Socrate citatur *Historia Ecclesiastica* Rufini, & in jure Græco Romano pag. 295. pro eodem Socrate Sozomenus.

b) Sozomenus lib. V. cap. 15. p. 617. διέπρεπε δὲ ὁ ἐμὸς πάππρος ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν τῶν ἱερῶν γραφῶν ἐνφυῆς ἵε ὧν καὶ οὐτὶς γινῶναι αἱ δεῖ, καὶ κατὰ λόγον μετρίως ἡγμένῳ, αἷς καὶ ἀριθμητικῆς μὴ εἶναι ἀμοιρῶ.

c) Idem lib. II. cap. 3. pag. 446. οἷατε Ἀκυλίνῳ ὑπῆρξεν ἀνδρὶ εἰσέτι τῶν ὑμῶν συνδιατρίβοντι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις διὰ τὰς ἀγορεύοντι &c.

* Valesius in Sozomeni vita, Cavens in Hist. literaria, Elias du Pin T. 4. Bibl. scriptor. Eccles. pag. 80. ubi hallucinationes quasdam Sozomeni notat.

** Male in Kœnigii Bibl. usque ad A. 1423.

d) Sozomenus in præfat. pag. 397.

e) Confer Combessii Bibliothecam Concionatoriam T. 1. p. 16. 17. & T. 7. p. 582.

f) Melch. Canus XI. 6. Locor. Theolog. pag. 544. Combessius T. 1. Bibl. Concionatorix pag. 16. 41. Valesius ad veterum testimonia de Sozomeno, Garnerius in auctario Theodoriti pag. 192. Licet aliud visum Baronio ad A. 434. num. 4. & ad Martyrolog. Rom. 23. Dec. Vossio de Hist. Græcis, Miræo in Bibl. scriptorum Eccles. Raynaudo in lib. contra Cyriacos sive Dominicanos & Paschalio Quesnello diff. 2. ad Leonem M. pag. 258. Agnoscat etiam Gregorii de Sozomeno censuram Anastasius Bibl. in præfat. Hist. Ecclesiasticæ.

nus. Quid itaque incredibile, hallucinatam similiter Gregorii memoriam, *cujus auctoritas tamen tanta non est* g) ut ad ipsius nutum vel Sozomenum vel Theodorum manibus excutere debeamus. Certe hæc de Sozomeno Gregorii M. censura non impedit, quin in Concilio Florentino sess. 2. & bucusque magnus illius Historiæ usus inter eruditos fuerit, ut Petrus Guffanvillæus in notis ad illam Gregorii Epistolam observat. Novatianis perinde ut Socratem fuisse, multi notarunt, unde ejusdem cum illo fuisse sectæ scribit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. p. 372.

De Historia Tripartita Epiphani Scholastici qui tamen ex libro Sozomeni ultimo nihil in illam retulit, & de versionibus latinis *Wolfg. Musculi*, & qui morte præventus tres postremos libros *Susfrido Petri* transferendos reliquit, *Johannis Christophorsoni*, atque accuratissima *Henrici Valesii*, nec non de Græcis & Græcolatinis Sozomeni editionibus versioneque Gallica, jam dictum est in Socrate, cui semper jungi solet, & cujus vestigiis libenter videtur insistere, licet nusquam nominet, & non raro recedat ab ejus sententia, plura etiam ab eo omiſſa suppleat, & de Monachis atque Eremitis utpote inter Monachos versatus & ab eis institutus * velut in grati animi documentum haud pauca attexit Socrati præterita. Socratem judicio, Sozomenum styli elegantia quæ Xenophontem referre voluit, præstare viri docti observant. Valesius ad Græca emendanda præter Codicem Regium, quem expresserat Rob. Stephanus, consuluit etiam meliorem Fuketianum, atque Varias lectiones ex Codice Allatiano Theodori Lectoris, qui Socratis, Sozomeni quem τὸν μακρίστον Σωζόμενον vocat, & Theodoriti Historiam in compendium misit.

Scripserat Sozomenus etiam libros duos de rebus ab adſensu Christi usque ad Licinii exauctorationem, ut ipse in præfat. Historiæ suæ p. 401. testatur, ex Clemente, Hegesippo, Africano & Eusebio maxime compendium istud composuisse se testatus. Sed illud non amplius exstat.

Petrus Lambecius ab eoque persuasus W. E. Tenzelius Sozomeno tribuunt etiam irrisiōem Gentilium quam sub Hermiæ nomine habemus. Sed de illa parum verisimili doctorum Virorum conjectura vide si placet quæ notavi cap. 1. pag. 96. 97.

Q 2

Fuit

g) B. Ittigius præf. ad selecta capita Historiæ Eccles. sæculi secundi §. VI.

* Valesius in notis pag. 99.

Fuit & alius Sozomenus Præfecti domesticus ad quem Isidori Pelusiota Epistola 300. libri I. Alius item junior, Presbyter Pistoriensis, & Florentiæ educatus, qui latino sermone scripsit Chronicon ab Orbe condito usq; ad A. C. 1292. testatus se adjutum benevolentia Vespasiani librarii, urbis Florentinæ civis, quem laudat in fine Voluminis prioris. Vide Mabillonii iter Italicum pag. 174 qui hoc Chronicon MS. duobus magnis Voluminibus evolvit in Abbatia Fesulana.

XXXII. THEODORITUS Cyri, civitatis in Syria, Episcopus circa A. C. 458. defunctus, præter alia scripta (de quibus alibi) composuit * A. C. 450. ineunte, *libros quinque Historiæ Ecclesiasticæ*, in quibus veluti suppleturus omiſſa à Socrate ac Sozomeno, eam similiter perducit ab hæresi Arii usque ad principatum Theodosii junioris. Neque plures libros, nec longius productam Theodoriti Historiam legerunt Evagrius, Epiphanius Scholasticus, Photius Cod. 31. Nicephorus &c. quanquam Gennadius de Script. Ecclesiast. cap. 89. libros decem memorat, quos produxerit à fine Historiæ Eusebii & vicennalibus Constantini M. ad suum usque tempus, usque ad imperium Leonis senioris sub quo & mortuus sit. Sed siue falsus fuit Gennadius ut Valesio videtur, siue quinque libros posteriores alius nescio quis Theodorito subjunxit vel supposuit, quæ est sententia Jo. Garnerii in Auctario, ubi de Theodoriti scriptis pag. 249. seq. sane ipse sub extremum libri quinti testatur se in morte Theodori Mopvesteni A. C. 427. Historiam suam claudere. Equidem quæ Theodorus lector & Johannes Damascenus lib. 3. de imaginibus ex Theodorito referunt, juniora sapiunt tempora & in quinque illis libris haud leguntur, ut Garnerius etiam de juniore aliquo Theodorito Historico cogitaverit, quem suspicatur Episcopum Cariæ Alindenfern, qui interfuit Synodo CPol. sub Menna A. C. 536. sed illius scripta, si quæ fuere, non potuere Gennadio Massiliensi cognita fuisse. Meminit Historiæ suæ Ecclesiasticæ Theodorus ipse lib. IV. hæreticarum fabularum cap. 1. & 2. Consilium autem quo Garnerius p. 193. putat à Theodorito scriptam Historiam & hæreticarum fabularum libros, ut sub veteribus nominibus adversarios suæ ætatis perstringeret, merito parum verisimile videtur B. Ittigio præf. ad Hist Ecclesiasticæ sæculi secundi capita pag. VIII. seq. Claudit opus Index Episcoporum

* Confer Eliam du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. pag. 94.

porum in Patriarchalibus sedibus Romæ, Antiochiæ, Alexandria Hierosolymorum & Cpolis, quem Sirmondus sed minus emendatum, edidit, & Jo. Hessels apud Robertum Cocum multo posterioris scriptoris esse scribit.

Primus Theodoretî Hist. Ecclesiasticam edidit *Græce* ex Codice bonæ notæ Beatus Rhenanus ad calcem Historiæ Eusebio Rufiniana & Tripartitæ, adjunctis Victoris Vitenfis libris III. de persecutione Vandalica & Anonymi excerptis ex Nicephori Callisti Historia, incerto interprete. Basil. apud Hieron. Frobenium 1535. fol. Inde cum Eusebio & aliis lucem vidit Græce Paris. 1544. fol. typis Rob. Stephani Regiis duobus Codd. MSS. usi.

Latine, post Epiphaniî Scholastici abbreviationem, vertit Joachimus Camerarius, cujus interpretatio Justo Jonæ dicata prodiit primum. A. 1536. ab eo tempore sapius, etiam inter alia Theodoretî opera, vulgata latine: perinde ut cum aliorum Hist. Ecclesiasticæ scriptorum versionib⁹ Jo. Christophorsoni interpretatio recusa est, ut supra in Socrate dixi, ubi etiam de editionibus, versionibusq; Germanica & Gallica *Historiæ Tripartitæ*, & de Henr. Valesii versione latina scriptorum Hist. Ecclesiasticæ, quæ sine Græco textu & notis præla evasit Paris. 1677. fol.

Græce & latine cum Jo. Christophorsoni versione inter scriptores Historiæ Ecclesiasticæ vulgata est iterum Genev. 1612. fol. Inde cum interpretatione nova Jac. Sirmondi, sive ex Camerarii potius & Christophorsoni conflata, qui ad eosdem binos Codices Bibl. Regiæ quibus usus Stephanus fuerat, Græca recensuit, legitur in luculenta editione Operum Theodoriti Paris. 1642. fol. Tomo tertio. Deniqve Henr. Valesius Græca castigavit ad Varias Lectiones Codicis Savilianî, quas Usserius, atqve ad Historiam Tripartitam Theodori Lectoris, cujus *δι' ὁμοειπίας* Allatius ad eum misit. Addidit etiam versionem novam, cum Sirmondianam ferri quibusdam in locis non posse observasset, & cum eruditis notis suis Theodoritum ita vulgavit præmissum Historiis Evagrii, Philostorgii & Theodori Lectoris. Paris. 1673. fol. recusum Mogunt. 1679. Amst. 1695. fol.

Gallice post antiquiorem Martini Matthæi, Prioris in Monasterio Novo apud Pictavos interpretationem, vertit Ludovicus Cousinus, Valesii fere vestigiis insistens, Paris. 1576. 4. una cum Evagrio.

XXXIII. EVAGRIUS Epiphaniensis a) Syrus, Scholasticus b) & ipse, sive (perinde ut Socrates & Sozomenus) caussarum in foro Patronus c) Antiochiæ vixit, atqve Gregorio Episcopo Antiocheno d) charus fuit, à Tiberio Constantino Imp. etiam auctus quæstura, & à Mauricio Tiberio Codicillos honorariæ præfecturæ e) consecutus. Scripsit in eadem ut credibile est Antiocheni urbe, & sexgenario propior absolvit f) *Historia Ecclesiastica libros sex* à temporibus in quibus Socrates & Theodorus defierant, sive ab Ephelina Synodo qua damnatus est A. C. 431. Nestorius, ad annum usq; Mauricii Imp. duodecimum g) qui annus cæpit A. C. 593. die XIII. Augusti. Allegat subinde Historias quibus usus est Rhetorum, *Prisci, Eusebii* Epiphaniensis, *Zacharia, Procopii & Johannis* qui in Iustini senioris anno septimo Historiam suam clau-

- a) Evagrius III. 34. τὴν ἡμετέραν ἐπισκοπὴν Ἐπιφάνειαν, ἣ τὸν Ὀρόντην σύνοικον ἔχει. Hinc apud Nicephorum pro Εὐάγριου ὁ ἐπιφάνης, Valesius legit ὁ ἐπιφάνεύς.
- b) Photius Cod. 29. ἀνεγνώσθη Ἐυαγρίῳ σχολασικῷ, ἀπὸ Ἐπαρχῶν, πόλεως δὲ Ἐπιφάνης τῆς κατὰ τὴν κοίλῃν Συρίαν ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τόμοις ἑξ.
- c) Antiochiæ vixisse ex pluribus Evagrii locis recte Valesius observat, quod vero ex primariis Antiochiæ civibus hunc scriptorem fuisse colligunt viri docti ex eo quod lib. VI. cap. 8. refert totam civitatem diem nuptiarum ejus feriatum habuisse, eiqve fausta præcatam esse, hoc in Valesii quidem versione reperio, sed Græca alium puto habere sensum. Ait nempe Evagrius nuptias se celebrasse cum virgine, sponsa die novilunii, quo tota civitas feriabatur, non certe propter Evagrii nuptias sed ob solenne novilunii tempus. Εὐμὲ κατὰ τὴν ἑνὴν καὶ νέαν ἡμέραν τῆς ὑπερβερεταίας μηνὸς κόρην παρθένον νυμφεύοντι, καὶ τῆς πόλεως ἐορτάσεως καὶ δημοτελεῖ πανηγυριῖ ἀγάσης περὶ τε τὴν πομπὴν καὶ τὴν πασάδα. Igitur πασάς non de thalamo nuptiali neqve πομπή de nuptiali pompa intelligi debet, sed de epulis & pompa quibus novilunium celebrare mos erat.
- d) Evagr. lib. VI. cap. 7. & ult. ubi propter relationes nomine Gregorii Episcopi Antiocheni scriptas, ab Imperatoribus duplici dignitate auctum se testatur,
- e) Idem lib. VI. cap. ult.
- f) Lib. IV. cap. 29. ait Evagrius se ista scribere anno ætatis suæ 58. Idem libro III. cap. 33. refert se scribere anno Antiochenorum 641. His si detrahas annos 48, quibus æra Antiochena Christianam prævertit, habes A. C. 593. Cæpit enim æra Antiochena à confirmata illis à Julio Cæsare autonomia mense Octobri Anno U. C. 704. Vide Henr. Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 159.
- g) Confer Valesium in Evagrii vita, & Henricum Noris diss. de quinta Synodo, paragr. 3.

clausit, (vide IV. 5.) nec non *Zosimi*. ** A fabulosis narrationibus non nimis alienum esse Evagrium scribit Casaubonus Exerc. XIII. 31. ad Baron. pag. 258.

De editionibus & latinis interpretibus *Musculo*, *Christophorsono* & *Valesio*, Gallicoque *Cousino*, videri possunt quæ jam in Theodorito dixi, cujus Historiæ Evagrius subjungitur. Tantum addam, quod Valesius ad Græca emendanda præter Regium codicem quem Rob. Stephanus expressit, usus est variis Lect. Codicis MS. optimi Florentini in Bibl. Laurentiana, in quo Socrates etiam continetur: & Codice altero non valde vetusto quidem, sed minime tamen contemnendo Dionysii Tellerii, Archiepiscopi Rhemensis.

Scripsisse præterea se Evagrius lib. VI. cap. ult. testatur *alterum volumen*, ἑτέρον τευχὺς, in quo ἀναφοραὶ, ἐπιστολαί, ψηφίσματα, λόγοι τε καὶ διαλέξεις: *relationes*, (Gregorii Episcopi Antiocheni nomine scriptæ) *Epistola*, *decreta*, *orationes* & *disputationes*, aliaque. In hoc opere puto etiam extitisse *gratulationem* (ejusdem forte Gregorii scriptam nomine) ad Mauricium Tiberium *de nato Theodosio filio*.

Philippus Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 92. refert se vidisse tractatum Evagrio Scholastico adscriptum περὶ διαφόρων λογισμῶν, distributum in capitula quinquaginta. Sed verisimillimum est, alterius esse *Evagrii Pontici*, cui etiam recte vindicat Combefsius in Bibl. Concionatoria quæ in Catena ad Lucæ X. de eo qui incidit in latrones, & ad Lucæ XIX. de minarum distributione, Evagrio Scholastico perperam Corderius tribuit. Ponticus etiam intelligendus, qui in aliis Catenis Evagrius allegatur, ut in Jobum, in Proverbia, in Catena MS. in Acta &c. De illius Evagrii Pontici scriptis vide Casimiri Oudini supplementum de Scriptoribus Eccles. pag. 48. seq. & doctissimum Caveum ad A. C. 380. atque adde Svidam in μακάρις. Ejus μοναχικὸν respicit etiam Socrates VII. 17. Huic

** Alios Historicos complures laudat V. c. ult. *Characem*, *Theopompum*, *Ephorum*, *Dionysium Halic.*, *Polybium Megapolitanum*, *Apianum*, *Diodorum Sic.*, *Dionem Cassium*, *Herodianum*, *Nicostratum Trapezuntium Sophistam*, *Dexippum*, *Eusebium* quæ ab Octaviani, Trajani & Marci rebus exoritur Historiam ad Imp. Cari obitum produxit, *Arianum*, *Asinum Quadratum*, *Joannem civem ac cognatum suum* & *Agathiam*.

Huic Evagrio scripta nonnulla, quæ sub S. Nili Ascetæ nomine leguntur, tribuenda esse non diffitetur Josephus Maria Svarefius pag. 613. ad Nili opuscula à se edita testatus in MSS. Codicibus scripta amborum ita misceri confundique, ut agre discerni queant. Idem confirmat Cotelierius notis ad T. 3. monumentor. Ecclesiæ Græcæ pag. 544. seq. Evagrii scripta ab discipulo ejus *Rufino* versa latine plerosque in Occidente lectitare, uti Græca eos qui in Oriente habitant, scripsit Hieronymus ad Ctesiphontem. Plura etiam versa à se testatur *Gennadius* de Script. Eccles. cap. 11. Idem est Evagrius Monachus *Scithensis*, cujus Ascetica & Ethica, Gnomas de Passionibus animæ rationalis, & ad Anatolium de peccatis principalibus & *οὗτοι οὗτοι λογισμῶν* memorat Labbeus loco laudato. Alius fuit Evagrius, Episcopus *Antiochenus*, à quo vitam Antonii de Græco *Athanasii* versam, quæ etiamnum exstat, (vide supra cap. 1. pag. 303.) memorat Hieronymus Epist. ad Florentium & cap. 125. de scriptoribus Eccles. Alius cujus *altercationem Simonis Judei & Theophili Christiani* laudat *Gennadius* cap. 50. & ex eo *Honorius Augustod.* p. 427. Alius Episcopus *CPolitanus* à Valente Imp. actus in exilium. At apud *Marcianum Capellam* p. 2. pro Evagrio Citharista legendum *Oeagrius*.

XXXIV. THEODORUS *ἱερολογράφῳ Κωνσταντινῆς πόλεως* laudatur a Joanne Damasceno lib. 3. de imagg. pag. 386. editionis insignis Lequinianæ, qui p. 380. præterea *ἀναγνώστην* sive *Lectorem* CPoli fuisse refert, quod firmant etiam *Nicephorus* lib. I. c. 1. Hist. Auctor *παραστάσεων χρονικῶν* in *Combesii* Originibus CPol. pag. 19. cui vocatur *Θεόδωρῳ χρονογράφῳ ἀναρρωθεὶς ἀναγνώσματος* & *Svidas*, qui Theodorum vocat τὸν διὰ τὴν ἀναγνώσων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας *Κωνσταντινῆς πόλεως*. Hic *Justino* & *Justiniano* ut videtur imperantibus clarus duobus libris scripsit *Compendium Historiæ Ecclesiastica* Tripartitæ ex libris *Socratis*, *Sozomeni* ac *Theodori* quod exstat à vigesimo anno Constantini M. usque ad obitum Constantii Nam quamvis lucem hactenus non vidit, Græce tamen MS. fuit apud *Allatium*, qui edere voluit, cujus codicis variis lectionibus *Sam. Tenulii*, Professoris *Noviomagensis*, manu descriptis feliciter usus est *Valesius* ad eluendas ex triumvirorum illorum Historiis mendas, qui etiam proœmium Græce ac latine publicavit post præfat. ad Theodor. Nescio an *Allatii* ille liber descriptus fuerit è codice Veneto S. Marci, cujus mentionem faciunt *Possevinus* & in Catalogo MSS. Venetorum

torum Thomasinus. Certe videtur extrema parte mancus fuisse, quia Historiæ telam non usque ad extrema junioris Theodosii persequitur.

Præterea composuit & ipse suo marte *Historiam Ecclesiasticam, libris* itidem *duobus*, ab extremis temporibus Theodosii junioris, in quibus definunt Socrates, Sozomenus & Theodoritus, ad Justinum Imp. Seniore usque. Hi libri duo ipsi quidem jam diu est, quod interciderunt. Exstant tamen ex illis *ἀπὸ Φωνῆς Νικηφόρου καλλιγράτου ἐκ τῆς ἐκδόσεως* * excerpta, Nicephoro Callisto dictante servata. Græce prodire cum Eusebii & aliorum Historia Ecclesiastica, ex codice Regio (quo solo etiam Valesius usus) Paris. 1544. fol. Latine vertit Wölfg. Musculus, cujus interpretatio, ut Bibliothecas Patrum & alias latinas Historicorum Ecclesiasticorum editiones supra in Eusebio recensitas mittam, exstat etiam in Græcolatina Genevensi 1612. fol. Novissime cum versione & præclaris notis *Henr. Valesii*, qui fragmenta etiam Theodori alia ex Svida, Theophane, Damasceno & Synodo septima subjunxit, ad calcem Theodoriti, Evagrii ac Philostorgii de quorum editionibus jam dixi. Addendum & Historiæ Ecclesiasticæ ἀποσπασμάτων de expositionibus fidei, quod è Bibl. Vaticana produxit & cum versione sua edidit Josephus Maria Svaresius ad S. Nili opuscula pag. 614. Tum quæ è Theodoro Lectore afferuntur in Originibus CPolitanis à Combeffio illustratis. Ubi vero Damascenus III. de Imaginibus pag. 375. laudat *τόμον* sive librum Theodori Historiæ Eccles. quartum, secundus horum venit intelligendus, quia priores quos memoravi duos compendii ex Socrate Sozomeno ac Theodorito simul computavit, perinde ut Svidas, qui à Constantini temporibus ad Justinianum pertexuisse historiam Theodorum scribit. Ita in actione I. Synodo VII. T. 3. edit. Binianæ p. 494. ubi laudatur liber quintus, Valesius ad Theodorum pag. 580. monet *πρώτη* pro *πέμτη* esse legendum. Alius locus producit in eadem Synodo septima, sive Nicæna secunda, Actione V. pag. 609. seq.

R

XXXV.

Libri 5ti Pars Altera.

* Valesius putat ne Nicephorum quidem, plura alioqui inde in Historias suas derivaturum, integris Theodori Libris, sed excerptis istis solummodo usum esse, eaque cuidam dictasse, atque ideo dici *ἀπὸ Φωνῆς Νικηφόρου*, uti Leontii liber de sectis à Theodoro Abbate dictatus amanuensi suo, inscribitur *ἀπὸ Φωνῆς Θεοφίλου τῆς Θεοφιλεστάτης Ἀββῆα*.

XXXV. NICEPHORUS CALLISTUS XANTHOPULUS, Callistides sive *Callisti Xanthopuli* F. Historiam suam obtulit Andronico Palæologo Imperatori jam seni, a) qui A. C. 1327. septuagenario major obiit: ipseque testatur eam se in juventute scribere aggressum, absolvisse cum annum ætatis 36. nondum emensus b) esset, adjutumque Bibliotheca S. Sophiæ CPoli c) in qua florem, ætatis transegit. Michaëlis Palæologi Imperatoris & Andronici nepotis meminit in catalogo Imperatorum CPol. d)

Λαμπρὸς Μιχαὴλ, Παλαλὸς ὁ πρῶτος
ὄντως βασιλεὺς καὶ λόγους καὶ πράξεις.
Ἀνδρόνικος παῖς, συνδρομὴ τῶν χαρίτων.

Qvin ad Imp. Joannis Cantacuzeni tempora pervenisse atque adeo circa medium sæculi XIV. adhuc vixisse, ex Catalogo Patriarcharum, de quo infra, cognoscas. Exstant *Historiæ Ecclesiasticæ libri XVIII.* (neque plures tunc libros scripsisse se pag. 38. b. Nicephorus ipse auctor est) à nato CHRISTO ad interitum usque Phocæ h. e. ad A. C. 610. ex Eusebio, Sozomeno, Socrate, Theodorito, Philostorgio, Theodoro lectore, Basilio Cilice, Evagrio (quos pag. 35. nominatim laudat) aliisque contexti. Igitur quæ post argumenta librorum XVIII. sequuntur Græce pag. 42. argumenta libri XIX. & sequentium usque ad XXIII. & mortem Leonis Philosophi sive A. C. 911. ab alio auctore an Nicephoro ipso additam nec amplius exstantem Historiæ continuationem respiciunt, & ab interprete latino Jo. Langgo sunt rejecta ad calcem operis. Quemadmodum porro ob styli elegantiam *Thucydides Ecclesiasticus* hic Nicephorus audit Clariss. Schurz-

- a) Nicephorus in dedicatione Hist. Eccles. ad hunc Andronicum pag. 20. καὶ σε
ὁμοίαν διὰ ταῦτα καὶ ἐς μήκειόν σοι βιάσιμον προσενέδωκεν. itaque pag. 7.
ἀνδρὸς ὥρας non reddendum ætatis flos & vigor sed flos venustatis. Uti p. 24. d.
ὁ Ἀρίστων male redditur *Aristonius*, cum vertendum sit *Aristonis* F. nempe
Plato. b) Lib. 1. cap. 1. pag. 43.

- c) Lib. 1. cap. 1. pag. 37.

- d) Apud Philippum Labbeum in *Protreptico Hist. Byz.* p. 34. nam qui ibi de junioribus Imperatoribus sequuntur versus, ab alio fuerunt additi, itaque neque in altero Codice Regio, neque in illo quo usus Jo. Langus, leguntur.

Schurzfleischio, ita à B. Johanne Gerhardo ob fabulas e) quas miscet, *Theologorum Plinium* appellari video pag. 238. Methodi studii Theol. Illius tamen pannis purpuram quandoque intexam ex bonis qui periere scriptoribus, recte monet Labbeus T. 2. de S.E.p. 102.

Prodiere libri illi XVIII. quorum primæ literæ nomen Νικηφόρου καλλιότου referunt, ex Jo. Langi Erphurdienſis verſione latine, Baſil. 1553. fol. & ex altera ejus recognitione ibid. 1561. fol. cum ejus ſcholiis. tum Antvverp. 1560. Pariſ. 1562. 1573. Francof. 1588. fol. Pariſ. 1566. 8. duobus Vol. Sed & Gallice interprete Jo. Gilloto, Pariſ. 1567. fol. Denique Grace & latine Pariſ. 1630. fol. 2. Vol. cum Langi verſione, per Frontonem Ducaum ut habet titulus recognita, ſed Combefiſius in Bibl. Concionatoria Langi, inquit, *recognoscenda verſione & caſtigandis notulis quæ paſſim adſperſa ſunt, majorem Ducæi diligentiam vellem, ni forte typographi in eum liberaliores fuere, ejusque præfixo nomine voluerunt libri pretium augere.* Græcæ à Ducæo deſcriptæ ſunt è Codice quo olim uſus Langus, & qui unicus creditur hodie ſuperare, quique ex Matthiæ Corvini Bibl. Budenſi direptus olim à Turcis, at CPoli redemptus ab homine Chriſtiano devenit in Bibl. Cæſaream f) Vindobonenſem, ubi hodieque aſſervatur. Dicata editio Græcolatina Cardinali Richelio eſt, cum Impèratori (ut verſionem ſuam Langus) oblaturum ſe illam Ducæus promiſſet, ex cujus Bibliotheca Codicem Græcum acceperat. Vide Lambecium lib. I. p. 158.

Alia Nicephori hujus ſcripta ſunt:

Σύνταγμα de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem uno à CPoli ſtadio, quod lib. XV. cap. 26. Nicephorus ſe ſcripſiſſe teſtatur, adhuc exſtat Mſtum in Bibliothecis Cæſarea & Vaticana. De Cæſareo Codice Jac. Gretſerus ad Codinum p. 282: *Extat Vienna in Cæſarea Bibl. fortæ ſiſſi unicum totius Europæ exemplar, cui niſi cito ſuccurratur, (vidi enim & percurri allatum Monachium & huc Ingolſtadium) penitus à blatris tineisq; corrodetur: & jam nunc aliquot locis ab aquis peſſime acceptum eſt, ita ut multa legi nequeant, præſertim ſub finem.* Vide & Neſſelium parte V. p. 153. 154. Vaticani Codicis meminit Lambecius ad Codinum pag. 199. & Allatius de Si-

R 2

meo.

e) Confer Caſaubonum Exerc. 1. in Baron. ſect. 17. Camerar. ad Joh. XI. 1. Bezam ad Aët. I. 13. & Blondelli pſeudoliſidorum p. 37. Poſſevinum in Apparatu &c.

f) Confer Lambecium de Bibl. Vindob. lib. I. pag. 108. ſeq. 152. ſeqq. & lib. VIII. pag. 55.

meonum scriptis pag. 88. De templo illo & fonte miraculis celebri videndus Cangius in CPoli Christiana lib. IV. pag. 183. seq. Extat & in eodem Bibl. Casareæ Codice Nicephori *Acoluthia* sive *officium festi Dedicacionis templi hujus*, & *Canon* sive *hymnus* cum antiquis notis Muscis.

Catalogus Imperatorum CPolitanorum, versibus Jambicis, Græce è Codice duplici Regio, in Labbei protreptico Hist. Byz. pag. 34. In Codice quem Jo. Langus evolvit, & qualis Græce editus Basileæ 1536. 8. ad calcem Epigrammatum sacrorum Theodori Prodromi, quemadmodum & in áltero Regio, desinit Catalogus hic in Andronico juniore. Cæteros ad Constantinum Palæologum usque, recentior, ut fit, manus addidit.

Catalogus Patriarcharum CPolitanorum, versibus Jambicis Græce in eodem Labbei protreptico pag. 35. seq. & ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi. Desinit in 141. Callisto, quem Patriarcham constituit Jo. Cantacuzenus, ut ipse Imperator narrat IV. 17. Hist. Sequitur apud Labbeum alius Catalogus nescio qvo auctore, non scriptus versu sed sola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Josephum usque, qui Florentiæ in Concilio generali obiit non diu ante urbem captam à Turcis. At *seriem Patriarcharum CPol. oratione soluta fufius conscriptam*, (quam è membranis Bibl. Regiæ pariter vulgasse se scribit Labbeus T. 2. de S. E. & pagina etiam 34. protreptici Historiæ Byz. laudata, confirmatq; H. Warthonus appendice ad Hist. literariam Cavei) nusquam reperio. Series Patriarcharum CPolitanorum sub Nicephori CPolitani nomine sæpius edita desinit in Patriarcha 82. Ignatio Evnucho, ut in Nicephori ejus scriptis dixi.

Ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi, Græce excusorum Basil. 1536. 8. præter jam dictos Catalogos binos Imperatorum Patriarcharum CPol. occurrunt * ejusdem Nicephori Cal-

* Nota in his esse omnia illa, quæ velut sibi haud visa Nicephori scripta ex Gvil. Eisengrinii Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum memorat Posssevinus in apparatu, & præclarus Vossius de Hist. Græcis pag. 308. Nota etiam Nicephorum Xanthopulum male à Callisto distingvi in indice ad Meursii glossarium Græcobarbarum. Nota tertio, in Rev. Jo. Gotfridi Olearii Bibliotheca Scriptorum Ecclesiasticorum Jen. 1711. 4. T. 2 p. 3. ridicule excusum *Nicephori Catalogum meretricum Imperatorum CPol.* pro *Catalogo matrico*.

Callisti Xanthopuli *versibus jambicis descripta* πάσης τῆς θείας γραφῆς
σύνοψις.

Τὰ μὲν τὰ Μακκαβαϊκὰ μέχρι Χρυσῆ καὶ αὐτῆς αἰώσεως ἱερουσαλήμ.

Ἀλώσις ἱερουσαλήμ ὡς ὁ Ἰώσηπτος ἰσραῆλ.

Ἀσσυρίων, Περσῶν, Αἰγυπτῆς, Σύρων, Μήδων, Ἑλλήνων ἄνακτες,

Ἀθηναίων καὶ Κρητῶν ἄρχοντες.

Ῥώμης βασιλεῖς.

Ἐβδομήκοντα ἔχοντες Χρυσῆ μυσηπόλοι.

Εὐαγγελισαὶ καὶ Διάκονοι.

Αἱ μυρόφόροι καὶ μαθήτριαί Λόγος.

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίαν *sive Catalogus SS. Patrum Ecclesie*
quem adscribere integrum, quia brevis est, non gravabor:

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίας,

Μέγας Διονύσιος Ἀρείος πάγος,

Μέγας Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας,

Τὸ πνευματικὸν ἔχοντες βασιλεῖς σῶμα,

Ὁ Γρηγόριος νῆς τῶν βροτῶν ἡ περνώτης,

• Γλάτωρ μέλι ῥέσσει ἔχοντες χρυσοστόμα,

Ἡ θαψιλήστε ἔχοντες νυκτὸς πανδοσία,

Ὁ βαθύνος Κύριλλος, Αἰγυπτῆς κλέος,

καὶ λεπτός εἰς ἅπαντα Μαξίμος λόγος,

Ὁ τῆς κλίμακος ἡ μεταρσις βασίς,

Νεῖλος προφανὴς καὶ τὸ ἔχοντες Νεῖλος σῶμα,

Ὁ Σύρος Ἐφραίμ ἡ καπάνυξις λόγων,

Παινηγυριῶν πατερικῶν βιβλία,

καὶ μεταφραστὴς ἡ γλυκύροτος χάρις,

Ἐν οἷς πᾶσι πέφυκεν ὑπερεξέχων

Ὁ χρύσεος ῥῆς ἡ γλυκύνουσι βρύσις,

Ὡς ἀφθονον μάννα τε πάντας ἐκτρέφον,

καὶ νέκτωρ ἀθάνατον ἐκρέον πῶσιν.

Οἱ τὰ μέλη πλέξαντες ὕμνων ἐνθάδε, *Catalogus brevis Hymnographorum Ecclesie Græce*, quem & ipsum integrum exhibui, in Catalogo Melodorum Græcorum, ad calcem Allatii de libris Ecclesiasticis Græcorum.

Συνοπτικὴ σύνοψις ἀγίων χρόνων *sive Menologium Sanctorum* breve, *versibus* (perinde ut quæ jam memoravi) *jambicis*.

Τριωδὶς σύνοψις ἀκριβεστάτη.

Volumen totum claudit εὐχὴ ἐξομολογήσεως, profānon versu.

Manu exarati etiamnum in Bibliothecis occurrunt hujus Nicephori hymni varii, ut χαρεῖσμὸς in *B. Virginem*. Incipit: χαρεῖ ἀνω-
τέρα τῶν νοερῶν.

Troparia duo, in eandem, ordine alphabeti: unum incipit, ἀχραν-
τη παρθένη μητὲρ Θεῶ, πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας δοτολυθείς. Alterum,
ἀχραντη παρθένη, μητὲρ Θεῶ, ἡ δεδοξασμένη ὑπὲρ πάντων φύσιν
βροτῶν.

Συναξάρια εἰς τὰς ἑπτὰ μῆνας ἡ Τριωδὶς ἑορταίς, *Synaxaria in præcipua Triodii*
festis quibus uniuscujusque eorum indicatur origo, qualitas & dispositio-
nis ratio. Combefisio quidem in Bibl. Concionatoria judice
Triodii Græcorum Nicephorus pessime habuit, dum Synaxariis augendo
suis, ipsius ac sequioris Græciæ erroribus inferciit. Pluribus hac de
re conqueritur Leo Allatius quem si placet vide diff. de libris Ec-
clesiasticis Græcorum pag. 70. 92. seq. 115. 229. & con-
tra Hottingerum p. 124. ac de Synodo Photiana p. 326. sq. 527.
sq. Hæc Nicephori Synaxaria in linguam Græcam vulgarem
conversa à Mattheo Cigula Cyprio & Maximo Margunio Cythero-
rum Episcopo prodierunt Venet. apud Antonium Pinellum A.
1607. 1637. 1648. 4. Titulus est: συναξάρια ἡτοι βίοι ἀγίων ἐκ
τῆς ἐλληνικῆς γλώττης μεταφρασθέντα ὑπὸ Μαξίμου ταπεινῆς Ἐπισκόπου
Κυθίων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.

Nicephoro quoque Callisto velut auctori tribuere non dubi-
tavit V. C. *Humfredus Hody* brevem librum quem è MS. Barocciano
edidit Græce & latine sub titulo: *Anglicani schismatis redargutio*, in quo
libro pluribus exemplis probatur Episcopus injuste depositos Ortho-
doci successoris communionem nunquam refugisse. Oxon. 1691. 4.
συναξίς ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν &c. Idem scriptum editurum se
promiserat doctissimus Cotelierius III. monument. Eccles. Græcæ
pag. 645. Offendi, inquit, in opusculo nunc inedito, olim si DEUS dederit
edendo, de celebri schismate ob Josephum Patriarcham CPol. successorem
Arsenii depositi A. C. 1266. & Germani qui se paulo post abdicave-
rat. Cæterum non Nicephoro sed alii antiquiori scriptori qui A. C.

1267. eum composuit, deberi hunc libellum, recte postea agnovit ipse editor Humfredus Hodius. Vide ejus letter to a friend, concerning a collection of Canons, Oxford 1692. 4. pag. 42.

Beatus Rhenanus Basil. 1535. fol. Rufini Hist. Ecclesiasticæ & Historiæ tripartitæ Epiphaniî Scholastici pag. 590 - 615. subjunxit *Historiam Ecclesiasticam à Nicephoro Græco Monacho conscriptam & incerto interprete jam olim latine versam*, quæ velut continuatura Tripartitam incipit à temporibus Theodosii junioris, desinitqve in morte Anastasii, quem impium vocat & à quibusdam fulmine divino percussum, tradi scribit. Non modo brevius longe singula persequitur quam Nicephorus Callistus libris XIV. XV. XVI. sed & aliter nonnulla refert, ut alium illum fuisse Nicephorum sit necesse, licet Callistus etiam Monachus fuisse viris doctis videatur. Vide quæ de his Collectaneis Jacobus Billius lib. 1. Obs. sacrar. cap. 16.

De Excerptis è *Theodori Lectoris* libris duobus Historiæ Ecclesiasticæ, quæ titulus profertur accepta *ὑπὸ Φωνῆς Νικηφόρου Καλλίστου & Ξανθοπέλου*, dictum supra in Theodoro.

XXXVI. Chronicorum Scriptores Græci deperditi.

De *Julii Africani*, & *Hippolyti* Chronicis jam dixi supra cap. 1.

Diodori Tarsensis *χρονικὸν διορθούμενον ὑπὸ σφάλμα Ἐυσεβίου & Παμφίλου πρὸ τῶν χρόνων* memorat Svidas in *Διόδωρῳ*. Laudat etiam Diodorum illo, ut puto, in opere Theodorus Lector & Nicephorus Callisti.

Aniani & *Panodori* Monachorum Ægyptiorum, centum annis Eusebio juniorum Chronographiæ, Georgio Syncello laudantur, quibus & ipsi Eusebium non raro castigaverant, aliquando etiam cum ipsi potius, ut Scaliger ad Eusebium docuit, essent reprehendendi.

A Joanne Malala plures laudantur Chronographi, *Arrianus*, *Brunichius*, *Bottius* seu *Buttius*, *Clemens*, *Didymus*, *Domninus*, *Eustathius*, *Eutropius*, *Eutychianus*, *Licinius*, *Magnus Carrensis*, *Nestorianus*, *Pausanias*, *Theophilus* & *Timotheus*. Sed facile apparet ab ipso Chronographos appellari Historicos quoscunq; Nam *Arrianus* quidem non alius illi est

est à notissimo scriptore Flavio Arriano , cujus libros de bellis Trajani adversus Parthos respicit, de quibus dixi lib. 4. c. 8. De *Brunichio* nihil habeo hoc loco quod notem , cujus libri hæc fuit inscriptio teste Malala T. 1. pag. 239. ἐκ τῶν Βρυγνίχου τῶν ἱστορῶν γραφῶν. Pro *Bottio* sive *Buttio* legendum *Brutius* Historicus & Chronographus Syncello etiam & Paschalis Chronici auctori laudatus. Confer Eusebii Chronicon Græcum edit. Scaligerianæ pag. 44. & Scaligeri notas pag. 205. *Clemens* intelligitur Historicus & Chronographus à Clemente Romano non minus quam Alexandrino diversus , de quo Svidas : κλήμης ἱστορικὸς ἐγραψε τὰς τῶν βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων , καὶ πρὸς ἱερώνυμον πρὸς τῶν ἰσοκρατικῶν χειμάτων , καὶ ἄλλα. Hieronymus ille alius omnino à Stridonensi , fueruntque illo nomine etiam inter Græcos non obscuri doctrina atque ingenio viri. Laudat hunc Clementem Cedrenus pag. 19. qvi σωφῶτατον vocat, Anonymus Combesianus in Originibus CPol, pag. 32. Hesychius fragmento in Christi natalem , Svidas & Etymologicum Magum in Ζάλην , ac Svidas iterum in ἥρας δὲ & Παλίμβολος. Domininus * frequenter laudatus à Malala & sapientissimi Chronographi celebratus nomine , Clariss. Bentleio Epist. ad Jo. Millium pag. 73. videtur fuisse Episcopus Antiochenus , & Historiam produxisse usque ad Justiniani tempora. *Eustathius* non alius est ab *Eustathio* Epiphaniensi, qvi in sua χρονικῇ ἑπιτομῇ Historiam omnem duobus voluminibus complexus est , uno usque ad excisam Trojam, altero ad annum duodecimum Anastasii Imp. ut auctor Evagrius III. 37. & VI. ult. qvi sæpius illum laudat. *Eutropium* intellige notissimum Historiæ breviatorem latinum, quem Græce verterunt Capito Lycius, & cujus quoque ætatem tulit interpretatio, Prænius. *Eutychianum* allegat etiam Georgius Codinus in Origg. CPol. vocatque Protosecretarium & Grammaticum. *Licinium* intellige *Macrum* Historicum Romanum, Dionysio Halic. Plinio aliisq; laudatum, de quo copiose Vossius lib. 1. de Hist. lat. cap. 10. *Magnum* Chronographum videtur laudare etiam Chronicon Paschale pag. 379. ἐκ τῆς μεγάλης χρονογραφῆς, sed Malalæ T. 2. pag. 17. audit Μάγνους ὁ χρονογράφος ὁ Καρρήνιος,

* Alius Domininus Origenis discipulus , memoratus Palladio in Hist. Lausiaca p. 108. Alius hoc nomine Philosphus , Syrus , de quo Svidas è Damascio in vita Isidori,

νός, ὁ συνὼν αὐτῷ ἰελλανῷ βασιλεῖ, unde patet ætate etiam longe antecessisse, nam quæ ex magno suo profert Paschalii auctor, Mauricii Imp. obitum spectant, Juliano multum junioris. De Nestoriano mentio in eodem Chronico Alexandrino sive Paschali p. 324. Theophilum diversum utique Malalas intellegit à veteri illo qui ad Avtolycom scripsit, neque enim quæ ex illo profert in hujus scriptis leguntur, & Theophilum atque Timotheum unum cum Clemente Θεοφιλεστάτης χρονογράφος laudat Hesychius fragmento in Christi natalem, quod latine pridem in lucem edidit Hervetus cum quæstionibus Anastasii Sinaitæ, Græce vero ac latine Cangius ad calcem Chronici Paschalis, & prolegomenis ad Malalam Humfredus Hodius, cujus doctissimi viri diatribam in qua de Theophilis, Clementibus & Hesychiis variis differe-re voluit, acerbo auctoris fato interceptam merito dolemus.

Ab auctore Anonymo in Originibus Combefisii CPolitanis laudatur pag. 5. ὁ Ἀγκυραῖος χρονογράφος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτῆς, qui Codino Ἀγγυραῖος ἐν δεκάτῳ λόγῳ. Apud eundem Anonymum pag. 33. mentio Μιλιχίος χρονογράφος.

Heliconius Byzantius Sophista scripsit Svida teste χρονικὴν Ἐπιτομὴν, Compendium Chronicum ab Adamo usque ad Theodosium M. libris X.

Hesychii illustris, patria Mileisii, Historia Chronica à Belo Assyriorum Rege usque ad obitum Anastasii Imp. scripta Justiniano imperante & comprehensa libris sive distincta in τμήματα sive temporis Δεσμήματα sex, celebratur à Photio Cod. LXIX. & eodem Svida in Ἠσυχίῳ, qui præter rem negat eum fuisse Christianum. Fragmentum libri sexti, & primum quidem ejus ut videtur caput, ad nos pervenit, editumque à Meursio est cum versione & notis, sub titulo πέντεια Κωνσταντινουπόλεως. Non poterat igitur ejus singillatim Svidas inter opera Hesychii meminisse. Laudatur Hesychius illustris ὁ Φιλοσοφήσας Ἐπὶ τῆς Μιλησίου ἐν τῷ ἑχρονικῷ Δεσμηματι in glossario Juris Labbeano voce παλματίς, atque ἐν τῷ 5' Δεσμηματι, voce Φόλλις.

Ex Isidori Diaconi Chronographia aliquid affert Joannes Damascenus III. de imaginibus pag. 385. Nicolaus (ut à Nic. Damasceno

S

distin-

Libri sti Pars Altera.

distingvatur dictus (sive junior) Chronographus Photio sup-
par, memoratur à Labbeo in protreptico Hist. Byz. p. 48.

Πυρρων Pyron vel Pyrrho Chronographus non aliunde notus mihi
quam ex Glycæ annalibus pag. 82.

XXXVII. Chronographi post Eusebium, Græci editi.

JOANNES Antiochenus, cognomento MALELAS, * di-
versus ab altero ** Joanne, Monacho Antiochena, itidem Chrono-
grapho atqve similia passim tradente, & similibus delectato fabulis,
*** ex cujus Historia Chronica ab Adamo nescio quousq; producta
habemus Constantini Porphyrogennetæ excerpta, quæ non ultra Pho-
cæ tempora procedunt, atqve ex Peiresciano Codice Græcæ & latine
cum notis edita sunt ab Henr. Valesio Parisi, 1634. 4. Malela vero
Histo-

- * Malelas sive Malalas, i. e. Rhetor, Sophista, Sbholaisticus, vel qui Rhetoris mu-
nus gerebat in Ecclesia Antiochena. Rectius porro in nominandi casu dici Male-
las quam Malela vel Malala, docet Rich. Bentleius Epist. ad Millium pag. 78. seq.
licet antiquissimos Latinos Græca nomina in as desinentia solitos in A pronuncia-
re ut Ænea & Anchisa, testatur Quintilianus lib. 1. cap. 5. Confer Claudii Daus-
queji Orthographiam T. 1. pag. 59.

- ** In Præf. ad excerpta Peiresciana pag. 5. scriptores, è quibus illa digesta sunt, ita
recensentur: εἰσι δὲ ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων χρονικῶν,

α' Ἰωσήφης Ἀρχαιολογίας,

β' Γεωργίᾳ Μοναχῶν (Hamartoli intellige)

γ' Ἰωάννης τῆ ἐπίκλην Μαλέλα χρονικῆς,

δ' Ἰωάννης Ἀντιοχείας χρονικῆς ἱστορίας &c. Hic Joannes à Malela

ut vides diversus, vocatur Monachus pag. 813. τέλει τῆς ἱστορίας Ἰωάννης Μο-
ναχῶν. Codini, & utriusque Tzetze de eo testimonia notavit laudatus Hody
prolegom. ad Malelam, qui alia præterea ex ejus Chronico excerpta & ipsam
Chronographiam atqve περὶ ἀρχαιολογίας (nisi hæc idem cum illa, aut ejus pars
est) notat integram existare in Gallia, laudarique à Nic. Alemanno ad Procop.
Allatio ad Eustathii Hexæmeron, Salmasio ad Solin. & Historiam Augustam, Cangio
ad Chron. Paschale &c. Fuit etiam, antequam ad CPolitanam sedem efferretur,
Antiochenus presbyter Joannes Chrysostomus, cujus nomine apud Arabes Chro-
nicon ferri, eidem Hodio observatum, qui plures Joannes Antiochenos recen-
set, atqve uberius de illis tradere instituit in diatriba de scriptoribus Græcis va-
riis cum prophanis tum Ecclesiasticis, maxime ex Codd. MSS. sed quæ lucem non
vidit.

- *** Multa quoque similia & non raro iisdem verbis leguntur in Malala, Chron. Pascha-
li, Cedreno & aliis.

Historia Chronica sive Chronicon, Damasceno pridem III. de
 immagg. Tomo 1. p. 368. & Tzetza Chil. V. Hist. 29. 30. laudatum,
 quod ab orbe condito ad obitum Justiniani I. Imperatoris sive A. C.
 566. progreditur, MStum in Bibl. Bodlejana inter Codices Baroc-
 cianos evolverunt viri docti Montacutius, Usserius, Seldenus, Jo.
 Gregorius, Pearsonius, Gvil. Lloydus aliique. Hinc ex eodem MSto
 cum versione & notis *Edmundi Chilmeadi* prodiit Oxonii, typis Shel-
 doniani theatri A. 1691. 8. Opus ab auctore distributum fuerat in
 libros XVIII. Sed primus liber cum secundi parte desideratur, ita-
 que ab editore defectus ille ex Georgio Hamartolo suppletus. Præ-
 missa etiam erudita *Humfredi Hody* prolegomena, qui Malalam ad noni
 sæculi initia detrudit, quem tamen non adeo diu post Justinianum
 floruisse Clarissimo Caveo lubens assentior. Post Indicem vocum
 Græcobarbararum quæ in Cangii glossario Græco vel plane non vel
 alia significatione reperiuntur, sequitur præclara *Epistola* ad Jo. Mil-
 lium, quæ Vir egregius *Rich. Bentlejus* non Malalæ solum sed & aliorum
 plurium scriptorum Græcorum loca illustrat emendatque.

Index Scriptorum à Jo. Malala allegatorum,
 ad paginas edit. Oxoniensis.

b. partem posteriorem, * supplementum ex Georg. Hamartolo
 præmissum denotat.

Acta Apostolorum Apocry-
 pha (Clementis recogni-
 tiones) 329.

Æschines Philosophus 240.

Africanus Chronographus 63.

74. 83. 88. III. 112. 201. 351.

Οἱ ἐκθήμενοι τὰ πάτρια Ἀλεξάνδρειας
 τῆς μερᾶλης 284.

Apollonius ὁ σοφῶτατ. ἰσχυρὸς
 97. ubi tamen videntur innui
 Apollonii Rhodii Argonau-
 tica.

Apollonius Tyanensis, ejusque
 τολέσµατ. 342. seq.

Archilochus ὁ σωφάτατ. 82.

Arrianus Chronographus (de Tra-
 jani expeditione contra Par-
 thos) 358.

Aristoteles 240.

Ἀσκληπίων Astrologus Domitiani.
 346. Svetonio, Zonara & aliis

Ἀσκληπείων.

Αὐλέας ὁ σοφάτατ. 73. 174. sub
 quo nomine Æschylum latere,
 clariss. Bentleio persuasum.

Berenicæ (Veronicæ) hæmor-
 rhousæ libellus supplex ad He-
 rodem Regem. 306.

- Brunichius, Chronographus Romanus. 239.
 Butrius f. Bottius (lege Bruttius) Chronographus. 39. 326. 340.
 Callimachus ὁ ποῦδης ἐν τοῖς ἑπηγοίαις. 221. leg. Αἰτίαις.
 Castor Historicus 200.
 Cephalion ὁ σοφώτατος κεφαλίων. 46. 52. 58. 111. 209.
 Charax Historicus 99. 221.
 Clemens Chronographus 39. 295. 298. 309. 312. 366. b. 155.
 Cyrillus Episcopus. 69. seq. ἐν τοῖς κτ' ἱερίαις. 30. 240.
 Daniel 200. de Bel & Dracone 20.
 Debborius Philosophus 344.
 Demarchus 52. lege Dinarchus, & Poëtam hoc nomine non Rhetorem intellige. Vide Bentlei Epist. ad Millium p. 72.
 Democriti φιλόσοφος συγγραφή. 104.
 Deucalio diluvii particularis historiam exposuit 85.
 Dictys 134. 148. 168. 152. 155. 168. 172. 322.
 Didymus ὁ σοφώτατος Δίδυμος, ὁ ἰσοεικὸς χρονολογία. 99. 106. 212.
 Diodorus (Siculus) 64. 83.
 Dionysi f. Bacchi Epitaphium 52.
 Dionysius Historicus 243.
 Dionysius Areopagita 325.
 Domitianus Imp. Philosophus dicitur 340. 346.
 Dominus Chronographus 109. 181. 265. 303. 345. 356. 372. 377. seq. 392. 393.
 Euripides. b. p. 61.
 de Antiopa 58.
 in Bacchis 51.
 Cyclope 148. 149.
 de Danae 39.
 (in Hippolyto.) 109.
 (Iphigenia in Tauris.) 174.
 Meleagro 210.
 Oedipo 63.
 de Paliphaë. 106.
 (in Sthenobœa.) 104.
 Eusebius Pamphili 63. 68. 85. 191. 243. 251. 265. 295. 330. 337. b. 155.
 Eustathius Chronographus b. 115.
 Eutropius Chronographus. b. 24.
 Romanorum Historiographus, in Historia sua Græcam in linguam traducta. 267.
 Eutychianus Chronographus b. 21.
 Florus Livii epitomator. 270.
 Ganymedis Epitaphium 99.
 Hermes Trismegistus 29.
 Herodotus 29. 200.
 Hippocrates 105.
 Homerus 26. 152. 149. 168. 183.
 Jamblichus Philosophus in Daphne vitam degens 414.
 Joannes Episcopus 69.
 Josephus in Antiquitatibus 69. 319. de bello Judaico 337.
 Irenæus 203. 351.
 Isiodus (aliis Heliodus) ex Japheti

- ti posteris, Græcarum literarum repertor 70.
- Julianus Chaldaeus sive Astrologus & Magus 369.
- Justiniani Imp. ad Indos legatus (Nonnosus) b. 194.
- Licinius (Macer) Romanus Chronographus 229.
- Livius Historicus 226, 233, 270, 277.
- Lucanus Poëta 290.
- Lucianus 93.
- Lycurgus vir sapiens 52.
- Magnus Carrensis, Chronographus, b. 17.
- Marci Antonini Museum, Antiochiæ 369.
- Manetho Historicus 27, 71.
- Nestorianus Chronographus b. 11. usque ad Leonem juniorem Imp. 85.
- Ninus 93. ubi de Marfya Musico, quem Philosophum vocat. putem pro *Nino* legendum *Linus*.
- Oracula 27, 79, 90, 114, 298, &c.
- * Origenes 12.
- Orpheus 88, 91, 92. ubi & verbis ejus quibusdam ἐρμηνεία sive interpretatio subjicitur.
- Palaphatus 26, 38, 48, 63, 75, 101, 267. oportet librum Palæphati pleniorē habuisse, quam hodie existat, cum pleraque quæ ex illo Malalas affert, in nostro hodie incassum quæras, ut monui l. 1. Bibl. Græcæ c. 21.
- Paridis Hymnus in Venerem, nuncupatus Cestus, & Oratio in eam Encomiastica 115.
- Pausanias ὁ σοφώτατος ὁ χρονολογῶν 44, 25, 1, 260, 320. Neque hæc in Pausania nostro legas quæ ex Pausania Malalas attulit. (Petissionius Pharaon, Ægypti Rex, cognomine Comædus, nisi nomen, quod utique videtur, corruptum 76.)
- Phidias Corinthius 149. idem. Φειδάλιος dicitur 52.
- Philochorus 52.
- Philostratus (de Sapore Rege Persarum) 393.
- Phlegon Atheniensis 310.
- Plato de legibus 105. γράφων περὶ Τίμαιον περὶ Θεῶν. 240.
- Plinius Romanus Historicus 226.
- Plutarchus χερρόνησιος 66. pro χαρρονεύς 66, 67.
- Polybius Historicus 200.
- Porphyrus ἐν φιλοσόφῳ αὐτοῦ χρονολογία 67.
- Priscus Thrax de bello contra Attilam scripsit. b. 60.
- Pythagoras Samius Arithmeticam scripsit. 201. de bello Cyrum inter & Samios. ibid.
- Rheginus, apud quem nomina τῶν διορθωθέντων 64.
- Sallustii Historia Catilinaria. 266. seq.
- Servius Romanus scriptor (in Virgilium) 206, 229.
- Sisyphus Coss. 148. 152, 167.

Sophocles 47.

Sotades (Σωταδης) de nominibus
planetarum 27.* Symmachus interpres Græcus
Bibliorum V. T. 7.

Tatianus Chronographus 312.

Thales (forte Thallus) Histori-
cus 200.

Theophilus Chronographus 32.

71. 105. 200. 269. 284. 295.

325. b. 155. 156.

Tiberiani Epistola ad Trajanum.

Imp. de suppliciis Christiano-
rum 356.

Timotheus Chronographus 92.

200. 202. 295. 299. 155. 156.

Persarum βαρυβαλεις sive bajuli,
qvi post baptismum Timo-
theus dictus est, narratio de
Manichæis affertur b. 178.

Tranquillus (Svetonius) 39.

Virgilius Poëta 168. 206. 277.

374. in clypei descriptione 283.

Xenophon, 240.

Farraginem Historico Chronologicam, quam à Codice MS. Augustanæ Bibliothecæ sub nomine CHRONICI ALEXANDRINI vulgavit Græce & Latine cum notis *Matthæus Raderus* S. I. Monachii 1624. 4. denique sub veriore titulo *Chronici Paschalis*, nova meliore versione & eruditis notis illustratam à *Carolo du Fresne* habemus Paris. 1688. fol. Idem *Fresneus* sive *Cangius* nonnullas affert observationes *Jo. Baptista Hautini* sive *Altini*, qvî & ipse *Chronici* hujus editionem videtur molitus fuisse, rei Chronologiæ apprime peritus. Præterea ex MS. Codice & *Holstenii* observatione duos illius operis notat fuisse auctores, unum qvidem rerum ab orbe condito ad A. C. 354. (Constantini 17.) alterum vero qvi illud ad annum usque vicesimum *Heraclii* continuavit. Index Imperatorum qvi usque ad Imperatorem *Constantinum Monomachum* A. C. 1042. pertingit, ab alio est, idque in ipso titulo diserte innuitur *I. Casaubonus* p. 243. Epist. *Antiochenum libentius Chronicon vocaverim*, inquit *Henricus Valesius* p. 39. ad *Eusebium* & ad *Theodorum* pag. 21. seq. cum quo facit *Stephanus le Moyne* notis ad *Varia sacra* p. 131. Plurima quoque eadem leguntur atque iisdem verbis in *Chronico Joannis Antiocheni Malalæ*. *CPolitanum Chronicon* appellat *Usserius* pag. 75. prolegom. ad *Ignatium*, illamque convenientiorem esse inscriptionem disputat etiam *Reinesius* II. 17. Var. Lect. Cæterum *Raderus* auctorem domo *Alexandrinum* fuisse collegit ex iis quæ de *Jeremiæ* cineribus *Alexandriam* jussu *Alexandri M.* deportatis leguntur pag. 366. & quod *Georgii* successor *Petrus Alexandrinus*

nota

nota in fronte libri apposita opus illud commendavit, atque inde Chronicon Alexandrinum Raderus inscripsit: quoniam in eo potuit falli, & quod de *Maximo* Monacho qui Heraclio imperante vixit, velut de Chronici hujus auctore cogitat: quemadmodum & ejusdem plerasque emendationes & conjecturas sibi non probari testatus est Cotelierius T. 3. monumentorum Ecclesiæ Græcæ pag. 608. unde sapius correctione indigere illud opus notavit Jo. Gregorius capite 36. Observationum sacrarum: & parum accuratus interpres Raderus dicitur ab Henrico Warthone ad Usserium de scripturis sacrisque vernaculis pag. 349. Ex hoc ipso opere petita sunt quæ *fastorum Sæculorum* nomine laudant eruditi, quoniam Codicem MS. in Sicilia Hieronymus Surita reperit, unde ab Antonio Augustino perlatum est Romanam: indidem fastos Consulares excerptis ediditque Sigonius & Panvinus, & Græce ac Latine Sylburgius tomo tertio Hist. Augustæ. Longe plura ex Codice suo, qui deinde ad Sylburgium pervenit, & ab hoc per Hoeschelium redemptus, Bibliothecæ Augustinæ * illatus est, excerptis Is Casaubonus, communicavitque cum Josepho Scaligero, qui illa passim laudat nomine *Chronici Casauboniani*, & edidit Græce ad Chronici Eusebiani calcem, præfixo titulo *Ἱστορικὴ χρονία*, ut paulo ante in Eusebio dicere me memini. Ex Malala in illud Chronicon multa deportata esse notavit Henricus Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 203. idque magis credo quam quod Clariss. Hodus prolegom. ad Malalam putat illa hunc ex Chronico descripsisse. Multa etiam iisdem verbis leguntur in Topographia Christiana Cosmæ Indoplevstæ, unde *Cosmam* illum auctorem Chronici suspicatus est Allatius Lib. de purgatorio pag. 942. Usserius vero & alii incerta conjectura *Georgii Pisida* tribuunt, Casimirus Oudinus *Georgio Alexandrino* à quo vitam Chrysostomi scriptam habemus. Non Alexandria tamen sed CPoli scriptum esse illud Chronicon probat Henschenius exegesi præliminari ad Tom. 3. Act. Sanctorum Martii pag. VII.

Subjunxit Cangius Chronico Paschali selecta quædam vetera Monumenta ad rem Chronologicam facientia, quorum syllabum hic à me addi, non erit spero ab præsentis loco alienum.

1. *Χρονία δεξιμότης καὶ ὁμάς*, pag. 404 - 408: *Temporum compendiarum* per Patriarchas & Reges *putatio* & summa, ab Adamo usque ad

Con-

* Vide Cavei Hist. literat. in Georgio Pisida.

Constantinum & Romanum scripta circa A. C. 960. ex Scaligeri VII. de emendat. temporum p. 742. sq. & Petavii Uranologio * p. 190. seq. ad calcem Computi S. Maximi Martyris. Similem putationem vulgavit Frid. Sylburgius ad calcem Zosimi, in scriptoribus Græcis Historiæ Romanæ minoribus. Francof. 1590. fol. apud Wechel.

2. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλῶν, πότε καὶ ὑπὸ τίνος αὐτῶν ἕκαστον ἐπληρώθη pag. 408. 409. Explicatio insigniorum quorundam eventuum, quando & sub quo singula contigerunt. Ex eodem Scaligero pag. 745. & Petavio pag. 193. cujus latina versio est à Cangio adjuncta.

3. *Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum*, pag. 410 - 412. qui Chronico Alexandrino in editione Raderiana pag. 438. seq. insertus legitur, sed in Codice Holstenii recte exulat, & juniorem agnoscit auctorem.

4. *Liber generationis ab Adam usque ad Alexandrum Severum*, p. 413 - 421. latinè ex veteri versione, & editione Henrici Canisii Tom. 2. Antiqv. Lect. & altera Philippi Labbei ad fidem Codicis MS. Collegii Paris. S. I. recognita in Bibl. nova MSS. Paris. 1657. fol. pag. 298. Non absurde suspicatur Cangius breve hoc Chronicon debere Hippolyto Portuensi, Confer quæ dixi supra cap. I. p. 205.

5. *Fragmentum duplex Chronici Eusebiani* è Codd. Regiis 2431. fol. 17. & 2919. & Colberteo 1350. Græce cum Cangii versione pag. 421 - 423. de Christo nato anno mundi 5501. & de ratione anni mensiumque Græcorum, Ægyptiorum & Hebræorum.

6. Ἡσυχία εἰς τὴν γέννησιν pag. 424. Græce & Latine Hesychii fragmentum ex Homilia in Natalem Christi ex iisdem Codd. Vulgavit idem fragmentum Humfredus Hody prolegomenis ad Malalam, è Codice Bodlejano. Oxon. 1691. 8. & Caveus in Hist. literaria scriptorum Eccles. ubi de Josephi Hypomnestico, ad A. C. 420.

7. Ex Anonymo de Christi nativitatís & passionis annis. Græce & Latine pag. 424. 425. Ex Cod. Regis Galliæ 2431. fol. 172.

8. Σύγ-

* Utor editione Amstelod. 1703. fol. quæ Antwerpiæ nomen præfixum habet.

8. Σύγγραμμα Ἐκκλησιαστικὸν * Δωροθέος Ἐπισκόπου Τύρου, ὁ-
 χαίς ἀνδρὲς, πνευματοφόρος καὶ μάρτυρ ὡς γεγονότῃ ἐν τοῖς καιροῖς Λικι-
 νίᾳ καὶ Κωνσταντίνῃ τῶν Βασιλέων. *Procopii presbyteri ex latinis commentariis*
Dorothei Episcopi Tyri de LXX. Domini Discipulis, Patriarchis CPolitanis, & de
duodecim Apostolis ex Codd. Regiis 2760. & 2819. Græce & Latine pag.
426 - 436. Non repetam quæ de hoc pseudoDorotheo, scriptisque
ei suppositis Vossius in Historicis Græcis, aliique monuerunt, sed tan-
tum de editionibus ejus Opusculorum pauca annotabo. Dorotheus

T

de

Libri sti Pars Altera.

- * Hic Dorotheus in Martyrologiis & Menologiis V. Junii celebris, cæteroque vix ulli veterum memoratus, Martyrium consummasse dicitur sub Juliano, anno ætatis suæ 107. De altero antiquiore Dorotheo Diocletiani Eunucho & inde presbytero Antiocheno atque Martyre (è quo duos præter rem facere videtur Clariss. Caveus) Vide Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 435. Alius Dorotheus Tyri Episcopus, qui cum aliis Episcopis scripsit Epistolam de fide ad Leonem Imp. in Concilio Chalcedon. T. 2. edit. Binianæ p. 385. Alius Dorotheus sive Theodorus Heracleæ Episcopus Ariannus de quo Valefius ad Philostorg. IX, 13. Alius Dorotheus Archimandrita Palæstinus sæculo VI. exeunte clarus, de quo Acta Stor. T. 1. Junii p. 596. sq. Hujus opuscula Ascetica Græce & latine in Orthodoxographis A. 1569. & in Auctario Bibl. Patrum Parif. A. 1624. T. 1. p. 743. edita, & latine in pluribus Bibl. Patrum editionibus ex latina versione Hilarionis Monachi Cassinensis obvia, Gallice post versionem Francisci Boutoni S. I. prodire interprete Jo. Arnaldo Butellerio Ranczo, qui notior est sub nomine Abbatis Trapensis (Abbé de la Trape) Parif. 1686. 8. De Boutoni versione ita Theoph. Raynaudus in SS. Lugdunensibus T. 8. Opp. p. 91. sq. *Sanctum quoddam Dorotheum Gallice fecit è Græco, quod dum mentem Affectibus illius lectissimi pabuli usum reficeret, & latinis Græca componeret, observasset plerumque non modo in Hilarionis Veronensis, qua aperte misera est & mendosissima, sed etiam in politiore & venustiore Chrysostomi Calabri latina versione (cum notis Balthe. Corderii edita Antwerp. 1646. 12.) peccari. Alius Dorotheus Thebanus, & alter item junior Chiliocomensis, quos ab Archimandrita distinguere jubent Acta Sanctor. T. 1. Junii pag. 592. Alius Dorotheus Nestorii acris sectator, & Martionopolitanus in Mæsia Episcopus, qui interfuit Concilio Ephesino & cujus Epistolas quasdam vulgavit Christiausus Lupus. Alius Dorotheus Alexandrinus, Monachus qui Imp. Anastasio Apologiam pro Concilio Chalcedonensi obtulit, quam ob concussam pro Eutychis hæresim Ecclesiam Tragœdiæ nomine, ut narrat Theophanes, inscripsit. Alius denique Dorotheus & longe junior Monembasiensis Metropoli, cujus Historia ab orbe condito ad captam à Turcis CPolin lingua Græca vulgari vidit lucem Venet. 1631. 4. Mihi est editio recentior ex cula ibid. 1684. 4. Omitto alios ab Ecclesia alienos, ut Dorotheum Sidonium de quo dixi lib. 3. cap. 20. Acalonitam (nisi is idem cum Sidonio) & Atheniensem de quibus Vossius in Hist. Græcis, Dorotheum Rhetorem, Plutarchi in cujus symposiacis inducitur æqualem, Dorotheos Jctos, Medicosque, de quibus alibi.*

de Prophetis & discipulis Domini ex versione Wolfg. Musculi primum vidit lucem latine post Eusebium, Socratem & alios Hist. Ecclesiasticæ scriptores, Basil. 1557. 1598. fol. tum una cum Sulpicio Severo Paris. 1560. 12. edente Jacobo Fabro, Doctore Sorbonico: atque iterum cum Salviano, Maximi homiliis, Paciano de pœnitentia, Sulpicii Severi Historia & Haymonis Halterstad. Epitome Hist. Eccles. prodiit Rom. 1564. fol. ex edit. Petri Galefinii, qui etiam notas adjunxit. Nec minus in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1575. Tom. 2. & A. 1589. atque 1654. T. 7. & Colon. A. 1618. atque Lugd. A. 1677. T. 3. Codicem MS. Græcum à latinis his editionibus non leviter discrepantem, qui exstat in Bibl. Vindobonensi, commendat Lambecius lib. 3. pag. 50. seq. Ac similis plane Codex est ex quo Cangius suum Dorotheum edidit, quemadmodum & ille è quo Caveus in Hist. literaria vulgavit A. 1688. ea quæ vidit in Latinis editionibus deesse, maxime de Patriarchis CPolitanis, quæ & ipsa nullam mereri fidem, fatetur Papebrochius T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 392. seq. Vide & pag. 436. Pars de Prophetis non modo in Cangii & Cavei sed etiam in Vindobonensi illo Codice desideratur, neque hactenus Græce prodiit, suppleri tamen potest tum ex Codice altero cujus idem Lambecius facit mentionem lib. 3. pag. 173. 174. qui plane geminus videtur esse illi quo Musculus usus est, nisi quod Chronologiam Patriarcharum CPolitanorum narrationibus de Prophetis subjunctam habet: tum ex iis quæ de Prophetis eadem fere leguntur in Chronico Paschali pag. 146. sq. & è libro qui inter Epiphaniî Opera extat de Vitis Prophetarum. Etiam in Chronico MS. Simeonis Logothetæ non dissimilia legi testatur Cangius ad Chronicon Paschale pag. 505. Dorotheum Epiphaniî interpretem vel imitorem vocare solet illustris Huetius, qui errores quosdam ejus perstringit in Demonstratione sua Evangelica. Quæ de Apostolis sub ejusdem Dorothei nomine leguntur, conferre operæ pretium est cum iis quæ de eodem argumento ex Codicibus Bibl. Regiæ 1007. 1789. & 1026. attulit Cotelierius ad Constitutiones Apostolicas lib. 2. c. ult. Præcipue cum Hippolyti synopsi de duodecim Apostolis, quam Dorotheo præferre non dubitat Emanuel Schelstratenus in Antiquitate Ecclesiæ illustrata Tomo 2. diss. 1. quæ est de locis ubi Christus & Apostoli fidem prædicarunt. Describitur etiam, inquit Clariss. Cangius, in alio Codice Regio 2951. fol. 233. *syntagma τῶν Ἐπιστάντων Ἐπισκόπων Κόνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀγίων*

Ἀποστόλων, πῶς ἕκαστος αὐτῶν ἐκκήρυξε, καὶ ὅτι (leg. πῶς) καὶ πῶς ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν σώματα πῶς κείνται, καὶ ἐν ποίοις τόποις, cui quidem *synagmati subjiiciuntur nomina ὧς Episcopatus LXX. Discipulorum. Verum, nihil aliud fere continet quod non habeatur apud Dorotheum, ὧς in illius serie XII. Apostolorum, ac illaque presigitur Commentariis Oecumenii. Hippolytum de XII. Apostolis Græce & Latine cum notis edidit Combefisus in auctario novo Tomo 2. pag. 831. atque similem de LXX. Discipulis sub Hippolyti nomine (Thebanum intellige, Chronici Sæculo XI. Iscriptorem) habuit Sirletus, laudavitque Baronius ad Martyrolog. 9. April. & alibi, ut dixi supra cap. 1. pag. 212. Crassiores quasdam hallucinationes hujus Pseudo Dorothei perstringit David Blondellus libro de Episcopis & presbyteris pag. 104. seq.*

9. τῶν ἰβ Ἀποστόλων αἱ πατρίδες, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων pag. 437. seq. *Duodecim Apostolorum patria, eorumque nomina ex quibus sunt nati. Ex Cod. Reg. Hoc ὀνομασμάτων Græce & latine ediderat loco jam laudato Cotelierus.*

10. τὰ ἐν ἀγίοις Θεοδώρις, Ἐπισκόπος τύπος περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοπέκνης pag. 438. *Ex S. Theodorico Tyri Episcopo de baptismo SS Apostolorum ὧς Deipara. In Codice altero Vindobonensi post Dorothei synopsis sequitur idem hoc fragmentum, sed sub nomine Sophronii Hierosol. sub quo Græce & latine illud exhibet Lambecius lib. 3. pag. 52. seq.*

11. Fragmentum ex *Fastis Cuspinianeis* Consulum Rom. in. omissorum specimen. pag. 439.

12. Descriptio Consulum ex quo primum ordinati sunt, *Fastorum Idarianorum* lemmate hætenus edita, ad MS. exemplar Collegii Paris. S. I. recognita, & cum Arnaldi Pontaci, Episcopi Vafatensis editione collata. pag. 439 - 450.

13. *Fasti Græci* ab A. C. 138. ad A. 362. pag. 451 - 455. ex Cod. Saviliano & editione V. C. Henrici Dodvvelli, in appendice ad dissertationes Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. primum editas, & deinde Cypriano Jo. Felli semel iterumque recuso subjectas.

14. Fasti Græci alii ex apographo If. Vossii ab A. C. 222. ad A. 630. pag. 456 - 463. Ex edit. ejusdem Dodvvelli.

15. Fragmentum Fastorum ab A. C. 205. ad A. 354. pag. 463 - 466. ex Ægidii Bucherii Doctrina temporum, Antvv. 1634. fol. pag. 247. seq.

16. Ex temporibus Gallieni, quis, quantum temporis *præfecturam Urbis* administraverit ab A. C. 254. ad 354. pag. 466. ad 468. ex eodem Bucherio pag. 236. seq.

17. Catalogus *Pontificum Rom.* usque ad Liberium pag. 468-470. in quo Consules passim simul memorantur, quemque Jo. Cuspinianus totum in fastos suos transtulit, atque ediderat quoque Bucherius pag. 269. seq.

18. *Paschalis* centum annorum laterculus ab A. C. 312. ad A. 411. pag. 470. 471. ex eodem Bucherio pag. 259. seq. ubi emaculatus datur.

19. Laterculus *fastorum Consularium* * ab Ausonii & Olybrii Consulatu ad XVII. post-Consulatum Basilii, pag. 472. seq. ex Cod. Colbert. 240. & ex editione Arnoldi Pontaci post notas in Eusebii Chronicon.

20. Laterculus alter brevis Consulium, post Chronicon Casiodori Senatoris, Pag. 473. Ex eodem Codice Colbertino.

21. Methodus qua invenitur cujusque mensis quæcunque dies, & in quam septimanæ feriam incurrit, & in quem annum incidit bissextus. Græce & latine pag. 474-479. Ex Commentario *Heraclii Imp.* in *περοχείρης* Ptolemæi *καινονας*, ex edit. H. Dodvvelli V. C. ad calcem diff. Cyprianicarum.

22. Variæ lectiones ad binas Epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschæ p. 479. seq. Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteio & Petaviano.

23. De

* Hisce fastis Consularibus omnino addendi quos è Codice Bibl. Cæsareæ edidit illustravitque Henricus Noris ad calcem Operis eruditissimi de Epochis SyroMacedonum Lipsi. 1696. 4. atque Grævius una cum ejusdem Norisii Epistola Consulari inseruit Tomo XI. thesauri Antiquitatum Romanarum.

23. De Paschate Judæorum, pag. 479. 480. seq. ex Codice Colberteo.

24. Argumenta Ægyptiorum quorum meminit Dionysius Exiguus in Epistola ad Petronium, & Victorius in Canone Paschali. pag. 481. 482. Ex Cod. Colberteo 240. post Epistolam Paschasini Episcopi ad Papam Leonem.

25. De triplici Græcorum æra, Christum A. M. 5493. vel 5501. vel ut auctor Chronici Paschalis, 5509. natum esse contententium. pag. 482. seq. ex *Dionysii Petavii Doctrina temporum* IX. 3.

26. De duabus Epochis nati Christi A. M. 5506. vel 5507. Pag. 483. ex eodem Petavio lib. VII. *Auctarii* cap. 1.

27. Methodus Epactarum, & Novilunii investigandi ratio, quæ utitur auctor Chronici Paschalis pag. 483. seq. Ex eodem lib. IX. *Doctrina temporum* cap. 5.

28. Methodus ad Paschales terminos sive Judaica Paschata cognoscenda, quæ auctor Chronici Paschalis utitur. pag. 484. Ex eodem lib. VIII. *Auctarii* cap. 11.

29. Latærculus Mensium Macedonicorum, quos scriptor Chronici Paschalis, ut & mediæ vetustutis scriptores Christiani cum Syro Macedonicis seu Antiochenis confundere solent. pag. 485.

Hactenus Appendix ad Chronicon Paschale Cangiæ.

XXXVIII. GEORGIUS Monachus, atq; Theophane * teste Abbas, Patriarchæ CPolitani Tarasii A. C. 806. defuncti Syncellus ** (quasi Concellanum dicas & domesticum) ipse pag. 3. & 6. si modo ipse, auctor

T 3

* Theophanes initio Chron. ὁ μὲν μακαριώτατος Ἀββὰς Γεώργιος ὁ Σύγκελλος γεγονώς Ταρασίῃ τῇ ἀγιοτάτῃ Πατριαρχῇ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκλογίμους ἀντὶ τοῦ πολυτελέστατος, ἀλλὰς τε ἱστοριογραφίας ἀναγνῶς &c.

** Anastasius Bibliothecarius circa A. C. 870. clarus Præfat. ad Historiam suam Ecclesiasticam: Opera pretium duxi ex Georgii summæ quadam & Theophanis Chronographia plura sed succincte carpenda: quorum prior usque ad Diocletianum, posterior vero usque ad Leonem, qui post Michaëlem imperavit, patrem scilicet Ignatii qui adhuc superest habentis CPolitana tenens Ecclesia, prædicti operis sui stylium protraxit. Qui autem sint isti, breviter annotato. Horum igitur aliter electa

auctor est se Chronico suo complecti velle res ab Orbe condito gestas usque ad A. C. 800. Certe Syncellus morte prævenerit non ultra Dialectetiani tempora pervenit, teste eodem Theophane, qui continuavit, & Mich. Glyca, ac Georg. Cedreno, quod & titulus operis indicat: Γεωργίῳ ἔ μοναχῷ χρονική ιστορία ἀρχομένη ἀπὸ Αδάμ καὶ διήγουσα μέχρι ἔ διοκλητιανῶ. Josephus Scaliger qui opere illo MS. usus est & ex illo pleraque in Eusebium suum, minus licet emendata quandoque, ut notat Salmasius pag. 99. Epist. descripta derivavit, quæritur illud ab antiquario qui descripsit multis partibus mutilatum esse, & quæ scriptor toties promittit, ea nusquam comparere Epist. CLX. & CLXI. ad Marcum Vellserum, à quo alium codicem Venetiis afferendum expectabat. Titulus Codicis ἐκλογή χρονολογίας σωταγῆσαι ὑπὸ Γεωργίῳ μοναχῷ συγκέκλησται καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων καὶ ἀπὸ Αδάμ μέχρι διοκλ. Quamquam vero Jacobus Goarus contendit integrum Georgii opus ad nos pervenisse, tamen Philippus quoque Labbeus notis ad Glycam ex Georgio quædam allegantem, quæ in illo haud leguntur, annotat pag. 367. Ex ista pericope aliisque quibusdam Lector discet, non esse integrum Georgii Syncelli Chronicon, suisque partibus omnibus absolutum, quod è Codice MS. Bibliothecæ Regiæ à R. P. Jacobo Goaro Ord. Prædicatorum typis Regiis prodit, sed quadam adhuc in eo desiderari, ex aliis, si quæ forte occurrant uberioribus membranis supplenda. Allatius quide Georgio Syncello multa erudite animadvertit diatriba de Georgiis, pag. 323. seq. & Possevinus, Vossius atque aliorum hallucinationem qui cum Georgio Hamartolo, de quo mox, confundunt, castigavit, pag. 327. & 334. memorat Codicem Mediolanensem hoc

Monastica vita, mundoque contempto, Christi se levi jugo & suavi sarcina mancipavit. Præterea contra hæreticos incessanti agone desudans, multis verberibus, Mundi Principibus contra Ecclesiæ ritum severitibus, diversisque penis affectus est. Sic ergo stigmata Christi in corpore suo portans, tam pro fidei sua constantia, quam pro mulierum virtutum insignibus, sancta memoria Tarasii Regiæ urbis Præsulis Syncellus effectus est. Sed ne multa prosequar, sufficere arbitror præconium ejus, quod à sede approbatus sit Apostolica, quando scilicet vicarii ejus unacum CCCL. Patribus in Nicæa urbe secundo convenientes universalem Synodum celebrarunt: Siquidem & laus ejus in eodem septimo & sancto Concilio reperitur. Laudat Syncellum etiam Jo. Scylitzes, Mich. Glycas, Joannicus Cartanus Allatio pag. 325. de Georgiis memoratus, aliiqve. Etiam Tzetza Chiliad. 2. hist. 33. Γεωργίου ὁ ἁγίου ἁγίου laudatur ante Joannem Antiochenum. De aliis Georgiis Chronicorum scriptoribus infra dicam.

hoc titulo : Χρονικὸν σύντομον ἐκ ἀναφύων χρονογράφων , καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ πευτεθὲν ἀπὸ Γεωργίου μοναχῆ καὶ Συγκέλλου. Sed in illo perinde ut in altero cujus meminit Reinesius Epistolis ad Nesteros pag. 17. & in quo res ab Adamo ad Imperium usque Michaelis cum Theodora matre, cujus initium cum A. C. 841. coincidit, enarrantur, lucubrationes Georgii Hamartoli & Logothetæ ac Theophanis cum Syncellianis videntur confudi. Idem Labbeus in Protreptico de Scriptoribus Byzantinis promissit Chronologiam Syncelli vulgandam ex MS. Bibl. Regiæ Parisi collato cum Vaticano quem descripserat Holstenius & cum Mazarinianis, addita latina versione Jo. Baptiste Hautini, sive Altini, quem Nic. Rigaltii levirum, Syncelli molitum esse editionem, ad eundem Rigaltium Romæ A. 1630. scripsit Josephus Maria Svarsius, in Epistola quæ legitur T. 4. Operum Sirmondi pag. 663. At neque illa versio neque editio Altiniana vidit lucem, sed Goarus Syncellum cum versione sua & notis publicavit Paris. 1652. fol. usus Codice MS. Regiæ Bibl. scripto A. C. 1021. quem Corinthi paravit Jo. Abramus A. C. 1507.

Syncelli Chronicon ab A. C. 285. (Diocletiani 1.) ad 813. (Leonis Armeni 1.) continuavit THEOPHANES Isaurus, * cujus, confessoris imaginum, vitam sive elogium à Theodoro ut videtur Studita scriptum, ediderunt Latine ad 12. Martii Lipomannus, Surius, Henschenius: Græce & latine *Franciscus Combessius* editioni Theophanis Luparæ præmisit, quæ cum versione & notis postumis Jacobi Goari atque ejusdem Combessii animadversionibus prodiit Paris. 1655. fol. Eam V. C. Jo. Andreas Bosius conferens cum MS. Codice Augustanæ Bibl. deprehendit hujus ope multo emendatiorem, alicubi & pleniorē, expletis quibus passim fœdatus est lacunis aliquot, dare se posse, idque se facturum promissit Exercitatione in periocham Josephi de Christo pag. 24. additurus Syncellum & utriusque

* Anastasius Bibliothecarius Theophanem laudat his verbis: Porro de altero quid dicam? cum & ejus conscripta vita, qualiter videlicet amplius patrimonii venditis crucem suam tulerit, qualiterve secutus Christum Abbas in Monasterio Agri sanctus officio, virtutibus fuserit, miraculis coruscaverit & Confessor obierit, satis aperiteque per Byzantium, & circum quasque regiones his qui prope & his qui longe sunt clamer. Sed & studia ejus ad nos usque perlata quid vel quantus vir iste fuerit, sollicitibus manifestant. Nota porro hunc Theophanem Abbatem & Confessorem diversum longe esse à Theophane Byzantio qui de rebus Justiniani II, Imperatoris A. C. 178. defuncti scripsit libros X, lectos Photio Cod. 64.

que continuatorem Genesium usque huc ineditum. Publicandarum Bosii in Theophanem observationum, quæ in publica Jenensis Academia Bibliotheca MSS. asservantur, spem fecit Georgius Scubartus præfat. ad postumam ejus introductionem ad Notitiam Rerump. à se editam, specimenque illarum videre licet in Wilh. Ernesti Tenzelii & *μαχαρίτη* Exercitationibus selectis pag. 315. Joannis Buchardi versionem latinam memorat Lucas Holstenius Epistola ad Lambecium T. 6. de Bibl. Vindobonensi pag. 260. *Apud Puteanos fratres magnum opus Chronologicum reperies, in quo tuam exerceas industriam, Theophanem scilicet Agri (Monasterii in regione Sigriana) Abbatem cum Jo. Buchardi hominis accurate docti versione* * *edendum, quem nuper ex Barberina Bibliotheca ad ipsos misi. Adjunxi etiam Anastasium Bibliothecarium, antiquum ejus interpretem (qui præf. ad Hist. suam Ecclesiasticam plura ex Syncello & Theophane repetiisse se innuit, uti ex eodem Landulphus Sagax non pauca transtulit in postremam Historiæ miscellæ partem) ex Casinensi Codice Longobardico depromptum. Prasigendum erit Theophani Chronicon Georgii Syncelli à Julio Cesare usque ad Maximianum, cujus iidem exemplaria duo ad Vaticanos & Palatinos Codices accurate collata ibi offendes. Alia etiam Regia Bibliotheca suppeditabit.* De hoc Theophane conferendus inprimis Martinus Hanckius lib. 1. de rerum Byzantarum scriptoribus cap. XI. Antequam vero de hoc Chronico dicere desinam, apponere juvat Godfridi Henschenii judicium ex ejusdem exegesi præliminari præmissa Tomo tertio Actorum Sanctorum mensis Martii edito A. 1684. in qua tabulas Chronicas Theophanis, saltim quoad annos seriemque Episcoporum in quinque sedibus Patriarchalibus nulla fide dignas esse observat. *Chronographia Theophanis, inquit, qualem nunc habemus ex collatione quinque Codicum MSS. Regii scilicet, Peireziani, Barberini, Vaticani & Palatini, duabus constat partibus, quarum quæ potior est, & vere aurea, omnique acceptione dignissima, historiam exhibet per annos digestam: altera vix plumbea dici meretur, consistitque in tabulis Chronologicis (Canoniam vocat Goar) quibus per loculos divisis primum annus Mundi, tum Christi incarnati, dein Imperatoris Romani, proxime Regis*

* Ex versione illa locum profert Allatius pag. 324. de Georgiis, sed is male *Jacobum Bullardum* vocat. Rectius Labbeus in protreptico ad scriptores Byz. edendos, Jo. *Jacobum Buccardum*. Parisinus hic fuit, Cardinalis Barberini Romæ domesticus, cujus laudatio funebris in Nicol. Fabricium Peirescium & alia scripta quædam referuntur in Catalogo Bibl. Barberinæ pag. 154.

giæ Persarum, aut Ducis Arabum, rerum post Persas in Palaestina potentium, denique ex ordine, quinque Episcoporum præcipuorum seu Patriarcharum, Romani, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini & Antiocheni ordo & anni continentur. Tabulas autem ipsas magna cum diversitate non tantum præfixas annis non suis, sed etiam mendosissimè conscriptas esse, & plurimis hiare loculis, ac portentosis prorsus annorum, præsertim Patriarchalium supputationibus scaterere, cum ipsemet Goar agnoscat fateaturque: mirum est, aut ipsum, aut, qui defuncti Goaris laborem eduxit in lucem, Combesium potuisse sibi persuadere, ab auctore Theophane esse: qui variorum auctorum sententias & numeros secutos sit varios, opusque proprium urgente persecutionis necessitate non recensuerit, proindeque exigere à lectore suo possit, ut, qui dormitantem Homerum patitur, Theophanem quoque lapsum erigat, corrigatque: cum nimirum succedentes & ad invicem coherentes numeros in sequiores transponit annos, seu etiam conjunctos annos in dissita canonica desultorie transfert: aut eidem viro nunc pauciores, mox plures diversis canonicis assignat annos: vel cum ejusdem viri pauciores anni, plura occurrant canonica: aut cum summa quæpiam ætatis æquales loculos sive Canonica quibusdam omissis non accepit: vel denique cum numero ejusdem anni repetito, confuso inferetur non mediocris. In eadem exegefi præliminari pag. X. seqq. mendas quasdam, librariorum socordia Theophani adspersas & ab aliis non observatas Henschenius eluit.

De Theophanis continuatoribus, Leone Grammatico aliisque dicam proximo capite, inter scriptores Byzantinos, nunc age cætera Chronica celebriora quæ Græce lucem viderunt paucis persequamur.

XXXIX. NICEPHORI Patriarchæ CPolitani A.C. 828. defuncti Chronologiam compendiariā ab orbe condito ad suam usque ætatem, latine jam circa A.C. 872. vertit *Anastasius Bibliothecarius*, cujus Historia Ecclesiastica ex Syncello, Theophane & Nicephoro collecta & Joanni urbis Romæ Diacono inscripta prodiit è Codice Vaticano latine cum notis *Car. Annibalis Fabrotti* inter scriptores Hist. Byz. Paris, 1649. fol. Ex ejusdem Anastasii versione Chronologia Nicephori legitur in Bibliothecis Patrum, Paris, 1589. 1644. & 1654. Tomo septimo: Colon. 1618. Tomo nono, & Lugd. 1677. Tomo XIV. pag. 72. cum commentario *Antonii Contii*, primum edito Paris, 1573. 4. quem LXX. Interpre-

terpretibus * nimium tribuere, in expurgatorio Indice notat Jo. Maria Brasichellanus. Latine itidem, interprete *Joach. Camerario*, una cum ejus commentariis & diff. de Concilio Nicæno Basil. 1562. fol. & Lips. 1573. 4. atqve sine commentariis Basil. 1569. 8. ante Historiam quam vulgo vocant Miscellam.

Grace in thesauro temporum Josephi Scaligeri. Lugd. Bat. 1606. & 1658. fol.

Grace & Latine, cum *Jac. Goari* notis, ad calcem Georgii Syncelli Paris. 1652. fol. inter scriptores Hist. Byz. Imperatorum & Patriarcharum quorundam postremorum nomina à scriptore juniore, adjecta esse, tum in Nicephori Græcis tum in Latinis Anastasii codicibus docet Seldenus II. 4. de synedriis pag. 106. sq. & Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 245. Valentiniani quoque genealogiam in Codicibus quibusdam desiderari notat Jo. Pearsonius in Vindiciis Epistolarum S. Ignatii. Vicissim in aliis MSS. diversæ continuationes reperiuntur jam ad Constantinum Ducam qui A. C. 1067. obiit, jam ulterius etiam, usque ad A. C. 1180.

GEORGII Monachi & Archimandritæ, cognomento quod ipse sibi ex modestia sumsit *Peccatoris* sive *Hamartoli* circa A. C. 842. clari, quem cum Syncello multi male confundunt, Chronicon ab O. C. ad Michaellem Theophili Imp. filium, nondum integrum lucem vidit, etsi partes quasdam illius & fragmenta habemus à Petavio, Lambecio, Gretsero, Allatio, Radero aliisque sparsim edita. Ex hoc Chronico etiam Chronologica excerpta petita sunt quibus Malalas ab initio suppletur; Confer Humfredi Hody diff. Malalæ præmissam §. XLI. & Allatium de Georgiis pag. 329. seq. qui Cedrenum, Theophanem, Glycam aliosque posteriores Chronologos ex eo profecisse, atqve in Excerptis ineditis Constantini Porphyrogeneti *ὡς ἐκ τῶν παλαιῶν* nonnulla ex hac Historia Georgii Monachi de legationibus ad Principes Ethnicos legi, p. 334. notat. Idem Allatius libro de ætate & interstitiis Ordinum apud Græcos p. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutiquam contemnendum esse auctorem, ex quo recentiores Græcorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere, quod ut videas, latinum fecimus, & una cum textu Græco si per tempora licuerit tibi communicabimus.

Ille

* Confer Rich. Simonis Bibliothecam Criticam T. 2. pag. 470.

Illa Allatii versio & editio non vidit lucem, nisi quod proœmium operis cum interpretatione sua, diatribæ de Georgiis inferuit. Duos Codices MSS. Regiæ Bibl. Parisiensis laudat Cotelierius ad lib. IX. recognitionum quæ sub Clementis nomine ambulant, cap. 20. Vinbonensem Lambecius II. p. 588. Mediolanensem & Scoriacensem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gresserus T. 2. de cruce & Matthæus Raderus in viridario sanctorum, notis ad vitam S. Ignatii. Baroccianum denique, qui exstat in Bibl. Bodlejana, Humfredus Hody loco laudato. Bavaricus Monachienfis producit usque ad Imperium Constantini Leonis filii. Vide Catalogum MSS. illius Bibl. num. 189.

HIPPOLYTI Thebani qui seculo XI. floruit, Chronicon à Christo nato ad sua tempora, similiter nondum in lucem prodiit, exceptis fragmentis, de quibus dixi hoc ipso libro V. Bibl. Græcæ cap. 1. pag. 212. seq.

XL. GEORGII CEDRENI Monachi Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 1057. cum Jo. Xylandri versione & notis editum est Basileæ apud Jo. Oporinum & Episcopios fratres A. 1566. fol. atq; inter scriptores Hist. Byzantinæ, cum ejusdem Xylandri sed passim à Fabrotto emendata interpretatione notisque, & notis posterioribus Jacobi Goari, quibus Xylandri etiam versio & notæ passim emendantur, & glossario ejusdem Caroli Annibalis Fabrotti, qui editionis hujus curam habuit. Paris. 1647. fol. In hac lacunæ ingentes tres aliaque ex MSS. Altempsianæ & Vaticanæ Bibl. suppleta sunt, nam & Jo. Leunclavius notis ad Annales Turcios testatus erat apud se aliquot folia Cedreni esse, quæ in Xylandri editione desiderantur. Multa etiam emendata ac suppleta è Joanne Scylitze Curopalata, qui Cedrenum * exscripsit, nec minus continuavit. Igitur Joannis Scylitzæ Historia ab A. 1057. ubi desinit Cedrenus, usque ad extremam Nicephori Botaniatæ sive ad A. 1080. subjuncta est à Fabrotto Græcè è Bibl. Regia, & latine ex interpolata per eundem editorem Jo. Baptista

U 2

* Fallitur Labbeus, qui Cedrenum Joannis Scylitzæ exscriptorem facit, confundens hunc cum Joanne Protovesiario, cognomento Thracelio, quem Cedrenus laudat inter eos ex quibus profecit, & quorum vestigiis insistere se non diffitetur, Syncellum, Theophanem, (Johannem) Siculum, Psellum &c. De Cedreno plura Allatius diatriba de Georgiis pag. 334. seq.

stæ Gabii versione. In Codice Vaticano Æthiopicorum Heliodori annotatum est, illum scriptorem versibus Jambicis etiam ad Imp. Theodosium scripsisse de auro conficiendo, idque Georgium Cedrenum testari. *Ἡγεῖται δὲ ἂν τῶν ἱαμβέων τῶν ἑχουσῶν μίσην πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδοσίον, ὡς φησὶ Γεωργίου ὁ Κεδρηνός.* Neque vero hoc licet negare, inquit Conringius de Medicina Hermetica pag. 25. *etsi in edito Cedreni volumine (etiam Parisiensis edit.) non reperias.* Notum enim, valde mutilum illud esse, & miris modis deformatum, quod jam Josephus Scaliger est conquestus. Vide tamen quæ Scaligeri iudicio, qui breviarium tantum majoris operis & cadaver ad nos pervenisse existimabat, opponit Allatius de Georgiis pag. 336.

JO. ZONARÆ CPolitani, ex præfecto vigilum & primo à Secretis Monasticam vitam amplexi & plurimis aliis scriptis clari, Annales ab Orbe condito ad A. C. 1118. quo obiit Alexius Comnenus, ex Viennensi MS. & aliis quatuor Codicibus cum Hieron. Wolfii notis prodire Basil. 1557. fol. Postea vir præclarissimus Carolus du Fresne Wolfianam editionem ex 4. scriptis Codd. Regiæ Bibl. & uno Colbertino emendavit, latinam versionem recensuit, notasque eruditas addidit Paris. 1686. fol. cumque Wolfius contra auctoris mentem Annales in tres partes diremisset, Cangius divisionem operis genuinam in partes duas, librosque XVIII. restituit, & libros capitibus distinxit, subjuncto brevi summario Chronologico Anonymi ab Adamo ad Alexium Comnenum, quod Dionys. Petavius cum Nicephori CPol. breviario Historico Græce & Latine vulgaverat Paris. 1616. 8. *Italice* quoque translatus Zonaræ Annales sunt à Marco Æmilio, Florentino Venet. 1560. 4. & *Gallice* à Joanne Mileto Paris. 1583. Nonnullis Zonaræ Codicibus præfixum nomen *Georgii Scylitzæ*, forte quod Capitibus opus distinxerit, summariaque præfixerit. Vide Allatium de Georgiis pag. 338. 339.

XLI. In eodem Anno Christi 1118. desinunt etiam ab orbe condito deducti Annales MICHAELIS GLYCÆ Siculi, quorum partem à Julio Cæsare ad Constantinum M. ex codice Andreæ Schotti sub falso *Theodori Metochitæ* nomine Græce cum versione & notis edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1618. 4. Integros ex Jo. Sambuci Codice vertit vulgavitque Latine Jo. Leunclavius, & ad captam usque à Turcis CPolin continuavit Basil. 1572. 8. Inde *Philippus Labbens* pluribus Codd. MSS.

MSS. usus Claromontano, Fontisebraldensi, & variis lectionibus ex Codice Bavarico, Vallicellano atqve Augustano Glycam *Grace* primus edidit, versionem *Leunclavii* recensuit notasqve suas, perinde ut Meursii quoqve, & Leunclavii continuationem adjunxit. Paris. 1660. fol. Laudat hic Glycas pag. 82. *Pyronem* sive *Pyrrhonem* *ῥεονο-
ῤεάφον*, ex eoqve refert Adamum quadragesimo demum cum conditus esset die paradysum esse ingressum.

Post Glycam scripsit circa A.C. 1150. sub Manuele Comneno quem laudat pag. 53. edit. Reg. Chronicon suum ab Orbe condito ad A.C. 1081. sive Nicephori Botaniatæ imperium & Alexii Comneni initia tantummodo produxit CONSTANTINUS MANASSÆS. Titulus in MS. Philippi Labbei: τῆ Μανασσῆ κύρου Κωνσταντίνου ἔγραμ-
ματικῆ λαμπρῆ συνοψις χρονικῆ καὶ πολιτικῶν τυχῶν ἐκ τῆς κοσμοποιίας δε-
χομένη μέχρι τῆς βασιλείας ἑ Botaniότα κύρου Νικηφόρου, πρὸς τὴν Σεβαστο-
κρατορίαν κύρου Εἰρήνῃ τῷ ἐπ' ἀδελφῷ ὡμφῇ ἑ βασιλείας Μαννῆλ ἑ
Κομνηνῆ. Non prosa sed versibus prosæ simillimis, quos *politicos* Græci recentiores appellant, scripsit Annales suos, sive συνοψιν ἱστορικὴν ad Irenem Andronici Comneni uxorem, de qua Cangius in familiis Byzantinis pag. 181. Vertit huñc scriptorem ex Italico Codice vulgavitqve *Latine* Jo. Leunclavius Basil. 1573. 8. *Grace* ex Codice Palatino descriptum Jo. Meursius edidit, subjuncta Leunclavii versione ad calcem voluminis & notis ejusdem suisqve castigationibus Lugd. Bat. 1616. 4. Hinc inter Historiæ Byz. scriptores lucem vidit *Grace* & *Latine* Paris. 1655. fol. additis præter Meursii & Leunclavii notas variis Lect. è MS. Codice *Allatii*, & quas Carolus Annibal Fabrotius collegit è duobus Regiis Codicibus, ejusdemqve Fabrotii glossario. Andreas Schottus in litteris ad Meursium datis 28. August. A. 1615. De Manasse scito & penes me esse MS. ex libris Petri Pantini, eodem etiam latino interprete, cum ignoraret fortasse à Leunclavio esse conversum.

XLII. De Chronicis quibusdam Græcis ineditis.

Latent longe plura ejusmodi Chronica adhuc inedita in abditis Bibliothecarum, quæ si non integra, saltem ex illis excerpta à viris judicio præditis in lucem proferri esset operæ pretium. Joannis Siculi Chronicon ab orbe condito usque ad imperium Michaëlis,

Theophili F. sive ad A. C. 866. MS. fuit in Bibl. Palatina, quo usum se testatur in præfat. ad Saracenica sua Frid. Sylburgius, atqve ille ipse omnino videtur ὁ Σικελιάτης quem secutos se Cedrenus ac Jo. Scylitzes profitentur, ut probe etiam à Labbeo observatum est.

Georgii Acropolitæ πρὸ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων μέχρι αλώσεως Κωνσταντινουπόλεως fuit in Bibl. Scoriacensi. Confer Allatium pag. 362. de Georgiis, qui ejusdem Chronologiam CPolitanam Neapoli apud Carthusianos MStam commemorat.

Simeonis Magistri & Logothetæ Chronicon collectum ex variis Chronicis & Historiis, ab Adamo usque ad Constantinum Porphyrogenetum, ut his etiam Jambis præfixis docetur:

Ἀρχὴν μὲν Ἀδὰμ ἔχεν βίβλος, καὶ τέλος
τὸ Πορφυρογέννητον εὐσεβὲς κράτις.

Codex MS. Regis Christianissimi quo usus est Cangius in glossario Græco notisq; ad Zonaram & aliis in scriptis definit in Leone Armenio cum Theophane, cui in multis consonat. De Codice Messanensi & Scoriacensi mentionem facit Labbeus in protreptico Hist. Byz. pag. 50. Hoc est quod ab aliquibus perperam tribuitur *Simeoni Metaphrasti*.

Simeonis Sethi Historia Chronica à creatione Mundi usque ad Imperium Constantini Ducæ, lingua Græca vulgari, MS. memoratur inter libros qui in Patriarchio CPolitano servantur. Vide Reinesii Epistolas ad Hofmannum pag. 409. & Allatium de Simeonibus pag. 184.

Theodosii Melitini Chronicon MS. Constantinopoli à Stephano Gerlachio Tubingam allatum celebrat Martinus Crusius, atqve ex eo fragmentum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ ex Paphlagonia oriundæ proponit post Epitomen Æthiopicae Heliodori historię de Theagene & Chariclea A. 1584. 8. Francofurti editam, & variis observationibus locupletatam. Hæc Labbeus in protreptico Historię Byz. pag. 52. qui p. 39. notat etiam Crusium in eodem libro de illis nuptiis afferre locum ex Chronico quod ipse possedit *Anonymi* scripto lingua vulgari, quod fuit illustri Viri D. Mich. Cantacuzeni, die 3. Martij A. 1578. jussu Amurathæ III. in patria sua Anchialo interfecti.

Ephrami

Ephraemi Chronographi CPolitani circa sæculi XIV. ut videtur initia clari Chronicon versibus scriptum jambicis passim citat Allatius in libro de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 699. 701. seq. 727. 776. de Psellis pag. 42. de Georgiis pag. 341. 354. &.

Georgii Chumni Byzantini Historiam Rhythmicam à creatione rerum usque ad regnum Davidis & Salomonis, ex Verderii supplemento qui id CPoli extitisse sua ætate MS. testatus est, memorat idem Allatius diatriba de Georgiis pag. 345.

Chronicon MS. è *Georgio Pisside* & nescio quo *Cyrillo* decerptum ex Bibliotheca Collegii Annæi (in Augustana urbe ni fallor) legisse se profitetur Matthæus Raderus præf. ad Chronicon Alex. Georgii Pisside Historiam in Indice Bibl. Vallicellanae invenisse se, at librum ipsum licet anxie quæsitum reperire nusquam potuisse scribit Allatius de Georgiis pag. 310.

XLIII. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrum in Cedreni & Jo. Zonarae Chronicis memoratorum.

Numerus nudus paginas Cedreni edit. Parisiensis, cujus Tomus 2. à p. 459. incipit : Z præfixum, Zonaram, & Z. b. Tomum ejus secundum denotat.

A Bandazes scriba 372.
Ad Abgarum Christi Epistola 178.

Abjathar Judæus disputans cum Silvestro Papa 279.

Abrahamus Astronomus 27. (Z. 22.) Arithmetica, Geometria &c. Ægyptiis tradidit 26. 30. Ejus contra Astrologos & Magos disputatio 20.

Acacius hæreticus 316.

Acacius CPol. Episcopus 352. Hænotici conditor 353.

Academici Philosophi 162.

Acephali hæretici 351. 357.

Acme Epistolæ ad Herodem & Antipatrum. Z. 257.

Acæmeti Monachi 349.

Acusilaus Historicus 11.

Adami Apocalypses 9. futuri præscientia 209. Ebraice locutus 12. prædictio de mundi conflagratione & diluvio Z. 18. sepulchrum 428.

Adæctus Magister, Martyr, Eusebio celebratus 268.

Adelphius hæreticus Bogomilus 294.

Adriani Imp. responsum de Christiania-

- stianis Z. 592. edictum quo
 Judæa Judæis interdicatur id.
 Ænigmatibus certatum inter Re-
 ges, Z. 85. (295.
 Ænigmata de Imperatoribus Z. b.
 Æschylus Atheniensium Legisla-
 tor 82.
 Æsculapius 53. 83.
 Æsopus fabularum auctor 156.
 Africanus Historicus 3. 9. 251.
 Z. 623.
 Agapetus Episcopus Rom. Conci-
 lium CPol. convocat 371.
 Agatho Pauli in patriarchatum
 CPol. successor Monotheletas
 damnat 421.
 Alexander Diospolis Thraciæ
 Episc. 368.
 Alexander Hierosol. Episcopus,
 Martyr 258. Z. 626.
 Alexander Episcopus sub Constan-
 tantino, Philosopho imponens
 silentium 284.
 Alexandri Patriarchæ CPol. pre-
 ces contra Arium Z. b. 23.
 Alexii Imp. cum Manichæis Pau-
 licianis disputatio Z. b. 305.
 Alexius Patriarcha CPol. Eusta-
 thii successor 719. 758.
 Ἀλλήλεγγον, lex Basilii Imp. qva
 opulenti jubebantur solvere
 perditorum pauperum pensio-
 nes 706. 723. 479.
 Amanus, Alexandriæ secundus
 Episcopus Z. 572.
 Ambrosius Origeni familiaris
 252. 253. Z. 620.
 Ambrosius Mediolanensis Episc.
 successor Eudoxii 311. d. liber-
 tas ejus in Theodosium 318.
 319. 326. Z. b. 22. cum Theo-
 dosio contra Judæos disputa-
 tio. id. 36.
 Amphion & Zetus Musici 24.
 Anacharsis Scythæ 204.
 Anachoretæ 349.
 Anagnostæ 298.
 Ananias Avgari Regis Edess. cur-
 sor. 175.
 Ananilus primus alienigena Ju-
 dæorum Pontifex 180. 183.
 Anastasia Martyr 347. c. 350.
 Anastasius Silentarius 354.
 Anastasii Episcopi Antiocheni de
 Apollonio Tyaneo 246.
 Anaxagoras 94. 158.
 Anaximander 138. 158.
 Anaximenes Alexandri M. præ-
 ceptor 158.
 Andreas Apostoli reliquiæ Z. b.
 24.
 Andreas Scythæ scholis præfectus
 575.
 Andubarius qvi Indos Astrono-
 miam docuit 14.
 Anthemii locus 523. forte no-
 men habet ab Anthemio Me-
 chanico.
 Anthimus & Timocles, tropario-
 rum poetæ 349.
 Anthimus Episcopus CPol. 371.
 Anthimus Martyr 265.
 Antiochus Arianus 309.
 Antiochus Persa, paedagogus
 Theo-

- Theophilo Arcadii Imp. Filio 334.
 Antipas Martyr 323.
 M. Antonii funebris in Cæsarem Oratio Z. 494.
 Antonii monachi Alexandrini ad Didymum de oculorum jactura consolatio 298.
 Antonini Pii decretum pro Christianis Z. 594.
 Antonius Musa, Medicus Z. 534.
 Anysius ἐν τῷ πρὸς μνηστῆρας 168.
 Apelles tragœdus 554.
 Aphthartodocetæ hæretici 70.
 Apollinaris, discipulus Macedonii 379. 317. 261. libros sacros omni genere carminis expressit in usum juventutis Christianæ 305. Psalterii Metaphrasis Z. b. 35.
 Apollonius Tyaneus 41. 151. 197. 245. 246. Z. 582.
 Apollonius Martyr & Philosophus Z. 602.
 Apostolorum scripta cur tam pauca 255.
 Appiani Historia Z. 576.
 Apio Alexandrinus, accusator Judæorum Z. 277.
 M. Aquilius proditor Oraculorum Sibyllinorum Z. 331.
 Ἀρχαδίου ab Arcadio Imp. institutum Collegium 327.
 Archelaus Philosophus 159.
 Archimedes Z. 424. 425. & b. 56.
 Aristæus de LXX. Interpretibus Z. 200.
 Aristander vates Z. 183. 193.
 Arius hæreticus 283. & c. Z. b. 50.
 Aristoteles Philos. 145. 160. 161. (Z. 197. 185.) ejus de Palæstina locus 427.
 Arsacius S. Chrysostomi successor 334.
 Arsenius Monachus 327. 328. Arcadii & Honorii præceptor Z. b. 36. 38.
 Artemidorus Cnidius Z. 491.
 Artemius Martyr 296.
 Artemo hæreticus 259.
 Asclepiades Antiochenus Episc. Z. 612.
 Asclepiodotus Z. 641.
 Ascletarionis prædictio. Z. 58.
 Alius præstigiator, 130.
 Astholius Episcopus 315.
 Athanasius 201. 299. (Z. b. 9.) & c. Ejus locus de vita Monastica 201.
 Athenais, dicta Eudocia Z. b. 41.
 Athenienses prius XVI. literis usi, à Xerxis temporibus habuerunt literas XXIV. 145.
 Athenodorus Gregorii Thaumaturgi frater 623.
 Alius Athenodorus Alex. Philos. 172. Z. 544.
 Athingani hæretici Manichæi Z. b. 124.
 Atlas Astronomus 29. 82.

X

Atti-

- Atticus Episcopus CPol. 335. Z. b. 40.
 Avnan Judæus cum Silvestro Papa disputans 275.
 Babylas Episc. Martyr 257. 258. 264. 306. Z. 623. 626.
 Babyloniorum lingua Syriaca Z. 165.
 Bardefanes 550.
 Barnabæ Apost. reliquiæ in Cypro repertæ 353.
 Basilides Alexandrinus hæreticus 249.
 Basilii M. Canon de arcendo per triennium à sacris qui hostem interfecisset 658. legatio ad Valentem Z. b. 31.
 Basilii Bogomilorum hæresiarum Z. 300.
 Berosus Historicus 10. 11. Z. 12.
 Beryllus Neronis pædagogus Z. 289.
 Biblicorum librorum numerus 4. in Græcam linguam translatio 164.
 Biblia aureis literis scripta in membranis Z. 200.
 Ππ τὰς βιβλοῖς τῶν ἀζιώσεων πταγ-
 μένῃ 564.
 Bibliotheca Alexandrina. 164. ducenties mille librorum Z. 200. ejus conflagratio 488. CPolitana Z. b. 52.
 Bogomili hæretici 294. 312. Z. b. 301.
 Brachmanes 152. 153. 154. 204.
 Bupalus Chius, statuarius 322. Byzantes statuarius 322.
 Cadmus 21. 25. 83. Bæotos literas docuit 23.
 Cæsarius Gregorii M. (Naz.) frater, diversarum gentium mores & leges in compendio enarrans (quod facit quæst. 47.) 153. seq.
 Cainano reperta Gigantum scriptura 15.
 Calchas vates 124.
 Callinici Martyris ædes 361.
 Callinicus architectus Syrus, ignis Græci repertor 437. Z. b. 90.
 Callistraticus Monachus Philippico vaticinatus Imperium. 448.
 Callistus Episcopus Rom. Z. 618.
 Callistus Claudii libertus & libellorum supplicum Magister Z. 564.
 Carbeas Manichæorum dux. 541.
 Charbeas 546.
 Carpocrates hæreticus 249. Z. 592.
 Carterius Monachus 329.
 Cassii Clementis libera oratio & Apologia Z. 606.
 Cathari hæretici Z. 627.
 Cecropius Episcopus 302.
 Celadion Episcopus Alex. Z. 594.
 Cerdo hæreticus 250. Z. 594. alius Episcopus Alex. Z. 584.
 Cerinthus hæreticus 249.
 Chaldæi Astrologi 26. Z. 22. 195.
 Chaldaicarum rerum scriptores 11. Cheru-

- Cherubicus hymnus 390.
 Chilonis *μυθεν άγαν* 153.
 Chironis centauri iustitia 204.
 Christi ad Abgarum Epistola Byzantium Edessā translata 176.
 177. 178. Z. b. 232. imago Edessena 176. 177. 178. Z. b. 192. 201. (474.
 Chrysaorii in Evnuchos dictum.
 Chryses Apollinis sacerdos 126.
 Chrysochir Manichæorum Dux 571.
 Chrysostomus 6. 327. 332. 336. &c. citatur 52. 54. 227. 331. Z. 27. &c. Ejus orationes inscriptæ *άνοδιδάρες* 325. Libanii de ejus eloquentia testimonium. 327. Origenista habitus Z. b. 41. commentariorum ejus in sacras literas, conflagratio Z. b. 117.
 Chymicus *άνη τις χειμευτής* 359.
 Ciceronis de Augusto somnium. 171. Z. 495. Ejus & Q. Caleni consilium de Antoniano bello Z. 496.
 Q. Cicero. Z. 502.
 Claudii Imp. edictum pro Judæis Z. 166. Samaritanos condemnat Z. 287. (582.
 Clemens Romanus 207. 245. Z. Clemens Stromateus 249. 251. Z. 601.
 Cleobulus Lindi Tyrannus, unus è VII. Sapientibus 322.
 Cleopas Episc. Hierosol. Z. 398.
 Colossi Rhodii inscriptio 431.
 Cmædia 336.
 Constans Monthelita Z. b. 87.
 Constantii Epistola ad Julianum. Z. b. 21. eruditio 33.
 Constantini M. statuae subjecti versus 322. edictum pro Christianis Z. b. 2.
 Constantinus Porphyrogennetus litterarum & disciplinarum sapientiæ instaurator 635.
 Cornelius Episc. Romanus Z. 626.
 Cornificius Z. 517.
 Cosmas Patriarcha Alexandria 460 Z. 629. CPol. Z. b. 290.
 Crates Thebanus Philos. 158.
 Cusech Judæus cum Silvestro Papa disputans de veritate Relig. 276.
 Cyprianus 257. 258.
 Cyriacus anachoreta, CVII. anno ætatis mortuus 349. 399.
 Cyrilli Alexandrini contra Julianum 307. ad Theodosium litteræ 339. 379. ad Nestorium. 338. duodecim capita 328. Z. b. 42. (633.
 Cyrillus Antiochenus Episc. Z.
 Cyrillus Ephesi Episc. 339.
 Cyrillus Gortynes in Creta Episc. 510. & Martyr. Z. b. 139.
 Cyrillus Phœnices Diaconus 304.
 Cyrus Alexandria Episc. 420. Monothelita 438.
 Cyrus Patriarcha CPol. 446.
 Cyrus Phasidis Episc. 420.
 Cyrus Episcopus Smyrnæ 341.
 Dadoa hæreticus Bogomilus 294.
 X 2 Jo.

- Jo. Damascenus Z. b. 110. ejus parallela Z. 268.
 Damianus Hebræorum Rex 374.
 Danielis visionum liber Z. 138. ejus oracula lecta Alexandro Magno, ibid.
 Danielis monachi de Basilio Imp. vaticinium 562.
 Daniel Stylita 341.
 Darii Epistola ad Syriæ Satrapas Z. 175.
 David Bulgariae ArchiEpisc. 712.
 Demetrianus Antiochenus Episc. Z. 631. Demetrius Martyr. Z. b. 239.
 Demetrius Cyzicenus Historicus 2.
 Demetrius Phalereus 165. Alexandrinæ Bibl. curator Z. 200.
 Democritus Philos. 121. alius Ætolorum dux Z. 452.
 Demophilus Arianus 312. 315.
 Demosthenes ἀνέστημι (co-
 quus Valentis Imp.) 313. alius
 Demosthenes Cæsareensis 630.
 Deucalion Atticus diluvium de-
 scripsit 82.
 Devterii Episcopi Arianorum per-
 versa baptismi formula 359.
 Dexiophanes Mechanicus 173.
 Erasistratus Medicus, cognomine
 Ἀλφειὺς 166.
 Desposyni, Christi cognati 245.
 Dictys Cretensis, de bello Troja-
 no 127.
 Didymus Alex. cæcus 298.
 Dio Romanus Historicus 168. Z.
 595. &c.
 Diogenes Cynicus 204.
 S. Diomedis de Basilio Imp. vati-
 cinium 560. ædes Z. b. 164.
 Dionysii Apostolici (Areopagitæ)
 de Monastica vitæ laudibus lo-
 cus 202.
 Dionysius Episcopus Alex. 258.
 Z. 626. 631. ejus Epistola pro
 lapsis recipiendis Z. 627.
 Dionysius Corinthi Episc. 250.
 Dionysius Episc. Rom. Z. 635.
 Dioscorus hæreticus Eutychianus
 343. 345. Z. b. 44.
 Dipœnus statuarius 322.
 Dius Historicus Z. 85. alius Hie-
 rosol. Episcopus Z. 612.
 Doëg Judæus qui cum Sylvestro
 Papa disputavit de veritate Re-
 lig. 276.
 Domitiani edictum de persecu-
 tione in Christianos inhiben-
 da 245.
 Domitius Afer, optimus sub Caji
 imperio caussarum patronus Z.
 566.
 Domnus Antiochenus Episc. Z.
 635. 639.
 Draco Atheniensium Legislator 82.
 Draconis intestinum, cui Homeri
 Ilias & Odyssea aureis inscripta
 literis 351. Z. b. 52.
 Elcesæus hæreticus 258.
 Eleazarus Vespasiani tempore è
 Salomonis libris Magiam exer-
 cens 70. Z. 84.
 Empedocles Philos. 157. 259.
 Endymion Astronomus 71.

- Enochi liber Apocryphus 11. literarum inventor doctorq; 9.
 Enthusiastæ hæretici 294. 312.
 Ephectici Philosophi sive Sceptici quorum princeps Pyrrho 161.
 Ephorus Historicus 11.
 S. Ephræmus 305.
 Epicharmus Syracusanus literarum 224 inventor 125.
 Epicurus 161.
 Epimetheus 81. Musicæ inventor 82.
 Epiphanius Cypri 253. 332. 333. alius CPolis Episc. 371.
 Erasistratus Medicus 166.
 Eros Antiochenus Episc. Z. 588. 599.
 Esaias Rhodi Episc. 368.
 Effæi 243. 265. Stoicis congruentes 217.
 Evagrius Philosophus Alexandrinus, ad Christum conversus à Synesio 383. velut mortui Epistola ad Synesium 384. alius Evagrius Origenista Z. b. 68.
 Evangeliorum aurea volumina jussu Constantini M. confecta 295.
 Evangeliorum Codex in igne incolumis servatus 590.
 Evchitæ hæretici 294. 302.
 Eudocia 343. seq. ejus Homocentones Z. b. 45.
 Eugenia Martyrium passa Z. 625.
 Eugenius Episcopus Byz. 257.
 Eugenius presbyter & Martyr 306.
 Eumenes Alexandrinus Episc. Z. 594.
 Eunomius hæreticus 291.
 Evodius Antiochenus Episc. Z. 584.
 Euphemia martyr. Z. b. 46. 113.
 Euphrasius Antiochiæ Episc. 265.
 Euphræmius Euphrasii successor 366.
 Euphronius hæreticus Arianus 316.
 Eupolemus Historicus 49.
 Euripides 25. 139. 302. Z. 508.
 Eusebius Cæsareensis ἐν τῇς ἑξον-
 τοῖς κατέστι 193. Ejus ad Mar-
 num 201. de Martyribus 268.
 Hist. Eccles. 201. 247. Z. 545.
 &c. in illa Arianis favere vide-
 tur Z. b. 9. Alius Eusebius Cæ-
 sareæ Cappadociæ, cui successit
 Basilius M. 311.
 Eusebius Dorylai Episc. 338. alius
 Nicomediensis 298. 336. alius
 Samofatenis Episc. 309.
 Eustathius Antiochenus Episc. 294.
 Eustathius CPolitanus Episc. 714.
 715. 717. 719.
 Eustrathius Patriarcha CPol. Z. b. 297.
 Eutyches hæreticus 261. 381. Z. b 44. alius Patriarcha CPol. 391.
 Eutychius Patriarcha CPol. 388. 394.
 Euthymius Syncellus Z. b. 179.
 Patriarcha CPol. 357. 602. 607.
 X 3 Z. b,

- Z. b. 182. alius Euthymius 350.
 Sardus Martyr Z. b. 136. 139.
 Euzoius Arianus 303. 309. 316.
 366.
 Flavianus Episc. Antioch. 294.
 303. Z. 626. alius CPol. 342.
 381. alius Rom. Z. 485. alius
 Martyr 236 Z. 626.
 Gainas Alexandriæ Episc. 374.
 Galenus Medicus 250.
 Genesis parva. 2. 4. 26. 29. 48. 49.
 Gennadius 348.
 Geometrarum sententia de lon-
 gitudine & latitudine terræ ha-
 bitabilis 10.
 Georgius Pissides 410.
 Georgius Monachus Syncellus
 Chronographus 1.
 Georgius Cappadox, Alexandriæ
 Episc. Arianus 299. 304.
 Georgius CPol. Episc. 436. 438.
 Georgius Martyr 675. ei sacrum
 Monasterium in Manganis
 790.
 Gerasinus Thavmaturgus 349.
 Germanus Patriarcha CPol. 455.
 seq.
 Godolias Judæus qui cum Silve-
 stro Papa de religione disputa-
 vit. 274.
 Gregorius Magnus 284. Z. b. 105.
 121. Dialogus 456.
 Gregorius Naz. Theologus 312.
 315. 316. 317. Z. b. 37. ejus
 poemata Z. b. 25. *πρωτακτής* 105
λόγος Z. b. 36. Macedonii
 hæresi se opponit Z. b. 36.
 Gregorius Nyssenus 312.
 Gregorius Thavmaturgus 259.
 Z. 623.
 Gymnolophista Z. 194.
 Hecataus Historicus 11.
 Hegesippus Z. 582. ejus *Ἀποστο-
λικὴ κηρύγματος ὡς ἔδοξεν ἐν
 πέντε λόγοις*. Z. 592.
 Hellanicus Historicus 11.
 Heraclitus Philos. 139. 157.
 Heracleensis Episcopus Patriar-
 cham CPol. designare solitus.
 Z. b. 195. Multa hujus rei
 exempla etiam recentioribus
 temporibus occurrunt in Hi-
 storia Ecclesiastica Manuelis
 Malaxi, quam edidit Crusius Li-
 bro 2. Turco Græciæ.
 Heraclius Imp. Monothelita 420.
 Z. 85.
 Hercules Tyrius Philosophus 18.
 21.
 Herennii Graniani ProCOS. Asiæ
 Epistola ad Hadrianum, pro
 Christianis 592.
 Hermes Trismegistus 20.
 Hermogenes Rhetor Z. 533.
 Hermon Episcopus Hierosol. Z.
 639.
 Herodianus Mauricio Imp. even-
 tura prædicens 401.
 Herodotus Hist. 18. 139.
 Hestius Historicus 11.
 Hesiodus 11. 91. 97.
 Hieronymus Ægyptius, Hist. 11.
 Z. 19.
 Himerius protosecretarius & Lo-
 gothe-

- gotheta sub Leone Imp. 600.
608.
- Hippocrates 121. 144.
- Hippolyti Hostiensis Romæ Episc.
Z. 620. de Johannis Evange-
gelistæ obitu locus 247.
- Hirami ænigmata Salomoni pro-
posita. Z. 85.
- Homerus Poëta 91. 97. 204. Vi-
de & supra, Draco. Homero-
centones Pelagii & Eudociæ.
Z. b. 45. Homeristatua 369.
- Homerus Architectus. Z. b. 52.
- Honorius Episc. Rom. Monothe-
lita 438.
- Hyginus Romanus Episc. Z. 594.
- Jacobitæ 468. eorum Catholi-
cus Z. 85.
- Jacobus frater Domini, Episco-
pus Hierosol. Z. 584.
- Jamblichus 313.
- Jamblichi, præceptoris Procli di-
vinatio per Gallum Z. b. 32.
- Jannes & Jambres Magi 46. 47.
- Jannes Patriarcha CPol. 535. seq.
- Græcorum Jatrofophistæ ex Salo-
monis scriptis proficientes 94.
- Ibas Edessæ Episc. 339. Iba Episc.
stola 382.
- Iconomachi Z. b. 126. &c.
- Ignatius Martyr 249. Z. 584.
588.
- Ignatius Patriarcha CPol. 551. 569.
Z. 488. b. 162. 168.
- Illus Magister à Zenone Imp. in-
terfectus 354.
- Innocentius Episcopus Rom. 332.
- Joannes Ægyptius Monachus 324.
- S. Joannis Calybitæ cædes Z. b. 50.
- Joannes Episc. Antioch. 339.
- Joannes Hierosol. Archiepisco-
pus, vivus à Saracenis exustus
661.
- Joannes Chrysostomus. Vide su-
pra, Chrysostomus.
- Joannes Patriarcha CPol. sub Ju-
stino & Tiberio 391.
- Joannes Damascenus 456. ejus
parallela Z. 268.
- Joannes Diaconus Rom. 438.
- Joannes jejunator 364. ὁ ἀπὸ
ἀπολαστικῶν Patriarcha CPol. post
Eutychium 388. alius Patri-
archa CPol. pædagogus Theo-
phili Imp. 527.
- Joannes Monachus, Historicus 2.
- Joannes Orphanotrophus, Patri-
archatum CPol. post Alexium
frustra ambiens Z. b. 238.
- Joannes Protovestiarius cogno-
mento Thracensi⁹, Historicus 2.
- Joannes Sidenfis Metropolitana Z.
b. 287.
- R. Jonas Judæus cum Silvestro Pa-
pa de veritate Relig. disputans
273.
- Flav. Josephus 79. 191. 200. 217.
231. 224. 426. Z. b. 19. 26. 576.
ejus locus de Christo 196. Z.
268. ἐν τῇ πρὸς Ἕλληνας ἀντιθέσει
γὰρ ὅς ἐστι Πλάτων ὁ ἀπὸ γένους
πρὸς τῆς ὅλης παντὸς αἰτίας. ibid.
confer Damasceni parallela
T. 2. Opp. pag. 789.
- Josephus Theſſalonicensis Archi-
Ep. Z. b. 126. Iſaa-

- Isaacus, Monachus Valentis fatum prælagiens 313. 314.
- Ifidis sacerdotes Z. 268. 269.
- Ifidorus Pelusiota 45. 331. 332.
- Cum Judæis colloquium Sylvestri Episcopi Romæ, præsentente Constantino 273. Z. b. 5. Ad Judæos parænesis Cedreni 218. 225. 233.
- Julianus Imp. Græcis disciplinis Christianos prohibens 305. Z. b. 25. ejus *Ευαγγελίων ἀνατροπή* à Cyrillo & aliis confutata 307. Cæsares Z. b. 10. Misopogon Z. b. 26. dictum in Calumniatores Z. b. 25. Epitaphium 308. Z. b. 27.
- Julianus Antiochenus Episc. 349. alius Halicarnassi. 262. 263. alius Episc. Alexandrinus Z. 601.
- Julii Cæsaris lex de testamentis ab Antonino Pio abolita Z. 594.
- Julius Gallicus caussidicus, jussu Caji Imp. in Tiberim conjectus Z. 566.
- Justiniani Epistolæ 376. 378. leges 368. Novellæ. ibid. horologium 371. &c.
- Justina Martyr 258.
- Justinus Martyr 250. Z. 592. 598. Apologia & contra Marcionem Z. 594. locus de Simone Mago Z. 568.
- Jacobus Justus, frater Domini 205.
- Justus Episcopus Alex. Z. 592. alius Episc. Hierosol. Z. 588.
- Juvenalis Episcopus Hierosol. 339. 345.
- Labeo 168.
- Lampetiani hæretici, qui etiam Bogomili 294.
- Lampus, ignis artificiosi navibus exurendis parandi peritus 437.
- Proclus Larginus in Germania, prælagiens necem Domitiani Z. 581.
- Lazarus Monachus, pictor Z. b. 471.
- Leges XII. tabularum 145.
- Leo è Caria, Historicus 2.
- Leo I. Papa 345. Z. b. 50. 51. Leo III. Carolum M. creat Imperatorem Z. b. 120.
- Leo Philosophus sub Theophilo Imp. 548. seq. Z. b. 160. 178. 181. Episcopatu Thessalonicensi dejectus, CPoli juvenes docuit 550. ubi plura de ejus eruditione.
- Leo Iconomachus Imperator Z. b. 106.
- Leonides Martyr, pater Origenis 251. Z. 610.
- Leontius Philosophus, Eudociæ Pater 336. Z. b. 41.
- Libanius Sophista 304. 313. 327.
- Liberius Episcopus Rom. 309.
- Libri tanquam ignaviæ instrumenta à Scythis relinquuntur hosti Z. 636.
- Linus Orphei discipulus 29.
- Linus Episcopus Romanus Z. 570.

- Lucas Evangelistæ Z. 545. Ejus
 Martyrium & sepulchrum 212.
 reliquiæ CPolin perlata. ibid.
 296. 375. Z. b. 24.
 Lucianus Martyr 295.
 Lucinius Leonis Papæ vicarius
 345.
 Lucius Arianus 309. 315.
 Lucius Episcopus Rom. Z. 629.
 Lycurgus Legislator 53. 107.
 Lyippus statuarius 322.
 Macarius Martyr 306.
 Macarius Antiochenus Episc. Mo-
 nothelita 438.
 Macedonius hæreticus 302. 303.
 316. 379. Z. b. 23. 36. 53. Epi-
 scopus CPol. 361. approbator
 Henotici Zenon 358.
 Macedonius Monachus 320.
 Magi 30. 41. 118. 246. Persarum
 23. 184. Z. 118. Egyptii 47.
 S. Mamas, Z. b. 162. Mamantis
 Martyris templum 298.
 Mammæa ab Origene in Christia-
 na religione instituta 257.
 Mamumus Ismaëliitarum Prin-
 cept, Geometriæ & aliis disci-
 plinis deditus 548.
 Mancini Essæi de Herode præfa-
 gium Z. 243.
 Manes (Scythianus) hæreticus.
 259. 260. Z. 639.
 Manichæi Pauliciani 364. 432.
 433. 434. 435. 541. 571. Z. b.
 157. &c. cum Alexio disp. Z.
 b. 305.
 Manichæorum Metropolis Ca-
 mea 573.
 Manetho Historicus 10. 11. Alius
 magus Apollonii Tyanei tem-
 pore 246.
 Manius Hetruscus aruspex Z. 366.
 Maomedis errores 423. 424. Z.
 86. seq. preces 425. tres para-
 disti 429.
 Marcellinus Episcopus Rom. 639.
 Marcio hæreticus 250.
 Marcus Episcopus Alex. Z. 572.
 Ejus Evangelium Petro hor-
 tante scriptum 198. Z. 568.
 Martyrium 212. alius Marcus
 junior, Episcopus Alex. Z. 594.
 Marci Monachi vaticinium Leoni
 Philosopho decem annorum,
 vitam prælagiens 599. Z. b.
 179. idem qui tetraodidum ma-
 gni Sabbati supplevit Z. b. 178.
 Mariani Comitis sapientis & *μυ-
 σική πνευ εἰδότης* vaticinium de
 imperii successione Zenoni
 Imp. editum 354.
 Maris Chalcedonis Episcopus 306.
 Marfyas 84. alius Agrippæ liber-
 tus hoc nomine.
 Martinus Episcopus Rom. 421.
 431. 435. Z. b. 87.
 Massaliani hæretici 294. 312.
 Mastiphatis Dæmoniorum prin-
 cipis cum DEo colloquium 29.
 Matthæi Evangelium manu Bar-
 nabæ scriptum, repertum cum
 illius Apostoli reliquiis 353.
 Y à Ze-

- à Zenone in palatio repositum
 ibid.
 Mauricii Imp. conjugis Epita-
 phium Z. b. 79.
 Maximus confessor 255. 435.
 Maximus Philosophus 304.
 Megasthenes (Metasthenes) Z. 51.
 Meletius Episc. Alex. 309.
 Memnon Ephesi Episc. 339.
 Menander Magus & hæreticus
 249.
 Menander Comicus 193.
 Menander Historicus Z. 85.
 Menas Patriarcha CPol. 371.
 Menedemus Philosophus 165.
 Mercurius Trismegistus 20.
 Methodius Patriarcha CPol. 498.
 521. 121. 526. 537. 538. Z. b.
 136. 150. 153. 154. 155.
 Methodius monachus Romæ ori-
 undus, pingendi artifex 540.
 Metius ob Cosmographicam
 quam habuit tabulam occisus
 à Domitiano Z. 581.
 Metrodorus Persa Philosophus
 molarum aqvaticarum archi-
 tectus 295.
 Metrophanes Byz. Episcopus 272.
 Z. b. 8.
 Metrophanes Episc. Smyrnæ 537.
 Michaëlis Balbi judaizantis & plus
 quam Epicurei errores Z. b.
 135. 136.
 Michaël Patriarcha CPolitanus
 Z. b. 268. seq.
 Minos Cretensium Legislator 122.
 Mnaseas Damascenus Historicus
 Z. 19.
 Mochus Historicus 11.
 Mocii *Moris* Martyris templum
 587. Z. b. 506.
 Petrus Mongus Episcopus An-
 tioch. Eutychanus Z. b. 54.
 Monophysitæ 461.
 Monothelitæ 420. seq. 440. Z. b.
 86.
 Moses literarum inventor 49.
 ejus libri & sepulchrum 79.
 Apocryphæ quædam de Mose
 traditiones 72. Z. 33. Mosai-
 ca instituta unde non adeo no-
 ta Græcis Z. 200.
 Mosomachus sagittarius auspicem
 coarguens 155.
 Musonius Philosophus Z. 577.
 Narcissus Hierosol. Episcopus 256.
 Z. 612. alius Claudii Imp. ab
 Epistolis. Z. 563. &c. alius
 Commodi percussor Z. 601.
 S. Nazarii templum 588.
 Nectarius Episcopus CPol. 316.
 327. Z. b. 37.
 Nestorius hæreticus 261. 338.
 339. 345. 379. 381. 465. Z. b.
 41.
 Nicephorus Diaconus Phryx, hi-
 storicus 2.
 Nicephorus è laico Patriarcha
 CPol. 477. 490.
 Nicephorus ex evnucho Impera-
 toris Monachus Studita 738.
 Nicetas Paphlago, Historicus 2.
 Nicolaus à quo Nicolaitæ 249.
 Nico-

- Nicolaus (Damascenus) Histori-
cus 11. Z. 257.
- Nicolaus Chrysobergius, Patriar-
cha CPol. 694. alius Nicolaus
Grammaticus Patriarcha CPol.
Z. b. 297.
- Nicolaus ὁ μυστικός (i. e. qui antea
Senator secretioris consilii fue-
rat) Patriarcha CPol. 599. 624.
Z. b. 178. seq. 182.
- Nicolai publicani de Constantino
Duca prædictio Z. b. 183.
- Nicolaus Thaumaturgus Z. b.
299.
- Nigidii Astrologi de Augusto præ-
sagium 171. Z. 495.
- De Noah quædam Apocrypha,
11. 12.
- Novati s. Novatiani hæresis 258.
Catharorum auctor Z. 627.
- Numæ numi 458. institutum de
chlamyde purpurea gestanda
19. alia Z. 321.
- Oeniandi Episcopi ad Anasta-
sium Imp. liberior oratio 361.
- Onesimus martyr 245.
- Oppianus 251.
- Oraculum Argonautis datum
119. de Cannensi clade Z.
417. Chalcedone repertum
310. Z. b. 32. de Christo 119.
& defectu Oraculorum 182.
Z. b. 115. Cræso 143. de Dal-
matia, Z. b. 141. de explendo
hiatu Z. 361. Juliano 304. 307.
Macrino Z. 616. de Mich. Bal-
bo Z. b. 141. de Nerone 205.
- de orbis imperio, perperam in-
tellectum à Flav. Josepho Z. 576.
Oresti 133. 134. de Paride 123.
Pharaoni Petissio 41. de
Scirto Z. b. 116. Valentinia-
no 313. de aliis Imperatori-
bus Z. b. 133. Oraculorum
ambiguitas Z. 171.
- Ordio Amphionis & Zethi educa-
tor 24.
- Oribasii⁹ Juliani Imp. Medic⁹ 304.
- Origenes 252. sq. Z. 610. sq. 623.
626. ὁ οὐρανικός 255. Hexa-
pla & alia scripta 253. Z. 611.
errores 253. 326. 378. Z. 626.
b. 68.
- Orion Nimrodus inter sidera re-
latus 14. 15.
- Orpheus 29. 53. 83. sq. ejus scri-
pta & ex Theogonia versus ali-
quot 57. 58.
- Pæan carmen bellicum Z. 161.
- Palamedes literarum & tabulæ
lusoriæ inventor 125.
- Palladius Episcopus Antioch. Pe-
tri Cnaphæi successor 354.
- Pamphilus martyr 298.
- Pantæus Philosophus Z. 601.
- Paphnutius cœlibatum clerico-
rum in Concilio Nicæno op-
pugnans 287.
- Papianus (Papinianus) Z. 610.
- Parabola, paroemia, imago, tro-
pologia, problema 45. Z. 74.
- Paris histrio Z. 580.
- Paschasius Leonis Papæ vicarius
345.

Patricii Prusæ Episcopi de thermis
 & aliis rebus Physicis, vita
 item æterna & inferorum sup-
 pliciiis dissertatio 242. seq.
 Pauliciani, supra Manichæi.
 Paulinus Episcopus Alex. 309.
 Paulinus Magister λογιστῶν καὶ
 ὡραίων Εὐδοκία charus, 337.
 343. Z. b. 45.
 Pauli Apostoli Martyrium 205.
 212. Z. 570.
 Paulus Confessor Episcopus CPol.
 298. 302. 316. Paulus Euty-
 chianus, Episcopus CPol. 374.
 Paulus presbyter & Oecon-
 omus Episc. CPol. 431. Paulus
 Lector, Cyprius, Episcopus
 CPol. 468. 470. Monachus fit
 Z. b. 116.
 Paulus Antiochiæ Episc. 363.
 Paulus Samosatenus, Episcopus
 Antiochenus, hæreticus 252.
 259. 260. Z. 611. alius Paulus
 Samosatenus à quo Pauliciani
 432.
 Paulus Emesæ Episcopus 339.
 Paulus Astrologus Leontio præ-
 dicens Imperium Z. b. 93.
 S. Pelagiæ templum 466.
 Pelagii Patricii Homerocentra &
 Historia ab Augusto Imp. scri-
 pta versibus 354. Z. b. 45.
 Periander Corinthius Z. 331.
 Peripatetici 161. eis similes Pha-
 risæi Z. 217.
 Petrus Apostolus certans cum Si-
 mone Mago 206. 207. 215. à

Paulicianis Manichæis prorsus
 rejicitur 434. ejus Martyrium
 212. Z. 570.
 Petri & Pauli templum à Justino
 conditum 390.
 Petrus Alexandriæ Episc. & Mar-
 tyr 265. Z. 639. Petrus Atha-
 nassi successor, Episcopus Alex.
 311. Petrus Mongus Alexan-
 driæ Episc. 352. Z. b. 54. Pe-
 trus Monachus Episc. Alexan-
 drinus 438.
 Petrus Apameæ Episcopus 363.
 Petrus Cnapeus ex presbytero
 Chalcedonensi Episcopus An-
 tiochenus 303. 349. 352 seq.
 Petrus Basilii M. & Gregorii Nyf-
 seni frater 312.
 Petrus Damasci metropolita 460.
 Pherecydes Philosophus 94.
 Phidias statuarius 322.
 Philadelphus Byzantii Episcopus
 256.
 Philetus Episcopus Antioch. Z.
 623.
 Philo Judæus Z. 278. de Thera-
 pevtis Christianis ἐξ Ἑβραίων
 198. 200. de SS. Trinitate sen-
 tentia 290.
 Phœnix Agenoris F. Φοινικικοῖς
 θεῶμασι συνεγράψατο τὴν Ἀεθ-
 ηλικὴν φιλοσοφίαν 19.
 Photius Patriarcha CPol. 551.
 573. 593. Z. b. 167. 291.
 Pilati ad Tiberium de Christo re-
 latio 188. 191. Z. 269.
 Pius Episcopus Rom. Z. 594.
 Plato

- Plato Philosophus 94. 146. 159.
160. 161. 203. 242.
Plato Studites Z. b. 126.
Plato Monasterii Saccudionis Ab-
bas Z. b. 119.
Platonis Martyris templum 588.
Plautus Isthmionices Z. 403.
Polycarpus 161. 250. Z. 597.
Polycrates 247.
Polyevctus Patriarcha CPol. 639.
649. 665. Z. b. 195. 200.
S. Pompeji mater Martia Z. 479.
511.
M. Porcius Cato Z. 447.
Porphyrus Philos. 251.
Porphyrus Martyr 298. (Por-
phyrius ceti piscis nomen Z. b.
69.)
Posidonius Philos. 140.
Primus, Episcopus Alexandrinus
Z. 588.
Priscilla Prophetis Montani 250.
Proclus Philosophus 304. καὶ ἐπὶ
φιλοσοφία καὶ ἐν ταῖς μηχανήμα-
σι πότε ἐν τέτοις περιβοήτῃ ἀρχι-
μήδῃ ἀπαντὰ διελθὼν καὶ αὐτὸς
ἐκείνους προσεξευρών, ejus specula
ustoria Z. b. 55. Jamblichi di-
scipulus, Oniocrates 362. Z.
b. 32.
Proclus Episcopus CPol. 338. 342.
Proclus Larginus. supra, Largi-
nus, alius Scribonius Proclus
Z. 558.
Procopius πρὸ ποικίλην ἰστορίαν συγ-
γραψάμενος Z. b. 105.
Procopius Martyr 265.
Prometheus 53. 81. literarum,
inventor & Grammaticæ 82.
Proterius Episcopus Alex. 345.
347. Z. b. 47.
Protoctetus Martyr Z. 621.
Pselli historia 1. Z. b. 285. Mich.
Psellus Leonis Philos. præcep-
tor 550. Alius ὑπάτης τῶν
Φιλοσόφων, Michaëlis Ducæ Ma-
gister nimis eum immergens
studiis ab Imperii cura eum
abducentibus Z. b. 286. Con-
stantinus Psellus ὁ τῶν Φιλοσόφων
ὑπάτης ad Comnenum à Stra-
tiotico missus 803.
Ptolemæi Philadelphi Bibliothe-
ca Z. 200.
Pyrrho Philosophus 161. Pyr-
rhonii 162.
Pyrrhus Episcopus CPol. 421.
Monothelita Z. b. 88.
Pythagoras 94. Samius scripsit
Historiam belli inter Cyrum &
Samios 138. Arithmeticam,
ibid. aurea carmina 156.
Pythagoras auspex Z. 196.
Saba hæreticus Bogomilus 294.
Sabbati⁹ Tessarescæ decatita 265.
Sabbatius iconoclastes 488.
Sabellius hæreticus 257. 291. 317.
Sadducæi respuunt traditiones
quæ præter Scripturam S. ob-
truduntur Z. 218.
Salomonis excantationes 69. 70.
uxor Naaba 91. libri è quibus
Medici profecerunt 94. Z. 83.
cremati à Rege Ezechia 94. 108.
Y 3 sepul-

- sepulchrum 89. ejus ruina præ-
fagium exitii Judæorum Z. 591.
Samonæ famosus libellus in Leo-
nem Imp. 605. Z. b. 181. seq.
Sappho prima Musarum 82.
Sardianus Episcopus Hierosol. Z.
631.
Saturninus Antiochenus hæreti-
cus 249. Z. 592.
Scyllis statuarius 322.
Seneca Z. 565. 568.
Septem miracula Mundi, versibus
descripta 170.
Septuaginta interpretes Z. 201.
Serapion Mathematicus s. Astro-
logus 255.
Serapio Episcopus Antioch. 601.
Alius Serapio lapsus de quo Z.
627. ex Dionysii Alex. Epistola.
Sergius Episcopus CPol. 420.
Sergius Photii frater 545. alius, ab
eo genus ducens, post Sisin-
nium Patriarcha CPol. 702. 717.
Sergius Leonis Philosophi disci-
pulus, Geometrico Gymnasio
præfectus 550.
Sethus Planetis imponit nomina
8. ubi & alia de illo Apocry-
pha.
Severiani diræ in Adrianum
Z. 591.
Sextus Bæotius Philosophus 161.
Z. 595.
Severus Antiochena sede pulsus
Z. b. 58. hæreticus Eutychia-
nus 252. 262. 374. 387. Z. b. 67.
Sibylla Sabæ regina 95. Cumæa
107. Samonæa 112. Samæa.
142.
Siculi (Joannis) Historia 1.
Silvester Episcopus Rom. 268. 271.
ejus cum Judæis disputatio de
veritate Relig. 273. seq.
Simeon Cleophæ F. Episcopus
Hierosol. 187. 215. Martyr
249.
Simeon Judæus cum Silvestro di-
sceptans de veritate relig. 279.
Simeon hæreticus Bogomilus 294
Simeon stylites 340. seq. 341.
Simocatti Historia 397.
Simon Essæus, Archelai somnium
interpretatur Z. 264.
Simon Magus 179. 211. dicta S.
Scripturæ ab eo male explicata
208. præstigiæ 210. certamen
cum Petro Apolo, 206. seq.
Simonides literarum & ω inven-
tor, ut Cadmus literarum φ θ ζ
125.
Sisinnius Episc. CPolitanus Chry-
sostomi successor 337. 338. Z. b.
41.
Sisinnius Episcopus CPol. succes-
sor Nicolai Chrysobergii, 702.
Medicæ rei peritus. ibid.
Socrates Philos. 139. 145. 146.
204. 205.
Solon legislator 82. 142.
Sophocles 46. 139.
Sophronius Patriarcha Hierosol.
420. Monothelitarum adver-
sarius 426. Concilium adver-
sus

- fus Monothelitas celebrans
 Z. b. 85.
 Sofander Hippocratis frater 121.
 Spyridion Episcopus Trimithun-
 tinus Sophistam confutans in
 Concilio Nicæno 287.
 Stephani Martyris reliquiæ 337.
 templum 338.
 Stephanus Theopolis s. Antio-
 chiæ Episc. 460.
 Stephani Alexandrini vaticinia
 409.
 Stephanus Patriarcha CPol. 624.
 Stephanus Syncellus 686.
 Stoici 161.
 Studi⁹ Monasterii Acœmetorum
 conditor 349. 360. Z. b. 122.
 Symmachus 251.
 Symmachus Papa Z. b. 55.
 Synchiticorum s. Eutychiano-
 rum secta. Z. b. 54.
 Synepon & Artemon hæretici.
 259.
 Synodi Oecumenicæ 283. 439.
 Nicæna 283. 285. 287. Z. b. 9.
 (Symbolum Nicænum. Z. b.
 10.) Synodus CPolitana 316.
 Z. b. 36. Ephesina 339. Z. b. 42.
 (Ephesina *λησεμνη* Z. b. 44.)
 Chalcedonenfis 345. 357. 359.
 363. 381. 382. Z. b. 46. quinta
 376. Z. b. 69. contra Monothe-
 litas 431. Nicæna secunda 470.
 471. Z. b. 117.
 Synodus contra Theopaschitas
 CPolitana 371. Tomus Syno-
 dicus pro imaginibus Z. b. 110.
 Leges XII. tabularum Z. 347.
 Tarasius Patriarcha CPol. 470.
 477. Z. b. 116. 134.
 Tatianus 250.
 Telesphorus Episcopus Rom. Z.
 592. 594.
 Terebinthi Buddæ, qui Manetis
 Magister fuit, libri quatuor, *μυ-
 σθηρίων, Ευαγγέλιον, Θεωριῶν,
 κεφαλαίων* 259.
 Tertullianus citatur Z. 552.
 Thaddæus Apostolus Abgarum,
 baptizans 176.
 Thales Atheniensium legisla-
 tor 82.
 Thales Milesius 157.
 Tharras Judæus cum Silvestro
 disputans de veritate relig.
 279.
 Theano Antenorix uxor, sacerdos
 131.
 Theclæ templum 354.
 Themelus presbyter 637.
 Theodectes tragicus, infra, in
 Theopompus.
 Theodoritus Cyri Episc. 339. de
 hæresibus 263. contra Ephe-
 sinum Concilium 382. duode-
 cim capita Z. b. 42.
 Theodorus Daphnopates Histori-
 cus 2. alius Sebastenus Histo-
 ricus, ibid. alius Sidenfis Hi-
 storicus. ibid.
 Theodorus Papa Romæ 421.
 Theodorus Martyr 272. Z. b.
 213. ejus templum 682.
 Theodorus Confessor Z. b. 147.
 Theo-

- Theodorus Graptus. infra, Theophanes.
- Theodorus καφαῖς vir eruditus qui Bulgaros in religione Christiana instituit Z. b. 155.
- Theodorus Monachus Zimiscae Imperium præfagiens Z. b. 209.
- Theodorus Mopsestiae Episc. 261. 376. 381.
- Theodorus Raithensis presbyter citatur 260.
- Theodorus Studita Z. b. 126.
- Theodosius Episcopus Alex. 374.
- Theodosii junioris leges 319. 325. Z. b. 22. &c.
- Theodotus Melissenus Iconoclastes 488. 527. Z. b. 130. seq.
- Theodotus Monachus 442. seq.
- Theodotus Rhetor, svasor cædis Pompeji Z. 487.
- Theoduli, Pamphili, Porphyrii & Pauli reliquiæ 298.
- Theognis hæreticus Arianus 316.
- Theonas Episc. Alexandrinus Z. 639.
- Theopaschitæ 349. 371.
- Theophanes Confessor Z. b. 131. 146. Historicus 1.
- Theophanes & Theodorus Grapti, hoc est stigmatibus puncti propter imaginum cultum 520. eorum versus ad Methodium, Methodique responsio Z. b. 150.
- Theophrastus Philosophus 393.
- Theophilus Antiochenus Episc. Z. 589.
- Theophili Imp. lex. de crinibus tollendis 522. versus Confessorum vultibus inscripti. Z. b. 146. Hymni sacri Z. b. 47.
- Theophylactus Edeffenus presbyter 461.
- Theophylactus Lacapeni F. Patriarcha CPol. 629. 638. Z. b. 190. 194.
- Theopompus Historicus & Theodectes Tragicus mente & oculis capti ob sacras litteras temere tractatas 165. Z. b. 201.
- Theotecnus ὀνόης Galerio perfectionem svidens Christianorum 268.
- Theudas pseudopropheta Z. 286. impostor sub Claudio Imp. Z. 568.
- Thomæ Apostoli ædes Z. b. 176.
- Thomas Diaconus & inde Patriarcha CPol. 406.
- Thomas anti Cæsar Maomedicam amplexus impietatem 499. seq.
- Joannis Thracessii Historia 2. Z. b. 271.
- Thrasyllus Astrologus 196. Z. 540.
- Thurus Assyriorum Rex, Græcis Mars 15. 16.
- Tiberius Imp. mortem comminatus accusatoribus Christianorum 188. affectus ejus in Christum Z. 552. Astrologiæ peritus Z. 540. 557.
- Timæus Episc. Antiochenus Z. 639.
- Timocles Poëta Christianus tro-
pario-

- pariorum sive Hymnorum sacrorum, sub Leone Imp. 349.
 Timotheus Ælurus, Episcopus Alex. 347. 352. alius Episcopus Alex. Timotheus Salophacio-lus 347. 352.
 Timotheus ὁ θεονομαζόμενος 58.
 Timothei Gazæi tragœdia de chrysfargyro tributo 357.
 Timotheus ὁ λιτρεβόλης καὶ Κήλων, Episcopus CPol. in locum Macedonii 360.
 Timotheus Apostolus & Martyr. 245. ejus reliquiæ 296.
 Tiresias Philosophus 23.
 Τηροσίγιον, hymnus Z. b. 20.
 Trypho Patriarcha CPol. 627. 628. Z. b. 191.
 Tyrannus Episc. Antiochenus Z. 639.
 Valentis Astrologi divinatio de CPoli Z. b. 7.
 Valentinus hæreticus 250. Z. 594.
 Victor Episcopus Rom. Z. 601.
 Virgilius Poëta 173.
 Urbanus Episcopus Rom. Z. 618.
 Xenajas Hierapolitanus Episc. 353. 354. Manichæus. ibid.
 Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. Z. b. 275.
 Xystus Romanus Episc. Z. 592. 629.
 Zabdas Episc. Hierosol. Z. 639.
 Zachariæ Prophetæ reliquiæ 337.
 Zacharias Patriarcha CPol. 420.
 Zambres Magus, Judæus Z. b. 5. cum Silvestro Papa disputans de veritate relig. 273. 280. 281. 282.
 Zebinus Antiochenus Episc. Z. 623.
 Zenonis Imp. Henoticum 353.
 Zethus & Amphion Musici 24.
 Zilix auctor hæreseos τῶν Ζιλικῶν 539.
 Zoroaster 16.
 Zosimus Rhetor Gazæus à Zenone Imp. interfectus 354.

XLIV. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrium in Georgii Syncelli & Theophanis Chronographiis memoratorum.

Numeri soli paginas Syncelli, Th. præfixum Theophanis denotant.

- A**baris 238.
 Abdaas Ctesiphontis Episc. susceso Ignis templo, persecutionis caussa in Christianos Th. 71.
 Abdamis Brachmanus (aliis Dandamis) 261.
 Abdenomus sapiens, Salomonis solvens dubia 183.
 Abgari ad Christum Epistola 329.

Z

alter

- alter Abgarus junior Edeffenus,
 ἱερός ἀνὴρ 359.
- Abibus cum patre suo Gamaliele
 Apostoli Pauli præceptore, fu-
 nus curans S. Stephani proto-
 martyris Th. 74.
- Abrahami eruditio 98. seq.
- Abydenus 14. 34. 36. 38. 39. 40.
 44. οἱ χαλδαῖκα συγγραψάμε-
 νοι Ἀλέξανδρον καὶ Ἀβυδηνός 226.
- Acacius Berrhoënsis Episcopus
 Th. 63.
- Acacius Eusebii in Episcopatu Cæ-
 sar. successor. Th. 28. 45. 46.
- Acacius Episc. CPolitanus Th.
 104. 105. 110. &c.
- Acacii Martyris templum in Ca-
 ria Th. 68.
- Acephali in quinta Synodo dam-
 nati. Th. 193.
- Achillas Alexandria Episcopus.
 Th. 10.
- Action Milesius 212.
- Actus Apostolorum 93. 94. 95.
 330. 337.
- Acusilaus 43. 64.
- Adamanta Argis Sacerdos 172.
- Adami vita Apocrypha 5. 6. for-
 te & ex hac vel ex parva Genesi
 quæ de pœnitentia & Apoca-
 lypsi Adami 10.
- Adelphius Massalianorum ante-
 signanus Th. 54.
- Adrianus Episcopus Rom. Th.
 388. d.
- Ædesius & Frumentius Meropii
 Tyrii Philof. discipuli, Aposto-
 li Indorum Th. 19.
- Æmilius Alexandria Episc. 344.
- Æschylus 247.
- Æsopus ὁ μυθοποιός 239.
- Æthalias Presbyter, Martyr à Sa-
 pore Persarum Rege iussus oc-
 cidi Th. 20.
- Ætius Dux, Martyr Th. 455.
- Ætius Eunomii Magister 49. 59.
- Africanus 3. 10. 17. 19. 20. 21. 36.
 53. 54. 55. 56. 57. 59. 61. 62. 63.
 64. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 75. 77.
 79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 99. 100.
 105. 106. 107. 110. 111. 114.
 115. 116. 121. 125. 148. 149.
 154. 159. 174. 175. 176. 181.
 197. 202. 204. 212. 219. 223.
 232. 236. 249. 276. 289. 296.
 306. 307. 309. 322. 325. 326.
 sub Pertinace floruit 355. εως
 τῶν χρόνων Ἀντωνίνου ἰστορήσας 107.
 à manethone deceptus 96. Afri-
 canum sequitur Eusebius 174.
 πᾶς ἰστορίας ἐν πεντάβιβλῳ συγγρα-
 ψάμεν 358. ἐν τρίτῳ λόγῳ
 65. 70. 125. 148. ἐν πλείῃ δ' ἔ-
 λέγῃ 174. res à Flav. Jose-
 pho traditas refert ἐν ὀκτώ-
 μῳ sive compendio 249.
 πῶ ἐν ἐκτάβιβλῳ τῶν Κεσῶν ὀκτώ-
 γραμμην πρᾶγματιάν ἱατρο-
 κῶν καὶ φυσικῶν καὶ γεωργικῶν
 καὶ χυμευτικῶν ἐπεύχσαν δι-
 νάμεις, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμ-
 μάσῳ προσφανεὶ 359.

- Agapetus, Romæ Episc. Th. 183.
184.
- Agatho Abbas. Th. 204.
- Agatho Romæ Episc. Th. 276.
- Agathobulus Philosophus 349.
- Agathodæmon. infra, in Hermes.
- Agathymnus Historicus 192.
- Ἡ ἀρχαὶ σκηθεῖα 174.
- Agrippinus Alexandria Episc. 352.
354.
- Alcman Lyricus 213.
- Alcmæon 213.
- Alexander Alexandria Episc. Th.
10.
- Alexander Romæ Episc. 347.
- Alexander Episcopus Hierosol.
362. 363.
- Alexander Episcopus CPol. Th.
13. 16. 18. 26.
- Alexander Diospolitanus Episc.
Th. 150.
- Alexander Martyr Anchialensis
Th. 227. 235.
- Alexander Polyhistor 14. 28. 30.
31. 33. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210.
359. ὁ πῶς χαλδαῖκας δεχαιολο-
γίας περικυβητοῦς 207. 226.
- Alypius Gentilis, Christianorum
inimicus, Juliani Imp. jussu
præfectus restaurando templo
Hierosol. 43.
- Alypius junior sub Imp. Anastasio,
αὐτὸς πάντα χρόνον ἐπαγνεύς καὶ φι-
λοσοφίας ἐραστὴς. Th. 124. 126.
127.
- Ambrosius Origenis amicus 358.
- Ambrosius Mediolanensis Th. 51.
62.
- Amenocles triremium inventor
212.
- Ammon Martyr 369.
- Ammonaria Virgo & Martyr 368.
- Amos Hierosol. Episcopus Th.
228.
- Amphilochius Iconii Episc. Th. 52.
59. Massalianorum adversarius.
Th. 54.
- Amphion & Zethus 156. 158.
- Anacharsis Philos. 239.
- Anacletus Episcopus Rom. 344.
- S. Anastasia Martyris templum.
Th. 52. 57. reliquiæ Th. 95.
- Anastasius presbyter Antiochenus
Nestorii promachus Th. 76.
- Anastasio duo, Monothelitarum,
adversarii, discipuli S. Maximi
Th. 288. 292.
- Anastasius Antiochia Episc. Th.
198. alius junior Th. 236. 242.
- Anastasius qui postea Imperator
factus, itidem creatus Episco-
pus Antioch. Th. 116. ejus fi-
dei libellus Th. 117.
- Anastasius Romæ Episc. Th. 121.
Henotico subscribere coactus
ab Anastasio Imp. Th. 123.
- Anastasius Episcopus CPol. Th.
342. discipulus S. Germani &
Syncellus. ibid.
- Anatolius Laodicens Episc. φι-
λοσόφους μαθήμασι διατρέπων
tempore Imp. Probi 385. seq.

- Anatolius V. C. Alexandriae combustus sub Arcadio Th. 64.
 Anatolius Episc. CPol. Th. 87. 94.
 Anaxagoras Physicus 238. 254.
οι Αναξαγόρειοι 239.
 Anaximander 239.
 Anaximenes 239. 275.
 Andreas Episc. Orientis, in Synodo Ephesine depositus Th. 87.
 Andreas Cretenfis Episc. Th. 320.
 Andreas Italus *κωμοδρόμος* sive circulator, fulvum & cœcum circumducens canem quem habere *πνεῦμα πύθων* dicebant, quique ipsius nutum mirædedit spectacula Th. 189. seq.
 Andreas Theodosiopolis Episcopus Th. 115.
 Andreas Troili (Rhetoris) fil. Th. 292.
 Andreas Calybita Martyr Th. 363.
 Anianus 16. 17. 18. 32. 33. Monachus Panodori æqualis 34. 35.
 36. Ejus Cyclus Paschalis annorum DXXXII. cum scholiis. 315. Videtur hic esse qui Abulpharajo Abinanus Alexandrinus.
 Anicetus Episcopus Rom. 351.
 Anteros Episcopus Rom. 361.
 Anthimus Tropariorum sive hymnorum poëta Th. 98.
 Anthimus Nicomediæ Episc. Martyr Th. 9.
 Anthimus hæreticus Theopaschita, è Trapezuntino Episcopus CPol. ab Agapeto depositus Th. 183. 184.
 Anthimus inclusus, Monasteriorum præfectus Th. 195.
 Anthusa S. Chrysostomi mater Th. 64.
Ἐν τῇ ἀντιγραφῇ 216. de arca & altari per Jeremiam occultatis.
 Antiochus Theodosii jun. pædagogus qui multum contulit ad Christianismum in Persis propagandum Th. 69. seq.
 Antiochus Chartophylax qui anathema scripsit sextæ Synodo Th. 320.
 Antiochus Seleuciensis 330.
 Antiochus Syracusanus Historicus 193.
 Antisthenes Rhetor 253.
 Antonius Sylæi Episcopus, Iconoclastarum hæresis instaurator Th. 436. 437. 438.
 Aphraates qui ob Arianismum coarguit Valentem Imp. Th. 53.
 Apio Polidonii Filius 63. *παραγράφει τὰ Γραμματικὰ ἐν τῇ κτ' Ἰσδαίων βιβλῷ, καὶ ἐν δ' ἰσορῶν* 64. 149.
 Apio Episcopus Hierosol. 353.
 Apio Patricius ex Nicano Episcopo Præfectus Prætorio creatus à Justino Imp. Th. 142.
 Apocrypha in Scripturis Canonicis allegata 27.
 Apollinaris Hierapoleos Episc. 352.

- Apollinaris, Alexandriae Episc. Th. 192. 193.
 Apollinaris Syrus, innocentiae Athanasii præbens testimonium Th. 24. ejus λόγος ὑπὲρ αἰληθείας contra Julianum Imp. Th. 40. seq. hæresis Th. 53.
 Apollodorus Atheniensis 28. 34. 36. 38. 39. 40. 97. 147. 180. 275. ὁ ἡρωικός 91. ἐν τῷ η'. 185.
 Apollonia Virgo & Martyr 367.
 Apollonius Stoicus, M. Antonini præceptor 351.
 Apollonius Tyanensis 343. 345. 346. Pythagora ipso subtilior 334. de Christi regno differit cum Vespasiano 341.
 Ἀποστολικὴ ὑπαγόρεσις de die creationis Mundi & resurrectionis Domini, quod illa sit XXV. Martii, quo conceptus est Christus 312. Apostolorum templum CPoli Th. 18. 192.
 Apocimas Episcopus, in Perside Martyr Th. 20.
 Aratus Phænomenon scriptor. 275.
 Ἀρκαδικῶν ordo ab Imp. Arcadio CPoli institutus Th. 64. Interpres Goarus accipit de ordine & numero militum.
 Arcefilaus Philosophus 276.
 Archilochus 181. 213.
 Archimedes 285.
 Ariani Ἐξωκιστῆται Th. 150.
 Arion Musicus 213.
 Aristarchus (Grammaticus) 180.
 Aristas (qui de LXX. Interpretibus scripsit) 272. 273.
 Aristidis Atheniensis Christiani Apologia 348.
 Aristides Rhetor Smyrnenensis 353. ejus contra Platonem 258. à Platonice confutatus 259.
 Aristodemus de Olympiadibus 196.
 Aristophanes Comicus 253. 257.
 Aristoteles Philos. 192. ubi Φιλοσόφου vocat. Platonis ab anno ætatis decimo septimo auditor 258. præceptor Alexandri 260. 263.
 Aristoteles Battus Cyrenes ex oraculi jussu conditor Thebanis 212.
 Aristoxenus Musicus 213.
 Arrachion Olympionica 239.
 Arrianus Nicomediensis 351. idem ni fallor allegatur 284.
 Arsacius Nectarii frater, Episcopus CPoli Th. 68.
 Arsenius Th. 25. Monachus Ægyptius Th. 66.
 Artemius Ægypti præfectus, Martyr Th. 46.
 Artemon hæreticus 381.
 Ascholi Thessalonicensis Episc. baptizat Theodosium senio-rem Th. 58.
 Asclepiades Antiochiæ Episc. 357. 358.
 Aspasia Periclis 253. 257.

After Martyr 368.
 Athanasius Alexandria Episc. Th. 23. seqq. testatur probatum ab Eusebio ὁ ὁμοῦσιον Th. 22.
 Athanasius Celites, Alexandria Episc. Th. 115. Alius S. resurrectionis Diaconus à Theodosio Dioscorita s. Eutychiano occisus Th. 92. alius Jacobitarum Patriarcha Syrus Th. 274. Alius presbyter, Cyrilli Alex. consobrinus, Dioscori violentia depositus Th. 84.
 Athenais sive Eudocia ab Attico Episcopo CPol. baptizata Th. 72.
 Athenodorus Tarsensis Philos. 318.
 Athingani s. Pauliciani Manichæi 313. 317.
 Atholhis Regis Ægypti βίβλοι ἀνατομικαί 55.
 Atlas Astrologus 149.
 Atticus Episcopus CPol. Th. 69. 70. 72. (353).
 Atticus Platonius Philosophus
 Auxentius Mediolanensis Episcopus Arianus Th. 51.
 Babylas Antiochiæ Episc. 362. 363. 386. ejus reliquiæ Th. 42.
 Οἱ πὶ βαβυλωνιακὰ γράψαντες 205.
 Babylonia fabulæ 28. seq. ex Beroso, Alexandro Polyhistore &c. χαλδαίων καὶ Αἰγυπτιακῶν ἱστορίαι 23.
 Bacchylides ὁ μελοποιὸς (i. e. Poëta Lyricus, licet interpres solet reddere Musicum) 247. 257.

Bardas Monachus Th. 86.
 Barsen Edessæ Episcopus Th. 52.
 Basianus Abbas Th. 98.
 Basileus Amasæ Episcopus Martyr Th. 13.
 Basilides Scythopolita 351. M. Antonini præceptor.
 Battus qvi & Aristoteles, Cyrenæ conditor 212. 213.
 Basilius Antiochiæ Episc. Th. 92.
 Basilius Cæsareensis Th. 50. 51. 52. 54. infra in Biblia.
 Bassiani Monasterium Th. 122.
 Bazanes Christianorum in Perside Episc. Th. 145.
 Benedictus Romæ Episcopus. Th. 205.
 Benjamin Episcopus Hierosol. 348.
 Benjamin Judæus ab Heraclio Imp. ad Christum adductus. Th. 273.
 Berossus ὁ πὶς χαλδαίων δὲ χαρολογίας περὶ ἐκείνου 207. ἀκμάσας καὶ τὰς χρόνους ἀλεξάνδρου ἔμακεδόνου, ὡς φησιν, καὶ εὐρῶν ἐν βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγξαφῶν φυλασσομένας ὑπὸ μελῶς, αἱ περὶ ἐκείνου ἐτῶν μυριάδων πρὶ δεκαπέντε &c. 14. 15. 28. scripsit eodem fere tempore quo Manetho. 16. Chaldaeorum gentem ejusque antiquitatem nimium quantum extollit. ibid. & 17. 31. Allegatur præterea 36. 37. 38. 39. 51. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν βαβυλωνιακῶν 28. ἐν τῇ δευτέρᾳ 30. ἐκ τῆς τρίτης χαλδαίων βίβλου 220.

220. 221. βασιλέων ἀναγραφῇ.
 29. Bezenus Elevtheropolitan⁹ Episc.
 Th. 63.
 Bias Philosophus 239.
 Biblia sacra à S. Basilio emendata
 ἐν ἐνὶ δὲ ἀντιγραφῷ λίαν ἀκριβω-
 μένῳ κατὰ τὴν συγμὴν καὶ περὶ ὁδοῦ,
 ἐκ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδο-
 κίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ Βιβλιοθήκης, ἐν
 ᾧ καὶ ἐπεγέγραπτο ὡς ὁ μέγας καὶ
 θεῖος βασιλεὺς παρ' ἐξ ὧν ἐκείνο
 ἀπεγράφη ἀντιβαλὼν διαρθώσατο
 βιβλία 203.
 Bibliotheca in Capitolio Rom.
 354. Bibliothecæ Athenis ab
 Adriano instauratæ 349.
 Bio 359. ubi agitur de rebus Af-
 syriorum.
 Bonifacius Romæ Episc. 72.
 Bruttius Historicus 344. ubi ex-
 cusum βρέτη.
 Busas machinarum bellicarum
 artifex Th. 218.
 Cadmus 152. &c.
 Cajus Episcopus Hierosol. 352. al-
 ter Episcopus Hierosol. hoc no-
 mine 353. alius Episcopus Ro-
 mæ Th. 4.
 Cajus Historicus qvi contra Pro-
 clum Montanistam scripsit 340.
 seq.
 Calandion Episcopus Antioch.
 Th. 110. 114. 115.
 Calanus Gymnosophista 351.
 352.
 Calepodius Evnuchus, Actorum
 Concilii Chalced. traditor Th.
 133.
 Callias ὁ πρὸς πράξεις ὁ Ἀγαθοκλέης
 γράφων 193.
 Callinicus Episcopus CPol. 306.
 307. 308. 313.
 Callinicus Heliopolensis Syrus,
 architectus, inventor ignis ma-
 rini Th. 295.
 Callippus Cyzicenus Astrologus
 274.
 Callistus Episcopus Rom. 358.
 Calocyris Monachus Th. 503.
 Canon regum Ecclesiasticus 231.
 Canon Chaldaicus & Astrono-
 micus 206. 231. 313. 326. Vi-
 de & infra, Castor, Ptolemæus.
 Capetulianus qvi sub Juliano
 Christianos igni tradidit Th.
 43.
 Capito Episcopus Hierosol. 353.
 Carterius Abbas qvi Chrysosto-
 mum sacras literas docuit Th.
 65.
 Cassianus Hierosol. Episcopus 351.
 Castor Historicus 92. 168. περὶ
 τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων 97.
 ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ 205. seq.
 Cataphryges s. Montanistæ 353.
 Catonis nomen excidisse videtur
 apud Syncellum 302. d.
 Ceibes Socraticus 257.
 Cecropius Nicomediæ Episcopus
 Th. 38.
 Celadion Episcopus Alex. 351.

Celestinus Episcopus Romæ Th.

73. 76. 77.

Cephalio Historicus 92. 168. *Κε-
φαλίῳ* *Θ. ἔς, ἐχ' ὁ τυχαῖον* 167. *Κε-
φαλίῳ Γεργίου* *Θ. (1. Γεργίου)*

συγγραφεὺς πανυ παλαιός 192.

Cerdo Alexandria Episc. & Mar-

tyr 347.

Cerdo hæreticus 351.

Chæremone Martyr 369.

Chaldaicarum rerum scriptores

Abydenus, Alexander Polyhi-

stor, Berosus &c

Liber *χημα* de arte Chemica 13.

Chilo Lacedæmonius 239.

Chœrilus 254.

Christi ad Abgarum Epistola 529.

Christinus Apostata anatomicis

secundus traditus & postea

combustus Th. 367.

Christophorus Himerii Spatha-

rius Martyr Th. 368.

Χρονογραφῶν Ægyptium vetus

qvo Manethonem deceptum

putat Syncellus pag. 254.

Chronicon latinum Anonymum

310.

Chrysaorius Diaconus Th. 122.

Cicero 299. 302. 303.

Cleanthes 276.

Flavius Clemens vir Consularis,

Martyr 344. Epistola * ad

Corinthios lecta publice in Ec-

clesiis teste Hegesippo. ib.

Clemens Alexandrinus 63. 65.

345. Stromatevs. 63. 65. 148.

355. *ὁ ἱερὸς γραμματεὺς* 121. *ἐν*

* Alius fuit Clemens Romanus, auctor Epistolæ à Clemente Consulari, licet scriptores quidam confundunt.

τῷ πρώτῳ γραμματι 227. 228. li-

bro quis dives salvetur 345.

sexto & septimo Hypotypo-

feon. 327. 332. 335.

Cleobulina 247.

Cleobulus Philosophus 239.

Comœdia 172.

Constantinus Episcopus CPol. Th.

295. alius Silæi & hinc CPol.

Episcopus Th. 359. 368. 369.

371. 372.

Constantinus Episcopus Romæ

Th. 363.

Constantinus Seleuciæ Episc. qvi

Synodum Chalcedonensem

anathemate percussit Th. 129.

Constantinus Patricius Podapo-

gurus Martyr Th. 368.

Cornelius Antiochiæ Episc. 349.

Cornelius Episc. Rom. 363. 375.

Corœbus Eliensis, cursu victor

196. 197.

Cosmas Alexandrinus Episc. Th.

349. 365.

Cosmas Apostata Th. 262.

Crates Comicus 247.

Crates Cynicus 260.

Crates Platonicus 276.

Cratinus Comicus 247.

Creseens Cynicus 351.

Cronion Martyr, cognomine ὁ

νῆς. 368. Interpreti *Benignus*.

Ctesias Cnidius 64. 167. 359.

257. *ἐν τῇ β βιβλῳ* 166.

Cynica periodus annorum

CCCCXLIII. apud Ægyptios

51. Cypria-

- Cyprianus 363. 376. Acta Cypriani & confessio 363.
 Κυπριανίδες βιβλίοι 35. 52.
 S. Cyriaci monasterium CPoli. Th. 97. 409.
 Cyriacus Episcopus CPol. Th. 229. &c.
 Cyri Regis Epistola 233. 235.
 Cyrillus Antiochiæ Episc. 385. 386. 387.
 Cyrillus Diaconus, Martyr Helipoli Th. 40.
 Cyrillus Hierosol. Episc. Th. 34. Epistola ejus ad Constantium de visa Hierosolymis Cruce Th. 35.
 Cyrillus Alexandrinus Episc. Th. 71. 76. 77. 78. 84. ejus contra Julianum Th. 44. scripta à Timotheo Æluro depravata Th. 95.
 Cyrus Episcopus CPol. Th. 312. 319. 326.
 Cyrus Hieropolitanus Th. 115.
 Cyrus ex præfecto Episcopus Smyrnæ Th. 83.
 Dadoës Massalianorum antesignanus Th. 54.
 Dalmatius Monachus, Episcopus Cyzicenus Th. 75.
 Damastes ὁ Σιγαίου Sigeensis 192.
 Damasus Romæ Episc. Th. 34. 53. 56.
 Daniel Propheta 230. 231. 232. 249. ejus LXX. hebdomades 309. seq. 323. seq. 349.
 Daniel Stylites Th. 98. 105.
 David Bese, Spatharius Martyr. Th. 368.
 Δήχαρις ὁ ποιητὴς 8x ὁ ῥήτωρ, 162. leg. ut apud Malalam, Δάναρχος.
 Demagoras Historicus 192.
 Demetrianus Antiochiæ Episc. 381.
 Demetrius Phalereus 272. Olymp. CXXXI. defunctus 273. legislator tertius Atheniensium, 273. 274.
 Demetrius Alexandria Episc. 354. 355.
 Democritus Abderites Philosophus Physicus 238. 248. 253.
 Demophilus Arianus Episcopus CPol. Th. 49. 58.
 Demosthenes Rhetor 260. alius Valentis Imp. coquus Th. 54.
 Dexippus 263. 334. 376.
 Diaconica Epistola de pace, à Dionysio Alex. missa Romam per Hippolytum in caussa Novati 375.
 οἱ περὶ Διαγόραν Φυσικοὶ Φιλόσοφοι i. e. Diagoras (non *Diagora auditores* ut Interpres) 254.
 Didymus in quinta Synodo damnatus Th. 193.
 Didymus ἐν ἰσοπλά ξένῃ 161. 162.
 Dinarchus 162. supra, Decharnus.
 Dio Phœniciarum rerum scriptor 182. forte Dinon.

Aa

Dio

Dio Philosophiæ cultor & Platonis 258. 259.
 Diodorus Siculus 92. 165. 166. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359. *ἐκ τῆς ζ'*. 194.
 Alius Diodorus Isocratis æqualis 257.
 Diodorus Tarfi Episc. à Meletio ordinatus Th. 57.
 Diogenes Cynicus 258. 260.
 Dionysia Martyr. 368.
 Dionysius ὁ πρὸς πόλεις γραψας 274. Dionysius Chalcidenfis 193. 275. 276.
 Dionysius Episc. Alexandrinus. 177. 275. 276. 363. 365. 366. 368. Ejus Epistolæ 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. de fuga sua narratio 365.
 Dionysius Corinthi Episc. 341. 344. 345. 352.
 Dionysius Episcopus Rom. 381.
 Dionysius Halicarnassensis *ἐν πρώτῃ πρὸς Ῥωμαίωνας ἱστορίᾳς* 194.
 Dioscorus Alexandria Episc. Eutychianus Th. 84. &c.
 Dioscorus junior, Alexandria Episc. nepos Timothei Ælyri. Th. 139. 141.
 Dioscorus Martyr 368. 369.
 Dodonæ Oraculum 213.
 Dolichianus Hierosol. Episcopus 355.
 Domitianus Melitinæ Episc. Th. 224. 238.
 Dominus Antiochiæ Episc. 381. 385.

Domnus Demetriani F. Antiochiæ Episc. 391. alius junior Antiochiæ Episcopus Th. 82. 87. 92. alius Th. 190.
 Dorothei Alexandrini Monachi volumen ingens pro Chalcedonensis Synodi defensione Th. 131.
 S. Dorotheus Martyr Alexandria Th. 56.
 Dorotheus Tyri Episc. sub Diocletiano & Juliano Confessor, Græce & latine doctus in utraque lingua plura monumenta composuit, & de Byzantinis aliarumq; sediū Episcopis scripsit, Th. 19. obiit sub Juliano, anno ætatis CVII. ibid. & 41.
 Draconis leges 349. ætas 213.
 Elcesaitarum hæresis 362.
 Eleazarus senior, Martyr 286.
 Eleusius Cyzici Episcopus Macedonianus Th. 47. 58.
 Eleutherius Episcopus Rom. 353.
 Eliæ Prophetæ liber Apocryphus 27.
 Elias Hierosol. Episcopus Th. 122. 129. 131. 134.
 Elifæus Irenes Evnuchus Gallos Græcam linguam docet. Th. 384.
 Elpidius magnæ Ecclesiæ Diaconus qui in sextam Synodum anathema pronuntiavit Th. 320.
 Empedocles Agrigentinus 253. 254.

- Enochi liber Apocryphus 11-13.
 24. 25. 26. 32. 33. 79.
 Enthusiastarum Evchitarum Maf-
 falianorum hæresis Th 54.
 Ephorus Historicus 43. 172.
 Ephræm Episcopus Hierosol.
 350.
 Ephræmi Syri λόγοι εἰς τὸν Ὀρθόδο-
 σον 15. S. Ephræmi laus Th.
 53. 54.
 Epictetus Philosophus 351.
 Epicurus Philosophus 275. mor-
 tuus αὐτοματίης 276.
 Epimetheus 150.
 Epiphanius CPol. Episcopus Th.
 142. 145.
 Epiphanius Episcopus Cypri Th.
 67 68.
 Erasistratus Medicus Seleuci Re-
 gis 274.
 Eratosthenes 180. 282. Regum
 Egypti Thebanorum nomina
 à sacerdotibus Diospolitanis
 accepta in Græcam linguam ex
 Egyptia Regio jussu transtulit.
 91. 147. καὶ τὴν τῶν ἑξατοσάων
 χρονολογίαν 193.
 Erinna poëtria 260.
 Esaias Rhodi Episcopus Th. 150.
 Esdras 27. 216. 217. 223. 225. 229.
 233. 236. 241. 244. 245. 249.
 250. sq. ἡ τῶν ἑσδρα γραφῶν πλεу-
 τῶνα τῶν ἐνδιαθήκων βιβλίων τῆς
 παλαιᾶς θεοπνεύστῃς γραφῆς 250.
 Evagoras Rex Cypri ab Isocrate
 laudatus 258.
 Evagrius Episcopus CPol. Th. 49.
 Evagrius alius damnatus in quin-
 ta Synodo Th. 193.
 Evangelia Apocrypha & μυθικὰ
 ἔκ Σωτῆρος ἡμῶν 317.
 Evaristus Episcopus Rom. 344.
 Evchitæ Th. 54.
 Evctæus Musæi pater 153.
 Eudocia Leontii Philos. filia Th.
 72 &c.
 Eudoxius Episc. CPolitanus Th.
 38. 46. 49.
 Eudoxius Cnidius 257. Astrolo-
 gus 258.
 Evenus ἐλεγείας ποιητής 254.
 Evgamon Cyrenæus ὁ πῶς τηλεγο-
 νίαν ποιήσας 239.
 Eulogius Alexandrinus Episc. Th.
 211 alius Episcopus Edessæ
 Th. 59.
 Eumenes Alexandria Episc. 350.
 351.
 Eumolpidæ ab Eumolpo 161.
 Eunomius Arianus, Samosatenus
 Episc. Th. 50. alius Episcopus
 Cyzici Th. 47. 49. &c.
 Evodius Episcopus Antioch. 332.
 334. alius Episcopus, Hormis-
 dæ ad Synodum Heracleen-
 sem legatus Th 137.
 S. Euphemia Th. 82. 370.
 Euphemiæ Episcopus CPol. Th.
 115. &c.
 Euphila Εὐφίλας (aliis U'phila-)
 Gothorum Episcopus, Arianus.
 Th. 55.
 Euphræmius CPol. Episcopus Th.
 115. &c.
 A a 2 Euphra-

Euphrasius Antiochiæ Episc. Th.

143. 147.

Euphrates Philosophus 345. 351.

Euphronius Antiochiæ Episc. Th.

27. in Synodo CPol. damnatus
Th. 59.

Eupolis Comicus 257.

Euripides 149. 248. 254. 263.

Eusebius Pamphili 19. 35. 36. 41.

42. 53. 54. 55. 57. 59. 60. 61. 62.

63. 65. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73.

74. 76. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84.

85. 86. 87. 88. 92. 99. 106. 111.

115. 116. 121. 156. 174. 175.

176. 181. 197. 202. 204. 214. 217.

226. 227. 228. 249. 255. 288. 291.

309. 324. 326. 342. 348. 355.

364. seq. 376. 377 Ecclesiastica

Historia 335. 387. seq. ἐν πῶς

χρονικοῖς 40. χρονικὴ συγγραφή

168. ἐν τῷ κανόνι 335. ἐν τῷ ᾧ

κανόνος προλόγῳ 63. 65. repre-

henditur non raro à Syncello

ut 20. 62. 67. 68. 69. 71. 79. 150.

153. 164. 165. 168. 169. 170. 203.

227. 376. interdum & defendi-

tur ut 17. ubi πολυμαθὴ vocat &

35. 40. Origenis sequitur dog-

mata 355. 364. 376. ἐκ τῆς βιβλῆς

(leg. οὐδὲν βιβλῆς) Ἐκκλησια-

στικῆς ἱστορίας. Th. 5. an Ari-

anus Th. 22. 28. ὁμοσίου assen-

titur Th. 16. Athanasius ab

hoc Eusebio timet Th. 25. Bi-

bliothecam jussu Constantini

instruit. Th. 21. brevi post de-

functum Constantinum Ma-

gnum mortuus Th. 28.

Eusebius Cæsareæ Cappadociæ

Episcopus Th. 49. 50. alius Epi-

scopus Alexandrino Episcopa-

tu repudiato Emesenus, Sabel-

lianus Th. 3. Alius Nicome-

dienensis Th. 17. &c. Alius Epi-

scopus Romæ Th. 5. alius Eu-

sebius Samosatenus Episcopus.

Th. 50. 57. alius Samosatensis

Episcopus junior Th. 115.

Eusebius CPol. urbis Scholasticus

Th. 76. inde Episcopus Dory-

læi Th. 86. 87.

Eustathius Episcopus Antioch.

Th. 16. 49. 114.

Eustathius Sebastenus, princeps

Massalianorum Th. 54.

S. Eustathius presbyter CPol. Th.

27.

Euthymius Episcopus CPol. Th.

484. 487. alius Euthymius Epi-

scopus Sardus, Imaginum de-

fensor. Th. 44.

Eutyches hæreticus Th. 86. 87. 91.

Eutychianus Episcopus Rom. 386.

Evzoius Diaconus Alex. Th. 24.

25. Antiochiæ Episc. Arianus

Th. 39. 47.

Ezechiel Propheta 219. 225. 229.

Fabianus Episcopus Rom. 362.

363.

Fabianus Antiochiæ Episc. 375.

Q. Fabius 193. ὁ πῶς ῥωμῶν

πράξεις ἀναγεῖψας 194.

- Felix Episcopus Rom. 386. Th. 34.
111. &c. 147.
- Festus Rom. Senator festum Petri
& Pauli obtinet celebrari
CPoli Th. 123.
- Flavianus Antiochiæ Episc. 363.
Th. 54. &c.
- Flavianus Episcopus Rom. Th.
84. &c.
- Fronto Rhetor 353.
- Fruventius primus Indorum Epi-
scopus Th. 19.
- Gainas Alexandria Episc. Th. 124.
- Galenus Medicus Pergamenus
353.
- Cornelius Gallus 308.
- Gamaliel Pauli Apostoli præce-
ptor, Stephani protomartyris
funus curat Th. 74.
- Gelasius Romæ Episc. Th. 118.
- Geneleos liber 1. 9. 10. 13. 19. 33.
37. 41. 45. 49. 50. 78. seq. 93. 94.
95. 100. 102. 105. 108. 110. 111.
116. 160. 201. 235.
- Geneleos parvæ liber Apocryphus
4. 5. 8. seq. 98. 99. 102. 108. Ex
eadem quoque petita sunt quæ
10. 11. præter sacras litteras
tradit Syncellus.
- Gennadius Episcopus CPol. Th.
95 &c.
- Georgius Alexandria Episc. Aria-
nus Th. 31. 37. 40. alius Geo-
rgius Episc. Alex. junior Th. 253.
- Georgius Apameæ Episcopus Th.
320.
- Georgius Episcopus CPol. Th.
300. 301.
- Georgius Cyprius Th. 359.
- Georgii Syncelli Chronographia
Th. 2.
- Germanio Episc. Hierosol. 357.
- Germanus Cyzici atq; inde CPol.
Episcopus Th. 320. &c.
- Γεωφῆ τῶν Γυναικῶν à Cainano in-
agro reperta & abscondita 80.
- Gorgias 257.
- Gregorius Episcopus Alex. Aria-
nus Th. 30. 31.
- Gregorius Antiochiæ Episc. Th.
206.
- Gregorius Nazianzi Episc. Theo-
logi Pater Th. 49.
- Gregorius Nazianzenus ὁ μέγας ἐν
Θεολογίᾳ Γρηγόριος. 3. 31. 377.
Episcopus CPol. Th. 52. &c.
- Gregorius Nyssæ Episcopus Th.
52. 59.
- Gregorius Thavmaturgus. 376.
ejus templum Neocalareæ Th.
124.
- Gregorius Romæ Episc. Th. 338.
342. 343.
- Gregorius Episc. Sinopensis Th.
396.
- Hecataeus 43.
- Hegesippus 337. 344. 345.
- Helena Simonis Magi 331.
- Hellanicus Lesbicus 43. 167. 238.
- Henecas Episcopus Hierosol. 349.
leg. Σενεκάς ex Eusebio.

Heraclas Alexandriae Episc. 361.

362. 363.

Heraclius ὁ σκοτεινός 238. 254.

Hermes ἐν τοῖς Φυσικοῖς 13. 35. ἐν τοῖς Γενικοῖς & κυραννίσιν βιβλοῖς 35. 52.

Hermetis primi sive Thothi columnæ ex Ægyptiaca lingua in Græcam translata ab Agathodæmone. 40. Ex secundi Hermetis libris tradita à Manethone, ibid.

Hermion Episc. Hierosol. Th. 10.

Herodes Atticus Rhetor 350.

Herodianus γραμματεὺς (Γραμματικός) αἰγύπτιος 353.

Herodianus qvi Mauricio Imp. eventura prædixit Th. 238.

Herodotus Halicarnassæus 55. 63.

162. 167. 169. 250. ἐν τῇ δευτέρᾳ 64. 149. ἐτιμήθη ὡς τῆς Ἀθηναίων βελλῆς ἐπαναγνῆς αὐτοῖς πᾶς βιβλῆς 247. seq.

Heron Martyr 368.

Heron Thebaidos Episc. Th. 43.

Herophila Sibylla 213.

Heros Antiochiæ Episc. 350.

Hesiodus 43. 66. 173. 176.

Hestæus 43. ubi Αἰτιαὶ scriptum pro Ἐπαιῖος.

Helychius presbyter atqve Episcopus Hierosol. Th. 71. 79.

Hieremias Propheta. 216. 217. 218. 219. 223. 225. 229. 233. 235. 236. 246. 250.

Hieronymi Ægyptii Φοινικικά 43.

Hilarion Episcopus Hierosol. Th.

34. alius Episcopus Romæ. Th. 97.

Hipparchia Philosopha, Cratetis uxor 260.

Hippias 257.

Hippocrates Cous 248. 253.

Hippolytus Portus Episcopus & Martyr ἐν τῷ κτ' τῆς Σωσάννης καὶ τῆς Δανιὴλ συγγράμματι 218. 219. 230. Ejus Cyclus Paschalis 315. varia scripta 358. εἰς τὴν ἑξάμερον καὶ εἰς τὰ μὲν τὴν ἑξάμερον, in Ezechielis & Danielis & pleraque aliorum Prophetarum vaticinia, tum in Cantica, & in Apocalypsin, & adversus Marcionem atqve alias hæreses, & Canonem Paschalem XVI. annorum in annum primum. Alex. Mammææ. ibid.

Homerus 66. 73. 156. 157. 169. 173. (ubi pro Ἡσίοδον σύγχρονον ὁμῶς leg. σύγχρονον ὁμήρου) 176. 178. 180. 181. 296.

Horatius 318.

Hortensius 318.

Horus Ægyptius 72. 151.

Hosius Cordubensis Episc. Th. 14. 36.

Hyginus Episcopus Rom. 350.

Hymenæus Episcopus Hierosol. 386. 387. Th. 4.

Hypatia Philosopha, Theonis Filia Th. 70. seq.

Hypatius Heracleensis Episc. Th. 46.

- Jacobus Thaumaturgus Th. 86.
 Jacobus Nisibenus Th. 16. 28.
 Jacobus Protospatharius Confessor Th. 382.
 Jacobi Apostoli Epistola 329.
 Ibas in Ephesina Synodo depositus Th. 87.
 Idæi Dactyli, ferri & operum ferrariorum inventores 158.
 Jeremiæ Apocrypha 27.
 Jesus Siracides auctor Panareti summus Pontifex post Oniam. 276.
 Ignatius Episcopus Antiochenus 342. Martyr. 347.
 Ignatius Episcopus CPol. Photii adversarius Th. 460. &c.
 Liber ἱμῶν, Zosimi. 13.
 Ingenes ἰγγένης (Ingenuus) Martyr. 369.
 Innocentius Romæ Episc. Th. 64. 68.
 Joannes Chrysostomus 4. Th. 64. &c. ejus Orationes de statuis Th. 62.
 Joannes Episcopus Hierosol. 348. alii Th. 65. 134. 136. 183. 208. 314.
 Joannes Antiochenus Episcopus Th. 73. &c. alius junior Th. 107. alius Th. 110.
 Joannes Alexandria Episc. Th. 205. 206. alius junior 248. Joannes Hemula Alexandria Episc. Th. 121. Joannes Nicæota Episcopus Alex. Th. 127. &c. Joannes Tabennesiotes Alexandria Episcopus Th. 110. 112.
 Joannes Episc. Apameensis Th. 98.
 Joannes Evangelista 345. 347. ejus Apocalypsis 344.
 S. Jo. Baptista reliquiæ Th. 64. 362.
 Joannes Manichæus, Timothei Episcopi CPol. Archidiaconus Th. 135.
 Joannes Callistrati Monachus, Monothelita, Philippico præfagiens Imperium, Episcopus CPol. Th. 319. 320.
 Joannes Cappadox, Episc. CPol. Th. 140. 142.
 Joannes Nestevtes Episc. CPol. Th. 212. 213. 225. Alius Joannes Episc. CPol. Th. 293. Alius Joannes Syncellus Th. 453. 457. Joannes Hylilas, Lector, imaginum oppugnator cum Leone Armeno Th. 435. &c.
 Joannes Mansur, Chrysorobas, Damascenus, assertor imaginum Th. 342. Ejus Encomium Petri Majumæ Martyris Th. 350.
 Joannes Romæ Episc. Th. 142. Alii Th. 199. 208. 274.
 Jonas Propheta 204. 214.
 Flav. Josephus 8. 36. 42. 44. 62. 63. 65. 98. 102. 105. 106. 108. 110. 112. 121. 134. 135. 148. 174. 182. 196. 226. 233. 240. 272. 273. 289. 296. 306. 317. 320. 325. 331. 334. 335. 339. 342. 364. 365. ἐν τοῖς Μανναβαϊκοῖς 249. 273. διὰ λόγου

- λόγοι πρὸς ἑλεγχόν Ἀπίων 63.
 103.
 Josephus Episcopus Hierosol. 350.
 Josephus Catharorum præpositus
 sive Episc. Novatianus Th. 397.
 Josephus Theffalonicensis Episc.
 Th. 409.
 Josuæ liber 143. seq.
 Iphitus Olympicorum ludorum
 instaurator 196.
 Irenæus 344. 347. 354. è libro
 secundo adversus hæreses 345.
 S. Irenes templum Th. 18.
 Isacius Episc. Hierosol. Th. 236.
 Isaacus Monachus, Valentis Imp.
 cladem præfagiens Th. 55. 56.
 Ischyra Athanasio insidiatus Th.
 24. seq.
 Isæus Rhetor 253.
 Isidorus Martyr 368.
 Isocrates Rhetor 257.
 Judicum liber 150.
 Julianus Sabas Antiochenus Asce-
 ta Th. 53. alius Martyr 368.
 Julianus Imp. contra Evangelia
 scripsit Th. 44.
 Julianus Jctus 353. interfectus
 à Commodò 354.
 Julianus Episcopus Hierosol. 351.
 353. alius Caria & hinc Hali-
 carnassi Th. 132. &c alius
 Mopvestia Th. 115. alius An-
 tiochia Episc. Th. 90. 104.
 Julius Episc. Alexandria 354.
 alius Romanus Th. 23. &c.
 Julius Canus, Stoicus Philosophus
 interficiendus à Caligula, pro-
 mittens Antiocho Seleucienfi
 amico suo se post mortem edo-
 cturum amicum de statu ani-
 mæ suæ 330.
 Justina, de qua in suppositiis actis
 Cypriani 363.
 Justiniani Imp. hymnus qui inci-
 pit: ὁ μοι οὐρανὸς Th. 183. Ho-
 rologium ibid.
 Justinus Martyr 333. cognomen-
 to Philosophus 350. ἐκ τῆς πρώτης
 λόγος πρὸς Ἀντωνίνον βασιλέα ὑπὲρ
 χριστιανῶν. Apologiam suam
 obtulit Antonino Pio. ibid. re-
 prehendit Crescentem Cyni-
 cum 351.
 Justus 63. 65. 121. 148. Tiberien-
 sis, Judæus Historicus 346. κα-
 θὰς τῶν ἐν πειστομῆς ἱστορηκα-
 σιν 120.
 Justus Episcopus Hierosol. 347. 349.
 alius Episc. Alexandria. ibid.
 Juvenalis Hierosol. Episcopus Th.
 80. 91. 92. 96.
 Laas cum Timæo Historico alle-
 gatur 193.
 Laurentius anti Papa, deinde Epi-
 scopus Nucerinus Th. 123.
 Leges XII. tabularum 254.
 Leo Cubicularius Confessor Th.
 382.
 Leo Musicus Th. 479.
 Leo Philosophus & Astrologus
 conjector Th. 454. Ludo
 CPol. à Theophilo Imp. præfe-
 ctus 455. Metropoli Thessa-
 loni-

- Ionicensis Th. 465. ejus præ-
 sagia. ibid. & Th. 470.
 Leo I. Episcopus Rom. Th. 82. 87.
 90. ejus Epistola ad Flavianum
 & coactam ab eo Synodum Th.
 86.
 Leo III. Th. 398. seq.
 Leonides Origenis pater 355.
 Leontius Antiochiæ Episc. Th. 38.
 Leontius Philosophus Eudociæ
 pater Th. 72.
 Lesches Lesbios, Parvæ Iliadis
 auctor. 213.
 Letoius Melitines Episcopus Mas-
 salianorum adversarius Th. 54.
 Levi Episcopus Hierosol. 349.
 Libanius Sophista Th. 64. 65. Ma-
 gister Joannis Chrysostomi
 quem in schola sua sibi succes-
 sorem optavit, ibid.
 Liberius Romæ Episc. Th. 31. &c.
 Linus Thebanus *λυκεὸς καὶ μα-
 σαρτός* 158. 162.
 Linus Romæ Episcopus 341.
 Livius Historicus 318.
 Longinus Rhetor 384.
 Lucas Evangelista 80. 93. 168.
 169. 325.
 Lucianus Antiochenus presby-
 ter, Martyr Th. 9.
 Lucius Episcopus Rom. 375.
 Lucius Episc. Alexandriae Arianus
 Th. 40. &c.
 Lucius Samosatensis Episc. Aria-
 nus Th. 50.
 Lucius Cæcilius *Λεύκιος Κίγκλιος*
 (1. *κακίλιος*) εἰς *Ἐβελευτικῆ συν-
 ἑδρῆς* 193.
 Lycurgi leges 185.
 Lycurgus Olympicorum repara-
 tor ludorum 196.
 Lysias Rhetor 253.
 Macar Martyr 368.
 Macarius Hierosol. Episcopus Th.
 12. &c. Alius Macarius junior,
 itidem Episcopus Hierosol. Th.
 204. 205.
 Maccabæorum liber 376. sq. pri-
 mus 285. 289. 293. secundus
 249. 278. 293. tertius 281. 282.
 293. quartus 279. 293. vide
 & supra in Josepho, cujus *ιστορί-
 κῃ γεαφῇ* de Maccabæis, in quo
 Reges Græcorum ab Antigono
 recensuerit, memoratur 273.
 Macedonius Pnevmatomachus,
 Episcopus CPol. Th. 35. seq.
 Macedonius junior Episc. CPol.
 Th. 120. &c.
 Machesius Zelotes, Arabs, Chri-
 stianorum & Judæorum perse-
 cutor Th. 381. seq.
 Malchion qui Paulum Samosate-
 num coarguit 388.
 Manetho 34. 37. 38. 40. 52. 53. 59.
 69. 72. 73. 74. 78. 103. 104. *εως
 ἔρχε καὶ Νεκταναβάς ὁ Μανεδῶς
 τῆς λαῶν δυναστείας Αἰγυπτῆς
 περι-
 γράψεν τρεῖς τόμους ἐτεῖς αὖν, πρὸς
 μὲν ταῦτα ἐξ Ἑλληνικῶν συγγρα-
 φῶν 77. 78. 256. ψευδομεν-
 ῶν μεγάλων τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος*
 Bb 15.

15. 17. 23. 37. Sebennytæ, Ægyptius Sacerdos 40. scripsit ad Ptolemæum Philadelphum eodem fere qvo Berofus tempore 16. 18. ἐν τῇ βίβλῳ Σαώ-
 γεως 40. Ex columnis Hermetis profecisse se profitetur. ibid. Epistola ad Ptolemæum ibid. Veteri Chronico Ægyptio receptus 51. ἐκ τῆ πρώτης τῆς Μα-
 νιθῶ, 60. ἐκ δευτέρας 79. 72. 73. ἐκ τρίτης. 78.
 Manichæi 386.
 Manichæi Pauliciani Th. 145. sq.
 Manus Hemeriæ Episcopus Th. 115.
 Marcellus Apameæ Episc. ob ever-
 sa Gentilium templa occisus Th. 61.
 Marcellus Episc. Ancyranus in Synodo Sardicensi vindicatus. Th. 76.
 Marcellus Romæ Episcopus Th. 5.
 Marci Evangelium 332.
 Marcus Rhetor 350.
 Marcus Monachus Martyr Th. 40.
 Marcus Episcopus Hierosol. pri-
 mus non Judæus 351.
 Mares defensor Arii Th. 17.
 Mares Episcopus Chalcedonensis qui Juliano exprobrat Aposta-
 siam Th. 40.
 Mares Dolicæ Episcopus Th. 57.
 Maria soror Moysis 120. Maria. Ἐβραία σφῆ cum qva ver-
 satus, & à qva Chemicam ar-
 tem didicit Democritus 248.
 Martinus Episcopus Rom. Th. 276. 288.
 Martyrius Antiochenus Episc. Th. 94. &c. alius Episcopus Hiero-
 sol. Th. 119.
 Marutha Mesopotamiæ Episc. Th. 71. 72.
 Massalianorum hæresis Th. 54.
 Mastipham (Cedreni Codicibus *Mastiphat*) Dæmoniorum prin-
 ceps ejusque cum DEo collo-
 quium 102.
 Mathematici (Astrologi) à Do-
 mitiano ejecti 343.
 Matthæus Evangelista 35. 219.
 Matthæus Hierosol. Episcopus 348.
 Matthias Apostolus 328.
 Maximianus Episc. CPolitanus Th. 78. 79.
 Maximus Monachus & Philoso-
 phus ἐν τῷ πρῶτῳ λόγῳ 305. 315. Maximus Confessor 371.
 Maximus Abbas Th. 275. &c.
 Maximus Tyrius Antonini Philo-
 sophi præceptor 351.
 Maximus Alexandria Episc. 381. 385. 386.
 Maximus Antiochiæ Episc. 353. 354. alius junior Th. 87.
 Maximus Episcopus Hierosol. 351. alius junior 354. alius Th. 21. &c.
 Mazabanus Hierosol. Episcopus. 363. 375. 381.
 Megasthenes ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν. 221.

Melam-

Melampus Vates 161.

Meletius (in Ægypto Episc.) à
qvo Meletiani Th. 17. 24.

Meletius Antiochiæ Episc. Th.
47. &c.

De Melchisedecho 98.

Melissenus Dux, Martyr Th. 455.

Melissus Physicus Philos. 248.

Melitonis Sardium Episcopi Apo-
logia pro Christianis 352.

Memnonis admiranda statua
ὁ φθγγρόμδου λίθου 72. à
Cambyse confracta 15.

Memnon Ephesiorum Episcopus
Th. 78.

Menandri Comici primum dra-
ma Ὀργή 275.

Menander Ephesius, Historicus.
183.

Menas Episc. CPolitanus Th. 184.
&c.

Menedemus ad Valentem lega-
tus, Martyr Th. 50.

Menedemus Philosophus 272.
274.

Mercuria Martyr 368. *Μερκυρία*.
Mercurius Trismegistus. supra in
Hermes & Manetho.

Meropius Tyrius Philosophus
Ædesii & Frumentii Præceptor
qvi Indos Christianam religio-
nem docuerunt Th. 19.

Mesomedes Cretensis Poëta 351.

Methodius Monachus, Episcopus
CPolitanus Th. 457. 460.

Metranus Martyr 366.

Metrophanes CPol. Episcopus
Th. 10.

Michæas Propheta 174. 187. 199.

Miltiades Episc. Romanus Th. 6.
14.

Minois leges 163.

Mochus 43.

S. Mocii templum Th. 18.

Modestus Hierosol. Episcopus Th.
278.

Monotheletæ Th. 274. seq.

Montanistæ ad baptismum coacti
vivos se comburunt Th. 336.

Moyſis Apocalypſis 27. alio titu-
lo parva Genesis. ὡς ἐν λεπίῃ
φέρειται γενέσθαι, ἣν καὶ Μωυσῆως ἐναι-
φασί τινες ἀποκάλυψιν. 4. in la-
tina versione Syncelli pag. 31.
pro verbis : à Moyſe plagiaro
subrepta, legendum à Moyſe sive
Moyſi subrepta plagio. Antiquis-
simæ Græcorum res Moyſe
non antiquiores 65. Moyſis
ætas 62. 69. primus & præstan-
tissimus Chronologus 143.

Moyſes Antiochenæ Ecclesiæ Dia-
conus Th. 366.

Moyſes Solitarius, Episcopus Sa-
racenis datus Th. 54. seq.

Musæus Nymphæ & Eumolpi F.
153. 156.

Musianus (leg. Musanus) ἐκκλη-
σιαστικός συγγραφεύς 355.

Myrtæus Atheniensis Poëta 213.
leg. Tyrtaeus.

- Narcissus Hierosol. Episcopus 354.
355. 359. Alius Narcissus Com-
modi percussor 354. alius fau-
tor Arii Th. 17.
- Nathan Propheta 176. 181.
- Naum Propheta 201.
- Nectarius ex prætore nondum
baptizato Episcopus CPol. Th.
59. seq.
- Neemias 249.
- Nestorius hæresiarcha Episc. CPol.
76. sq. Nestoriani 263. 273. &c.
- Nicator Sophista Athenis 362.
- Nicephorus Patriarcha CPol. Th.
407. &c. Synodica ejus ad Leo-
nem Papam Th. 419.
- Nicetas Episcopus CPol. Th. 369.
&c.
- Nicetas Heliopoleos Episcopus
Th. 360.
- Nicetas Xylinites, monachus &
Oeconomus magnæ Ecclesiæ
CPol. Th. 472.
- Nicolaus (Damascenus) Histori-
cus 43.
- Nicolaus ὁπὸ Καυκοδιακόνων (à Ca-
licibus olim minister) σοφιστῆς
γεγονὼς τῆς ἱατρικῆς Παιδείας,
Monothelita Th. 320.
- Nicolaus πρεσβυτερός s. Man-
sionarius S. Diomedis, Basilio
præfagiens Imperium Th. 459.
471.
- Nicolaus Monachus iconoclasta,
Th. 413. 421.
- Nicolaus Myræ Episcopus Th. 408.
- Nicolaus Mysticus, Episcopus
CPol. Th. 480. &c.
- Nicostratus ὁ λογοποιός 353.
- Nilus Ægypti Episcopus, Martyr.
Th. 9.
- Nonnus Edeffenus Episc. Th. 79.
- Novatus hæreticus 370. seq.
- Oannes ὁ ἄννης πρὸς ἡμεῖς καὶ πολι-
τείας γεώργας 29.
- Oded Propheta 199.
- Oenomaus Philosophus 349.
- Olda Prophetissa 214.
- Oppiani Cilicis Haliectica 352.
353.
- Optimus, Pisidiæ Episcopus Th.
52.
- Oracula 196. 198. 212. 262.
- Origenes Leonidæ F. 355. 358.
361. 362. 364. seq. 377. ad Phi-
lippum Imp. scribit 362.
- Orpheus Lyricus 156.
- Ab Ostano Medo sacris literis im-
butus Democritus 248.
- Oziel Propheta 187.
- Palæphatus 161. ἐν πρώτῳ 162.
ἐν πρώτῃ ἀπίστων 163.
- Palladius Antiochiæ Episcopus
Th. 116. 117.
- Pambecus Astrologus 360.
- Pammenes Chymicæ studiosus
248.
- Pamphilus Presbyter Cæsareensis,
Martyr Th. 9.
- Pamprepius Magiæ accusatus & ut
præstigiator ab Illo & Leontio
occisus Th. 110. 112.

- Pancratius Astrologus falsus divi-
 nus à Bulgaris occisus Th. 395.
 Panodorus Monachus Ægyptius
 & Anianus coævi 34. Panodo-
 rus tamen post Anianum scri-
 psit 35. sub Arcadio Imp. 326.
 Astrologiæ peritus 35. Chro-
 nologiæ & historiæ non indili-
 gens scrutator, ἀλλήθειαν αἰσθάν-
 οντι μὲν ἐν πολλοῖς 326. Citatur
 præterea 16. 17. 18. 32. 33. 34.
 35. 36. 40. 41. 79. 223. 312. 313.
 326. 327.
 Pantæus Stoicus 355.
 Panyasis Poëta 248.
 Paphnutius Confessor Th. 17.
 Papias Hierapoleos Episc. 332.
 346.
 Paralipomenon libri 216. 218.
 221. 222. 225. 235. 236. 345.
 Parmenides Philosophus 253. 254.
 257.
 S. Pastillus Pergensis Episcopus
 Th. 359.
 Patrophilus Scythopolitanus Epi-
 scopus Arianus Th. 26. &c.
 Pauliciani Th. 360. 413. 417.
 Paulinus Antiochiæ Episc. Th. 10.
 alius junior Th. 47. 57. 59.
 Paulinus Eudociæ charus & ob
 pomum ab ea datum occisus
 Th. 85.
 Paulus Apostolus 98. 328. Episto-
 la posterior ad Timotheum.
 335. Apocryphis usus 27. Mar-
 tyrium Petri & Pauli 339. 340.
 341.
 Paulus Alexandria Episcopus Th.
 185. 188.
 Paulus Episc. Antiochenus Th.
 141.
 Paulus Callistrati Monachus qvi
 Leontio Imperium prædixit
 Th. 307.
 Paulus Confessor Episcopus CPol.
 Th. 30. &c.
 Paulus Monothelita Episc. CPol.
 Th. 275. 283.
 Paulus tertius Episcopus CPol.
 Th. 303.
 Paulus Lector Cyprius, Episcopus
 CPol. Th. 332. 385. seq.
 Pauli leprosi Monasterium Ale-
 xandriæ Th. 98.
 Paulus Neocæsarensis Episc. qvi
 Concilio Nicæno interfuit Th.
 16.
 Paulus ὁ Σακελλίης Sacelli præpo-
 situs Th. 471.
 Paulus Samosatenus, Antiochiæ
 Episc. 381. 387. 388. 389. 390.
 391.
 Pelagia, qvæ & Margarita, Nonni
 studio Antiochiæ conversa Th.
 59.
 Pelagius Laodiciæ Episc. Th. 52.
 59.
 Pelagius Patricius ὁ θωμάς ἐκ πε-
 ρὶ ποιήσιν ἐπὶ ἀξιόλογον Th.
 116.
 Pelagius Romæ Episc. Th. 195.
 Peleus Ægypti Episcopus Martyr.
 Th. 9.
 Peregrinus Philosophus 351. 352.
 Bb 3 Perian-

Periander Cypseli F. 213.
 Pericles 253.
 Persicus (lege Priscus) Thrax Historicus Th. 100.
 Petrus Apostolus 11. 13. Epistola prior 331. 332. Antiochenam Ecclesiam rexit ad obitum usque, Romanam fundavit, & Alexandriam misit Marcum. 331. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.
 Petrus presbyter Alex. operum Cyrilli ab Timotheo Aeluro corruptorum testis Th. 95.
 Petrus Martyr Alexandriae Episc. Th. 5. 9. alius junior Th. 51. 56. tertius Th. 284.
 Petrus Apameæ Episc. Eutychianus Th. 142.
 Petrus Basilii M. frater Th. 52.
 Petrus Damasci Metropolitæ Th. 349.
 Petrus Cnapheus s. Fullo ex Chalcodonensi presbytero Episcopus Antioch. Th. 97. &c.
 Petrus Hierosol. Episcopus Th. 190.
 Petrus Majumæ notarius, Martyr Th. 349. 350.
 Petrus Mongus Episcopus Alex. Th. 107. &c.
 Petrus Oeconomus & Petrus S. Sabæ præpositus, Adriani Papæ ad septimam Synodum legati Th. 388.
 Phanocles 161.

Phemonoë poëtria 161.
 Pherecydes Historicus, Pythagoræ Magister 238.
 Phidias statuarius 248.
 Phidon mensurarum & ponderum inventor 198.
 Philacitus Antiochiæ Episc. Th. 31.
 Philammon Delphicus 162.
 Phileas Thmucos Episc. Martyr. Th. 9.
 Philetus Antiochiæ Episc. 359.
 Philippus Diaconus docens Samariæ 329.
 Philippus Hierosol. Episc. 349.
 Philippus Sidenis sive Sidetes Presbyter Anno 22. Theodosii junioris scribit Historiam Christianam libris XXXVI. Th. 75.
 Philistus 172.
 Philo Judæus 196. ejus liber secundus de sua legatione 329.
 Flaccus sive liber in Flaccum. 331.
 Philochorus 148. 153. 180. ubi male interpres: *Philochorum rerum Jonicarum & Coloniarum scriptorem*, nam in Græco est: οἱ δὲ παλαιοὶ Φιλόχορον (scil. παρὰ γενομένην ὀμνηρον) τὸν τῆς Ἰωνικῆς δοτικίας καθ' ἑνα τῶν Ἀγίων Βίβλιν ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχιπρωτον. Philochorus affirmat Homerum ex Jonica Colonia ortum fuisse tempore unius ex Archontibus perpetuis nomine Archippi. Idem ἐν Ἀττικῇ δυνάμει 158. 161. 162. 163.

Philogenes Antiochiæ Episcopus
Th. 9.

Philostratus 346. Vita Apollonii
334. 343. 346.

Philostratus Atheniensis ἱστοριο-
γράφος, imperante Aureliano.
384. ἐν ταῖς ἱστορίαις 221.

Phlegon 322. 324. seq.

Phocylides Tragicus 238.

Photius Patriarcha CPol. Th. 463.
&c.

Photius Abbas reconciliandis Æ-
gypti Ecclesiis præpositus Th.
204.

Phrauitas Episc. CPol. Th. 114.

Phrynichus 254.

Pindarius 254.

Georgius Pisides (ὁ Πισίδης) al-
legatur ubi de rebus Heraclii
agitur Th. 250.

Pittacus 239.

Pius Episcopus Rom. 351.

Plato Comicus 247. ἐν Σοφισαῖς
149.

Plato Philosophus 157. ἐν ταῖς νό-
μοις 163. ἐν Τιμαίῳ 126. ejus re-
sponsio ad interrogata Dionysii
Tyranni 258. seq. Socratis au-
ditor 257. 258. tempore Phi-
lippi Regis mortuus 263. alle-
gatur 17. sed verba ἀς Αἰγυ-
πτιῶν οἱ ὡς Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σό-
λωνα κατέλεθοντες, eruditus in-
terpres male vertit : *que Soloni*
velut auctori Egyptiorum sacerdotes
apud Platonem quondam adscripse-
runt, sensus enim est : que Egy-

ptium sacerdotes ad Solonius usque
tempor. numerant apud Platonem.

Plato Moachus Th. 397. 407. 409.

Plinii Secundi. Epistola ad Traja-
num de Christianis 346. seq.

Plotini Enneades 351. τῆς Πλα-
τωνικῆς ἀναρτίβης καὶ γυμνῶν
362.

Plutarchus Chæronensis 299. 330.
senex ab Imperatore iussus
ὑπαγορεύειν Ἑλλὰς 349.

Polemo Philosophus 276. alius
Rhetor 350.

Polemo 63. ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν
ἱστορίων 64. 148.

Polyænus Atheniensis ἱστορεῖ 151.
ubi de Memnonis statua à Cam-
byse confracta.

Polybius 92. de Olympiadum
origine 196.

Polycarpus 347. 351. 352.

Polyeuctus Monachus, Episcopus
CPol. Th. 509.

Pontianus Romæ Episc. 361.

Porcius Cato αἰὲρ φιλόμουσος καὶ
συναγωγὴν τῶν δεχαιολογημένων
ἱστορίων 193.

Porphyrius Plotini auditor 362.
à Christianis Cæsareæ Palæstinæ
pulsatus ad Ethnicos defecit &
contra Christianos scripsit Th.
44.

Praulius Hierosol. Episcopus Th.
72. 76. 77.

Praxilla 247.

Priami Epistola ad Memnonem
155.

Pri-

- Primus Alexandria Episc. 348.
 Priscus Thrax, vide supra. persicus.
 Ab hoc Rhetore & Historico
 diversus Priscus Thraciæ dux
 de quo Th. 219. 232. &c.
 Proclus Cyzici & inde CPol. Epi-
 scopus Th. 75. &c.
 Proclus Onirocritas qui Anastasii
 & Amantii insomnia exponit.
 Th. 145.
 Procopius scriptor Historiarum
 in expeditione Vandalica Beli-
 sario adfuit anno septimo Justi-
 niani Th. 161. 162. 172.
 Prodicus 257.
 Prometheus 65. 149. 150.
 Protagoras Sophista, cujus libros
 igne damnarunt Athenienses
 248.
 Proterius Episcopus Alex. Th.
 91. &c.
 Protophages, Sardicensis Episc.
 Th. 36.
 Pseudo Messias Syrus de quo Th.
 336.
 Ptolemæus Martyr 260.
 Ptolemæus Mendesium τῷ Αἰγυ-
 πτίῳ ἀνέκαθεν ἱστορῶν 64.
 Claudius Ptolemæus, ἐν τῇ μεγα-
 λῇ συντάξει τῇ τῆς Ἀστρονομίας τοῖς
 διὰ Ναβονασάρη χρώματι ἐπι-
 σιν 206. 207. ejus περὶ χειρὸς κα-
 νόνες 52. 261. 263. 326. χαλ-
 δαῖκός καὶ Ἀστρονομικός κανὼν 231.
 Ptolemæi Philadelphi Regis Bi-
 bliotheca 272.
 Publius Hierosol. Episcopus 351.
 Pyrrhus Episcopus CPol. Th. 275.
 Pythagoras 247. à Cambyse ca-
 ptus, Pherecydis discipulus 238.
 Pythagoras pugil Olympioni-
 ca 239.
 Quadrati Apologia pro Christia-
 nis 348.
 Quinta, Martyr 366.
 Regnorum libri 203. 204. 215.
 218. 221. 222. 224. 225.
 Repeatus Episcopus 180.
 Rhadamantus 153. Lyciæ prin-
 ceps 158.
 Παρὰ Ῥωμαίοις λογογράφος πα-
 λαὶος ἑδείς 193.
 Romanus Chalcedonis Episc. Th.
 115.
 Rufinus ἱστορῶν Th. 19.
 S. Sabæ Laura Th. 409.
 Sabas ex antesignanis Massalia-
 norum Th. 54.
 Sabbatius à quo Sabbatiani Th.
 53.
 Sabellius hæreticus 378.
 Sallustius Hierosol. Episcopus Th.
 124.
 Sallustius Historicus 318.
 Samaritici Bibliorum Codices 80.
 82. 85. 88.
 S. Samuelis templum CPoli Th.
 196.
 Sardonius Episcopus Hierosol. 358.
 Secundus S. Chrysostomi pater,
 nobilis Antiochenus Th. 64.

- Secundus Ptolemaidis Ægypti
 Episc. Th. 17.
 Septem Ephesi dormientes Th.
 76.
 Septem sapientes Græciæ 239.
 Septuaginta Interpretes 36. 41.
 80. 81. 83. 86. 88. 89. 255. 269.
 272.
 Septuaginta & duæ gentes & lin-
 gæ ex confusione Babylonica
 46. seq. 89.
 Serapio Martyr 367. alius pœni-
 tens 373. alius Antiochiæ
 Episc. 355. alius Archidiacon-
 us Antioch. Th. 67.
 Serenus præfectus, pro Christianis
 scribit ad Imp. Adrianum 348.
 Sergius Episc. CPol. Th. 248. &c.
 Severianus Gabalorum Episc. Th.
 67.
 Severianus Episc. Scythopolita-
 nus Th. 92.
 Severus Episcopus Antiochenus
 Th. 132. &c.
 Severus presbyter, Eudociæ co-
 mes Th. 88.
 Sextus Philosophus 349. Pytha-
 goricus 316.
 Sextus Plutarchi nepos 353.
 Sibylla 44. Samia & Cumæa 213.
 Simeon stylites Th. 86.
 Simeon Ctesiphontis ArchiEpisc.
 Martyr Th. 20.
 Simmias Socraticus 257.
 Simon Magus 330. 331. 333.
 Simonides Musicus 213. ὁ μέ-
 λοποιός five Lyricus Poëta 238.
 239. 254.
 Simplicius Romæ Episc. Th. 100.
 112.
 Siricius Romæ Episc. Th. 57.
 Sifinnius Episcopus CPol. Th. 75.
 Sition (leg. Sotion) Philosophus
 Alex. 318.
 Socrates 254. Φιλόσοφος καὶ μαρ-
 τύς 257. 258.
 Solon 239. ejus leges 349. Vide
 & supra in Platone.
 Sophocles ὁ τραγωδοποιός 254. 257.
 Sophronius Hierosol. Episcopus
 Th. 274. 279. 281.
 Soterichus Cæsareæ Cappadoc.
 Episcopus à Macedonio conse-
 cratus Th. 131. Synodus Sido-
 niæ ab eo celebrata contra
 Chalcedonensem. ibid.
 Sotion. supra, Sition.
 Speusippus, Platonis successor
 259. 260. 274.
 S. Stephani protomartyris reli-
 quia Th. 74. 75.
 Stephanus Episcopus Rom. 381.
 alius Th. 337. alius Th.
 371.
 Stephanus Cyzici Episc. Th. 250.
 Stephanus Antiochiæ Episc. Aria-
 nus Th. 35. alius Catholicus
 Th. 107. 108. 110. alius junior
 ibid. quartus Th. 349.
 Stefichorus 239.

Studius qvi condidit Monasterium Acoemeterum Th.97.
 Sunia, Vestalis 254.
 Sylvanus, Emesæ Episc. Martyr. Th.9. alius Gazæ Episc. Martyr. ibid. alius Sylvanus Episc. Tarsensis Th.48.58.
 Sylvester Romæ Episc. Th.6, alius junior Th.6. 148.
 Symmachus Romæ Episc. Th.123.
 Synodus Nicæna Th. 16. CPolitana Th.58. &c. &c.
 Tarasius patriarcha CPol. Th.386. &c. Synodica ejus à Papa Adriano probata Th.388.
 Tatianus 63.65.121. 148.
 Taurus Berytius Platonius 351.
 Telephilla Poëtria 247.
 Telephorus Rom. 349.
 Terentius 318. Varronem intellige, non Comicum.
 Terpander Musicus 213.
 Tertullianus 328. 340. 346.
 Thaddæus Apostolus Christum prædicat Edessæ 329.
 Thalassius ἀλαγχοσκόπος sive extispex Juliano Imp. charus, ruina domus obruitur Th.43.
 Thales Philosophus. 213. 238. 239.
 Thallus 92. libro tertio Historiarum 322.
 Theatetus Mathematicus 248.
 Themistocles Philosophus, sub Maximino Imp. 361.
 Theo Hypatiæ præter Th.71.
 Theodectes σεαυτός (leg. ὁ Τεα-

γικός) δόγμα πησας 272. vide infra in Theopompo.
 Theodoritus Cyri Episc. Th.87.
 Cyrilli capitula oppugnat Th.78.
 Θεόδωρος ἰσορικός reprehenditur Th.139.
 Theodorus Medicus Th.230.
 Theodorus Atheus 275.
 Theodorus Abbas Santabarenius Th.473. &c.
 Theodorus Alexandria Episc. Th.246. alius Antiochiæ Th.358. 361. 364.
 Theodorus Abuces Monachus Th.503.
 Theodorus Graptus sive inscriptus per stigmata faciem jambis & exul propter imaginum cultum, cum fratre Theophane Melodo Th.455. 456.
 Theodorus ad Valentem legatus Martyr Th.50.
 Theodorus Hierosol. Episcopus Th.365.
 Theodorus ὁ κριθινός ArchiEp. Syracus. Th.451. Memoratur hic etiam in Synodo VII. act. 7. T.3. Concil. edit. Binianæ pag. 693.
 Theodorus Mopsvestiæ Episc. à Joanne Antiochiæ Episc. & Synodo Oriental. declaratus Catholicus Th.82. alius Theodorus Episc. Mopsvest. junior ad quem scribit Chrysostomus Th.66.
 Theo-

- Theodorus Pharanis Episcopus, antesignanus Monothelitarum Th. 274.
- Theodorus Protospatharius Craterus dictus, Martyr Th. 455.
- Theodorus Episc. Romæ Th. 275.
- Theodorus Studii præpositus Th. 407. &c. ei iniquior Theophanes Th. 422. seq.
- Theodosius Alexandriae Episc. Th. 188. alius Ephesi Th. 359. alius Hierosol. Th. 92.
- Theodotus Melissenus Cassiteras, Episcopus CPol. 441. &c.
- Theognis Poëta 238.
- Theognis Arianus Th. 17. 26. 59.
- Theonas Episc. Alexandriae 386. 387. Th. 4. Alius Marmarices Episc. Arianus Th. 17.
- Theopaschitæ Th. 97. 184.
- Theophanes Graptus, Melodus supra in Theodoro Grapto.
- Theophanes Cubicularius, confessor Th. 382.
- Theophantus Arii defensor Th. 17.
- Theophilus Antiochenus. 352. alius Martyr 369.
- Theophilus Alexandriae Episc. Th. 60. &c.
- Theophilus Castabalarum Episc. Macedonianus Th. 48.
- Theophilus Patricius Martyr Th. 455.
- Theophrastus Philosophus 275.
- Theophylactus Antiochiæ Episc. Th. 352. 358.
- Theopompus 262. ἐν τῷ περιπαρῶ 65. Philosophus ob litteras sacras irreligiose tractatas cum Theodecte punitus 272. alius Chæronensis 362.
- Theotecnus 2075 persecutionis in Christianos svasor Galerio Th. 7. 13. alius presbyter Antiochenus, ad Ethnicos Apostata Th. 43.
- Thermutis Pharaonis filia quæ Moysen servavit 120.
- Thomas Diaconus, Episc. CPol. Th. 246. alius Th. 289.
- Thomas Theffalonicensis quondam Episc. Alexandrini Episcopi in septima Synodo legatus Th. 389.
- Thomas Cubicularius Confessor. Th. 382.
- Thot Mercurius Ægyptiorum 40.
- Thucydides 253.
- Tiberius Imp. de Christo colendo refert ad Senatum 328.
- Timæus 193.
- Timocles tropariorum s. hymnorum Poëta Th. 98.
- Timotheus Ælurus Episc. Alex. Th. 94. &c.
- Timotheus Episcopus CPol. Th. 133. 136.
- Timotheus Leucus, Solophaciolus, Æluri in Episcopatu Alex. successor, Th. 96.
- Timotheus Dalmati Monasterii præpositus Th. 125.

- Tobias Hierosol. Episc. 347.
 Tragici Poëtæ hirco donati 239.
 Tyrannus Antiochiæ Episc. Th. 4.
 Τυραννοῦ χαύματα 182.
 Tyrtæus supra, Myrtæus.
 Valens Hierosol. Episc. 354.
 Valentinus hæreticus 351.
 Victor Episc. Romanus 354. 355.
 Vigilus Romæ Episc. Th. 184 &c.
 Vincentii templum CPoli Th. 196.
 Vincentius & Vitus Sylvestri Episcopi locum tenentes in Concilio Nicæno Th. 16.
 Virgilius 318.
 Vitalianus Archidiaconus Hormisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
 Vitalis Antiochiæ Episc. Th. 6.
 Vitus vide Vincentius.
 Ulphila, supra in Euphila.
 Ulpianus Jctus 357.
 Urbanus Episcopus Romæ 359.
 Urbanus Confessor 371.
 Urbanus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
 Ursacius Athanasii calumniator. Th. 26.
 Xenagoras ὁ συγγραφεύς 193.
 Xenajas Episc. Hierapolitanus Th. 115. &c.
 Xenocrates Speusippi successor. 260.
 Xenophanes Physicus, Τεγνωσποίος 238.
 Xenophon Historicus 255. 257. 258. 262.
 Xistus Romæ Episc. 348. alius 381. alius Th. 79.
 Xifuthrus (Noachus) 30. seq.
 Zachæus Hierosol. Episcopus 347.
 Zacharias Propheta 187. 222. 229. 245. 246. ejus reliquiæ inventæ Th. 74.
 Zacharias Hierosol. Episcopus Th. 248. 252. 273.
 Zacharias Episc. Romæ Th. 344.
 Zaleucus Locrensiū Legislator. 213.
 Zebennes Antiochiæ Episc. 359. 361.
 Zeno Martyr. 369.
 Zeno Historicus 167.
 Zeno Philosophus (Eleates) 253. 254. 257.
 Zeno Stoicus 276.
 Zenobius Sidonis Episc. Martyr. Th. 9.
 Zenobius Architectus qui Martyrium s. templum Martyrum Hierosol. struxit Th. 27.
 Zephyrinus Episcopus Rom. 355. 356.
 Zethus & Amphion 156. 157. 158.
 Zeuxippus 167. 177.
 Zeuxis pictor 247.
 Zoilus Alexandria Episcopus Th. 188.
 Zoroaster Magus 167. Zoroaster Rex Medorum 78. 79.
 Zosimus Romæ Episc. Th. 70.
 Zosimus Panopolites ἐν τῷ ἐννάτῳ τῆς ἱμερῆ βιβλίου πρὸς Θεοδοσίαν 13.

XLV. INDEX Scriptorum, Virorumque illustrium
in Chronico Paschali sive Alexandrino, & Glycæ
Annalibus memoratorum.

*Numeri nudi paginas Chronici Paschalis, Gl. premisso paginas
Annalium Glycæ editionis Paris. denotant.*

A Brahamus Astronomiæ peritus Gl. 131.

De Adami conditione, Concilii Carthag. verba Gl. 95. De Adami exilio oratio Jo. Chrysostomi. Gl. 91.

Ægyptii Geometriæ repertores. Gl. 127.

Ælianus (Hist. animalium) Gl. 54. 62.

S. Æmiliani Martyrium 297.

Æschylus Poëta 169.

Æsculapius τὴν ἰατρικὴν μετέειπε 79. Gl. 163.

Julius Africanus 104. 164. 165. 267. 268.

Alexandri M. columna in Insula Brachmanum Gl. 142.

Alexander Monachus ἐν τῇ 219^α τῇ 8^α πρὸς πρὸς εὐρεσιν ἰστορίας. Gl. 251.

Alexander Alexandria Episc. Gl. 244. 284.

Alexander Episcopus CPol. 285.

Alexander Hierosol. Episc. 270.

Ambrosius Origenis amicus, antea Valentinianus Gl. 242.

Ambrosius Mediolanensis. Gl. 257.

Amphilochius, Gl. 80. ἐν τοῖς 8

αὐτῶν βασιλεῖς θάυμασιν ἅπερ ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος 2^{ος} φησὶ ὡς ἀδελφὸν λέγεται Gl. 253.

Αναβασιανός, liber Apocryphus Cainitarum Gl. 120. infra, in Paulo Apostolo.

Anacharsis Philosophus Gl. 234.

Anastasius Episcopus Antiöchenus 337. 382.

Anastasius Presbyter & Syncellus CPol. 386. 387.

Anastasio Sinaitæ allegoriæ Gl. 10. 17. 24. 33. 38. 74. 80. 93. 99. 105.

166. 182. ἐν τῇ ἐξαήμερῳ αὐτῇ 15.

46. ἐν τῇ πρὸς ἀναστάσεως 86. 89.

94. 102. ἐξ ἰσραηλίων πνυν μά-

θῶν quæ de Manasse tradit 197.

Anatolius Patriarcha CPol. Gl. 263. (21. 202.

Anaxagoras Physicus 146. Gl. 20.

Anaximander Gl. 20. 21.

Anaximenes. ibid.

S. Andrea Apostoli templum. CPoli 306.

Andreas Hierosolymitanus, Cretensis ArchiEp. in Oratione de iis qui obdormierunt Gl. 86. 231. 233.

Andromachus Medicus, Theriacæ repertor Gl. 59.

Andubarii Indi scripta Astronomica 36. Anomæi Gl. 242.
 Anthimus Nicomediæ Episcopus Martyr 277.
 Ex Antigonæ & Ptolemæi scriptis accepta quædam de Jeremiæ Prophetæ reliquiis per Alexandrum Regem translatis 156.
 Antoninus Philosophus Imp. Ejus rescriptum ad commune Asiæ 259. σοφία καὶ λόγοις ἐν τετραμμένους τὰς μετόχας σοφίας καὶ γνώσεως διὰ πρῆς εἶχεν ὅτι πολλῆς Gl. 241.
 Apelles è LXX. discipulis Christi. 213.
 Apelles * & Aristo Apologiam pro Christianis exhibent Adriano Imp. 255.
 Apellianorum hæresis Gl. 230.
 Apocryphæ de Christi narrationes rejiciuntur Gl. 212.
 Apollinaris Hierapoleos Episc. Apologia pro Christianis 259. ἐγγὺς τῶν Ἀποστολικῶν θεόνων ἐν τῷ περὶ τῆς Πάρας λόγῳ 6.
 Apollinaris Laodicensis hæreticus 237. Grammatici filius 296. Gl. 70. 244. 271.
 Apollonius Ῥαμφῶ 150. εὐχάφους 113. ubi de raptu Sabinarum. Sed pro Apollonio legendum. Πλίνῳ è Malala T. 1. p. 226.
 Apollonius Tyaneus Magus 254. ejus πλέσματα 250. Gl. 239.
 Apollonius Sophista Gl. 219.
 Apostolici Canones Gl. 243.
 Aquila Ponticus Astrologiæ dedi-

tus, socer Hadriani, Apostata 255. Ejus versio Græca librorum sacrorum quæ testimonia de Christo obscurare est conatus ibid. & Gl. 241. Verba Geneseos: *faciamus ei adjutorium* κατ' αὐτόν, contra ipsum ἐναντίως αὐτῷ, interpretatus est Gl. 82. alius Aquila è LXX. discipulis Christi 213.
 S. Aquilana templum CPoli 338.
 Arcadii Imp. responsum ad literas Innocentii Papæ Gl. 259.
 Archimedes 171. Mechanicus. 175.
 Arius & Ariani 237. 282. 323. Gl. 244. 252. 270. 271.
 Aristarchus Philosophus 180. alius è LXX. discipulis Christi 214.
 Aristides justus, exul 161.
 Aristo. vide supra in Apelle.
 Aristobulus Judæus Philosophus 178. Aristobulus Pontifex 184. &c. alius è LXX. discipulis Christi 213.
 Aristophanes Comicus 169.
 Aristoteles Philos. Gl. 5. 7. 29. 51. 53. 62. 71. 116. 202.
 Arsacius Episcopus CPol. 307.
 Artabanus 150. 64.
 Artemas è LXX. Christi discipulis 214.
 Asua Adami filia Setho, & altera Azura Caino nupta Gl. 117.
 Athanasius Episcopus Alexandrinus 4. 369. 285. Gl. 28. 119. 132. 207. 208. 209. 224. 244. 250. 251.

* Eusebio Ἀρίων ὁ Πεδυῖ.

251. in Ps. CXXXI. 223. ad Antiochum Gl. 91. 97. λόγος de assumptione Gl. 89. 122.
- Athenais quæ deinde Eudocia. 311. Gl. 261.
- Athenodorus Alexandrinus præcepta dans Augusto Gl. 206.
- Atticus Episcopus CPol. 309.
- S. Augustinus 371.
- Babylas Martyr 270. 274.
- Babylonii Astronomiæ inventores, auctore Zoroastro Gl. 129.
- Bacchylides 162.
- Balanii templum Heliopoli 303.
- Barlaamus ad Joasaphum Gl. 88.
- Barnabas Apostolus 224. 232.
- Basileus, βασιλεύς, Episc. Amasenus à Licinio interfectus Gl. 250.
- Basilus Magnus 203. 228. 355. Basilii somnium de nece Juliani Imp. 297. Citatur Basilus Gl. 3. 4. 8. 11. 12. 14. 19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67. 70. 71. 74. 79. 81. 83. 84. 88. 93. 101. 103. 114. 154. 155. 157. 207. 208. 222. 254. Ejus miracula 253.
- ἐν τῇ περὶ Φωσῆρων ἑκτη Gl. 6. 18. seq. 27. ἐν τῇ εἰς τὸ ἑξαήμερον ἑκτη Gl. 25.
- ἐν τῇ ἑξαημέρῳ Gl. 9. 80.
- ἐν τῇ εἰς τὸν Προφῆτῳ Ησαΐαν ἐρμηνείᾳ 51. 105. 112. 120. 195.
- ἐν τῷ περὶ πεινῶν. Gl. 42.
- ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς Gl. 94. 168.
- ἐν οἷς ἐπεξηγάται τίς ἔστι ψαλμὸς Ππγρᾶφῆν 58.
- προτρεπτικῶς εἰς τὸ βαπτισμα 228.
- Alius Basilius junior Cæsareæ Episcopus qui Polyevctum Patriarcham CPol. inauguravit Gl. 303.
- Basilius Medicus, antesignanus hæresis Bogomilorum Gl. 334.
- Berosus 23.
- Bibliotheca Alexandrina Ptolemæi Regis 173. Bibliotheca Romæ combusta 263.
- ὁ ἐν Βαλλαρίᾳ Ἀρχιεπίσκοπος (Theophylactus) Gl. 210.
- Brachmanes Gl. 142. 234.
- Bruttius ὁ ἰσορικός καὶ χρονολογίας 38. 250.
- Cadmus Phoenix 42.
- Cæsarius Greg. Nazianzeni frater 80. 143.
- Cajanitæ hæretici Gl. 120.
- Cainan primus de Astronomia scripsit Gl. 129.
- Cajus è LXX. discipulis Christi. 214.
- Cajus Historicus qui contra Proclum Montanistam scripsit Gl. 235.
- Callimachi Ætia 111.
- Callinicus Patriarcha CPol. Gl. 279.
- Canon Chronicus 104.
- Cassia filia Jobi Gl. 147. Alia Cassia s. Icasia à Theophilo Imp. repudiata, cujus scitum responsum refertur 288.
- Cathari hæretici 271.
- Catholica Apostolorum Epistola 233. Cecro-

- Cecropius Episc. Nicomediae 293.
 Cerdo hæreticus 256, 273.
 Cerinthus hæreticus 252.
 Chanethotes Ægyptius à Moysæ
 occisus 42.
 ἐν χάριτι τοῦ Θεοῦ σωφρονιστὴς ἰσχυρίαις.
 112.
 Chilo Ephorus Lacedæmone O-
 lymp. LIII. 143.
 Chiron 37.
 S. Chrysostomus, vide Joannes.
 Cicero 185, 190.
 Clemens è LXX. Christi discipu-
 lis 214. Romæ Episc. 250, 252.
 Clemens Alex. 219, 232, 251.
 Gl. 228, 242. ὁ ὀσιώτατος τῆς
 Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας γεροντὸς
 ἱερεὺς, ἀνὴρ δεχαιότατος καὶ ἡ
 μακροβιότης τῶν Ἀποστολικῶν γενόμην
 χρόνων ἐν τῷ Θεῷ ἔπαρχα λόγῳ. 7.
 ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ 137, 145.
 Κλήμης ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πέμπτῃ
 ὑποτυπώσεων 224.
 Clementina. Πέτρος ὁ Ἀπίστολος
 εἰς τὰ κλημένα 28. idem opus
 respicitur 23.
 Clemens Chronographus 232.
 S. Cononis templum CPoli 379.
 394.
 Constantinus Patriarcha CPol.
 Gl. 323.
 Constantinus Sylvanus Pauli Sa-
 mosateni successor ὃς ἐδίδαξε
 μόνους τοῖς Εὐαγγελισαῖς καὶ τῷ
 Ἀποστόλῳ προσέχειν, καὶ τὰς δι-
 εσαμμένους Gl. 278.
 Constantini Imp. statuæ subjuncta
 inscriptio 280.
 Cornelia Vestalis 249.
 Cornelii Papæ Epistola ad Fabium
 Antiochen. 273.
 S. Cosmæ & Damiani templum
 CPoli 389, 397.
 Cosmas Magnus auctor tetraodii
 quod supplevit Marcus Mona-
 chus, ejusdem Monasterii Oe-
 conomus Gl. 374. in notis.
 Cosmas Patriarcha CPol Gl. 332.
 Crescens è LXX, discipulis Chri-
 sti 214, 252.
 Ctesias 168.
 S. Cypriani Martyrium 272.
 Cyriacus Patriarcha Gl. 279.
 Cyrillus Alex. 349. seq. Gl. 24.
 69, 71, 82, 110, 116, 118, 119.
 123, 124, 126, 127, 130, 132.
 137, 146, 184, 185, 193, 210, 211.
 218, 253, 261, 271. ad Opti-
 mum Episcopum, in verba qui
 occiderit Cain 241 - 244. ἵβ κε-
 φάλαγα 369. διαφοροὶ λόγοι καὶ ἔ-
 δυσεβῆς διοδώρε, ibid. ἐν πινι μέ-
 ρει Ὑπισολῆς. ibid. ἐν τῇ βίβλῳ
 τῶν Ἱουδαίων Gl. 78. ἐν τῇ Θεῷ τῆς
 ἐν πνεύματι λατρείας βίβλῳ Gl.
 159. ἐν τοῖς γλαφυροῖς. Gl. 119.
 ἐν πῶς καὶ Ἰαλιανόν 48. Gl. 124.
 129, 130, 185, 199. ἐν τῷ εἰς τὴν δη-
 μικρίαν ἑαυτοῦ λόγῳ. Gl. 88.
 Cyrillus Hierosol. in Epistola ad
 Constantium Imp. de Crucis
 apparitione Gl. 253, 271.
 Cyrillus Diaconus Heliopolita-
 nus 295.
 Cyrus Patriarcha CPolitan⁹ 379.
 381. Joan-

Joannes Damascenus. vide Joannes.

Damasus Episcopus Rom. Gl. 271.

Daniel Propheta 159. &c. Gl. 101. 142. Prophetia Apocrypha. 166.

Daniel Stylites Gl. 264.

Davidis Psalmi 85. amplius trecentos collegit Esdras, è quibus solos CL. probavit Ezechias, reliquis combustis Gl. 182. seq.

Democritus Philos. 146. 169. Gl. 20.

Demosthenes 169.

Dexiphanes Cnidius, Phari Alexandrinæ architectus 192.

Diodorus ὁ σοφώτατος ὁ χρονολόγος ἐν τῇ ἐκτίσει ἔστι συγγραμμάτων αὐτῷ περὶ Θεῶν 44. videtur Diodorus Siculus intelligi.

Diodorus Tarsensis Gl. 80.

Diogenes Cynicus 168. Gl. 20. 112. 202.

Diogenes presbyter Meletii schisma probans 296.

Dionysius Alexandria Episc. 271.

Dionysius Areopagita ὁ Θεοφάντωρ καὶ μέγας Gl. 76. 182. 195. 208. Epistola ad Polycarpum. 219. Gl. 219. 220. ad Timotheum Gl. 232.

Dionysius Corinthiorum Episc. Gl. 235. 241.

Dioscorides de Stratonico quodam Siciliae Duce pulchritudinem liberorum per imagines

uxori intuendas datas promouente Gl. 56.

Dioscorus Alexandria Episcopus. 319. cum Eutychē faciens Gl. 263.

LXX. Discipulorum Christi nomina 212. seq.

S. Dometii Martyrium 297.

Domn⁹ Antiochia Episc. 271. 317.

Dorotheus Martyr 277.

Ebionæorum hæresis 252.

Empedocles Philos. 163. Gl. 202. 282.

Encratitarum hæresis 260.

Enochi liber Apocryphus 21.

Epānetus & Epaphras, Epaphroditus è LXX. Christi discipulis 214.

Ἐπέρας ὁ Eperastus à Paulo Apostolo de Christiana religione edoctus nullus est, sed Glycæ verba pag. 236. de Paulo hæc sunt: ἐκ δευτέρου δὲ τῇ Εἰρήμῃ ὁπιδιμήσας, καὶ κατηχήσας τὸν οἰκόν Νέρων ὁ καὶ πικρακὴν αὐτῷ ἐπέρασον pellicem ipsi dilectam.

S. Ephraem Gl. 124. 125. & forte 39. Σύρε ὁ πρὸς Ἰωαννοῦς ἀνὴρ.

S. Epiphanius, ὁ μέγας Ἐπιφάνιος. 23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl. 46. 120. 128. 146. 158. 198. 224. 259. ἐν τοῖς παναρίοις 23. ἐν τῇ βίβλῳ παναρίῳ Gl. 209. εἰς τὸν ἀγκυρωτὸν αὐτῷ 25. περὶ σαδμῶν καὶ μέτρων 255.

Epiphanius presbyter ἐν λόγῳ Ἰππὶ Dd τῷ

- τῷ γενεθλίῳ τῆς παναμώμης μη-
τρὸς & κυρίῃ Gl. 213. 290.
- Eratoſthenes 175.
- Eſaias ſerra lignea diſſectus. Gl.
197.
- Eſdras γραμματικῆς νόμων ἱερῶν δι-
δάσκαλος 163. libros ſacros
ſervat Gl. 182. 198. 199.
- Evangelium in Circo populum
allocuturus geſtat Juſtinianus.
338.
- Eudocia 312. Gl. 261. alia 384.
Gl. 326.
- Eudoxius Episc. CPol. 294. 296.
- Eudoxus Cnidius 167. 169.
- Eulogius Ethnicismi propugna-
tor ἀμαχὸς Ἑλλῶ in Concilio
Nicæno victus & perſuſus à
Spyridone Gl. 250.
- Eunice Chriſti diſcipula 224.
- St. Euphemiæ templum 321.
- Eupolemus 64. 91.
- Euripides 38. 43. 162. 166. 248.
254. 263. Gl. 202. Ejus Danaë
38.
- Eusebius Pamphili 247. 255. ὁ
πολυμαθὴς καὶ πολυῖστος Gl. 182.
227. 235. alius Eusebius Epi-
ſcopus CPol. 286. Euthathii
Antiocheni locus de die ſub
Ezechia Gl. 194. alius Euse-
bius Emefenus 296. alius Eu-
ſtathius Tabularius 401.
- De Eutélide formæ ſuæ admirato-
re locus Plutarchi Gl. 58.
- Euthymius Patriarcha CPol. Gl.
299.
- Eutychius Patriarcha CPol. Gl.
272.
- Ἐξωκίωνιτι Ariani 303. 323. 327.
- Euzoius Episcopus Antioch. 294.
Gl. 235.
- Ezechias Rex Juda 115. ſeq. Gl.
194. ſq. Salomonis libros Me-
dicos abolet Gl. 183. Davidis
Pſalmos ſeligit Gl. 182. ſeq.
- Fabius Episcopus Antioch. 272.
- Faſti Conſulares τὰ Παπείρια
165. 381.
- Flavianus Romæ Episc. Martyr.
270.
- Flavianus Episcopus CPol. 317.
Gl. 263.
- Flavius Episc. Antiochenus 270.
271. Pſalmos alternatim con-
cinere inſtituit Gl. 252.
- Galenus Medicus Gl. 56. 58. 59.
96. 111. 131. 133. 228. 242. fal-
ſum eſſe qvod cum S. Magdale-
na collocutus eſt. Gl. 231. M.
Antonini meminit libro ad Pi-
ſonem, & Commodi ἐν τῇ περὶ
ἡθῶν πρώτῳ. ibid.
- S. Gelafinus è Mimo Martyr 275.
276.
- Genesis parva, liber Apocryphus
Gl. 104. 108. 211.
- Gennadius citatur Gl. 80. ubi de
Angelorum creatione.
- Georgius (Syncellus) Chrono-
graphus. Gl. 117. 118. 121. 122.
131. 139. 140. 156. 197. 198.
245. 246.
- Germanus Patriarcha CPol. 280.
281.

281. ἐν τῷ εἰς τὴν κοίμησιν λόγῳ.
Gl. 79. 233.
- Gregorius Nazianzenus Theologus 228. 353. 370. 374. ἡ Θεολόγος γλώσσα Gl. 3. 68. 80. 93. 94. 95. 99. 107. 110. 112. 120. 129. 208. 221. 254. 256. 271. 282. ἐν τοῖς ἐμμέτρησις αὐτῆς ἐπεσιν Gl. 83.
- Gregorius Nyssenus 355. ὁ Θεῖα σοφός Gl. 2. 11. 28. 82. 83. 89. 92. 98. 100. 108. 109. 150. 161. 222.
- Gregorius Patriarcha Antiochenus 377.
- Gregorius I. Papa Rom. Gl. 240. 282.
- Gregorius II. Papa ad Leonem de imaginibus scripsit Gl. 281.
- Græci perfecerunt Astrologiæ disciplinam à Babyloniis cœptam ἡ τῶν Φαινομένων Θεωρία παρ' Ἑλλήσιν ἐτελειώθη, τῶν πρῶτων τηρήσεων ἐν Βαβυλωνί γενομένων 127. seq.
- Gymnosophistæ 30.
- Hadrianus Imp. τὰς θεραπευτὰς ἡ λόγος μεγάλως ἐδεξίστο, συνεπομῆναι ἔχων αὐτῶν, καὶ ὅς ἤδει ἀνδρας σοφός Gl. 240.
- Hegesippus 26. 262.
- Hellanicus Historicus 146.
- Heraclitus ὁ σκοτεινός 146. Gl. 74. 116. 202.
- Heraclitus Philosophus, Eudociæ Augustæ pater 311. (aliis Leontius.)
- Hercules Tyrius inventor purpuræ 43. Gl. 140.
- Hermes è LXX. Christi discipulis 213.
- Hermes Trismeg. Gl. 28. ἐν λόγοις πρὸς Ἀσκληπιοῦ 47. Ἀμμωνί τῷ σφῶ Ἰππιδέλλων Gl. 114.
- Herodotus 47. 162. 163. Gl. 202.
- Hesychius 371. citatur cum Sozomeno & Theodoreto, ubi de rebus Theodori Mopsvesteni sermo est.
- Hippocrates Gl. 50. 202.
- Hippolytus Martyr, Portus prope Romam Episcopus ἐν τῷ πρὸς πάσας αἰρέσεις συντάγματι 6. idem Hippolytus citatur Gl. 194. 239.
- Hippolytus Thebanus Gl. 227.
- Homerus 37. 46. 84. Gl. 7. 184. 195.
- Jacobus Hierosol. Episcopus 203. 226. 246. 248. Gl. 228.
- Jacobus Cilix Medicus 322.
- Jamblichus Gl. 107. ubi de angelis sermo.
- Jannes atq; Zambres Magi Gl. 156.
- Jafon è LXX. discipulis Christi. 213.
- Ibas damnatus in Synodo Ephesina 317.
- Jeremias Propheta Gl. 237.
- Jesus Siracides Gl. 203.
- Ignatius Martyr 223. 252. Epist. ad Trallenses 221.
- Innocentii I. Papæ ad Arcadium Imp. literæ Gl. 259. seq.

Joannis Baptistæ reliquia. 295.
305. 320. templum CPoli 378.
Joannis Evangelii autographum
Ephesi (ubi illud scripsit 246.)
servatum s. Apocalypsin in
Pathmo scripsit temporibus
Domiciani Gl. 239.

Joannes Chrysostomus 233. 307.
ὁ χρυσορρήμιαν Gl. 2. 9. 12. 18.
27. 39. 66. 67. 68. 69. 72. 77. 79.
80. 82. 83. 85. 87. 89. 92. 93. 94.
102. 104. 109. 115. 117. 118. 120.
121. 122. 123. 124. 125. 131.
132. 135. 157. 189. 209. σάλ-
πιγξ χρυσήλατος ἔπαναγίς Πνεύ-
ματ^ο Gl. 211. 214. 215. 220.
223. 225. 226. 229. 258. 259. 263.
ἐν τῇ εἰς ἑξαήμερον τρίτῃ ὁμιλίᾳ Gl.
4. ἐν τῇ καὶ ὁμιλίᾳ εἰς ἑξαήμερον
Gl. 81. 88. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ἔκτ^η
Ματθαίου Ευαγγελίου Gl. 209.
210. 211. 212. 218. ἐν τῇ κτ' ἰω-
άννην ἐρμηνείᾳ Gl. 212. 219. ἐν
τῷ περὶ τῶν καλόντων μονάζειν.
Gl. 236. ἐν τῷ εἰς τὴν ἐξορίαν τῆ
Ἀδάμ λόγῳ Gl. 91. ἐν τῇ βίβλῳ
τῶν ἀνδριαντῶν Gl. 8.

Joannes Climacus Gl. 112. ὁ τῆς
κλίμακ^ο Ἰωάννης ἀγνώπτ^ο.

Joannes Damascenus Gl. 8. 15. 16.
17. 24. 32. 65. 66. 71. 78. 80. 81.
82. 93. 98. 99. 100. 103. 105. 107.
111. 208. 209. 221. 240. 351. ca-
pite XX. decretorum suorum
Gl. 4. in latino, nam Græca locum
illum non habent.

Joannes Scylitzes Curopalates,
Joannes Xiphilinus & Joannes
Zonaras, vide infra in Scylitze,
Xiphilino & Zonara.

Joannes Astronomus sub Con-
stantino Imp. Leonis filio Gl.
300.

Jobus Gl. 146. 147.

Josephus 23. 94. 102. 207. 209.
217. 224. 228. 230. 233. 247.
248. 249. Gl. 12. 40. 101. 119.
121. 123. 126. 127. 130. 133. 139.
143. 145. 148. 150. 155. 158.
163. 164. 174. 175. 176. 177.
179. 183. 184. 185. 187. 188. 189.
192. 198. 218. Φιλαλήθης Gl.
234. 238. ἐν τῇ κατ' αὐτὸν δε-
καλογία Gl. 4. ἐν ἐνάτῳ τῆς δε-
καλογίας 102. Φασι τὸν ἰώση-
πον λέγειν 94. Neronis mortem
prædicat 240. Judæum descri-
bere excidium Hierosolymæ
oportuit, ne Judæi fidem narra-
tioni derogarent Gl. 238. ἂ
Moyse diffidet Gl. 139.

Josephi Patriarchæ περὶ σευχῆ Apo-
crypha 171.

Jovis Epitaphium apud Cretenses
44. adde notas Cangii p. 499.

Irenæus 250. 251. 257. 262.

Isaacus Patriarcha CPol 382. Isaa-
cus Monachus Gl. 255.

Ifacasius Antiochenus Philos. 322.

Ifocrates Rhetor 167. 169.

Ifidorus Pelusiota Gl. 98. 223.
258.

Julianus Apostata 293. 295. &c.
ὁ ὡς ὁ Φρων, Gl. 117. 128. 185.
199. 251. 253. 254.

Julianus Episc. Halicarnassensis
docuit Christi carnem incor-
ruptibilem fuisse. Gl. 245.

Julius Cæsar εἰς ἀκρον ῥητορικὴν ἡσκέειτο
187. leges tulit, indictiones &
bisextos ordinavit Gl. 204.

Justinianus Imp. Gl. 266. 272. Co-
dex 335. 343. edicta de fide
341.

Justinus Philosophus & Martyr
Christi, qvi Apologiam pro
Christianis scripsit 258. Gl. 4.
15. 19. 241.

Justus Episcopus Hierosol. 253.

Juvenalis Episcopus Hierosol. Gl.
232. 270. ubi de sepultura & re-
surrectione Mariæ Virginis.

Leo I. Episcopus Rom. Gl. 271.

Leo Sapiens Philosophus Imp. Gl.
296. 297. 298. 299. 300.

Leo ArchiEp. Thessalonicensis
Gl. 291. 292.

Leontius Martyr, pater Origenis
Gl. 242.

Leontius Antiochiæ Episc. 270.
alius Leo five Leontius Syrus ὁ
ἀπὸ Σακεδονίων 383.

Libanius Gl. 258. ubi ejus de
Chrysoftomo testimonium.

Licinius (Macer) Historicus 114.

Linus è LXX. Christi discipulis,
213.

Lois Christi discipula 224.

Lucas Evangelista 224. Gl. 236.

237. 281. Ejus reliquiæ 193.
suspensus in olea Gl. 237.

Lucianus presbyter Antiochenus
Ἀντιοχέουσι γράφων 277. 279. 283.

Lucianus Samosatensis 240.

Lucius è LXX. Christi discipulis
214.

Lycurgus Legislator Gl. 163.

Macarius Abbas ὁ μέγας Μανδρίος
ἐν πηγῇ Ἐπιστολὰς αὐτοῦ Gl. 105.
255.

Macarius Episcopus Hierosol. 286.

Maccabæorum libri 175. 180.

Maccabæorum templum CPoli
392.

Macedonius Episcopus CPol. hæ-
reticus 294. 304. Gl. 257. 271.

Magia à Medis ad Persas manavit.
Gl. 129. à Goëtia differt quod
hæc malorum illa bonorum
ope geniorum fit. ibid.

Magistrianus Mauricii fatum præ-
fagiens Gl. 274.

S. Mamantos templum 324.

Maneshæreticus 174. Gl. 82. 111.
204. è genere Brachmanum,
Gl. 244.

Manichæi die Dominico jejuna-
tes 17. abstinentes à carnibus.

237. de anima terræ, error Gl.

48. de anima brutorum Gl. 104.

Manetho 46.

Martiani Imp. lex de ambitu Gl.
263.

Marcio Ponticus hæreticus 256.

257. 260. 263. Marcionitæ 237.
256.

Marcus Evangelista 224. Gl. 216.

Alexandriæ Episcopus 230. 252.

Marcus Monachus, vide supra in Cosma.

Maria Prophetis 63.

Mariæ Virginis nativitas 192. Gl. 207. obitus Gl. 231.

Maria Magdalena, commentitium ejus cum Galeno colloqvium Gl. 234.

Matthæus Evangelista 213. Gl.

284. Hierosolymis scripsit 253.

Matthias Apostolus Gl. 214.

Maximus Monachus & Confessor
ὁ μέγας μάρτυρ Gl. 5. 6. 25.
70. 71. 95. 110. ἐν τοῖς πρὸς θαλάσσιον Gl. 3. 194.

μηχανικὰ βιβλίοι. Gl. 252.

ἐκ τῆς μεγάλης χειρογράφου 379.

De Melchisedeco narratio Apocrypha 49. 50.

Meletius Episcopus Antioch. 296.

Melitonis Apologia pro Christianis 258. 259. ubi ex ea fragmentum.

Memnonis statua admiranda vocalis 144.

S. Menas Martyr 275.

Menander Comicus 172.

Mercurius Trismegistus 47.

S. Mercurius à quo Julianum interfectum vidit in somnis Basilus 298. Gl. 253. 254.

Methodius Patriarcha CPol. Gl. 289. versus ejus quibus Theodori & Theophanis Graptorum versibus respondet Gl. 289.

Metrophanes Episcopus CPol. 280.

Michaël Cerularius Monachus Patriarcha CPol. Gl. 319.

Michaël Parapinacius Imp. poeta ineptus Gl. 330.

Monotheletæ Gl. 172.

Moyseſ literarum Hebr. repertor

64. ὁ κοσμογράφος 238. ab

Ægyptiis dictus ψὸμ-ὀμ-φάν-

χρῆ. 76. contra Æthiopes stra-

tegema Gl. 149. citatur passim

in Chron. Alex. & in Gl. usque

ad pag. 157. 160. 211. Moyſis

sepultura Gl. 158.

Musanus scriptor Ecclesiasticus. 260.

Museum Antiochenum 316.

Nectarius Patriarcha CPol. Gl. 256.

Nemesius Gl. 64. 105. ὁ ἑμμέσης ἐπίσκοπος Gl. 102.

Nestorianus Chronographus 48. 342.

Nestorius 314. è Germanicia Syriæ, Patriarcha CPol. hæresiar-cha Gl. 245. 260. 271.

Nicander ἐν τοῖς ἐπεσιν αὐτοῦ Gl. 56.

Nicephorus ὁ ἐν Πατριάρχεις αἰό-

διμος Gl. 137. 287. ejus Canon

LI. de infantibus in casu ne-

cessitatis à Laico baptizandis

Gl. 244.

Nicetas Patriarcha CPol. indignus Gl. 284.

S. Nicolai templum CPoli 397.

S. Nilus Martyr 280.

Novatus 271. Gl. 244.

Oenomaus Πισέων Pisenſium Rex,
ludorum Circenſium inventor
110. ſeq.

Onesimus & Onesiphorus è LXX.
Chriſti diſcipulis 213. 214.

Oracula 39. 42. 46. 110. 113.
161. &c.

Origenes 163. ὁ κατίεστ
109. 162. 241. 242. 243. 270. ὁ
ματῆρόφρων Gl. 271. à Mammæa
Alexandri Imp. Matre arceſſi-
tur 243.

Orpheus Gl. 163.

Palæphatus 44. 46.

Panaretus, Sapientiæ liber 175.

Papias Martÿr 258.

Parmenides Philoſ. 163.

Παχάλιον, Paſchale Eccleſiæ An-
tiochenæ 381. Paſchales ta-
bulæ in templis affixæ 9.

Patricius Pruſenſis Epiſc. de ther-
mis (ex Orat. in S. Pionium)
Gl. 17.

Patrophilus Epiſcopus Scythopol.
295.

Pauliciani Gl. 209.

Paulinus Eudociæ charus 311.
313. 316. Gl. 261.

S. Paulus 20. 231. &c. Gl. 136. 213.
214. 227. 228. 229. 235. 236. 237.
239. Cajani jaſtabant in ſuo
ἀναβατανῶ (Epiphan. ἀναβατι-
κῶ) contineri quæ Paulus in ter-
tio cœlo audiviſſet Gl. 120.

Paulus Samofatensis, hæreticus
Gl. 244. alius Gl. 278.

Paulus Sinopenſis ὁ Σινώπτης (MSS.
qvædam Σινίπτης, pro quo Lab-
beus legit Συνόπτης, conjicit-
que de Paulo Silentariio) 63.
ubi ſermo eſt de rabie canum.

Pausanias ὁ σοφῶτατος ῥεονοζαί-
φης 40. ubi de Perſeo

Pelagius Patricius vir ſapiens
328.

S. Peleus, Martÿr 280.

Perſarum Regis καβάτης Σαδασα-
δασάχ, & καὶ Σεירוίς Epiſtola ad
Heraclium Imp. 402.

Perſis Chriſti diſcipula 224.

S. Petrus Apoſtolus Gl. 124.
235. 236. ad Fauſtum ſcribens
Gl. 26. 113. vide ſupra, Cle-
mentina. Cum Simone Mago
diſputatio Gl. 235.

Petrus Alexandria Epiſcopus &
Martÿr 276. ejus de Paſchate
1. ſeq.

Pherecydes ἱερολοποιός 144. ὁ δὲ
τερῶ ἱεροζαίφης 163.

Philemon è LXX. Chriſti diſci-
pulis 214.

Philippus Apoſtolus 229. alius
è LXX. Chriſti diſcipulis 214.
Philippus Imperator Chriſtianus,
270.

Philo Judæus 228. 230. 249. Gl.
234.

Philonis Philoſophi Eccleſiaſtica
Hiſtoria Gl. 282. ſeq. ubi de
vi anathematis Eccleſiaſtici ſer-
mo eſt.

Philolaus Pythagoricus Gl. 20.

Phi-

- Philologus & Phlegon è LXX, Christi discipulis 213.
 Phlegon ὁ πρὸς Ὀλυμπιάδας συναγα-
 γών 219. 222.
 Phœbe Christi discipula 224.
 Phœnices mercatores Arithmeti-
 cam invenere Gl. 128.
 Photius Patriarcha CPol. Gl. 293.
 297. 298.
 Pindarus 161.
 S. Pionius Martyr 270. supra in
 Patricius.
 Plato Philosophus 165. 167. 168.
 169. Gl. 5. 202. 234. alius
 Plato præfectus Urbi 167. 169.
 329.
 Plinius. vide supra in Apollonio.
 Plotinus Gl. 70.
 Plutarchus 240. Gl. 58. 131.
 Poëtæ de Europa Phœnicis filia-
 cum Chronographis non con-
 sentientes 42. legendum enim
 μὴ ὁμοφώνησαντες pro καὶ ὁμοφω-
 νήσαντες. Chronographi namq;
 Agenoris filiam tradunt Phœ-
 nicis sororem.
 Polycarpus Martyr 257. 258.
 Polyænus Atheniensis ἱστορεῖ 144.
 ubi de Memnonis statua vocali
 per Cambysem confracta
 Polyætus Patriarcha CPol. Gl.
 303. 306.
 Porphyrius Gl. 107. est quoque
 Porphyrius ceti piscis nomen
 Gl. 270.
 Photinus Lugd. Episcopus 261.
 Prisca Christi discipula 224.
 Priscilla & Maximilla Montani
 263.
 Priscus Comes excubitorum in
 Clericum attonsus 384.
 Priscus Thrax scripsit de bello ad-
 versus Attilam & Alaricum 318.
 S. Probi templum CPoli 337.
 Casareæ 327.
 Prochorus è Christi discipulis
 224.
 Proclus Patriarcha CPol. Gl. 260.
 Proclus Onirocrites 331.
 Procopius Casariensis Gl. 270.
 Prometheus Gl. 163.
 Mich. Psellus, ὁ πρὸς τῷ ὄντι Gl.
 171. 183. 328. 330.
 Jacobus Cilix, urbis Archiater co-
 gnomine ψυχρῆς 322.
 Ptolemæus Astrologus Gl. 134.
 Pudens è LXX. discipulis Christi
 214.
 Pyron seu Πύρρων ὁ χρονογροφῶν,
 Gl. 82.
 Pythagoras Philos. 143. Gl. 202.
 Quadraginta Martyrum tem-
 plum CPoli. Gl. 319.
 Quartus è LXX. discipulis Chri-
 sti 214.
 Regnorum & Paralipomenon li-
 bri 154.
 Rufus è Christi LXX. discipulis
 213.
 Rufus Medicus Gl. 63. ubi sermo
 de Hydrophobia.
 Sabellius hæreticus Gl. 243. 271.
 Sabbatius Monachus. Gl. 287.
 Sallustius 183. 189.

Salomonis Regis libri de Angelis
Dæmonibus, gemmis, viribus
herbarum &c. Gl. 182. 183.
184. 185.

Samaritanorum schisma Gl. 243.

Scribæ in templo, qui *ἡμερολογίαις*
sive Diurnorum more adno-
tabant & in acta referebant va-
ticia Prophetarum 153. ab
iisdem digesti Regnorum & Pa-
ralipomenon libri 154.

Jo. Scylitzes Gl. 245. 293. 294.
297. Chronographiam suam
sive *χρονικὸν σύνταγμα* incipit
à Michaële Rangaba, ubi desit
Theophanes Gl. 246. 286.

Semerionius de rebus Assyriorum
ἀπὸ συναγωγῆς ἀπὸ Σεμηριῶν ὁ
βαβυλωνίων Πέρσης 38.

Senuphius vir sanctus & thyma-
turgus Gl. 257. 258.

Septuaginta Interpretes 173.

Serapion Episcopus Antiochenus
263.

Serapio Mathematicus sive Astro-
logus tempore Caracallæ Gl.
243.

Sethum Syncellus tradit invenisse
litteras Hebraicas, signa cœle-
stia, conversiones annorum,
mensēs, septimanas, & sideri-
bus ac planetis indidisse nomi-
na Gl. 121.

Severianus (Gabalorum Episc.)
Gl. 67.

Severus à quo Severiani. 261.

Acephalus Gl. 271. cum Dio-
doro citatur Gl. 80.

Sibyllæ 108. Sibylla Æthiopum
Regina versata cum Salomone.
Gl. 183. seq.

Silas è LXX. Christi discipulis
214.

Σίλβις Historicus 113. lege Δί-
βις & T. Livium intellige.

Simeon Episc. Hierosol. 246.

Simeon Metaphrastes Gl. 245.

Simeon Stylites. 321.

Simon Leprosus Lazari quem
Christus suscitavit Pater. Gl.
214.

Simon Magus 256. Gl. 235. 236.
ejus canis & præstigiæ Gl. 156.

Simonides 143.

Sirachides 175. Gl. 203.

Socrates Philos. 162. Socratici.
168.

Socrates Historicus 371.

Sophocles 162. 166. Gl. 202.

Sosibius 192. in latino: *refert So-
sibius quendam Antiochenum*. Sed
in Græco est: λέγει ἐν τοῖς (αὐ-
τοῖς) χρόνοις Σωσίβιον πιναι Ἀντιο-
χείᾳ συγκλητικὸν &c.

Sosipater & Sosthenes è LXX.
Christi discipulis 213. 214.

Sozomenus 371.

S. Stephanus è Christi discipulis.
214. Stephanus protomartyr
226. 231. ejus templum CPoli
384.

Svetonius Tranquillus ὁ σοφώτα-
τε

- τὸ Σατανὶ τὸ Τεράκυντ τὸ Γα-
 μάων ἱερολογεῖται 117.
 Sylvanus è LXX. Christi discipu-
 lis 214. (tyr 279.
 Sylvanus Emesenus Episc. Mar-
 Sylvanus Gazæ Episc. Martyr 280.
 Sylvester Romæ Episc. Gl. 248.
 τὰ συμβολαῖα, Acta publica 383.
 Symmachus 266. Gl. 242.
 Synodi septem universales Gl.
 272. seq. Nicæna 8. 282. Gl.
 250. CPolitana 304 Ephesina
 314. λησερικὴ 317. Chalcedo-
 nensis Gl. 263. 319. Qvinta
 344. Gl. 270. &c.
 Synodus Carthaginienſis Gl. 95.
 &c.
 Tatianus 91. 232. 260. 261.
 Tertullianus 229. ἀντὶς ὁ πρὶν ῥώμη
 λαμπρῶν Gl. 235.
 Thales 115. 143. prior locus for-
 te intelligendus de Thalete
 Cretenſi.
 Tharbis Æthiopum Regina quæ
 Moysen amavit Gl. 149.
 Theodoritus Cyri Episc. 371. 376.
 Gl. 14. 19. 33. 65. 80. 106. 132.
 176. 179. 181. 187. 189. 192.
 198. 211. 230. 261. 263. 270. ἐν
 Θεραπευτικῇ αὐτῷ. Gl. 79.
 S. Theodori templum CPoli. 337.
 Theodorus Episc. Mopsvestenus,
 360. 361. 370. 371.
 Theodorus & Theophanes Gra-
 pti, supra in Methodius.
 Theodosius Calligraphus Arcadii
 F. Imperator. Gl. 260.
 Theodotus hæreticus 263.
 Theognis Poëta 143.
 Theophanes Confessor, & Agri
 Abbas, Gl. 287. Georgii Syn-
 celli Chronicon continuavit
 usque ad mortem Nicephori
 ἔξ ἀπὸ γενικῶν Gl. 246.
 Theophanes Episc. Nicænus. Gl.
 290. alius Theophanes ὁ Κασιώ-
 ρης cognomento χοίρινος Gl.
 301. (interpreti Cæsareæ Pon-
 tificis, minus recte)
 Theophilus Alexandrinus Patri-
 archa Gl. 257. 258. 259.
 Theophilus Antiochenus 41.
 Theophilus ὁ σοφώτατος 41.
 Theophylact⁹ Bulgarorum Episc.
 Gl. 210. alius Patriarcha CPol.
 301. 302.
 Theotecnus presbyter Antioch.
 296.
 Thucydides Gl. 202.
 S. Thyrsi templum CPol. 319.
 S. Timothei reliquiæ 293.
 Timotheus è LXX. Christi disci-
 pulis 214.
 Timotheus Cæsareæ Episc. 327.
 Timotheus Patriarcha Alex. Gl.
 271.
 Trophimus & Tychicus è LXX.
 Christi discipulis 214.
 Trypho Patriarcha CPol. Gl. 301.
 Tyrannio Tyri Episcopus Martyr
 279.
 Valens ἀκριβέστατος ἀστρονόμος
 tempore Constantini M. ex
 themate Astronomico CPolin
 urbem

urbem duraturam præsaguit
DCXCVI. annos Gl. 249.

Valentinus hæresiarcha 260. Gl.

111. 142.

Virgilius 113. 184.

Vitalis hæreticus à quo Vitaliani 296.

Volagesus Episc. Nisibenus 291.

Urbanus è LXX. Christi discipulis 213.

Xenophanes Philos. 143. Gl. 20.

Xenophon Orzylai F. 168. (lege Grylli)

Jo. Xiphilinus Trapezuntius, Monachus. Patriarcha CPol. πᾶν ἡγεμονικὸν λόγῳ, σοφίᾳ

καὶ συνέσει καὶ δόξῃ Gl. 325. seq.
Zachariæ, qui Jo. Baptistæ pater
fuit, reliquiæ CPolin translatae
309.

Zacharias Patriarcha Hierosol.
382. 385.

Jannes & Zambres Gl. 156.

Zenobius presbyter, Martyr 294.

Jo. Zonaras Gl. 140. 294. 279. ἐν
τῷ χρόνῳ ἀντὶ παντὶ γράφει Gl.
286.

Zoroaster Astrologiæ ac Magiæ
repertor 28. ejus ultima ver-
ba 37. ὁ ἀεὶ βόητ' ὁ Περσῶν
Ἀστρονόμος Gl. 129. Astronomiæ
Persis inventor. ibid.

CAPUT V.

De BYZANTINÆ sive CPOLITANÆ Historiæ Scriptoribus.

*Corpus Historia Byzantina in Lupara Parisiensi splendidis typis chartisque excusi
brevis conspectus, & de nova editione illius operis, ante aliquot annos pro-
missa in Belgio. Non esse omittendam, si nova curetur, per singulas summas
paginas notationem Imperatorum CPol. de quibus agitur, & quantum
potest fieri annorum Christi, & Patriarcharum CPol. 1. De singulis scri-
ptoribus accuratior notitia, Labbei Protrepticon, & excerpta de legationibus
ex scriptoribus deperditis Dexippo, Eunapio, Petro Patricio, Prisco Sophista,
Malcho Philadelphienfi & Menandro Protectore, nec non ex Theophylacto
Simocatta qui etiamnum exstat. 2. Excerpta Photiana ex scriptoribus
deperditis Olympiodoro, Candido, Theophane, Nonno : Tum ex Hesychio
Milesio ἀποτοπασμάτων, Et de Imperatoribus rebusq; CPolitanis varia è Sui-
da. ibid. De Procopio Cæsareensi, atq; obiter notitia præcipuorum scriptorum*

exBibliotheca Segueriana sive Coisliniana propediem vulgandorum. 3. De Agathia. 4. Paulo Silentiario & Theophylacto Simocatta. 5. Nicephoro Patriarcha CPol. & Nicephoro Philosopho. 6. Joanne Cameniata & aliis scriptoribus post Theophanem 7. De Leone sapiente & Joanne Scylitze 8. Nicephoro Bryennio & Anna Comnena. 9. De Joanne Sinnamo sive Cinnamo & Niceta Choniata ubi & de aliis hoc nomine & de Michaële Choniata 10. Georgio Acropolita, Joële, & Jo. Canano. 11. Georgio Pachymere. 12. Joanne Cantacuzeno. 13. Nicephora Gregora. 14. Laonico Chalkocondyla. 15. Georgio Codino, Photii Oratione in Encania templi CPol. Joanne Anagnosta, Matthæo Jatro, & Manuele Chrysolora & Leone Grammatico 17. Constantino Porphyrogenneto, Simeone Magistro & Georgio Monacho. 18. De Duca & Anonymis scriptoribus. 19. De Anselmi Bandurii Imperio Orientali. 20. De illis qui corpori Byz. nondum sunt inserti, Zosimo. 21. Georgio Phranza, 22. Genesio MS. 23. De spisso Opere MS. βασιλικῶν ταξιδίων de officiis aula CPolitana Constantini Porphyrogenneti, quod exstat Francofurti ad Menum apud Nobiliss. Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. 24. Scriptores quidam Hist. Byz. inediti ac deperditi. 25. De Combesii fasciculo Originum & rerum CPol. 26. De Saracenicis Frid. Sylburgii. 27. De Historia Ecclesiastica Manuelis Malaxi & aliis in Martini Crusii Turco Grecia obviis 28. De Leonis Allatii συμμίχτοις 29. Caroli Cangii merita in Hist. Byzantinam & elogium. 30. Godfr. de VilleHardouin & alii scriptores de urbe CPoli & rebus CPolitanis. 31. De CPolitanis Imperatoribus & Patriarchis Scriptores. 32. Martini Hanckii liber de Byz. rerum scriptoribus, Auctorisque elogium. 33. Catalogus Alphabeticus & Chronologicus Imperatorum CPol. cum scriptoribus qui de unoquoque egerunt, 34. Catalogus similis Patriarcharum CPolitanorum. 35. Indiculus scriptorum de quibus dictum in hoc capite. 36.

I.

Aktequam de singulis Byzantinæ Historiæ Scriptoribus Græcis dicere aggredior, juvat uno conspectu ac veluti in Tabella Lectori sistere succinctam omnium recensitionem, quotquot in splendido opere Corporis Byzantini, Parisiis è typographia Regia, Græce & Latine, typis luculentis & charta regia excusis continentur. Sunt autem hæc:

1. De Byzantina Historia Scriptoribus sub felicissimis Ludov. XIV. Francorum ac Navarrae Regis Christianissimi auspiciis, publicam in lucem emittendis, ad omnes per orbem eruditos Προγεννηθέν. Proponente Philippo Labbe, Biturico, Soc. Jesu Sacerdote. Paris. 1648.

Εκλογαὶ ὡς ἐκ Λεγεωνίων. Excerpta de Legationibus ex

Dexippo Atheniense

Prisco Sophista

Eunapio Sardiano

Malcho Philadelph.

Petro Patr. & Magistro

Menandro Prorectore.

Theophylacto Simocatta.

Omnia è Codd. MSS. à Davide Hæfelio Augustano edita. Interprete Carolo Cantoclaro, libellorum Magistro : cum ejusdem Notis. Accedunt Nota & Animadvers. Henrici Valesii. Paris. 1648. fol.

His Excerptis de Legationibus subjectæ sunt Eclogæ Historicorum de Rebus Byzantinis, quorum integra scripta aut injuria temporum interciderunt, aut plura continent ad Constantinopolitanam historiam minus spectantia. Selegit, interpretationem recensuit, notisque brevibus illustravit P. Philippus Labbe, Bituricus, Soc. Jesu Sacerdos.

2. 3. Προκοπίου Καισαρείως τῶν κατ' αὐτὸν ἱστοριῶν βιβλία ἑκτώ. Procopii Casareensis Historiarum sui temporis Libri VIII. Nimirum de bello Persico libri II. de bello Vandalico libri II. & de bello Gorbico libri IV. Interprete Claudio Maltretò Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero : à quo supplementis aucti sunt Vaticanis, & in locis aliquot emendati. Paris. 1662.

Προκοπίου Καισαρείως ὡς ἐκ τῶν πρὸ Δεσπότης Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων λόγοι ἕξ. Procopii Casareensis de Aedificiis Imp. Justiniani libri sex, Auctiores quam ante & emendatiores. Interprete Claudio Maltretò, Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero. Tomi II. Pars prior. Paris. 1663.

Προκοπίου Καισαρείως Ἀνέκδοτῶ. Procopii Casareensis Arcana Historia. Qui est liber nonus historiarum. Ex Bibliotheca Vaticana Nicolaus Alemannus protulit, Latine reddidit, Notis illustravit. Recognovit, varias lectiones adjecit, & lacunas fere omnes implevit Claudius Maltretus, Aniciensis, è Soc. Jesu Tomi II. Pars posterior. Paris. 1663.

Ἀγαθίας Σχολαστικῶν περὶ τῆς ἰστορικῆς βασιλείας βίβλοι πέντε. *Agathias Scholastici de Imperio & rebus gestis Justin. Imperat. libri V. Ex Bibliotheca & interpretatione Bonaventurae Vulcanii, & cum notis ejusdem, Accesserunt ejusdem Agathias Epigrammata cum versione Latina. Paris. 1660.*

4. Θεοφυλάκτου Σιμοκάτῃς διὰ Ἐπαρχῶν καὶ Ἀντιρραφῶς ἱστορικῶν βίβλια Η'. *Theophylacti Simocattæ, Expressæ, & Observatoris Coactorum, Historiarum libri VIII. Mauricii Imperatoris res gestas continentes. Interprete Jacobo Pontano, Soc. Jesu. Editio priore castigatior, & Glossario Græco-barbaro auctior. Studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Parisiis, 1647.*

5. Παρχάλιον, seu *Chronicon Paschale à Mundo Condito ad Heraclii Imperatoris annum vicesimum. Opus hætenus Fastorum Sæculorum nomine laudatum, deinde Chronica temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lemmate vulgatum & nunc tandem auctius & emendatius, cum nova Latina versione, & notis Chronicis & Historicis, cura & studio Caroli du Fresne, Dn. du Cange, Regi à Consil. & Franciæ apud Ambianos Quæstoris. Paris. 1688. De hoc dictum supra cap. 4. §. 37. pag. 143.*

6. Γεωργίου Μοναχοῦ καὶ Συγκέλῃς γεγονότος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρχασίου Πατριάρχῃς Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφία διὰ Ἀδὰμ μέχρι Διοκλητιανοῦ. *Georgii Monachi, & S. P. N. Tarasii Patriarchæ CP. quondam Syncelli, Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Chronographicum, ab Adamo ad Michaëlis & ejus F. Theophili tempora: Græcè & Latine, cum tabulis Chronologicis & annotationibus. Cura & studio P. Jacobi Goar, Ordinis Predicatorum Congregationis Reformatæ S. Ludovici. Paris. 1652. De Syncello dictum supra p. 149. seq. de Nicephoro p. 153.*

7. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους χρονογραφία. *S. P. N. Theophanis Chronographia. Leonis Grammatici Vita recentiorum Impp. R. P. Jacobus Goar, Ord. FF. Predic. Congregationis S. Ludovici Vicarius Generalis, Latine reddidit, Theophanem notis illustravit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adjecit. R. P. Franciscus Combefis ejusdem Instituti ac Congregationis iterum recensuit, notis posteribus Theophanem; integris, Leonem Grammaticum strictim discussit, exque fide Codd. auxit, emendavit Paris. 1655. De Theophane itidem supra pag. 151. seq.*

8. Νικήφορος Καίσαρ τοῦ Βρυεννίου Ἰστορίας. *Nicephori Caesaris Bryennii Commentarii de rebus Byzantinis : opera & studio Petri Possini, & Soc. Jesu. Paris, 1661.*

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικήφορος Πατριάρχου Κωνσταντίνου. Ἰστορία συντομικῶς ἀπὸ τῆς Μαυρικίης βασιλείας. *S. Nicephori Patriarchae Constantinopol. Breviarium Historicum de Rebus Gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum. Interprete Dionysio Petavio, & Soc. Jesu, cum ejusdem notis. Paris. 1648.*

9. Γεωργίος τοῦ Κεδρηνοῦ Σύνοψις Ἱστοριῶν. *Georgii Cedreni Compendium Historiarum, ex versione Guilielmi Xylandri, cum ejusdem Annotationibus. Accedunt huic editioni praeter lacunas tres ingentes & alias expletas, nota in Cedrenum P. Jacobi Goar, Ord. Praedic. & Caroli Annibalis Fabrotti, J.Ct. Glossarium ad eundem Cedrenum. Item, Johannes Seylitzes Europaletes, excipiens ubi Cedrenus desicit, Graecè editus ex Bibliotheca Regia. Paris. 1647. 2. vol. De Cedreno dictum supra cap. 4. §. 40. p. 155. seq.*

10. Τοῦ Κυρίου Μιχαὴλ Γλυκᾶ Σικελιώτῃς Βιβλίου Χρονικῆ. *Michaëlis Glycæ Siculi Annales, à mundi exordio usq; ad obitum Alexii Comneni Imper. Quatuor in Partes tributi. Philippus Labbeus Bituricus, Soc. Jesu Theologus, Graecum textum ex pluribus MSS. Codicibus primus in lucem edidit : Joannis Lewnclavii, Amelburni, interpretationem recensuit atque emendavit : indicem ex MS. Fontebraldensi pramisit, Latineque reddidit : Annotationes subjecit, in quibus, praeter variantes Lectiones & Supplementa, interpretum atque aliorum plurimos errores correxit, tum praesertim Joannis Meursii, qui partem libri III. Annalium Glycæ Theodora Metochista falso adtribuit, & Historiam Romanam inscripsit ; quæ hic integra representatur, cum notis atque indicibus necessariis. Paris. 1660. De hoc supra p. 156. seq.*

11. 12. Ἰωάννης τοῦ Ἀσκητοῦ τοῦ Ζωνάρα γεγονότος τοῦ μεγάλου Δεσφρατῆ τῆς Βίγλας καὶ Πρωτοασκετήτος Χρονικόν. *Joannis Zonara Monachi, magni antea Vigilium Praefecti, & primi à Secretis, Annales. Carolus du Fresne, Dom. du Cange, Regi à Consiliis, & Francia apud Ambianos Quaestor, Wölfianam Editionem cum scriptis Codd. contulit : Latinam versionem recensuit, Annales Notis illustravit. Tomi II. Paris. 1686 De hoc supra p. 156.*

13. Ἄννης τῆς Κομνηνῆς Πορφυρογεννήτης Καίσεως Ἀλεξιάς. *Annae Comne-*

na Porphyrogenita Casarissa Alexias, sive de rebus ab Alexio Imperatore, vel ejus tempore gestis, libri quindecim. E Bibliotheca Barberina nunc primum editi, & à P. Possino, Soc. Jesu Presbytero, Latina interpretatione, Glossario & Notis illustrati, è quibus Glossarium nunc datur: Nota mox opportunius edentur, una cum Cinnamo, continuatore Anna, & aliis quibusdam ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt Praefationes ac Nota Davidis Hæschelii, Augustani, ex editione anni MDCX. Paris. 1651.

Ἰωάννης Κιννάμους Βασιλικῷ Γραμματικῷ Ἱστορικῶν λόγοι ἕξ. Joannis Cinnami Imperatorii Grammatici Historiarum libri sex, seu de rebus gestis à Joanne & Manuele Comnenis Imp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, Regi à consiliis, & Francia apud Ambianos Quæstoris, in Nicephori Bryennii Casaris, Anna Comnena Casarissa, & ejusdem Joannis Cinnami Historiam Comnenicam Nota Historica & Philologica. His adjungitur Pauli Silentiarii descriptio Sanctæ Sophia, Græce & Latine, cum uberi commentario. Paris. 1670.

Κωνσταντῖνος τοῦ Μανιάσση Σύνοψις Ἱστορικῇ. Const. Manassis Breviarium Historicum. Ex interpretatione Joannis Leunclavii, cum ejusdem, & Joannis Meursii notis. Accedunt variarum Lectionum libellus, cura Leonis Allatii, & Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Item Glossarium Græco-barbarum, studio ejusdem Fabrotti. Paris. 1655. De hoc dictum capite superiore §. 41. pag. 157.

14. Νικητοῦ Ἀχωμινάτη Χωνιατοῦ Ἱστορία. Niceta Acominati Choniata, Magni Logothetæ Secretorum, inspectoris & judicis Veli, Praefecti sacri cubiculi, Historia. Hieronymo Wolsio, Oetingensi, interprete. Editio Glossario Græco-barbaro auctior, & ope MSS. Reg. emendatior. Cura & studio Caroli Annibalis Fabrotti JC. Paris. 1647.

Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτη τοῦ μεγάλου Λογοθέτη χρονικὴ Συγγραφή. Georgii Acropolitæ, Magni Logothetæ, Historia, Joëlis Chronographia compendiaris, & Joannis Canani Narratio de bello CP. Leone Allatio interprete, cum ejusdem notis, & Theodori Douza Observationibus. Accessit Diatriba ejusdem Leonis Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651.

15. Γεωργίου τοῦ Παχυμερή, Μιχαὴλ Παλαιολόγου. Georgii Pachymeris Michaëli Paleologus, sive Historia Rerum à Michaële Paleologo ante Imperium & in Imperio gestarum. Nunc primum edita ex Bibliotheca Barberina,

na, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. *Accefferunt ejusdem Observationum libri tres, & Appendix: Specimen Sapientia Indorum Veterum.* Roma, Typis Barberinis, 1666.

16. Γεωργίῳ τοῦ Παχυμερῆ Ἀνδρόνικῳ Παλαιόλογῳ. Georgii Pachyme-
ris Andronicus Palaeologus, sive Historia rerum ab Andronico Seniore in Im-
perio gestarum usque ad annum ejus etatis undequingagesimum. E Biblio-
theca Barberina, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. *Accefferunt ejus-
dem Observationum libri tres.* Roma, 1669.

17. Ἰωάννῃς τοῦ Καντακουζηνοῦ Ἀποβασιλέως Ἱστοριῶν βιβλία Δ'. Joannis
Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum Libri IV. Jacobus Pontanus Soc.
Jesu Latine vertit, & notas suas cum Jacobi Gretseri, ejusdem Soc. Adno-
tationibus edidit. Graece nunc primum prodeunt ex codice MS. Bibliotheca
Viri Illustrissimi Petri Seguierii, Franciae Cancellarii. Paris. 1645. 3. Vol.

Λαονίκῳ Χαλκοκονδύλῃ Ἀθηναίῃς Δοκίμῃς Ἱστοριῶν Δέκα. Laonici Chalco-
condyla Atheniensis Historiarum libri decem. Interprete Conrado Clausero,
Tigurino. Cum Annalibus Sultanorum Othmanidarum, à Turcis lingua
sua scriptis, ex interpretatione Joannis Leunclavii. Accessit index Glossa-
rum Laonici Chalcocondyla, studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC.
Paris. 1650.

18. Historia Byzantina Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi,
partim recensiti, & nova versione adornati, quorum Catalogum hic subjicie-
mus. Cura & studio R. P. Francisci Combesii, Ordinis FF. Prædicator,
Congregationis S. Ludovici. Paris. 1685.

*Auttores qui in hoc volumine continentur, à Michaële Curopalata Imperatore, in
quem desinit Theophanis Chronicon, usque ad Nicephorum Phocam
scripsere.*

Chronici, jussu Constantini Porphyrogenetæ conscripti, à Leone Armenio usque
ad Michaëlem Theophili F. libri IV. Ex MS. Cod.

Idem Constantinus Porphyrogenetus de Basilii Imp. avi vita & rebus gestis. Cum
nova versione.

Anonymus Continuator Theophanis, à Leone Sapiente usque ad Romanum, Con-
stantini Porphyrogenetæ F. Ex MS. Codice.

F f

Ortho-

Orthodoxorum invektiva adversus Iconomachos. Ex MS. Codice.

Joannis Ierosolymitani Narratio de Iconomachis. Ex MS. Codice.

Joannes Cameniata, & Demetrius Cydonius, de excidio Thessalonica. Cum nova versione.

Symeonis Magistri ac Logotheta Annales, à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam. Ex MS. Cod.

Georgii Monachi Vita recentiorum à Leone Armenio, usque ad Constantinum Porphyrogenetum. Ex MS. Cod.

19. *Chronicon Orientale Latinitate donatum ab Abrahamo Escbellenfi, Syro Maronita è Libano, Linguarum Syriacæ & Arabicæ in alma Parisiensium Academia Professore Regio ac interprete. Accessit supplementum Historiæ Orientalis, ab eodem concinnatum. Paris, 1685.*

Georgii Codini & alterius cujusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, edita in lucem opera & studio Petri Lambecii, Hamburgensis, cum Latina versione & animadvers. necessariis. Accedunt Manuelis Chrysoloræ Epistole tres de comparatione veteris & novæ Romæ. Imperatoris Leonis, cognomine Sapientis, Oracula, cum Figuris atque antiqua Græca Paraphrasi. Addita est etiam explicatio Officiorum Sanctæ ac Magnæ Ecclesiæ juxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio Tolosate. Paris, 1655.

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis Magnæ Ecclesiæ & Aule Constantinopolitanæ. Ex versione P. Jacobi Gretseri, Soc. Jesu, cum ejusdem in Codinum Commentariorum libris tribus, & de imaginibus non manufactis Opere. In hac Editione præter comparatum cum Regiis MMSS. Græcum textum, & repositam Latinam versionem, accedunt inediti ex Regia & Mazarina Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codini mentem lucubretes notæ. Adjunguntur recentiores Orientalium Episcopatum Notitiæ, voces honorariæ, appellationes dignitatum indices, quibus postremis seculis Ecclesiastici vel Aulici Proceres salutabantur. Cura & opera P. Jacobi Goar Paris, Ord. Prædic. Congreg. Reform. S. Ludovici. Paris, 1648. fol.

Notitia Dignitatum Imperii Romani, ex nova recensione Philippi Labbe, Biturici, Soc. Jesu Presbyteri. Cum pluribus aliis Opusculis, Indicibus ac Notis. Paris, è Typographia Regia. 1651. 12.

20. *Anastasio Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, sive Chronographia Tripartita. Ex MS. Codice Bibliotheca Vaticana. Collata ad MS. exemplar Longobard. vetustissimum Casinensis Bibliotheca, unde Romanum exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Notae Caroli Annibalis Fabrotti J.C. quibus obscura quaeque Anastasio illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixobarbara, collata cum Græco Nicephori, Georg. Syncelli, & Theophanis, exponuntur. Paris. 1649. fol.*

Duca, Michaelis Duca Nepotis Historia Byzantina, res in Imperio Græcorum gestas complectens: A Joanne Palaeologo I. ad Mehemetem II. Accessit Chronicon breve, quo Græcorum, Venetorum, & Turcorum aliquot gesta continentur. & Bibliotheca Regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, & notis illustrata. Studio & opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649.

Τὸ ἀγιόις Πατρός ἡμῶν Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Παιδεία Βασιλική. S. Patris nostri Theophylacti, Archiepiscopi Bulgariae, Institutio Regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possiono, Soc. Jesu, Paris. è Typographia Regia. 1651. 4.

21. *Nicephori Gregori Historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfii & Jo. Boivinii versione, notisque ejusdem Wolfii, Cangii, Claudii Caperonerii & ejusdem Boivinii. Paris. 1702. fol. 2. Volum. fol.*

22. *Historia Byzantina, duplici Commentario illustrata. Prior familias ac stemmata Imperatorum Constantinopoli. cum eorum Augg. Numismatibus & aliquot Iconibus; præterea familias Sarmaticas & Turcicas complectitur. Alter descriptionem Urbis Constantinopolitane, qualis exstitit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne, Domino du Cange, Regi à Consiliis, & Francia apud Ambianos Quæstore. Paris. 1680.*

*De Imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris ævi, vel Imperii, uti vocant, Numismatibus Dissertatio, auctore Carolo du Fresne: quæ edita est ad calcem Glossarii Latini * ejusdem auctoris, quod in lucem prodiiit Paris. 1678. recensum Francos. 1681. & 1711.*

23. *Anselmi Bandurii Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini è Congregatione Melitensi, Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitane in quatuor partes distributa. Paris. 1711. fol. 2. Volum.*

Hoc Corpus integrum rarius hodie nisi in instructis Bibliothecis occurrit & vix 450. florenis Hollandicis venditur, itaque A. 1699. Bibliopola Batavus insignis, Franciscus Halma auspiciis Viror. F f 2 Cla-

* Glossarium Græcum ejusdem Cangii vidit lucem Lugd. 1683. fol.

Clariff. Jo. Georgii Grævii & Ludolphi Kusteri professus est novam se illius velle dare editionem, quæ & multo minore pretio veniret, & longe tamen melior esset. Præter enim omnia hæc opera accedere debuerunt ad Procopium quidem notæ Bonav. Vulcanii hætenus ineditæ & emendationes latinæ versionis ex versione Vulcanii selectæ: tum à Grævio suppeditati

*Genesii ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ libri V. sive Historiarum rerum ab initio Leonis Armenii, usque ad excessum Basilii Macedonis Imp. gestarum, jussu Constantini Porphyrogeneti Imp. ante annos quasi 800. conscripta. Johannes Andreas Bosius è MSS. membranæ Bibliothecæ Collegii Paulini Lipsiensis descripsit A. Christi 1652. Hunc Scriptorem Cl. Ludolphus Neocorus in linguam Latinam transferet, & notis illustrabit. Quin & sperare nos jubent viri docti Georgii Phranzæ Chronicon de ultimis Orientalis Imperii temporibus, & Sultanorum Osmanidarum origine, cujus epitome Latine tantum prodit Ingolstadtii, cura Jacobi Pontani; ut & Georgii Pisidæ * Historiam de Heraclio & aliis Imperatoribus Constantinopolitanis, cum versione Claudii Maltreti, Presbyteri S. I. Præterea Celeb. Gravius omnes Europa eruditos ac Principum Bibliothecarios per literas rogabit, ut, si qua forte penes illos latent, quæ cum hoc opere conjungi mereantur, ea nobiscum communicare ne dedignentur. Jamque adeo eximia quadam & apprime huc facientia è Gallis & Germanis nobis promissa fuere: quemadmodum etiam complures viri literati suam nobis operam & favorem, ad absolutam huic operi perfectionem conciliandam, prolixè polliciti sunt.*

*Cura & directio totius operis incumbet Viris harum literarum peritis-
simis, qui suas quoque animadversiones nonnullis Scriptoribus addent, & versio-
nes Latinas, ubi res & necessitas postulabit, emendabunt. Nota Auctorum,
quæ in editione Parisiensi ad calcem cujusque voluminis rejectæ sunt, in nostra edi-
tione ipsi textui subjicientur; nisi forte serius quadam à viris doctis ad nos missa
fuerint: illa enim ad finem cujusque Tomi collocabuntur. Non minus etiam no-
stra, quam Parisiensis editio in principiis & finibus librorum elegantibus prædita
erit ornamentis, incisissque æri literis majusculis; figuras vero aneas, præser-
tim in Cangii Familiis Byzantinis, habebit longe decentiores. Præterea totum*

opus

* Maltretus præf. ad Procopii Hist. testatur se beneficio Holstenii habere *Georgii Pisidæ*, magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconi de laudibus Heraclii Imp. libros duos, de bello Persico ejusdem Heraclii tres, & de bello Avarico ad muros Urbis CPol. unum. Ab Allatio autem Theodosii Diaconi ἀναστάσις quinq; de capta à Romano Augusto Creta.

opus ea cura, accuratione & studio excudetur, ut spondere ausimus, editionem nostram non solum longe auctiorem, sed & emendatiorem Parisiensi fore.

Præclarum hoc Consilium gravissimis bellis Europam passim misere distrahentibus ac lacerantibus, atque intercedente Clarissimi Gravii * fato, haftenus abjectum, vel certe dilatum est. Quod si quando reassumeretur, magnum decus novæ editioni & magnam Lectoribus utilitatem afferet, si ubique in summis paginis singulorum scriptorum CPolitanæ Historiæ, consignentur nomina Imperatorum, quorum res explicantur, atque ubi fieri licet anni etiam Imperii, antiquæ æræ Christianæ, nec minus nomina annique, quantum fas, Patriarcharum CPolitanorum.

II. Magno huic operi colligendo digerendoque, ac tam magnifica forma per Seb. Cramoisy Typographiæ Regiæ Curatorem Parisiis publicando animum primus adjecit PHILIPPUS LABBEUS S. I. qui Eclogis Legationum Anno 1648. editis præmisit *Protrepticon* ad omnes eruditos de Scriptoribus Hist. Byzantinæ è Luparæa Typographia in lucem emittendis, in quo continetur *Catalogus* & notitia brevis Chronologico Ordine digesta, scriptorum Historiæ Byzantinæ quicunque tum temporis sive editi sive inediti memoriæ ejus se offerebant, & è quibus illi Codicibus & quorum virorum doctorum opera recensiti vel illustrati possint in lucem exire. Tum *Apparatus* Byzantinæ Historiæ, in tres partes dispertitus: quarum *prima* Imperatores CPolitanos serie Chronologica, & à quibus scriptoribus singulorum res descriptæ sint, succincte persequitur, subjunctis Carminibus duobus Græcis jambicis è Codd. MSS. Regiæ Bibl. quorum altero Imperatores, altero Patriarchæ CPolitani, recensentur, alio item Catalogo Patriarcharum CPolitanorum CXLIX. Pars *secunda* exhibet Alphabeticam seriem & notitiam scriptorum Historiæ Byz., tam editorum quam ineditorum ac deperditorum. Pars *tertia* Descriptionem latinam Urbis CPolitanæ per XIV. regiones, veteri incerto auctore sub Theodosii junioris ut videtur tempora claro quem vulgarunt Gylius sub extremum libri IV. Topographiæ CPol. Pancirollus ad calcem Notitiæ Imperii, ac ne alios jam memorem Carolus du Fresne in CPoli Christiana lib. I. pag. 63. seq. qui etiam auctoris præfationem quam è MS. Vindobonensi Lambecius lib. 2. pag. 950. primus vulgaverat, præmisit. Lexicon Byzantinum quod Partis

Ff 3

* Obiit diem Ultrajecti 9. Januar. A. 1703.

quarta loco voluit Labbeus subjungere, in aliud tempus distulit, sive aliis potius adornandum relinquere est coactus.

Post hoc Labbei Protrepticon sequuntur *Ἐκλογαὶ τῶν πρέσβευ* sive excerpta de legationibus jussu Constantini Porphyrogenneta facta à Theodosio quodam, cujus præfatio præmittitur, quique testatur se de legationibus populi Romani ad Ethnicos horumque ad populum Rom. excerpta collegisse ex Petro Patricio & Magistro, ex Chronico Georgii Monachi, ex Joanne Antiocheno, ex Dionysii Halicarnass. Antiquitatibus Romanis, ex Polybio, Appiano, Zosimo Ascalonita, Josephi Antiquitatibus Judaicis, Diodoro Siculo, Dione Cocceiano, Procopio Casareensi, Prisco Rhetore, Malcho Sophista, Menandro Protectore & Theophylacto Simocatta. Subjiciuntur vero tantum excerpta * è Dexippo Atheniensi, Eunapio Sardiano, Petro Patricio & Magistro, Prisco Sophista, Malcho Philadelphienfi, Menandro Protectore & Theophylacto Simocatta. Hæc (exceptis illis Simocattæ) è Codice Andrea Schotti primus Græce publicavit David Hæschelius Augustanus, Augustæ Vindel. A. 1603. 4. cum corollario eclogarum è libris amissis Diodori Siculi XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. & XXVI. quas è Codice Ludovici Alemanni Florentini Richardus Thomson Anglus ad eum miserat. Notas quoque addere voluit Hæschelius, sed quæ non viderunt lucem. Meminit earum in literis ad Jungermannum ** datis 1603. feria Philippi & Jacobi: *De locis in Longino suspectis suasero Rhodomannum consulas quem habes vicinum, qui suam mihi ἀρχαιοτάτην καὶ ἐνδοξοτάτην* probavit in libro *πρέσβευ πρέσβευ*, quod constabit cum notas edidero, nunc enim textus quem vocant impressus est modo. Latine illas eclogas vertit Carolus Cantocharus senator Regius & libellorum supplicum Magister, cujus interpretatio additis ad calcem nonnullis notis & castigationibus prodiit Paris. 1609. 8. filiis Renato & Petro à parente inscripta. Nullo MSto Codice usus est interpres & à sensu Græcorum verborum haud raro aberrat, ut pluribus Viris doctis *** jam observatum fuit. Retinuerunt tamen ejus versionem Corporis Byzantini curatores, sed notis ejus eruditæ Henrici Valesii animadversiones antea inedi-

* Similes de Legationibus eclogas à Joanne quodam CPolitano excerptas è Polybio, Dionysio Halicarnass. Diodoro Sic. Appiano Alex. & Dione Cassio, Fulvius Ursinus Græce cum notis edidit Antwerp. 1582. 4.

** Post Epistolas Hottomannorum pag. 455.

*** Vide Valesium in notis passim, Kusterum ad Svidam in *Ἀφράτι* &c.

ineditas adjunxerunt. Nunc de scriptoribus ex quibus eclogæ illæ excerptæ sunt, pauca quædam annotare placet.

1. DEXIPPUS Dexippi F. cognomine Herennius, Atheniensis, Rhetor, sub Valeriano, Gallieno, Claudio secundo & Aureliano Imp. clarus teste Suida in Δέξιππῳ & Eunapio in Porphyrio extremo, ubi χρονικὴν ejus ἱστορίαν memorat. Miror itaq; alium à Clariss. Kustero putari Dexippum Eclogarum de legationibus auctorem. Si enim hæc non ex *Chronica* Historia, certe ex *Scythicis* hujus Dexippi petita sunt, quod non ab re verisimilius videtur Vossio de Hist. Gr. II. 16. & Hanckio de Rom. rerum scriptoribus lib. I. c. 22. licet ex *Chronico* excerptas malit Meursius in Bibl. Attica, Valesius vero id omne tanquam rem incertam in medio relinquit. *Scythica* quoq; respicit Iornandes Dexippum laudans cap. 22. de rebus Geticis. Eundem porro fuisse qui *Chronicam* Historiam & qui *Scythica* composuit, ex Photii testimonio perspicue constat. Ducem etiam exercitus gessisse & patriam Achajam adversus Scythas defensitasse Trebellius Pollio testatur in Gallienis cap. 13. *deinceps Achajam omnem vastaverunt* (Gothi) & *ab Atheniensibus duce Dexippo, scriptore horum temporum victi sunt.* Scripsit quoque πρὸ μετὰ Ἀλέξανδρον de rebus post mortem Alexandri Magni libris quatuor, quorum argumentum refert Photius Cod. 82. Arriano in plerisque conspirare testatus. Idem ejus σύντομον ἱστορικὸν sive compendium *Historicum* usque ad tempora Claudii (secundi hoc nomine Imperatoris) commemorat, quod Valesius putat compendium fuisse *Chronica* ejus *Historia* cujus liber decimus laudatur à Stephano Byz. in σχημαῖοι & Constantino Prophyrog. lib. 2. de thematibus, themate IX. licet in Bandurii quoque editione editum ἐν χερρονικῷ δεκάτῳ pro χρονικῷ, liber duodecimus ab eodem Stephano & Etymologico Magno in ἑλεροι. A temporibus Mythicis hoc opus perduxit ad suam usque ætatem, ut Evagrius lib. V. c. ult. auctor est, neque enim audiendus Casaubonus qui ad Lampridii Severum cap. 49. ait orsum ab Alexandro Severo: neque Valesius qui apud Evagrium Σκυθικῶν, vel alius qui Μηδικῶν legere mavult pro μυθικῶν. Ex eodem ut videtur opere (licet Scaliger ad Græca Eusebii pag. 420. non dubitat è libris de rebus post Alexandrum petita esse) Eusebius in *Chronicon* pag. 56. 57. & Syncellus pag. 263. 334. 376. Regum Macedonicorum ante Alexandrum successionem & alia quædam repetunt. Etiam in Græcis Eusebii pag. 34. & apud Syncellum pag. 177. pro Ζεύσιππος ἱστορίαι

ἰσορρεῖ, sunt qui legunt Δεξιππῶ. Citatur Dexippus à Lampridio in Alex. Severo cap. 49. Capitolino in Maximino cap. 6. 7. & in Gordianis c. 2. (ubi etiam si breviter, ad fidem tamen omnia persecutum scribit) & 9. 19. & in Maximo ac Balbino c. 1. 15. 16. Trebellius Pollio in triginta tyrannis c. 32. & in Claudio secundo c. 2. Equidem Jo. Tzetzes Chiliad. IX. Hist. 274. huncque secutus Meursius & Vossius eundem putant Dexippum auctorem Στρυδικῶν, cum Dexippo de cujus libris tribus in *Categorias*, latine ex Jo. Bernardi Feliciani versione Venet. 1546. 1566 fol. & Paris, 1549. 8. editis dixi lib. IV. cap. 26. §. 8. Verum ille Philosophus ætate junior, & Jamblichi discipulus fuit, ut ex eodem Tzetza & Simplicio in *Categorias* pag. 1. constat. De Dexippo Coo dicam infra in Medicis libro VI. Alius etiam fuit Dexippus Comicus cujus ὁμοειρῶν laudat Svidas in καρυκταῖς, erratque Meursius qui in Bibl. Attica cum Historico confundit.

2. Dexippi Herennii Historiam continuavit EUNAPIUS Sardinus Lydus teste Photio Cod. 77. & XIV. libris produxit à Claudio secundo usque ad sua tempora sive Honorii & Arcadii imperium. Duas illius operis paravit editiones, & licet in utraq; Christianis Imperatoribus iniquior, Julianum utpote Ethnicus miris laudibus extulit, in vèa tamen ἑκδοσει sive posteriore editione plurima in Christianos convicia & blasphemias rescidit. Eunapii historiam exscripsit Zosimus * respicit eandem, Eunapium laudans pluribus locis, Svidas, atque ζενογραφίαν vocat in Περφιν. Meminit & Eunapius ipse & lectores ad illud opus ablegat non uno loco in *Sophistarum Vitis* quæ adhuc exstant. Has ex MSS. Mediceo, Barberino, Remensi qui olim fuit Principis Lotharingii, & Regio Paris, duobusque Mediolanensibus emen-

* Photius Cod. 98. de Zosimo: ἔσται δ' ἂν τις ἐ γράψαι αὐτὸν ἰσορίαν, ἀλλὰ μεταγράψαι τὴν Εὐναπίου, τῷ συντόμῳ μόνον διαφέρουσιν, καὶ ὅτι ἔχῃ, ὥσπερ ἐκείνος, ἔτω καὶ ἔτ' Στελέχωναι διασῶνται. Vossius de Hist. Græcis II. 18. Ex Historia Eunapii solum de legationibus fragmentum beneficio V. C. Andrea Schotti lucem vidit, reliqua exstare dicuntur in Bibl. Veneta. Eo autem acquire animo istius carimus, quod Zosimum habeamus. Quod in Bibl. Veneta extare reliqua Eunapii Hist. dicuntur à Vossio, incerta fide tradi videtur, & jam pridem Jo. Leunclavius in Epist. ad Henricum Stephanum scripsit in Centuria Epistolar. Philologicar. Goldasti pag. 305. Eunapii fuisse libri XIV. qui nusquam exstant, ne quidem in Italia. Zosimi sex tantum. Photius stilam Eunapii ob prolixitatem ὅ τε ποτὶς frequentiores improbat, Zosimum laudat ὡς σύντομον καὶ ἐννεγὴ καὶ καθαρόν, & δὲ ἔνδεον ἀπαισμένον.

emendatas (quorum Varias Lectiones ex auctione Gudiana nactus sum) jampridem recudendas dare institui cum nova versione mea & notis, usus etiam observationibus I. Casauboni, atque Variis Lect. è Codice Bodlejano, quas benevole mecum communicavit Clariss. Hudsonus. Præter Codices Vaticanum, Venetosque Gesnero memoratos, comperi etiam exstare MSS. Neapoli in Bibl. Patrum Augustinianorum in Cœnobio S. Johannis de Carbonaria. Prodierunt primum Græcè è Jo. Sambuci Pannonii Tirnavienfis Bibliotheca, typis nitidis Antvverp. ex officina Christophori Plantini 1568. 8. subjectis ad calcem castigationibus *Hadriani Junii* Hornani, cujus deinde latina versio vidit lucem ibid. 1572. 8. Ab eo tempore *Hieron. Commelinus* Eunapium ex duobus MSS. Palatinis emendavit & supplavit, ediditque Græcè & Latine, adjuncta Junii (licet à Græcis passim dissidente) versione Heidelb. 1596. 8. Editio Commeliniana recusa est Colonia Allobrogum sive Genevæ 1616. 8. atque excerpta de *legationibus* ex Historia Eunapiana Græcè subjuncta habet ex eodem Schotti Codice. Ex his constat Eunapium Rhetorem à Lydis missum esse legatum ad Julianum Imperatorem pag. 17. seq. edit. Paris. & quum legatione cum magno successu functus esset, jussu à Juliano causam agere adversus potentem adversarium, idque fecisse cum laude, & judicibus persvasisse. Diversus hic videtur à nostro & ætate prior, idemque forte cum Eunapio τῷ ἐκ Φρυγίας Rhetore, cujus meminit Svidas in *μεσώνιος*. De nostro videndus præ cæteris Hanckius lib. 2. de Romanar. rerum scriptoribus cap. 9. & Jonesius lib. 3. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 17. Cui in hoc uno non assentior, quod scribit eum vicesimo ætatis anno demum gentili religione imbutum, sive ex Christiano Ethnicum factum esse, idque Eunapium ipsum testari in *Ædesio*. En tibi ejus verba pag. 34. ὁ γὰρ ταῦτα γράφων ἐκ παιδὸς ἀκροατὴς χρυσουδίου γενόμενος, μόλις εἰς εἰκοστὸν ἔτη ἤξιστο τῶν ἀληθεύσαν, ἔτω μέγα πρῆμα εἰς ἡμᾶς τῆς ἰαμβλίχης φιλοσοφίας διατεθῆναι & συμπαρέτειναι τῷ χρόνῳ. Sane Chrysanthius ille qui à teneris Eunapium imbuit & consobrinam ejus Meliten habuit uxorem, Ethnicus fuit non Christianus: igitur & Eunapius ubique Christianismi hostem professus, non vigesimo anno primum Ethnica superstitione imbutus, sed tunc initiatus demum, est arcanioribus Mysteriis Philosophiæ & Theurgiæ, quæ paullo ante

Gg

dixe-

dixerat præ Constantini Imp. metu jam cœpisse diutius oculi atque pertinaciore silentio involvi. Atque hunc esse verborum Eunapii sensum, & per ἀληθύτερα illa intelligi mysteria Philosophiæ sublimioris, perspicue patet ex illis quæ de Jamblichio subjungit. Matutinas horas aliis arte Rhetorica imbuendis per aliquod temporis collocasse se refert ipse in Chrysanthio p. 153. Medicæ quoque artis peritus fuit, ut in eodem Chrysanthio scribit pag. 156. atque ab Oribasio Medico tetrabibulum ei suam, quæ etiamnum latine ex Jo. Baptistæ Rafarii versione exstat, inscribente, λογιάτωρ & appellatur. Confer Photium Cod. 219.

3. PETRUS gente Illyrius, patria Thessalonicensis, Rhetor sive Advocatus CPolitanus prudentiæ & eloquentiæ laude insignis fuit, quem Justinianus Imp. teste Procopio lib. 1. de bello Gothico cap. 3. & 4. legatum misit ad Amalasuntham Theodorici Italiæ Regis filiam, eaque interim à Gothis interfecta, bellum Theodahado iussit indicere, quod ille deprecans in literis ad Justinianum Imp. apud Cassiodorum X. 19. Variar. Petrum legatum vocat *virum eloquentissimum, doctrina summum, & conscientia claritate præcipuum*. Postea Patricium fecit etiam Justinianus, ac Magistrum officiorum, misitque de pace ad Chosroem magnum, ut narrat idem Procopius lib. 2. de bello Gothico cap. 22. & lib. 4. cap. 11. & Svidasin πέτρῳ, qui testatur scripsisse Historias & περὶ πολιτικῆς καταστάσεως. Meminit hujus Petri & legationis ejus ad Persas etiam Menander Protector in excerptis de Legationibus pag. 150. Patricium & Magistrum sapientissimum vocat quoque Hermolaus Grammaticus, qui sub Justiniano scripsit, in Epitome Stephani Byz. in ἀκόνας. Corippus lib. 1. de laudibus Justiniani minoris v. 25.

Successorque boni rediditque gloria Petri

Hinc Theodulus adest, patria gravitate Magister.

Eundem putat Valesius intelligi quem Vigilius Papa in Epistola Encyclica ad universam Ecclesiam *magnificum virum Petrum Referendum* appellat, qui quoque memoratur in Synodo quinta. Sed diversum omnino putem Petrum Rhetorem (licet Clarissimo Kustero ad Svidam aliter videtur) quem Leontius Scholasticus in lib. III. Anthologiæ cap. 30. memorat spectantem in Dionysiis collapsio theatro obiisse. Non enim Rhetorem vocasset Poëta, sed Patricium & Magistrum.

strum. Quæ ex Petri huius Magistri historiis supersunt excerpta de legationibus, incipiunt à legatione Parthorum ad Tiberium Imp. neque quicquam produnt recentius quam legationem barbarorum ad Julianum Apostatam. Confer Hanckium lib. 1. de Romanarum rerum scriptoribus capite 40. Nonnulla iisdem plane verbis leguntur in eclogis legationum ex Dione Cassio, ut Valesio etiam notatum. Christianum fuisse conjicio ex auctoritate qua sub Justiniano principe valuit, Licet fateor argumentum esse non plane firmum, certumque.

4. PRISCUS à Panio Thraciæ * opido Rhetor & Sophista CPol. & Theodosii junioris ad Attilam legatus, ** scripsit *Historiam Byzantinam & de bello adversus Attilam* † libris VII. Male pro Prisco Πατρισκῶ scribitur apud Evagrium lib. 2. cap. 1. ut Valesius annotavit, & Περισκός apud Theophanem p. 100. ut animadversum Labbeo in protreptico, Valesio p. 74. ad Evagrium & Martino Hankio, qui de hoc scriptore bono & utili diligenter egit lib. de Byzantinis scriptoribus cap. 2. atque eundem ultra annum XV. Leonis Thracis Imp. sive Christi 471. superfuisse demonstravit. Præter illos Historiæ Byzantinæ libros, è quibus eclogæ legationum excerptæ sunt

Gg 2

* Panitem Svidas, Thracem vocant Theophanes & auctor Chronici Alex. Sophista eisdem Svidæ appellatur; Evagrio I. 17. II. 1. & 5. & 16. & V. 24. & Nicephoro Callisto in præfat. pag. 35. Rhetor: & ante excerpta de legationibus Rhetor ac Sophista.

** Jornandes de rebus Geticis cap. 34. *Attila Hunnorum omnium Dominus, & pene totius Scythiæ Gentium solus in mundo regnator, qui erat famosa inter omnes gentes claritate mirabilis. Ad quem in legationem remissus à Theodosio juniore Priscus &c.* Eundem Priscum Historicum sæpius laudat Jornandes ut cap. 24. 35. 42. 49. atque Juvencus in Attilæ vita. De illa vero legatione sua fuisse Priscus ipse in eclogis pag. 49. seq. edit. Regiæ.

† Apud Svidam male κατὰ Ἀττιλον pro κατὰ Ἀττίλαν, ut Valesio Hankius & Kusterus assentiuntur. Auctor Chronici Alex. pag. 318. cum de Attilæ & Alarici motibus & exitio retulisset, subjungit: περὶ ἑπολέμῃς συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκῳ ὁ Θράξ. Evagrius lib. 1. c. 17. de eodem bello: ὃν περιέγραψεν ἡ ἐς τὰ μάλιστα λογίως Πρίσκῳ ὁ Ῥήτωρ γραφεύς. Videtur autem, inquit Vossius p. 488. de Hist. Græcis, hodieque exstare. Sane citat Priscum Baptista Fulgosius in *Memorabilium* libris; inque Bibl. Vaticana esse, auctor est Raphaël Volaterranus lib. XIII. *Anthropologia*. Superesse etiamnum ait in Nomenclatore suo Rob. Constantinus. Nemo tamen fuit hactenus qui eum in lucem protulerit, vel in Bibliotheca hodie supersit legisse se sit testatus.

sunt & quorum sextum laudat Stéphanus Byz. in σάλωνα, memorat Svidas etiam ejus μελέτας sive *declamationes* Rhetoricas, *Epistolasque*. Christianis scriptoribus recte eum accenset Caspar Barthius in *Adversariis*. Historiæ Byz. scriptorem diligentissimum vocat Valesius ad Ammianum Marcellinum XXX, 2. Alius Priscus de quo in vitis Sophistarum Eunapius.

5. MALCHUS patria Philadelphenfis a) Syrus, Sophistam egit CPoli, b) *ῥητορικῆς εἰς ἄκρον ἐληλακῶς* ut de eo Photius Cod. LXXVIII. qui Christianum etiam fuisse testatur. Scripsit eleganti Stylo *Βυζαντικὰ* sive *Historiam* (ab extremis Leonis primi Imperatoris in quibus substitit Priscus sive ab A. C. 457. usque ad necem Julii Nepotis, occisum A. C. 480.) *libris VII.* quorum exordio alia jam à se composita testatus est, quemadmodum & in extremo libri ultimi plura se, si suppeteret vita scripturum promisit, itaque integrius opus vidit Svidas, qui memorat Malchi *Historiam à Constantino Magno ad Anastasium usque* (ab A. C. 491. per annos XXVII. Imperatorem) in qua res quoque Zenonis Isaurici ac Basilisci qui post Nepotem regnarunt fusius fuit persecutus, inter alia graphice etiam descripsit ac deploravit conflagrationem publicæ Bibliothecæ CPol. & statuarum Ἐκ *Λυγρῶν* quod incendium Basilisco imperante accidit, & ad centum viginti millia Codicum absumsit. Vide Cangii CPolin Christianam libro 2. pag. 150. Ex duobus quæ exstant Malchi eclogis Legationum posterior è prioribus, prior è posterioribus libris petita esse videntur. Allegatur Malchus ubi de incendio Bibliothecæ & Palatii sermo est, à Zonara T. 2. pag. 52. Vide & Svidam in *Λέων βασιλεὺς*.

6. MENANDER Euphratæ Byzantini F. Herodoti cujusdam frater, imperante Mauricio ad studia literarum à quibus ante abhor-

- a) Philadelphensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Philadelphiæ, tamen illam Syriæ intelligendam vel nomen Malchi docet. Et fortasse fuit hic ex posteris ejusdem gentis, è qua Malchus, qui deinde sub Porphyrii nomine fuit inter Græcos Philolophos notissimus, de quo supra lib. IV. cap. 24. De aliis Malchis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosweidum ad Vitas Patrum p. 74.
- b) Hinc Sophistam Byzantium Svidas appellat.
- c) Photius: *ἔστι δ' ὁ συγγραφεὺς Φιλαδελφεὺς, εἰ τις ἄλλος κατὰ συγγραφὴν ἰσορείας ἀρίστος, καθαρός, ἀπέρειπτος, ἐνκενὴς, λέξων ταῖς ἀνθηροτάταις καὶ εὐσημοῖς καὶ εἰς ὄγκον τινὰ ἀνηγμένους χρώμενος* &c.

abhorruerat, applicans animum scripsit *historiarum libros VIII.* ab anno Justiniani Imp. XXXIII. (CHristi 560.) ubi desit Agathias, usque ad Tiberii secundi excessum (CHristi A. 582.) à quo auspicatur Theophylactus Simocatta. Ipse se apud Svidam in *Μένανδρος* testatur animum appulisse ad scribendum *μὲν τῶν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου* cum Agathias jam esset defunctus, neque continuare ipse Historiam sum posset. Ab eodem Svida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro afferuntur, etiam in *δοκίμασας*, *μακερικῶν* & *παλιώνων* quæ loca in utroque indice Clariss. Kusteri omissa, sed à Valesio pridem annotata sunt. Idem Svidas Menandrum vocat *Protectorem*. Quod nomen explicat Menander ipse in eclogis legationum pag. 171. *ὁ δὲ γε τῶν μεθελίων λεγόμενον περιπικτωρ, δηλοῖ δὲ τῶν ἑωμαχοῦντων τὸν ἐς τὴν καταλεγομένην ἀξίαν, τὸν βασιλείου περισκεπασήν.* Sed fuse de hac dignitate Cangius in utroque glossario. Eclogæ illæ legationum quæ è Menandri Historia excerptæ exstant paullo confuso ordine ac perturbato, ex duobus Codicibus Bavarico & Andreæ Schotti vulgatæ ab Hæschelio sunt, quorum alter altero integrior fuit & diversas forte collectiones Theodosii alter, alter Joannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri præterea Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 3. Historiæ, & Constantinus Porphyrogenneta lib. 1. de thematibus cap. 2, ubi eum Procopio, Agathiæ & Hesychio illustri jungit.

7. De *Theophylacto Simocatta* è quo & ipso excerpta Legationum in editione Regia pag. 176. seq. leguntur, dicam infra, ubi ejus Historiarum libros, qui etiamnum exstant, recensebo.

Post hæc de legationibus excerpta Labbeus subjunxit Eclogas Photii ex *Olympiodoro*, *Candido*, atque *Theophane Byz.* tum *Hesychii* illustris de rebus CPol. cum versione & notis Meursii, & ex *Suida* Lexico excerpta de Imperatoribus Orientis, aliisque personis rebusque CPolitana Historiam spectantibus cum notis & animadversionibus. His addenda excerpta è *Nonno* Photiana.

8. OLYMPIODORUS ex Thebis Ægypti oriundus & Theodosii ad Hunnos legatus, licet à CHristi sacris Photio teste alienus, scripsit ὕλη * *Historicæ sive Commentariorum* libros XXII. de rebus ab A. C. 407. Honorio septimum & Theodosio juniore COSS.

G g 3

ad

* Ita etiam postea Commentarios suos inscripsit Nicephorus Bryennius.

ad A. C. 425. qvo Valentinianus III. secundum Consul, renunciatus est Augustus. Argumenta librorum, qvos eidem Theodosio Auctor dicavit, refert Photius Cod. 80. qvi ποιητὴν τὸ Ὀπτιδέουμα (non Ποῖται ut vulgo interpretantur, sed ut Reinesius * II. 5. Var. Lect. pag. 154. seq. *Operatorem Chymicum*) fuisse, ex ipsiusmet testimonio refert. Ac certe ποιῆσιν pro operatione Chemica poni pervulgatum, ut Cangius in glossario Græco bene observavit, necmodo inter Chemicorum nomina Olympiodorus occurrit, in MS. Collectione Chemicorum Græcorum de qva libro VI. pluribus erit dicendi locus, Γίνωσκε ὡς Φίλε καὶ τὰ ὀνόματα ποιητῶν, ἀρχὴ Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Ἰωάννης ἱερεὺς, Δημόκριτος, Ζώσιμος ὁ μέγας, Ὀλυμπιδωρ, Στέφανος ὁ Φιλόσοφος, Σοφῶρ ὁ ἐν Περσίδι &c. sed etiam inter scripta ipsa Chemica habeo unum hoc titulo: Ὀλυμπιδωρ Φιλόσοφος Ἀλεξανδρέως πρὸς Πετρίσιον τὸν βασιλέα Ἀρμενίας εἰς τὴν ἐνέργειαν ζωῆς, ὅσα διὰ ἑρμῆ καὶ τῶν Φιλοσόφων ἦσαν εἰρημμένα. Notandum tamen hunc Olympiodorum dici Alexandrinum non Thebanum, deinde ferri eius commentarium in scriptum Zosimi, cum Zosimus Historicus Historicum Olympiodorum nominetenus citet lib. V. c. 27. adeoq; eum ætate non videatur præcessisse. Sed dicere ad hoc licet vel eodem tempore ambos scripsisse Zosimum & Olympiodorum, qvod verisimillimum mihi videtur, vel alium fuisse Zosimum Thebanum Panopolitam (Svidæ Alexandrinum) Chymicum ab Historico, vel locum in qvo Olympiodori mentio, per glossema libris Zosimi Historici insertum esse, ut visum Lambecio, qvem vide lib. VI. p. 177. sq. 188. Certe Olympiodorus ibi fere, ubi definit Zosimus, auspicatus historiam suam multo quam ille longius produxit. Prodierunt excerpta ex Olympiodori Historicis Commentariis, ne Photii editiones memorem, etiam in Tomo tertio minorū Historiæ Romanæ scriptorum, sed min⁹ integra ex Bibl. Francisci Pithœi cum versione & notis *Frid. Sylburgii* Francof. 1590 fol. De aliis Olympiodoris, ut Peripatetico Procli præceptore, & altero juniore Alexandrino qvi vitam Platonis & commentarios in Platonis Alcibiadem, Gorgiam, Phædonem, Philebum & alia forte nonnulla scripsit, qvemadmodum & de Olympiodoro Christiano scriptore & Diacono Alexandrino qvem Philosophum & πλὴν τὰ θεῖα vocat Anastasius Sinaita (qvi sæculo VI. extremo vixit) sub finem libri VI. in Hexæ-

* Confer Reinesii Epistolas ad Nesteros pag. 19. Hermanni Conringii de *Hermetica Medicina* pag. 49. & Olavum Borrichium de sapientia Ægyptiorum p. 25. 34.

Hexaëmeron, alibi dixi. Omitto Olympiodorum λοχαγὸν sive ductorem manipuli, cujus meminit Plutarchus in Aristide pag. 327. & Olympiodorum Thessalum, Hippodromi Sophistæ Patrem, de quo Philostratus. Olympiodori nescio cujus Rhetoris περὶ τῆς ἀντιφωνίας λόγος διόταξις MS. fuit inter libros Gudianos.

9. CANDIDUS Isaurus sub Anastasio ut videtur scripsit affectata ut arguit Photius dictione, *Historiarum* ab auspiciis Leonis Thracis usq; ad obitum Zenonis Isaurici *libros tres*. Idem Photius Cod. 79. ubi argumentum operis recenset, de auctore qvi Christianus fuit hæc habet: ἐστὶ δὲ πατρίδ' αὐτοῦ μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτὸς φησι, τῆς τραχείας, ἐπιτήδευμα δ' ἔσχεν ὑπογραφεὺς, (notarius sive tabularius) τῶν ἐν Ἰσαυροῖς πλείστον ἰχυροσύνων. τὴν δὲ θρησκευτικὴν χρεῖαν οὐκ ἔχοντες, τὴν περὶ πατρὸς συνόδον ἐπὶ λόγοις εἴφει, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς καινοτομούντων κατὰ πειρὰν δικαίως. Fragmentum ex hoc Candido Historico habet Svidas in χειρίζω, ubi pro καὶ δὲ ἰσορροπεύω, qvem ex corrupto Svidæ loco retulit etiam Simlerus in suam Bibl. & Mallincrotus in sua de Historicis Græcis paralipomena, legendum esse κἀνδιδόω, monuit Clariss. Kusterus, & ante eum Reinesius III. 2. Var. lect. pag. 366. & Valesius pag. 74. ad Evagrii II. 16.

10. THEOPHANES Byzantius à Theophane Confessore, * qvi in sua Chronicorum Syncelli continuatione & ipse res Justinii utriusqve ac Justiniani attigit, diversus, eoq; multis ut videtur annis antiquior & sub Mauritio forte Imp. clarus, scripsit præter Commentarios de rebus Justiniani Imp. quorum libro primo meminit, *X. libros Historiarum* ab anno secundo Justinii junioris (CHRISTI 567.) ad annum ejusdem Justinii duodecesimum (CHRISTI 577.) ita ut singulis libris singulos annos tribuisse videatur. Excerpta ex illis servavit Photius Cod. 64. plures etiam postea, quibus decem istos continuaverit libros composuisse testatus.

11. NONNOSUS Νόννος, Christianus scriptor, tradidit *Historiam legationum suarum*, cujus argumentum & ex illa excerpta quædam servavit Photius Cod. 3. Fuit autem Nonnosus hic Justiniani Imp. ad Æthiopum Auxumitarum Regem Elesbaam, ad Homeritas, Saracenos quorum φύλαρχος Caïsus erat, & ad alios Orientis popu-

103

* De hoc supra cap. 4. pag. 151. seq. qvem *Georgium Theophanem* nescio quo auctore vocant Vossius de Hist. Græcis pag. 285. & Reinesius de palatio Lateranensi pag. 83. 84. Ansa forte, qvoad *Georgium Syncellum* continuavit.

los legatus, filius Abrahami presbyteri quem Justinus Thrax & Justinianus Legatum misere ad Alamundarum & jam memoratum Caisum præfectos Saracenorum: & Nonnosus nepos qui ad Aretham eorundem Saracenorum præfectum legationem nomine Anastasii Imp. obierat. Hæc è Nonnosus nepote excerpta Photiana in Labbei eclogis nescio quomodo omissa sunt.

12. HESYCHIIUS illustris, a) patriâ Milesius, Hesychie Advocati & Sophiæ Filius, scriptor (licet Svidæ b) aliud videtur) itidem Christianus, Justiniani Imp. temporibus composuit *Historiam Chronicam* sex τμήμασι c) sive διασήμεσι distinctam, quorum 1) derebus quæ à Belo Assyriorum Rege bellum Trojanum antecesserunt, 2) ab Illo capto ad Romam usque conditam, 3.) ab Urbe condita usque ad Consules creatos Olympiade LXVIII. 4) à Consulibus initio usque ad Julium Cæsarem. 5.) à Julio Cæsare usque ad Constantinopolin à Constantino M. instauratam. 6) à Constantino M. usque ad excessum Anastasii Dicori Imp. Vide Photium Cod. LXIX. & Svidam in Ησύχιῳ. Sexti τμήματι d) Κωνσταντινῆ πόλεως, quæ adeo à Svidæ

a) Ἰδύσπιος non est nomen proprium, sed dignitatis, ut multi jam animadverterunt. Vide Colomesium ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 145. Hanckium de Byz. Historiæ scriptoribus cap. 4. Meursium in glossar. & notis ad Hesychie. ac præcipue Cangium in glossario Græco, Jonsum pag. 307. & Edmundum Chilmeadum ad Malalæ Chronicon T. 1. pag. 377.

b) Svidas Christianum non esse Hesychie, collegit ex eo, quod in libello de viris eruditione claris Christianos scriptores non memorat. Sed aliud ejus fuit institutum, & in eo ipso libello memorat Sibyllam Chaldæam de Christi vaticinatam, & Tribonianumque tanquam Ἑθνην h. e. Ethnicum atque ἄθεον perstringit. Itaque Christianum fuisse existimant H. Stephanus, Vossius pag. 268. de Hist. Græcis, Hanckius, Caveus, aliique, quibus libenter assentior.

c) τμήματα Photius appellat, διασήμεα Svidas, & auctor glossarii juris in παλαιότητι ubi laudatur Ησύχιῳ ὁ Ἰδύσπιος ὁ φιλοσοφῆσας ἐπὶ τῆς Μιλησίας ἐν τῷ ἑχρονικῷ διασήμεατι τῆς ἰστορίας. Idem in Φόβῳ allegat Hesychie ἐν τῷ 5ῳ διασήμεατι.

d) Sic Hyasis sive Oasis urbis Libyæ τὰ πάτρια sive origines atque Antiquitates scripsit Soterichus Poëta teste Steph. in ὕμνῳ: Diogenes Cyzicenus τὰ πάτρια Κυζίκης Svidæ laudata in Διογ. & eidem Stephano in βέσβικῳ, atque alibi: Claudianus τὰ πάτρια Ταρσῶ, Αναζαρβῶ, Βυρυτῶ, Νικαίας, ut ad epigrammata Claudiani Græca annotatum in veteri Codice Allatius reperit, qui etiam in Excerptis Rhetorum pag. 256. edidit apopspasmation Callinici Sophistæ ἐκ τῶν εἰς τὰ πά-

Svida * totum opus Chronicae Historiae laudante haud singillatim memorari, minime est mirum. Primus illa sub *Georgii Codini*, qui excerptis ac servavit, nomine Graece & Latine edidit *Georgius Douša* Jani F. *πρὸς πατριὰν τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως παρεμβολαὶ ἐκ τῆς βιβλῆς τῆς χρονολογίας*, Heidelbergæ apud Hieronymum Commelinum 1596. 8. & Genev. 1607. 8. Inde eadem integriora paullo, veluti nondum edita ad calcem libelli Hesychii de viris illustribus, è MS. Palatino Graece cum versione sua & notis sub vero Hesychii nomine vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1613. 8. adjunxitque *Bessarionis* Cardinalis Epistolam scriptam Graeco vulgari sermone ad Thomæ Palæologi filiorum pædagogum Româ datam 9. August. 1465. quæ eum hortatur ut cum Critopulo Medico diligentem eorum curam habeat, neque Anconæ diutius subsistat, sed Siciliam petat. Meursii versio notæque à *Labbeo* in editione Regia una cum Graecis recusæ ex illius editione sunt. Nonnulla in illa editione castigant Allatius ad Eustathii Hexaëmeron pag. 126. & Amplissimus Vir Gisbertus Cuperus lib. IV. Observationum cap. 14. Interpretationis Doussianæ errores notavit *Jac. Gretserus* Observationibus in Codinum, lib. 3. cap. 18. ejusque editionem è Bavarico Codice auctiorem fecit cap. 19. Nos etiam, inquit Allatius diatriba de Georgiis p. 362. ex alio MS. Codice multo hisce plura in nostro ** *Variorum Antiquorum Tomo I. protulimus*, adeo ut jam Lector opus absolutum ferme habeat. Nec aliud ab hoc opus esse mihi autumo, quod in Bibliotheca Carthusiæ Neapolitana in indice MS. Romæ in Bibliotheca Vallicellana D. 23. & Scoriaci in Regia. Neque alius à Codino est Georgius Constantini qui πάτρια Constantinopolis & librum de Sapientia scripsisse traditur à Gesnero, Constantinus enim, ni fallor, locum Codini occupavit. Errorem secuti sunt Gesneriani Epitomatores Robertus Constantinus, & qui sine ullo delectu atque examine omnia exscribit Paulus Bolduanus. Liber vero ipsius de Sapientia nullus alius esse videtur, quam ea pars πατριῶν quæ in extruptione Templi CPol. S. Sophiæ enarranda impenditur. Confer quæ de Codino infra, ubi pleniorum Originum ejus CPolitanarum

H

editio-

Libri 5ti Pars Altera.

τρια Πάρις. Tzetzes Chiliad. 2. versu 973. ubi de Apollonio Tyanensi: γράψαι ταῦτα πάτρια ἢ χρονικῶν τι πλῆθος. Constantinus Porphyrog. II. 12. themat. pag. 111. οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίς.

* Vide quæ supra pag. 137.

** Non vidit lucem, quod sciam.

editionem à Petro Lambecio curatam recensebo. Hesychium illustrem citat Tzetzes Chiliad. 3. versu 877. atque inter alios qui Justiniani temporibus *Ἡ τοῦ τῆς Ἰουστινιανῆς βασιλείας* scripserunt, Constantinus Porphyrogenitus lib. 1. themate 2. nec non lib. 2. themate 8. ubi de Indictionum origine.

Memorat & Photius alterum Hesychii hujus opus *de rebus sub Justino Thrace & per primores Justiniani annos gestis*, quod ulterius continuare mors acerba filii Joannis haud permisit.

Cæterum superest adhuc libellus Hesychii illustris *πρὸς τὰν ἐν παλαιᾷ Διαλαμψάντων σοφῶν*, de his qui eruditionis fama claruerunt, digestus ordine nominum Alphabetico, & iisdem passim verbis, quibus utitur Laërtius, pauca quædam de illis perstringens. Meminit ejus Svidas qui vocat *ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παλαιᾷ ὀνομασῶν*, quia vero subjungit *ὃ Ἰππομένη ἐστὶ τὸ πρὸς βιβλίον*, hoc potest ita intelligi, ut duos libros ejusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem quem Callimachi exemplo inscripserit *πίνακα*, & alterum qui hodie exstat breviorē *ὀνοματολόγον* qui fuerit prioris veluti Epitome. Equidem Meursius putat supplenda esse verba: *Διογένην τὸν Λαέρτιον μνησάμενον ὃ Ἰππομένη ἐστὶ τὸ πρὸς βιβλίον*. Sed quanquam plurima è Laërtio iisdem ut jam dixi verbis repetiit, Epitomen tamen Laërtii neutiquam præstat, ne dicam Codicem nullum Svidæ MS. conjecturæ Meursii audaciori suffragari, & Hesychium multa referre de quibus in Laërtio ne γρη. Nonnulla ex Hesychii libello verbotenus Svidas, non tantum in *Ἐάνθῳ*, *Ξενοκράτῃ*, *Ποταμῶν Μιτυληναῖῳ*, *Φαίδων*, sed etiam in *Ἀπολλωνίῳ*, *Ἀριστάς* & aliis quamplurimis in locis. Prodiit primum Græcè è Bibliotheca Jo. Sambuci Antvverpiæ, typis nitidis A. 1572. 8. apud Christophorum Plantinum, subjunctaque ad calcem versio latina *Hadriani Junii* cum ejus castigationibus, in quibus ut Hesychium è Laërtio ita Laërtium vicissim ex Hesychio subinde emendandum demonstrat. Postea Græce & Latine prodiit cum Junii versione & notis, novisque *Henr. Stephani* animadversionibus ad calcem Diogenis Laërtii, ex laudati Stephani officina A. 1594. 8. Illa Laërtii editio & cum illa Hesychii libellus recusatus est Genevæ apud Jo. Vignon 1615. 8. Interim Joannes Meursius Lugduni Bat. 1613. 8. Hesychii opuscula atque in his præsentem libellum vulgavit, castigationibusque Junii ac Stephani nota

tas suas addidit. Junii autem versio latina non ut ab H. Stephano Græcis ex adverso per singulas paginas posita est, sed separatim ad calcem voluminis excusa legitur.

Alii Hesychii.

Hesychius *Ægyptius* Episcopus, A.C. 310. vel 311. Alexandria passus Martyrium cujus meminere Eusebius VIII. 13. Hist. p. 308. & Martyrologia 26. Nov. Idem habetur qui Græcam versionem sacrorum librorum V. T. emendavit, ut dixi lib. 3. c. 13 §. 14. Atque eundem suspicor primum auctorem glossarii, ab aliis deinde interpolati truncatique quod sub Hesychii *Alexandrini* nomine habemus, vide supra lib. 4. cap. 35.

Hesychius *Alexandrie* minoris Episcopus, qui Concilio Antiocheno & Nicæno primo interfuit.

Hesychius *Apameensis*. infra, in Justino Hesychio.

Hesychius *CPolitanus* presbyter, cujus λόγος quatuor de serpente æneo Moyſis memorat Photius Cod. 51. Idem forte cujus meminit Philostorgius VI. 1.

Hesychius vir *Consularis* de quo Hieron. ad Pammachium Epist. 101. de optimo genere interpretandi: *Dudum Eſychium Virum Consularem contra quem Patriarcha Gamaliel gravissimas exercuit inimicitias, Theodosius Princeps capite damnavit, quod sollicitato notario chartas illius invasisset.* Hesychium intelligo proconsulem Achajæ, ad quem Theodosii lex in Codice Theodosiano l. ult. de principibus agentium in rebus. Ad Hesychium Proconsulem etiam Epistola Nili 292. libri 2. edit. Allatianæ. Ad hunc forte etiam Libanii Epist.

Hesychius qui cum Synesio ad *Geometrie* studium incubuit, postea Magistratu aliquo functus. Vide Synesii Epist. 92.

Hesychius *Glossarii* sive *Lexici* auctor, supra in Hesychio *Ægyptio*.

Hesychius *presbyter Hierosol.* quem Theophanes p. 71. ad Annum Theodosii jun. VII. scribit διδασκαλίας sive literarum sacrarum doctrina floruisse, ejusque obitum refert p. 79. ad annum Theodosii XXVI. Christi 433. Eundem Græci in Menologio 28. Martii scribunt ex haussisse fontes omnes scientiæ & sapientiæ & omnem Scripturam interpretatum esse ac perspicue explicasse, atque ad multorum utilitatem proposuisse. Ejusdem meminit

Cyrillus in Vita S. Euthymii. Confer Henschenium Tomo 3. ad 28. Martii pag. 713. De Hesychii Hierosol. scriptis non repetam quæ erudite Labbeus, Caveusque. Tantum notabo 1) *εὐχερὸν* ejus sive *κεφάλαια* in XII. Prophetas Minores cum latina versione sua edidisse Conradum Rittershusium in Asse fatidico, sive XII. Prophetis Metaphrasi latina donatis, Ambergæ 1604. 8. Confer de illis *κεφάλαις* Richardi Simonis Epistolas Criticas Gallice excusas Basileæ p. 75. seq. Laudantur & ejus scholia in *Ezechielem* ac *Jobum* atque Conradus Clause-
 rus præf. ad Procopium Gazæum in Pentateuchum: *Utinam, inquit, haberemus Hesychii scholia in Ezechielem atque adeo omnes Prophetas. Incredibile dictu est, quantum lucis accessurum esset Prophetica lectioni.* Minores Prophetas cum commentariis Theodoretii & Hesychii extare in Codice Regis Paris. 1892. testatur doctissimus Montfauconus p. 316. Palæographiæ Græcæ. 2) Hesychium Hierosol. in *Psalms* è MS. Veneto edere promisit C. V. Anselmus Bandurius, & Codicis illius initio mutili meminit laudatus Montfauconus in Diario Italico pag 46. Habeo & ipse Homilias quasdam Græcas MSS. in *Psalms*, quas alii Codices Chrysostomo, alii rectius Hesychio tribuunt. Proœmium Hesychii in *Psalms* fuit apud Jac. Sadoletum, qui de eo ita in Epist. ad Erasmus: *De Hesychio quod quæris, habueram Psalmorum Græcorum librum vetustate insignem, in eo proœmium Hesychii luculente scriptum in eam sententiam, ut probare conaretur omnes *Psalms* Davidis esse. Is liber mihi cum ceteris omnibus periit. Reliqua sunt apud me Græca collectanea in *Psalms*, incerto auctore scripta non tam copiose quam eleganter, quibus præcipue utor: in iisdem interdum citatur Hesychius.* 3) Libri VII. Explanationum allegoricarum in *Leviticum* ad Diaconum, Eutychianum latine quidem tantum exstant, laudati pridem, Amalario, Rabano, Strabo, aliisque, & editi Basil. 1527. fol. Paris. 1581. 8. & in Bibliothecis Patrum: sed videntur utique scriptoris esse Græci, Hesychii nempe, ut titulus habet, Hierosolymitani † presbyteri, versi latine ab interprete nescio quo, Hesy-

† In glossa Ordinaria vocatur etiam Episcopus, sed non est tanta illius auctoritas, ut ideo non possit tribui Hesychio qui presbyter Hierosolymitanus A. C. 433. obiit & ab explanatione Scripturarum magnam sibi celebritatem nominis parasse in Menologio Græcorum ad 28. Martii traditur.

Hesychius enim Salonitanus ut is fuerit nihil est necesse, qui verba S. Scripturæ ex Hieronymi versione adscripsit. Confer Richardum Simonem in Censura Bibliothecæ Divinæ Hieronymianæ Gallice edita p. 35. seq. 40. seq. & in Epistolis Criticis p. 69. seq. & T. 4. Bibl. Criticæ p. 55. Salmasium de transubstantiatione p. 57. Edm. Albertinum de Evcharistia p. 847. Labbeum de Scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 633. seq. & Antonium Arnaldum in scripto Gallico: Tradition de l'Eglise touchant l'Evcharistie T. 4. de la perpetuité de la foy p. 21. seq. 4) *Sermo de resurrectione* in Codice Regio Paris. fertur sub titulo *Ἡσυχίας ὁ Θεολόγος*, uti Trithemius & Sixtus Senensis nescio quo auctore Hesychium presb. Hierosol. tradunt Gregorii Nazianzeni, qui *Theologi* nomine communiter venit, fuisse discipulum. Eadem secunda de Paschate legitur inter Homilias Greg. Nysseni, sed stylo, * ut observat Combesius, prorsus abhorrente, qui illam cum altera *de hora qua crucifixus est Dominus*, latine ex versione sua dedit etiam in Bibl. concionatoria. In eadem & in supplemento Bibliothecæ Patrum Paris. T. 1. pag. 821. & T. 12. Lugd. p. 190. exstat latine Carolo Fabiano interprete Oratio in S. *Andream Apostolum* de qua Photius Cod. 269. licet Thomas ibi pro *Andree* nomine legitur. Græce habuit Allatius, incipit: *σάλλπιγξ ἡμᾶς Ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἡθροισε.* 5) Hesychii presb. Hierosol. *Historia Ecclesiastica* ** respicitur in Chron. Alex. pag. 371. ubi Hesychius citatur cum Sozomeno & Theodorito ubi de rebus Theodori Mopsvestri sermo est. 6) *Vita Longini Centurionis* & duorum sociorum Martyrum quæ ex MS. Vaticano 1190. pag. 117. exhibetur ab Henschenio T. 2. ad XV. Martii Græce pag. 736. & latine p. 386. non videtur ut editor voluit, Hesychii presbyteri Hierosol. illius qui sub Theodosio juniore vixit, sed longe junioris scriptoris. Confer Tillemontium Memor. Hist. Eccles. T. 1. p. 254. 7) Allatius sub Hesychii Hierosol. nomine habuit Homiliam Hesychii Hierosol. presb. *εἰς τὴν ὑπαπαντήν*, incipit: *Ἡ μὲν ἐορτὴ λέγεται καθαρσίω.*

Hh 3

In

* Confer Rich. Simonis Hist. Crit. Novi Test. T. 3. p. 112.

** Vide supra cap. 4. §. 28. pag. 113.

*In SS. Apostolus Petrum & Paulum, incipit: καλὸν μὲν τὸ ἐξ-
δόν τῆς ἐαρινῆς.*

*In S. Procopium Martyrem, incipit: Προκοπίω τῷ θυσίαν ὁ
Χρῖστος ἐστεφάνωσεν ταυρον αὐτὸν ἰδών.*

*In Lazarum quatrduanum, incipit: δαῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς
λαΐσας αὐτοῖς.*

8. De fragmento *Homilia* in Natalem Christi dictum supra cap. 4. p. 145.

Alius Hefychius *Presbyter* ac deinde *Episcopus Hierosolymitanus* circa A.
C. 600. ad quem Epistola Gregorii M. lib. IX. Epist. 4.

Hefychius *Episcopus* quem cum aliis sex Episcopis missum ab Apostolis
Petro & Paulo ad *Hispanos* tradunt. Vide Papebrochium T. 3.
ad XV. Maji pag. 442. & Tillemontium T. 1. memor. Hist.
Eccles. pag. 501.

Iustinus Hefychius, *Apameensis*, Amelii Philosophi adoptivus, cui
libros suos legavit. Porphy. in vita Plotini c. 3.

Hefychius λαμπροτάτῳ qvi domum splendidam construxerat animi
ornandi negligens ac securus, ad quem Epistola 156. Isidori Pe-
lusiota lib. 2.

Hefychius *libertus* Augusti Imp. memoratus in veteri inscriptione
apud Gruterum, p. DLXIV. 2. ut alios Hefychios libertos in
eodem Gruteriano thesauro obvios præteream.

Hefychios *Martyres* præter Ægyptium supra memoratum plures alios
celebrant Martyrologia & Menologia ut 15. Junii, 3. Julii, 2. Se-
ptembris, 3. Octobris, 7. & 18. Nov. &c.

Hefychius *Medicus & Grammaticus* CPoli sub Leone I. Imp. Vide Svi-
dam in ἱάκωβῳ.

Hefychius *Monachus*, S. Hilarionis amicus de quo Hieronymus in ejus
vita quæ inter hujus Epistolas atque apud Surium 21. Octobr.
legitur.

Hefychius *Salonitanus* in Dalmatia *Episcopus*, cujus Epistola una ad
Augustinum & duæ ad eum Augustini exstant, num. 78. 79. 80.
(in nova edit. 197. 198. 199.) Augustinus XX 5. de Civ. DEI:
*Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hefychium Salonitanæ Urbis
Episcopum, cujus Epistole titulus est de fine sæculi. Est illa Epist. 80. (in
nova*

nova edit. 199.) Epistola prima Zosimi Papæ ad hunc Hesychium data fertur Honorio XII. & Theodosio VIII. COSS. hoc est A. C. 418. T. 1. Concilior. edit. Binianæ pag. 711.

Hesychius ταχυγράφων quem in Originibus CPolitanis citat Codinus, vereor ne idem sit cum Hesychio Milesio, licet à Codino refertur inter eos qui instaurationi Urbis à Constantino M. factæ ἀντόπαι interfuerunt. Etiam Hesychium Milesium, *tabularium* vocat Barthius p. 103. ad Claudianum.

Hesychius Viennensis Episcopus, cui successit Alcimus Avitus.

Adde his Hesychiam foeminam, Sacerdotem Minervæ, cujus nomine studium quietis & concordiae svasit Oraculum Atheniensibus. Vide Plutarchum in Nicia p. 532. & libro de Pythia versibus non vaticinante p. 403.

Post Hesychii Milesii πατρια Κωνσταντινέως Labbeus in Tomo primo Corporis Byzantini subjunxit loca ex Svida ad Historiam Byz. pertinentia, cum versione Æmilii Porti, illa nempe quæ Svidas habet in Ἀραδίας, Ἀράπι, Ἀγγέλι, Ἀθηναίς, Ἀκάκι, Ἀναστάσι, Ἀναστάσι, σιλεντίαρι, Ἀντίοχ, ὁ πραγπόσι, Ἀπόλων, ἀραλμαί, Ἀρδαβέρι, Ἀρειανός, Ἀρμάπι, Ἀρματι, Ἀρτέμι, Ἀυγας, Ἀφρασία, Ἀφροδίτη, Βασιλική, Βασιλίσι, Βελιπίριος, Βημάρχιος, Βηρίη, Βόασορος, Βόασοροι, Βέλγαροι, Βυζάντιον, Γεννάδιος, Γενικός, Γεώργι, Γέσι, Γρατιανός, Δημήτηρ, Διονύσι, Ἑλένη, Ἑλέυσιος, Ἑλικώνιος, Ἑρμῆν, Ἑρμόλαος, Ἑσία, Ἑσιάδες, Ἑυξάνος, Εὐστάθι, Εὐτρόπι, Εὐτίχης, Εὐφημίας, Εὐφῆμι, Ζεύξιππος, Ζεύς, Ζήνων ὁ βασιλεὺς, Ἡρα, Ἡράκλει, βασιλεὺς, Ἡράκλει, στρατηγός, Ησύχι, Ἰαννάρι, Ἰγνάπι, Ἰλ, Ἰοβιανός, Ἰαλιανός, Ἰεσνιανός, Ἰεσνιανός ὁ ῥινότμητ, Ἰεσῆν, Ἰωάννης Ἀντιοχένος, Θεμισί, Θείδοτ, Θεοδόσι, Θεόδωρ, ὁ γὰρ ἀναγνῶσων, Θεόφυλακτος σφισής, Κωνσταντῖνος, Κωνσταντίος, Κωνσταντινέπολις, Κυνήγιον, Κύρος Πανοπολίτης, Λεόντιος Τριπίλας, Λεόντιος Μοναχός, Λέων Βυζάντιος Φιλόσοφος, Λέων βασιλεὺς, Μακεδόσιος, Μάλχος, Μάμας, Μανῆμ, Μάξιμος, Μάρης, Μάρκελλος, Μαρκιανός, Μαυρίκιος, Μελαυτιάς, Μενάνδρος Προτίκτωρ, Μίλιον, Μιχαήλ, Νάρσης, Νεσόρι, Ξηρόλοφ, Οὐαλεντιανός, Οὐάλης, Ὄρειον, Ὄρος Ἀλεξάνδρεος, Παμπρεπι, Πατρίκιος, Παῦπερ, Πέτρος ὁ ῥήτωρ, Πέτρ, εἰ ἢ ὅτι Ἰεσνιανῆ, Πλάκιλλα, Πελχερία,

χερία', Πρίσκῳ Πανίτης, Πρίσκος υἱός, Πρόκλῳ ἔ βασιλέως ἱεστίν Κοι-
 σωρ, Προκόπιῳ, Προποντίς, Ῥεφίνῳ, Σαλέστιῳ ὁ τῆς αὐλῆς ἐπαρχος,
 Σεβαστιανός, Σέλευκος, Σώπατρον Ἀπαμεύς, Σταυρός, Στήλη, Στάδιος, Τιβέ-
 ριος, Τιμόθεος, Τραϊανός, Τριβονάλιον, Τριβενιανός, Τριβωνιανός, Τροίλος,
 Φατριά, Φῆσος, Φιλίππικῳ ὁ Βαρδώνης, Φιλίππικῳ στρατηγός, Φόρος.
 De Svida dicturus sum infra capite singulari quod Lexicis Græcis dica-
 vi. Excerpta quædam de Imperatoribus Rom. & CPolitanis è Svida
 Græce & Latine exhibet etiam Frid. Sylburgius Tomo tertio mino-
 rum Romanæ Historiæ scriptorum.

III. PROCOPIUS ex Cæsarea Palæstinæ Rhetor a) sive
 caussarum Patronus ac Sophista, hoc est eloquentiam professus CPoli.
 Hunc licet paganis adscribere non dubitant Eichelius, b) & Mot-
 tanus Vayerus: Christianum utiq; & Catholicum fuisse scripta ipsius
 perspicue testantur, eum vero qui subtiles & acres de religione
 con-

- a) Svid. in Προκόπιος. Confer Vossium de Hist. Græcis II. 22. & Hanckium de scri-
 ptoribus Byz. lib. 1. cap. 5.
 b) Mottanus Vayerus in iudicio de Historicis T. 1. Operum pag. 339. & Jo. Eiche-
 lius præfat. ad Procopii Anecdota §. 17 - 22. qui tamen & ipse non potest diffi-
 teri externa saltem professione Christianismum præ se tulisse. Quæ vero affert ut
 simulatorem improbum & sub Christiani larva latescentem Ethnicum probent,
 ita sunt pleraque comparata, ut prudentem potius & sanum demonstrent scri-
 ptorem Historiæ, cuius neutiquam est tanquam ex cathedra controversias Theo-
 logicas diiudicare. Quod porro videtur nonnihil aliquando tribuere omi-
 nibus & fortunæ, commune hoc ipsi est cum multis piis & Christianis
 scriptoribus, qui ad DEI providentiam hæc nomina referunt. De qua lu-
 sentium hoc Procopii testimonium exstat cap. 4. Hist. arcanæ pag. 15.
 ἐκ ἀνθρώπων βυλαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ροπῇ πρωτανέυεται τὰ ἀνθρώπι-
 να, ὃ δὴ τύχην εἰσάγει καλεῖν ἄνθρωποι. Miror hinc Nicolaum Alemannum,
 qui præfat. ad Hist. arcanam Procopii, ubi virtutes huius scriptoris non indiferte
 celebrat, eumque aperte Christianorum fidem profiteri non semel, & hæreticos
 atque Samaritas aperte averfari observat, tamen subiungit ad eos se composuisse
 videri, quos Politicos in Gallia avorum nostrorum memoria appellabant, sed
 longe verius, inquit, hæresim omnium sentinas prorsusque Atheos appellarent, qui
 licet in speciem Catholici videantur, nullique secta nominatim addicti sint, privatis
 tamen rationibus vel Resp. commodis Christianam religionem pietatemque me-
 tiuntur, neque de DEO quid sentias, quidve doceas, si res ita ferat, vehementer
 laborant, Hæreticos autem & Astrologos aliasque ejusmodi Catholica fidei pestes, pro-
 ut è re ac tranquillitate publica esse illis videtur, ita recipiunt & instantur. Non
 possum neque volo statuere quam alienus ab hypocrisis, vel quam bona fide Chri-

concertationes c) neutiqvam probaret, nedum ut eas putaret Historiæ ambitiose inferendas esse: qvique reprehendat Justinianum qvòd hæreticos spoliandos bonis, & suppliciis d) afficiendos duxit. A Justino seniore ac Justiniano jussus esse Belisario e) Notarius sive *πρωγαφὴς*, Comes ac Consilarius, cujus etiam expeditionibus f) interfuit & bella ac res gestas descripsit. Cooptatus inde in Senatorum g) illustriumqve ordinem, & præfecturæ etiam Urbanæ h) admotus CPoli, vitam cum mortè commutavit major ut videtur i) sexagenario.

Ii

I. Ex-

Libri 5ti Pars Altera.

stianus Procopius fuerit, sed hoc audeo affirmare, ad tam immitte de illo judicium ferendum neutiqvam idonea argumenta exstare in ejus scriptis, atqve speciatim in iis locis qvæ hanc in rem ab Alemanno & post cum ab Eichelio afferuntur. Christianismi autem aperta & qvamplurima etiam in aliis ejus scriptis, sed præcipue in libris *περὶ κτισμάτων* vestigia.

- c) Lib. 1. de bello Gothico c. 3. cum dixisset controversias, qvæ tunc inter Christianos magna animorum contentione agitabantur, probe quidem perspectas se habere, sed prolixius commemorare nolle, subjungit: *ἀποβολὰς γὰρ μανίδος τινὸς ἡγῆμαι εἶναι, διεγενῆσθαι τὴν τῷ Θεῷ φύσιν ὅποια ποτὲ ἐστίν. Vesana enim puto esse insania, DEI naturam qualis sit velle persequari, nam humana hæc ipsa, nedum DEI naturam perfecte assequi mortales haudquaquam posse existimo. Quare tutius hæc ego silentio præteribo μὲν τῷ ΜΗ ΑΠΙΣΤΗΣΑΙ τετιμημένον, qua religiosissime coluntur si modo fidem illis non detrectes, (licet modum qvo sunt exponere, intimasq; illorum rationes subtiliter expedire nescias.) Itaq; de DEO nihil ipse aliud (in præsentī Historici operis loco) affirmaverim, nisi quod bonus omni ex parte sit, resque universas sua potentia complectatur. De illis vero controversiis ita quisque vel Sacerdos vel privatus homo loquatur, quemadmodum ei sentire libuerit. In his verbis qvæ ab Alemanno, Vayero atqve Eichelio tanqum in argumentum singularis profanæ impietatis adducuntur, & qvæ videntur etiam Clariss. Caveum permovisse ut Procopium neqve prorsus Gentilem neqve prorsus Christianum fuisse affirmaret, nihil video qvòd non scribere sanus Historiæ scriptor Christianus potuerit, haud professus Theologum, & qvæ Christianis propria sunt dogmata, in alium oportuniorem locum rejicere se innuens.*

- d) cap. XI. Hist. arcanae pag. 34. seq. & cap. XIII. pag. 40.

- e) Procopius lib. 1. de bello Persico cap. 1. & 12. seq. Photius Cod. 63. &c.

- f) ab expeditione Vandalica qvæ contigit anno VII. Justiniani, (CHRISTI 533.) per annos circiter triginta. Confer Hauckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 148. seq.

- g) Illustrem vocat Nicephorus XVII. 10. Hist. & Anonymus Chronici auctor qvem MS. in Bibl. Vaticana evoluit Alemannus. Senatorem fuisse se innuit ipse cap. 12. Hist. arcanae pag. 37.

- h) Procopium Urbis præfectum anno Justiniani XXXVI. CHRISTI 562. memorat Theophanes in Chronographia p. 201, 202.

- i) Vide Hauckium pag. 153.

I. Exstant ejus octo libri *Historianum*, accurate diserte atq; eleganter scripti, quorum argumentum succincte lib. I. tradit Agathias qui Procopium continuavit. Libros hosce in duas tetradas Auctor distinxit; priores quatuor libros inscripsit *Περσικά*, posteriores *Γοτθικά* teste Nicephoro XVII. Hist. cap. 10. quoniam duobus posterioribus primæ tetradis libris titulus *Περσικῶν* neutiquam convenit. Nam in primis duobus libris quidem Procopius persequitur bella cum Persis gesta ab extremis temporibus Arcadii Imp. (qui morti vicinus A. C. 408. Isigerdem Persarum Regem filio suo Theodosio tutorem dedit) usque ad annum quartum induciarum à Justiniano cum Persis initarum, obitumque Theodoræ conjugis A. C. 459. (Justiniani 23.) At in duobus posterioribus libris narrantur bella cum Vandalis Maurisque in Africa gesta ab Alarici Gothorum Regis prima A. C. 395. facta in Imperium Romanum irruptione, usque ad domitos per Africam Belisarii ductu & Justiniani auspiciis Vandalos A. C. 545. (Justiniani 19.) His itaque duobus rectius conveniret titulus *Ουνδαλικῶν* quem illi tribuunt editores, vel etiam *Λιβυκῶν*, quo totam tetradem priorem olim videntur Codices quidam insigniisse, unde Eustathius ad *Illiad.* d. p. 452. verba quædam præemii libri I. adducens laudat Procopium *ἐν τοῖς Λιβυκοῖς*. Posterior tetras sive *Γοτθικῶν* quatuor libri sunt de bellis adversus Gothos in Italia gestis ab expeditione Theodorici A. C. 487. usque ad victum & in prælio casum Tejam Gothorum Regem, pactamque cum Gothis pacem A. C. 522. (belli Gothici 18. Justiniani 26.) Anachronismus Procopii quo annum secundum & tertium belli Gothici in unum contraxit castigatur ab Henrico Norisio diff. de Synodo V. capite VI. Libros octo Historiarum commemorat & ex duobus primis excerpta habet Photius Cod. 63.

Editiones latina.

Libri primores quatuor de bello Persico & Vandalico ex versione *Raphaëlis Volaterrani* * Mario fratri inscripta & Romæ 1509. fol. pridem edita, & libri de bello Gothico ex *Christophori Personæ* k) Prioris S. Balbinæ interpretatione, cum Beati Rhenani præfat. Subjuncti

* Non Vaticano integerrimo, sed alio lacero ac minus integro Codice MS. usum Volaterranum notat Maltretus.

k) Librum tertium & quartum Personæ in unum contraxit, unde in ejus versione tantum libri Gothicorum numerantur. Atque alioqui graviter de illo interpre-

uncti Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atque *Leonardi Aretini* libri IV. de bello Italico contra Gothos, qui & ipsi, licet dissimulet 1) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Fulgini editi sunt. Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atque iterum cum Agathia ac Jornande Genev. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emendatiore Codice MS. latine versi ab *Hugone Grotio*, in ejus *Historia Gothorum Vandalorum & Longobardorum* Amst. 1655. 8. Confer *Grotii* Epist. 641. 645.

Editio Græca.

Libros octo Historiarum primus Græce *David Hæschelius* vulgavit ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero *Josephi Scalligeri*, altero *Isaaci Casauboni*, Augustæ Vindel. 1607. 8. addito libro de ædificiis Justiniani. Editionem per aliquod tempus moratus est, quod *Vulcanio* illum laborem detrectante, *Daniel Heinsius* Procopium edere molitus fuerat, ut discas ex *Gudii* Epistolis p. 290. Inde *Hæschelius* in Epistola ad *Jungermannum* (post *Hottomannianas* pag. 456.) *Procopius*, inquit, jam hîc cæpius fuisset imprimi, nisi intellexissem jam excudi *Lugduni Batavorum*. Adeo me non offendit, ut gratuler exordulw, qui in hoc studiorum genere plurimis præstat. Boni tamen viri fuisset de hoc consilio certiore me facere, ne damno essem iis quorum ære & charta & opera conductæ sunt.

Ii 2

Editio

te conqveruntur eruditi, utpote qui & τὰ καλλιγράφα omiserit, & quæ retinuit, pessima fide converterit, sinemque belli Gothici justo pæne volumine fraudarit.

- 1) Confer *Mottanum* le *Vayer* T. 1. Opp. pag. 345. seq. & *Jac. Thomasi* de plagio litterario §. 361. *Nicolaus Alemannus* præf. in *Anecdota*: *Leonardus Aretius* *Procopii* libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed ludum eruditus ille vir lufit nobis plane illiberalem. Nam suppressa Græca *Historia* & autorum nomine dissimulato, latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus decerpit de bello Italico adversus Gothos prænotat, & *Fuliano* *Casarin*o nuncupatam in publicum emittit. Eandem Græce scriptam *Blondus Flavius* industria primum suâ *Italiam* habuisse memorat: sed is cum in *Historia* *Procopii* modo desideret quæ nos hodie minime desideramus, modo carpat quæ in vulgatis editi. bene habere videmus, antiquas *Blondi* membranas, vel interpretem quem ille nactus est fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se lingua Græca prorsus imperitum fateatur.

Editio Græco-latina.

Claudius Malireus Aniciensis, S. I. ab Luca Holstenio, Joanne Fayono & præceptore suo Petro Possino adjutum se prædicans, Græca è MS. Vaticano emendavit, lacunasque plurimas & duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hoeschelianæ supplevit, libros capitibus distinxit, capita argumentis præfixis illustravit, versionemque perspicuam, & ad calcem voluminis fragmenta & loca à Svida allegata, in altero autem volumine varias lect. & emendationes adjunxit. Paris. 1662. fol.

Descriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico, Græce & latine exstat inter Gothicarum rerum scriptores à Bonav. Vulcanio recensitos Lugd. Bat. 1597. 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. Historiarum H. Holcroftio interprete, Lond. 1653.

Gallice libri duo priores de bello Gothico per Gvil. Paradinum, Lugd. 1578. 8. Libri octo Historiarum & sex de ædificiis Justiniani per Fumanum, Paris. 1587. fol. Libri duo de bello Persico per Leonorum de Mauger (qui tantum usus est latina versione Basileæ excusa, in qua libri tres de bello Gothico numerantur & libris de bello Persico præter Procopii mentem præmittuntur.) Paris. 1669. 12.

2. *Κτίσματα* five libri VI. de ædificiis conditis vel restauratis auspicio Justiniani Imp. cujus operis meminit Simeon Metaphrastes in vita S. Sabæ & Nicephorus XVII. 10 Hist. Perperam Rob. Constantinus in Lexico citat Procopium de Justiniani fortunis, quasi *ὡς κτιμάτων* non *κτισμάτων* scripsisset. Primus Græce edidit è Codice Conradi Peutingeri, sed passim hiantes lacunis Joannes Hervagius, ad calcem Historiarum Procopii & Agathiae latine excusarum Basil. 1531. fol. Inde Parisiis A. 1543. lucem vidisse testatur Maltretus, quam editionem haud vidi. Nescio an in animo ipsi fuit quæ Francisco Cranenveldio interprete cum notis Theodorici Adamai Svallenbergenensis Geldri prodiiit Paris. apud Christianum Wechelum 1537. 4. Exstat & versio latina

latina *Arnoldi Vesaliensis*, quæ cum Historiarum Procopii libris & Zofimi latine editis vulgata est Basil. 1576. fol. Sed Græca ex MSS. longe auctiora & emendatiora dedit *David Hæschelius* ad calcem Historiarum, Augustæ Vindel. 1607. fol. cum *Vulcanius* cœptam editionem suam omisisset. Vide Josephi Scaligeri Epistolam CLXVI. Denique *Claudius Maltretus* Augustanam editionem ex Codice Segvierianæ Bibliothecæ m) cujus apographum à Philippo Jacobo Mauffaco Tolosate descriptum, acceperat, supplevit (exceptis duabus lacunis) & emendavit, emendatumque novâ latina veste induit, & capitibus distinctum cum versione & argumentis suis atque Variis lectionibus castigationibusque vulgavit Paris. 1663. fol. *Addo*, inquit *Maltretus*, *lecturum te in his libris, quæcunque inedita retulit ex Procopio Petrus Cyllius in Topographia CPolitana. Proculdubio Codicem nactus erat vir eruditus nostro similem. Ac forte eo ipso usus est quem habet illustrissimus Cancellarius (Segvierius) & olim habuisse dicitur illustr. ac Reverend. Cardinalis Armaniacus, cujus Bibliotheca Gyllius præfuit. Codices MSS. Mazarinianum & Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani Labbeus memorat. Libri primi caput primum de restaurato S. Sophiæ templo cum nova versione sua & notis, in quibus subinde Maltretus castigatur, exhibet Franciscus Combesius in manipulo Originum rerumque CPolitanarum Paris. 1664. 4. pag. 283. seq.*

3. Procopio etiam tribuuntur à Svida *Ἀνέκδοτα* sive liber IX. Hist. quem Nicephorus XVII. 10. vocat ἀντίρρησιν ὧν πρὸς ἱερωτάτων ἔρχεται δι' ἐπιτομῆς

m) Bibliotheca Segvieriana olim, hodie Coisliniana plurimis & optimis referta Codicibus MSS. Græcis, sed jamdiu paucorum curiositati accessit, magis longe imposteriorum studiosis inserviet, quorum in gratiam à viris doctissimis Catalogus illius cum maxime ad præla paratur, neque Catalogus solum, sed etiam una cum ipso publicanda Anecdota plurima monumenta præclara, & ineditorum operum prolixiorum specimina, selecta loca vel argumenta. ut B. Lectori patebit ex hoc syllabogram quæ nuper admodum Amicus Lutetia ad me benevole transmissit.

Syllabus Anecdotorum prolixiorum quæ cum Bibliotheca Coisliniana Græcæ propediem edenda publicabuntur.

1) Severi Archiepiscopi. Acephalorum Principis, operum Catalogus ingens, sermonum apologeticorum aliorumque opusculorum, Epistolarum item ad Consules Episcopos & alios: quæ fere omnia ignota hæcenus fuerunt; sed jam ex variis Bibliothecæ Manuscriptis nota evadent. 2) Insigne prolixumque opusculum ejusdem

Seve-

ἐποῶν ποιῶν, καὶ ὡς ἂν πάλιν φέροιεν τῶν αὐτῶν μὴ καλῶς εἰρημένων, *retraditionem eorum que in laudem Justiniani dixerat, ac veluti palinodiam non recte traditorum.* Agathia, Photio & aliis ante Svidam nus-

quam memorantur, neque videntur lecta ab illis aut visa fuisse, quemadmodum nec ab Evagrio, licet ab illo laudari Anecdota Procopii scribit Vossius de Hist. Gr. pag. 269. atque si quis comparet quanta in laudem Justiniani & Belisarii alibi Procopius scripserit, ab eodem calamo tantas tamque acerbis criminationes, partem etiam

Severi, ubi Concordantia Evangelistarum περὶ μυστηρίων fuisse probatur, & de varietate exemplarium S. Marci agitur. 3) Expositio Capitum Actuum Apostolorum auctore Pamphilo Martyre, opus genuinum. 4) Styliani Opusculum de S. Trinitate, luce dignum. 5) Michaëlis Syncelli de orthodoxa fide. 6) Theodori Episcopi Scythopolitani libellus oblatus Imperatori Justiniano, & S. S. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustochio. 7) Epistola Nicænæ secundæ Synodi ad Ecclesiam Alexandrinam, egregia. 8) De scriptura Leonis metropolitæ Chalcedonenfis ad Nicolaum Hadrianopolitanum circa sacras imagines, lecta Imperatore Alexio Comneno coram tota Imperatoria aula & Officialibus Constantinopolitanis, quorum nomina & munia fuisse describuntur. 9) S. Athanasii ex sermone de fide fragmentum non editum. 10) Quatuor tabellæ pulcherrimæ initio florum Chrysostomi; in quarum prima Imperator Nicephorus Botaniates in cubiculo adstante Saba Anagnoste; in secunda idem Imperator & Maria Uxor à Christo coronatur, in tertia Imperator in imperatorio folio sedens quatuor primos aulae imperatoris ministros à dextris & à sinistris habet, cultu quemque suo ornatum: in quarta representatur Imperator stantibus hinc & inde S. Michaële Archangelo & S. Joanne Chrysostomo, cum Jambis ad singulas tabellas. 11) Catalogus Epistolarum Theodori Studitæ numero 548. quarum 276. nondum editæ sunt. Ex aliis autem multæ in editis mutilæ ex Coislinianis Codicibus sarciri possunt. 12) Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonicensis opera, quinque amplius voluminibus comprehensa: adferuntur omnia librorum & capitum argumenta cum interpretatione latina; ita ut ejus doctrina & ratio cinia hinc palam conspiciantur. 13) Fragmentum insigne licet exiguum ex fine vitæ S. Gregor. Thaum. per Gregor. Nyssenum, quod desideratur in editis & in multis MSS. 14) Vita & peregrinationes Antiochi, qui multa ascetica scripsit, compendio descripta. 15) Præfatio Joannis Curopalata Scylitæ magni Drungarii vigiliæ seu excubiarum ad Historiam Byzantinam: ubi multa optimæ notæ habentur de Scriptoribus Byzantinis, qui ante scripserant, parum nota hæcenus, & quæ in præfatione Cedreni non memorantur. 16) Specimina proluxa ex Lexico Manuscripto num. CLXXVI. Item alia specimina ex Lexicis antiquissimis ejusdem Bibliothecæ. 17) Ὁροι τῆς πίστεως, definitiones fidei, ubi omnes hæretici numero 29. nominatim proscribuntur. 18) Athanasii Epistola ad Agapetum Papam & ad Clerum Persanum, quæ latine tantum cusa fuit, opus suspitioni obnoxium,

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur. Neutiquam tamen assentior Francisco Gvieto non obesa licet naris Critico, qvi Anecdota n) non à Procopio scripta, sed supposititium atqve alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Perianther Rhatus in ej^o vita. Qvamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combesium in manipulo rerum CPol. p.292. *Anecdota aucter siquidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem forte quam Justiniano labem ascribit, ac quitquid reliqua ejus historia est, plurimum elevavit, ingens nimium*

noxium. 19) Fragmentum nobile prolixumqve Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato. Fragmentum hoc constat octo foliis membranaceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Samuelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisqve mendis resperfo. Nunc prodit cum notis emaculatum & sincerum, ut in Codice CCXXVIII. Coisliniano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore renascentium, ex duobus Manuscriptis antiquissimis. 21) Tactica & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Eliani, Leonis & aliorum Tacticis. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasmatum, ubi de progressu Rhetoricæ antiqui & mediæ ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi. 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventoribus antiqui & mediæ ævi, & de iis qvi in singulis disciplinis floruerunt. In eodem Codice. 24) Nota insignis Codicis quinti, sextive sæculi Epistolarum S. Pauli, qvi Cæsareæ in Bibliotheca S. Pamphili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pamphili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislinianis antiquissimis & ex uno Regio. 26) Harpocratonis Lexicon ex compositione Cyrani Regis de 24. lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyndinum Capita & argumenta, ubi utriusq; partis doctrina & ratiocinia conspiciuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacræ partem, ex Codice decimi circiter sæculi. 29) Oecumenii Episcopi Tricæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacræ partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocratonis vel non habentur, vel alio prout modo narrantur.

Ad hæc multo plura alia Anecdota breviora quidem, sed non inferioris notæ cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissimè typis edentur.

n) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & invectivis lucem haud facile ferentibus in eos qvi possunt proferbere, pridem ante Procopium composuerat Theopompus, quem imitatus Cicero II. 6. ad Atticum:

mirum sive adulator, sive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diff. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procope, ou pour mieux dire celui qui a fait les Anecdotes sous son nom.* Fidem mereri pleraq; quæ in hisce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat Nicolaus Alemannus o) qui primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamque versionem & doctas notas adjunxit, ac testimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hausta diligenter consignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Coloniae apud Jo. Wilh. Friesen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impressionis quam Coloniam inuit. Contra Procopium & Alemannum fama Justiniani asseritur à Thoma Rivio in defensione Justiniani Francof. 1628. 8. tum à Gabriele Trivorio in Observ. Apologet. adversus quosdam Jctos & Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. præcipue vero à Joanne Eichelio Professore Helmstadiensi, qui anecdotis Græce cum versione Alemanni reculis atque in minores sectiones 571. divisit adjunxit animadversiones, in quibus pleraque illorum loca συγχρόνων testimoniis convincere falsitatis annitur, Helmst. 1654. 4. Claudius vero Malretus qui Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni versione & notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas novas addidit, sed Græca tantum ex Codice MS. ἀκεφάλῳ Segvieriano, & integriore Ambrosianæ Bibl. supplevit castigavitque. Qvanquam parium p) videbatur docti inter-

itaque ἀνέκδοτα quæ tibi uni legamus, Theopompino genere, aut etiam asperiore multo, pangentur. Idem XIV. 17. *Librum meum illum ἀνέκδοτον nondum ut volui perpoliovi.* Βιβλίον ἀπόρρητον vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures sunt insecuti, ut auctor Chronici scandalosi sub Ludovico XI. Galliarum Rege consignati, Varillasius in anecdotis Florentinis, etsi nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miscellancor. pag. 59. Illustris Leibnitius in Historia arcana Alexandri VI. Papæ, è Diario Jo. Burchardi. Walsinghamus in arcanis aulicis Elisabethæ Angliarum Reginæ, Auctores Galli Anecdotorum Poloniae sub Johanne III. & Historiarum arcanae Antonii Lusitaniarum Regis. Est qui etiam virorum doctorum anecdota publicari desideret Clariss. Reimannus parte 1. Hist. literariæ pag. 243. sed maligna credulitas hominum facit ut anecdota à calumniis discernere vix opis humanæ sit. Et malorum exemplorum jam pridem copia laboramus. Scripsit Anecdota sua Procopius anno XXXII. Justiniani, Vide pag. 66. 71. ipso adhuc superstiti, pag. 88. sed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. seq.

p) Combefissius in manipulo rerum CPol. pag. 292.

interpretis, ut notas Alemanni quas unas representavit, cum Eichelii confutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justiniani læsam Majestatem is recte tueatur, libris omnibus ac æquo judicio, laudare. Sic certe Regia dignissimum Lupara, ac in ea fere palmarium Historiæ Byzantinæ librum opusque haberemus. Jam Anno 1695. in præfat. ad libros 2. de nãvis jurisprudentiæ ante Justinianæ Vir Consultiss. Christianus Thomasius professus est novam se editionem meditari Historiæ arcanae Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, affectus utriusque & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed hætenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum quos habuere Joannes Lascaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quædam ex arcana Procopii Historia ab Hugone Grotio latine versa leguntur in ejus Historia Gothorum pag. 519 - 528.

Orationes Procopii quas Moguntia Anno 1538. 8. impressas scribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor Orationes obliquas rectasque non uno loco inseruit, quas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecæ V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractæ pag. 85. occurrit Procopius Græce ex Hoeschelii editione infinitis locis emendatus à Bonav. Vulcanio, & aliud ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis pane infinitis correctum. Præterea Procopii opera latine, à Vulcanio emendata, & eorundem operum nova versio latina ab eodem Vulcanio confecta & hætenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in folio, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotationibus MSS. Davidis Blondelli. Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qui illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capitulis dicere me memini.

Kk

Alii

Alii Procopii.

Procopius Anthemii Imp. frater, aliusque Pater hoc nomine, genus ducens à Procopio Cilice, cui de Imperio cum Valente contentio. Vide Sirmondum ad Sidonium pag. 177. seq. qvi pag. 191. etiam de Procopio Anthemii filio sive genero : Valesium ad Socratem pag. 87. & ad Ammiani XXIII. 3. Adde sis quoque Jacobum Godofredum in Prosopographia Codicis Theodosiani pag. 380.

Procopius *Cæsareæ* Archiepiscopus, Photii in Synodo partes secutus contra Ignatium. Vide Allatium de Synodo Photiana pag. 148. seq.

Procopius *Chartophylax* CPol. cujus ἐγκώμιον in S. Joannem Apostolum & Evangelistam memorat Allatius p. 83. de Simeonum scriptis. Incipit : Ἀπόστολῳ ὁ πλὴν Φαῖδραν πάντῳ συγκροτήσας πανήγυριν. MS. in Codice Barocciano 240. ut notat Caveus.

Procopius CPolitanus, *Confessor* imaginum sub Leone Imp. de quo Menologia & Martyrologia 27. Febr.

Procopius *Diaconus* haud credo à Chartophylace diversus, qvi scripsit elogium S. Marci Evangelistæ, qvò Latine ex Jo. Francisci Albani Urbinatis versione dedit Henschenius ad 25. April. p. 345. Græce in appendice pag. 48. T. 3. in Actis Sanctior. Aprilis, è MS. Vaticano. Incipit : πάλιν Ἀποστολικὴ κατεστράφη Πανήγυρις. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combesii, & Græce atque latine ante Catenam in Marcum vulgatam à Petro Posfino Rom. 1673. fol. Procopii Diaconi & Chartophylacis Encomium Angelorum Michaëlis & Gabrielis memorat Allatius pag. 81. de Simeonibus.

Procopius Edeffenus, Palæstinæ præfectus sub Anastasio Imp. cujus meminit Procopius Cæsareensis πρὸς κτισμάτων V. 7.

Procopius *Gazaus* Sophista Christianus sub Justino Thrace clarus, Præceptor Choricii Sophistæ qvi ei etiam successit & defunctum disertè Oratione laudavit, quam una cum eximiis Procopii hujus Commentariis in *Orateuchum*, & *Canticum Canticorum* ex Bibl.

Bibl. Augustanæ * Codice Græco descriptis & versione ac notis à se præclare ut solet illustratis edet amicus noster Rev. D. Godfridus Olearius, Theologus Lipsiensis. *Ἐξηγητικὰς* illas *χολὰς* in Octateuchum Photio pridem laudatas Cod. 206. habemus hæctenus latine tantum ex versione minus accurata Conradi Clauseri, qui scholia in Genesin, Exodum & Leviticum vertit, & in quibusdam exemplaribus venit nomine Claudii Thrasybuli, cætera ex versione Hartmanni Hambergeri Tigurini, Tiguri 1555. fol. Scholia in *quatuor libros Regum* & *duos Chronicorum* quæ itidem Photio lecta sunt interpretatus est Lud. Lavaterus, cum cujus versione Græce ea è Codice suo vulgavit, castigationesque addidit Jo. Meursius Lugd. B. 1620. 4. Ejusdem *Ἐξηγητικῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τοῦ* in *Proverbia* extat Græce MS. in Codice Regis Christianissimi 2436. de quo Montfauconus in Palæographia Græca pag. 278. sq. Idemque videtur cum commentario Procopii in *Proverbia*, quem laudat Turrianus in defensione *Epistolarum Pontificum* IV. 6. 17. Præclarum ejusdem Procopii *Commentarium in Esaiam*, Photio similiter laudatum, cum versione sua Græce vulgavit Jo. Curterius, Paris. 1580 fol. Quos vero idem Photius Cod. 160. laudat Procopii *λόγοι* sive *Orationes* varii generis, & *locorum Homericorum Metaphrases Oratoriæ* in varias ideas efformatæ, haud exstant quod sciam, licet Nic. Alemannus præf. ad alterius Procopii Cæsariensis anecdota, *declamationes* Procopii Gazæi ineditas memorare videatur. De *Epistolis* ejus dixi lib. 2. cap. 10. §. 27. Hunc Procopium respicit Æneas Gazæus ejus æqualis *Epistola* 19. ὁ ἐμὸς Προκόπιος. Isaacum vero Vossium, qui responso ad tertias Rich. Simonis objectiones pag. 118. ex *Epistola* 26. Procopii ad Hieronymum nescio quem in Ægypto commemorantem, concludere voluit Procopium *Epistolarum* scriptorem æqualem fuisse Hieronymi Stridonensis, refellit Jo. Marcianæus T. IV. Hieronymi sui pagina ult. & Jo. Clericus Bibl. selectæ Tom. 17. pag. 143. seq.

K k 2

Proco-

* Laudat illum Codicem Georg. Hieron. Welschius de vena Medinensi pag. 66. vocatque perantiquum atque perelegantem, qui olim Papæ Nicandri Archidiaconi fuerit, cumque ipsum quo usus Claudius Thrasybulus. Et Græca præclari scriptoris edi merito optat Rich. Simon T. 4. Bibliothecæ Criticæ pag. 143.

Procopius *Martyr* Cæsareæ sub Diocletiano, de quo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Hesychii presb. Hierosol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit : Προκοπίω τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐσεφάνωσεν, ταῦτον αὐτὸν ἰδὼν.

Procopius *presbyter* qui ex Dorotheo Tyri Episcopo circa A. C. 525. composuit commentarium de LXX. discipulis Christi & duodecim Apostolis quem post Cangii editionem de qua supra cap. 4. p. 145. hoc ipso A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moyfis, notis Gilb. Gaulmini illustratorum.

IV. AGATHIAS ē Myrina a) Æolidis civitate, quæ & aliquibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Pericleæ, trienni ei ereptæ & Byzantii sepultæ. Cum Juri civili Alexandriæ d) operam dedisset, professione Scholasticus, e) religione

* Agathias ipse proœmio Historiæ : Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα, Μυρίνη δὲ πατρίς. Μεμνόνῳ Πατήρ. Τέχνη δὲ τὰ Ῥωμαίων νόμιμα καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων ἀγῶνες. Μυρίνα δὲ Φιμί, ἢ τὸ Θράκιον πόλιν, ἥδε εἰς ἑτέρας κατὰ τὴν Εὐρώπην τυχὸν ἢ Λιβύην τῶδε κέκληται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Ἀιολεῶν ἀπωκισμένην ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τῆς Πυθικῆς ποταμῆς.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρίνα, παρὰ τισὶ Μυρίνα λεγομένη, ἐκτίθη ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic testimonio non valde multum tribuit Martinus Hanckius lib. de Scriptoribus Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Svidæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυρινᾷ legatur Συμεναῖ, licet Μυριναῖος in Codicibus optimis Vaticano & Parisiensi legi testatur Clarissimus Kusterus quem si placet vide.

c) Agathias ipse Epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

Ἔσσι δὲ τίς Περικλεῖα. γυνὴ τίνῳ; ἀνδρὸς αἰεὶς
Ρήτορῳ ἐξ Ἀσίης ὄνομα Μεμνονίς, &c.

Habuit & Agathias sororem eruditam *Eugeniam*, quam defunctam celebrat Epigrammate quod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hist. p. 52. edit. Regiæ

e) Falluntur qui Smyrnæ, causas in foro perorasse Agathiam colligunt ex Svidæ loco Vulcanius, Vossius, Heidenreichius. Nam licet patronum causarum fuisse certum est, atq; ipse non uno loco hoc tradit, tamen quæ in urbe id fecerit nusquam declarat, & ex Svidæ etiam emendato male colligas hoc eum fecisse Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult quam Agathiam fuisse Myrinensem, & fuisse Scholasticum hoc est Advocati in foro egisse partibus. Suspico Byzantii, ubi defunctam sepultamq; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & quo se Alexandria ubi studiorum causa fuerat commoratus, reversum scribit lib. 2. Hist. p. 53.

gione Christianus f) Providentiæ Divinæ omnia moderantis, justique & æqui & sectandæ in judicando modestiæ assiduus assertor, eleganti stylo Musis Gratias admiscere cupiens g) composuit post Justiniani Augusti A.C. 566. defuncti fata, neque ante A. 593. edidit h) de ejus Imperio sive de rebus ipso imperitante gestis *libros* V. initio sumto ab Anno ejus XXVI. Christi DLIII. i) ubi desinit Procopius Cæsarensis, k) usque ad cladem Hunnorum in se ipsos instigante Justiniano arma vertentium anno ejus XXXII. Christi DLIX. Laudat Agathiam una cum Procopio, & (qvi Agathiam continuavit) Menandro, Hesychioque Illustri Constantinus Porphyrogenetus lib. 1. de thematibus Orientis cap. 2. & Johannes Scholasticus Epiphaniensis libro 1. Historiæ, cujus verba Procopii Anecdotis præfixit Nic. Alemannus.

Kk 3

Editio-

f) Colligo hoc ex lib. 1. p. 13. ubi de Francis: *Χριστιανοὶ γὰρ ἅπαντες τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ τῇ ΟΡΘΟΤΑΤΗΙ χρώμενοι δέξη.* Tum longe magis id patebit ex pag. 18. & lib. 3. pag. 101. Qvin illo ipso ex loco lib. 3. pag. 77. ubi memoratur *Στεφάνου τῆ Θεοσεβείας ἱερῶν, Διὶ Stephani templum*, ex quo non fuisse Christianum volunt evincere viri doctissimi Vossius de Hist. Græcis pag. 270. & Hancinius loco laudato. Nam quod ait *Φασι*, non necesse est ut ipsum vel dubitasse de rei veritate, vel per famam tantum eam accepisse velut alienum exinde concludamus, quemadmodum illud de Moyse, *ut ferunt*, apud Chalcidium pag. 372. Adduntur enim talia à Scriptoribus quandoque, licet ipsis plane persuasus, ut à Flavio etiam Josepho sit interdum de rebus testatissimis scribente, præcipue ubi vident se tradere aliquid quod Ethnicis hominibus possit videri exosum vel incredibile. Similem ob causam Christiana religio Agathiae dicitur *ἢ ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα* lib. 3. pag. 89. vel lib. 2. p. 69. *ἢ παρὰ Ῥωμαίους κρατῆσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα*, uti apud Eusebium IV. 8. Hist. *ἢ μόνῃ παρὰ πᾶσι κρατῆσα καὶ ἀνομολογούμενη.*

g) Agathias sub init. libri III. *Ἐθέλω γὰρ, εἰπὶ ἐμοὶ εἶναι, ἢ περιτλέεσθαι ποιεῖμαι τὰς Μῆσας, Φασι, τὰς χάριτας καταμυγνύειν.* De hoc proverbio plura dixi ad Eunapium.

h) Evagrius Epiphaniensis Syrus quem Anno 593. 594. scripsisse supra demonstravi, libro V. capite ultimo testatur *Joannem* popularem & cognatum suum & Agathiam eorundem Justiniani temporum Historiam tum composuisse quidem, sed nondum in vulgus dedisse, *εἰ καὶ μήπω ἔτυχον ἐκδεδωκότες.*

i) Ita recte Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 38. Sed apud Hancinium de Hist. Byzantinæ scriptoribus p. 182. male excusum 558. Annus duodetricesimus Imperii Justiniani memoratur ab Agathia lib. 2. p. 66.

k) Agathias ipse in proœmio, & Svidas in *Ἀγαθίας.*

Editiones Agathiæ.

Latine ex versione *Christophori Persone*, (sed qui integras hinc inde, ut in proœmio statim, periodos omisit & alioqui passim hallucinatus est, *) *Augustæ Vindel.* per *Sigismundum Grimmium* & *Marcum Wirsungum*, 1519. 4. & cum *Procopio* ac *Jornande*, *Sidonii Apollinaris Epistola* ** de *Theodorico Imp.* & *Leonardi Aretini* libris IV. de bello Italico contra Gothos, & *Chuonradi Peutingeri Augustani* de Gentium quarundam emigrationibus, præmissa *Beati Rhenani* præfatione, *Basil.* 1531. fol. apud *Jo. Hervagium*. Atque cum *Zosimo*, ex *Jo. Leunclavii* recensione sive interpolatione & cum ejus notis. *ibid.* apud *Petrum Pernam* 1576. fol.

Excerpta è libro I. & II. *Agathiæ* ad Gothos pertinentia, *Hugone Grotio* interprete, in ejus *Historia postuma Gothorum, Vandalorum & Longobardorum*, *Amstelod.* 1655. 8.

Græcè primus ex unico Codice suo edidit *Bonav. Vulcanius*, & mox separatim *latinam* suam versionem, itidemque notas & castigationes una cum *Coronide Epigrammatum Agathiæ*, *Metaphrasi* donata à *Josepho Scaligero* & *Jano Doufa*. *Lugd. Bat.* 1594. 4. *Vulcanii* versionem bonam in plerisque & doctam, statim in limine castigat *Maltretus* ad *Procopium*.

Græcè & Latine cum *Vulcanii* versione, *Parisi.* 1660. fol. in qua editione nihil accessit præter splendorem chartæ typorumque & quod *Græca* ex adverso posita latinis sunt.

Codicis MS. *Græci Historiarum Agathiæ Vaticanæ* meminit *Gesnerus*, sed qui fallitur quando *Agathiam* suspicatur collegisse *Apophthegmata Philosophorum*, quia in *Catalogo Codicum MSS. Bibl. Vaticanæ* statim post *Agathiam* illa sine nomine scriptoris commemorantur.

Gallice *Agathiam* vertit post vetustam interpretationem *Parisi.* 1587. *Heidenreichio* memoratam, *Ludovicus Cousinus*, ut ipse memo-

* Vide *Hadr. Junium* lib. 1. animadvers. cap. 4. *Vulcanium* præf. & in notis passim earumque extremo: *Vossium arte Historica* pag. 94. & *Reinesium Var. lect.* p. 416.

** Est illa libri I. *Epistola secunda*.

rat in Ephemeridibus Parisiensibus Anno 1701. pag. 570. edit. Amstelod. Videritne lucem illa versio non possum dicere, neque enim usquam in eam incidi.

Alia Agathia scripta.

De *Epigrammatibus* LXXX. quæ leguntur in *Anthologia* & ad calcem editionis *Vulcanianæ*, nec minus de κύκλω sive σέμματι Ἐπιγραμμάτων quod ille ex *Epigrammatibus* Poëtarum sui temporis concinnavit, dixi libro III. cap. 28. pag. 690. seq. & 709. *Epigramma* ejus in *Sophiam* *Justini junioris* legitur etiam apud *Zonaram*. *Epigramma* nescio cujus in *Butelinum Francorum Ducem à Narsete debellatum*, quod habet *Agathias* libro II. p. 47. occurrit quoque in *themate secundo* *Thematum Occidentis* sive *Europæ Constantini Porphyrogeniti*, sed mutilum, quia *Fed. Morellum* interpretem *Gallum* puduit credo reddere hæc verba:

Ἡνίκα Φραγκικὰ Φύλα κατέκτανεν Αὐσονὶς ἀχμὴ.

Sed restituit illa in novissima *Constantini* editione clarissimus *Bandurius*.

Scripserat porro *Agathias* præter alia multa Poëtica quæ vocat ἀγωνίσματα etiam opus eroticum μύθοις πεπικιλμένον ἐρωτικῶις, inscriptum Δαφνιακὰ *Daphniaca* *Svidæ* memorata, versu *Hexametro* ut ipse in proœmio *Historiæ* auctor est, libris IX. ut idem docet hoc *Epigrammate*, VI. 9. *Anthologiæ* pag. 425.

Δαφνιακῶν βίβλων Ἀγαθὶς ἐννεάς εἰμι,

Ἀλλὰ μὲν ὁ τεκτὴνας ἀνθετό σοι, Παφίη.

Οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω ὅσσον ἔρωτι &c.

INDEX Scriptorum ab *Agathia* allegatorum,
aliquot locis plenior, ad paginas edit. Paris.

Τὰ παλαιότατα τῶν Αἰγυπτίων λόγια 154. Ἀλαμανικοὶ μάντις 42.
Agathias de se 5. 52. 53. 72. 73. 63. 64.
Ejus *Daphniaca* & alia scripta 5. Alexander Medicus 149.

Anthe-

- Anthemius Trallianus machinarum structor CPoli 149. seq. 152.
 Poëta de Argonautis & Colchorum regione (Apollonius Rhodius) 77.
 Aristoteles 149. cujus scriptis in Persicam linguam translatis delectatus Chosroës 66.
 Asclepiadæ clari in Co insula 53.
 Asinius Quadratus, Italus de rebus Germanicis accurate scripsit 17.
 Athenocles, Berofus & Simacus (Symmachus) Assyriorum Medorumque res gestas scripsere 62.
 ὧς ἐν πῆς βασιλείοις διφθέραις ἀναγεγραμμένα 66. ἐκ τῶν Περσικῶν βιβλίων 141. βασιλικά δόγματα μονεύματα ibid.
 Berofus Babylonius 62.
 Bion Historicus 63.
 κατὰ τὴν ποιήσιν (Callimachus) 69.
 Ctesias Cnidius Historicus 63.
 Damascius Syrus Philosophus 69.
 Delphicum περίγραμμα, Nosce te ipsum 4.
 Demosthenes Thucydidis studiosus 66.
 Diodorus Siculus 55. 63.
 Diogenes Philosophus Phoenix 69.
 Dioscorus Medicus 149.
 Epigramma in Butelinum Francorum Ducem 47. in Charemonem rusticum de patria. Trallibus singulariter meritum 55.
 Eulamius Phryx, Philosophus 69.
 Eutychianus junior 5.
 ἡ Γετικὴ ᾠδὴ Φροσύνη 2.
 Hermias Phoenix, Philosophus 69.
 Herus lucerna & Leandri amores Sestum περιάλητον ἐν ποιήσει καὶ ὀνομαστοπύτῳ faciunt 155.
 Herodotus 59.
 Hippocrates Cous. 53.
 Homericus Therfites 68.
 Isidorus Gazæus Philosophus 69.
 Isidorus junior machinarum fabricator 152.
 Jurisconsulti (νόμων ἀφηγηταὶ) Beryto terræ motu concussa Sidonem commigrantes 51.
 Justiniani Novellæ 145.
 Magi 135. Persarum 65. 68.
 Manichæi 62.
 Marfyas 133.
 Metrodorus Grammaticus 149.
 Nonni Panopolitæ Dionysiaca 133.
 Olympius Jurisperitus 149.
 Oraculum de homine impio non sepeliendo 72.
 Pabecus coriarius scientiæ fide-ralis peritissimus 65.
 Paulus * Cyrus Florus de templo Constantinopolitano, versibus Hexametris 153.

Per-

- Persæ Astrologi 154.
 Pindarus (ἡ Λύρα ἡ Βοιωτία) 72.
 Plato 4. 69. 138. 147. Ejus Gorgias 69. Gorgiam, Phædonem, Parmenidem & Timæum Persice translatos legit Chosroës 66.
 Priscianus Lydius Philosophus 69.
 Procopius Cæsareensis Rhetor 7-10. (ubi Historiæ ejus argumentum) 56. 123. 136. (ubi ejus elog.) 138. 140. 141.
 Pyrrho 68.
 Φυσιολογῶντες de causis motus terræ 52.
 Sergius Persicæ lingvæ in Græcam interpres apud Regem Chosroëem, ex Regiis commentariis res Persarum & instituta Regumque successiones Græce exposuit & cum Agathia communicavit 141.
 Sextus Empiricus 168.
 Sibylla 20. 21.
 Simplicius Cilix, Philosophus. 69.
 Socrates 138.
 Symmachus. supra, in Athenocles.
 Uranius Syrus Medicus, Aristotelis Philosophiæ peritum se jactans 67. 68. 71. Εφεπτικός sive Scepticus 68.
 Xenophon 59.
 Zamolxidis νόμιμα 2.
 Zeno Rhetor Byzantinus 150. sq.
 Zoroastris Oromasdæ διδάγματα & νόμοι. 62. Idem Ζωρόαδης sive Ζαράδης, auctor Persis τῆς Μαγικῆς ἀγιστείας. ibid.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam à Procopio memoratorum: ad paginas edit. Paris.

Soli numeri libros Historiarum, & præmissum libros de Ædificiis, A Anecdota denotat.

- A** Cadius Episcopus CPol. 195.
 S. Acacii templum. Æ. 15.
 Adolius Armenius Acacii F. Silentarius τῷ εἰς τὴν ἡγεσίαν ἐν παλατίᾳ ὑπερετῶν 138.
 Advocati legati ad Principes 147. 316.
 Ægistus infans à capra nutritus 427. seq.
 Æschyli Prometheus solutus 579.
 Æneas 349. 627. 629. Anchisæ F. conditor Æni opidi. Æ. IV. 11. pag. 90.

L I

Æthio-

Libri 5ti Pars Altera.

Æthiopum Rex ἑλλιοθεῶ Christianus 60.

Alexander Logotheta cognomine ψαλιδιῶ sive forficula, quod aureos numos circumcideret 468. A. 69. alius Alexander Senator CPol. 64. 314. seq. 324.

Ambrus Saracenus Christianus 136.

Ammonis & Alexandri M. templa Æ. 110. seq.

Anastasius Justiniani ad Chosroën legatus δόξαν Πησωέσει ἔχων 93.

Andreas Apost. Lucæ Evangelistæ & Timothei reliquiæ. Æ. 14.

Andreas Ephesi Episcopus A. 9.

Antæ & Sclaveni olim dicti Spori, DEum unum colunt fulguris effectorem, tum Nymphas & flumina 498. ubi alia de illorum moribus & institutis.

Anthemius Trallianus Mechanicus. Æ. I. 1. p. 5. 7. 9. II. 3. p. 34.

Apio Ægyptius, Quæstor exercitus, confors Imperii ab Anastasio declaratus 23.

Apollodorus Damascenus Architectus. Æ. IV. 6. p. 81.

Apostolorum templa Æ. 13. 95.

Οἱ ἀναρχαίφαιροι τῶν ἰσουλῶν τὰ ἀρχαίότατα. Æ. III. 1. p. 52. IV. 1. p. 66.

Arianos in Africa Honorius ad Christianismum cogit 196. Trasimundus invitat beneficiis 197. ita Arianis opponit Christianos οἷς τὰ εἰς δόξαν ὁρθῶς ἡσκηται 227. Romani milites quidam Ariani 236. Gelimer noluit μεταπίστευαι τῆς Ἀρείε δόξης 256. Ariani prohibiti baptismo, festo Paschatos 269. 270. δόξα ὁρθῇ δοποσειομένη τῶν Ἀρειανῶν γνώμην 320. Arborychi & Germani, Christiani non Ariani 341. Amalaricus Arianus habuit uxorem δόξης ὁρθῆς ἔσσαν 345. sacerdotes Ariani Roma pulsi 486.

Arii secta, Ariani, A. 34. 53. seq. Gothi omnes τῆς Ἀρείε δόξης 178. 320.

Aristoteles Euripi æstum non valens perscrutari, præ mœrore obit 579.

Ἡ τῶν Ἀρμενίων ἰσουλία 15. Æ. III. 1. p. 52. τῇ Ἀρμενίων Φωνῇ. 303.

Arsenius & Faustinus Samaritæ Christianos se simulant A. 78. 80.

Asclepiodotus. Vide Pastor.

Astrologi puniti à Justiniano A. 36.

Athalaricus Φοιτῶν ἐς γραμματιστῶν iussus, 311.

Athanasius præfectus 294. 298. 299. Alexandri ad Alaricum legati frater, missus à Justiniano ad Theodatum 323. 441. præfectus prætorii Italiæ ibid. sq. & 450.

Avga-

- Avgarus Edeffenus 117. ejus ad Christum literæ 118.
 Augustus sacerdos in templo Sophia CPoli, κειμηλίων custos. 170.
 Augusti hujus ῥῆμα indutus Joannes Cappadox, ex divinatione
 ne qvadam sperans se fore Augustum Imp. 170. 171.
 S. Bacchi templum Æ. 13.
 Bacchus Salomonis Ducis frater 287.
 Baptismus Θεὸν λατρεῖν. Θεία λόγια πιστεύοντες, καὶ τὸ παιδίον ἑ δέξαι
 λατρεῖ ἁγιωθέν. 299.
 ΒαρσάδοτⓈ Episcopus Constantiensis 120.
 Bartholomæi Apostoli templum. Æ 31. 35.
 Basiliscus Imp. Eutychis sectam fovens 195.
 Belisarius post triumphum restituit templo Hierosol. vasa, quæ in
 triumpho duxerat Titus Imp. 255.
 Blemyes & Nobatæ colunt Isin, Osirin, Priapum. Blemyes & Soli
 hominem immolant. 59. seq.
 Boethius à Theodorico injuste occisus 310. ejus uxor Rusticiana
 Symmachi filia 514.
 Bonifacius Gelimeris γραμματεὺς Byzacenus Afer 245.
 Braducio ἐρμηνεύς 162.
 Byzas Byzantii conditor, Ceroëssæ Filius Æ. 16.
 Candidus Sergiopolis Episc. 99. 135.
 Καρβήνοι ἔ Χριστιανοὶ ἀλλὰ δόξης τῆς παλαῆς 120.
 Catholicus dici solitus Episcopus Persarmeniæ regionis Δεβίε 149.
 Chalcedonenſe Concilium A. 78.
 Christianos Catholicos hæreticis oppositos vocat δόξης ὄντας ὁρθῆς A.
 34. πίσυς A. 35. εἰς μίαν ἀμφὶ τῷ Χριστῷ δόξαν A. 40. sub Justi-
 niano ἔ πίσις πρὸς Θεὸν ἀσφαλῆς ἢ δόξα. id. 41. πολυθεΐα vel ἁ-
 ρεσις δόξης οὐκ ὁρθῆς multis sub eodem causa supplicii. A. 57.
 Christianorum DEUS irreligentes plectit, cultores protegit
 198. Miles ἀρετὴ βεβατισμένⓈ καὶ ἔ Χριστιανῶν ἐνόματⓈ μεταλα-
 χάν. 207.
 Chryses Alexandrinus μηχανοποιός Æ. II. 3.
 De comets variæ doctorum sententiæ 95.
 Constantinus qvæstor, legum non imperitus sed malus A. 59.
 SS. Cosmæ & Damiani templum Æ. 17. 49.
 S. Cypriani templum & festum Carthagine 226. circa illud oriri so-

- lita tempestas *κυπριανός*. ibid. & 224. Cyprianus in somno visus
Christianos solatur 227.
- Cyprianus dux 205. 240. 251. 369. 442. 493. 525.
- Cyrus opidum à Judæis conditum in honorem Cyri à quo libertati re-
stituti ex Medorum in Assyriam captivitate *Æ*, II, 11. p. 49.
- S. Cyrilli castellum *Æ*. 83.
- Cyrillus dux 36. 204. 231. 275. &c.
- Datus Mediolanensis *ιερεὺς* 406.
- Demetrius Philippensium in Macedonia Episc. supra in Hypatius.
Alii duo Demetrii. 480.
- Demosthenes Senator CPol. A. C. 12.
- Dianæ Tauricæ fanum 48. in templum Christianum mutatum 49.
- Diogenes *ἀνὴρ αἰσῆς* A. 48.
- Ecclesia, templi nomen Antiochiæ 110.
- Ἑλληνίζοντες Παροῦχοι* 165.
- Elpidius Medicus Theodorici 311.
- Ephræmius Antiochiæ ArchiEpisc. 103.
- Epiphanius Episc. CPol. 207.
- Episcopus svadet bellum Vandalicum, dissuadente Jo. Cappadocæ
præfecto Prætorii 203.
- Ἐπισκόπος δόκῃσιντε καὶ ὄνομα πειβεβλημένῳ* 441.
- Epistole Avgari & Christi 118. Amalasunthæ ad Justinianum 315.
Antalæ ad Justinianum 290. Auximitorum obsessorum ad
Vitigem 450. Belisarii ad Gothos 247. ad Justinianum 370.
492. ad Justum 139. ad Mirrhanem 39. ad Narsetem
438. seq. ad Theodebertum Francorum *ηγέμενον* 449. ad
Totilam de Roma non excidenda 517. Cabadæ ad Justinum
de adoptando Chosroë 30. Gelimeris ad Justinianum 201.
ad Pharam 250. ad Tzatzonem 232. seq. Godæ Gothi ad
Justinianum 204. 275. Gothorum ad Belisarium 247. ad
Vitigem 445. seq. Joannis ducis ad eundem 426. Justi-
niani ad Amalasuntham 315. ad duces 431. ad *Φράγγων*
Francorum *ηγέμενας* 320. ad Gelimerem duæ 200. ad Prin-
cipes Gothorum 324. ad Vandalos 217. ad Theodatum 323.
Justi ad Belisarium 137. Martini ducis ad Belisarium 437.
Maurorum ad Salomonem ducem 258. Mermeroio Persarum
ducis ad Gubazen Regem Lazorum 612. Mirrhanis ad Beli-

Belisarium 39. seq. Pharae ad Gelimerem 249. Praelectae ad Justinianum 301. Salomonis Rom. ducis ad Mauros 258. seq. Theodati ad Justinianum 322. Theodora ad Belisarium A. 14. ad Zeberganem A. 9. Totila ad Senatum Rom. 485. ad Justinianum 516. Tzatzonis ad fratrem Gelimerem 230. Valeriani ad Joannem ducem 630. Vitigis ad Auximitanos 450. Usdrila Gothi ad Valerianum 646.

Ἐρμὲ νεῶς, opidum in Africa 192.

Eruli πολὺν πινὰ νομίζοντες θεῶν ὄμιλον 419. fenes interficiunt, & ad mortui mariti tumulum uxor vitam finit laqueo 419. sub Justiniano Eruli facti Christiani 421. sed perfidi & nefandae libidinis 422.

Ethnici, θρησκείαν τῆς πολυθείας ἐνόσαν. Α. 110. τὴν Ἑλληνικὴν καλῶ- μένην αἰδεῖαν id. 113. παλαιὰ δόξη ἦν νῦν Ἑλληνικὴν καλεῖν νενομίσ- σιν 76. 375.

Per Evangelia juratum 289. A. 18.

Evangelius Caesariensis Rhetor A. 86.

Evaris qui templum S. Michaëlis condidit 113.

Eudubius Episcopus Persarmeniae 148.

Eugenius Martyr Α. 62.

Eusebius Cyzici Episcopus 78.

Eutychis secta. vide in Basiliscus.

Fabula de hirco & leone 10.

Faustinus Samarita, vide Arsenius.

Festum Paschatos 269. πρώτη τῆς ἐορτῆς ἡμέρα ἦν μεγίστην καλεῖται 270. ante Pascha jejunium 53.

Ἐπινίκιον ἐορτή 262.

Fidelius praefectus praetorii ἐυζόμενον εἰς πινὰ νεῶν ὕσατο ἔμεινε, in- de à Gothis occisus 416.

Fœminas fatidicas Mauri consulunt 253.

Franci, Christiani licet, πολλὰ τῆς παλαιᾶς δόξης φυλάσσαντο 448.

Georgius ζυνεώτατον καὶ τῶν ἀπορρήτων τῷ Βελισαρίῳ κοινοῦν 133. 162.

Georgii Martyris templum. Α. 58.

Gothici belli anno XV. respondet Justiniani XXIII. & quartus induciarum quinquennialium cum Persis, pag. 566.
 Gothici belli 1 Justiniani 9 Christi 535. Procopii Hist. p. 326.

2	—	10	—	536	—	—	—	393
3	—	11	—	537	—	—	—	417
4	—	12	—	538	—	—	—	442
5	—	13	—	539	—	—	—	464
6	—	14	—	540	—	—	—	470
7	—	15	—	541	—	—	—	478
8	—	16	—	542	—	—	—	482
9	—	17	—	543	—	—	—	487
10	—	18	—	544	—	—	—	491
11	—	19	—	545	—	—	—	501
12	—	20	—	546	—	—	—	523
13	—	21	—	547	—	—	—	533
14	—	22	—	548	—	—	—	550
15	—	23	—	549	—	—	—	559
16	—	24	—	550	—	—	—	625
17	—	25	—	551	—	—	—	639
18	—	26	—	552	—	—	—	666

Γραμμοὶ pro convitio A. 69.

Γράμματα πολλὰ κεχώρισται ἀνδρείας, Gothorum judicio 312.

Hebræorum Pascha A. 81. seq. ἡ Ἑβραίων γραφή Vanitas Vanitatum, quam in ore habuit Gilimer 256. Hebræum divinandi arte clarum consulit Theodatus 330.

Hephæstus Rhetor & præfectus Alex. A. 77.

Hermogenes officiorum Magister 35. seq. A. 51.

Herodotus Halicarnassensis, libro quarto Histor. 578. 579.

Himerius Thrax, Dux 291.

Homerus 6. 337. 628. & præf. de Ædif.

Homeritarum Rex Ἑσμιφάου Christianus 60. alius Abramus ibid.

Hypatius in templo Sophiæ CPoli obtruncatus A. 29.

Hypatius Ephesi & Demetrius Philippensium in Macedonia Episcopus veniunt ad Episcopum Rom. δόξης ἐνεκεν ἢν χειρισαντο ἐν σφίσι
 σιν αὐτοῖς ἀντιλέγασιν ἀμφαγνοῦντες 314.

Jacobus Eremita in Syria 20.

S. Iæ templum, τῆς ἀγίας Ἰᾶς. Æ. 22.

De Jani templo locus insignis 375.

Iberes optimi Christiani 33.

ΙΗΣΟΥΣ ὁ ΘΕΟΨ πῶς Æ. 104. ejus cum Samaritana colloquium.

ibid. ἀνδρῶν ἡ περ ἐβέλετο γογονᾷς ὁ Θεὸς καὶ γενεαλογεῖται ἐκ

μητρὸς Æ. 12. particula crucis Christi Apameæ 115. quot-

annis solenniter προσκυνεῖται. ibid. Epistola Christi ad Av-

garum 118. ab illo Edessam defensam putat Procopius, licet

Epistolam ab eo scriptam dubitat 118. 152. CPoli templum ἔ

μεγάλα ΧΡΙΣΤΟΥ ἔ ΘΕΟΥ, vocant Byzantii templum σοφίας,

πάντων δὲ μάλιστ' αὐτῷ Θεῷ πρόκειται τὴν ἐπωνυμίαν ἡγάμητοι 193.

Inscriptio navis Agamemnonis, quam Gerefti Euboeæ opido Tene-
chus dicavit Dianæ Bolosiae sive Lucinae 629.

Joannes Byzantius Machinarius Isidori Mechanici nepos. Æ. II. 18.

Joannes Cappadox ex Præfecto Prætorii presbyter, Petri adscito no-
mine 78.

Joannis Ducis sepulchrum annuo χρημάτων προσόδῳ decoratum 244.

Joannes Episcopus CPol. A. 21.

Joannis Theologi templum Ephesi Æ. lib. 5. cap. 9. A. pag. 9.

Joannis Baptistæ templum Æ. 21.

Josephus τῶν βασιλείων φυλάκων γραμματεὺς 272.

Josua 257. 258. ubi inscriptio: ἡμεῖς ἐσμεν οἱ φυγόντες ἀπὸ προσώπου
Ἰησοῦ ἔ ληστῆ ἔ Ναυῆ.

Jovis Capitolini templum Romæ 189. Jupiter Casius 629.

S. Irene, infra in Sampson.

Irenæus dux 34. Irenæus cujus defuncti opes Justinianus occupat.
A. 83.

Isidorus Milesius, Mechanicus. Æ. 5. 7. 9. 34. 44.

Judæi Neapoli. 329. 335.

S. Juliani templum Antiochiæ 111.

Julianus διορθῶν γραμματεὺς 103.

Junilius Afer quæstor latine peritus non Græce. A. 59.

Justiniana prima, Archiepiscopi Illyriorum sedes Æ. IV. 1. p. 67.

Justiniani Imp. icon. A. cap. 8. ἀμφὶ τὰ χειριανὰν δόγματα ἐκ ἔ Πη
πλείστον διατριβὴν εἶχεν ἐν διαδοχῇ τὰ ἐν σοφίᾳ ἀντιλεγόμενα πα-
ρά τινος τε καὶ διατριβόμενου μάλιστ' αὐτῷ περὶ αὐτῆς ἔ
ΘΕ

- Θεὸς Φύσει. A. cap. 18. pag. 55. Sacerdotibus indulgentior A. 49. & Ducibus ac Præfectis peccantibus 601. Leges suas refexit ipse A. 43. 61. 80. neque secundum eas judicare pensi habuit. A. 41. per biduum interdum cibo abstinens A. 25. præsertim ante Pascha A. 41. ἀνοήτως ejus οἰκοδομίας perstringit Procopius A. 33. 57. 76. Justiniani annus *quartus* memoratur in Hist. pag. 47. *annus* VII. 207. *annus* X. 269. XIII. 94. 97. XVII. 287. XIX. 305. XXII. qvo obiit Theodora & XXIII. 170. 566. XXV. 608. (ubi male XV. in latino) XXVI. 660. XXXII. qvo Procopius scripsit ἀνέκδοτα A. 66. 71.
- Justinus (Senior) Imp. ἀναλφάβητος A. 101. 102.
- SS. Laurentii, Prisci & Nicolai templa. Æ. 17.
- Lazi Christiani 161. Colchi à Lazorum Episcopis Sacerdotes accipiunt 568.
- Leontius Referendarius 450. A. 51.
- Lex sive mos communis νόμος ἀνθρώπων κοινός. 621. κοινὰ νόμιμα πάντων ἀνθρώπων A. 8.
- Lege Romana ante Justinum non licebat Senatori ducere meretricem A. 30. Lex de præscriptione triginta annorum 182. Lex Persarum ne hostem licet victum in ditione hostili eqvis persequantur 14. Lex Cabadæ Regis Pers. de promiscuo concubitu 14. Lex Persica de Magistratibus hereditariis 19. de Rege creando qvi integer & nullo vitio corporis fœdus esset 30. 60. 590. alia de non humanis sed ante volucres projiciendis humanis cadaveribus 32. 33.
- Liberius ἀνὴρ καλὸς καὶ γαθὸς ἀγαθόντως 318.
- Λογγιβάρδα Christiani 420.
- Lucas Evangelista. Vide Andreas.
- Lysippus Sicyonius statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11. ejus bos æneus Romæ 626.
- Magi Persarum à Regibus consulti 10. seq. 16. 21. 98. 120. 147. 157.
- Magicum artificium qvo Magi explorant Arsacis Armeniæ Regis fidem 16.
- Manichæi & οἱ καλέμενοι πολύθεοι A. 35. Magiæ studiosi A. 65.
- Marcellus δικαῖα ὑπὸ μελετῆς ἀκριβῆς, καὶ ἔ ἀληθῆς ἀπαυράται ἐρεσις 540.

- Mariæ Θεοτόκου templa 592. *Æ.* 11. 12. 17. 21. 49. 58. 102. 105. 107. 111. 112. 114. 117. *A.* 11. & in latino 71. (perperam id quidem, vide *A.* p. 216.) ἐκ τῶ Θεῶ Ἰησοῦ τοῦ αὐτοῦ Μητρεῶς ἱεῖον 11.
- Quadraginta Martyres Legionis duodecimæ. *Æ.* 18. seq.
- Mauri Φοινικὸν ἔθνος. *Æ.* lib. 4. cap. 3. pag. 112.
- Mebodes Cabadæ Perfarum Regis testamentum scripsit 63.
- Megas Episcopus Berrhoënsis 101. seq.
- SS. Menæ & Menæi templa. *Æ.* 22.
- Michaëlis Archangeli templa 113. *Æ.* 20. 21. 22. 49. 99. *A.* 48.
- Mimi *A.* 28. & ὀρχηστᾶι apud Vandalos. 248. Græci nihil sibi visum ajebant in Italia qvam tragædos, mimos & piratas 358.
- S. Mocii templum. *Æ.* 15.
- Monachi visum. *A.* 38. seq. Monachi τῶν χριστιανῶν σωφρονέστεροι 21. seq. οἷς τὰ εἰς τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἡσκηται. 298. Monachi ex Serinda Romanos docent rationem conficiendi serici. 613.
- Monasterium, μετένοια dictum, è lupinari. *Æ.* 21. sq. adde *A.* 49. sq.
- Monasteria S. Thalelæi & aliorum *Æ.* 107. Quadraginta quinque Sanctorum. *Æ.* 58.
- Montanistæ, Μοντανοὶ *A.* 34. ἐν Φρυγίᾳ id. 35.
- Mopfus vates, Mopsvestis conditor, *Æ.* lib. 5. cap. 5.
- Moses 257. *Æ.* lib. 5. cap. 8.
- Οἱ τῶν Μουσικῶν ἔργων πενήντης. 122. Vandalis ἀκρόματι συχνὰ καὶ ἱεράματα ὅσα μουσικαί τε καὶ ἄλλως ἀξιοθέατα. 248. sq. μουσικοῖς ὀρχάνοις χερῶν τε ante portam in obsidione & excubiis cum canibus. 374. sq.
- Myronis statuarii βοῖδιον Romæ 626.
- Neapolis Christianos incolas jam olim (ἀνωθεν) habuit. 332.
- S. Nicolaus. Vide Laurentius.
- Ante Numam menses decem in anno Romano. 372.
- Oraculum Orestis & Iphigeniæ datum 48. aliud de Palladio 349.
- Osiris DEus Ægyptiorum in Taphosiri opido sepultus. *Æ.* lib. 6. cap. 1.
- Παλαγοπέτρων ποτὶ γερραπῆται de populis ad Euxinum Pontum, sed minus accurate 566.
- Palladis simulacrum καὶ τὸ λόγιον Æneæ à Diomede datum 349. sq. ubi plura de Palladio, uti de Palatio à Pallante quodam dicto 225.
- S. Pancratii porta Præneste & Romæ 357. seq. 381.
- S. Panteleemonis templum. *Æ.* 22.

Mm

Pa-

Pastor & Asclepiodorus, Rhetores Neapoli 328. 329. 336.

Pauli Apostoli porta Romæ 551. & templum 396.

Paulus Adrumetinus Sacerdos ἐφεσήκει τῇ τῶν νοσούντων Ἰπικμελείᾳ 292.

Paulus Episcopus Alex. A. 78.

Paulus ἐρμηνεύς, ὃς Γραμματεὺς παρ' Ἀντιοχεύσιν ἐφοίτησεν 102. 106. 153. 159.

Paulus Romanus 440. alius Paulus Cilix 551. seq. alius 649.

Pelagius Diaconus Rom. ad Totilam legatus 501. seq. Totila in templo Petri Romæ occurrit, πὰς τῷ Χριστῷ λόγια ἐν χειρὶ φέρων. 513. Archidiaconus, Vigilii Episcopi Rom. nomine missus Alexandriam. A. 79.

Perfarum πυρεῖον sanctissimum habitum, in quo ignem æternum fovebant Magi. 147. Solem orientem adorant quotidie 11. Salper quem pejerat Perozes Perfarum Rex, ab Hunnis in acie de vexillo suspensus, atque inde victi Persæ. 12. vide & infra in Lex.

Petri τῷ τῶν Χριστῶν Ἀποστόλων κορυφαίᾳ sepulchrum & porta Romæ, antea Aurelia 359. muri pars Romæ in Apostoli tutela 368. τὴν πὴν Ἀπόστολον σέβοντα Ῥωμαῖοι καὶ περήνασι πάντων μάλιστα 368. Petri templum Romæ 367. 409. 513. 552. A. 76. Gothis etiam in honore 396.

Petrus Justiniani Imp. γραμματεὺς, inde Dux 124. στρατηγὸς sub Justiniano 34. 55.

Petrus Barsames, Syrus, ex numulario præfectus prætorio. A. 63.

Petrus Thessalonicensis, Rhetor Byz. legatus in Italiam ad Amalasuntham 316. 317. 318. 319. 321. 322. 323. 324. 441. atque inde Magister officiorum 442. A. cap. 16. & 24. legatus ad Chosroën Perfarum Regem 591.

Phidias Atheniensis statuarius 626. Æ. lib. 1. cap. 11.

Φιλοσόφων πρὸς ἐκ Περιπάτη. A. cap. 8. pag. 26. ejus dictum: αἰς καὶ πρὸς ἐναντιώτατα ἐν ἀνθρώπῳ φύσει ζυμβάζιναι εἶναι ὡς περ ἐν τῶν χρωμάτων μίξιν, id.

Οἱ Φοινίκων πρὸς δευροτάτα ἀναγραφεῖσιν 257. Phœnicum lingua utuntur Mauri 258.

Photius Belisarii privignus 319. 333. 356. A. 5. Consularis A. 6. Monachus A. 11.

S. Platonis templum Æ. 15.

Poëtarum fabulæ de Scylla & Charybdi 326. 530. de Prometheo vincto. 566. Myſos ἀρχεμάχης appellant. Æ. lib. 4. cap. 7.

Porphyrus ceti piscis nomen 532. (al. Πορφυρίων) centum & quingvagina amplius annorum, triginta fere longi cubitos, lati decem. id.

Praxiteles statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11.

Πειγκίπτι, Πισίδης πὶ γένει 831.

S. Priscus. vide Laurentius.

Priscus Justiniani Imp. Επιστολογράφου. A. cap. 16. à Theodora cogitur Monachus fieri. id. p. 47.

Priscus Emesenus falsarius. A. cap. 28. pag. 80 seq.

Proclus Justini Imp. quæstor. 30. A. cap. 6. & 9.

Procopius Belisario datus ξύμβουλος à Justino Imp. 35. quæ vidit scripsit 6. somnio confirmatus ut in expeditione Vandalica. Belisarium sequeretur 207. Syracusas missus. 211. seq. bono omnine erectus 215. cum Salomone duce effugit seditionem. 271. seq. missus Neapolim & in Campaniam 395. Thulen. non adiit 423. diu in Africa se fuisse testatur A. 53. Cæsaream patriam suam laudat, ἐν κατωρεΐᾳ τῇ ἐμῇ A. 35. Controversias Christianorum enarrare non vult, quia stultum putat divina nimis alte scrutari, cum ne in humanis quidem satis sapiamus. 314. Providentia Divinæ omnia tribuit 460. 495. 600. 615. 657. 660. A. 15. 31. & passim. Consilium dat Belisario de signo pugnx & receptus dando tuba duplici, coriacea altera, altera ænea. 444. Libros περὶ πολέμων scripsit ante libros de Ædificiis, illosq; laudat Æ. lib. 1. cap. 1. & 10. lib. 2. cap. 1. lib. 5. cap. 8. lib. 6. cap. 5. & 6. Libros de Ædificiis, Justiniano adhuc superstite Æ. p. 98. Anecdota itidem superstite adhuc Justiniano A. p. 88. anno illius XXXII. A. p. 67. 71. sed post Theodoræ * obitum A. p. 2. 47. 51. narrat quædam, præfatus ipse se ea non credere 330. 624. &c. ἐν τοῖς ἐμπροσθεν λόγοις 210. 287. 308. 315. 399. 408. 422. 536. 542. 566. 583. 590. 600. 620 655. 660. A. 4. 7. 12. 20. 34 37. 47. 52. 55. unde patet Anecdota Procopium subjuncta libris

M in 2

octo

* Obiit Theodora anno XIV. belli Gothici, Imperii Justiniani XXII. tertio induciarum quingvennialium cum Persis. vide Procopium III. 30. de bello Gothico. Licet autem superstite Justiniano scripsisse se Anecdota Procopius diserte innuit, edidisse tamen haud crediderim.

octo Historiarum voluisse tanquam nonum librum, licet veretur hujus se causa annumeratum iri *πραγωδιδασκάλοις* & fabulatoribus, A. 2. Liber quartus de bello Gothico diu post priores editus, nec tantum de Gothico sed etiam de aliis bellis Justiniani auspicio gestis *ποικίλην ιστορίαν* exhibet 565. 566. *ἐν τοῖς ὁπιοθεν λόγοις* 79. 372. *ἐν τῇ πρὸς Γότθων μοι γέγραπται* 211. *ἐν τοῖς πρὸς Γότθων εἰρήσεται* 181. *ἐν τοῖς ὑπὲρ Περσῶν λόγοις* 581. *ἐν τοῖς ὁπιοθεν λελέχεται χρόνοις* 196. ὅτε με ὁ λόγος *ἐς τῶν ἰταλικῶν πραγμάτων τὴν ιστορίαν* ἄγοι 268. Temporis quæ utitur Procopius notationem vide supra in *Gothicum bellum* & *Justinianus*.

Proverbia *καδμεία νίκη*. 323. *ἡ σὰρξ ἀπερῆσα προφῆς*, *κατὰ γε τὴν παλαιὸν λόγον* εαυτῆς ἐλείπετο (al. *ἠπλετο*) 435. *γνώθι σεαυτὸν*. 612. *lupus pilum mutat, ingenium non mutat* 618. *risus Sardonius* 637. *λέοντα ἐξ ὄνυχος* Æ. I. 10. pag. 44. *ἐπὶ τριχὸς ἡ σωτηρία*. id. VI. 6. *κοινοῦτῃ εἰς τὴν γνάμην καθόπερ* Æ. 40. *θάσος πειψάμμων ἐξαλειφθήσεται*. A. 53.

Ploës Diaconus Alex. A. 73.

Recithangus Thrax *αἰὴρ ξυνοτός γε καὶ ἀγαθὸς τὰ πολέμια*. 169.

Reparatus Episcopus Carthag. 299.

Reparatus Vigilii Papæ frater à Vitige occisus 375.

Rhetorum *ἀξίωμα* à Justiniano imminutum. A. 74.

Romani maxime *Φιλοπόλιδες* sive decoris urbis suæ studiosi 627.

Rusticana Symmachi filia, Boëthii uxor 514.

Rusticus Romanus, Sacerdos à Theodato ad Justinianum missus 322.

Sabbatiani hæretici A. 34.

Sallustii Historici domus Romæ exusta ab Alarico 180.

Salomonis Hebr. Regis supellex Romæ ab Alarico capta perfertur Carcassonem in Galliam 343.

Templum à Rege Salomone conditum Borii, urbe Mauris vicina in Africa. Æ. VI. 2. pag. 111.

Salomo Belisarii domesticus & Dux 204. 231. 253. &c. ejus mors 289.

De Samaritanis. Æ. V. 7. pag. 104. seq. Samaritanorum Rex Julianus *Σαράβης* filius A. 35. Justiniani contra Samaritas leges A. 35. 55.

Sampson templum S. Irenes condidit CPoli. Æ. 10. 18.

Saraceni per duos menses anni DEo sacra facientes ab excursionibus 127. 134.

S. Sergii templum. *Æ.* 13. 44. Sergiopolis 99. *Æ.* 44. Sergius Bacchi filius *A.* 18. Cyri frater 287.

Severianus Emesenus Phoenix, Asiatici F. dux 292.

Sibylla *ἑπὶ* latinis verbis: *Africa capta est; Mundus & ejus nate peristis,* ita leg. 324. antrum in quo Sibylla vaticinata; ostendant Cumanis 347. Oraculum Sibyllinum: *Quintili mense Roma nil Geticum metuet* 372. Sibyllina nemo potest intelligere ante eventum, quia nullo scripta ordine 372. seq.

Silverius Episcopus Rom. 339. 347. *A.* 3. 4. in Cretam à Belisario reles. S. Simeonis templum 26. (gatus 347.

Sinaita Monachi, *Æ.* V. 8. In culmine montis Sina *κύπρι διηγεῖς καὶ ἑτέρα ἅψα θεοτέρα νύκτωρ ἀκρόνται; δυνάμιντε καὶ γνάμην πλὴν ἀνδρωπίνην ἐκπλήσονται.* ibid. *ἐνταυθα ποτε φασὶ περὶ ὧν τὰς νόμας πρῶτα λαβόντα ἐξενεγκεῖν.* id.

Stephanus Edesenus Medicus 154.

Symmachus Senator CPol. 276. alius Symmachus à Theodorico injuste occisus. 370.

Tatianus Senator Rom. *A.* cap. 12.

Tatianus Mopsvestenus 110.

SS. Thecla, Theodori, Theodora & Thyrsi templa. *Æ.* 15.

Templa pro Asylo 78. 245. 298. 305. 527. *A.* 11. 29. 48. 50.

Templa à Vandalis profanata Mauri expiant consecrantqve 197. seq. templum ab Arianis ereptum. 227.

Tenichus Architectus navis lapideæ ab Agamemnone dicata *Ἀρτέμιδι Βολοστίε* sive Lucina 629.

Terebinthus Episcopus Neapoleos Palæstinae, Zenone Imp. à Samaritanis truncatus *Æ.* V. 7. pag. 104. seq.

Terentius dux 205.

Theoctistus Medicus 392.

Theodahadus filius Amalafridae sororis Theodorici, *λόγων μὲν λαπίων μεταλαχὰν καὶ δογματῶν Πλατωνικῶν* 313. seq. 323.

Theodorici Regis imago fatidica ex opere Musivo. 369. sq.

Theodoritus *δορυφόρος* 383.

Theodorus *σοφία μηχανικὴ λόγιος ἀνὴρ.* 121.

Theodorus Silentarius *Æ.* IV. 8. pag. 86.

Theodorus Referendarius 145.

Theodosius Eunomianus *A.* 3. Monachus *A.* 5.

Thomas Apameæ Episcopus 113. 114.

In Thule insula festum ante ortum solis qvi XL. dies ipsos latet 423.
incolæ Deos & Dæmones multos colunt *ερανίαις, έγγείαις, θαλασσίαις καὶ ἄλλα δαιμόνια ἐν ὕδασι πηγῶν καὶ ποταμῶν* 424. medullis ferarum nutriunt infantes &c. hominem immolant Marti quem maximum habent Deorum 424.

Timotheus, vide Andreas.

Totilas πῶς ἐς τὴν ὀρχήσαν ἐκ παιδὸς δειδδαγμῆς 653.

Tribonianus qvæstor 70. παιδείας εἰς ἀκρόν ἀφίκετο 71. 75. venalis Ictus leges figebat & refigebat 71. vide & A. 59. ejus adulatio, vereri se agentis ne ob pietatem vivus ab angelis in cœlum raperetur Justinianus A. c. 13. pag. 40.

Tribunus Medicus, qvi Chosroën morbo levavit 160. Palæstinus genere vir λόγιος καὶ πῶς ἐς τέχνην ἰατρικὴν ἐδενός ἦσαν, ἄλλως τὸ σώφρων τε καὶ Θεοφιλὴς καὶ τῆς Ὀπτικῆς ἐς ἀκρόν ἦκων. 590.

S. Tryphonis templum A. 22.

Tusci dediti divinationibus 626. Tusci hominis prasagium ὡς εὖνυχός ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Εἰώμης, in Narsete Totilam vincente impletum 626.

Tzani τὴν δόξαν ἐπὶ τῷ εὐσεβέστερον μετέθεντο ἅπαντες χριστιανοὶ γεγενημένοι 45.

Valentinus Episcopus manibus à Totila truncatus. 500.

Vaticinium puerorum Carthag. τὸ Γ δῶξει τὸ Β, καὶ πάλιν τὸ Β δῶξει τὸ Γ (Gizericus Bonifacium, Belisarius Gelimerem) 226.

Vigilius Episcopus Rom. 500. 501. 548. A. 79. 80. à Belisario promotus, religato Silverio in Cretam. 374.

Xenophon de Cyri institutione. *pref. de Edif.*

Zeno senator CPol. A. cap. 12.

V. PAULUS Cyri Fil. Flori Nepos, a) Nobilitate generis opibusque, & dignitate, (siquidem Justiniani Imp. *Silentiario*

a) Agathias lib. V. pag. 153. ubi de templo S. Sophiæ: εἰ δέ τις ἐθέλοι πόρρω πετυχόν τῆς πόλεως ἀπωκισμένῳ ἔπειτα γινώσκειν σαφῶς ἅπαντα καθάπερ παρῶν καὶ θεώμενῳ, ἀναλεγέτω τὰ ΠΑΥΛΩΙ ΚΥΡΗ ΤΣ ΦΛΩΡΣ ἐν ἑξαμέτροις πεπονημένα, ὅς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα συγῆς ἐπιστάτας, γένεας τε κοσμεῖται δόξῃ, καὶ πλεον ἄφθορον ἐκ προγόνων διαδεξάμε-

stariorum five Secretariorum primicerius fuit) illustris, nec minus ingenii ac doctrinæ laude præstans *Templum S. Sophiæ* hoc est CHristo b) qui DEI Patris Sapientia est, à Justiniano Imp. post Theodoram * conjugem jam extinctam, encæniiis secundis anno Imperii sui XXXVII. c) CHristi 567. CPoli dedicatum, pulcherrima ἐκφράσει, versibus Hexametris (Proœmium jambicis versibus 134. constat) ita descripsit, ut oculis propemodum subjecerit, idque per postremos duos encæniorum d) dies præsentibus Imperatore & Eutychio Patriarcha in domo Patriarchali prælegit, ex quo ipso etiam poemate constat eum fuisse Christianum. Allegatur subinde hæc templi Sophiæ descriptio à Salmasio ad Plinium & Hist. Augustam: is enim A. 1607. è Codice Palatino descripserat. Habuit etiam apographum ex eodem Codice Claudius Maltretus, qui edere promisit præf. ad Procopium. At Philibertus de la Mare, Senator Divionensis Salmasianum *Cangio* transmisit, neque potuit in meliores manus incidere eximium istud antiquitatis monumentum. Hic enim vir doctissimus Græca recensuit atque ex ingenio castigavit ac majoribus lacunis exceptis supplavit, versionemque latinam perspicuam, & eruditissimum de templo Sophiæ Commentarium adjunxit. Paris. 1670. fol. ad calcem Jo. Cinna-

νος, ὁμῶς παιδεία γε αὐτῷ καὶ λόγων ἀσκήσεις διεσπύδατο, καὶ ἐπὶ τοῖςδε μᾶλλον ἤνυχαι καὶ ἐσεμνύνετο. Versus ex hac ephraisi Pauli Silentarii laudat Svidas in ἡρακλ. Cæterum falli eos qui nostrum, Paulum Cyrum Florum appellant, ut præter Vulcanium, Vossiumque Reinesius pag. 471. Var. lect. Cangio & Hanckio pridem animadversum. Iidem verisimiliter conjiciunt, patrem Pauli fuisse Cyrum, Poëtæ Poëtam, cujus Epigrammata quædam in Anthologia leguntur. At Florum hujus Cyri patrem, Pauli avum ægre mihi persvaserim illum esse Florum ἀπὸ ὑπάτων five Consulem Codicillarem, qui eodem Justiniano imperante clauit, & cujus in Novellis atque Codice mentio: paulo enim antiquior Florum quærendus.

b) Procopius in Vandalicis pag. 193. diserte testatur templum μεγάλης Χριστῆ τῆς Θεᾶς apud Byzantinos vocari templum Σοφίας, ταύτην δημαλίσαι τῷ Θεῷ πρέπει τὴν ἐπωνυμίαν ἡγούμενος.

* Paulus Silentarius proœm. v. 59. seq.

c) De tempore dedicatæ post prioris templi conflagrationem à Justiniano ædis Sophiæ & de duplicibus ejus encæniiis, quorum posteriora in annum quintum post trullam Anno 32. Justiniani collapsam incidunt, videndus Cangius in Commentario ad Pauli ἐκφράσιν pag. 528. & Hanckius lib. de Byz. Hist. scriptoribus cap. 6. pag. 165. seq.

d) Durarunt encænia illa per dies XV. factio initio ab XXIV. Decembris.

Cinnami. MS. Vaticanum laudat Lambecius notis ad Codinum, eundem ut opinor Codicem innuens, qui è Palatina Bibl. in Vaticanam est translatus. Sophiæ templum plures descriperunt è veteribus, ut Procopius lib. 1. de ædificiis, Codinus & Anonymi Græci à Combesio, Lambecio & Bandurio editi, è recentioribus præter Cangium illo quem dixi ad Paulum Commentario, & libro tertio CPoleos Christianæ, Grelotius in itinere CPolitano Gallice edito Paris. 1680. 4. è quo plura repetit Bandurius T. 2. Imperii Orientalis pag. 744. seq.

Testatur Agathias e) plura alia poëmata à Paulo elaborata, pulcherrimum tamen esse quod in Sophiam composuit. Ex illis sunt *Epigrammata* Græca complura quæ in Anthologia Maximi Planudæ leguntur, ut dixi lib. III. cap. 28. ubi etiam habes de carmine in *Thermas Pythias*, de quo jam addere liceat, quod idem prodiit Venetiis cum Metaphrasi latina *Claudii Acantheri* A. 1586. & quod in Codice MS. Mediceo scamn. LV. num. 7. cujus apographum fuit inter libros Gudianos, inscriptio Carminis auctorem innuit non Paulum nostrum qui imperitante Justiniano vixit, sed alterum longe juniorem, Paulum Silentiarium clarum temporibus Constantini Porphyrogeniti. Πάυλος Σιλεντιαρίης εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ, ἡμίαιμα δίμετρα πῶς τὴν βασιλεία τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον. Incipit ibidem:

Βάλεῖ μαθεῖν Ἀνγαστ

Κωνσταντῖνε κερτίστ

Θερμῶν ἀπχρον ρεῖμα &c.

THEOPHYLACTUS gente Ægyptius & Petro Ægypti præfecto cognatione junctus, a) ab Clarissimo Hankio

c) Agathias loco laudato: καὶ τοίνυν πεποιήται οἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἀξία καὶ ἐπαινα. Δοκεῖ μοι δὲ τὰ ἐπὶ νεῷ εἰρημένα μείζονός τε πόνη καὶ ἐπισήμης ἀνάπλεα καθεσθάναι, ὅσω καὶ ὑπόθεσις θαυμασιωτέρα. Ejusdem Agathiæ Epigramma ad Paulum Silentiarium, una cum altero quo Paulus ei respondet, legitur in Anthologia Epigramm. Græcorum lib. 7. p. 603. 604. edit. Wechel. ex quibus constat amicos ac familiares inter se fuisse. Meminit hujus Pauli etiam Svidas in Ἀγαθίας. συνήμασσε καὶ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ.

a) τῷ γένει Αἰγύπτιον vocat Photius ex Theophylacto ipso VII. 16. pag. 184. ubi de Nilo fluvio: ἔλκοντες γὰρ γένθ' ἐντεῦθεν &c lib. VIII. 13. pag. 215. Πέτρος δὲ κατ' ἐκείνο καιρὸς τῆς Αἰγυπτιακῆς ἡγεμονίας τὰς ἡμέρας διέθυνεν, ὅς καὶ συνήπλετο πρὸς γένθ' ἡμῖν.

ekio b) (quem & ipse alibi c) secutus sum) patria Locrensis fuisse traditur ex loco parum emendato problematum Simocattæ Phycorum: d) *εἰ δὲ καὶ μητέρα τέχνην ἔπω κεκλήρωμαι, ἀλλ' ἔστι μοι γένος ὅθεν ὑμῖν, καὶ Λόκρος ἔχω πατρίδα, καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος * ἡμέτερα.* At legendum uti in editione Commeliniana rectius expressum esse video: *καὶ λόγος ἔχω πατρίδα.* Hunc Theophylactum Christianum, fuisse ex multis locis ejus Historiarum constat, atqve facile apparebit ex indice scriptorum ab eo laudatorum, quem infra subjeci. Scripsit extremis Heraclii temporibus, cujus Imperatoris aliquoties e) meminit, & quoque memorat belli Persici finem f) quod interfecto Chosroë secundo Hormisdæ F. sopitum est Anno Heraclii penultimo, Christi 628. Præfectum & Tabularium, *ἀπὸ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφεῶν* vocant Photius Cod. LXV. & Theodosius præf. ad excerpta de Legationibus: neutri quidem dicitur *ῥητορικός* aut Sophista, neque additur nomen *Σιμοκάτης* vel *Σιμόκατος*. Eundem tamen esse *Σιμόκατον* cujus *οἰκονομικὴν ἱστορίαν* laudat Eustathius ad vers. 730. Dionysii periegetæ, & ex quo de Sefostri quædam refert Tzetzes Chil. III. hist. 69. quæ in Theophylacti Historia VI, 11, leguntur, certum est, atqve ex styli quoque sophistici similitudine qui in problematis Phycis & in Historia Epistolisque idem est, apparet. Non dubium igitur eundem quoque intelligi à Svida g) cui memoratur *Θεοφύλακτος σοφιστής, καὶ ἐπὶ ὕμνον Σιμοκάτης*, neque alium esse Theophylactum *ῥητορικὸν τὸν Σιμόκατον* cujus exstant Epistolæ. Nec quisquam forte de hoc dubitasset, nisi doctissimo viro Ludovico Antonio Muratorio injecisset scrupulum Codex MStus Mediolanensis Epistolarum Græcarum è variis auctoribus collectus, ut ipsi visum, à Simocat-
to, in quo præter *Θεοφύλακτος ῥητορικός* & *Σιμοκάτης* Epistolas etiam le-

N n

gun.

Libri sti Pars Altera.

- b) lib. de Byz. Historiæ scriptoribus cap. 9. pag. 187.
 c) supra lib. 2. Bibl. Græcæ cap. 10. §. XXVII.
 d) in præmio pag. 2. edit. Commelinianæ.
 e) lib. II. cap. 5. pag. 37. lib. III. cap. 6. pag. 68. lib. VIII. cap. 11. pag. 212.
 f) lib. VIII. cap. 12. pag. 214.
 g) illo quidem loco Svidas Historias à Simocatta scriptas non memorat, sed passim alibi non modo ubi nominatim *Σιμόκατος* ab eo laudatur, sed etiam illo non nominato periodos integras ex Historia Theophylacti descriptas exhibet. Loca in indice utroque annotavit Clariss. Kusterus.

guntur Epistolæ Photii, Theophylacto Ægyptio longe junioris. Sed omnino fefellerunt oculi sui virum præstantissimum, ut ipse non audet diffiteri, h) aut certe Codex Mediolanensis illam Collectionem, in qua Photii fuere Epistolæ, falso ad hunc Theophylactum retulit.

Exstant ejus *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. (ἱστορίαν οὐκ ἀποκρινήν, quoniam non unius Gentis res complectitur, vocat Eustathius loco laudato, & inscriptio Codicis Græci MS. Bavarici quo usus Pontanus, itemque alter Diegi Hurtadi, quem Gesnerus memorat,) *libri VIII.* ab exitu Tiberii II. Imperatoris A. C. 582. extincti usque ad Mauritium Tiberii successorem à Phoca interfectum A. C. 602. Præmittitur Dialogus quo Philosophia & Historia inter se colloquuntur, conquestæ quod sub Phoca ambæ neglectæ jacuerint, cum jam sub Heraclio, favente Sergio Patriarcha iterum utraqve veluti reviviscant vigereque incipiant. Post Phocam cæsum A. C. 610. recitata publice ab auctore pars est hujus Historiæ de Mauritii nece, quam non sine lacrymis populus audivit, ut Simocatta ipse narrat lib. VIII. cap. 12. ubi Monodia etiam sive lamentatio ejus in Mauricium, sed mutila legitur. Primus Græce * ex Codice Bavarico hos libros edidit & versionem notasque addidit *Jacobus Pontanus* S. I. Ingolstadt. 1604. 4. præmissis ante singulos libros argumentis ex Photii h) Cod. LXV. atque sub-

h) Muratorius in *Anecdotis Græcis* pag. 280. præfatus ad Epistolas Græcas Firmi Episcopi ex illo Codice Mediolanensi à se primum editas: *Dixi Epistolas Græcas variorum in unum redactas à Theophylacto fuisse, atque ita visum mihi deprehendere dum essem Mediolani. Nunc suboritur mihi dubitatio, an forte me fefellerint oculi mei. Si enim hic idem Theophylactus est, qui Heraclii temporibus incunte sæculo vulgaris Epochæ septimo floruit, literis que suorum temporum historiam mandavit, quæ Epistolas Photii longe posterioris colligere is potuit? Aut igitur nihil ad illius Codicis Epistolas congregandas Theophylactus contulit, sed ut unus tantum, ex earum Epistolarum auctoribus continetur; aut à Theophylacto scriptore Historiarum diversus est Simocattus. Et illum revera Simocati cognomento non donat Photius, Simocatium autem Suidas nominat, ac nullas ipsius Historias agnoscit.*

* Mirum itaque; *Il. Vossium* p. 245. ad Melam A. 1658. editum, verba quædam Theophylacti ex omnimoda Historia Græce proferentem, addere, lucem illa necdum vidisse.

i) *Jac. Pontanus* contendit Photium non ipsum ex lectione & memoria argumentum librorum Simocattæ exposuisse sed lemmata seu summulas lectionum ab aliquo lectore aut librario inductarum & in vestibulo totius operis ut mos est simulordinatim positas ut invenerit ita in octo fasciculos constrinxisse, ac nihil pane à se animadversum interjiciendo

subjuncto latine Georgio Phranza, de quo infra dicturus sum, & Georgii Trapezuntii Epistola Græce & Latine, quo Jo. Palæologum Imp. hortatur ut ad Synodum in Italia celebrandam proficiscatur. In editione Theophylacti Parisiensi 1648. fol. præter chartæ typorumque splendorem accessit glossarum, seu vocum aliquot explicatio, auctore *Carolo Annibale Fabrotto*. Phranza autem & Trapezuntii Epistola omissa sunt. Quod si nova Simocattæ editio curanda olim sit, non prætermittendæ *Jacobi Kimedonii*, Filii, septendecim licet annos tum vix nati castigationes ad Photii à Theophylacto excerpta, & quæ ex Svida Simocattam subinde vel laudante vel loca ejus describente ad illum emendandum castigandumque facere poterunt.

Martinus Hanckius, accuratus alioqui scriptor p. 192. de scriptoribus Hist. Byz. tradit *eclogas de legationibus* ex Simocattæ Historia esse Græce editas ab Hœschelio, & latine à Cantoclaro versas, sed neq; inter Hœscheliana excerpta *πεὶ πρὸς βεων*, neq; in Cantocлари illorum excerptorum interpretatione, quicquam Theophylacti deprehendere potui. Verum Philippus Labbeus illa Græce & Latine cum laudati *Kimendonii* versione subjecit cæteris excerptis Paris. 1648. fol. quamquam nomen & notæ interpretis ab eo præteritæ sunt. Prodierant porro Græce, & subjecta ad calcem voluminis Kimendonci tum jam in flore ætatis defuncti interpretatione & castigationibus A. 1599. 8. typis Commelianis, ex Andreæ Schotti k) Bibliotheca cum Jani Gruteri præfatione, opuscula junctim Simocattæus in quibus 1) *Διάλογος περὶ τῶν φυσικῶν διαφορῶν καὶ ὑπερβολῶν αὐτῶν* *Dialogus problemata physica eorumque solutiones complexus*, quem cum Cassii 1) iatrosophistæ problematis Græce vulgaverat Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1596. 12. & Græce deinde atque latine cum eodem Cassio recudi curavit *Andreas Rivinus* Lips. 1653. 4.

Nn 2

2) *Επι-*

ciendo, alienum laborem pro suo nobis obtruisse & fucum fecisse. Cum enim lemmata illa nunc imperfecta sint, nunc minus quam pro re contineant, nunc plus contineant, nunc ab ordine rerum narratarum discrepent, nunc falsa sint, hæc omnia vitia in Epitomis Photianis aequè reperiri. Sed quis præstet Photium ex lemmatibus librorum & non lemmatum auctorem ex Photio sapuisse, cum nulla alia quam Photiana argumenta libris Theophylacti præfigenda etiam Pontanus exislimaverit.

k) Puto falli Clariss. Caveum, qui duas editiones laudat Heidelbergensem 1598. 8. & auctiorem curante Schotto Antwerpiensem 1599. 8.

1) De hoc supra lib. 3. cap. 6. §. 38.

2) *Epitome librorum VIII. Historiarum* ex Photii Cod. LXV. & *Excerpta de Legationibus* exterarum Gentium ad Romanos & Romanorum ad exterarum Gentes, de quibus jam dixi.

3) *Epistole Morales XLIX. Rusticæ XXVIII. & Amatoriæ* totidem, quæ una cum aliorum Græcorum Epistolis m) lucem primum viderunt Græce apud Aldum 1499. 4. & una cum Simocatæ quaestionibus Naturalibus Lugd. Bat. 1596. 12. curante Vulcanio, nec minus Græce & Latine cum alia nescio cujus interpretatione recusa in Græcolatina Epistolarum collectione Genevensi, quæ ad Cujacium falso n) refertur, 1606. fol.

Ambigit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. pag. 416. hujusne Simocattæ sit breve fragmentum quo improbantur risus & vociferationes in festis Sanctorum, quod sub Theophylacti nomine latine extat in Bibliothecis Patrum, in Appendice Bigneana Paris. 1579. & A. 1624. T. VI. Colon. T. IV. & Lugd. (non T. 18. ut scribit Clariss. Caveus sed) T. V. p. 1214. Commemoratur Labbeus etiam fragmentum de Nicephoro Confessore, quod nusquam reperio.

Alii Theophylacti.

Fuere & alii Theophylacti, ut 1) Dux & Patricius sub Constantino Copronymo de quo Nicephorus CPol. in breviario Historico pag. 47. 48. 2) Lacapeni F. Patriarcha CPolitanus A. C. 962. defunctus, de quo Cedrenus & Zonaras. 3) Theophylactus Antiochia Episcopus, de quo Theophanes: tum 4) Theophylactus Edessenus presbyter, cujus idem Cedrenus mentionem facit. 5) Theophylactus Monachus, cujus de sobrietate admonitiones breves MSS. Gesnerus memorat, ac deniq; 6) Theophylactus Achridis in Bulgaria Archiepiscopus, A. C. 1070. clarus, quem inde Bulgarianum

m) De illa Epistolarum collectione dixi lib. 2. cap. 10.

n) Isaacus Casaubonus præfat. Opusculorum variorum Josephi Scaligeri Paris. 1610. 4. Quædam sub Jacobi Cujacii, & Ceterum hujus ætatis nominatissimi nomine sunt publicata, de quibus ille εἰς ἐν οὐδὲν unquam cogitavit. Ejusmodi est illa Græcarum Epistolarum latine interpretatio, quam inaudita mentiendi & falsa fingendi licentia Cujacio quidam adscripserunt, & sub tam illustri nomine obscuri cujusdam & mediocriter docti Germani versionem publicaverunt, quum V. C. Franciscus Pithæus, à quo illi habuerunt, eam sepe miti in Bibliotheca sua ostenderit, & Basilea nescio quocasu sibi reperiendam dixerit.

rium & vulgata litera B in V. permutatione *Vulgarium* vocant, ne alios jam memorem, Thomas Aquinas in catena aurea, Jacobus Faber atque Erasmus in Nov. Test. & contra Stunigam, & Melanchthon in Apologia Augustanæ Confessionis artic. 4. p. 157. De hujus scriptis præfenti loco nonnulla subjungam, spicilegium quoddam daturus ad Labbei & Cavei de illo observata. Primo autem loco à me referetur ejus

1.) *παρθεμία βασιλική* sive *Institutio Regia*, ad Constantinum Porphyrogenitum, Mich. Ducæ & Mariæ Augustæ Filium, in duo tributa tmemata panegyricum & paræneticum, quæ & ipsa Corpori Byzantino accenseri solet, licet excusa minore forma, & cum *Petri Possini* S. I. versione, qui Græca ex Codice Mediceo descripsit, vulgata Parisi, typis Regiis 1651. 4. Ex eadem versione prodiit deinde latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XVIII. pag. 563. Denique *Anselmus Bandurius* cum Possini interpretatione eam Græce & Latine iterum vulgavit in Imperio Orientali Parisi. 1711. fol. Tomo 1. pag. 193. & paucas quasdam observationes suas adjunxit, ad calcem Tomi 2. Optat sibi Theophylactus I. 7. *γλυκύτητα* Herodoti & *πυκνότητα* Aristidis. Meminit quoque II. 19. Platonis, Euclidis, Archimedis & Hypsiclis. Laudatur præterea II. 24. ab eo versus Poëtæ Tragicæ quod *πολιὰ* sive canities senum traditur *ἔχεν π λῆ-ζαί τῶν νέων σοφώτερον*.

2.) *Epistola LXXV.* quas è MS. Bibl. Mediceæ descriptas ab Andrea Schötto accepit, & primus cum castationibus suis Græce edidit Jo. Meursius. Lugd. Bat. 1617. 4. Latine convertit *Vincentius Marinarius* Valentinus, cujus versio in Bibl. Patrum Colon. 1622. Tom. XV. edita & Lugd. T. 18. p. 533. recusa hinc inde obscurior est & emendatione indiget, ut Epistola statim prima *ψαράν* redditur *pharorum* pro *sturnorum*. Et Epistola secunda: *sed si hoc in illud aliud πρὸς ἐκείνον*, pro *adversus illum alterum*. Epistolas Theophylacti LIX. è Codice Bibl. Vaticanæ verterat latine Sirmondus teste Baronio ad A. C. 1071. num. 15. & ex illis nonnulla affert idem num. 16. - 22. quæ in Meursianis non leguntur, & ad Annum 1073. num. 83. seq. At quam dat num. 90. seq. ad Annum 1073. est in Meursianis XXVI. Miror autem à Baronio dici Epistolam LXI, cum dixisset universas non plures fuisse quam LIX, itaque alterubi vitium in numeris, quod transpositione unarii admitti facile potuit. Nomina eorum vel certe officia ad quos scribit Theophylactus hæc

sunt : *Adrianus* magnus Domesticus, frater Imperatoris Epist. 24. 30. 34. 43. *Amyrneus* ἡγάρⓈ Φιλοσόφῳ (forte Σπουδαίῳ ex Epist. 49.) 40. *Ancyra* Episcopus 16. *Animus* 19. 21. *Bryennius* gener Imperatoris 31. 41. 50. *Bulgari* 48. *Cæsar* 12. *Camateropolis* 15. *Chartophylax* 35. *Citri* Episcopus 14. 58. 66. *Constantinus Berrbæ Dux*, 68. *Constantinus Ducas* 63. 64. *Coryra* Episcopus 17. 22. 23. *Debra* Episcopus 67. *Doctor magna Ecclesiæ* 36. *Dominus* 62. *Gregorius Camaterus Logotheta & Protosecretarius*. 61. 71. *Gregorius Pacurianus magni Drungarii gener*. 7. *Gregorius Præses Taronitæ* 4. 26. 37. *Incertus* 1. 51. 60. 61. 62. *Joannes Attaliata* 49. *Joannes Grammaticus Paleologi* 33. *Joannes Opheomachus*. 8. 10. *Joannes Pantechna, Magister*. 2. 65. *Joannes Peribleptenus*. 42. 46. *Joannes Philosophus*. 45. *Macrembolita*. 53. *Magister libellorum supplicum* 54. *Mermenitarum Episcopus*. 18. 20. *Michaël Chalcedonis Episcopus*. 27. *Michael Pantechna Medicus Imperatoris* 44. 47. 73. 74. 75. *Nicéphorus Chartophylax* 5. 69. *Nicetas Chartophylax* 28. *Nicetas Diaconus Episcopi Chalcedonis, Theophylacti discipulus* 29. *Nicetas Medicus Imperatoris*. 55. *Nicetas Serrarum Episcopus, Doctor* 19. *Nicolaus Callicles, Archiepiscopus*, 38. 39. 56. 57. *Nicolaus Patriarcha*. 3. *Opheomachus*. 8. 10. *Paleologus*. 70. *Pantechna* 59. 72. Adde supra in *Johannes & Michael. Sebastas Pancurianus* 25. *Semnarum Episcopus* 42. *Theodulus Metropolitæ Thessalonicensis* 11. *Triaditæ Episcopus*. 32. Meminit præterea in his Epistolis *Chryselii Theodori* Epist. 71. (quod nomen in duos diversos homines divellit interpres) *Demetrii fratris* 16. 39. 56. 61. 71. *Gregorii Diaconi* 5. *Malefobes Episcopi*. 32. *Lazari* cujusdamqvem perstringit 41. & 43. *Medeni* 43. *Nicolai* 19. *Pauli* cujusdam 16. & *Petri*, 27. *Pelagonii* 3. 32. *Psellum* laudat 15. & *Sides Metropolitam* 49. *Strombitzes Episcopi* mentio Epist. 32. *Theodosii* 37. *Tornicii* qvem γαμβρόν suum vocat ἐπ' ἀδελφιδῇ Epist. 54. *Carminum suorum* meminit *Theophylactus* Epistola 20. & totius *Bulgarix Archiepiscopum* se cum ista scriberet innuit Epist. 73. ὁ δὲ πάσης βουλγαρίας ἐπίσκοπος, ὃν ὅσοι περ ὀρώσι τε καὶ ἀκούουσιν, ὁιοντα μέδιμοις ἐκμίστρειν τὰς χρυσίνες ἐκδότης ἡμέρας. Passim quoque *Acridæ* sive Ἀχρεῖδ, tibi sedem suam habuit, in his Epistolis mentio, vide edit. Meursii p. 11. 51. 65. 68. seq. 75. 77. 91. 97. seq. 101. Laudantur præterea *S. Gregorius & Basilii* Epistola 5. & 18. *Homeri* versus Epist. 5. 18. 26. 55. proverbium ἐχ' ἔτω μαργίτης εἰμί. Epist. 5. *Hesiodus* 6. *Bacchylides*, *Simonides* & ἡ βοιωτῆ λύγα *Pindari* nempe. 8. *Longini* κρείσας. 18.

ὁ σεμνὸς Θεοκλίδης. 30. proverbium ἐφροντὶς ἰπποκλείδῃ, & Ἀράβι
αὐλητῆς 41. Empedoclis βεγγεῖ ἀνδρόπεωρα. 44. Michæ Prophetæ
locus VII. 12. 19. Epist. 58. λακωνισμός. 62. τὰ Ἐσταγειρίτ. 71.
Atticus Herodis Sophistæ Pater. 71. Ptolemæus Astronomus, Ara-
tus. ibid. Euripidis versus 19. & Aristophanis 19. 27. Lysias 19.
βίβλ. χρυσοστομική. 21. Anacharsidis dictum ad Solonem, Leges ara-
nearum telis conferentis 24. φραγκικῆς διαπορίας ὡς ὡμα. 26. Atlan-
tis columnæ. 30. De Herodis Antipatri crudeli consilio quod paullo
ante mortem cepit, refert ex Josepho Epistola 13. ἀθεῖ. Μαῦματ 7.
23. ὁ μὲν ἀδέωται. Τέρμας. 26. &c.

3) Ἑρμηνεία sive *Commentaria in XII. Prophetas minores*, quæ
dicuntur exstare Græce in Bibliothecis Augustana, Argentinenſi, &
Monachiensi, nondum in lucem prolata sunt, nisi quod in *Haba-*
cucum, *Jonam*, *Naum*, & in *Hoseam* sed capite primo & parte secundi
mutila, latine prodierunt ex interpretatione *Joannis Loniceri* Paris.
1542. 8. 1549. 8. & cum aliis Theophylacti commentariis, Basil.
1554. 1570. fol. *Commentarium ad initium Capitis secundi Hoseæ* Græce
ex apographo *Jo. Andrea Bosii*, qui ex Codice Argentinenſi descriperat,
cum versione sua & notis edidit *Christoph. Henricus Ritmeierus*, Græca-
rum literarum in Academia Julia Professor, Helmſtad. 1701. 4. pagg.
38. In *Hoseam*, *Jeremiam* (puto legendum *Jonam*). *Habacuc*, *Nabum*,
& *Michæam* exstare Græce in Bibl. Regis Galliæ, testatur Labbeus Bibl.
nova MSS. pag. 79.

4) *Commentaria in quatuor Evangelistas* è Chrysostomo & aliis
antiqvis scriptoribus missa in compendium, falli enim eos qui ex so-
lo Chrysostomo contracta putant, docet Rich. Simon qui de his
omnino videndus lib. 3. Hist. Criticæ Novi Testamenti cap. 28.
Latine vertit *Jo. Oecolampadius*, Colon. 1536. 1541. 8. & 1701. 4.
qui ut Codice hinc inde minus integro, sic etiam aliquibus locis
integriore est usus quam qui Græcam editionem postea curarunt Ro-
manitidis typis excusam 1552. * fol. Vide eundem Simonium,
pag. 401. ubi etiam observat Parisienses qui Græce & Latine hæc
commentaria ediderunt Paris. 1631. fol. cum versione Oecolampadii
à Phi-

* Est mihi hæc editio in manibus, neque alia Græca usquam oculis meis occurrit, licet
Gefnerus memorat editionem Græcam Anni 1542, & Caveus Labbeum, qui ex
Fossevino id habebat, secutus addit præterea alteram Anni 1568.

à *Philippo Montano* Armenteriano pluribus locis castigata, atque pridem edita Basil. 1554. * fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. nullos MSS. Codices consuluisse, & Varias lectiones non adeo multas ad calcem adjectas ex *Oecolampadii* versione coniecisse. Possè autem longe accuratiorem editionem adornari collatis quatuor qui in Bibl. Regis Christianissimi exstant Codd. Græcis MSS. quibus possint addi etiam alii, ut *Patavinus* in Bibliotheca Monasterii S. Justinæ, de quo *Montfauconus* in *Diario Italico* pag. 78. & *Vindobonenses* de quibus *Lambecius* lib. V. pag. 47. seq. In *Commentariis* ad *Johannem* quemadmodum & in *Epistolis* Græcæ se Ecclesiæ addictum & Latinis adversarium præbet, unde *Combesius* miratur in *Parisiensis* editionis titulo vocari τὴν ἐκ ἀγίων πατέρων ἡμῶν. Certe in Romana nihil aliud est quam Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἐρμηνεία εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

5) *Commentaria in Epistolas Pauli*, latine primus vertit & Sixto IV. dicata sub *Athanasii* nomine edidit *Christophorus Persona* Romanus, Rom. 1469. fol. recusa deinde Colon. 1531. Paris. 1552. fol. Et *Athanasii* cujusdam *Byzantini Monachi*, qui trecentis ante nostram ætatem annis floruit, plane esse, *Sirletus* confirmavit, atque in ea re non modo tecum sentit, qui *Athanasii* nomine eos *commentarios* citas, sed cum iis etiam qui plurimis abhinc annis constantissime nomen illud agnoverunt semper & libris describendis præponi curarunt. Hæc *Latinus Latinus* A. 1557. ad *Andreæ Masium* T. 2. *Epist.* pag. 58. Post *Personæ* versionem alia adornata à *Jo. Lonicero* est, & sub *Theophylacti* vulgata nomine Paris. 1542. 8. hanc ad Codicem Græcum qui olim fuit *Erasmi* contulit & plurimis in locis emendavit *Philippus Montanus* Basil. 1554. fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. Denique Græca ex Codice MS. *Arundeliano* descripsit *Augustinus Lindselius* Episcopus *Herefordensis*, ex cujus apographo collato cum duobus Codd. *Oxoniensibus*, prodierunt & typographeo *Regio Lond.* 1636. fol. versio autem latina addita est quidem, ut profitentur editores, *Philippi Montani*, (sive *Loniceri* potius, emendata à *Montano*,) verum ubiq; adeo à nobis interpolata, atq; ad Græcorum veritatem revocata, ut (si per operas typographicas licuisset importune festinabundas) minus tedium foret novæ prorsus condenda, id quod committentibus liquebit.

6) Com-

* Ad hanc editionem *Observationes* Latini Latini leguntur in ejus Bibliotheca sacro profana pag. 184. seq.

6) *Commentarius in Acta Apostolorum*, è Jo. Sambuci Codice, Græce cum versione notisque marginalibus Laurentii Sifanii prodiit Colon. 1568. additis Nysseni, Amphiloerii, Cyrilli Hierosol. & Timothei presb. Hierosol. Homiliis in occursum Domini, & Nysseni Oratione de Deitate Filii & Spiritus S. Latine idem commentarius inter alia Theophylacti prodiit ex Sifanii versione Basil. 1570. fol. Laudatur in eo Chrysostomus, Didymus, Severus, Severianus ac Cyrillus.

7) *Commentarium in Epistolas Canonicas*, MS. Græcè in Bibl. Scoriacensi S. Laurentii fuisse testatur Labbeus Bibl. nova MSS. p. 434.

8) *Homilia undecim in totidem Evangelia Officii matutini resurrectionis Domini*, MSS. Græce in Bibl. Vindobonensi. Ἑρμηνεία Κυρῶ Θεοφύλακτος Βεργαρίου εἰς τὰ ἐωθινὰ ἑυαγγέλια. Vide Lambecium lib. V. pag. 191.

9) *Homilia in adorationem veneranda Crucis, medio jejuniorum tempore*, cum versione Jacobi Grefseri, prodiit in ejus Tomo 2. de Cruce pag. 1499. (pag. 384. edit. in 4. Ingolstadt. 1600.) Incipit: τί δαί; ἡμεῖς ὅτι τῷ περὶ κειμένῳ σιγήσομεν ἡνυμῶν;

10) *Ex Oratione ad Nicolaum Diaconum & Castrensem*, nonnulla Græce & Latine affert Allatius contra Hottingerum p. 127.

11) *Homiliam in S. Mariæ præsentationem in templo*, latine à soverfam è Codice Græco Raphaëlis du Fresne vulgavit Franciscus Combesius Tomo VIII. Bibliothecæ Concionatoriæ.

12) *Orationem ad Alexium Comnenum Imperatorem* legit Latinus Latinus atque inde A. 1081. quo imperitare Alexius cœpit, clauisse Theophylactum colligit pag. 184. Bibliothecæ sacro-profanæ. Eadem Oratio Græce MS. exstat in Bibl. Monachiensi.

13) *Dialogus de accusationibus Latinorum* MS. Græce in eadem Bibliotheca. Incertum an ex eodem petita argumenta adversus Latinos de Processione Spiritus S. quæ sub Theophylacti nomine profert Jo. Becus in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 215.

INDEX Scriptorum, aliorumque in Theophylacti Simocattæ scriptis memoratorum.

Numeri soli paginas in Historiarum libris edit. Parisiensis, Qu. pramissum paginas questionum Physicarum edit. Commeliniana, E, numeros Epistolarum denotat.

A Brahamus Judæorum *ωσπάρτωρ* 129.
 Academicorum & aliorum Philosophorum perpetuum bellum, *δ περίπατος πρὸς τὴν σπᾶν ἔχει τὴν ἀμιλλαν, ἡ σπᾶ Πυθαγορείοις συμπλέκεται, Ἀκαδημαϊκοῖς λόγῳ Ἐπικαρείων δ' ἀπένδετα, καὶ πόλεμος τις ἀσίδηρ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται.* Qu. 3.

Ægyptiorum Sacerdotum de Nili originibus sententia 187, de ibidem ovis interficiendis Qu. 17.

Ælianus scriptor Qu. 22.

Agatharchides. vide Anarchides.

Alexander (quæstionum Naturalium scriptor) Qu. 22.

Alexandri Martyris templum 149. 183.

Alexandri Magni votum *ὦ ζεῦ μίξον τι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυσύχνημα* E. 22. ejus bucephalus E. 46.

Alēxandrini septimum à nato masculo diem festum agunt 215.

Anarchides Cnidius 180. sed legendum Agatharchides, ut probe monuit Kimedoncius.

Anaxagoras Physicus 187.

Andreas τῶν πρὸς τὰς ἱερὰς ἀπαρχολεμένων λιπᾶς 208.

Antisthenes & Polycrates loquentes inducuntur in Simocattæ Quæst. Physicis.

Apellis *πίνακες* Qu. 6.

Apollogenes Corinthius. Qu. 2.

Ad Archimedem Procli nomine Epistola Simocattæ 73.

Aristagoras Timoclis F. Qu. 2.

Aristo Physicus, Qu. 2. Aristonis filius Qu. 14.

Σταγειρίτης i. e. Aristoteles 173. Qu. 22.

Autonomi Martyris templum 209. 215.

Ἡκαστὸς πᾶ λέγοντι ἀνδρὸς βαβυλωνίᾳς ἱερομήμοι, μεγίστην ἑμπειρίαν ἀπειληφότι τῆς πρὸς βασιλικὰς διφθέρας ἀναγραφῆς 87.

Turris Babelē coctis lateribus reliquix à Ninive allatæ CPolin. 139.

De Baccho Semeles F. & Pane, Qv. 13.

Cadmus Historicus 186.

Calligraphus quidam Alexandria à statuis sede sua motis monetur de
iis quæ Imp. Mauricio acciderunt 215. seq.

Οὐκ ἀπρονομίαν μυηθεῖς ἢ τὰ χαλδαίων σοφίσματα, Qv. 10.

Οἱ τὴν χεῖραν καὶ μαχάων τεχνώμενοι μελετήματα 38. Qv. 16.

Chosroës secundus, Persarum Rex περὶ τὰς ἀστέρας τῶν χαλδαίων ἐξηγη-
μὲν varia prædicit 139. Ejus Epistola ad Varamum 101. ad
Mauricium Imp. cujus fidei se committit 104. & fit Christianus
103. 122. Crucem auream gemmis ornatam pro victoria vovet
Sergio Martyri 120. offertque 136. Epistola gratias eidem
agit pro impetrata sobole 137.

Christi σωτήριον παῖθ' δι' ἃ τὸν κόσμον εἰσπαίρησας ὁ μοιογενὴς παῖς Θεὸς
ὁ τὴν φύσιν πατρὸς τῷ Πατρὶ καὶ τὴν βασιλείαν ἐμότιμ' 62. τὴν ἐγ-
κύκλιον τῆς ἀναστάσεως πανηγυρίζειν ἡμέραν 62. ἡ μεράλη χριστιανῶν ἐορ-
τῇ, παῖθ' ὅμα καὶ ἀνάστασις ἡ Σωτὴρ Θεός. 181. εἰς τῆς ὑπερ-
κοσμίας Τριᾶδος 212. Infra, imago.

De Cometis diversæ doctorum sententiæ 173.

Κωμωδῶντες ἐμμελῶς τὸ ἀπαύσιον 55.

Crucis signum impressum frontibus Turcarum peste laborantium
133. particula de ligno crucis Christi in hastili aureo, vice ve-
xilli 141.

Μηδὲν ἄγνωστον καλὸν, ὡς ἐμοίγε δε καὶ τῷ κυρηναίῳ δοκεῖ. 1. & Qv. 4.
Aristippum vel Callimachum intelligit.

Cyriacus ἱεράρχης sive Patriarcha CPol. 208.

Cyrus Theodosii Imp. temporibus Consul ἀνὴρ ἀγαθὸς εἰς τὰ μάλιστα
καὶ περὶ τὰς ἐρωτάς τῶν λόγων σάφροσι μανία πνί ἐπεφύκει. 207.
templum S. Mariæ condit CPoli. ibid.

Damascius scriptor. Qv. 22.

Darii Hystaspis, Regis Persarum lex de rerum graviorum admini-
stratione inter septem nobiliores familias dispertienda heredi-
tario jure 87.

David Rex 114. ejus verba Mauricio Imp. usurpata Ἰωυμασὸς ὁ Θεός
ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ 217.

Democritus 188. ὁ Ἀβδηρίτης Qv. 15. 22.

Diogenes Cynicus amat Laidem. E. 60.

Domitianus Melitenes Episcopus 111. 113. 123. Ejus concio Πη-
ρίκι

- νικιⓈ de recepta per Romanos à Persis Martyropoli 114. seq.
 Oratio ad milites 124. seq.
 Τὸ ἀρεστὸς ψυχὴ εἰ πῶ ἀνα Ἡλύσιον ποιητικῶς ἐπειγομένη ἀφικέσθαι χωρίον·
 ἀλλ' αἰσχύνουμι μύθῳ περὶ ἀπληκίλει τ' τῶν θειάμβων τ' ἀξιώμα 39.
 Ephorus Historicus 186.
 Ἐπινίκιον πίνειν 127. convivium Ἐπινίκιον 134. Oratio ἘπινίκιⓈ 114.
 Epistola Petro Duci exercitus in somno oblata : ὁ ΚύριⓈ ἡμῶν Ἰησοῦς
 Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ θεία χάρις, ὁ τῶν Ἐκκλησιῶν πατριάρχης καὶ
 τὰ ἐκλείποντα ἀναπαληρῶν, εἰς τὸ πᾶσι συμφέρειν περὶ τὴν παρῶντος
 τόνδε τῆς νέας (Ῥώμης) δεσποτίαν 204.
 Eunomus Locrensis Qv. 1.
 S. Euphemiae Martyris templum Chalcedone 216. corpus ejus quot-
 annis sangvinem ebullit, quadringentis jam tum annis in mo-
 numento collocatam. id. seq.
 Euripidis versus ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ' ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοτⓈ E. 67.
 Fabula de graculo penni alienis superbiente E. 34.
 Galenus, Qv. 22.
 καὶ γὰρ περὶ Γεωργάφου κηρύττειν Qv. 3.
 Germanus Damasci Episcopus 62. fit Dux militum 64.
 Glyceria Martyris thavmaturgae reliquia 22. templum 144.
 Γολινδὲχ fœmina è Magorum familia, Christianismum amplectitur :
 inde è carcere in qvem Magi eam conjecerant, liberata ab An-
 gelo, miraculis & divinationibus clara 134. seq.
 Gorgias E. 69. Gorgia Filius E. 65.
 Gregorius Antiochenus Episcopus 68. 111. 122.
 Hecataeus 186.
 Hellanicus 186.
 Heraclea Episcopus 22.
 Hermagoras vir eloquens E. 13. ejus filius Nicias. ibid.
 Herodotus 186.
 Hierocles scriptor, Timagenis F. Qv. 22.
 Hippocrates Qv. 16.
 Homeri versus 2. 46. 55. 57. 64. 113. 140. 168. Qv. 17. E. 82. 43.
 49. 40. 25. Ὀμηρικὸν διήγημα in Alcinoi regia 3. ἐκὼν ἀέκοντι γε
 θυμῷ καὶ τλῶ ποίησιν. 197. ἵνα καὶ πνιῇ περὶ τῆς Ὀμηρικῆς τραγωδίας
 καρυκεύσω τὸν λόγον. 205.

Jamblichus. Qv. 22.

Ἰμβρίτης scriptor Qv. 22.

Imago Ἰεανδρική ἀχειροποίητος ἱεροθεῶν πρεσβεῶν ἀξιοθεῖται 34.63.

Joannis Prophetæ & Baptistæ templum 27. 210.

Joannes Patriarcha CPol. 20. 23. cognomento νηστευτής 172. ejus obitus. ibid.

Joannes Rhetor & Legum Rom. peritus 8.

Ὁ τὰς ἰσραήλ μετ' Ὀπμιελίας συγγραψάων 159. οἱ τὰς ἰσραήλ ἄσπερ ἀγάλματα θεῶν πᾶσι τῷ πέμψει τῆς μνήμης γραφῇ περιόρυσσεντες 27. ubi de Scipione.

Judæi in Persia opibus affluentes 129.

Templum à Justiniano ædificatum CPoli, ἐκκλησία μεγάλη 207. 210.

Leonides, Callimachus, Cynægirus viri fortissimi 38.

Lydus Justiniani ætate scripsit de significatione animalium in Nilo ap-
parentium 186.

Lydimachus Phalaridis Filius Qv. 20.

Machaon, vide Chiron.

Magi, supra in Γονδιλέχ. δαυμονίων κάτοχοι 33. 85.

Marcionistarum hæresis Mauricio Imp. impacta 208.

Marias Θεομήτορος πρεσηγορία, tessera militaris Romanis contra Per-
sas 132. Mariæ imaginem veneratus Chosroës, cui illa in
somnia pollicita Alexandri victorias 139. Mariæ Θεομήτορος
templum 202. 207.

Mauricii Imp. annus secundus 180. octavus 69. nonus 140.
decimo nono ipsi Monachus & Herodianus quidam exitium
prædicunt 180. Epistola ad Priscum ducem 150. capite
truncandi vox *justus es Domine & justa judicia tua* 211. preces ad
Christum ut delictorum pœnas in hac vita à se reposceret 212.

Melanippe Diodori neptis. E. 36.

Memphitici Philosophi 189.

Menander Historicus περὶ Φανῆς 10.

Mithras Persarum. 103. 114.

Moses ἱεροφάντης 33. 139.

Naturæ lex φύσεως θεσμός 95. 212.

De Nilo fluvio variorum virorum doctorum sententiæ 186, seq. lib.

VII. cap. 17. Histor.

Oenopides Philosophus 190.

Pani & Nymphis primitiæ gregis sacratæ. E. 29. & 2.

Parrhasii pictoris πίνακες. E. 6.

Patriarchæ CPol. qvem οικουμένης αρχιερέα καὶ πρέσβηρον vocat, ut Philosophiæ peritissimo blanditur. 2. Sergium intelligit.

Pauli Apostoli verba ex Hebr. XI. 3. pag. 23. templum Pauli Cilicis, ὃ κατευαγγελισμένον ἐστὶν ὅλην τὴν οἰκουμένην σχεδὸν τὸ σωτήριόν τε καὶ παρὰ ῥάδοξον κήρυγμα Χρυσῆ Ἰησοῦ ὃ μονογενὲς υἱὸς ὃ Θεὸς, conditum Tarsis ab Imp. Mauricio 216.

Paulinus πλείστης παιδείας μεταληφώς sed Magiæ deditus 22. ejus, filii-que supplicium 23.

Pericles Corinthius Qv. 3.

Plato 173. Qv. 22.

Plotinus Q. 22. E. 1. & 25.

Plutarchus ὁ τῆς Ὀπίσημης πλάττω Qv. 22.

Τίς καὶ πόθεν καὶ πλὴν πίνην 134. Poëtarum de Nilo fabulæ 185. Egyptum & Danaum πολυτεκνοτάτας celebrant Qv. 15.

Polycrates Sofiæ F. Qv. 15.

Priscus Dux, Themistoclis more Ἀθηναίων Ῥωμαϊκῶς 154.

Probus Chalcidensium Episcopus 139.

Proclus scriptor Q. 22.

Proverbia καθεμία νίκη 11. τὸ καθαρόν ὅτι καὶ καθαρόν ἐστὶν ἡμῖν ἐφάψασθαι 22. ἀπληγῶς ὁφθαλμός 179. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα καὶ οὐκ ὀνήζιμα 184. ἀκρόπολις τῶν κακῶν ἢ Φιλαργυρία. 205. ἀδαμάντιον πῖλεμον Qv. 3. ὥσπερ ἐν Σκυθικῇ λαβυρίνθῳ Qv. 4. Φινέως πνὸς καὶ ἀρπυίας λείψανα Qv. 5. ὁ μυθικὸς νάρκισσος Qv. 6. αἰτλαντικὸν ὥσπερ πέλαγον τῆς θεωρίας. id. κορυβαντιῶν Qv. 8. Ἀθηναῖδες γυναικες Qv. 12. ὡς ὁφθαλμῶν ἀπληγώτερα Qv. 14. Φυλικάς ἀνάγκας πέπεικας Qv. 15. εἷα τάνταλοι κολαζόμενοι Qv. 16. Αἰγύπτιον Πρωτεύα ὁ λόγος ἡμῖν ὑποκρίνεται Qv. 18. μυθικὸς κολοῖός Qv. 22. ὥσπερ ἐκ τρίποδος E. 33. λυγκέως ὀξύτερον ibid. ὅρκων τοῖς ἐράων ἐδὲν ἐστὶν εὐχερέστερον. id. πλὴν ὀρέσας μαῖναν ἰοσάν E. 29. Μηδείας καὶ Φαίδρας φοβερωτέρας. E. 24. Midæ fames βρογχοῖς ὥσπερ χροσὶς ἀπαγχομένη E. 19.

Cicada taciturna ὥσπερ τὰ Πυθαγόρεα διδαχθεῖσι δόγματι Qv. 16.

Sergius Martyr 120. ὃν καὶ τὰ Νομαδικὰ πρεσβύειν ἐδὶν αἰῶνα 120. Vide supra, in Chosroës.

Sesostris Ægypti Rex, rotarum currus sui gyratione de fortunæ volubilitate admonetur 159. seq.

Simeon Amidæ Episcopus 34.

Σειρηναία ἀφηγήματα 2.

Slavi Musicæ artis studiosi 146.

Socratem Philosophiæ Regem Thracius ille (i. e. immanis) Anytus perdidit 1. Socrates amat Phryginam E. 60. βίη ἐνέχυρα sive liberos non habuit E. 58. ejus dictum quid si me asinus calcitret? E. 43.

In Sophiæ templo divinum somnium expectat, sed frustra, Mauricius Imp. 140.

Sosipater Hermogenis F. Qv. 2.

Sotion scriptor Qv. 22.

Tavgastensium Princeps vocatur Ταῖστον h. e. filius DEi 176. Tavgastensibus Θρησκεία ἀγαλματά, νόμοι δὲ δίκαιοι, καὶ ζωφροσύνης ἐμπλεως ὁ βίβλ. αὐτοῖς. id.

Thales 187.

οἷά τις Θεανῶ ζωπῶσι τὰ ἀρρήτα Qv. 17.

Theophrastus ἡ τῆς γνώσεως ψάλασσα Qv. 22.

Theopompus 186.

Thucydides 186.

Τιμῶσιν οἱ Τέρκοι λίαν ἐκτόπως τὸ πῦρ, αἴερα δὲ καὶ ὕδωρ μετατρέχειν, ὑμνῶσι τὴν γῆν, προσκυνῶσι δὲ μόνως καὶ θεὸν ἐνομάζουσι τὸν πεποιηκότα τὸν ἑρᾶν καὶ τὴν γῆν. τέττω θύειν ἵππους καὶ βόας καὶ πρόβατα, ἱερεῖς κεκτημένοι οἱ καὶ τὴν μελλόντων αὐτοῖς δοκῶν ἐκτίθεσθαι παραγορεύουσιν 176.

τὸ τρισάγιον λέγει, ter sanctum Numen 11.

Varami Tyranni ad Chofroën Hormisdæ F. Epistola 100.

Xenophon 186.

VI. NICEPHORUS CPolitanus Patriarcha in locum

Tarassii A. C. 806. creatus & A. 815. ob propugnatum imaginum cultum depositus, atque inde Homologeta sive Confessor Græcis dictus in monasterio A. 828. decessit. De quo Menæa 2. Junii, Ignatius Diaconus CPol. in vita (quam ab Allatio acceptam Combesius communicavit Herschenio, à quo edita Græce & Lat. in Actis Sanctor. 13. Mart.) & Martinus Hanckius de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap.

1. cap. XII. Dissertationem de ejus scriptis cum Catalogo MSS. Bibl. Regiæ Parisiis editurum se recepit V. C. Jo. Boivinius, thesauri illius vere Regii custos dignissimus. Novam etiam operum Nicephori hujus editionem expectamus ab *Anselmo Bandurio* Ragusino, presbytero ac Monacho Ord. S. Benedicti è Congregatione Melitenfi. Confer quæ infra cum Lectore communicabo *conspectum Operum S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ propediem duobus Tomis edenda sunt, & quorum pauca hætenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, notis ac octo dissertationibus Criticis, dogmaticis & Historicis.* Paris. 1705. 12. & Memorias Trevultinas illius Anni mense Augusto pag. 1461. Editorum ejus scriptorum recensione quæ occurrit apud præstantissimum Caveum, pauca hæc habeo quæ addam :

1.) *Breviarium Historicum* à Mauritiî nece Anno Christi 602. ad Annum Christi 770. sive Leonis IV. & Irenes nuptias legit laudatque Photius Cod. 66, idem nec plenius evoluisse se innuens quam à Petavio Paris. 1616, 8. cum versione & notis editum & deinde inter Byzantinæ scriptores Historiæ 1648. fol. fuit recusum & Theophylacto Simocattæ solet subjici. Adjunxit Petavii Nicephori Gregoræ fragmenta p. 240 - 257. in antiquioribus edit. omissa. Gregorii præterea cognomento Figuli, Taurominitani in Sicilia Episcopi Homiliam in indictionis sive anni principium. p. 258 - 285. Sequitur Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro qui inscriptus est βασιλικός, & aliis junioris ætatis monumentis p. 286 - 309. Indiculus Metropolitanarum sedium * CPolitano Patriarchæ subjectarum p. 310 - 313. Georgii Pachymerii fragmenta Græce, quæ in Augustano Codice MS. deesse Hieron. Wolfius in synopsi libri V. monuerat, p. 315 - 407. Libellus Hippocratis περὶ τῶν φαρμάκων καὶ αἰτιῶν primum editus ex Codice Cujaciano, Græce pag. 408 - 410. Ac denique Nicephori Patriarchæ CPol. *fragmentum de Constantini Copronymi vita & exitu*, ex Theophanis Chronographia depromptum Græce & Lat. post Petavii notas pag. 206 - 218.

2.) *Chronologia Compendiaria* ab Adamo ad Auctoris ætatem, de hac dixi superiore capite §. 39. pag. 153. seq.

3.) Ex

* Confer indicem similem in jure Græco Rom. Freheri pag. 244. seq.

3) Ex Nicephori CPol. *antirrheticis tribus adversus Mamonam.*

& *Iconomachos* opuscula quatuor latine ex Turriani versione divulgavit H. Canisius T. 4. Antiqu. Lect. sed passim infeliciter, cum non conjungenda hinc inde connectat. Recusa sunt T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 89-98. Colon. 1618. T. 9. & parte altera Tomi IV. Paris. 1654. Ex libro 2. & 3. duo fragmenta ejus quibus Asterii Amaseni dicta vindicantur, Græce & Lat. dedit Combesius Auctar. novo Bibl. Patrum T. 1. p. 267-280. Paris. 1648. Integrum opus, nec levi damno Christiana rei ac literaria (judice Combesio) delitescens habetur Græce in Bibl. Regis Galliarum sub nomine Theodori Grapti, quo titulo deceptus Nicephorus Gregoras. Sed in Bibl. Colbertina ejusdem antiquitatis Codex, teste Boivinio, recte id tribuit Nicephoro Gregoræ. Vide! Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 793. seq. 1678 2° caput 51. laudat Allatius p. 159. contra Hottinger. Ex libro 2. fragmentum de sex Synodis Græce & Lat. edidit Combesius T. 2. Auctar. novo Bibl. Patrum Paris. 1648. p. 603-610. recusum latine in Bibl. Patrum Lugd. T. 14. p. 97. Habeo, inquit in Bibl. Concionatoria A. 1662. idem Combesius, *que justum volumen impleant, nec tamen integra, dilapsis quandoque foliis: - - expleat forte Petri Segvierii Franciæ Cancellarii scriptis satis charta bombycina codex. Alia offerebat Allatius &c.* Confer Combesii Origines CPolitanas pag. 184. qui pag. 159. seqq. Græce & Latine ex vita Nicephori à Theodoro Grapto scripta edidit ipsius *disputationem de imaginibus cum Leone Armeno Imp.* Paris. 1664. 4.

4) *Stichometriam librorum sacrorum*, Chronographiæ subjici solitam, Græce una cum versione latine Anastasii habes in operibus postumis Petri Pithœi, Paris. 1609. 4. pag. 14. seq. Inde eam recudi curavit in Criticis sacris Anglis (apud Batavos & Francofurti recusis) Johannes Pearsonus. Nicephori esse negat idem vir doctissimus in Vindiciis Ignatii part. 1. pag. 33. seq. & sane videtur Nicephoro antiquior esse, libros enim recenset eodem ordine quo in calce synopses Athanasianæ leguntur, etsi ibi in editis *συχων* enumeratio est omissa. Chronographiæ Nicephori MS. Codex Græcus cum subjectâ stichometria, sed quam Camerarius omisit, exstat Jenæ, ut alias Bibliothecas Galliarum, Angliarum, Italiarum præteream. Alias *συχμετρίαις* & indiculos librorum sacrorum è MSS. Codicibus vulgare Cotelarius,

Pp

rius,

rius, Carus, Jo. Morinus, Rich. Simon, Laurentius Zaccagnius & Humfredus Hody ut dictum à me est lib. IV. cap. 5. pag. 223. De Codice illo Jenensi, qvo olim usus Camerarius, vide Jo. Andreæ Bosii ad Reinesium Epistolas pag. 361. 362.

5) *Confessio fidei ad Leonem III. Papam* latine ex veteri interpretatione, qvam *Anastasi* Bibliothecarii esse putat, vulgata à Baronio ad A. C. 811. n. 20 - 43. Sed versio in edit. Græcolatina Commeliniana inter Acta Synodi Ephesinæ est *Theodori Peltani* S. I. Heidelberg. 1591. fol. pag. 342. Lat. & Græc. p. 303. Cum eadem Peltani versione legitur post Jo. Zonaræ Commentar. in Canones Concilior. Paris. 1618. fol. pag. 760. & in Collectione Concilior. Labbeana T. 7. pag. 1205.

6) *Νικηφόρος ὁμολογητὴς* *Canones Ecclesiastici XVII.* in libro secundo Juris Orientalis ab Enimundo Bonafidio Paris. 1583. 8. editi pag. 18. Græc. & Lat. p. 105. Atq; in Græcolatina Marqu. Freheri editione Francof. 1596. fol. p. 195. seq. tum T. 7. Concilior. Labbei p. 1297. & latine in appendice ad Bibl. Patrum Paris. 1579. & tomo VI. edit. Paris. 1654. Cæterum apud Zonaram, ubi illos exstare scribit Caveus, & qvi Catalogum Bibl. Barberinæ concinnavit, reperire haud potui. Ex his 2. 3. 4. 9. 12. & 16. non comparent inter *canones* illos XXXVII. qvos Græce & Latine edidit Cotelierius T. 3. monument. Eccles. Græcæ pag. 445. seq. à qvo pag. 451. seq. alias adhuc novem *Ἀγία τὰς Εὐκκλησιαστικαῖς* publicatas habes ex collectione quæ complectebatur canones LXVI. Nam & Michaël Glycas p. 294. quingvagesimum primum laudat, & Cotelerio p. 652. observante ab aliis plures ab aliis pauciores clari illius Patriarchæ ac confessoris, qvo ipsis visum fuit, ordine ac modo colligi canones contigit. Eidem etiam, Cotelerio debemus p. 453 - 463. *Epistolam* Nicephori, *responsiones ad 17. capita* ab Hilario & Eufratio proposita complexam. *Expositionem fidei* MS. memorat Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 88.

Idem qvoq; fuerit cum nostro *Nicephorus Chartophylax* magnæ Ecclesiæ CPol. si verum est qvòd notatur in Orthodoxographis, à Chartophylacis munere pervenisse ad Episcopatum Ecclesiæ CPolitanæ. At circa A. C. 560. vixisse tunc non potest, nullus enim illis temporibus Episcopus sive Patriarcha CPol. Nicephori nomine. Verum pul-

pulchre cum illa sententia congruit quod à Clariss. Caveo Nicephorus Chartophylax videtur claruisse circa A. C. 801. Patriarcham enim creatum A. 806. jam à me annotatum est. Sed vicissim exstant ad Nicephorum Chartophylacem interrogationes MSS. Maximi Monachi. Vide Lambec. lib. VI. pag. 56. Qui Maximus si idem sit cum Confessore A. C. 862. defuncto, etiam Nicephorum hunc ad sæculum septimum referri atq; à Patriarcha distingvi oportet. Ut sit, Nicephori Chartophylacis *fragmentum ex Epistola ad Theodosium* Monachum Corinthium *de ligandi solvendiue potestate*, latine legitur in Orthodoxographis A. 1555. p. 936. & A. 1569. pag. 74. & ad calcem Philastrii, Basil. 1539. 8. pag. 404. seq. atqve in quibusdam Bibl. Patrum editt. ut Lugd. T. XII. pag. 547. & Colon. T. VII. & Paris. 1589. 1654. T. 3. *Epistola duæ* ad eundem Theodosium de quaestionibus quibusdam, Græce & Latine exstant in jure Græco Romano Freheri pag. 341 - 344. & in editione Bonifidiana Græc. p. 197. & Lat. p. 233. Occurrit etiam latine in Appendice ad Bibl. Patrum Bigneana A. 1579. & in cæteris quas jam memoravi Bibliothecæ Patrum editionibus.

Vita Dionysii Areopagitæ, quæ Nicephoro CPolitano tribuitur in Catalogo Barberinæ Bibl. & exstat in edit. Dionysii Corderiana T. 2. pag. 204. petita est ex libro 2. Nicephori Callisti Hist. Eccles. cap. 20. Quemadmodum scholia in Synesium eidem Nicephoro CPolitano adscripta in eodem catalogo, constat esse Nicephori Gregoræ.

Alius fuit NICEPHORUS Presb. magnæ Ecclesiæ S. Sophiæ CPoli, cujus *Vita S. Andrea* cognomine *αυλῆς* sive *simplicis* scripta post sæculi decimi medium, quæ Græce è MS. Vaticano & Mazariniano cum Conradi Janningi versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 28. Maji T. 6. & centum amplius paginas complet. Habetur & MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Nesselium parte V. pag. 173. Andreas vero iste non fuit sub Leone Thracæ sec. V. sed Leone sapiente, & deinceps, Sec. X. ut Janningus animadvertit. Allegat MS. Cangius ad Zonaram pag. 29. & alibi.

Alius quoque NICEPHORUS II. *Patriarcha CPolitani* post Arsenium, antea Ephesinus Episcopus, clarus sub Michaële Palæologo circa A. C. 1259. Incertum huic ne tribuendum *Onirocriticon*, quod sub Nicephori CPolitani Patriarchæ nomine versibus jambicis fertur,

& ex Aframpſycho, magnam partem eſt deſcriptum, de quo dixi lib. 4. cap. 13.

Alius denique NICEPHORUS *Philofophus & Rhetor* CPoli, qui Oratione funebri celebravit *S. Antonium* cognomine *Cauleam*, Patriarcham CPolitanum, A. C. 895. deſunctum. Exſtat λόγος ille ἱερωτικὸς Latine apud Surium & Bollandum ad XII. Febr. Græce MS. in Bibl. Cæſarea Vindobonenſi, & fortaffe in aliis.

Juvat hoc loco alios etiam referre Nicephoros, in quibus primo memorandus loco:

NICEPHORUS GRÉGORAS, Byzantinus, Palamitarum ſtrenuus adverſarius, in Synodo CPol. A. 1351. à Calliſto Patriarcha * cum cæteris Acyndini ſectatoribus damnatus, in Monafterio conſenuit, obiitque poſt A. C. 1359. in quo deſinit ejus Hiſtoria. Vitam poſt Martinum Hanckium pag. 579. ſeq. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. diligentiffime deſcripſit Jo. Boivinus V. C. eamque Hiſtoriæ Nicephori præmiſit, elogia etiam quamplurima præfixit & Catalogum ſcriptorum editorum ineditorumque à Bernardo de Montfaucon Româ ad ſe tranſmiſſum, quem hoc loco integrum inferere juvat.

Scriptit Gregoras per multa variæ eruditionis opuscula; quorum pauca typis mandata; pleraque autem extant Manuſcripta in Codicibus Vaticanis, Cæſareis, Scorialenſibus, Barocciſ, & aliis multis, ut Regiosileam: quædam item videatur temporis longi injuria interciſiſſe. Eorum fere omnium notitiam dabit Index uberrimus ex R. P. D. *Bernhardi de Montfaucon* ſchedis, Roma ad Boivinium tranſmiſſis; & ex variis Codicum Manuſcriptorum Catalogis concinnatus. Hunc tu quæſo Indicem, B. L. quantumvis longum, totum oculis percurrere. In tanta librorum copia, quot hic videbis enumeratos, erit credo aliquid quod ipſo argumeto placeat; quod amiſſum doleas; quod ex Bibliothecarum pulvere erui cupias. Erunt etiam aliqua fortaffe, quorum jacturam facile feras. Mihi quidem librorum Catalogos perlegiſſe hoc ſæpe jucundum fuit, quod ex iis intellexerim, deſſe mihi multa, vel inutilia, vel etiam mala.

Opera Biblica.

1. De meſſura Arcæ Noæ, ex Origene. Cod. Barocc. 48. 19.
2. Ex Prophetis majoribus & minoribus dicta excerpta, cum Prologo,

* Tomum illius Synodi edidit Combefiſius in Auctario noviff. T. 2. p. 135. ſeq.

go, & commentariis. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174;
Vide & indicem Prologorum inter opuscula Rhetorica.

3. *Ἀρίστη Ἱππολὺθι Θεῶν πινῶν ῥήσεων ἔ μακαρίου καὶ γενναίου Ἰωβ, ὁ μ-
βαλλομένη παντὶ χειριστῶν εἰς ὠφέλειαν.* Optimus delectus sacra-
rum quarundam sententiarum beati, & fortis Jobi, cuius
Christiano utilissimus. Initium, καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ
ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παρῆσθαι ἐνώπιον ἔ κυρίου Cod. Cæsar,
Vindobon. Theolog. 174.

Dogmatica.

4. Antirrhethici & Steliteutici priores. Scripserat Gregoras libros in
Palamam Antirrhethicos, antequam a) Cantacuzenus Im-
perio potitus esset, ut ipse testatur, Historiæ libro XXV. (b)
Eos decem fuisse indicat hoc programma, Codici Vaticano
præfixum: *πίναξ τῶν ἐκλεγέντων ἐκ τῆς καθόλου ἱστορίας Ῥωμαϊκῆς λό-
γων τοῦ γρηγορίου, καὶ σωτηθέντων ἐνταῦθα τοῖς ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ αὐτῷ ΔΕ-
ΚΑ* (c) ANTIPHTIKOIS. Id est: Index librorum Gregoræ ex
generali historia Romana selectorum, & cum DECEM ejus
PRIORIBUS ANTIRRHETICIS hic conjunctorum. At in
Colvilliano Scorialensis Bibliothecæ Catalogo d) (qvi in
Mediolanensi sive Ambrosiana exstat Manuscriptus) indicantur
tantum tres Steliteuticæ in Palamam, cum selectis Historiæ Ro-
manæ decem libris conjuncti, idque in duobus Codicibus; quo-
rum numeri sunt V. H. 19. & I. A. 4.

5. Antirrhethici posteriores. (e) Scripsit Gregoras libros decem
Antirrhethicos in Tomum Palamiticum, A. C. MCCCCLIII.
quos statim post Tomum promulgatum minatus erat se editu-
rum, ut constat ex his Agathangeli verbis: (f) *ὡς εἰς ἀπειλῆς
ἀνήνεγκας σχῆμα λόγους ἀντιρρητικούς καταλύειν τὸν πόμον, ὃν αὐτοὶ νεω-
στὶ καὶ λάθρα σωθέναι πολυμήκεσαν.* Id est: Minatus es, te eo-
rum Tomum orationibus Antirrhethicis refutaturum; eum scili-

P p 3

cec

a) h. e. ante annum MCCCXLVII.

b) Eorundem meminit Hist. lib. 18. c. 7. f. 2. lib. 23. p. 697. lib. 24. p. 708. & 713.

c) Ita Cod. Vaticani titulus. At illi libri in Codice ipso desiderantur.

d) Cujus partem ex MS. Bibliothecæ Ambrosianæ Codice descriptam, cum Boivinio
communicavit Nobiliss. Vir Friedericus Rossgardius,

e) de quibus Boivinius in Gregoræ Vita,

f) quæ apud Gregoram leguntur, Hist. lib. XXV.

cet Tomum, quem novissime & clanculum ii componere ausi fuissent. In Colvilliano Catalogo hi quoque Antirrhetici indicantur g) (sed octo tantum) cum hac inscriptione: λόγος ἀντιρρητικοῦ καὶ Ἱ Παλαμικοῦ τῆμου. Orationes antirrheticae contra Tomum Palamicum. Additur, ὃ ἡ δεσμοφύλακας ἐνταῦθα λαθὼν, καὶ ἐξελθὼν καὶ Διαλεξιμῶν αὐτῷ Ἀγαθᾶγγελος, τῶν πάλαι φοιτητῶν καὶ φίλων ἐστὶν εἰς, ὡς οὐ πλατυτέρως εἰρηται ἐν τῷ κδ. λόγω τῆς ἱστορίας αὐτοῦ. Agathangelus autem ille, qui clam custodibus ingressus cum eo in his Dialogis colloquitur, veterum discipulorum, & amicorum unus est, de quo fusius differuit Hist. lib. XXIV. In hos posteriores Antirrheticos Philotheus Patriarcha libros duodecim edidit, qui exstant in Bibliotheca Regia. N. 1996.

6. Dialogus, cujus titulus: τίνα δῆποτε ἄρα θεὸς τὸν ἄνθρωπον τῷ δεξιῷ ἐποίησεν, ἥτοι θνητὸν, ἥτοι ἀθάνατον; Quem initio DEus hominem creaverit, mortalemne, an immortalem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174. Lambec. V. p. 288.
7. Quaestio soluta: Græce inscribitur Πίλις, ὡς ἡ πύλη χάριν ὁ ὑμνωδὸς ἐνδοξοτέραν τῶν Σεραφίμ τῷ θεοτόκον ὑμνήσας, διὰ τῆς προσθήκης αὐτῆς ἡ ΔΕΥΤΕΡΩΣ, ἀνυπερβόν τὸ συγκεκλιμένον ἐποίησε. καὶ ὡς τίνα ἡ δόξαν ὁρῶν, ταύτη τὸν ὕμνον ἐξύφηνεν. Quare auctor Hymnodiarum, postquam Deiparam Seraphinis gloriosiores cecinit, addito deinde adverbio INCOMPARABILITER, incomparabile esse statuit id, quod comparatum cum alio fuerat: it. ad quam opinionem respexerit, cum hunc Hymnum composuit. Eodem Codice Cæsar.
8. Dogmaticæ disputationes variæ, passim in Historiæ Byzantinæ libris dogmaticis,

Euchlogica.

9. Ἐυχαι, seu Precationes.

- a) Ad CHRISTUM, & ad Beatam Virginem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.
- b) πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς ἀπὸ μητροπολίτου ἄρτι χειροποιηθέν. Ad Imperatorem, * ex persona Metropolitani recens inaugurati. Initium, ὁ μέγας, καὶ ὑψηλὸς Cod. Vatic. 1086. fol. 214.

c) ὡς

* Vel: de Imperatore.

- c) ὡς δὲ ἀπὸ μητροπολίτου, ἄρτι πρῶτον εἰσερχομένου εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὴν μητρόπολιν. ex persona Metropolitanī, eam quā ip̄si obtigit Metropolin primum intrantis. Initium, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ibid. fol. 215.
- d) Ἐἰς βασιλείαν, ὡς δὲ ἀπὸ μητροπολίτου, ἄρτι χειροποιήθηντ ad Imperatorem, vel de Imperatore, ex persona Metropolitanæ modo electi. Initium ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς &c. Ibid. fol. 216.
- e) Ἐκφωνηθεῖσα, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Ἐφεζὸν εἰσόδῳ ἡμῶν. * pronuntiata super auctoris in urbem Ephesum ingressu. Initium, ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιον &c. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.
- f) Ἐπὶ θεμελίῳ οἴκου καὶ πόλεως. In jaciendo fundamento domus, vel urbis. Initium: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν νοερὰν &c. Ibid.

Philosophica.

10. Σύνταγμα συνοπτικὸν Φιλοσοφίας. Philosophiæ Compendium. Non liquet an sit Nicephori Gregoræ. Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus qvi in Bibl. Reg. asservatur. fol. 5. 6.
11. Dialogus inscriptus, ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΣ, ἡ περὶ σοφίας. Florentius, s. de Sapientia. Initium, πόθεν ἡμῖν ὁ καλὸς Φλωρεντίας; Cod. Reg. 3284. It. Vat. 1086. De eo Dialogo Gregoras ipse Hist. Byzant. Lib. XI. cap. 10. sect. 2. Lambec. V. p. 289.
12. Ὅτι οἱ πρὸς ὀπίσταν σοφίαν ἐρχοσάντες οὐ δικαίως ἀνὴρ σοφοὶ λέγοντο, ὑποκριτὰ ἢ μάλλον τῇ ἀληθείᾳ τῆς οὐτως σοφίας. Qvi alterutri (sacra & profanæ scil.) sapientiæ studuerint, eos non jure sapientes dici, sed potius imitatores reipsa ejus, quæ vere sapientia est. Initium: μέγα μὲν ἀνθρώποις σοφία. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.
13. Περὶ τῶν Πρὶλαμβανομένων οὐκ ὀρθῶς καὶ νέων καὶ παλαιῶν σοφῶν. ** De illis, qvi recentiores & antiquos sapientes non rectè comprehendunt. Initium, λόγῳ ἐξαναστίντας ἱναὶς τῶν, ὡς οὐκ ἐφαζι βρενδυόμηναι, τῶν (an τί;) πάντα εἰδόντων. Eod. Cod.

16. Ad

* Videndum, utrum ea precatio sit Gregoræ, an Ephesi Metropolitanæ.

** Incertum utrum Gregoræ, an Maximi Planudæ.

14. Ad eos qui Fatum statuunt. Indicatur à Possévino in Apparatu sacro. Fortasse ea est Oratio, quæ exstat libro XXVIII. Hist. Byzant. cap. penult.
15. Ad Logothetam de magno pisce, & aliis animantibus. Possévin. in Apparatu sacro.
16. Utrum bruta sint ratione prædita. Catalog. Biblioth. Barocc. N. 48.
17. Visionem non fieri extra mittendo. Ibid.
18. Aerem non esse natura frigidum. Ibid.
19. De fluviis & mari. Ibid.
20. De sole, an sit natura calidus. Ibid.
21. Utrum * anima sit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.
22. Relata esse simul natura. Ibid.
23. Terram esse natura siccam, & sphaericam. Ibid.
24. Numerum septenarium multis nominibus sacrum esse. Ibid.
25. Dialogus Φιλομαθῆς, ἡ περὶ ὑβελιστῶν. Vide Indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Astronomica.

26. Πρὸς τινα Φίλον, περὶ τῶν ὑβελίζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Ad amicū quendam, de iis qui Astronomiā insolenter obtrectant. Ita Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus. At in Codice Vatic. 1086. fol. 128. Epistola extat, τῷ μητροπολίτῃ Ἀπεφ, περὶ τῶν ὑβελίζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Initium, τί πῃ ἄλλα ἀπαρορθεύουσιν &c. Vide indicem epistolarum, infra.
27. Epistola ἀνεπίγραφε, Initium, ὅιον Ἐυαδίας περὶ τὸν αἶρα χεθεΐσης. Cod. Vat. 1086. fol. 204. Vide indicem Epistolarum.
28. Epistola, πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου, Παρακλητική περὶ ἀστρονομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri, exhortatoria, (an consolatoria,) de Astronomia. Epistolam hanc, ut indicatur in Catalogo Morelliano, operi Astronomico Theodori Metochitæ, Magni Logothetæ præfixam fuisse apparet. Exstat Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7. oratio ad Magnum Logothetam hoc titulo, συμβουλή μὲν τῷ παρακλητικῶς. At eadem in Cod. Vat. 1086. fol. 123. inscribitur, τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ Παρακλητικὴ περὶ ἀστρονομίας. Initium utrobique, εἰ μὲν ἐπί-

σις

* Gregoras, teste Possévino, scripserat quædam in Aristotelem.

σης ἀπαρῖν ἅπαντα &c. Fortasse hæc oratio eadem est, atque illa indicata à Morello Epistola.

28. Adde Epistolam, τῇ χειρολογῶν, quæ & ipsa est de Astronomia. Vide infra, in indice Epistolarum.
29. Πῶς δὲ κατασκευάζειν ἀστρολάβον. Quomodo Astrolabum construere oporteat. Catal. Morell. fol. 26. It. Cod. Reg. 2737.
30. Πῶς δὲ * κατασκευάζειν τὸ ἐν ἀστρολάβῳ ἀράχνην. Quomodo Aranea in Astrolabo construenda sit. Ibid. it. Cod. Reg. 2737.
31. Περὶ τῆς ἐν ὑπὸ πλάνῳ καταγραφῆς τῆς ἀστρολάβου, περὶ τοῦ πᾶσι φίλου. De Astrolabi † in plano delineatione, præfatio ad amicum. Ibid. fol. 27. It. Cod. Reg. 2737. fol. 105.

De Paschate & Calendarii Correctione.

32. Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Ἰωσήφ, περὶ τῆς πάσης, ἀποδείξις ὅπως ἐσφαλῇ πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως δὲ ποιῆται τὸ τῶν διόρθωσιν. Ad reverendum Josephum, de Paschate, ut jam pridem in eo erratum sit, & quomodo corrigi debeat. Initium, ἐπειδὴ μοι φίλος ἐστὶ τῶν πάντων. a) Exstat in Cod. Vatic. 1086. fol. 57. & editus est Hist. Byz. lib. VIII. cap. 13.
33. Adeundem, ut videtur, de eodem argumento. Initium, αἱ δὲ ὑμεῖς πῶς φροντίζετε, εὐελπίδης φησὶ πρὸς τοὺς σφώτερους. Cod. Vatic. 1086. fol. 79.
34. Τὸ διορθωθὲν παλαιὸν ὑπὸ Νικηφόρου Φιλοσόφου τῆς Γρηγοριᾶς περὶ τοῦ καὶ Ἄργυρος ἐν τῇ ῥηθίσει μεθόδῳ διαλαμβάνει. Paschalion à Nicephoro Gregora Philosopho correctum; de quo Argyrus in methodo supra dicta b) loquitur. Exstat in Uranologio Petaviano. Vide & Catalog. Morel. fol. 26.

Qq

Histo-

Libri scti Pars Altera.

* Recensetur à Ph. Labbe, in Bibliotheca nova, Nicephorus in Ptolemæi libros, cum Aristoxeno & aliis, sed is, ut puto Nicephorus Bryennius est, non Gregoras.

† Nicephori Astrolabus latine ex interpretatione Georgii Vallæ prodiit Paris. 1557. 8.

a) Idem est initium Dialogi, qui inscribitur διὰ λόγου δεύτερου. Vide Miscellaneorum indicem infra.

b) Nempe opusculum illud subjunctum est Isaaci Argyri libro.

Historica, & Vita Sanctorum ac Virorum illustrium.

35. *Libri duodequadragesima Historiæ Byzantinæ*, in quibus nonnulli merè dogmatici. Ex iis Libri undecim * priores editi sæpius.
36. *Oratio encomiastica*, prolixa & elegans, in *Imperatorem Constantinum Magnum*; dignissima (inquit Nesselius) ut supplemento corporis historiæ Byzantinæ aliquando inferatur. Cod. Cæsar. Hist. 104.
37. Ex Eusebii *Historia Ecclesiastica*. Cod. Cæs. Theolog. 174.
38. De *vita, & moribus, & conflictu S. Patris Michaëlis Syncelli*. Initium, ἰὸμϞ οὐτϞ ἡγήσε πάλα παρ' Ἑλλή, καὶ μέγα τῷ χρόνῳ τὸ κράτϞ εἰλήφει. Leo Allat. de Symeon. pag. 100. (& de Synodo Phot. p. 542. ubi etiam Martyrium S. Quadrati à Gregora scriptum laudat.)
39. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Βασιλίσσης. *Vita & disciplina S. Basilissæ* seu Reginæ. Initium, Νικομήδεια πόλις ἐστὶ πῶς Φαιῆς. Cod. Vatic. 1086. fol. 197. Adnotat R. P. D. Bernhardus, eam Βασίλισσαν virginem & martyrem fuisse.
40. *Vita Johannis*, Heracleæ Ponticæ Archiepiscopi, qui avunculus fuit auctoris. Indicatur ab ipso Gregora. Hist. Byzant. lib. IX. cap. 7.
41. *Vita Antonii Patriarchæ Constantinopolitani*, *Caulea* dicti. Initium, εἰ ᾧ καὶ θνητῶ φύσιν, (an ἔχει?) ὁ χρόνϞ, καὶ πάντων ἐστὶ πατὴρ, ὅποσα φθορὰ καὶ γένεσις βέσκει. Leo Allat. de Symeon. pag. 87. Exstat apud Bollandum ad diem 12. Febr.

Grammatica.

42. *Τεχνολογία γραμματικῆς, Ars Grammatica*. Indicatur à Morello, in Catalogo Biblioth. Vatic. fol. 5.
43. *Παρακολουθήματα καὶ ζητήματα γραμματικά*. Incertum an Gregoræ. *Enarrationes* (an glossæ?) & *questiones Grammaticæ*. Catalog. Morell. ibid.
44. *Περὶ κανόνων ἀεττισίας. De instabilitate Regularum*. Exstat in Cod. Reg. Fortasse ii sunt κανόνες ὀνομάτων, indicati à Morello, fol. 5. Catal. Bibl. Vat.

45. *Περὶ*

* Libri XXIV. exstant in Boiviniana editione. De hoc opere Historico accuratius dicturus sum infra ad calcem hujus Catalogi.

45. Περὶ ὁρθογραφίας. Initium, τὸ ἀδασύνετα. Catal. Bibl. Barocc. N. 48. Incertum an Gregoræ.
46. Περὶ ἀντιστοιχῶν, ἢ. de vocibus, quæ variè scriptæ, varia significant, ut, ἄγνός, purus; ἄγνως, ignotus. Idem Catal. ibid.

Rhetorica, & Panegyrici.

47. Μελέτη πρεσβευτικῆ, Declamatio Legatorum. Initium ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι &c. Argumentum sumtum ex Thucydide. Lacedæmonii cum Thebanis Platæam exercitu infesto petebant. Ad eos legati Platæenses veniunt, & ut ne bellum inferant, petunt. Cod. Vat. 1086. fol. 167.
48. Συμβουλευτικὸς εἰς τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν σύνοδον. Svasoria ad sacrosanctam Synodum. Initium, ἐμοὶ μὲν οὕτως ἔχειν πρὸς τὴν παρούσαν ἀμύλλαν &c. Exstat hæc oratio in fine libri decimi Historiæ Byzant. Exstabat etiam in MS. Cod. Vatic. 1086. Sed hodie supersunt tantum primi duo versiculi: cætera abscissa, nempe eo quod hæc oratio in Latinos scripta sit.
49. Παρανεπικὸς τῇ βασιλείᾳ ἐξ αὐτοχεδίου σωτηριμῆντος Ἰπὶ τελευταίῃ Φιλαδελφείας κυροῦ θεολήπτου. Ad Imperatricem, de obitu Dom. Theolepti, Philadelphix (Episcopi,) paræneticus ex tempore compositus. Initium, βασιλίσσα, τὸ μέγα ἐν γυναιξὶ, καὶ πράγμα, καὶ ὄνομα. βασιλίσσα, τὸ ἱερὸν ἔχριστοῦ κειμήλιον. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.
50. Ἐκφρασις τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. Christi resurrectionis depicta enarratio. Initium. πάντοι μοι δοκεῖ τῶν ἀποπαιπτῶν εἶναι, παύδας μὲν Ἑλλήνων φιλοτιμῆσθαι τῆς κακοδαίμοντος αὐτῶν πλάνης ἐορταῖς τε, καὶ θείας Cod. Cæsar. Theol. 174.
51. Λόγος εἰς τὸν ἄγιον μεγαλομάρτυρα Μερκούριον. Oratio in sanctum & Magnum Martyrem Mercurium. Initium, καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς α) ἀνεμὸν ὡς πατήρ μου b) βίον Cod. Vatic. 1086. Leo Allat. de Symeon. pag. 97.
52. Εἰς τὴν ὁσίαν θεοφανῶ τὴν βασιλίδαν. In S. Theophanonem Imperatricem (Leonis sapientis uxorem.) Initium, πολλοὶ μοι πολλὰ κίς τῶν δρετῇ, καὶ σωθεῖσι Λαφρόντων πρὸς αὐτὴν ἄλλοτε ἄλλοι παραινοῦντες, καὶ συμβουλευόντες. Cod. Cæsar. Theolog. 279. Allat. de Symeon.

Q q 2

a) forte ἀνέμων.

b) forte βίαν.

Symeon. pag. 107. Cod. Vatic. 1086. fol. 23. Notandum, quod ait Gregoras in exordio, se multorum Sanctorum vitam, & Martyrum certamina descripsisse.

53. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ἀλαλαβάνων τὴν γέννησιν, καὶ τὴν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσόδον, καὶ ἀνατροφὴν. De sanctissima Virginis DEI matris natiuitate, ingressu in Sancta Sanctorum, & educatione. Initium, ἀπόσω Μωσῆα τὸν μέγαν, τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τῆς βάρου παλαιῶν πεπερασμένης γέγονε. Cod. Cæsar. Hist. 104. Vatic. 1086. fol. 179. Allat. de Symeon. pag. 82.

54. Εἰς τὸν ἑυαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. In Annuntiationem sanctissimæ DEI matris. Initium, ἐμοὶ (vid. Hist. Byz. lib. XIII. cap. 1. f. 4. & lib. XXII. pag. 662.) δὲ τῶν ζωγράφων πολλάκις ἐκεῖνους ἐπὶ θάυμασιν, καὶ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. Cod. Vatic. 1086. fol. 131. Cod. Cæsar. Hist. 104. Allat. de Symeon. pag. 88.

55. Τῇ πανάγῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ εὐχαριστήριον, ὡς ἐκ τῆς βασιλείας Ἐιρήνης. Castissima DEI matri gratiarum actio, ex persona Irenes Augusta. Cantacuzenus Byzantio potitus est post Festum Purificationis, proximè subsequuta nocte. Idcirco ejus uxor Irene rogavit Gregoram, ut sibi orationem scriberet, ad agendas B. Virginis gratias: quæ oratio, cum accurate esset ab illo lucubrata, Cantacuzeno valde displicuit hac ratione, quod victoria non Imperatoris prudentiæ, sed tota DEI-matri accepta ferretur; quasi hæc Cantacuzenum, ligneo feretro impositum, in Urbem mortuum importasset; ὥπερ ἂν εἰ νεκρὸν ὑπάρχοντα κεκόμικε, φησὶν, αὐτὸν ἐκεῖνη μὲν ξυλίνου τινὸς κραββάτου. Gregoras Hist. Byzant. lib. XXVI.

Orationes in laudem Sanctorum à Gregora compositæ, legebantur in ecclesiis vivo auctore. Id ex libro Historiæ XXIV. discimus; ubi duo Palamitæ, Cabasilas & alter quidam, illi sic minantur: τῶν μὲν πάντων λόγων, ὅσοι ἐπὶ ἐκκλησίαις ἐν πάσι τῶν ἁγίων ἀναγιγνώσκονται μνήμας, πῦρ δαπανήσῃ πολέμιον, καὶ ἀντίθετον ἀπανταῖς ἐν βεραχῇ περσέσσουσιν πῦρ βασιλείας, οὗ ἢ ἀπαρῇ θανῶν ἔξω που ριφθήσῃ τῆς πόλεως. Quotquot orationes tuæ per Ecclesias leguntur in Sanctorum commemorationibus, eas omnes flamma inimica, & infesta jussu

Impe-

*Imperatoris brevi absumet. Tu vero, cum obieris, aliquo extra urbem proficere * insepultus.*

56. Ἐγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα. *Oratio in laudem ** Imperatoris. Initium, ἐστὶ τις λίθος τοῖς τραπεζίταις, α) Amabat Imperator opera Platonis. Gregoras eam dicendi materiam nactus, ostendere conatur Imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Cod. Vatic. 1086. fol.*

57. Εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἀλέκτον ἰωνικὴν. *In laudem Imperatoris, Ionica dialecto. Initium, Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ Μακεδονίης φασὶν &c. Cod. Vatic. 1086. 159.*

58. Εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ βασιλέως. *b) De Imperatoris prudentia; Initium, εἰ μὴ ἦν μοι ὁρᾶν, ὃ κρείττε βασιλεῦ. Edita est hæc Oratio, Byzant. Hist. lib. VIII. cap. 8.*

59. Εἰς τὸν βασιλέα περὶ ἑαυτοῦ. *Ad Imperatorem, de seipso. Initium, Περὶ μὲν ἑμαυτοῦ, καὶ ὡς ὄπω μοι καίρια. Ea est oratio, qua oblatam sibi ab Imperatore Chartophylacis dignitatem accipere recusavit. Edita est, Hist. Byz. lib. VIII. cap. 9. In Cod. Vatic. 1086. male inscribitur, εἰς τὸν βασιλέα, πατριάρχην αὐτὸν ποιῆσαι βουλόμενον. In laudem Imperatoris, qui Patriarcham eum facere volebat.*

60. Προσφωνητικὸς εἰς τὸν μέγαν αὐτοκράτορα τῶν Ῥωμαίων Ἀνδρόνικον Δοῦκαν Ἀγγελὸν Παλαμολόγον, περὶ τῆς ἐνούσης τότε Φιλαρθεωπίας, ἥνικα καὶ

Q 93

τὸ

• Hoc factum postea, testatur ac dolet Jo. Cyparissiota serm. IV. Palamiticarum transgressionum serm. 4. cap. 1. Spectandum illud corpus magni fidei vera praconis diu ludibrio habitum & circumlatum, ejus nempe viri quo nec inter Philosophos quicquam excellentior, nec inter Ascetas disciplina observantior, nec in obeundis pro religione certaminibus, nec in iis quibus tentatores eum vexarunt persecutionibus, contumeliis, carcerisque angustiis tolerandis constantior fuit, admirandi inquam illius Nicephori Gregoræ, de quo per utramque appellationem nihil DEUS aliud significavit, nisi eum animo vigili & exprorecto victorias ab hostibus veritatis reportaturum. ** Cantacuzeni.

α) ὁ παρῶν λόγος ἀφορμὴν εἰληφώς τὸν τοῦ βασιλέως πρὸς τὰ τοῦ Πλάτωνος ἔρωται πειράται δεικνύνει, καὶ συγγενῆ τὰ τούτῃ πράγματα πρὸς τὴν ἐκείνου λόγου.

β) In Cod. Vatic. fol. 54. inscribitur εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ευγλωττίαν τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαμολόγου.

τὸ ἡμέτερον τῇ νόσῳ ἀλαμπωρέμενον ἐπεσκέψατο. ὃν ὅπως καθάρως ἀπαλλαγέντες ἔπαύσους, αὐτίκα ἀμειβομένοι καὶ δύναμιν, καὶ τὸν παρόντα λόγον εἰς εὐχαρίστησιν ἐκπεπονήκαμεν. *Propheticus ad magnam Imperatorem Romanorum, Andronicum Ducem Angelum Palaeologum, de ejus humanitate, qua factum est, ut et nos aegrotantes inviseret. Nos autem morbo nondum plane levati, pro virili eum statim remunerantes, hac oratione gratias egimus.* Cod. Cæsar. Theol. 174.

61. Εἰς τὴν βασιλεῖα κῦρον Ἀνδρόνικον τὸν νέον. *Ad Imperatorem Dom. Andronicum Juniozem.* Initium. ὡς λίαν ἡδύς καὶ Φαιδρὸς ἡμῖν ἐπανήκεις ἐκ τῶν τροπαίων. *Gratulatoria.* Cod. Vatic. 1086. fol. 33.

62. Encomium Patriæ tribuitur Gregoræ in Catalogo Bibliothecæ Baroccianæ num. 116. At est Luciani.

63. Εἰς τὴν αἰνυγδαλὴν. In Amygdalam. Est encomium ejus arboris. Subjuncti sunt Senarii Jambici decem. Cod. Vatic. 1086. fol. 46.

Prologi et Proemia.

64. Πρόλογος εἰς τὸ καὶ Σωτήριον διήγημα. *Prefatio in narrationem de Sanna.* Initium, ὅτε ἔμελλεν ὀίμειν ἐδὲ τὸ τῶν γυναικῶν Φῦλον χαρὶς ὑποδείγματι. Cod. Cæsar. Theol. 174.

65. πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς θεωρεσίους, καὶ μακαρίους προφῆτας, ἅτι τῇ παρ' ἡμῶν συνθεῇ φιλοπονηθείσῃ τῶν καιρωπέτων αὐτῶν ῥήσεων συλλογῇ, καὶ τῆς πρᾶξις αὐτῶν ἐξηγήσεως. *Prefatio encomiastica, de divinis et beatis Prophetis, accommodata operi, in quo eorum dicta Deo juvante collegimus, addita interpretatione convenienti.* Initium, πάντων μὲν ἐγὼ θεῶν λόγους ἀνδρῶν. Cod. Cæsar. Theol. 174.

66. πρόλογος ἀπὸ Βεαχέων ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Ὅμηρον, ὅπως τε, καὶ μεθ' οἷας τῆς γνώμης τὰ καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπραγματεύσασθαι. *Prefatio brevis encomiastica, de Homero, quomodo, et quo consilio Odysseam composuerit.* Initium, ποιητὰ μὲν, καὶ ῥήτορες, καὶ ὅσοι τὸν φιλόσοφον εἰλοντο βίον. Cod. Cæsar. Theol. 174.

67. προσίμιον εἰς πατριαρχικὸν σιγίλλον. *Exordium Patriarchalis Diplomatis sive Bullæ.* Initium, εἰς ἃ καὶ πάντα μαραινέται. Cod. Vatic. 1086. fol. 211.

68. Aliud

68. Aliud. Ibid. fol. 213. Initium, ἐπειδήπερ ἐν κρείσει.
 69. προσίμιον χρυσοβύλλου. Exordium bullæ aureæ. Initium: πολλῶν ὄντων ὁπίσσω τῶν ἑ. Ibid. fol. 216.
 70. προσίμιον εἰς Διὰθήκην. Exordium Testamenti. Initium, γῆ εἴ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Ibid. fol. 213.

Testamenta.

71. Διαθήκη, ὡς δὲ πατριάρχου Ἰωάννου Ἐ Γλυκεῖ. τὰ ἔχοντα πνεύοντ. Testamentum, tanquam Patriarchæ Johannis Glyceos, extremum Spiritum efflantis. Init. καὶ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις θανάτου μεμνησθῶ. Est Exordium Testamenti, non Testamentum ipsum; & editum exstat, Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 2. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 210.
 72. Διαθήκη ὡς δὲ πν. μοναχοῦ, Testamentum, tanquam alicujus Monachi. Initium, εἰ μὲν ἦσαν ἡμῶν αἱ ψυχαὶ &c. Ibid. fol. 213.
 73. Διαθήκη, δὲ πν. Ἐ Πελοποννησίου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου. Testamentum, tanquam magni Protosyncelli Peloponnesii. Init. εἰ μὲν ἀθανάτων ὁ παρὰν ἐτόγχανε βί. Ibid.
 74. Ὡς δὲ πν. πρὸς τὸν βασιλέα * Tanquam alterius cuiuspiam, Imperatorem alloquentis. Initium, πολλάκις αἰτήσας, καὶ πολλάκις &c. Cod. Vatic. 1086, fol. 213.

Monodia.

75. Ἐπὶ τῇ πελευτῇ τοῦ μεγάλωτάτου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, seu Ἐ βασιλέως Ἀνδρονίκου Ἐ γηραίου. In obitum Maximi Imperatoris Andronici Paleologi, Senioris scilicet. Initium, ὃ μὲν τῆς συμφορᾶς μέγιστον. Edita exstat. Hist. Byzant. lib. X. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. it. in Cod. Colbert. 4950.
 76. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ σοφωτάτου μεγάλου Λογοθέτου. In obitum sapientissimi viri, Magni Logothetæ. Initium, ἐμοὶ δὲ, ὃ παρόντες, ταυτὸν π. Edita exstat eodem Hist. Byz. libro It. in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. & in Cod. Colbert. 4950. (Vulgavit etiam Græce & Latine ad calcem Historiæ quam, cum pars Annalium Glycæ esset, Theodoro Metochitæ perperam tribuit Jo. Meursius

* Incertum, an Epistola, an Testamenti exordium.

- sius Lugd. Bat. 1618. 4. Subjicitur etiam cum Meursii versione Annalibus Glycæ ex edit. Labbei, Paris. 1660. fol. p. 384. seq.
77. Εἰς τὸν βασιλεῆ ἰεὸν Ἀνδρόνικον. *In obitum Imperatoris Andronici Junioris.* Initium, ἡμεῖς δὲ, ὧ παρόντες, ὅπινικίους ἄδεν. Editæ est, Hist. Byz. lib. XI, Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 188.
78. Ἐπὶ τῷ χούμνῳ κυρῷ Ἰωάννῃ, ὑποπταμένη πρὸς τὴν θεοτάτῳ βασιλισσαν, καὶ βραχείας πινὸς ὡδανέσεως ὡδραμνυμένη καὶ ἀλλῶ. *In obitum Dn. Joannis Chumni, ad Divam Imperatricem;* a) cujus dolorem hæc Monodia solatur, adjuncta brevi b) admonitione. Init. ἀθλητῶ καὶ καὶ πύκται, καὶ παδοδρόμοι. Cod. Casar. Theolog. 174.
79. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Φιλτάτου Καλλιέργου. *In obitum clarissimi Callierga.* Init. ὦ θεῖα λαὸν πῆλιν, τίνα καὶ ῥωμαίων κοινῇ πρότερον, καὶ ἡν δὲ κατ' ἐμοῦ τὴν ἐχθρὰν ἀνηρημένη. Eod. Cod.
80. Παραμυθητικὸς εἰς τὴν βασιλεῆ, ἐπὶ τῇ θανάτῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. *Ad Imperatorem consolatoria, de obitu Matris.* Initium, σὲ δὲ ὦ μέγιστε καὶ θεοῦ βασιλεῦ, πολλαίς. Editæ, Hist. Byz. lib. X. cap. 6.

Philologica & Miscellanea.

81. Ἐξηγήσεις τῶν εἰς τὸ γρηγορέστερον τοῖς παλαιοῖς ἐρριμμένων. *Eorum,* quæ à veteribus obscurius c) dicta sunt, enarrationes. Indicantur ab ipso Gregora, Hist. lib. XVIII. cap. 7. sect. 2.
82. *Commentarius in librum Synesii de insomniis;* cum præfatione ad Magnum Logothetam. Exstat MS. in Codicibus Regiis; & in lucem editus est à Petavio cum operibus Synesii. Latinus vero interpres Pichonius Gregoram in libri inscriptione Patriarcham Constantinopolitanum fecit.
83. Ἀντιλογία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ ἔστι ταπεινώσις ἐν ἀνθρώποις. *Adversus eos, qui dicunt, Humilitatem apud homines locum non habere.* Initium, ἔχω σοὶ τι διηγήσασθαι, ὦ φίλε Ζενόκρατες. Cod. Vatic. 1086. fol. 49.
84. Φιλομαθὴς, ἢ περὶ ὑβριδῶν, Διάλογος, *Philomathes, seu de contumeliosis, Dialogus.* Init. ἐπειδὴ μοι φίλος εἶ τῶν πάντων. *Personæ collo-*
- a) Evlogiam, ut opinor: de qua lib. Hist. Byzant. 29.
b) vel adhortatione. c) *facta* Græc. Sed legendum fortasse εἰρημένων.

- colloquentes, Aristobulus & Philomathes. Cod. Vatic. 1086. fol. 60. Fortasse is est Dialogus indicatus in Catalogo Morel. fol. 21.
85. Opusculum initio mutilum; Cujus auctor narrat commissam versus Peloponensem navalem pugnam; fratrem vero suum vulneribus confossum, & paucis post diebus extinctum lamentatur. Cod. Vatic. 1086. (ante fol. 22.)

Poëmata.

86. Codici Vaticano 1086. præfixus est hic titulus: τῶν ἑ Νικηφόρου γεηροῦ ποιημάτων βιβλίον δεύτερον. Ea inscriptione quidam decepti putaverunt, Gregoræ Poëmata exstare in Biblioth. Vatic. sed eo loco ποιήματα non carmina significat, sed quælibet scripta sive opera. Versus paucissimos à Gregora conditos fuisse existimo. Exstat in * Codice Vaticano 1086. fol. 46. post Orationem εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν, Jambicum de amygdala arbore Decastichon. Init. Ἀμυγδαλῆς ἠνθησεν ἡμῖν ἡ Φράσις. Exstat etiam Tetrastichon, in obitum Theodori Merochitæ, initio Codicis Regii 2541. & est minime modulatum.

Epistole.

87. ΑΓΓΕΛΩ. Initium, οἱ ἑ κομίζοντός σοι τὸ χάρισμα γενήτορες. Cod. Vat. 1086. fol. 218.
- Ἀγιοπάτοις τρισὶν ἑ &c. πρὸς οὓς ἔστειλε καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ. Initium: Τὸ τῆς Φιλαλληλίας γράμμα καὶ τοῖς &c. memorat quosdam libros ab se conscriptos, iisdem missos. Cod. Vatic. fol. 92.
- ΑΘΑΝΑΣΙΩ (ἀγιοπάτῳ ΑΘΑΝΑΣΙΩ, τῷ ΠΑΛΛΗΟΛΟΓΩ.)
Σὲ δὲ θαυμάζειν ἐν γρῇ. Cod. Vatic. fol. 91.
- ΑΚΙΝΑΤΩ,
Ἐγένετό τις ἀνὴρ, κλεόδημον ὄνομα. Familiaris Cod. Vatic. fol. 120.
- ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ, τῷ ΖΑΡΙΔΗ.
Οἶμαι μὴ ἀ-ἐγκλήτους καθάπαξ. De itinere, & quæ in via sibi acciderint. Cod. Vatic. fol. 141.

R r

Ka)

* Tamen, ut Poëta laudatur à Lampeno Tarchaniota Epist. ad Gregoram.

καὶ Πλάτων ὁ Δρείων Ⓞ ὁ μίς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 168.

Εἰσὶν οἱ σε Φασί, καὶ αὐτὰ δὴ ἤδη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 172.

ΒΕΚΩ, (τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ.)

ΛόγⓄ τοὺς Πυθαγορείους οὕτω πρ. Philosophica. Cod. Vatic. fol. 178.

ΓΑΒΡΑ,

Οἶδα τὸν ὁ πρὸ πολλῶν. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

ΓΕΩΡΓΙΩ (τῷ ΛΑΠΙΘΗ) De Ecclesia Constantinop. in errorem lapsa. Desideratur ea epistola; de qua Cantacuzenus Hist. lib. IV. cap. XXIV.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μεγάλῳ διοικητῇ)

Λέγεται πρὸς ἄλληλα σοιχεῖα συνήδου. Philologica. Cod. Vatic. fol. 126.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.)

Οὐκ οἶδ' ὅ, π. π. αὐτὸν ἐν τῷ βίῳ τοῦν ἔχων. Cod. Reg. 2257. fol. 265.

ΓΑΥΚΕΙ, (τῷ ὑφ' αὐτοῦ πατριάρχῃ.)

Ἐμοὶ δὲ ποσούτην ὁ σὸς ἐπέτης πείθⓄ. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 175.

ΔΕΜΗΤΡΙΩ. (τῷ ΚΑΒΑΣΙΑ, κυρῷ ΔΗΜΗΤΡΙΩ.)

Ἐπεισὶ μοι γυναιε θαυμάζειν. Philolog. & Philosoph. C. V. f. 148. Vide & infra, in κ.

ΖΑΡΙΔΗ. Vide supra, in ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ.

Θείω (τῷ Δείῳ τοῦ βασιλέως) Vide infra, τῷ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ.

ΘΕΟΔΟΥΛΩ, (τῷ σοφῷ ΘΕΟΔΟΥΛΩ, τῷ μαγίστῳ, εἰς Θεσσαλονίκην.

πολλοὶ μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 108.

πρότερον κτλ ἡμῖν ἐδήσε λόγων. Cod. Vatic. fol. 109.

ΙΩΣΗΦ (τῷ Φιλοσοφωτάτῳ.)

Δεισιπύλης ὁ Νικομάχου, καὶ ὅσοι. Philosophica. Cod. Vat. fol. 99.

Ἐπὶ πόλιν παρὰ λιⓄ Ἑλληνίς &c. Σινώπη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 155.

ΚΑΒΑΣΙΑ.

Ὅσοι μὲν δὴ ἔτερε πρότερον. Agit de scriptis suis Imperatori nuncupatis. Cod. Vatic. fol. 177.

Ἦκει τις ἡμῖν ἐκ βασιλέως πρότερον ἀπουδῇ, τοὺς ἐμοὺς ἐξαιτούμενⓄ λόγους. Ejusdem argumenti, brevissima. Cod. Vatic. fol. 178.

- τῷ καθολικῷ κλητῇ Vide supra. ΑΓΓΕΛΟΝ.
 ΚΑΛΟΕΙΔΑ, (τῷ σεβαστῷ.)
 Τὸν πυθαιγῶσαν ἐκείνον τὸν Σάμιον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 94.
 Τὴν ἀλάπεκα τοῖς λαγωαῖς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 204.
 ΚΑΡΒΩΝΗ,
 Ὁρᾶν τοὺς πολλοὺς, ὃ βέλτιστ', αἷς. Philologica. Cod. Vatic.
 176.
 τῷ Κρήτης (Μητροπολίτη.)
 Ἡ μὲν δὲ βιβλ. Cod. Cesar. Theol. 174.
 ΔΑΜΠΗΝΩ, (ἀμοιβαία εἰς τὸν πρωτοπατέρειον τὸν ΔΑΜΠΗΝΟΝ.)
 Ἐδν. ἐπὶ Περσικόν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 100.
 ΔΑΠΙΘΗ vid. supra in ΓΕΩΡΓΙΩ,
 ΔΕΟΝΤΙΩ,
 Τὴν αὐτὴν Ἐπικτήτου κτήσιν κτήσιν. Philologica. Cod. Vatic. fol.
 193.
 ΔΕΠΕΝΤΡΗΝΩ.
 Δουὶν τῶν ἡγεμονικωτέρων δυσῶν αἰσθήσεων. Philologica. Cod. Va-
 tic. fol. 157.
 ΔΟΥΚΙΤΗ, (τῷ πρωτοβεστιαρίῳ τῆς Τραπεζούντης.)
 Παρεκάθητό μοι τῶν ἐλλογίμων πολλοί &c. Philologica. Cod. Va-
 tic. fol. 110.
 ΜΑΞΙΜΩ (τῷ ὁσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ χορηγίου.)
 Ὅψε καὶ μόλις ὥσπερ ἀπὸ βαθέος. Consolatoria. Cod. Vatic.
 fol. 121.
 Ὅσα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ γινομένων παθῶν. Consolatoria. Cod. Va-
 tic. fol. 128.
 Ἀλέξανδρον Φασιν ἐκείνον τὸν Μακεδ. Cod. Vatic. fol. 140.
 Θαλὴν τὸν Μιλήσιον ἐγώ γε. Philologica. Cod. Vatic. fol. 145.
 ΜΑΞΙΜΩ, (τῷ μαγίστρῳ.)
 Πολλὰ καὶ κατ' ἑμαυτὸν ἐπ' αἰ τετραμακότη. Familiaris & Philologi-
 ca. Cod. Vatic. fol. 126.
 ΜΑΤΘΑΙΩ, (τῷ Εφέσου.)
 Ἡρετό ποτε κοιλοῖς ἀνδράσιν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 130.
 Μεγάλῳ Διοικητῇ (τῷ ΓΛΑΒΑ.) Vide supra, in Γ.
 Μεγάλῳ Δομestικῷ.
 Κύρ. ἐκείν. ὁ Καμβύσου. Philologica. Cod. Vatic. fol. 84.
 Αἰσώπου πῦ Φρυγός σὺν ὀλίγοι πὺν βίον. Philologica. Cod. Vatic.
 fol. 99. Rr 2. Ἐπει-

Ἐπεδὴ σε πρᾶξιν ὁρῶμεν ἅπασαν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 103.
Γινώσκοντες οἱ πολλοὶ με Φιλῶντα. Laudat bellicam ejus virtutem.

Cod. Vatic. fol. 107.

Οἱ πολλοὶ με τὰ μέγιστε δύνανται ᾤξασθαι σοὶ. Commendatitia. Cod. Vatic. fol. 190.

Ἐγὼ δὲ τὸν Ὀμηρικόν &c. Philologica. Vatic. Cod. fol. 219.

Μεγάλῳ Δρουγχαίῳ.

Μακρὸς ἤδη ὁ χρόνος, ἐξότου σοι. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 117.

Ὁ μὲν κοινὴ τῇ τῶν ἀνθρώπων. Encomiastica. ibid. ἐν πῶσις ἀνθρώπων ἐδούλευεν ἄδης. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 113.

Μεγάλῳ Δοιοθέτῳ.

τὸν μὲν ἐμὸν εἰς τὸν ὁμῶνυμον ἔρωτα. Philolog. Cod. Vatic. fol. 125.

Τοὺς τῶν Αἰγυπτίων μεροχραμμάτων. Philolog. Cod. Vatic. fol. 164.

His addenda epistola ᾧ δὲ καλεῖται ὡς ἀστρονομίας, de qua supra, in opusculis Astronomicis. Cod. Vatic. fol. 123.

Μεγάλῳ Οἰκονόμῳ vide supra, in ΒΕΚΩ.

Μεγάλῳ Πρεσβυτέρῳ

πάλαγ ἡδὲ ἡγεμεν ἡ τὰ μέγιστε πάλαγ. Philog. Cod. Vatic. fol. 162.

Μητροπολίτη Ἀπρω, ὡς τῶν ὑπερζώντων πλὴν ἀστρονομίαν. Vide supra inter Astronomica.

Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης. Vide supra in ΓΛΑΒΑ.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ.

Ἀπαλλάξαντι Ἀλεξάνδρου πάλαι. Philologica, & de Imperatore carptim, Cod. Vatic. fol. * 113. & fol. 196.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ, Vide supra, in ΑΘΑΝΑΣΙΩ.

ΠΕΠΑΓΩΜΕΝΩ (ΝΙΚΟΛΑΩ)

περὶ τῶν ἐλθουσῶν αὐτῷ τετραπολογίῳ, τῶν μὲν ἀναθεν ἐκ Τετραπίζοντος, τῶν δὲ κατωθεν, ἐξ Ἰταλίας. Edita exstat, Hist. Byz. lib. IX.

cap. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. fol. 17. Initium: ὡς οὖν

τῶν λεγόμενων νουν ἡγεμόνα περὶ βαλῆται.

Ὅσον εὐφραίνεις χαλεπὸν μὴ ζῆλῳσι. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 129.

Πρωτοβεσταρίῳ.

Διὰ χρόνου οὗ ὡς ἡμᾶς πέμπων χράμματα. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 122.

Πρωτοβεσταρίῳ (πρὸς τετραπίζοντι, τῷ ΛΟΥΚΙΤΗ.) Vide supra in ΛΟΥΚΙΤΗ.

πρωτονοταρίῳ vide supra, in ΔΑΜΠΗΝΩ.

πρωποβεάσω.

Σὺ δὲ, ὦ βέλτιστε, ταυτὸν ποιεῖς τὸν μὲν ὑβερσην &c. Philolog. Cod.

Vat. fol. 81.

Τῷ Σακελλίῳ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐγὼ δέ σοι πλεόν των ἄλλων θαρρήτας. Familiaris. Cod. Vat. fol.

106. manu recentiori.

Σίβαςῳ, Vide supra, in ΚΑΛΟΕΙΔΑ.

Σοφωτάτῳ.

Τὸν Νικοκλέα φασὶν ἐκείνον τὸν Νεοκλῆος. Philologica. Cod. Vat.

fol. 193.

ΣΥΝΑΔΗΝΩ.

Ἐστὶ παλαιὰ παροιμία Philologica. Cod. Vat. fol. 102.

ΣΩΤΗΡΙΩΤΗ. (τῷ πρωτονοταρίῳ Θεσσαλονίκης.)

Ἐξ ἡμισείας μοι φαίνει χρηστός. Cod. Reg. 2257. fol. 165.

Τῷ Πιτταπέζῳ.

Σὺ μὲν, ἄριστ' ἀνδρῶν, ἐγκαμήσις. Philolog. Cod. Vat. fol. 97.

Τῷ Υἱάτῳ τὸν Φιλοσόφῳ.

Εἰ σὺ μὲν ὁ ποιοῦν ἐν ἀνδράποισι ἦρας.

ΦΙΔΑΝΘΡΩΠΗΝΩ (τῷ θείῳ ἔβα(λ)έως.)

Αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἐν στήθεσιν ἰάνθη. a) Cod. Vat. fol. 84.

Τούτο ἐκείνο τοῦ Ξενοκράτους. Philologica. Cod. Vat. fol. 96.

Φιλοσοφωτάτῳ. Vide supra, in ΙΩΣΗΦ.

ΧΡΥΣΟΔΩΡΑ.

Τὴν b) μὲν παροιμίαν, αἰετὶ πλειούη. De Astronomia. Cod.

Vat. fol. 190.

Exstant præterea Epistolæ aliquot, ad Anonymos scriptæ. Earum hæc sunt initia:

Ἄλλῳ μὲν ἴσως πρὸς τὰς νῦν διαβλέψαιτι τίχας. Brevissima. Philolog. Cod. Vat. f. 154.

Εἰς αὐτὴν φύσει πρότερον. Philolog. Cod. Vat. fol. 105.

Ἐμοὶ δὲ εἰ τις Φιλίας οὖσαν. Philolog. Cod. Vat. fol. 95.

Ἐτέροις διδόναι τρυφᾶν, ἡμῖν δ' ἀνδρακας τοὺς θησαυροὺς διαφάινειν. Cod. Vat. fol. 195.

Rr 3

Idou

a) Laudat illum, quasi Insulae alicujus Servatorem. An Cretæ?

b) Idem est initium atque orationis ab Irene Augusta habitæ apud Matthæum Silium. Hist. Byz. lib. XVI.

ἰδοῦ σοι καὶ ἕτερον ἦκει Διάκονον. Cod. Vat. fol. 206.

ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰχλῶν δυοῖν συνεχ. Cod. Vat. fol. 154.

ὅσον εὐωδίας περὶ τὸν ἀέρα χαθείσης a) Cod. Vat. fol. 204.

ὁ παρὼν οὗτος, ὡς περὶ ἐφόλκιστον. Cod. Vat. fol. 206.

ὅτι δὲ τῷ λαμπροτάτῳ τοῦ βασιλέως ἡμῶν b) Cod. Vat. fol. 217.

πέντης ὁ παρὼν καὶ δυνάμει. Brevissima, Cod. Vat. fol. 194.

Σὺ δ' ἐγχαρίον ὀμαι τῇ Διανόια. Philologica, Cod. Vat. fol. 98.

Τὸ μὲν πρὸς ἄνδρα. Cod. Cæsar. 174.

Τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ παρίεντος λέγειν. Brevissima Cod. Vat. fol. 206.

His addatur Epistola, περὶ γρατηγοῦ πινθίου Φαύλου, κακῶς c) τῆς
πίλεως Διαπρίντου. Cod. Cæsar. Theolog.

In eodem codice Cæsareo exstant Epistolæ duæ, scriptæ à
Gregora; quarum Nesselius nec inscriptiones, nec initia declaravit.

Hactenus Catalogus operum Gregoræ Boivinianus. Nunc
Historiam ejus Byzantinam paucis adhuc lustrare juvat. Totum opus πα-
ροική, ut ipse inscripsit, ἱερείας constat libris XXXVIII. Ex his pri-
mos XI. libros à capta per Venetos & Balduinum A. C. 1204. CPoli
& Theodoro Lascari Imperium Nicææ auspicato, usque ad Andronici
Palæologi junioris A. C. 1341. defuncti obitum, latine vertit Hierony-
mus Wolfius, qui interpretationem suam A. 1559. dicavit Antonio
Fuggero, sed quæ usque ad A. 1562. apud typographum hæsit, un-
de non est ut ex præfationis scriptæ tempore cum viro Nobilissimo
editionem Græcolatinam Gregoræ A. 1559. factum suspicemur. Pri-
mum enim Græce ex Fuggeri Codice cum laudati Wolfii versione vi-
dit lucem Basil. ex Jo. Oporini officina A. 1562. fol. Falliturque
Clarissimus Boivinus, qui hanc editionem latinam appellat, cum sit
Græcolatina. Certe est mihi hæc scribenti Græcolatina illius anni in
manibus: nescioque an præterea latine separatim eodem anno ex
Wolfii versione viderit lucem, cum Catalogus quoque Bigotianus
p. 56. latinam Anni 1562. fol. memoret. Addidit vero Wolfius præ-
ter

a) Vide supra, inter Astronomica.

b) Significat se semper erga filiam Imperatoris probe affectum fuisse: cujus rei signa
erant tot Præemia operum suorum, eidem nuncupata.

c) Legendum τὰ τῆς π.

ter paucas p. 271. 272. castigationes suas, etiam latine excerpta quædam ex Pachymeris Historiarum libris XIII. nec non Laonici Chalcocondylæ decem libros integros ex Conradi Clauseri versione. Eandem putat esse editionem Hancius p. 599. quæ rescissis primo & ultimo foliis, novisque in eorum locum suppositis proficitur lucem vidisse Colonia Planicianæ 1616. fol. cum cæteroqvi per omnia eadem sit cum Basileensi, & easdem mendas referat. Ab eo tempore una cum Zonara, Annalibus Nicetæ Choniata, * & Chalcocondyle prodierunt latine Paris. 1567. fol. Francof. 1568. & 1587. fol. tum Græce & latine Genev. 1615. fol. *Italice* interprete Ludovico Dulci, accurrante Augustino Ferentilli, Venet. 1569. 4.

Post Wolfium felicibus auspiciis animum ad expoliendum Gregoram, Cangio hortante, appulit laudatus Joannes Boivin, qvi Paris. 1711. fol. è typographia Regia non modo libros illos undecim priore tomo longe dedit meliores, sed etiam posteriore alios tredecim antea ineditos adjunxit, quæ Historiam producunt usque ad A.C. 1351. Græca librorum priorum XI. recensuit & supplevit è Codice 2558. Bibl. Regis Christianissimi, ante captam à Turcis CPolin scripto, & Pachymeris quoque Historiam complectente, sed eo quo Wolfius est passim integrior, atque tum alia tum tria illa fragmenta complectente, quæ Dionysius Petavius à Frontone Ducæo accepta primus vulgavit & Nicephori Patriarchæ breviario Historico subjunxit Paris. 1616. 8. Rursus, inquit Clariss. Boivin, in eo ipso Codice hoc notatu dignissimum est, quod quæ Gregoras libris quatuor postremis plurimè inseruit, variis temporibus à se elucubrata, ea fere omnia ibidem desint, sic autem suis quaque locis recisa fuerint, ut narrationis contextus nullo biatu abruptus sit, sed omnibus partibus apte coherentibus integer & continuus procedat. Id Gregoræ ipsius judicio factum velim: neque à vero abhorret, eum primo editionis amore refrigerato suum opus recognovisse, ac ea quæ ostentandi ingenii causa assuerat, monodias, orationes, aliæque id genus rescuisse. Vereor tamen, ne & gloriæ paulo avidior eos pannos, in prima scriptione omisos, repetito deinde opere

* Zonaram & Nicetam, antequam Gregoræ libris manum admooveret, idem Wolfius latine transtulit, ut ipse in Epistola ad Antonium Fuggerum: Sed cum è Zonara velut salebris eluctatus in Nicetæ Acominati Choniata planiciem & quasi variis flosculis vernantia præta pervenissem, - Quo opere absoluto - et præter omnem expectationem à te offertur Nicephorus Gregoras,

opere intertexuerit. Idem præterea usus Codice Regio 2078. quem libros primos quatuor complexum ait parū ab editis differre nisi quod in librorum & capitum divisione discrepat. Monodias libri decimi initio, castigavit ex Codice Colbertino: 4950. *cujus, inquit, nobis copiam fecit Vir quam doctus tam amabilis Stephanus Baluzius.* Lectiones è Codice Vaticano descriptas accepit à Nobilissimo Viro Frid. Rostgaard. Exstant quoque inter MSS. Græcos Codices Bibl. Segvierianæ libri XI. primores ex Nicephori Syntaxi Historiæ Romanæ. Sed negat Boivinus sibi tunc aditum patuisse ad illam Bibliothecam, quæ hodie est illustrissimi Ducis Coislini, Episcopi Metensis, & liberius aditur neque amplius pro thesauro abscondito jacet occlusa usibus & desideriis eruditorum. Latinam Wolfii versionem passim emendavit & ad Græca diligentius * exegit, libros capitibus & minoribus sectionibus divisit, capitibus præfixit argumenta, nomina Imperatorum de quorum rebus sermo est & Annorum Christi in ora libri vel summis paginis annotavit, notasque breves ubi opus fuit adjecit, uberioribus ad calcem Tomi secundi subjunctis.

Libris sive λόγους illis undecim absolvitur prima pars, sive ut in Codice MS. Vaticano appellatur πρώτων βιβλίων, nam in illo habentur libri ab XVIII. usque ad XXXVIII, & liber XVIII. inscribitur δεύτερæ βιβλίας λόγος. Libros vero tredecim, hoc est XII. usque ad XXIV. de rebus per decem annos à 1341. ad 1351. sub Imperio duorum Principum Palæologi & Cantacæzeni gestis, primus idem doctissimus

* Boivinus in præfat. Gregoras multijugæ eruditionis & artis Rhetoricæ ostentator, sæpe aberrat à proposito, & ad ea quæ parum aut nihil ad rem pertinent, digreditur. In iis παρέργοις mirum est quam sit verbosus. Ea Wolfius rebus magis quam verbis intentius breviora facere instituit. Itaque & luxuriantia compefcuit, & quæ omnino redundabant, suppressit. Ego vero facturum me opera pretium putavi, si auctoris Græci vestigiis inhaerem, atque ejus verba lectionibus si minus annumerarem, saltem religiose & fideliter appenderem, quæ ut opinor optima est ratio interpretandi. In quibusdam etiam à vero sensu destituisse mihi visus est interpret doctissimus, aut sententiam auctoris obscure & contorresse expressisse. Nihil dico de minoribus vitis, quibus nullum opus, quantumvis tersum & limatum, carere omnino potest: quæ quidem vitia ut plerumque nos in lucubrationibus nostris fallunt, ita in alienis vix unquam fugiunt. Equidem eos navos corpori alioquin egregio inspersos, ut eximerem sedulo operam dedi: nec me ea re injuriam Wolfio fecisse arbitror, sed de eo bene meruisse ajo & contendo. Nec enim quia illum identidem lapsam corrigo, idcirco me vel doctiorem statuo, vel diligentiorē; neque ei propterea detrabere ausim hærentem capiti multa cum laude coronam.

mus Boivin Græce cum versione sua vulgavit è duplici Apographo Codicum Vaticanorum, uno Bibl. Regiæ 2079. emendatius scripto, qui sex libros (XII. nempe usque ad XVIII.) continebat, altero septem cæterorum librorum à Jo. Vivantio Româ Lutetiam allato valdeq; mendoso, sed de cuius locis plerisq; dubiis Codices Vaticanos à viris doctis Zaccagnio & Delmiro consuli curavit. *Disputationem Gregoræ cum Nic. Cabasila & Anonymo de Palamæ erroribus*, quæ A. C. 351. post Synodum Palamiticam habita est, & in hoc opere ab initio libri XXII. usq; ad XXIV. fere medium exstat, exhibet cum versione latina & notis *Claudii Capperonerii*, Licentiati Theologi Parisiensis. Præter annotationes porro suas in quibus inedita varia, Boivinus etiam Cangii notas postumas addidit ad libros Gregoræ septendecim.

Librum XII. & quinque deinceps continuos, sæviente in Acindynianis persecutione scripsit Gregoras, nondum tamen domo inclusus, imo ut editori videtur, ante habitam A. 1351. Synodum Palamiticam. Librum XVIII. & novem deinceps continuos jam domi manere iussus & Monachis custodibus obsessus composuit Julio & Augusto mensibus Anni 1352. tanta celeritate ut vix dies quadraginta ei scriptioni impenderit, quemadmodum in illius vita Boivinus observat, qui præterea pollicitus est *tertio Tomo* edere libros operis reliquos quatuordecim à XXV. usq; ad XXXVIII, Historicos quidem octo, in Anno 1357. ineunte desinentes, & dogmaticos sex, ex apographo Codicis Vaticani, quos recepta jam libertate, variis temporibus videtur condidisse, ut eidem Boivino monitum in notis pag. 783.

Tomus quartus, præter Poëma ingens Græcobarbarum de bello sacro, item de Constantinopolitanis, Peloponnesiacis, & Neapolitanis Francorum expeditionibus, selecta variorum opuscula continere debet, ea scilicet quæ Nicephori Gregoræ Historiam possunt illustrare, in quibus erunt

1) Narratio *Nicetæ Choniatæ* de statu CPolitanis, quas Latini capta Urbe confractas, in monetam conflaverunt. Cujus narrationis ex Codice Bodlejano descriptæ copia Boivino à Viro Clariss. Jo. Ernesto Grabio facta est.

2) *Theodori Lascaris* Orationes duæ, Encomium Patris ejus Joannis Ducæ Imp. & Laus Urbis Nicææ, ex Codice Regio.

3) Testamentum *Arsenii Patriarchæ*, editum à Cotelerio. T. 2. monument. p. 168.

S s

4) A.

Libri scti Pars Altera.

4) *Athanasii* Patriarchæ ad Seniores Andronicum Epistolæ & relationes selectæ, ex Codice singulari quæ Bibliothecæ Regiæ cum aliis multis nuper donavit C. Maur. Tellerius, ArchiEpiscopus Dux Remensis.

5) *Manuelis Phile* Poëma Historicum de Michaëlis Glabæ rebus gestis, ex alio Cod. Regio (olim Telleriano) descriptum.

6) *Tomus Pseudo Synodi Palamitica*, editus à † Combessio.

7) Excerpta ex scriptis *Nicephori Blemmyda*, *Gregorii Cyprii*, *Theoduli Rhetoris*, *Nicephori Chumni*, *Barlaami*, *Acindyni*, *Palama*, *Nicolai Cabasile*, *Philothei Patriarchæ*, *Medici Taronita*, *Cantacuzeni*, *Demetrii Cydonii*, ipsius *Gregoræ* & aliorum, omnia paucissimis exceptis anecdota.

Fuere & nonnulla falso adscripta Nicephoro Grægoræ ut *somnium Propheticum*, quod ex Philothei Patriarchæ antirrhetico XII. Cod. Reg. 1996. fol. 279. Græce & Latine Boivinus vitæ Nicephori inseruit.

Gregoræ vitia, inquit idem vir doctissimus, (*neque enim ejus scriptoris tam inepte sum fautor, ut nulla habuisse eum contendam*) maxime conspicua hæc fuerunt: *Aster*, *austerus*, *pertinax*, *Principes* æque ac *privatos* linguæ petulantia offendit. *Philosophus*, animo haud imperavit. *Historicus*, *partium affectum* non exuit: *gloriæ* denique *cupiditate* & *amore sui ipsius* nimio laboravit. *Plura in stilo reprehendenda*: *inprimis κακογλῶα*, seu *ambitiosa elegantie affectatio*; *poëtica verborum luxuries*, *figuræ insolentes*, *hyperbata*; *crebra non modo verborum sed & sententiarum repetitiones*. *Quod si conferendum exemplum est, in libris ejusdem argumenti Historicis Cantacuzenus longe præstat. In Chronologia tamen Gregoræ diligentior, immo apud Cantacuzenum ferme nulla. Cantacuzenus quedam videtur consulto omisisse, quæ Gregoræ haud prætermisit* - - *Cantacuzenus solas quodammodo res Byzantinas, noster etiam externas Historia sua complexus est. Uterque igitur legendus, & alter ex altero supplendus.*

Elogia ab editore Tomo primo præmissa, maximam partem constant Græcis ineditis antea monumentis, ut sunt Epistolæ *Georgii* * *Lapithæ*, *Lampeni Tarchaniota* protonotarii, *Demetrii Cydonii*, *Athanasii Lepantbreni*, *Bryennii* sacello præfecti, *Zaridæ*, *Theodori Cutula*, *Balsamonis* & *Acindyni* ** ad Gregoram Epistolæ è Codd. Vaticanis, ejus-

† *Auctar. noviss. T. 2. p. 135.*

* è Cypro. Confer *Allatium de Georgiis p. 343. seq.*

** *Thessalonica datæ sunt Epistolæ Acindyni, Demetrii, Athanasii, Bryennii, Theodori Cutula, & Theoduli Magistri,*

ejusdem Acindyni ad eum Jambī, *Gregorii Palamæ* ad Nomophylacem & *Demetrii Cydonii* ad Philotheum Patriarcham Epistolæ à Codd. Regiis: Ex *Philotei* Patriarchæ antirrhetico XII. & *Jo. Cantacuzeni* initio antirrheticorum de lumine Thaborio adversus Prochorum. Exhibet etiam Græce Epistolam Scholastici *Theoduli Magistri* ad Gregoram, quæ incipit καὶ πόλλαι μὲν ἔγωγε. Hanc Græce & Latine cum Epistola Gregoræ ad Theodulum cujus initium πολλοὶ μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν τρόπον, Græce & Latine jam vulgaverat V. C. *Laurentius Normannus* inter alias *Theoduli Monachi* (qui sub Thomæ Magistri nomine magis innouit) Orationes & Epistolas. Upsal. 1693. 4. Memorat etiam Boivinus Matthæi Ephesii & Nicolai Pepagomeni ad Gregoram Epistolas, versusque sed parum elegantes Theodori Metochitæ, sed apponere omisit.

In notis plura ante inedita fragmenta vel monumenta referuntur, ut Proœmium Nicephori Gregoræ, præmissum demonstrationi de Paschate (à Cod. Vaticano.) pag. 769. & Epilogus pag. 770. Ejusdem Epigramma in Theodorum Metochitam 773. Versus quidam ex Theodori Metochitæ εἰς τὸν σοφὸν Νικηφόρον τὸν Γρηγορεῖν ὑποθήκας καὶ πρὸς τῶν οἰκείων συνταγμάτων 767.

Fragmenta ex Catalogis MSS. Imperatorum CPol. p. 749.

Ex Blemmydæ Oratione ὁποῖον δεῖ εἶναι τὴν βασιλείαν. 749.

Ex Gregorii Cyprii encomio Andronici. 752.

Ex variis Nicephori Chumni scriptis pag. 751. 753. 754. seq. 759. 761. 763.

Ex Poëta Græcobarbaro 753. 761. 762. Ex Niceta, 766.

Maximi Planudæ Epigrammata de templo S. Andreæ à Theodora instaurato, 754.

De Athanasii Patriarchæ CPol. scriptis 755. seq. 757. seq. 758. 760. seq. ubi abdicationis formula, & 763.

Ex Theoduli Rhetoris oratione pro Chandreno pag. 759. seq. pag. 761. 762.

Pachymeris ἐκφορὰς τῶν Αὐγαστέων 764. seq.

Gregorii Palamæ περὶ προσευχῆς, κεφάλαιον cum Claudii Capperone-rii versione pag. 776.

Hippocratis Medici & magni Ducis Apocauci imagines ex antiquo Codice Regio Operum Hippocratis, cum versibus Græcis in eorum laudem. 777. seq.

Ex Philothei Patriarchæ Antirrhetico lib. XII. pag. 786. Ex libro I. p. 792. 798.

Versus Oraculorum Caldaicorum laudati à Jo. Laurentio Philadelphienſi Lydo, qvi in editione Obſopoeana deſiderantur 786.

Excerpta ex Epiſtolis Gregorii Palamæ ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis 787. ſeq. Epiſtola ejus ad Auguſtam, Annam Palæologinam, integra, qvam Boivinus putat fundamentum fuiſſe initæ ab Auguſta cum Palama adverſus Patriarcham (Jo. Calecam) ſocietatis 788.

Ex Palamæ Oratione adverſus Jo. Calecam Patriarcham 789. 790. De aliis Palamæ ſcriptis in Bibl. Reg. pag. 805. ſeq.

Notitia de Opere Nicephori Patriarchæ pro imaginibus qvod Theodoro Grapto tribuitur in Codice antiqviſſimo, unde decepti Cantacuzenus, Gregoras, Philotheus, Jo. Cypariſſiota & alii p. 793. titulus libri: Ἐν ἁγίοις πατέρος ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσομένου Κωνσταντίνου Πάπας Νικήτορος λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος καὶ κατάρξεως καὶ εὐκλεινῆς ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ κατὰ τῶν δοξαζόντων εἰδώλοις προσκεκνηκέναι. Vide de hoc opere ſupra p. 297.

Eufebii Epiſtola ad Conſtantiam, 795. ſeq. de qua ſupra p. 102.

Theodori Grapti locus è Cod. Regio ſuppletus 796.

Subſcriptio Calligraphi Leonis Cinnami in Codice Regio 2951. pag. 804.

INDEX SCRIPTORUM, aliorumqve qvorundam in Nicephori Gregoræ Hiſtoria Byz. memoratorum.

Ad numeros librorum capitumque, & ad paginas editionis Boiviniana.

Tomus II. incipit à pag. 353.

Academia 200. 205. 206. 211. 289. 292. 565. Platonica 354. Acindynus XVIII. 8.

Ægyptii circulatores VIII. 10.

Æſchylus Prometheo 235. 644.

Æſopi Phrygii dictum, ex terra lacrymis macerata hominem formatum. XVI. 4. fabula de lupa & agno 640. 650.

Anacharſidis dictum, κρείσσον ἑνα φίλον κεκτημένη πολλῶν ἀξίων, ἢ πολλὰς ἀξίας μηδενός 382.

Anaxa-

Anaxagoras 207.

S. Andreae Monasterium 109. 161.

Andronici Palæologi senioris, Imp. invec̃tiva in Historicos maledicos. lib. 1. cap. 1. Sortibus Biblicis utitur, & de pace ineunda dubius, Psalterium consulit, & in loco Psal. LXVII. 15. acquiescit. VIII. 11. pag. 220. Nepotismetu ad imaginem Deiparæ confugit. IX. 6. ab eodem Nepote detrusus Imperio, dictus est Antonius Monachus IX. 8. Ejus Oratio in Nepotem, apud Patriarcham Efsaiam & Pontifices. IX. 3.

Andronici nepotis Oratio ad internuncios ab avo missos. IX. 2. ad milites IX. 4. in conjuratos XI. 2. Oratio in Synodo contra Barlaamum habita. XI. 10. Gregoram consulit moriturus, num astra Medicorum curationi suffragentur XI. 11.

Antiocheni Patriarchæ decreta & literæ contra Palamam 562.

Antigonus τῶν Ἀλεξανδρῶν Διδάσκων ὁ κρείττης. Eumenem dolis vincit 306.

S. Antonii festum 283. templum in urbe Nicæa. 26.

Apollinaris hæreticus 714.

Apophthegma Sapientis, mirantis non quod navigasset aliquis, sed quod bis navigasset. XII. 6. Thaletis vel Platonis, beatum se prædicantis quod non Barbarus natus esset sed Græcus. VIII. ult. Imp. Cantacuzeni, rebus ex voto fluentibus, οὐν ἐμοὶ νήφειν χρεών, ὅτε τὸς ἄλλος μεθεῖν ἀνάγκη IX. 8. Ægyptii Regis, filiorum suorum calamitatem majorem agentis lacrymis IX. 10.

SS. Apostolorum Templum 494.

Aristotelis de DEI substantia & operatione, sententia. 683. de mente perfecta 684. Aristotelicæ lingvæ labyrinthi 293.

Arius 707. 714. Ariani 578.

Arsenius Patriarcha CPol. III. 1. IV. 4. &c.

Arsenii sectatorum Ἀρσενιατῶν schisma 77. 101. 160. 161.

Asanis oratio ad Matthæum Cantacuzenum sororis filium XVI. 2.

Astrologus Gallus 453. 483.

S. Athanasius 604. 610. 671. 672. 677. 680. 684. 708. 710. 714.

Athanasius Patriarcha CPol. VI. 5. 7. & VII. 1. 9.

Athanasius Patriarcha Alex. Constantinopolitanum perstringit fabel-la de fele alba in vas atramentarium lapsa & habitum adeo indu-

- ta Monachalem, & tamen ingenium suum subdolum carnis-
que cupidum adhuc retinente VII. 1.
- Athanasius Gregoræ adversus Palamam socius. ejus elogium XVIII.
5. pag. 562. Athanasius ni fallor Lepanthrenus, cujus ad Gre-
goram Epistolam Boivinus edidit.
- Attalus Trojanus, Trallium conditor. V. 5.
- Ἀθηναῖος παντός ἐναργέστερον πέπληκται τοῖς αἰετοῖς Διαγράφων 204.
- Barlaamus advena Calaber 567. ἤσκητο τῶν Λατίνων δογματικὴν σοφίαν.
343. Λαζινόφρων 570. inde Græcis invisus 579. Dionysii Areo-
pag. & μυστικῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἐρμηνεύς. 581. Monachos
oppugnat 344. Palamæ adversarius, in Synodo A. C.
MCCCXLI. damnatur. ibid. Tomi adversus eum promulgati
memorantur. 570. &c.
- Basilius Magnus 314. 315. 454. 587. 603. 609. 610. 620. 622. 646.
649. 650. 659. 675. 680. 684. 703. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ 483.
antirrhetica contra Eunomium 598. ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον 638.
- Beccus Chartophophylax, atq; inde Patriarcha CPol. V. 2. VI. 1. 2.
- Nicephorus Blemmydes πολλὴ τῇ σοφίᾳ ἐξησκημένῳ, ὁπόσῃν τε Ἑλλή-
νων ὑμῶσι παῖδες καὶ ὁπόσῃν οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας πρεσβύται καὶ
ῥήτορες ἐς ἡμετέραν ὠφέλειαν πρῆβησαν 27. Patriarchatum CPol.
oblatus sibi recusat 31. θείων γραφῶν ἐμπειρότατ' ὅς οὐλοῦν δε-
δωκώς εαυτὸν, ᾗ ἔχαστο συλλέγειν πλὴν τῶν θείων γραφῶν μαρ-
τυρίας, συγκροτεῖν δοκῶσας τῶ τῶν Λατίνων δόγματι. 78.
- Bogomili & Massaliani circa montem Atho 448. 550.
- Britannia Episcopi 574.
- Byzas Byzantii conditor VIII. 5.
- Cabasilas Gregoræ amicus, postea Palamæ sectator, à Gregora oppu-
gnatur 644. seq. 661. seq. 697. 715. 716.
- Cæsar à Bruto & Cassio occisus 108.
- Callistus ex Atho monte in Patriarchæ CPol. dignitatem evectus,
547. 658. seq.
- Cambyfes Persarum Rex ex Rege Ægypti capto, flendi causam ro-
gat 274.
- Jo. Cantacuzeni Imp. Orationes XII. 3. 5. 6. 8. XIII. 8. XVI. 4. XVII.
4. XVIII. 8. Epistola ad Joannem Patriarcham XV. 3.
- Luctatius Catulus & C. Marius Cimbros & Teutones profligarunt. 19.
- Chalcedonenſis Concilii canon duodevigessimus 248.

Chaldæi 22. 23. 53. Chaldaeorum oracula 454. sapientia 201. 276.
imperium 360.

Charondas Catanæus, conditor Reip. 500. & legislator Siculo-
rum 695.

Chilas Ephesi Episcopus 108. 109.

Jo. Chrysostomus 132. 604. 636. 681. 803.

Nicephorus Chumnus, Caniclei præfectus, vir sapiens & qui sub An-
dronico seniore plurimum valebat pag. 147. filia ejus Eulogia
nubit Joanni Andronici & Irenes filio, sed non diu post sine li-
beris defuncto. ibid. seq.

Clemens S. Petri successor 312.

κληρονομία βασιλικὸς, Imperatorius clerus 306.

Jo. Climacus ὁ τῆς ἀσκητικῆς ὑποστάτης κλίμακας 604.

Clithrenes ex quatuor tribubus decem fecit apud Athenienses 500.

Codices MSS. venditi à Turcis Nicæa potitis 282.

Concilium Atramyttenum, quod judicium de dissentium scriptis
igni permittit, flammis utraqve in cineres redigentibus 101.

Ephesinum 313. 642.

Generale quartum 582. 248.

Generale sextum seu Trullanum 248. 565. 582. 608. 652. ἡ βί-
βλος τῶν πράξεων τῆς θείας καὶ οἰκουμενικῆς ἐκτῆς συνόδου 574.

Conciliorum Generalium acta 604.

Concilia Iconomachorum λεηστικά 600.

Concilium contra Arsenium Patriarcham. XV. 4. contra Barlaa-
mum, in templo S. Sophiæ XI. 10. contra Beccum VI. 2. con-
tra Bogomilos & Massalianos XIV. 7. contra Joannem Patriar-
cham XV. 9. contra Isidorum Patriarcham XV. 10. Synodus
Palamitica. libro XVIII. XIX. XX. XXI. λεηστικὴ 560. 684.

Cosmas melodus. 696.

Critobulus cum Florentio in dialogo Gregoræ loquens induci-
tur 343.

Cræsus à Cyro victus 93. 191. 279.

Cylonium scelus 499. 684.

Cypriorum & Rhodiorum Epistolæ adversus Palamam memoran-
tur 494.

S. Cyrillus 684.

Cyrus Persarum Rex 35. 93. 191. Cyrus junior Darii & Parysatidis
Filius 115.

Jo.

- Jo. Damascenus 613. 668. 673. 674. 681. 711.
 Daniel Cyzici Episcopus 108. 109.
 Darius Persarum Rex 115. 306. 360. 508.
 Darii Codomanni qverela qvob beneficio in mōrte affectus gratiam
 referre non posset 646.
 David Propheta 112. 163. 599. ejus κινύεα 208. βιβλοι. 716. Ejus
 verba qvādam 315. 657. &c.
 Debrorum Macedonia Episcopus, Metropolitano primæ Justinianæ
 subjectus 99. 100.
 Delphorum Theologi 319. laurus 199. tripus 92.
 Demetrius Martyr 242. ejus festum 380. templum CPoli 542.
 Demetrius Poliorcetes, Antigoni F. 70.
 Democritus Philosophus 230. 601.
 Demonactis Rhetoris χαλεπὸν ἀποφθέγματα 204.
 Demosthenes 206. à Philippo Rege ob fidem Patriæ præstitam cele-
 bratus 254. ejus dictum *consilia ex eventu judicanda* reprehendi-
 tur 365. lucernas Demosthenis redolentia 211.
 Dercyllidas, Lyfander & Lacedæmonii Harmostæ qvibus tributa pen-
 dere Attici & Bœoti coacti 129.
 Dexius Gregoræ amicus & contra Palamam socius, ὃς λόγῳ καὶ δρετῇ
 τὴν βίον αἰεὶ κοσμῶν, ἔδειξε καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶσιν ἑδα-
 μῶς ψευδομένην ἔχων τὴν κλήσιν 562.
 Diasia, festum Atheniensium in honorem Jovis 233.
 Diogenes Cynicus laudatus ab Alexandro M. 438. ejus dolium 508.
 dictum, gloriam contemtu ejus facillime comparari 645.
 Dionysius Sicilia tyrannus 458. Platonis adventu regia ejus pulvere
 impleta, i.e. ad Geometriæ studium frequentandum addu-
 cta 319.
 S. Dionysius Areopagita 593. 680. 687. 688. 692. 693. 696. 698.
 Dioscorus ArchiEpisc. Alex. 642.
 Dorica harmonia 194. 195. 449.
 Doxologia sacra 55.
 Gregorius Drimys, Palamæ Magister à Gregora reprehenditur XIX. τ.
 pag. 578.
 Dyrrhachii Episcopus ὁ πᾶν, ὃς πολιᾷ βίᾳ, καὶ ἰσχυρότερος ὀξύτητι, καὶ
 μεγαλοφύειᾳ γνώμης διέπερεπεν ἐν τοῖς Ἐπισκόποις, λόγῳ π τὴν δρετὴν κοσ-
 μῶν, καὶ δρετῇ τὴν λόγον X. ult.

- Engastrimythus 252. καὶ Βάκχη καὶ Φοιβόληπι 453.
 Epaminondas 74. 222. 299. 471.
 Ephectici Philosophi 453.
 Ephesi δὲ χιούτης sive Metropolita, cui octoginta annos nato ἐπὶ ἡνθεῖ καὶ κόσμῳ ἐδίδου, καὶ γλώττης εὐστροφῆς ἤχῳ, καὶ φιλοσοφίᾳ συναυξή-
 θῆσα αὐτῷ, ὥς τε καὶ Ἕλληνας, καὶ οὕτως τῆς θεῆας αὐλῆς 561.
 Epicurei 453. 496. magistrorum decreta non audent in dubium re-
 vocare 318. solem pedali esse magnitudine docebant 608.
 Esaias Patriarcha CPol. VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.
 Per sacra Evangelia juratum 196. 363.
 Eudocia Palæologina. infra in Hypatia.
 Eugenii porta, CPoli 101. 170.
 Eumenes Antigoni dolis circumventus 306.
 Eunomius hæreticus 598. 696. 714.
 Euripides 190. 397. Poëta sapientissimus 191.
 Eusebii τῶν ῥηπελογίων ὁ πρῶτος, 591. ejus contra imagines. ibid.
 seq. 598.
 Fabula de fele in atramentarium futorium prolapsa. Supra in Atha-
 nasius Patriarcha CPol. Fabula de ave divinatrice & aucupe.
 413. fabula Attica sive Græcanica 210. 625. 660.
 Favorinus Philosophus 519. (642.
 Flavianus Patriarcha CPol. in Synodo Ephesina à Dioscoro occisus.
 Florentius dialogus Gregoræ contra Barlaamum XI. 10.
 Gani metropolita 561. seq.
 Gentilium dicta SS. Patribus consonantia 682. seq.
 Georgius Cyprius, vide Gregorius.
 Georgius Larissæus, hæreticus Bogomilus 450.
 Georgii Martyris imago 187.
 Gerasimus Monachus, Patriarcha CPol. VIII. 2. & 6.
 Grmanus Patriarcha CPol. ante Arsenium, ἀνὴρ σωμῆτος καὶ δέρετῃ καὶ
 λόγῳ τὸν βίον κοσμήσας III. 1.
 Germanus ex Episcopo Adrianopolitano Patriarcha CPol. post Arse-
 nium IV. 4. & 8.
 Germanus Heracleæ Thraciæ Metropolitanus 100.
 Gibellinorum & Gvelfhorum (Γέλφων καὶ Γεμπλίνων) factiones.
 VIII. 1. pag. 176.

T t

Joan-

Joannes Glycys Patriarcha CPol. VI. 8. VII. 11. ejus testamentum VIII. 2.

Theodorus Graptus 591. 596. seq. 684. 715. ejus laus & libri adversus Iconomachos (qui tamen Nicephoro CPolitano erant tribuendi) 712.

Nicephorus Gregoras Glyceos Patriarchæ auditor VII. 11. Testamentum ei scribit VIII. 2. Theodorum Metochitam officiis colit & solatur VIII. 5. in Choræ monasterio ab eo collocatus VIII. 5. Philosophiamque & Astronomiam ab eo edoctus VIII. 7. Epistolis & versibus ab eo honoratus & doctrinæ veluti heres institutus filium & filiam ejus vicissim instituit. VIII. 5. Chartophylacis dignitatem repudiat VIII. 9. & Patriarchalem dignitatem. XVIII. 1. de Paschate disputat. VIII. 13. vitam Joannis Heracleæ metropolitani avunculi sui scripsit IX. 7. vanas prædictiones refellit Epistola ad amicum IX. 11. & Astrologos. XIV. 8. Monodia in obitum Andronici senioris. X. 1. junioris. XI. 11. in Theodorum Metochitam X. 2. Oratio consolatoria apud Andronicum juniorem de obitu matris ejus. X. 6. Laicus à Joanne Patriarcha advocatur ad disputandum cum Episcopis latinis X. 8. Ejus Dialogus Florentius sive de sapientia. X. 10. Synodo contra Barlaamum licet invitatus non interfuit. XI. 10. Patriarcham inter & Palamam arbiter constitutus, Palamæ dogmata damnat XV. 7. XVI. 5. XX. 1. &c. habitum Monasticum induit, aulaque valedicit. XVIII. 4. post Synodum Palamiticam domo includitur XXI. 4. duriore premitur custodia. XXII. 2. XXIV. pag. 716. Disputatio cum Cabasila lib. XXII. sq. à pag. 661. Oratio apud Cantacuzenum. XVIII. 4. apud socios Orthodoxos. XVIII. 5. apud Synodum Palamiticam XIX. 1. Antirrhetici & *σηλιπυτικοὶ λόγοι* 567. 593. 697. 708. 713. adversus Barlaamum, & *ἐξηγήσεις* eorum quæ obscurius sive *ρηφωδέστερον* ab antiquis dicta sunt XVIII. 7. ubi senio jam confectum se innuit. Sermones ejus per Ecclesias in Sanctorum commemorationibus legebantur 716. Discipulus ejus perfidus XII. 3. alii XVIII. 5. non satis constantes XX. 3. Socii ejus etiam ipsi commentarios scripserunt de suis cum Palama concertationibus XX. 4.

Grego-

- Gregorius Cyprius, Patriarcha CPol. ὃς πὺν ἐν ταῖς γραφαῖς εὐγενὴ τῆς
 Ελλάδος ῥυθμὸν, καὶ πλὴν Ἀπικίζουσαν γλῶσσαν ἐκείνῳ πάλαι πολὺν
 ἤδη χρόνον λήθης κρυβέντα βυθοῖς, φύσεως δεξιότητι καὶ φιλοπονίᾳ π-
 λεωτέρᾳ πρὸς Φῶς ἤραγε, καὶ οἰοεῖ τινα ἔχαστο ἀναβίωσιν VI. 1.
 pag. 99. Zelotis suspectus Latinismi pag. 100. male eum habet
 Becci vividum ingenium & eloquentiæ vis, ἡ τῆς Ἐβέκκας γλῶττης
 καὶ Δεινοίας ὀξύτης. VI. 2. scripta adversus eum. VI. 4. p. 108.
- Gregorius Nazianzenus 316. 319. 483. 574. 578. 584. 587. 601. 602.
 638. 668. 674. 705. ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Θεολογίας λό-
 γοις 313.
- Gregorius Nyffenus 314. 621. 696. 713. 714.
- Harioli Itali: harioli à Persis oriundi, Colchidem habitantes: eo-
 rum prædicta 275. hariolis fides habetur 453. fanaticorum
 περφοιρασμοί 77.
- Hecuba Trojana 86. Helicon Musarum 293. Parnassus 66. 154.
- Hellanodica, iudices incorrupti 213. 311. 505.
- Heracleæ Thraciæ Episcopus Patriarcham CPol. consecrat. VI. 1.
 pag. 100. Vide infra, Severi Lex.
- Heracleensis Episcopus Joannes, Gregoræ avunculus IX. 7. Philo-
 theus, Palamæ θερμὸς Διασώτης 711.
- Heraclitus Philosophus 230. 601.
- Herodotus ὁ τὰ Περσικὰ συγγραψας 18.
- Hierosolymorum Patriarcha 312. 488.
- Hispaniæ Rex alicujus scandali occasione, interdicto damnatus à Papa.
 102. ἔτ' τοῖς τῶν Λατίνων ἐνπιμοτέροις, μὴ κηδεύειν Ῥωμαίους (non
 jungere se Byzantinis connubio) πρὶν τὸ ἐνδόσιμον εἰληφέναι πρὸς
 Ἐπάππα. ibid.
- Hodegetriæ Mariæ sive Deiparæ τῶν ὁδηγῶν Imago, 51. 183. 259.
 Monasterium 342. 346. 357. templum 333.
- Homerus 17. 18. 90. 231. 232. 235. 294. 347. 364. 414. 454. 483. 564.
 567. Homerus & Plato sapientes quidem, sed μὴ δεξάμενοι τὴν
 χεῖρὸν, ἀπεκηρύχθησαν ὡς ἀρεπτικοί 659.
- Homeridæ ὁμηρίδα, qui dictis Homericis delectantur 206.
- Hyacinthia, Spartanorum festum 233.
- Hymni sanctorum de SS. Trinitate antiquitus cantati in Ecclesia ab
 Isidoro Patriarcha CPol. aboliti, & in eorum locum, quos re-
 cens ipse composuit, introducti 521.

- Hypatia altera & Pythagorica Theano, proverbium de foemina erudita (Eudocia Palæologina) 180.
- Iconomachi 14. 104. 591. 599. 711. 712. ἱκονομαχοὶ & λόγους panegyricos non aboleverunt 716. seq. à Palamæ sectatoribus imagines in ignem conjectæ 593.
- Joannes Aprenus, Calecas, Patriarcha CPol. X. 7. 8. XII. 2. & 6. seq. XIV. 3. XV. 3. 4. 9. XVI. 4. XIX. 1.
- Joannes Beccus vide supra in Beccus, & Joannes Cantacuzenus, Chrysostomus, Damascenus, Glycis.
- Joannes Heracleæ Episc. Gregoræ avunculus IX. 7.
- Joannes Sozopolitanus, Patriarcha CPol. VI. 7. & 11.
- Jobus, Bogomilus hæreticus 450.
- Flavius Josephus 146.
- Josephus Patriarcha CPol. IV. 8. V. 2. VI. 1. Josephi hujus sectatores Josephitæ 77. 101.
- Josephus Cretensis & Georgius Larissæus Bogomili 450. tomus de ipsorum impietate Byzantium missus memoratur ibid.
- Isaacus Asceta 604.
- Isaacus Bogomilus 450.
- Isidorus ex Monembasiæ Episcopo Patriarcha CPol. Palamæ fautor. XV. 10. 12. XVIII. 1. 2. anathematismi in eum scripti XV. 10. Isidori Canones igne deleti XVI. 5. pag. 521. Vide & supra, Hymni.
- Oportebat calceum ab Istiæo consui, ab Aristagora vero indui; proverbium pag. 95.
- Ithacenses 66.
- Judæi 98. Nissan suum ordiuntur alias ab alio Martii nostri die. 227. μενοειταὶ 608. pridem populus dilectus 487. nunc gens damnata & proscripta 716.
- Julianus Apostata 584. 690.
- Jupiter 210. Olympicus Phidiæ opus 200. ejus tela à Cyclopibus fabricata 625. concubitus cum Semele 693.
- Jusjurandum Imperatori præstitum Patriarcha & sacerdotum Collegium scripto consignatum sacris Codicibus inserit 65.
- Justinianus Imp. Bulgariam urbem patriam suam privilegiis donat. 14. Choræ monasterium condidit 282.
- Justini Martyris elogium, & liber de Monarchia, XXIII. p. 682.

De nube & Ixione fabula 663.

Lacedæmonii victi ab Epaminonda 299. post Leuctricam pugnam aurum mulieribus interdicunt 471. eorum Aristocratia. 500. exercitus navalis. 58. Lacedæmonii trecenti ad Thermopylas. 391.

Lamia domicæca, foris perspicax 695.

Latini frustra se D. Petri successores jactant. X. 8. controversias pridem agitata renovant. id. Latini duo Episcopi agunt de Ecclesiarum concordia. id. Liturgia semel cum Latinis post initam concordiam celebrata V. 2. Latini in multis recte sentiunt, X. 1. num. 32. Tzacones, barbare pro Lacones 58.

Λαπρόφρονες vide, Barlaamus, Gregorius Cyprius, Meliteniotes, Georgius Metochites.

Leonidæ Spartani dictum, ad Thermopylas pugnaturi, δειπνήσωμεν, ἵνα εἰς ἄλκιον δόξῃσιν 396. 563.

Libanius Ethnicus, Basilii M. amicus 662.

Lucianus Sophista Græcus, auctor Διαλόγων νεκρῶν 581.

Luminum solenne, duodecimus dies post Natalem Christi 384.

Lyceum 200. 205. 206. 289.

Lycurgus 200. Spartanorum Legislator 695. Aristocratiam constituit apud Lacedæmonios 500.

Lysander Lacedæmonius 129. 293. 299.

Lysis Pythagoreus & Synefius ὁ πᾶνι vetant κοινὰ ποιῆσαι τὰ φιλοσοφίας ἀγαθὰ πῶς μὴδ' ὅναρ πλὴν ψυχὴν κεκαθαρμένους 198.

Manichæi materiam præexistere docent 603. cum illis sentit Palamas 714. Manichæorum doctor quidam cum aliis ejus sectæ post abjuratos errores baptizatur VIII. 15.

Marcion hæreticus 604.

C. Marius Cimbrorum & Teutonum victor 19.

Martius (Coriolanus) 509.

Martyrum certamina 638.

Massagetæ (feu Alani) Christiani antiqvitus VI. 10.

Massaliani & Bogomili in monte Atho XIV. 7. & pag. 550. 578. 579.

S. Maximus Confessor 611. 612. 669. 670. 671. 681. 685. 702. ἐν τῇ πρὸς Πύρρον Διαλέξει 574.

Μεγάγχοι, Scythica natio 19.

Melchisedechus ἀναρχος 594.

Meliteniotes, Cleri Imperatorii Archidiaconus *Λατινόφρων* 78. 104.
Μεσημβρινοὶ λῆροι Meridiani nebulones, 277. Calabri.

Mesembria civitas munita & *πολυάνθρωπος* 35. 281. 282. 299.

Georgius Metochites, Imperatorii Cleri Archidiaconus, *Λατινόφρων*
 78. 104.

Theodori Metochitæ elogium VII. 11. & X. 2. ubi Monodia in ejus
 obitum. vide & supra in Gregoras. Choræ monasterium instau-
 ravit 657. *ἔμπνευς βιβλιοθήκη καὶ τῶν ζητημένων περὶ χειρὸς* *ἑυπο-*
ρία 168. Aristotelicæ lingvæ labyrinthos explicuit 293. Pala-
 mæ & Gregorii Drymeos errores damnat 578. &c.

Miltiadis & Themistoclis virtus rebus adversis inclaruit 207.

Μιζολύδοι, μιζοφρόνιοι 233.

Mithridatis Imperium amplissimum 400. venena ab eo explo-
 rata *ibid.*

Ἀπικὸς μῦθος de Momo Jovem reprehendente quod cum Mundo tam
 pulchro non etiam dignum universitatis laudatorem produxif-
 set VIII. 9. pag. 210.

Monachi Evchitæ & Omphalopsychi XI. 10.

Literæ ad Monachos in monte Atho datæ ab Anna & Joanne Palæo-
 logo 482.

Monasterium Adelorum, proximum Trajanopoli castello 561. S.
 Andreæ 109. 161. Archistrategi sive Sancti Michaelis ad Bospo-
 rum 75. Auderorum, proximum Rodope monti 389. S. Ba-
 filii 493. Choræ à Justiniano conditum à Metochita instaura-
 tum IX. 13. & pag. 187. 190. 657. Chortaitæ 219. Cosmidii
 217. Cratæi (monasterium Virginum) 160. Cyriotissæ 177.
 Hodegetriæ seu Deiparæ *τῶν ὁδηγῶν* 342. 346. 357. Libis 285.
 Manganorum 260. Neæ XIV. 10. direptum, *ibid.* *παναχερίτης*
 S. Mariæ 97. Pantocratoris 50. Paschasii 46. *Περὶ βλάβης* 166.
 Pertze (monasterium Virginum) 160. Sofandra 30. 38. Stu-
 dii, à Constantino Porphyrogenito instauratum, à Latinis deso-
 latum VI. 5. 6. p. 116. Xerolophi 117. 131. 159.

Mos antiquus docendi publice CPoli sacras literas variis in locis, καὶ
Διαφόρως *ἡμέρας καὶ τόπας* τῆς *Κωνσταντινικῆς πόλεως* *ἐδίδασκον* ὁ μὲν πρὸς
προφήτας *Δαβὶδ ᾠδαί,* ὁ δὲ πρὸς τὴν *μεγάλαν Πάυλιν Ἐπιστολὴν,* ὁ δὲ πρὸς
Εὐαγγελικὰς *τὴν Σωτῆρος νόμους,* καὶ κατ' *ἕκαστον* *παλιν* ὅσοι *ἐπὶ ἱερα-*
τικὸν ἦσαν ἀξίωμα, *περικείμενοι* καὶ *Διαδοχὴν* *ἐκείθεν* *κατ' οἶκας* καὶ
πατρίας

πατριᾶς εἰπεῖν καὶ συναυλίας τῶν παροικούντων τὸν Θεὸν ἐκέρυττον λόγον.
Eum morem sua ætate defecisse qveritur VI. 5. pag. 113.

Moses pictor 450.

Mozyles Episcopus, Nicephori Ætoliæ Principis legatus 99. De-
brorum Episcopo prælatus, Heracleensem inaugurat VI. 5.

Nabonassaris anni 225.

Naupacti Metropolitanus 100.

Naziræi & novi δογματισαί, Palamitæ 564.

Nero Imp. tibiis operam dans & tripudiis 642.

Nicephorus ex Metropolita Ephesino Patriarcha CPol. IV. 1.

Nicephorus, vide Blemmydes, Chumnus, Gregoras.

Niobes lacrymæ 86.

Niphon ex Cyzici Metropolitano Patriarcha CPol. VII. 9. & 11.

IX. 7.

Novendiale sacrum III. 3. Novendialis luctus 358.

Numa Pompilius, Romanorum Legislator vetuit imaginem DEI ef-
fingi hominis vel animalis specie 695.

Numismata πολιτικά, sive communis usus 247. numi aurei in fini-
bus Persarum inventi IX. 10.

Nymphæum 30. 83. in Lydia 116.

Occasionis effigies 393. 662.

Olympici athletæ 275. 311. ludi, 296. certamina Olympica
203. Olympicus oleaster 199.

Omphalopsychi Monachi XI. 10. p. 344.

Oraculum de Michaëlis Palæologi I. obitu 92. de Trallibus ab An-
dronico seniore instaurandis. V. 5. de morte Michaëlis II.

Imp. VII. 13. de seniore Andronico IX. 14. Liber in quo Impe-
ratorum fata figuris ænigmaticis involuta fuerunt. ibid. Libri
fatidici VIII. 5.

Oracula Chaldaica 454.

Oraculorum ortus & inventio: cur obscura & ambigua: quænam
cavenda V. 7.

Oratio, simulacrum animi, ἀγάλματι εἰκέναι τινὲ τὸν λόγον συμβαί-
νει 574.

Oratio Matthæi Cantacuzeni ad Asanem avunculum XVI. 2. Irenes

Augustæ ad Matthæum filium XVI. 3. Syrgiannis VIII. 4. Apo-
cauci in Cantacuzenum XIII. 9. Palamæ in Gregoram, XX. 5.

Vide

Vide & supra Andronicus senior & junior, Asanes, Cantacuzenus & Gregoras.

Orestæ & Pyladæ 361. 404. 450. 502.

Origenis libri contra Celsum & alii commentarii à SS. Patribus laudantur 582.

Orpheus 347. Orphei cithara 205. Tragœdiæ 289.

Ostenta & prodigia futuram Imperii calamitatem portendentia, VIII. 5. 14. & 15. IX. 14. XIV. 2. & p. 58. 191. 385. 386. 389. 480.

Gregorius Palamas Gregorii Drimyis discipulus XIX. 1. p. 578. Episcopus Thessalonicae ab Isidoro Patriarcha ordinatus XV. 12. excerpta ex ejus libris XXI. 2. & 4. pag. 664. 675. 693. 697. 699. ἐκ τῶν λόγων p. 593. ἐκ τῶν περὶ φωτὸς 594. ἐκ τῶν λόγων τῆς ἡγεμένης, Φιλονεϊκῆς μὲν ἐν ἀλλήλοις. ibid. Oratio apud Synodum 607. Græcanicæ literaturæ (μελέτης Ἑλληνικῆς) imperitus 678. ὕδατων μετὰ καὶ μύθων Ἑλληνικῶν 693. novus Eunomius 696. pejor Pneumatomachis 704. 707. Iconomachus 714. iisque pejor 717. omnium hæreseon reus 713. libros plus sexaginta scripsit 699. ejus septem errores. ibid. & 700. Palamas & Philotheus in Evcharistia non corpus & sanguinem Christi agnoscunt, sed typum & figuram 711. 713. anathematismi in Palamam pronunciati à Joanne Patriarcha 583. Tomus Palamæ ab eodem rejectus 482. Synodum metuit 550. Synodus adversus Palamam * A. MCCCXLV. habita 523. Synodi Palamiticæ Anno MCCCLI. Acta 561. seq.

Pala-

* Synodum illam coactam à Johanne Caleca Patriarcha, & habitam A. MCCCXLV. observat Boivinus in notis pag. 790. cujus integram observationem de pluribus Synodis in illa causa celebratis & pluribus tomis editis hic apponam. *Per annos*, inquit, *decem habita sunt de iisdem rebus Concilia saltem quatuor*. Primum A. C. 1341. Junii die 15. adversus Barlaamum. Secundum circa A. 1345. adversus Palamam qui jam à Majo mense A. 1343. carcere inclusus tenebatur: Tertium A. 1347. adversus Joannem Calecam Patriarcham. Quartum denique A. 1351. Majo mense adversus Gregoram & alios Acindynianos. Joannes Cyparissiotis meminit etiam τελευταίας συνόδου quam ait coactam fuisse ab Ephesi Metropoli, Palamiticar. transgress. lib. 1. serm. 4. cap. 10. in fine. Tomi vero promulgati sunt longe plures: nempe 1.) Tomus Hagioriticus, de quo Palamas Cod. Reg. 2409. fol. 267. 2.) Tomus Synodicus in Barlaamum & Acindynum, editus mense Augusto A. 1341. de quo Lambecius Biblioth. Cesar. lib. IV. p. 30. 3.) Tomus Ignatii Patriarchæ

Palamitæ, Παλαμναῖοι 453. &c. παλαμναῖα κακόνισα 693. Somnia
 Prophetica Palamitarum 651.

Παναθήναια 292. 371. quadriennio quoque exeunte, Olympiæ cele-
 brata 372.

Papa in sacris hymnodiis vult in diptychis memorari cum cæteris IV.
 Patriarchis, & ad se tanquam ad superius tribunal esse ἐκκλητῶν
 sive Provocationem V. 2. p. 75.

Patriarchæ auctoritas, insula, calcei, subscribendi mos XIV. 3.
 indocti & simplices maxime placent Imperatoribus. VIII. 2.
 Πατριάρχικοι ἄρχοντες 661.

Paulus pictor, ζωγράφων ἀρχιστ., Georgii Martyris imaginem pin-
 xit 187. (laο 74.

Pelopidas pecunia ab Artaxerxe accepta bellum gessit cum Agefi-
 Pentheus discerptus à Bacchis 625. Pericles 205. Περιπίτος 292.
 Persarum sapientia & scientia 201. 276. lex adversus ingratos 367.
 Imperium per Satrapias divisum XII. 7.

μεγάλαι Πέτρας καὶ θρόνους Διδάσχοι 312.

Phidiæ Cicada & Jupiter Olympicus 200. sculptura (λαξευτική) 469.

Philipporum Episcopus legatus à Cantacuzeno ad Annam, XV. 8.

Philippus Aridæus 225.

Philippi Macedonis dictum, fidem Demosthenis in patriam laudantis.
 254. ridentis Alexandrum quod cithara modulate caneret 279.

Philosophicum axioma, non posse contraria eodem tempore eidem
 rei inesse 367. U u Phi-

Libri sti Pars Altera.

*Patriarcha Antiocheni contra Isidorum, editus A. 1344. Novembri mense, lauda-
 tus ab Allatio in diss. de libris Eccles. Græc. p. 184. 4) Tomi contra Palamam va-
 riis, variis temporibus à Joanne Patriarcha editi, id quod ipse Palamas testatur
 his verbis: ὡς περ εἰς ἐστὶ χροῖος ἀληθινὸς ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, Ἀντίχριστοι δὲ
 πολλοὶ γεγονόσιν - - ἔτω καὶ συνοδικὸς τόμος κατ' εὐσεβείαν ἐφ' ἡμῶν τῆς
 ἀληθείας συήγος, εἰς ἀντίτοιμοι δὲ νῦν γεγονόσιν πολλοί - - τρίτος ἔν
 ἐστὶν ἔτος τῶν παρὰ τὴν Βαβυλωνίαν συναγεῖν Ἀκινδύνων περὶ ἐλπομένων νῦν
 ἐξηγηγμένων, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξεληλεγμένων. Cod. Reg. 2409. fol. 287. His
 addatur 5) Tomus contra Joannem Patriarcham editus mense Februario A. 1347.
 de quo Lambecius Bibl. Cesar. lib. VI. p. 28. item 6) Tomus & Anathematismi in
 Palamam, editi mense Julio ejusdem anni, quorum meminit Leo Allatius Græc.
 Orithod. Tom. 2. p. 795. 7) de Ecclesia Occid. & Orient. perp. conf. p. 803. Denique
 7) Tomus contra Gregoram & ejus secta propugnatores, editus mense Augusto A.
 1351. qui quidem tomus exstat in duobus novissimo Bibliotheca Græcorum Patrum,
 parte altera p. 135.*

- Philosophi Athenis rixabantur non nisi pacis tempore 452.
 Philotheus Heracleæ Episcopus, Palamæ scripta Evangelio æqviparat. 589. in Evcharistia tantum agnoscit typum & figuram 711.
 Φερέοι (Fratres Minores, vulgo Φρεμυέοι) 78.
 Pindarus 207.
 Pisistratus Atheniensis 465.
 Plato 188. 200. 205. 206. 293. 294. 319. 573. Aristonis F. 235. 313. ad Dionysium in Siciliam profectus 310. 589. supra in Dionysius. Platonis dicta 95. 158. 181. de Mente seu DEo 313. 684. de amatoris anima 373. verba ex Timæo 694. Platonis Dialogos *πυθικὸι καθυβρίζουσιν ἔρωτες* 606. Platonicae Ideæ 4.
 Plectrorum vi ex mari pisces à piscatoribus, è silva colubri à præstigatoribus extrahuntur 189.
 Plotinus de DEI substantia & operatione 683. de Mente, omnium rerum parente 684. de unitate 685.
 Plutarchus Chæronensis 18. 695.
 Pnevmatomachi Spiritum S. *πνεῦμα & κῆσμα* docentes 645. 707.
 Poëtæ fabularum parentes 98.
 Pompejus Magnus 53. 400.
 Proclus Platonicus de Uno & unitate, plurimam partem verba Platonis usurpat 685. de participatione 690. secum ipse pugnat 691. refellitur. ibid. Procli *θεολογικὰ* sive Theologica Institutiones 686. verba à Palama corrupta 692.
 Profanarum scientiarum in Theologia usus 679. 680. •
 Gregoras Cantacuzeni Imp. Prometheus 559.
 Protei Pharii more in omnes ire formas 358.
 Proverbia : αἶ π λιβύῃ φέρεται καινόν 507. αἶμας ἀπατέμελον, δὲ νεῖοται σκάφας 591. δικτύῳ θηρεύειν ἀνέμων πλοῦς 559. 573. ἀνὸς πεσέσης πᾶσιν ἐξείη ξυλευέσθαι 665. εἰς πῦρ ξαίνειν. 178. 559. ἐκ ἑ κρηαπιδε τὸ ὕφασμα 634. ἐν καρὸς μοῖρα 377. 573. ἐν πῖθῳ τῷ κρηαμειαν δρᾶν 710. ἐξ οἰνύχων τὸν λέοντα 634. Ἰλιάδος μακρότερος λόγος 58. κατὰ πρὸς ὁράκας μεταπεπόντος 133. κατὰ ὕδατων γραφεῖν. 573. κατὰ σάνδ' Βελλεροφόντης 676. πῖθηκοι πῖθηκίζοντες καὶ μύρμηκες μυρμηκίζοντες τὰ σφᾶν ποιῶσιν αὐτῶν 235. Σκυθῶν ῥῆσις. 487. 499. ὡς Ὀπίμανδραβόλα 388. ὡς μηδὲ πυρφόρον λελεῖσθαι 529. Endymionis somnus 667. camelus cornua appetens etiam auribus orbata est 476. fumum fugiens in ignem incidit 55. inter Phrygum & Per-

& Persarum limites multum interest. 198. Lemnia mala 15. Lesbica structura 576. montem parturientes murem pepere-
runt 555. Myсорum praeda 14. 261. 479. ne Hercules qui-
dem contra duos 665. Onus Ætnagravius 656. Tantalea vi-
ta. 508. 538. Tantaleum saxum 129. 184. 513. 580. Gigantum
proventus 556. Lamia domi cœca, foris perspicax. 695. Sar-
donius risus 601. Sirenium voces 206. Sybaritica mensa 612.
Penelopes tela 77. 277. 415. Trojanæ naxiæ 15. proverbium
rem aliquam fieri non posse indicantia ὅριθ' ὅ γάλαζ' ἔτειν, Φακῇ
γωνίαν κάμπειν, ὡὸν πῖλιν, γάλασσαν ἀπείρειν, πλίνθον πλύνειν,
κωφῷ ὁμιλεῖν, τυφλῷ ἀγνέειν, ἀνδριάντα γαργαλίζειν, εἰς πετρῆμενον
πίθον ἀντλεῖν, ἄσπρα ποξέειν, πῦρ αἰεῖφειν, καὶ μαχαίρων κυβισαῖν,
κοσκίφ' φέρειν ὕδωρ, νεφέλας ἔαμειν, Αἰθιοπα λευκαῖνειν 210. 768.
Vide & supra Istiæus, Orestæ, Proteus, &c.

Psalterium ad sortem ex eo colligendam consultum ab Andronico
Seniore 220.

Claudius Ptolemæus, magnus Astronomus 146. 225. 294. 454.

Sexti & Pyrrhones καὶ ἡ ἀντίθετος γλώσσα 584.

Pythagoras ex Ægypto in Atticam navigans 200. Pythagoras Numa
& Plutarchus nihil præter DEum statuunt increatum 695.

Pythagorei 453. 600. Magistri decreta non audent in dubium revo-
re 318. eorum silentium quinquennale 600. 637.

Reliquiæ sacræ venditæ à Turcis 282. (146.

Rosficus Princeps dignitatem Dapiferi habuit apud Constantinum M.
Rubris literis scripta Cantacuzeni Epistola ad Patriarcham 475.

Sabellius hæreticus 651.

Sapientiæ liber 698. 705.

Semele Jovis ignibus absunta 693.

Serapidis fanum 552.

Seres 25. Serica texta 436.

Severus Imp. Byzantium captum & mœnibus nudatum Heracleæ
Thraciæ civibus pro pago habitandum donavit 100. inde He-
racleensis Episcopus CPolitanum consecrat. ibid.

Sextus Empiricus supra in Pyrrho.

Simiarum dialecticarum proventus, ut Gigantum in fabulis 556.

Sisinnius Novatianus primæ Synodi adjutor contra Arium 582.

Socrates 200. 205. 206. 293. 319. 573. Socratici 565.

- Spartani veteres pane & aqua contenti 399. Sparta 46. 299. 471.
 ὅσον ἐν παρθενίᾳ τῶν ἄλλων κηρύων ὑπερφωνεῖ ὁ Σπέντωρ 206.
 Stoa Attica à qua Stoici 200. 205. 206. 289. 292. 354.
 Stratocles Epidaurius tibicen bonus, at non item vir bonus 357.
 Syllæ & M. Antonii proscriptiones 643.
 Symbolum fidei Catholicæ 628. 708. de additamento *filioque* nulla
 controversia, ubi de concordia Græcæ cum Latina Ecclesia
 actum V. 2.
 Synesius. Vide supra, in Lysis.
 Synodus non est quæ fit præter Ecclesiasticas regulas 557.
 Telchines, mali dæmones 52. 222. 366. 517. 615.
 Tempe Thessalica 153. 563.
 Templum S. Antonii in urbe Nicæa 26. SS. Apostolorum 494.
 Discipulorum Christi duodecim 170. Blachernense 78 104.
 489. 495. 497. 695. Deiparæ Hodegetriæ 333. Deiparæ ad
 Magnesium (Sofandra) 26. Deiparæ τῆς πηγῆς ad fontem 49.
 221. S. Demetrii CPol. 542. Joannis Baptiste in urbe Prusæ II. 7.
 Martyrum quadraginta IX. 14. Pauli Magni (templum maxi-
 mum) prope portam Eugenii 170. Salomonicum 470. S. Ste-
 phani Protomartyris 494.
 Templum S. Sophiæ τῆς ἁγίας σοφίας μέγα τέμενος 230. Θαῦμα τῆς
 εὐκαμένης 495. asylum olim inviolatum, à Gabala & Patriarcha
 temeratum XIV. 9. &c.
 Ternobi Episcopus Metropolitano subesse desinit II. 3.
 Thaborium Lumen XIX. 2. XX. 2. & pag. 589. 590. 591. seq. 629.
 Thales Milesius 235.
 Theano Pythagorica 180.
 Thebæ ab Alexandro M. vastatæ 510. Thebani 69. 155. 471.
 Themistocles 207. 279. 298. 301. 306.
 Theodoritus Cyri Episcopus magnum contentionis incendium exci-
 tavit, ut fumi molestias multi diu senserint X. 8. p. 313.
 Theoleptus vir sanctus, Philadelphiæ Episcopus, ejus urbis à Turcis
 obsessæ servator 135. legatus ad Syrgiannem ab Andronico
 seniore 197.
 Therfites 590. Theseus 450.
 Thetidis & Pelei nuptiæ 98. nuptiale convivium 522.
 Tomus Synodicus in Massalianos & Bogomilos, XIV. 7. Tomus con-
 tra

tra Barlaamum 579. Tomus Palamiticus XXI. 5. inusitatis ceremoniis consecratur XXI. 6. auctoribus probro est. id. Vide & supra in Palamas.

Torneamentum, *τόρνέμεν & ντζῆσρα* X. 3. p. 296.

Tragelaphi sive chimæra 4.

βίβλοι τεχνικά. 86.

Tripus βασιλικὸς 692. Delphicus 198.

Trophonii antrum 231.

Τυφῶνες ὑποχθόνιοι. 362.

Tyrus ab Alexandro M. expugnata 191. Tyri Episcopus qvi Synodo Palamiticæ interfuit. XVIII. 5. XX. 6. XXI. 3.

Wenceslaus (Σφειδοδαβῆ) Bulgarorum Princeps 174. 196. 238.

Ulysses 631. Vulcanii crateres 276.

Xerxes 207. 391. 563. cum Cantacuzeno comparatus 624. ferocia ejus ab Atho monte compressa 449.

Zaleucus Locrorum Epizephyriorum Legislator 500. 695.

Zelotæ Græci adversus λαπνέφρονας sævi. VI. 1. & 2. Zelotæ Thessalonicenses XIII. 10. XVI. 1.

Zenonis Philosophi dictum, inter Philosophos altercantes in convivio apud legatos Babylonios tacentis, *πορευθέντες ἀπαγγέλατε ἰδοὺ ἐν Αθήναις ἄνθρωπον σιωπᾶν ἐν συμποσίῳ δυνάμενον* 452.

Zopyrus 306. 360.

Fuere & alii Nicephori complures, ut S. *Nicephorus Antiochenus*, cujus Acta fabulosa etiam alteri Nicephoro Petinenfi in Istria adaptantur. Vide Papebrochium T. 6. Maji p. 807.

NICEPHORUS BASILACA Rhetor CPoli circa A.C. 1180. de qvo dixi lib. IV. cap. 30. §. 11.

Nicephorus Basilus, castelli Melenici præfectus sub Andronico seniore, de qvo Gregoras IV. 9. &c.

NICEPHORUS BLEMMYDA circa A.C. 1255. designatus à Theodoro Lascari Imperatore Patriarcha CPol. munus non adiit sed Presbyteri dignitate & Monastico habitu contentus vixit. Confer de illo Cangium ad Niceph. Gregoram pag. 728. & Allatium ad Georgium Acropolitam pag. 254. & de Consensu lib. 2. c. 14. §. 4. ubi *Epistolam* ejus *Encyclicam* Græce edidit, & qva lingua etiam apud Odoricum Raynaldum T. XIV. Annal. * ex Allatii versione legitur, latine. *Libros Blemmydæ duos de Spiritu S.* laudat Manuel Caleca libro

* ad A. 1255, num. 76.

bro IV. contra Græcos, Indicio, inquit, nobis sunt Nicephori Blemmyde Monachi & presbyteri, cujus in omni virtute & sapientia nomen insigne apud omnes est, duo ad Theodorum (Ducam) Lascarim Regem libri de Spiritu S. conscripti, quibus indicatur ex filio & per filium substantiam habere, à Sanctis Patribus traditum. In editis prior horum librorum Jacobo Bulgariæ Archiepiscopo, posterior Imperatori Lascari inscriptus est. Prodierunt Græce & Lat. ad calcem Tomi XIII. Annal. ab Raynaldo editi cum versione Allatii Rom. 1646. fol. & in ejusdem Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 1-60. ibid. 1652. 4. Ad eundem Ducam Lascarin scripsit librum * de Imperatoris institutione ἐποίων δὲ εἶναι τὸν βασιλεῖα, qvī in variis Bibliothecis occurrit MStus. Etiam in Bibl. Vindobonensi, sicuti fuit interpolatus à Georgio Galefiota Magnæ Eccles. CPol. Diacono & Georg. Ocnæota: De quaestionibus quibusdam dogmaticis ad eundem Lascarin, & Orationem de fide ad Monachos Monasterii à se exstructi, cujus inde κήρυγμα se vocat, atqve libros tres instructionis ad Monachos memorat Labbeus pag. 88. seq. & 94. Bibl. nov. MSS. Encomium Greg. Nazianzeni, & expositionem versuum ejus pag. 111. Isagogen in Arist. de cælo & quod mundus non sit ab eterno pag. 114. Historiam de S. Paulo & Patribus qui in Latro monte solitariam vitam egerunt, elegantissime & ad antiquum succum conscriptam habere se testatus est Allatius p. 244. ad Georg. Acropolitam. In Vaticana, ut ab eodem Allatio discimus, MS. legitur λόγος ὃς ἐπέσχει τῷ βασιλεῖ, βασιλικὸς κληθεὶς ἀνδρίας. ἐπὶ δὲ καὶ μονασταῖς καὶ παντὶ σωδασίῳ λυσιτελὲς. Incipit: Νόμος δὲ χηθεὶν συμβαίνει τοῖς πράγμασι τὰς ὑποκόας εἰσφέρειν τῷ βασιλεῖ. *Logicam* ** è quatuor, & *Physicam* è duobus MSS. Bibl. Augustanæ Græce (non simul etiam latine, ut præstantissimo Caveo traditum) edidit Joh. Wegelinus Augustanus, Augustæ Vindel. 1605. 8. Utraque junctim (Logica enim πρῶτον βιβλίον dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmidas in gratiam Johannis Ducæ, & Physicæ p. 264. seq. inferuit fragmentum exegeseos suæ in Psalmos, cujus alia apospasmata servantur MSS. in Bibl. Vindobonensi, in qua etiam reperitur λόγος τοῦ τῆς ἀγίας Τριάδος, quemadmodum Ingolstadtienſis & Vaticana habent

* Locum exinde producit Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 121.

** Blemmidæ de quinque vocibus latine prodiit Joach. Perionio interprete Basil. 1542. 8. & ratio de compendiosa arte differendi & de Astrolabio, una cum aliis aliorum scriptis, interprete Georgio Valla. Venet. 1498. fol. Hoc de Astrolabio ad Nicephorum Gregoram sunt qvi referunt.

habent ejus *Encomium in S. Johannem Evangelistam*, & λόγος de anima & corpore, atqve de fide, virtute ac religione opuscula. In Vindobonensi præterea sunt *ᾧ ἐρων ποίημα* & λογισμὸς καὶ σοφισμὸς *βλεμμίδας*: incipit: τῶν ἀδελφῶν ἑλίας ματὸς περικαδέκα: tum *περὶ αἱμάτων*, sive καὶ εἰς τὰς κρίσεις τῶν αἱμάτων τῆς φλεβοτομίας τῶν ἀδελφῶν, (qvæ duo carmina in alio codice tribuuntur *Maximo Planuda*:) vide *Lambecium* lib. VI. p. 109. Præterea εἰδήσεις τῶν ἱατρικῶν μετῶν, & Διαγνώσεις καὶ θεραπεῖαι τῶν ἀδελφείων τῶν ἀνθρώπων. Denique *Geographicum ᾧ οἰκίσεων* opusculum. Γεωγραφίαν παροπτικὴν vocat *Salmasius* pag. 276. *Epist. Demonstrationem quod individuis vita non sit præfinita*, memorat in *Apparatu* *Possivinus*. Vide & infra, in *Nicephorus Monachus*.

Nicephorus Bryennius Ethnarcha ab Imp. Constantino Monomacho appellatus, sed imperium cum affectaret oculis privatus est A. C. 1057. qvo *Isaacius Comnenus* Augustus acclamatus fuit. Vide *Cangii* familias Byz. pag. 177.

Nicephorus Bryennius II. *Dyrrachii Dux*, à *Nicephoro Botaniata*, Imp. victus & oculis privatus una cum filio *Nicephoro Bryennio* III. qvem à scriptore diversum esse, adversus *Zonaram* ostendit *Possinus* ad *Bryennium* pag. 116.

NICEPHORUS BRYENNIUS IV. Cæsar, *Nicephori* *Bryennii* secundi ἀδελφὸς & maritus *Annæ Comnenæ*, filia *Alexii Comneni* Imp. defunctus circa A. C. 1137. de cujus vita consulendus *Martinus Hanckius* lib. 1. de rerum Byz. Scriptoribus cap. 28. Ejus ὕλη * *ιστορίας* ad socrum *Irenem* Augustam è *Ducarum* familia, *Annæ* matrem, *Alexii Comneni* conjugem, sive libri quatuor commentariorum de rebus Byzantinis ab *Isaacii Comneni* principatu usque ad initia *Alexii Comneni*, sive ab A. C. 1057. ad 1081. latine versi & utraque lingua primum editi sunt à *Petro Possino* S. I. qvi illos descripsit ex perantiquo codice *Jacobi Cujacii* ac *Petri Fabri Sanjoriani*, qvo *Annæ* Com-

* *Nicephorus* ipse in præf. ἔτε γὰρ ἱστορίαν συγγράφειν προέβηκαί, ἔτε πλέκεν τῷ Ἀλεξίῳ ἐγκώμιον, μόλις γὰρ ἀνὰ πρός ταῦτα ἤτε *Θεοκτίδης* δεινότης, καὶ τὸ *Ἀημοδένες* ἐξήχεσε μεγαλόφωνον. Ἀλλ' ἀφορμὴν τινα παρασχέειν βεβλόμεν τοῖς τὰ ἐκείνης συγγράφειν ἐθέλῃσι πρὸς ταυτηνὴ τὴν γραφὴν ἐξώρμησα. Ταύτη τοι καὶ ὕλη ἱστορίας ὄνομα ἐστὶν τῷ λόγῳ. Auctores nullos allegat hic *Nicephorus* præter *Homerum* pag. 63. lib. 2. & lib. 4. pag. 101. *Euripidem* pag. 102. *Patriarchæ Antiocheni* *Emiliani* mentio pag. 64. lib. 2. & *Thomæ Patriarchæ* CPol. qvi *Michaëlem* Imp. Monachum factum creavit *Metropolitam* *Ephesi* p. 84. lib. 3. sed ibi pro *Θωμᾶς* videtur legendum *Κόσµας*.

Comnenæ Alexias libris illis subjecta legebatur. Prologus ἀνέφαλος necdum ex alio codice suppletus. Possini editio lucem vidit inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1661. fol. ad calcem Procopii. Addendæ eruditæ Caroli du Fresne notæ, quæ subjectæ sunt Johanni Cinnamo. ibid. 1670. fol.

NICEPHORUS CALLISTUS, de quo capite superiore pag. 130. seq.

Nicephorus Catacolonis Constantini Filius qui Annæ Comnenæ sororem natum in Mariam in matrimonio habuit. Vide Alexiadem lib. X. pag. 276.

NICEPHORUS CERAMEUS, ὁ κεραμεὺς sive Figulus Possevino & in quibusdam Codd. MSS. dicitur, qui notior est sub nomine Theophanis Ceramei, de quo alibi.

NICEPHORUS CHARTOPHYLAX, de quo supra pag. 298. Idem forte Diaconus & Chartophylax CPolitani Patriarchii qui Concilio Nicæno II. interfuit A. C. 787. & qui postea Patriarcha CPol.

NICEPHORUS CHUMNIUS Canicleo præfectus, cujus filia Irene nupsit Joanni Palæologo, qui deinde Imperator ab A. C. 1295. vide Cangii familias Byz. pag. 236. Eidem Chumno sub exitum vitæ factio Monacho Nathanaëlis nomen inditum, ut conjicit Jo. Boivinus ad Gregoram pag. 761. & affirmat Cangius ad Zonaram p. 148. De ineditis ejus scriptis vide si placet Caveum ad A. C. 1320. Orationem funebrem in Theoleptum Metropolitanam Philadelphie allegat idem Boivinus pag. 759. Alia hujus Chumni pag. 751. 753. 754. seq. 761. 763. &c. Casauboniana pag. 21: Inter libros MSS. Bibl. Regiæ unus est inscriptus Νῆθαναήλ ὁ Μοναχὸς ὁ καὶ χεῖνς qui CPoli ante annos 300. vixit. In eo continetur Oratio ad Thessalonicenses missa, & variæ Epistolæ, ex quibus apparet Nathanaëlem illum fuisse alterum Jobum, cui tot adversa contigerunt, ut dici vix queat. Dignus auctor qui legatur vel ob summam in scriptis pietatem. Habetur, inquit Cangius, in Bibl. Regia num. 751. Codex continens varia opuscula & Epistolas Nicephori Chumni, in quibus sunt sermones consolatorii duo, quorum alter ad Imperatorem scribitur de morte Despotæ filii, alter ad ejusdem Chumni filiam Imperatricem (Βασίλισσαν) de illius viduitate, cujus tum annus erat sextus decimus. Apud Labbeum pag. 295. Bibl. novæ MSS. pro Nathanaëlis Chumni nomine reponendum Chumni, ubi hos opusculorum illius

illius titulos refert : De primis & simplicibus corporibus. Nihil inferius terra, cum ipsa sit in medio. Neque materiam ante corpora, neque species sive ideas absque corporibus, sed omnia simul. Antirrbeticus adversus Plotinum; animas non prius existere quam corpora. De anima nutritiva & sensitiva. Non esse impossibile, neque prater rationes Physicas, aquas esse supra caelos. De aëre, & quare cum sit natura calidus, tamen cum agitur, frigidus sentiat, & de grandine & ventis. Adversus antiquos Philosophos de eodem argumento. In CHRISTI transfigurationem. Sanctio, Natalis Domini feriam non tantum, uno die sed per totum mensem celebrari debere. Symboleuticus de justitia ad Thesalonicensis, & urbis encomium. Ex Imperatoris decreto, ut iudices jurejurando obligentur ad munus sancte obeundum. Encomium ad Imperatorem. Querela adversus Nipponem ob male administratam Patriarchatus sui provinciam. Oratio funebris in Theoleptum Metropolitam Philadelphia. Confutatio Latinorum dogmatis de processione Spiritus S. Testamentum valetudine adhuc firma melius quam urgente morbo ordinari. Ad Episcopum Philadelphia de miraculo in Cana. Ad eundem de petitione Elisei ab Elia. Ad filiam Imperatricem de ipsius viduitate. Ad Imperatorem de obitu Despotæ & filii ejus. Consolatio in calamitate amici. De charitate erga proximum, & omnia relinquenda ut CHRISTUM sequamur, & de benedictione paterna quam surripuit Jacob suadente matre. Chrysobullum super quadam consultatione Imperatricis. Chrysobullum ad Cralem Servia. De reconciliandis Monachis qui defecerant, Chrysobullum. De judicio adhibendo & eligendo genere dicendi. De his qui iniquo animo ferebant quod Rhetores quosdam imperitos objurgaverat. Chrysobullum de unionem Monasterii in Galeſio & S. Resurrectionis. Epistola CLXXII. Possevinus testatur in Vaticana extare Nicephori Chumni de oratione, judicio & operatione, quid ex eis amplecti quid fugere deceat. Fuere etiam Georgius Chumnus, & Johannes Chumnus & Michaël Chumnus, de quibus alibi.

Nicephorus Comnenus Sebaſtus, A. 1089. occisus, de quo Cangius famil. Byz. pag. 172.

Alius Nicephorus Comnenus, quem suspectum sibi, oculis A. C. 1206. multavit Constantinus Basilii frater. id. p. 170.

Nicephorus Confessor sub Leone Armeno, Monasterii Medicensis in Bithynia Hegumenus, de quo Henischius ad IV. Maji T. 1. p. 500. seq. Alius Nicephorus Confessor, idemque Patriarcha CPol. ab A. 806.

X x

Nice-

Nicephorus *Constantini Copronymi* F. à fratre Leone IV. Imp. oppressus A.C. 776. Vide Hist. Miscell. XXIII. 3. Theophanem &c.

Nicephorus Despotēs, Michaëlis nothi filius natu maximus, Epiri Princeps, de quo Gregoras IV. 9. &c.

Nicephorus Diaconus, vide Nicephorus Chartophylax & Nicephorus Phryx.

Diogenes Nicephorus, qui ex cæcatus licet, literis & singillatim Geometriæ dedit operam, de quo Anna Comnena IX. Alexiados pag. 255. seq. 266.

Nicephorus Domesticus sub Leone Basilii F. Vide Scriptores post Theophanem p. 221. Nicephorus Drungarius. id. p. 227.

Nicephorus Dyrrachii Episcopus tempore Concilii secundi Nicæni, cui præterea interfuere Nicephorus Episcopus Ἀδατῶν, Adatensium, Nicephorus Episcopus Φλόγγων sive Φλόγων Flogensium, Nicephorus Episcopus Λένδων, Lundenium, Nicephorus Episcopus Ἀδργανῶς Hadriani, & Nicephorus Diaconus ac τοποτηρητὴς Γαργαρέων vicarius Episcopi Gargarensium. Nicephorus Hegumenus sive Archimandrita S. Andreæ & alter S. Sergii ἡ Μιδικιῶν, itemque tertius S. DEI genitricis.

NICEPHORUS GREGORAS, de quo dictum hoc ipso capite. Vide & Acta Eruditor. A. 1704. pag. 134 seq. Maligne quædam eum in Historia sua tacuisse notat Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 727. Ex libro XXIX. adhuc inedito nonnulla affert libro de Synodo Photiana pag. 318. seq. & 542. ubi etiam laudat vitam S. Mich. Syncelli à Gregora scriptam, & Martyrium Κονδράτου Quadrati Corinthii, quod è Codice Bavarico Græce edidit Henschenius T. 2. ad X. Martii p. 696. & latine ex Reinoldi Dehnii S. I. versione, p. 8. Hic pro Quadrato male Cordatus vocatur in appendice ad Historiam litterariam præstantissimi Cavei.

Flavius Nicephorus I. Imperator CPol. ab A. 802. ad 811. de quo Cangius pag. 127. famil. Byz.

Nicephorus II. Phocas Nicephori Phocæ patricii Nepos, Imperator ab A. 963. ad 969. quo à Zimisce occisus est. Vide Cangii familias Byz. p. 149. 150. Ejus *Novellæ* quædam *Constitutiones* exstant, ut sex illæ quæ Græce & Lat. leguntur in jure Græco-Romano T. 1. pag. 113-117. edit. Freheri, & T. 2. pag. 168-171. & quas habet Edmundus Bonefidius lib. 1. juris Orientalis pag. 5. & 28. Hujus Nice-

Nicephori Imp. jussu conscriptus liber *de re militari* sive *de eventibus bellis* & *excursione* *ἡ ἐκδρομὴς πολέμου* in 55. capita divisus qui passim citatur è MS. Palatinæ Bibl. à Meursio in glossario, & MS. bis exstat in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium lib. VII. pag. 202. seq. Exstat & MS. in Vaticana, Regia Parisi, Ingolstadiensi, Barberina & Farnesiana, ut notavit Naudæus lib. 2. de studio militari p. 518.

Nicephorus III. Botaniates Imperio ab Alexio Comneno dejectus A. 1081. Ejus *aurea bulla* confirmans decreta Synodalia de incestis nuptiis atque sponsalibus, facta * sub Johanne Xiphilino Patriarcha, Græce & Lat. in jure Græco-Rom. lib. 2. pag. 121-123. edit. Freheri.

Nicephorus Leonis Isauri F. à Patre Imperator renunciatus A. C. 718. sed à fratre Constantino Copronymo excœcatus.

Nicephorus *Martyr* circa A. C. 260. cujus Acta Græce & Latine vulgavit Henschenius ad 9. Febr. sinceriora autem è Codd. MSS. Regiæ & Colbertinæ & Monasterii S. Germani à Pratis Bibl. vulgavit Theodoricus Ruinartus in Actis primorum Martyrum sinceris & selectis p. 239. editionis nitidæ Wetstenianæ quæ hoc ipso anno 1713 Amsteld. fol. post priorem Parisiensem A. 1690. 4. auctior prodiit. Omitto alios Martyres de quibus Martyrologia 25. Febr. 1. Martii &c.

Nicephorus *Mediciensis*. Vide supra, Nicephorus Confessor.

Nicephorus *Melissenus* Cæsar, de quo Anna Comnena in Alexiade.

Nicephorus è Monacho, *Mileti* Episcopus, circa A. C. 900. cujus Vitam MS. habuit Raphaël du Fresne & Franciscus Combeffius.

NICEPHORUS *Monachus* circa A. C. 1100. clarus, si credimus Petro Possino, qui λόγον ejus *de custodia cordis*, *ἡ Φυλακὴς καρδίας* Græce & Latina in thesauro suo Ascetico edidit pag. 404. Parisi. 1684. 4. Et hic & alter Nicephori Monachi λόγος & priori subjunctus *ἡ προσοχὴς de attentione*, MS. exstat in Bibl. Vindobonensi. Neque fortassis Nicephorus iste diversus à Nicephoro Blemmida, de quo supra. Vide & infra, Nicephorus Studita.

Nicephorus *Palæologus* & Nicephorus *Synadenus* pro Alexio Comneno pugnantes cæsi à Roberto Calabriae Duce. Anna Comnena III. Alexiados pag. 117.

X x 2

NICE-

* Habentur lib. 3. juris Græco Rom. pag. 213. seq.

NICEPHORI *Paschalei* de jejuniis Græcorum libellum lingua eorum vulgari scriptum memorat Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. pag. 91.

NICEPHORUS *Patriarcha* CPol. ab A. C. 806. & alter circa A. 1259. De utroque dictum supra p. 295. 299.

Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus sub Constantino Porphyrogenito. Vide scriptores post Theophanem p. 278.

Nicephorus *Petinenfis* Martyr, in Istria. Vide supra, Nicephorus Antiochenus.

NICEPHORUS *Philosophus* & Rhetor CPoli, de quo supra p. 300. Videndum, idemne cum Nicephoro Gregora.

Nicephorus Phocas, Bardæ Phocæ magni Domestici filius circa A. C. 1091. occisus, de quo Cangius p. 151. famil. Byz.

Nicephorus *Pbryx* Diaconus, Historiæ scriptor Cedreno & Joanni Scylitzæ laudatus.

Nicephorus ex Evnucho Imperatoris Constantini VIII. Monachus *Studita* A. C. 1035. de quo Cedrenus p. 738.

Nicephorus *Synadenus*. Vide supra Nicephorus Palæologus.

NICEPHORUS URANUS, Magister sive Rhetor Antiochenus, à quo descripta Vita S. Simeonis junioris Stylitzæ (qvi A. C. 597. Mauritii 15. ætat. 75. obiit) Græce & Latine existat in Actis Sanctor. 24. Maji T. 5. pag. 307 - 401. cum latina versione Conradi Janningi S. I.

Nicephorus Xanthopulus, idem cum Nicephoro Callisto.

VII. Venit jam recensendum Volumen *scriptorum post Theophanem*, sive qvi Historiam Byzantinam ab Leone Armenio Mich. Curopalatzæ Imperatoris, in quo desinit Theophanis Chronicon, successore prodixerunt usque ad Nicephorum Phocam Imp. & ex MSS. Codd. recensiti atque versione donati sunt à *Francisco Combesis* Ord. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici, sed lucem demum viderunt post ejus fata, * Paris. 1685. fol. unde etiam annotationes, quas in hos scriptores vir doctus parabat, desiderantur. Scriptores ipsi in illo Volumine hoc ordine leguntur:

I. *Ano.*

* Obiit Combesius Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætatis 47. De ejus vita consulendi Carolus Peraultus in viris Seculi XVII. illustribus qvi in Gallia claruerunt, Tomo 2. pag. 48. & Lud. Elias du Pin in Bibliotheca scriptorum Ecclesiasticorum T. XVIII. pag. 99.

1. ANONYMI, qvem incerta conjectura *Leontium Byzantinum* vocari video à Labbeo in protreptico p. 14. & 46. *Chronicon*, Theophani continuando *Constantini Porphyrogeneti* jussu conscriptum *libris IV.* * de totidem Imperatoribus: lib. 1. de *Leone Armenio* qvi A. C. 813. cœpit imperitare, lib. 2. de *Michaële Balbo*, lib. 3. de *Theophilo* Michaëlis, & lib. 4. de *Michaële* Theophili filio qvem nece sublatum scribit 24. Sept. Anni Græcorum 6376. h. e. Christi 868. Græca Combesius vulgavit ex apographo Barberiniano Codicis MS. Vaticanæ, qvòd Holstenius Româ transmiserat. A Constantino Porphyrogenito, vel ejus nomine verba quædam inserta videntur lib. 2. ubi de Creta à Saracenis liberanda fermo, p. 51.

2. CONSTANTINUS *Porphyrogenitus* Imperator A. C. 959. extinctus de vitæ sui *Basilii Macedonis*, qvi Michaëli Theophili Filio A. C. 868. successit, qvemq; notat cum illo decessore suo Michaële annum unum habenas Imperii gessisse, deinde vero alios annos undeviginti solum rerum summam præclare administrasse, usqve ad Annum nimirum 888. Vita istajam lucem viderat, cum *Leonis Allatii* versione, in ejus *συμμίκτοις* A. 1653. 8. divisa in sectiones sive capita. LXX. Sed Combesius Græca ad jam memoratum apographum Barberinianum recensuit, novam adjunxit versionem, & sectionibus CI. aliter atqve Allatius dispescuit, quæ diversa capitum distinctio crucem solet figere citantibus scriptorem, vel citata loca inquirere cupientibus. Qvòd in titulo legitur: *ιστορικὴ διήγησις τῆς βίης καὶ τῶν πράξεων βασιλέως τῆς αἰοιδίμης βασιλείας, ἣν Κωνσταντῖνος βασιλεὺς ἐν Θεῷ Ῥωμῶν ὁ τέτς υἱανός, φιλοπόνως ἀπὸ ἀγαθῶν ἀθροίσας διηγημάτων τῶν γερόντων περὶ αὐτοῦ, περὶ τὴν γερόντων* intellige auctorem quatuor præcedentium librorum, quibus hanc vitam bona venia Imperatoris subnexuit, & qva testatur se deterritum esse, ne & ipse vitam Basilii scriberet, ita enim Anonymus ille Chronici scriptor in præfat. ad eundem Constantinum, cujus jussu ad Theophanem continuandum accessisse se profitetur: *εἰ καὶ τῆς αἰοιδίμης σα πάππας, τὰ ἐν βασιλείᾳ εὐκλεῆς βασιλείας τὰ ὡρὰ τὰ ἰσορέμενα, καὶ μὲν πάσης σαφηνείας καὶ λόγος εὐκοσμίας καὶ τὸ τῶν γενομένων ἀληθὲς καὶ εὐκρινὲς εἰς τὸ φανερόν ὡρὰ τῆς σῆς πλυμαγεωτέως εἰδήσεως ἐξαγορευθεῖν, περὶ τὸν ἀν εἴη εἰδοπῆν διηγήσασθαι.* Labbeum qvi hanc vitam non à Constantino ipso sed ab alio ejus jussu scriptam esse suspicatus, refellit Martinus Hanckius de Hist. Byz. scriptori-

* Librorum distinctionem ab ipso auctore esse patet ex pag. 108.

ptoribus p. 473. atq; solus ille, Hanckio nec visus scriptoris anonymi locus (nondum eum prodierat) sufficit ab Labbei & qui eum sequitur Cavei (ubi de Leontio Byz. Chronographo agit ad A. C. 920.) conjecturam elidendam.

3. *Anonymus* (alius ut videtur & succinctior quam qui priorum quatuor librorum est auctor) de rebus *Leonis* Philosophi, qui Basilii filius & successor fuit, pag. 217 - 232. de *Alexandro* Leonis fratre pag. 233. 234. de *Constantino* Porphyrogenito Leonis F. qui puer septennis pervenit ad Imperium, & primos septem annos sub Nicolao Patriarcha & aliis tutoribus, matre Zoë, annos sex & viginti cum *Romano* Lacapeno, socero, ac denique solus annos quindecim rebus præfuit, atq; ita per annos LV. vixit dignitatemque Imperatoris gessit: pag. 235 - 292. Et de *Romano* juniore Constantini Porphyrogeniti filio pag. 293 - 300. Plura promittit ille scriptor de Theophili Urbis præfecti p. 275. & de aliorum summæ in aula CPol. auctoritatis virorum moribus, quæ non exstant, certe lucem non viderunt.

4. *Anonymi* * *Dissertatio stelitica contra Iconomachos*, & Synodum Copronymianam scripta circa A. C. 745. atque adeo ante septimam Synodum sive Nicænam secundam, p. 303 - 311.

5. *JOANNIS Monachi Hierosolymitani*, narratio de origine motuum *Iconoclastarum* p. 312. 313. Idem hic Johannes (forsitan Hierosolymæ urbis postmodum Episcopus) cujus λόγον συνοδικικόν de sacris imaginibus ad Constantinum Cabalinum sive Copronymum edidit Combesius T. 2. auctarii novi, sive in Historia Monothelitarum pag. 665. & quam Codices alii tribuunt Joanni Damasceno. De Codice Regio ex quo hæc opuscula Combesius descripsit, & in quo etiam leguntur testimonia Patrum quæ pro imaginibus in Synodo Nicæna secunda afferuntur, videnda Clariss. Montfauconi Palæographia Græca p. 65. 66. *Videri autem potest*, inquit Combesius, *præclarus ille Codex quasi ὁρθόγνην universalis, collecta habens præcipua quæque Catholicorum adversus hæreticos (Christi maxime Mysterium impugnantes) munita.* Ex illo illustris Petrus de Marca ** Vigiliis Confirmationem V. Synodi pridem produxit, tametsi non omnibus ejus fidem fecit. Ipse certe qui

librum

* Inscribitur *Dialogus*. Sed nihil habet quod Dialogum referat.

** In diss. de Epistola Vigili, Paris. 1642. & ad calcem Operis de Concordia Sacerdotii & Imperii inter dissertationes varias Petri de Marca pag. 207, 227. seq. Vide & Baluzium ad lib. V. de Concordia Sac. & Imp. cap. 12.

librum composuit, tantaque in eo Patrum ac Conciliorum digessit, de hac confirmatione quasi non plane illi explorata veritatis, ac nutantis fidei, scripsit repperitam esse inter Acta quintæ Synodi. - - - Habet hic Codex Leontium de Sectis, longe editis emendatiorem, & auctoritatibus quæ illic desiderantur, auctiorem. Οὐ γὰρ plura capita, (quem omnem pluraque ejus complectitur) nova ex illo facere liceat, sic editis laborantia, ut nec ipse Anastasius suæ agnosceret, nisi omnia decoquit vulgator & interpres.

6. Ex narratione de miraculis S. Demetrii * Martyris, ἐκ τῶν 8 αἰθλοφόρων Δημητρίων ἐν μερικῇ διηγήσει ἱεροματῶν, fragmentum de revelata ab ipso excisione ac direptione Thessalonica p. 314-316.

7. JOANNIS CAMENIATÆ Thessalonicensis narratio diserta & elegans A. C. 904. scripta ad Gregorium Cappadocem, de Thessalonica excidio cui scriptor ipse interfuit, & quam illo ipso anno (Leonis Philosophi XIX.) cepit Leo Tripolites Agarenorum dux. Hæc prius cum Allatii versione prodierat in ejus συμμικτοῖς, vulgatis à Bartoldo Nihusio 1653. 8. Sed Combessius iterum recensuit, & novam interpretationem suam adjunxit, divisitq; in capita LXXIX, cum in Allatiana editione dispescatur in sectiones XLV. Hic Cameniata patre Exarcho Helladis natus, fuit ex Clericorum ordine, Lector, & Ecclesiæ Thessalonicensis Cubuclesius, h. e. qui Metropolitanos in publicum procedenti pedum Archiepiscopale præferret. Dicitur etiam τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν βασιλείων περὶ μένων εἶς. Vide cap. 55. edit. Combessiana (Aliat. 30.) & Hanckium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 22.

8. DEMETRII CYDONII, Thessalonicensis Monodia sive comploratio Πρὶς τοῖς ἐν Θεσσαλονικῇ πιστοῖς, de civibus qui in dissidiis seditione ac tumultu intestino Thessalonica A. C. 1343. sub imperio Joannis Cantacuzeni perierunt. p. 385-392. De illo tumultu Gregoras XIII. 10. & Cantacuzenus III. 94.

9. Pars ex vita Basilii junioris Anachoretæ CPol. A. C. 944. vel 952. extincti scripta à Gregorio ejus discipulo, de Constantini Ducæ clade & interitu, quem Constantino Porphyrogenito adhuc puero ad Imperium vocare Nicolaus a) Patriarcha & alii quidam instituerunt. pag. 394-399. Vitam illam Basilii Anachoretæ integram vul-

* De hoc Demetrio vide Baronium ad Martyrolog. 8. Octobr.

a) Vehementer eo nomine in Nicolaum scriptor hic invehitur, vocatque eum per ignominiam p. 398. ἀγροκόλον, & p. 399. ἡτλίαν.

vulgavit Henschenius Tomo 3. Act. Sanctor. ad 26. Martii p. 668. latine ex versione Combefisii, & Græce ad calcem voluminis pag. 24. ex MS. Codice Mazariniano. Antvverp. 1684. fol.

10. SYMEONIS *Magistri & Logothetæ Annales à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam*, pag. 401 - 498. ex Codice MS. Raphaëlis Tricheti du Fresne, ex cujus libris, ipso defuncto, in gazam Regis Christianissimi est perlatus. Scripsit Symeon iste similiter *Annales ab Orbe Condito*, qui hactenus lucem non viderunt, extantque in altero ac majori Regio Codice qui in Leone Armenio desinit, videturque in illa priore parte, levioere opera auctor perfunctus, & in multis Theophani consonat, quem & ipsum constat desinere in Leone Armenio. Confer si placet quæ supra p. 158. ubi etiam de Codice Scoriacensi ac Messanensi. *Adscriptum majori illi Codici Regio* inquit Combefisius, *alia manu, paulloque recentiori*, Hic est Metaphrastes; *cujus tanti visi sunt Annales & Chronica Hippolyto Thebano, ut ea omnibus anteponat.* Vide Hippolyti verba apud Allatium de Simeonum scriptis p. 34. qui Simeonem Metaphrastem Magistri & Logothetæ cursus primum, tum etiam generalis Logothetæ dignitatem gessisse pluribus disputat. Exstant etiam hi Simeonis Annales in Bibl. Cæsarea, in quam illos intulit Busbequius, ut notatum Lambecio lib. 2. pag. 588. Quoniam tamen in Codice Raph. Tricheti du Fresne, Chronico huic postremum inserta Mich. Pselli *Historia*, Combefisius T. 1. Bibl. Patrum Concionatoriarum suspicatur alterius esse Simeonis, quam Metaphrastæ, & fortasse illius qui Orationes XXIV. collegit ex operibus S. Basilii: quippe Metaphrastes paullo ante Psellum in vivis esse desiit. Ni ipse Psellus, Symeonis illi *Chronologia* ex IX. *Historicis*, se decimum adjunxit, sive alii addidere: opus certe à Theophane ad explendam *Historiam Byzantinam* summe necessarium. -- Pselli *Historia* lucis plurimum accipiat, ex ejus *Epistolarum*, lecta manu ad Imperatores, Cæsares, summosque sæculi Principes ac Magistratus, ad Patriarchas, Metropolitans, Ecclesiarum Antistites ac Præsides, ne Mich. Cerularii pro Synodo accusationem dicam, ejusdemque ac Constantini Lechudis qui illi suspectus est, nec non Xiphilini *Ἱστορίας*, luculentissimas scilicet in eos laudationes, viros nimirum qui utraque militia CPoli egregie fulserunt, ac illo dicente, qui ipse publicarum curarum iis socius, ac πολιτευόντων fere summus, Constantino præsertim Monomacho Imperatore, ad quem & politici scripti non spernendi tractatus. Præter Mich. Pselli *Historiam* etiam Leonis Dia-

coni similem lucubrationem edere Combesſius altero ſtatim Volumine conſtituit, ſed morte prævento viro illo maxime induſtrio, nemo fuit hætenus qvi literarum ſtudioſos hoc beneficio obligaret. In Codice Regis Gallix 1837. præter Mich. Pſelli Φιλοſόφων ὑπερτίμω Epistolæ & de caſu templi S. Sophiæ atqve in Joannem Patricium Monodias, exſtat ejus *Varia Chronographia à Baſilio & Constantino Porphyrogenitiſ ad Michaëlem Ducam*. In alio Codice ejusdem theſauri Regii occurrit Leonis Diaconi *Hiſtoria ab exceſſu Constantini Porphyrogenitiſ ad Joannem Tzimiſcem* ſub qvo ſcriptor ille vixit. Λέοντῳ Διακόνῳ ἰſορὴα δεχομένη ἀπὸ τῆς τελευταῖας & αυτοκράτορος Κωνſταντίνου μέχρι τῆς τελευταῖας & αυτοκράτορος & ὀπιλεγόμενης Τζιμιζῆ. Utroqve & Pſello & Leone Diacono MSS. uſus in Gloſſario ſuo Græco concinnando & in aliis ſcriptis ſuis præclarus Cangius. Ex Chronico MS. continuatoris Theophanis, & altero iridem MS. Simeonis Logothetæ nonnulla de XLII. Martyribus Amorienſibus per Saracenos circa A.C. 841. occiſis referuntur ab Henſchenio T. I. Act. Sanctior. Martii p. 466. 467. & Græce pag. 894. ſeq.

11. Deniqve collectionem Combeſſianam ſcriptorum poſt Theophanem claudunt *GEORGII Monachi Βίοι τῶν ἱεῶν * βασιλέων, Vita Imperatorum Leonis Armenii & qui poſt eum rebus præſuerunt* uſqve ad Romanum Lacapenum, cum jam Conſtantine Porphyrogenitus ſolus imperitaret, deſunctum A.C. 948. Diverſus eſt hic Georgius à *Georgio Hamartolo* cujus Chronicon ab exordio Mundi ad Michaëlem Theophili filium, ſub qvo ipſe vitam agebat, adhuc MS. deliteſcit in variis Bibliothecis. Vide quæ ſupra p. 154. ſeq. Utriuſq; & tertii inſuper Georgii Monachi Chronicon ſive Hiſtoriam MS. evolviſſe ſe teſtatur eſt Raderus in Viridario Sanctior. notis ad vitam Ignatii Patriarchæ CPol. ſcriptam à Niceta Paphlogone: *Præter ea quæ paſſim ad oram notavi, placuit quadam enotare ex Georgio Hamartolo, qui diverſus eſt à Georgio Syncello Tarasii, quamvis in fronte nomen Syncelli præſerat: diverſus item à Georgio Monacho qui Chronicon ſcripſit, quod à Panvinio laudatur, tametiſ Chronicon illud Georgii nomen præſcriptum non habeat. Tres enim diverſos Georgios Monachos manuſcriptos partim ex Palatina Bojorum, partim ex Auguſtiana Bibliotheca, ineditos omnes nec tranſlatos hætenus mecum habeo, conſeroque.*

Y y

INDEX

* Hinc apparet non diu poſt vixiſſe. Cæterum pag. 528. annotatum: ὥς ὡς τὸ χρονικὸν Γεωργίου, καὶ ἀπὸ τῶν ὡς τὸ Λογοθέτης.

Libri ſti Pars Altera,

INDEX SCRIPTORUM & aliorum quorundam in Scriptoribus post Theophanem memoratorum,

ad paginas edit. Parisensis.

- A** Brahamitæ Monachi pro imaginum cultu Martyres tempore
Theophili Imp. 63.
Agarena mulier Pythonico obfessa spiritu, à Theophilo Imp. con-
sulitur 75. 421.
Alexander Nicææ Metropolita, Rhetorum ludo præfectus à Con-
stantino Porphyrogenito 278.
Alexius Cæsar Monachus 68. 419.
Ameramnunes Saracenorum dux, Geometriæ & aliis disciplinis de-
ditus 116.
Amorienſis Martyres, Theodorus Craterus, Theophilus ac Babutzi-
cus 78. 83. XL. Martyres 81.
Anargyrorum templum (Cosmæ & Damiani) 37.
Anastasius è Monacho, Thomæ Tyranni socius 37. 43. 44.
Anastasius Heracleenſis Metropolita 273.
Ancilla Michaëlis Imp. per intervalla vaticinans 14.
Andreas Apostolus aram ponit S. Michaëli 14. 455. S. Andreæ
templum 141.
Andronicus fidei ejurator & ad Saracenos profugus 230. 561.
S. Annæ Oratorium à Leone Imp. exstructum 90.
Anthemii Monasterium 68. 419.
Antonius Sylæi Episcopus. infra, Constantinus.
Antonius Cauleas Patriarcha CPol. 220. 224. 462.
Apollonius alter 520. ejus Magia 457.
Apostolorum templum majus, & minus *sepulchra*, CPoli. 120.
Areopago & Helixâ sanctius judicium in *δικήματα χαλκῆς* 161.
Arianica rabies Inonomachorum 515.
Asyli jus ad Mariæ Theophili Imp. filix tumultum 67. 418.
Athenogenes Martyr in Olympo cultus 289.
Athingani, cui sectæ deditus Michaël Balbus Imp. Circumcisionem
servant & Hebræum hominem domi alunt 27. Athingani cujus-
dam vaticinium de Michaële 29.

Avgarus 505.

Aurea bulla Michaëlis Balbi 45. Leonis, Basilii F. 230.

Bardanius Tyrannus Monachum induit 6. seq.

Βάρκα, convicium 12.

Basilii Anachoreta 394.

Basilii Macedonis Imp. studia & pietas 193. seq. preces 206. tota
ejus progenies literis imbuta 205. S. Sophiae ædem & alia tem-
pla instaurat 198. seq. tænia coccinea in capite, portendit ipsi
Imperium 135. alia præsagia 136. 139. seq. 434. siglis uti in
rationum libellis vetat 162.

Belisarius alter 265.

Βιβλία τακτικά καὶ βασιλικά 88.

Biliotheca ἑπαλατίε 427. βασιλική 454. Imp. Constantini Porphy-
rogeniti in χρυσότρικλινῳ 89. Patriarchica ἐν τῷ Θωμάτῃ in S. Tho-
mæ pluteis 65.

Bogoris Bulgarorum princeps in baptismo vocatur Michaël. 101. 102.

Boiditzæ ad Amorienfes obsessos literæ inter missilia jactæ 81.

Brumalium 284.

Bulgari ad Christum conversi 440. 210. 101.

Carbeas Manichæus perduellis 103. 110.

Χαλκροπόρσιπ 445.

Chiron μιξάνδρου 445. Achillis præceptor 137.

Christophorus Gangrensis Metropolita 265.

S. Clementis Martyris Oratorium 203.

Cometas Grammaticæ Græcæ Doctor sub Michaële Theophili F.
CPoli 118.

Κωμική παύνη in Tragœdiam desinens 156.

Constantinus ὑπορετῶν τῷ Πατρικίῳ καὶ πῶς ἐν λόγῳ γεφὴν 82.

Constantinus presbyter, νομικὸς, postea dictus Antonius, Sylæi
Episcopus 403. seq.

Constantino Magno dicata ædes 207.

Constantinus καθ' ἡγήτης τῶν Φιλοσόφων 283.

Constantinus Porphyrogenitus Imp. pietatis ac literarum fautor &
Patronus 277. sq. S. Chrysostomi admirator 285. vitam Basilii
Macedonis avi sui scripsit 2. Theophanis Chronicon jubet
continuari, ibid. omnium ante se Imperatorum & belli du-
cum Byzantinorum res scripto tradere voluit 132. seq.

- Cosmas Magister sapiens & νομομαθής 276, 591. alius melodus, infra in Marcus.
- Cretenses decem Martyres 48.
- Crucis adoratio 309, 338, 240, 402, 569. Christianorum in bellis armatura 338. Festum exaltationis Crucis 381. reliquiæ Crucis 38. signum fronti impressum 126. Pæan, *σαυρὸς νενίκηκε* 170, 408. *νικοποιοῦς* 205.
- Cyri matris somnium 139. Cyri bonus animus erga subditos 387.
- Cyrillus Gortynæ Episcopus Martyr 48. Ejus sepulchrum sanguine stillans. *ibid*, 414.
- Dæmones silvam inhabitantes 191.
- Dalmatæ ad Christum revocati 180.
- Damalidis Epitaphium Epigramma 479.
- Δανηλῖς*, Danielis uxor 142, 194, seq.
- Demetrius Martyr 314, seq. 319, 324, 326. ejus templum 335.
- Dictum sapientis: *εὐμήχανόν ἐστιν ἅπαν τὸ πιεζόμενον* 333.
- Diomedis Martyris Monasterium 139, 194 seq. de Basilio Macedone Imp. visum 140.
- Dionysius Areopag. 63.
- Adversus divinationes 29.
- Docetarum hæresis objecta Iconoclastis 305.
- Eliæ Prophetæ ad matrem Basilii Imp. visio 139. templum in palatio 203. Basilii Imp. erga Eliam religio 460, 548.
- Elias & Michaël intercessores apud Deum 169.
- Evangeliorum liber ab igne intactus 211.
- Euphemiæ Monasterium 164.
- Euphrosyna Monialis, 417. Mich. Balbi uxor 49. à Theophilo privigno reclusa in Monasterium 54.
- Eusebii Hist. Ecclesiastica 506.
- Euthymius Monachorum *ἡγούμενος* 444.
- Euthymius Sardensium Episcopus, Martyr imaginum 31, 405, 500.
- Euthymius Syncellus, Patriarcha CPol. 228, 231, 233, 467, 501, 569, 563.
- Festum Ascensionis Christi 122.
- Gazarenus carmine proditus 45.
- Georgius *πὺς γραπτικὰς δέλτας ἐπιλημμένος* 76.
- Imaginis Gregorii Theologi miraculum 30, 411. Orationis exordium

- dium in sancta Lumina: *πάλιν Ἰησῆς ὁ ἐμός.* ibid, Theologus
 510. ex ejus stelitevt. in Julianum 520.
- Gregorius Astronomiæ Doctor CPoli sub Constantino Porphyrogenito 278.
- Gregorius Asbestas Episc. Syracul. 443. 445.
- Gryllus, Patriarcha per jocum dictus à Michaële Theophili filio, unum cum XI. Metropolitibus 152. seq. 124. seq. 436. alio nomine Theophilus 437.
- Hæmorroidiæ à Christo sanatæ statua 506.
- Hebræorum Tiberiadensium *παραχρηστικὸς φαρμακομάντις* Serantapechus imagines tollendas Saracenorum principi suadens 313.
- Ἡ παρ' Ἑβραίοις ἐλπιζομένη μοναστήρια ἢ τὸν Ἀντίχριστον μέλλουσα τίκτειν* 442.
- Hebræus Magus Photio persuadet Crucem ejurare, ut eruditione sæculari excellat 443. ridicula calumnia.
- Hercules 490. Hylam quærens 290.
- Jo. Hexabulii consilium 11. non audiendos hostes, quando amicos accusant 44.
- Hierosolymitana Latinorum peregrinatio 315.
- S. Hierotheus 63.
- Hilarion confessor 442.
- Historicus inutilis qui causas rerum non aperit 14. 104. qui rebus non interfuit, recte diversas sententias commemorat 32. 69.
- Homerus 175. 216. 388. 464. 478.
- Homericus Thersites 57.
- Jacobus Maximinæ Monasterii præfectus 442.
- Icasia *πλάττω συγγράμματα* 415. tetraodum Magni Sabbati &c. 514.
- Iconoclastæ 305. 312. seq. 504. Vide, Docetæ, Ariani, Marcion & Manichæi. Persecutionis auctor contra imaginum cultores
- Jo. Syncellus, 93.
- Ignatius *οἰκουμενικὸς διδάσκαλος* 88.
- Ignatius Patriarcha CPol. 13. 64. 120. 121. 126. 152. 153. 163. 168. 171. 434. 438. 439. seq. 441. 447. Ecclesia S. Michaëlis sive *ἀρχιερατικὴ* ab eo condita in Satyri emporio 544. Monasterium 454.
- Imago Christi Edeffena CPolin allata 268. 491. 493. 505. 590. Mariæ imago, Lydda 505.
- Imaginum cultus 12. 56. 57. 100. 176. 309. 404. adversus Iconomachos 508. sq.

- Inveſtiva in Mich. Balbum ſcripto tradita memorantur 32.
 Joannes Apoſtata 300.
 S. Joannicus 442.
 Jo. Baptiſta imago 65. 112. Oratorium 63. 64.
 Jo. Theologi Oratorium 207. imago in ſcutis depicta 112.
 Jo. Cameniata ſcriptor de ſe & Patre ſuo ac familia 362. 383.
 Jo. Chryſoſtomus. Vide Conſtantine Porphyrog. & Polyevctus.
 Johannes Hagiopolita 218. 549.
 Joannes Aſtronomus 486.
 Joannes Grammaticus 403. Lecanomanta F. id. Leoni Armenio
 favens contra Imaginum cultum 20. Monachus 74. Syncel-
 lus 419. Theophili Imp præceptor 96. legatus ad Syria Prin-
 cipem 60. ſeq. 64. Patriarcha CPol. 75. 76. 403. 421. auctor
 perfecutionis contra Imaginum cultores deponitur 93. 94. 96.
 97. 98. Joannes 520. vide & 426. 428. 449. 430.
 Joannes Monachus, victoriam præſagiens Petronæ 112. 114.
 Joannes *Ἰωαννης* 444.
 Joannes *Παπᾶς* 233.
 Jobus Patriarcha Antiochenus 35. al. Jacobus.
 Joſephus Monachorum *Ἰωάννου* 444.
 Irenæus 63.
 Iſaaci Hieromonachi de Baſilio Macedone vaticinium 150.
 Judæorum procurata converſio 210. 455.
 Juſtiniani triclinium 91. 208. magna Eccleſia 441.
 Lauſiaci Triclinium 91. in eo diſputationes de religione imagi-
 num 65.
 Lazari Monafterium, Evnuchis conſtructum CPoli 224. 556.
 Lazarus pictor Monachus, confeffor imaginum 64.
 Leonis Armenii edictum de abolendis imaginibus 18. 20. 62.
 Leo Mathematicus 122.
 Leo Philoſoph⁹ 426. 554. ex Epifcopo Theſſalonicenſi Doctor public⁹
 in XL. Martyrum æde CPoli ſub Michaële Theophili F. 115. ſeq.
 117. reſtitutus in Epifcopatum 118. iterum deſectus 119. 424.
 Ejus aſtronomica obſervatione depulſa ſterilitas, 118. Hæreſeos
 cauſa gradu motus 424. 523. de Baſilio Imp. præſagium 145.
Ἡ πικρὸς ἀποφῶς πικρῶν. ibid. Mammi Saracenorum.
 Prin-

Principis ad eum Epistola 177. ad Imperatorem de illo ad se mittendo 118. Vide & pag. 446. 447. 450. 523. 537.

Leo Sapiens Imp. ob quartas nuptias excommunicatur 228. *διενόητο νόμον πενήτην ἐκθεῖναι ὃ ἔχειν γυναῖκας ἀνδρά τρεῖς καὶ πέντε, πολλῶν λογισμάτων ἀνδρῶν εἰς τὸ αὐτῷ συνεργάντων.* ibid. σοφώτατος 214. 216.

Leo Tripolita ex Christiano Apostata & sævus pirata 317.

Leges à Basilio Imp. reformatæ & restitutæ 163.

Lex, Persarum ne quis rex posset fieri nisi ex regia stirpe 69. Lex Theophili qua libera esse iussit Persarum cum Romanis connubia 70.

Λοδοῖχον, τὸν Ῥῆγα Φεαγγίας 181.

S. Lucas Deiparæ imaginem penicillo & coloribus expressit 63. 505.

Lycurgus legislator 137.

B. Magdalенæ corpus 224. 556.

S. Mamantis palatium 150. 152. 158. templum 122. 123. Monasterium 577.

Μάνα 57. 58.

Manetis, Valentini, Marcionis charybdis 510. Manichaicus furor Iconomachorum 515.

Manichæi 103. 168. 172. Iconoclastarum antistites & prodromi 527.

Manuelis versus super Theoctisti cæde 106.

Manuel Adrianopoleos Episcopus in Bulgaria & Martyr 135.

Marciani *περίδρομοι* 204. 206.

Marcion hæreticus 510.

Marcus Monachus qui magni Cosmæ tetraodium hymnum magni Sabbati absolvit, Leoni Imp. prælagit longius Imperium 225. 464. 557.

Μαρζέκα, convitium 445.

Martinaces Monachus 75.

Matutini hymni 24.

Mercaturam exercere Imperatori & Augustæ ignominiosum 56.

Methodius Patriarcha CPol. 31. 72. 94. 95. 96. 98. seq. 120. 425. seq. 431. 534. 526. 527.

Methodius Monachus pictor iudicium extremum repræsentat apud Bogarin Bulgariæ Principem 440. 102.

Michaël Balbus negavit Diabolum, quod Moyses ejus non meminisset 31. edictum ejus contra imagines 62.

Michaël

- Michaël Theophili F. se vocat Coloniae Archiepiscopum 152. 437.
 Euripidis jambi quibus Basilicinum adoptat & praefert Basilio
 156. 129. 451. ejus aurea platanus , *ολόχευσον ὄργανον* &c.
 160. 107.
 Michaël Christophori Imp. filius detractis Imperialibus calceis cleri-
 cus 593.
 Michaël ὁ Σινάδης 442.
 Michaël Ecclesiae Hierosol. Syncellus, confessor pro cultu Imagi-
 num 66.
 Monachus Basilio praefagit Imperium 142. alia 196. seq.
 Monasterium ἐν Νοτιάς 469. S. Phocae 97. Satyri & Orientis 13.
 Gastrorum 56. 108. Sergii & Bacchii 96. *μετανοίας* 427.
 Mos Romanorum Principum absolvendi reos cum inaugurantur 8.
 Natalis Christi religio 22.
 Neronis Eros 156.
 Nicephorus Patriarcha CPol. 402. 404. 502. 18. 19. sq. ejus Epistola
 ad Mich. Balbum 31.
 Nicephorus Patricius, Geometriae ludo praefectus CPoli sub Con-
 stantino Porphyrogenito 283.
 Nicetas Christophori Imp. socer, Monachus 258. 545.
 Nicolai Mathematici vaticinia 474.
 Nicolai *ἐν ἱεράρχαις πρωτέροντ* templum 200.
 Nicolaus Mysticus, Patriarcha 224. 228. 229. 233. 234. 235. 236. 238. 242.
 243. 244. 245. 246. 251. 252. 253. 254. 394. 396. 398. 399. 403. 470.
 556. 563.
 Oraculum de Mich. Balbo 52. 413. Proconnessis datum 272.
 Orthodoxiae Dominica, pro restituto immag. cultu 96. 99. 429.
 432. 528.
 Pantaleo Metropolitae 469.
 Papa Romae 181. ejus *τοποσηρηται* in Synodo contra Ignatium 121.
 Pauli Orphanotrophium 15. Oratorium à Basilio Imp. conditum.
 91. 203.
 Pauliciani 103.
 Paulini templum 37.
 Petri, monasterii Athenogenis praefecti vaticinium de Leonis Imp. li-
 beris 289.
 Πέτρειον monasterium Virginum 171.
 Pharus, Oratorium CPoli 13. 20.

Monachi in Philomelio vaticinium, Bardanio impertitum 5. 15. 16.
21. 30.

Photius Patriarcha CPol. 109. 121. 122. 171. 215. 218. 438. 439. seq.
441. 456. 460. 535. 544. 549. incredibiles de illo calumniæ
442. sq. opinio de duplici hominis anima 445. *λεβέφαι, δυνατὸς*
βελιάρ, υπεργὸς δὲ φωτὸς 444. liber ab Photio confictus 454.

Photinus Protospatharius 48.

Polyevctus Patriarcha CPol. 269. 493. 495. 592. alter Chrysostomus 277.

Proverbia: *Hercule fortior, Peleo castior, Themistocle sagacior* 387. *per-*
susum in vas 39. *omnem funem movere* 61. *δευτέρῳ πλῆς* 133. *pe-*
tras seminare, litus alloqui 155. *lavare Æthiopem* 155. 210. *συ-*
οργιασαί. ibid. *aquilâ pernicio* 291. *Thessalica Tempe* 315. *aspidis*
in morem obdurare aures. ibid. *Myrorum prada* 85. *Agonothete more*
198. *res ὅτι θυρῶν in novacule acie constituta* 128. *λιθινὴ καρδιά* 157.
ἀπὸ χαμῆς. 160. *τὸ τῆς Νεμέσεως Φρονερόν* 177. 178. *Punica*
fraus 182. *Γίγαντες πῶργοι* 130. *Διονύσης θιασῶται* 124.

Reliquiarum sacrarum veneratio 495. Mariæ vestis 38. 252. 445.
484. 536. 579.

Rhodium notarii liber famosus in Leonem Imp. 469.

Romanus Lacapenus Imperator, *ὁρδοδοξότατος* 259. ejus aurea
bulla 479. lectorem ad mensam adhibuit 488.

Ruffi ad Christum conversi 211. *ἐκ γένους τῶν Φεράγγων* 262.

Sabbatis jejunare præcipit Mich. Balbus 31.

Sabbatius Monachus ab imaginum cultu Leonem Armenium avo-
cans 403. 17.

Salomo sub Justiniano in bello Vandalico celebris 265.

Samonæ liber famosus in Leonem Sapientem 469.

Santabarenus Monachus 214. 457. Theodorus Monachus Santaba-
renus Evchaitarum Archiepiscopus 218. seq. 550. 547.

Σάκελ, significat *λευκὸν δίκημα* 76.

Sergius Abbas, Photii *ἀνεψιός* 269. 492. 591. 592.

Sibyllinum Oraculum in quodam libro Imperatoriæ Bibliothecæ re-
positum, quo non solum nuda oracula, verum etiam eorum qui
Imperio potituri essent figuræ formæque coloribus expressæ
continebantur 22. 406.

Zz

Sol-

- Soldanus in rotarum gyratione inconstantiam fortunæ ridens 182.
 Solon 137.
 Sphegodæmon, Clericus Palatinus 454.
 Stephanus Amasenus Evnuchus, Patriarcha CPol. 254. 486. 581. 583.
 Stephanus Basilii Imp. Filius 164. Patriarcha CPol. 218. 220.
 394. 549. Monachus quidam *ὁντὶ ἔσπεδον* 40. 92.
 Symbolum 308.
 Synodus Copronymiana 304. 503. 504. 510. Leonis Armenii
 contra Imagines 501. 504.
 Synodus septima confirmata 163.
 Synodus contra Ignatium 121. pro restituendo Ignatio Patriarcha
 ibid.
 Templum S. Sophiae 159. 168. 198. Jesu Christi 203. *ἡ ἐκκλησία*
 & Eliæ 190. 200. 196. SS. Apostolorum 198. S. Mariæ tem-
 pla. ibid. 126. Platonis Martyris aliorumque Martyrum & San-
 ctorum 199. 204. 206. 207. 208. 209. Mariæ ad Blachernas
 97. 75. solenniter ab Imp. Theophilo frequentatum 55. *ἡ ἐκ-
 κλησία* 63. 86. seq.
 S. Theclæ protomartyris festum 452. Oratorium 91.
 Theodorus Monachus cognomine Cuphara 101. 439.
 Theodoræ præfagium de Basilio Macedone 145.
 Theodegius Astronomiæ Doctor 119.
 Theodorus Geometriæ doctor, Leonis Sapientis discipulus 119.
 Theodorus Craterus Apostata 83.
 Theodorus Crithinus, ArchiEpiscopus cultor imaginum, male habi-
 tus 419. 517.
 Theodori Studitæ Confessio pro SS. imaginibus 512.
 Theodorus Cassiteras, Patriarcha CPol. 18. 402. 502.
 Theognostus qui de Orthographia scripsit sub Mich. Balbo, Histo-
 riam illorum temporum de Siculo tumultu condidit 51.
 Theophanes 18. sq. 432. & Theodorus Grapti Confessores pro cultu
 imaginum 65. 405. 100. Versus Jambici Theophili Imp. qui-
 bus compunctæ ac descriptæ ipsorum frontes 66. 425. 524.
 Theophanes Smyrnensis Episc. 100. pro Nicæano.
 Theophanis *ἡ μακαρία* Chronographia 2.
 Theophylactus Patriarcha CPol. 261. 489. 587. 593.
 Theophilus Imp. imaginibus infestus 57. 62. ejus Cantica sacra
 66. seq.

66. seq. lex de capillis non alendis 67. ultima Concio 85. editum contra imagines 519. seq.

Theophili Imp. duo magna ὄργανα ὁλόχευσα 416.

S. Thomæ Apostoli sepulchrum Edessæ 284. templum 218. festum 229.

Thomas Logotheta & ὁρῶν, in Philosophia summus 143.

Thomas presbyter depositus ob impertitam benedictionem Leoni Imp. qvartas nuptias celebranti 559.

Thomas apostata & perduellis 33. ejus supplicium 44. Morothomas 296.

Trajanus alter 265.

Trypho Patriarcha CPol. 258 487. 585.

Valentinus hæreticus 510.

Vaticinium de Adara à Constantino capienda 147. Alia vaticinia, vide Agarena, Ancilla, Dionedes, Elias, Joannes Monachus, Oracula, Petrus, Philomelium, Sibyllinum.

Xerxes mare virgis cædens 111.

Zelicum hæresis extincta 100. 433. Confer de hac Joachimum Camerarium ad Nicephori CPol. Chronographiam p. 125.

Zoë urnæ inscriptum ex Pl. 136. 8. *filia Babylonis misera* 223. 463. 585.

VIII. LEO VI. Basilii Macedonis Filius & Constantini Porphyrogeniti ex qvarta conjuge Zoë pater, à Photio qvem Præceptorem habuit, omni genere scientiarum imbutus, Imperator CPol. à Calendis Martii A. C. 889. usque ad XI. Maj. 911. de cujus vita videndi Continuator Theophanis, & Simeon Magister, Georgius Monachus, Jo. Scylitzes, & Annalium scriptores Cedrenus, Zonaras, Glycas & Constantinus Manasses, atqve è recentioribus quotqvot Annales sæculi noni & Imperatorum vitas condiderunt, nec non Hanckius de scriptoribus Historiæ Byz. parte 1. cap. 23. qvi etiam *Sapientem & Φιλοσοφώτατον* nuncupatum observat è Constantino Porphyrogenito, Jo. Zonara, Mich. Glyca & Constantino Manasse.

Huic Imperatori vulgo tribuuntur XVII. *Oracula*, Græcis versibus Jambicis edita, & figuris sive iconibus appositis expressa de futuris Imperatoribus, Patriarchis, rebusqve CPolitanis. Ex his postremum de restitutione CPoleos Græce & Latine edidit Jo. Leunclavius ad calcem Constantini Manassis, Basil. 1573. 8. Cætera sedecim Græce &

Latine cum castigationibus nonnullis vulgata sunt à *Jano Rutgersio* cum versione *Georgii Dousæ* (qvi Græca CPoli secum attulit) lib. V. variar. lect. capite 8. Lugd. Bat. 1618. 4. *Versiones*, inquit, *quæ ex Italia prodierunt*, tales sunt, ut quod vulgo dicitur, neque cælum neque terram tangant. Iconas studio omisimus, quod ea sæpius jam recusa sunt. Respicit *Francisci Patricii Dalmatæ*, * ejusdem qvi discussionum Peripateticarum, Novæ de universis Philosophiæ & aliorum præclarorum operum editione sibi nomen comparavit, interpretationem illorum oraculorum latinam & vulgari Italo sermone editam *esposizione delli oracoli di Leone Imperatore Brixia 1596*. Versionem *Leunclavii* in postremo illo, & in cæteris *Dousæ* à *Rutgersio* alicubi castigatam servavit *Petrus Lambecius*, qvi oracula hæc Græce & Latine cum iconibus luculenter descriptis ære, notisque suis, & cum *paraphrasi profana* ultimarum undecim Oraculorum Græce primum vulgata è Codice MS. Amstelodamensi, nec non cum *Patricii* latina interpretatione excudi curavit ad calcem *Codini* de antiquitatibus CPolitanis, Paris. 1655. fol. Eadem prodierunt Germanice cum figuris in æs incisis à *Jo. Theodorico* & *Joanne Israël de Bry*, Francof. 1597. 4. in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis. *Johannes Meursius* præterea in Glossario suo Græcobarbaro laudat *Rhuzani* cujusdam *Paraphrasin* Græcobarbaram vaticiniorum CPolitanorum, nec non explicationem *Scholarii* quæ exstat in Bibliotheca Vaticana: Deutrisque *Lambecius* lib. V. Bibl. Vindob. pag. 15. seq. ex quo discas *Joannem Ryzanum* vertisse Græce alia oracula *Theophili* presbyteri & clerici Romani: *Gennadium* vero *Scholarium* exposuisse oraculum, quod fertur repertum singulis scriptum literis in sepulchro Constantini M. cujus ibi specimen affert. *Cangius* quoque ad Glossarium, suum Græcum condendum testatur se usum *Leonis Sapientis* ænigmatum cum explicatione, hoc titulo: *ἀνιγµα λεξεων λεοντι* & *σοφωπατε συμβολικης εν βυζαντιω λεξαι*. Liber scriptus lingua Græca vulgari ex Codice Colbert. 5104.

Utrum auctor oraculorum illorum sit *Leo Imperator*, dubitare licet, neque veteres scriptores quorum loca *Lambecius* præfixit, & in quibus Oraculorum mentio est, illa Imperatori *Leoni* diserte tribuunt: at ex locis aliis à *Lambecio* præteritis etiam apparet, oracula ejusmodi in aula Byzantina jactata fuisse diu ante *Leonis Sapientis*

* Vide *Bælii Lexicon in Patrice*.

pientis ætatem. Nam continuator Theophanis lib. 1. in vita Leonis Armenii cap. 22. demonstrat illius mortem, qui septuaginta fere annis ante Leonis Sapientis Imperium occisus est, oraculo ejusmodi præsignificatam. Ο δὲ χρησμός ἦν Σιβυλλιακὸς ἐν πινβιβλῳ εἰς τὴν βασιλικὴν Βιβλιοθήκην ἐναποκείμενος. ὃ χρησμός μόνον ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ μορφὰς καὶ σχήματα ἔχουσα τῶν γεησομένων Βασιλέων, διὰ χρωμάτων. Oraculum vero Sibyllinum erat in quodam libro Palatina Bibliotheca repositum, quo non sola nuda oracula, verum etiam eorum qui Imperio potituri essent figura formaque coloribus expressa continebantur. Eadem habet Simeon Magister in Annalibus, qui oraculum ipsum ad Leonem Armenium spectans pluribus etiam exponit pag. 406. ἦ γὰρ αὐτῷ ἐκ πινος Σιβυλλιακῆς βίβλου ὁ ἀναγρέσιμος χρόνος μεμνημένος. Εἶχε γὰρ γραφὴν τοιαύτην. Λέοντος εἰκόνα θηρίῳ ὁλόκληρον, ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ ἔχουσαν χροάμα, ἐν δὲ τοῖς ὀπίσθεν Φ, καὶ μέσον δὲ θηρίῳ πρὸς αὐτὴν τὴν ψάλαξιν, ἦγεν ἀπ' αὐτὴν ἐμπεπηγμένην καὶ ἡμαγμένην, ἣν ὑποδείξας Στεφάνῳ ὁ Ὀπίκλην Καπετωλίου, εἶπε πρὸς αὐτόν· τί δηλοῖ ταῦτα; ὁ δὲ εἶπε, ἀφ' ἑστέρας Δέσποτες, μὴ ἴδω καὶ τὴν γραφὴν. Οἱ δὲ ἐκαπέδεξαν. Συλλογισάμενος ὁ Στεφάνος λέγει τῷ Βασιλεῖ· ἔστι ὁ Λέων εἰς πρὸς ὅσον τῆς βασιλείας κέπη, καὶ μέσον δὲ χροάματός καὶ δὲ Φ κακὸν τι συμβαίνει αὐτῷ. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, τί ἐστὶ τὸ Φ καὶ τὸ χ; ὁ δὲ φησι, μέσον τῆς Χρυσῆς γενέσεως καὶ τῶν Φώτων. Nouerat enim ex quodam Sibyllinorum Oraculorum libro, quo illi tempore, ut nece tolleretur, satis indictum esset. Nempe illo expressa erat figura hujusmodi: Leonis figuram ex integro referebat. Capiti litera χ. inscripta erat, a tergo vero litera Φ. media bestia ad ipsa illa impatiens cruentus ensis harebat. Hac Imperator Stephano cognomento Capitoliges ostensa, ex eo sciscitabatur, quid hac sibi vellent. Cui ille: apage Domine ut nec oculis figuram usurpem. Is enim vero vix acquieuit. Tunc igitur Stephanus secum ipse reputans, Imperatori insit: Leo iste in Imperii signum positus est; ac inter literam χ ὃ Φ malum aliquod imminet. Tum Imperator: quid vero sibi volumus χ ὃ Φ? Ait ille: inter Christi Natalem ὃ τῶν Φώτων diem, (Epiphaniarum scilicet atque luminum) intra quod tempus Leo Armenius est non diu post obtruncatus. Allatius de Georgiis pag. 351. memorat Oracula cum figuris picta Methodii Episcopi Patarensis, Visiones Danielis Prophetæ, & Chosroæ Regis Persarum, & Theophili presbyteri Romani translata Græce à Georgio Zegabeno, prætereaque Leonis Philosophi & Imperatoris. Idem pag. 404. notat Oraculum de Turcarum Imperio & sine ejus cum Gennadii Scholaris expositione.

editum à Dorotheo Monembasiæ Metropolitā in fine Chronici sui Venet. 1637. 4. & Matthæo Cigala Cyprio post novam variarum Historiarum synopsis, ibid. 1637. 4. Additque se Vaticinium hoc inseruisse primo Variorum antiquorum Tomo in Antiquitatum CPolitanorum auctario cum aliis Leonis, Methodii Patarenensis, Theophili Romani, Danielis Monachi & aliorum vaticiniis. Sed Tomus ille lucem hætenus non vidit. Confer interim quæ de oraculis illis & Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. & Joannis Capistrani Ord. Fratrum minorum, qui A. C. 1456. obiit, expositione Lambecius lib. 6. Bibl. Vindob. pag. 167. De aliis apud Græcos & Saracenos sub Danielis nomine jactatis *ὀράσεις*, quibus fata Imperatorum descripta fuisse testatur Luitprandus, vide si placet quæ dixi in Codice Pseudepigrapho Veteris Testamenti pag. 1137. & de Methodii (non Episcopi Patarenensis sed CPolitani Patriarchæ) revelationibus supra cap. 1. hujus libri p. 258. Cæterum oracula Leonis Combesius non ad Leonem sapientem Imperatorem, sed ad Leonem Byzantium * Joannis Patriarchæ CPol. nepotem è stirpe Morcharzaniorum, cognomento Philosophum, à Michæle Psello in Antro Insula disciplinas varias edoctum refert haud inverisimiliter. Ita enim ille in Tomo 1. Bibl. Concionatoriæ, ubi de variis scriptoribus differit: *Leo Imperator non dicitur sapiens antiquis, Leoni Grammatico, Continuatore Vaticano, aliisque ejus ævi scriptoribus, ac nec Cedreno: sed magis recentioribus in quibus Zonaras, si ejus est quo illi ejus rerum tractatus prenotatur. Et ab his sapiens dicitur ob pietatem in DEum potius & variam doctrinam editaque ingenii monumenta quam ob divinandi peritiam. Sed fuit & alius Leo sapiens, insignis ille conjector & Astronomus, cujus discipulus Theophilo Imp. Amorium nunciavit biduo post capiendum, quemque idem Theophilus CPolitano ludo prefecit, & qui postea Thessalonicensis Metropoli fuit. Ejus malim esse Oracula cum figuris, pro tanta illa ejus Astrologiæ judicariæ ac *ὀνομαστικῆς* facultate, quam Leonis Imp. quæ is non adeo excelluisse videtur,*

et si

* Hunc Leonem Philosophum Pselli discipulum ab Imperatore Leone sapiente distinguere docet Allatius diatriba de Psellis pag. 2. seq. De eodem plura Scylitzes, Cedrenus, & quæ ex scriptoribus post Theophanem supra p. 359 sq. Video etiam à Cangio laudari Leonis Philosophi (aliis Theophili) de Regno & Principibus (de Imperio & Imperatoribus) librum Astrologiæ judicariæ ex Cod. Reg. 2730. & Colbert. 2079. & Leonis Philosophi ac Medici (quem diversum esse non dubito) Synopsis Jatricæ sive Medicinæ libris VII. ex Cod. Reg. 3511. quam in Bibl. Vindobonensi etiam exstare Græce MS. testatur Lambecius VI. p. 98.

etsi gentis vitio ac etatis fatidicos homines plusculum coluerit. Vel certe antiquiora erant illa oracula, cum iis designatam mortem Leonis Armenii, ipsi inferendam ipso Christi natalis die, auctor Zonaras sit.

Alia Leonis Sapientis Imp. scripta.

I. *Orationes XXXIII.* in Bibl. Vaticana Cod. 106. & 803. extare MSS. notavit, singularumque titulos adscripsit *Baronius* ad A. C. 911. n. 3. ex his unam ibidem edidit latine ex *Fed. Metii* Termularum Episcopi versione. Alias novem Græce & Latine vulgavit *Gretserus* Ingolstadt. 1600. 4. ex Bibl. Bavarica, una cum Nysseni tractatibus duobus in inscriptiones Psalmorum: decimam item in Opere de Cruce T. 2. pag. 142. Ingolst. 1600. 4. Alias insuper tres una cum primis Gretserianis septem, brevibusq; notis *Combesius*, in Auctario novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 1605. Harum orationum singularum titulos vide si placet apud præstantiss. viros, Labbeum, Caveumque. Orationem de *S. Nicolao* Myrensi Episcopo Græce & Latine vulgavit *Petrus Possinus* Tolosæ 1654. 4. non 1644. ut habent Labbeus & Caveus. Alia in *S. Chrysostomum*, ex vita ejusdem quam *Georgius Alexandrinus* scripsit, maximam partem delibata, Græce in Operibus Chrysostomi T. 8. Savilianæ edit. pag. 267. & Latine apud *Surium* 28. Januar. & ante editionem Chrysostomi operum latinam. Antverp. 1614. fol. Alias à se versas è Codice Naudæano & Mazariniano, latine exhibet laudatus *Combesius* in Bibl. Concionatoria. Nimirum in *S. Joannis decollationem* & in omnes Sanctos & in *S. Nicolaum* Myrensem Episcopum, quæ una cum aliis undecim, & illa quam à *Baronio* editam dixi, & altera in *S. Chrysostomum* latine leguntur in editione Lugdunensi Bibl. Patrum T. XVII. pag. 22. seq. Orationem in *S. Tryphonem* allegat *Allatius* contra Hottingerum pag. 168. & duas in *S. Demetrium* pag. 170. Longe plures libro de *Simeonum* scriptis, ut in *S. Clementem Ancyranum* pag. 81. in *Præcursoris diem Natalem* p. 83. in *transfigurationem Christi*, p. 91. 106. in *Christi Nativitatem* pag. 96. in *principium jejuniorum* (tres orationes hujus argumenti quemadmodum & in *transfigurationem* *Baronius* memorat) pag. 96. 114. in *Eliam Prophetam* pag. 97. in *Protomartyrem Stephanum* pag. 100. in *Templi consecrationem* 101. in *sancta Theophania* 108. Magno Sabbato pag. 116. His accedunt à *Baronio* memoratæ, atque adhuc quan-

tum sciam ineditæ, in *Spiritum S. quod propria auctoritate adoptionem filiorum DEI largitus est*: in *Paulum Apostolum*: in *S. Thomam*, discipulum Domini, duæ orationes: & denique, *Quando domus Imperatoris fuit consecrata*. Spectant huc etiam Hippolyti Maraccii Lucensis Mariale, Rom. 1651. 8. & ejus Cæsares Mariani 1658. 8. in quibus libellis reperies orationes Leonis Imp. in B. Virginem, latine versas à Jo. Mattheo Caryophilo Cretenfi.

2. *Epistola ad Omarum Saracenum* de fidei Christianæ veritate & Saracenorum erroribus, ex Chaldaico versa à Sebastiano Chamberio Lugdunensi A. 1509. atque in Bibliothecis Patrum sæpius latine edita ut Colon. 1622. T. 15. & Lugd. T. 17. p. 45.

3. *Canticum Compunctionis ex meditatione extremi judicii*, ex Codice Bibl. Bavaricæ vertit & latine edidit Jac. Pontanus S. I. Ingolstad. 1603. 4. cum Simeone juniore de fide, aliisque scriptis quæ recenset B. Ittigius libro de Bibliothecis Patrum pag. 611. Recusum inde in Bibliotheca Patrum Colonienfi 1618. T. XI. & in supplemento Paris. 1639. T. 1. pag. 861. & in Bibl. Patrum Lugd. 1677. T. XXII. pag. 747.

4. *Garmen Iambicum de misero Græciæ statu*, quod cum versione Francisci Lucidi edidit Leo Allatius de consensu Ecclesiæ Occidentalis & Or. pag. 854. Idem Allatius edidit Græce versus Leonis Imp. retrogrados sive καρκίνες XXVII. post Excerpta Rhetorum ac Sophistarum Rom. 1641. 8. pag. 398. & ex Carminibus Iambicis in Clementem Ancyranum nonnulla, libro contra Hottingerum pag. 173. *Hymnos* Leonis in Bibl. Bavarica extare MSS. scribit Possévinus in Apparatu sacro, nescio an alios viderit quam Canticum illud Compunctionis, de quo jam dixi.

5. τῶν ἐν πολέμοις τακτικῶν σύντομον ὡς ἔδοξεν, *Constitutionum Militarium Breviarium*, quod primus è Græco à se versus latine edidit & Regi Angliæ Henrico VIII. inscripsit Johannes Cbecus, Cantabrigienfis, Basil. apud Mich. Isingrinium 1554. 12. Ad illam interpretationem concinnandam usus est codice Gr. MS. Anglicano, quem vidisse optat Johannes Meursius, qui ex tribus MSS. Regis Angliæ, Palatino & Pistoriano lacunas sibi invicem suppleentibus Græ-

cum

cum textum versioni adjecit, subjectisque aliquibus castigationibus suis vulgavit Lugduni Batavorum A. MDCXII. 4. quæ ipsa editio cum novo titulo præfixo adjuncta est Æliani Tacticis à Sixto Arcerio illustratis ibid. 1613. 4. Falliturque præstantissimus Caveus, qui Leonis Tactica cum versione & notis Sixti Arcerii prodiiſſe ſcribit. Porro Leonis Tactica Italice vertit & notis non contemnendis illustravit *Philippus Pigafetta*, Venet. 1541. 4. 1586. 4. 1602. 8. *trattato dello ſchierare in ordinanza agli Eſerciti, & dell'apparecchiamento della guerra*. Hunc non ſemper vim helleniſmi perſpexiſſe, uti Checum quandoque nebulae cyathum propinare lectoribus notat Rigaltius ad Onofandrum p. 17. Versionem Checi in non paucis reprehendit Antonius Poſſevinus libro V. Bibliothecæ ſelectæ capite 7. (edit. Romanæ lib. 1. cap. 24.) ubi & quædam loca ex antiquiſſimis quæ vocat MSS. profert, (Bavaricum Codicem innuens) quæ apud Meurſium pag. 59. & 418. &c. longeminus emendate ac integre leguntur. Sed & Bibliotheca illa ſelecta aliquot ante editionem Meurſianam annis prodierat, quam non viderit Meurſius oportet, nam ex ea aliquot quæ dixi loca reſtituere ac ſupplere potuiſſet. Iſaacus quoque Caſaubonus qui antequam Meurſius Leonem ederet, *Æneam* * cum versione notisque doctiſſimis publicavit, aliquoties græca verba allegat ex Leonis *de re militari*, ſeu, ut Checus vertit, *de apparatu Bellico* conſtitutionibus. Neque unum hic Mſtum vidiffe ſe profitetur, reſert enim quosdam Codices hanc inſcriptionem præ ſe ferre, quam ex Meurſii etiam editione paullo ante adſcripſi: *Τῶν ἐν πολέμοις τακτικῶν σύνταγμα τοῦ Ἀλέξανδρου*. Alios autem eosque optimos *πολεμικὰς* *πολεμικὰς* designari. Prioris generis titulus exſtat Wiennæ in Auguſtiſſimi Cæſaris Bibliotheca codice Philoſophico CXIV. probæ notæ chartac. in folio; uti indicat Petrus Lambecius libro VII. de Bibliotheca Vindobonenſi pag. 213. quod Mſtum alioqui non mediocriter ab editione Meurſii diſſerre teſtatur. Inſcriptio poſterioris generis & in Poſſevini Mſtis fuit, & Lambecio teſte apparet in codice CXVI. chartac. mediocriter antiquo in 8vo. ubi habetur *πολεμικῶν ὡς ἀποκρίσεων* *ἀποκρίσεων*, quæ in editis Leonis Tacticis eſt ſeptima decima conſtitutio. Ibidem duodevigefima quoque ſed ſine

Aaa

lem-

Libri ſti Pars Altera.

* Prodiit cum Polybio Caſauboni Francofurt 1609, fol. ut dixi lib. 3. cap. 30.

lemmate comparet. Undevigesima *ᾠδὴ ναυμαχίας* reperitur in codice Medico XXV. chartaceo bonæ notæ in 4to quemadmodum idem refert libro VI. de Bibliotheca Cæsarea pag. 121. Eam & in Vaticana existere memorat Gabriel Naudæus Bibliographiæ militaris pag. 63. sive lib. 2. de studio militari pag. 521. *Leonis*, inquit, *constitutiones quædam & fragmenta etiam ex Naumachicis* * *exstant in Palatina, quæ Vaticana non ita pridem adjuncta fuit: sed non puto quicquam in illis diversum esse ab ejusdem Imperatoris Tacticis, quæ Meursius in lucem protulit.* Nam & in illis decima nona constitutio tota de navalipralio est. Quamobrem pluris nunc facienda sunt *BASILII Patricii Naumachica, quæ ex Regio & Palatino Codice forsitan integra proferri in lucem possent, nam Pinellianus Mancus erat in fine.* Reliquorum Codicum inscriptiones, quoniam principio carent, nullæ à Lambecio adduci potuerunt. Nam in codice philosophico CXIII. chartaceo in fol. & proæmium integrum & plusquam dimidia à fine pars desideratur. Optimus etiam codex CXV. membranaceus in 4to paginis 249. constans & Scholiis Græcis marginalibus illustratus, quem Busbequius (seu, ut alibi Lambecius scribendum docet, Busbeekius) CPoli. comparavit, incipit à verbis proæmii editionis Meursianæ pag. 7. *ὁ δὲ αὐτῆς ἡ Ῥωμαίων πολιτεία εὐμοίρησε.* Desinens in verba pag. 364. vers. penult. *καὶ γὰρ οἶδασιν ὡς εἶναι μὴ σερρώως καταστάντες.* Hunc codicem non dubitat Lambecius Leonis ætate exaratum fuisse, invisum autem Meursio & penitus incognitum, ex quo ejus editio plurimis in locis, quorum unum in medium affert, corrigi perficique possit. Et plurimis in locis corruptam esse Meursii editionem notavit etiam Arcerius ad Ælium, pag. 169.

Plagii ** Leonem postulant Rigaltius in limine notarum ad Onosandrum, Allatius notis ad Hexaameron Eustathii Sidetæ, Antiochiæ

* *Leonis Tactica* fuere etiam MStæ in Bibl. Scoriacenfi. Vide Maderum de Bibliothecis pag. 118. Et *Naumachica* inter Codices MStos Gudianos. De quibus plura infra. *Tacticorum* atque *Strategicorum* editionem atque in his *Leonis* quoque paravit olim è Palatinis Codd. Gruterus, ut ex Josephi Scalgeri Epistolis pag. 420. didici, deinde post Gruterum Salmasius, ut Madero pag. 122. & Naudæo pag. 123. de studio militari notatum.

** Ab hoc plagii objecto crimine absolvendum esse Leonem, demonstravi pridem in *Decade Decadum* sive *Plagiatorum & Pseudonymorum Centuria*, quam admodum juvenis edidi Lipsiæ 1639. 4.

tiochiæ Episcopi pag. 6. & Naudæus, cujus verba adscribam ex lib. 2. de studio militari pag. 526. *Omnes vero, inquit, illæ Leonis constitutiones Tactica magna parte succum traxerunt ex Onosandri strategico, cujus tamen auctoris nomen ingrato silentio bellus ille homo semper obruit, ita ut illius nullibi meminerit nisi semel, cum ejus cårpere vellet sententiã. Dignumque illud insuper observatione mihi videtur, quod hujus & Mauricii Imperatoris plerumque eadem, aut parum diversa sunt verba, ut quemadmodum Galenum ex Paulo Aegineta aut Aetio, sic non difficile sit alterum ejusmodi auctorum ex alio auctiorem facere.* Verum à plagii crimine Leonem absolvere videtur, quod non tantum in præmio dicit, se in veterum recentiorumqve militaribus commentariis non perfunctorie versatum, optima quæque ex iis delibasse, & ὡς ἄλλον πέρχειρον νόμον * Hypostrategis suis tradere voluisse, sed & pag. 320. & 432. fatetur in hoc libro ea se collegisse, quæ ex veterum commentariis accedente mediocri experientia sua edoctus fuisset. Atque si ab auctore sunt Scriptorum nomina, quæ in codice illo membranaceo Busbeckiano constitutionib⁹ præfixa fuisse Lambecius testatur, longe magis à furto literario alienus nobis habebitur, qui cum Plinio majore ingenue per quos profecisset, voluerit indicare. Ait autem Lambecius majusculis literis adscripta se offendisse nomina APPIANΟΥ, ΑΙΔΙΑΝΟΥ, ΠΕΛΟΠΟΣ, ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ, ΜΗΝΑ (forte ΑΙΝΕΙΑ) ΠΟΛΤΑΙΝΟΥ, ΑΙΑΙΑΝΟΥ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ. Ex quibus tres tantum in Tacticis Leonis allegatos reperio, Ælianum quidem pag. 62. 90. 91. Arrianum p. 90. Onesandrum pag. 215. Equidem p. 431. memoratur quoq; Πτολεμαίς πέρχειρος κανὼν & περὶ βιβλος, item Aratus in phænomenis & Joh. Lydi ** diurna ac menstrua observatio. Sed non hos citat tanquam iis ad Tactica concinnanda usus Imperator fuisset, sed quod Astronomiæ studiosis hosce potissimum auctores commendandos arbitraretur. Cæterum alium hujus militaris argumenti librum à Leone scriptum fuisse recte colligitur ex verbis pag. 27. Ἐξ ἐστὶ δέ σοι τῆς τι παρ' ἡμῶν ἰδίᾳ ἐκπείσεαι γράμμαις ἐν τέτῳ τῷ συντάγματι καὶ πέρχει-

Aaa 2

* Notari hic locus potest adversus Barthium, qui negat Leonem in hisce Tacticis loqui tanquam Imperatorem: conf. pag. 10. 15. 23. 27. 32. 50. 176. &c. ubi non monet tantum sed jubet.

** De hoc Lydo vide præter Meursium in notis, ac Vossium de scientiis Mathematicis quæ notavi supra lib. III. cap. 20. Cangii glossar. latin. in silentium, & Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 789.

πρὸς τὴν καὶ πλεονεξίαν πωληθροισμῶναις ἡμῶν ἐν τῇ Ὀρθόδοξῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ
 μονοβίβλω τὴν ἐκείθεν τῇ ζητησῶν πλείονα καὶ ἀρκῶσαι συναγαγεῖν ἀφελ-
 λειαν. Quem etiam innui puto pag. 200. Verba hæc sunt : περὶ τῆς
 τῆς πεζικῆς καὶ τῆς συμμίκτης εἰδὴ ἐρῶμεν ὅπερ ἀναγκαῖα καὶ τῇ τῇ πλείονα
 ἡμεῶν νομίζομεν. Περί ὧν ἀκριβέστερον ἡμῶν ἐν ἐτέρῳ λόγῳ πρὸς ὧν.

6. Ἡ γενομένη Διατύπωσις τῆς βασιλείας Λέοντος τῆς σοφῆς,
 ὅπως ἔχαστι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ Πατριάρ-
 χῃ Κωνσταντινουπόλεως : *Dispositio facta per Imp. Leonem sapientem, quem ordi-*
nem habeant Throni Ecclesiarum, Patriarcha CPolitano subiectarum. Græce
 & Latine cum Joh. Leunclavii versione in jure Græco Romano, quod
 ab eodem Leunclavio collectum, Marqv. Freherus edidit Francof.
 1596, fol. libro secundo pag. 88 - 102.

7. Epigramma εἰς τὸ μνημεῖον, in spectaculum unius diei, le-
 gitur in Anthologia lib. 1. cap. 1. pag. 3. edit. Wechel.

8. De novellis Leonis constitutionibus, περὶ χειρῶν νομικῶν &
 Basilicis quæ ejus auspiciis digesta feruntur, dicam accurate libro sex-
 to, ubi Ictos Græcos recensebo. Nunc autem juvat cum Lectore
 communicare Leonis *Naumachica*, sive potius ea, quæ de hoc argumen-
 to in Tacticis Meursianæ editionis cap. XIX. leguntur, supplere ex
 Codice Gudiano, cujus Apographum benevole mecum communi-
 cavit amicus noster ingenii & doctrinæ laude clarissimus Michael Ri-
 chey, Hamburgensis.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ναυμαχικά.

Περὶ ναυμαχίας βεβλήμεθα Διατάξασθαι, πρὸς τῆς ἐκείθεν μὲν ἐν τοῖς
 παλαιαῖς Τακτικαῖς κεκαλονισμένον ἔννομον. ἀφ' ὧν τῇ προεράδην &c. ut in
 editis p. 321. edit Meursianæ, nisi quod pro Διαμετρίας πείρας le-
 gitur δι' ὀλίγης πείρας eodem sensu : & πλοίωνων ἡμῶν στρατηγῶν pro
 πλωίωνων quod utrumque rectum est & præfectos navales denotat :
 Deinde παρόντων pro πεπινοθέντων, & ἀφορμὴν δέσσαι pro ἐμφασιν δέσσαι.

Διάταξις Α'. (in Meursii edit. 2.) Πρῶτον μὲν ἔν, ὡς στρατηγὲς, &c.
 eadem quæ in editis, nisi quod verba subinde aliter collocata sunt,
 & ὁπσημειώσεων legitur pro σημασιῶν.

B. 3. Κατασκευασθῆναι δὲ δεῖ καὶ δρόμονας, pro δρόμους. Sed
 utrumque promiscue positum reperio.

Pag. 322. pro καὶ τῶν σῶν πὰ ἐκείνοις ἀντιμάχεσθαι, in Codice Gudiano plenius & emendatius legitur: καὶ τῶν σῶν ποιήσασθαι πλὴν κατασκευῇ, δυνατὴν πρὸς ἅπαντα ἐκείνοις ἀντιμάχεσθαι, quomodo etiam in suo Checum reperisse, ex ejus versione apparet.

Γ. 4. Ἡ δὲ τῶν δρομόνων κατασκευὴ μήτε πάντῃ ἔσω παχεῖα &c. deinde ἐξεργασμένη pro ἐξεργασμένη, & ταχέως pro ραδίως, & συγκρίσεως pro συναράξεως (leg. συρράξεως) τε καὶ κρῖσεως. Scribitur etiam Διαλύεται quod non erat à Meursio mutandum in Διαλύηται, neque enim illa ætate post ἵνα semper utebantur conjunctivo, uti mox sequitur ἵνα μὴ λίαν ἐστὶν ὀργός, & pag. 332. ἵνα μὴ βαρύνται. Sic p. 336. ὅταν ἐλπίζεται.

Δ. 5. Ἐχέτωσαν ἢ καὶ πάντα &c. mox κάρυα pro κάρωια, sed legendum, ni fallor, καρβία. Pro πλέτες Meursius legit περίτες cum forte Leonis ætate τέλετον pro altero dixerint. In MS. autem ejus vicem invenio τρυπάνη, quod eandem rem significat.

Ε. 6. Pro Διὰ τὸτο ἐσκευασμένων, rectius in MS. δι' ὃ τὸ ἐσκευασμένον πῦρ καὶ τῶν ἐναντίων ἀκοντίζει.

Pag. 324. τῆς πλεμίας νηὸς pro νεώς.

ς. 7. σίδηρα βαρέα pro βαρεῖα. & mox μαξία ξιφοειδῆ pro μαζας ξιφοειδῆς. Mox: ἢ ἐμπέσῃ τὴν ναῦν τῶν πολεμίων δυνάμειον, ἢ τὲς ἐν αὐτῇ θανατώσῃ.

Ζ. 8. Ὁ δὲ ἕτερος ὁ πᾶς ἀγκύρας βάλλων καὶ θάλασσαν, ἢ γὰρ πὰ σίδηρα.

Pag. 325. In MS. κράβατ pro κρεῖββατ, & mox αἰφωρισμένοι δεικνύων τὸν ἀρχοντα.

Η. 9. Κατασκευάζωσάν σοι & mox ἢ πλεον τέτων ἢ ἐλαττον καὶ πλὴν χρεῖαν πλὴν δέουσαν, denique ἄνω ἐσῶτες ἅπαντες ἐνοπλοὶ &c.

Θ. 10. Γοργοτάγες pro δρομικωτάγες & γαλέας καὶ μονήρεις pro γαλαίας ἢ μονήρεις & σπασαῖς χρεῖαις pro ταχιναῖς.

Ι. 11. deest οἰονεί.

Pag. 333. Ιβ. 13. σαγίτας καὶ ριπίάερα. Et paucis interjectis: ἐκείθεν οἱ σφατιώτῃ λάβωσι, pro περισόντῃ, & καταδαπανώμεθα ἐν πάς μάχαις pro Διὰ τὸ ὀλιγῶσαι αὐτὰ ἐν πάς μάχαις, eodem sensu. Post illa verba incipit Διάταξις Ιγ', à verbis ἐκτὸς δὲ τῶν σφατιωτῶν, ἥτοι τῶν

ἄλλων ἐλατῶν, ita MS. pro τῶν ἀνω ἐλατῶν, de quibus vide infra.
 Διάταξις 19. Mox iterum ῥιπήερα pro ῥικτιάερα. Et εἰ καὶ μὴ ὀπισθεν,
 ἀλλὰ πάντως ἐμπροσθεν πέταλα ἔχοντα κασιδάς &c. unde hiatus in Meur-
 sii edit, supplendus. Paullo post, νευρικὰ ἄπερ διὰ διπλῶν κεντέλων,
 & καὶ λίθους δε δύναμένους διὰ χειρῶν ῥιπήεσθαι pro χειροπλήθους. Et οὕτω
 ἐλατῶν τῶν ἄλλων ὅσων αὐτὸς καταβλάψεν.

Pag. 334. 18'. 15. ὥστε πλὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν τέτοις - - εἶπε τῶν
 βελῶν πληρωθέντων. Mox μενάουσις recte pro μὲν αὐλοῖς. Pro ver-
 bis autem quæ mox sequuntur: καὶ ὡς περ ἀκμαιότεροι τῇ ἀθρόῃ κινήσει
 in MS. est: καὶ ἀκοπίατοι & deinde καὶ τοῖς κεκοπιακῶσι στρατιώταις ὀπι-
 σθέντες - - καὶ εὐκόλως αὐτὸς καταπολεμήσῃσι. Sententia semper
 eadem.

16. Προσβολαῖς pro συμπολοαῖς. 15'. 17. δύναμιν pro
 αἰκμήν. Cæterum male in eodem MS. Διφυλάττειν pro διό φυλάττειν
 & βολαῖς pro βολαῖς.

17'. 18. Φροντίσας. Pag. 335. pro ὑπὸ τῆς πᾶνος, leg. πᾶ-
 νης, uti in MS. τῇ πᾶναι τῶν ἀναγκαίων ἀναγκαζόμενοι. A verbis
 πρῶταγγέλης δὲ καὶ τοῖς ἀρχεσιν incipit in MS. Διάταξις 19.

19' 19. ἀναπληρώσεις.

Κ'. 20. τῶν ὑπὸ σε στρατιωτῶν & εὐκαίρως.

Pag. 336. ΚΑ'. 21. καθὼς ἂν συνειδῇς δεκνέτα πρὸς πλὴν περικειμένην
 ἐγκράτειαν. Διάταξις ΚΒ' incipit à verbis καὶ προσέτι, εἴγε χρεῖα τοιαύτη
 καλεῖται, καὶ ἵππους ἐν τοῖς ἵππαγωγοῖς προσεπὶ ῥίπτειν, ὥς κ' τῆς πόλε-
 μίας ἔχειν καβαλλάρεις, καὶ ἀπὸ τῶν πάντων ἀπαρτίσας ὁδοπορήσεις δεόντως.
 Ita hæc Constitutio legitur in MS.

Κγ'. 22. Διαλαλήσεις - - προθύμοποιήσεις τὴν στρατὸν, διποκινή-
 σεις, ὀπιτηθεῖς ἀνέμῃ πνέουσιν.

Κδ. 23. Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἀπάντων &c.

Κε'. 24. Καὶ τὰ πρῶταγγέλματα δέξονται, & pag. 337. πρῶταγγέλ-
 μασιν ὑπακῶσιν.

Κς'. 25. τοῖς πρώτοις χρόνοις pro τοῖς ἀνω, & καὶ ἔτω καλεσμένη.

Κζ'. 26. ποτὶ τὴν κ' πλείονας, ὥς κατέναντι ἀλλήλων ἐπέρχεσθαι,
 pro quo male in editis, ὥς ἂν τις ἀλλήλων. Postea Διὰ καμάκων σιδη-
 ρῶν

ῥῶν - - διὰ τὰς ἀφένκτας καὶ ἀναγκάεις κινδύνους. Inde incipit διὰ τὰς Κή. à verbis καὶ ἐτέρως ἢ γυμναζέσθωσαν, ὡς ἀν νοή ἡ σὴ ἐνδοξότης τὰς καὶ τῶν ἐναντίων δεσ. - - ὡς ἀδοξή ἵππὶ ταῦτα ἐρχόμενοι.

Pag. 338. Κ9. 27. καὶ ἐν τῆς ὁρμησίας pro ὁρμήσει. & καταγέ-
ταισιν rectius pro καταγεώτων.

Λ. 28. Δεῖ δὲ καὶ τὴν ἔ ἀνέμει ἵπποφραν - - καὶ πρὸς αὐτῶν καὶ
τὸν τόπον τῆς ὁρμησίας ἐκλέξασθαι. Καὶ εἰ μή τις καταπάγη ἀνάγκη - - ἀλλ'
ὑποφράσθαι τὰς λεγομένας τῶν ναυτικῶν ὡς φασμασίας τῶν ἄσρων, pro quo
minus integre in editis, ὡς φ τῶν ἄσρων.

Λά. 29. εἰ μὴ μὴδὲνα φόβον ἔχεις pro ἔχεις.

Λβ. 30. Ἐἰ πολεμίς παρεῖναι πᾶ ἐλπίσεις, πάντως χρὴ σε - -

Pag. 339. πολλὰ καὶ αἱ τῶν πολεμίων ἵπποβλαῖ recte pro ἵπποβολαί.
Deinde εὐρήσασιν pro εὐρέσασιν.

Δδ. 32. κατὰ τὰς τάξεις ἐκάσων διηρημένων, pro ἐκάσων διηρημέ-
ταις. Deinde καὶ ἵπποράς αὐτὰς καὶ ἐνιχυρίαις.

Λε. 33. Δεῖ δὲ εἰ μᾶλλον δεσ. ut in editis.

Pag. 348. in Meurfii edit. num. 62. Græca, quæ ibi deside-
rantur, ita sunt supplenda:

Ξ9. 62. Διωγτὸν ἢ καὶ ἐλόκληρον
τὴν νῆα ἀνατρέψαι τῶν πολεμίων,
εἰὰν πλοῦραν ὡς πλοῦραν δῆλας
αὐτῶν τὰ δρόμωνι, καὶ τῶν πλεμίων
ἵππὶ ἐν μέρῳ, ὡς ἐν ἐξ. ἔχει πρὸς
τὴν ἐκ χειρὸς μάχῃ πωδραμόντων
καὶ δοκάντων ἐπακυμβίλειν τὸ εἰαυτῶν
πλοῖον τῷ δρόμωνι, ἐπέλθῃ μὴ ἑτερο-
δρόμῳ καὶ τῆς πλεμίας τῆς ἐν τῇ
πρύμνῃ τῆς πολεμίας, καὶ αὐτῶν αὐτῶν
εἰ σφοδρῶς τῇ συγκρῆσει. Καὶ ὁ
μὲν δρόμων δυνήθῃ λύσει εἰαυτὸν ἔ
δεσμὸν ὑποχωρήσας μικρὸν, ὥστε μὴ
εἶναι ἀκίμβητα τῆς πολεμίας, βα-
ρῆσει ὁ πρὸς δρόμων πῖση δυνάμει καὶ
πάντως ἀνατρέψει πᾶ αὐτοῖς τοῖς ἀν-
δράσι τὴν πολεμίων νῆα. Δεῖ δὲ κα-

62. Integram hostium navem
* evertes, si latus navis tuæ ho-
stium lateri adjunxeris, & hosti-
bus unam in partem, ut solent, ad
conferendas manus concurrenti-
bus, & triremibus illorum in no-
stras triremes innixis, invadat eos
alia triremis ad latus puppis hosti-
lis, & impulsu vehementi illam
conquasset. Triremis autem no-
stra tum seipsam solvens paulu-
lum retrocedat, ut ne ullo stabili-
mento hostium triremi sit, & ho-
stilem triremem alia omnibus vi-
ribus deprimat, atque adeo ipsis
cum viris integram navem ever-
tet. Providendum autem est, ut
ne

ne vinculum omnino æquale fiat, sed ad hostilis navis puppim nuda aliquantum latera relaxet, quibus irruens triremis hostium navem, usquedum deprimatur, invadet.

Ξη'. Ad hæc præterea excogitemus, ut ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, quod in primis necessarium esse videtur.

Ξθ'. 63. Sed & aliud hoc magis necessarium est, si quis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, ut hostium navis aqua compleatur.

Ο. 64. Sunt & alia quædam bellica consilia ab antiquioribus in navali prælio excogitata, & plura etiam quæ excogitari possunt, quæ in præsentia propter longitudinem minime perscribenda sunt: quædam vero etiam commemorare hoc loco inutile est, ne hostibus divulgentur, & illis adversus nos hostes utantur. Nam hæ molitiones bellicæ si semel usurpatæ fuerint, facile aliquid contra eas suscipi & excogitari ab hostibus potest. Quocirca unumquodque inventum usquedum geritur, occultandum & secreto tenendum est.

νονίσαι τὸν δεσμόν, μὴ πάντως κατ' ἰσότηα χηνασθαι, ἀλλὰ μικρὸν ἀφείναι γυνὰ πνα πλευρὰ καὶ πρῦμνον τῆς πολεμίας, δι' ὧν ἐμπεσὼν ὁ δρόμων ὠθήσεται πρὸς τὴν ἀνατροπὴν τῶν πολεμίων τῇ ναυῷ.

Ξη'. Πρὸς τὰς πῆλιν καὶ τὸ νῦν ἡμῖν ὀπινοθῆναι, ὥστε διὰ τῆς κάτω ἔδρου τοῦ ἐλασίου Διὰ τῶν ὀπῶν ἡτοὶ τρυπημάτων τῶν κωπίων ἐκφερόμενα μέγαυλα, κατασφάθῃεν τὰς πολεμίας τῶν πάντων μὲν ἀναγκάων δοκεῖ.

Ξθ'. 63. Ἀλλὰ καὶ ἔπροντάτε ἀναγκαιοῖσι ὀπινοθῆναι ἐν φυτῶν ὀπιτύχῃ, πὲρ Διὰ τῆς κάτωθεν ἔδρου τοῦ ἐλασίου τῇ ὑποδείχσει μεθόδῳ δι' ὅπως ὀπισθενήσει πλοῖον ὕδατος τῇ ναυῷ τῶν πολεμίων.

Ο. 64. Εἰσὶ καὶ ἔπρα τοῖς δροχοῖσι ὀπινοθῆναι ἐν τῷ πολεμῷ πολεμῷ ὀπινοθῆναι, καὶ ἐπὶ δὲ ὀπινοθῆναι δυνάμει, ἅπερ ἐν τῷ παρόντι γράφειν διὰ τὴν σωτομίαν ἀνοίκειον ἡγησόμεθα. Τινὰ καὶ ἀσύφορα διὰ τὸ μὴ φαυλίζεσθαι τοῖς πολεμίοις, καὶ μᾶλλον ἐκείνοις χρῆσθαι αὐτοῖς καθ' ἡμῶν. Τὰ δὲ στρατηγήματα ἅπαντα κατανοήντα δύναται ἀντιστρατηγεῖσθαι καὶ καταμεθοδεύεσθαι ὀπίσθ' αὐτῶν πολεμίων, ἀλλ' ἕκαστον τὸ ὀπινοθῆναι μὲν τῆς πράξεως ἔχειν ἐν μυστηρίῳ.

οβ'. 65. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τῶν
δεξαμένων Τακτικῶν καὶ στρατηγικά-
των ζητῶν πρὸς εὐρήτει καὶ πρὸς τῶν
πλείονα. Οὐ γὰρ δύνατον, ὡς εἰρη-
ται, πρὸς ἑκάστη τὰ ἐμπέπειν μέλλον-
τα, διὰ τὸ ἀπειρον αὐτῶν γράφειν,
ἀλλὰ τὰ ἱκανά.

ογ'. 66. Πλὴν κεφαλαίοις εἰπεῖν,
ἔωσαν οἱ δρόμωνες ἐξωπλισμένοι π-
λείως ἀπὸτε στρατιωτῶν ἀνδρείων, καὶ
ἐκ χειρὸς μάχεσθαι δυναμένων, καὶ τῷ
τῆς ψυχῆς ὡραιοτάτῃ * τολμηρῶν
καὶ πεπαυμένων, καὶ γεγενησμένων.
Οὐπι ἢ ἔωσαν καταπλισμένοι ὅπλοις,
ὁποῖοις καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ στρατιᾷ ὅπλι-
σθαι διὰ τὸ εἶναι, δῆλον, ὅτι κατα-
φραστοί. Καὶ ἔτι πάντες οἱ τῆς ἀνω
ἐλαστίας ὅπλισθαι σονται.

οδ'. 67. Πρὸς ἢ πλὴν τῶν ἐχθρῶν
ποιότητα καὶ ποσότητα τῶν πλοίων, καὶ
αὐτὸς ὡς στρατηγὸς διασκευάσεις τὰς
δρόμους καὶ καθοπισσεις, ὅπως
μὴ ἐλάττωσιν στρατὸν ἔχει ὁ ἡμέτερος.
δρόμων τὴν πολεμίαν, ὅστις μάστιγι εἰς
ἴσῃν μάχην ἐλθεῖν ἐτοιμάζεται
(Meurs. elegantius : εἰς ἰσόπαλον
ἐλθεῖν εὐτρεπέεται μάχην), διὰ τὸ εἰς
ἀλλήλους δεσμεῖν, ἀλλ' εἰ δύνατον, καὶ
πλείονα. Ἀμφοτέρων γὰρ ἀνδρείως, εἰ
τύχοι, μαχομένων, οἱ πλείονες πρὸς πρὸς ἴσῃν.)

οε'. 68. Pro ἰσότητι (quod habet etiam MS.) interpres legisse se
innuit ἐξισώσεις. Pro κατασῆσεις mox in MS. est ἐξοπλίσσεις δεξιουργῶν
pro ἀλκιμωπῶν quid idem est. Denique pro ἐμβιβάζσεις καὶ ὁπλιζέ-
habet ὁπλιβιβάζσεις καὶ ὁπλιζέ-.

οβ'. 65. In aliis libris quæ de con-
siliis factisque Imperatoriis scri-
buntur, permulta quis hujusmo-
di atque iis etiam plura inveniet :
neque enim fieri potest, ut de omni-
bus rebus quæ cadere in bello pos-
sunt verba faciamus, quæ ipso ge-
nere immensa infinitaque sunt.

ογ'. 66. Ad summam autem sint
triemes instructæ viris fortibus
ac strenuis, qui cominus con-
fertis manibus pugnare possint,
& qui alacri incitataque mente sint,
& omnes in partes exercitati. Ar-
mis autem talibus exerceantur,
qualibus quivis terrestri in prælio
miles armatur, sique potissimum
qui in superiore remorum ordi-
ne consistunt.

οδ'. 67. Pro hostium viribus
numeroque navium tuam classem
Imperator instrues, ut ne mino-
rem numerum navium nos ho-
stium classe habeamus, sed æqua-
lem potius, ut cum hostibus classe
iuncta pugnemus, aut maiorem
etiam, si fieri potest. Nam si utri-
que fortiter ac strenue dimicent, qui
plures fuerint prævaleant necesse
est.

Bbb

Video

* ἢ παραστήματα.

Libri 5ti Pars Altera.

Video præterea in Codice MS. etiam hæc sequi de eodem argumento, quæ in Meurfiana editione incassum quæres, ego itaque in hoc loco cum versione mea, Lectoris ut spero veniâ, subjeci.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ
τῆ βασιλείας.

Ἰσχυρίσω σοι ἐτι καὶ ἕτερον ναυτικὴν
ἐὺλα στρατήγημα. Ὅταν μὲν εἰς τόπους
λιμένας μὴ ἔχοντας καὶ ψαμμώδεις
τὴν δόρυβασιν μέλλῃς ποιήσασθαι, εἰάν
ἔτω τύχει ἐν καιρῷ ναυτικῆς στρατη-
γίας, σάκκους πολλὰς γεμίσας ἄμμου,
καὶ τοῖς χοινίοις περὶ δέσας, δὸς ἐκάστην
δρομὴν ἐκκρεμάσεις τὰς δρεκέντας
οἰονεὶ ἀγκύρας, καὶ ἕτως τὸν λεγόμενον
πελαγολιμένα ποιήσας, εὐκόλως καὶ
τὸν τόπον νυκτὸς ἐπελθεῖν, πῶς βεβα-
λημένην σοι καταδρομὴν ποιήσεις.

Πολεμίας ποτὶ ναυτικῇ ἐὺλα μὲν δι-
κέας διωάμεως ναυτικῆς ὑποχωρῶν
στρατηγὸς μνησίδῃ πρὸς ταξιν ποιε-
μεν. ὑποσρεφέτω πλέων καὶ πρύ-
μνον, καὶ ἕτως βελευέσθω δόρυχα-
εἰσεῖναι τῶν πολεμίων. Καὶ γὰρ ἐ
φεύγων ἀλλὰ φυγομαχῶν ἐπίμους
ἔξαι τὰς ναῦς καὶ πάλιν ἐπελθεῖν τοῖς
πολεμίοις καὶ πρῶραν, εἴτε καὶ τὰ-
τα χρεῖα γένηται, καὶ τὰς πρῶ-
ρας ἔχειν πρὸς αὐτὰς. Καὶ γὰρ ἂν
παρήσῃσιν ἐν τῷ κοιλάματι εἰσελ-
θεῖν, πῶς κύκλωσιν ὑπορώμενοι.

Aliud præterea navalis expedi-
tionis strategema tibi commemo-
rabo. Quando veneris ad impor-
tuosa & arenosa loca, voluerisque
ibi excensionem facere, si ita con-
tingat navale bellum gerenti, sac-
cos multos arena replebis, funi-
busque quantum eorum satis est
suspendes veluti ancoras, ex sin-
gulis triremibus, atque ita quem
vocant portum pelagium compo-
nens facile ad locum quem cupis
de nocte accedes excensionemque
quam voles facere poteris.

Si hostium classi dux cum copiis
suis maritimis subducere se vo-
luerit, in lunæ speciem navibus
dispositis puppim versus illas
propellet atque ita recedere ab ho-
stibus conabitur. Ita enim non
fugientis sed inter receptum pu-
gnantis instar paratas habebit
naves ad hostes prora invadendos
si res ita tulerit, & proras hostibus
servabit obversas. Neque illi fa-
cile in lunatam classem immitte-
re se audebunt, veriti ne circum-
veniantur.

Clam habere te oportet in quas loca vel ad quas urbes classem emittere constitueris, ut nemo præscire possit, quo tendat navium excursio. Mandatum igitur consignabis scripto, illudque bene obsignatum constituto à te illarum præfecto trades, quod in mare delatus demum aperiat & quorsum cursus instituendus sit cognoscat. Ita enim consilium tuum hostibus latebit.

Bonum classis ducem perspetas habere oportet diversas quibus adversus gentem quamlibet uti convenit belligerendi rationes. Quando autem classis adversus hostem ducenda est, naves bene dispositas tutas confervabit à periculis, ventorum gnarus, & à tergo custodiam recte curabit, ne vel à natura loci, vel maris tempestate, vel ab hostibus afflicta detrimentum capiant.

Navali prælio congregiendum, quando hostes vel naufragium fecerunt, vel à tempestate misere affecti laborant.

Ἐν ἑνὲ καὶ ἡ τόπων ἡ πόλεων ἐκπέμπειν μέλλεις ναυτικὸν στόλον, κρύπτειν σε δεῖ καὶ τὰς τόπους καὶ τὰς πόλεις, ὥστε μηδὲνα προγινῶναι, πᾶς μέλλει γίνεσθαι ὁ κατάπλους. Ἐνταλμα δὲ γράψαι, καὶ σφραγισμένῳ αὐτὸ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῷ καθισταμένῳ ὡς αὐτὸς ναυάρχῳ, ἵνα ἡ τὸ πέλαγόν ἐξελθὼν, τότε λύσῃ τὴν σφραγίδα, καὶ μάθῃ πᾶς μέλλει πορεύεσθαι. Οὕτως γὰρ ποιήσας λαῶν τὰς πολεμίας.

Τῷ δὲ ἀγαθῷ στρατηγῷ χρέστι ἐπὶ πρὸς πᾶν ἔθνος ἀρμοζομένῳ διαφέρειν πρὸς ἕκαστον τὰς στρατηγίας ὑπονοεῖσθαι. Ἐιδέποτι καὶ ναυαρχίας καιρὸς ὑπῆρχῃ, ἀκίνδυνον πλὴν ἔσται τάξιν διαφυλάττει, ἔμπειρος ὢν τῆς τῷ αἰετῷ κινήσεως, καὶ τὰς στρατίας δὲ, ἥτοι τὰς ὀπίσθοφύλακας εὐτάκτως συναγείν, ἵνα μὴ ὑπὸ τόπων, ἢ ὑπὸ ζάλης θαλάσσιας, ἢ ὑπὸ πολεμίων ἀναγκαζόμενοι φθείρωνται.

Ἐν ταῖς ναυτικαῖς * μάχαις συνάπτονται, ἢ ὅταν οἱ πολεμιοὶ ναυαγήσωσιν, ἢ ὅταν ὑπὸ χειμῶν ταραχωθῶσιν.

De aliis LEONIBUS, qui Grace scripserunt.

Cum Leonis Allatii diatriba de Leonibus non viderit lucem, age jacturam illam ex parte saltim levare, & de præcipuis hujus nominis, qui Græcis literis claruerunt, paucis agere juvat.

Bbb 2

Leo

* Idem jubet Leo pag. 346. edit. Meursii, n. 50. unde reliqua supplenda.

Leo Academicus, cui tribuitur dialogus *Ailyon*, qui inter Platonis scripta legitur, ut dixi lib. 3. cap. 1. §. 41.

Leo Ægyptius de quo Augustinus 1. de consensu Evangelistarum c. 23. Numquid & Leo Ægyptius Poëta vel Academicus fuit, qui Macedoni Alexandro diversam quidem à Græcorum istorum Deorum originem, veruntamen ita prodit, ut eos homines fuisse declares. Leonis hujus opus respicitur à Clemente Alex. quando ab illo laudatur λέων ὁ τὰ περὶ τῶν καὶ τῶν Ἀιγυπτίων Θεῶν πραγματευόμενος 1. Strom. pag. 322. Hyginus pag. 304. Sed de Hammonis simulacro Leon qui res Ægyptias conscripsit. Tertullianus cap. 7. de Corona: Si & Leonis Ægyptii scripta evolvas, prima Isis repertas spicas capite circumtulit. Idem videtur qui ab Arnobio Leo Pellæus vocatur, & qui cum Cosma Ægyptio citatur à Scholiaste Apollonii IV. 162. λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέραν. & cujus periplum laudat idem II. 297.

Leo Alabandensis, Rhetor. scripsit Svida teste καλεῖται libros IV. Λυχνικά libris II. Τέχνην sive artem Rhetoricam, & quæ etiam inter Leonis Byzantii monumenta refert, de statibus Rhetoricis, & de bello sacro adversus Bæotos ac Phocenses.

Leo Armenius Imperator ab 11. Julii 813. ad 25. Dec. 820. cujus editum de abolendis imaginibus memoratur in scriptoribus post Theophanem pag. 18. 20. 62.

Leo Asianus, sive *Leo Car* (ὁ ἐκ Καρίας) inter scriptores Historiæ Byz. laudatur à Jo. Scylitze ac Cedreno, idemque videtur cum LEONE Grammatico, cujus χρονολογία τὰ τῶν νέων βασιλέων περιέχεται, ab initio Leonis Armenii Imp. ad Romani Lacapeni mortem sive ab A. C. 813. ad 949. (non 1013. ut scribit Caveus) subjecta fuit Codici Regio Theophanis, ex quo illum descripsit Jac. Goarus, & post ejus mortem Græce & latine una cum Theophane edidit notasque suas addidit Franciscus Combesius, Paris. 1655. fol. Idem jam observavit Leoni huic vix quicquam esse commune cum Anonymo illo continuatore Theophanis, quatuor librorum ante Basilii vitam auctore de quo supra p. 349. dixi, in reliquis continuatoribus pleraque affinia, plerumque etiam iisdem verbis concepta,

cepta, aut ex aliis alia facta, tantisper mutatis vocibus, ut alterum alterius usum laboribus necesse sit. Codicis MSti subscriptio * testatur absolutum volumen esse Anno mundi 6521. hoc est Christi 1013. ut recte Hanckius pag. 679. de Historiæ Byz. scriptoribus observat contra Vossium qui male retulerat ad A. C. 1321. Recentiore manu eidem Codici adscriptum Combesius teste: Λέων πρεσβύτερος καὶ Δεξιῶν Κυβυραίων ὁ Τζικάνδαλος, καὶ οἰκεῖ ἄνδρων καὶ κραταίᾳ καὶ πρώτῃ ἡμῶν βασιλείᾳ. *Leo Prefectus atq; Dux Cibyraotarum* ** qui & *Tzicandalus*, potentissimique ac primi nostri Imperatoris (Constantini Porphyrogeniti) domesticus. Addidit etiam ex eodem Regio Codice & Leoni Grammatico præmisit Combesius ANONYMI Commentarium sive συγγραφήν χειρογραφήν extrema parte mutilam de rebus Leonis Armenii, Bardæ F. in cujus persecutione adversus Imaginum cultores, atqve Synodo adversus Imagines A. C. 814. habita definit. pag. 428-442.

Leonis Bardæ, Protoascretis versus Jambicos MSS. memorat Labbeus pag. 134. Bibl. nova MSS. Ejusdem Oratio ad Imp. Andronicum Palæologum juniorem qui A. C. 1341. obiit, MS. in Bibl. Vindob. unde de hujus Leonis ætate constat.

Leo Bulgarorum Archiepiscopus, Latinorum acer adversarius, de cujus scriptis Caveus ad A. C. 1051. qui recte *Achridenum* sive *Acridanum* appellat; † auctoritate Sigeberti Gemblacensis cap. 147. de Scriptoribus Ecclesiasticis, quia Bulgarorum Archiepiscopi circa id temporis Achride sedem habebant. Vide quæ supra pag. 284. & 286. de Theophylacto. Contra hunc Leonem Acridanum scripsit Leo IX. Papa.

Leo, Leonis F. Byzantinus, Rhetor, Platonis discipulus, de quo Philostratus in vitis Sophistar. lib. 1. cap. 2. Plutarchus in præceptis Politicis pag. 804. Athenæus XII. pag. 550. Hesychius in Originibus

Bbb 3

* à librario ut videtur, non ab auctore.

** *Cybra* Plinio Caria est, et si aliis Phrygia, quæ sunt regiones vicinæ. *Combesius*.

† *Leo Acridanus* à Leone Archiepiscopo Bulgariae male distinguitur in Indice Nestliano MSS. Bibl. Vindob.

nibus CPol. pag. 49. seq. & Svidas, qui Aristotelis quoque discipulum à quibusdam traditum commemorat. Et fuit sane Leo quidam Byzantius Aristotelis discipulus, cujus filii Melantes & Pancreon heredes à Theophrasto instituuntur teste Laërtio V. 51. 53. 54. 55. 56. Sed idemne ille cum altero, an duos Leones in unum confuderit Svidas, non facile dixerim. Idem refertejus scripta: 1) τὰ καὶ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον libris septem: 2) Τευθεανικὸν sive Τευθεαντικόν, de rebus Mysorum. 3) πρὸς Βησαίαν, ita enim rectius in MSS. Paris. quam Βησαίαν, fuit enim de Befæ oraculo de quo Ammianus XIX. 12. 4) τὸν ἱερὸν πόλεμον de bello quod Philippus gessit adversus Phocenses, qui oraculum Delphicum expilaverant, de quo Justinus VIII. 2. Hoc opus mox inter scripta Leonis Alabandensis Svidas memorat. 5) πρὸς ἐξέσταν quod vertunt de seditionibus, cum fuerit liber Rhetoricus de formandis statibus quaestionum, atque iterum statim à Svida inter scripta Rhetoris Alabandensis post πύχνη sive artem Rhetoricam commemoretur. 6) τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, quod non de rebus Alexandri Magni, (ante enim ejus imperium, Philippo adhuc superstite mortem sibi conscivisse Svidas scribit) sed de Alexandro proavo Philippi, Xerxis æquali accipiendum esse conjiciebat vir eruditissimus notis ad Philostratum p. 485. Cum vero de Alexandri illius antiquioris rebus vix usquam exstet memoria, verisimilius videtur Alexandrum M. innui, sed junioris cujusdam Leonis scripta prisco illi Byzantino Svidam parum in hujusmodi accuratum tribuisse.

Leo Car. Vide supra Alabandensis, & Asianus.

Leonis Centuripini Oratio in S. Jacobum Zebedæi F. Apostolum memoratur ab Allatio p. 113. de Simeonib⁹. Incipit: ὑλικὴ μὲν αἰδέσις.

Leo Despotæ (nescio an Leonem Imp. CPol. hoc nomine designent) λέοντι. ὁ δὲ παρὼς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. MS. Lambec. III. pag. 36. Leonis Despotæ alphabetarium de futuro judicio. Labbeus pag. 196. Bibl. nov. MSS.

LEO Diaconus, Hist. Byzantinæ scriptor de quo supra pag. 353. Hujus *Orationem ad Basilium*, Imp. qui Joanni Tzimiski successit, MS. haberi in Bibl. Bodlejana testatur Caveus. Incipit Ἐδεῖ μὲν γ⁹.

Leo Grammaticus, Vide Leo Asianus, & Siculus.

LEO * *Magentenus*, Metropolitae Mytilenensis ** scripsit ἐξηγησιν in Aristotelem περὶ ἐρμηνείας, commentarium maximam partem collectum ex Ammonio, quem magnum appellat. Laudat etiam aliquoties Alexandrum (Aphrodiseum) atque uno loco Jamblicum. Prodiit hic Commentarius Græce apud Aldum Venet. 1503. minore folio, ad calcem Ammonii in eundem Aristotelis librum, adjunctam habens Mich. Pselli Paraphrasin & Ammonium in Categorias. Latine vertit hunc Magenteni commentarium Jo. Baptista Rasarius, cujus versio sapius excusa cum Ammonio latine translato, Paris. 1544. Venet. 1547. Lugd. 1547. fol. Altera versio Hieronymi Leusirii Veronensis, itidem Paris. 1554. fol. cum Ammonio per Barthol. Silvanium verso lucem vidit.

Alter Magenteni Commentarius in priorum Aristotelis Analyticorum libros Græce prodiit ad calcem Jo. Philoponi in eosdem libros, Venet. 1536. f. apud Barthol. Zanettum Casterzagensem. Latina Jo. Baptista Rasarii versio separatim primum excusa Venet. 1544. f. apud Hieron. Scotum, & deinde Lugd. 1547. f. cum Ammonio in quinque Voces, Pachymeris Epitome in universam differendi artem, & Nilo deratiocinationibus. In hoc commentario laudatur subinde ut statim p. III. ὁ ἐξηγητής, quo nomine Alexander Aphrodiseus intelligitur. Joanne Philopono Magentinus † junior est, quem allegat pag. XXIV. ὡς μὲν τῷ φιλοπόνῳ ὁ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι ἀνελύθη, ὡς δὲ τῷ ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ. Proclum & Marinum inter τὰς παλαιὰς refert pag. XXXI. ubi eos in Aristotelis Analytica scripsisse innuit. De Pythagoricis substantias συμβολικῶς numerorum nomine appellantibus videndus Magentinus pag. VII. b. & pag. XXXVIII. De Hippocrate Geometra pag. XXXXI. ὁ ἰπποκράτης νάυκληρος ὃν καὶ ληστρευθεὶς τὴν αἰὸν, συλλαβόμενος τὰς ληστὰς ἀπὸνενγεν Ἀθήνησι δάσοντας δίκην. Κατὰ τύχην

* Leonis nomen in editionibus Magentini omittitur, neque exstat in Codd. MSS. ut in iis quos habet Bibl. Casarea: mirum itaque unde illud habuit Labbeus in conspectu Interpretum Græcorum Aristotelis & Platonis, quem sequuntur Lambecius lib. 7. Cod. 29. & 92. Philosoph. & Nesselius.

** Male Nicænum Metropolitam vocat Kœnigius in Bibl.

† Hinc patet errare eos, quos Kœnigius refert Magentinum referre ad sæculum à nato Christo sextum.

τύχῳ δὲ ἐνέτυχε Γεωμέτρῃ, καὶ ἔρων ἔχεν Γεωμετρίας μαθεῖν, καὶ μαθὼν ταύτῃ, καὶ τῶν δόξων εἰσηφίστατο Ζητημάτων.

Leo Magister & Leo Peganius ab Allatio memorantur inter Melodos five sacrorum Hymnorum auctores, quibus Ecclesia Græca utitur. Etiam Leonis Sapientis Imp. quod supra in ejus scriptis notare neglexi, προπαιδεία ἐωθινὰ undecim leguntur in Octoecho. Leo Magister idem cum Leone Patricio de quo mox.

Leo Mathematicus Byz. & alter *Medicus*, de quo supra p. 358. 366.

Leo Metapontinus, Pythagoricus, Jamblichus memoratus. Hic videtur esse Leo cui Φυζικὸν suum λόγον inscripsit Alcmæon Crotoniata. Laërt. VIII. 83. Idem forte etiam Leo, Neoclidis discipulus, quem σοιχεῖα Geometrica scripsisse testatur Proclus in Euclidem lib. 2. pag. 19.

Leonis Patricii & Caniclei præfetti compendiosam expositionem MS. Græcam in Exodum allegat Allatius de Eugatrimytho capite 20. & expositionem similem in 1. librum Regum, capite 9. Existatque integra hujusmodi expositio è Patribus & Theodorito potissimum in Octateuchum & quatuor Regum libros, nec non in Evangelia SS. Matthæi & Lucæ & in Epistolam S. Jacobi, MS. in Bibl. Vindobonensi. Λέοντι & Μαγίστρῳ, ἀνδραγατῇ, Πατρικίῳ, & Μουσικῇ Παιδομασίᾳ &c. Lambec. V. pag. 61. & IV. pag. 147. seq. Vide & supra, Leo Magister.

Leo Peganius. Vide supra, Leo Magister.

Leo Pelleus, qui de Diis scripsit. Arnobius IV. p. 147. *Et possumus quidem hoc in loco omnes istos nobis quos inducitis atque appellatis Deos, homines fuisse monstrare, vel Agragantino Eubemero replicato, cujus libellos Ennius, clarum ut fieret cunctis, sermonem in Italum transtulit: vel Nicagora Cyprio, vel Pellæo Leonte, vel Cyrenensi Theodoro, vel Hippone ac Diagora Meliis &c.* Idem hic Leo Pellæus cum Ægyptio de quo supra. Dicitur autem Pellæus quod in Macedonia versatus cum Pellæo juvene, Alexandro Magno.

De Leone Philosopho Byz. dictum supra pag. 366.

Leo, Platonis discipulus qui cum Chione & Euxenone interfecit Clearchum Heracleæ tyrannum, ut narrat Memnon apud Photium. Cod. 224, c. I. Alius de quo supra in Leo Byzantinus.

Leo cujus collectio præcipuarum prædictionum Vet. Test. de Christo MS. in Bibl. Vindob. Ἐσαν ὁ καὶ ἐκλογὴ ἐκ Διαφόρων βιβλίων καὶ ὑποφαιδίων, φιλοπίνως ἐρανισθεῖσα παρ' ἐμῶν & ἑδαιμινῶν Λέοντος, ὅσα περὶ χριστοῦ γέγραπται. Incipit: Ὅτι θεὸς ὁ χριστός. ἱερεμίας. οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν, & λογιζήσεται ἔπρος πρὸς αὐτόν. Lambec. IV. pag. 206.

LEO I. ab 8. Sept. A. 440. ad 30. Octob. A. 461. Episcopus Romanus, cognomento Magnus, non quidem Græce scripsit, sed à me hoc loco non est prætermittendus, quoniam nonnulla ejus Græce è Latino versa feruntur. *Epistolam dogmaticam ad Flavianum* CPol. Episcopum, hæresia Eutychetis oppositam, & lectam in Concilio Chalcedonensi, Græce & Latine edidit Jo. Leuenclavius ex Jo. Sambuci Codice, Basil. 1578. 8. cum legatione Man. Comneni ad Armenios. Hinc Gerardus Vossius Tugrensis ad calcem operum Gregorii Thaumaturgi, Mogunt. 1604. 4. Prodiit deinde separatim cum Nic. Glaseri præfatione & Thaumaturgi doctrina de SS. Trinitate, Hamburg. 1614. 8. Idem Vossius præterea ex Sirleti Codice Græce & Latine adjunxit *Epistolam ad Leonem Thracem Imp.* contra hæreses Nestorii & Eutychetis, & *testimonia SS. Patrum de Mysterio incarnationis Domini*, à Leone Papa collecta. Cæterum omnium quæ latine exstant Leonis operum duas præstantissimas editiones debemus V. C. Paschasio Quesnello, quancquam * Indice expurgatorio proscriptas, Paris. 1675. 4. duobus Volum. & alteram Lugd. 1700. fol. De Leone ipso consulendi præter editores & qui Pontificum vitas, atque Annales Ecclesiæ condiderunt, Tillemontius Tomo XIV. memor. Eccles. Henschenius ad XI. April. T. 2. p. 14. seq. ne dicam de Lud. Maimburgii Historia pontificatus S. Leonis, quæ Gallice prodiit Hagæ Comitum 1687. 12.

Ccc

Leo-

* Vignolius Marvillius Miscellan. Historico literar. T. 1. p. 75. seq. *Le S. Leon du Pere Quesnel a été mis à Rome dans l'indice des livres defendus, à cause de quelques observations qui ont blessé la delicateffe de cette Cour. Quand le P. Quesnel aprit cette nouvelle, il en écrivit au Cardinal François Barberin, qui l'honoroit de son amitié, & s'en plaignit comme d'injustice, qu'on lui faisoit. Cette Eminence lui repondit en deux mots pour l'apaiser: Ne vous sâchez pas, mon Pere, la censure de Rome ne gêne pas votre livre.*

Leonis II. ab A. C. 682. 19. Octob. ad 684. 23. Maj. Episcopi *Romani*, *Epistola ad Constantinum Pogonatum*, Imp. Græce versa legitur in Actis Synodi VI. sive Trullanæ, actione 18. sive ultima, T. VI. Concilior. edit. Labbei. De hoc Leone videnda Acta Sanctor. Tomo V. ad diem XXVIII. Junii pag. 374. seq. uti de Leone III. *Papa* Tomo II. ad XII. Junii pag. 572. sq. Hujus Leonis III. (quod annotare omisit Clarissimus Caveus) Epistolas decem ad Carolum Magnum (latine illas quidem ut cætera ejus non Græce exaratas) primus è MS. Codice Helmstadiensis Academiae edidit notisque illustravit Hermannus Conringius, Helmst. 1647. 4.

Leo Scholasticus Byzantinus cujus librum de divinis & reprobis exstare in Italia scripsit Gesnerus.

Leo Siculus, *Grammaticus*, cujus *laudationem in Nestarium Patriarcham* CPol. (cui Jo. Chrysostomus successit) laudat Allatius libro contra Hottingerum pag. 174.

LEO Syppiota Patriarcha CPol. cujus mortem commemorat Nicetas pag. 58. in Manuele Comneno, qui imperare cœpit A. C. 1143. Hic est Patriarcha Στυπῆ, cujus ψήφισμα de nuptiis non prohibitis cum ea quæ fratris uxor fuit, memoratur in Enimundi Bonafidii jure Orientali l. 2. pag. 59. & in jure GræcoRom. Leunclavii lib. 3. p. 217.

Atque de Leonibus hætenus. Nunc scriptores Historiæ Byzantinæ recensere persequamur.

JOANNES SCYLITZES, patria Thracæsius * sive ex Asia minore, varias in aula CPolitana dignitates obiit, ut Protovestiarii, inde Magni Drungarii Vigiliæ, sive præfecti Excubiarum, ac denique Curopalatæ: clarusque adhuc circa A. C. 1081. in quo definit posterior pars ejus Historiæ.

I. Sunt qui eum ajunt *Synopsin Historicam* scripsisse ab Orbe condito usque ad initium Alexii Comneni, ita enim Nesselius parte V. p. 64. testatus eam MS. esse in Bibl. Vindobonensi. Sed Lambecius II. p. 580. de eodem loquens Codice, docet quidem ante Scylitzæ Historiam

* Constantinus Porphyrog. lib. 1. de thematibus sive provinciis Imperii CPol. cap. 3. τὸ δὲ νῦν καλούμενον Θρακησίῳν θέμα πόλιν μὲν καὶ κατ' ἀρχαίαν Ἀσία μικρὰ ὀνομάζετο, καὶ ὁ ταύτης ἀνδύπατος Δισιάρχης ἐλέγετο. Meminit idem Constantinus alibi, & in Basilii Imp. vita c. 15. 16. Anna Comnena p. 429. Cinna-
mbs lib. 2. Hist. p. 40. edit. Tollii.

ria præfixam esse æque antiqva manu in septem foliis membranaceis exaratam Syllogen Chronologicam à creatione Mundi usque ad initium Imperii Alexii Comneni (cujus adminiculo Chronographia S. Nicephori Patriarchæ CPol. * & antiqva ejusdem latina versio quæ exstat in Anastasii Bibliothecarii Hist. Ecclesiastica, multis locis emendari possint & suppleri) sed Joannem Scylitzem esse auctorem ejus Sylloges neutiquam tradit, quin potius innuit illam esse Nicephori Patriarchæ, à Scylitza forte continuatam.

2. Protovestiarius cum adhuc esset Scylitzes, scripsit *Compendium Historiarum*, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis (hoc est qui è generali Logotheta Imperator factus est) obitu sive ab A. C. 811. ad initium Imperii Isaaci Comneni A. C. 1057. ** Hanc priorem Scylitzæ êndo³ vidit legitque & maximam partem in suum Compendium Historiarum retulit atque in eodem tempore nimirum A. C. 1057. desinit æqualis ejus Georgius Cedrenus, † plagariis tamen ideo non anumerandus, quia in limine operis inter scriptores quos secutus est, diserte Joannem Thracesium, Protovestiarium nominat. Hæc prima êndo³ Græce nondum vidit lucem, sed exstat latine ex versione Jo. Baptiste Gabii, Venet. 1570. fol. (In Cavei Hist. literaria male excusum 1670.) apud Nicolinum. Rarius obvia est hæc editio, inscribiturque hoc titulo: *Joannis Curopalata Scillizæ Historiarum Compendium*, quod incipiens à Nicephori Imp. à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet. Ille vero Gabius nescio quare Jo. Baptista Gautores ejus dicitur in Actis Eruditorum Lipsiensibus A. 1699. p. 160.

3. Ab eo tempore, & cum Cedrenus opus suum jam vulgasset, ac Scylitzes interim auctus esset Magni Drungarii Vigiliarum & Curopalatae dignitate, Historiam suam iterato edidit, atque ad Alexii Comneni initia h. e. ad A. C. 1081. continuavit. Hæc secunda

Ccc 2

* Speciminis loco ibi Lambecius ex illo codice emendatam exhibet Genealogiam Valentini Magni.

** Non 1067. ut bis legitur excusum apud Hanckium pag. 490. & 491. de scriptoribus Hist. Byz.

† Fabrotius præf. ad Scylitzen & Henschenius in Commentario de Theodora Imperatrice n. 90. & 97. in Actis Sanctor. ad XI. Febr. Scylitzen è Cedreno sua mutuum contendunt. Casaubonus uter horum alterum exscripserit, dubius hæsit. Sed libenter assentior Allatio, Lambecio, Vossio, Jac. Thomasio, Hanckio, Caveo, aliisque viris doctis, qui Cedrenum non dubitant ex Scylitze profecisse. Quod etiam certum est omnino, siquidem Jo. Thracesium Cedreno laudatus nullus alius est à Joanne Scylitze.

da editio tum in aliis Bibliothecis Galliæ & Italiæ, tum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi occurrit manu exarata hoc titulo: Ἰωάννης Κροπαλάτης καὶ γεροντός Δεσποτὴς τῆς βίβλης ἔς Σκυλίτζην ἱστορίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς τελευταίας Νικηφόρου βασιλείας ἔς ἀπὸ Γενικῶν, καὶ τελευταίας εἰς τὴν ἀναγόρευσιν Ἀλεξίου ἔς Κομνηνῆς. Hujus secundæ editionis sola pars posterior, ab initio Isaacii Comneni sive ab illis temporibus, in quibus Cedrenus & prior Scylitzæ editio desierat, vulgata est ad Cedreni calcem ab *Carolo Annibale Fabrotto* Græce & Latine cum versione Jo. Baptiste Gabii hinc inde emendata & Jac. Goari notis, Paris. 1647. fol. Hanc posteriorem partem respicit Joannes Zonaras ubi de rebus Isaacii Comneni agens Thracesium laudat lib. XVIII. Annalium cap. 18. Præmisit Scylitzes Historiæ suæ præfationem quam à Fabrotto adjungi fuisset operæ pretium, & quam propediem edendam exspectamus à Clariss. Montfaucono in Notitia librorum MSS Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. In illa præfatione Scylitzes laudat scriptores †† quos ante se ait in Historia Byz. explicanda desudasse. Τὴν ἱστορίαν

τῆς

†† Ut lector conferre cum hoc loco possit Catalogum similem scriptorum quos ante se in simili argumento versatos profitetur Cedrenus, verba ejus adscribam, præcipue cum insigne Joannis Thracessii sive Scylitzæ nostri elogium complectantur. Πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν Φιλοθέων ἀνδρῶν καὶ Φιλοσόφων τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας ἐπραγματεύσαντο &c. Multi ante nos religiosi atque cognitionis rerum gestarum studiosi viri in compendium historiarum contrahere aggressi sunt. Nam ὁ Georgius Monachus idemque Syncellus ab initio Mundi usque ad Maximianum ὁ Maximinus Tyrannos remperduxit, ὃ quo ὡς loco desit, inde principium sumens Theophanes Confessor, obitu Nicephori qui de generali Logorheta Imperator fuit factus, Historiam suam finivit. Post hunc etiam alii idem opus in manus sumserunt, ut Siculus ille ὁ honoratissimus Psellus, ac præter hos alii. Caterum isti accuratam atque exactam temporum rationem non tenuerunt, neque aliud præstiterunt, quam quod nuda Regum enumeratione exposita quis cui in Imperio successisset docuerunt. Nam Theodorus Daphnopates, Nicetas Paphlago, ac reliqui Byzantii, tum Nicephorus Diaconus Phryx, Léo ἐξ Ἰωνίας, Theodorus Sida oriundus alterque Theodorus Sebastenus, Demetrius item Cyzicenus ac Joannes Monachus: horum quicumque peculiari sibi proposito argumento (verbi gratia laudationem alius Imperatoris, alius Patriarchæ vituperationem, alius amici predicationem) procul à nominatorum virorum sententia aberrarunt, ipsique inter se dissenferunt. Ὁ δὲ Πρωτοβεσιάρης Ἰωάννης ὁ Θρακῆσις τὸ ἐπ' αὐτῷ συντομωτέρῳ ἐνδοξάσαι κατὰ λήξιν τῶν ἐν διαφοροῖς συμβεβηκότων καιροῖς, τὰς τῶν ἀνδρῶν λεχθέντων συγγραφέων ἱστορίας ἀναλεξάμενος, καὶ ἐγκατάσκειον ποιήσας τὴν γραφὴν, ἀπὸ τῆς τέλος ἤρξατο τῆς ἀπὸ γενικῶν Νικηφόρου, καὶ τὰ ἐμπάδως καὶ πρὸς χάριν λεχθέντα ἀποδιέπομπησε, γυμνῶν τὴν ἱστορίαν παραδεικνύων.

ἡμεῖς

τῆς ἱστορίας ἀεὶ μετὰ τὰς παλαιὰς ἐπεργατεύουσιν &c. *Historiam per compendium post veteres illos quam optime tradiderunt Georgius (Syncellus) ab orbe condito factio initio in tyrannos Maximianum ejusque filium Maximinum desit.* Theophanes vero illius sine sibi proprio instituto principio reliquisque temporibus breviter descriptis, cum ad Nicephori Imperatoris (Ἐξ ὧν Γενικῶν, cui Michael Rancabes A. 811. successit) obitum pervenisset, ibi suae finem imposuit narrationi. Deinde vero qui tali se studio dedit, inventus est nemo. Aggressi quidem certe sunt aliqui munus hoc, ut Sículus Magister, & nostra etate Philosophorum Princeps & amplissimus vir Psellus, & item alii, qui languidi in opere versati, & ab accurata rerum serie exciderunt. Nam Daphnopates Theodorus, Nicetas Paphlago, Josephus Genesius, & Manuel Byzantius, Nicephorus Diaconus Phryx, Asianus Leo, Theodorus qui fuit Sides praeses, ejusque Nepos, atque ejusdem cognominis illius Ecclesiae quae est in Sebaste praefectus, & una cum his Demetrius Cyzici & Joannes Monachus Lydus, proprio sibi quisque proposito argumento - - longe ab illorum quos diximus mente aberrarunt. Hæc præfatio legitur latine in versione Gabii, Venetiis excusa, de qua jam dixi. Laudatur Scylitzæ Historia sæpius à Mich. Glyca ut supra pag 217. notavi, nec non à Theodoro Balsamone ad Concil. VI. in Trullo habitum can. 62. qvi *ῥεονικὴν ἱστορίαν* appellat, & à Manuale Calcea libro IV. contra Græcos T. XXVI. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 446. & 450. Hic est de quo in Gesneri Bibl. Joannes Scylax Constantinopolitanus, scripsit de Imperatoribus CPolitaniis. Raph. Valaterranus. Citatur etiam in scholiis Cuspiniani.

4. In Jure Græco Romano Leunclavii Francof. 1596. fol. lib. II. pag. 132. seq. exstat hujus Joannis Scylitzæ notoria & consultatio de sponsalibus discidendis, ad Imp. Alexium Comnenum : *Ἐπιμνησις ἔκ Κυροπαλάτῃς*

Ccc 3

λάτῃς

ἡμῖς δὲ τὰς τετῶν ἐπελθόντες βίβλους τὰ εἰκότα συνελέξαμεν, προσθέντες ἡ ὅσα ἀγράφως ἐν παλαιῶν ἀνδρῶν ἐδιδάχθημεν. *Fam Joannes Protovestiarius cognomeno Thracefius compendiosorem eorum qua diversis evenerunt temporibus notitiam tradere conatus, supra commemoratorum scriptorum historiis accurate perluctis indeque in suos commentarios qua ad rem facerent collatis, ab exitu Nicephori qñ de generali Logotheta Imperator factus est, initium cepit, repudiatisque qua ex animi commotione aut in gratiam alicujus scripta fuerunt, nudam historiam tradidit. Nos autem evolutis horum libris, indeque is qua ad rem faciebant collectis, adjectis etiam qua cum non essent scripta, ab antiquis hominibus tradita didiceramus &c.*

λάτῃ καὶ μεγάλῃ Δραγγαρίῃ τῆς Βιγλῆς Ἰωάννῃς ὁ Θερακῆσις μὲν πρὶν τὴν
 μνηστείας νεαρὰν νεομένη πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλεῖα Κύριον Ἀλέξιον, πρὶν τὴν
 ἀμφιβολίαν ὅτι ταύτῃ ἀναφύσει.

IX. ANNA COMNENA Porphyrogenita & Cæsariſſa, soror Joannis Comneni, * Alexii Comneni Imperatoris & Irenes primogenita filia, nata A. C. 1083. atqve extincto ante nuptias qvi ipsi desponsatus fuerat Constantino Duca, uxor NICEPHORI BRYENNII Cæsaris A. C. 1137. defuncti de cujus libris quatuor commentariorum de rebus Byz. supra p. 343. dicere me memini. Avia suæ Annæ Dalassenæ sapientiam & eloquentiam prædicat lib. III. p. 86. ipsa utroqve illo nomine celebranda merito, & laudata à Jo. Zonara lib. XVIII. c. 26. Annal. p. 305. qvi etiam γλῶσσαν ἀκριβῶς Ἀθηνίζουσαν linguam exquisite Atticissimam ei tribuit. De eadem Nicetas in Joanne Comneno cap. 3. ἥτις τῆς τῶν ὁπισθημάτων πασῶν ἐπόχῃ φιλοσοφίας ἐδείκνυτο μέλημα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐρρῶθμιο μάθῃσιν que omnium disciplinarum parenti Philosophiæ dedita & omnibus artibus erudita erat. Hinc & locum illi qvem debebat inter mulieres Philosophas libenter dedit Ægidius Menagius, † alii hanc licet fœminam non dubitant ** præferre viris tantum non omnibus, qvorum stylo Historiam Byz. conscriptam habemus. Exstat ejus acri profecto supra sexum judicio ac singulari elegantia conscriptum †† opus Alexiados, sive de rebus Alexii Comneni Parentis

* Hic Joannes post Alexium Patrem præfuit Imperio, qvod Alexius cogitaverat Nicephoro genero & filia Annæ tradere. Sed Nicephorus Annæ maritus placido & quieto Vir ingenio, noluit facere qvod alius cupidine regnandi inflammatus fecisset, & Anna vehementer optasset qvidem adeo, ut multum exposularet etiam cum Natura, qvod se fœminam, Nicephorum virum creasset. Vide Nicetam lib. 1. pag. 8. † In Historia Mulierum Philosopharum pag. 59.

** Vigneul Marville, Melanges d'Hist. & de litterature T. 3. p. 56. L' Histoire Byzantine à son défaut, & un défaut très incommode au lecteur, lequel consiste en ce, que plus de la moitié des Auteurs de ce vaste recueil ne méritent pas d'être lus, excepté en quelques endroits assez rares, où ils ne se copient pas les uns les autres. Procope est presque le seul de ces Historiens qui ait de la dignité, & qui se soit formé sur les anciens, qu'il a judicieusement pris pour modèles. L'Alexiade d' Anne Comnene à son mérite particulier. C'est une Histoire polie, & qui va de pair avec l' Histoire d' Alexandre le Grand écrite par Quinte Curce.

†† Cangius præf. ad Cinnamum. Confer Hæckium de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 29. qvi inter alia notat Jo. Micrælium, virum cætera eruditum & de Historia sacra atqve externa meritissimum, cui ex Bodini verbis male intellectis, viri & scriptoris nomen fuit Annas Alexias, præf. ad syntagma Hist. §. 44.

tis sui, *libri* (non XX. ut numerat Bodinus cap. 10. de methodo Histor. sed) XV. absoluti Manuele Comneno imperitante circa A. C. 1148. annum ætatis 65. ut constat ex lib. XIV. p. 447. seq. ubi testatur se usam commentariis virorum fide dignissimorum, qui Patris olim secuti militiam, postea Monasticam vitam sunt amplexi, neque tamen ex iis solis, quæ referret hausisse, sed diligenter cum iis quæ ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Libris primo & secundo de rebus ante Imperium ab A. C. 1069. ab Alexio gestis, libro tertio ad decimum quintum ab initio ejus imperii A. 1081. ad obitum usque 18. Cal. Sept. A. 1118. differit, in illo enim Historiam finivisse, versiculi quoque Græci adscripti docent:

Ἀἴξεν ὅπῃ βίότῳ Ἀλέξῳ ὁ Κομνηνός,
Ἐντα καλὴ θυγάτηρ Ἀἴξεν Ἀλεξιάδῳ.

*Finis ubi vitam Comnenus Alexius, illic
Nata quoque illustris finit Alexiadem.*

Libros octo primores *Græce*, lacunosos admodum ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis *David Hæschelius*, Augustæ Vindel. 1610. 4. Totum vero opus, omnes nimirum quindecim libros è MS. Vaticano, & Barberino quem Holstenius cum Mediceo contulerat, Græce descripsit *Petrus Possinus* S. I. & cum versione sua & glossario, Hæscheliique notis vulgavit Paris. 1651. fol. Hinc Possinus præfat. ad Nicephorum Bryennium A. 1661. editum refert inspiciendum sibi post editam Alexiadem datum Codicem librorum Comnenæ, quem à Jac. Cujacio quondam acceperat Petrus Faber Sanjorianus, non paucis locis diversum ab eo exemplari ex quo editionem suam curavit, ut non modo lacunas supplere omnes, sed & diversas lectiones facile bis mille in ora libri sui notare potuerit. Hujus Codicis non potuisse compotem fieri Tolosæ cum Alexiadem ad prælum concinnaret, queritur in præfat. ad Annam Comnenam, ubi & notas promittit & Comnenæ vitam è veteribus collectam manumentis, & notas in Alexiadem, & panegyricum Alexii coram à Theophylacto dictum, Alexiadis elegans compendium. *Subjicietur*, inquit, *Abacus Chronologicus*, & iidem libri quindecim partim universi recensentur ope Codicis Optimi, cujus recentissime nobis inopinata ostentata spes est (Cujaciani nimirum) partim in locis obscurioribus collatione aliorum scriptorum illustrabis. Illæ Possini notæ

& lucubrationes nunquam viderunt lucem, uti nec Jo. Frid. Gronovii doctissimi Viri, qui A. 1643. ad Georgium Richterum * scripsit se Alexiadem Annæ Comnenæ doctissimæ & Atticissantis Principis nactum esse triplo auctiorem quam Hæschelius edidit: & ex cujus lucubrationibus MSS. Jacobus Gronovius filius præf. ad Parentis opus de sefertis, pro solita humanitate & elegantia sua scribit *se cum ægritudine observasse multis in locis satis absurde tractatam à Possino*. Vossius quoque lib. de Philologia cap. 2. §. 3. cum dixisset Annam Comnenam libris quindecim de gestis Alexii Comneni patris sui, doctrinam & facundiam suam pariter comprobasse, addit: *atque hoc magis patebit, ubi integrum opus ediderit Job. Fridericus Gronovius*. Cæterum bene est quod exstant eruditæ in Alexiadem notæ Historiæ & Philologicæ Caroli du Fresne sive Cangii, licet nullo MSto Codice, ad quem textum castigaret, usq., quæ prodierunt ad Joannis Cinnami calcem Paris. 1670. fol. Possini editioni præmissum breve Annæ Comnenæ elogium ex Lud. Jacobi à S. Carolo Bibliotheca illustrium foeminarum quæ scriptis claruerunt. Jac. Gretseri refutatio alogiarum Annæ Comnenæ contra Gregorium VII. Papam, prodire Ingolstadt. 1611. 4.

ALEXII COMNENI versus politicos ad ἀνεψιόν suum Alexium Spaneam MStos memorat Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 132. hinc constat de tempore quo Alexius Spanea vixit, quem inter scriptores dubiæ ætatis refert Clariss. Caveus, διδασκαλίαν ejus ὡδαινετικήν Venetiis à Christophoro Zanetto, sine anni notatione editam memorans.

Alexii Comneni *Novella de electione Episcoporum* Græce è MS. Bibl. Regis Christianissimi, cum Cotelerii versione prodiit in ejus Tomo II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 178-199. Paris. 1681. 4. *Norum Rationarium Imperii*, in Tomo quarto eorundem monumentorum sive in *Analectis Græcis* post Cotelerii obitum per Monachos Benedictinos editis ibid. 1692. 4. pag. 367-392. *Aurea Bulla* † *de donandis & rebus sacris non temere contrectandis nec in alios usus vertendis*

* Vide Epistolas Georgii Richteri p. 242.

† Ejusdem argumenti auream bullam à Manuele Comneno promulgatam memorat Jo. Cinnamus lib. 6. p. 161. quam Cangius in notis pag. 486. monet editam Anno ejus imperii XV, Christi 1158.

tendis legitur Latine in Bibliothecis Patrum edit. Paris. 1575. T. V. & 1589. & 1654. T. 3. & Colon. 1622. T. XV. & Lugd. T. XIX. pag. 957. & apud Baronium ad A. C. 1082. n. 10. sq. Græce vero & Latine in Jure Græco-Romano lib. 2. pag. 124. ubi & aliæ constitutiones occurrunt Alexii Comneni quidem pag. 123-147. ISAACII COMNENI pag. 120. JOANNIS COMNENI pag. 147. MANUELIS COMNENI p. 149-167. ALEXII COMNENI Secundi pag. 167.

De *Isaacii Comneni* scholiis in Homerum, characteribus Ducum Trojan. & paralipomenis Homericis dixi lib. 2. cap. 7. §. 9. & lib. 4. cap. 30. pag. 413.

Manuelis Comneni Legatio missa A. C. 1170. ad *Norfesin* * *Catholicum sive Generalem Episcopum Armeniorum* ab Eutychis secta ad Synodi Chalcedonenfis doctrinam (quæ res successu etiam non caruit) reducendum, exposita à legato *Theoriano*, in *Διάλεξις* sive Colloquio quod de religione cum Catholico illo habuit, quodque primus Græce ex *Jo. Sambuci* Codice descripsit & cum latina versione sua edidit *Jo. Leunclavius*. Basil. 1578. 8. adjunctis Leonis M. Epistola ad Flavianum, Damasceno contra Manichæos & Leontii ac Constantini Armenopuli de sectis, ejusdemque Armenopuli & Augustini atque Hilarii fidei confessione Græce & Latine. Recusum postea hoc Theoriani colloquium latine in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. XXII. pag. 796. Græce vero & latine in Auctario Bibl. Patrum curante Frontone Ducæo Paris. 1624. T. 1. pag. 439.

ANDRONICI COMNENI, qui ab mense Novembri A. 1183. ad Septembrem A. 1185. CPoli imperitavit, ** *Isaaci Comneni Filius*, Alexii nepos, *Διάλεξις καὶ τῶν Ἰσδαίων*, *Dialogus contra Judæos*, latine è Codice Sirleti versus à *Jo. Livinejo*, distributusque in capital. XLIV. & à Petro Stevartio (cui Andreas Schottus eum transmisit) in tomo singulari Antiquæ Lectionis vulgatus Ingolstadt. 1616. 4.

Libri 5ti Pars Altera.

D d d

atque

* Theoritanus in legatione : καὶ χαρῆτις αὐτῶν τὸν Καθολικὸν τὸν Ἀρμενίων κύριον Νορφέσιν. Hic Caveo nescio quia ratione *Nausess* appellatur, Allatio pag. 668. de consensu utriusque Ecclesiæ, *Nesfess*. Nescio idemne Theoritanus Philosophus, cujus Epistolam ad sacerdotes montana loca incolentes de jejuniis Sabbati, Divina communione, conjugio Sacerdotum & non radenda barba allegat Allatius lib. de purgatorio pag. 690. 822.

** Vide Comnenorum tabulam Genealogicam in Cangii familiis Byz. pag. 169. seq. (de Anna Comnena pag. 176.) & ad Cinnamum pag. 189. seq. & apud Lambecium lib. V. pag. 170.

atque inde in Bibliotheca Patrum T. XIV. edit. Colon. 1618. & T. XXVI. edit. Lugd. pag. 39. Græce MS. in Bibl. Vindob. ut testatur Lambecius lib. V. pag. 169. seq. ubi refellit Sirletum qui hunc Dialogum putavit non ab ipso Andronico scriptum, sed jussu ejus compositum ab Euthymio Zigabeno. Sane in versibus Græcis Codici MS. præmissis diserte legas opus scriptum ab Andronico, & Nicetæ Choniata testimonio constat Andronicum fuisse *χαρμμάτων ἔμπειρον, καὶ αἰνὰ σῶμα φέροντα αἰεὶ τῷ Πνευματορρήτορος Παύλου τὰ Ἐπιστολικά*. Porro Livineji argumentum quo dialogum hunc A. C. 1327. scriptum disputat, & quo moti fuerunt viri docti ut Andronicum Palæologum ejus crederent esse auctorem, facile refellitur. Ait nempe Livinejus scriptorem annos Judaicæ captivitatis computare 1255. quibus si addas 72. à Christo nato ad Titi triumphum, fiunt 1327. Sed Andronicus c. 41. Judaicam captivitatem non numerat ab excisis per Titum Hierosolymis, sed ab captis à Pompejo, & ab Aristobulo in triumphum ducto, ut patet ex capite 39. Nam regnante Aristobulo Judæorum Principe Romani & sacram Urbem corrumpere, & Israëlitarum Gentem una cum Principe Aristobulo & liberis, mancipio cepere. Ex quo tempore Vaticinium omne & regnum atque Pontificium pessum iit, Herode extraneo Israëlitis ab Romano Rege imposito, & augusta veste amicto.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam in Alexiade Anna Comnena memoratorum.

ad paginas editionis Parisiensis.

Alexandrinus Ægyptius Genethliacus 164. infra, Elevationis.
Alexii Comneni χρυσόβουλον sive aurea bulla Matris auctoritatem confirmans 83.

Amphion & Zethus, Epidamni restauratores 99.

Aristotelis libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus 145.
147.

Armenii in Synodo CPol. damnati 270.

Basilius Bogomilorum antesignanus. 487. seq. lapidatus à Satanicis & aliis dæmonibus. 489.

Basilius Byzantii præfectus, de cometæ significatione ab Alexio Comneno consultus. 355.

Blæsus Manichæus. 157.

Blanchernita in Synodo CPol. damnatus. 270.

Bogo-

Bogomilorum hæresis, Manichæorum & Massilianorum dogmatis subscribens. 486. seq.

Nicolaus Callicles, Medicus Imperatoris. 496. 497.

Catananges Astrologus. 165.

Elevtherius Alexandrinus Astrologus. 164. 165.

Chalcedonensis Synodus. 31.

S. Demetrii Thessalonicensis templum & unguentum scaturiens. 60.

Demosthenes Rhetor. 76.

Didymus tametsi cæcus, perspicacia mentis Musicam & Geometriam ad plenum didicit. 266.

Enthusiastæ. 270.

Eudoxus ἀστρονομικῶτατ. 164.

Euripidis Alcestis. 8. ejus dictum εἰδὲ ἀξίαν τὴν γυνῆδος. præf.

Euthymii Zygabeni panoplia dogmatica jussu Alexii Comneni scripta. 490.

Gregorium Genesium, Annæ Dalassenæ aviæ suæ ab Epistolis, memorat Anna Comnena III. p. 88.

Homerus præf. & p. 159. 191. 271. 292. 353. 381.

Jamblichi dogmata exposuit Italus Philosophus. 147.

Jasitæ, Itali Philosophi discipuli. 147.

Joannes Italus 143. Mich. Pselli discipulus. 144. Dialectices peritus. id. ὑπάρτ. τῶν φιλοσόφων CPoli. 145. Aristotelis & Platonis libros interpretatus est. 145. Porphyrii, Jamblichi, Procli 147. Falsa ejus dogmata percussa anathemate. 149.

Leo Chalcedonensis Episcopus. 16. 129. 130. 199.

Manetho Apotelesmaticus. 164.

Georgius Manganes, Alexii Comneni scriba. 60. 63.

Manichæi. 131. vide Bogomili, & Pauliciani.

S. Maximi Philosophi & Martyris scriptorum lectione delectata Irene Augusta. 147.

ὁ Μελωδός (forte Cosmas) 492.

Michael Pantechnes, Medicus. 497.

Nicephori Bryennii Commentarii. præf. & pag. 9. 191. 271.

Nicephori Diogenis, excæcati studium in libris ac præsertim in Geometrica disciplina positum. 266.

Nicolaus Patriarcha CPol. 273.

Nilus Itali Philosophi erroribus subscribens. 269. seq.

(Parasceviotes. 489.

D d d 2

Pauli-

- Pauliciani Manichæorum vestigiis insistentes. 154. dicti à Paulo
 quodam Callinices filio. 451.
 Petrus cui revelata lancea qva Domini latus perfossum. 326.
 Pholus Manichæus. 457.
 Pifanus Episcopus, (Dagobertus) 335.
 Plato Philosophus. 164. 451. Ejus libros & dogmata interpreta-
 tus Italus Philosophus. 145. 147.
 Polemonis Rhetoris *ῥοιζῶ* sire stridor in dicendo. 271.
 Porphyrii dogmata exposuit Italus Philosophus. 147. ejus *περὶ δέ-
 χων* 451.
 Procli dogmata exposuit Italus Philos. 147.
 Mich. Psellus. 144. Itali, ingrati discipuli Præceptor. ibid. post de-
 tonfionem Byzantio egreditur, cui Italus in dignitate *ὑπάτης φιλο-
 σοφίας* succedit. 145.
Ῥαϊκτωρ, Monachus. 28.
 Salomo Ioannes, Itali Pphilosophi discipulus, 147. 361. 362. 379.
 Sappho. 490.
 Serblia, Itali Philosophi discipuli. 147.
 Sethus Astrologus. 163.
Σύμπασα Στοὰ καὶ Ἀκαδημία εἰς ταυτὴν συνελθουθῆαι 271.
 Tragœdia. præf. respicit Sophoclis Ajacem flagelliferum & Euripi-
 dis Hecub. v. 518.
 Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. 75.

IX. JOANNES CINNAMUS a) (ita enim rectius
 quam à Labbeo *Sinnamus* scribitur) Grammaticus βασιλικός, hoc est
 nota-

- a) Cinnamum vocat Codex Vaticanus, & Nicetas Choniates *Κίναμον Ἰωάννην* in An-
 dronico Commeno lib. 2. cap. 5. ubi refert in Imperatoris hujus præsentia quæ-
 dam eum dixisse de verbis Christi Joh. XIV. 28. *Pater major me est*, quæ Androni-
 cus ægerrime tulit. Aliis porro Cinnamē quos Cangius & Hanckius commemorant,
 ut sunt 1) Cinnamus tonsor apud Martial. VII. 63. idem ut volunt de quo Ju-
 venal. I. 24.

*Patricios omnes opibus quam provocet unus,
 Quo tendente gravis juveni mihi barba sonabat.*

- 2) Cinnamus de quo inscriptio vetus apud Gruterum p. DCIX. 9. RELIQUIE CIN-
 NAMI, TI. CÆSARIS AUG. FAUSTIANI. 3) Cinnamus, Imperialis Spatha-
 rius & Judex Juvenaciæ, pater Pandonis Clerici, cujus mentio in diplomate Joan-

notarius b) in aula CPolitana scripsit post Manuelem Comnenum A. C. 1180. extinctum c) *Ἐπιτομὴ τῶν κατορθωμάτων τῷ μακαρίτῃ βασιλεῖ καὶ Πορφυρογενήτῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ compendium de rebus gestis Joannis Comneni* (qvi ab A. C. 1118. ad 1143. imperitavit) *libro I.* Deinde ἀφήγησιν τῶν πεπραγμένων τῷ αἰοδίμῳ ὑφ' αὐτῆς τῷ βασιλεῖ καὶ Πορφυρογενήτῳ Κυρίῳ Μανυῆλ τῷ Κομνηνῷ, *uberiorem enarrationem de imperio & rebus gestis, quibus auctor ipse magnam partem interfuit* d) *Manuelis Comneni, Joannis F. libro II, III, IV, V, & VI.* Tot enim in Codice Vaticano qvi tem-

Ddd 3

tem-

nis Archiepiscopi Barenfis circa A. C. 851. apud Ferdinandum Ughellum in Italia sacra, in Episcopis Juvenacensibus. 4) Cinnamus sacrarum largitionum Comes de qvo Jo. Cantacuzenus III. 36. Hist. 5) Cinnamus Mysticus, ex principibus aulae, & Ifaaci Panhybersebasti Collega, de qvo idem III. 89. 95. & 97. Mich. Psellus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Τοῖς ἐν πνεύσει καὶ συνεσιωμένοις
 Συγκλητικοῖς, ἀρχεσὶ τῆς Ἐκκλησίας,
 Βασιλεῦς, Προκοπίοις τε Κυνάμοις πλέον &c.

His inquam Cinnamis plures alii addi possunt ex Gruteriano Inscriptionum opere : nec non Leo Cinnamus Calligraphus A. C. 1276. de qvo Combefisius ad scriptores post Theophanem pag. 301. Montfauconus in Palaeographia Graeca pag. 65. 66. & Boivinus ad Gregoram pag. 804. De eodem Petrus de Marca in diss. de decreto Papæ Vigili pro confirmatione quintæ Synodi §. 1. ubi male vocatur Leo Cinnomus, in editione certe Francofurtensi, qvæ mihi jam ad manus. *Cinnamorum*, inquit Allatius, *familia ad hac usque tempora, non contemnenda in Græcia agnoscitur, Sinnamorum nulla est : quæ etiam si esset, cum illa Historia Cinnamum præferat auctorem, frustra operam ludunt qui aliter proferunt, posterioris exscriptoris incuria decepti.*

- b) Vide Hancium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 30. Cangium præf. ad Cinnamum, atqve in utroque glossario, voce Grammaticus. Ita hoc vocabulum etiam accipiendum supra in Leone Grammatico.
- c) Hoc Cinnamus ipse perspicue innuit, qvi lib. 1. cap. 1. testatur se scripturum res gestas à dnobus Imperatoribus, quorum alter (Jo. Comnenus) nobis necdum natis decesserat, alter (Manuel Comnenus) nostra ætate & floruit & extinctus est, filio (Alexio) adhuc impubere, imperii herede relicto. *ὡν ὁ μὲν ἔφθη πρὸ τῆς εἰς τὸν βίον ἡμῶν προδὲς τὸ ζῆν ἀπολιπών. ἀπερ' οὗ δὲ ἡμᾶς τε ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἀπ' ἡμῶν τῆς βίης τὴν βασιλείαν ἀνήθω λειπὼν τῷ παιδί.*
- d) Eodem loco Cinnamus refert se vixdum adolescentem Manueli Comneno operam suam addidisse, & susceptis ab eo plurimis in utramqve continentem (occidentem & orientem) expeditionibus præsentem adfuisse. *Τὰ μὲν τῷ Μανυῆλ ἐκ οἶδα εἰ τις ἐμὲ κάλλιον ἐξισοῦσά μοι ἔχει. Ἐπεὶ καὶ ἐπὶ μισρακίῳ γε ὄντι μοι πλείστας συνεδεδήμεκέναι οἱ τῶν εἰς ἡπείρον ἐκατέραν συνέβαινον ἐκστρατιῶν.*

tempore captæ à Turcis CPoleos scriptus est, & in editione Parisiensi numerantur, quanquam Tollius in sua editione ex tribus posterioribus libris unum, tres priores mole etiam excedentem fecit. Liber quintus incipit pag. 207. edit. Tollii à verbis ὀλίγα ἔσται. Liber sextus pag. 207. à verbis ἡδὴ ἦ καὶ Ἰωάννης ὁ Δέκας. Hic sextus sive postremus extrema parte mancus est, nec constat septimum tantum, cujus initium in MS. legi Allatius testatur, an plures etiam libros Cinnamus adjunxerit, Historiamque, ut est perquam simile veri, ad obitum usque Manuelis Comneni, hoc est ad A. 1180. perduxerit, quæ enim exstat ejus Historia, desinit in apparatu ad obsidendam Iconium A. C. 1176.

Post Alexiadem voluit Cinnamo quoque edendo operam suam addicere *Petrus Possinus*, ut ex Simonis Wagnereccii literis 1648. 29. Maji datis apud Allatium pag. 139. de Simeonibus didici. *Cinnami*, inquit, *editionem Possinus noster nunc adornat.* Sed & *Allatius* ipse libro de Psellis A. 1634. edito pag. 24. scripserat in *Cinnamo vertendo illustrandoque diu sese exercere.* Nec Possini tamen nec Allatii editio prodiiit, licet Cinnamum curante Possino editum tradat Kœnigius in Bibl. Sed primus *Cornelius Tollius*, quam præfatione ad Palæphatum A. 1649. de Cinnamo vulgando dederat fidem exsolvit, illumque scriptorem ex apographo *If. Vossii*, qui ex Codice Vaticano * descripserat, Tollioque ut ederet donaverat, Græce cum versione sua notisque vulgavit Trajecti ad Rhenum 1652. 4. Postea *Carolus du Fresne* Tollii editionem recensuit, opus non in quatuor, sed ex MS. Codicis fide (quem tamen ipse non videtur inspexisse, neque in Græcis ad illum castigandis operam posuisse) in sex libros digessit, libros capitibus distinxit, Tollii versionem pluribus in locis castigavit, notisque ejus omiſsis quod nihil fere ad Historiæ Cinnamicæ illustrationem aut locorum difficultium emendationem contineant, novas ipse Historicas & Philologicas adjunxit, & cum notis suis ad Nicephorum Bryennium & Alexiadem, & cum Pauli Silentiarii descriptione templi S. Sophiæ Græce & Latine edidit è typographia Regia Paris. 1670. fol.

Dictio hujus scriptoris ab omnibus celebratur pura ac tersa, & Xenophontis, quem initio operis laudat, æmula. Meritoque *Reinesius* in Epistolis ad Bosium pag. 119. ait eum se probare non tantum ob stylum qui gravis, purus, tersus, & sæculi quo vixit auctor, plane insolens, sed & ob res: tangit enim subinde gesta Imperatorum Occidentis, quæ apud Historicos

* Meminit Vossius pater lib. IV. de Historicis Græcis pag. 492.

ricos ejus temporis sive Italos sive Germanos frustra quæras. Loca quædam in illo scriptore illustrat pag. 126. sq. ubi addit optime fecisse Tollium, si Chronologiam suo scriptori addidisset & Genealogiam illustriam. Personarum, quarum facit mentionem. Prius illud etiam in Parisiensi editione desideratur, etsi illud jam si quis aggredi velit, facile illud queat perficere ex præclarissimi Cangii observatis. Scriptores nullos allegat Cinnamus nisi Procopium lib. V. pag. 127. (edit. Tollii 237.) videturque illum præ cæteris imitatus, non modo dictione, sed etiam sententiis, in quibus est quod Divinæ providentiæ, quam stolidi mortales fortunam appellant, omnia non uno in loco * tribuit, & quod lib. VI. p. 150. (edit. Tollii 278.) ubi controversiam Theologicam à Demetrio Lampeno motam enarraverat, subjungit sibi semper ita visum, naturam DEI ** curiosius inquirere nefas utique esse mortali. Ἐγὼ δὲ ἐκείνο πρὸς τῶν τοιούτων αἰεὶ φρονῶν διετετέλεκα, ὅτι δὴ φύσιν Θεῆς πολυπραγμονεῖν ἀνθρώπῳ ὄντι ἐκὼν ἀνέγκλητον. Ad ea quæ de Monacho Niphone Bogomilo narrat lib. 2. pag. 36. seq. conferendus Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 669 seq. qvi pag. 683. sq. exhibet etiam sententiam de Patriarcha CPolitano Cosma deposito A. C. 1144, quod cum Niphone faceret.

Manuelis Comneni Imp. ἀγχινοίαν singularem, quæ abstrusissimas controversias & ex Aristotele proposita argumenta promte dissolverit, & difficilima S. Scripturæ explanarit, laudibus effert lib. VI. pag. 148. & pag. 169. 170. ubi & τὸν Σιλέντιον ejus λόγον celebrat, hoc est Orationem sacri argumenti, cum silentio in confesso Optimatum auscultatam, de qua plura Cangius in notis & in utroque glossario. Nicetas de eodem Manuele lib. VII. cap. 5. καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαρὲν ἔτῃ εὐγλωττίαν εὐτυχικῶς &c. *Hic quidem Imperator natura facundus & suavis sermonis affluentia ornatus, non elegantes tantum Epistolas scripsit, ἀλλὰ καὶ κατηχητικὰς ὡς δὲ λόγους, ὥς φασί σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπτυσεν ἀκοήν, sed & catecheticos elaboravit sermones, & publice recitavit.* Testatur etiam Cinnamus lib. IV. cap. ult. se vidisse Imperatorem manu sua venas secantem & medicamenta præbentem ægrotis, additque multa Asclepiadarum scientiæ antea incognita ab ejus studio & inventione accessisse, quæ in Nosocomiis publicata ab omnibus deinceps possint cognosci. Denique inducit illum adversus

tota

* pag. 23. 155. 232. edit. Tollii.

** Confer quæ à Procopio notavi supra pag. 249.

tota hostium agmina pugnantes solum & vincentem lib. 2. pag. 28. seq. 34. seq. & lib. 5. pag. 112.

Lib. IV. pag. 102. mentio de Basilio Diacono, qui hæreseos calumniam levissima de causa viris præstantissimis impexit, atque inter alios Michaëli Evangeliorum in templo Sophiae interpreti & Nicephoro Basilacio * Rhetori: qui vicissim Basilii dogmata reprehendenda captarunt, ipsumque & suffragantem illi Soterichum Pantevgenum ** Episcopum Antiochenum designatum & singulari libro, quo Platonis in Dialogis similitudinem referebat, dogma suum propugnare ausum Sacro munere depulerunt.

Pontificis Romani arrogantiam graviter perstringit lib. V. pag. 127. seq. indigne ferens eum sibi vindicare potestatem creandi Imperatores, & Majestatis eorum tam exignam rationem habere. *Ἵδιον γὰρ, inquit, Ἵδιον ἢ βασιλεὺς ἀρχὴ &c.* Qualem enim quantamque rem, Romæ principatum scilicet, barbari sædæque mancipia capponantur, eoque illic à multis tempestatibus neque Pontifex maximus, neque Augustus fuit. *Is enim, qui imperatorio nomine superbit, præter decorum tantæ personæ, pedes ipse pontificem equitantem propter cursitat, & tantum non equi ejus curator est: hic vero istum talem imperatorem vocat, & pari cum principibus nostris honore vult censer.* *Lepidum caput, quomodo & unde tibi jus factum est Imperatoribus Romanis*

* *Ἦν τις Λευιτῶν ὃς διακόνος καλεῖται &c.* Erat quidam Levitarum quos nos Diaconos vocamus, nomine Basilus. Hic ad explicandum plebi in omnibus ubicunque catēbus Verbum Divinum constitutus, tum alios qui vel tantillum offenderant, in illis concionibus novarum & ambiguarum sententiarum arguere, καὶ δὴ ἡ Μιχαὴλ καὶ Νικηφόρον, ἐπίκλησιν Βασιλάκιον, ὧν ὁ μὲν Ρητορικὴς εἰς τοδε καὶ κατηχητὴς ἐτύγγανε ὧν, ὁ Μιχαὴλ τὰ ἱερά τε ἐπὶ τῆς Σοφίας ἱερῶ διεξηγεῖτο τῶν Ευαγγελίων ρητά. Αὐτὸν δὲ εὐδόκῃ αἰκᾶτε τῶν ἐν λόγοις ἦν, καὶ δὴ καὶ λόγων ἀγαθὸς δημιουργός, ἀμέλει γέν καὶ πολλὰ τῶν κατὰ Ρητορικὴν μεμελέτητο αὐτῷ δεξιῶς. tum etiam Michaëlem & Nicephorum cognomento Basilacium, Rhetorices ea tempestate doctorem. Michaël sacros Evangeliorum sermones in Sophia templo interpretabatur. alter vero celebris inter eruditos & orationum insignis artifex, adeoque multa in Rhetoricen erat egregie commentatus. De hoc Nicephoro Basilacio sive Basilaca dixi supra lib. IV. cap. 30. pag. 411.

** *Σωτήριχ ὦ Παντεύγεν ἡ ἐπίκλησις ἦν, ἀνὴρ κατ' ἐκείνον τὸν Χρόνον σοφία καὶ λόγων δεινότητι τὰς αἰχὰς ὑπερβάλλων, ὃς καὶ τῆς Ἀντιόχειας τὸν θρόνον λαχὼν ἔτι κεχειροτονήτο. Ο τοῖνον Σωτήριχ ὃν ἀπὸ γλώσσης μόνον καὶ σώματι δόξῃ τῇ ἐκείνων παρίστατο, αἰκᾶ δὴ καὶ καλὸν τι χρῆμα λόγους συντάξας, οἷον ἐκεῖν ἐξαισίαν τινὰ πρὸς Πλάτωνα ἐν διαλόγοις ομοιότητα ἴσχωρ, πολλὰ ἐν τῷ τῷ λόγῳ συνέφορσεν ἀποπα, δι' ἅπερ αὐτὸς τὴν τῶ θρόνου καθάρσιν ὑπέστη.* Confer Allatii præfat. ad excerpta Rhetorum.

manis pro stratoribus utendi? sed cum neutiquam id usquam acceperis, & tu Pontificem, ille Imperatorem, mentimini. Tu enim, qui Byzantinum Augustum solum diffiteris esse solum Romanum, dic mihi, quo tandem auctore * Papa dignitatem sortitus es? Unus est, qui hac statuit ac decrevit, Constantinus, primus inter Imperatores Christianus. Qui ergo alterum quidem institutum ejus libens accipis (thronum dico & dignitatis inter episcopos excellentiam) alterum vero conculcas & rejicis? Aut utrumque accipe, aut etiam altero cede. Sed meum est, inquit, Imperatores creare ac designare. Sane, quatenus manus imponis, quatenus consecras: hac autem spiritalia sunt: sed non est tuum, imperium Imperatoribus abrogare, & istiusmodi res novas moliri. Nam si vestrum erat transferre imperium, quare non olim de illo, cum Roma esset, aliter statuisti? sed alterius id facientis invitus atque ingratus constitutioni acquiescit iste, qui tunc temporis vestra Ecclesia presidebat. Tu vero incurris offendisque inte ipsum, & nescis te tibi ipsum esse contrarium. Quorum enim non multo ante, Imperatori gratificatus, ne alloquia quidem & appellationes accipiebas, quod neque licebat; quos stratoribus accensueras; eos nunc nescio quo pacto facis Augustos: & illum, de quo & per quem & sub quo thronum nactus es, non dico barbaro, sed tyranno, sed servo homini parem ponis. Sed, ais, tyrannide opprimor, sed vi cogor. Non habet locum prætextus. Heri & non multo ante Imperatori Manuelli scis quæ pactus sis; & si inficias iveris, at libelli prædicant, qui literas tuas paginis exceperunt. Caterum vernilitas hæc est, ratioque agendi indecens atque illiberalis, & coturni instar adaptas te vicissitudinibus fortune, & cum temporibus mutaris. Verum hæc longius, quam chroniciis convenit commentariis, exsecuti sumus.

NICETAS ACOMINATUS, Colossensis sive Choniates
(Colossæ enim Phrygiæ Civitas seqvioribus temporibus Chonæ dictæ
Ecc sunt)

Libri sti Pars Altera

* Infra pag. 132. ἔδει γὰρ αὐτῶν ὅτι μὴ βασιλεῖ Ῥωμαίων ἀρχιερεῶς προβαλῆσθαι τῇ Ῥώμῃ ἐφεῖται. τοῖνον καὶ ἐξ ὅτῃ ἀλιγωρίᾳ τῶν ἐν Βυζαντίῳ βασιλέων τὸ τοῖστον ἀπεσβήκει ἔθῃ, ἔδειξ ἔδεινα ἐν Ῥώμῃ ἀρχιερεῶς καθίστη, αὐτῷ Ἐπισκοπικῶν συνόδων καὶ τῇ κατὰ τὴν Ῥώμην ἀρχιερατικῇ ταῦτα ἐτελεῖτο. Nullus alius nisi Romanus Imperator creandi Roma Pontificis jus habet. Ex quo igitur Byzantinorum Imperatorum contemptus morem cum solvit, nemo quenkum Roma constituit Pontificem, sed is per Episcoporum & Romani cleri Antistitem Concilium creabatur.

sunt) magnis dignitatibus a) in aula CPolitana functus est, verum capta à Latinis A. C. 1204. CPoli Nicæam cum uxore gravida liberisque profugus ibi diem obiit supremum non ante annos postremos Henrici Græcorum Imperatoris, defuncti A. 1216. Vitam hujus Nicetæ scripsit frater Germanus majorque natus sed illi superstes *Michaël Acominatus* b) Metropolita Atheniensis in Monodia sive lamentatione super ejus obitum, quæ Græcè c) nondum prodiit, latine vero exstat ex *Petri Morelli* versione una cum libris Historiarum edita Parisi, 1566. fol. & in Corpore Hist. Byzantinæ Zonaram, Nicephorum Gregoram & Laonicum Chalcondylem latine complectente Francof. 1568. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugdunensis T. 25. pag. 180. Aliud ut videtur Encomium Nicetæ Cho-

- a) De illis fufe & accurate Hanckius. Pleræque exprimuntur in titulo Operis Historici: τῆ λογοθέτης τῶν секретῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεως, γεγονότῃ δὲ καὶ ἐφόρῃ καὶ κριτῇ τῆ βουλῆς, καὶ προκαθήμενῇ τῆ κοιτῶν Κυρίῃ Νικήτῃ τῆ χωνιάτῃ ἱστορίᾳ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας Κυρίῃ Ἰωάννῃ τῆ Κορινθίῃ τῆ ὑπὸ Κυρίῃ Ἀλεξίῃ. Confer quæ infra in Indice scriptorum à Nicetæ laudatorum.
- b) Hujus quoque Michaëlis Choniatæ *Historiarum fragmentum* Græcè in folio Codice antiquo chartaceo XXVI. Historico Bibliothecæ Vindobon. folia quingvagina septem implens memorat Nesselius parte V. p. 55. Ejusdem Choniatæ *Homiliam in ramos palmarum* è MS. Bibl. Mazarinianæ latine vertit ediditque Combesius in Bibl. Concionatoria, Tom. III. *Traſſatus de Cneci & Oratio qua Athenas suas atatis longe diſſimiles ab priſca illa Athenarum urbe demonſtrat*, Græcè MS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſ. teſte Labbeo Bibl. nova MSS. pag. 74. & 135. In Bibl. Bodlejana inter Codices Baroccianos n. 131. habetur Michaëlis Metropolitæ Athenienſis *protheoria*, incipit Φιλολόγῃ ὁ τῆ βουλῆς. *Oratio habita Athenis*, quæ incipit: τὸν μὲν δὴ προσηκοντα. *Catecheſis prima*, initium: τῆς τῶ. *Sermo in media Quadrageſima*, init. καὶ οδοιπός ὁρδία. In feſto Palmarum (eodem quam à Combeſio verſam dixi) incipit: ὁ μὲν προφητικώτατ' ἐν βασιλεῦσι. *Alloquium Nicephori Prætoris*, init. τίς λαλεσεὶ τὰς δυνατείας. *Sermo cum primum in viſeret Euripum Euboicum*, init. οἱ μὲν παῖδοι. *Homilia de creatione hominis*, init. ἀσπάζομαι σε. *Contra reprehendentes quædã agre adduceretur ad ſpecimen ingenii ſuſcedendum*. *Oratio in Iſaacium Angelum* (Comnenum) *Imperatorum* (qui imperavit ab A. C. 1185. ad 1195.) incipit: εἰ ἡ βασιλιſſα μὲν νότῃ. *Oratio funebris in Neophytum Monachorum Athenienſium Archimandritam*, init. εἰ Σαλκομῶν ἐφ' ἧς γνωμωτεύων. *Monodia in Euſtaſium Theſſalonicenſem* incipit: ὦ ευγνὸς αἰών. Ejusdem *Epistoſe* quamplurimæ. In eodem Codice habetur etiam *Oratio Rhetoris cuſdam in Michaëlem Patriarcham*, incipit: ἔσι πῃ.
- c) Locum Græcè producit Allatius contra Hottingerum p. 197. ſeq.

Choniata à Michaële scriptum quod incipit : *καὶ φέρει μὲν αὖτις*, exstat in Bibl. Bodlejanæ Cod. Barocc. 131. Vide Catalogum MSS. Bibl. Bodlej. p. 15. E recentioribus consulendi de hoc Niceta Petrus Morellus in præf. ad Monodiam, & qui diligentissime in hoc argumento versatus est Martinus Hanckius lib. 1. de Hist. Byzantinæ scriptoribus cap. 31.

1. Exstant ejus Historiæ Byzantinæ libri XXI. libere & eleganter scripti:

1. De Joanne Comneno ab A. C. 1118 ad 1143. libro I.
- 2 - 8. De Manuele Joannis
Fil. Comneno — 1143 — 1180. libris VII.
9. De Alexio Manuelis
Fil. Comneno — 1180 — 1183. libro I.
10. 11. De Andronico Comneno — 1183 — 1185. libris II.
- 12 - 14. De Isaacio Angelo — 1185 — 1195. libris III.
- 15 - 17. De Alexio Angelo
Isaaci fratre — 1195 — 1203. libris III.
18. De Isaacio Angelo qui excœcatus pridem à fratre, post illius fugam Imperator iterum cum Alexio filio salutatur. A. 1203. lib. I.
19. De Alexio Duca, Murzuffo sive supercilioso A. 1204. lib. I.
20. De rebus post expugnatam à Latinis 12. April. A. 1204. CPoliu gestis. lib. I.
21. De Imperio Balduini Flandri ab A. 1204. ad 1206. lib. I.

Hos libros ex Codice quem Antonius Fuggerus CPoli per Joannem Dernschuvan ab Alexandro Chartophylace * Diacono CPol. comparaverat, collatis aliis duobus MSS. Græce edidit, versionemque suam & notas sive castigationes adjunxit *Hieronymus Wolfius*
Eee 2 Oetin-

* Huic Wolfius tribuit versus in Codice MS. ad præf. Nicetæ, ubi perspicuitatem suam ille jactat, adscriptos: *Οὐκ ὀίδα τί φης ἐνθάδε χαυνάτα, Σοφὸν το σάφες συγγράφων εἶναι λέγεις, ἔτα γριφώδη καὶ βασιανθώδη γράφεις.* Quid istuc est? quid Choniata vis tibi? *Orationis lucidum probas decus, Tenebricosus instar ipse tartari.* Ad- dit Wolfius, non sine causa hoc dici, præsertim in præmio, ubi Homericæ di- ctionis æmulatione in salebras incidit. *Quod si totam, inquit, historiam simili oratione involuisset, in latomias ire quam molestis conversionis consistari ma- luissem.*

Oetingensis Basil. 1557. fol. Ab eo tempore altera quoque Græco-Latina editio lucem vidit Genev. 1593. 4. quæ in hac illa priore præstat, quod præterea Chronologiam operi præmissam, breviarum singulis libris præfixa, notasque ad marginem morales ac politicas exhibet curante S. G. S. hoc est *Simone Goulartio* Silvanectensi, eodem qui Flacii Catalogum testium Veritatis interpolavit. Huic Goulartianæ in Regia Græco-Latina Paris. 1647. fol. nihil aliud accessit quam Glossarium Græcobarbarum à *Carolo Hannibale Fabrotto*, eique subjectæ paucae à Codice Regio Variæ Lectiones ne unam quidem paginam implentes, tum index rerum & verborum accuratus & locuples. Latina Wolfii versio recusa sæpius est una cum Zonara & Nicophoro Gregora & Laonico Chalcocondyla, Paris. 1567. fol. Erf. 1568. & Basil. 1587. f. Wolfii versionem aliquot locis castigat Allatius præf. ad excerpta Rhetorum. Est quoque in manibus versio Historiarum Nicetæ quam vulgari Italo sermone condidit *Josephus Horologgi*, Venet. 1562. 4. adjunctis itidem de Græco versis alterius scriptoris *libris VI. Annalium* de vitis Imperatorum CPol. à Constante qui imperium auspicatus est A. C. 634. usque ad Leonis Armeni initia A. C. 813. atque *Itinerario & flore Historiarum Orientis sive de Tartaris & Passagio terræ sanctæ*, descripto ab *Haitone Armeno*, Regis nepote, qui A. C. 1307. mense Augusto Pictavii jussu Clementis V. Pontificis Historiam illam Gallice dictavit, exceptam latine à Nicolao Falconi* & præter editiones Moltherianam, Hagenoæ 1529. 4. Basileensem inter novi Orbis scriptores 1532. fol. & Reineccianam Helmst. 1585. 4. (in appendice ad Hist. literariam Cavei memoratas) vulgatam Berolini 1671. 4. ad calcem M. Pauli Veneti de regionibus Orientalibus librorum III. & Andreæ Mulleri Greifenhagii disquisitionis de Chataja.

Non omittendum quod in Bibl. Bodlejana inter libros MSS. Thomæ Roe, num. 22. post Nicetæ thesaurum (de quo statim dicturus sum) pag. 423. occurrit pars posterior Historiarum ejus, divisa in libros duos, quæ non modo quoad distinctionem librorum, sed quoque in phrasi hinc inde, atque libro præsertim posteriore etiam in rebus discrepat, dignusque adeo est Codex, qui si nova aliquando curanda

* Hic in appendice ad Hist. literariam Clariss. Cavei perperam vocatur Nicolaus Falconius.

A prima statim quod ajunt linea
insitam genti avaritiā ut demon-
strarent (Latini), genus excogitant
rapinæ novum & omnibus hæc-
tenus Reginæ urbium direptoribus
incognitum. Imperatoriorū enim
vasorum thecas quotquot sunt in
Heroo prope magnum SS. Christi
discipulorum templum, universas
de nocte exspoliāt, & præter omne
fas in sinum suū rapiunt quicquid
usquam aurei mundi vel margari-
tarum, crystallive aut gemmarum
adhuc incolume servatum in illis
condebatur. Invento etiam cada-
vere Justiniani Imperatoris, quod
per tot ætates inviolatum manser-
rat, primum quidem illud oculis
objectum admirati sunt, à monu-
mentis tamen mortuorum ma-
nus neutiq̃am continuere. Sed
vere affirmare licet, quod nec spi-
rantibus nec defunctis gentes Oc-

ἐπεδείξαντο. μετ' ἃ πολὺ δὲ καπι-
 σωσι καὶ τὸ ἔμεγιστον ἐὼς καταπέ-
 πισμα, εἰς μυρίας πολλάκις δρ-
 γύρα μνᾶς δριδμέμων, καὶ τέττα-
 ῦροι ὅππρον πάντες, καὶ εἰς βάρ-
 χυζω πακαζόμενοι. Ἐπεὶ ὃ γρη-
 ματων καὶ ἔτως ἐσπάνιζον, (ἐδὲ γὰρ
 φιλοπλετίας κέρ- ατε δὴ τὸ βάρ-
 βαρον ἴσας) πῶς χαλκοῖς ἐποφθαλ-
 μιζέσιν ἀνδριάς, καὶ ὠδραδιδάς
 τέττα πυρί. Ἦτε ἔν ἐν τῇ κωνσταντι-
 νείᾳ ἀγορᾷ ἱερωμένη πλὴν χαλκῷ ἥρα
 κέκοπται εἰς τετῆρας, καὶ χωνεία
 ὠδραδιδόπη, ἥς ἡ κεφαλὴ μόγις πέ-
 τρας βοῶν ὑποτρέχοις ζεύγμας
 εἰς τὸ μέγα παλάτιον ὀδοκονομίσαι.
 Καὶ ἐπ' αὐτῇ ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος
 τῆς βάσεως ἀναπέτραπται, σωεσῶς
 ἀφροδίτῃ, καὶ χειρίζων πάντῃ τὸ
 χρύσειον μῆλον τῆς Ἑλιδός. Τὸ ὃ
 τετράπλευρον χαλκῆν μηχανήμα
 μετέωρον ἀναβαῖνον, καὶ μικρῶς πῶς
 τῶν κινῶν μείζον ἐς τὸ ὑψὺ ἀν-
 θαμιλῶμενον, ὅσοι πλῆθος τῆς
 πίλειος ἀνεσηκασί, πῶς οὐκ ἂν ὁφ-
 θαλμὸν ἐκείνῳ Ἰππυβαλῶν τῆς ποικι-
 λίας ἐθαύμασε; ἅπας μερικὸς ὄρ-
 νις τὰ ἐαρινὰ μελῶδων ἐκεῖ ἐντετύπω-
 το, γρηπῶν ἔργα καὶ αὐλοὶ, καὶ ὠδ-
 βάτων βληχήματα, καὶ δρυῶν σκιρτώ-
 ματι ἐξεικόνιστο. Ὑψηλῶς καὶ θαλάτ-
 τιον πύλας, καὶ νεπέδων ἀρέλαι κα-
 θωρῶντο, οἱ μὲν ζωγράφοι, οἱ δὲ πῶς

cidenciales pepercerunt, verum à
 DEo & ejus servis facto initio in
 omnibus promiscua usi sunt im-
 pietate. Paullo post in magno
 templo detrahunt velum illud
 multis pridem millibus minarum
 argenti æstimatum, quod in toto
 illo promptissimum ad direptio-
 nem esset & densum aureum lim-
 bum haberet. Cum vero nec ita
 expleti essent pecuniis, neq; enim
 avaritiæ barbarorum horumce-
 quicquam est satis, in statuas
 æneas conjiciunt oculos easque
 flammis tradunt. Itaq; Juno ma-
 xima ex ære quæ in Constantini
 foro stabat, ad stateres cudendos
 concisa & ad conflandum data est,
 cujus caput vix à quatuor jugeri-
 bus boum in magnū palatium du-
 ci potuit. Præterea everfus à fun-
 damentis suis Alexander Paris una
 cum Venere cui pomum aureum
 Eridis porrigebat. Illud vero æ-
 neum quadratum monumentum
 ejusq; varietatem quovis quisque
 qui illud spectavit non est admi-
 ratus, quod in maximam altitudi-
 nem assurgebat & cum altissimis
 columnis quæ passim in urbe ex-
 stant certare poterat, in quo scul-
 ptum omne genus avium vernos
 concentus modulantium, tum
 opera rustica & tibiæ ovesque ba-
 lantes & lascivientes agni spe-
 ctandierant. Expositum quoque
 pelagus navigabile, & piscium

δίκτυα πυραυνῶντες καὶ κατὰ βυθῷ
 πάλιν ἀνέτως φερόμενοι. οἱ δ' ἔρω-
 τες σύνδυο καὶ σύντρεις ἀλλήλοις ἀν-
 δοπαζόμενοι, γυμνοὶ περιβλημά-
 των ἐβάλλοντο μήλοισι καὶ ἐβαλλον,
 γλυκεῖ περιβροσάμενοι γέλωτι. Τῷ
 δὲ ποιῆται τετραπύρου εἰς ὃν χῶ-
 μα κατὰ πυραμίδ[Ⓢ] τελευτῶντ[Ⓢ],
 ἀπύρηκτο ἄνωθεν γυναῖκόμορφον εἰ-
 κασμα, καὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνέ-
 μων κινήσει[Ⓢ] περισβέμενον, ὅπῃθεν
 ἀνεμόδελον ἐπεκέκλητο. Πλὴν ἀλλὰ
 καὶ τὸ τ[Ⓢ] περικαλλέσμενον ἔργον τοῖς
 ῥωμαιοῖς παρέδοσαν, ἅπτερ καὶ τὸν
 ἐν τῷ ταύρῳ ὅπ[Ⓢ] * τραπεζώδης βά-
 σιας ἐφιππων ἱερέμενον ἄνδρα τὸν
 ἡρώικόν τ[Ⓢ] εἶδ[Ⓢ], καὶ τ[Ⓢ] μέγεθ[Ⓢ]
 ἀξιάρσων. Ἐἵη δὲ ἔτ[Ⓢ] ἐλέγετο
 ὅτ[Ⓢ] μὲν εἰοίς † Ἰησὺς ὁ τῷ Ναυῇ,
 τεκμηρομένοις τὸν ἄνδρα τῇ πρὸς
 ἥλιον ἐκτίσει τῆς χειρὸς, ἥδη τῆς
 πρὸς δύ[Ⓢ]ιν πορείας ἐχόμενον, καὶ πλὴν
 κατὰ Γαβραὼν ἐσέ[Ⓢ]ιν οἶονεῖ ὀππίασον-
 τ[Ⓢ]· ὡς δὲ ἐδόκει τοῖς πλείοσιν, ὁ ἐν
 τῇ νήσῳ ἔ[Ⓢ] Πέλοπ[Ⓢ] γεννηθεὶς καὶ
 τραφεὶς Βελλεροφόντης Πηγάσῳ ὀπι-
 κατήμεν[Ⓢ], ἦν γὰρ ὁ ἵππ[Ⓢ] ἀχάλι-
 ν[Ⓢ], ὅπ[Ⓢ] ὁ Πήρσ[Ⓢ] ὁδ[Ⓢ]αδίδο-
 τι, ἄντ[Ⓢ]α κροαίαν καὶ πεδίαν, καὶ
 πάντα εὐδοξῶν ἀναβατλῶν ὡς πηνὸς
 ἅμα καὶ περὶ φερόμεν[Ⓢ]. Ἀλλὰ

greges videre licebat alios vivos
 capi, alios retia perrumpere & im-
 pune altum iterum repetere. Jam
 Amores bini ternique nudi ab in-
 dumentis, qui certabant invicem
 malisque petebant ac petebantur
 & dulci concutiebantur risu.
 Huic quadrato monumento quod
 in pyramidem desinebat, in su-
 prema parte imposita erat mulie-
 ris imago quæ ad primos quosque
 venti motus facillime circum-
 agebatur, unde & ventorum mi-
 nistrum vocare solebant. Hoc iti-
 dem longe pulcherrimum opus
 conflatoribus tradiderunt, quem-
 admodum & virum eqvo insiden-
 tem heroica forma & spectanda
 magnitudine, qui in Tauri foro
 quadratæ basi insistebat, & à
 quibusdam creditus est Jesus filius
 Nave, cujus rei esse voluerunt si-
 gnum, quod manum versus Solem
 jam ad occasum vergentem ex-
 tenderet, ac veluti juberet in Ga-
 baone consistere. Plurimi vero
 putarunt esse insidentem pegaso
 Bellerophontem qui in Pelopon-
 neso educatus est, erat enim equus
 effrænis, ut Pegasus ferunt, proter-
 veq; campum ungula quatens, &
 qui omnino decorabat sessorem
 suum, nec pedibus magis incede-
 bat quam volabat. Fuit & antiqua
 fama delata usque ad nos & omni-

† Confer Nicetam lib. ult. cap. 10. pag. 696. edit. Genevens.

* Quæ de hac statua Bellerophontæ sequuntur, Nicetæ verba ex MS. Vaticano Græce edidit Lambecius ad Codinum pag. 165.

καὶ Φήμη παλαιά παρ' ἡμᾶς·
 Διὰ βάλαντα τις τῶν ἀπάντων ἐνέκει-
 το σῆμα (ιν, ἐν τῇ ἐμπροσθεν ἰδίᾳ· ἔτι-
 περ τὴν λαγὴν χαλκῇ ἀνδρείκελον κεύ-
 θεσθαι, ποῖ μὲν ἐκ τῶν Βενετῶν
 εἶναι ὡρεοδιόδοτον, ἄλλοις δ' ἐτέ-
 ρα τῶν μὴ ἐνασόντων ἰωμάοις· Ἐπιζέ-
 φυρῶν ἐθνῶν, ἣ καὶ τῶν Βαλγάρ-
 ρων ἐνός. Πολλὰ κίς ἐν ἡ τῆς χαλκῆς
 ἐπεποιηθῇ ἀσφάλις εἰς τὸ πάντῃ
 ἀφώρετον ὃν ἤδετο κρύπτειν ἐνδοθεν.
 Κατατεμμαχισθέντ' δὲ τῷ ἵππῳ,
 καὶ οὖν τῷ ἀναβάτῃ ὡρεοπεμφθέν-
 τ' τῷ πυρὶ, ἔνθετ' καὶ τὸ τῇ
 ὁπλῇ τῷ ἵππῳ ἐντυμβευόμενον χαλ-
 κῆρες ἰνδαλμα, καὶ ἦν περικείμενον
 χλαῖναν ὁποῖαν τῶν θρεμμάτων τὰ
 ἔργα πλέκεσθιν. Ολίγα δὲ τῶν ἐπ'
 αὐτῷ πεφρασμένων οἱ λαῖοι φρον-
 τίσαντες, πυρὶ καὶ ἔτο εἰέβαλον·
 Ἀλλ' ἐδὲ τῶν ἐν τῷ ἱππικῷ ἱερωμέ-
 νων ἀρχαλμάτων καὶ ἀλλοῖων θαν-
 μασῶν ἔργων τὴν καταστροφὴν παρή-
 καν οἱ τῷ καλῷ ἀνέρας οἱ εἰσι βάρ-
 βαροι, ἀλλὰ καὶ τὰντα κεκόφασθιν
 εἰς νομισμα, αἰταλαοσόμενοι μι-
 κρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τὰ δαπάναις
 πνηθέντα μερίσας ἐτιδανῶν αἰνδι-
 δόντες κορμάτων. Κατήρατο δὲ Ἡρα-
 κλῆς ὁ τελευτῶντ' * μέγας μεγαλω-
 σι κοφίνῳ ἐπιδρυμένῳ, τῆς λεοντῆς
 ὑπερσφωμένης ἀναθεν, δεινὸν ὁρώσης
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ μικρῷ βρυχαθ-
 μὸν ἀφίσεως καὶ διὰ θροῆς τὸ ἐπι-
 στέμνον ἐκείσε τῷ πλῆθους ἀπάλαμνον.
 Ἐκάστητο δὲ μὴ γαρυτὸν ἐξημμένῳ,

um jactata sermonibus, sub ante-
 riore lava eqvi ungula imaginem
 latere viri, qvem ex Venetis ali-
 qvem referre sunt qvi tradide-
 runt, alii alium ex gentibus Occi-
 dentalibus Romanæ imimicis, vel
 etiam Bulgarum. Sæpius itaq; in
 obducenda firmiter & obduranda
 illa elaboratum est, ut nullo pacto
 posset deprehendi quid esset
 quod sub ea latere constaret. Con-
 scisso autem eqvo & una cū sesso-
 re in ignem misso, reperta etiam
 est in ungulâ eqvi condita imago,
 induta chlanam qvalet ex oviū
 lana conficere solent: cæterum
 Latini utpote parum quid illa si-
 gnaret curantes, & ipsam in flam-
 mas conjecerunt. Sed nec alias
 in Hippodromo sive Circo statua-
 tas imagines & alia opera admi-
 randa perdere intermisere barba-
 ri illi, qvi nihil pulchrum amare
 norunt, verum & illa conflagrant
 in numos, exiguo pretio permutan-
 tes res maximas, & quæ immen-
 sis sumtibus constiterunt, pro vilis-
 sima pecunia profundentes. Ever-
 sus itaq; etiam est ab illis trinox
 Hercules, magnus magnifice stratus
 super vimine, leonis pelle super-
 perjecta quæ torvum tuebatur &
 in ære etiam tantum non rugiebat,
 otiosamq; quæ circumstaret
 conterrebat plebem. Sedebat nec
 pharetram indutus, neq; arcum.

* Vide Tzetzen ad Lycophron, vers. 33.

μη τόξον τῶν χειρῶν φέρων, μη τὸ
 ῥόπαλον ὠβαλλόμενος, ἀλλὰ
 τὴν μὲν δεξιὰν βάσιν ἐκτείνας ὡς περ
 καὶ αὐτὴν χεῖρα εἰς ὅσον ἐξήν. τὴν
 δ' ἐυώνυμον πόδα κάμπτην εἰς τὸ γό-
 νυ, καὶ τὴν λαγὴν χεῖρα ἐπ' ὀγκῶνος
 ἐρείδων, εἶπε τὸ λείπον τῆς χειρὸς
 ἀνατείνας, καὶ τῷ πλατὺ τῶντος,
 αἰθυμίας πλήρης, καθυποκλινὼν ἤρε-
 μα τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς ἰδίας
 ἔτω τύχας ἀποκλαίόμενος, καὶ
 δυσχεραίνων πῶς ἄθλοισι ὅσας αὐτῷ
 Εὐρυσθεὺς ἐκτὶ χρεῖαν, καὶ ἢ φθό-
 νον μᾶλλον ἠγωνοῖται, τῷ τῆς τύ-
 χης περὶ φθορᾶς. Ἦν δὲ τὸ
 εἶρνον εὐρύς, τὰς ὤμους πλατὺς, τὴν
 τρίχα ἐλκ, * τὰς πυγὰς πῶν,
 βριαρὸς τὰς βραχίονας, καὶ εἰς τό-
 σον ὠρεῖτο μέγεθος, εἰς ὅσον
 ὄμω καὶ τὸν δ' ἐχέτοπον Ἡρακλῆν
 ἔκασον ἀν' ἀναδραμῆν ὁ Λύσιπ-
 πος. **, ὁ πρῶτον ἄμα καὶ ὕστα-
 τον τῶν ἑαυτῆ χειρῶν πανάρετον φιλο-
 τέχνημα τετονὶ χαλκευρήσας, καὶ
 ἔτω μέγιστον, ὡς τὴν ὠρεῖτο
 τὴν αὐτῆ ἀντίχειρα μέρινθον εἰς ἀν-
 δρεῖον ἱωστῆρα ἐκτείνας, καὶ τὴν
 κνήμην δ' ἐπὶ πόδ' εἰς ἀνδρόμηκες. Τοιῶ-
 τον δ' ὄντα τὸν Ἡρακλῆν ἐπαρῆλ-
 θον ἀκατάρρετον οἱ τὴν ἀνδρείαν τῶν

tenens manibus, neq; clavam ha-
 bens appositam, sed dextro pede
 qvemadmodum dextra manu
 qvovq; quantum poterat proten-
 sa, sinistrum pedem flectebat in
 genu, & sinistra manu in cubi-
 tum innitebatur, cæteraq; ipsius
 erectæ in volam plenus ægritudi-
 ne, caput leviter reclinabat, pro-
 priam fortunam ita prosequens
 lacrymis, & indignatus labores
 qvales Eurystheus ipsi, non qvovd
 opus esset sed potius per invidiam
 injunxerat, secunda fortuna sua
 inflatus. Erat porro amplo pecto-
 re, latis humeris, crispo crine, clu-
 nibus pingvibus, robustis lacertis,
 & tanta magnitudine eminebat,
 qvanta opinor verum Herculem
 fingeret, si in vitam rediret Lysip-
 pus, ** qvi primum & ultimum
 operum suorum artificiosissi-
 mumq; Herculem ex ære fecit: Ea
 inqvam magnitudine, ut funis
 pollicem ejus ambiens viro ad
 cingendum corpus sufficeret, &
 crus ipsius staturam viri æqvaret.
 Talem tantumqve Herculem
 evertere non intermiserunt illi
 qvi fortitudinem, qvam sibi vin-

Fff

συνό?

Libri 5ti Pars Altera.

* In his verbis definire fragmentum Nicetæ in Codice Vaticano, testatur Lambecius ad Codinum pag. 167.

** In MS. scribitur Λυσίμαχος, sed Lysippi nomen restituendum, de cujus Hercule epitrapezio pedalis magnitudinis vide Franciscum Junium in Catalogo pictorum pag. 112.

σπονδῶν δ' ἑταῶν δις πάντες, καὶ ταύ-
 τῳ ἑαυτοῖς οἰκεῖντες καὶ περὶ παλαιοῖς
 πηγάδαι. Τέτῳ δὲ συγκαθεῖλον καὶ
 τὸν σεαυγμένον καὶ σὺν ὀγκηθμῷ τε-
 λόμῳ ὄνον, καὶ τὸν τέτῳ ἐφεπόμε-
 νον ὄνηρον, ὃς ἐν Ἀκτίᾳ ἔσησε Καῖσαρ
 ὁ Ἀύγας, † ὃ ἐστὶν ἡ κατ' Ἑλλάδα
 Νικόπολις, ἥνικα νυκτὸς ἐξῶν τὸ τῷ
 Ἀντωνίῳ κατασκέψασθαι ἐράτευμα,
 ἀνδρὶ ἐνέτυχεν ὄνον ἐλάυνοντι, καὶ
 πυθόμενος, ὅσις εἴη, καὶ ἐντα πο-
 ρεύεται, ἤκουσεν ὡς καλεῖται Νίκων,
 καὶ ὁ ἐμὸς ἄνθρωπος Νικάνδρος, ἐφικνέ-
 μαί δὲ πρὸς τὴν τῷ Καίσαρι στρα-
 τῖαν. Οὐδὲ μὲν τῆς νύκτος ἔδωκεν
 καὶ τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ ὄνου, ὡς ῥώ-
 μι καὶ ῥωμύλῳ ἐδήλασεν. Στα-
 τήρων δὲ βραχέων καὶ τέτων χαλκῶν
 τὰ παλαιὰ σεμνότερα ἔχοντες ἀπέ-
 δωκαν, καὶ καθῆκαν αὐτοὺς εἰς τὸ
 χωνευτήριον. Ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ τὸν
 ἀνδρα τὸν παλαιόντα λέοντι, καὶ
 τὸν ἵππον τὸν Νειλῶνι, ἐς ἑρᾶν ἀκαθάρ-
 τῳ λεπίδι τὰ ὀπίθεν ἔχοντες σώμα-
 τῳ λήγουνται, καὶ τὸν σείοντα τὴν
 πονομήαν ἐλέφαντα, τὰς σφίγγας
 ὅτι τέτις τὰς εὐεῖδεις ὡς γυναῖκας τὰ

dicabant scilicet & faciebant plu-
 rimi, à cognatis virtutibus sejun-
 xerunt. Sed & asinum sustulere, &
 à quo rudens ille atqve onustus
 agebatur asinarium quos Cæsar
 Augustus apud Actium sive Nico-
 polin in Græcia posuerat, quod de
 nocte egressus speculatum Anto-
 nii castra, incidisset in virum cum
 asello quem agebat, & sciscitatus
 quis esset & quo tenderet, tulisset
 responsum ipsi esse Niconis no-
 men, asino Nicandri, & ad Cæsaris
 se exercitum tendere. Ne ab hya-
 na quidem sive lupa illa abstinere
 manus, quæ Romum Romulum-
 que lactaverat, sed pro paucis nu-
 mis etiam hæc antiqua & vene-
 randa gentis suæ monumenta tra-
 diderunt & in conflatorium mise-
 runt. Similiter virum cum leone
 certantem, & Hippocampum *
 Nili incolam cum postica corpo-
 ris parte in caudam squamis hor-
 ridum desinente, nec minus ele-
 phantem cum versatili probosci-
 de, & Sphinges ** ab anteriore
 parte fœminas forma conspicuas,
 posterius bestias horribiles, tan-
 toque admirabiliores quod pedi-
 bus incedebant & simul alis levi-

ἐμπερ.

† Confer notas ad Svet. August. c. 96. ubi asini nomen non est Nicander, sed Eutyches.

* Vide Hippocampi imaginem in notis Rev. Olearii ad Philostratum p. 729. Videtur autem Nicetas Hippocampum confundere cum Hippopotamo, animali quadrupede cum quo Nilus pingitur, & qui neququam in caudam squamosam abit.

** Vide Sphingis imaginem apud Ez. Spanhemium de præstantia numismi, & de Scylla Harduinum ad Plin. T. V. pag. 219.

ἐμπροσθεν, καὶ Φελεκίς ὡς θηρία
 τὰ ὀπίθεν, καϊνότερας ἢ ὡς καὶ περὶ
 βασιλέας, καὶ κέφως τῶ πλεῶν Φε-
 ρομένους καὶ Δαμιλλωμένους τοῖς τῶν
 ὀρνίθων μεγαλοπτέρυξι, καὶ τὸν ἀχά-
 λινον ἵππον ὀρδιάζοντα πρὸς καὶ Φε-
 μάσσοντα. Ταῦτόν τε καὶ εὐήϊον προ-
 ποδίζοντα, καὶ τὸ δὲ χαῖον κακὸν τὸ
 Σκύλλαν μέγρι μὲν ἰξυῖον γυναικῆον
 εἶδον προσφέροντα. Καὶ τῶτο προπ-
 νὴς καὶ ὑπερμαζῶν καὶ μεσὸν ἀ-
 γρίστη, τὰ δ' ἐκτοτε διεγισμένον
 εἰς θήρας ἐμπηδώντας τῇ ἔσθῳ οὐδ' ὁδοῦ
 νῆι, καὶ συχνὰς τῶν ἐπαύρων κατα-
 βροχίζοντας. Ἦν δ' ἐν τῷ ἵππικῷ
 καὶ χαλκὸς αἰετὸς ἀνακείμενος, ἔ-
 κ' ἐκ Τυάνων Ἀπιδλωνίς καϊνὸν μετ' ὀδου-
 μα, καὶ τῆς ἐκείνης γοητείας μεγαλο-
 πτερές μαγνάνωμα. Παραβαλὼν γάρ
 ποτε Βυζαντίοις, παρεκλήθη τὰ τῶν
 ὀφειῶν κατευνάσαι δείγματα, ὅφ' ὧν
 ἐπαυρον ἐκείνοι κακῶς, ἀμέλει καὶ
 σωερίδοις τῆς ἀρρήτων γαίης χρησ-
 μένους, ὧν ὑψηλῶς δαίμονες καὶ
 ὅσοι τῶτων πρὸς βέβυσιν ὄρμα. Ἐπὶ
 σήλης ἀνίστην αἰετὸν, ἡδονὴν ἐν τῷ
 ψυχρῷ ὄραμα, καὶ πῆδον χρο-
 νοτριβεῖν τὰς αὐτῆς θείας κατατρυ-
 φώντας, ὡς τὰς ὑπάρχοντας ἀποκλῶ-
 τὰ τῶν Σειρήνων δυσπαρόδευτα με-
 λωδήματα. Διήκε μὲν γὰρ ὡς εἰς
 πῆσιν τὰς πτέρυγας, ὅφ' ἢ τῶν πο-
 σὶν ὑποκείμενος καὶ λοβείμενος εἰς
 ὀλκὰς ἀπείργεν αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς,
 εἰα τοῖς ἀκροῖς ἔσ' σώματ' ὡς πρὸς
 δῆγμα ἐγχαίμπων τῆς πτέρυξιν.
 Ἦν τε ἢ ὁ ἰοβόλος εἶδεν, πῶς γὰρ τῶν

ter ferri videbantur, quibus maxi-
 mas provocabant volucres. Tum
 effrenem equum, arrigentem au-
 res, & frementem. Nec min⁹ Tau-
 rum frenorū patientem progred-
 dientemque, & vetus malum Scyl-
 lam, foeminae formam referentem
 lumboten⁹, protenso capite, præ-
 grandibus mammis, plenæ imma-
 nitatis: postrema diductam in be-
 stias insultantes navi Ulyssis, &
 non paucos ex ejus sodalibus vo-
 rantem. Erat in Hippodromo
 etiam aquila posita ex ære, mirum
 Apollonii Tyanensis artificium &
 præstigiarum ejus nobile monu-
 mentum. Is nimirum cum versa-
 retur aliquando Byzantii, rogatus
 est ut serpentium morsus prohi-
 beret, à quibus incolæ male vexa-
 bantur. Igitur ministris nefariis
 artibus suis, quas dæmones illum,
 harumq; Mysteriis initiati docue-
 rant, in columna posuit aquilam,
 cum voluptate videndū spectacu-
 lum, & prætereuntibus facile per-
 suadens ut diutius illud contem-
 plando velut Sirenio quem ægre
 præternavigare licet cantu se ob-
 lectarent. Alas ut jam volatura ex-
 tendebat, Serpens vero pedib⁹ ej⁹
 substratus volutusq; in spiras pro-
 hibebat eā in sublime ferri, sum-
 mumq; caput velut ictum inten-
 taturus alis ejus admovebat: nihil
 vero venenata hæc bestia valebat
 ipsi nocere, siquidem ungvium
 acumine impetus ejus supprime-
 batur

ὄνυχων ἐμπεροῖηθεις ἀκακῆς, ἔσθες
 πλὴ ὀρμῆν, καὶ ὑπανάθην μάλλον ἐδό-
 κει ἢ γὰρ πρὸς καταπάλαιον ἔδρυ-
 θῆ. πῆς ἐκείνῃ προσφύεσθαι πέρυξιν.
 καὶ ὁ μὲν ὄφεις ἔτω πνέων τὰ λοιπία,
 καὶ τὸν ἰὸν εἶχεν ἑαυτῷ συνθνήσκοντα.
 ὁ δ' αἰετὸς γαῖρον ὄρων καὶ μονονεχί
 κλάζων τὰ Ἰππίνικια, ὥρμα συνεξεί-
 ραι τὸν ὄφιν καὶ ἅμα οἱ δὲ αἶρῃ. φέ-
 ρεσθαι, τεκμήρεσθαι τῆτο διδῶς τῷ
 χαροπῷ ἔβλεμματι, καὶ τῇ νε-
 κρώσει ἔι' ὄφειας, ὃν εἶπε τις ἀν-
 δρῶν Ἰππελησιμῶν τ' ἐλίξεν, καὶ τῷ
 δάκνειν εἰς ὄλεθρον, καὶ τὲς λοιπὰς
 βυζαντίας ὄφεις τῶν καθ' αὐτὴν Διαι-
 σθεῖν ὑποδείγματι, καὶ πείθειν
 πῆς χρεῖας συμπεριᾶσθαι καὶ πῶρα
 βύεσθαι. Οὐ μόνον δέ, καθ' ὅσα εἰ-
 ρήκαμιν, ἀξιάχασον ἡ τῆτο τὸ ἀέ-
 τειον εἰκασμα, ἀλλ' ὅτι καὶ τῆς
 ἡμέρας ἀελαῖα τμήματα διὰ τῶν ἐν
 πῆς πέρυξιν κεχαραγμῶν γραμμῶν,
 ἔσων δυοκαίδεκα, τρανοῦται ὑπεδῆ-
 λα τοῖς πῆς ὄφεις ἐκείνῳ, σὺν λόγῳ
 προσβάλλασιν, ἥνικα μὴ νεφέλαις
 ἐγνοῦτο πῆς ἀκτῖνας ὁ ἥλιος. Τί
 δ' ἢ λευκάλεν Ἑλένη, καλλίσφυ-
 ρός τε καὶ δολιχόδεῖρ; ἢ τὸ πανελ-
 λώιον εἰς Τροίαν ἀδροῖοισι, καὶ κα-
 θεῖσθαι Τροίαν, ἐκ τῆς πάσης προσω-
 κείλα (α Νείλω, καὶ κείθεν αὖτις εἰς
 ἦν τὰ Λακωνῶν ἐπαναλυσιοῖσι χρο-
 νῷ. ἄρ' ἐμείλιξε οὖν δυσμελικ-
 τας; ἄρ' ἐμάλταξε οὖν ἱδρὸφρο-

batur ita ut sopito similis esse vi-
 deretur potius coluber, quam ex-
 superaturus aquilam alis ejus se
 admovere. Itaque extremum du-
 cebat spiritum, & extinctum se-
 cum una commoriente gerebat
 virus. At Aquila ferociter vultu
 victoriam & tantum non clangore
 testabatur, tentabatq; serpen-
 tem secum tollere in sublime ac-
 cum illo per auras ferri, quod si-
 gnificabat latabundo intuitu &
 serpentis cæde, quem spirarum
 suarum & exitiosi morsus jam ob-
 litum dixisses, aliosque Byzantio
 tum molestos serpentes exemplo
 suo repellere, atq; illos ut aufuge-
 rent & sibi consulerent svadere.
 Nec propter hæc tantummodo
 quæ jam commemoravi dignum
 illud ac memorabile spectaculum
 erat, sed ideo quoq; quod diligen-
 tius intuentibus, si radios solis nu-
 bium caligo non obduxisset, ob-
 servare licebat segmenta hora-
 rum duodecim diei, ductis per alas
 aquilæ lineis perspicue designari.
 Quid de Helena dicam niveis bra-
 chiis, decoris pedibus, egregio
 collo, quæ ad Trojam omne Græ-
 cū nomen congregavit, Trojam
 evertit, inde applicuit se Nilo, atq;
 hinc ad mores iterum Laconicos
 post aliquod temp⁹ reversa est. Nū
 vero mitificare inexorabiles hæc
 potuit, aut ferreos homines molli-
 re? Nihil profecto minus, licet spe-

καὶ ἡ μὲν ἐν εἰδὲ ὅλως πιστόν τι
 δειδύμεται ἢ πάντα θεατὴρ τῷ κάλλει
 δελαγωγῆσαι, καί περ ἐσπερμένη
 θεατρικῶς, καὶ δροσώδης ὀρωμένη
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραυμένη
 πρὸς ἔρωτα, τῷ χιτῶνι, τῷ κρη-
 δέμῳ, τῇ σφάνῃ καὶ τῷ πολυ-
 μῷ τῶν τριχῶν. Ὁ μὲν γὰρ δῖος Ἀχιλλεύς
 λεπτότερος ἦν, τὸ δὲ θαυμάσιον * ἐξεί-
 κειτο, ἡ δὲ δίδει τὸ μέτωπον χρυσῷ
 καὶ πικρῶν λίθων ὑποκρομένη
 δαίνυσται. Ὁ δὲ τὸ τῆς κόμης κεχυ-
 μένον καὶ Διόσκουρον πνεύματι
 ἐπιπύρρον δεσμένον περὶ στήθεσιν ἔως
 κνημῶν ἐκτενόμενον. Ἦν δὲ καὶ τὰ χεῖλη
 καλὸν δίκλιν ἡρέμα ὄρνιθιν ὁμοίαν,
 ὡς καὶ δοκεῖν ἀφίεναι φωνήν. Τὸ δὲ
 χάρειν μεδίαιμα εὐθὺς περὶ στήθε-
 τῶν καὶ χάρμονος πιμπλῶν τὴν θεώ-
 μετρον. Καὶ τὸ δὲ βλέμματι χαρο-
 πὴν, καὶ πρὸς ἀψίδας τῶν ὀφρύων καὶ τὴν
 λοιπὴν εὐφύειαν τοῦ σώματος ὅσην ἡ
 ποῖα ἦν Διόσκουρος λόγῳ καὶ ὁρᾷσθαι
 τοῖς ἔπειτα. Ἀλλ' ὦ Τυδάδεϊς ἑλέ-
 νη, καὶ ἄλλοι ἀνδρες καλὸν, Ἑρῶτων
 μόχθημα, Ἀφροδίτης τημελέχημα,
 πανάριστον φύσεως δώρημα, Τρώων
 καὶ Ἑλλήνων βράβευμα. Πᾶς σοι τὸ
 ὑπενδίδως καὶ κακῶν ἀπαύτων ὀφθαλμοῖς
 φάρμακον, ὃ θάνατος σοι ὁρᾷσθαι
 ** ἐχάρισται; Πᾶς δὲ τὰ ἄμαχα
 φίλτρα; πῶς ὅσην ἐχρήσατο τέτοις ὡς

statorem quemcunque pulchri-
 tudine sua duceret, ac theatralem
 in modum comita esset, in ære
 etiam roscida similis madentis-
 que ad amores, tunicâ, redimicu-
 lo; corona, criniumq; nodis. Tu-
 nica telas araneorum tenuitate
 vincebat, vitta dædaleam artem
 spirans, ambiebat caput, corona
 imposita auri & gemmarum refe-
 rebat splendorem, comas effusas
 & à ventis agitata retro constrin-
 gebat ligamentum ad tibias usq;
 demissum. Labella rosæ instar le-
 viter aperta jamjam emissura vo-
 cem videbantur, & lenis risûs
 amœnitas obversata statim spe-
 ctanti, hilaritate eum perfunde-
 bat. Amabilem vero obtutum,
 oculorum, superciliorum arcus &
 cæteram corporis formam ac pul-
 chritudinem nemo verbis descri-
 bere & ad verum tradere posteris
 queat. At tu Tyndari credita fi-
 lia Helena, per te tota pulcherri-
 ma, Amorum opus, Veneris cura-
 tio, donum naturæ præstantissi-
 mum, præmium victoriæ Græcis
 propositum & Trojanis. Ubi tibi
 Nepenthes & remedium omnem
 luctum longe propellens, quo
 Thoni uxor * te pridem donavit?
 Ubi inexpressibilia philtrea? quæ
 illis usa jam non es perinde ut pri-
 dem? Sed fati opinor necessitate
 Fff 3 πύλας,

* al. ἐπανεκέστο.

** Polydamna Odyss. δ. 222.

πάλα, καὶ νῦν; Ἀλλ' ἵμαι σοι πῆς
 Μοῖρας πέπτωται τῇ ἔ' πρὸς Ἰωπο-
 σέιν ἔρωϊ, μηδ' ἐν εἰκόνι παυσα-
 ῖδ' ἰδὺ ἀνακαίειν ὅτ' ὀρῶντας εἰς ἔρω-
 τας. Ἐῖπον δ' ἂν ὡς καὶ ἀντίποινα
 τῷ τῶ Τροίαν ἀνταλλάσσει περὶ
 πῆς πῆς χετλίως Φρυκτευθεντι
 Φιλότην, εἰ Ἀινειάδα ἔτοι πυ-
 ρὴ σὲ κατεάριναν. Ἀλλ' ὅς κ' εἰς με-
 τὸ χροσμανὲς τῶν ἀνδρῶν Διανοήσαι-
 ὅδ' αὖ π' τοῖσιν καὶ Φθιγγάδ' αὖ, ὅφ'
 ἔ' π' ἀνάνια παυσιχὲ καὶ καλῶν
 κἀλλίστοις ἔργα παντελεῖ ἀφαισμά-
 παρσέμψανται. Εἰπὼν ὃ καὶ τ'
 τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὀβολῶν μετρίων
 πολλὰς δαποδιδόνα καὶ δαποτέμπε-
 ὄναι, καὶ μᾶλλον εἰ προσσυνέχουσι τῇ
 λείᾳ, καὶ προστετήκασι πετιοῖς πανη-
 μέριοι, ἢ καὶ πρὸς ὀρμὴν ἄλογον καὶ
 μαυρόδην, ἔ' μὲν ἀνδρείαν ἔμφρονα
 κατ' αἰδέων ἐνθουσιῶσι, καὶ τῶ
 Ἀρεως σκευὴν πετίθενται, τῆς νίκης
 προσπέντης ἄθλον πάντα τὰ προσόντα
 σφίσιν, αὐτὰς τὰς κερδίζεαι ἀλό-
 χους, ἐξ ὧν πατέρες ἡκηκόεσσαν τέκνων,
 ἔτι ὃ τὸ μέγα χρεῖμα καὶ τοῖς ἄλλοις
 δυσπαράτητον τῶ ψυχρῷ, καὶ ἥς
 ἔνεκα τὰ πάντα περσαστάς εἰν ἀν-
 θρωποι. Ἀλλ' ὡς τί περ παρ' ἀγραμ-
 μάτοις βαρβάρους, καὶ τέλεον ἀναλφα-
 βήτοις ἀνάγνωσις καὶ γνώσις τῶν ἔπι σοι
 ραψωδούντων ἐκείνων * ἐπ' αὖν

fixum tibi est, ut ignis vim subeas,
 nec in imagine cessas spectatori-
 bus faces amoris subjicere. Dice-
 rem redditam talionem, quod
 flammis per vāsanos tui amores
 accensis Troja exusta est, atque ita
 Æneadæ tuam quoque imaginem
 igne consumfere: Sed infana quæ
 in his viris est auri cupido, per quā
 longe pulcherrima usque quaque
 opera prorsus perdidierunt, hoc
 nec cogitare nec dicere patitur.
 Dicam potius quod proprias uxores
 sæpe pro pauculorum obolo-
 rum pretio aliis concedunt & à se
 dimittunt, præcipue si intenti lu-
 cro, talis per totum diem intabe-
 scant, aut immani impetu & fu-
 rioso (neque enim sanam virtu-
 tem dixeris) in se mutuo ruunt,
 Martisque arma induunt, præmii
 in vicem propositis victori quæ-
 cunq; habent, etiam propriis flo-
 renti atate uxoribus è quibus pa-
 tres liberorum audiunt, ipsa etiam
 vita, maximi momenti re, & aliis
 tam pretiosa, pro qua nihil non
 suscipere homines solent. Cate-
 rum apud illiteratas etiam gentes
 & quæ ne alpha quidem & beta-
 norunt aut legere callent, percre-
 buere vers^o Poëtæ quos in Helenā

(scripsit:

Οὐ νέμεσις Τρώας καὶ εὐκνημίδας Ἀχαιῶς
 Τοίη ἀμφὶ γυναίκε πολὺν χρεῖον ἄλγεα πάχυν,
 Αἰνῶς ἀθανάτησι Θεαῖς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 Non erat indignum certe, tot funera Troas
 Tot mala pro tali Danaos tolerasse puella
 Cælicolis simili, forma splendore, Deabus,

* Iliad. γ'. 156.

Δοτέον μοι ἐκείνο τῷ λόγῳ Ἀνέκαιο
 ἐπὶ σήλης νεοειδὲς τὴν ὄψιν γύναιον,
 αὐτὸ τὸ τῆς ἡλικίας ἄγον τὸ χαρίεσ-
 τον, ἐς τὴνίσω τὴν κόμην ἀναδεδεμένον
 ἐπ' αἰμώτερά τῃ μετώπῃ συνεραμ-
 μένην, ἔχ' ὑπεραιωρέμενον, αἶψ' ὥς
 ἀπλὸν εἴη τοῖς ἐς αὐτὸ τὰς χεῖρας ἐκ-
 τείναισι. Τῆς δὲ τῇ μορφάσματι ἢ
 δεξιᾷ χεὶρ μηδενὸς ὑπὸντι ἑρείσματος
 ἀνδρᾷ ἐφιππον αἶψ' ἐνὸς ἱππέως ποδὸς
 ἐπὶ παλάμῃς ἀνείχεν, ὥς ἔδῃ σκύ-
 φον κεράσματι ἕτερι. Ἦν δ' ὁ μὲν
 ἀναβάτης σφειγῶν τὸ σῶμα, φρατρί-
 μενος σώματιτι κημίσῃ τὰ πόδε περιελ-
 λόμενος, πνέων ἀτεχνῶς πόλεμον. Ὁ δὲ
 ἵππῳ αἰνίσῃ τὸ ἔς ὡς πρὸς σάλπιγγα,
 ὑψηλὸς τ' αὐχένα, τὰς ὀφεις δεξι-
 μὸς, καὶ τὸν ἐκ τῇ θυμῷ δρόμον
 προφαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πό-
 δες ἀνεφέροντο αἰετοῖς τὸ πολεμικὸν ἐπι-
 δεκνόντες σάλευμα. Μετὰ δὲ τὸ ἐκασ-
 μα τῇ ἀγγίξῃ τῇ τῶν τετραγῶν ἐῶν
 καμπύλῃ, ὃς ἐπεκέκλυτο τῇ βραχίονι
 αἰματηλάτῃ ἄνδρες ἀνεσήλαντο τῆς δι-
 φρευτικῆς προγράμματα δεξιότητι,
 μονοεχὶ διαπρυσίως τῇ διαδέσει τ' χει-
 ρῶν τοῖς διφρηλάταις παρεγγυόμενοι,
 ὡς χεὶρ προσπελῶντας τῇ νύσῃ μὴ
 ἐφθαί τὰ χαλινὰ, ἀλλ' ἐγκλίπειν
 ἀνασειρασμῷ τὰς ἵππους, καὶ συνεχεῖ
 καὶ σφοδρτέρῳ χῆσθαι τῷ μύσῃ, ὅπως
 περικλάμενοι τῆς νύσσης ἐχόμενα εἴωσι
 τὸν συντρέχοντα ἀντίτεχνον τὴν ἐκ πε-
 πόδῃ ἐλᾶν καὶ ἕστατον ἐρχεσθαι, καὶ ἵπ-
 πους δρομικώτερας ἡνιοχῇ, καὶ τὴν ἀμιλ-
 λήτηριον τέχνην ὁρώτω ἀπαίδευτο. Ὁ
 δὲ λόγῳ καὶ ἄλλο τι προσδέσει τοῖς

Liceat & hoc mihi commemora-
 re. Stabat in columella mulier
 singulari forma, ipsum amœnissi-
 mum florem ætatis referens, quæ
 comas ex utraqve capitis parte
 contortas à tergo religatas habe-
 bat, non adeo in sublimi loco qui-
 dem posita sed ita ut manu exten-
 sa contingi posset. Hujus imagi-
 nis dextra sine ullo fulcri admini-
 culo, ita uti alius vix scyphum vi-
 no plenum, tenebat uno prehen-
 sum equi pede virum equo insi-
 dentem. Eques valido corpore,
 thorace indut⁹ & pedib⁹ ocreat⁹
 bellum continenter spirabat. E-
 qvus aures velut ad tubarum so-
 nitum habebat arrectas, elata cer-
 vice, feroci obtutu & oculis pro-
 dens iram adoremq; procurren-
 di. Pedes peraërem velut bellico
 tumultu concitati efferebantur.
 Post hoc simulacrum proxime
 orientalem metam in Circo, quæ
 vocatur factionis Russatæ, aurigæ
 positi erant in specimen & exem-
 plar dextræ ac peritæ aurigatio-
 nis, qui tantum non clara voce
 monebant aurigantes, & manuum
 gestu docebant, ad metam ubi ac-
 cessissent, nō oportere laxare fer-
 na, sed retractione equos flectere,
 & continenter acriterq; calcaria
 admovere, ut quando circa me-
 tam feruntur, concurrentem æ-
 mulum cogant extra curriculum
 suum procedere, atq; adeo poste-

εἰρημένους, ἔδὲ γὰρ συγγράφασθαι τὰ πάν-
 τα πρῆθετο. Χάρτεν ἔθιεν, καὶ τὴν τέχνην
 μικρὰ τῶν πάντων θαυμασιώτερον βό-
 σις ἦν λιθίνη, καὶ ἐπ' αὐτῆς χαλκήλα-
 τον ζῶον. Παρὰ τοῖστον ἐκ ἀναψώ-
 ρισον βῆν εἰκόνισον, παρ' ὅσον βραχύ-
 κερκον ἦν, μηδὲ βαρῆσαν καθεκὸς
 φάρυγγα, οἷαν οἱ Αἰγύπτιοι βόες τρέ-
 φουσι, μήτε μὴν χηλαῖς ὀπλιζόμενον.
 Συνεῖχε δὲ τὸτο τῆς γένουσι καὶ εἰς
 πνίγμα συνέθλιβε ζῶον ἕτερον, δι' ὅλα
 τῷ σώματι λεπτοῖς διαραιζόμενον ἕτω
 τραχείας, ὡς καὶ ἐν χαλκῷ λυπεῖν
 τὸν ἀπτόμενον. Ἦδετο δὲ τὸ μὲν βα-
 σιλίσκον εἶναι, τὸ δὲ ἀσπίδα τὸ συμ-
 μαρτωτόμενον τέτε τῷ σώματι. Οὐκ
 ὀλίγοις δὲ τὸ μὲν Νειλῷ βῆς, τὸ δὲ
 κροκόδειλόν εἶναι εἰκάζετο. Ἐμοὶ μὲν ἐν
 τῷ μέλῳ τῶν δοξῶν ἀνομοίς, εἰπεῖν
 δὲ τὸ καμὴν τινα πάλιν ἀμφοτέρον τί-
 θεσθαι, καὶ δρᾶν ἐν μέρει καὶ πάσχειν
 κακῶς ὑπ' αἰκλήων ἐκάτερα, ὅλυν-
 νατε καὶ ὀλυσθαι, καὶ κρατεῖν ἐν ταυ-
 τῷ καὶ κρατεῖσθαι, καὶ νικᾶν ἀμφο-
 καὶ ὑπ' αἰκλήων καταπαλαίεσθαι. Τὸ
 μὲν γὰρ ὃ καὶ Φημιζόμενον βασιλίσκον
 διωδύκει ἅπαν ἐκ κεφαλῆς ἕως καὶ αὐ-
 τῶν τῶν ποδῶν τέλει, καὶ κα-
 τιώμενον ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑπὲρ τὸ βα-
 τράχειον χρώμα ἐχλάριζε, τῷ φαρμάκῳ
 διαδραμόντῃ τὴν τῷ ζῷ ζυμψασαν

riorem venire, etiam si concitatis-
 simos ad cursum eqvos habuerit,
 sed aurigandi artis min⁹ sit perit⁹.
 Addam & aliud quoddam, omnia
 enim perscribere in animum mi-
 nime induxi. Spectatu jucundissi-
 ma & præ cæteris ferme omnibus
 maxime admiranda erat basis la-
 pidea, cui animal ex ære imposue-
 rant, & proximum huic qui ab eo
 separari non posset, finxerant bo-
 vem, tum parva cauda bestiam
 nec profundo gutture, qvale in
 bobus Ægyptiis apparet, nec che-
 lis armatam. Hanc faucibus te-
 nebat suffocandamque compri-
 mebat animal aliud, toto corpore
 horridum squamis usque adeo as-
 peris, ut etiam in ære lædere tan-
 gentes posset. Credebatur alte-
 rum esse basiliscus, alterum quod
 in ore ejus compressum hærebat,
 aspis. Non paucis illud bos Ni-
 loticus, hoc Crocodilus esse visum
 fuit. Mihi non curæ est has lites
 opinionum componere, sed mo-
 do referre miram illorum pu-
 gnam, quæ & faciebant invicem
 mala & patiebantur, perdebant
 peribantque, opprimebantur si-
 mul & opprimebant, vincebant
 mutuo & vincebantur. Alterum
 siquidem quod & basiliscum ap-
 pellabant, universum à capite ad
 calcem lacerū erat morfu, totoq;
 corpore fuscum vir⁹ ranae illud co-
 lore magis reddebat lividum, ve-

διαρτίαν, καὶ εἰς θάνατον χρώσαντο. Εἰς γόνυ τοῖνυν συνίζανε, τὸ ὄμμα ἐσβεσσο τῆς ζωτικῆς ἐκκαυρανθείσης δυνάμεως. Μᾶλλον μὲν ἔν ἐδίδα τοῖς ὄρωσι δοξάζειν, ὡς πάλα αὖ ἀνατέτραπτο νεκρωθέν, εἰ μὴ τῶν ποδῶν αἱ βάσεις ὑπῆρδον, καὶ πρὸς εἰσὶν ὑπανέχον ὄρεθιον. Ἦν δὲ καὶ θάταρον ὁμοίως τὸ ταῖς γένυσιν ἐνισχόμενον βραχὺ μὲν τὸ ἔραον ἀσπαῖρον, μέγα δὲ κεχηγὸς τῷ ἀπάγχεσθαι τῇ τῶν γομφίων ξυνοχῇ. καὶ ξυντείνεσθαι μὲν εἴκει καὶ ὀρμῶν περᾶσθαι τῇ τῶν ὀδόντων ἐρκυς διεκδύναι καὶ διεκπεσῆν τῇ χάσματι, ἐκ ἰσχυε δὲ, ὅτι τὰ μετὰ τὰς ὤμους εὐδύς καὶ τῶν ποδῶν τὰς ἐμπροσθίας, καὶ ὅσα τῷ ἔραῳ συνήπλοντο μέρη τῇ σώματι, ἢ τῇ σώματι ξυνείχε διάστασις, καὶ ταῖς γένυσιν ἐνεπείρετο. Καὶ τὰ μὲν ἕτως ἦσαν ὑπ' αἰκλήλων νεκρέμενα, καὶ κοινὴ μὲν ἀμφοῖν ἡ ἀμιλλα, κοινὴ δὲ καὶ ἡ ἄμυνα, ἰσοπαλῆς δὲ ἡ νίκη, σύντροχον δὲ καὶ ὁ θάνατον. Ἐμοὶ δ' ἐπεὶ εἰπεῖν, ὡς τὸ φθίρεσθαι παρ' αἰκλήλων, καὶ σὺν αἰκλήλοις ἀπάγχεσθαι τὴν ἐς θάνατον τὰ τῶν κακῶν κηρεσιφόρα καὶ ἀνδράποισι ὀλέθρια, μὴ μόνον ἐν εἰκόσιν ἐτι διατυπῆσθαι, ἢ καὶ τοῖς ἀλκιμωτέροις τῶν ζώων τὸτο ἐπισυμβαίνειν, ἀλλὰ καὶ παρ' ἔθνεσιν συχνάκις γίνεσθαι, ὅποια τοῖς φαρμάκοις

neno omnes animantis artus pervadente, atq; ferali inficiente colore : In genu itaqve procumbabat, caligantibus oculorum luminibus & vitali vigore marcente. Quin spectantibus injicere poterat opinionem, ac si pridem prostratum & letho datum fuisset, nisi pedum fulcra subnitentia & erecta adhuc constitissent Sed & alterū consimiliter morfu vexabatur, postica parte paululum se jactans, oreq; multum hians, quod dentium compressione suffocaretur. Videbaturqve contendere & summa vi niti ut dentium vallo se eximeret, faucibusque sese subduceret, at neutiquam valuit, siquidem quæ pone humeros, mox & anteriores pedes, & caudæ vicina corporis pars rictu oris constricta tenebantur & maxillis confossa hærebant. Ita hæc mutuo neci data, comūni utriusq; certamine nec min⁹ vindictā, & æquo Martepari victoria, & infsecuta morte utrinq;. Mihi ad hæc in mentem venit annotare, quod non tantū in imaginib⁹ effingitur, aut in robustioribus bestiis hoc accidit ut se mutuo perdant, & mortiferum virus & feralē atqve exitiosum hominibus malum secum è medio auferant, sed id sæpius etiam contingit in gentibus adversus

Ggg

ήμιν

ἡμῖν ἐπιστράτευσεν, φονέοντα καὶ κατ'
ἀπὸ κληῶν ὀκνέμενα δυνάμει Χριστοῦ, τῷ
διασκορπίζοντι ἔθνη τὰ τῶς πολέμους
δέλοντα, καὶ μὴ χαίροντι αἵματι,
ὃς καὶ δίκαιον * ἐπ' ἀσπίδα καὶ βα-
σιλίσκον δέκνυσιν ἐπιβαίνοντα, καὶ λέ-
οντα καταπατέοντα καὶ δράκοντα.

Romanos nos † bellantibus, quæ
occidunt invicem & occiduntur,
Christi potentia, qui gentes belli
cupidas dispergit, nec sanguine
delectatur, sed docet justos ambu-
lare super aspidem & basiliscum, &
conculcare leonem, draconemq;

Alia Nicetæ Choniata scripta.

Θησαυρὸς ὀρθοδόξιας, *Thesaurus Orthodoxæ Fidei, libris XXVII.* in gra-
tiam amici, qui capta à Latinis CPoli solū vertere secum coactus erat,
scripti in exilio, quibus post expositam salutarem doctrinam omne ge-
nus hæresium schismatumq; ad suam usq; ætatem persequitur, & testi-
moniis veterū Ecclesiæ doctorum, vel propriis argumentis confutat.
Hujus operis eximii, in quo *Eutbymii* Zigabeni, quam in præf. laudat,
Panopliæ dogmaticæ multa addidit, *quinque tantum libri primores* editi
exstant *latine* **, interprete *Petro Morello* Turonensi Paris. 1561. 1579.
1610. 8. & cum Orthodoxi cujusdam (ut in inscriptione appellatur)
notis & indice Genev. 1529. 8. & sine illis in Bibliothecis Patrum
editionis Colon. 1618. T. XII. & Lugd. T. XXV. pag. 54. *Fragmen-
tum ex libro XX.* de ordine observando ab iis qui à *Saracenicis* supersti-
tione ad Christianam fidem transeunt, latine occurrit in Bibliothe-
cis Patrum Paris. 1575. & aliis infecutis editionibus; Græce & Lati-
ne in Auctarii Ducæani Tomo II. Paris. 1624. & in Bibl. Patrum
Paris. 1654. Tomo XII. & omisso Nicetæ nomine in *Saracenicis* Frid.
Sylburgii, Heidelb. 1595. 8. pag. 74-91. Totum opus Græce
exstat MS. non uno in loco, & propter molem hactenus lucem
quam meret haud vidit, quoniam duo volumina in folio facile com-
pleret. Petrus quidem Morellus, qui libros quinque à se versos edi-
dit, & totum opus in lucem proferre voluit, existimavit Codicem
Græcum quo usus est scriptum fuisse manu ipsius Nicetæ. Ita enim in
præf. ad Joannem à Sancto Andrea, Carcassonenſis Ecclesiæ Decanum
qui Codicem illum ære suo redemerat, & interpretandum tradiderat
Morel.

† Solenne est Byzantinis scriptoribus Romanos se appellare, quia CPolitani Impera-
tores pars Romani Imperii, & diu sola superstes, & CPolis nova Roma.

* Psal. XCI. 13.

** Græce loca quædam affert Allatius contra Hottinger.

p. 197. & de purgatorio p. 696. seq. &c.

Morello : Cujus beneficii nomine bona posteritas tibi gratias immortales habebit, ubi resciverit vetustissimum Thesauri Orthodoxia beati Niceti Choniata exemplar, ut quod à Niceta ipso descriptum sit, post auctoris mortem ad Michaëlem Choniatem Atheniensem Praesulem, velut hereditario jure transiisse, quo item mortuo in manus Theodori Scutariotæ, Levitæ Cyziceni venisse, Cyzicoque à Turcis vastata, in frequentissima illa καλίστην ἀγιογεῖτων monasteria, quæ sunt in Atho monte, deportatum : atque inde tandem Lutetiam advectum, venaleque à Græco quodam expositum, nullos aut paucos admodum emtores nactum (propter deformitatem nimirum, ut Æsopum illum fabulatorem olim) præter unum Joannem à Sanctæ Andrea, cujus è Bibliotheca boni auctores hodie, præsertim Græci non aliter exire possunt, atque ex equo Trojano boni milites, & ex Isocratæ schola oratores exiisse feruntur. - Mox se index quoque aperit, seu elenchus quo summa librorum thesauri capita notantur, à Niceta ipso & compositus & scriptus, quemadmodum & libri omnes hujus operis, exceptis duobus ultimis qui à Theodoro Scutariota scripti sunt, qui Monodiam quoque Michaëlis scripsisse videtur. Theodori αὐτοῦ γραφὸν ex appendice ad indicem libri XXV. colligo. Varia alia opuscula, (ut Alexii, Michaëlis & Josephi CPolitanorum Patriarcharum : Eustathii & Germani Nicenorum Praesulum, Eustathii Romani *ἐπὶ τοῦ ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφάς*, Alexii Comneni Imp. χρυσόβουλῳ sive aurea bulla, & Sacerdotis cujusdam ad Eliam Cretensem *ἐπὶ προσκομιδῆς*) quibus exemplar velut *μυροθήκιον* quoddam refertum est, quis scripserit, nulla conjectura possum assequi. Idem de Philosophico quodam *ἐπὶ τῆς τῶν ψυχῶν εἰσπράξεως*, & Ecclesiastico de Armeniorum hæresi commentario, idem etiam de appendice illa sentio, quæ libro secundo adhaeret, cum tamen ad vigesimum quintum pertineat, ut ex verbis pauculis Scutariotæ Indici Nicetæ additis videre est, qui appendicem illam quæ antea desiderabatur, in fine XXV. libri, alicubi repertam se attexuisse affirmat.

Alter Codex hujus Thesauri Græcus servatur in Bibl. Bodlejana inter libros Tho. Roe, XXII. ex quo Nicetæ Ponopliam MS. laudavit pridem Montacutius pag. 346. Apparatus ad Origines Ecclesiasticas, & quem egregium ac Nicetæ ætatem fere æquantem MS. Codicem vocat Jo. Ernestus Grabe notis ad S. Irenæum pag. 70. Hunc ipsum innuit Caveus, ubi libros Thesauri Nicetæ pulcherrime descriptos in Bibliotheca Bodlejana vidisse se testatur. De eodem Codice vide sis laudatum mihi supra Wolfium in notis ad Casauboniana p. 252. & in erudita de Bogomilis commentatione pag. 2.

In Catalogo MSS. Angliæ inter Codices Bodlejanos p. 150. n. 2877. memoratur *Choniata thesaurus Græce*, non idem cum eo quem Petrus Morellus latine edidit, sed multo strictior. Hic est qvi in Casaubonianis pag. 45. traditur recens sed eleganter in maxima & crassissima papyro exaratus, fuisseque olim Cardinalis Poli.

Nicetam contra Hæreses, MS. in Bibl. Bavarica, memorat Gretserus notis ad Orationem Germani Patriarchæ T. 2. de Cruce pag. 594. afferens locum tex tomo XIX. qvi est adversus Bogomilos. Locus ille integrior exstat apud Montfauconum pag. 333. Palæographiæ & Wolfium de Bogomilis pag. 46. Sed Nicetæ opus Græce exstat etiam Florentiæ in Bibl. Medicea pluteo IX. num. 24.

Ex libro nono Fragmentum MS. servatur in Bibl. Vindobonensi, Cod. Philosoph. XIV. vide Nesselium parte 4. p. 12.

Denique Clariss. Vir Bernhardus Montfauconus in Palæographia Græca p. 326. laudat Codicem bombycinum Stephani Baluzii, in qvo Panoplia Dogmatica Nicetæ, à librario sæculi XIV. exarata. Addit eum fuisse cujusdam Theodori Scutariotæ Levitæ, idque initio voluminis notari: sed nota illa ex antiquiore Codice descripta videtur, qualis paulo ante Petri Morelli verbis à me memoratus fuit. Porro argumenta librorum thesauri Nicetæ, qvoniā majorem partem opus lucem necdum vidit, ab eodem Montfaucono edita subjicere juvat:

Τόμ. ① πρῶτ. ①.

Tomus primus.

Ἐν τῷ πρῶτῳ τῷ μὲν τὸ πρῶτον.
ἐπεὶ περὶ Ἀδάμ καὶ πινὼν ὄψων
ἀνδρῶν ὁρόντων πρὸς εἰκονουργίας.
περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μυστηρίων. περὶ
Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, καὶ ἐπὶ
ῥων φιλοσόφων καὶ τῶν δοξῶν αὐτῶν.
περὶ τῶν θεσφάτων σοφιστικῶν. περὶ οὐρα-
νοῦ καὶ γῆς. τῆς ζωολογικῆς κύκλου.
τῶν ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν ἀστέρων.
περὶ κομητῶν, ἰερῶν, πάχυνου,
παρηλίων, τῶν σεισμῶν, τῶν ἀνέ-
μων, καὶ τῶν πενήτων. καὶ ἐκπο-
τε περὶ Ἰουδαϊσμοῦ, περὶ τῶν χριστιανῶν

In primo Libro proœmium. Deinde de Adamo, & de quibusdam antiquis viris qvi simulationem adinvenierunt. De mysteriis Græcorum. De Pythagora & Platone, deque aliis Philosophis, ac de eorum opinionibus. De quatuor elementis. De cælo & terra. De circulo Zodiaci. De stellis fixis & de errantibus. De cometis. De iride, de pruina, de Pareliis, de terræ motibus, de ventis, de Presteribus. Deinde

δαμὰ

δαμάλεων τῶ Ἱεροβοάμ. περὶ Σαμα-
ρειτῶν. περὶ Εσσηνῶν καὶ ἄλλων πι-
νῶν αἵρεσιπαρχῶν· περὶ Σαδδουκαίων,
Γραμματείων, Φαρισαίων, ἡμερο-
βαπτιστῶν, καὶ Ἡρωδιανῶν.

Τόμ. δευτέρ.

Ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ, περὶ τῆς ἀγίας
τριάδος Διὰφορῶν αἱ χρήσεις. ἔπειτα,
περὶ ἀγγέλων. περὶ ἀνθρώπων. Διὰ-
φοροὶ δοῦναι περὶ τοῦ καὶ ψυχῆς. καὶ
ἐκποτε περὶ δρετῶν.

Τόμ. τρίτ.

Περὶ Φωνῶν πρῶτων, δηλουσῶν
τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν τῆς υἱοῦ τῆς
Θεοῦ, τὸ διὰ σωροῦ πάθῃ, καὶ
τὴν ἀνάστασιν. περὶ τῆς συλλήψεως καὶ
τῶν δύο φύσεων τῆς χριστοῦ. περὶ ἐνυ-
πστάτων, περὶ ὁμοουσιῶν, περὶ ὁμοϋ-
πστάτων, περὶ ὑποστατικῆς ἐνώσεως
καὶ Διὰφορᾶς. περὶ πρῶτων. περὶ
φύσεως. περὶ φθαρῆς. περὶ
φθαρτῆ καὶ ἀφθάρτου. ἐκποτε, χρή-
σεις τῶν ἀγίων περὶ τῆς ἐκείνου
οἰκονομίας. περὶ τῆς τροπῆς τῆς ἀν-
τιδόσεως. περὶ τῆς ὅτι πᾶσα ἡ θεία
φύσις ἐν μιᾷ τῇ ἐαυτῆς ὑποστά-
σεων ἡρώτη τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει,
καὶ οὐ μέρ. μέρος καὶ ἕτερα διά-
φορα κατεξῆς περὶ τῆς ἐνανθρωπή-
σεως τῆς υἱοῦ τῆς Θεοῦ.

autem de Judaismo. De buculis
aureis Jeroboami. De Samari-
tanis. De Essenis, & aliis qui-
busdam hæresiarchis. De Sadu-
cæis, de Scribis, Phariseis, Heme-
robaptistis, Herodianis,

Tomus secundus.

In secundo Tomo, de sancta
Trinitate, variorum loca. Dein-
de de Angelis. De hominibus. Di-
versæ sententiæ de intellectu &
anima. Postea de virtutibus,

Tomus tertius,

De vocibus Prophetarum, Fi-
lii Dei in carne adventum decla-
rantibus, necnon crucis Passio-
nem & Resurrectionem, De Con-
ceptione & duab⁹ naturis Christi.
De Enhypostatis, de Consubstan-
tialibus, de Homohypostatis, aut
simul hypostatis, de hypostatica
unione & differentia. De Perso-
nis. De natura. De corrupti-
one: de corruptibili & incorru-
ptibili. Postea loca Sanctorum
de œconomia in carne, sive de In-
carnatione. De * Modo retribu-
tionis. Quod tota natura divina
in una ex suis hypostasibus unita
sit humanæ naturæ, non autem
pars parti: & alia varia post hæc
de Incarnatione Filii Dei.

* id est, de ratione communicationis idiomatum.

Τόμος τέταρτος,

Ἐν τούτῳ κείνῃ παῖσι αἱ παλαιαὶ αἵρεσεις αἱ ἀναφανέσκει μέλει τῇ Ἀρείᾳ αἵρεσιν. ἐγράφη καὶ πρώτη ἡ τῷ Σίμωνι αἵρεσις καὶ ἡ ἐπ' αὐτὴν ἀντήρσις. δεύτερα ἡ τῶν Νικολαϊτῶν. τρίτη ἡ τῶν Καρποκρατιανῶν. τέταρτη ἡ τῷ Βαλεντίνῳ. πέμπτη ἡ τῷ Πτολεμαίῳ, ἕκτη ἡ τῷ Μάρκου. ἑβδόμη ἡ τῷ Ασποδρέων. ὄγδοη ἡ τῷ Κολοβάδῃ. ἐνάτη ἡ τῷ Οφίτῳ. δέκατη ἡ τῷ Προδίκῳ. ἑνδεκάτη ἡ τῷ Κάινῳ. δωδεκάτη ἡ τῶν Σηθιανῶν. Τρισκαιδεκάτη ἡ τῶν Ἀρχοντικῶν. Πεντακαιδεκάτη ἡ τῷ Κέρδων. καὶ Μαρκίῳ. ἑξακαιδεκάτη ἡ τῷ Λουκιανῷ. ἑξακαιδεκάτη ἡ τῷ Ἀπελλῇ. ἑπτακαιδεκάτη ἡ τῶν Σεβερικῶν. ὀκτωκαιδεκάτη ἡ τῷ Ταπιανῷ. ἑνεακαιδεκάτη ἡ τῶν Εὐκρατιτῶν. εἰκοσὴ ἡ τῷ Μοντανισμῷ. εἰκοσὴ πρώτη ἡ τῷ Κυπριανῷ καὶ Πελοκλιανῷ, καὶ Πεπουλιτῶν, καὶ Ἀρποτυριτῶν. εἰκοσὴ δεύτερα ἡ τῷ Πτολεμαίῳ καὶ δεκατῶν. εἰκοσὴ τρίτη ἡ τῷ Λεγορέων Ἀλόγων. εἰκοσὴ τέταρτη ἡ τῷ Ἀδαμιανῷ. εἰκοσὴ πέμπτη ἡ τῷ Σαμιναίῳ καὶ Βλεσσέων. εἰκοσὴ ἕκτη ἡ τῷ Θεοδοσιανῷ. εἰκοσὴ ἑβδόμη ἡ τῷ Νοτίῳ καὶ τῷ Ναυάτῳ. εἰκοσὴ ὄγδοη ἡ τῷ Σαβελλίῳ. εἰκοσὴ ἐνάτη ἡ τῷ Μαρκελλῷ. τριακοσὴ ἡ τῶν Οὐαλησιῶν. τετρακοσὴ πρώτη ἡ τῷ Ωριγῆνι,

Tomus quartus,

In hoc habentur omnes veteres hæreses, quæ usque ad Arii hæresin emerferunt. Prima vero Simonis hæresis describitur, cum ejus refutatione. Secunda, Nicolaitarum. Tertia, Carpocratianorum. Quarta, Valentini. Quinta, Ptolemæi. Sexta Marci. Septima, Ascodrugorum. Octava, Colorbasi. Nona, Ophitarum. Decima, Prodicti. Undecima, Cajanorum. Duodecima, Sethianorum. Decima-tertia, Archonticorum. Decima-quarta, Cerdonis & Marcionis. Decima-quinta Luciani. Decima-sexta, Apellis. Decima-septima, Severianorum. Decima-octava, Tatiani. Decima-nona, Encratitarum. Vigesima, Montanistarum. Vigesima-prima, Quintilianistarum, Priscillianistarum, Pepuzitarum & Artotyritarum. Vigesima-seconda, Tesserescædecatitarum, sive Quartadecimanorum. Vigesima-tertia, Alogorum, ut vocant. Vigesima-quarta, Adami-anorum. Vigesima-quinta, Sampsaorum & Elcesæorum. Vigesima-sexta, Theodotianorum. Vigesima-septima, Noëti & Novati, Vigesima-octava, Sabellii, Vigesima-nona Marcelli. Trigesima, Valesianorum, sive Valentianorum, Trigesima-prima, Origenis,

ἐν ἡ καὶ περὶ ψυχῆς πνα, καὶ ἐξή-
γησις ἔ' ἀπορήτου ὁ Φηλιν, ἐκάστου
τ' ἔργον ὁποῖόν ὄσι, τ' πῶρ δοκιμάσει.
τρεακοσὴ δόπειρα ἡ Παύλου ἔ' Σα-
μοσατίως. τρεακοσὴ τρίτη ἡ τῶν Μα-
νιχαίων καὶ Κουβρίκων. τρεακοσὴ
τετάρτη ἡ τ' Ιερακιδῶν. Τρεακοσὴ πέμ-
πη ἡ τ' Κολλυριδιανῶν. τρεακοσὴ ἑκ-
τη ἡ τ' Μασσαλιανῶν, ἡ τ' Εὐχιδῶν,
ἐν ἡ καὶ ἀπαρίθμησις τῶν ἀσεβῶν
δογμάτων τ' αὐτῆς αἰρέσεως. τρεα-
κοσὴ ἑβδόμη ἡ τῶν Κηρυτταίων.
τρεακοσὴ ὀγδόη ἡ τῶν Ικετιῶν ** (Ικε-
τικῶν.) τρεακοσὴ ἐνάτη ἡ τ' γνω-
σιμάχων. τεσσαρεακοσὴ ἡ τ' Θιηπ-
ψυχιδῶν. τεσσαρεακοσὴ πρώτη ἡ τ'
Χρυσολυνῶν. τεσσαρεακοσὴ δεύτερα ἡ
τ' Ἐθνοφρόνων. τεσσαρεακοσὴ τρίτη ἡ
τῶν παρερμυλωνῶν. καὶ τεσσαρεακο-
σὴ τετάρτη ἡ τῶν Μελετιανῶν.

Τόμος πέμπτος.

Ἐν τῷ τοιούτῳ πρώτον περὶ ἔ'
Ἀρεῖα ὅθεν ὠρμηται, καὶ περὶ τῆς
ἡλικίας καὶ τῆς ἡθους αὐτῆς, καὶ τῶν
ἀσεβῶν δογμάτων, καὶ τῆς ἐν Νι-
καίᾳ δι' αὐτὴν συστάσεως συνόδου, καὶ
τῆς κατατροφῆς αὐτῆς. ἐν ταυτῷ ἡ
καὶ μνεία τῆς ἐν Αἰμιλίᾳ ὕμο-
δους συνόδου, ὡσαύτως καὶ τῆς ἐν
Σελουκείᾳ τῆς Ιουδαίας. ἔκτοτε πρὸς
ταῦτα ἡμετέροις ἀντίθεσις. ἐκ δὲ

ubi quædam de anima, & enar-
ratio dicti hujusmodi: * *Cujusque
opus quale sit, ignis probabit.* Trigesi-
ma-secunda, Pauli Samosatani.
Trigesima tertia, Manichæorum
& Cubricorum. Trigesima-quar-
ta, Hieracitarum. Trigesima-
quinta, Collyridianorum. Trige-
sima-sexta, Massalianorum, sive
Euchitarum: ubi enumeratio im-
piorum dogmatum ejusdem hæ-
resis. Trigesima-septima, Cerin-
thianorum. Trigesima-octava,
Iceticorum. Trigesima-nona,
Gnosimachorum. Quadragesi-
ma, Thnetopsychitarum. Qua-
dragesima-prima, Chrystolyto-
rum. Quadragesima-secunda,
Ethnophronorum, sive eorum
qui cum Ethnicis sentiunt. Qua-
dragesima-tertia, Parermeneuta-
rum, sive eorum, qui prave Scri-
pturas interpretantur. Quadra-
gesima-quarta, Meletianorum.

Tomus quintus.

In hoc Tomo, primum de Ario,
unde prodierit, de statura & mori-
bus ejus, de impiis ejusdem do-
gmatibus: de synodo, quæ illius
causa Nicææ habita est; de sub-
versione & damnatione ejus: at-
que ibidem memoria synodi Ari-
minensis; similiterque de synodo
Seleuciæ celebrata. Deinde refu-
tatio ejus à nobis adornata. Postea

πύ-

* 1. Corinth. III. 13.

** Confer Damascen. c. 87. de hæres. é Philone de Therapeytis.

τοῦτον διήγησις τῶν κτ' Ἀέπιον, καὶ τὸν Εὐνόμιον. καὶ ἐφεξῆς κεφάλαια δι' ὧν πειρᾶται δεῖξαι τὸν υἱὸν ὑπεραγῆν τῷ πατρὶ καὶ κτίσμα. καὶ μετὰ ταῦτα ἴσους πένες τῷ Ἀεπίῳ καὶ τῷ Εὐνομίῳ ἀντιπαραστήσει, καὶ ἀναπροσποῖ τούτων συγγραφεῖσιν ὡς οὐκ ἡμᾶν. καὶ μὲν ταῦτα αἱ χεῖρες τῶν ἁγίων.

Τόμ. ⑥ ἐκτ. ⑥.

Περὶ Μακεδονίᾳ τῷ πνευματομάχῳ. ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ τόμῳ μινεία πάλιν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῶν συμφρόνων αὐτῷ, καὶ τῶν δύο Εὐσεβίων τῷ τε τῆς Νικομηδείας καὶ τῷ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ τῆς Καισαρείας, τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Παύλῳ τῷ ὁμολογητῇ. περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου. περὶ τῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποκαταστάσεως τῷ Μακεδονίῳ, καὶ τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημιῶν αὐτῷ, ἐξαρέτως. ὃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ κατεξῆς διήγησις, ὅπως συνέβη ἡ δεύτερα συνόδος, καὶ περὶ τῶν κυροθέντων ὡς οὐκ αὐτῆς. καὶ τῆς ὡσαυτεπείσεως τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ τῆς ἐπὶ τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χεῖρες τῶν ἁγίων αἱ περὶ τῷ ὁμολογίῳ εἶναι τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ, ἐκφωνηθεῖσαι.

Τόμ. ⑦ ἑβδομ. ⑦.

Περὶ τῷ βίῳ καὶ τῶν ἀντιθέσεων τῷ Ἀπολιναρίου, καὶ τῶν ἀνατρεπόντων

enarratio de rebus Aëtii & Eunomii. Deinceps capita, quibus (Eunomius) probare nititur, Filium post Patrem ortum & creaturam esse. Sub hæc propositiones quædam hæreticæ Aëtii & Eunomii, earumque refutationes à nobis conscriptæ: & postea loca Sanctorum Patrum.

Tomus sextus.

De Macedonio Pneumatomacho, sive Spiritus sancti hoste. In hoc item Tomo iterum memoratur Arius & ejus asseclæ: tum duo Eusebii, Nicomediensis videlicet & is, qui in Cæsarea Palæstinæ: de S. Athanasio: de S. Paulo Confessore. De synodo Sardicensi. De restitutione Macedonii in thronum Constantinopolitanum, & de ejus in sanctam Trinitatem blasphemis dictis, maximeque in sanctum Spiritum. Deinde autem enarratio, quomodo secunda Synodus congregata fuerit, & de definitionibus ac decretis ejusdem: de abdicatione throni Constantinopolitani per sanctum Gregorium Theologum. Demum loca sanctorum Patrum, quod pari honore adficiendus sit Spiritus sanctus, ac Pater & Filius.

Tomus septimus.

De vita & hæresibus Apollinarii: & sanctorum Deiferorumque

αὐτὰς ῥημάτων τῶν ἀγίων καὶ θεοφό-
ρων ἡμῶν πατέρων.

Τόμ. οὐδο.

Περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἀρεστῆς Νεσ-
τίου, καὶ τῆς θεοπλοκῆς ῥημάτων τοῦ ἀγίω-
τάτου Πάπᾳ Αλεξανδρείας Κυρίλλου,
τῶν ἀνατρεπτικῶν τῆς τοιαύτης ἀρεστῆς.

Τόμ. ἑννατ.

Διήγησις τῶν καὶ τὸν Εὐτυχὴ καὶ
τῆς αὐτῆς ἀρεστῆς. καὶ ὅροι τῆς καὶ
τῆς πίστεως Εὐτυχῆς συγκροτηθείσης
ἀγίας πατρὸς πωδίου. εἶπε πρὸς
τῶν ἀντιλαμβανομένων τῶν Διοσκόρου,
ὅς πατριάρχης ἡ Αλεξανδρείας,
συγκατηρέθη ἡ τῶν Εὐτυχῆς ὡς ὁμι-
λῶν, περὶ τῶν ἀρεστῶν, * εἰς αὐ-
τοὺς διηγήσων, Διαικρινόμενους ἐ-
αυτοὺς ὀνομάσωντες. ἐν ταύτῃ ἡ τῇ
διήγησις, καὶ περὶ τῶν λεγομένων
ἀκεφάλων πνᾶ, καὶ μνεία Ἰωάννου
γραμματικοῦ τοῦ λεγομένου φιλοπνῆ.
καὶ ἔκτοτε πρὸς βλήματι πνᾶ τῶν Μο-
νοφυσιτῶν, καὶ πρὸς ταῦτα ἀντίρρη-
σις μία. καὶ ἐφεξῆς ἡ ὑπερβολὴ τῆς
Λέοντος τῆς ἀγιωτάτου Πάπᾳ Ρώ-
μης, ἡ πεμφθεῖσα πρὸς τὴν πατρί-
ν τῶν Συνοδῶν.

Τόμ. δέκατ.

Περὶ τῆς πέμπτῆς συνόδου, ἥτις τῇ
πατρὶν τῶν συνόδων ἐκύρωσε καὶ ἐκράτωσε,
συγκροτηθεῖσαι ὑπὸ τῆ βασιλείας Ἰουστι-
νιανῶ.

* pro ἕως ἀν.

Libri sti Pars Altera.

Patrum dicta, quibus illæ confu-
tantur & evertuntur

Tomus octavus.

De vita & hæresi Nestorii: de-
que dictis divinis, quibus sanctis-
simus Papa Alexandriae Cyrillus,
hujusmodi hæresim evertit.

Tomus nonus.

Enarratio de rebus Eutychis &
de hæresi ejus: ac decretum quar-
tæ sanctæ Synodi contra eundem
Eutychen. Postea de iis, qui Di-
oscoro Patriarchæ Alexandrino
patocinabantur, qui cum Euty-
che, utpote earundem hæresium
assertor, condemnatus est, donec
ii etiam divisi sunt, sese Diacrino-
menos, id est segregatos, appel-
lantes. In hac vero narratione
quædam de iis, qui Acephali voca-
bantur, & mentio Joannis Gram-
matici, qui Philoponus appella-
batur. Postea vero Problemata
quædam Monophysitarum: & ad
hæc Antirrheticus unus. Demum
Epistola Leonis sanctissimi Papæ
Romani, ad quartam Synodum
missa.

Tomus decimus.

De quinta Synodo, quæ quar-
tam Synodum confirmavit & as-
seruit, quæque imperante Justini-
ano.

H h h

καιου. ἐν δὲ τῇ διηγήσει τῇ παύ-
της συνόδου, καὶ τὸ ὅπως συνεκρο-
τήθη, ἐμφέρεται ἡ ἀρετὴ τῶν μο-
νοφυσιτῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ τῶν
Νεστοριανῶν. ἔκτοτε ψήφου Ἐπιφα-
νίς πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ τῆς ἐκδημοῦσης συνόδου καὶ Σε-
βήρου καὶ Ζωόρου καὶ Πέτρου τῶν
Μονοφυσιτῶν. ἐπεὶ ψήφου Μῶν-
α πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κα-
τὰ τῶν αὐτῶν. Ἀναθεματισμοὶ Ἀν-
θίμου μητροπολίτου Τραπεζουῦτος
Μονοφυσίτου ὄντος. ἐπεὶ ψήφου ἔ-
αὐτὸ πατριάρχου καταιρετικὴ ἔ-
Ανθίμου. Ἐκτοτε Διάκρισις Ἰουστινιανῆς
Βασιλέως καὶ Ἀνθίμου, Σεβήρου,
Πέτρου, καὶ Ζωόρου. Ἐπιστολὴ Ἰω-
αίνης Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ὑπὸ αὐ-
τὸν Ἐπισκόπων δεχομένων κατὰ
Σεβήρου ψηφισθέντα. καὶ μετὰ πᾶ-
ν χρησεις Διάφοροι τῶν ἁγίων, καὶ
τῶν Μονοφυσιτῶν.

Τόμος ἐνδέκατος καὶ Τριθι-
τῶν.

Τόμος δωδέκατος κατὰ τῶν Ἀφ-
θαρτοδοκῶν.

Τόμος τρισκαδέκατος κατὰ Θεο-
παχῶν.

Τόμος ιδ'. κατὰ τῶν Ἀγνοητῶν,
ἐν ᾧ μετὰ τὰς χρήσεις τῶν ἁγίων,
καὶ ἄλλα πινὰ εἰς ἀναίρεσιν τῆς τοι-
αύτης ἀρέσεως ἐκ νέου προσετέθηται
παρ' ἡμῶν.

coacta est. In narratione autem
de illa Synodo, & quomodo col-
lecta fuerit, inseritur hæresis Mo-
nophysitarum, atque etiam ex
parte Nestorianorum. Deinceps
decretum Epiphaniæ Patriarchæ
Constantinopolitani, & Synodi
ibidem congregatæ contra Seve-
rum, Zooram & Petrum Mono-
physitas. Alterum decretum Me-
na Patriarchæ Constantinopoli-
tani contra eosdem. Anathema-
tismi Anthimi Metropolitæ Tra-
pezuntini, qui Monophysita erat.
Alterum decretum ejusdem Pa-
triarchæ, quo damnabatur Anthi-
mus: post hæc constitutio Justini-
ani Imperatoris contra Anthi-
mum, Severum, Petrum, & Zoo-
ram, Epistola Joannis Jerosolymi-
tani & Episcoporum, qui sub ipso
erant, quæ decreta contra Seve-
rum recipiuntur. Demum loca
varia sanctorum Patrum contra
Monophysitas.

Tomus undecimus contra Tri-
theitas.

Tomus duodecimus contra
Aphthartodocetas.

Tomus decimus-tertius contra
Theopaschitas.

Tomus decimus-quartus con-
tra Agnoitas: ubi post loca sancto-
rum Patrum, alia quædam ad hu-
jusmodi hæresim subvertendam
a nobis insuper adjiciuntur.

Τόμος

Τόμ. 16. περί τῆς ἑκτῆς συνόδου, ἥτις συνέστη ὑπὸ τῆ βασιλείας Κωνσταντίνου ὁ Πατριάρχου εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσεως.

Τόμ. 17. περί τῆ τῶν εἰκονομάχων αἵρεσεως.

Τόμ. 18. περί τῆς αἵρεσεως τῶν Ἀρμενίων, ἥτις τοῖς Μονοφυσίταις συνάπτεται ἐν αὐτῇ δὲ καὶ παροίμιον ἡμέτερον, καὶ πινὲς λύσεις πρὸς ἀντιθέσεις τῶν Ἀρμενίων. ἔκτοτε γράμμα τῆ βασιλέως κύρου Μαννὴλ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἀρμενίας. Διάλεξις πρὸς τὸ αὐτὸν καθολικὸν * Θεωριανὸν τινὲς ἐξαποστάλου τῆ αὐτῆς βασιλέως εἰς Ἀρμενίαν στέλλεντος. ἔπειτα χρήσεις Διαφορῶν αἰνίων κατὰ τῆς αὐτῆς αἵρεσεως, εἴτα συλλογιστικὰ τινὰ κεφάλαια καὶ τῆ αὐτῆς αἵρεσεως συλλεγόμενα παρ' ἡμῶν.

Τόμ. 19. καὶ τῶν Παυλικιανῶν.

Τῆς αἰγίς βασιλείας καὶ τῆς αἰγίς Γρηγορίου Νύσσης, περὶ τῆς βαπτίσματος.

Τῆς αὐτῆς Νύσσης περὶ τῆς μεταλήψεως τῆς δεσπολικῆς σωματικῆς καὶ αἱματικῆς.

Τόμ. 20. καὶ Βογομίλων.

Tomus decimus-quintus, de sexta Synodo, Quæ congregata fuit imperante Constantino Pogonato, ad destruendam hæresim Monothelitarum.

Tomus decimus-sexthus, de Iconomachorum hæresi.

Tomo decimus-septimus, de hæresi Armenorum, quæ Monophysitis conjungitur. Ibi est proœmium nostrum, & quædam solutiones ad objecta Armenorum. Deinde rescriptum Imperatoris Domini Manuelis ad Catholicum Armeniæ, Dialogus Theoriani cujusdam Legati ejusdem Imperatoris, in Armeniam missi, cum eodem Catholico. Postea autem loca variorum Sanctorum contra eamdem hæresim. Denique capita quædam syllogistica a nobis collecta contra eam ipsam hæresim.

Tomus decimus octavus, contra Paulicianos.

Sancti Basilii & sancti Gregorii Nysseni de Baptismate.

Ejusdem Gregorii Nysseni, de participatione Dominici Corporis & Sanguinis.

Tomus decimus nonus, contra Bogomilos.

H h h 2

Τόμ. 2

* De hoc dictum supra p. 393.

Θεωριανὸς.

Τόμ^ο κ'. περὶ τῆς θρησκείας
τῶν Αραβικῶν, καὶ τῆς πίξεως †
τῆς μοναχικῆς ὅτι τῆς ὁπιστρέφουσιν ἐν
τῶν Σαρράκηνων εἰς τὴν καθαρὰν καὶ
ἀμάρτητον πίστιν ἡμῶν.

Τόμ^ο κα. περὶ τῆς Πνεύματος
κατὰ Λατίνων, ἐν ᾧ καὶ χρήσεις
ἀποφῶροι.

Τόμ^ο κβ'. περὶ τῶν ἀζύμων.

Τόμ^ο κγ'. ἐν ᾧ συνόψις τῶν
πληθέντων δογμάτων ὅτι τῆς βα-
σιλείας κυροῦ Ἀλεξίου τῆς Κομνη-
νίδος.

Τόμ^ο κδ'. περὶ τῆς δόγματ^ο
τῆς, * αὐτὸς ὁ προσφέρων καὶ προσ-
φερόμενος, λαληθέντων ἐπὶ τῆς
βασιλείας κυρῶς Μανουὴλ τῆς Κομνη-
νίδος.

Τόμ^ο κε'. περὶ τῆς δόγματ^ο τῆς,
ὁ πατήρ με μείζων με εἶναι, ἀνα-
φύεντων ὅτι τῆς αὐτῆς βασιλείας.
Ζήτησις τῆς λέγουσιν συγγραφῆς ἐν-
δύς μὴ τῆς κέρωσιν τῆς τοιούτης
δόγματ^ο ὡς τισι λέγουσιν ἐν ᾧ
ὡς μὴ ἐπὶ τῆς ὑπεσχομένης ἐν ᾧ
ἡ συγγραφὴ χρήσεις χεδὸν πάν-
των τῶν ἀγίων ἐμφέροντα. περὶ δὲ

Tomus vigesimus, de cultu A-
garenorum, & de constitutione
circa Saracenos, qui ad puram &
immaculatam fidem nostram
convertuntur.

Tomus vigesimus-primus, de
Spiritu contra Latinos: ubi loca
multa adferuntur.

Tomus vigesimus-secundus, de
Azymis.

Tomus Vigesimus-tertius, in
quo synopsis dogmatum, quæ sub
Imperatore Alexio Comneno mo-
ta & exorta sunt.

Tomus vigesimus-quartus, de
illo dogmate, Tu es offerens & obla-
tus, * quod sub Imperatore Do-
mno Manuele Comneno prola-
tum est.

Tomus vigesimus-quintus, de
dogmate illo, Pater meus major
me est, ** quod sub eodem Im-
peratore exortum est. Quare
ipsum tractatum statim post
hujus dogmatis confirmationem,
quam quidam dicebant, non o-
mnino placere: in quo tractatu fe-
re omnium Sanctorum loca affe-

† Hanc posteriorem partem editam Græce & Latine, jam supra pag. 418. observavi.
Sed præterea Clariss. Caveus notat in Codice Colbertino 4753. extare MS. τὰ
ὑπὸ τῆς Μωάμεδ νομοθετηθέντα ἐκ τῆς αὐτῆς βίβλος, καλεμένης Κορὰν, καὶ
χωνεῖα τὰ ἀντιρρήσεις, quod distinctum opus ab hoc thesauro Nicetæ parte
existimat.

* Confer Jo. Cinnami Hist. lib. IV. cap. 16. & Nicetam in Manuele Comneno VII. s.
pag. 137.

** De hac controversia per Demetrium Lampenum mota vide Cinnamum lib. VI. Hist.
pag. 147. Nicetam in Manuele Comneno lib. VII. cap. 5.

τὸ πλῆθος καὶ συλλογιστικά τινα κε-
φαλαία, περὶ τῆ μὴ δεῖν τὴ χρεῖσθαι
τὴν μίαν ὑπόστασιν, καὶ πὺν ἓνα κύ-
ριον καὶ υἱὸν τῆ θεῆς, καὶ μὴ τὴν
ἐνανθρώπησιν ἐλάττωσιν τῆ πατρὸς
λέγειν ὡς σαρκοφόρον. ἡμῖς γὰρ πα-
τέρας ἔχοντες ευνοῖαν. (Ἀλλ' ἐγὼ ταῦτα
ἀσκητικῶς προσέθηκα μὴ τὴν καταρ-
χὴν τῆ τρίτης πίστεως τῆς παρέσεως
βίβλος.)

Τόμος κς'. περὶ τῆ δόγματος
τῆ θεοῦ τῆ Μωάμετ. τῆ λαληθέντος
ἐπὶ τῆ αὐτῆ βασιλείας.

Τόμος κζ'. περὶ τῆ δόγματος
τῶν θείων μυστηρίων τῆ κινήσεως ἐπὶ
τῆ βασιλείας τῆ ἐξ Ἀγγέλων ἀλεξί-
ας Κομνηνῶν, τῆ καὶ κυρώσεως,
ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς λέγεσθαι πάντα καὶ μὴ
φθιστά.

Nicetæ Choniatæ Historiam Barbaro Græcam ex Codice
Regio laudat Cangius in glossario Græco. Ejusdem *Comparatio Hyemis*
et aestatis, quæ Hyems præfertur, extat in Bibl. Bodlejana, Codice
Barocciano 131. Incipit: *πάσαι ποτε*. Nicetæ Choniatæ *de azymis*
memorat Allatius contra Hottingerum p. 123.

Alius Nicetas, Chonarum Episcopus quem laudat, & à quo
ex sacro baptismate susceptum se narrat Nicetas Historicus in Mani
Comneno lib. VII. cap. 7.

Alios quosdam Nicetas memorat Quesnellus ad Leonem
Magnum p. 903. edit. primæ. Sed quandoquidem Allatii diatriba
de Nicetis intercidit, age quos in schedis meis reperio, literarum,
ordine Nicetas hoc loco referam.

Hhh 3

Alii

*** num anathemate devovendus esset, quod Manuel Comnenus vetabat. Vide Nice-
tæ Manuele Comnenum lib. VII. cap. 6. Sylburgii Saracenica pag. 86. 133. seq.
Vedelium de prudentia Vet. Ecclesiæ pag. 216. seq.

† Confer Nicetam in Alexio Angelo lib. 3, cap. 3, & Mich. le Quien ad Damascen-
num T. I, pag. 653.

runtur. In fine vero capita quæ-
dam syllogistica, quod non opor-
teat Christum, qui est una hypo-
stasis, unusque Dominus & Filius
Dei, etiam post Incarnationem
minorem Patre dicere, utpote car-
nem ferentem. Nos enim hæc
non reperimus. Et altera manu: At
ego cum reperissem, post initium
tertii Tomi hujusce Libri adjeci.

Tomus vigesimus-secundus, de
dogmate Dei Mahometh, ***
quod eodem imperante exposi-
tum fuit.

Tomus vigesimus-septimus, de
dogmate divinorum mysterio-
rum, † excitato sub Imperio Alexii
Comneni Angeli, qui & decre-
vit hæc, incorruptibilia, non au-
tem corruptibilia, dici oportere.

Alii Nicetæ.

Nicetas *Archidiaconus*. Vide infra, Nicetas Thessalonicensis.

Nicetas *Byzantinus*, *Philosophus* (h. e. ut Caveo videtur Monachus circa A. C. 1120.) scripsit Apologiam pro Synodo Chalcedonensi adversus Armeniæ Regem (ejusque Epistolam & σύγγραμμα περί χε¹⁵⁸ quod p. 729. memoratur.) Græce & Latine Apologiam illam edidit Allatius (qui Nicetæ Davidi tribuit) in Græcia Orthodoxa Rom. 1652. 4. Tom. 1. p. 663-754. Rex quidem cum Eutyche nihil sibi vult esse commune pag. 707. & p. 712. ita explicat sententiam suam, ut res parum à λογομαχία abesse videatur.

Nicetas *Charophylax*. Vide infra Nicænus & Thessalonicensis.

Nicetas *Chirurgus*, sive auctor collectionis scriptorum Græcorum rei Chirurgicæ, de qua dicendi locus erit libro VI.

Nicetas *Confessor*. Allatius lib. de Simeonum scriptis p. 107. memorat Theostericti Monachi Orat. funebrem εἰς τὸν ὁσίον Πατέρα καὶ ὁμολογητὴν Νικήταν.

Apud Lambecium III. p. 384. in margine pro Nicetas *Metropolita Cretensis*, lege Elias.

Nicetas *Dacianus* memoratur in Actis eruditorum T. 2. supplementi pag. 212. ex Gennadio. Sed in Gennadii cap. 23. de scriptoribus Eccles. est Niceas * Romacianæ, sive Aquilejæ vel ut Marcianæus in antiquiss. Codice reperit Romanæ civitatis Episcopus, occultus nempe, qualis Macrobius de quo Gennadius cap. 6.

De Nicetæ *Dacorum* Episcopo post A. C. 401. Bollandus in Actis Sanctor. ad 7. Januarii T. 1. p. 365. seq. In Bibl. nova MSS. Labbei pag. 27. memorantur S. Nicetæ *Dacorum* Episcopi, de quo sæpe Paulinus Nolanus & Martyrolog. Rom. ad diem 7. Januarii, tractatus duo, primus de vigiliis servorum DEI, alter de bono Psalmodiæ, ex Codd. Vaticanis & Bibl. S. Maximi Taurinensis. Nice-

* Hujus esse putant viri docti Epistolam ad Virginem lapsam, quæ inter Ambrosii, Hieronymi, Augustini opera sæpius prodiit. Forte etiam Nicetæ legendum est pro Nicetæ vel certe Nicetas Dacorum Episcopus intelligendus, in Clariss. Montfauconi Diarii Italico p. 84. ubi in Epistola Henrici Clerici Pomposiani Monasterii scripta A. C. 1093. MS. memoratur post Ambrosii & Fulgentii quædam, Nicetæ Episcopi de ratione fidei 1. Ejusdem de Spiritus S. potentia lib. 1. Ejusdem de diversis appellationibus Domino nostro Jesu Christo convenientibus.

Nicetas *Dadybrensis* in Paphlagonia Episcopus. Vide mox Nicetas David,

Nicetas *Dalmata* Patriarcha CPol. ab A. C. 766.

Nicetas David, * Philosophus (Labbeo natione *Papblago*, ab Allatio *Dadybrorum* in Paphlagonia Episcopus fuisse traditur) scripsit paulo post A. C. 880. ** *Vitam Ignatii Patriarchæ CPol.* A. C. 878. defuncti, quam respiciunt Jo. Scylitzes & Cedrenus Nicetam Paphlagonem in limine Historiæ suæ laudantes. Latine vertit *Federicus Metius* & cum Baronio communicavit, ut ipse narrat ad A. C. 847. n. 34. deinde Græce cum sua versione edidit *Matthæus Raderus* Ingolstadt. 1604. 4. additam Actis Concilii Oecumenici VIII. cum quibus etiam in Tomis Conciliorum sæpius prodiit, Colon. 1618. Tomo III. part. 1. sect. 2. p. 682. Paris. 1636. T. VI. & 1671. T. VIII.

De Chrysostomo narrans quædam Nicephorus XIV. 28. Hist. ait eas se reperisse ἐν ἀποκρύφῳ ἱστορίᾳ Νικήτα Φιλοσόφου, ἔκ τῃ Δαυίδ, in *Apocrypha Niceta Davidis, Philosophi Historia*.

S. Barbara laudationem Jo. Damasceno tributam inter Nicetæ orationes reperit Combesius in Codice Mazariniano, & Nicetam potius referre quam Damascenum putat. Idem plures Nicetæ *Rhetoris* Orationes edidit latine in Bibl. Concionatoria, Græce & Latine in Auctario Bibl. Patrum atque alibi, de quibus Caveus.

Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ *encomium* in *Martyrem Theodorum* memorat Allatius lib. de Simeonibus pag. 111. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis in Nicolaum τὸν μυροβλήτην καὶ θαυματουργόν pag. 102. Idem longe plures *Niceta Rhetoris* quem cum Paphlagoniæ Episcopo eundem opinatur commemorat Orationes, ut in *Panteleemonem* Martyrem: in SS. Martyres *Cerycum* & *Julittam*, pag. 115. pag. 102. &c. Alia ejus *Carmina* & *Hymni* (Man. Moschopuli-commentariis Grammaticis illustrati) & ex orationibus excerpta MSS. in Bibl. Vin-

* Cum hoc Davide Koenigius in Bibl. confundit Davidem Monachum longe juniorem qui d. *hæresi Barlaami* & *Acindyni* scripsit, de quo Caveus parte altera Hist. literariæ scriptorum Eccles. ad A. C. 1348. Nec non Davidem qui Græce scripsit quæstiones in Philosophia, & commentarios in Aristotelis Categorias & quinque voces Porphyrii, quæ MSS. Gesnerus memorat.

** Vide Hanckium lib. 1. de Byz. rerum scriptoribus cap. 16. pag. 261.

Vindobonensi. Nicetæ Paphlagois scholia in tetrasticha S. Gregorii Theologi ex Codice Regio laudantur à Cangio in glossatio Græco. Sed forte illa auctorem habent Nicetam Heracleensem, licet in editione Græca Veneta 1563. 4. & in pluribus Codd. MSS. Paphlagoni tribuuntur. Vide Allatium de Psellis §. 13. seq.

Nicetas Magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconus & Magister seu Doctor, hinc ArchiEpiscopus Serron sive Serrarum in Macedonia prima, & denique *Heracleæ* Ponti in Thracia Metropolita, clarus circa A. C. 1077. temporibus Theophylacti Bulgarorum Episcopi, cuius ad eum Epistolæ feruntur. De ejus *Commentariis in Nazianzenum* in Gregorio Naz. dixi, quemadmodum de *Catenis* in variis S. Scripturæ libris, infra capite quod singillatim Catenarum tribui scriptoribus. In pluribus Bibliothecæ Vindobonensis Codicibus integriora habentur *responsa* Nicetæ hujus *Canonica* ad Episcopum quendam Constantinum, quæ Græce & Latine existant in jure Græco Rom. p. 310. Vide Nesselium.

Nicetas *Maronita* vide infra, Theffalonicensis.

Nicetas *Monachus*. vide Pectoratus. Alius Nicetas Monachus Sæc. IX. ad quem Theodori Studitæ Epistola. Alius Monachus in Acanthiotarum Monasterio, circa A. C. 1160. qui scripsit dialogi more disputationem de controversiis fidei inter Latinos & Græcos, habitam Theffalonicæ à Basilio Achrideno ArchiEp. Teffalonicensi, & Henrico ArchiEp. Beneventano. Exstat MS. in Bibl. Vindob. & incipit: *Μανεήλ τῷ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸν βασιλεύοντι, καὶ Ἀντοκράτορι Ῥωμαίων, τῷ Κομνηνῷ καὶ Πορφυρογενίτῃ Διάγοντι ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει, ἡκῆτης ἀνὴρ ἐξ Ἰταλίας Ἐπίσκοπος Βενεβεντῆ, δόξετῃ καὶ λόγῳ κεκοσμημένῃ.*

Nicetas *Mundanus* sive *Μεντανὸς* Patriarcha CPol. ab A. C. 1186.

Nicetas *Mytileneus*, vide Theffalonicensis.

Nicetas Chartophylax *Nicanus*, de causis ob quas à CPolitana Ecclesia Romana divisa est, citatur ab Allatio de consensu pag. 477. & de Synodo Photiana pag. 203. ubi decimum quartum schisma numeratur Photianum. MS. in Bibl. Medicea pluteo VII. n. 19. & in Bibl. Regis Galliæ Cod. 1334. hoc titulo: *Κατὰ πόσους καηροῖς, καὶ διὰ ποῖα αἰπάματα ἐχρίθη αἶψ' ἡμῶν ἢ τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησία.*

Nice.

Nicetas *Papblago*, Nicetas *Paphlagonia* Episcopus. Vide supra, Nicetas David.

Nicetas *Patriarcha* CPol. Vide Dalmata & Mundanus.

Nicetas *Pectoratus* sive Sterno, (σπέρτος) presbyter & Monasterii Studiensis quod CPoli fuit Monachus, acer Latinorum & Armeniorum adversarius circa Annum Christi 1053. de cujus scriptis consulenda quæ observavit Clariss. Caveus. Ex libro de Azymis, Sabbatorum jejunio & nuptiis Sacerdotum contra Latinos, locum Græce etiam profert Allatius lib. de purgatorio pag. 870. Hunc Nicetam à Papæ Apocrisiariis consecutum perfectam propositionum suarum solutionem, iterum sponte anathematizasse omnia dicta & facta vel tentata adversus Romanam sedem, sicq; ab eis in communionem receptum, effectum esse eorum familiarem amicum scribit Wibertus in vita S. Leonis II. 5. Idem tradit invektivam responsum Cancellarii Romani Friderici, Nicetæ oppositam fuisse de latino translata Græce & coram Imperatore recitatam, Nicetam vero coactum damnare & comburere sua scripta, habita disputatione apud Monasterium Studii in Urbe CPolitana.

Nicetas *Protopatharius* & *Drungarius* Nauticæ classis, qui scripsit Codicem Colbertinum 499. operum Basilii M. in carcere Africa A. C. 971.

Nicetas *Pythagoreus*. Vide infra, Syracusanus

Nicetas *Rhetor* quem audivit Seneca pater svasoria 3. ubi & impetu suo Græcis valde placuisse narrat. Meminit ejusdem svasoria 2. & Controvers. 4. 5. 7. 8. &c.

Nicetes Sacerdos, & ipse *Rhetor* quem Romæ auditum à se & Quintilianum refert Plinius VI. 6. Epist. Meminit illius etiam auctor dialogi de causis corruptæ eloqv. cap. 15.

Nicetas *Rhetor*, vide supra, in Nicetas David.

Nicetas *Scutariota*, cujus *Homilie* III. MSS. in Bibl. Vindobonensi teste Lambecio V. pag. 190. Sed alius est Theodorus Scutariota de cujus scholiis ad Nicetæ Choniata thesaurum supra dicere me memini. Nicetæ Scutariotæ *Epistole* & *de Arte Rhetorica* MSS. in Bibl. Regis Christianissimi.

Nicetas *Seidus*, Latinorum adversarius, ex cuius opere fragmenta apud Allatium contr Hottingerum pag. 591. & de consensu pag. 209. 211. 214. 476. 1111. seq. Theodori Prodromi æqualem fuisse, hoc est circa Sæculi XII. initia vixisse notat p. 630.

Nicetas *Serron*, supra, Heracleensis.

Nicetas *Smyrneus*, *Sophista*, sub Hadriano, Nerva & Trajano clarus: de quo Philostratus de vitis Sophistarum lib. 1. cap. 19. & Svidas. Hic à Sacerdote diversus mihi videtur, quia non reperio eum Romæ docuisse, sed Smyrnæ honores gessisse, & usq; adeo non fuisse contentum scholasticorum clamoribus, quod de priore illo scribit dialogi auctor, ut professus sit laudantem se magis quam conviciantem vulgum extimescere. Omnino autem assentior doctissimo amico nostro Godfrido Oleario, qui Nicetam hunc de quo Philostratus, eundem esse putat cum Niceta Herodis Irenarchæ patre, fratreq; Dalces cuius mentio in Mátyrio Polycarpi apud Eusebium IV. 15. Hist. pag. 131. 134. In eundem Nicetam Sophistam, Antomedontis Epigramma legitur in Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. 1. cap. 44. p. 95. edit. Wechel.

Nicetas *Stethatus*, & Nicetas *Studita*, vide supra, Pectoratus.

Nicetas *Syracusanus* Pythagoricus Philosophus apud Ciceronem 4. Academ. quæst. qui Eusebio XV. 55. de præparat. *ἱκαίτης*, Laërtio VIII. 15. *ἱκίτας*, Plutarcho III. 9. de placitis *οἰκίτης*.

Nicetas Maroniæ Mytilenæus, ex Archidiacono & Chartophylace magnæ Ecclesiæ CPol. metropolita *Thessalonicensis*, quem cum Niceta Choniata perperam confundit Index Catalogi MSS. Angliæ Tomo I. Scripsit circa A. C. 1201. *Dialogos sex de processione Spiritus S. λόγος 5. πρὸς διάλογον ἐξηγητισμῆος πρὸς τῆς ἐκπορεύσεως τῆς ἁγίας Πνεύματος*. Interlocutores sunt Græcus & Latinus quos Latinis favens conciliare inter se conatur. Incipit dialogus 1. Φέρε δὴ ὦ Λατῖνε τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ φιλονεικον. 2. Ἀπηγγείλω μὲν ἐναγχῶ ὦ Γραικὲ πολλὰ ἄτοπα. 3. Ἐπὶ πάντῳ τῷ δεχθῆναι καὶ αὐθις τιθῆναι. 4. Φέρε δὴ νῦν ἰδωμεν ὦ Λατῖνε καὶ εἰ τινες. 5. Λοιπὸν εἰ σοι λόγος ἔπρεσεν ὦ Λατῖνε τῷ δόγματι, τρέσον. 6. πάντες δὴ φημι καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ τινες. Consule Allatium de consensu II. 13. 5. p. 705. seq. ubi Hugonem Etherianum ab eo confutatum anno-

annotat. Idem ex dialogo sexto infigne fragmentum affert lib. contra Hottingerum p. 467. seq. Nicetæ Archidiaconi & Char-
tophylacis CPol. anathematismi XI. contra * Jo. Italum.
Philosophum, Mich. Pselli discipulum MSti in Bibl. Vindobo-
nensi. Vide Lambecium III. p. 165. seq. & Allatium de consen-
su II. 10. 3. p. 630. ubi illos in Triodio exstare & in Græca Eccle-
sia, Dominica Orthodoxiæ recitari notat. *Expositionem Canonum*,
sive Hymnorum S. Joannis Damasceni MS. in Bibl. Vindobonensi
memorat Lambecius III. pag. 39. *Demiraculis S. Demetrii Marty-
ris* MS. in Bibl. Bodlejana Codice Barocciano 131. *Responso Ca-
nonica* ad interrogata Basilii Cappadocis Monachi, Græ-
ce & Latine in jure Græco Rom. Leunclavii lib. V. pag. 345.
atque iterum lib. VI. pag. 410. Fuit etiam alius Nicetas Archi-
Episcopus Thessalonicensis antiquior circa A. C. 1133. Vide
Montfauconi Palæographiam Græcam pag. 60.

INDEX Scriptorum, & aliorum quorundam qui in Nicetæ Choniata Historia Byz. memorantur.

ad paginas editionis Parisiensis.

A Aron Isaacius latinus interpres. 95. 96. ob magiam & perfidiam
excoecatus, linguaque exsecta ibid.

Ad Abgarum Christi literæ 223.

Æsopicus canis 260. fabula de culice qui post leonem oppugnatum,
aranæ filo implicitus omnem gloriam amisit 317. de leone
sub asini pelle 41.

Agareus Ἰωμαντιδὲς Icarî more misere cadens 78.

Alemannorum in terram sanctam expeditio sub Conrado Imp. 41. seq.
Alemanni perinde ut Armenii imaginum cultum respuunt, &
azymis utuntur in S. Cœna 257. Alemannicum tributum 308.

Alexandri M. vox: τὰ τῆδε καὶ τὰ τῆδε πάντα ἐμὰ. 309. εἰδ' Ἀλεξάνδρου
φασι τὰ πᾶσι πᾶσι ἀπεύκοπα 393. ejus pectus hispidum 231.

Alexius Contostephanus Astrologus 293.

Iii 2

Ale-

• Fallitur Lambecius, qui per Joannem illum intelligit Philoponum.

Alexius Comnenus Bryenni F. à Niceta Monasticis cerimoniis initiatum, & vocatur Athanasius 272. 273.

Ad Alpheum fluvium & Arethusæ fontem allocutio, & divinatio de mutanda Latinorum fortuna 393.

Amazones Alemannicæ cum Penthesilea sua chrysopode 41.

Andronicus Comnenus *βεβαρβάρωνται χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις* 200. eruditorum fautor, sed disputationibus de religione infensus 212. oraculum engastrimythi & hydromantæ adit, & sinistra prolocutum spernit. 217. 218. Ejus oratio de negligentia Imperatorum. 209. eruditio 149. præscit primam literam nominis successoris. 172. ejus veneficia. 167. literæ ejus Bellerophonæ, Lapardæ datæ 180. seq. Theodosii Patriarchæ de eo judicium. 164. jam interficiendi qverelæ. 224. vox κύριε ἐλέησον, & ἵνα τί κάλαμον συνπιεσµένον πορροεῖ κλάτῃ; 225. statua ejus, imagine Saturni. 213. Epicureus & Chrysippeus, lascivia & amoribus perditus. 206. Constitutio in naufragorum spoliatores 209. Ejus jusjurandum Manueli Comneno datum 149. divinarum literarum peritus, & qui Pauli Epistolas subinde in ore haberet. 149. atque ex illis Epistolas suas oraret 226. Præfagia Imperium ei portendentia 163. & interitum 226. seq. Incestus fratris & sororis uterinæ nuptias à Concilio desiderat probari. 168.

Anglorum in terram sanctam expeditio. 267. ὁ τῶν πελενοφόρων κατάρχων Βυετῆανῶν εἰς νῦν Φασὶν Ἰγκλίνες 267.

Anna Comnena Cæsariſſa 4. ejus eruditio & indignatio contra maritum Nicephorum Bryennium, rapiendo Imperio non satis promptum 7. 8.

Antiocheni ludi Circenses in gratiam Manuelis Comneni 71.

Archilochi dictum *εἰς ἔντερον πόρνης πολλὰ κίς μεταρρῦσκεσθαι τὰ χρόνῳ καὶ πίνῳ συλλεγόντα μακρῶ* 150.

Afanis dictum, famam ad rem ipsam & actiones cujusque velut ad Lydium lapidem exigendam 299.

Astrologia à Principibus fere omnibus suspicitur 63. seq. contemnitur ab Andronico Comneno, Hydromantes præferente 218.

Manuel Comnenus τῶν ἀστρολογούντων dicta consulit. 64. & pro oraculis habet. 100. 110. ab illis decipitur 142. Astrologi de Alexio nato consulti 110. vix vident quæ ante pedes sunt. 36.

Con-

Constantinus Astrologorum princeps λεπτεπίλεπτον scrupulum minutissimum forte negligens sibi non cavet, sed incautus interficitur. 247. seq.

Josephus Balsamon 39.

Theodorus Balsamon magnæ Antiochiæ Episc. peritissimus juris, *ὡς ἐν οὗν τότε πάντας ὧν νομοτεχνίτης*, ab Isaacio Angelo spe Patriarchatus CPol. deluditur 259. seq.

Basilacius vates, Pythonis spiritu futura præfagiens, ad quem velut ad Amphiarai & Hammonis oraculum populus confluebat 287.

Nicephorus Basilaces Paulinas Epistolas CPoli interpretatus 137.

Basilius Bulgaroctonus 239.

Basilius Camaterus. vide Camaterus.

Basilius Rentacenus, qui Isaacium Comnenum in eloquentia & re militari erudit 237. 238.

Basilius *Τζιτζίλης*, chartularius 34. 67. Basilius *Τζικύνδλα* 82. Basilus *πριψυχ* 89. Basilus Chozas 270. Batatzes 279. 286. 314.

Bellerophontis statua, Pegaso insidentis 414.

Nicephorus Bryennius Annæ Comnenæ maritus eruditus & eloquens 4. 7. 8. Orestiae Macedonia civitate oriundus. 5.

Nec Casari semper favit fortuna 393.

Calchas vates 304. ex Homero.

Basilus Camaterus Patriarcha CPol. 169. 172. 222. 259. 312. ejus syngrapha, se omnia facturum probaturumque quæ Andronicus vellet. 169.

Gregorius Camaterus è scriba Logotheta 7. 73. 74. 75.

Joannes Camaterus, Dromi Logotheta 71. 74. seq. Caniclei præfectus, postea Bulgaria Patriarcha 176. Patriarcha CPol. 332. 338. 381. seq. 407. ejus *κατηχητήριοι λόγοι* 332.

Canones prohibentes translationem Episcoporum 259. Patriarcham vel alium Clericum rebus sæcularibus se immiscere 164. 316.

Κατηχητικὸν πυκτίον in quo anathema adversus DEum Muhamedis 138. 141. illud ipsum respicitur quod Sylburgius in Saracenicis edidit.

Chasii ad nutum principum suorum quidlibet audentes & derupe se præcipitantes 253. 341.

Chaldaica fornax, naphthâ incensa 200.

Chalibures Mimus Isaaco Angelo gratus 282.

CHRISTI ad Abgarum literæ 223. ὁ ἐν τῇ χαλκῇ νεώς. 175. Monasterium *Χρυσῶ Φιλανθρωπῶ* ab Imp. Alexio Comneno conditum, 6. sepulchrum 26. sepulchri lapis 144. imago per quam locutus cum Mauricio Imp. fertur 213. imagines CHRISTI & sanctorum tapetibus intextæ 13. imago cum cruce in forum allata ad conciendam plebem 153. festum Ascensionis 189. imaginesterræ allisæ 193. crucifixi imago Monembasiensis 283.

Chrysanthus Episcopus Thessalonicensis 318.

Chrysostomi loca de sacra Evcharistia. 333. Chrysostomo comparatus Theodosius Patriarcha 163.

Chumnus chartularius 204. Theodorus Chumnus 176. 270.

Ex Cimbrorum devictorum ossibus sepem fecisse Marium, fabula 48.

Joannes Cinnamus de dicto *Pater major me est* differens 213.

Conradi Imp. Oratio ad milites in expeditione Hierosol. 64. seq.

Constantini Magni corona 221. sepulchrum à furibus spoliatum, 308. clavos Dominicæ Crucis unum freno eqvi, alterum galeæ infixit 284.

Constantinus Mesopotamitanus in aula Isaaci & Alexii fratris Princeps 321. idem è Lectore Diaconus 316. & ArchiEpiscopus Thessalonicensis 317. læva templum, dextra palatium tenens. id. dejectus 318.

Constantinus Stethatus, Astrologorum sub Isaacio Angelo probatissimus 247. 248.

Constantinus Tornicius, Præfectus Urbis 339.

Constantinopolitanæ plebis icon. 152.

Cosmæ Attici, Patriarchæ CPol. vaticinium 63. ejus execrationi orbitatem suam Manuel Comnenus acceptam refert 55. crimini datum ei quod cum Nephone faceret 54.

Crux pretiosissima ex lychnite gemma, 20. Crucis particulæ 284. cum crucibus, imaginibus & Evangeliiis obviam euntes hosti 367. 380. in summo periculo, signo se crucis munit Isaacius Angelus Imp. 289.

Cyrillus ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ 333. ejus locus de Evcharistia ibid.

David ὁ Φιλαδός 70.

Demetrii Martyris è sepulchro unguentum ebulliens, Thessalonica.

197. Infra, Theodorus, fraus dæmoniacos se fingentium & de Demetrii ad Blachos migratione vaticinantium 238.

Demetrius Poliorcetes Lamiæ amore infaniens 223.

Diogenes Romanus, Imperator 20. 124.

S. Diomedis monasterium 172.

Dositheus Venetus, Vitaliani F. monachus Studita, & patriarcha Hierosol. 259. denique CPolitanus 260. utraqve sede excidit. ibid. falsus vates 259. 261.

Elias vir eruditus librum de tonitruum & terræmotuum significationibus consulens 137.

Engastrimythi 143. 217. 258.

Oraculum Delphicum Epicydidi redditum 124. seq.

Epimethei mos, ὃ τὸ μέλειν ὀκλῶ, τὸ δὲ μεταμέλειν. 105. Epimetheus Prometheo stultior. 251.

Ephori monasterium 226.

Epistola sagittis alligatæ & cum illis transmissæ 89. 185.

Eruditio principibus utilis 4. ejus ratio habita in creando Imperatore 7.

In Evangelia juratum 31. 50. 335. 369. Evangeliorum Codices gemmis ornati 284.

Eudocia, Alexii Angeli Comneni filia 343.

Evergetæ Monasterium 351.

Eumathius Philocales, præfectus Urbis CPol. 307.

Euphrosyne Alexii Angeli Comneni Imp. uxor, vetitis dedita divinationibus 355.

Eustathius Dyrrhachii Episcopus 137.

Eustathii Thessalonicensis ArchiEpiscopi libera adversus Manuelem Comnenum oratio 140. elogium 197. 198.

Eustratius Macedo 15. seq.

Euthymius novarum Patrarum Episcopus, de dicto *Pater major me est* differens 212. seq.

Eutychii locus de Evcharistia 333.

Fœdus cum Saracenis, propinato invicem ex incisa utrinque pectoris vena sanguine 262.

Frnaci tantum metuunt ne cœlum ruat. 378. Franci qui olim Flaminii 355.

Georgius Dishypatus, Lector in magna Ecclesia CPoli 201.

Geor-

- Georgii Martyris festum 323.
 γυμνοὶ insulares οἱ πλεῖστοι παρὰ φιλάτεροι.
 Hagiochristophorites Stephanus, dictus Antichristophorites 189.
 ejus sententia in insidiatores Andronici 215. 216.
 Hammonis & Amphiarai Oraculum 287.
 Hamaxobii Scythæ 11.
 Hannonis Carthaginienſis fastus & aves emissæ quæ illum DEum esse
 canerent 267.
 Herostratus qui templum Dianæ Ephesiæ incendit 373.
 Hierosolymorum Rex Amerigus 104. Hierosolymitani fratres (Φρέ-
 γιοι) 187. Templarii.
 Hippocrates à Persarum Rege invitatus recusat mederi hostibus Græ-
 corum 372. ejus dictum, optimam corporis habitudinem esse
 periculosa 317.
 Historiæ laus & utilitas 2. stylus simplex, perspicuus & amœnus eam
 decet 3.
 Homerus 55. 102. 107. 175. 225. 232. 274. 304. 316. 322. 338. 414.
 in Odyssæa 51. Jupiter Homericus 51. Irus alter Homeri-
 cus 165.
 Jambis in Andronicum Comnenum 227.
 Ibancus Ἰβανκός pro Johanne, Blanchorum lingua dicitur. 301.
 Imaginum cultum æque rejiciunt Alemanni & Armenii 257. SS.
 Imagines securibus excisæ 355. ad terram allisæ 193. concu-
 cata, cum SS. reliquiis in fœda loca abjectis 308. pro sellis
 & scabellis adhibita 383.
 Imaginibus sacris exornati vici urbis, in ingressu Imperatoris. 21.
 Imagines Christi & sanctorum ex mulivo opere 270.
 Imperatoriæ literæ ἐνυθροσμήναι, σφραγίδι τε χρυσεῖα καὶ σιρικῇ νή-
 ματι, ἐμπροσὶ κόγχης ἀναδευμένω αἵματι 34. 92. 115. 138.
 280. 341. 387.
 Tempore impubertatis Alexii Comneni, Alexius Sebastocrator
 βασιλεὺς colore subscripsit verbum ἐτηρήσων 150.
 Joannis Comneni somnium divinatorium de Alexio filio 12. tri-
 umphus de Persarum 13. morituri Oratio. 28. elogium
 31. a bello cum Christianis gerendo abhorret 26.
 Joannes Ducas 63.
 Joannis Theologi ædes, cognomento διήνωρον 153.

Josua simulacrum Solem, stare jubentis 414.

B. Irenæ templum à Marciano Imp. conditum 134.

Isaaci Angeli breve Epistolium ad Μεγαλοπολίτας sive CPolitanos 221.
cum fratre Alexio Comneno velut Castor & Pollux alternis oritur 290. vaticinium de Friderici Imp. interitu 262. Astrologiæ fautor 342. 358. λόγια καὶ ὁμφαὶς σωτηρίας 357. tanquam ex tripode 239. d. in Græco: præfagio de longitudine & felicitate Imperii sui temere credit 268. 277. monetam adulterat. 284. Medicos quod nihil quam purgationes præscribere scient, perstringit 321.

Juratum per sepulchrum Christi, 106. 380. per Evangelia 31. 50. 335. 369. per sacram Eucharistiam 175. per caput Imperatoris 87. per senectutem suam jurat Andronicus 215.

Latini crudeles in victos 193. seq. Infra, Turcæ. Λατινικὴ κόρυζα, fastus Latinus 26. Latinorum παρεκτροπή πίστεως 348.

Leo Styppiota (ὁ Στυππῆς) Patriarcha CPol. 36.

Leo Monasteriota 239. σῆμα τῆς συγκλήτης dictus 201.

Leontius patriarcha Hierosol. 259.

Leontius monachus, Patriarcha CPol. 259.

Lopadii Episcopus ab Andronico excæcatus 186.

Lyrici versus 343. ab interprete additi ex Horatio.

Lysimachi (an Lysippi) Hercules 335.

Ὑπὸ τῶ ἀνδρῶν Ⓞ καὶ καλεῖται μακρῶν Ⓞ 154. 155. Wolf. ex Macronia, ubi Catechumeni instituuntur. τὰ ἱερὰ κατηχεμένα 294.

Maga in patriarchico confidens folio & in templo cantans saltans-que 368.

Magiæ artes 94. Magiæ insimulatus exurit 165.

Mahomedis doctrina damnata, anathema Deo Mahomedis non dicendum 139. 141.

Mamalut scribe ab Andronico combustus 200.

Manganix Μαγγάνων domus Martyri sacra 283.

Manuelis Comneni imperium prædictum 30. literæ binæ ad Clerum 34. ad Byzantinos 124. patientia in ferendis dictis. 121. somnio monitus 123. seq. decretum de sententia an

Kkk,

CHri-

- CHRISTUS sit simul offerens & qui offertur 137. adversus Astrologos 143. de dicto Pater major est me 138. de Deo Mahomedis non execrando 139. seq. in agone habitum Monachi induit. 143. Vide & infra in Nicephorus Phocas.
- S. Mariæ Θεομήτορος ὁμοίωμα imago à CPolitanis Imperatoribus in bello 11. 103. 364. & triumpho 13. circumducta. ædes Tamiathi 106.
- Imago Mariæ Hodegetriæ 243. templum παντανάδης Θεομήτορος ὁμοίωμα 281. Mariæ imagines singulari devotione coluit Isaacus Angelus 284. seq. 289.
- Marfyas ab Apolline excoriatus 115.
- Martinus Cardinalis 401.
- Martyres suos CHRISTUS miraculis remuneratur 197. Quadraginta Martyrum templum 213. 226. 284.
- Mauropuli somnium 124.
- Menandri versus in Byzantium ebriositatem 251.
- Michaëlis Archangeli templum in portu 283. aliud Colossis 270. 115. 140. statua CPoli ante templum 154. 155.
- Michael Italicus, Archiepiscopus Philippopolitanus 42.
- Michael Aegineta, Patriarcha CPol. 36. 161. ejus prædictio & elogium 53. Patriarchatu ultro cessit & in Oxiam insulam rediit. ibid.
- Michael, Nicetæ Choniatae frater, Archiep. Atheniensis 390. 391.
- Michael Sycidites Astrologus & Magus 96. Monachus factus σύγγραμμα περὶ τῶν θείων μυστηρίων composuit 97.
- Michael Rhetor Thessalonicensis 137.
- Minervæ imago, ut Occidentalium faultricis, à plebe comminuta 359.
- Moguntinus Episcopus, Cancellarius Regis Germanorum 130. 244.
- Monachi barba & titulo tenus. 135. 324. in monachos assentatores investiva 357. Monachi γυμνόποδες, χαμῆναι, stelitæ. 240. eorum μέλαν ἄμφιον 94. τὸ καὶ χεῖρὸν τριβῶνιον. 273.
- Monii Martyris templum 379.
- Morætheodorus 255.
- Moses Ταυρόκρανον sive caput bubulum per ebrietatem conflatum comminuens 226.
- Musurium, Σελτανικὸν γράμμα, Sultani literæ quarum auctoritate milites conscribere licebat 269.

Nephon Monachus 54.

Nematareæ monasterium muliebre, τῆς Νηματαρεῆας 315.

Nicephorus. Vide supra, Basilaces & Bryennius.

Nicephorus χαλῆφης 51. Nicephorus spado 204.

Nicephori Phocæ sanctio de Monachorum agris non multiplicandis, à Manuele Comneno renovata 135. patina porphyretica. 75. eum Joannes Zimisces sporta attractus noctu oppressit 85.

Nicetas Chonarum Episcopus, divinandi facultate præditus 141. à quo Nicetas scriptor Historiarum ex sacro baptismo susceptus est. 142. Ejus de Alexio Comneno præfagium. ibid.

Nicetas Acominatus Choniates de se ipso 272. 273. quomodo capta urbe CPoli à Latinis, fuga sibi consuluerit 378. seq. & Selybria cum familia substitit 381. 382. Senator CPolitanus cum urbs caperetur 414. Patriam suam χάνας memorat 256. 270. 410. πῶς ἐνδοξίμονα καὶ μεγάλλιν, πάλαι πρὸς Παλασσάς (leg. Κολοσσάς) 115. Isaacii Angeli ὑπογραμμάτις 254. Philippopolitanæ regionis δόχη & ἀπογραφή ipsi commissa 257. ab Alexio Murzuffo sine causa ab officio Logothetæ secretorum remotus 363. seq. amicis suis magis amicam habere se ait veritatem 257. & popularibus suis 362. horret scribere bella quibus non vincunt Græci 628. ad Alpeum fluvium apostrophe 393. negat se velle vituperationem pro historia scribere 311. ejus præfagium 378. de Manuele Comneno 141. expostulatio quod bonis viris mala per malos fiant 74. quod Turcæ Christianorum occupent regiones 76. quod Imperium traditum indignis 322. seq. quod CPolis à Latinis tot mala pertulit 369. Threnus in captam urbem 370 seq. Cognatum suum Levitam sive Diaconum Choniatem memorat 128. de fratre Michaële Choniata, Athenarum Archiepiscopo 390. sq. ἦσαν ἀπὸ πάσης σοφίας, καὶ παντοῖαν μάθησιν λογικὴν ὀπτιῶν 391.

Nicetas Muntanus, Patriarcha CPol. 259.

Nicolaus Archiepiscopus Corinthius 410. alius Episcopus Nicænus. 184.

Gregorii Nysseni verba de Ercharistia afferuntur 333. b. ὡς εἰδέν ἐτερόν ἐστιν ἢ ἐκείνο τὸ σῶμα &c. ex Catech. Orat. cap. 37. T. 2. p. 534. licet Nyssenus non nominatur.

Oracula de fatiſ & ſucceſſione Imperatorum 27. 28. 110. 143. 149.
218. 226. 227. 229. 272. 277. 279. ibelli qui ea continerent exu-
ſti 200. Oracula vana 199. ambigua ad vitandum mendacii
probrum 218. Oraculum in perjuroſ, Epicydidi redditum 125.

Ορφικά κῆματα 194.

Oſiris & Typhon fratres Ægypto noxii 294.

Παντεπίπῃ Monafterium 157.

Pantevgenus, infra in Soterichus. Alius pag. 289.

Παντοκράτορ ὁ μοιῆ, prope qvam ſepultus Manuel Comnenus 143.
165.

Papa pro qvolibet Sacerdote 232.

Papa (de Epifcopo Rom.) 130. 140. 306. 348.

Monafterium in Papycio monte 343.

à Patriarcha petenda venia perjurii & perduellionis, pro diſſolven-
do anathemate 248.

Πατῆνῶν τελετὴ feſtum in memoriam victorum à Jo. Comneno Scy-
tharum 11.

Paulus Apoſtolus, πνευματορῆτωρ Ταρσεύς. Imago ejus exitio Andro-
nici Imp. pendente lacrymavit 227.

Periblepti monafterium 219.

Phœnix Achillis præceptor 238.

Poëtæ (Homerus) 199.

Circumforaneus quidam cui Poëta nomen 248.

Procopius Martyr 100.

Proverbia: alter Achilles 136. Alcyonii dies 181. ancora ſacra 336.
aures in mentem perforatas habere 376. Bellerophontis inſtar
deſertos campos qvære 415. Cadmea victoria 50. ut can-
cer pinnam vellicat 244. Crocodili lacrymæ 184. 190. Empe-
doclea liſ, 167. dum ferrum candet, ἕως ἐπὶ ὁ σίδηρος ἐν ἀκμῇ.
79. Labyrinthus Creticus. 195. Endymionis more ſtertere
376. Fœnum in cornu gerit 376. leonem auribus tenere 12.
Laconica flagella 365. Laconica canis 179. Ceadas carcer La-
conicus 159. ἄδῃς ὁμοία, id. 122. τὸν λεοντῶν ἐξυπέχον τῇ ἀλωπεκῇ 41.
184. Lupus ſub pelle ovina deliteſcens 161. Mutis lacrymiſte-
gere dolorem 118. Μαλέαν ὀππιάμψας ὀπιλάθῃ τῶν ὀκαδῇ 50.
mortuo in aurem inſuſurare 107. Mercurium Moly deſtituit.

224. Sirenius cantus. ibid. Μυρμιδόνων μῦθον 230. Mustelam
 febum prodidit 387. ἰππασθαι καὶ πήρασον, pegasi instar 248. ὤν
 ψιλοτέρος 224. pistillo nudiores 49. 399. Protei instar 42. 159.
 316. Sirenum cantus 135. Tantali saxum. 169. Tantalea sitis 338.
 Tenedia securis 413. pecunias prodire vetat ut Danaën Acri-
 sius 39. pecuniam νεύρα τῶν πραγμάτων δέξινως τῶν παλαιῶν τις κατανό-
 μασε 42. fumum tributi dum fugiunt, præcipitant se in ignem
 servitutis 49. ἐξοστρακίζεσθαι. 54. ὅσταν ἀνασπῶν ἢ τὴν Ἀθῶν ὀπτικυ-
 λίνδειν 55. εἰρήνης ὁ πόλεμος περὶ πάντας seqvester pacis bellum 60.
 αὐτὸς ἐρμῆϊκός ὁμῶς καὶ δέξινός 63. Φιλῆν τὸν δὲρχόμενον ἐξομοῖσθαι τῷ
 ἄρχοντι 69. Ἡράκλειον σκύφον 75. θηρίκλεια χρύσεα 79. cha-
 mæleontem perjurum ad veritatis candorem reducere 89. Om-
 phalæ serviens Hercules 91. Persei præstigiæ 94. ναυτική ἀπαγ-
 δευσία δραστηκώτερον πρὸς 109. (confer Isidorum Pelus. II. Epist.
 300.) κοιλάς κλαυθμῶν καὶ σερμίον ἄδῃ 122. Phaëton pater-
 num administrans currum 146. Ixion pro Junone nubem com-
 prehensens 148. procul à Jove, procul à fulmine 148. mo-
 nedulæ ad aquilam confluentes 149. Polypus petris adhærens 6.
 151. ut eqvus cursor flagellis concitatus 158. leonem rugien-
 tem irritare & camelum ad solitum vomitum provocare 164.
 Θεοκάπηλοι 168. res sole clarior. ibid. Cyclopia cæna 171.
 aquilæ senium, corydali juvenia 175. τὴν νεύσαν εἰς ἄδῃ κλη-
 ρῆμειον πλάσσειν. 180. à providentia ex libro vitæ deletus.
 ibid. Phineus ab Harpyis spoliatus 182. Priapus 128. Tithono
 & Saturno annosior 2 182. Cæneus ex muliere vir factus 183.
 victima Telehinum 200. infans Cambyzes, crudelis Tarqvi-
 nius aut Echetus & Phalaris, vel hospitum mactatores Tauroscy-
 thæ 200. chimææ instar juncta inter se pugnancia 204. Bac-
 chi instar τὰς θυάδας, σοβάδας, μαινάδας Βάκχας ducentis. 206.
 Τιτανικὸν ἐμβελίμημα 207. ex viperæ carnibus panaceam venari
 208. Æoli utres quibus ventos compefcit 211. cymba Cha-
 rontis. id. Jolaus hydrām Herculi exurens 215. Sardonius ri-
 sus 218. Cyclopus more carnem & sangvinem vorare cali-
 dum & adhuc stillantem 220. μέλλον σπηπός 221. senex σφοδαί-
 μων 222. Centauri instar partem hominis habens 227. aspidi
 aures obturant canere, Æthiopem lavare 15. clypeus plane
 Hectoreus 16. λήραιοι μακροί 17. ὑπὸ τῆς χειρὸς περὶ δέχεσθαι 18.

- Heliadum instar flere 25. lucernam in meridie accendere 29.
 ἀπόστοι καρυκευμάτων δρείκων ibid. τοῖς δόρασιν ὅρη μετεωρίσεν καὶ με-
 ταθήσεν κομπίζοντες 231. τῇ χαρωνείων οἰκήσεων ἀξίῳ 232. ὅχ-
 ῳ ὥστερ δὲ πῦρ ῥινός ἀλλ' ἐκ τῶν αἰώνων εἴλεκε τὸν Αὐτοκράτορα 261. Euripo
 inconstantior 273 288. phœnicis instar raro conspici 282. seq.
 judicio tanquam lapide Herculeo uti 287. si aqua faucēs strangu-
 lat, quid bibemus? 291. mare arare, terra navigare, montes in
 medium mare transferre, Olympo Athon imponere 292. sq. ca-
 pita pro scabellis supponere 293. flatus vehemens ex antro Co-
 rycio erumpens 298. oculi auribus fide digniores 299. ubi in
 latino citatur Comicus & sententia affertur quæ in Græco non
 exstat. Fama ad lapidem Lydium, λίθον μάγνησαν, actiones
 ipsas & experientiam exigenda 299. Ἄρεος τεύφιμοι 307. Anto-
 nios & Augustos somnians 309. non magis rem novit quam qui
 in extrema Thule habitant 312. Ἀρτέμιον ὁ παρὰ Φόρητι, καὶ Ἀρ-
 γῶν ὁ πολυόματ, καὶ ὁ ἐκατόν χειρ Βελαρεως 312. ut pyrolampi-
 des ad solem evanescent. id. πάντα κἀλων κινεῖν 316. tanquam
 à loto aut cantu Sirenum avulsus 321. συγκαθέδων τῷ Φασκο-
 λίῳ, καὶ περὶ θῶν τὸ κύμινον, καὶ πάντα τιθεῖς τῇ χρηματίζεσθαι δεύπερα 338.
 Hortus Alcinoi 338. ἐκ τραγικῆς εἰς κωμικόν id. οἱ τοῖς βελομένοις
 καὶ τῇ ἐχάτων ἐπενδύτων ὑπεξίστανται 414. καὶ τὸς παρὰ τὸς Γί-
 γαντας 344. κύμα ἐπὶ κύμα 348. ἀλιεύς πηλὴν κομίζεται νῆν.
 349. Sybaritica mensa 282. CPolis nihil aliud quam Sybaris
 luxu celebris 349. duces cervis timidiore 349. pro ὡς κρε-
 δέλαφοι legerem ὥστερ οἱ ἔλαφοι. Dictum antiqui cujusdam τὸ
 τῆς συνευνάσεως φίλτρον βλάπτει μάλλον ἢ ἀφελήσκει. 353. dipfadis
 morsus 357. ἐς τὸς μεταίχνας αἰῶνας ita leg. pag. 363. pro με-
 τῶν. Ἀντιχρίστῳ πρὸς δρόμοι 368. verba non ex labiis sed expe-
 ctore promanantia 380. πᾶν βῶ καὶ κινήτω τὰν γὰρ δόξατι. 386.
 παλίμβολ, ὑπὲρ ὅσρακον καὶ κύβον 386. Γραικῶν ἀπατηλόπερ
 id. περὶ τὰ τὰ ἀνδρώπινα, καὶ νίκη ἐπαμείβετα ἀνδρας 393.
 Pythiæ thermæ 341.
 S. Romani porta 406.
 Rossi, Scythæ Hyperborei 84. τὸ χριστιανικώτατον γέν 337.
 Salomo Θεοδόφ 136. Ejus libri de adjurandis Dæmonibus 95. 261.
 Salomonias & Sybaritica mensa, pro sumtuosissima 282.
 Salomon Episcopus Laodicens, ἐκτομίας sive spado 81.

Saracenorum συναγωγίον 339. Metatum, (μιτάτον) CPoli directum 356.

Sardanapali Epitaphium 206.

Sclerus Sethus, Astrologus & Magus 96. 97. 218.

Scythæ captivos dæmonibus suis immolabant 327.

Servii, Triballi 11.

Sibylla simul ac è materno utero prodiit, de fati universitatis rerum philosophata esse fertur 281.

Pseudo Monachus Sicidites, Evcharistiam non confessionem resurrectionis, sed sacrificium duntaxat esse docens & proinde corruptibile 332. 333.

Solonis versus ad evertendam Pisistrati Tyrannidem hortantes 375. 376.

Templum Sophiæ CPoli, 157. Θεῶν Σοφίας 13. in illo mos Imperatores inaugurari 294. ὁ μέγας νεῶς ὅς ἀπὸ τῆς θείας καὶ ἀρρήτης Σοφίας ἀνέμασαι. 115. τὸ δὲ λόγος μέγιστον τέμνει 163. 221. 381.

Soterichus Pantevgenus, Theopolitanus (h. e. magnæ Antiochiæ) Episcopus ἐπισκοπῆς (h. e. suffragiis electus, licet Episcopatum adire non potuit, ut è Cinnamo supra p. 400. notavi) 137.

Leo Styppiota Patriarcha CPol. 36.

Theodorus Styppiota 38. 39. (ubi τῷ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα non verendum *facundiâ princeps* sed *auctoritate.*) 73. 74. 75.

Symbolum fidei ab Imperatoribus inaugurandis rubro colore scriptum 294.

Leo Synesius Prusænsis 185. 186.

Themistocles præ Miltiadis trophæis dormire nescius 51.

Theodorus Castamonita, λόγων σοφωτέρων μέτοχος 280.

Theodorus Dadibrenus 212. & 176. ubi excusum Badibrenus.

Theodorus Irenicus, χαρίεις τὸ ἦθος, μάλα τε τὰς λόγους διποτορεύειν εἰδώς καὶ διπομηκύνειν εἰς περὶ δὲς ῥητορικῶς 318.

Theodorus Capellanus 59.

Theodori Mancaphæ Imperium affectantis moneta argentea 255.

Theodori martyris miraculis clari imago 51. memoria ejus septimo die primi jejuniorum 151. δὲ μυροβλύτης νεῶς Thessalonica. 193. ubi Wolfius habet Theodorum, debebat ponere Demetrium ex pag. 197.

Theodorus Mazuca, scriba apud Man. Comnenum gratosus 140.

Theo-

Theodorus Pantechnus præfectus Urbis CPol, domesticus secretarius & prætor. 135.

Theodosius Patriarcha CPol. 139. 140. 142. 149. 157. 163. 170. patre Armenio natus 164. in Terebintum Insulam secedit 168.

Singularia scripta de capta A. C. 1185. Thessalonica 197. Confer quæ in Allatii *συμμεικτοῖς* & scriptoribus post Theophanem.

Timotheo dormienti fortuna urbes in unum rete contractas in finem tradens 277.

Timothæi musici modulis Alexander in furorē conjectus 313.

Θωμάτης δέμῳ 154. 164.

Thomas Patriarcha CPol. Venetiis missus 401.

Thomas veneficus 84.

Titus Imperator templo Hierosolymitano libenter volens parceret 157.

Τὸ ἔργον (Euripides) ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ' ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοτῳ 90.

Turcis crudeliores Latini 370. Turcæ Φιλανθρωπευόμενοι πρὸς τὸ χριστιανισμόν 256.

Veneti, cives Romani 112. male ab Alexio Angelo Comneno haberi & Pisanis postpositi, eum vicissim per Henricum Dandalum ulciscuntur 347.

Xerxis navarchus eadem die coronatus & securi percussus 167.

Georgius Xiphilinus τῶν ἐπιτρόφων ἔβημάτος ης 160. Wolf. *quidam ex ordine sacerdotum*.

Georgius Xiphilinus per VII. annos Patriarcha CPol. 316. 318. 332.

Ζωτζίτης, alter Ther sites 202.

X. GEORGIUS ACROPOLITA (proprium hoc familiaræ a) non Patriæ nomen) pater fuit *Constantini Acropolitæ*, b) qui parentis exemplo magnus Logotheta * in aula CPolitana

a) Vide Allatium de Georgiis pag. 355. & Hanckium de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap. 33.

b) Pachymeres in Mich. Palæologo VI. 26. confer Papebrochium T. 7. Act. Sanct. Maji pag. 68.

* Constantinum Acropolitam perinde ut patrem Georgium Codices MSS. magnum Logothetum vocant, & ex illis Allatius, Lambecius, Caveus &c. Sed & Pachymeri

tana sed Mich. Palæologi gratia obrepudiatam Jo. Becci Patriarchæ cum Latinis concordiam excidit, scriptis adversus Latinos, c) aliisq; monumentis quibus Sanctorum memoriam d) celebravit, *noviſſ. Metaphraſte* e) nomen meruit, clarus. Quando autem à Volaterrano & Jo. Cuspiniano Acropolita allegatur, Pater Georgi⁹ intelligitur, quem Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 49. recte monuit illum ipsum esse *Pratorem Græcia*, Chronici à Theodoro Lascari exorſi & in recepta à Mich. Palæologo CPoli deſinentis auctorem, quem teſtem ſubinde citat Jo. Leunclavius in pandectis Hiſtoriæ Turcicæ: nam & Acropolitam Ephræmus in Chronico metrico f) refert prætoriam dignitate decoratum fuiſſe à Theodoro Lascari Imperatore, antequam rebus omnibus ab eo Orientem repetente præponeretur: *Ἡλὴν διαθεὶς εἰς τὰ κτῆν' εὐαγγέλιον ἀναξ μὲν στρατιᾶς ἐκτερέχει πρὸς τὴν ἑω, λιπῶν στρατηγὸς &c.*

Πρὸ τοῖςδε Γεώργιον Ἀκροπολίτην
Ἀρχόντα πάντων καὶ προέδρον δεικ-
νύει,
Πρόεδρον τὴν τιμῆς αὐτῆς Πραΐτωρος ἀξίαν.

*Hic Acropolitam præſicit Georgium,
Cunctisque ſummum principem dat,
quem prius
Prætoris ipſe ad dignitatē evexerat,*

Cum A. C. 1241. g) obiret Irene Theodori Lascaris filia, uxor Joannis Ducæ Vatatzæ Imperatoris, Georgius fuiſſe ſe ait annorum XXI. h) natus ergo eſt A. 1220. ex illuſtri genere & Imperatorem ipſum cognatione * attingens. Ex Patria urbe CPoli quam

Libri ſti Pars Altera.

LII

Latini

meri VII. 8. memoratur flammiſ traditum *ſύγγραμμις τῆ παλαιῆς μεγάλης Λογοθέτης τῆ Ἀκροπόλεως*, Senioris magni Logothetæ, ad diſtinctionem nempe junioris magni Logothetæ Conſtantini Acropolitæ filij, de quo verba Pachymetæ perperam accipit Allatius de Conſenſu p. 780. quæ ipſe rectius de patre intellexit lib. de Georgiis p. 358

- e) Vide Allatium de conſenſu utriusque Eccleſiæ II. 15. n. 14. pag. 779. 780. ubi duos ejus de proceſſione Spiritus S. tractatus commemorat, unum cujus principium eſt: *ἀνδρες Ῥωμαῖοι*, alterum *ἐμνήσθην καὶ ἄλλας λόγους τῶν ἀντιτελεόντων ἡμῖν*.
- d) Ex Orationibus Conſtantini Acropolitæ in ſanctos quas MSS. memorant Allatius de Simeonem ſcriptis & præſtantiffimus Caveus parte altera Hiſt. literariæ ſcriptorum Eccleſiæ, ad A. C. 1270. illa in *Martyrem Theodoſiam* Græce ex MS. Vaticano cum Dan. Cardoni S. I. verſione exſtat in Aſtiſ Sanctorum T. 7. Maji p. 69-86. & altera in S. *Johannem Damascenum*, itidem è MS. Vaticano Græce cum verſione Jo. Franciſci de Rubéis, Jcti Romani, T. 2. Maji pag. 731-760.
- e) Allatius de Simeonem ſcriptis pag. 109.
- f) Verba ejus edidit Allatius de Pſellis §. 79. adde Acropolitam ipſum c. 66. ſq. Hiſt.
- g) Cangius famil. Byz. pag. 223.
- h) Acropolita cap. 35. Hiſtoriæ. * id. c. 97. & 32. ubi γένος ejus περιφανές.

Latini tum obtinebant, missus deinde XVI. i) annorum adolescens & literarum rudimenta edoctus Nicæam, ubi aulam habebat eo tempore Græcorumque Imperium moderabatur jam dictus Ducas, qui Georgium Rhetoricis, Logicis & Mathematicis disciplinis ab anno ætatis XVII. k) per septennium ab Theodoro Exapterygo & Nicephoro Blemmida imbuendum dedit. Inde in aulam iterum adscriptum & ab eodem Duca charum habitum nec minus ab illo filioque Theodoro (cujus tamen gravem indignationem l) aliquando incucurrit, non diu post reconciliatus) variis auctum honoribus, Legationibus cum laude functum & ad magni Logothetæ dignitatem eventum constat, quæ copiosius ab Allatio, Hanckio & Caveo exposita legi possunt. Nectamen omittendum, quod A.C. 1274. à Michaële Palæologo missus ad Concilium Lugdunense, m) Imperatoris nomine schisma ejuravit, & in Latinorum dogmatibus nihil reprehendendum videri est confessus, multis Græcis & filio ipso Georgii Constantino Acropolita ægerrime hoc ferentibus. Deniq; A 1282. eodem anno, quo non diu post XI. Dec. vivis exemptus Michaël Palæologus est, obiit quoque Georgius, peractata legatione n) ad Joannem Bulgarorum principem, anno ætatis LXII. successoremq; o) in magni Logothetæ munere nactus est Theodorum Muzalonem.

Exstat sub hujus Georgii nomine, quem Gregorius Cyprius p) Aristotelem & Platonem ætatis suæ appellare non dubitat, Historia

i) idem cap 29. ubi omnino legendum non ἐνδεκάετης ut vult Allatius, sed ἐκκαδέκαετης, ut recte conjicit Hanckius pag. 542. cujus sententiam firmat quod se jam ἐγκυκλῆς παιδείσεως ἀπηλαγμένον, & mox postquam ad Joannem Ducam venit & ab eo erudiendus Magistris traditus est, XVII. annos natum Acropolita scribit k) Acropolita cap. 32. l) id. cap. 63.

m) vide Acta Concilii Lugd. sub Gregorio X. Tomo 3. edit. Colon. 1618. part. 2. pag. 741. (T. XI edit. Labbei p. 937.) Hanckium p. 560. seq. Odoricum Raynaldum ad A. C. 1274. n. 18. Bzovium n. 2. ubi male Gregorius Acropolita vocatur pro Georgio.

n) Pachymeres in Mich. Palæolog. lib. 6. cap. 34. seq.

o) id. in Andronico Palæologo, libro & capite primo.

p) Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. in Georgii Logothetæ encomio : λόγων δὲ σπέρματα καὶ σπινθήρας ὡς εἶπεν μαθημάτων ἦν ὁρᾶν σαφόμενα ἑδραῖα ὅτι μὴ παρὰ τοῦ Λογοθέτη, ἃ μέγα δ' εἶπεν καὶ κατ' ἡμᾶς Ἀριστοτέλει εἶτε καὶ Πλάτωνι, ἢ ὅπως ποτὲ τέτοις παραπλησίως τὸν ἄνδρα βέλοισι τις καλεῖν, ἢ ἵνα διὰ τὸ σαφέστερον, ὃν Ἀριστοτέλη νομίζεν χρεῖαν εἶναι ἐκείνῳ ἀπολειπούμενον, ὅταν τὴν δὲ τῆς λογικῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τῶν φυσικῶν ἀποφήνας δόξας Πλάτωνος δὲ θεωροῦντα καὶ κατὰ μέσων φεγγαζόμενον Ἀττικῇν.

ria Byzantina hoc titulo : χρονικὸν ὡς ἐν συνόψει τῶν ἐν ὑστέροις, *Epitome Chronica sive Historia Compendiarii de rebus proxima ætatis*, sive narratio succincta de iis quæ (rebus per varios principatus divisis, vide cap. 37.) acciderunt à capta A. C. 1204. à Latinis CPoli, usque ad eandem A. 1260. à Michaële Palæologo iterum recuperatam & Latino nomini ereptam. Hanc Galatæ sive Peræ in Bibliotheca Georgii Cantacuzeni repertam descripsit Theodosius Zygomala Nauplius, cujus Apographum Georgius Douša CPoli secum in Belgium attulit, eoq; defuncto frater Theodorus Douša vulgavit cum versione sua latina notisque, Lugd. Bat. ex officina Godfridi Basson, 1614. 8. recusam minus etiam emendate & sine notis Aureliæ & Colonix Allobrogum sive Genevæ 1615. f. cum Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla. Quamvis vero in locis obscuris Meursium se & Scriverium subinde consuluisset Douša profiteretur, tamen non ita feliciter in illa editione versatus est, ut non gratulandam Acropolitæ sit, quod Leo Allatius Codicem Vaticanum ejusdem opusculi MS. Græcum sub titulo πῶνιμα χρονικὸν ἡμῖτελες nactus, illud emendavit & divisum in capita, novâq; versione donatum in lucem iterum edidit Parisi. 1651. f. Douša notis ad calcem subjunctis. Observaverat autem jampridem Allatius in libro de Pfellis q) hoc non esse ipsam Acropolitæ Historiam, sed tantum Compendium ejus, nec ab auctore ipso * sed ab alio quodam, resectis quæ illi parum necessaria visa fuere concinnatum. Ipsum porro Acropolitæ opus ejusdem plane argumenti sed pulchrius diffusiusque, inter Codices MStos Chii r) invenit ac descriptum Romam advexit, ejusque ope non modo brevissimi mutila hiulcaque & male ab exscriptoribus tractata correxit ad mentem Auctoris, sed etiam Historiam integram latina sua versione & notis Historicis illustratam Græce & Latine typis Regiis edidit, compendioque in Parisiensi quam dixi editione præmisit. Titulus est : Ἡ παρῶσαι χρονικὴ συγγραφή τῶν μετὰ τὴν Λογοθέτην & Ἀκροπολίτην ἐστίν, ὅς ἐκτίσθη καὶ τὸ μοναστήριον τῆς ἀγίας & Χρυσῆς Ἀναστάσεως. Περιέχει ἢ τὰ μὲν πρὶν τὴν αἰχμωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τῆς βασιλείας Μιχαὴλ & Παλαγιολόγου. Acropolitam libenter sequuntur recentiores scriptores, etiam Nicephorus Gregoras, ut in notis pag. 227. & 239. idem Allatius observat, qui tamen pag. 249.

LII 2

non

q) pag. 63. editionis à me curatæ, ubi in imo paginæ typographus pro Parisi. 1651. fol. per errorem posuit 1615.

* Acropolitæ ipsi tamen tribuit Allatius p. 362, de Georgiis.

r) Allatius de Georgiis p. 316.

non diffitetur pleraque exactius à Gregora tradi Acropolitæ historia (an compendium ejus, non dixerim) MS. in Bibl. Ambrosiana Mediolanenſi, & in Bibl. Regis Chriſtianiffimi num. 734.

In diatriba de Georgiis quæ Georgio Acropolitæ ſubjuncta, eſt, hæc præterea ejus ſcripta ab Allatio commemorantur p. 357. *Forma de fide. De virtute & anima*, Anno Mundi 6771. (Chriſti 1263.) MS. in Bibl. Antonii Auguſtini Cod. 174.

Ἑρμηνεία τῶν Θεολογικῶν ῥητῶν, In Theologi Nazianzeni ſententias τῆς ἐς τὸ πρῶτον ἐννοίας, πολλὰ γίνεσθαι, poteſt unum ſi à ſeipſo diſcedat, multa fieri, καὶ τὸ, μονὰς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τρία κινηθεῖσα μέχρι τριῶν ἐſτί. Unitas à principio in binarium mora, in ternario conſedit. Incipit: Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν φίλων, ὡς θεοτάτη καὶ ſεβαστατάτη καὶ φαλλή, εἰς λόγους ἐλθεῖν ἡμᾶς κατηνάγκασεν. MS. in Bibl. Palatina.

Preces XIII. quas Michaëli Palæologo urbem CPolin intranti ſe compoſuiſſe narrat cap. 87. Hiſtoriæ, & *Oratio de recepta CPoli*, cujus argumentum cap. 89. refert, interciderunt.

INDEX Episcoporum & aliorum quorundam in Acropolita memoratorum.

numeris capita, non pagina designantur.

Acropolita de ſe cap. 27. 29. 32. 39. τὸ γένος ἐκείνους genus ejus il-
luſtre 32. Imperatori junctus affinitate 79. Imperatoris Jo-
annis Vatatzæ nomine Episto-
las ſcripſit & Imperatorium ſigillum
impreſſit 44. 49. Judex de Mich. Comneno 50. in Theodori
junioris, quem in Logica diſci-
plina inſtituerat, indignationem
incidit 63. ei reconciliatur. ibid. Prætor Occidentis conſtitu-
tus 66. 67. 68. 70. à Michaële perduelli captus 72. 79. 83.
legatus ad Conſtantium Bulgæ-
rorum Principem 84. Michaëli
Comneno ſolennium precum XIII.
formulas componit poſt cap-
tam CPolin 87. Orationis de re-
cepta CPoli argumentum 89.
Duces exercituum nec omnino
laudandos judicat nec vitupe-
randos, ſed omnia DEi nutu fieri 44. 46.

Andronicus Comnenus Michaëlis Imp. filius 89.

Andronicus Muzalo, magnus Domesticus 63.

Andro-

Andronicus Sardenfis Episcopus 84.

Arsenius è Monacho una hebdomade Diaconus, Sacerdos & Patriarcha 53. Theodorum juniorem id. & Mich. Comnenum coronat 77. depositus 84. Nicephoro extincto iterum restitutus id. sed CPoli recepta abfens 88.

Aurea bulla à Joanne Duca Imp. Melenicensibus data 44. alia firmandis Theſſalonicenſium privilegiis 45.

Balduini Imp. interfecti caput Johanni Bulgarorum Regi pro poculo 13. regia insignia CPoli capta 86.

Constantinus Cabasilas, Achridis Bulgariæ Archiepiscopus 80.

Joannes Camaterus Patriarcha CPol, cap. 6.

Chrysopus, equi nomen 61.

Δυσινέσκειτο κτ' ὅν κωμικόν (Aristoph.) εἰ καὶ μὴ κλεπίσκειτο 45.

Constantinus Mesopotamita, Metropolita Theſſalonicenſis 21.

Cosmidii Monasterium prope Blachernas 88.

Crux Imperatoria à Bulgaris capta 11.

κύριε ἐλέησον centies repetitum 88.

Demetrius Bulgariæ ArchiEpiscopus 21. αὐτονόμῳ id.

Per Duellum & ferrum candens purgatio 50. ἀπὸ θανάτου ἐλεγχῶ per mortis intentatæ præsentem metum qvæſtio. id.

Ἐγκύκλιος παιδεύσις 29. μαθημάτων καὶ ὑψηλοτέρων τῶν λόγων παιδεύσις 32.

Festum transfigurationis Christi 63.

Georgius Clida, Cyzici Metropolita 88.

Germanus Patriarcha 33. 42.

Gradibus ab Ecclesia prohibitis connubia Imperatoribus permittuntur 50.

Γεγάμματα ἐρωτικά. 68.

Hyacinthi Monasterium 10. 18. 42.

Imperatoriae literæ rubro consignatæ 26. 38. Imperator scuto insidens proclamatur 53. 77.

Joannes Hierosolymorum Rex 27. hunc octoginta annos natum & mole corporis viribusque insignem vidit & miratus est Acropolis ibid.

Joannicius Episcopus Philadelphiensis 84.

- Joannes Macrotes qvo ad Epistolas magni momenti scribendas usus
 Joannes Vataztes Imp. 49. Judex de Mich. Comneno 50.
 Iosephus Mesopotamita Grammaticus 49.
 Irene Imperatoris soror, in Monastico habitu Eulogia 86.
 Jurisjurandi formula *μὰ τὰς λόγους* 63.
 Manuel Lascaris inter Monachos Maximi nomen adscivit 59. Pro-
 rosebastus 60.
 Manuel Thessalonicensis Episc. 84.
 Manuel Patriarcha 18. Maximi successor 19. vere vir Philo-
 sophus, id. pietate insignis, licet literas parum doctus & uxori
 junctus 51. mortuus paullo ante Imperatorem Joannem Va-
 tatzem 53.
 Methodius Monasterii Hyacinthi Abbas, Patriarcha per tres menses
 CPol. 42.
 Mariæ Hodogetriæ imago 88.
 Michaëlis Archangeli templum 22. 85.
 Michaël Auctorianus Patriarcha 19. *λόγιος του χάναν, καὶ πίσης
 γραφὴς ἐμπειροῦ τῆς τῶν ἡμετέρων καὶ τῆς ὑπεράγειν* 6.
 Michaël Comnenus Palæolog⁹ purgationem per ferrum candens pru-
 denter declinat 50. ejus Epistola 64. scripto tomo à Patriarcha
 & aliis Episcopis ad Imperium suscipiendum invitatur 76. CPoli
 receptâ Patriarcham in thronum restituit 89.
 Morotheodorus 7.
 Jo. Muzalo, è Mystico Monachus 40.
 Georgius Muzalo 75. Andronicus Muzalo, 63.
 Mytilenensis ArchiEpiscopus 74.
 Nazaræi pro Monachis 42.
 Nicephorus Alyates, Grammaticus 49. præfectus Caniclei 75. 79.
 Nicephorus Blemmides Philosophus excellentissimus, in Logicis
 Acropolitæ Præceptor 32. Præceptor etiam Theodori junioris
 Imp. Patriarchatum CPol. respuit 53. Ephesi versatus 87.
 Nicephorus ex Metropoli Ephefino Patriarcha 84. non per an-
 num integrum, id.
 Nicephorus Tarchoniata, magnus Domesticus 36. 40.
 Nicolaus Medicus bonus, Philosophiæ rudis 39. dignitate Actua-
 rius sive Medicus Imperatoris. id.

Palmarum die, triumphantis more urbem ingredi solitus Imperator 52.

Papa 2. 14. 17.

Patriarchæ ab Imperatoribus libenter adsciscuntur, qui desideriiis eorum non refragentur 42. nec nimis sapiant 53.

Pelagius legatus sive Nuncius Pontificis Rom. 17.

Jo. Petraliphas magnus Chartularius sive Cancellarius 37. 40.

Phidias statuarius 50.

Phocas Metropolita Philadelphienfis 50.

Poëta (Homerus) 55. 63. 69.

Praxiteles statuarius 50.

Proverbia : Ὡς ξυρῆ in acie novacula 9. 65. ἐν στενῷ res in angustiis constituta 58. ἐπὶ κύβη, securæ. id. σρεβλὸν ξύλον, ἔποτ' ὀργὸν, καὶ ὁ Αἰθίωψ οὐκ οἶδεν λευκαίνεισθαι 49. σκητὴ ἔδραματ' εἰς τραγωδίαν μεμορφωμένη. 63. ἐκὼν ἄκων 84. Φρόνημα καὶ εἰδὼ τυραννίδ' αἴσιον, ὃ Φησί τις τῶν παλαιῶν 65. Φυζακινῆς ἐλάφει κεραιδὶν ἔχων 69. Ἀλλὰ μικρὸν τι κέρδ' ἔχει Φιλίας δοπερρίτων καὶ καταπατῶν κύπελλον 70. πάσων μηχανῶν καὶ πάντα κάλων κινεῖν 81. τὸν ποιεῖ ψυχῆς τρέχεν 81.

Σωσάνδρων Monasterium 74. 75.

Studii Monasterium 88.

Theodorus junior Imp. αἰετὸς ταχύς à militibus appellatus 58. Morti vicinus in pœnitentiæ fidem Monachi induit habitum 74.

Theodorus Exapterygus Acropolitæ præceptor, in Mathematicis non admodum præstans, in Rhetoricis egregius 32.

Theodorus Irenicus, cognomine Copas, Patriarcha 19.

Ad Theodorum Contostephanum instructio Imp. Joannis Vatatzæ scripto tradita, quomodo aciem adversus Latinos componere, quando & ubi configere deberet 48.

Trinobi Episcopus αὐτονομίας jus & Patriarchæ nomen sibi vindicat. 33.

Tzyrithon, magnus chartularius 45.

Xerus, Metropolita Naupacti 49.

Acropolis ab Allatio subjicitur pag. 149 - 186. ΙΩΗΛΟΥ, JOELIS Chronographia Compendiaria, res brevissime perstringens & successiones Principum ab Orbe Condito usque ad captam à Latinis Anno 1204. CPolin, circa quod tempus vixisse auctor ipse videtur, certe non diu post scripsisse. Post hanc Chronographiam sequitur in eodem volumine pag. 187 - 199. JOHANNIS CANANI Ἰωάννης ὁ Κανανὲ διήγησις περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινὺ πόλει γενομένου πολέμου καὶ τοῦ ἐτηλῆτος, ὅτε ὁ Ἀμυράτ Πάις παρέπεσε ταύτη μετὰ δυνάμεως βαρέας, καὶ παρολίγον ταύτῃ ἐκράτει, εἰ μὴ ἡ ὑπεράγνῃ μήτηρ ὁ Κυρία ταύτῃ ἐφύλαξε. Narratio de bello CPolitano anni ab Orbe condito 6930. Christi 1422. cum Amurat-Beu sive Amurates secundus Turcarum Imperator, cum fortissimorum milicum exercitu in eam irrupit, quam & expugnasset utiq, nisi immaculatissima DEI Mater conservasset. Ait autem Cananus urbem conservatam esse mira S. Mariæ ope, quæ violaceis amicta vestibus & super propugnacula deambulans hostibus terrorem ac summam trepidationem incusserit. ἐπεὶ δὲ οἱ ἐχθροὶ καὶ πλεῖστοι ἡμῶν δέδωκαν μαρτυρίαν ταύτῃ, πάντῃ ἐστὶν ἀληθές τε καὶ ἰσχυρὸν τὸ θαῦμα τῆς παραγίνεως. Ἐλεγεν γὰρ ὁ Μηροῦτης ὁ Πατριάρχης τῶν Τέρκων, ὅτι ἡ πόλις ἐπρόκειτο παρ' ἡμῶν αἰχμαλωτισθῆναι, ὡς οἱ σοφοὶ τῆς Περσίας εἰς τὸν καιρὸν ὁ Μαμάς ἐψηφοφόρησεν περὶ τούτου, καὶ εὔρον ὅτι εἰς τὸ ἐτὸς καὶ τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν (XXIV. Augusti) ταύτης τῆς ὥρας ἡ πόλις παρ' ἡμῶν περικεῖται κρατηθῆναι, καὶ ἐμελλε τούτο γενέσθαι καὶ τὴν δυνάμιν τῶν ἄστρον, καὶ τὴν τέχνην τῶν ἀστρονόμων, αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἐκεῖνη ἡ ὁξέα Φορῆσα καὶ πεπατημένη ὁ κάστρος καὶ τῶν περμαχιόνων ἐπάνω ἀφόβως ὁ πόλεμος τὴν ὥραν ἐκεῖνη ἀντίπραξε πᾶς δυνάμει τῶν ἄστρον, καὶ τὴν τέχνην τῶν ἀστρολόγων. πολλὴν δὲ τὸ γῆς, εἰ δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὴν δυνάμιν εἶχεν, ἀλλ' ἐξ ἑαυτῆς καὶ αὐρατὴ δυνάμει. Ὁμοίως καὶ τὰ στρατεύματα πάντα τῶν Τέρκων ἐσωμαρτύρουν ἐνός καὶ τὸν Μηροῦτῃν ἐκείνον, καὶ ἐδιηγντο περὶ πάντας, ὅτι ὁ πόλεμος τὴν ὥραν, ὅταν μὲ θράσους καὶ ὀρυγῆς ἀκρατῆς ἐφύλασεν εἰς τὰ τείχη ὁ κάστρος, ἵνα ἀναβῶν ἐπάνω, καὶ διάξωσι τὰς ῥωμάς, καὶ τὴν πόλιν αἰχμαλωτίσων, τότε εἶδον γυναῖκα ὁξέα ῥέκα φορῆσαι, καὶ πεπατημένην ἐπάνω τῶν περμαχιόνων ὁ ἑξω κάστρος. καὶ ταύτῃν ἰδόντες, σκότῃ καὶ ζάλλῃ, καὶ τρόμῃ καὶ φόβῳ ἄφνω εἰς τὰς ψυχὰς εἰσῆλθε τῇ παύσει, καὶ πρὸς Φυγὴν ἐβλεψαι, καὶ εἰ πύλεμον εἶδε ὅπως καὶ τὸ δυνάμει τε καὶ τέχνῃ. Τῆς γυναίκος γὰρ ἐκεῖνης ἔλαβον τὴν δειλίαν, καὶ ἡλευθερώθη ἡ πόλις. Cum vero hostes atque

atque adversarii nostri hoc, testimonio suo constabiliverint, multo verissimum est hoc sanctissima Virginis miraculum. Namque Mersaita sive Patriarcha * Turcarum affirmabat, propositam tunc illis fuisse Civitatem adpradam, quemadmodum Viri docti Persæ atate Mahometi calculaverant, invenerantque hoc anno, mense, die, dieique hora urbem à nobis debellandam esse; & futurum id erat omnino astrorum vi, & astronomorum artificio; sed mulierem, illam violaceis vestibus amictam, per castrum obambulantem, & super propugnacula intropide, dum pugna inibat, vim astrorum obtudisse, & Astrologorum artificia: quamvis illa non à terra neque ex hominibus, sed è cælo & invisibili potestate vim obtinebat. Similiter exercitus universi Turcarum jurejurando Mersaita dictum confirmabant, & omnibus narrabant, pugna hora, dum cum audacia & impetu, qui coerceri non poterat, ad muros castri pervenerant, ut ascenderent, Græcosque fugarent, urbemque caperent, vidisse mulierem violaceis vestibus indutam, deambulantem super propugnacula exterioris castri; qua visa statim tenebris, procella, timore, ac tremore correptos omnes in fugam se & non ad bellum dedisse, & vi, influxuque illius mulieris formidinem sibi immisissam, & urbem liberatam. Hæc qui credit idem etiam fidem habebit auctori vitæ S. Nili junioris, qui pag. 3. narrat Rossanæ Calabriae Metropolin ab incursionibus Saracenorum defenitratam esse à S. Maria virgine quæ super muris illius apparuit ὡς γυνὴ πορφύρεα, λιμπάδας ἐν ταῖς χερσὶ κατέχουσα καὶ ταῦτας αὐτὴς καταβάλλουσα, καὶ ἑτέρας δοποδιάουσα. Similiter traditum est Heraclio imperitante CPolin precibus sanctissimæ Virginis liberatam ab obsidione Persarum, quo spectat scriptum in Bibl. Regis Christianissimi, memoratum à Labbeo pag. 72. Bibl. novæ MSS. Sic Adolpho IV. Comiti Holfatiæ A. C. 1227. adversus Danos pugnanti ajunt visam in nubibus S. Mariam Magdalenam * amœna umbra

M m m

pro-

Libri sti Pars Altera.

* Quem hodie *Monstium* solent nuncupare, hunc *Patriarcham Turcarum* vocat etiam pag. 192. αὐτὸς δὲ ὁ μέγας καὶ πολὺς παρ' ἐκείνους ὁ εὐχένης Πατριάρχης, ὃν εἶχον προωρατικὸν καὶ Προφῆτην τὸ νομῶς Μηστῆτης τῇ Περσικῇ διαλέκτῳ. Sapius idem Cananus memorat Turcarum καλογέρας live Monachos, etiam uno nomine Τρεκακαλογέρας. Similiter Chaliphæ Turcarum Urspergenſis appellat *Papas* & apostolicos suæ gentis. Vicissim fuit cui Papa diceretur il *Gran Turca de i Christiani*, & Mahometis III. legatus Leoninum Gallix Regis ministrum, magnum *Vizirum* appellavit, ut refert Tan. Faber ad Longinum pag. 17.

** Vide Lambecium lib. 2. rerum Hamburgensium pag. 41. seq. edit. primæ.

protegentem ipsius copias, dextraque levatâ illis benedicentem, in hostes vero radios solares vehementius retorquentem. Sed & Zosimus, Ethnicus scriptor lib. 5. cap. 6. scribit Alaricum, ne Athenas cum exercitu occuparet, deterritum esse conspectâ Minerva armata, obambulante Urbis muros, & Achille stante ante mœnia, additque causam illam servatâ Civitatis neutiquam à se prætermittendam fuisse, utpote *θεοπεπῆ πινὰ ἔσων, καὶ εἰς εὐσεβείαν τὰς ἀκούοντας καλεμένην.*

XI. GEORGIUS PACHYMERES Constantinopolitano Patre exule Nicææ circa A. C. 1242. natus ibique educatus, & postea undeviginti annorum juvenis a) Constantinopolin à Mich. Comneno Palæologo A. 1261. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinæ imbuit, muneribusque insignibus in Ecclesia & aula CPolitana functus, Diaconum, Patriarchæ *ιερομνημονα & πρωτεύδικον* & Imperatoris *δικαιοφίλακα* gessit. Manuelis Phile præceptor fuit, qui funus ejus carmine Græco jambico deploravit, quod exhibet Allatius diatriba de Georgiis p. 373. A Petro Holloisio vere Catholici elogio mactatur qv. 2. de scriptis Dionysii Areopagitæ: quod Allatius b) ipsi invidens, non potuit, inquit, esse Catholicus, qui schisma (Græcæ puta Ecclesiæ) propugnavit, & contra Romanam Ecclesiam scripto etiam defendit. Certe *Δατινόφρων* non fuit, & Patriarchis Latinæ fautoribus Ecclesiæ Josepho, Joanni Vecco & Gregorio Cyprio strenue sese opposuit. Vitam non diu videtur produxisse ultra A. C. 1310. (quanquam Lambecius T. 3. pag. 237. & T. 7. p. 71. eumque secutus Nesselius ait eum anno 1340. obiisse.) Neque enim post illud temporis in Historia CPol. memoratur, & Historiam suam continuasset saltim ad finem Imperii Andronici A. 1332. denati, neque in anno ejus XXVI. A. 1308. substitisset, si tamdiu ultra ejus non modo ætatem, sed junioris quoque Andronici annum undecimum Imperii annos suos proximus centenario produxisset.

Exstant ejus *Historia Byzantine libri XIII.* de rebus per annos XLIX. gestis, à tempore nati Michaëli Palæologo A. C. 1258. Andro-

a) Pachymeres ipse sub initium Hist. Allatius de Georgiis pag. 365. Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 34.

b) Allatius de Georgiis pag. 373. & de consensu utriusque Ecclesiæ II, 15. 15. p. 781.

dronici Palæologi (senioris) usque ad A. 1308. qui fuit annus ætatis ejusdem Andronici XLIX, Imperii XXVI. Est autem opus bipartitum, nam priores sex libri res *Michaëlis* Palæologi ante imperium & ipso Imperatore gestas complectuntur: Posteriores libri septem tradunt quæ *Andronico* imperitante acciderunt per annos sex & viginti. Pachymeris & Imperatorum Michaëlis atque Andronici, quemadmodum & Theodori Lascaris junioris (cujus & ipsius res in priorē parte Historiæ Pachymeres attingit) icones ē MS. Codice expressas *Hieronymus Wolfius* præmisit suo Nicephoro Gregoræ, Basil. 1562. fol. recuso Paris. 1567. fol. Francof. 1568. fol. Idem ad voluminis calcem argumenta capitum Historiæ Pachymerianæ ex eodem Codice MS. Bibl. Augustanæ versa à se latine exhibet. Fragmenta quædam, quæ in Augustano Codice MS. deesse Wolfius admonuerat in Synopsi libri V, Græce vulgavit *Dionysius Petavius* ad calcem Breviarii Historici Nicephori Patriarchæ, Paris. 1616. 8. Plura Pachymeris Historiæ tum adhuc ineditæ loca Græce produxit Allatius in suis scriptis, præcipue in notis ad Acropolitam A. 1651. Lutetiæ excusis: Primus totum opus ē Bibl. Barberina Cod. 163. 164. in lucem protulit *Petrus Possinus* S. I. vertitque latine, & cum versione sua ac tribus observationum libris vulgavit Rom. 1666. & 1669. fol. duobus voluminibus, quæ rarius quam cæteri scriptores Byzantini scriptores Parisiis excusi occurrunt, & centum amplius marcis Lubecensibus venduntur. Priore volumine libri sex de Michaële Palæologo, posteriore septem de Andronico continentur. Ex Observationum vero Possinianarum libris tribus primus glossarium verborum obscuriorum exhibet, secundus notas & castigationes, tertius Chronologiam, cui jungendæ rarissime itidem obviæ *Mauritii Davidis* presbyteri Divionensis animadversiones Chronologicæ in Pachymeris Michaëlem Palæologum, quas in Clariss. Boivinii notis ad Gregoram laudari vidi, in ipsas necdum incidi. Idem Boivinus pag. 760. monet operæ pretium fore si quis editionem Romanam Pachymeris conferat cum Codice MS. Regio 2558. scripto A. C. 1448. * quem Possinus haud vidit, uti nec mutilum Augustanum ex quo Hieron. Wolfius argumenta, de quibus supra dixi, protulit. Nescio an de hoc Pachymere accipiendum sit quod Latinus Latinius T. 2. Epist. pag. 102. *Sirletus*, inquit, significat allatum esse

M m m 2 etiam

* Montfauconus Palæograph. Græca p. 79.

etiam recens Georgium quendam variarum rerum scriptorem, qui cum multa de prima nota Philosophis tanquam censor pronuntiavit, plurima etiam Aristotelis loca obscura illustravit. Quandoquidem Latinis haud favet, itaque parum aequus Historicus appellatur Allatio lib. de consensu pag. 759. qui tamen alibi * stylum Pachymeræ laudat, cæterum notat inter Lollianum Codicem in Bibl. Vaticana, & Barberinum quem emendatiorem & charactere antiquiore atque elegantiore descriptum testatur, maximum non tantum in verbis ac modo dicendi, sed rerum narratarum etiam quandoque ordine inesse discrimen, ut verisimile sit Pachymerium duas suæ Historiæ editiones tempori ac genio inservientem conscripsisse, ideoque ex utrisque multa errata corrigi, obscura illustrari, mutila suppleri, ac demum Historiæ corpus unum perfectum ac integrum posse absolvi. Cum idem MSS. Codices ejusdem Historiæ, mutilum quidem Venetum in Bibl. S. Marci, & Scoriacensem, & ex Possevino (qui male Gregorium pro Georgio appellat) tertium in Bibliotheca Patmi Insulæ, quartumque Regis Christianissimi commemorasset, *Est & apud me, inquit, integra, & optima nota.*

De Sapientia Indorum, quam Posinus Pachymeræ priori Volumini, sive Michaeli Palæologo subjecit.

Specimen Sapientiæ Indorum, sive Dialogus inter Absalonem Indorum Regem & Gymnosophistam quendam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem moresque instituentem, quem Posinus utpote à Mich. Palæologo apud Pachymerem singulariter commendatum priori Pachymeris tomo latine subjunxit, ab eodem versus est è Græco Codice Allatiano *Simeonis Sethi*, a) qui in Græcum ex Arabico transtulit circa A. C. 1100. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Græce ex Codice Holsteniano qui exstat Hamburgi in Bibl. Johannea

* Allatius de Georgiis pag. 368. 369.

a) Claruit hic Simeon Sethus imperitantibus Michaële Duca, Nicephoro Botaniata & Alexio Comneno & in MS. Regis Galliæ 1261. vocatur πρωτοβιβλαρχης τῶν Ἀντιόχειας h. e. *Protovestiarius in Palatio Antiochi* CPolitano de quo Cangius in CPoli Christiana lib. 2. sect. 16. n. 5. & ad Zonaram p. 46. Male inde ab Allatio de Simeonum scriptis p. 181. vocatur *Simeon Vetus & Magister Antiochenus*. De aliis hujus scriptis post eandem Allatium accuratius dicam infra libro VI. ubi ad Medicos pervenero.

hannea hunc eundem librum cum nova versione sua latina vulgavit noster cum viveret amicus *Sebastianus Godfridus Starckius*. b) Berolin. 1697. 8. Titulus in Arabico est *Culila & Dimna* c) cujus editionem pridem promisit Tho. Hyde præf. ad lib. de ludis Orientalium. In Græco *Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης*, quasi *coronatum & investigatorem* dicas. Liber jucundus & utilis lectu, refertusq; fabulis lepide & ingeniose excogitatis, quibus malitia fraudes & stultitia hominum in vita communi & in aulis frequens ad vivum depingitur. Dicitur scriptus ante duo amplius annorum millia, *Indorum* lingvâ, d) & deinde in gratiam Chosrois Persarum Regis, (vero nomine *Nouschirvan* sive * *Nuschi-ravan*, Justiniano Imp. coævi) *Persice* e) versus à Peroze sive Perzoe Medico (alii Stephanum Edessenum, appellant.) Nec minus *Syriace*, f) atqve etiam *Arabice*, g) & Mmm 3

- b) obiit Berolini A. 1713. nec sine merito laudatur à B. D. Abrahamo Hinckelmanno præfat. ad Alcoranum Arabice primum Hamburgi editum in quo edendo Hinckelmannum juvit, Arabica prius ab eo edoctus. Debemus huic Starckio præterea, ut orationes quasdam & præf. ad Andreæ Mulleri Greifenhagii Alphabetum omitam, Catalogum MSS. maximam partem Orientalium, laudati Hinckelmanni: specimen versionis Coranicæ, & versionem Germanicam libri Jo. Lockii de liberorum educatione, nec non Biblia Hebraica forma minima & typis minutissimis excusa Berolini, quibus immortalus est. Nam Photio contra Manichæos, Historiæ Alexandri Magni Hebraicæ quam Ptolemæo Lagi Codex MS. tribuit, & aliis quæ moliebatur, fata viri docti intercesserunt.
- c) Nomina hæc duo Thoum, quæ sect. 1. & 2. loquentes inducuntur. *Sæes* genus animalis vulpi simile & in Asia atqve Africa non infrequens, de quo Bochartus III. 8. & 12. Hieroz. p. 794. 801, seq. 804
- d) Saphiadius commentario ad carmen Tograi, apud Hydeum prolegom. ad lib. de ludis Oriental. d. 3. tria sunt quibus excellant Indi, quibusque reliquos homines prævertant. Liber *Culila & Dimna*, ludus *Skatrangi*, & novem figura numeraria.
- * Vide Herbeloti Bibl. Oriental. in *Nouschirvan*.
- e) Simeon Sethi præf. Confer B. Tentzelii *Monatl. Unterredungen* Anno 1695. pag. 710. & A. 1697. p. 572.
- f) Ebed Jesu in Catalogo, cap. 161. auctorem Syriacæ versionis libri Calaleg & Damnah ex Indico factæ laudans Bud Peridiotam.
- g) Arabicam versionem MS. in Bibl. Mazariniana memorat Abraham Ecchellenensis notis ad Catalogum Ebed Jesu p. 87. atqve ex Ismaëlis Schiahinschiah Historia gentium narrat librum Clilah & Damnah compositum esse ab Isamo quinto Indorum Rege. Arabice autem redditum ex Indico trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Habuit etiam Arabice sed ex recentiori longe versione B. Hinckelmannus noster & Clariss. Hydeus. Verisimile enim est in hisce codicibus, quæ-

& iterum *Perſice* h) ex Arabico, tum ex Arabico *Turcice* i) atq; ut dixi *Græce* quæ interpretatio in Codice Bibl. Vindobonensis refer-

tur
admodum & in Mazariniano exſtare verſionem Arabicam factam è Perſico, juſſu
Califæ Abjaſari Almanzor.

h) Hanc forte ex oriente ſecum attulit Chriſtianus Ravius, in cujus ſpolio Orientis Centur. I num. 20. *Liber Ethicus & Politicus titulo Clila & Dimna, Perſice!* Ravi Codicem exſtare in Bibl. Berolinenſi teſtatur Starckius præf. ad Sapientiam Indorum, qui præterea notat occurrere Perſice MS. Vindobonæ in Bibl. Cæſarea n. 137. & Uratiſlaviæ & Lugduni Batavorum, fuiſſeque inter libros Goliannos. Alterius etiam meminit interpretationis Perſicæ Huectius de fabulis Romanenſibus pag. 22. *Califaſm Abjaſarum Almanzorem* deinde ajunt hunc litterum ex ſaiomate Perſico Arabice rediti juſſiſſe: alium ex Arabico in Perſicum denuo verſiſſe, poſtque has interpretationis Perſicas aliam elaboratam eſſe à ſuperioribus di-verſam, ad quam tamen Gallica (Gaulmini, ſub titulo fabularum Pilpæi) interpretationis ſit exacta. Herbelotus Bibl. Orientali p. 118. *Anvâr Sohaili les lumieres de Canopus. C'eſt le titre d'un livre fort fameux dans tout l'Orient, que Haſſân ben Sohail, Vizir du Khalife Almamoun traduſiſt du Perſien en Arabe; c'eſt pourquoy il lui donna ſon nom: car Sohail en Arabe ſigniſie l'Etoile de Canopus. Cet ouvrage eſt originalement écrit en Indien, & a porté premièrement le nom de Tervidan Khird, c'eſt à dire la ſageſſe de tous les Siècles. Il fut premièrement traduſt de la langue Indienne en la langue Pehelevienne, qui eſt celle des anciens Perſians, par Buzrovieh Médecin du Roy Coſroes ſon nommé Nonachirvan, que ce Prince avoit envoyé exprès aux Indes pour recouvrer ce livre. Cette traduction porta le nom Perſien de Humaïoun Nameh, livre auſſe. Aboul Maſli mit cette traduction en langue Perſienne moderne; mais ſon travail fut retonché & enrichi par Houſſain Kaſcheſi, & porta depuis le titre de Calilah u Damnah, auſſi-bien que celle qui a été faite en langue Turque pour le Sultan Soliman. Car c'eſt un dialogue entre deux animaux, auxquels on a donné ces deux noms propres. Ces animaux s'appellent du nom de leur ſpece Schacal, & nous n'avons rien dans ces pays-cy qui en approche plus que le renard, ſoit pour la figure, ſoit pour l'iniſtinct. Idem pag. 245. Kondeſmir dit que le livre Calilah u Damnah fut compoſé en faveur de Baharam Schah penultieme Sultan de la Dynaſtie des Gaznevides, Prince d'un tres grand merite, & qui favoriſoit beaucoup les gens des lettres. L'auteur du *Leb-tarikh* (confer Schickardi Tarich p. 144. ſeq.) écrit dans la vie de ce même Prince qu'il aimoit extrêmement les lettres & ceux qui en faiſoient profeſſion: que l'on lui donna pluſieurs beaux ouvrages, & entr' autres celui de Kalilah & Damnah, compoſé par Naſvallah, fils d' Abdelhamid en l'état que nous le voyons aujourd'hui dans la langue Perſienne en proſe, & que ce fut le Poète Roudki qui le mit depuis en vers. C'eſt ce même livre lequel a été traduſt en langue Turque, & qui porte le titre d'Anvâr Sohaili, les lumieres de Sohail, ou de l'aſtre qui porte le nom de Canopus.*

i) Perſicæ & Turcicæ interpretationis bina ſibi exempla MSS. ad manus fuiſſe teſtatur præf. ad Lexicon ſuum Franciſcus à Meſgnien Meninski, illa ſcilicet quæ in Bibl. Vindobonenſi aſſervantur. Turcicam ſub titulo *Humaſjun Name* ſive Speculum.

tur ad Secundum k) Philosophum, quam alii Codices, ut Augustinus, Florentinus, Bodlejanus, Leidenfis, Holstenianus & Alatianus aliique referunt ut jam dixi ad Simeonem Sethum. l) *Hebraicam* versionem Rabbi Joëlis memorat Germanica & Italica: & nescio quis Starckio spem ejus fecerat: membranâ eleganter ante aliquot sæcula descriptâ & multis imaginum ornamentis conspicuâ. *Latinam* vidi apud Jo. Philippum Palthenium τὸν μακαρίτην, Gryphisvaldensis Academiae cum viveret decus & à multis annis mihi junctum amicitia, qui editionem ejus parabat, & dedisset haud dubie ni morte ab hoc & majoris momenti aliis præclaris conatibus exclusus, vel potius tot & tantis quæ patriam ejus ab eo tempore vexarunt calamitatibus præreptus fuisset. Vidi autem excusam sine anni nota in forma folii, hoc titulo: *Directorium humanae vitae, interprete Johanne de Capua*. Vidi etiam duplicem *Italicam* m) versionem diverso tempore excusam, & tum inter se tum à Græco mire differentem. Differt itidem à Græco plurimum licet fabulas & apologos multos eosdem habet *Gallica* versio Gilberti Gaulmini, ex Persico Nasrallæ Ben Muhammed A. 1644. composita & Paris. 1698. 12. atq; in Belgio recusa sub titulo *les fables de Pilpay* n) *Philosophe Indien*, atq; inde in hac urbe quoque

culum Principum habuit etiam Golius & notis illustravit, ut in Catalogo ejus MSS. annotatur. Catalogum Codicum Orientalium Bibl. Vindobonenfis idem Meninskius concinnavit, ubi num. 145. versio illa à singulari elegantia commendatur.

k) Vide Lambecium lib. VI. pag. 119.

l) id. Lambecius lib. V. pag. 241. Starckius præfat §. 23. Possinus in præf. ad Sapietiam Indorum & glossario T. 1. Pachymeris voce ἰχνηλάτης, Allatius de Simeonibus pag. 183. seq. & de Georgiis pag. 345. ubi Georgii Ceramei Jambica in Simeonis Sethi Stephanitis & Ichnelaten commemorat.

m) Titulus unius est: *la Moral Philosophia del Doni tratta da gli antichi Scrittori, o vero la Philosophia de' Sapienti antichi scritta da Sendebat moralissimo Philosopho Indiano tradotta nella lingua Toscana da gli Academici Peregrini; Venet. 1552.* 4. additis figuris sive iconibus quæ in editione Ferrar. 1610. 8. desiderantur. Altera versio illa ipsa quam Allatius inspexit, lucem vidit Ferrariæ A. 1583. 8. *Lele Dimmo* (ita male, pro Calilâh u Damnah) *del Governo de regni, sotto morali essempliati animali ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Italiana.*

n) In Catalogo Bibl. Leidenfis pag. 301. & in Herbeloti Bibl. Orientali pag. 206 & 456. vocatur *Bidpai*, quod nomen interpretantur Medicum misericordem. Sed Herbeloti verba adscribenda sunt: *Homaïoun Nameh, ou Humaïoun Nameh, le livre Royal, ou Auguste. C'est la traduction Persienne du livre intitulé Kalilah* ve

que Hamburgi A. 1707. 12. cum Æsopi fabulis subjecta prælo. In his recentioribus editionibus, judicio viri eruditissimi, dum Gallica elegan-

ve Damnah. Ce livre qui n'est qu'un tissu d'apologues & de fables tirées des propriétés des animaux, fut composé par un Philosophe Indien nommé Bidpai, pour un Roy des Indes, qui portoit le nom de Dabshelim. Il est rempli de préceptes moraux & politiques. Nouschirvan Roy de Perse envoya son Medecin nommé Buzruieh (hic in Græca versione vocatur Περζωέ) exprès pour recouvrer ce livre, qui étoit gardé soigneusement dans la Bibliothèque des Roys des Indes, & l'ayant entre les mains, il le fit traduire de l'Indien en langue Pechelevienne, qui est l'ancien Persien, & lui donna le nom de Humaïoun Nameh. Abongiasar Almanzor, second Kalife des Abbassides le fit ensuite traduire de l'ancien Persien en Arabe par l'Imâm Abulhassan Abdallah ben Mocannâ sous le titre de Kalilah & Damnah. Quelque tems après le Sultan Nasser ben Ahmed de la dynastie des Samanides, le fit encore traduire de la langue Arabe en Persien plus moderne, par un Docteur inconnu, & cette version fut mise aussi tôt en vers par le celebre Poëte Persien nommé Roudeki. Baharam schach fils de Massoud Sultan de la dynastie de Gaznevîdes, non content de cette version, fit travailler Nasrallah Aboulmâala, le plus éloquent homme de son tems, sur le texte Arabe de Mocannâ, & c'est cette version Persienne que nous avons aujourd'hui sous le titre de Kalilah ve Damnah. Ce livre a acquis une si grande estime dans l'Orient, que dans la fin du neuvième siècle de l'Hégire l'Emir Sohaili Généralissime des armées de Houssain ben Mansour, ben Baicarrah ou Baïra Sultan de Khorassan, qui étoit de la postérité de Tamerlan, entreprit d'en faire faire une nouvelle version (en langue Arabe sur l'ancien texte Persien) par le Docteur Hussain Vâéz, dit al Kaschafi, laquelle surpasse toutes les autres en élégance & en clarté. Cette nouvelle version porte le nom d'Anvar Sohaili, les splendeurs, ou les lumières de Canopus, à cause qu'elle fut faite à l'instance de l'Emir, qui portoit le nom de cette constellation: & a été traduite en langue Targvesque en prose & en vers. Gemali l'a mise en vers pour Bajazeth second du nom, Sultan de la race des Ottomans. Idem pag. 399. Giavidan Khird, la sagesse de tous les tems, c'est un livre de Philosophie Morale, composé par Huschenk, ancien Roy de Perse, lequel a été traduit plusieurs fois, & en plusieurs langues. - - Une partie de ce livre a été traduit en François par David Saïd d'Isphahan & imprimé à Paris 1644. sous le titre de livre de lumières ou la conduite des Roys. Le traducteur dit dans sa préface, que ce livre fut traduit de Persien en Arabe par Abulhassan Abdalla, par ordre d'Abongiasar Almanzor, un des Khalifes Abbassides, mais il se trompe: car ce fut Hassan Vizir d'Almansor qui en fit la traduction. Idem p. 206. Bidpai & Pilpai, Philosophe Indien, Vizir de Dabshelim, ancien Roy des Indes est l'auteur du Testament de Huschenk, second Roy de Perse de la première dynastie. Ce livre qui a changé plusieurs fois de nom, est le même que Giavidan Khird, Homaïoun Namé, Kalilah ve Damnah, & Anvar Sohaili. Idem pag. 465. Il est encore aussi peu vraisemblable, que ce Prince (Huschenk Roi de Perse) soit l'auteur d'un livre intitulé Giavidan Khird, la sagesse éternelle ou de tous tems, auquel on a donné aussi le nom de Testament de Huschenk; mais l'ancienneté & la réputation de ce Monarque ont fait emprunter son nom pour donner plus d'autorité à cet ouvrage, qui est d'ailleurs fort estimable, & lequel est parvenu jusqu'à nous sous le titre de Humaïoun Nameh.

elegantiora dare voluerunt, de veteris præstantia non parum detrivere : *on a gaté l'ancienne version en la mettant en meilleur françois.* Cæterum jampridem V. C. Antonius Gallandius spem fecit plenioris longe Gallicæ editionis videndæ, siquidem is nactus est *Turcicam* versionem editis Pilpæi fabulis quarto tanto ampliorem atque adeo integram ejusdem libri factam è Persico, cui titulus *Humajoun Naméh* hoc est *liber Imperialis* sive *Regius*, quoniam artem imperandi libro illo contineri Orientales sunt persuasi. *Castellana* sive *Hispanica* versio in præfatione ad Italicam memoratur, *Germanica* vero quæ ex latinâ Joannis à Capua composita esse traditur auspiciis Eberhardi I. Ducis Wirtenbergici, sæpius lucem vidit, atq; à Starckio memorantur editiones Ulm. 1483. fol. *Beyspiel der alten Weisen von Geschlecht zu Geschlecht* & Argentor. 1525. fol. *das Buch der Weisheit / darin erlernet wird der Welt Lauff / & sine loci notatione* 1548. 4. *der alten Weisen Exempel / Sprüche und Unterweisungen :* & Francof. 1565. 8. *das Buch der Weisheit der alten Weisen von Anbegin der Welt von Geschlecht zu Geschlecht.*

Alia Pachymera scripta edita.

Præter Historiam Byz. de qua dixi, & de cujus editione Possiniana consuli etiam potest Jo. Gallæsius in Ephemeridibus eruditorum Paris. 6. Dec. 1666. & 2. Martii 1671. exstant non minus typis exscripta, eodem Georgio Pachymere auctore :

I. *Paraphrasis operum Dionysii Areopagite*, ad Athanasium Patriarcham tum Alexandrinum, in qua Maximum fere semper secutus est, ita ut Pachymere non magis Dionysii quam Maximi fideissimum *Paraphrasen* vocet Combefisius T. 1. auctar. noviss. pag. 496. Et quando τὸς παλαῖς laudat, Maximum præcipue intelligit, qui τῶν παλαιῶν πρὸς à Pachymere appellatur, T. 2. edit. Dionysii Corderianæ p. 64. Prodiit primum Græce apud Gvil. Morellium Paris. 1561. 8. hoc titulo : Ἡ λογικὴ καὶ σωφρονιστικὴ ἱερομνήμων τοῦ τῆς ἀγιοπάτης Ἡμετέρας ἐκκλησίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ἡ ΠΑΧΥΜΕΡΗ ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Διογύγιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, ἐκ περὶ τῆς Ἡμετέρας Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κύριου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ἐπιδημιῶντος τῇ Κωνσταντινῇ, πρὸς ἐν καὶ τὸ πρὸοίμιον. Præter illam editionem (non cum Dionysii

Nnn

nylii

nyssii operibus, ut ex Simlero scribit Allatius p. 367. de Georgiis, sed separatim excusam) prodiit hæc Paraphrasis etiam Græce, juncta scriptis S. Dionysii in editione Græcolatina operum hujus Lantfeliæna Paris. 1615. fol. nisi quod paraphrasi in Epistolas Dionysii, versionem suam *Petrus Lantfeliæ* S. J. addidit. Totam latine vertit Græceq; & Latine cum Dionysii operibus & Maximi scholiis edi curavit *Balthasar Corderius*, S. I. Antvv. 1634. fol. *Godfridi* quoque *Tilmanni* * *Carthusiani* versionem Possëvinus memorat, & aliam *Vincentii Marinerii* Allatius, sed typis non exscriptam.

2. De processione Spiritus Sancti, πρὸς τὰς λέγοντας, ὅτι ἀπὸ τούτου λέγεται πνεῦμα ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοούσιου, ἢ ἀπὸ τοῦ κορηγέοντος τὸ αὐτὸ τοῖς αἰσίοις, *Adversus eos qui dicunt propterea dici Spiritum Filii, quod ejusdem cum eo substantia sit, vel quod ab eo dignis suppeditatur*, Græce & Latine exstat in Tomo I. Græciæ Orthodoxæ, una cum editoris Allatii interpretatione, Rom. 1652. 4. pag. 390-399.

3. * *Ἐκφρασις τῆς Αὐγουστίνου*, *Augustalis in templo Sophiæ CPolitano descriptio*, Græce edita à Clariss. Boivinio ad Gregoram pag. 764. è Codice Regio 3119.

4. Ex Paraphrasi in totam Aristotelis Philosophiam quæ libris XII. titulis 47. & capitibus 435. comprehensa in Bibliothecis quibusdam integra adhuc Græce asservatur, prodiit ** α) *Epitome Logices Aristotelis* Γεωργίου Διακόνου πρωτεροδίκου καὶ Διόσκου Φύλακτος & Παχυμερῆς ὁπτιμῆ τῆς Ἀριστοτέλους Λογικῆς, Latine interprete Jo. Baptista Rafario Paris. apud Vascosan. 1547. 8. & Græce ibid. 1548. 8. & Græce atque Latine Ed. Bernhardo curante Oxon. 1666. 8. In hac Epitome sub initium statim leguntur quæ de sex definitionibus & divisione Philosophiæ ediderat Græce Joach. Camerarius Lipsiæ in 8. sine anni nota, una cum Archytæ libello de decem Categoriis & cum aliis quibusdam quæ

* Reprehendit Possëvinus Tilmannum, quod Pachymerem Athanasii σύγχρονον scripsit. Ac sane non fuit æqualis Athanasii illius antiqui Arianorum sæculo IV. mallei, attamen non minus certum est etiam Pachymeræ ætate fuisse Patriarcham Alexandrinum nomine Athanasium, cujus plus simplici vice ille in Historia sua Byz. meminit, & cui paraphrasin suam Dionysianam svadente ipso compositam inscripsit.

** Vide Allatium de Georgiis pag. 366. 367.

qvæ supra lib. 2. cap. 13. in Archyta recensui : latine vero Oporinus Basil. 8. cum Porphyrii quinque vocibus & Aristotelis prædicamentis à Joach. Perionio versis. Et qvæ Græce atqve latine cum Jacobi Foscareni versione prodierunt Pachymeræ de sex Philosophiæ definitionibus & de quinque vocibus ac decem prædicamentis. Venet 1532. addita Pselli & Nicephori Blemmidæ compendiis in Logicam Aristotelis. β) πρὸ ἀτόμων γραμμῶν de lineis infecabilibus libellus sæpe utraqve lingua in Aristotelis operibus editus & Aristoteli ipsi à multis, antequam errorem notarent Camotius & H. Stephanus, perperam adscriptus. Latine vertit Jac. Schegk. Vide si placet qvæ dixi lib. 3. cap. 6. §. 28. γ) Epitome deniq; ipsa Philosophiæ latine ex interpretatione Philippi Bechii, Philosophi ac Medici, Basil. 1560. fol. cum Synesii orationibus. Hanc Epitomen Eumoro cuidam auctor dicavit, ut patet ex his Pachymeræ ad eum versibus :

Δέχνοσθ * ἡμετέροιο πόνε ἐράνιον ὕφθ' ἔνδοσ' ἑμῶν ὡς πόλιν πολέων κυδέσσεσθαι ** πασῶν
Πλὴν εὐχέριον σὸν Σταγείρης νήματ' εἵκε
Τάρρ' αἰ καὶ ἐνφυέως ζυγερκίσει ἡθελον αὐτὸν
ὥσκειν εὐπλοκίης, μηδ' ὅσον τύχῃ λήπειτο,
Καὶ κεν ἀεκελίης μεταμάλιστ' νήματ' ὀλυνται.
Ἐμπερ δ' αὐτὴ καθ' ἡμέτερον νόον ἔπγ' ἔλειψεν,
Ἔργον ὅπως πυκάσαιμι ὑπερτέρον ἀρχολίης τευ,
Ἐντὸς ἀπαγοῦνης ἱερῶν πελεσμένον εἰδῶν
Πρώτῃ τῇ δὲ μεταγραφίῃς μάλα νηίδι δέλτω,
Τῷ καὶ ὅσον τύχῃ σωτελὴς δόμα ὑψόθεν ἔσω,
Ὅσον δ' αὐτ' ἀπέκυρσεν ἀμαρτιάδ' ἦεν ἐμοῖο.

Hoc est Philippo Bechio interprete:

EUMORE, & affines inter sacrosque Ministros
Maxima cura mihi, nostrorum carpe laborum,
Eximia telam non utilitate carentem,
Rite quidem textam, complexam ac cuncta Stagira

Nnn 2

Fila

* Ferrens ipse sum, inquit Allatius de Georgiis p. 372. se quid est hisce carminibus in tota Antiquitate durius. Chalybs ipse & incus & si quid est in rerum Natura asperum ac perversum, præ his carminibus mollius est & tractabilius.

** Nesselius edit κηδέσσετε charissime.

*Fila tamen, volui ingenii quæ texere & ipse
 Pro ratione mei, ne de tam stamine claro
 Fors quid omittatur, pereant si marcida fila.
 Dissimilis tele. Tamen ut sententia nobis
 Firma stat, haud quicquam linquetur sive peribit.
 Nempe tuis ut opus studiis insigne pararent,
 Per pia confectum sacri jejunia luci,
 Quod fragili inscriptum huic tabule transcribere primum,
 Deinde errata mihi quoque tu dignare notare,
 Perfectum quoad ut fuerit, tibi cœlica dentur
 Dona quoad iudiciū, mihi crimen id omne putetur.*

In Casaubonianis p. 21. laudatur Georgii Pachymeris *Vita Chrysostomi*, de qua nihil usquam legere mememini. Quam enim habemus scriptam à Georgio Chrysostomi vitam, quod Casaubon⁹ ignorare minime potuit longe antiquioris est, & Photio jam laudati Georgii Alexandrini Episcopi, de quo prolixè Hanckius de scriptoribus Byz. part. 1. cap. 10. Sed Casauboni verba adscribam: *Georgii Pachymeris de Vita Chrysostomi liber est eximius & propter argumentum & nonnihil etiam propter scriptorem ipsum: pura est hujus oratio, (at in Georgio Alex. stylum reprehendit Photius) neque omni artificio nudata, & cura dictionis: Πιστάσις αἰτιατικῆς* quales in Historicis observabamus, frequentissima.

Pachymera scripta inedita.

Præter Paraphrasin in universam Aristotelis Philosophiam, de qua jam dixi & cujus major pars Græce adhuc in Bibliothecis atque integra in Vindobonensi * delitescit, servantur in Bibl. Regis Galliæ Cod. 3112. Pachymeris μελέται εἰς τὰ προγυμνάσματα καὶ εἰς τὰς ἐπιστάσεις. *Exercitamenta Rhetoricæ in Progymnasmata & status. Singulorum titulos & initia exhibet Allatius de Georgiis pag. 369 370. 371. in quibus est etiam ἐκφρασις & ἀνυμνεῖν, quam Boivini beneficio habere*

* Codici MS. Vindobonensi hæc sua manu adscripsit Jo Sambucus: *Philippus Bechius, Medicus Basileensis convertit Basileæ Exeundis Episcopius cum Frobenio A. 1560. Verum hic Codex longe duobus, quibus uti Interpretis tunc licuit, integrior & probior est. Bechius sæpe nec verba apprehendit, nec sensus reddidit. Sambucus hunc emittit octo coronatis, missum ex Italia A. 1583.*

berenos jam monui. *Epistolas* quas in Bibliothecis Italiae latere scriptis Gesnerus, nunquam reperire se potuisse, licet anxie perquisitas testatur idem Allatius & dolet. *Eas enim, inquit, elegantissimas futuras, & dicendi antiquo nectare, praterquam quod eo avo scriptores fuerant, plenas suspicor; cum minus aliis in eloquendo Pachymerius, quod ex Historia, & aliis ejusdem tractationibus colligi potest, ineptiat.* Refert autem natum se Pachymeræ opusculum *ᾧ κατὰ σκευασίας καὶ ἐξερσιας τῶν ἱπποκρίματων de apparatu & constructione argumentorum, cujus initium: πᾶν κατὰ σκευὰς ἐστὶν δι' ἐξ.* Ait etiam Pachymeræ libellum de quatuor Mathematicis scientiis exstare MS. in Bibl. Regis Galliae, sed dubitat idemne sit qui sub Pselli nomine editus est, & de quo Allatius libro de Psellis cap. 37. Sane idem scriptum Arsenius cum primum Romæ edidit, dubitavit Euthymium ne an Psellum haberet auctorem, licet Psello à pluribus tribuatur: Labbeus vero in Bibliotheca nova MS. pag. 117. tanquam diversa memorat *Georgii Pachymeræ de quatuor Mathematicis Arithmetica¹, Musica, Geometria & Astronomia* (quo ipso ordine etiam disciplinæ illæ in Pselliano libello pertractantur) in Codice Regio 859. & de iisdem Euthymii Pselli in Codice 891. De iisdem incerti Codice 381.

Τὰ κατ' ἐαυτὸν Carmina de vita sua memorat Pachymeres & ex illis versus quosdam Hexametros adducit lib. X. Historiæ Byz. cap. 14. & 15.

XII. JOANNES CANTACUZENUS, Cantacuzeni Peleponneso præfecti & Theodoræ Palæologinæ, Imperatoris Andronici Palæologiamitæ filius, a) distingvendus 1) à Joanne Cantacuzeno Manuelis Comneni progenero qui adversus Servios & Hungaros fortiter pugnavit & in bello adversus Turcos circa A. C. 1174. cecidit. 2) à Joanne Cantacuzeno Cæsare, quem oculis privavit Andronicus Comnenus, & 3) à Joanne Cantacuzeno qui Despotæ dignitate usus fuit sub Joanne Palæologo circa A. C. 1356. Ab his inquam distingvendus Joannes Cantacuzenus Imperator, literis humanioribus perinde ac sacris egregie excultus b) & prudentia

Nnn 3

a) Vide quæ de Cantacuzenorum stemmate Cangius in familiis Byz. pag. 258. seq. De Cantucezeno Gregoras, Ducas, Phranza, atque imprimis Cantacuzenus ipse.

b) Boiwinus ad Niceph. Gregoram pag. 797.

tia in rebus gerendis, reiſque militaris peritia & animi virtute conſpicuus. Hic ſub Andronico Palæologo ſeniore præfectus ſacri cubi-
culi, ſive magni Papiæ munere inſignis, c) deinde donatus Ma-
gni Domæſtici dignitate ab Andronico Juniore Imperatore, cui à
teneris peramatus & familiaris atq; adeo charus fuit, ut Imperii Col-
legam ſibi adſciſcere cogitaverit, conſtanterqve renuentem hoc ægre
tulerit, & moriens A. C. 1341. filiis ſuis impuberibus Joanni novem
annos nato, Theodoro & Manueli delegerit tutorem. Cantacuzeni
q̃vum tutorio nomine imperium cœpiſſet adminiſtrare, interceden-
tibus variis cum Anna q̃vam viduam Andronicus reliquerat diſſenſio-
nibus, per calumnias inſidiasqve æmulorum compulſus eſt ad bellum,
q̃vud Didymotichi A. 1342. appellatus & cum conjuge Irene à Laza-
ro Patriarcha Hieroſol. coronatus Imperator, adverſus Annam fi-
liumqve ejus Joannem per q̃vinquennium geſſit. His poſt captam
8. Jan. 1347. proditione CPolin, nihil mali intulit, ſed iterum recon-
ciliatus filiam ſuam Helenam Joanni q̃vud prius Anna æmulis Canta-
cuzeni ſuffragata ferre noluerat, deſponſavit, atqve iterum ſolen-
niter CPoli proclamatus 8. Febr. Imperator, coronatusq; in Blacher-
narum templo eſt à Patriarcha CPol. Iſidoro 13. Maj. conſorte Impe-
rii adſcito Johanne illo Palæologo q̃vindecim tum annos nato, ita
tamen d) *ut junior ſeniori potiores deſerret in omnibus, ac propter æta-
tem nondum firmatam, decem annos adminiſtratione cederet, quibus exactis
æquali auctoritate cum eo imperaret.* Sed non diu poſt reſcrudefcentibus
diſſidiis res iterum devenit ad bellum, in q̃vo ſuperior Joannes CPo-
lin cepit A. 1355. Jo. Cantacuzenus ceſſit Imperio, & non diu poſt in
Manganorum Monaſterio Monachi habitum & JOASAPHI nomen
induit, ut Irene uxor delituit in Marthæ Monaſterio, Eugeniæ ap-
pellatione adſcita. Per longum tempus in monaſtico ſeceſſu ac
q̃viete vixiſſe Cantacuzenum ſcribit Ducas, e) ſed plane ætatem
produxiſſe uſqve ad A. C. 1411. 20. Nov. Lambecius ad Codinum
pag. 210. obſervat ex nota Demetrii cujuſdam Leontarii, q̃vi Codi-
ci MS. Tactiſcor Græcor q̃vi eſt in Bibl. Barberina annotavit filiam
ſuam

c) Cangius famil. Byz. p. 260. Hænekius de ſcriptoris Byz. lib. 1. c. 36. Henr. War-
thoni Appendix ad Cavei Hiſtoriam literariam ſcriptorum Eccleſ. ad A. C. 1342.
Jacobus Pontanus in Cantacuzeni Vita, Hiſtoriæ ejus præmiſſa.

d) Cantacuzenus lib. 3. cap. ult.

e) Ducas Hiſt. Byz. cap. 11.

suam Lascarinam Leontariam natam esse A. 6919. (CHRISTI 1411.)
 ἡμέρα δευτέρα μὲν τὸν θάνατον ἔαιοιμα βασιλέως τῆς διὰ τῆς θείας καὶ ἀγγελικῆς
 χάριτος μετονομασθέντος Ἰωσήφ μοναχῆς, die secunda post obitum inclitæ
 Imperatoris, qui in habitu Monachali nomen Iosephi suscepit. Sed tum cente-
 nario proprior vel major etiam Cantacuzenus fuerit. Et addit ipse
 Lambecius hoc forte rectius intelligi de Joanne Palæologo Androni-
 ci junioris filio, quem perinde ut Cantacuzenum & factum esse Mo-
 nachum & Iosephi nomen post annos duos & dimidium Imperii ad-
 sumsisse Codinus f) scribit. Cantacuzenum porro quem certe adhuc
 A. C. 1375. superstitem fuisse Cangius observavit, non minus inter
 milites, Ducesque bellicos & Imperatores sub Cantacuzeni, quam
 inter Monachos Joasaphi nomine omnibus sæculis celebrandum can-
 nit Simon ArchiEpiscopus Thebanus g) hisce versibus:

Θρυλλοῖτο νῦν δὲ τοῖς ἀπείροις τῶν χρόνων
 ὁ στρατιώτης, ὁ στρατηγὸς ὁ βρέμων
 ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ὡς ἀναξ ἸΩΑΝΝΗΣ,
 Σεπτοῖς περὶ τῶν αἰγίοις ἸΩΑΣΑΦ,
 Τάξει πάση γὰρ ἐξέλαμψεν ἐλλόγως.

Exstant ejus *Historia Byz. libri IV.* de rebus sua ætate gestis à morte us-
 que Michaëlis Palæologi 15. Octob. A. C. 1320. extincti, usque ad
 Philotheum Patriarcham CPol. anno circiter 1357. constitutum à
 Joanne Palæologo Andronici junioris filio. Argumentum operis
 ipse exponit his verbis lib. IV. cap. ult. pag. 910. αὐτὸς μὲν ἐν συμβέβηκε
 παύσεσσι ἐφ' ἡμῶν ἐντε τοῖς ἀνω χρόνοις, ἡνίκα τῶν βασιλέων Ἀνδρονίκων ὁ
 πατὴρ ἀλλήλους ἐκινήθη πόλεμος, καὶ ὕστερον ὁ μεταξὺ τῆς βασιλίδος
 Ἀννῆς καὶ Καντακὺζηνῆς τῆς βασιλέως ἀνερίπισθη, καὶ τὰ τελευτήα δὴ ταῦτα,
 ὅτε βασιλεὺς ὁ νέος Ἰωάννης πρότερον τὸν γυναικὸς ἀδελφὸν Ματθαῖον διηνέχθη,
 καὶ βασιλεῖα τὸν κηδεῖν, τοιαῦτά εἰσι. *Que igitur à Romanis nostro avo à*
pluribus retro annis gesta sunt, quando inter Andronicos (avum ac nepo-
tem) bellum viguit, & postea inter Imperatricem Annam (viduam relictam
ab Andronico Palæologo juniore) & Jo. Cantacuzenum accensum est: &
postremo, quæ juniore Imperatore Johanne (filio Andronici nepotis) ab uxore
(Helenæ Jo. Cantacuzeni filiæ) fratre (Matthæo Cantacuzeno) &
socero (Joanne Cantacuzeno) dissidente contigerunt, hæc sunt. Præmissæ
sunt

f) Codinus Orig. CPol. pag. 84.

g) apud Allatium de Simeonibus p. 203.

sunt operi *bina Epistola* sub fictis *Nili* h) & *Christoduli* nominibus. Nilus *Christodulum* h. e. *Cantacuzenum* rogat ut quæ sua ætate k) Imperatoribus Byzantinis acciderint, velit consignare scripto, quod *Cantacuzenus* sub *Christoduli* nomine illi pollicetur, laudatque eum quod à se potissimum hoc requirat, quo nemo melius id præstare valeat, & deinde subdit Imperatorum CPol. genealogiam ab *Alexio Angelo* usq; ad *Michaëlem Palæologum* A. C. 1320. extinctum.

Reprehenditur *Cantacuzenus*, l) quod paulo fusior sit in narrandis rebus suis & in laudando se modum excedere, vicissim ea quæ gloriæ & famæ officiebant silentio præteruisse videatur. Neque tamen ideo fidem ei temere detraxerim in iis omnibus, ubi aliter quædam narrant *Gregoras*, *Ducas*, *Phranzes* quibus universis, etiam ipso *Gregora* est plerumque accuratior, ne de stylo dicam cujus dignitatem & elegantiam omnes prædicant. *Palamæ* nimium favisse arguit *Allatius* II. 17. 2. de consensu utriusque Ecclesiæ p. 830. Et mentitur *Palamæ Cantacuzenus*, qui narrat *Barlaamum* veniam ob stulte dicta petiisse - - tacens contra *Palamam* pœnas à Synodo constitutas, ne etiam ipse in posterum aliquid de dogmate pertraheret. Sed *Cantacuzenus*, dummodo suum taceatur *Palamam*, omnia invertit. Quicquid vero sit de *Palama*, saltem Imperium neque per injuriam rapuisse, neque per tyrannidem, administrasse videtur, qui oblatum pridem ab *Andronico* juniore accipere tam constanter recusavit, & tot testatissima alias dedit moderationis æquitatisque suæ specimina: Potius credibile est quæcunque graviora fecit, fecisse coactum æmulorum injuriis, Annæque.

Opus *Cantacuzeni* è Codice MS. Bavaricæ Bibliothecæ descripsit vertitque *Jacobus Pontanus* S. I. cujus versio latina cum ipsius argumentis librorum capitumque & notis in totum opus atque explanatione dignitatum aulæ & Ecclesiæ CPol. nec minus adjunctis annotationi-

h) Confer Jac. Pontani præf. ad *Cantacuzenum*, & *Allatium* de *Nilis* p. 85. nostræ editionis, qui observat inde factum esse, ut à quibusdam Nilus Historicus pro *Cantacuzeno*, & pro *Cantacuzeni*, *Nili* Historia celebretur.

k) Interpres *Pontanus* p. 3. habet: *qua superiore & hac nostra ætate*. Sed in Græco tantum est à τοῖς Βασιλεῦσι Ρωμαίων συνέβησαν ἐφ' ἡμῶν. Nihil certe scribit *Cantacuzenus* quod ætatem ipsius antecedit. Itaque & p. 910. idem *Pontanus* male: *qua nostro avo & superiore gesta sunt*, pro: *qua nostro avo à pluribus retro annis sunt gesta*.

l) Vide judicia de *Cantacuzeno* apud *Vossium*, *Bonam*, *Hanckiam*, *Thomam Pope* *Blount* &c.

tionibus Historicis Jacobi Gretseri, S. I. prodiit Ingolstadii 1603, fol. Deinde Græca ex Codice MS. Bibliothecæ Petri Segvierii, Franciæ Cancellarii adjuncta sunt in splendida editione Regia Græco-latina, Paris. 1645, fol. tribus Voluminibus, quorum primo Vita auctoris, explanatio dignitatum & duo priores libri, secundo tertius & tertio quartus, Gretserique ac Pontani notæ una cum duplici Indice comprehenduntur.

Alia Cantacuzeni scripta.

Apologiæ IV. sive assertio pro Christiana Religione adversus Mahomedanos, & *IV. λόγοι* sive libri adversus Mahometus errores, quibus varia Alcorani capita confutantur. Hoc opus Cantacuzenus in Monasterio scripsit in gratiam amici sui *Achamenidis*, qui è Mahomedano Christianus Monasticæ vitæ & ipse nomen dedit & *Meletius* dictus est. Eum Muselmanus *Sampsates* Isphachanes Persa literis scriptis ad defendendam Christianam fidem sollicitaverat, quas confutaturus Cantacuzenus non satis habuit respondere ad objectiones, sed plurima, etiam addidit ad fidem religioni nostræ faciendam, & Mahometis explodenda commenta. Duos hujus operis Codices Græcos MSS. quorum alterum *Emanuel Zycandyla* exarasse se subscriptione fuit testatus, *Theodorus Bibliander* communicavit cum *Rodolpho Gualthero* Tigurino, qui illud latine vertit ediditque Basil. 1543, fol. & Græca ad calcem voluminis subjunxit. Notat Gualtherus, multos Judæorum errores quos nempe cum Mahometanis communes habent, simul à Cantacuzeno refelli, unde suspiceris libros Cantacuzeni adversus Judæos Simlero memoratos ab his non diversos esse. Certe editi hæctenus alii nulli sunt. Sed tamen novem sermones Christoduli Monachi adversus Judæos memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 1354. Alia quoque ejus monumenta inedita adhuc servantur in Bibliothecis, ut responsio duplex ad Prochorum Cydonium de lumine in monte Thaborio & de essentia atque operatione divina, in Bibl. Vaticana m) & Regis Galliæ Cod. 1999. ex quo locum produxit Clariss. Boivinus in elogiis præmissis Nicephori Gregoræ Historiæ.

Adversus Isaacum Argyrum, & de dogmate Barlaami & Acindyni adversus Paulum è Latinis Patriarcham CPol. Utrumque scriptum

Ooo

Libri 5ti Pars Altera.

m) Vide Allatium de Nilis pag. 61. edit. à me curatæ.

ptum in Bibl. Cæsarea & Regis Galliæ. Vide Lambecium V. p. 206. & Labbeum p. 86. Bibl. novæ MSS.

Epistola sex ad eundem Paulum cum duabus Pauli responsoriis. in Bibl. Regis Galliæ & Oxoniensi Bodlejana.

Editum pro tomò Synodico A. C. 1347. factæ excommunicationis Joannis Calecæ Patriarchæ CPol. Barlaamo & Acindyno * faventis, una cum Tomo ipso, in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 29.

Paraphrasis Ethicorum Aristotelis, Simlero memorata & Labbeo pag. 113. seq. Bibl. novæ MSS.

MATTHÆI Aſanis CANTACUZENI, n) qui Joannis Cantacuzeni filius, ab eo pronunciatus Imperator coronatusque à Philotheo Patriarcha A. 1354. sed proximo anno captus à Joanne Palæologo, Imperatoris titulum exemplo svasuque Patris deposuit, in montem Atho secessit & Monasticam vitam amplexus patre superſtite decessit, *Commentarius in Canticum Canticorum* Græce & Latine cum notis *Vincentii Riccardi* prodiit Romæ 1624. fol. De ejus lucubrationibus in *Sapientiam Salomonis & monitis ſalutaribus* quas collegiſſe vel dictaſſe traditur, nihil reperi.

XIII. NICEPHORUS GREGORAS, de quo abunde dictum ſupra p. 300. ſeq.

XIV. LAONICUS ſive ut Simlero & aliis NICOLAUS (idem enim nomen eſt, ut Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus) CHALCOCONDYLES, Καλκοκονδύλης (decurtato nomine *Chalcondyles* à plerisque dictus) Athenienſis, clarus circa A. C. 1470. Nam ad Annum 1490. vel ultra perduxiſſe ætatem, nescio quo auctore Voſſius ſcribit. Exſtat tradita ab eo *hiſtoria de origine atque rebus Turcorum & Imperii Græcorum interitu libris X*, ab A. C. 1298. atque Ottomanni I. initiis ad 1462. ſive Imperium adultum Mohamedi ſecundi. Appendix brevis uſque ad A. 1565. recentiorem auctorem agnoſcit, & in editionibus quibusdam deſideratur. Unde nec

* Subſcripſit etiam Cantacuzenus tomo condemnationis ſeſtatorum Barlaami & Acindyni, promulgato A. C. 1351. Vide Lambecium V. p. 202.

n) Vide Cangii CPolin Chriſtianam pag. 261. & Rob. Geri appendicem ad Hiſt. literariam Cavei ad A. 1354.

nec illius rationem habuit D. David Chytraeus, qui argumenta librorum decem Chalcocondylæ exhibet in sua Chronologia. Laonicus ipse scriptor minime contemnendus, unde in Vignolii Marvillii Miscellaneis Historico literariis T. 3. p. 56. legas hoc de eo iudicium: *Comme on a joint Calcondyle, qui a traité l' Histoire des Turcs, aux Auteurs de la Bizantine, on peut assurer qu'il ne les deshonore pas de se trouver à leur suite. Il a le don de reveiller notre attention, en nous donnant de la curiosité, & de ne nous pas laisser dormir sur son livre.*

Laonici Chalcocondylæ editiones.

Latine ex versione *Conradi Clauseri* Tigurini Basil. 1556. fol. apud Oporin. Atq; collata cum *Philippi Gundelii* (haud edita) versione, castigataq; à Clausero ipso & alio viro docto, ibid. 1562. fol. ad Nicephori Gregoræ Græcolat. calcem, & Francof. 1568. fol. ad calcem editorum latine Zonaræ, Nicetæ ac Nicephori Gregoræ. Mentio apud Vossium etiam versionis quam molitus *Dionysius Coroneus*, Professor Regius Parisiensis, sed illa nunquam lucem vidit.

Græce & Latine cum ejusdem Clauseri versione in tribus Hist. Byz. scriptoribus junctus Nicephoro Greg. & Georgio Acrop. Genev. 1615. fol. atque iterum separatim, sed notulis Clauseri marginalibus omissis, ex typograph. Regia Paris. 1650. fol. in qua editione præter Varias lectiones è duobus Codicibus Regiis, è quibus Græca passim emendata, & glossarium *Caroli Annibalis Fabrotti* J.Cti in Chalcocondylam & Ducam, adjuncti sunt Annales Sultanorum Othmanidarum, ab A. C. 1289. ad 1550. quos è Turcica lingua Germanice verterat edideratque Johannes Gaudier dictus Spiegel, latine vero transtulit & Francof. 1596. fol. vulgavit Jo. Leunclavius nobilis Angrivarius, qui & supplementum ab A. 1550. ad 1588. Osmanidarumque genealogiam & pandectem Historiæ Turcicæ sive explicationem & descriptionem variarum rerum nominumque ad illustrandos Annales adjecit. Laonici Historiam tribus in Codicibus Bavaricæ Bibliothecæ manu exaratam exstare Græce, testatur Gretserus. Locum quo Germaniæ descriptio continetur ex libro secundo, Græce & Latine cum notis exhibet Freherus inter scriptores rerum Germanicarum.

Gallicè hic scriptor cum commentario prodiit *Blasio Vigenerio* interprete Paris. 1577. 1584. 4. & cum *Thoma Arti* continuatione ad A. C. 1612. ibid. 1612. 1620. 1650. & *Mezenei*, usque ad A. C. 1661. ibid. 1663. fol. recherche sur l' Histoire de Chalcondile, & illustrations de la mesme Histoire.

Ipse Laonicus, inquit *Bellarminus* de scriptoribus Eccles. non caret narrationibus falsis, quas temere credidit rerum nostrarum ignarus.

Nonnulla *Laonici Chalcocondylæ* loca reprehendit *Jacobus Gaddius* in elogio Historico & T. 1. de scriptoribus non Ecclesiasticis p. 119. sq. atque *Casp. Barthius* ad *Claudian*. p. 338. Cæterum fallitur *Henricus Warthonus* V. C. qui in appendice ad Hist. literariam doctissimi *Cavei* scribit *Chalcocondylam* prodixisse latine ex *Clauseri* versione Paris. 1550. Præter rem quoque in catalogo librorum à *Joanne Oporino* excusorum, qui vitæ ejus subjicitur, memorari videas *Laonici* libros Græcæ & Latine in fol. editos, nam latine tantum illos *Oporinus* vulgavit, conqueſtus etiam in præf. ad edit. posteriorem Anni 1562. Græcum Codicem sibi defuisse. Hunc *Laonicum* propinquitate attigit *Demetrius Chalcocondylas* circa A. C. 1510. octogenario major defunctus *Mediolani*, de quo in Grammaticis dicere me memini.

XV. **GEORGIUS CODINUS**, amplissimo in aula *CPolitana* munere *Curopolatæ* pridem functus, postremis *Palæologorum* * temporibus claruit, & Imperio ipsi superstes fuit, siquidem libellum de Imperatoribus *CPolitanis* claudit ** commemoratione captæ ab *Agarenis* sive *Turcis* urbis A. 6961. hoc est *Christi* 1453. Ex ejus scriptis extant:

* Confer *Allatium* de *Georgiis* pag. 361. *Hanckium* de *Byz. rerum* scriptoribus cap. 10. *Warthonum* appendice ad Hist. literariam *Cavei* ad A. C. 1461. & *Petrum Lambecium* in brevi diss. de *Codini* vita & scriptis, qui negat se *Curopolatæ* nomen in MSS Codicibus sex quos vidit, offendisse, putatque impositum potius ideo, quod de officiis *Palatii* scripsit, quam quod ipse dignitate *Curopolatæ* functus fuerit. Cum tamen nomen hoc *Curopolatæ* invenerint *Junius* & *Gretserus*, non video quare incredibile videri debeat dignitatem *Curopolatæ* gessisse. Quia autem in aliquibus Codicibus omittitur, hinc apparet esse nomen dignitatis neutiquam vero proprium, quod non est quærendum aliud quam *Codini*.

** p. 82. edit. *Lambecii*. ἐπὶ τῆς (de *Constantino Palæolo* o ultimo Imp. loquitur) ἐγένετο, ὅμοι, ἢ ἄλλως τῆς αὐτῆς *Κωνσταντινῆς πόλεως* παρὰ τῶν ἀδελφῶν *Λαγερηνῶν* ἐν ἑτὶ εὐξά. καὶ ἐγένετο, δορυαλῶτῃ ἢ πρὶν βασιλεὺς πασῶν τῶν

1. Περὶ τῶν ὀφφικιαλίων ἔ παλλατίῃς Κωνσταντινουπόλεως βασιλέων καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλῃς Ἐκκλησίας, *De officiis & officialibus Aulae Imperatorum & magnæ * Ecclesiae Constantinopolitanae*. Agit etiam Codinus *de festis ple-risque & de Imperatoris Coronatione, inauguratione Patriarchae, aliisque*, unde in altero Bavarico Codice MS. titulus prioris partis conceptus est sic: τὰ ὀφφικια ἔ παλλατίῃς. ἐπὶ ἧς τὰς τάξεις πρὸς γενομένας ἐν ταύτῃς ἐορταῖς εἰς τὸ παλλατίον, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν ἐκτελεστέων δεῖ, καὶ περὶ προβλήσεως Δεσπό-της καὶ Πατριάρχης, καὶ ἐθῶν γενομένων ἐν τῷ παλλατίῳ. Hunc librum è Codice *Julii Pacii* descripsit, & Graece cum versione sua, notis & indicibus amplissimis primus edidit *Franciscus Junius*, latens sub no-mine *Nadabi Agmonii*, A. 1588. apud Joannem Mareschallum ** Lugdunensem, 8. Postea hæc eadem editio additis aliquot pagellis novoque titulo, in quo *Francisci Junii* nomen, exposita est in *Com-melini officina* 1596. 8. Quamquam *Jacobus Gretserus Junium* re-prehendit quod novam editionem non adornarit & à se pleno sacco sparsos er-rores non correxerit, adjutus Codicibus Bibliothecae Palatinae, & *Raphaëlis Seileri* exemplari, quod erat apographum Codicis optimi *Augustani*, nam Codicem olim fuisse in Bibliotheca inclytæ *Reipublicae Augustanae*, testis est *Hieron. Wolfus* præfatione ad *Nicetam*, & ipse *Seilerus*, qui inde Graece descri-psit & Latine vertit, tamen si versionem suam in vulgus exire nunquam permisit. Dico olim fuisse, jam enim non est, sed amissus est, ut ante aliquot annos ex *Amplissimo Domino Marco Vellero*, Duumviro *Augustano* intellexi: nescitur cujus negligentia vel fraude perierit. Tot ergo subsidii (à *Frehero* cui A. 1596. librum dicavit) instructus *Junius*, præsertim translatione *Seile-riana*, debebat *Codinum* à capite ad calcem recognoscere, plurima & gravissima menda emendare, librumque ab erroribus liberum Lectori proponere. Ab eo tempore nonnulla satis acerbe ut solet castigavit ac reprehendit in

Ooo 3

Ju-

πόλεων, ὅς καὶ ἀπεκτάνθη παρ' αὐτῶν ἐν τῇ γενομένῃ Χαλάρῃ αὐτόστε καὶ πάντες οἱ λοχαγεὶς σχεδὸν, καὶ ἐκομίσατο τὸν τῷ μαρτυρίῃ ἐκφανόν, μὴ δελῆσαι πρὸς τὰς ἀνόμους τὰς βασιλείας, μήτε μὴν δελήσας τὸν κιν-δυνὸν διαφυγεῖν, δυνατὸν οὐκ ἔστι.

* Primum statim caput de officialibus magnæ Ecclesiæ, Goaro non videtur esse Co-muni, & in duobus Regiis MSS. Codicibus atque in uno eorum quos è Bibl. Bava-rica *Gretserus* evolvit, desideratur. Deinde ordo etiam Capitum in diversis Co-dicibus diversus. Vide *Goari* præfat. & notas p. 20.

** *Francofurti* prodidisse hanc editionem scribunt *Hanckius* & *Warthonus*. Sed puto *Heidelbergæ* potius, licet *Francofurtenſi* Senatui sit ab editore, qui *Francofurti* ad Mœnem illo tempore versabatur, dedicata.

Junii versione & annotationibus idem *Gretserus* notis ad Tomum secundum operis de Cruce, Ingolstad. 1600. 4. editum [p. 577. 587. seq. 599. sq. 606. sq. 609. sq. 613. sq. &c. Idem A. 1602. 8. Ingolstadii edidit notas & Varias lectiones in Codinum ex duobus MSS. Codd. Bibliothecæ Bavaricæ & uno Lautherianæ, ad calcem commentariorum Mureti in Aristolis Ethica, Oeconomica, Platonis de Rep. libros duos & Xenophontis ἀνδραγαθῶν Cyri. Deinde ejusdem *Gretseri* facula Codino accensa prodiit ibid. 1604. 8. una cum Mureti notis ad Sallustium & quinque primores Annalium Taciti libros. Denique totum Codini opus ad tres illos Codices castigatum cum nova versione sua, & tribus Commentariorum, Observationum & emendationum libris, & dissertatione de imaginibus non manufactis *Gretserus* vulgavit Parisi, 1625. fol. ex officina Seb. Cramoisi. Quamquam vero multa recte *Gretserus* in Codino vidit, multa etiam *Meursiano* Glossario † *Græcobarbaro* adjutus potuit rectius ioterpretari, non minus tamen spicilegium & ipse sat amplum *Jacobo Goara* præbuit qui in editione Codini nova Regia Parisiensi 1648. fol. Græca ad duos Codices Bibl. Regiæ & tertium Allatianum emendavit, versionem per singulas paginas castigavit, novasque pereruditatas notas suas in quibus & Junius aliquando (ut p. 76.) vindicatur, * addidit. Adjunxit etiam ineditos ante, Officialium Ecclesiæ & aulæ CPolitane Catalogos ex MSS. Regiis p. 5. 7. 36. & ex Mazarinianis

MAT-

† *Goarus* in præf. *Quam infelicitè Junius in elucidanda verborum quibus usus est Codini, obscuritate defudaverit, Meursii in pluribus locis demonstrat emendatio, & instituta per Gretserum versio, ac in amplis disertisque commentariis ejusdem Codini illustratio: sed cum ea quæ Gretserus ætate vivebat voces illa neoterica Græcia nondum in occiduas partes essent allata, propterea venia dignus est vir sane de re literaria bene meritus - Non enim ille solus est qui ad scipulos quos Meursii glossarium ex posteriori parte ὁλοβόλοισιν exponit, allidat: Is enim cum germanam Græcarum, ac vulgarem vocum mentem non sit assuetus, sequacibus foveam fecit, in quam ipse prior lapsus, nisi à recentiores Græcica lingua bene perito corrigatur, illustratur, ac insuavis propemodum, quæ possent addi, dictionibus (uti à *Cangio* postea feliciter & doctè præstitum est) augeatur, facile adhuc sequentis præbet lapsus occasiorem.*

* Non paucæ etiam, quæ pro Junio, socero suo possit reponere, habere se professus est *Vossius* lib. III. de Historicis Græcis p. 368. testatus insuper præf. ad libros de Historicis latinis Junium novam fuisse motum Codini editionem solo typographi consilio suppressam, in qua magnam partem crepturus fuisset *Gretsero* occasionis ita in eum debacchandi.

MATTHÆI † *Presbyteri Monachi & Medici* (Μοναχῆς ἱερεῖς καὶ ἰατροί) opusculum versibus scriptum politicis περὶ τῶν ὀφφικίων καὶ παλλατίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως pag. 8. 38. & alterius ANONYMI, versibus Jambicis p. 40. nec non ex Allatianis p. 9. Præterea Græce & Latine *Græcorum Episcopatum* διατύπωσιν ante octingentos annos à Leone Sapiente Imp. digestam & in Caroli à S. Paulo Geographia Ecclesiastica pridem editam, sed per Goarum ad alium codicem castigatam p. 337 - 362. 2) ἀνακεφαλᾶσιν Πατριαρχῶν καὶ σιναρίδῃσιν τῶν Ἀποστολικῶν θρόνων pag. 363 - 381. quam idem Carolus à S. Paulo è Codice Vaticano dederat : 3) τὰξιν προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν Ἀποστολικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τελεντῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν αὐτῆς Ἐπισκόπων p. 381-399. ex editione Gretseri ad Codini calcem, p. 113. collata cum MS. Regio & cum jure GræcoRomano Freheri p. 90. sq. 4) Ἐκθεσιν βασιλέως Κύρου Ἀνδρονίκου καὶ Παλαολόγου καὶ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσιν τὰξιν αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῇ Πατριαρχικῇ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως p. 400-409. Hanc *Andronici Senioris Paleologi Imp.* expositionem primus ad Codini calcem Junius, p. 219. & illius exemplo Gretserus p. 117. ediderat. 5) Ἐκθεσιν νέαν ὅπως νῦν γράφει ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης τῇ Πάπᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν καὶ τοῖς καὶ Μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμικαῖς δεχαῖς διδύμους. Expositionem novam, quomodo CPolitanus Patriarcha ad Papam, reliquos Patriarchas & Archiepiscopos, sed & Metropolitanos, cunctosque seculares dignitates moderantes nunc scribat. p. 410-419. 6) *Parthenii Patriarchæ CPol.* Epistolam formatam qua prosecutus est Philippum de Harlay Comitem de Cefy, legatione functum Regis Christianissimi ad Turcarum Imp. & Urbani VIII. Papæ Romani Epistolam ad eundem Harlæum p. 420. seq. Ut ad Codini librum revertar, illius MSS. Codices præter eos quos jam laudavi etiam Vaticanum, Scoriacensem, & Sfortianum memorat Allatius de Georgiis p. 362. notatque stylo incomto ac barbaro & quia ætate in populi plebisque usu erat scripsisse, Præter enim, inquit, rerum ac nominum difficilem intelligentiam, sæpe etiam ipse modo loquendi agresti & duro sententiam obturbat & obcæcat, quem etiam exscriptorum errata, distionesque externa loco propriarum, doctorum incuria intrusa reddunt obscuriorem. Pleraque ex Cantacuzeno, aliisque recentioribus Historicis prope verbatim exscripsit, ut inter alios adnotarunt Pontanus * & Gretserus. 2.

† Matthæum hunc post Alexii Angeli tempora scripsisse notat Hanckius II. 8. p. 680. de scriptoribus Byz.

* Jac. Pontanus ad Cantacuzeni lib. I. cap. 41. pag. 991. Gretserus ad Codinum III. 12. p. 270. edit. Cramoisiannæ.

2. Παρεμβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου ἑ χρονικῆς περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. *Excerpta ex libro Chronico de Originibus CPolitanis.* Librum Chronicum intellige *Helychii* illustris de quo dixi supra pag. 241. ubi & de variis hujus libri editionibus, ex illo enim pleraque verbotenus Codinus expressit, cæteris ut Lambecio notatum additis è Glycæ Annalibus, Chronico Alexandrino & alio hæctenus non edito Julii Pollucis, Christiani scriptoris qui antiquo illo Polluce cujus Onomasticon Commodi Imp. dedicatum habemus, aliquot sæculis est recentior. Prodiere hæc Codini *παρεμβολαὶ* primum cum *Georgii Doufa*, Jani F. versione Heidelbergæ apud Commelium 1596. 8. & additis Jo. Meursii notis Genev. 1607. 8. denique cum versione & eruditis notis *Petri Lambecii* Paris. è typographia Regia 1655. fol. Hic Lambecius longe locupletissimam Codinianorum excerptorum editionem dedit, in qua longe plura Græce & Latine exhibentur, collatis Codicibus MSS, compluribus, duobus Holsteïianis, quorum unum Holsteïnius Lambecii avunculus à Peirescio acceperat, alterum è Vaticano Codice descripserat, tertio If. Vossii ex Codice Britannico: quarto Jac. Sirmondi, quinto Regio Paris, & sexto denique Romano è Bibl. Vallicellana. Inde in Lambeciana editione post illa de Originibus CPol. sequuntur περὶ τῆς σχηματογραφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, de forma & ambitu Urbis CPolitane. pag. 11. Περὶ Ἀδιαβήνης De Adiabene regione Asiæ ultra Tigridem fluvium, in qua Naphtha provenit. p. 13. Περὶ ἀγαλμάτων, σηλῶν καὶ σταμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. De signis, statuis * & aliis spectatu dignis CPoli. *ibid.* Quæ in Lambeciana editione leguntur pag. 19. B. à verbis Ἐυφημίας τῆς γυναικὸς usque ad p. 21. D. ἑ περὶ αὐτῶν, ea Græce è Codice Bavarico vulgaverat Gretferus lib. 3. Observationum ad Codinum de officiis cap. 19. quemadmodum & illa quæ pag. 23. B. à verbis περὶ ἑ κίονος ἑ Φερα usque ad verba p. 28. C. περὶ αὐτῶν Φανῆσαι μοι χευδείσης. Cæterum quæ de signis sive simulacris Gentilium Codinus hic narrat, desumpsit è Phornuto & Jo. Lydi Philadelphienſis libro necdum edito de Mensibus, è quo Svidas etiam, ut Lambecio observatum eadem hausit. Reliqua de statuis & rebus in urbe spectatu dignis, ad verbum fere descripsit ex Anonymi collectaneis Antiquitatum CPol. quibus titulus ὡς ἀπὸ σεις σύντομοι χρονικαί, quas primus è Codice Regis Galliæ Lambecius cum notis suis ad calcem Codini pag. 85 - 105. vulgavit Græc.

* Pleraque hujus partis vulgaverat etiam G. Doufa.

Græce, observatq; excerptas esse à Theodoro Lectore, Papia, Eusebio, Socrate, Marcello Lectore & compluribus aliis scriptoribus. Anonymi collectanea eadem longe emendatius ab illo tempore Græce & Latine cum versione sua & notis dedit *Franciscus Combesius* in fasciculo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonibus, Paris. 1664. 4. Cumque Lambecium in notis illis non raro perstringat, Lambecius ei respondere voluit in nova quam pollicitus est Codini editione, quam supplemento Corporis Hist. Byzantinæ ex Bibl. Cæsarea potissimum instruendo inferere voluit. Vide lib. 3. commentar. de Bibl. Vindobon. p. 126. Sed illud supplementum nunquam lucem vidit. Sequitur in prima illa & ultima Lambeciana Codini editione ejusdem scriptoris *περὶ κτισμάτων τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως*, de templis monasteriis & aliis *edificiis CPolitanis* pag. 37-64. & *περὶ τῆς ἀκοδομῆς τῆς ἁγίας Σοφίας*, De structura Templi S. *Sophie* & SS. Apostolorum pag. 64-74. quæ pars etiam in Georgii Dousæ editione legitur, ac denique *περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τῆς βασιλείας τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῇ πόλεως, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς πόλεως τῶν Ἀγαρηῶν ταύτης ἀλώσεως*. De annis ab orbe condito usque ad Imperium Constantini Magni: & de iis qui à Constantino Magno in ipsa urbium regina regnarunt, usque dum ab Agarenis (A.C. 1453.) capta est. pag. 75-83.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam, qui in Codini & alterius Anonymi (quæ à num. 171. incipunt) Excerptis de Antiquitatibus CPol. memorantur.

ad numeros marginales editionis Lambeciana.

Acatus Diaconus Eutychianus 68.

Acuntius Philosophus, Idolorum Antistes 121.

Ἀγκυριανὸς sive Ἀγκυριανὸς χρονολόγος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτῇ 78. 168.

Ἀλεξάνδρος συγγραμματα 206. Anastasius 78. 175.

Apollonii Tyanensis telestia ciconiarum 7. alia ejus apotelesmata 62. seq. 77. 129.

Arii mors 45.

Aristides Philosophus 190.

Asclepiodorus Philosophus 65. 205.

Ppp

Appia-

Appianus 63.

Ἀπολλινάρις καὶ Ἀλεξάνδρος συγγραμματα 206.

Ἀστρονομικὸν ὄργανον, locus CPoli 32.

Basilus Camaterus Patriarcha CPol. 164.

Canonaris Philosophus 198.

Chronographi 189. ὁ χρονικός 56. Clemens 205.

Constantini M. pœnitentia super Crispo filio interfecto 71.

Constantinus Epistolographus 17.

Cranus Philosophus 64. 205. unus è septem Philosophis qui Eudociam comitati sunt. Cæterorum nomina : Carus, Pelops, Nerva, Silvanus, Apelles & Curvus. ibid.

Cyprus vel potius Cyrus Rhetor 73. 176. Cyrus Smyrnæ Metropolitanus 113. Cyriacus Patriarcha CPol. 111.

Codini τα περὶ κτισμάτων 26.

Demosthenis συγγραμματα 183.

Δίων ὁ τῆ Ῥωμῆς καὶ ἱστορίας 63.

Elevsius Diaconus Philosophus 17.

Epigrammata 9. 10.

Eusebius Pamphili 196. 206.

Eutropius Sophista. 17. Eutychius Patriarcha CPol. 138. 146.

Eutychianus Grammaticus Protoascretis 17.

Galenus 47. 189.

Gregorii Theologi vaticinium 95.

Heliodorus Astrologus, Leonis Isauri tempore 113.

Hero Philosophus μαντειόμενος 176. Hiero dicitur 15. 73.

Herodotus Chronographus 71. 173. Herodion. 202.

Hesychius ὁ ταχυγράφων 17. Hierotheus Astrologus 144.

Himerius chartularius 36. 182.

Hippolytus Chronographus 71. 173. χρονικὸν ἱππολύτου 173.

Homerus 29. πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν 128. 145.

Joannes Antiochenus 119. Ἰαλίας κανόνες & σιχηρά. 128.

Joannes Historicus 205. ὁ διακεκινόμενος 196. 199.

Joannes Philosophus (Astrologus) 36. 183. Josephus Studita κανόνων ποιητής 104.

Οἱ τόμοι & Λέοντος & Μεγάλου 205. vide & 195.

Ὁ Διγέριος Astronomus 68. 205. Marcus Metropolita Ephesi 169.

Marcellus ὁ ἀναγνώστης 171. Maximianus Astrologus 144.

Menander Cretensium vates 74. 177.

Μιλί-

- Μιλίχιος ὁ χρονολογῶν 206.
 Modestus Patriarcha Hierosol. 70. Nectarius Patriarcha CPol. 116.
 Oracula 1. 9. 108. 123. 176. 180. (123.
 Panodorus Aegyptius 91. Paulus Patriarcha CPol. 123.
 τὰ Παπῆς συγγράμματα 194. videndum num per papiam (quod di-
 gnitatis nomen est) intelligat Jo. Cantacuzenum.
 οἱ τὰ πάτρια τὰ Βυζαντίᾳ συγγεγραφόσι 4. Paulinus 117.
 Philippus ἐπαρχῶν 201. 202. at verba Φίλιππος ἐσώρησεν nolim cum
 Combesisio reddere *scripsit*, sed *retulit*.
 Φιλόδοξος vel Φιλόχορος ὁ λογιστής, 67. 211.
 Phorton & Marcion Philosophi Romani 12.
 Plumbatus Philosophus 210.
 Plutarchus Πιιστολογῶν Justiniani Imp. 134.
 Proclus Patriarcha CPol. 25. discipulus S. Chrysostomi 99.
 Προμάντιος Alexandrinus Historicus 206.
 Romani Imp. Novellæ 157. (130.
 Secundi Philosophi ἐλεγεία 38. 210. Sergius Patriarcha CPol.
 Socrates 197.
 Sozomenus 205. 206. Synodus II. CPol. 123.
 Doctores περαδισίᾳ CPol. 89. 92. Tarasius Patriarcha CPol. 121.
 Theodoretus 74. 176. 206. Theodosius Patriarcha Antioch. 163.
 Theodorus ἀναγνώστης 36. 182. 183. 190. 206. alias Studita 104.
 Theodorus ὁ Δεκαπολίτης 157. Vide infra p. 489.
 Theodorus Thebanus Philosophus 91. Theophilus Philosophus 122.
 Troilus Rhetor 17. alius protovestiarius 93. cubicularius Justinia-
 ni 139. 143.
 Versus Poëtæ 187. emendati in Combesisii edit. p. 16.
 Vigilus Astronomus 54.
 Urbicius de re militari scripsit tempore Anastasii Dicori, A. 180. post
 conditam CPolin n. 84. alius protovestiarius. 73.
 Zacharias Patriarcha Hierosol. 70.

Subjicitur in calce voluminis ἐρμηνεία τῶν ὀφφικίων τῆς αἰτίας καὶ
 μεγάλης Ἐκκλησίας ἀ διερμηνεύθησαν καὶ τὰ ξιν. ANONYMI explicatio
 Officiorum S. ac magnæ Ecclesiæ CPol. juxta eorum ordinem: quam
 Bernardus Medonius Tolosæ à MS. Codice Caroli Monchalli ArchiEpi-
 scopi Tolosani primus edidit, latinamque versionem suam & glossa-
 rium, atque in margine notulas adjunxit.

Exstat quoque, sed quam Lambecius merito omisit, ab eodem Codino versa Græce *Missæ Gregorii I. Papæ*, quam cum illa Græca interpretatione (utraqve lingua, non Græce tantum ut Warthonus scribit) Paris. 1595. 8. edidit Fed. Morellus, quocum illam communicaverat Joannes à S. Andrea, Ecclesiæ Parisiensis Canonicus. In Bibliotheca Barberina memoratur præterea editio Paris. 1583. 8. quam non vidi. Exstat & Græce & Latine in Frontonis Ducæi Auctario Bibl. Patrum Paris. 1624. fol. T. 2. pag. 125. *Scias Lector*, inquit Allatius de Georgiis pag. 362. *hanc eandem Missam multo auctiorem & perfectiorem legi in Bibl. Barberina Cod. 75. quæ tamen dicitur ab EMANUELE CHRYSOLORA esse in Linguam Græcam conversa.* Λειτουργία μεταγλωττισθείσα ὑπὸ Λατινικῆς Διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ὡς καὶ κυρὲς Μανυὴλ τῷ χρυσολωρᾷ. Initium idem est quod in illa quæ Codino tribuitur: ὁ μελλων ιερουργῆσαι ιερεὺς &c.

Prodiit etiam cum Codino Lambeciano ejusdem EMANUELIS CHRYSOLORÆ * Epistola ad Joannem Palæologum Imp. quæ σύγκρισις sive comparatio veteris ac novæ Romæ continetur pag. 107. 126. Græce & Latine, cum ejusdem Lambecii versione. Seqvuntur deinde sed Græce tantum binæ ejusdem Emanuelis jam ὁμοζέροντες Epistolæ ad Johannem Chysoloram & Demetrium Chrysoloram Româ scriptæ & Græciæ absentiam Romæ laude solantes.

In

* Hic est qui ex Græciâ à Turcis opprimi cœpta, virisq; ejus nobilibus & eruditis inter primos Græcas literas in Latium reduxit & in Italia ipse substitit, eum Johannis Palæologi nomine legationem pro auxilio adversus hostes impetrando obiisset. Docuit Græcas literas Venetiis primum, deinde Florentiæ & Romæ ac tandem Ticini, atqve è vita decessit Constantiæ A. C. 1415. Ejus Epitaphium Lambecius Epistolis præmisit, quod etiam legitur in Historia Concilii Constantiensis, quam viro præstantissimo Hermanno ab Hardt debemus T. 1. pag. 10. seq. Adde si vis Jovii elogia pag. 41. Martinum Crusium lib. V. Germano Græciæ p. 234 (ubi etiam de Johanne Chysolora Francisci Philæphi socero, viro itidem doctissimo) Isaaci Bullartii Academiam scientiarum T. 1. pag. 265. Hanckium de scriptoribus Byz. lib. 1. cap. 37. Koenigium in Bibl. Pauli Freheri theatrum virorum illustrium &c. Hujus Emanuelis Chysoloræ *Erotemata Grammatica* prodierunt Græce Argentor. 1516. 4. Venet. 1549. 8. & cum latina versione Paris. apud Wechel. Cæterum non dubito librum Chysoloræ *de antiqua & nova Roma*, quem Gesnerus Græce refert exstare in Bibl. Medicea, illam ipsam Epistolam prolixiorē esse quam Lambecius Græce & Latine edidit. Ejus de *processione Spiritus S.* contra Græcos quod laudat Allatius contra Creyghthonum, miror non editum esse in ejusdem Græciâ Orthodoxa. Incipit: Ρωμαίοις γράφων.

In notis ad Codinum pag. 187. Lambecius Græce publicavit ineditam ante *Orationem* habitam à PHOTIO CPolitano Patriarcha in *Enceniis novæ Ecclesiæ* * B. Virginis à Basilio Macedone post A. C. 879. quo restitutus est Photius, in Imperatorio palatio CPolitano Calendis Maji dedicatæ. Titulus est : Φωτίῃ Πατριάρχῃ Κωνσταντινῆς πόλεως ἐκφρασίς τῆς ἐν τῇ βασιλείῳι νέας Ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὑπὸ βασιλεὺς τῷ Μακεδόνι οἰκοδομηθείσης. Incipit : Φαῖδρον ὁρῶ τῆς παρεούσης ἡμέρας τὸν συλλογον. Eandem orationem Græce & Latine cum versione sua dedit Franciscus Combefisius in manipulo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonum scriptis Paris. 1664. 4. pag. 304. seq. De Photii Bibliotheca & aliis scriptis infra suo loco.

De LEONIS Imp. Oraculis, quæ à Lambecio ad calcem Codini subiecta sunt, vide si placet quæ dicta sunt hoc ipso capite pag. 364. seq.

De LEONE Grammatico dictum superius pag. 380.

Ex scriptis quæ ad id temporis inedita idem Lambecius in notis ad Codinum laudat vel profert, sunt notanda *Fragmentum de turribus vocalibus Byzantii*, quod è MS. Bibl. Regiæ Paris. affert n. 4. Aliud fragmentum *de promontorio Chalcedonensi ἡρώω* quod deinde corrupte, *ηριον* dictum est. num. 122. *Anonymus Chronographus Græcus* qui in Bibl. Regia asservatur. num. 9. 18. 46. *Acta Græca Sylvestri primi*, Papa num. 14. 56. 57. 68. *Asclepiodoti τέχνη πεπικη*. num. 65. *Anonymi de septem Synodis brevis narratio*, quam post Codini libellum *περὶ κτισμάτων* in duobus Vaticanis MSS. reperit & num. 78. integram Græce edidit Lambecius. *Julii Pollucis Chronicon* è quo prolixus locus de Constantino M. & instauratione Byzantii affertur num. 12. *Joannis Lydi Philadelphiensis περὶ πολιτικῶν δόξαν* num. 154. & *περὶ μὴνῶν*. n. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 63. *Lexicon antiquum Græcum* ex Bibl. Segvieriana n. 18. *Manuelis Philæ Epigramma in B. Virginem* n. 116. *Nicetae Rhetoris Oratio de passione S. Stephani, & corporis ejus inventio* n. 99. *Nicephori Callisti Synagma de miraculis ad fontem templi S. Mariæ editis & de*

P p p 3 ejus

* In vita Basilii scripta à Constantino Porphyrog. n. 55. templum illud sive νέα βασιλική ἐκκλησία condita traditur in honorem Christi, Michaelis Archangeli & Eliæ Thesbitæ.

ejus templi structura, MS. in Bibl. Vaticana memoratur n. 116. *Procli in Cratylum Platonis*, n. 27. & in *Parmenidem*, n. 65.

XVI. JOANNIS ANAGNOSTÆ Thessalonicensis, de occupata & erepta Venetis A. C. 1430. per Muratem II. Turcarum Principem Thessalonica, ad amicum scripta aliquot post urbem captamannis, sæpius illo id desiderante, narratio exhibetur Græce & Latine in Allatii *συμπληρωσις* p. 318-380. Confer Hanckium de Hist. Byz. scriptoribus lib. 1. cap. 38.

Ex NICOLAI Patriarchæ Monodiæ de excidio Thessalonicensi A. C. 904. factio nonnulla affert Allatius notis ad Acropolitani p. 248. De illo excidio supra pag. 351.

XVII. De *Vita Basilii Macedonis*, quam nepos ejus Imperator doctrinæ omnis cultor instauratorque locupletissimus CONSTANTINUS *Porphyrogenitus*, Leonis Sapientis F. scripsit, dixi itidem supra p. 349. Nunc cætera ejus scripta recensere juvat, nam quæ de Imperatore ipso qui ab 6. Jun. A. 912. sub tutoribus vel cum matre Zoë aut Romano socero, & ab A. 946, ad 959. solus præfuit, dicenda sunt, ex Annalium sæculi decimi scriptoribus rectius Lector petet, siue veteres illi sint Zonaras, Cedrenus, Glycas aliique, & continuatores Theophanis, Simeon Magister, Georgius Monachus, Leo Grammaticus, Jo. Scylitzes &c. siue recentiores Baronius, Spondanus, Antonius Pagi &c. & qui de Imperatoribus copiosos commentarios edidere Jo. Cuspinianus &c. & qui Constantini hujus vitam singulariter composuit Martinus Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 25.

1. Exstant igitur ejus ad filium Romanum (à quo deinde veneno impie sublati sunt) *de administrando Imperio liber* scriptus (ex parte * saltem) A. 6457. (CHRISTI 949.) indictione septima, & A. 6460. (CHRISTI 952.) indictione decima. Hunc primus è Codice Palatino, qui prius Baptistæ Egnatii fuit, edidit Joannes Meursius cum versione sua & castigationibus Lugd. Bat. 1610. 8. Deinde alii

Con-

* Cap. 27. εἰς δὲ μέγας τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδίκτιων ἑβδόμη, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου συν. αϛ' & ἐμεσιόθη ἡ Λογγοβαρδία, ἔτη 6. & cap. 41. μέχρι τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδίκτιων 1, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου συν. ἐπὶ τῆς β'.

Constantini hujus scriptis præmissum Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime eundem librum recudi curavit V. C. *Anselmus Bandurius* Tomo priore Imperii Orientalis, addita versione passim à se interpolata & emendata, suppletisq; in ea integris capitibus 23. & 24. de Iberia & Hispania, quæ utpote nimis corrupta interpretari Meursius non fuerat aggressus, Græca Bandurius castigavit ex MS. membranaceo Bibl. Regiæ 2661. scripto annis abhinc quingentis, cujus ope quam plurimas mendas sustulit, eruditas & copiosas addidit notas, præmisitque tabulam Geographicam Imperii Orientalis, concinnatam à Geographo celeberrimo Gvillielmo Insulano (*de l'Isle*), quæ facies ejusdem qualis fuit sub Constantino Porphyrogenito & ejus prædecessoribus, apte repræsentatur.

2. *Tactica* sive βιβλίον τακτικόν, τάξιν περιέχει τῶν καὶ ἑλλήνων καὶ γυν μαχημένων. liber *Tacticus*, mari terraq; pugnantium ordinationem continens. Primus edidit sed Græce tantum & castigationibus suis illustravit idem Jo. Meursius ex Codice Bibl. Palatinæ, cum aliis Constantini quæ jam recenseo scriptis Lugd. Bat. 1617. 8. Palatinus ille Codex descriptus fuit è Vindobonensi, de quo Lambecius VII. pag. 201.

3. Περὶ Θεμάτων *de Thematibus* ** Imperii Orientalis & Occidentalis libri II. Ex his librum priorem de thematibus Imperii Orientalis primus è codice Tho. Clementis Angli, Medici Mechliniensis edidit & versionem suam notasque addidit Bonav. Vulcanius, Lugd. Bat. 1588. 8. apud Franciscum Raphelengium. Liber posterior de thematibus Occidentis sive Europæ, quem & ipse editurum se Vulcanius receperat notis ad Agathiam p. 4. primus Fed. Morellus vulgavit cum versione sua & notis Paris. 1609. 8. Ultramque Vulcani & Morelli

Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμᾶν τῶν Φιλοχρίστων καὶ Πορφυρογεννῆτων βασιλέων Ῥωμαίων. Romanum intellige non socerum Constantini sed filium, illum ipsum cui liber inscribitur πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ῥωμανὸν τὸν Θεοσεφῆ καὶ Πορφυρογεννῆτον βασιλέα. De Porphyrogeniti elogio videndus præter Canningum & alios Seldenus lib. 1. de titulis honorum cap. 5.

** Θέματα veluti *imposita* præsidia, vocatæ sunt legiones militum. Hinc eodem nomine denotatæ sunt Provinciæ ipsæ in quibus Legiones in præsidiis locatæ fuerunt. Atque eo sensu vocabulum istud Constantinus accipit etiam in libro de administrando Imperio ut c. 27. πρὸς τὰ θέματα Λογυβαργείας.

relli editionem Meursius conjunxit & cæteris Constantini scriptis addidit Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime hos duos libros *Anselmus Baldurinus* paullo ante mihi laudatus, ex Codice Regis Galliæ 2431. in charta bombycina ante annos 500. exarata castigavit, versionem novam, sive ex veteri plurimum interpolatam adjunxit, præmisitque *Gvilelmi Insulani* tabulam Geographicam, quæ Imperium CPolitani-
 qvale ab Heraclii ævo fuit per *Jemata* digestum exhibet. Prodiit Bandurii Imperium Orientale, cujus Tomo priore, libri Constantini Porphyrog. ut posteriore editoris notæ continentur, Paris. 1711. fol. Non minus in his duobus libellis pulchram provinciarum & populorum qui Imperio CPolitano parebant notitiam, eorumque origines, & antiquitates Constantinus complectitur, quam libro de administrando Imperio de aliis etiam gentibus quæ adjuvare illud vel lædere bello atque infestare possent, quemadmodum & earum origines, mores & instituta pacis bellique exponit, unde non immerito librum illum tanquam thesaurum servare se scripsit Egnatius,
 * cujus Codex MS. deinde pervenit in Bibl. Palatinam, ex quo ipso Codice librum de administrando Imperio Meursius vulgasse se testatur.

4. *Novellæ constitutiones XIII.* cum versione & castigationibus *Jo. Leunclavii* ex ejus jure Græco Romano T. 1. lib. 2. pag. 103. seq. & T. 2. in libro *Novellarum* pag. 139. seq. Francof. 1596. fol. α) de alienatione fundorum, cujus constitutionis Cedreno etiam memoratæ duo

- * *Jo. Baptista Egnatius Venetus*, libro 2. de Principibus Romanis, ubi de Constantino Porphyrogenito: *Hic à litteris optimisque disciplinis non abhorrens, quas pane extinctus ab interitu vindicavit; librum Romano filio reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum omnium fœdera, hostium vires, rationes, consilia explicuit, quem nos in Bibliotheca nostra, tanquam thesaurum, servamus, in quo multa de Venetis etiam ipse differt. Aliud exemplar hujus libri MS. quod in Bibliotheca Reip. Venetæ diligentissime custodiri memorat Gyraldus dialogo V. de Poëtis pag. 282. Hujus Constantini liber ille celebratus est, quem moriens Romano filio reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum fœdera, hostium vires quæ & quanta essent, aliæque omnia ad Imperium spectantia complexus est, quem librum hodie Venetorum Reip. in sua peculiari Bibliotheca diligentissime custodiri facit. Codicem Regis Galliæ, quo usus Bandurius, laudavit Casaubonus præf. Polybio præmissa ad Henricum IV. Servatur in locupletissima illa Tua, DOMINE, & vere Regia Bibliotheca, Constantini Augusti Porphyrogeniti liber - - Dignum opus quod Majestatis Tuae jussu publicam aliquando lucem adspiciat. Vide ibi, si placet, plura in ejus libri commendationem.*

duo exempla paululum diversa una cum synopsi ejus à Mich. Attalia-
ta composita afferuntur. β) de potentibus in pradia pauperum * succe-
dencibus γ) de militibus, δ) de restitutione pretii militarium prädiorum,
ε) de fuga mancipiorum, hujusque Novellæ argumentum ς) de non de-
ferendo judicio ab iis qui actionem instituunt, & de his qui ad tres menses vel an-
num absunt. ζ) de eo quod judices civiles nihil accipere debeant η) de sportulis
περὶ ἐκταγμάτων. θ) de consuetudinibus. ι) de testamentis aperiendis. ια)
de consuetudinibus scriba. ιβ) De his qui cades committunt gladio, vel ma-
gnis fustibus, vel lapidibus, idque consulto. ιγ) De secundis, tertiis & quar-
tis Nuptiis. Duodecimam constitutionem ediderat etiam sed capite
mutilam Enimundus Bonifidius in juris Orientalis libro I. p. 19. (Parif.
1573. 8.) quem vide etiam pag. 15. ubi de alia Constantini hujus
constitutione περὶ τῆ ἀναθεματισμοῦ ὅτι ὑποσέτας καὶ μελαινέας.
Constitutio XIII. περὶ πολυγαμίας, adversus quartas nuptias, eo-
dem loco legitur pag. 16. seq.

Hiscæ in Meursiana Constantini opusculorum editione Lugd.
1617. 8. (postp. 252.) IV. constitutiones Novellæ subjiiciuntur quas è Co-
dicibus Regiis edidit auctiores melioresque Carolus Labbeus cum nova
versione & castigationibus Parif. 1606. 8. α) περὶ στρατιωτικῶν de mi-
litaribus fundis, quam dictavit Theodorus Patricius & Qvæstor Decapo-
litanus. β) De fundis Armenicis aliorum & homicidarum. γ) de sportulis,
de aperiendis testamentis, & de eo quod certus ac definitus consuetudinum mo-
dus esse debeat. Hanc dictavit Theophilus Patricius & Qvæstor. δ) De
sportulis, qua abrogatur superior constitutio, permittens iudicibus & scri-
bæ sportulas accipere. Hanc dictavit Theodosius (idem qui antè
Theodorus) Patricius & Qvæstor Decapolitanus.

5. Leonis Sapientis & Constantini Filii ἐκλογὴ τῶν νόμων, De-
lectus Legum compendarius ex MS. Palatino & Jo. Sambuci descriptus,
& cum latina Leunclavii versione editus in jam laudato ejus jure Græ-
coRomano T. 2. pag. 79 - 134. Numerus anni quo publicatus hic
delectus fuit, corruptus est, & pro συμζ legendum συμζ qui respon-
det Anno Christi 939. quo Constantinus delectum Legum à Patre
Leone fieri cœptum promulgare potuit.

De Basilicis, Basilii Macedonis & Leonis sapientis auspi-
cio digestis, & à Constantino Porphyrogenito recognitis, dicen-
di lo-

Q99

Libri sti Pars Altera.

Meminit Codinus Orig. CPol. n. 157. edit. Lambecii.

di locus erit infra libro VI. ubi etiam de operis illius Synopsi & aliis Græcis Jctis.

6. Διήγησις περὶ τῆς πρὸς Ἀυγαρον Δυναστείας ἀχειροποίητης Θείας εἰκόνος ΧΡΙΣΤΟΥ Θεοῦ ἡμῶν. Narratio de Imagine Christi ab ipso ad Avgarum Edesse Regem missa & Edessa CPolin translata A.C. 944. Latine legitur apud Aloysium Lipomannum atq; inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce ex Regio Codice una cum nova versione sua notisque primus vulgavit Franciscus Combesius in fasciculo Originum & antiquitatum CPol. pag. 75 - 101. Paris. 1664. 4. Conjecturam Lipomanni & Baronii (ad A. 944. n. 14.) qui narrationem hanc Constantino Romani filio tribuunt, refellit præter Combesium Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. pag. 475. seq. & Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 944. n. 5. seq. Exstat etiam hæc narratio MS. in Bibl. Vindobonensi, vide Lambecium VIII. pag. 195. seq.

7. Orationem MS. de translatione reliquiarum S. Chrysostomi laudat Allatius de purgatorio pag. 71. ad Georgium Acropolitam pag. 201. & de Simeonibus pag. 111. Incipit: τί τεροντερον εἰς τὴν ὁρωμενην θαλασσαν, ἢ τί λαμπροτερον τῆς παρεσης ἡμέρας; Titulus est: λόγος ἡνίκά τις χρυσοστόμῳ ἱερὸν σκήνιον ἐν τῇ ὑπερβρίᾳ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν πάλαιων ἀπετίθη.

8. Theophanis Historiam Constantini jussu continuatam memoravi supra pag. 349.

9. Superest præcipuum opus, quod non ab ipso Constantino quidem elaboratum, at egregio consilio ejus atque auspiciis per varios viros peritos digestum est, κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων sive Collectaneorum & Excerptorum Historico Politicorum & Moralium sub capitibus sive titulis LIII. * dispositorum, conquisitorumque ex probatissimis qui-

* Auctor præfationis, singulis Excerptorum titulis præmissæ: Ὁ τῆς πορφύρας ἀπόγονος Κωνσταντῖνος ὁ ὀρθοδοξότατος καὶ χριστιανικώτατος τῶν πάνποτε βεβασιλευκότων, ὅθεν ὑπερέτερον πρὸς τὴν τῶν καλῶν κατανοήσιν διακείμενος, καὶ δραστήριον ἐσχικώς γενέσθαι βέλτιστον εἶναι καὶ κοινωφελές, τῷ τε βίῳ ὀνησίφορον, πρότερον μὲν &c. Constantinus Porphyrogeneta Imperator omnium qui unquam fuerunt rectæ fidei tenacissimus & Christianissimus, ingenio præditus ad rerum pulchrarum perceptionem acutissimo, ea denique præstans intelligentia, ut facile quidvis ad effectum perduceret; illud primo fore optimum est ratus & vulgo omnibus utile, ut libros undique ex omnibus Orbis partibus doctri-

quibusque Historicis omnis ætatis monumentis. Ex tribus hisce & quinquaginta titulis non nisi duo, neque illi integri plane ad nos pervenerunt, vigesimus septimus *περὶ πρεσβειῶν*, de legationibus, & quinquagesimus *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας*, de virtute & vitio. Tituli de legationibus alteram partem à *Johanne* quodam *Politano* digestam ex *Bibl. Antonii Augustini* *ArchiEpiscopi Tarraconensis* vulgavit *Fulvius Ursinus* Græce Antvverp. 1582. 4. cum notis. In hac parte exstant *ᾠδὲς βολαί* excerpta è *Polybio* pag. 1 - 228. è *Dionysio Halicarnasseo* p. 295 - 312. è *Diodoro Siculo* p. 313. - 333. ex *Appiano* p. 334 - 372. & è *Dione Cassio* pag. 373 - 447. Alteram partem ejusdem tituli de legationibus, ex recentioribus paullo Historicis excerpta complexam & ab *Davide Hæschelio* pridem vulgatam recensui supra p. 230. seq. nunc tantum ex proœmio adscribam catalogum scriptorum è quibus illa Collectaneorum pars concinnata fuit: Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποπιγραμμένων χρονικῶν. α', Πέτρος Πατρικίς καὶ Μαγίστρος, β', Γεωργίος Μοταχὲς χρονικῆς, γ', Ἰωάννης Ἀντιοχείως. δ' Διονυσίος Ἀλικαρνασσεὺς Ῥωμαϊκῆς δεχαιολογίας. ε', σ' Πολυβίος Μεγαλοπολίτης καὶ Ἀππιανὸς, ζ', Ῥωσίμης Ἀσκαλωνίτης, η', Ἰωσήφης Ἰερουσαλὴμ δεχαιολογίας, θ' Διοδώρος Σικελιάτης, ι' Δίων Κορκιανὸς, ια' Προκοπίος Καισαρείως, ιβ', Πρίσκιος Ἐήτορ, ιγ', Μάλαχος Σοφιστῆς, ιδ', Μενάνδρος Περσέκτηρ, ιε', Θεοφυλάκτος διὰ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφέως & Σιμοκάτης.

Tituli de virrutibus & vitiis qui in toto opere fuit quinquagesimus, priorem partem ex *Insula Cypro* nactus *Nic. Fabricius Peirescius* communicavit cum *Henrico Valeſio*, qui ex eâ quæ digna luce videbantur

Qqq 2

sele-

doctrina varia refertos conquireret, deinde vastam illam librorum molem, qua lectores encabatur, cum præferri molestia plerisque omnibus & radii plena ea res videretur, in partes minutas putavit distribuendam, & luculentam utilitatem qua poterat inde percipi, oculis hominum exponendam. Adeo ut hoc delectu habito majori attentione & assiduitate lectioni incumbere studisset, queant, & sermonis facundiam altius ac penitus animo imprimere. Hoc amplius Imperator magno & felici conatu opus universon in ὑποθέσεις διαφόρες tractatus diversos numero tres & quinquaginta censuit distribuendum, in quibus ἀπὸ αἰσθητικῆς μεγαλεργίας, quicquid magnificum habet Historia, inclusum continetur, neque inest quicquam Historie inferum, quod partitionem hanc in hosce tractatus effugerit. Neque vero ob divisionem sententiarum series operis totius ullo modo corrumpitur, verum servat hæc synopsis, vel ut verius dicam hæc rerum cognatarum οὐκείωσις sive adunatio in singulis partibus consinnandi unicuique tractatu convenientem rationem.

selegit & cum versione sua notisque doctissimis & fragmentis Polybii, Nic. Damasceni & Dionis singulari studio à se collectis vulgavit Paris. 1634. 4. In his excerptis (quæ vulgo appellantur Peiresciana) leguntur selecta loca ex Polybio pag. 9-197. Diodoro Siculo pag. 221-413. ex Nicolao Damasceno περὶ τῶν ἰσθίων βίης καὶ τῆς αὐτῆς διαγωγῆς p. 414-489. ex Dionysio Halicarnasseo pag. 529-545. ex Appiano pag. 465-567. ex Dione Cassio pag. 569-769. ex Johanne Antiocheno, Monacho pag. 778-853. Excerpta cæteroque erat hæc collectaneorum pars ex scriptoribus quatuordecim, qui pag. 5. seq. hoc ordine recensentur: Εἰσι γὰρ ἐκ τῶν ὑποπεπραγμένων χρονικῶν α', Ἰωσήφ δὲ ἱστορίας, β', Γεωργίᾳ Μοναχῶν, γ', Ἰωάννης δὲ Ἰππικλῶν Μαλῆλα χρονικῆς, δ', Ἰωάννης Ἀποχέως χρονικῆς ἱστορίας, ε', Διοδώρος Σικελιώτης καθολικῆς ἱστορίας, ς', Νικολάος Δαμασκηνὸς καθολικῆς ἱστορίας, ζ', Ἡρόδοτος Ἀλικαρνησέως, η', Θουκυδίδης, θ', Ξενοφῶντος Κίρης περὶ πειθείας καὶ ἀναβάσεως Κίρης δὲ Παρυσιπιδῶν. ι' Ἀρριανὸς Ἀλεξάνδρου - - - ια' Διονυσίος Ἀλικαρνησέως Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ιβ', Πολύβιος δὲ Μεγαλοπολίτης Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. ιγ', Ἀππιανὸς Ῥωμαϊκῆς τῆς Ἰππικλῶν βασιλικῆς, ιδ', Δίων Κορκιανὸς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Additur: καὶ οἱ ἐφεξῆς ἐν τῷ δευτέρῳ πύχει Ἰππικλῶν βασιλικῆς. *Sequentes auctores in altero (hujus nempe tituli) volumine recensentur.* Unde patet non integrum titulum de Virtutibus & vitiis, sed priorem tantum ut dixi ejus partem in manus Valesii incidisse, qui ea libertate uti non dubitavit ut in his eclogis & ordine scriptores alio poneret, & ea quæ vel jam edita exstarent, vel indigna essent editione, omitteret ac rescinderet.

Ex deperditis hujus operis titulis primus fuit, ut in præfatione diserte traditur, περὶ βασιλέων ἀναγορεύσεως, de Imperatorum Regumque renunciatione. Cæterorum ultra viginti ab Hæschelio & Valesio observatorum hæc est notitia, literarum ordine à me descripta:

Περὶ ἀνακλήσεως ἡτῆς De restitutione exercitus victi.

περὶ ἀνδραγαθημάτων De fortiter factis. p. 442. edit. Valesii. & 473.

περὶ γάμων De Nuptiis.

περὶ γνώμων De sententiis. pag. 258. edit. Valesii & 225.

περὶ δημηγοριῶν De Concionibus sive Orationibus id. pag. 87.

περὶ ἐθνῶν De Gentibus.

περὶ ἐθῶν De moribus.

περὶ ἐκκλησιαστικῶν De Ecclesiasticis rebus, personisque.

περὶ ἐκφράσεως *De descriptionibus.* Svid. in σάμβυκες.
 περὶ Ἑλληνικῆς ἱστορίας *De Historia Græca (Gentili.)*
 περὶ Ἐπιβοῶν *De imploratione auxiliorum.*
 περὶ Ὑπὸ βελῆς *De insidiis.*
 περὶ Ἐπιστολῶν *De Epistolis.*
 περὶ κυνηγεσίας *De venatione.*
 περὶ νίκης *De victoria.*
 περὶ οἰκισμῶν *De coloniarum deductione.*
 περὶ ὄξυδόξων, *De miris & inopinatis.* pag. 121. edit. Valesii.
 περὶ πολιτικῶν διοικήσεως, *De rerum civilium administratione.*
 περὶ στρατειῶν *De expeditionibus militaribus.*
 περὶ στρατηγμάτων *De strategematis* pag. 34. & 42. edit. Vales. & 437.
 περὶ στρατῶν *De exercitiis.*
 περὶ συμβολῆς, *de præliis.*

10. Constantini quoque hujus jussu *Theophanes* quidam *synopsin* totius artis Medice ex Oribasii potissimum scriptis collectam septem libris, sive capitibus 296. digessit, & eidem Constantino inscripsit. Incipit proœmium: πᾶς προσταγείσας ἡπιομαὶς ὡρὰ πῆς ὧς θεοότης, ἐκ Θεῶν Αὐτοκράτορ, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς ἐσπευσά κτ' τὸ δυνατόν &c. Exstat hoc opus aliquoties Græce. MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi. vide Lambecium lib. VI. pag. 114. 116. 157.

11. Eidem Constantino debemus *Collectionem Hippiatricorum* sive de Veterinaria Medicina libros duos, capitibus 129. distinctos, ex scriptoribus pluribus hujus generis collectos & à Græcò Latine versos editosque Paris. 1530 fol. interprete Joanne Ruellio Svesvionensi, qui rei veterinariæ nomenclaturam & brevem Diodori de ponderibus & mensuris tractationem subjunxit. Græce hi primum vulgati sunt à Simone Grynaeo, Basil. 1537. 4. MS. Codex plenior & alio ordine digestus fuit in Bibliotheca Cardinalis Seripandi atque inde in Wittiana. Insignis etiam codex ac vetustus membranaceus exstat Cantabrigiæ in Bibl. Collegii Emanuelis, quo usum se testatur V. C. Petrus Needhamus in luculenta sua, de qua mox, Geoponicorum editione. Italice etiam lucem viderunt Venet. 1543. 8. & Gallice per Johannem Masseum Campanum Paris. 1563. 4. Sed en tibi indicem Auctorum.

è quibus Græci libri de veterinaria Medicina collecti sunt, quorum aliquos, Absyrtum, Chironem & Pelagonium laudat etiam P. Vegetius digestorum artis Mulomedicinæ latinus scriptor, de quo dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 12.

INDEX Scriptorum è quibus Græci Hippiatricos sive veterinariæ Medicinæ libri jussu Constantini Porphyrogenitico collecti, & qui in illis memorati sunt.

concinatus à me ad paginas editionis Græcæ Basileensis.

A Chaicus Nicæus, ad quem Absyrti sive Apfyrti Epistola. pag. 38.

Ælianus ad quem scribit idem Apfyrtus pag. 110. Δέσποτα Αἰλιανέ.

M. Æmilius Hispanus, Decurio, ad quem scribit Apfyrtus p. 175.

Africanus p. 268. *caput p. x d. petitum ex Africani celsis f. 293. b. edit. Paris.*

Agathocles Hippiater ad quem Apfyrti Epistola p. 98.

Agathotychus 7. 18. 109.

Ammonius Hippiater, Alexandrinus 33. ad quem scribit Apfyrtus pag. 33. 129.

Anatolius 7. 55. 58. 144. 149. 192.

Antipater Alexandrinus, Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola 152.

Apellas Laodicensis Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 86.

Apion Alex. ad quem idem scribit p. 42.

Apolloniades Hippiater ad quem scribit idem pag. 158.

Apollophanes amicus Apfyrti ad quem ejus Epistola pag. 246.

Apfyrtus (Prusænsis vel Nicomediensis Bithynus, qui Constantini M. ætate *ἵππιατρικὸν βιβλίον* teste Svida scribit) ad Sabinum, pag. 10. 1. 21. 29. 33. 37. 38. 41. 50. 53. 57. 60. 62. 64. 65. 70. 71. 72. 80. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 90. 94. 97. 98. 100. 108. 110. 122. 139. 148. 151. 152. 166. 167. 177. 179. 180. 184. 190. 195. 196. 210. 213. 214. 217. 220. 223. 224. 232. 239. 244. 249. 256. 257. 281. 288. 290. 294. 296. 297. 298. 299. 300.

Ejus Epistola ad Hippiatrum quendam. p. 146. ad Achaicum, Ælium, Æmilium, Ammonium, Antipatum, Apellam, Apionem, Apolloniadem, Apollophanem, Arcaditem,

ARUM.

Aruntium, Asclepiaddem, Bebius, Cajum, Celerem, Chæream, Damam, Damnatum, Degmum, Deman, Deme-
trium, Dionysium, Diuum, Epiphanium, Eudoxum, Fron-
tones, Gallum, Hegesagoram, Himerium, Herodionem,
Justum, Q. Lollium Marullium, Marcum, Marium Decu-
rionem, Memnonem, Menecratem, Numenios, Orionem
Marcellum, Papiam, Pasicratem, Posidonium, Postumium
Ducem, Rufum Octavium, Sabinum, Secundum, Sennam,
Getulium Severum, Statilium Stephanum, Tiberium,
Claudium Heraclidem, & Valentem. Vide singula hæc no-
mina suo loco.

Arcadiites ad quem scribit Apfyrtus 70.

Archedemus 284.

Οἱ δὲ χαῖται 53. παλαιότεροις εἶωθε 156. ταῦτα μὲν ἐκείνοις εἰρηται
μεγάλους ἀνδράσι 120. ἵνα ᾧ μὴ δὲ ξωμὲν τῶν πρὸς ἡμῶν μεγάλων
ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τὰς ἀφορισμὰς 121.

Archelaus 275.

Aristophanes Byzantius Historiam Aristotelis de animalibus in com-
pendium misit 4.

Aristoteles 173. ejus περὶ φύσεως ζῴων 4.

Armeniorum antidotus 185.

Arsipus ad quem Pelagonii Epistola pag. 145.

Artemas τομεὺς ad quem scribit Apfyrtus pag. 164.

Aruntius Corinthius, ad quem Apfyrti Epistola p. 147.

Asclepiades ad quem Epistola Apfyrti pag. 1. & 133.

Astrampsyebus librum veterinarium de asinorum curatione scripsit, teste Suida.

Auxano, Αὐξάνων Hippiater 130.

Azanites 299.

Bassus ad quem scribit Hierocles p. 2.

Bebius Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 222.

Beretus inter Veterinarios Medicos laudatus à Tiraquello.

Cajus Hippiater Alexandrinus, ad quem Apfyrti Epistola p. 243.

Cassius 28. idem forte cujus exstant problemata.

Celer ad quem Epistola Apfyrti 270. Δέσποτα Κέλερ.

Celsus 177.

Chæreas Alexandrinus ad quem Apfyrtus scribit pag. 138.

Chiron 7.

Cimon vide infra, Simon.

Cleo-

Cleodamus Achneus ὁ περὶ ἰππικῆς, καὶ παλοδαματικῆς θεάσεως. *Stephanus* Byz. in Ἄχλαι.

Cleomenes Libycus 80. 94.

Cleomenes Lindius inter Veterinarios laudatus à Tiraquello.

P. Coccejus Justus. vide *Justus.*

Damas Laodicensis, Hippiaater, amicus Apsyrti cujus ad eum Epistola p. 65. 240.

Damnatus τομεύς ad quem scribit *Apsyrtus* p. 64.

Degmius, πλαστικός ad quem idem p. 60.

Demetrius Apsyrti avus, Hippiaater, ad quem scribit p. 41.

Democritus.

Didymus.

Diophanes.

Dioclis ὑγιεινὰ ὀρθογέληματα ad Regem *Antigonum* 235.

Dionysius τομεύς ad quem scribit *Apsyrtus* pag. 29.

Dioscorides 191.

Dius Hippiaater, ad quem civem suum scribit Apsyrtus p. 156.

Elenus, vide Helenus.

Epicharmus Syracusanus pecudum medicinas diligentissime conscripsit teste Columella VII. 3.

Epiphanius Hippiaater ad quem est Apsyrti Epistola, p. 88.

Eudoxus τομεύς, ad quem Epistola *Apsyrti* p. 238.

Eumelus Thebanus 12. *Hippiaater* 38. 7. 27. 29. 40. 44. 47. 59. 61. 63. 82. 100. 107. 141. 142. 160. 166. 184. 189. 202. 217. 244. 248. 249. 254. 257. 264. 274. 289. 294. 300. 301. bis 302. bis.

Euripides 2.

Julius Faustus. Vide *Julius.*

Florus, φλωρε p. 177.

Fronto Ephesius, Hippiaater, ad quem scribit Apsyrtus p. 197. alius

Julius Fronto, Centurio ad quem p. 200. alius *Caristanus Fronto* ad quem p. 53. alius *Valerius Fronto* ad quem idem p. 183.

Gajus Alexandrinus. Vide *Cajus.*

Gallus ad quem *Apsyrtus* scripsit. Δέσποτα Γάλλε. p. 252.

Georgius Gemmyngenus Germanus, quem inter veterinarios refert Tiraquellus c. 31. de Nobilitate p. 404.

Getulius Severus. Vide, *Severus.*

Gregorius 75. 307.

Hegesagoras Medicus (κεῖς τις ἰατρός) ad quem exstat Apfyrti Epistola pag. 186.

Helenus Hippiater 207.

Hemerius sive Himerius potius 31. Apfyrti ad eum Epistola 140. Hippiater, ibid.

Heracleon Chiliarchus ad quem scribit Apfyrtus 182.

Tiberius Claudius Heraclides. Vide, Tiberius.

Herodion Alexandrinus Hippiater ad quem Apfyrti Epistola p. 211.

Herophilus equarius Medicus apud Valerium Max. IX. 15. 2.

Hesiodus 172.

Hierocles * 2. 13. 27. 34. 38. 40. 43. 52. 58. 61. 62. 63. 65. 67. 70.
80. 81. 83. 84. 85. 86. 87. 91. 94. 97. 99. 101. 105. 114. 121. 130.
132. 133. 136. 139. 140. 142. 144. 145. 148. 151. 152. 153.
155. 156. 157. 159. 164. 165. 167. 170. bis. 171. 172. 174. 178.
179. 182. 184. 187. 190. 192. 195. 196. 197. 198. 199. 201. 204.
Rrr 205.

Libri sti Pars Altera.

* Jo. Pearfonius præf. ad Hieroclem alterum, qui in aurea carmina scripsit: In XVI. Geoponicorum libro tria capita sunt quæ Θερονκλέος nomen præferunt: sed cum liber ille ad rem veterinariam pertineat, Ιεροκλέους legendum esse ostendunt Hippiatrica. Binos autem libros scripsit Hierocles περί τῆς ἵππων Θεραπειᾶς, hoc est, de Morbis eqvorum curandis, ut ipse testatur in Proæmio ad secundum Hippiatricorum capite sexagesimo; eoque à Basso rogatus cum confecisset, eidem postea dedicavit. Suntque hi duo libri quasi fundamenta Collectionis Veterinaria, ad quorum formam methodumque reliquorum Epistolæ aut ἀποσπασµάτια redigi videantur. Fuit autem Hierocles ille non ἱππιατρός, aut inter equites Casarianos in armis versatus, ut Apfyrtus, & Theonnestus, sed Jurisprudentiam coluit, & causis agendis in foro operam dedit. Locuples ipse mihi testis in Operis Proæmio. αἰδ. εἰ καὶ κατακτείνῃ ἡµᾶς ἐτέραν νῦν ἐχρήν, ἐν τε δικαστηρίοις παρέχειν χάριν τοῖς δεομένοις, καὶ σπαδὴν περὶ ταύτας ποιῆσαι τὰς διατριβάς. ἐν αὐτῶν γὰρ ὁµως τὴν σὴν ἀξίωσιν, ὥρισε Βάσις. Etiam si nos alios potius audire hoc tempore oporteat, & in iudiciis copiam nostri postulantibus præbere, atque hisce exercitiis operam dare; non tamen negligendum fuit optime Basse, quod tu requiris. Ethnicum fuisse constat ex his ejus verbis pag. 3. κεκλήθη δὲ ἡµῶν συµφορῆς τῆ λόγῃ τὰδε Ποσειδῶν τε ἵππειος, ἀνδρῶν γένος σωτῆρς Ασκληπιῶ ὃ πάντως πρὸ καὶ ἵππων μέλει εἰ δέ τι χείρων ὃ τὸ Κενταύρεα καὶ τῶν ἐν Πηλῶ διατριβῶν ἀξίως µεµνηθῆαι. Hippiatrica sub Hieroclis nomine edidit Jo. Maffeus, l'art vétérinaire ou grande mareschalerie d' Hierocles auteur Grec, contenu en trois livres, par Jean Maffé Champenois Paris 1563. 4. Hieroclis Epistolam ad Titum de signis & notis eqvorum MS. in Codice Regis Galliar. 195. teste Labbeo pag. 100. Bibl. novæ MSS.

205. 209. 210. 212. 213. 214. 216. 217. 218. 219. 220. 222. 223.
 (ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ 97. primi libri finis p. 171. ἐν σωτάγμασι
 Φαρμάκων 205. 213.) 224. 232. 235. 239. 241. 243. 257. 270. 274.
 285. 289. 291. 294. 297. 298. 300. 303. bis 304. ἐν τῷ δευτέρῳ μὲν
 βιβλίῳ 52.

Hieron 21.

Hieronymus 67. Libyeus 13. 84. 86. 122. 204. 205.

Himerius vide Hemerius.

Ἰπποασίη Ἡλείη σύνταγμα, Hippasi Elei compositio 303.

Hippocrates mulomedicus 21. 28. 41. 59. 74. 85. 86. 109. 125. 131.
 148. 155. 161. 167. 199. 204. 206. 221. 242. 245. 264. 270. 285.
 297. 301. 303.

Ad Hippocratem Hippiatrū Apfyrti Epistola p. 70.

Julius Faustus Decurio, ad quem scribit Apfyrtus p. 163.

Laurentius Rustus, &

Leontius Tiraquello inter Veterinarios memorati.

Litorius Beneventanus 26.

Q. Lollius Marullius ad quem scribit Apfyrtus p. 150.

Lucius ad quem scribit Pelagonius 279. 293.

Macedonum ὁσείκολλον 181.

Mago Carthaginiensis 95.

Orion Marcellus. Vide Orion.

Verus Marcellus vide Verus.

Marcus Hippiaater ad quem scripsit Apfyrtus 90. 260. Alius Marcus

Marius decurio ad quem p. 253.

Mecco, Μηκκων ὁ παλαιός 173.

Memnon Hippiaater, ad quem scribit Apfyrtus p. 156.

Menecrates Clazomenius ad quem Epistola ejusdem Apfyrti p. 226.

Nephon 18.

Sextus Numenius ad quem Apfyrti Epistola p. 39.

Numenius Hephæstionis F. Callipolites ad quem scribit Apfyrtus
 pag. 119.

Numenius Alexandrinus ad quem idem scribit pag. 153.

Rufus Octavius ad quem Epistola Apfyrti pag. 228.

Orion Alexandrinus ad quem scribit Apfyrtus pag. 8. Orion Mar-
 cellus, ad quem Apfyrti ejusdem Epistola p. 226.

Ofantri & aliorum Hippiatrica memorat Labbeus p. 122. Bibl. nova MSS.

Orion

- Pamphilum sæpe allegari in Hippiatricis scribit Clariss. * Needhamus quod ægre mihi persvadeo, licet inter scriptores Veterinarios refertur etiam à Tiraqvello de nobilitate c. 31. p. 405. & in Catalogo Hippiatricis Græcis Basil. edit. præmissio. Mihi quidem ne unus quidem in illis occurrit locus è Pamphilo repetitus.
- Papias Hippiater Antiochenus ad quem Epistola Apfyrti p. 237.
- Pasocrates Alexandrinus Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola p. 247.
- Pelagonius 8. 22. 23. 24. 31. 42. 56. 75. 82. 89. 90. 93. 100. 107. 126. 136. 143. 154. 155. 167. 176. 178. 185. 191. 207. 215. 216. 221. Ἀρσίπῳ ἰδίῳ χαίρειν 145. ad Lucium Epistola p. 279. 293.
- Pindarus 3.
- Pistorius sive Πιστήριος Siculus 24.
- Posidonius ad quem scribit Apfyrtus pag. 134.
- Ad Postumium Ducem, Apfyrti Epistola 259. Ποσειμῖῳ δακί (leg. δακί) χαίρειν.
- Qvintiliorum Georgica 4.
- Qvintus Lollius Marullius. Vide Lollius.
- Rufus Octavius ad quem Apfyrti Epistola p. 228. *Alius Jordanus Rufus Calaber miles, cujus liber de cura equorum MS. in Codice Thuanæo 431.*
- Sabinus ad quem Apfyrtus scripsit pag. 10.
- Sarmatarum mos castrandi eqvos 67.
- Julius Saturninus. Vide Julius.
- Secundus Hippiater ad quem Epistola ejusdem Apfyrti p. 71. 94.
- Sennas centurio, Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 156.
- Getulius Severus, ad quem Epistola p. 263.
- Simon. Τά τε Σίμωνος ἀκέρεις ἔ παλαιῶ τῆς ἰπποασίας αὐτῆ πρόπης ἐν τῷ παρ' Ἀθηναίοις ἐλευσινίῳ χαράξαντ' καὶ σημῆναντ' ἐν τοῖς ρήμασι.
3. Atheniensis 173. 261. Male Cimon hic dicitur apud Svidam. in Ἀψυρτ' & Κίμων ubi ἰπποσκοπικὸν ejus βιβλίον θωμάσιον commemorat. Et apud Tzetzem Chil. IV. versu 483. ἰπποτροφία Μεγακλῆς καὶ Κίμων Ἀθηναῖοι. Rectius Simon in Hippiatricis hîsce, tribus locis & apud Svidam in τρίλλῃ, & apud Clemen-tem Alex. VII. Strom pag. 761. Plinium XXXIV. 8. Julium.
- Rrr 2 Pol-

* Testatur notis ad Geoponica se usum vetusto Codice MS. Hippiatrico è Bibl. Col. legii Emanuelis Cantabrig.

Pollucem II. 4. sect. 12. & antiquiorem his omnibus Xenophonem libro de equitatu.

Statilius Stephanus Medicus, ad quem scribit Apfyrtus p. 143.

Stratonicus 202. 220.

Tarentinus (Heraclides) 4. 220.

Theomnestus 16. 31. 45. 69. 73. 81. 84. 85. 92. 99. 106. 108. 123. 130. 141. 143. 167. 185. 190. 205. 215. 229. 236. 237. 250. 254. 268. 297. 302.

Tiberius 20. 27. 72. 90. 96. 101. 137. 168. 169. 191. 208. 227.

Ad Tiberium Claudium Heraclidem Clazomenium Epistola Apfyrti p. 258.

Titus ad quem scripsit Hierocles. Vide supra in Hierocle.

Tyrannius Varro, ad quem Apfyrtus scribit pag. 37. *Τυραννίου Βασιλέως Χαίρειν.*

Valens Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 131.

P. Vegetius, latinus Mulomedicinae scriptor, Græcos hujus argumenti auctores consuluisse se non diffitetur, sed paucos laudat de nomine. Ita vero in præfatione: Licet proxima ætate & Pelagonio non defuerit & Columella abundaverit dicendi facultas, verum alter eorum (Columella) cum rusticæ rei præcepta conscriberet, curas animalium levi admonitione perstrinxit: alter (Pelagonius) omisissis signis causisque morborum, quasi ad doctissimos scriberet, tam magnæ rei fundamenta neglexit. Chiron vero & Absirtus diligentius cuncta rimati, eloquentiæ inopia ac sermonis ipsius vilitate, fordescunt. Citatur Chiron Centaurus ab eodem Vegetio lib. I. cap. 17. lib. IV. cap. 8. & 13. 14. 27. Pelagonius IV. 13. 27. & Absirtus IV. 13. 14. 22. 27. Alios Mulomedicos sive κτηνιάτρους scriptores de nomine ab eo allegari non memini. E latinis Columellam laudat & præf. Celsum III. 4. p. 42.

Verus Marcellus ad quem Apfyrti Epistola p. 57.

Xenophon Atheniensis, Grylli F. *περὶ ἵππων* p. 3. 261.

12. Denique certum est *Geoponica* etiam jussu & auspiciis *Constantini* hujus *Porphyrogeniti* collecta fuisse, ut eos fugerit ratio, qui de *Constantino Magno*, vel ut *Cornarius* de *Constantino Pogonato* cogitarunt. Certe *Constantino* nostro *Leonis Sapientis* filio soli & ex asse competit elogium, quod auctor hujus *συγγραμῆς* in præfatione ad *Constantinum* scripta ait eum omne genus doctrinæ & omnes

omnes disciplinas summo studio instaurasse, vocatqve eum *τεργνός* της πορφύρας ἀπάνδισμα, quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Ecquis vero Constantini hujus jussu quem etiam XX. 6. verbis, *ὡς τιμιάται*, alloquitur auctor, collectionem ipsam composuerit, atqve opus hoc in XX. libros distributum, (quorum primores duodecim sunt de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariæ) ex variis scriptoribus ita digesserit, * adhuc puto esse incertum. Cum enim plures ante illam ætatem de agricultura non modo ipsi scripserint, sed etiam collectanea ejusmodi ex aliis scriptoribus composuerint, facile factum est ut illis adscriberetur hoc opus, qui recte nominari potuere inter eos è quibus ipsum est congestum. Sic *Cassio Dionysio Uticensi* fuerunt qui hos libros tribuerent, quoniam nimirum XX. libros de re rustica ex XXVIII. libris *Magonis* Carthaginensis Punice scriptis contractos & Græce compositos Varro lib. 1. de re rustica commemorat. Alii ut *Joannes Harduinus* ad *Plinium* suspicantur *Vindanionium Anatolium Berytium* esse auctorem, quoniam *Photius* ejus συναγωγὴν γεωργικῶν ἱππηδευμάτων commemorat *Codice* CLXIII. quam ait libris XII. digestam esse ex *Democrito*, *Africano*, *Tarantino*, *Apulejo*, *Florentino*, *Valente*, *Leone*, *Pamphilo* ac *Diophane*, & in quibus hi dissident, in illis *Leoni* plurimum tribui. Non dubium est primoribus duodecim *Geoponicorum* quæ exstant libris fundi loco hos duodecim libros *Vindanionii* fuisse, qui in illis jam sub *Vindanionii*, jam *Anatolii* jam *Berytii* nomine allegatur, at hujus quam habemus *Georgicon* collectionis auctor non possit esse ille *Vindanionius* scriptor *Photio* antiquior, nedum qui tot sæculis eum antecessit *Dionysius Uticensis*, cum *Geoponica* quæ habemus, *Constantini Porphyrogeniti* tempore, hoc est centum amplius post *Photium* annis collecta esse constet. Superest *Cassianus Bassus* Scholasticus, à quo γεωπονικὰς ἡσθεύλογας congestas esse multi viri docti sibi persuaserunt, *MStorum* ut videtur *Codicum* auctoritate persuasi. Itaq; *Basso* eas tribuunt *Erasmus* adagio *alanda in nido*, *Hadr. Junius* lib. 1. cap. 20. & lib. 6. cap. 1. *Animadversionum* & in adagiis p. 164. & 288. *Nicolaus Rigaltius* ad *Artemidorum* p. 30. & præfat. ad *Demetrii* ἱερακοσόφιον, *Barthius* XXI.

Rrr 3

23.

* Varias sententias recensui pridem in *Decade* *Decadum* edita *Lipsiæ* A. 1689. 4. capite ultimo sive centesimo. Videnda etiam C. V. *Petri Needham* prolegomena *Geoponicis* præmissa & *Placcii* τὰ μακροῖς theatrum *Pseudonymorum* n. 716.

23. Adversar. Tho. Gatakerus p. 33. Adversar. & ad Antoninum pag. 86. Bodæus à Stapel notis ad Theophrastum de plantis passim, qvo in opere non pauca Geoponicon loca erudite illustrat, & Salmasius qvi novam illorum editionem ex Codicibus Palatinis adornare voluit, libro de annis climactericis p. 839. & præf. ad Solin. & p. 1269. & ad Theocriti syringem p. 214. & ad Jus Atticum p. 370. atq; alibi in suis scriptis. Pridem etiam in Bibliothecæ Gesnerianæ continuatione scripsit Simlerus, *Cassiani Bassiani* (leg. Bassi) *librum vetustissimum MS. dici apud Monachum quendam in Italia latitare, putariq; eundem esse qui nunc Constantini Caesaris nomine de agricultura circumfertur.* His adde qvòd V. C. Petrus Needhamus testatur in Codice MS. Barocciano Geoponicon libro 2. præfigi hunc titulum: *ἐκ τῶν παλ. Γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆς Βάσσης ὁλοκληρῆς βιβλίου δεύτερον πρὸς εἶχει τὰς δε.* Marquardus qvoq; Gudius qvi editionem Basileensem cum tribus Codicibus Bibliothecæ Palatinæ collatum nactus fuit (è qvo Geoponica post scriptores latinos de re rustica à se editos, emendatius vulgare constituerat Commelinus) & postea eandem A. 1669 contulit cum MS. Chartaceo in 4. Bibliothecæ Gottorpiensis Ducis Serenissimi Holsatiæ, titulum operis ita concipit: *Γεωπονικά ἐκ τῶν παλ. γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆς Βάσσης ὁλοκληρῆς.* Sed ex hoc ipso titulo suspicari potius licet Bassum hunc non ipsum esse Geoponicon auctorem, sed ipsum etiam referendum inter eos, è quibus Geoponica qvalia hodie exstant aliquis post eum Constantini Porphyrogeniti tempore collegerit. Nam qvòd ajunt hunc esse illum Bassum ad quem scripsit Hierocles Hippiater, ut non pugnem verum esse, contra illorum sententiam militat. Hierocles enim iste, ut supra notavi, Ethnicus scriptor & Porphyrogeniti avo superior fuit, neqve ipse Hippiatrica collegit. Deinde Cassianus si esset Geoponicorum qvalia hodie habemus auctor & collector, atqve se ipse de nomine allegasset, certe allegasset frequentius quam bis, siquidem de eodem argumento scripsisse se voluisset ostendere, & majoris momenti observationes è libro suo produxisset. Itaqve suffragari non dubito Maussaco qvi A. 1615. ad Plutarchum de fluminibus p. 194. *Nec adhuc constitutum est, inquit, quis Geoponicorum verus auctor. Nam de Cassiano Basso quod dicunt, non est verum, licet Hierocles Medicus veterinarius adeum scripserit. Multo minus quæ de Vindanionis Anatolio Berytio &c. Minus etiam verisimilis eorum sententia, qvi Florentino hos libros institutionum Agriculturæ tribuunt, est enim Florentinus*

inter

inter eos è qvo Vindanionium sua collegisse Photius scribit, atq; idem ni fallor, qvi in Hippiatricis decurtato nomine Φλωρ⁹ appellatur. Neque ita intelligendus vir præstantissimus Franciscus Redi in libro de generatione insectorum p. 74. *Sed Juba Libya Rex apud Florentinum libro decimo quinto Institutionum Agriculture, attributarum Constantino Pogonato Imperatori*, ac si Florentinum is librorum horumce auctorem habuisset, sed allegat tantum Florentini locum libro XV. Geoponicon capituli 2. insertum, in qvo Juba citatur. Primoqve loco ponitur hic Florentinus inter eos, è qvibus etiam Geoponica quæ habemus collecta traduntur in argumento libri 1. quod in MS. Gottorpiensi inscribitur: *Ἐπιγραφή τῶν ὀνομάτων τῶν περὶ γεωργίας συγγραψάντων*. Sunt autem nomina hæc: *Πωσίλεκτος ὁ ἐκ τῶν Φλωρεντίνων καὶ Οὐινδανίωνος, καὶ Ταραντίνος, καὶ Ἀνατολίου, καὶ Βηρυτίου, καὶ Διοφάνους, καὶ Λεοντίου, καὶ Δημοκρίτου καὶ Ἀφρικανῶν πρῶτόδοξων, καὶ Παμφίλου καὶ Ἀπελίου, καὶ Βάρωνος καὶ Ζωροάστρου, καὶ Φροίτωνος, καὶ Παξάμου, καὶ Δαμυφρόντος*. * *καὶ Διδύμου καὶ Σωτίωνος καὶ Κυπρίωνος*. Ne objectet quis Cassiani Bassi nomen in his non fore omis- sum nisi ipse Cassianus collectionis hujus esset auctor, nam ex indice scriptorum infra subjiciendo apparebit longe plures scriptores esse in hoc proœmio non nominatos, ex qvo plurima tamen Geoponicis inserta sunt. Viderit porro Colomesius, qvi in Gallia Orientali pag. 194. pollicitus est se de Geoponicis plura dicturum fuisse in Critico Gentili. Certe auctor collectionis hujus gentilis non fuit sed Christianus, ut jampridem in Decade Decadum Lipsiæ sub Jo. Alberti Fabri nomine edita ** annotavi. Quamquam vero

* Ita hoc nomen scribitur in quatuor Codd. MSS. non Δαμυφρόντος.

** Verba pace Lectoris adscribere liceat: *Alia de auctore Geoponicarum que certo affirmare possim non habeo, quam Christianum fuisse, ut constat ex præfatione. Et ne alia memorem ex his libri 1. verbis: Atque hoc experientiâ quidam affirmant, quod à septima Martii ad quartam decimam tempestas rigidior fere fieri consueverit, nam his diebus innumeri Martyres paganis traditi cum beluis decertarunt. Deinde CPoli scripsisse, quod probari potest ex lib. 1. cap. 11. ubi recenset quamam astra singulis mensibus cum sole occidant. Item ex libro XII. ubi quid quovis mense in climate CPolitano ferendum vel plantandum sit, docet. Antiochia aliquando fuisse, ibique Camelopardalim ex India allatam vidisse se testatur XVI. 22. Libro autem XV. non solis, inquit, rusticæ rei studiosis utilia colligere allaboravi, sed Philologis quoque librum meum accommodare volui. In primis hoc fecisse videtur libro XI. in quo varias Mythologias recensuit. Hoc etiam monendum est, quod vulgo fere negligi video, quadam nomina scriptorum capitulis inscripta meritis suspecta et non suo loco posita videri. Et collectorem aliorum senten-*
tias

vero Christianus fuit, tamen etiam τερατων quædam † inferere non neglexit, quæ in Vindanionio jam olim reprehendit Photius, inseruit tamen ita, ut non probaret, verum disertis verbis †† rejiceret. Inter scriptores nusquam meminit Heronis de quo Gyraldus in Pythagoricorum Symbolorum interpretatione T. 2. Opp. pag. 650. *Quod de faba Simeon, idem & Plinius in naturali Historia & Suidas afferunt & Heron in secundo rei rustica libro, ex Geoponicis Didymi ut videtur. Adjungit idem Heron, quod in earum flore auspiciis quoddam lugubre invenitur. Hunc Heronem secutus est Constantinus Imperator, seu quisquis ille fuit qui totidem quot Heron libris, hoc est XX. de tota re rustica scripsit, qui & illud quoque prodidit, Amphiaræum primum à fabis abstinuisse, ob vaticinia & somnia. Ejusdem Heronis meminit Gvil. Philander ad Vitruvii II. 9. Constantinus Imp. qui ex utriusque linguae auctoribus γεωπονικῶν i. e. de re rustica Græce libros XX. scripsit, & Heron qui ante illum totidem. Clarius etiam idem Gyraldus de re nautica cap. 4. T. 2. pag. 650. Heron Græcus scriptor diligens, ut qui ex utriusque linguae auctoribus libros viginti de re rustica scripsit,* &

rias suis plerumque non auctorum quos sequitur verbis exprimere, uti id multis argumentis confirmare possem, nisi minus necessarium existimarem. Libri III. capite 13. quod à Paxamo desumptum esse traditur, hac de re, inquit, in alio meo Georgico opere libro tertio capite 27. plenius actum reperiis, quæ verba non Paxami sed collectoris esse putaverim. Libri XX. capite 6. plenior de omnium piscium generibus tractationem in aliud tempus rejicit.

† Tale est quod VIII. 31. scribit Homeri Iliad. θ. versum 170. ad primum haustum recitatum non sinere ut aliquis inebrietur. Et X. 87. ait versum Iliad. ε. 387. arboribus adscriptum impedire ne fructus decendant. Lib. XIV. cap. 5. serpentes columbarium deserturos esse si quatuor ejus angulis inscribas nomen Ἀδῶν quæ primæ literæ sunt vocum ἀνατολή, δίσκος, ἀγρὸς, μεσημβρία, quæ orientem, occidentem, septentrionem & meridiem denotant. Libro XX. c. 18. ut pisces innumeri confluant, inscribenda ostrea nomina Ἰῶν, Σαβῶν, & ostream esse abjiciendam in mare vel fluvium. Lib. VII. cap. 14. efficacissimum adversus vini corruptionem remedium esse, si dolio θεῖα ista γράμματα inscribantur ex Psal. XXXIV. 8. *Gustate & videte quoniam suavis Dominus.* Vel si verba eadem pomis insculpantur, pomumque in ignem abjiciatur. Lib. X. cap. 38. fructus integros in arboribus conservari si adscribantur versa Psalmi I. *Eteris tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet.*

†† Lib. XII. cap. 5. cum ex nescio quo scriptore retulisset mures ex agro sugari, si charta ante solis ortum injiciatur adscriptis verbis: ἐξορκίζω τὰς μὺς τὰς ἐν ταῦτα &c. hoc, inquit auctor, adscripsi ne quid reliquisset viderer. Non proba autem hac omnia πῇ γένοιτο. Et omnibus auctor sum, ne ad ridicula ejusmodi animi intendanti.

Et quem est imitatus ut puto Constantinus ille Imperator, qui locupletius rem rusticam totidem libris & totidem pleraque verbis, iisdem ferme ex auctoribus complexus est. Et dialogo V. de Historia Poëtarum p. 283. Videndum & sane considerandum an hujus Constantini Imp. (Leonis fil.) libri viginti sint de tota re rustica, qui hodie leguntur, ex diversis ac variis scriptoribus concinnati: cujus argumenti & ordinis, viginti alii leguntur sub Heronis Philosophi nomine. Illius ni fallor qui Heraclio imperante vixit, & de cujus aliis scriptis dixi lib. III. cap. 24. §. 6.

Geoponicorum editiones.

Græca unica exstat Jo. Alexandri Brassicani studio in lucem edita una cum Aristotelis libris duobus de plantis, & Sim. Grynæi præfatione, Basil. apud Robertum Winter 1539. 8. Codex MS. è quo editio hæc curata fuit, à Brassicano deinde pervenit ad Jo. Oporinum, inde ad Jo. Sambucum ac denique illatus est Bibliothecæ Cæsareæ, ut testatur Lambecius II. pag. 539. seq. & VI. pag. 163 seq.

Latine vertit Janus Cornarius ex uno Codice omni inscriptione carente, quem Matthæus ei Aurogallus Boëmus suppeditaverat. Prodiit hæc versio uno ante Græcam editionem Basil. anno, ex officina Frobeniana 1538. 8. & recusa est Venetiis eodem anno, & Lugd. 1541. 8. Posteriores libros octo, qui pecorum curam tangunt, post Cornarium & longe majori (ut ait Vossius *) cura quam ille transtulit Andreas à Lucina Secobiensis, additis etiam castigationibus in interpretationem octo illorum librorum Cornarianam, Colon. 1543. 8. Plura tamen etiam Lacunam præteriisse vel perperam accepta ab eo esse, notavit Clariss. Needhamus. Latini Latini quædam ad editionem Lugdunensem observationes occurrunt in ejus Bibliotheca profana pag. 28. seq. Etiam à Jo. Ruellio translatus fuisse Constantini de agricultura libros leges in elogiis Sammarthani, sed editam illius interpretationem non puto, quemadmodum nec Burgundionis, à quo chedia aliquot Geoponicon latine versas scribit Laurentius Pignorius in symbolis Epistolicis p. 159.

Germanice Geoponica interpretatus est Michaël Herrius, recognovit Lud. Rabus Memmingensis A. 1551. mihi in manibus est editio tertia Argentorat. 1566. 8. das Veltbau oder das Buch von der Veltarbeit &c.

Sss

Ita.

Libri 7ti Pars Altera.

* Vossius libro de Philosophia p. 53.

Italicè, Petrus Laurus, Mutinensis, Venet. 1542.

Gallicè, Antonius Petrus, Narbonensis. Pictav. 1545. Lugd. 1557.

Denique lucem vidit insignis & singulari studio adornata editio *Græcolatina* V. C. Petri Needhami, * Cantabrig. 1704. 8. Is enim hortante illustri Jo. Moro, Norvicensi tunc temporis, hodie Eliensi Episcopo, cui opus etiam est inscriptum, Græca ad quinque MSS. Codices integros & duos mutilos contulit suppeditatos ipsi ex Bibliothecis Bodlejana & Cottoniana, adhibuitque quæ in variis Codicibus suis notaverant Isaacus Casaubonus, Saracenus Jani Antonii Saraceni frater, Janus Gruterus & Tho. Gale. Latinam vero Cornarii versionem variis in locis recognovit atque interpolavit, notasque & castigationes atque scriptorum rerumque indices locupletissimos addidit, Testatur etiam se habuisse varias Lectiones è duobus Codicibus Palatinis, longe plures tamen & passim non contemnendas adhuc desiderari observo, qui cujus supra jam memini nactus sum è libris Gudianis editionem Græcam Geoponicon collatam cum MSS. tribus Palatinis & quarto Gottorpiensi. Atque *Marquardum Gudium* quoque novam hujus operis editionem molitum colligas ex Epistolis ejus pag. 195. ubi notæ Gudii in Geoponicos memorantur. Quemadmodum, de *Salmasio* Maussacus ad Plutarchum de fluminibus pag. 195. *Legitimum illius collectionis Geoponica parentem nemo mortalium qui hodie vivunt patefacere potest, nisi unicus ille Claudius Salmasius, quem opus istud longe melius & auctius dare posse tam constat nobis quam omnibus Remp. literariam ei multum debere.* Sed jam indicem scriptorum è quibus collecta Geoponica sunt, Needhami industriam secuti subjiciamus. Nam alios veteres deperditos de re rustica scriptores recenset Fulvius Ursinus in Virgilio cum scriptoribus Græcis collato pag. 82. seq. cujus locum integrum exhibui in supplemento Bibliothecæ latinæ, ubi de Maronis Georgicis sermo mihi fuit.

INDEX Scriptorum quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis.

depromptus ex editione Cantabrigiensi.

Africanus lib. II. Cap. 18, 28. IV. 2. V. 24, 30, 48, 49. VII. 9, 14, 29, 30, 31. IX. 8, 14. X. 9, 16, 30, 31, 32, 36, 42, 53, 55, 56, 59, 66, 82. XII. 11, 38. XIII. 3, 13, 18. XIV. 10, 15. XVII. 6, 11. XVIII. 4, 5, 12. Laudatur V. 45. *Anato-*

* Confer Acta Erud. 1705. pag. 183. seq. Ephemerides eruditor. Paris, 1706. p. 838.

Anatolius Lib. II. Cap. 10. V. 10, 18, 25, 26. VI. 3, 4, 13. VII. 28. X. 8, 18, 72, 85. XI. 20. XII. 7, 36. XIII. 17. XIV. 21. XVIII. 17. Laudatur XIII. 4, bis; 12.

Apsyrcus Lib. XVI. Cap. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 19, 21.

Apuleius Lib. II. 8. VI. 11. VII. 26. VIII. 38, 39. IX. 19. X. 21. XII. 8. XIII. 5. Laudatur I. 5. II. 18, 39. V. 33. bis. XIII. 8. 9. Ἀπυλῆος ὁ Πρωμαῖκος I. 14.

Aratus Lib. I. Cap. 2, 3, 4.

Aristoteles Lib. XIV. Cap. 26. Laudatur III. 3. XIII. 16. XV. 1. 9.

Asclepius Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Berytus Lib. II. Cap. 9. IV. 11, 33. VII. 33. VIII. 23. X. 19, 38, 69, 70. XII. 37. XIII. 12. XIV. 13, 20. XVIII. 18, 19, 20.

Cassianus Bassus Lib. V. Cap. 6, 36.

Damogeron Lib. II. Cap. 30, 31. V. 21, 22, 37. VII. 13. 24. IX. 18, 26. X. 12, 63, 64, 65. XIII. 12, 35. Laudatur XI. 30.

Democritus Lib. II. Cap. 41. IV. 7, 10. V. 4, 5, 35, 43, 50. VI. 19. VII. 4, 8, 27, 32. VIII. 31, 41. IX. 12, 25. X. 5, 14, 15, 25, 27, 28, 35, 47, 48, 51, 60, 61, 67, 73, 74, 79, 80, 89. XII. 6. XIII. 1, 11. XIV. 5, 8. XV. 9. XVII. 4, 9. XVIII. 6. XIX. 4, 8. XX. 4. Laudatur I. 5, 12, sapius. II. 14, 42. V. 2, 45. X. 29. XI. 5, 13, 16, 18. XIII. 8, 9, 14. XIV. 9. XV. 2, 7. XVII. 14. XX. 6. Δημόκριτος ὁ Φυσικός XIX. 7.

Didymus Lib. I. Cap. 5. II. 3, 14, 17, 26, 33, 34, 35, 48. IV. 3, 13, 14, 15. V. 3, 14, 27. VI. 5, 6, 10, 18. VII. 18, 19. VIII. 22. IX. 5, 6, 7, 15, 31, 32, 33. X. 3, 6, 17, 26, 33, 45, 46, 68, 71, 77. XI. 5, 18, 25. XII. 3, 4, 14, 18, 28. XIII. 2, 14. XIV. 2, 3, 9, 18, 23, 24. XV. 3, 4, 5. XVI. 22. XVII. 3, 20. XVIII. 3, 7, 8, 15, 16. XIX. 7, 9. XX. 3. Laudatur XIII. 4. Ἐν τοῖς Γεωργικοῖς. X. 11, 20, 37. bis; 43, 76, 84, 87, 90. XVI. 22.

Dionysius Lib. I. Cap. 11.

Diophanes Lib. I. Cap. 6, 9. II. 7, 11. V. 7, 31, 44, 45. VI. 12. VII. 3, 17. IX. 20. X. 11, 20, 23, 76. XII. 9. XIII. 9. XV. 7. XVIII. 14. Laudatur VI. 15. X. 29. XI. 3, 26.

Florentinus Lib. I. Cap. 1. II. 22, 25, 32, 36, 37, 38, 39, 44, 45, 46, 47. IV. 1, 8, 12. V. 1, 2, 9, 12, 13, 15, 17, 51, 52. VI. 1, 2, 7, 8, 14, 15, 16. VII. 7, 37. VIII. 23. IX. 2, 3, 4, 16, 28, 29, 30. X. 1, 2, 7, 13, 29, 37, 41, 42, 57, 58, 75, 90. XI. 7, 8, 9, 26. XII. 2, 13, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. XIII. 8. XIV. 1, 7, 16. XV. 2. XVII. 1, 2, 23. XVIII. 1, 2, 9, 10. XIX. 6. XX. 1. Laudatur II. 33, 34. V. 14. X. 51, 52, 66, 76. XI. 18, 20. XIII. 9, 14. Ἐν τοῖς Γεωργικοῖς IX. 14. X. 4.

Fronto Lib. VII. 12, 22. XII. 10. XIX. 2.

Hesiodus Laudatur Lib. VII. Cap. 6.

Hierocles Lib. XVI. Cap. 9, 10, 11.

Hippocrates Lib. XVI. Cap. 20.

Homerus Laudatur Lib. VIII. Cap. 31. X. 87. XI. 13.

Juba Laudatur Lib. XV. Cap. 2.

Leontinus vel *Leontius* Lib. II. Cap. 13, 24. V. 47. VII. 34. VIII. 32. IX. 11. X. 4, 50, 52, 78. XI. 21. XII. 33. XIV. 11, 12, 25. XV. 8. XVIII. 13.

Manetho Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Nestor Laudatur ἐν τῷ Ἀλεξικλήτῳ Lib. XII. Cap. 16, 17. Ἐν τῇ Παλαιᾷ XV. 1, bis.

Oppianus Lib. XX. Cap. 2. Laudatur Lib. XX. Cap. 10.

Orpheus Laudatur Lib. II. Cap. 35.

Pamphilus Lib. II. Cap. 20. V. 23. VII. 20. X. 39, 40, 86. XIII. 15. XIV. 14. Laudatur ἐν τῷ περὶ φυσικῶν Lib. XV. Cap. 1.

Paxamus Lib. II. Cap. 4, 43. IV. 9. V. 29. VII. 10, 23. IX. 17. X. 34, 54, 62, 84. XII. 17, 32, 40. XIII. 4, 7, 10, 17. XV. 6, 10. XVII. 13, 14. XVIII. 21. Laudatur X. 12. XX. 6.

Pelagonius Lib. XVI. Cap. 2, 17, 18.

Philostratus Citatur ἐν τῷ Ἱσοκλήῳ Lib. I. Cap. 14.

Plato Laudatur ἐν ταῖς Πολιτείαις Lib. XV. Cap. 1. XVI. 2.

Plutarchus Laudatur Lib. XIII. Cap. 9. Ἐν τῷ β'. Συμποσιακῶν, XV. 1.

Ptolemaeus Lib. I. Cap. 13.

Pythagoras Lib. VIII. Cap. 42. Laudatur II. 35. Pythagorei XII. 13.

Quintili & Quintilius Lib. I. Cap. 9. II. 21, 40. III. 1. V. 8. VII. 1, 2. IX. 10. X. 22, 88. XI. 3. XII. 19. XIV. 6, 22. XVII. 5. XVIII. 11. Laudatur V. 14. X. 2. XI. 3.

- Sorion* Lib. II. Cap. 19, 29, 42. V. 16, 19, 20, 28, 38, 39, 40. VI. 17. VII. 15, 25, 35. VIII. 35, 36, 37. IX. 9, 27. X. 10, 87. XI. 28. XII. 15, 29. XIII. 6. XVII. 7, 8, 12. Laudatur I. 13. V. 9, 10. VII. 6. *Tarentinus* (Heraclides) Lib. II. Cap. 12, 27. IV. 4, 5, 6. VII. 16. IX. 21, 22, 23, 24. X. 24. XI. 23. XII. 41. XX. 6, 7. Laudatur V. 11. XIII. 4, 8, 9.
- Theomnestus* Lib. XVI. Cap. 12, 13, 14, 15, 16. XIX. 3.
- Theophrastus* Laudatur III. 3, 4. XV. 1.
- Varro* Lib. II. Cap. 2, 23, 49. III. 1. V. 41, 42. VI. 9. VII. 21. VIII. 33, 34. IX. 13. X. 81. XII. 16, 39. XIV. 19. XVII. 10. XIX. 1. Laudatur I. 1. V. 17. XV. 2.
- Vindanionius* Lib. II. Cap. 16. V. 34. VII. 36. X. 43, 44. XII. 5.
- Virgilius* Laudatur Lib. II. Cap. 18.
- Xenophon* Lib. XIX. Cap. 5.
- Zoroastres* Lib. I. Cap. 10, 12. II. 15. V. 46. VII. 5, 6, 11. X. 83. XIII. 16, XV. 1. Laudatur XI. 18. XIII. 9.

13. Constantini Porphyrogeniti jussu etiam atque auspiciis Martyria & *vitas Sanctorum* * non Orientalium tantum ut visum Joanni Molano, sed quorumvis quas nancisci potuit conscripsit SIMEON Magister & Logotheta, cognomento METAPHRASTES, ** ita enim appellatus est, quod plerasque vitas non suo ipse ingenio composuit condiditque, sed ab antiquioribus scriptas *μετ' ἑαυτοῦ* & paulò alio habitu induit, † omittendo alia in illis, alia addendo vel mutando atque interpolando. Vitas plerasque recensent Allatius libro de Simeonum scriptis pag. 124. seq. Hanckius parte 1. de scriptoribus Byz. cap. 24. p. 436. seq. & Caveus ad A. C. 901. sed ita ut difficillime possint evolvi, nam Allatius initia vitarum ordine Alphabetico digessit, Hanckius vitas recensuit sub titulis populorum qui sanctos

Sss 3

ctos

* Conferatur Metaphrastes in vita Theodistiæ apud Stirium ad 10. Nov. Mich. Psellus Encomio Metaphrastæ pag. 233. Caveus ad A. C. 901. Antonius Pagi T. 3. Criticæ Boronianæ ad A. 902. & præcipue 913.

** Adis quæ Psellus pag. 227. seq. Allatius lib. de Simeonum scriptis pag. 73. seq. nec non libro de Nilis pag. 29. seq. edit. à me curata, & de Psellis §. 16. seq. Martinus Hanckius parte 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 24. Jo. Bollandus præf. ad Acta Sanctor. T. 1. Januar. pag. 16. seq.

† Vide Cotelæxii monumenta Ecclesiæ Græcæ T. 3. pag. 574. & Bernhardi de Montfaucon Palæographiam Græcam p. 269. 273. 275.

atos quoque quorum sunt vitæ, libi vindicant: Caveus ordinem, secutus est Allatii, quanquam initia ipsa vitarum adscribere supersedit. En igitur vitas quas Simeonis ex styli ratione vel aliis argumentis genuinas Allatius censet, descriptas secundum nomina Sanctorum ordine recensita Alphabetico. Addidit etiam alias quas certis auctoribus Allatius tribuit, itemque illas quas cum certo auctori non audeat assignare, Simeonis Metaphrastæ tamen non esse putat esse exploratum, denique illas quas ipse in Actis Sanctorum vel alibi, Allatio præteritis observavi.

Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum
Græce scripta.

Addita Græca verba, quibus singula incipiunt, & his quas genuinas Simeonis Metaphrasta esse viri docti existimant, appositus asteriscus.

* **A**bdia Prophetæ. Ἰσχυροὶ πρόγονον ἔχοντες τὸν ἡσάου.
Abercii Episcopi Hierapolitani. Μάρκος Ἀντωνίης καὶ Λακίης Βρεττῆ.
Latine apud Surium 22. Octobr.

* Abibi. Vide infra in Guria.

* Abramii. ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίβλ. Latine apud Surium 16. Mart.
Ejusdem elogium auctore Ephraim Syro. Ἀδελφοί μου, βεῦλωμα. pag. 220.
edit. Oxon.

Acacii Centurionis. τρίτον τῶτο τὸ μισοκάλει. Græce è MS. Vaticano
in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293.

Acepsimæ Episcopi, Joannis Presbyteri & Aithalæ Diaconi. Ἐν
τῷ τριακωσῷ ἐβδόμῳ ἔτει ἔδιωγμῶ. Auctor incertus.

* Acepsimæ, Josephi & Aithalæ. Ἐλύθη κατὰ Χριστιανῶν Σαβώρ. ὁ
Περσῶν βασιλεὺς. Græce è MS. Mediceo & Latine Herveto in-
terprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 20. April.

Acyndini Martyris, Pegasii & Anepodisti. καὶ οὗ καιρὸς ἐκείνης βα-
σιλεύοντι καὶ συγχώρησιν ἔχειν, Σωβαρίς τινὸς τῶν Περσῶν.
Auctor Martyrio illi præsentem se scribit adfuisse. Vide Alla-
tium de Simeonibus p. 98.

* Acyndini, Pegasii, Anepodisti, Aphthonii & Elpidiphori. Ἐν καὶ
πρώτοι Πέρσαι χεῖρον ἐκ παρθένης γενόμενοι προσεκύνησαν. Latine
apud Surium 11. Nov.

Æcatharinæ. Vide in Catharina.

* Agapes. Vide infra in Pisteos.

* Aga-

* Agapii. Vide infra in Eustathio.

* Agathæ. βασιλεύοντι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Δεσπ. Latine, Gentiano Herveto interprete apud Surium 5. Febr. & ex versione Jo. Davidis Henxtovii cum Godfr. Henschenii notis in Actis Sanctoꝝ. T. 1. Februarii.

In S. Agathæ festum ejusque discipulas. ἡ τὰ σπυδαῖα μόνον αἰρεῖται. Auctor Mich. Psellus. De aliis Actorum laudumq; S. Agathæ scriptoribus vide Henschenium 5. Febr. & Hancium de scriptoribus Hist. Byz. p. 453. Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI p. 126. sq.

Agathopodis. Infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide supra in Acepsima.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γενομένης διαγωγῆς. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctoꝝ. ad 3. Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381.

Alexandri Byzantini Episcopi. Vide infra in Metrophane.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανῆς. Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctoꝝ. 3. Maji in appenpice pag. 15. & Latine p. 194. Auctor incertus.

* Alexii. Ἐδὲ μὲν, ὡς ἱερωπάτη καὶ Θεοσύλλεκτι ἀθροῖσι. Auctor incertus.

Alphii, Philadelphi & Qvirini. Ἡ μὲν ἡ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς προαιώνιῳ. Græcè in Actis Sanctoꝝ. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Silvestro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Stylitæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ σὼν μαρτύρων ἄθλοι.

* Ambrosii Episcopi Mediolanensis. Οὐαλεντιανὸς μὲν πρὶν τελευταίην ἰοβυριανῆς.

Amphilochii. Ἐν τῇς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντι ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγάλη Θεοδοσία. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Episcopi Iconiensis. καὶ τί τ' καλῶν ἔσται τις.

Aliud: ἦν τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι Ἀμφιλόχιῳ. Auctor incertus. Hanc Græcè & Latine dedit sub Metaphrastæ nomine Combesius in Amphilochio suo p. 228.

Ananiæ Apostoli & Martyris. Ἀνέτειλε μὲν πρὶν ἀνάληψιν ἡ Κυρία ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τὸν ἰδίον Πατέρα. Auctor se appellat Barsaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ Βαρσαφθᾶς ἐγραψα τὰ ὑπομνήματα αὐτῆς. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. * De

* De eodem Anania. Λεκιανῷ ἔ' δυοσεβῆς κατὰ τὰ τῆς εἰσῆς μέρη.
Latine apud Surium ad 1. Octobr.

* Anastasia. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Latine apud Surium 6.
Decemb.

Aliud: Δεδοξασμένα Ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce
& Latine in auctario noviss. Combesiano T. 1. pag. 462.

Aliud: κατὰ τὰς καιρὸς Διοκληπιανῷ. Auctor incertus.

* Anastasia Romanæ. Διπλῆς ἡμῖν Ἀναστασίας. Latine apud Surium
28. Octobr.

* Anastasii Persæ. Τῆς μερόλης πόλεως ὑπὸ ἔ' Περσῶν βασιλείᾳ ἐλάσης.
Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud: Θαυμάτων δῆγησιν προβάλλεσθαι σήμερον. Memoratur hæc
narratio de Anastasii miraculis in Synodo VII. notante
Allatio.

Anchæ. Vide infra in Eleutherio.

Anatolii, Eustachii & Theopisti. Ο Θεὸς ὁ αἰάνῳ ὁ μέγας καὶ θαυ-
μαστός. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) ἄρτι ἔ' παύδης Ζαχαρίας.

Aliud: ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεγράψαντο βίβας. Vita S. Andreæ Aposto-
li, auctore Epiphanio Monacho & presbytero.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arsenius ArchiEpi-
scopus Corcyrensis.

Ἰαχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς αἰείας π' δικτυον. Procli Patriarchæ
CPol.

Σάλλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἡθροιστ. Hefychii
Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 209.

ἅπερ ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti.

Πᾶσι μὲν τοῖς ἔ' θεῷ λόγῳ φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Græ-
ce & Lat. in auctario novissimo Combesii p. 335.

* Andreæ Cretensis. Πολλὴ κατὰ τῶν ἔ' χειρῶν μαρτύρων. Latine apud
Surium 17. Octob.

Andreæ σιλλῷ. Βίον τινὸς ἐναρέτους ἀνδρός. Auctor Nicephorus Cpol.
Exstat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sancto-
rum T. 6. Maji.

Andronici: Vide infra in Probo.

Anem-

a) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757.
seq. Vide etiam Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1. - 60.

Anempodisti Martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelorum Congregationem. καὶ τὴν τῆς ἀρεῆς ἀγαθότητῃ γνώρισμα. Joannis Euchaitensium Episcopi.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. 'Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρέστερον. Georgii Nicomediensis.

In Annam Prophetissam. Infra in Simeon.

* Anthimi Episcopi Nicomediensis. τῆς σὺν οἷς ὁ Νικομήδης. Græce T. 3. Act. Sanctoꝝ. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Galliæ. Et Latine pag. 483. apud Lipomann. T. 6. ad 3. Sept. & Surium. 27. April.

Anthusa. Ἦν τῆς ἐπισκοπῆς ἁγίος. MS. in Codice noni sæculi. Vide infra in Athanasio.

Antipa. Διωγμῷ κυνηθέντῃ ὑπὸ Δομετιανῶ. Græce è MS. Vaticano T. 2. Act. Sanctoꝝ. Aprilis pag. 965. & latine p. 4.

Antonii Monachi Vita. ἀρχαίην ἀμιλλὰν ἀνεσήσασθε. Auctor S. Athanasius. Vide quæ dixi lib. V. cap. 2. pag. 302. seq.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. 'Εἰ δὲ καὶ θνητῷ φύσιν ὁ χρεόντῃ. Auctor Niceph. Gregoras.

Anysia Thessalonicensis. Οὐδὲν δρετῆς τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.

* Aphthonii. supra in Acyndino.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἐδόκει μοι λέγειν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. Maximi Planudæ. Τί καλὴ Ἐκκλησίαις ἡ τάξις. Nicetæ Rhetoris. Τί λαμπρὴ καὶ διαυγής. Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ.

Aquilina. Τῆς ὁ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑρανόθεν. Auctor incertus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS. Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctoꝝ. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte.

In Archangelos & Angelos. τὸν μὲν λόγον ἢ προθυμία κινεῖ. Mich. Syncelli.

In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπεῖς μὲν καὶ τέλῃ. Mich. Pselli.

Ttt

In

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύριος. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax.

Aliud: τὸ σῶμα μὲν ἦτοίξα. Michaëlis Monachi.

Ἀρχαγγέλου πανήγυρις καὶ τῶν πιστῶν ἅπας. Auctoris incerti
Μιχαὴλ ἐπαγγυνὸν τὸν Γαβριὴλ ἐπαγγέσομαι. Auctoris incerti.

Ἦδη μοι τῷ πρὸς τὰς ὑρανίας δυνάμεις φίλτρῳ. Macarii Chrysocephali.

In Archangelum Michaëlem. Μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων δεξιράτης γ. Chryssippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Resurrectionis.

Ὁ τῶν ἀγίων πνευμάτων κύριος. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ.

Ὁ τῶν αὐτῶν πνευμάτων κύριος. Ejusdem.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. Δέξισθαι μὲν καὶ ἡ τῶν ὁρωμένων ἐνπεσέπεια. Macarii Chrysocephali.

* De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. Καὶ τὸ πρὸς τῶν ἄλλων ἀγίων διεξιέναι. Latine apud Lipomann, T. 6. ad 5. Sept.

Ἡ δεξιὴ τῶν ἱεραμάτων καὶ θαυμάτων. Archippi Eremitæ ac paramonarii.

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. Sisinnii Archiep. CPol.

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VIII. p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλα τε καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meursius in glossario.

Πολλὰ καὶ μεγάλα τῆς αἰσώματος. Michaëlis Synadorum Episcopi.

* Arethæ & sociorum. Ἐτὸ μὲν ἡδὴ πέμπτον ἐνεσιθήκει τῷ εὐσεβεῖ Ἰερίῳ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto: Ἐτὸ πέμπτῃ τῆς βασιλείας Ἰερίῳ.

Arsenii Anachoretæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in Arsenii vita citat Meursius a) in glossar. Nescio sitne eadem quam Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. Incipit: Non solum res gesta virorum bonorum.

* Ar-

a) Julius Metaphrastes laudatur à Meursio in πάντας δεσποδοίς.

* Artemii. Μετὰ πλὴν ἑ Κυρίῃ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν εἰς θάνατον ἀνάληψιν.
Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὰ ἑ μεγάλα καὶ ἐνδόξα μάρτυρ. Au-
ctor Joannes Monachus, è Philostorgio & aliis.

* Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἀγίων. Græce & Lat. ad calcem Ope-
rum Athanasii. Latine apud Surium 2. Maj.

Aliud incerto auctore : ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν, ibid.

Plura in Athanasium Combesius T. 6. Bibl. Concionatorix T. VI.
p. 500-530.

Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de consensu pag. 759. & ad
Acropolita p. 231.

Athanasii qvi S. Anthusam baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἐν
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Auctor incertus, Metaphraste antiqvior, in
codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogerus. Tempore Diocletiani Imp. Latine in T. VI. Lipomanni
ad 17. Jul.

Avtonomi. τῆς ἰσῆς ἀποτίας νομίζω. Inter Metaphrastæ genuinas re-
censetur ab Allatio pag. 129. de Simeonum scriptis. & à Lipo-
manno latine edita T. 6. ad 12. Sept. Sed multo antiqvioris
esse auctoris demonstrat idem Allatius p. 42. & 111.

Auxentii. Δεχὴ μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἑ παλαιῆ πῶματ. Au-
ctor Mich. Psellus. Vide & infra, in Eustratio.

* Babylæ Episcopi Antiocheni. Νεμεριανὸς τὰ ἑωχάων σκήπτρα. Lati-
ne apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.

* Bacchi. infra, Sergii.

Bademi Archimandritæ in Perside circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς π-
λειώσεως ἑ πιαράκοντα. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in
Actis Sanctor. T. 1. April. IX. p. LXXXV. Latine p. 825.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν πρὸς τῶν εἰδώλων πλάνην. La-
tine apud Surium 4. Dec.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρ πανσεβάσμι μνήμη. Auctor
Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρ σημερον ἐπέση πανήγυρις. Auctor Arse-
nius Corcyrensis.

Ἐστὶ μὲν τῆς σὺν ἀξίοις Ἰησοφάλης. Auctor Georgius
Grammaticus.

κατὰ τοῦ καιρὸς ἐκείνης βασιλεύοντι Μαξιμιανῶ. Au-
ctor incertus.

Ἰπέρκειται μὲν ὁμολογούμεως. Auctor Joannes Damascē-
nus Presbyter.

Confer quæ in S. Barbaram exhibet Combesius T. VI. Bibl.
Concionatoria p. 71. seq.

Baripfabæ, quem ajunt sangvinem è latere Christi effusum cucurbita
excepisse. Πᾶσι δόσις ἀραιγὴ καὶ πᾶν δώρημα. Auctor incertus.

Barnabæ Apostoli. Μέρισιν λόγων ἐπὶθεσιν περὶθετο. Auctor Ale-
xander Monachus. Confer Combesii Bibliothecam Concio-
natoriam T. VII. pag. 1. seq. Papebrochium T. 2. Act. Sancto-
rum ad XI. Junii, & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi
Test. p. 781. seq. ubi de aliis Barnabæ Actis Apocryphis à Jo-
hanne Marco ut ajunt scriptis & à Beda latine versis.

Bartholomæi Apostoli. Θεωρῶς ὁ πῖθις, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νῆς. Nicetæ
Rhetoris. Græce & Latine edidit Combesius in Auctario no-
viss. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator T. 7. pag.
749. seq.

Ὁ τὸν παρόντα συγκεκοτηκὼς σίλλορον. Josephi (Bryennii.)
Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶ, de translatione reliquia-
rum S. Bartholomæi Apostoli, incerto Auctore ex Græco-
rum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combesio,
in Auctario laudato pag. 399.

* Basilei Episcopi Amasiæ. Ἐγένετο μὲν τὸ πατάξαι κύριον.

* Basilei Martyris Nicomediensis circa A. C. 322. οἱ τὸ δῆλγον κράτος
λαχόντες. Græcè è MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sancto-
rum 3. April. pag. LVI. Latine pag. 416.

Basiliæ Martyris. Infra in Juliano.

Basili presbyteri. Ἦν ὅτι ὁ βασιλεὺς κατηχῶν πάντα ἀνθρώπων πε-
ρὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auctor incertus. Græcè è MS. Vati-
cano in calce T. 3. Act. Sancto-
rum ad 22. Martii, & Latine p. 380.

In Basilium Cæsareensem. Ἀγαπητοὶ, ὅτι ἦν εἰπικὸς ἐν γράμμασι. Au-
ctor S. Amphilo-
chius, Iconiensis Episcopus. Exstat Græce &
Latine in Amphilo-
chio Combesii p. 155-225. Simeonis Me-
taphra-

taphrastæ in eundem Basilium habuit Græce Rosvveidus. Vide & Combessii Bibl. Concionatoriam T. VII. p. 9. seq.

κλίνατέ μοι ἐς ἀδελφοί, καὶ δηγήσομαι. Ephraïmi Syri. Exstat Græce in editione Ephraïmi Oxoniensi p. 399. Latine vettit Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In Basilium, Naz. & Chrysostomum. ἐπεὶ ἄλλο τι τοῖς λόγῃς θεραπεύης, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ πρὸ γλωττῆαν χρυσῆς. Joannis, Metropolitæ Euchaitorum.

Τρεῖς με πρὸς τριάντημον παροτρύνει κίνησιν. Ejusdem.

Τὴς διδασκαλίας ἡμῶν ἐπαγνώσῃ. Philothei Patriarchæ CPol.

Bassæ. Vide infra in Eustathio.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολιτικὸν ἔ πολλὰ ζητήματα. Michaëlis Pselli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Comnenæ p. 389.

* Blasii Episcopi. βλάσιος ὁ μάρτυς ἀξιῶν ἔ ποιεῖτε τίλας.

Aliud : βλάσιον τὸν μέραν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor Theodorus Cizyci Metropolitæ.

* Bonifacii Martyris Romani. καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστῶ μαρτύρων ἀθλα. Latine apud Surium V. Junii. Græce in Appendice T. 3. Act. Sanctior. ad 14. Maj. pag. 22. & latine pag. 280. cum notis. Græce & Latine etiam Passio S. Bonifacii edita à Bigotio ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Latina incipit : Temporibus Diocletiani quater. Græca : ἦν τις ἐν τῇ ἐώμῃ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαῖς. Paris. 1680. 4.

Aliud : Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων θεός. Auctor incertus.

* Callinici. Cum simulacrorum invalesceret insania. Latine apud Lipomannum ad 29. Jul. T. 6.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τῆ καλλικελάδης laudat Svidas in ἐξαπάτῃ.

Calliopii. Θεοκλέα τις γυνὴ εὐσεβής. Græcè è MS. Vaticano post T. 1. Act. Sanctior. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660.

* Callistrati & sociorum. πρὸ τῆ Χριστῶ πρίμηνου ὀσημέρας πλεηνέσας. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 27. Sept.

Ttt 3

* Car-

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. Μεινῆσαι τῶν ὑπὲρ ΧΡΙΣΤΟΥ πα-
 θόντων. Græce in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & Latine,
 Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. Vide & infra in Papylo.

Cassiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. βασιλεύοντι τῷ ἀσεβεστάτῃ μαχητής. Latine apud Surium ad 25. Nov.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ. Ἐκείνη δὲ βασιλεύοντι τῷ ἀσεβεστάτῃ καὶ
 ὡρηνόμενῃ βασιλεύει μαχητής. Auctor Athanasius παχυρράφῃ,
 qui se Catharinæ famulum fuisse profitetur.

Aliud: τῷ ὡρηνόμενῃ καὶ ἀσεβεστάτῃ μαχητής τυραννῶντι τῷ βασιλεῖ.
 Auctor incertus.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julittæ Martyrum. ἐπεὶ περὶ τῷ καλῷ σπέρματι εἶγεν. Auctor Theodorus Episcopus.

Ὡς περὶ οὗ ἐστι συνεχόμενον τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ. Auctor Nicetas Rhetor.
 Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii.

Charissimi & Neophyti filiorum S. Anthusiæ. Μετὰ τῷ πλείωσιν τῷ.
 Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Bandurium pag. 648.

* Charitinæ ἐκράτει πρὸς τὰ τῆς ἀσβεΐας. Latine apud Lipomannum T. 6. ad Octobr.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano Imp. Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν καὶ ὡς Θεῷ Φίλον. Latine apud Surium 28. Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Justini.

Chrysanthi & Dariæ. τῷ ἰσχυρίῳ τῆς ἀδελφείας, Auctor coævus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus.

Jo. Chrysostomi Vita. Πάντες οἱ παλακοὶ ἰσχυρογράφοι. Auctor Georgius ArchiEpiscopus. Alex. Græce & Latine in Chrysostomi editionibus.

Alia, antiquiore scriptore, Palladio Helenopolitano. τῶν 3 Θεῶν διαρρημάτων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius, Paris. 1680. 4.

In Jo. Chrysostomum: ἀγαπητὴ, ἀψευδὴς ὁ Θεός. Theodori Episcopi Trimithuntis.

ὄρετῳ ἀνδρὸς ἐπονηεῖν κελευόμενον. Leonis Imp.

ἔδει ὡ ἰωάννη πᾶν χρυσὸν τοῦ τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo. Damasceni.

* Vita & res gestæ Joannis Chrysostomi. καὶ πάντων μὲρ τῶν καὶ Θεὸν
παλιτευσαμένων ὁ βίβλ. τοῖς εὐσεβέσιν ἀφελιμάτατ. Latine apud
Surium 27. Jan.

* De transportatione reliquiarum S. Joannis Chrysostomi. ἀλλὰ πᾶς
ἀν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μώμων.

Aliud auctore Constantino Porphyrog. τί περνώτερον ἔ νὺν ὁρωμένης
τεάματ.;

Aliud Auctore incerto : ἦκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In restitutionem reliquiarum ejusdem. ἦκαστα πάντως ἡμῖν, ὦ φιλό-
χρηστ. πανήγυρις. Cosmæ Vestitoris.

* Claudii, infra in Sebastiano.

S. Clementis Papæ. τέτθ. ὁπὸ Πέτρῳ ἔ κορυφαίς. Auctor fere
σύγχρον., si credimus Allatio pag. 112. de Simeon.

In S. Clementem. Ἀθλητικὸς ἀγῶνας ὡφημεῖν θέλων. Auctor Leo Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξεληνόντ. Φιλίππῳ ἔ Ἀποστόλῃ τῆς Γαλι-
λαίας. Auctor Ephræmius Chersonis.

De miraculo S. Clementis in puerum. Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτ. & aliud : θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτ. Auctor idem.

* Clementis Ancyran Martyrium. Μετὰ διακοσίων καὶ πεντηκοσίων ἔτος
τῆς ἔ κυρίας ἡμῶν Ἰησὺ Χριστὸ ἀναλήψεως. Latine apud Surium &
cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. T. 2.

Codrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ ἔ πὺν τῷ μεγάλῳ μάρτυρ. Κοδράτῳ.
Auctor Nicephorus Gregoras.

In Cæcum à nativitate. Τοῖς Φιλῆσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς ἔ λείπει και-
ρός. Leontii Presbyteri CPol.

In S. Cœnam Domini. τί περνώτερον ἢ τί ἡδύτερον τοῖς φιλοθέοις. Theo-
phili Archiepiscopi Alex. Confer in sanctam Quintam.

Cononis. Ἐτι κρατήσαντ. τὸ βασιλεῖον Ἀρμενιανῶ. Græce & Latine
in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.

In Constantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicanos. Πείθεσθαι τοῖς
ἡγούμενοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ὁμιτραπείας ὡρμηένσεως, ὦ Θεόφιλε,
Gregorii Presbyteri Cæsareæ Cappadociæ.

* Cornelii Centurionis. Μετὰ πῶ σωτήριον ὁπὶ γῆς τῷ λόγῳ ὁπιδη-
μίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept.

* Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.

Cos-

Cosmæ Melodi. τιμᾶν ἐστὶν ἄξιον ὧν ἐφευρηκότας τὰ κάλλιπα. Auctor incertus.

* Cosmæ & Damiani. ἄρτι τῆς εὐσεβείας.

* Τῇ θωμασῇ δυνάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων.

ἀστέρες μὲν αἰδοῦντο τῷ σερεώματι περδεινύμενοι. Auctor Petrus Episcopus Argivorum.

Μετὰ τὴν κτ' σάρκα τῆ Δεσπότης ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι γῆν ἔλλαμψιν. Auctor incertus.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philosophus, servus Jesu Christi.

Πάρεστιν ἡμῖν ἑορτὴ σήμερον ὥσπερ ἀστέρες ὁππολὶ. Auctor incertus.

Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ βασιλεύοντι, πᾶσα πλάιη καὶ δαμονικὴ λατρεία ἐλύθη. Auctor itidem incertus.

Ἡ σεπτή καὶ μεγαλόδωρος τῶν ἁγίων αὕτη σκηνή. Auctor incertus.

Τὴν σὺν, ὡ τῶν καλῶν ἐρασὶ, θωμάζειν. Auctor Georgius Metropolita Nicomed.

Confer quæ in hos Sanctos Combesius Bibl. Concionator, T. VIII. pag. 187. seq.

In Crucem JESU Salvatoris nostri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Insula. Ἄλλοι μὲν ἄλλοι τῆς θρυλλεμένης διεξιέτω κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec.

* Cypriani & Justinæ. Πολλὰ καὶ μεγάλα με τὴν Ἀντόχου θωμάζειν παρκαλῶσιν. Latine apud Lipomannum, T. 6. ad 2. Octobr. & Surium 20. Sept.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσοι πῖς τῷ Χριστῷ μυστηρίοις περκόπητε, τοῖς ἐμοῖς δάκρυον ὁπποβλέψαπ.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. τῆς εὐλογῆσας σε. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictionos Paris. post Monumenta Cotelarii editis pag. 100 - 127. cum versione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Paris. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τῷ ἀναχωρητῇ, τῷ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστῳ Κυριακῷ. Auctor incertus.

Cyri-

Cyrilli Martyris, Cretensium Episcopi. *ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνέγραψεν πρὸς τὸ διήγησιν ἐσώζον.* Auctor incertus qvi Cretensem sc innuat.

Cyri & Joannis Martyrum. *ἄλλοι μὲν ἄλλως οὗτοι ἁγίαι τιμήτωσαν.* Auctor Sophronius Monachus Sophista Monasterii S. Theodosii in eremo prope Sanctam Civitatem, postea ArchiEpiscopus Hierosol. Præmittitur *περὶ θεωρίας* cujus initium: *ὁ φθαλμῶν ἀρρώστιας.* Hujus, ut notat Allatius, mentio in septima Synodo, Actione IV.

Dalmatii Monachi, qvi Theodosio Imperante & Concilii Ephesini (cujus ad eum Epistolæ exstant,) tempore claruit Vita Græce è noni sæculi Codice a) MS. Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum latina versione Anselmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium Orientale pag. 697-710. Incipit: *οὗτοι οἱ ὅσοι Δαλμάτιον ἦν ζῶν ἐνσεβῶς.*

*Damiani Martyris. Vide supra, Cosmæ.

*In Daniele Prophetam & tres pueros. *Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων.* Latine apud Surium ad 21. Jul.

Aliud Ephraimo Syro auctore: Διασκεψόμεθα πᾶς κατὰ τὴν. Exstat Græce in edit. Oxoniensi Ephraimi p. 420.

Aliud auctore incerto: Βέλομαι ποῖνον, ἀγαπητοὶ ὑφῆρχιν ἀγαθῶν.

*Danielis Stylitæ vita, ὡς περὶ τῶν ὁρίσεων. Latine apud Surium ad XI. Decembr.

Dariæ Martyris. Vide supra, Chrysanthi.

In Dedicationem templi: *Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί.* Leonis Imp. *οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν ὦ λαὸς Θεῷ.* Ejusdem.

In Defunctos in Domino. *οὐδὲν ἀληθῶς.* Andreæ Cretensis.

Τί τῆτο σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitæ.

Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτης Martyris. *ὅπερ Μαξιμῖνον ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεοσελιδονικῶν.* Auctor incertus.

Δημήτριον ἡμῖν τῆτε συλλόγῃ. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

Δημήτριον πὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chrysolaras.

Uuu

* Ei.

Libri sti Pars Altera.

a) De illo Codice eximio qvi memorias sanctorum & aliarum rerum memorabilium mensis Augusti complectitur, vide Bandurium p. 647.

* Ἐἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκηπτεῖς Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρπάλις. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr.

Ἐφη ὁ σωτήρ λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμάσιος ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτοῦ. idem.
 Καίρως δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιοδεύεται. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allarium de Simeonibus p. 97. Aliud de revelata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonicae, quod prodiit inter scriptores post Theophanem, ut dixi supra pag. 351.

Ὁ λόγος τῷ μυροῦντι Δημητρίῳ τὰ θῶματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Thessalonicensis.

Οὐδὲν ἔτιω ὠδωσκευαλεῖ χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὶς ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ διανοίᾳ ἡγείσθω Θεός. Auctor Johannes Thessalonicensis Episcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου ὁ Μάρτυρ. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Diodori Tarsensis. Ὁ σοφὸς ἔστι καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Jo. Chrysostomus. Grace & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Paris. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, sub Diocleriano & Maximiano. Ὅσον μὲν ἔχει θῶματα. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.

Dionysii Areopagitæ. Ἡ μὲν περὶ Θεοῦ τῷ λόγῳ δικαία. Gregorii sive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol.

Οὐρανίαν ὄντως καὶ θείαν ἔδει. Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat Grace & Latine cum versione Basilii Millanii à Lanffelio castigata in editione Dionysii Corderiana T. 2. p. 207-242.

Μετὰ τῷ μακαρίῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ. Methodii, sive ut alii Metrodori. Grace & Latine cum Petri Lanffelii versione, ibid. p. 242-252.

* Πάσαι μὲν ἐν τῷ ποίῳ τὰ τῆς πίστεως. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. sed Grace & Latine

ne cum Balth. Corderii versione ibid. p. 190-200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Meliteniotes de Spiritus S. processione Orat. 2. Vide Hanckium p. 456. descriptoribus Hist. Byz. Alia in Dionysium Combesius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 263. seq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. πολλά τὰ ἔβια περνα. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum. μεγάλη τῶν ἀγίων ἡ δόξα, Σαλονιανέ, Θεοφιλέστατε ἀδελφέ. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctior. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dositheï ejus discipuli Vita, auctore incerto: Ὁ μακάριος ἔτος Ἀββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον συνθεῖ ἀσπασιμένῳ.

Dorothei junioris. Οὐ παλαῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Evchaïten-sium Metropolita.

*Dorymedontis. Vide infra in Trophimo.

Dositheï. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à præsentē, si auctori credis, scriptum. βασιλεύοντι Διοκλητιανῷ ἔ βασιλεύῳ.

Dulæ sancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκάνῳ ὅτε Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀγίων αὐτῶ ἐνωχῆται. Auctor incertus.

*Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Αἰλίῃς Ἀδριανῷ ἑωμότηων μὲν βασιλεύοντι. Latine apud Surium 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. Aprilis T. 2. pag. 986.

Aliud, auctore incerto Martyrium Elevtherii Episcopi & Anchæ matris ejus. Ἀδριανῷ βασιλεύοντι ἔτις εἰκοστὴ πρώτη.

Eliæ Prophetæ. Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπάρχειν. Auctor Leo Imperator.

* Aliquando quidem duodecim tribus Israël. Latine in T. 6. Lipo-manni ad 20. Julii.

Ephraim Syriologium, κινεῖ μὲ πρὸς τὴν παρῶν ἱστορίαν. Auctor Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vice Græce & Latine prodiit.

*Ejusdem vita à Metaphraсте scripta. Latine apud Surium 1. Febr. & in latinis Ephraimi editionibus.

*Epimachi. Ἀρπὶ ἰδὼν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλὺς. Latine apud Surium 31. Octobr.

Epiphanii Episcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γέννησθαι ἰδὼν. Auctor proficitur se Johannem Epiphanii discipulum. Habetur Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Maji. Græce & Latine T. 2. Operum Epiphanii p. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphanii. Δοξα τῷ παρέχοντι ἡμῶν τὸ ζῆν Θεῷ. Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353 - 379.

*Epistemes Martyris. Vide infra, Galactionis.

*Evanthiæ. Vide Eleutherii.

Eudociæ Samaritanæ. κατὰ τὸν χρόνον Τραϊανῆς τῆ βασιλείας γέγονε τις κόρη. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctis ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino interprete p. 10.

*Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Julii.

*Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. Τραϊανῆς τῆ δυναστείας βασιλείας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

*Eugeniæ Romanæ virginis. Latine apud Surium, 25. Dec. Græce habuit Rosveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

*Eugenii Martyris & ejus parentum. κομμόδε μὲν Μάρκον τὸν αὐτὸν Πατέρα τὸ ῥωμάων σκῆπτρον ἔχοντες.

*Eugraphii. vide infra, Menæ.

*Eulampii & Eulampiæ. Ἄρτι τῆς Γεωργίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr.

Ἐτὸς ἐβδόμη τῆς βασιλείας Μαξιμιανῆς, ἡγεμονεύοντες Μαξιμῶν. Auctor incertus.

Euphemii Virginis Martyrium. Ἐν τῇ χαλκηδονέων πόλει ἦν ἀθροισμὸς τῶν χριστιανῶν. Πρίσκει ὁ αὐτοπάτης. Auctor incertus.

*Διοκλητιανῶν τὰ ῥωμάων σκῆπτρα διέκοντες. Πρίσκει τε παρὶ τὴν Ἀσίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept.

In Euphemiæ reliquiarum inventionem. Ἦκω τὸ Ἐπίταγμα φέραν.
Auctor Constantinus Episcopus Tii. Latine apud Lipomannum T. 6. ad XI. Julii.

* Euphrosynes Alexandrinæ. Ἀρτι τὰ Γωμράων σκήπτρα Θεοδοσίῳ ἔπαυ-
δός. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad
1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis.

Alia ejusdem vita auctore incerto : Ἀγαπητοί, ἐγένετο ἐν ταῖς ἑτέσιν ἡμῶν.

Alia, iidem incerto auctore : Ἐγένετο τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοῦ καιρὸς Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Græ-
ce & latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Gr. T. 1. pag.
194. seq.

Aliud ejusdem Martyrium. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῶ τ' ἐναντον. Græ-
ce & Latine ibid. pag. 192. seq.

Eupraxiæ Virginis. Ἦν πρὸς ἀνὴρ. Græce è MS. Vaticano in Actis San-
ctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265, incipit : In
diebus Theodosii Imperatoris piissimi.

Eusebiæ Martyris Evchaitensis. Περὶ ταύτης γε μέντοι, πρὸς ταύτης τῆς
Φιλομάρτυρος ἔγνωμεν ἔσθ' ἐν τι σιφές. Auctor Joannes Evchaiten-
sium Metropolita.

* Eusebiæ quæ deinde Xenem se vocavit. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς Ἰου-
μασίας Ξένης βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Eusignii. Ἰσλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀνεπαύμενος τὸν χειρὸν. MS. in Codice
noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

* Eustathii & uxoris ejus Theopistes & filiorum Agapii & Theopisti.
Τραϊανὸς τὰ Γωμράων σκήπτρα διέποντος. Latine apud Lipoman-
num T. 6. ad 20. Septembr. & Surium Novembr. 2. Cæterum
diversum ab hoc notabis quod Bandurius testatur se in Codice
noni sæculi reperisse, Bassæ & filiorum ejus Theogonii, Agapii
& Pisti, quod incipit : βασιλεύοντες Μαξιμιανῶ ὑποχρηστές
αὐτοῦ.

*Alia Eustathii & filiorum vita scriptore qui se coævum illorum profi-
tetur*. Πρόκειται μὲν τις ἀνθρώποις καὶ ὑπὲρ φύσεως. Vide Alla-
tium p. 108. de Simeonibus.

Eustratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ.
βασιλεύοντες Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ. Latine apud Surium
13. Dec. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illorum
memorans pag. 83. libri de Simeonibus, notat auctorem illius

non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud pag. 125. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebasteni, qui in extremo horum Actorum sibi illa à juvene quodam extorta esse scribit.

* Euthymii Abbatis. καὶ παντὸς μὲν ἄλλε. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Eccles. Græcæ T. 2. pag. 200 - 340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. τῷ τιμωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ Ἀββᾷ Γεωργίῳ. Epistola incipit: πίστες περὶ ἡγεῖσθαι πρὸς ἑυθυμίας. Vita ipsa: ὁ μοναχὸς ἡὸς καὶ λόγῳ & οἰεῖ. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos post Cotelerii monumenta editis p. 1 - 99. è Codice Bibl. Colbertinæ. Paris. 1692. 4.

Euthymii Episcopi Madytensis, Thavmaturgi. Ἐπιπμαῖν δικαίως ἡμῖν οἰμαι. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. θερμὸς ὁ ζῆλῳ εἰς τὴν παρῆσαν ὑπόθεσιν. Auctor Eustratius Presbyter.

Febronii Martyris. Ἐγένετο ἐν τῆς ἡμέρας Διοκλητιανῆς & βασιλέως. Ἀντίμον τὸν ἑπαρχον. Acta hæc scripsit (Θωμάς) Thomais Febronii famula, si veram nobis fabulam narrat.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν τῆς ἡμέρας Διοκλητιανῆς & βασιλέως Ἀντίμος ἑπαρχῳ.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epistemes. Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ἔρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένῳ καὶ ἀδελφῷ.

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι & τῆς εἰδωλομανίας. Latine apud Surium, 23. April.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuina. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & latine Francisco-Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis.

Aliud si subscriptioni fides compositum à famulo Pascrate Martyrium S. Georgii: ἡ μὲν & σωτῆρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς περὶ αὐτῶν βασιλεὺς. Vide Allatium p. 95.

In

In Georgium Martyrem Oratio. ἔθϥ τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων.
Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctor. Aprilis
p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Pa-
triarcha CPol.

Alia in eundem. Αἰὲ μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα. Auctor Andreas Cre-
tenfis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutila in
Combesifii Andrea Cretensi pag. 175-188. Latine apud Li-
pomannum & Surium 23. April. Confer Allatium de Geor-
giis pag. 304.

Προτρέπει μὲς πρὸς ἐνφρημίαν τῶν γλῶσσαν. Auctor Theodorus
Qvæstor.

Narratio miraculi S. Georgii, à præfente & vidente, si auctori fi-
des, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum
copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωρεῶν
ἀξιοῦναι. Græce è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in calce
T. 3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τῷ καιροῖς
ἐκείνοις ἔμεγάλη καὶ δυσεβεστά βασιλείας ἡμῶν Θεοδοσίῃ. Græ-
ce è MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ σπατηγὸς
Νικόλαϥ. Græce & Latine ex Fr. Isidori editione, ibid.
pag. XLII.

In memoriam magni τροπαιοφόρου (h. e. Georgii) tertia Pascha-
tos die celebratam. Ὁ κύριϥ ἐβασιλεύσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.
Auctor Joannes Evchaitensium Metropolitā.

Ὡς ὀτυχὴς καὶ πάντα μακάριϥ. Auctor idem Metropolitā.
Conferenda etiam qvæ de Georgio Martyre exhibet Combe-
fisius T. VI. Bibliothecæ Concionatoriæ p. 437 seq.

Germani Hegumeni Monasterii Cosinitres in confiniis Thraciæ.
Μέγιστον εἰς ὠφέλησιν βίϥ ὁσίων. Græce è MS. Florentino in
Actis Sanctor ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine
ex versione Dan. Cardoni S. I. p. 162.

* Gervasii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ. Ἐταρς πρώτῃ ἔ βασιλεύσιντ Ἀντωνίῃ. Græce è MS. Pala-
tino in Actis Sanctorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12.
& Latine p. 189.

Gordii Martyris. Νόμῳ ἐστὶ φύσεως. Auctor Basilii Cæsariensis.

Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρεῖμα. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.

Φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον θάυμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monasterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* Κάλλιπὸν π χρεῖμα ἡ δρετὴ καὶ δόξα ὅσῳ. Latine apud Surium 23. Nov.

* Gregorii magnæ Armeniæ, & sociorum. Τῆς τῶν Περσῶν δρετῆς εἰς Πέρσης Διφυλθείσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Sept.

Gregorii Thaumaturgi. Μὴ θωμάσης ὁ ἐμὸς Μεσηγέτης. Auctor Mich. Psellus ad Protosyncellum.

Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστίν. Auctor Gregorius Nyssenus.

Ἰερεὶ καὶ ὑπερλαμπρῶς. Græce in Actis Sanctior. ad IX. Maji, T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.

Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅτι μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.

Συγκαλεῖ ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριῳ ὁ πᾶν. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, discipulus.

* Guria, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἐστὶ μὲν δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου ἔ Μακεδόνος δρετῆς ἐξακοσιῶς ἦν.

* Aliud eorundem Martyrium. Ὁ τῷ θεῷ λόγῳ αἰδώς σιωπῶν τῷ Πατρί. Latine apud Surium 15. Nov.

Miracula Confessorum Samonæ & Guria, auctore incerto :

Νῦν καιρὸς ἔνκαιρος μὲν τῷ πνευματοφόρῳ Δαυίδ.

Heliconidis circa A. C. 244. Λακκιανὸς καὶ Παῦλῳ πᾶσι τοῖς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce è MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctior. ad XXVIII. Maji T. 6. pag. 738. Acta fabulosa.

* Hermogenis. Vide infra, Menæ.

* Hieronis & sociorum qui in Melitene Martyrium passi sunt. Ἰέρωνι τῷ θρονίῳ πατέρι μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδοκῶν, πόλις δὲ Τύανα. Latine apud Surium 7. Novembr.

Hilarionis. Τῷ μακαριώτατῳ καὶ φίλῳ θεῷ Ἰλαρίῳ. Auctor incertus.

a) Confer quæ exhibet Combefissius T. 6. Bibl. Concionatoriz p. 595 - 632.

* Ἐν Παλαιστῇ πάλις ἐστὶν ὁκτὶς ἑλάττων ἢ πέντε καὶ ποσαράκοντα ἐκδίξας ἀπὲς χροσσε Γάζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Jacobi Alphæi, Ἀδελφοθέου Apostoli: χθὺς καὶ πρῶτον ὁ μακαριώτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 372.

* Οὐχ ἔτι καὶ ἡδὺ π τῷ Φιλαρέτῳ. Græce & Latine ibid. pag. 519. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium.

1. Maj.

Jacobi Zebedæi filii, Apostoli. πρῶτον καὶ ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396. seq.

ὕλική καὶ αἰδομένης ἡδεπαι. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi. Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν ἀεργεσιῶν πῶς φιλοφρονέσκει. Auctor incertus.

* Jacobi Persæ. Ἀρκαδὺς πάλι Ῥωμαίων διέποντος σκηπτεῖρα.

Ἐν τῷ καὶ ῥῶς ἔστι διαγμὸς ἔτι καὶ τῶν χειριστιῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πόλει. Auctor itidem incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῆ βασιλείας καὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν ἡνὶ αὐτοῖς. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταγωγῆς. Auctor incertus.

Jattesii, qui & Sozon dictus est, Martyrium. Μαξιμιανὸς ἡγεμονεύοντος τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. Ἐυλογητὸς ὁ Θεός. Leonis Imp.

Ἰδὲ ἡμῖν ἡ καλὴ τῶ χρόνου ἐπέση πείρα. Ejusd.

Ὡς ἡδὺ π καὶ θεῶν. Ejusdem.

In Jejuniorum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. Μεγάλη καὶ ἡ παρεῖσα ἡμέρα. Macarii Chrysocephali.

Πάσαι καὶ ἔν ἡ τῆς Μανουσῆς ῥάβδος. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.

In JESU CHRISTI adventum secundum. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶ Κυρίου. Eusebii Alexandrini.

X x x

Ἀδελ-

Ἀδελφοί μου Φιλόχειροι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exstat Græce in edit. Oxon. p. 347.

Ἀγαπητοί, μηδέν πεποιησάμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.

Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ejusdem. ibid. p. 359.

Plura Combefisius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, sed ut in opere illo solet, latine tantum.

In assumptionem. αἱ χεῖρες μὲν ὅτι τῶν περὶ τὸν χρόνον. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπειδὴ χεῖρι τῷ κυρίῳ ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus.

Τῇ μὲν ἀναστήσει τὸ θνητὸν κατεπίθη. Leonis Imp.

Φέρε μοι νῦν σὺν ἱεραπικῆς ἱερεῖς. Diadochi Episcopi Photices Epiri.

In baptismum. Ἐπειδὴ χεῖς τῆς γενέσεως τῷ κυρίῳ. Auctor Eusebius Alex.

In Circumcisionem. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

In Christi imaginem ad Abgarum missam, οὐκ ἄρα μόνον ἀκατάληπτον. Constantini Porphyrogeniti. Vide supra p. 490. Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni p. 190. seq. atque inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce & Latine in Combefisii fasciculo rerum CPol.

Παριδόξον ἡ πανήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatium de Simeonibus p. 105.

In Nativitatem. ἀόρητα τῆς τῆ θεῆς Φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Ἔς βαθὺν οἰκτιρῶν ἐμπεσὼν, Basilii Cæsareensis.

Θεὸς ἐν σαρκὶ δοξαζομένου γέννησιν. Leonis Imp.

Καλὴ μὲν ἡ τῷ ψαλμῶν λύρα θεόπνευστος ἡ τῷ Πνεύματι. Procli Patriarchæ CPol.

Λαμπρά καὶ ὡραίοις τῆς παρέσης εὐρυτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὁπλάμψοι μοι τὸ πολυπόρητον φῶς. Heliae Monachi.

Ὅπταν τὸ ἑαρ ἐπέλθῃ πᾶσι τοῖς σωματίων φοιχήσῃ. Joannis Episcopi Euboeæ.

Ὁ θεὸς προαμύνει καὶ ἀπερίληπτον καὶ παυτοκράτωρ λόγος. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ' ἂν ἐν ἡπείρῳ γένοιτο χεῖρον. Manuelis Palæologi.

παραχρυσμένης τῆς τῆ Χριστῆ εὐρυτῆς. Eusebii Alexandrini.
 πολλὰ καὶ διάφοροι πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol.
 πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅποιοις. Timothei presb. Antiocheni.
 τῆ κατελθῆν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.
 Χριστὴν γεννητὸν ἢ μὲν οἰκεία a) Basilii M.
 Χριστὸς ἡνῶται, δοξάζετε. Gregorii Naz.

In Passionem, ἄκκε ἐργάνε καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Ca-
 basila.

ἦκει ὃ λοιπὸν πρὸς αὐτὸ τὴν ἀκμὴν τῶν ἀθλῶν ὁ λόγος. Joannis
 Geometra.

Μεγάλα τῆς περσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.
 Σήμερον ὁ κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi.

Συμφυῆς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Iosephi Bryennii.
 τὸν ὃ περὶ λόγον ὁ μὲν θεὸς ἀπόστολος. Mich. Pselli.

Φοβερά τῆς σημερινῆς τῶν ἀγαπῶντων τὰ μυστήρια. Procli Patriar-
 chæ CPol.

In præsentationem in templo. Vide infra, in Simeone & Anna.

Ἡ ἐν εὐρυτῇ λέγεται καθαρσίαν. Hefychii presbyteri Hierosol.

Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλει ἄνθρωπος. Hefychii, sive ut alii Ti-
 mothei presbyteri Hierosol.

Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλας. Anastasii Antiocheni.

Πάλιν πῶς ὡσεὶ πανήγυρις. Jo. Zonara.

Φαιδρά τῆς εὐρυτῆς τὰ περὶ ἡμᾶς. Macarii Chrysocephali, Phila-
 delphienfis.

Χριστὴν εὐρυτὴν πᾶσι. Leonis Imp.

In proditionem. Δεῦρο λοιπὸν ἡμεῖς. Eusebii Alex.

Ὅπως κανόνιν τῶν ἀγαπῶντων. Leontii presbyteri CPol.

In Resurrectionem. Ἀνάστασις ὃ ἐμὲ Ἰησοῦ καὶ θεῷ. Leonis Imp.

Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ κύριος. Eusebii Alex.

Εὐκαίρον καὶ παναρμόνιον. Leontii presbyteri CPol.

Καθὼς ἐνεχάρετε διὰ τὴν φωνήν. Joannis Thessalonicensis de con-
 sonantia Evangelistarum.

Xxx 2

Λαμ-

- a) Utraque Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii & Nazian-
 zenii Operibus prodit. Utraque etiam Græce & Latine præmissa est pluribus
 aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine
 editis à B. Christiano Daumio, Cygnæ 1670. 8. Confer Combesium T. 1. Bibl.
 Concionatorum Patrum.

Δαμπεῖα μὲν ἡ Ἐπάρα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chrysocephali.

Νικάτω καὶ λόγων ὁροίαν. Procli CPolitani Patriarchæ,

οἱ μὲν ἄλλοι Ἐυαγγελισαί. Ejusdem.

Ὁ κύριος ἐβασιλεύσεν, ἀραλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Evchaitorum.

Σύμβολα τῆς δεσποτικῆς ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.

Τῆς παρεσσης ἡμέρας τὰ θαυμάγια. Macarii Chrysocephali.

Φαῖδρά τοιγαρὲν ἔς τριμέρες πάρα τὰ ἀνθη. Procli Patriarchæ CPol.

Χαράς ὑπόθεσις ἡ παρῶσι ὑπόθεσις. Macarii Chrysocephali.

In Sepulturam. ἃ μὲν ἂν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Maximi Planudæ.

ἀναβάλλεται μὲν ὁ ἰησῦς. Theodori, Alaniæ Episcopi.

Ἐπομνεῖς καὶ ἔτι τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Episcopi Antioch.

Τί τῶτο σήμερον, σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii.

Confer, Sabbato magno.

In Θεοφάνεια sive eis τὰ ἅγια φῶται. Incipit: ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæsareensis.

Πρῶτον μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Νῦν ἡμέρα φωτοχρῆς καὶ σωτήριος. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Χεῖρὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. Procli CPolitani.

In Transfigurationem. Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. Sed in Codice noni sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, refertur ad Chrysostomum.

Ἐκ τῆς χώρας ἱερὸς χαρμονή. Ephraimi Syri. Exstat Latine T. 6.

Lipomanni p. 164. & Græcè in edit. Ephraimi Oxoniensis pag. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπειδὴ φαῖδρά καὶ θεῖα πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἦκεις ἔς δεσπότην χεῖρὸς δεξιῶς λέγοντι. Jo. Chrysostomi.

Sol in terram modo emittens radios. Basilii Seleuciensis. Latine in Tomo VI. Lipomanni ad 6. Augusti p. 157.

Θεὸς κύριος ἐπ' ὄρας ἐπέφανεν. Macarii Chrysocephali.

οἱ μὲν ὁ εἰδότες ἀθλῶν. Cyrilli Alex. Latine apud Lipomannum T. 6. pag. 166. b.

Ὅσοι τῇ κενώσει ἔ-λόγη. Andreæ Cretensis. ibid. p. 159.

Πᾶσα μὲν σωτήριον ἐορτή. Leonis Imp.

Τίς ἂν με πρὸς ὑψὺ τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis Imp.

Ὡς φοβερός ὁ πᾶς ἔ-τ. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combesius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 583 - 626.

In S. Crucem JESU. Πᾶσι ἐορτὴ καὶ περὶ ἡμῶν Ἰησοῦ χειρὶς. Ephraemi Syri. Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.

πολλοῖς καὶ ἀφ' ὧν ὅσοις ὁ γυμνασμεῖται. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. p. 408.

Σταυρὸς ἐορτὴ περικεῖται σήμερον. Josephi Archiepiscopi Thessalonicensis.

Μεγα μὲν ἐρανὸς δημιέρημα. Athanasii Alexandrini. Gretser, pag. 420.

πολλοὶς ἐλήθησι πρὸς ἑμᾶς. Jo. Chrysostomi id. p. 428.

Ἐορτὴ ἁγίου σήμερον καὶ πανήγυρις. Ejusdem Chrysostomi, id. p. 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.

πεπληρωται ἡμῖν λειπν. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. pag. 460. & T. 5. Savil. p. 906.

Τῷτο ἔσιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864.

τί εἶπω, ἢ τί λαλήσω; Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 492. & T. 7. Savil. pag. 492.

Ἐπεδήμησεν ὁ υἱὸς ἔ-θε. Methodii Episcopi. Gretser. p. 500.

In Crucis a) venerationem. ἀγαλλιάσεως καὶ ὁφροσύνης ἡμεῖς. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.

ἤρεπ με-πς πρόβλημα. Jo. Zonaræ.

ῥοτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μαινῶης. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretser. p. 360.

τί δαί ἡμεῖς ὅτι τῷ προκειμένῳ ἱερέϊ. Theophylacti Bulgar, Archiepiscopi. id. p. 384.

Xxx 3

Φωτί-

a) Vide Jojuniorum Dominicam tertiam sive μεσσηνίσμην, & Combesium T. 2. Bibl. Concionatoriæ.

Φωτίζε, Φωτίζε Ἱερουσλήμ. Germani Patriarchæ CPol, Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

Ἄσμα καινὸν ἁσωμὸν λαοί. Incerti, Gretser, pag. 190.

Ἦκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος ἡμέρα. Jo. Chrysostomi. id. p. 270.

πρὸς σωτηρίαν σωρῶ. Incerti. apud Gretser. p. 376.

Καὶ οἱ ἱατροὶ μὲν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. id. pag. 283. sed latine tantum.

Ἰδὲ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol, id. pag. 294. Græce & Latine.

In Crucis b) exaltationem 14. Sept. Ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαρίζεσθαι πάντων. Macarii Chrysocephali, Archiepiscopi Philadelphiensis. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. id. pag. 174.

Κινήσωμεν ἀρχαπυτοὶ σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretser. p. 108.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τὸ Κυρίον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν. Callisti Patriarchæ CPol.

πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156.

πάλιν ὑψέται σωρῶς. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysost. edit. Savilii T. 7. p. 661.

πρότερον ἐν ἱερᾷ Διαγόντων ἀνθρώπων ἀρχαλιάσει, Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Σπαρῶ πανήγυριν ἀγορῶν. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. ad 14. Sept.

Σπαρῶ πανήγυριν καὶ τίς εἰς σκιρτήσῃ; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser, p. 89.

Σπαρῶ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Iosephi Patriarchæ Thessalonicensis. id. pag. 116.

Τὸν σωρὸν τιμῶν, ἐμολογμένως σωρῶνέντε τιμῶν. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combessiano T. 1. p. 440.

Φέρει

Φέρε σήμερον, ὦ Θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124.

Ὁρῶ σήμερον τῇ μεγάλῃ τῇδε ναιῶ. Ejusdem Theophanis. ibid. p. 132.
 πρὸ τῇ σωτηρίᾳ σωρῶ. Incerti. id. pag. 184.

In Crucis c) inventionem. Τὴν κέλδριν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξάμεν. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce pag. 1.

Ἐπὶ τῆς Διανομοῦ τῆς σωτηρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτης καὶ ἀνέυρεσις γένοιε. Auctoris incerti.

Ἐπὶ ἡνέτο τριακοσίων τρίτον τῆς πάθους. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Ἐν εἰς ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud eundem Græce p. 540.

Ἐπὶ τῆς Διανομοῦ τριακοσὶν τρίτῃ. Incerti. Græce ib. p. 541-546.

* Ignatii Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανῶν πρὸς τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce & latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι Διαδεξαμένῃ. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

In Imaginem Christi Edessenam. Vide supra, JESU.

In Imaginum restitutionem Dominica Ὁρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῆς ἐορταζόντων; Macarii Chrysocephali.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indi, Domnæ & sociorum. Ἄρτι Μαξιμιανῶν δεύτερον ἐπὶ ἄγοντον ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. πάλιν ὁ τάλας ἔργα πόντον. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

In Incorporeos. (Angelos) καὶ πάλιν τῷ Θεῷ Δαβὶδ πρὸς ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ Χρὶς Θεοτόκος γενεθλιακὴ πανήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. Auctor

c) Combesii. T. 6. pag. 330. seq.

Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαι τραχεῖαι εἶναι. Latine apud Surium 4. Nov.

* In Joannem Apostolum & Evangelistam. ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφῆσκειν ἀνθρώπων. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero & Latine ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν ἐμφηῆσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus, Archiepiscopus Philadelphiensis.

Ἀπόστολ. ὁ τὴν Φαιδράν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor Procopius Chartophylax.

Εὐαγγελιστῇ Θεολόγῳ προσήκει ἂν αἶν. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόιον προτρεπόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesii Auctario noviss. T. 1. pag. 354.

Σαλπίσαι, φησὶν, ἐνεομηνία σάλπιγγ. Prochori Diaconi Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis, integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine.

Joannis Baptistæ d) & Præcursoris. Ἀλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Δίδε ἡμῖν ἡ Φωνὴ τῆς λόγος Φωνῆς. Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ἑδείς Ἰωάννης μέζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Ἦχ. σάλπιγγ, λύρα πνευματικῇ. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

πολλοὶ μὲν ἤδη πολλὰ κίς. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

* Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Augusti.

In

d) Confer quæ exhibet Combesius T. 7. Bibl. Concionatoriae pag. 52. seq. & 90. seq.

In ejus natalem. Ἀγδόνι τῇ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita.
Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Λεχὴ τῷ κόσμῳ. Auctor Leo Imperator.

Ἐι μὲν ὁ τῷ λόγῳ κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refertur ad Theodoritum Cyri Episcopum.

Ἰωάννη τῇ Φωνῇ τῷ λόγῳ. Auctor Macarius Chrysocephalus.

In Joannis decollationem. Ὡς περ τις ἀνὴρ φιλέημι. Anatolii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo tribuitur in Codice noni sæculi, de quo Bandurius p. 649. ad Antiquitates CPol.

Ἐτι μετὰ τῇ μνήμῃ τῶν βαπτιστῶν κρατῶ. Ejusdem Anatolii.

Ἐγὼ τεσσαρακοστῇ δευτέρῃ τῆς βασιλείας Αὐγύστου. Auctor se profitetur Euripum, Johannis Baptistæ discipulum.

Iterum fuit Herodias. Joannis Chrysostomi. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 203. b.

Πάλιν ἡμῶν ἡ μεγαλόφωνος Φωνή. Anatolii Thessalonic.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας. Macarii Chrysocephali.

Πηδᾶ καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλα. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 205. b.

Τίς δώσει λαβίδι προφητικῇ διεσπαιῶσθαι. Leonis Imp. Alia collegit Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriae p. 780-818.

In Joannis descensum ad Inferos. a) Ἀναγκαῖον εἰς πάλιν σήμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus.

In capitis Joannis inventionem. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἐώας. Marcelli Archimandritæ.

* De tribus inventoribus capitis S. Joannis Baptistæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ὑπέσχετο Πρόδρομος.

In Joannis manum allatam Antiochiâ. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱεὺς τῷ χριστῷ ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopatæ. Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211.

Joannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium pag. 123. de Si-
meonum scriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὡρμάτο μὲν ἀπὸ τῆς
Κωνσταντίνου. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropoli-
tam p. 201. 202. Y y y Alia

Libri 5ti Pars Altera.

a) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παρεσσίας Ἰωάννου εἰς τὸν ἄδην. Crediderunt enim Johannem Christi præcursores fuisse etiam apud inferos. Vide Allatium de li-
bris Eccles. Græcor. pag. 303. seq.

Alia ejusdem vita, τὴς δοξάζοντάς με δοξάσω. Auctor incertus.

Joannis Calybitæ: Βίον καλόν, ἀδελφοί μου, βέλομαι διηγῆσαομαι. Auctor incertus. In alio Codice incipit: Βίον καὶ ἄγιον καὶ ἀμόλυντον καὶ ἐνάρετον ἄνδρὸς δικαίᾳ βέλομαι διηγῆσαομαι.

Joannis Chrysostomi. Vide supra Chrysostomi.

Joannis Damasceni. τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεῶ ἀρρῦπτον. Auctor Joannes Patriarcha Hierosol Græce & Latine in nova Damasceni editione & apud Henschenium 6. Maji.

τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκῆ τὰ ἐγκώμια. Auctor Constantinus Acropolita Logotheta. Apud Henschium T. 2. Maji pag. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγεράπῃς τίθεσθαι πράξεις. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar.

Ejusdem Vita Paralipomena à Leontio Episcopo Neapolitano Cypriorum Insulæ. Ὁ μὲν σκοπὸς ἕς ἐστιν ἡμῶν.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: οἱ τὴς ἀγαθῆς καὶ σπουδαίας ἀνδρείας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 123. hic Johannes per errorem dicitur Imperator.

Joannis Eleemosynarii vitam à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος ἦν Γοτθίας. Auctor incertus.

Joannis Episcopi & Hesychastæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto: Πρῶτον, τίθημι τῷ λόγῳ τὸν Ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine in T. 6. Lipomanni, ad 13. Maji.

Joannis Martyris. Vide supra, in Cyro.

Joannis Monachi qui se in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχρηστος ὀνόματι Ἰελία. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Vaticano ad calcem T. 3. Act. Sanctior. ad 30. Martii pag. 43. & latine pag. 832. ex versione Sirleti.

* Joannis propter Christum pauperis. τυραννικὸν τι χρεῖμα τεκόντων φορῇ.

Joannis Sinaitæ. τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαιμένη τὸν γεννάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus.

Joannis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte,

* Joannitii. Vide supra, Joannicii,

Jobi.

Jobi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον Φίλε γησιώτερον ἔ θνησιώτατα Ἰάβ. Auctor
Leontius presbyter CPol.

*Ευκαιρον ἐν τῷ παρόντι τὴν ἀήτητον Ἰάβ. Auctor idem Leontius.

Ἦσαν οἱ καὶ γῆν βασιλεύοντες. Basilii Seleucienfis.

In Iosephum Patriarcham. Ὁ Θεὸς ἔ Αβραάμ. Ephraimi Syri. Ex-
stat Græce in editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus
Vossius.

Iosephi Hymnographi. καὶ ἅπας μὲν βίβλιν τῶν ἐναρέτων. Joannis Dia-
coni magnæ Ecclesiæ & Rhetoris.

Irenæi. Ὅταν τρέποις ἀγαθοῖς. Auctor incertus, Metaphraste anti-
qvior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis com-
plexo, cujus meminit Bandurius p. 648. ad Antiquitates CPol.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. καὶ πῶς προσκύνησιν τὴν παναγίαν καὶ
προσκυνητὴς σωρὲς. Græce cum Dan. Cardoni versione, in Actis
Sanctor. ad XXX. Maji T. 7. p. 247.

Isidoræ σελῆς, Tabennesioidis in Thebaide. Ἐν τέτῳ τῷ μοναστηρίῳ.
Auctor Ephraim Syrus. Exstat in editione Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris. Ἰσιδώρον τὴν θνητὴν λόγον ἐγκωμιάσας. Auctor Ni-
colaus Pepagomenus.

*Εἶς πρὸς τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce è MS. Vaticano
in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono inter-
prete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον βασι-
λεύοντι τὴν ἀσεβεστάτην Ἰσλαίαν. Auctor coævum se profitetur.

* Persecutores quidem alii ἔ τυράννοι. Latine in Tom. 6. Lipomanni
ad 17. Junii.

Judæ Thaddæi Apostoli. Ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ. Auctor Nicetas
Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combessii Auctario no-
viss. T. 1. p. 415.

* Julianæ in urbe Nicomediæ Martyrium. καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων
ἡ Νικομήδης φησὶ Μαξιμιανὸν τὴν δυσσεβὲς ἀρξάντων. Latine apud
Surium 15. Febr.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Ἀυρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθετο.
Auctor Metaphraste antiqvior. MS. in Codice noni sæculi,
teste Bandurio.

Juliani Martyris & Basilissæ & sociorum. ταῦτα ὅτι τὰ πάθη τῶν μαρ-
τύρων.

- τέρων. Auctor quīsqvis est coævum se profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110.
- Julictæ Martyris. Vide supra, Ceryci.
- * Justinæ. Vide supra, Cypriani.
- Justini, Charitonis & sociorum. Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων εἰδικολατρείας. Auctor incertus.
- Latomi Eulogii. γέγονεν καὶ πρὸς Θεβαΐδα. Auctor Metaphraste antiq̃vior. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.
- Laurentii, Xysti & Hippolyti. Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi.
- Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, sub Hadriano. καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni sæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphraste Antiq̃vior.
- Lazari in Monte Galefino. Ὁ τῶν καὶ Θεὸν πελιπυμάτων. Auctor Gregorius Patriarcha.
- In Lazarum qvatruiduanum. Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λάζαρος αὐθις. Hesychii presb. Hierosolymitani.
- Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεροτηκῶς σύλλογον. Andreæ Cretensis. Οὐδὲν, ὡς εἴποιε, τῆς ἀράπης ἐστὶν ἰχυρότερον. Leontii Episcopi Arabissi.
- Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Ἐυαγγελιστὴν Ἰωάννην. Amphilochei Episcopi Iconiensis.
- Φιλῶ τῇ τῆς Ἐκκλησίας χερσὶν. Hesychii Presbyteri Hierosol.
- * Leucii, Vide infra, Thyrsi.
- Longini Centurionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως νικηταί, ἑράνιοι ᾧ πολῖται, εἰ τὴν χεῖρ ἑραπῶται. Auctor horum Actorum præsentem se & videntem Martyrio Longini interfuisse profitetur. Sed illa ut fabulis refertissima Bollandus describere noluit, qvi de aliis Longini Actis ab Hesychio Presb. Hierosol. descriptis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU Christi, nota 38.
- * Ejusdem Martyrium. Τὸ θεῖον λόγος διὰ τὴν ἐκ τῆς ὁρᾶς. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.
- * Lucæ Evangelistæ. Ἐν καὶ δικαίῳ μῆμν. Latine apud Surium 18. Octobr. Græce & Latine in Combesii Auctario novissimo T. 1.

T. 1, pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti Paris. 1631, fol.

Οἱ ἄγιοι τῆ Θεῆς Ἀπόστολοι καὶ Ἐυαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoria p. 276, seq.

*Luciani. Σαμόσιτα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Svidas in ἰοθύνει, Logothetam laudans. Prodiit latine apud Lipomannum T. 6, 15. Octobr. & apud Surium: & cum notis apud Bollandum ad 7. Januar.

Lucilliani Hieromartyris. Πάλα μὲν ἐγκωμιάζειν. Auctor Photius scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta.

Ejusdem & Sociorum. βασιλεύοντι Ἀυρηλιανῷ ἡ ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδείῳ πόλει. Auctor incertus. Hoc Martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius quem vide T. 1. Actor. Junii p. 276.

*Macarii. Vide supra, Eudoxii.

Macarii Ægyptii. Μικρὸν μακαριῶν διέφυγεν ὁ Αἰγυπτίῳ. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. Τὸ μὲν εἶδος τῆ βιβλίου.

Mamantis Martyris. κατὰ τοῦ καιρὸς ἐκείνου ἡ τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρα. Auctor incertus.

*Μάμας ὁ μέγας ἐστὶ τῆ χρεῖς μάρτυς καὶ περὶ βόητ. Latine apud Lipomannum T. 6, ad 2, Sept. & Surium 17. Augusti.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriae. Νενόμισται πολλάκις καὶ τοῖς ἀπὸ γῆς. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

*Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἐννοιά μοι πολλάκις γέρονε, πὶ δήποτε μύριοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμας καὶ ἐχθρας. Latine apud Surium 29. Dec. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrasten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία.

Marci Evangelistæ a) Ὡς περὶ ἐχ ὁμοίαι τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nice-
Yyy 3

a) Longe plura de Marco Henschenius, ad V. Aprilis, Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tom. VI, p. 448 seq. & D. Jo. Georgius Dorsheus noster in sceletomania Pontificia.

Nicetas Rhetor Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesii Auctario Noviss. T. 1. p. 429.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πρῶτος τῆ Πατρὸς λόγος. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. XLVI. Πάλιν Ἀποστολικὴ καταγράψις πανήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combesii T. VI. & Græce è MS. Vaticano cum latina versione Jo. Francisci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350.

Marci Athenienfis, qvi in eremo Thraciæ se exercuit : Δηγήσειτό τις Ἀββάς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσχατέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Divionenfi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 29. Martii pag. 40. & latine pag. 779.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

* Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, sub Constantio. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ Ῥωμαίων ἐπικρατείᾳ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Ægyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἐν ἀγαπητοῖ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani. Φέρε τοίνυν ᾧ ἡγαπημένε. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περί τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebræus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qvi Theologum se venditavit. Andream vero Hierosolymitanum, Cretensem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis laudatio. Θεῷ τῷ παντοδυνάμει πλάσσειν ἡμῖν λόγον χορηγῶν. Auctor Josephus Bryennius.

Κλέπει τὰς πόλεις τῶν ἐμπορίων. Auctor Proclus Patriarcha CPol.

Παρθενικὴ πανήγυρις. Auctor idem.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρεις. Idem.

In ejus Nativitatem: vide infra, in Joachimo & Anna &c. Ἀγαπιάσεως ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Existat Græce & Latine in Auctario Noviss. Combefisiano T. 1. p. 437.

Ἀκὼς Μωυσεᾶ τὸν μέγαν τὸ ξένον ἐκείνο θάυμα τῆ βαίτε. Auctor Nicophorus Gregoras.

Ἄυτη ἡμέρα Κυρίσ. Auctor Leo Imp.

* Oportebat revera Virginem, sicut ipsa DEI ad homines venturi, Latine apud Lipomanni T. 6. ad 15. Augusti.

Ἐι μετρεῖται γῇ σπιθαμῇ, Georgii Nicomediensis.

Ἐν ταῖς ἰσορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apostolo, quod post Neandrum edidi Græce & Latine, notisque illustravi in Codice Apocrypho Novi Testamenti.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabasilæ.

Δαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homologætæ, Monachi Studitæ.

Μωυσεὺς ἐκέωθ, ᾧ θάλασσα. Isidori Thessalonicensis.

Συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν ἐσίασιν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Plura collegit Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 1-124.

Quando triennis templo reddita est. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἑτέρα εὐοχή. Germani Patriarchæ CPol.

Καλὰς ἡμῖν ὑποδέσεων ἀρχάς. Georgii Chartophylacis.

Φαιδρά καὶ παράδοξος ἡ παρῶσα Πανήγυρις. Tarasii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρέσης εὐοχίης τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Ecclesiæ CPol.

In ejus ingressum in templum. Πολλοὶ πολλάκις τὴν πείραν τῶν πολυτίμεις. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

Τίς αὐτὴ ἡ ἀνατέλλουσα ὡς κρίνον; Leonis Imp.

In conceptionem S. Deiparæ Virginis. Ἠδέα μὲν ἡ τῆς παρέσης εὐφροσύνης προσηγορία. Georgii Nicomediensis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & Presbyteri Euboeæ.

Θυρανὸς καὶ γῇ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον. Georgii

Georgii Nicomediensis vel Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. 6. p. 90. seq.

In Iosephi dubitationem & cum Maria colloquium. Καλὸς μὲν ὁ τῆς εὐπειθίας νόμος. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam, Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pselli.

Ἐι ποτε δὲ χαίρειν ἄνθρωπον ἢ σκυριᾶν. Nic. Cabasilæ.

Ἐἰς δέξαν τῆς πανταγίης Τριάδος. Iosephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων ἐπέειπες. Nicephori Gregoræ.

Ἐπέση σήμερον ἡ πάντων χαρά. Andreæ Cretenis.

Ἐπ' ὅρθῳ ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani Archiepiscopi CPol.

Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας. Gregorii Episcopi Neocæsariensis.

Ἐυφραίνεσθωσαν οἱ ἕταροι. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Iosephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλως τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cujus sermones sæpius prodiit Græce & Latine.

Ὅσαι τῶν πόλεων βέλονται. Demetrii Cydonii.

Ὅταν ἔυρωσιν οἱ φιλοπότοι ὄντα δαφιδεῖαν. Gregorii Nysseni.

Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Οὐ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.

Πάλιν χαρὰς Ἐυαγγέλια. Gregorii Episcopi Neocæsariensis.

Σήμερον ἡμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Anastasii Antiocheni.

Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βέλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Ejusdem.

Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαράν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In S. Mariæ purificationem. Vide supra præsentationem JESU, & Bibl. Concionatoriam Combefisii T. VI. p. 173. seq.

In Visitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combefisius T. VIII. pag. 308 - 320.

In assistentiam B. Mariæ ad Crucem & sepulchrum: Ἡ τότε τὸ πᾶν ἀρρήτοις λόγοις ἀρμονίας ἀρμωσαμένη. Iosephi Bryennii.

πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomediensis.

Gratu-

a) Confer Combefisii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. pag. 313. seq.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιόσεως
 προοιμιαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomediensis,
 χαίρετε. Τέτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔ λόγος προοίμιον. Auctor
 Joanes Geometra.

* In dormitionem sive assumptionem B. Mariæ. Οἱ κτ' καιρὸν Πεν-
 τηκοστῆς.

In eandem, 'Εἰ δὲ ἔρανε κάλλος καὶ αὐγὴν ἡλίου. Isidori Archiepiscopi
 Thessalonicensis.

'Ἐπὶ τῷ μητέρα ἔ λόγος μτ' τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metro-
 politæ Evchaitorum.

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀκεραίας ἀγαλλίσεως, αἰωνίᾳ δ' εἰς
 ἔρανε ἀναλήψεως. Auctor incertus.

Ὡς μητρί, καλὸν γὰρ ὄμμα. Manuelis Palæologi,

Θαρρεῖν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ἐλπίον. Joannis Geometra, qvī etiam
 ex Apocryphis collegisse qvædam se haud diffitetur.

Τῆς ἀγίας ἐνδόξης, Θεοτόκου. Narratio Apocrypha S. Johanni
 Apostolo tributa, de qva dixi in Codice Apocrypho Novi
 Test. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellensi,
 qvòd præso subjici iterum nuper curavi.

Μυστήριον ἢ παρῶσι πατήγου. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6,
 Lipomanni ad 15. Augusti.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον. Germani CPol.

Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ σωχεῖς. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6,
 Lipomanni pag. 182, b.

Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων. Joannis Damasceni,

"Ἐστὶν μὲν ἀνθρώπων ἔδεις. Ejusdem. Latine in T. 6. Lipoman-
 ni p 186.

"Ἐθ' ἔστι τοῖς ἐρωπικῶς. Ejusdem Damasceni.

Ὅσον τὸ σπῆλαι ἔτο. Andreæ Cretensis, Octo hætenus comme-
 moratas Homilias in Codice MS. noni sæculi reperit Bandu-
 rius, qvem vide p. 647. seq. ad Antiquitates CPol.

Μητρίς Θεῶ ἐορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Alia collegit Com-
 besisius T. 7. Bibl. Concionatoriae p. 643. seq.

In ejus ingressum in Sancta Sanctorum. 'Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κτ' ἀνθρω-
 πίνην δύναμιν. Gregorii Palamæ, Archiepiscopi Thessaloni-
 censis.

Zzz

Θυμη-

Θουμηδείας μὲν πᾶσι Θειοπάτη πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χρεωσῶν πάντοτε τὸν ἴδιον δυνεργέτην ἀνυμνεῖ. Ejusdem.

Τῇ ἡμερᾷ καὶ ὑπερενδόξῳ παναγία. Joannis, Thessalonicensis Episcopi.

Τῇ πεντῆρα Κυριακῇ πλὴν ὁρθόδοξον πάντων Ἐκκλησίας. Joannis Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis. ^{ῥεῖται πηγῆς μὲν ἡδύ.} Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & fasciarum. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη πρὸς σὲ ἡ πόλις Ἑθεῖ. Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni ad 31. Augusti.

In venerationem ejus & encaniam novi loculi in Chalcopratis. ^{πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν.} Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217.

In Zonam B. Mariæ. Τίς ὁ Φαιδρὸς σύλλογος ἔστι; Germani Patriarchæ CPol.

Mariæ Egyptiacæ & Zosimæ. ^{Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν.} Græcè è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actorum Sanct. T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine allegatur etiam in glossario Græcobarbaro Meursii. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. quæ post vitam Mariæ hujus subjici consuevit, incipit: ὁ λόγος ἔστι τοῦ τοῦ πῶς ὁσίας ἡμῖν τὸν βίον ἀεῖσαι ἀεζωρεφύσας. Vitam Mariæ Egyptiacæ à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. Τὸ γεγονός πρᾶγμα καὶ πλὴν μεγάλῃ ἀνποχείαν. Græce & Latine, interprete Antonio Francisco Deftiene S. I. in Actis Sanctior. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. ^{ἐπὶ μὲν τῷ ἔξωθεν ἀγῶνι.} Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* *Marinæ Martyris: Nihil aque latificat & exbilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 17. Julii.

Τῆς ἀναστάσεως & κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus.

Ἐμοὶ δὲ καὶ ἕρπυδος εἶναι δοκεῖ τὴν Ἐκκλησίαν σπέρμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ πλὴν Ἐκκλησιᾶν ἀρεὰ, ἧς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol.

Martini. Κατὰ τοῦ καὶ καὶ γεγραπὸν καὶ οὐαλεντιανῶν τῶν αὐτοκρατόρων σωείβη συναθροισθῆναι. Auctor incertus.

Martiniani Monachi. Ἐγρίσσει τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονον se Martiani profitetur.

* Ὅν πρόπον αἱ τῶν πελαγονίων νότων σωματικῶν.

In omnes SS. Martyres. Φαῖδρα καὶ ἐπέρας. Ἰωάννης. Ephraimi Syri. Exstat Græce in editione Oxon. pag. 412.

Αἱ μὲν Χριστοῦ πανηγύρεις ὅσαι τὸ Φῶς. Auctor Constantinus Diaconus magnæ Ecclesiæ CPol. & Chartophylax, diversus, ut notat Allatius, à Constantino Acropolita & Tio. Meminit Septima Synodus Actione V.

Ἐστὶν ὡς εἰκοὶ καὶ ὡς τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Asterii Episcopi Amaseæ.

In Decem Martyres. Vide supra. Decem.

XL. Martyrum. κατὰ τοῦ καὶ καὶ γεγραπὸν Λικίνια. Auctor incertus.

* Εἶχε μὲν πᾶσι ῥωμῶν σκῆπτρα Λικίνια. Latine apud Surium 9. Martii.

Εἰκόνα μαρτυρικῶν ἀρχαίων βέλομα. Ephraimi Syri.

Οἱ μὲν ὁπλίσαντο ῥωμῶν μὲν νόμον. Gregorii Nysseni.

In XLII. Martyres Amorienenses. Ἐπὶ τῇ μαρτυρικῇ ἐπαθλα. Sophronii Archiepiscopi Hierosol.

Φαῖδρα μὲν τῆς παρέσης ἐορτῆς. Evodii.

Plures in SS. Martyrum Confessorumque plurium homilias exhibet Combesius T. 8. Bibl. Concionatorix pag. 618. seq. sed ut in eo Opere semper facit, latine tantum.

* *Vita Matronæ Martyris Chienfis.* Τὰς σώφρονας τὸν βίον καὶ φιλαρέτας. Latine apud Surium, 8. Nov. Græce habuit Rosveidus.

Ejusdem Encomium. Ου ξένα τῆς παρέσης ἡμῖν πανηγύρεως. Auctor Nilus, Metropoliota Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαῖος δὲ μνήμης τί ἂν γένοιτο χαριέστερον. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. p. 161-186.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πλεως Τερρασιλήμ.

* Ἡδὴ μὲν τὸ πᾶν ἔπαυσεν ἡμᾶς δοθεῖσιν φυλάττοντες ἐπιλήν. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apostoli. Πῶς δαὲ ἄρα τὸν ἱερὸν Ματθίαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combesiano noviss. T. 1. p. 422. Vide & ejusdem Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. seq.

Maximi Homologetæ vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. Incipit: Καὶ πάλαι μὲν τῶν καὶ Θεὸν πολιτῶσιν ὁ βίος λυσιπλῆς καὶ ἀφελὺς. Auctor incertus.

Maximi, Dadæ & Quintiliani. Βασιλεύοντων τῶν ἀσεβεστάτων Διοκληπανῶ καὶ Μαξιμιανῶ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Melaniæ Romanæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διεγείρας τὸ πᾶν τιμίαν κεφαλὴν, ἱερῶν ὄσιε. Auctor cœvum illi se profitetur.

* Ἦν ἄρα καὶ τῆς μεγίστης πάλαι καὶ παλαιότητος. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosvveidus.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum acta fabulosa. Κατ' ἐκείνον καιρὸν δῶκαντο οἱ Χριστιανοὶ ὑπὸ Βασιλέως Αἰτανίαν. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctior. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

Meletii Episcopi Antiocheni. Ἦρξεν ἡμῖν τὸν δευτέρου τῶν Ἀποστόλων. Auctor Gregorius Nyssenus.

* Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. Μετὰ τὸ πᾶν τῆς ζωῆς καὶ Χριστὸς παρῆναι. Latine apud Surium ad X. Decembr.

* Menæ Martyris Ægyptii in urbe Cotyæi. Βασιλεύοντος Διοκληπανῶ καὶ Μαξιμιανῶ. Latine apud Surium, XI. Nov.

Ἐγένετο καὶ τὸ πλοῦτῳ τῷ ἀσεβεστάτῳ. Auctor Timotheus, Episcopus Alex.

Ἔτις δούπερ τῆς βασιλείας Γαίης Γαλλίης Διοκληπιανῆ. Auctor incertus.

* Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris. Cæsareæ Cappadociæ. Καὶ κυβερνητῆς καὶ πρὸς ἄνεμον. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βασιλεύοντι Δεκίῳ καὶ Βαλλερμανῆ. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. Ἱεράρχῳ καὶ ἀσκητῷ ἅμα καὶ χερσὶ μαρτυροῦ. Auctor incertus.

* Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. Οὐδὲ γυναιξὶν ἐδὲ κέραις τῆς μαρτυρίας δοτικέκλεισαι στίδιον. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκληπιανῆ βασιλείας. Scriptor coævum se profitetur.

Michaëlis Archangeli, vide supra, Archangeli.

De Apocalypsi Archangeli Michaëlis. τῶν θαυμάτων καὶ θαρῶν. Auctor Archippus Proemonarius.

Michaëlis Syngelli. Νόμῳ ἐστὶν ἡγήσῃ πάλαι παρ' Ἑλλήσι. Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. Ἀπώμῳ ἐγὼ καὶ τῷ ἔφοντον τῶν βαρβάρων. Nili Monachi narratio edita Græce & Latine à Petro Possino & Francisco Combesio. Vide quæ ad Allatium de Nilis p. 16. seq. editionis à me curatæ.

Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετο μοί ποτε καθεζομένῳ. Auctor Ammonius Monachus.

In Moylis serpentem. Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος περὶ τὴν αἰρετικὴν πάλιν. Severiani Gabalensis.

Myronis sub Decio. Ἔτις τρίτῃ αἰσχυπαύοντι Ἀντιπάτρῳ. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

* Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi. Νέραν αὐτοῖς τὰ φάρμακα σκήπτρα δέποντι. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr.

Neophyti Martyris. Νεόφυτος τις δὲ λέγει Θεὸς ἔκ κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ γένους Χριστιανῶν ὑποήρχεν. Auctor coævum se proficitur.

Aliud. Παράδοξον πραγμάτων διαπαράδεικτον ἡ δόξα. Auctor Constantinus Acropolita, magnus Logotheta.

In Nicænos a) Patres. Πάτριος τοῖς ἡγαμένοις ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Πιπταρπείας παραινώσεως, ὡς Θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæsareæ Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 19. Julii.

In Nicænum Symbolum. Τοῦ μὲν ἐν τῇ πίσει ἐπρόντε καὶ βέλβαιον. Theodoti Episcopi Ancyрани circa A. C. 430. quem latine post Holstenium cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit Rom. 1669. 8. vertit & notis illustratum utraqve lingua edidit Combesius. Paris. 1675 8.

Nicandri & Marciani. Ἦκον διὰ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σαπέρμιος. Græce & Latine in Actis selectis Martyrum Theodorici Ruinari pag. 239-245. editionis Wetstenianæ Amst.

Nicetæ Confessoris. Πρόκειται ἡμῖν μερίτης ἀφελείας ὑπερθεῖς. Auctor Theosterictus Monachus.

* Nicetæ Gothi. Νικητικὸς ἀγῶνας ἔμαρτυρε Νικήτα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Nov.

Nicolai. Ἐν πῖς καιροῖς Κωνσταντῖνος ἔ βασιλεὺς ἀκαταστασία ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπειδήπερ χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thymaturgi, Myrensis Episcopi. Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφος χεῖρ.

In eundem. Ἀνδραπὲς ἔστι. Andreæ Cretensis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combesius pag. 188-196.

Ὁ μὲν Θεοπάτωρ Δαυὶδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὁρθεῖ ἡμῖν φαεινότερον, Michaëlis Archimandritæ. Plura Combesius in Bibl. Concionatoria T. VI. p. 68. seq.

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia Quintiano Præfecto. Κατὰ τὸν καιρὸς ἐκείνους ἡγεμονεύοντες Κυριανὸς ἔ ἀσεβείαται. Auctor Chæremonus Syracusanus, Niconis Disci-

a) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloysii Lipomanni p. 118. b. latine legitur Oratio de iis quæ Nicææ gesta sunt. Incipit: Nono decimo anno Imperii Diocletiani.

Discipulus. Exstat Græce è MS. Vaticano & Ambrosiano in calce T. 3. Act. Sanctior. ad 23. Martii p. 18. & Latine cum notis p. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento poenitentiam agite, *Εἰς τόπον ἢ χρόνον, γνώμη δὲ μάλλον σπέρρει.* Auctor incertus.

* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodoræ.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. *Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν ἀπεθλὼ ἐποίησά- μιν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Παφνύτιος.* Auctor Paphnutius Anachoreta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. Aliam vitam Onuphrii à Metaphrasste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris

Dominica Ὁρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. *Ὁ λόγος τῶντα πάντα κήσωνται Θεῷ αἰλήθεια.* Græce è MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctior. appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan, Cardono S. I. interprete p. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio pag. 929. seq.

Alia ejus vita, juniore auctore: *Ἀντιρκῶς μὲν τὰ γεφέντα πρὸς αἰγίς.* Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine p. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: *Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰη- σὺς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας.* Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam. *Ἐπήνεσε καὶ ἄλλο τίποτε βασιλέως γλῶσσα τὴν παρεῖσαν πανήγυριν.* Leonis Imp.

Ἡδὴ τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως ὡρᾷ ἀκούσθαι τὰ χαρίσματα. Leontii CPolitani.

Σπαραγότερον ὦ φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol.

Τὸς τῆς ὕσεβείας καθήκει μύσας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀπαύξεναι. Leontii presbyteri CPol.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη θύρατερ Σιών. Epiphanii Archi Episcopi.

Χαῖρε σφόδρα θύρατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali.

Χθὲς ἡμῖν τὴν κοινὴν ἀνάστηξιν ἀάξαρε. Josephi ArchiEpiscopi Thessal.

Χθες ἡμᾶς μὲν ἔδεωότες Λάζαρον. Andreae Cretensis.

Ὡςπερ ἡ ἀμέτρητος ἄβυσσος. Titi Bostrensis.

Pancratii Martyris. Ἐρένετο μὲν τὸ ἀνγληφθῆναι τὸν κύριον. Auctor
Evagrius Monachus.

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine
edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8.

* Panteleemonis. βασιλεύοντος ἔσπεβεστέτε καὶ ὀδυνόμυ.

Θαυμαστὸς ὁ α) θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῖς. Auctor Nicetas Rhetor.

Τῆς εἰδωλικῆς αἰλῦτος καὶ πάσης διαχρυσωμένης οἰκισμένης. Auctor
incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni ad 27. Julii.

In parabolam ejus qui in latrones incidit. Ἡκίσταρον ἀδελφοὶ ἐν τῇ
Ἐυαγγελίῳ. Leontii Hierosolymitani.

Papyli, Carpi & Agathopodis Martyrium. Ἐπὶ βασιλείας Δεκίου.
Auctor incertus.

Patapii Thebani Ægyptii, Eremitæ. ὡς λαμπρὰν καὶ πνευματικὴν. &
alia oratio quæ incipit πάντα πιστεύειν ἄξιον. Utraque auctore
Andree Cretensi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à
Combesio.

* Vita ejusdem, ὅου πολλὰς Αἰγυπτίους. Latine apud Surium 8.
Decembr.

Patricii Episcopi Prusæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεύοντος Ἰαλίσ' ἔ
ἀνδυνάτε. Græce in Actis Sanctior. ad calcem T. 3. Aprilis
pag. LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex versione Jo. Ra-
vensteinii, S. I.

Pauli Apostoli. Ἄπας μὲν ἐγκωμίων λόγος. Auctor Theodorus
Daphnopates, qui è Chrysostomo collegisse se quæ de Paulo scri-
psit non diffitetur.

Οὐδεὶς ἀφ' ἐνὶ Πάυλῳ ἀθλῶντος. Auctor Proclus CPol.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος Ἐβραῖος μὲν ἦν τ' ἰνός. Auctor Theodorus
Scutariota.

Τῆς καὶ διηγερέας τῶν Ἀποστολικῶν πράξεων. Auctor Theodorus
Magister, (an Daphnopates?) qui è Chrysostomo pleraque
collegisse se scribit. Videnda etiam quæ in Paulum Apostolum
congescit Combesius T. VII. Bibl. Concionatorix.

Pau-

a) In Indice ad Allatium non Panteleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur.

Pauli Homologetæ five Confessoris, Patriarchæ CPol. Κωνσταντίνου ἑωρμήκω δέχλω, ἔτα τῆς ἀνατολῆς ἐγχειρίζετο σκηπτεῖα Au-
ctor incertus. Allegat Cangius ad Zonaram p. 72.

* Ηνίκα Κωνσταντίνου ὁ ἔμεγάλε Κωνσταντίνος τῆς ἐκείνου ἡδὲ. Græcè habuit Rosvveidus.

Pauli Latrensis. Ματῶν οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αὐτὸν ἀξιοῦσιν εἶναι. Au-
ctor Nicephorus Blemmidas.

Ἐμοὶ γε λίαν ἡδὲ καὶ τὸ πρὸς λόγους ποιεῖν. Auctor incertus.

Pauli Thebani. Ἐν πολλοῖς πολλὰς κινήσεις. Auctor Hieronymus Monachus.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraste scriptam Græcè habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Pegassii Martyris. Vide supra, in Acyndino.

* Pelagiæ Virginis Antiochenæ sub Diocletiano passæ. Γυναικίαν δρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 8. Octobr.

Aliud incerto auctore : Τὸ πρῶτον διωγμὸς ἀνανεωθῆναι. Græcè è MS. Palatino, in Actis Sanctor. ad 4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. Jacobum Diaconum in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meursius in glossario Græcobarbaro.

In-Pentecostes Festum. Ἐπεὶ περ καὶ νῦν θεῖα ἐπέση πανήγυρις. Leo-
nis Imp. Græcè & Lat. in Combessii Auctar. novop. 1719.

Οἱ μὴ σὺν θυναικίς ἀγωνιστές. Demetrii Cydonii.

Ποικιλὰ μὲν ἡμῶν αἰδ' ἐπωφελῆ. Basilii Episcopi Seleucien-
sis.

Τὴν μὲν ἔν χερὲς ἐποίει πανήγυριν Ἰπποδωμῶν Περσέκλητος. Leonis
Imp. Plura Combessius T. IV. Bibl. Patrum Concionatorix.

In mediam Pentecosten. Τοῖς Φιλέσι πν Κύριον, ἐορτῆς ἔλπει καιρός.
Leontii ArchiEpiscopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius p. 112. de Simeonibus.

Gesta in Perside. Βασιλεύοντι Ἀρηνάτῃ τῆς Περσικῆς χώρας γέροντι Φιλο-
νεικίᾳ. Auctor Anastasius Episcopus Theopolitanus five Antio-
chenus. Quamquam tempore Anastasii nullum fuisse regem
Persarum Arenatum, sed Chosroën per annos XLVIII. ac dein-
de Hormisdam per annos XV. notat Henschenius T. 2. April.
pag. 854.

Aaaa

* In

* In Petrum & Paulum Apostolos. *Petrum & Paulum discipulos Domini laudare quidem est laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomanni, ad 29. Junii.

* *Non eos solum, qui fuerunt ab initio Patres artium.* ibid.

καλὸν μὲν τὸ ῥῶδον τῆς ἐαρινῆς. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol. τίς ὁ περὶνος ἐστὶν ἡχῶ; Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. p. 327.

Πάλιν ἡμῖν δοῖς ἀδιάλειπτῶ. Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

De Petro Apostolo confer Bibliothecam Concionatoriam Combefisii T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ ἔ Κορυφαίᾳ τῶν Ἀποστόλων θεῶν ἐρωτοὶ χροόμενοι. Auctoris incerti.

* Petri Archiepiscopi Alexandrini. Ἴειχε μὲν ἡ Ἰπποφάνης Νικομήδεια. Phanurii Martyris miracula ab Auctore qui Sec. VIII. vixit descripta. οὐτῶς ὁ μὲν ἡ τῆς ἀληθείας μαρτυρῶν ἡ χειρὶς φανερῶν. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τῷ καιρῷ τῶν διαγωγῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. p. 21.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἑταίρῳ τῆς βασιλείας Διοκλητιανῆ. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8, Martii T. 1. p. 895. & Latine p. 752.

Philetæri & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα κατὰ παιταχῆ. Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

* Philippi a) Apostoli. ὁ ἔ Θεὸς τοῦ λόγου αἰδίως πωρὶν τῷ Πατρὶ. Latine apud Surium 1. Maji.

Aliud: Ἀντλήσαντες ὕδωρ μετ' ὁφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 379. qui etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: οὐτῶς ὁ φανερῶν ἀσκή.

Πάσα μὲν μαρτυρῶν χειρὶς πλεῖστη. Auctor Michaël Monachus.

Martyr

a) Confer quæ exhibet Combefisius Bibl. Concionatoriæ T. 6. p. 464. seq.

Martyrium & Acta Philippi Apostoli, incerto auctore: κατ' ἐκείνον
 τὴν καιρὸν Τραϊανὸν ἔ βασιλεύσας περιεληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀρχὴν

Philippi presbyteri vita ab Eusebio Monacho descripta. κατὰ τὸν
 καιρὸν Ἀρκαδίου ἔ βασιλεύσας. Græce in addendis ad Tom. 3. Act.
 Sancto. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi versione ad
 12. Maji p. 28.

Philothei & Eubioti. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Ἐπειδήπερ πολλάκις. Auctor præsentem se fuisse
 profiteretur.

Ἰερὸς μὲν καὶ θεσιγενὲς ἅπας ὁ τῶν ἡγναιῶν μαρτύρων καπλόγος.

Auctor Asterius Amaseæ Episcopus. Latine sub Metaphra-
 sta nomine in Lipomanni T. 6. ad 22. Sept. Græce & Lat. in-
 ter Asterii Homilias à Combesio editas p. 170.

Ἐν τοῖς καιροῖς τὸ εἰκοστὸν πέμπτου ἔτους ἐν τῇ ἀκαταστάσει τῶν ἀσεβῶν
 καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, Aniceti & sociorum. Ἐπὶ τῷ δότῳ Διοκλητιανῷ. Auctor
 Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates
 CPol. p. 647.

Platonis Hegumeni Studitæ. Ἡγόρησι μὲν καὶ σοφισταῖς. Auctor Theo-
 dorus Studites qvi Platonem illum spirituaalem suum parentem
 appellat. Græce & Lat. in Actis Sancto. 4. April.

* Platonis Martyrium. Οὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα, εἰδὲ ὁμολογητῆ
 τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Latine apud Surium 22. Jul.

Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.

Porphyrii qvi passus est martyrium Cæsareæ Cappadociæ. βασιλεύον-
 τος τῷ ᾧ χρόνῳ καὶ ἀσεβεστάτου Ἀυρηλιανῷ. Auctor incertus. Ju-
 lium Metaphrasten in Porphyrii vita citat Meursius, glossar. in
 ῥεβαίς β.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male Jaradi apud
 Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andro-
 nici Martyrum Tarfi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανῷ
 σεβαστῇ τῷ πρώτῳ. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione sive
 Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque præsentibus & vi-
 dentibus qvæ Pamphilo, Marcianus, Lyfius, Agathocles,
 Parmeno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athe-
 nion, Tarachus & Orosius redemerunt à qvodam spiculatore
 nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione

à Rosvveido primum Antvverp. 1607. 8. edita vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi Paris. 1680. 4. pag. 245-309. & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraсте descripta incipiunt : Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 12. Octobr.

Procopii Martyris. Κατὰ τὰς καιρὸς ἐκείνης ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio notatum.

Προκοπίῳ τῷ θυσίας ὁ χειρὸς ἐξεφάνωσεν τὰ ὕδωρ αὐτὸν ἰδών. Auctor Hefychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τῷ αυτοκράτορα Ῥωμαίοις διεπόντων δέχην. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii.

Τέρπει μὲν καὶ λειμῶν πολυανθής. Auctor incertus.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

In purpuram Sacerdotibus redditam. Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιέμεροι. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Quintam. Ἐπίση τῶν ἱερῶν μυσηρίων ἡ πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.

Rebecæ Martyris. Vide in Xanthippe.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

Sabaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in Laura S. Sabæ. Ἐξίόν ἐστὶ τὰς μηδέπως τῆς τῶν ἀμαρτημάτων ἰλύος. Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qui coævum se & jussu Abbatris Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant Græce è MS. Petri Segvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2. & Latine p. 167. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A. C. 372. Ἡ ἐκκλησία ἔθει ἡ παροικῆσαι ἐν Γοτθία. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87.

Sabæ Hagiopolitæ sive Hierosolymitani vita à Cyrillo Scythopolitano ad Georgium Abbatem descripta. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. pag. 220. 376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

Sabbato magno. Ἐπιτάφιον ἑορτὴν τῆ Σωτῆρος. Amphilochii Iconiensis Episcopi.

Ὡ Φρικτὴ μυστηρίᾳ πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp.

Sabellii Martyris. Vide in Ismaële.

* Samonæ. Vide supra, Gurizæ.

* Sampsonis Ξεροδόχου. Partim quidem magno Sampsoni. Latine apud Lipomannum T.6. ad 27. Junii.

In Sanctorum omnium Dominicam : καὶ τὸ λόγοις μὲν ἄλλως τὰ τῶν ἁγίων ἐκάσθ' διεξίεναι. Philothei Patriarchæ CPol.

Πρόπερον ἡ τῆ παναγίᾳ πνεύματι ἐπανηγυρίζετο πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία. Leonis Imp. Plura Combesius T.8. Bibl. Concionatorizæ p.312-400.

In Sancta Sanctorum. Καθ' ἁπέρ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ. Isidori Thessalonicensis Archi Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicoftrati, Claudii, Castoris, Tiburtii, Castalli, Marcellini & Marci. Πολλῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς κατὰ Χρῆστον καὶ τῶν ἐκείνῃ μανέντων Θεραπευτῶν Διοκλητιανός.

Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyrum. Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνα τῆ βασιλείας. Auctor se profitetur Florentium, Martyrum famulum.

* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανὸς βασιλεύοντος τῆ τυραννείας. Latine apud Lipomannum T.6. & Surium ad 7. Oct.

Severiani militis. Δικινίᾳ τῆ δουσεβῆς βασιλείουσι, Δυσίας τὸ τηλικαῦτα δέξων. Latine apud Lipomannum T.6. & Surium 9. Sept.

Silvestri Episcopi Rom. Οἱ μὲν σεπτοὶ καὶ θείπται Ἀπίστολοι, Auctor Joannes Zonaras.

Ὁ ἡμέτερος ἱερολογεῖ Ἐυσέβιον ἡνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐγραφε ἱστορίαν. Auctor incertus.

In Simeonem & Annam. Πάλαγ ἱκανῶς. Methodii Patarenfis Episcopi. Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσι. Amphilochii Episcopi Iconiensis.

Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Ejusdem Amphilochii,

Simeonis Justi Θεοδόχου. Τὴν πρὸς τοῦ ἀγαθοῦ τῶν ὁμοδόχων. Auctor Simeon, qui se ταπεινὸν sive humilem a) appellat.

Simeonis Metaphrastæ. Τὸν μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμεών. Auctor Mich. Psellus. Græce cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem ἀπελευθέρωσις sive officio sancto, memoria ejusdem Simeonis consecrato pag. 236-244.

Simeonis παλῆ. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλους πρᾶτοντες. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julij.

*Simeonis Stylitæ. Locum Græce producit Allatius pag. 47 de Simeonibus. Habuit etiam Græcè Rosvveidus. Prodiit latine ex Gvil. Gratii versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Januar.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho ; Ξένον καὶ ὁρῶμενον μυστήριον ἐγένετο.

Eadem scripta à Theodoreto Episcopo Cyri : Συμεώνων τὸν πᾶν, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης. Mentio in septima Synodo, actione IV. ut Allatio notatum.

Simonis Zelotæ, Apostoli. Τί Φαρισαῖοί σήμερον ἢ ἡμεῖς. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesii Auctario noviss. T. 1. pag. 408. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Combesius Tom. 8. Bibl. Concionator, pag. 290. seq.

Siræ virginis in Persia A. C. 558. auctore κοῖνο. Πολλὰ τῆς σωτηρίας ἀφορμὴ Græce è MS. Florentino cum versione Conradi Janningi in Actis Sanctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172-183.

*Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Pisteos, Elpidis & Agapes,

a) Combesius T. 1. Bibliothecæ Concionatoricæ hunc putat diversum à Metaphraste, illum nimirum quem Græci νέον Θεολόγον vocant, quiqve Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum seu in Xerocercu ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII. de fide & moribus Christianis atqve Monasticis latinas fecit Jacobus Pontanus S. 1. exstantqve Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. Male Grefserus c. 19. libri de imaginibus non manufactis cum Simeone Metaphraste confundit, cujus & ætas diversa, & Monachatus prorsus ignotus sit. Nec refert τῆς νέας Θεολόγας nuncupatio, quæ etiam insignitus Simeon Metaphrastes. In ea quippe liberales Græci paullo recentiores Sic namq; etiam Hefychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica resurrectione Combesius representavit,

- pes. Μετὰ τὸ διαγγελλῆναι πανταχῶς τὸ σωτήριον κήρυγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Augusti. Sophronii Hierosolymor. Antistitis. Οἱ πῖς θεοῖς καὶ μακαρίοις πατέροι. Auctor Johannes Zonaras.
- * Sofontis five Sozontis Martyrium : μαξιμιανὸς τῆς βασιλείας ἡγεμονεύοντι. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide & supra in Jattessio.
- Spiridonis Episcopi. Ἐν δεξιῇ ὡς ὁ λόγος. Auctor Theodorus Paphi Episcopus.
- * Vita Spiridonis ejusdem Thaumaturgi, Trimithuntis in Cipro Episcopi, Constantino imperante clari : μέγιστον εἰς ψυχῆς ἀφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec.
- Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο καὶ τὸ καιρὸν ἐκείνον μὲν ἐπὶ αἰετὲς χρόνος. Auctor incertus.
- Stephani Protomartyris elogium. Ὡς ἱερός, ἀληθῶς καὶ καλός. Sub Procli CPol. nomine Vinc. Riccardus, sub Astenii Amaseni rectius Combefisus edidit. Νόμος ἀνωθεν ἀθλητικός. Auctor Leo Imp. Ὡς περὶ ὁ ἥλιος πανταχῶς μὲν. Auctor Manuel Caleca. Ὁ μὲν ἀθλητὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆν ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol. Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Auctor Gregorius Nyssenus.
- Narratio deportationis reliquiarum Stephani Protomartyris. Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσκομιθῆναι Auctor profitetur se vixisse ætate Cyrilli Hierosol. & Eusebii CPolitani Episcopi.
- Alia narratio de ἀποκαλύψει five detectione earundem reliquiarum, Luciano Presbytero auctore : τοῖς κατὰ πάσων πόλιν καὶ χώρον ἀγιοτάτοις. Vide etiam Combefii Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 573. seq. & quæ ex Codice MS. noni sæculi de translatione reliquiarum Stephani, Græce profert Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPol. pag. 646.
- Stephani Papæ & sociorum. Κατὰ τὴν καιρὸς Ὀυαλεριανῶ. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium pag. 647.
- In easdem reliquias. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ πάντων. Nicetæ Rhetoris. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Augusti. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ πάντων τῶν ἐλπίζομένων. Mich. Pselli.
- Stephani junioris Martyris. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβεῖν. Auctor

Auctor Stephanus quidam Byzantinus Martyre non multo junior. Vide Allatium de Simeonibus pag. 81.

* *Θῆον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία.*

Susannæ Martyrium. *Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξιμίαν τῆς ἱερᾶς τῶν ἐλλήνων.* Auctor incertus.

Syneceticæ. *Ἰδὲ πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ αἰμύητας ὑπάρχειν.* Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. i. monument. Ecclesiæ Græcæ pag. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui S. Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. i. Act. Sanctior. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

In Templi consecrationem. *Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν.* Leonis Imp.

Terentii, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. & in Actis Sanctior. T. i. p. 861.

Thalelæi Medici. *Ἐν ὑπατείᾳ τῆς Νεμεριανῆς.* Græce è MS. Danielis Florentino, cum versione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum versione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: *κατὰ τὰς καιρὸς Νεμεριανῆς.*

* Theclæ Martyris. *Ἄρτι τῆς μεγάλης τῆς ἀληθείας εὐαγγελιστῆς καὶ κήρυκος.* Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Citat Svidas in *ἀβαξί, ἀνείμονες, ὑπαγορεύσῃ.*

Ἰσορία μὲν τὸ πονηθὲν τετὶ σύγγραμμα. Auctor Basilus Seleuciensis. Exstat Græce & Latine editum à Petro Pantino. Alia Acta & alius ut videtur Basilus, à quo gesta Theclæ metro scripta testatus est Photius Cod. 168.

Ἀναβάνοντ' Πάυλς εἰς Ἰκόνιον. Antiquiora Theclæ acta nescio quo auctore scripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Ernestus Grabe in spicilegio Patrum Tom. i. p. 95. Oxon. 1698. 8.

Ἐπανετὸς ὁ τῆς Ἐκκλησίας δεσμός. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. i. p. 445.

* Theoctistes Lesbæ Vita, prima ex illis quas Simeon Metaphrastes scripsit. *Ἐκόνες καὶ πάλαι καὶ ἀνδριάντες.* Loca Græce profert Allatius

latius de Simeonum scriptis pag. 49. seq. Latine exstat apud Surium 10. Nov.

Theodoræ Alexandrinæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ζήνων τῆ βασιλείας καὶ Γρηγορίου ἐπαρχεῖ ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων ἤδη τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίους διέπει ἀρχὴν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept.

Theodoræ Thessalonicensis. Ἐμοὶ δὲ πολλὰν τὰ σὺ θάυμαζόντων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Theodoræ & Didymi. Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice p. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ θύλασιν ἐλομένων. Latine apud Surium 26. Dec. Græce vero etiam cum Combesis versione & notis in ejus manipulo rerum. CPol. p. 191. Paris. 1664. 4.

Theodori Martyris. Ἀλλ' ἐ πένθιμῳ ἡμῶν ὁ καιρὸς. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolita.

Theodori τῆ περὶ (ejusdem cum priore) Παρ' ἡμῶν δ' ἐν ἐ σπάνιαι τὰ καλὰ. Auctor idem.

Theodori Militum præfecti. Ὅσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὁρώσιν, ἔτσι ὁ περὶ τῶν μακαρίων λόγος τοῖς ἀκούσι. Auctor profitetur se præsentem Martyrio illi adfuisse, nomenque adscribit ὁ ταχυγράφος Θωμάς (alii Codices Ἀνθαρὸς) Νοτάριος καὶ ἀποκοδικέων. Vide Allatium de Simeonibus p. 115.

Theodori Studitæ. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χώρας. Auctor Michaël Monachus.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius.

Theodori Teronis, Martyris, primo Sabbato jejunii. Ἡμεῖς ὁ τῆ Χριστοῦ λαός. Gregorii Nysseni.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμίνος βασιλεῖς ἐξ ἀπέσειλαν διατάγματα. Auctor illo tempore vixisse se profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus.

* Μαξιμιανῶ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris.

Bbbb

Μαξ-

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaitensium.
 Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, τῷ ὑπεραγάθῳ δὲλε Θεῷ. Auctor a) Constantinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χειρότητός σε Κύριε. Auctor Nectarius
 ArchiEpiscopus CPol.

Theodosiæ Martyris. Γυνῆκα μὲν ἀνδρείαν πᾶ τις ἀν. - Auctor Constantinus Acropolita & magnus Logotheta.

Theodosii Archiemandritæ eremi prope Hierosolymam. Ἡ τρισυπό-
 στατος καὶ ἀδιάρετος μία ἕσις. Auctor Theodorus Episcopus Petrarum.

Θεοδύσιος ὁ ἀξιωμαάρχης. Auctor Cyrillus Monachus & Presbyter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. ὅσῃν οἱ Νικαῖς εἰς τὴν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 648.

Theodoti Ancyranī Martyris. Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς πρὸς πείραν πολλῶν ἐκκλησιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti versione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græce è Codice MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis existat in Actis Sanctōr. ad 18. Maji T. 4. p. 147 - 165.

Theodoti Lectoris & Agathopodis Thessalonicensis, Sæculo IV. Ἀεὶ μὲν ἐπαιθῶσαν. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctōr. appendice ad T. 1. Aprilis p. XLII. Latine p. 320.

Theoduli Stylitæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίᾳ τῷ μεγάλῳ. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctōr. ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.

* Theophanis Grapti. Vide supra, Theodori Grapti.

* Theophanis Sigriani sive Siagreni circa A. C. 818. ὥσπερ λειμῶν ἐνανδῆς. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctōr. ad 12. Martii Tom. 2.

Theophanus sive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλαῖς τῶν ἀρετῇ καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meursio in glossario Græcobarbaro in πατρικίῳ.

* Theopistes & Theopisti. Vide supra, Eustathii.

Thera-

Therapontis Presbyteri. Πολλοί μοι τῶν λόγων ἡ πανήγορις. Græcè è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctør.

In Thomam Apostolum, Ἐπαιητὸς ὁ ἐπὲρ τῶν ἀγίων πύθϞ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græcè & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. p. 364.

Ὁ μὲν παλαὸς ἀνδρῶπων βίϞ. Auctor Basilius Seleucienfis.

Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, συνήθροισε. Auctor incertus.

* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβάς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec.

Periodi Apocryphæ Apostolo S. Thomæ tributæ. Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦμεν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις. Ex his nonnulla Græcè & Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 819. seq.

Plura in Thomam Apostolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatoriæ Combesianæ p. 96. seq.

* **Thyrsi, Leucii & Philemonis & Apollonii Martyrum in Bithynia.** sub Decio Imp. Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ κοινωνία σαρκὸς. Latine apud Surium 14. Dec. Meminit Svidas, Logothetam Laudans in καταπέλτις.

* **Tiburtii.** Vide supra in Sebastiano.

* **Timothei Apostoli Vita.** Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαόνων. Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

* **Martyrium ejusdem Timothei.** Ἴσμεν πολλὰς ἰστορίας τε καὶ βίβς.

In eundem sermo. τί δὲ ΤιμόθεϞ; τῆτον γὰρ μετὰ τὰς Ἀποστόλους. Nicetæ Rhetoris & Philosophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τῷ διωγμῷ. Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctør Tom. 1. Maji pag. 741. & Latine pag. 375.

Titi Apostoli. Ἀποσολικῶν ἐγκωμίων ἐφάπτεσθαι. Auctor Andreas Cretenfis, inter cujus Orationes Græcè & Latine edidit Combesius.

* **Tranquillini.** Vide supra in Sebastiano.

* **Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis.** Πρὸς τῷ δυσσεβῆς τὸ βασίλειον σκηπτρον τῶν Ῥωμαίων διέποντϞ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 19. Sept.

Tryphonis Martyris. Κρίνα ἐξ αἰγῶ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῶς. Auctor Theodorus Lascaris Ducas.

ΜάρτυρⓈ παραγέγονε μνήμη. Auctor Leo Imp.

* Vari & sociorum Martyrium. Μαξιμιανὸς τῷ Τυράννῳ τὸ δυσσεβὲς ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἀικυμένην ἐκδόντⓈ διάταγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr.

Viatoris ΒιάτορⓈ Martyris. Vide supra in Senatoris.

Ursicii. ΜαξιμίνⓈ μετὰ Μαξιμιανόν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 648.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebeckæ. Τῷ μακαρίῳ Πάυλῳ ὄντⓈ ἐν τῇ πόλει διὰ τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ. Auctor fertur Onesimus Pauli Apostoli discipulus.

* Xenos. Vide supra, Eusebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίων ἀναγραφὴ. Auctor incertus.

* Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Ξενοφῶν ὁ θαυμασιⓈ ἔφυ μὲν.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, auctore incerto: Δηγήσατό τις γέρον μέγας, ἔτοι Ξενοφῶν τις συγκλητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν εὐπρέπειαν ὑπάρχων.

Xysti. Vide supra, Laurentii.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ. Μῦθα τῶν ἀρρήτων ἱερουργμάτων Ζαχαρία. Auctor Cosmas Vestitor.

* Zenobii & Zenobiæ ejus sororis. Αἰγαὶ πόλεις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰονίῳ κειμένη. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30. Octobr.

* Zenonis. Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Αὕτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctior. ad 2. Maji T. 1. p. 739. & latine pag. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zosimi Martyrium. Κατὰ τὰς καρὲς ἐκείνης ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανῷ ἦν πολλὴ μανία. Auctor incertus.

Alia Simeonis Metaphrastæ scripta.

Præter Vitas Sanctorum, & qvi ad Simeonem referuntur *Annales*, de quibus supra p. 352. & 158. dicere me memini, exstant & alia ejus scripta quædam, ut

Epistole IX. quas Græce & Latine edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus pag. 254. seq. Paris. 1664. 4. una est ad Nicetam Metropolitam Smyrnæum, una ad Constantinum Romanum, aliæ inscriptæ τῷ Λαοδικείῳ nescio cui Episcopo Laodicensi.

Carmina pia duo politica Alphabeti literas initio præ se ferentia, unum altero quovis versiculo, alterum singulis versibus: & *duo jambica*, unum ad animam suam & alterum ad Stylianam Protosecretarium, Græce leguntur apud eundem Allatium p. 132. seq. Alia MSta habentur in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium Tom. 3. p. 149. T. V. p. 44.

Sermo in diem Sabbati Sancti, quem latine vulgavit Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tomo III.

Sermo εἰς τὸν Θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅτε περιεπλάκη τὸ τίμιον σῶμα ἔκυρξε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. in lamentationem S. Deiparæ pretiosum corpus Domini nostri Jesu Christi amplexantis, Græce & Latine apud Allatium p. 245. Incipit: τῆπο ἐκείνο, γλυκύνεπε Ἰησοῦ.

Alios duos Simeonis sermones vidisse se testatur Allatius pag. 130. unum περὶ τῆς ζωφόρου πλευντῆς καὶ μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. De salutifero obitu & transitu Deiparæ, Incipit: τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι. Alterum de vita B. Mariæ virginis & revelatione ejus vestis, qui incipit: ἐχρῆν αἰληθῶς τῷ παρθένῳ.

Idem pag. 131. memorat Simeonis Hymnos sive canones & troparia nec non preces quibus etiamnum Græcorum Ecclesia utitur, & pag. 132. γραμμικὰ κεφάλαια sententiosa capita CXXXI. Primum incipit: Ὁ γὰρ σύφωρ ἐν καιρῷ λόγῳ τῶ ἀπλωτῆρ βελτίῳ καὶ πολὺ. Alia ejusmodi capita CL, atque iterum LV. ex Macarii Egyptii sermonibus selecta & paraphrasi exposita. Incipiunt priora quidem: χάριτι καὶ καὶ δωρεῇ τῷ Πνεύματι θεῷ ἑκάστῳ ἡμῶν τῷ σωτηρίῳ προεζήτη. Posteriora autem: Πᾶσα ἡ ἐναρέσις θεῷ.

Ἡθικοὶ λόγοι *Sermones XXIV.* de moribus ex S. Basilii Magni operibus selecti, & Græce editi Paris. 1556. 8. à Gvil. Morello, & Latine ab Stanislao Illovio (non Florio uti apud Allatium legitur) redditī sæpius lucem viderunt inter Basilii M. opera. Exstant etiam cum Illovii versione excusī separatim, Francofurti 8. In Græcolatinis vero Basilii editionibus video junctam aliam versionem, compositam à Simone à Maillé, ArchiEpiscopo Turonensi. Combefisius Simeonem

nem hunc qvi Basilii ethicos sermones selegit, diversum facit à Simeone Metaphraste. Ac sane fuit etiã quidam Simeon Magister & Logotheta, longe junior, qvi post Alexium Aristinum sub Manuele Comneno circa A.C. 1166. clarum, *Epitomen Canonum* sive condidit * sive scholiis illustravit, Græce & Latine exstat in Bibliotheca Canonica Justelli & Voëlli T. 2. pag. 710-748. Paris. 1661. fol.

Symbolæ quædam Simeonis Metaphrastæ exstant in Catena Nicetæ in *Lucam*, ex quo tamen non licet colligere eum commentarios in Lucæ Evangelium scripsisse, non magis quam ex Theophanis Ceramei Homilia in quintum matutinum Evangelium, à quo laudatur Simeon ὁ τὰς μεταφράσεις ἐν μαίλα συντέμνων ἐν τῇ εἰς τὸν ἱερὸν Λευκῶν ὑπομνήματι, intelligitur enim Lucæ elogium, quod inter vitas sanctorum supra p. 540. seq. memoravi.

Dioptra in Catalogo MSS. apud Antonium Verderium Simeoni Metaphrastæ tributa, incertum est † aliene sit ab *Dioptra* sive amussi rei Christianæ quam PHILIPPUS solitarius vërsibus politicis ** A. C 1105. †† Alexii Comnenii 16. ad Callinicum Monachum scripsit, & *Jacobus Pontanus* ex Codice MS. Augustano profario sermone vertit & Latine edidit Ingolstadii 1604. 4. cum Nic. Cabasilæ libris sex de vita in Christo, Joannis Carpathiorum Episcopi Capitibus hortatoriis CXCI. Philothei Patriarchæ CPol. laudatione Basilii, Naz. & Chrysostomi quæ Græca etiã adjuncta habet, & Mich. Glycæ duabus disputationibus, additis etiã in calce Voluminis observationibus *Jac. Gretseri* ad obscura *Dioptræ* loca. Locum *Dioptræ* ex libro IV. qvi in versione desideratur, ex MS. Bibl. Regiæ Græce cum interpretatione sua exhibet Cotelerius ad lib. VIII. Constitutt. Apostol. c. 42. Exstat & Græce *Dioptra* sæpius in Bibl. Vindobonensi ut docet Lambecius lib. V. p. 34. sq. 42. sq. & Montfauconus p. 54. Palæographiæ Græcæ. Ac Lambecius quidem observat in Pontani editione librum primum integrũ omissum, excepto exordio, quod ad calcem libri quarti sub titulo flebilis lamentationis subnexuit, & secundum pro primo, tertium pro secundo &c. venditatum, ut adeo quatuor tantum libros

* Confer Beveregii prolegomena ad Synodicum magnum §. XXVI. seq.

† In Codice Vindobonensi *Dioptræ* Philippi, subjunguntur versus Simeonis Magistri & Logothetæ. Vide Lambecium III. pag. 44.

** Vide p. 4. & 196 seq. edit. Ingolstad.

†† Vide pag. 128. ejusdem editionis, quæ deinde in Bibl. Patrum Colon. Tom. 12. & Lugd. T. 21. recusa est.

libros Pontanus ediderit cum à Philippo scripti sint quinque. Notat etiam falli Gretserum, qui ex primis versibus Dioptra quos Crusius in Turco Græcia p. 198. adducit, putavit Crusium de alia dioptra loqui. Hanc porro recenseri & Græcam dictionem castigari à *Phialito* quodam iussit Dionysius Evzoitus, Metropolita Mytilenæus. *Michaëlis* vero *Pfelli* præfatio præmittitur etiam in laudata editione, cuius quoque notæ sive scholia hincinde adsparguntur. Quæ appendicis loco, in Codice Vindobonensi subjici notat Lambecius lib. V. p. 36. de fide & cærimoniis Armeniorum, Jacobitarum, Chatzitzariorum & Romanorum seu Francorum, hæc (excepta parte postrema de Romanis) Græce & Latine vulgavit Combesius Auctario novo T. 2. p. 262. & 271.

XIX. DUCAS, *Michaëlis Duce*, viri doctrina & Medicæ artis peritia clari & ex Imperatoria Ducarum a) familia oriundi nepos, & post captam à Turcis A. C. 1453. CPolin, profugus in Lesbum Insulam & Minister in aula Principis Christiani, Dominici Gateluzi ejusque fratris, Nicolai qui Turcis tributarius Lesbo imperabat, b) variis ad Turcos legationibus functus est usque ad Lesbum A. C. 1462. à Mahomete II. Turcarum Imp. captam, cui superstes Ducas ad *Historiam Byzantinam* scribendam animum appulit, & post temporum seriem ab Adamo ad Joannem Cantacutzenum, brevissime perstrictam, fusius exponit quæ ab Andronici Palæologi junioris obitu sive A. C. 1341. quo Cantacuzenus Johanni Palæologo Tutor à Patre datus est, usque ad Lesbum A. 1462. à Turcis expugnatam. Certe ulterius non progreditur Duce Historia in editione, quam in fine mutilam è MS. Regis Christianissimi *Ismaël Bullialdus* edidit, & latina versione argumentis capitum, & notis doctis illustravit, Parisi. 1649. fol. testatus scriptorem styli quidem elegantia haud ornatum & comtum esse, sed rerum momento & gravitate eximium, earumque narratione prudenti gratum. In rebus Hungaricis minus peritum se prodit Ducas capite XXXII. Vide Bullialdi notas pag. 259. seq.

Sub-

- a) Cangii famil. Byz. p. 160. sq. Hic p. 166. etiam memorat Georgium Ducam Armeni, qui in Galliam venit A. C. 1455. & à Carolo VII Rege cum aliis Græcis exulibus humaniter excerptus, & stipendiis ad vitam donatus est.
- b) Hanckius de Byz. Historiæ scriptoribus parte I. c. 39. ex Duce cap. 5. & 43. seq.

Subjunxit Bullialdus ex eadem Regia Bibliotheca ANONYMI χρονικὸν σύνταγμα, *Chronicon breve* ab A. C. 1089. ad 1523. Græce & Latine p. 196-205. Labbeus in protreptico ad Hist. Byzantinam scripsit *Anonymum* alium *Bibliotheca Regia de rebus gestis Græcorum adversus Turcas & de expugnatione CPolis* latine redditum ab Ism. Bullialdo, brevique vulgandum. Idem memorat *Anonymi Historiam de rebus Turcicis* vulgari Græca lingua scriptam in Bibl. Barberina custodiri. DE ANONYMO utroque continuatore Theophanis dixi pag. 349. 350. Quemadmodum de ANONYMI Collectaneis Antiquitatum CPolitanarum pag. 480.

Refertur etiam ab Hanckio inter Byzantinos ANONYMUS Vitæ Chrysostomi scriptor, Constantino Porphyrogenito junior, quæ Græce edita primum est ab Henrico Savilio T. VIII. Operum Chrysostomi, Etonæ 1613. fol.

ANONYMUS Photii Adversarius, cujus narratio de *flavropatis* sive signi crucis in subscriptionibus Episcoporum appingi solitæ & promissorum per illud datorum violatoribus, ab Anno Christi 858. quo Photius Ignatio detruso successor in Patriarchatu CPol. datus Ignatii restituti obitum Anno Christi 878. Prodiit Græce cum Matthæi Raderi S. I. versione ad calcem Actorum Concilii Octavi, Ingolst. 1604. 4. atque inde in editionibus Conciliorum. Addidit Raderus Græce & Latine alterius ANONYMI scriptum A. C. 892. Breviarium rerum in synodo VIII. gestarum, nec minus METROPHANIS Metropolitæ Smyrnæi Epistolam de rebus à Photio gestis ad Manuelem Patricium ac Logothetam Dromi, quam ex Frid. Metii versione Latine dederat Baronius ad A. C. 870. n. 45. seq. Tum Vitam Ignatii Patriarchæ scriptam à MICHAËLE Monacho, & STYLIANI MAPÆ Epistolam scriptam A. C. 886. ad Stephanum VI. Papam, ut eum Photianis partibus conciliaret. Et libellum pro Ignatii Patriarchæ causa missum ad Nicolaum Papam à THEOGNOSTO Monacho.

ANONYMI Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem sapientem frequenter allegatur à Cangio in diff. de hebdomo ad calcem notarum in Zonaram p. 132. 130. 151. 156 157. 158. 159. 169. De alio Anonymo Græco Chronici scriptore dixi supra pag. 158.

XX. ANSELMII BANDURII, Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini à Congregatione Melitensi, *Imperium Orientale*, sive *Antiquitates CPolitane* in quatuor partes distributæ & Cosmo III. Magno Etruriæ Duci dedicatæ fol. prodire Paris. 1711. duobus Voluminibus, quorum prius scripta Varia ab editore collecta & *Guilelmi de PIsle* Chartas duas Geographicas, Imperium Orientale per *themata* distinctum, & descriptionem ejus quæ Sæculo X fuit, cum ejus observationibus complectitur, posterius continet Bandurii in illa commentarios & varias tabulas veterum nummorum & monumentorum, rebus CPolitani melius intelligendis & Urbis ipsius CPoleos atque templi Sophiæ imagini distinctius animo subjiciendæ, ære nitide descriptas. Volumine itaque priorè post Bandurii seriem Chronologicam Imperatorum & Patriarcharum à Constantino Magno Imp. & Patriarcha Metrophane ad captam usque à Turcis CPolin, exstant:

1.) *Constantini Porphyrogeniti Imp. de Thematibus Orientis & Occidentis libri duo*, ad MS. Codicem Regis Galliæ bombycinum 2431. ante, quingentos annos circiter scriptum emendati, & Latina versione, accuratiorè & notis illustrati pag. 1.-30. De his dixi supra pag. 487. seq.

2.) *HIEROCLIS Grammatici Συμμετρίῃ* sive *Comes peregrinationis*, tradens recensitionem ἐπαρχιῶν sive Provinciarum LXIV. & civitatum 935. quæ Imperatori CPolitano paruerunt, pag. 31-52. Hierocles iste Constantino Porphyrogenito fuit antiquior, à quo allegatur Themate 1. Occidentis, falliturque Schellstratenus, qui dum Constantini verba pro Hierocleis accipit, ex illo Constantini loco probare vult Hieroclis scriptum genuinum & integrum non ad nos pervenisse. Hunc synecdemum, sed sine nomine auctoris, & quatuordecim postremis provinciis mutilum primus vulgaverat *Carolus à S. Paulo* pag. 20. seq. in notitiis antiquis Geographiæ suæ sacre subjectis, quæ Paris. 1641. fol. primum prodit, & recusa est Amstelod. 1703. fol. *Lucas vero Holstenius* hunc libellum ex MS. Vaticano descriptum & ex alio Altempsiano emendatum, & è duobus Farnesianis supplementum latine vertit, & cum Constantini Porphyrog. de thematibus & de administrando Imperio vulgare voluit in Corpore Hist. Byzantinæ, sed fato præventus non potuit. Cum itaque in Bibl. Barberinæ per aliquod tempus delituisse, in lucem editus Græce & Latine

Cccc

est

est ab *Emanuele Schellstrateno* in tomo secundo Antiquitatis Ecclesiæ illustratæ, in appendice ad opus Geographicum. Rom. 1697. fol.

3.) *Constantini Porphyrog. liber de Administrando Imperio*, p. 53-157. de quo dixi supra pag. 487. seq.

4.) AGAPETI * Diaconi S. magnæ Ecclesiæ CPol. *ἡ βασιλικὴ* ad Justinianum recens A. C. 527. creatum Imperatorem, sive *ἐκ δεσὶς κεφαλῶν ὡς ἀνωτικῶν*, LXXII. capita admonitionum quorum acrostichis sive literarum initialium juncta series reddit verba: τῷ θεοπατρὶ καὶ ὡσεὶ βασιλεὶ ἡμῶν Ἰουλιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος Διάκονος. p. 158-170. Possevinus in fine Apparatus, ubi Catalogos librorum MSS. Græcorum exhibet; testatur CPoli inter Codices Constantii Barini fuisse hunc librum, in cujus inscriptione Agapetus Justiniani antequam Imperium ille susciperet Magister fuisse traditur, ex quo Norisius diss. de Synodo V. cap. 2. etiam evincit Justinianum doctissimo Viro Magistro usum, tanquam *διαλφάβητον* falso traduci. Citatur hic Agapeti liber plus simplici vice in florilegio Stobæi.

*Agapeti editiones Græcæ, quæ Græcolatinam Bandurianam ex duobus MSS. Regiis ** recensitam præcessere.*

Basilæ A 1521. 8. apud Jo. Frobenium, cum Æsopi & aliorum fabulis, Hesiodo, Theognide & aliis Gnomologis.
In libello Gnomico, Joach. Camerarii p. 229, Lipsiæ 8.
Basil. 1553. forma minoræ.
Coloniæ 1604. 8.

Græco-

* Fuere plures hoc nomine, ut Agapetus Synadorum Episcopus, de quo Philostorgius & Evidas in *Ἀγαπητὸς* Eusebium falso laudans pro Philostorgio. Agapeti duo Archimandritæ Constantinopoli, quorum in Actis Concilii CPol. sub Mena mentio. Agapetus I. Papa Rom A. C. 535. & Agapetus II. ab A. 946-956. quorum Epistolæ exstant. Tum Agapetus Rhodi Insulæ Metropoli, cujus Epistola pro Concilio Chalcedonenſi ad Leonem Imp. scripta A. C. 457. occurrit in Actis Concilii Chalced. parte 3. c. 45.

** Exstat etiam Græce MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 152.

Græcolatinæ.

Venet. 1509. 8. Basil. 1518. 8.

Cum Æsopi & aliorum fabulis, Batrachomyomachia, Galeomyomachia, Musæo de amoribus Erus & Leandri & jurisjurando Hippocratis, Basil. 1545. 8. Paris. 1549. 12. Basil. 1574. 12.

Inter Veterum Theologorum Græcorum scripta, Conrado Gesnero curante junctim edita Tiguri, 1559. fol.

Ex Jo. Ranstii editione, Witteb. 1562. 8.

In posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. Tom. 1. pag. 180. fol.

In Compendio Moralium præceptionum Martini Hayneccii, Lipsiæ 1600. 8.

Herbornæ 1605. 8. cum versione *Matthiæ Martinii*, & Bremæ 1605. 12. & 1615. 8. quas duas editiones mihi non visas memorant Hendreichius in pandectis Brandenburgicis & Carolus Arndius in schediasmate Bibliothecæ Græcæ difficilioris, Rostoch. 1702. quod totum est de Phalaride, Agapeto & Basilio Macedone. Eidem Hendreichio memorantur, quoque *Andree Werneri*, (qui latine vertit, Magdeb. 8. uti etiam *Petrus Bizarrus*) *Conradi Rittershusii*, Lipsi. 1611. 12. *Jo. Bercovii*, & *Henrici Kirschii* editiones Lipsi. 1613. 4.

Cum notis *Stephani Schœningii*, Franeckeræ 1608. 8. cum S. Nili admonitionibus & libello de virtutibus qui Aristoteli tribuitur.

Cum versione duplici, dissertationibus, exemplis, quæstionibus per *Georgium Draudium*. Francof. 1615. 4. & 1659. 4.

In Auctario Bibliothecæ Patrum Ducæano Paris. 1624. fol. Tom. 2. pag. 362.

Agapeti scheda regia & Basilii Macedonis adhortationes ad Leonem filium, cum versione recensitâ à *Bernbardo Damke*, Hamburgensi, additis ejus notis. Basil. 1633. 8.

Agapeti scheda Regia repurgata mendis & explanata à *P. Guerin*, Paris. 1635. 8.

Cum notis *Jac. Brunonis* & filii *Jac. Pancratii Brunonis*, Lipsiæ & Norimb. 1669. 8.

Agapeti editiones Latina.

In Bibliotheca Patrum, Paris. 1575. atqve deinde in aliis editionibus Parisiensibus, Colonienſi & deniq; in Lugdunenſi Tomo IX.

Ex *Albani Torini* verſione Baſil. 1541. 8. ad calcem Onofandri, apud Robertum Winter.

Ex verſione & cum ſcholiis *Jacobi Huggelii*, Mulhuſii 1560. 8.

Ex verſione *Joach. Axonii* Graviani, Antvverp. 1561. 8.

Halæ Sax. 1593. 8. ad Jo. Sigismundum, Marchionem Brandenburgicum ſtudio *Jo. Olarii*, adjunctis capitibus Auguſtanæ Confeſſ. & libri Concordiæ.

Latinis verſibus reddidit *Edo Neubuſius* 1603. Francof. 8.

Gallica, Hispanica, Germanica.

Gallicè à Joanne Picot, Paris. 1563. 8. Hinc ab Hieronymo Beneventano. ibid. 8. Tum Pardulpho Pratejo interprete, Lugd. 1570. 8. Atqve ex verſione Ludovici XIII. Gallix Regis. Les Preceptes d'Agapetus à Juſtinien, ſur une verſion latine, par le Roy Louis XIII, en ſes leçons ordinaires. Paris. 1612. 8.

Hiſpanice, per Chriſtophorum Moſquera de Figveroa. Madrit. 1596. 4. Reglas para los qve gobiernan.

Germanice Martino Mollero interprete, Gorlitii, 8. Et ex verſione Nicolai Glaſeri, Brem. 1619. 4. cum laude philomelæ & Luciano de calumnia ac Tabula Cebetis.

5. BASILII *Macedonis*, Imp. CPOI. κεφάλαια παραινετικά ad Leonem Sapientem, filium qvem Pater 6. Januar. A. C. 879. Auguſtum pronuncivit, *capita exhortationum LXVI.* qvorum acroſtichis ſive primæ literæ junctæ reddunt hæc verba: βασιλεῦς ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ ἡμῶν καὶ συμβασιλεῖ. *Baſilius in Chriſto Imperator Romanorum, Leoni caro filio & Imperii Collegæ.* p. 171-192. Hunc librum Bandurius emendavit ex duobus Codicibus Bibl. Regis Chriſtianiffimi, n. 3059. & 3363. Exſtat etiam MS. in Bibl. Vindobonenſi ut annotat Lambecius III. p. 38. dignum qvi cum editis conferatur teſtatus. Codices Venetum, Vaticanum & Bibl. Strozianæ pridem laudavit Geſnerus.

Editiones Capitum Basili Græcolatina, quæ Bandurianam præcefferunt.

Primus Græce edidit *Federicus Morellus* cum versione quam ipse composuit, Paris 1584. 4. typis Reg.

Cum Agapeto, & notis *Bernardi Damke*, Hamburgensis, prodiit Basil. 1633. 8.

Cum versione *Joannis Paradis*, Paris. 1637. 12.

Cum versione eleganti *Justi Dransfeld*, Gotting. 1671. 8.

Latine.

In Bibliothecis Patrum Paris. 1589. T. V. Colon. T. IX. parte 2. & Lugd. T. XVI.

Ad calcem Onofandri, una cum Ferrandi Diaconi Carthag. parænetico, cura Johannis à Fuchte, Helmst. 1616. 4.

Gallicæ, Italicæ, Germanicæ.

Gallicæ ex Hieron. Beneventani versione, Paris. 1612. forma minore.

Versio recentior hoc titulo : *Maximes pour l' education d' un jeune Seigneur avec les instructions de l' Empereur Basile pour Leon son fils, traduits du Grec, & l' abrégé de leur vie.* Paris. 1690. 12.

Italicæ ad calcem militis Christiani, ab Antonio Possevino editi, & cum auctario recusi Venetiis 1604.

Latine & Germanicæ, Baruthi 1669. 12.

6. *Theophylacti Institutio Regia*, ad Constantinum Mich. Ducæ F. de qua dixi supra p. 285.

7. *Libri octo Antiquitatum CPolitanarum* ex monumentis maximam partem antea ineditis selecti, & Græce descripti ac versione latina copiosisqve atqve eruditis commentariis illustrati. Libris quatuor primoribus continentur *Anonymi*, qui Alexio Comneno opus suum inscripsit, adeoque * Codino trecentis & quinquaginta annis est antiquior, *Origines & Antiquitates CPolitana*, quibus descriptio

Cccc 3

tem-

* De Codini Antiquitatibus CPol. supra p. 480.

templorum, aliorumque ædificiorum & monumentorum p. 1-64. & libro quarto p. 65-80. Templi S. Sophiae continetur, ex Codice Regis Galliae 3058. 3. & 4. Stylus hujus Anonymi, inquit Bandurius, est varius & inequalis, utpote qui opus suum ut arbitror ex diversis scriptoribus Originum seu Antiquitatum CPolitanarum & aliis Chronicorum scriptoribus qui ante ipsum floruerunt, confarcinavit pro more auctorum illius ævi. Haulserit igitur ex opusculo Hesychii Milesii ** quod inscribitur *τῶν παλαιῶν* sive de Originibus CPol. & ex altero ejusdem tituli & argumenti opusculo, auctore Christodoro Panisci F. Coptensi, quem laudant Suidas & Eudocia Augusta in Joniis, opere MS. à nobis in Commentariis saepe citato. Fortassis & ex aliis ejusdem argumenti scriptoribus, qui citantur *** à Porphyrogenito lib. 2. de Thematibus cap. 12. Præterea ex auctore Chronici Alexandrini, Theophane, Cedreno ac reliquis Historiæ Byz. scriptoribus.

Libro quinto exhibentur cum nova Bandurii versione pag. 81. ad 106. Anonymi *παρρησιᾶς σύντομοι* *ῥῆσιν καὶ*, quas à Lambecio primum, Græce, & à Combesio Græce ac Latine editas dixi supra pag. 480. seq.

Libro sexto continentur 1.) *Niceta Choniata narratio de statu CPolitanis* pag. 107.-114. quam dedi supra pag. 405. cum mea versione ignarus tunc vulgatam jam fuisse à Clariss. Bandurio. Poterit autem ut spero, utriusque interpretatio collata inter se mutuo juvare. Initio statim *τὸ ἐθνικὸν παραδεικνύντες φιλόχρυσον* puto me rectius vertisse *instam genti avaritiam ut demonstrarent*, quam virum doctissimum qui reddit: *auri amore gentilium ritu flagrantes*. Sed mox idem *τὰς τῶν βασιλέων θήκας* rectius interpretatus est *Imperatorum sepulchra*. Bandurius hanc narrationem accepit à Clariss. Boivinio, qui illam à Grabio ad se transmissam edere voluit in Tomo quarto Nicephori Gregoræ, ut dixi supra pag. 321.

2.) *Georgii Pachymera descriptio Augusteonis*, quam laudatus Boivinius Græce vulgaverat in notis ad Gregoram pag. 764. seq. sed Bandu-

** De hoc supra p. 241. De Christodoro autem Ægyptio constat ex Suida quod vixit tempore Anastasii Imp. & quod præter alia multa scripsit *Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικώς* sive versibus Heroicis, libris XII. De ejusdem Christodori *ἐκφράσει τῶν ἐν ζευξίππῳ ἀγαλμάτων* *descriptione statuarum in Gymnasio Zeuxippi* CPolitano, mox dicitur pagina sequente.

*** Nullos quidem Constantinus nominat, sed tantum laudat *τὰς τὰ πάτρια συγγραφάς* *τὸ Βυζαντίς*.

Bandurius cum versione sua recudi curavit pag. 114-117. De Augusteone sive Augustæo atrio templi S. Sophiæ Codinus in Originibus CPol. n. 32. Goarus ad Codinum de officiis pag. 130. & Bandurius ad Antiqv. CPol. pag. 468. seq. & 804.

3.) *Photii Patriarchæ CPol. descriptio Ecclesiæ Dei Genitricis in Palatio exstructa à Basilio Macedone Imp.* pag. 117-121. cum nova Bandurii interpretatione. Ediderat eam pridem Lambecius Græce, & utraqve lingua Combefisius, ut suprapag. 485. dicere me memini. Habita est in Encæniis Anno Christi 880. Basili Imp. 14.

4.) *Περὶ τῶν τάφων τῶν Βασιλέων de sepulchris Imperatorum in Templo CPolitano SS. Apostolorum* pag. 121-124. Adjuncta est descriptio Heroi Justiniani, & tumulorum Imperatoriorum in variis Monasteriis. E Codice Regio. Confer quæ è Codice Colbertino Græce exhibet Cangius lib. IV. CPoleos Christianæ pag. 109. 110. τὰ ἐν τῷ ἡρώῳ ἔμεγάλα κῶνσταντίνῃ μνήματα. Τὰ ἐν τῷ ἡρώῳ ἔμεγάλα Ἰστυριανῶν.

5.) Excerpta de Antiquitatibus CPolitanis ex Codice Regio & Codino de ædificiis CPol. cum Lambecii & Bandurii notis p. 124-134.

Libro septimo continentur *Epigrammata & poemata* variorum Poetarum de rebus CPolitanis è libro tertio & quarto Anthologiæ, & ex libro quinto *Ecpbrasis Christodori Thebani statuarum in Gymnasio Zeuxippi*, & Epigrammata in aurigas in Hippodromo CPol. pag. 135-175. Metaphrases latine additæ sunt ad unum tantum A. B. sive Anselmi Bandurii, ad cætera Andreæ Alciati, Casparis Ursini Velii, Federici Morelli, Francisci Franchini, Hugonis Grotii, Jani Cornarii, Joannis Sleidani, Pauli Stephani, Petri Menardi, Septimii Florentis Christiani, & Theobaldi, quorum nomina primoribus literis innuuntur. Præterea *Maximi Planudæ* * Heroelegi & Jambis in Templum S. Andreæ à Protovestiaria conditum: pag. 175. seq. *Georgii Pisidæ* sive *Pisidis* Jambis in templum Blachernarum. pag. 177. seq. *Mich. Pselli* Jambis in æreum eqvum in Hippodromo qui pedem attollebat. pag. 178. Hinc *inscriptiones variae* quæ CPoli vel olim extiterunt, vel etiamnum exstant pag. 179-184. Denique pag. 184. sq. *Matthæi Cigala* Cyprii qui A. C. 1636. scripsit, de sepulchro Constantini Magni narratio, & *Gennadii Scholarii Patriarchæ* CPol. expositio literarum ænigmatica-

rum

* Græce ediderat Cangius ad Zonaram p. 35. emendatius Boivinus ad Gregoram p. 754.

rum quæ in eodem sepulchro inscriptæ fuisse traduntur & divinationem de Palæologorum imperio à Turcis evertendo continent. Vide quæ dixi supra pag. 365. 366. & confer Dorothei Monembasiensis Chronicon pag. φμδ. editionis quam possideo Venetæ A. 1684. 4. ubi idem vaticinium cum expositione legitur.

Libro *οβλνυ* occurrit 1.) Catalogus Episcoporum ac Patriarcharum CPol. decerptus ex Chronographia Compendiaria S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ habetur in Codice Regio, diversa ab editis pag. 187-190. Desinit in Ignatio Evnucho.

2.) Nicephori Callisti Xanthopuli nova-enarratio de Episcopis Byzantii & Patriarchis CPolitanis, è Codice quem Regi Christianissimo pridem donavit Antonius Eparchus pag. 191-200. Desinit in Athanasio qui Johanni Sozopolitano successit.

3.) Catalogus Patriarcharum CPolitanorum ex jure Græco Romano Jo. Leunclavii Francof. 1596. fol. pag. 296. seq. diversus ab aliis pag. 201-208. Desinit in Josepho Abbate Galesii.

4.) Catalogus Patriarcharum CPol. ex nova Variarum Historiarum synopsi Matthæi Cigala, diversus ab aliis pag. 209-218. Desinit in Neophyto Heracleensi. Matthæi Cigala synopsis Historiarum prodiit Græce Venet. 1637. 4.

5.) *Philippi Cyprii*, magnæ Ecclesiæ Protonotarii libellus continens catalogum Patriarcharum CPolis pag. 218-229. Desinit in Parthenio. Hunc primus Græce & Latine edidit Nic. Blancardus Franeqv. 1679. 4. una cum Christophoro Angelo de statu & ritibus Ecclesiæ Græcæ. Deinde latine cum notis postumis * Henrici Hilarii, Rectoris Scholæ Cellerfeldensis, prodiit Lipsi. 1687. 8.

6) *Ἐκθεσις νέᾳ Ἀνδρονίκῳ βασιλέως* *Expositio nova Andronici Palæologi Imp. qui Metropoles CPoleos alias è minoribus ad majores extulit, alias è diverso ad minores thronos deduxit.* pag. 230-235. Diversa hæc est ab *ἐκτίσει* Andronici senioris, quam cum Codino sæpius editam dixi supra pag. 479.

7.) *Κατάλογος Ἐπισκόπων ἢ τινι* ** *ἕκαστος τῶν μητροπόλεων ὑποκείμενῳ, ὅσῳ σώζοντι νῦν ἐκ μέρης, ἐκ τῶν αἰωνίων αἰφά-*

* Confer Acta Eruditorum T. 1. supplementi pag. 391. seq.

** italeg. pro αἰ τινῶν.

αὐτῶν. *Catalogus Episcopatum cuius singuli Metropoli subijciuntur, quæ nunc ex parte supersunt, pleraque vero earum exolverunt.* p. 236-240.

8. Catalogi duo Imperatorum, unus à Constantino M. ad Alexium Ducam Murzulum pag. 241-243. ex Jure Græco Romano Leunclavii p. 181. & alter ab eodem Constantino usque ad captam CPolin, subjecta successione Sultanorum usque ad A. C. 1636. p. 244-247. ex Matthæi Cigala Synopsi Variarum Historiarum.

Sequuntur PETRI GYLLII, Altientis Galli, eximii scriptoris & longarum per annos quadraginta amplius susceptarum peregrinantium usu, doctrina, ingenioque clarissimi qui A. C. 1555. ætatis 65, Romæ diem obiit, de Bosphoro Thracio libri III. & de Topographia CPoleos & de illius Antiquitatibus libri IV. utrumque opus latine ab Auctore scriptum & post editionem minus correctæ Lugd. 1561. 4. excusum emendatius minori forma inter Resp. Elzevirianas, Anno 1632. lectuque dignum. Thoma Smitho quidem iudice in notitia CPoleos, edita Lond. 1692. 8. p. 66. Gyllius in illius urbis descriptione accuratissimus, pæne nimia diligentia usus narrationem paullo obscuriorem & minus gratam reddit.

Quam Elzevirius Gyllio subjunxit Veteris Auctoris Anonymi Latini, circa Theodosii junioris tempora compositam *descriptionem*, CPoleos per XIV. Regiones, cum notis Gvidonis Pancirolli Bandurius quoque exhibet, poterat vero præmittere etiam præfationem, quam è MS. Vindobonensi vulgavit Lambecius lib. 2. p. 950. atque in sua ejusdem descriptionis editione non omisit Cangius in CPoli Christiana lib. 1. p. 63. seq. Ediderat eandem descriptionem CPoleos, sed sine jam dicta præfatione illustraveratq; Pancirollus ad calcem Notitiæ utriusque Imperii. † Subjunxerat etiam, sed sine notis Pancirolli, Phil. Labbeus in protreptico ad scriptores Historiæ Byz. pag. 54. & ad calcem Notitiæ utriusque Imperii Paris. 1651. 12.

Præter Indices rerum, utilissimo instituto subjectus etiam operi à Bandurio est Index Geographicus regionum, populorum & civitatum quæ in monumentis hisce memorantur, nec non brevis index scriptorum allegatorum in libris Constantini Porphyrogeniti, quem hoc loco paulo integriorem subjungam.

D d d

INDEX

Libri 2^{ti} Pars Altera.

† De illo opere quod in Tomo septimo Thesauri Antiquitatum Rom. Græviani recensum est, dixi in Bibliotheca Latina lib. IV. cap. 5. §. 6.

INDEX Scriptorum qui in libris Constantini Porphyrogeniti de Thematibus & de Administrando Imperio citantur, ad paginas editionis Bandurianæ.

A Bro ἐν παλαιόμοις 77.

Æschylus in Prometheus 30.

Agapius Monachus 126. seq.

Agathias qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5.

Alexander ὁ συγγραφεύς 23. Polyhistor. 24.

Alexis Comicus 28.

S. Anastasia Eustathii F. 93.

Anaxarchus Philosophus 17.

S. Andrea Apostoli intercessio 131. seq.
ejus templum in Patrarum metropoli 132.

Apollodorus ἐν τῇ β' περὶ γῆς 76.

Apollonius Grammaticus 77.

Archimedeſ Geometram luxit Marcellus 28.

Arianus Monachus Mahomedis suffragator 68.

Aristophanes Τριφάλεια 77.

Artemidorus 18. ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφικῶν 76. 77.

Athenæus Δειπνοσοφιστῶν β'. 77.

Basileus Cappadox, Martyris nomen sub Licinio 7. (pus 7.

Basilus Magnus, Cesarensis Episcopus

Basiliscus Cappadox Comanensium Archiepiscopus 7.

Οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίς 30.

Casarius Nazianzeni frater 7.

Charax ἐν ἡγεμονικῶν 78. ἐν Ἑλληνικῶν γ'. ibid.

S. Chrysogonus Monachus & Martyr 93.

Clidemus ἐν πρώτοις Ἀτθίδος 22.

Constantini Imp. diræ in eos qui sacras vestes profanaverit vel Græcum ignem prodiderit 63.

seq. & de affinitate cum infidelibus non contrahenda 65.

Cratinus ἐν μελῶσι 77.

Dexippus ἐν ἡγεμονικῶν δεκάτῳ, (ita leg.) 26.

Dionysius Periegetes 17. 18. seq. 24. 77.

Doriensium lingua utuntur Byzantii 21.

Epicurus Samius, Neoclis F. 17.

Epigrammata vetera 7. 10. 29. 30. 72.

Euphemius Grammaticus 25.

Eustratius Arabracenus, Martyr 12.

Favorinus 30.

Gregorius (Nyssenus) Basilii M. frater 7.

Gregorius Theologus Episcopus Naz. sepultus CPoli in æde Apostolorum 7. ejus jambi 26.

Gregorius Thaumaturgus Neocæsarensis Episcopus 7. 12.

Hellanicus ἱερῶν πρώτῃ τῶν ἐν Ἀργεῖ 22.

Hero-

Herodorus ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡρακλέα ἱστορίᾳ 76.

Herodotus Halicarnasseus 6. 15. 17.

Heliodus 22.

Hefychius Illustrius qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5. ejus locus 26.

Hierocles 24. Grammaticus 23. ὁ γράψας τὸν συνένδεμον 21. 22.

Ὅτι οὐκ ἔστι νῦν χρεια τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψεύδους μεμεσσημένην 18. ὡς Ἑλλήνες ψευδολογοῦσι τοῖς γραμμασι 22.

Homerus, 8. 25. 26.

ἐν τῷ νεῶν καταλόγῳ 11. 16. Poëta 24.

Οἱ τὸν Ὅμηρον σχολιογραφήσαντες 18. Ἰαμβεῖον, Γαραρσοειδὲς ὅψις ἐσθλαβωμένη 25.

Inscriptiones veteres 3. 4. 10. 14.

Jobi Historia 14.

Johannes Philadelphienſis Lydus 5.

Irenes Augustæ Epistola ad Narsetem 83.

Isocratis Orationes ad Demonium 17.

Ister ἐν ἀποικίαις Ἀιγυπτίων 17.

Laches Lindius qui colossum Rhodium fecit 72.

Laurentius, Archidiaconus Martyr Terangurius 92.

S. Lucas 8. 105.

Mahomedes 68. ejus successor Abubachar 69. 70.

Marcianus ἐν περίπλῳ Ἰβηρίας 77.

Marſyas ἐν πρώτῳ Μακεδονικῶν 22.

Melissus Samius, Philosophus 17.

Menander Comicus ἀσπίδι 77.

Menander qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5.

Menippus 27. seq. ὁ τὰς σαδιασμὰς τῆς ὅλης οἰκουμένης διαγραφάμενος 5.

Naucratius Basilii Magni frater, 7.

Nicolaus Damascenus ἐν τετάκτῃ ἱστορίᾳ 24.

Nicolaus μυρόβλυτος 17.

Parthenius ἐν Λευκαδίᾳ 77.

S. Paulus Apostolus 23.

Pausanius Damascenus 5.

Petrus Basilii Magni frater 7.

Philarchus ἐν τῇ ζ' 77.

Philostephanus ἐν τῷ περὶ νήσων 17.

Phlegon ἐν Ὀλυμπιάδι πεντεκαδεκάτῃ 30.

Polybius ὁ τὴν Γραικικὴν ἱστορίαν γεγραφώς 5.

Praxitelis sculptoris Venus 15.

Procopius qui Justiniani tempore Historiam scripsit 5. 6.

Protogenis pictoris patria Xanthus 16.

Pythagoras Samius, Mnesarchi F. 17.

Quadratus Γραικικῆς χιλιάδος Ε' 76.

Regum libri 12.

Scylax ὁ Καρυανδηνός 5.

Stephanus Grammaticus 27.

Stephani Mathematici sive Astrologi divinatio de Saracenorum expeditione 69.

Strabo Geographus Cappadox ex Ama-

Amasea urbe 5. 18. ἐν δεινότητι
 Γεωγραφικῶν 30.
 Synodi sextæ in Trullo caput
 XXXIX. p. 130.
 Theophanis Chronicon 69. 71.
 74. 76. 78. Monasterium ma-
 gni Agri instituit, avunculus

* Constantini Porphyrogeni-
 ti 76.
 Thucydides ὁ περιώνυμος 25.
 S. Tryphon sanans impuris à spiritibus
 vexatos 92.
 Xenophon ἐν τῇ ἀναβάσει Κύρου.
 12.

In Volumine secundo Bandurius Historiæ Byzantinæ lucem insignem affundit partim tabulis æneis nitide in æs incisus, partim eruditis notis & commentariis in scripta priore tomo comprehensa.

Tabulæ æneæ quatuor præmissæ urbem CPolin repræsentant pro vario urbis statu per varia tempora, 1) qualis ab Anonymo Latino describitur divisa in XIV. Regiones tempore Theodosii junioris: 2) qualis describitur ab Anonymo Græco qui Alexii Comneni tempore vixit, divisa in partes tres. 3) qualis fuit sub Joanne Palæologo, penultimo CPol. Imperatore, ex Christophori de Bondeumontibus Florentini libro de Insulis Archipelagi, MS. in Bibl. Regia Paris. quem ad Cardinalem Jordanum de Civitate Rhodi misit A.C. 1422. 4) qualis hodie cernitur, atq; à Grelotio delineata est. Similiter *Anaplis Bosphori Thracii* duabus Tabulis repræsentatur, 1) uti ex Dionysio Byzantio, sive qui hunc secutus est Petro Gyllio pridem à Gvil. Sanfonio descriptus fuit. 2) ex delineatione Domini de Combes. Denique exhibetur singulari tabella *prospectus Propontidis atque Hellepontis*.

Numismatum Byzantinorum tabulas septem post p. 456. sive quæ Byzantina veteri Rep. adhuc florente, sive quæ sub Imperatoribus cusa sunt, magnam partem è Gazophylacio Regis Christianissimi, reliqua è Fucaltiano Bandurius depromsit.

Specimen diptychi eburnei Consularis p. 492. quale dederat Sirmundus notis posterioribus ad Sidonium lib. VIII. Epist. 6. Tom. I. Operum pag. 1060.

Columna Historiata quam CPoli Arcadius Imp. pridem è marmore erigi curavit, & in qua Theodosii Patris gesta, nec non ædificia ab utro-

• Videtur ille locus de Theophanis profapia & de Constantino Porphyrogenito additus ab alio, non ab ipso Constantino.

utroque Augusto exstructa repræsentantur , Tabulis XIX. per partes pulchre descriptam exhibet post p. 508. Confer quæ de eadem Cangius in CPoli Christiana lib. 1. pag. 78. & Claudius Franciscus Menetrerius S. I. qui eandem columnam ære depingi curavit & copiose descripsit Paris. A. 1703.

Pag. 632. è Codice Regio caractere unciali noni sæculi scripto , (in quo Opera Nazianzeni exstant) in una tabella exhibentur *Ordinatio S. Nazianzeni , Victoria Constantini M. contra Maxentium & inventio S. Crucis* per Helenam Constantini M. Matrem.

Post pag. 664. *Circi* sive *Hippodromi CPolitani* à Constantino M. exædificati reliquæ , quales adhuc superfuere centum ante captam CPolinannis , ex Onufrii lib. 1. de ludis Circensibus.

Pag. 667. *Anaglypha* in latere septentrionali stylobatæ *Obelisci*, qui ex lapide Thebaico in medio Hippodromo CPol. erectus erat, descripta ex Jac. Sponii & Georgii Wheleri Itinerariis. Præterea *Trius arcus Apollinis*, qui in eodem Hippodromo fuit, & *Columna marmorea Marciano Imp. à Tatiano quodam posita*, alteraque *Porphyrætica*, quæ etiamnum CPoli visitur.

Pag. 745. *Ichnographia Templi Sophiæ* CPol. Ejusdem prospectus exterior septentrionalis & occiduus qualis hodie cernitur p. 752. atque meridionalis pag. 756. Prospectus interior versus altare pag. 758. & prospectus altari adversus, versus ostia pag. 762. omnia ex *Josephi Grelotii* accurata descriptione ex ejus Itinerario CPolitano quod Gallice prodiit Paris. 1680. 4. atque inscribitur : *Relation nouvelle d'un voyage de Constantinople , * enrichie de plans levés sur les lieux, & de tout ce qu'il y a de plus remarquable de cette ville.*

Pag. 790. *Natura multimamma imago* ex pyla marmorea antiqva Romæ obvia quam repræsentavit Lambecius lib. 2. p. 738.

Pag. 937. *Imago Synodi CPolitane* universalis adversus Macedonium & Apollinarem habitæ , imperante Theodosio Magno , deprompta ex Codice MS. noni sæculi operum Nazianzeni , ex quo Bandurius pag. 632. alias icones exhibuerat , & de quo consulendus

Dddd 3

Mont-

* Hujus libri lectione vehemens sæpe desiderium CPolis adeundæ sibi injectum testatur V. C. Hadrianus Relandus , lib. de religione Muhamedica p. 151.

Montfauconus in Palæographia Græca pag. 250. seq. & Franciscus Louvard in Conspectu Operum Nazianzeni. Observare licet in hac imagine Synodi, in medio summo loco positum thronum, cui non insidet sed proximus ante Episcopos assidet Imperator: in throno positum est magnum volumen explicatum, Sacra Scripturæ videlicet, ad cujus oracula exigi omnia oportet,

Pag. 991. Imagines Joannis Baptistæ, Constantini M. Matrisque Helenæ, Manuelis & Joannis Palæologorum, & Josephi Patriarchæ CPol. qui Florentiæ obiit, è Codice Regio 3058. completo Antiqvitates CPolitanas, quas primis quatuor libros Bandurius edidit,

Post pag. 1007. Tabulæ sex celebriorum ædificiorum CPoli ab Imperatoribus Mahumetanis conditorum quæ hodie ibi supersunt, 1) Ichnographia & prospectus templi Sultani Achmed, 2) Prospectus Solimaniæ sive superbi Templi à Solimanno exstructi, 3) Ejusdem Ichnographia, 4) Prospectus Templi cui nomen Validea, 5) Claustrum pro Gynæceo Imperatorio (Grand Serrail) & Palatii prospectus, & 6) Claustrum porta sive introitus. E Grelotio supra laudato, una cum ejus descriptione, lingua Gallica,

Denique in notis ad Constantinum Porphyrog. pag. 118. & 119. extant varia Alphabeta Slavonica,

De Scriptoribus ineditis, quorum fragmenta insignia, vel opuscula integra Bandurius Commentariis suis in Antiqvitates CPol. inseruit.

ATHANASII Macedonis, qui ab XIV. Octobr. A. C. 1289. ad XVI. Octobr. 1293. atque iterum ab 3. August. A. 1304. ad 1310. Patriarcha CPol. fuit, (de quo plura Pachymeres ipsi infestus, & non minus amicus illi Gregoras) scripta pleraque sive memorat sive ipsa exhibet Bandurius, è quo & Clariss. Boivinii notis ad Nicephorum Gregoram pag. 755. seq. licebit notitiam illorum hoc loco tradere.

In Codice Chartaceo quem Regiæ Bibl. Paris. donavit ArchiEpiscopus Dux Rhemensis, Carolus Mauritius Tellerius habentur

tur hæ Athanasii illius Epistolæ & Opuscula, quæ descripsisse se & in latinum sermonem vertisse testatur Bandurius p. 962.

πρὸς τὸν Ἀντοκεράτορα, *Ad Imperatorem* (Andronicum Palæologum juniorem) γράμματα sive Epistolæ 1. ἐπὶ τῶν δεξιερῶν τῶν εὐερχομένων ᾧδε, *de Episcopis CPoli degentibus, cum deberent ad Ecclesias suas redire.* Confer infra; 10. & 52.

2. *De incurfisbus circa urbis muros & portas, neque permittendum esse quempiam cum armis urbem introire.*

3. *De expellendis qui nefaria agunt, nec differenda illorum pœna, præcipue in circuitu S. Sophie.*

4. ἐπὶ τῶν δόγματι, *de recta fidei doctrina.*

6. *De legitimo connubio.*

8. *De eleemosyna, & rogatio consilii circa captivos.*

9. *De non committendis per nuncios certis negotiis, sed coram significandis.*

10 13. 15. 16. 17. 31. 44. 45. *de residentia Episcoporum, & quod non debeant plus sex mensibus à suis Ecclesiis abesse, uti legibus & canonibus statutum est, & ne habitent in Regia urbe.* adde 1. 52. 63. 75. Ex his Epistolis tres latine vertit ediditque Franciscus Turrianus ad calcem libri de residentia Pastorum. Florent. 1551. Addidit etiam Latine alias quinque hujus Athanasii Epistolas ejusdem Argumenti ad Episcopos, quæ in Codice Regis Galliæ non exstant.

12. *Propter Chrysobulla, ubi de rebus temporalibus monasteriorum administrandis.*

14. & 22. *Ut justitia, temperantia, veritas & misericordia immutabiles servantur.*

20. *Ut instituat liberos & subditos omnes secundum DEI bene placita.* Græce occurrit apud Bandurium pag. 614.

21. *De conversione ad DEum, & ut cognoscat unusquisque privata & publica, & de strepitu facto.*

23. *Ne bona facere Imperator differat.*

24. ἐπὶ τῶν δεομένων Ἰσδαίων *de Deicidis Judæis, ut ex urbe discedant.* Græce apud Bandurium p. 614.

25. 26. *Quantam subditorum curam Imperatores gerere debeant.* In principio sanctor. Jejuniorum Indict. IV. & V.

27. *De*

27. De festo Nativitatis Christi, rogans venerandum emitti decretum, ne quis à vespere Sabbati & Regiæ Festivitatibus in balneum aut tabernam ad bibendum intromittatur.

28. 39. Adhortatio in festo Dormitionis S. Deipara.

29. Exhortatio ad misericordiam.

30. Quod ii qui cum Imperatore in Catechumeneis conveniunt, non ad preces sed ad voluptates respiciant.

32. Ne per dilationem illa parva delicta quæ referuntur, sine remedio maneant, neve litteræ solum in forulos immittantur.

33. De domibus privatis quæ templis conjuncta sunt, & hoc grave esse delictum. Adde infra, 49.

34. Ut commiseretur iis qui Paxen (Πάξην) à carcere eduxerunt. Idem forte quem Κερζιμπαξιν Pachymeres appellat.

37. 38. 55. Adhortatio ad sepulturam Salvatoris concelebrandam.

40. De asserenda in libertatem Ecclesia Christi.

41. Quod non ex humano affectu, sed tantum charitatis causa hac referat. adde 64.

42. De iis qui sitiunt populum DEI devorare sicut escam panis, & quod ipse condoleat plus quam amici & cognati de arumnis quæ accidunt.

43. Ne omitat pro dono sibi collato conferenti DEO dignos referre fructus.

46. Ut Oenote beneficium impertiat.

47. Quæ merces ei danda, qui in S. DEI Ecclesia Synodicum retulerat.

48. Contra turpis lucri cupidos, & de privilegiis Ecclesiæ. Græce & Latine apud Bandurium p. 983.

49. De honorandis & exornandis Divinis Templis, quod neminem deceat in Catechumeneis habitare, neque domos quorundam Divina Tempia continere par sit.

50. Ut ne cuius loquenti aurem præbeat Imperator, nec colonos ab agris colendis coërceat.

51. De impudentibus, sanguinariis, & in malitia locupletibus.

52. Quod ii quibus gladius à DEO traditus est, non ad tradentis placitum illi obtineant, & ut Tyrius & Alexandrinus Episcopus ex Urbe discedant.

53. Relatio Patriarchæ Athanasii & congregata apud eum Synodi ad Andronicum Palæologum Imp. de quibusdam juris capitibus, per modum verborum sive
No.

Novellæ quam Imperator approbavit. Locum ex ea profert Boivinius ad Gregoram p. 757.

56. 57. 58. De fame quas populus laboravit, ac ne infcio Patriarcha frumentum vaneat, vel pretium augere liceat.

60. Quod ii qui amore ducuntur DEi, placita suggerant & magna vi perficere nitantur, id sibi lucro esse rati.

61. Quod Orthodoxis recte statutum sit ut Divina Tempia excitent, iis qui in diversis locis ad hoc deputati sunt, concedenda, ut divini Canones enunciant.

62. Ut curet combustibilia ligna suppeditari, quo possit Patriarcha pulmentum pauperibus coquere.

63. Ut quisque Episcopus in sua Ecclesia resideat, Et de Clericis qui officiorum & roga causa (ὁφφικίων καὶ ρογὰς ἐνεκεν) contumaces sunt.

64. Quod ea quæ ad Imp. refert, non amicorum, cognatorum, munerum aut gloriæ causæ referat. adde 41.

66. Adhortatio ut Ecclesiam componat, & subditos ad vitam secundum Leges deducat.

67. De Despota Joanne Paleologo, Imperatoris filio.

69. Quod Augusta graviter succenseat filio suo felicissimo Despota, (πανευτυχιστὴς Δεσπότης.) Hortatur ut Imperator permittat Filio Matrem adire ad huius dolorem leniendum.

70. De Despota & filio Imperatoris Joanne, ut pro sumptibus & pro dignitate necessaria ipsi subministrantur.

71. De publicorum negotiorum administratore qui quendam induxit ut securi imaginem Salvatoris percuteret ac dejiceret, ac de eo qui frumentum abripere ausus est. Accusat impietatis quendam Operum publicorum redemptorem, qui imaginem Salvatoris, Templi fastigio impositam dejecerat.

72. De iis qui volebant festum Divorum Apostolorum celebrari: & quod ipse Imperator non passus sit ut id prætermitteretur, & sacra liturgie in donum miserit pretiosam ac pulchram tunicam calarem.

73. De Domino Niphone, Cyziceno Episcopo, & de accusationibus ipsi objectis. Græce apud Bandurium p. 984.

74. Gratiarum actio, quod cum in tanta Mundi cura constitutus sit Imperator, non alteri primas detulerit in reducenda ove quam periisse audierat.

76. *Ut post DEum sive in dextris sive in sinistris à spiritualis Patris nutu pendeat.*

77. *Ut provideat fructuum & panis venditionem justam esse, ubi de Dermociata, de fame, & de Latinis Byzantium pecunia ditatis.*

Hactenus Epistolæ πρὸς τὸ Αὐτοκράτορα ad Imperatorem Andronicum.

78. Γράμμα διεγείρον βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, καὶ πᾶν τὸ ὑπόκεινται πρὸς Θεὸν καὶ μετάνοιαν, Epistola qua Imperatores, Principes & omnes subditi ad conversionem & penitentiam excitantur.

5. Epistola ad eum qui librum dono, χαρὲν κανισκίς miserat, cui postea remissus fuit.

7. De congregandis in Chora Monasterium Pontificibus, ut ad Imperatorem communis utilitatis causa simul conveniant. Græce apud Bandurium pag. 615.

11. Ad magnum Diaconem, ut per injuriam ablata restituat.

16. Epistola ne quis Pastor ovile deserat.

18. Πρὸς τὴν βασιλέα, ad Imp. Dominum Michaëlem, ut inter sexcentas curas etiam de iis qua in Baptismate promissimus solliciti simus.

19. Epistola ad Dominam Mariam Armenam Augustam, scripta statim post adventum ejus ex Armenia, de quo Gregoras. VI. 8. Hist.

35. 36. Quod oporteat omnes ad Salvatoris sepulturam celebrandam concurrere.

54. Γράμμα συγκαλῶν βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντας, ἱερεῖς καὶ μονάζοντας &c. Epistola qua cohortetur Imperatores, Principes, Sacerdotes & Monachos, ut nudis pedibus cum divinis Imaginibus processionem obeant.

59. Ad Augustam, quod oporteat eam cum Conjuge concordem esse. Pertinet ad dissidia quæ fuerunt inter Andronicum Imp. & uxorem ejus Irenem, de quibus Gregoras.

65. Γράμμα ἐπιποικνὸν, Invektiva qua perstringitur Johannes quidam Drimys, qui execrandam sibi societatem conciliarat contra gregem Christi, contra Ecclesiam & à Deo coronatum Imperatorem. Græce & Latine apud Bandurium p. 970. seq.

67. Πρὸς ποιμένας ad Pastores, ne Monasteria subdita quasi propriam possessionem sibi attribuant aut vendant, aut aliis tradant, nisi prout Canonice statutum est.

75. *Epistola de Monachis qui arbitrio suo sacros Canones conculcarunt, & à Monasterio suo aufugerunt.*

79. *Abdicatio prioris Patriarchatus A.C. 1223. de qua Pachymères II. 23. & III. 24. Hist. & Nicephorus Gregoras VI. 7. Eam Græce à Codice Regio exhibet Jo. Boivinius notis ad Gregoram pag. 757. quamvis per errorem typographi vocatur παραίτησις τῆς δ' ἑτέρας πατριαρχείας. Græce & Latine Bandurius pag. 968.*

80. *Posterior Patriarchatus abdicatio A. C. 1310. de qua Gregoras VII. 9. Illam Græce exhibet Boivinius in notis jam laudatis p. 762. Græce & Latine occurrit apud Bandurium p. 976. seq.*

81. *Sanctissimis DEI Prasulibus, gloriosissimo Senatui, & honoratissimis à Clero Sacerdotibus & Monachis, iis etiam qui militiam exercent, ac Civibus divitiis, pauperibus, viris & mulieribus. Græce & Latine apud Bandurium, ibid.*

82. *Ad Magistrum libellorum supplicum, de electione qua creatus Patriarcha fuerat Episcopus Cyzici, Nipho. A.C. 1310. Græce apud Bandurium p. 985.*

83. *Γράμμα ἀντιγόρου seu fragmentum in quo accusatus Athanasius provocat ad Synodum, ut si crimina objecta vera esse putent, deponatur & ignominiose ejiciatur: sin minus, delatores puniantur.*

84. *Quomodo & quare prima & secunda Patriarchatus abdicatio facta sit. Græce & Latine apud Bandurium p. 978. seq. Etiam Græce pars legitur in notis Boivinii ad Gregoram p. 763.*

EUDOCIAE sive EUDOXIAE *Macrembolitissa*, Augustæ quæ Constantini Ducæ primum deinde ab A.C. 1068. Romani III. cognomento Diogenis Imp. conjux fuit, eoq; post quadriennium capto, excæcato & extincto in Monasterium relegata est, opus ineditum * *Ἰωνία Violarium sive collectio spissa varii argumenti digestaque ordine Alpha-*

Eeee 2

beti-

* Scripsit præterea πλόκαμον Ἀριάδνης, *Filum Ariadnes*, versibus Heroicis, & τὰς τῶν γυναικῶν χρείας, *de mulierum officio*, & τί δὲ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν qua in re Imperatrices exerceri debeant, soluta oratione, & περὶ διαίτης Μοναχῶν

betico, ad Romanum Diogenem Conjugem. Titulus est: 'Ευδοκίας τῆς Μακρημβολιτίσσης βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Ἰωνιά * (ita malim cum Cangio legere, quam ut in Clariss. Montfauconi Palæographia Græca pag. 298. semel iterumque excusum est Ἰωνία) ἦτοι συναγωγή Θεῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρωϊκῶν γενεαλογίας, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς μεταμορφώσεων, μύθων τε καὶ ἀλληγοριῶν τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐρισκομένων, ἐν ᾗ καὶ περὶ διαφόρων σοφῶν, πρὸς τὸν Φιλόχειρον καὶ εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμαίων τὸν Διογένην, νικητὴν, προπαύχον. *Eudocia Macrembolitissa Imperatricis CPolitana Violarium, sive collectio de Genealogia Deorum, Heroum; Heroinarum, & de metamorphosis ad ipsos spectantibus, de fabulis & allegoriis quæ apud veteres reperiuntur. Ubi etiam de variis sapientibus & eruditis viris, ad Christi amantem & piissimum Imperatorem Romanum Diogenem, victorem & tropæisornatum.* MS. exstat in Bibl. Colbertina, recenti caractere exaratum, & frequenter laudatur à Cangio in Glossario Græco. Indicem vero capitum dedit V. C. Anselmus Bandurius notis ad Antiquitates CPol. pag. 818. seq. quem hoc loco subungere, quoniam plurimorum scriptorum Græcorum memoriam continet, operæ pretium dixi. Numeros capitum & latinam versionem ipse addidi.

Πίναξ τῶν παρόντων βιβλίου. *Index hujus libri.*

1. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῆς. *De Minerva & ejus cognominibus & formis.* 2. Διὰ τί Ἀθηνᾶ, καὶ τινὲς τῶν ἄλλων Θεῶν οἱ μὲν τοῖς Ἑλλήσιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχεῖσι; *Quare Minerva & quidam ex cæteris Diis, alii Græcos alii Trojanos juverunt?* 3. Περὶ τῶ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ παρθένη ἔσσα τίκτει δράκοντα; *De eo, quo-*

ῶν de vita Monialium, quæ quidem in Proconnesi sive Marmaræ Monasterio asservantur, ut in margine proœmii Codicis Colbertei annotatum esse Montfauconus & Cangius testatur. Atque hic etiam p. 48. ad Zonaram monet in Codice altero Colbertino, quemadmodum & in Codice Regio 2977. fieri. Clariss. Kusterus me monuit, ad hanc Eudoxiam referri Homerocentra. *Ἐυδοξίας τῆς ἀδελφῆς τῆς κυρᾶς Λῶης Ὀμηροκέντρα.* *Homerocentones, inquit Montfauconus, qui jamdudum editi fuerunt, scripsisse creditur Eudocia Macrembolitissa, cujus operis Codex habetur in Bibliotheca Collegii Ludovici Magni.* Notum tamen est à Jo. Zonara T. 3. p. 37. & Jo. Tzetze Chil. X. vers. 57. & 89. Homerocentones referri ad Eudociam antiquiorem, Theodosii junioris conjugem, Leonis sive Leontii Philosophi filiam, de qua dixi lib. 2. c. 7. §. 4. De illa etiam agunt Socrates VII. 21. Evagrius I. 20. Theophanes p. 72. ibique Jac. Goar in notis pag. 569. Chronicon Alex. p. 312. seq. &c.

* Sic Mich. Apostolius scripsit Ἰωνιὰν de qua dixi lib. IV. cap. 9. §. 9.

quomodo Minerva cum virgo esset, pepererit Draconem. 4. De Apolline. 5. De Apolline & Diana. 6. Quare Diana ἑλαφιδόχοι, à cervis petendis dicatur? Et de Actæone. 7. Περὶ τῆς αἵματος τῆς ἐπιβολῆς. De sanguine super aram effuso. 8. De Marte. 9. Περὶ τῆς Ἀρεως τραύσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ χαλκοκεράμῳ τέττι κατακλίσεως. De Martis vulneratione, ejusque inclusione in æneo carcere. 10. Περὶ τῆς ᾠδῆς de orco five inferis. 11. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν αἰσχροῶν μυσηρίων αὐτῆς. De Venere ac turpibus ejus Mysteriis. 12. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης ἐρασῆς. De Veneris amasio. 13. Περὶ τῆς Ἀπιδόου φάλης. De Apidis præsepī. 14. De Æolo. 15. De Minya Æoli F. 16. De Æsculapio. 17. De Æsculapii liberis. 18. De Atlante. 19. De Æaco. 20. De Antæo. 21. Περὶ Ἀντιόπης καὶ τεχισημῆς Θηβῶν. De Antiopa & Thebis muro cinctis. 22. De Amphione. 23. De Alcæone. 24. De Actæone. 25. Περὶ Ἀβάρειδος οἵσεως. De sagitta Abaridis. 26. De Atalanta & Melanione. 27. De Alcestide. 28. Περὶ Ἀλκμαίωνος τῆς ἐξ Ἀμφιάρεως. De Alcæone Amphiarai F. 29. De Amphiarao. 30. De Agamemnone. 31. De Agemnore. 32. De Ancæo. 33. De Adonide. (Infra c. 51.) 34. Περὶ Ἀδωνίδου κήπων καὶ δένδρων Ταντάλης. De hortis Adonidis & Tantalī arboribus. 35. De Athamante. 36. De Acmonē. 37. De Ajace Locrensi. 38. De Ajace Telamonio. 39. De Ægæone. 40. Περὶ Ἀιγνώχου Διός. De Jove scutigero. 41. Περὶ αἰγίδος τῆς Διός. De scuto Jovis. 42. Περὶ αἰγιοκέρωτος. De capricorno. 43. Περὶ αἰδοῦς κυνέης. De orci galea. 44. De Æeta. 45. Περὶ Αἰσήμε. De Æsemo. 46. De Acasto. 47. De Acrisio. 48. Περὶ Ἀκτοριῶνων. De Actoris filiis. 49. De Alectryone. 50. De Alexandro Paride. 51. De Adonide. (Supra c. 33.) 52. Περὶ Ἀλετριδῶν. de molitricibus. 53. De Alcimēda. 54. Περὶ Ἀλκυονίδων ἡμερῶν. De diebus Halcyoniis. 55. Περὶ Ἀλιτηρίων. De iis qui molas Athenis diripuerunt. 56. Περὶ Ἀλοσύδνης. De Halosydna. 57. Περὶ Ἀλωιδῶν. De Aloidis. 58. Περὶ Ἀμαδόκων. De Amadoco utroque, Patre & filio. 59. De Amazonibus. 60. Περὶ Ἀμαλθείας καὶ τῆς κέρατος αὐτῆς. De Amalthea & Amaltheæ cornu. 61. De Amymone. 62. De Amphidromiis. 63. De Alpheo fluvio. 64. Περὶ ἀντιποδῶν καὶ χαμμένων. De illis quos Homeros Iliad. π. 235. illotis pedibus & humi cubantes vocat. 65. Περὶ τῆς ἀστρονομείας καὶ ἀριθμῶν καὶ λογισμῶν εὐρεῖν, καὶ θύειν καὶ γεωμετρεῖν καὶ περὶ οὐνερομαντείας καὶ οὐανιστικῆς. De Astronomia

miæ studio, & numeri ac computi inventione, nec non de Sacrificiis, Geometria, divinatione è somniis, auspiciisque. 66. *Περὶ ἀλκυρίδων*, ἥτοι τῆς πορφύρας βαφῆς ἱστορία, καὶ πῶς τὴν ἀρχὴν εὗρεθῇ ἡ πορφύρα. Καὶ πῶς τὰ ζῶα νῦν οἱ φοίνικες θηρῶνται. De purpuræ infectione narratio, & quomodo primum inventa fuerit, & quæ ratione Phœnices muricem piscantur. Confer Cangii appendicem glossarii Græci in *κογχυλευταί*. 67. Ὅτι Ἀγύπτιοι διάφορα τῶν ζώων ἐτέβοντο. Quod Egyptii varia animalia coluerunt. 68. De Anthemocrito. 69. De Anticlea. 70. De Antinoo. 71. De Amphinomo. 72. De Alcinoο. 73. De Antiphato. 74. De Admeto. 75. De Amphictyone. 76. De Æsimo. 77. De Aërope. 78. Æneæ Genealogia, & Aftyanaetis atqve Emathionis. 79. Abantis Genealogia. 80. De Antilocho. 81. *Περὶ Ἀπύργων καὶ Μελαμπύργων*. De Apygis & Melampygis. 82. De Ægypto ejusque liberis. 83. De Ambrace. 84. De Ammone. 85. De Acrone Medico. 86. De Agapio. (Infra c. 102.) 87. De Apollonide Historico. 88. De Acusilao. 89. De Anaximandro. 90. De Antipatro. 91. De Apollonio Aphrodisiensis. 92. De Alexandro Myndio. 93. De Adriano Rhetore. 94. De Athenodoro. 95. De Æschine. 96. De Abante. 97. De Anaximene. 98. De Alexandro cui cognomen *πηλοπλατῶν*, quasi luteum Platonem dicas. 99. De Alcmaëone Philosopho. 100. De Anaxarcho. 101. De Anaxagora. 102. De Agapio (supra c. 86.) 103. De Anaximandro. 104. De Anaximene. 105. De Antisthene. 106. *Περὶ Ἀκύλα* de Aquila (Rhetore ni fallor) 107. De Alexandro Ægæo. 108. De Alcidasante. 109. *Περὶ Ἀμμωνίς τῆς καὶ Ἀλεξάνδρης*, de Ammonio qui etiam dictus Alexander. 110. De Apollonio Tyanensi. 111. De Rhetore Antipatro. 112. De Apollonio Atheniensi Rhetore. 113. De Antiocho Rhetore. 114. De Andocide. 115. De Andromacho. 116. De Androtione. 117. De Antiphonte. 118. De Androclide. 119. De Apollonio Archebuli. 120. De Agathia Scholastico. 121. De Alexide Comico. 122. De Alcæo Tragico. 123. De Alcæo Comico. 124. De Alcmane Lyrico. 125. De Anacreonte. 126. De Anaxandride. 127. De Anaxippo. 128. De Antimacho. 129. De Antiphane. 130. De Apollodoro. 131. De Apollonio Solensi. 132. De Apollolphane 133. De Apollodoro Tarsensi. 134. De Ara-

Arato. 135. De Abrone Grammatico 136. De Alexandro Milesio. 137. De Alexandro Aetolo. 138. De Anterote. 139. De Apione. 140. De Apollodoro Grammatico. 141. De Apollonio Dyscolo 142. De Aristarcho. 143. De Aristonico. 144. De Aristophane (Grammatico) 145. De Arcadio Grammatico. 146. De Archibio. 147. De Asclepiade. 148. De Astryage. 149. De Aristogene Medico 150. De Aristogene Cnidio. 151. De Archigene. 152. De Apfyrto. 153. De Aristide Rhetore. 154. De Aristogitone. 155. De Apollonio Naucratica. 156. De Aristocle. 157. De Harpocracione. 158. De Aspasio. 159. *Περὶ Ἀφαρεῶς* de Aphare. 160. De Apfine. 161. De Aesopo Sophista. 162. De Aristaneto. 163. De Arriano Poëta. 164. De Arione. 165. De Aristæo. 166. De Aristomene. 167. De Aristonymo. 168. De Archedico. 169. De Astrydamante Tragico. 170. De Archippo. 171. De Astrydamante juniore 172. De Augusto Casare. 173. De Augea Comico. 174. De Achille Poëta. 175. De Autocrate. 176. De Achæo Tragico 177. De Aenico. 178. De Aeschrione. 179. De Arcesila, Academico Philosopho. 180. De Arriano Philosopho. 181. De Arignote. 182. De Aristocle. 183. De Aristippo. 184. De Aristoxeno. 185. De Arnuphi. 186. De Aeschine, Socratico. 187. De Archelao. 188. De Harpocracione Platónico. 189. De Africano. 190. De Anacharside. 191. De Artemidoro. 192. De Archimede. 193. De Archyta Tarentino. 194. De Androclide. 195. De Aristandro vate. 196. *Περὶ Ἀπαυρίων* de festo Apaturiorum. 197. *Περὶ τῆς ἀπαυρὸς εἰς μακαρίαν λεγομένης*, de eo quod dicitur, abi in Macaream insulam. 198. *Πάθεν Ἀυσανες οἱ Ἰταλοὶ λέγονται*; unde Itali Aufoniorum nomine appellantur. 199. *Περὶ τῆς Ἀνεῖς ἀρχῆς καὶ τῆς τέττα εἰς Ἰταλίαν ἀπόπλους* de principatu Aeneæ & ejus navigatione in Italiam. 200. Arcesilai genealogia. 201. De Atreo. 202. De Antigona. 203. De Harmonia Cadmi uxore. 204. De Ariadne. 205. De Agenore. 206. *Περὶ Ἀργῆς* de Argo centoculo. 207. *Περὶ Ἀργῆς* de Argo navi. 208. *Περὶ Ἀπίδων* de Apidis. 209. *Περὶ ἀστράως ἀριτῆς* de urfa fidere. 210. De Arne Nympha. 211. De Harpyjis. 212. De Astarte. 213. De Asteria. 214. De Astryanassa. 215. De Astrydamia. 216. De Astryoche. 217. De Asphalione. 218. De Au-

Augia. 219. De Acheronte. 220. Unde Græci Achæorum nomen acceperint. 221. De Artibio Persa. 222. Genealogia Achillis. 223. De Apſyrto Æetæ F.

224. De Baccho. 225. *Περὶ Βριμῶος* De Brimone, Cereris cognomento. 226. De Bellerophonte. 227. De Coma Berenices. 228. De Belo ubietiam de Babylone. 229. De Borea. 230. De Briareo. 231. De Brizone. *Περὶ Βριζῶος*. 232. De Biante. 233. De Bronto. 234. De Bacidis. 235. De Batto. 236. De Vero *περὶ Βήρος*. 237. De Basilico Sophista. 238. De Bacchylide Lyrico. 239. De Battone. 240. *περὶ Βαυρῶος*. 241. De Bolo Democritio. 242. De Biante. 243. De Bolo Pythagoreo. 244. De Bione. 245. *περὶ Βεδοῖνα Ἡρακλῆος* de Hercule boves mactante.

246. *περὶ Γάγγης τῆς δεκαπύχης*. De Gange Æthiopum Rege, statura decem ulnarum. 247. De Ganymede. 248. De Gargita (*Γαργίτης*) cane. 249. *περὶ γεωργίας πῶς εὐρέθη*, quomodo agricultura inventa sit. 250. De Geryone. 251. De Glauco Atheniensi. 252. De Glauco Minois. 253. De Glauco marino. 254. *περὶ Γιγάντων τῶν σπαρέντων καὶ φυέντων ἀνθημερῶν*, de Gigantibus satis & eadem die nascentibus. 255. De Gorgonibus. 256. De Gyge. 257. De Gesio Jatrosophista. 258. De Gajano Rhetore. 259. De Genethlio. 260. De Gorgia. 261. De Glaucone.

262. De Dædalo. 263. de Idæis Dactylis. 264. *περὶ τῆς Δαιμόνων λιχνείας*, de gulositate Dæmonum. 265. de Danaë. 266. de Dardano. 267. de Daphne. 268. de Danao. 269. *Δελφίνιος διὰ τί ὁ Ἀπόλλων;* quare Apollo dicatur Delphinius? 270. *περὶ τῆς δερρατῆς τῆς χρυσομάχης* de aureo vellere. 271. de Deucalione. 272. *περὶ δημόρχων* de principibus populorum Atticæ. 273. de Delphico tripode. 274. *περὶ Δήμητρος*, de Cerere 275. *περὶ Δήμητρος καὶ ἑστίας*, de Cerere & Vesta. 276. de Didone. 277. *περὶ δικαστηρίων τῶν ἐν Ἀθήναις* de judiciis Atheniensium. 278. de Diomede. 279. de Dionysio sive Baccho. 280. de eo quod Dionysus fuerit androgynus sive Hermaphroditus. 281. *περὶ τῶν κεκομμένων καὶ διεσπασμένων τὸν Διόνυσον*, de iis qui Bacchum consciderunt & distraxerunt. 282. de Dioscuris, Castore & Polluce. 283. *περὶ διμήτορος* de bimatre Baccho. 284. de Durateo eqvo Trojano. 285. *περὶ δρυὸς τῆς Δωδωνάας καὶ τῆς λέβητος* de quercu Dodonæa & de lebe-

lebetes. 286. de Dorippe. 287. de Damaste Chronograho. 288.
de Democrito Historico. 289. de Demetrio Ilei (Ἰλίου) 290.
de Damostrato. 291. de Didymo. 292. de Dictye. 293. de
Diodoro. 294. de Dionysio Milesio. 295. de Dionysio Rho-
dio. 296. de Dione. 297. de Doride. 298. de Dexippo Me-
dico. 299. de Dioscoride. 300. de Dracone. 301. de Da-
miano Sophista. 302. de Dexippo. 303. de Dinarcho. 304.
de Dionysio Milesio. 305. de Demade. 306. de Dionysio Hali-
carnassico. 307. de Dione Prusæo. 308. de Dinolochio Comi-
co. 309. de Damoxeno. 310. de Dicæogene. 311. de Dio-
gene Oenomao. 312. de Diocle. 313. de Dionysio Mytilenæo.
314. de Dionysio Byzantio. 315. de Dionysio Corinthio. 316.
de Dexippo. 317. de Daphida Grammatico. 318. de Demetrio
Ixione. 319. de Didymo. 320. de Dicæarcho. 321. de Dio-
geniano. 322. de Dionysio Grammatico. 323. de Dracone.
324. de Damascio Philosopho. 325. de Damophilo. 326. de
Democrito. 327. de Didymo. 328. de Dicæarcho. 329. de
Demetrio Phalereo. 330. de Diodoro Valerio. 331. de Dio-
doro Crono. 332. de Dionysio Tyranni filio. 333. de Diony-
sio Metathemenor. 334. de Dione. 335. de Diagora. 336.
de Diogene Physico. 337. de Dione Prusæo sive Prusaënsi. 338.
de Domnino Philosopho. 339. de Diogene Cynico.

340. *Περὶ ἐρείσιωνος*, de ramo olivæ ex quibus primitias fru-
ctuuum Athenienses suspendebant. 341. *περὶ τῆς ἐς Κυνόσαργες λεγομένης*
de Cynofarge, Athenis. 342. de Hecuba. 343. de Hecate.
344. *περὶ τῶν ἑκατονταχέρων* de centimanis Gigantibus. 345. De Ela-
ra, Tityi matre. 346. *περὶ Ἐλεγείδος τῆς ἢ Πειγῆς*. de Elegiide Pirone.
347. De Idothea. 348. Quare Minerva dicta Ἑλλάς. 349. de
Helle & Phrixo. 350. de Empusa. 351. de Endymione. 352.
διὰ τί ἐνόρχης ὁ Διόνυσος; 353. de Ennyone. 354. de
Epeo. 355. de Epicrate. 356. de Epimende. 357. de Erech-
theo. 358. de Erinnybus sive Furiis. 359. de Helena. 360.
de Hermete sive Mercurio. 361. de Erote sive Cupidine. 362.
de Erichthonio. 363. de Hesperidis. 364. de Eveno. 365.
de Eumæo. 366. de Eurybato. 367. de Eriphyle. 368. de
Eurypylo. 369. de Euryto. 370. de Europa & Agenore. 371.
Ffff de

de Escheto. 372. de Hecataeo Historico. 373. de Hellanico Milesio. 374. de Hellanico Mytilenæo. 375. de Evagora. 376. de Ehippo. 377. de Eustathio. 378. de Ephoro. 379. de Hermagora Rhetore. 380. de Evodiano. 381. de Epiphanio Sophista. 382. de Heliconio Byzantio. 383. de Hermogene. 384. de Eudemo. 385. de Eusebio Arabio. 386. de Eustochio Sophista. 387. de Epigene Comico. 388. de Epimenide. 389. de Epicrate. 390. de Epinico. 391. de Epicharmo. 392. de Eripho. 393. de Hermippo. 394. de Euthycle. 395. de Eumolpo. 396. de Evodo. 397. de Eupolide. 398. de Euphorione. 399. de Euphorione Chalcidensi. 400. de Euphrone. 401. de Epaphrodito Grammatico. 402. de Helladio Grammatico. 403. de Hermolao. 403. de Eugenio. 404. de Eudamone. 405. de Irenæo. 406. de Hecataeo. 407. de Empedocle. 408. de Empedotimo. 409. de Epicteto. 410. 411. de Eratosthene. 412. de Epicuro. 413. 414. de Hermagora. 415. de Epicharmo. 416. de Epaminonda. 417. de Hermia. 418. de Eudoxo.

419. De Zamolxide. 420. De Zeuxippe. 421. De Jove. 422. *περί Διὸς πάντα γινόμενα διὰ τοῖς γυναῖκας.* De Jove mulierum causa in omnes formas mutato. 423. *περί τῆ νεφεληγερέτης Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν.* De Jovis sermone ad Junonem. 424. *περί τῆ ἐμπεσόντος φόβου τῷ Διὶ.* de Jovis timore. 425. *περί τῆς σπινένσεως τῶν ὀφρύων καὶ συγκινήσεως τῶν τῆ Διὸς.* de nutu Jovis & motu capillorum. 426. *περί τῆ ἐν Κρήτῃ τάφου τῆ Διὸς.* de Jovis sepulchro in Creta. 427. *ποσαχῶς ὁ Ζεὺς, ἥτοι περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοῦ.* Quot modis dicatur, sive de Jovis cognominibus. 428. *περί τῆ γάμου τῆ Διὸς καὶ Ἡρας.* de Jovis & Junonis nuptiis. 429. de Zetho & Amphione. 430. de Zeto & Calaide. 431. de Zopyro Babylonio. 432. de Zenobio Sophista. 433. de Zoilo. 434. de Zosimo. 435. de Zenodoto Grammatico. 436. de Zenodoto Ephesio. 437. de Zonæo. 438. de Zenone Eleate Philosopho. 439. de Zenone Sidonio. 440. de Zenone Tarsensi. 441. *περί Ζήνωνος τῆ Μνασέως.* 442. de Zenone Citico. 443. de Zoroastre. 444. de Zoromastre, *περί Ζωρομάστρου.* 445. de Zosimo.

446. De Hebe. 447. de Eetione. 448. *περὶ Ἡλίας καὶ τῶν παίδων αὐτῆς*, de Sole ejusque liberis. 449. de Junone. 450. *περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ αἵθερι καὶ τῶν νεφέλαις κρεμασμένης σιδηροδέτα*. De eadem vin-
cta ferreis catenis & in æthere atqve nubibus suspensa. 451. *περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ Ἀργεῖ ἱδρύματι*, de Junonis monumento in Argo. 452. de Hercule. 453. de Heroibus apud Græcos. 454. de Elysio campo. 455. *πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἀργοναυταὶ Ἦρωες, καὶ τίνων καὶ πόθεν*. Qvot & qvinam Heroës Argonautæ, qvibus ex gentibus & unde? 456. *τίνες οἱ Ἦρωες οἱ τὸν καλυδώνιον σὺν κτείναντες*; qvinam Heroës Calydoniæ suis interfectores? 457. de Vulcano. 458. De Vulca-
nianathematis, Venerisque & Dianæ, Mercurii & Amorum.

459. *περὶ Θεογονίας* de Deorum generatione ac genealogia. 460. de Thetide. 461. de Thamyride. 462. de Therfite. 463. de Theseo & Pirithoo. 464. de Theognide Tyranno. 465. de Thrafy-
bulo. 466. de Thalete sapiente, *περὶ θαλῆ τῆ σοφῆς*. 467. de Thea-
none. 468. de Theateto Astrologo. 469. de Theodosio Tripoli-
ta. 470. de Theophrasto. 471. de Theone Alexandrino & aliis. 472. de Theodecte Rhetore. 473. de Theodoro Sophista. 474. de Theodoro Gadareno. 475. de Theocrito Rhetore. 476. de Theopompo. 477. de Theone Sophista. 478. de Theramene Athenienfi. 479. de Thrafymacho. 480. de Thalete Poëta. 481. de Theogneto. 482. de Theognide. 483. de Theodoro. 484. de Theocrito. 485. de Theopompo. 486. de Theophi-
lo. 487. de Thespide. 488. de Themistogene Historico. 489. de Theseo. 490. de Thucydide.

491. De Januarii imagine. 492. de Jafione. 493. de Idæis Dactylis. 494. 495. *περὶ Ἰάσονος καὶ πῶς ἀπέκετο αὐτῷ κληρονομῆσαι τὸ χρυσόμαλλον δέρας* de Jafone & qvomodo ipsi contigit aureum vellus fortiri. 496. de Ida. 497. de Idmone. 498. de Ilaone. 499. de Inone. 500. de Ixione. 501. de Icario, parente Penelopes. 502. de Hippodamia. 503. de Hippodamo. 504. de Iside. 505. de Istiaæ. 506. de Itye. 507. de Iphigenia. 508. *περὶ Ἰκαρίου τῆ παρὰ Διονύσε λαβόντος τὸ τῆς ἀμπέλως κλήμα καὶ φυτεύσαντος, καὶ τῆς Ἠριγό-
νης τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ ὅτι παρὰ χίοις πρώταις ἐγένετο ὁ μέλας ἐὼν*. De Icario qvi à Baccho ramum vitis accepit plantavitqve, & de Eri-
gone

gone ejus filia, & quod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblichio Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histiaxo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippy. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Isæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Jophonte. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte. 532. de Cadmo. 533. διὰ τί καίεν τὰς νεκρὰς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐποίησαν, qvare apud priscos cadavera combusserint? 534. de Caneo. 535. διὰ τί τὴν καὶ μὴν ἔτρεφον οἱ Ἕλληνες, qvare comam Græci aluerint? 536. περὶ Καρνέων, ἐορτῆς τῆς Ἀπόλλωνος, de Carneis, festo Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. qvare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amaltheæ, 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδαῶς Θεῆς, de Deo Cerdoo sive lucris præside. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ κολάσεων τῶν παρ' Ἑλλήσι δοξαζομένων de poenis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. περὶ κολοῖς καὶ τῶν πλεονῶν αὐτῶν de grue ejusque alis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cœsyra. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Ctimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopibus. 564. de spuris in Cynosarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. qvare Venus appelletur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleoxeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Castore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephisodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephisodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Carneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600. de

de Celsino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *περί Λακωνικῶν ἐφίβων τῶν ξαινομένων μάστιγι*, de Laconicis juvenibus qui flagellis cadebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. *περί τῶν Διτῶν* de Deabus supplicationum praesidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. quare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. *περί Λεσχίδης τῆ ποιητῆς*, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lysimachio. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo. 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbinaeste. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *περί Μακαρίας τῆς τῆ Ἡρακλέως*, de Herculis filia Macaria. 647. *περί τῆς τῶν Μάγων Συτικῆς προγνώσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *περί Μαιράς* de Mæra sive cane sidere coelesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marsya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menœceo. 659. de Merope & Claothra. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. *περί Μίδης τῆ χρυσεμάνης*, de Mida aurum insano modo sitiente. 663. *περί Μίδης κολάσεως* de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata. 665. de Minoë. 666. de Mormone *περί Μορμῆς*. 667. de Molionidibus. 668. *περί τῶν Μοιρῶν*, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Eleusiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *περί Μύρρας*, de Myrrha. 673. de Marsya Historico. 674. de Menachmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menachmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, *περί Μυρῆς*. 684. de Majore,

Rhetore. 685. de Malcho. 686. de Marcello. 687. de Mar-
pſia. 688. de Melefermo. 689. de Melito. 690. de Menan-
dro. 691. de Metrophane. 692. de Minuciano. 693. de
Magnete Comico. 694. de Melanippide. 695. de Menandro.
696. de Menelao. 697. de Menippo. 698. de Meſimede. 699.
de Metagene. 700. de Mimnermo. 701. de Mneſimacho. 702.
de Morſimo. 703. de Muſæo. 704. de Myia. 705. de My-
rone, *περί Μυρῶς*. 706. de Myrtilo. 707. de Mythæco Gramma-
tico. 708. de Moſcho.

709. De Nannaco. 710. de Narcifſo. 711. *περί τῆς γενε-
μένης τιμῆς τῷ Νέλλῳ παρὰ τῶν Ἀιγυπτίων*, de cultu quo Nilum Ægyptii
afficiunt. 712. de Neoptolemo. 713. de Neleo. 714. de
Nereo. 715. de Nereidibus. 716. de Niobe. 717. de Nym-
phis. 718. de Neocle Philoſopho. 719. de Nicolao Peripate-
tico. 720. de Nicomacho Stagirita. 721. de Numenio. 722.
de Nicandro Medico. 723. de Nicomacho Medico. 724. de
Nymphide Historico. 725. de Neanthe Rhetore. 726. de Ni-
cagora. 727. de Nicolao Rhetore. 728. de Nicolao Sophiſta.
729. de Nicoſtrato. 730. de Nauficrate Comico. 731. de
Neophonte. 732. de Neſtore. 733. de Nicomacho. 734. de
Nicoſtrato. 735. de Nicophrone. 736. *περί Νικοκάρητος*. 737.
de Nonno. 738. de Nicanore Grammatico.

739. De Ulyſſe. 740. de Oedipode. 741. de Oeno-
mao. 742. de Oenone. 743. *περί τῶν οἰσῶν τῶν ἐν ἔρανῳ*, de ſagitta,
ſidere. 744. de Omphale. 745. *περί ὀνειρομαντείας* de divinatione
ἐ ſomnis. 746. *περί ὀωνιςικῆς* de auſpiciis ſive divinatione
exavibus. 747. *διὰ τί ὁ ὄντος ἐν τῷ ἔρανῳ τιμᾶται* quare aſinus in cœlo
colatur? 748. de Oreſte. 749. *περί ὀρνιθῶν ἑν ἔρανῳ*, de Aviſide-
re in cœlo. 750. de Orpheo. 751. de Oſiride. 752. *περί Ὀφειχῆς* de
Ophiucho ſidere. 753. *περί Ὀρφείως τῶ Νικολάου καὶ τῶν ἄλλων*. 754.
ὅτι ὁ Ὀμηρος Ἀργυπίτης, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτῆς αὐτοῦ. Quod Ægy-
ptius patria ſit Homerus, & de eodem in Arcadia deſuncto.

755. De Palamede. 756. de Palladio. 757. de Pallade. 758.
de Pane. 759. de Pandare. 760. de Pandaro. 761. de Pandione.

762. de Pandora. 763. de Virgine sidere in cœlo. 764. de Paride. 765. de Pasiphaë, 766. de Patroclo, 767. quare Jupiter & Apollo vocetur πατήρ? 768. de Pelope, 769. de Periclymene, 770. de Perseo, 771. de Persephone, 772. de Pegaso. 773. de Peleo, 774. de Plejadibus, 775. de Polyboto, 776. de Polygnoto, 777. de Polyzelo, 778. de Polyxena, 779. de Polyphemo, 780. de Neptuno, 781. de Priamo, 782. de Priapo, 783. de Procne. 784. de Procride, 785. de Prometheo, 786. de Prylide, 787. de Proteo, 788. de Pythia, 789. de Pirithoo & Theseo, 790. de Palaphato historico, 791. de Pausania, 792. de Polemone Iliensi, 793. de Polybio. 794. *περί Πυλάδα τῆς Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὐρέτῃ, καὶ περί ὀρχήσεων, καὶ διὰ τί οἱ ἐρώντες μετὰ χεῖρας ἀνδρὶ καὶ μῆλα φέρουσιν.* De Pylade saltationis Italicae inventore, ac de saltationibus, & quare ab amantibus flores & malis manibus gestentur? 795. de Palladio Rhetore, 796. de Pancratio Sophista, 797. de Paulo Tyrio, 798. de Paulo Germino, 799. de Pausania Sophista, 800. de Pericle, 801. de Petro Magistro, 802. de Polemone, 803. de Polluce, 804. de Polyano, 805. de Polycrate, 806. de Posidonio Olbiopolita. 807. de Potamone, 808. de Pollione, 809. de Polo, 810. de Prisco, 811. de Proæresio, 812. de Procopio, 813. de Protagora Abderitano, 814. de Pythio, 815. de Palamede. 816. de Palaphato Poëta, 818. 817. de Pamprepio, 819. de Panolbio, 820. de Panyasi, *περί Πανυάσιδος*, 821. de Parthenio Nicæno, 822. de Parthenio Chio, 823. de Pisandro, 824. de Pigrete, 825. de Pindaro, 826. de Platone Comico, 827. de Polyevcto, 828. de Polyzelo, 829. de Posidippo, 830. de Ptolemæo Cytherio, 831. de Palamede Grammatico, 832. de Palaphato Grammatico. 833. de Pamphilo Grammatico, 834. de Pollione, 835. de Ptolemæo Grammatico, 836. de Pamphile Philosopha, 837. de Pamphilo Philosopho, 838. De Panætio, 839. de Pappo Alexandrino, 840. de Parmenide, 841. de Paulo Philosopho, 842. de Periandro, 843. de Persæo, 844. de Pittaco, 845. de Platone, 846. de Platone, 847. de Plutarcho, 848. de Plotino, 849. de Polemone, 850. de Pollete, 851. de Porphyrio, 852. de Posidonio, 853. de Posidonio, 854. de Potamone, 855. de Prodicto, 856. de Proclo Stoico, 857. de Pro-

Proclo Lycio, 856. *περὶ Πτολεμαῖος τῆς Κλαυδίας, ἐν ᾗ καὶ περὶ καταγωγῆς τῆς ἀρχῆς τῆς γένεος τῆς Πτολεμαίων, καὶ διαδοχῆς τῶν βασιλευσάντων.* De Claudio Ptolemæo, & de origine atqve genealogia Ptolemæorum Regum Ægypti, eorumqve successionem. 857. de Pythagora & fabis Pythagoricis, 858. de Pyrrhone.

859. *περὶ τῆς Ῥέας καὶ τῶν Κορυβάντων, καὶ τῶν ἐκτομῶν τῶν Φρυγῶν.* De Rhea & Corybantis, Phrygumqve exsectionibus, 856. de Rheso, 857. de Rhæone *περὶ Ῥοῖσος*, 858. de Rhegino Grammatico, 859. de Rhiano Grammatico, 860. de Rufo Medico.

861. *περὶ Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐκ βύρσης βροντῶν.* de Salmoneo & fulminibus è corio, 862. de Sardanapalo, 863. de Sarpedone, 864. de Sirenibus, 865. de Semele, 866. de Sefonchoside, 867. de Sibyllis, 868. de Sinope, 869. de Sisypho, 870. de Scedafo ejusq; filiabus, 871. *περὶ Σκύλλης, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῶν ἀκούστων Θηρίων.* de Scylla & monstrosis animalibus, 872. de Stymphalidibus avibus, 873. de Styge, 874. de Sphinge Cadmea, 875. de Strattide Historico, 876. de Sabino Rhetore, 877. de Sallustio Sophista, 878. de Serapione Alexandrino, 879. de Sibyntio, 880. de Siricio, 881. de Scopeliano, 882. de Sopatro. 883. de Sallustio Medico, 884. de Sorano Medico, 885. de Sannyrione Comico, 886. de Sapphone, 887. de Sibylla Erythræa ac reliquis, 888. de Simonide, 889. de Sophocle. 890. de Sopatro, 891. de Soficle, 892. de Sotade Cretensi, 893. de Sotericho, 894. de Sophilo, 895. de Sophrone, 869. de Spintharo, 897. de Stefichoro, 898. de Strattide, 899. de Stratone, 900. de Seleuco Grammatico, 901. de Sereno 902. de Semo *περὶ Σημῶς*, 903. de Simmia Rhodio, 904. de Sosibio, 905. de Soteride, 906. de Sexto Philosopho, 907. de Silvano, 908. de Simmin Thebano, 909. de Solone, 910. de Stilpone, 911. de Strabone, 912. de Stratone, 913. de Synelio, 914. de Syriano, 915. de Sophrone, 916. de Socrate, 917. de Sotade Atheniensi,

918. De Tantalo, 919. *περὶ τῆς Ταύρων ξεινοτομίας* de Tauris hospites mactantibus, 920. *περὶ Ταύρος τῆς καταστροφῆς* de Tauro inter sidera relato, 921. de Telamone, 922. de Tenno à
qvo

qvo Tenedus, 923. de Telebois, 924. de Telemacho, 925.
de Telepho, 926. de Titono, 927. de Titanibus, 928. de
Tityo, 929. de Tleptolemo, 930. περι τράγων τῶν Μενδησίαν
de Mendesiis capris, 931. de Triptolemo, 932. de Tritone,
933. περι Τρώος ἐξ ἧς ἡ Τροία ἐπωνομάσθη, καὶ περι τῆς αλώσεως αὐτῆς, καὶ
τῆς τῶν Τρώων γενεολογίας, καὶ τῆς τῶν καταλειπομένων καταπτήσεως, ἐξ ἧν
κατάγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή. De Troe à qvo Troja denominata.,
& de urbis ejus excisione, ac de genealogia Trojanorum, & excisioni
superstitum fatis, à qvibus etiam Resp. Romanorum. 934. τῶν Τρώων
βασιλέων γενεολογία, καὶ καταγωγή τῶν Ῥωμαίων, Trojanorum Regum
genealogia, & qvomodo Romani inde descendant, 935. De
Troilo, 936. de Trophonio, 937. de Tyrone περι Τυρώος, 938.
περι Τυφωέως τῆς γίγαντος, ἀφ' ἧς ὁ τὸν χρυσοῦν δράκοντα φυλάσσων δράκων ἐγγενέσθαι.
De Typhoë Gigante, à qvo Draco custos aurei velleris.

939. De Nymphis Hyadibus, 940. de Hyacintho, 941.
de Hydra, 942. de Hyla.

943. De Phaëtusa, 944. de Phaëthonte, 945. Unde
& qvomodo Phæaces nati fuerint, 946. de Phædra, 947. de
Phalaride, 948. περι Φαλλῶν de Phallis, 949. de Phanete, 950.
de Phaone, 951. de Pherecte, 952. de Philætio, 953. περι
Φιλοξένου τῆς δαλιχοδείρας de Philoxeno gruis collum sibi optante, 954.
de Phemio, 955. de Phineo, 956. de Phænodamante, 957.
de Phorcyno ejusque filiabus, 958. de Phormione, 959. περι
Φρίξου, ἐν ᾧ καὶ ἡ γενεολογία αὐτῆς τε καὶ πάντων τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς ρίζης ἀνα-
βλαστήσαντων ἡρώων. De Phrixo, ubi etiam genealogia illius &
omnium Heroum qvi ex eadem stirpe propullularunt. 960. de
Phrynide citharædo, 961. de Phrynonda, 962. de Phry-
gum exfectione 963. de Phyleo, 964. de Phylaco, 965. de
Pherecyde Historico, 966. de Philippo, 967. de Phlegonte
περι Φλέγων, 968. de Phylarcho, 969. de Philippo Rhetore,
970. de Philisco Milesio, 971. de Philostrato, 972. de Philis-
to Naucratica, 973. de Phrynicho Bithyno, 974. de Phileta
Grammatico, 975. de Philisco Ægineta, 976. de Philoxeno,

G g g g

977.

977. de Philone, 978. de Philagrio Epirota, 979. de Phædone Philosopho, 980. de Pherecyde, 981. περὶ φιλοσόφου de Philosopho (confer Svidam in φιλόσοφῳ.) 982. de Philone, 983. de Phocylide, 984. de Pherecrate Atheniensi, 985. de Philetæro, 986. de Philemone Syracusio, 987. de Philippo Comico, 988. de Philisco, 989. de Philistione, 990. de Philocle, 991. de Philoxeno Lyrico, 992. de Philonide, 993. de Philyllio, 994. περὶ φόρμου de Formo, 995. de Phrynicho Tragico, 996. de Phœnicide.

997. De Chaldaeorum Astronomia, 998. περὶ χάριτος τῶν Κόλοσσόν κατασκευάσαντων, καὶ τίς καὶ πότε αὐτὸν καθεῖλεν; De Charete qui Colossum fecit, & quis eundem everterit, ac quo tempore? 999. περὶ τῶν χαρίτων, de tribus Gratiis, 1000. de Charicle & Philyra, 1001. de Charybdi, 1002. de Chirone centauro, 1003. de Chimæra, 1004. de Chryseide, 1005. περὶ χρυσῆς σειρᾶς, de aurea catena, 1006. περὶ τῆ χρυσομαίλης δέρατος, de aureo vellere, 1007. de Chryse, 1008. περὶ τῶν χρυσῶν μήλων de malis aureis, 1009. de Charone Lampfaceno Historico, 1010. de Charone Carthaginensi, 1011. de Charone Naucratica, 1012. de Chæremone Comico, 1013. de Chionide, 1014. de Christodoro Poëta, 1015. de Christodoro Thebano, 1016. de Choerilo Atheniensi, 1017. de Charace Philosopho, 1018. de Chrysip-po, 1019. de Chirone Medico.

1020. De Psammyticho.

1021. De Ogyge, 1022. de Oceano, 1023. de Horis, 1024. περὶ Ὠρίεως, 1025. de Orithyia, 1026. de Orione, 1027. de Oto & Ephialte.

Operæ pretium esset insigne hoc Eudociæ opus quod ex unico Colbertino Codice accurate exscribendum se curasse Bandurius pag. 590. testatur, si non integrum in lucem edere, certe cum Svida, in quo multa iisdem verbis leguntur, nec non cum Phornuto atque aliis Mythologis diligenter conferre, & quæ singularia in eo leguntur, cum Lectoribus communicare. Allegat Eudociam Bandurius pag. 449. 590. 818. 829. 830.

Præterea Bandurius pag. 662. seq. Græce & Latine velut ineditum exhibet *Anonymi scriptoris apostasmatum de Hippodromo*, sive *Circo*, cujus nomen & originem à Circe Auctor ridicule repetit. Petitum hoc est ex Volumine MS. quantivis pretii & varia præclara variorum scriptorum & non unius argumenti monumenta complexo, quod Antonius Eparchus ** Corcyraus pridem Regiæ Bibliothecæ Parisiensi legavit, in qua hodie est n. 3502. (pridem 2216.) Sed non meminit doctissimus Bandurius hoc ipsum de Hippodromo breve scriptum ex eodem MS. Codice jam bis editum fuisse Græce & Latine in Variis sacris Stephani le Moyne T. 1. pag. 503. Lugd. Bat. 1685. & 1694. 4.

Pag. 453. seq. Bandurius ex Catalogo Boiviniano MStorum Regiæ Bibliothecæ tradit notitiam duorum Codicum & variorum scriptorum quæ in utroque illo comprehenduntur præter Origines CPolitanas quibus in hoc opere ipse usus est. Alterum Originum illarum CPol. auctorem Cangius in Addendis ad CPolin Christianam illas allegans pag. 194. existimavit vixisse sub Constantino Duca: sed Bandurius pag. 455. observat scripsisse sub Andronico Comneno Palæologo, & ea quæ de Duca velut Imperatore ætatis suæ tradit, ex antiquiore auctore transcripta operi suo inseruisse.

GEORGII (postea induto Monastico habitu GREGORII) Cyprii, ex Lectore ProtApostolario Patriarchæ CPol. à die Palmarum sive XI. April. A. 1283. usque ad Jun. 1289. quo abdicare † se fuit coactus, de quo Pachymeres & Gregoras & è recentioribus Allatius de Georgiis pag. 420. seq. & de consensu utriusque Ecclesiæ

Gggg 2 pag.

* Contenta hujus Voluminis MS. ex apographo Sarraviano exponit Stephanus le Moyne in Variis sacris T. 1. p. 517. seq. sed longe accuratius p. 517. seq. Bandurius qui etiam ex hoc ipso Codice seriem Patriarcharum CPol. à Nicephoro CPol. concinnatam produxit.

** De illo Antonio Eparcho, qui circa A. C. 1543. ad Melancthonem Venetiis scripsit, videndus Martinus Crusius in TurcoGræcia p. 94. seq. & in appendice pag. 543. seq. Lambecius lib. V. p. 118 & Stephanus le Moyne præfatione ad Varia sacra. Hunc Antonium aliquot Polybii libros nondum aut Græce aut Latine evulgatos in Latinum sermonem vertisse scribit Antonius Sanderas libro de claris Antoniis pag. 169.

† Formulam abdicationis vide apud Pachymerem in Andronico Palæologo lib. 2. cap. 9.

pag. 766. 768. 771. & 775. seq. & Vindiciis Synodi Ephes. cap. 60. & 63. Possinus ad Pachymeris Andronicum p. 565. seq. & 606. seq. & Bandurius pag. 939. seq.

1. *Tomus sive expositio de fide contra Joannem Veccum Patriarcham* ἡθεσις τῆς τόμης τῆς πίστεως κατὰ τῆς Βέκκας, Græce à Cod. 3442. Bibl. Regiæ Paris. apud Bandurium pag. 942 - 949. Incipit: ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα. Contra hunc Tomum videnda qvæ Veccus T. 2. Græciæ Orthodoxæ Allatii.

2. *Confessio ἐμολογία γεγενοῦσα ὅποτε ἡ ἐπισύβασις γέγονε κατ' αὐτὸν παρὰ τῶν κληρικῶν ἢ τινῶν ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμματα τῆ ἐξ Ἑβραίων, μᾶλλον δ' Ἰνδῶν Μάρκας.* Græce pag. 949 - 952. Incipit: μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει.

3. *Apologia pro Tomo.* Ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τῆς τόμης μέμψιν ἰσχυροτάτη. Græce pag. 952 - 961. Incipit: αἰεὶ μὲν ἐγὼ πρότερον.

4. *Πιτῆκιον sive Epistola ad Imperatorem Andronicum Ducam Angelum Comnenum Palæologum,* Græce p. 961. in qvā injuriam sibi à Marco illo (qvem cum Marco Ephesio in Florentini Concilii Actis celebri perperam nonnulli confundunt) & à Joanne Chila * Ephesi Metropolitā factam deprecatur. Incipit: κρέπτε, θεοπροβόλητε.

5. Ejusdem Gregorii Cyprii alia scripta edita sunt: ἐγκώμιον εἰς τὴν Θάλασσαν εἰπὲν εἰς τὴν τῆ καθόλου τῆ ὕδατος φύσιν. *Encomium maris sive aquæ,* qvōd cum Pauli Silentarii carmine in Thermas Pythias Græce edidit Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1591. 8. separatim & ad calcem Aristotelis de Mundo.

6. *Proverbia,* ordine Alphabeti, Græce ad calcem Mich. Apostolii proverbiorum, p. 273 - 281. à Petro Pantino Lugd. Bat. 1619. 4.

7. *In Georgium Martyrem Oratio.* Græce & Latine in Actis Sanctor. XXIII. April. T. 3. Incipit: ἔθ' τὸ τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων.

8. *Sententiæ separatim excusæ* Colon. 1536. 8.

9. *Ex encomio in Georgium Logothetam Acropolitam* qvem διδάσκαλον suum Gregorius in Epistolis suis appellat, apospasmation dedit Græce & Latine Theodorus Douša ante Georgii Acropolitæ Chronicon CPol. Lugduni Bat. 1613. 8.

Inedita ejusdem sunt: 1. λόγος ἀντιρρήτικός ἑτῆς Βέκκας βλασφημῶν δογματῶν, scriptus anteqvā Gregorius Patriarchatum iniret. Incipit: Οὐκ ἔγωγε θαυμάζω φιλότης. MS. in Bibl. Vindob.

Επι-

* Hujus Joannis Chila Epistola ad eundem Imperatorem Græce à Bandurio exhibetur pag. 949. Incipit: τὴν ἐκπόρευσιν ἀκίνητον.

2. *Epistola CXCI.* cum Auctoris encomio. MS. in Bibl. Vindobonenſi. Vide Lambecium VIII. pag. 511. ſeq. ubi inſcriptiones & initia. Teſtatur Lambecius in illo Codice ſubjungi *ἀπὸ φαλῶν* ſive decretum Synodale pro Gregorio Cyprio, & formulam ſolemneſſimam, quæ Adverſarii teſtimonium illi dant innocentix & *ἐκδοξίας*. Hanc integram edidit Lambecius pag. 522. Epistoſas etiam publicaturum ſe pollicitus in ſupplemento quod paravit Corporis Byzantini. Allatius verò p. 423. de Georgiis monet in Bibl. Mediolanenſi Ambroſiana exſtare Epistoſas CLXVI. in Bibliotheca vero Antonii Auguſtini fuiſſe CCIII. & in Bibl. Lolliana & Monachienſi Electoris Bavarix. Epistoſas Gregori Cyprii è Codice Ballesdenſii deſcripſiſſe ſe teſtatur Combefiſius T. I. Auctarii noviffimi Bibl. Patrum pag. 478. & quædam ex illis profert p. 485.

3. *Reſponſiones ad varias queſtiones* in Codice 2180. Regis Chriſtianiffimi exſtare notavit Naudæus in nova Bibl. MSS. p. 104.

4. *Fabule* in Bibl. Bavarica Monachii Cod. 66. & in Bibl. Vindob.

5. *Deſcriptio & Encomium Urbis CPol.* quam habuit Bonav. Vulcanius, extat hodie inter alias Gregorii Cyprii *Orationes ſive declamationes* in Bibliotheca Lugd. Bat.

6. *In Imperatorem Andronicum & in Michaëlem Paleologum* declamationes Panegyricæ, nec non *in Dionyſium Areopagitam*, in *Marinam Martirem*, & in S. *Euthymium* Episcopum Madytenum memorantur ab Allatio pag. 423. de Georgiis.

Ut à Gregorio Cyprio ad Bandurium iterum revertar, ex monumentis ineditis ab ipſo laudatis nihil hoc loco præterea memorandum venit quam ANONYMI *Catalogus duplex urbium quæ nomen mutarunt*, *ὅσαι τῶν πόλεων μετewομάθησαν εἰς ἕτερον*, qui paulo diverſus quam Codino de officiis magnæ Eccleſiæ in edit. Pariſ. p. 404. ſubjectus eſt, è Codice recenti MS. Baluziano integer Græce exhibetur in notis ad Conſtantinum Porphyrogenitum p. 10 ſeq. Confer quæ *πεὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων* edidit è MS. Veneto Allatius ad Acropolitæ cap. XXIV. p. 241. atque inde Clariffimus Hudſonus in appendice Tomi IV. Geographorum Græcorum minorum p. 43.

XXI. ZOSIMUS Comes & Ex-Advocatus ſciſci à PHOTIO Cod. XCVIII. & in MSS. Codicibus quos Leunclavius, H. Stephanus & Sylburgius inſpexerunt, *κόμης καὶ ἀποφισκοποιηγοῦ*. Filius fortasſe fuit Zoſimi illius, ad quem novæ Epiri præſidem leges Valentiani & Valentis A. C. 373. latæ extant in Codice Theodoſiano. Scripſiſſe

videri possit non post Eunapium modo, sed *Olympiodorum Thebanum*, quoque (adeoque post A. C. 425.) quem lib. V. cap. 27. allegat ubi de Ravenna urbe differit, quoniam locus ille glossema videtur Lambecio VI. p. 188. & vide si placet, quæ de Olympiodoro notavi supra pag. 238. Laudat præterea Herodotum obiter IV. 20. & *Quadratum Historicum* V. 27. ac *Pisandrum* V. 29. qui libris LX. scripsit Ἡρώκην Θεογαμίας, poemate illo Heroico omnem propemodum historiam complexus, male enim Zosimi interpres verba ὁ τῇ τῶν Ἡρώκων Θεογαμίων Πηγεαφῇ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν ἱστορίαν περιλαβὼν, vertit: qui Heroicarum divarumque nuptiarum titulo totam hanc propemodum historiam complexus est. Etiam pro Ἡρώκων apud Zosimum legendum Ἡρώκων, ex Svidas, tum ex Macrobio potissimum apparet lib. V. cap. 2. Satirnal. ubi ait Virgilium pleraque libri 2. *Æneidos* pæne ad verbum transcripsisse à Pisandro, qui inter Græcos poetas eminet opere quod à nuptiis Jovis & Junonis incipiens universas Historias quæ mediis omnibus sæculis usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactas redegit & unum ex diversis hiatus temporum corpus effecit, in quo opere inter Historias cæteras interitus quoque Troje in hunc modum relatus est. Patet Ἡρώκην appellatam, quod à Junonis cum Jove nuptiis opus inciperet, Ἡρώκη certe vocari non potuit, quia Jupiter & Juno neutiquam in Heroum classe sed Deorum. Et Ἡρώκη dictum ut Ἑρωική σειρά & alia similia. Quod vero Pisandrum à Virgilio exscriptum putavit Macrobius, fortasse fefellit eum ratio. & Pisandrum antiquissimum illum poetarum Camiræum habens in animo non cogitavit hunc alterum longe fuisse Virgilio juniorem, quippe qui floruit sub Alexandro Mammææ, Filius Nestoris Larandensis Severo Imp. clari, ut duobus locis diserte affirmat Svidas. Cæterum ut ad Zosimum sermo noster revertatur, *Polybii* plus semel mentionem facit & l. 1. c. 57. testatur se perinde ut *Polybius* in suo Historiarum opere exposuit quæ ratione imperium per exiguo tempore non totis certe LIII. annis Romani adqvisi verint, similiter indicaturum quomodo hoc idem Romani iterum temporis non magni spatio ignavia ac sceleribus suis corruperint perdiderintque. *Eunapii* quoniam nusquam meminit, tamen Historiam strenue exscripsisse Photius animadvertit. Εἰμι δ' αὖν τις ὃ χράζαι αὐτὸν ἱστορίαν, ἀλλὰ μεταγράψαι πλὴν Εὐναπίου, τῷ συντόμῳ μόνον ἀναφέρειν. Ea vero quæ de Constantino Tyranno habet libro VI. & quæ de Alarico ac Stillicone scribit libro quinto, cuncta ferme ex *Olympiodoro* mutatum

tum esse notat Henr. Valesius ad Sozom. p. 170. Quoniam porro Olympiodorus Historiam suam usque ad Valentiniani III. sive Placidi imperium produxit, quod cœpit A. C. 425. hinc constat Zosimum nostrum non ante id tempus Historiam suam composuisse. Post Arcadii & Honorii tempora rejicit etiam Evagrius III. 41. causatus eum de Constantino Magno falsâ tradidisse, commentatum ἔτε ἀκοὴν ἔτε ἀλήθειαν, πολλοῖς ὑπερὸν χρόνις ὅτι Ἀρκადίᾳ καὶ Οὐνορίᾳ, ἢ καὶ μετ' αὐτὰς γεγονότα.

Ætatem tulit ejus ἹΣΤΟΡΙΑ sive ἹΣΤΟΡΙΚΟΝ, νέας ἐκδόσεις, λόγοις 5, *Historie libri VI*, ex nova sive altera auctoris editione. Argumentum operis & de stylo judicium à Photio rectissime mutuabor. Σύντομον δὲ καὶ τὴν φράσιν εὐκρινῆς τε καὶ καθαράς, ἔδεδε & ἡδέος ἀπακισμένον. Ἀρχεται μὲν κ.τ.λ. Succinctus est, dictione perspicuus ac purus, nec suavitatis expers. Incipit historiam velut ab Augusto, sed Imperatores universos ad Diocletianum usque percurrit, nudam quasi commemorationem atque successionem singulorum tradens. De potitis imperio post Diocletianum copiosius tractat libris quinque. Nam primus Imperatores ab Augusto ad * Diocletianum usque recenset. Libro sexto finem imponit, in iis desinente temporibus quibus Alaricus Romam iterum obsidens civibus ad inopiam reductis obsidionem solvit eisque dixit Imperatorem Atcalum, quem deinde rursus abdicavit Imperio, quod regnum sibi traditum adversus Honorium Augustum parum recte administrare videretur. Sarus autem similitates adversus Alaricum exercens, cum trecentis quibus præerat ad Honorianas partes accedens & belli societatem pollicitur, Alarici rebus impedimentum iniecit. Gesta hæc sunt in quibus desinit Zosimi Historia, Anno CHRISTI 410. Honorii Imp. 16. Theodosii junioris 3. Atque ex isto Photii loco patet, Historiam Zosimi quam ipse legit non longius productam fuisse quam in nostris codicibus exstat, quanquam Vossius lib. 2. de Hist. Græcis cap. 20. verisimile putavit paullo ulterius progressum. Nam quadam in fine deesse, nemini, inquit, puto esse obscurum. Hoc tanto minus mihi persvadeo, quod alteram editionem Zosimi evolvisse se Photius testatur, atque ita intelligendum quod in MSS. Codd. Ἱστορία νέα inscribitur, non equidem respectu antiquiorum temporum Romani Imperii ab aliis scriptoribus memoriæ proditorum, ut Sylburgio visum, sed respectu antiquioris editionis quam Zosimus ante hanc in lucem & manus homi-

* Hodie postrema pars libri primi, ea nempe quæ à Probo usque Diocletianum, desideratur.

hominum emiserat. In Arcadii & Honorii temporibus illum substituisse Evagrius quoque annotatum reliquit lib. V. c. ult. *περί δὲ τῶν ἐξῆς χρόνων* (post Arrianum & Asinium Quadratum) *Ζωσίμῳ ἰσόρηται μέχρις Ὀνωρίας καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων.* Librum certe septimum usquam extitisse præter Sigonium nemo affirmavit.

Vetus nec injusta querela est Zosimum Ethnicum scriptorem Christianis Imperatoribus, Constantino M. inprimis & Theodosio iniquiorem se præbuisse. Hoc jam pridem ei exprobarunt, ne de recentioribus * jam commemorem, idem Photius, tum Evagrius III. 40. & 41. & Nicephorus XVI. 41. seq. Equidem Jo. Leunclavius vir doctissimus Apologiam adversus hos Zosimi, qui ipsi omnia debet obrectatores, scribere non dubitavit, neque adeo negaverim Christianis Principibus etiam illis quos nominavi fuisse quæ nec taceret & merito reprehenderet cordatus & nulli partium studio deditus Historiæ scriptor: Confirmat quoque nonnulla Zosimo tradita Jo. Andreas Bosius de Pontificatu Maximo Imperatorum Christianorum, cap. 6. T. V. thesauri Antiqu. Rom. Græviani p. 301. 302. & ante eum Jacobus Gothofredus notis ad Cod. Theodos. T. 6. p. 257. 258. ut quod Christianus licet haruspices Constantinus consuluit. Sed cum non Christiani tantum testentur scriptores, sed etiam ex ipsis Ethnicis Praxagoras Atheniensis, qui Photio teste cod. XLI. Jonica dialecto libros duos de Constantini Magni vita scripsit, eundem quemadmodum idem Photius cod. LXII. auctor est, ita prædicet ut omni virtute non minus quam prosperis successibus omnes ante se Imperatores affirmet superasse, *ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ ἐντυχίματι πάντας τὰς πρὸ αὐτοῦ βασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνῳ ἀπεκράψατο*, hinc mihi videtur & malignum eorum judicium Christianorum ** qui cum apud Eusebium illorum temporum scriptorem (& qui post jam defunctum Imp. vitam ejus edidit, ne hoc auribus ipsius datum esse putes) cum apud sexcentos scriptores Christianos legunt aliqua in laudem Constantini, iis omni studio detrahunt fidem: at cum

unus

* Vide apud Tho. Pope Blount in Censura Scriptorum, Hanckium de Scriptoribus Rom. Caveum Hist. lit. Jo. Andream Bosium diff. de periocha Josephi de CHRISTO pag. 30. Barthium ad Claudian. p. 553. b. 560. a.

** Vide Hallenses Observationes selectas T. 1. Obs. 22. seq. & Godfridum Arnoldum in Apologia hæresium lib. IV. c. 2. cui respondit M. Jo. Frid. Corvinus in examine corpori Doctrinæ subjecto c. 15. p. 222. seq.

unus Zosimus post centenos amplius annos Constantino atrocissima, quæque impingit crimina, hæc arripiunt protinus, & verissima esse profitentur ideo, quia hoc qui narrat fuit à Christiano nomine alienus. Quemadmodum vero ipse Zosimum à Leunclavio recte in multis defensum esse haud nego, ita non possum tamen non probare Mottani Vayeri de illo iudicium * quod ex Gallico latine interpretabor: *Ut verum fatear, etsi eruditissimus Leunclavius Zosimum in non paucis bene tuetur, docetque parum æque sensisse eos qui Historicum Ethnicum qualis ille fuit aliter quam præse fert animatum esse voluerunt, vel non potuerunt ferre quod vitia primorum Christianorum Imperatorum tetigisset quorum de virtutibus non siluit: negari tamen nequit locis infinitis ab illo proditum animum Christianismo infestiores quam leges Historia permittebant. Nam largiamur sane eum non præter rem reprehendisse impositum à Constantino Chrysargyri tributum, quod Anastasius deinde iustulit: recte etiam improbasse luxum Imperatoris & prodigalitatem, & quod uxorem Faustam hypocaufti aestu suffocavit, filiumque Crispum Zelotypia ac si cum matre consvesset incensus interfecerit. Fieri enim potest ut Eusebius Constantino ipso vel saltem Constantio filio imperante non ausus sit talia commemorare, ut videmus accidere iis omnibus qui scribunt de rebus Principes suos spectantibus. Sed & aliunde quoque constat multa alia reprehendenda Constantinum commississe. Quo sorori Constantie gratum faceret, ab exilio revocavit haresiarcham Arium, & S. Athanasium magno Catholicorum dispendio Treviros relegavit. Non potest tamen in Zosimo ferri quod universas Constantini actiones quantum valuit in malam partem est interpretatus. Hunc si audias ideo Christianorum sacra amplexus Constantinus fuit, quod Paganorum, nullæ lustrationes essent expiandis ejus sceleribus, itaque ab Ægyptio nescio quo persuasum religioni Christiana nomen dedisse, quippe qua criminum quorumcumque veniam promitteret. Perinde ac si Zosimus intima mentis Constantini, & omnia consilia ejus fuisset scrutatus, aut perspectum habuisset quo gratia lumine anima ejus benignitate Numinis illustrari potuerit. Cum narrat controversias quæ cum affine suo Licinio ipsi intercesserunt, omnis culpa est penes Constantinum † cui nulla fides pietasque. Nec satis est affirmare Licinio Constantini jussu gulam laqueo fractam Thessalonica contra fidem conjugii ejus datam, addie*

Hhhh

enim

Libri 5ti Pars Altera.

* Mottanus Vayerus iudicio de Hist. Græcis Tom. 1. Opp. pag. 336. seq. Adde pag. 674. seq.

† Libanius Orat. 3. Tom. 2. p. 106. disertè testatur Constantinum vicisse, sed Licinium τὸς συνδύκας νικῶντα παῖτα violasse. Confer quæ Jo. Andreas Bosius diss. de periocha Flav. Josephi de Christo c. 2. §. XIV.

enim Zosimus solenne hoc fuisse Constantino fidem fallere ac pejerare, neque ullam omittit ipsi obtestandi eumque lacerandi occasionem. Neque in solo Constantino animum ejus Christianismo infestum videre licet. Nam decrementum Imperii Romani contemtu avita religionis Ethnica tribuit, & singillatim omisiss Diocletiani etate secularibus ludis. Calamitatum qua Gratiani tempore acciderunt hanc ait fuisse causam, quod ille ut Christianus noluerit Pontificis Maximi Ethnici a) insignibus ac titulo uti, licet hoc nec ipse sibi Constantinus religioni duxerit. Quando Theodosius monuit Senatum Romanum de omittendo cultu Idolorum, professusque est se nolle amplius sumtus ad sacrificia & hostias prabere, Zosimus Senatum b) inducit respondentem, neutiquam esse consentaneum ut deserant patrios ritus quibus observatis jam mille & ducentos annos rebus prosperis usi fuissent, atque in eorum locum amplectantur religionem expertem rationis, ad eamq; compelli se patiatur. Nec minus animum ejus parum equum & iram ostendit injuriosa ordinis Monachorum descriptio, c) quos ait omnium fere bona ad se rapere sub prætenu elemosynarum inter pauperes dilargiendarum. Hypocrita & malus ipse est Olympius d) auctor interitus Stiliconis, non minus quod hujus semper conatur tueri innocentiam, quam quod ille magni fuit inter Christianos nominis, ut apparet vexel Epistolis quas Augustinus e) ad eum exaravit. Caterum nemo, opinor, Zosimo habebit fidem, quando non modo Joannem Chrysostomum f) pro seductore populi traducit, sed etiam Innocentium primum quem πῶλεως Ἐπίσκοπον Urbis Episcopum appellat, ait permisisse Ethnica sacrificia pro salute Romæ fieri, g) cum Alaricus eam obsideret.

Minus porro mirabimur ita adversum sacris nostris & ab iis abhorrentem Zosimi animum fuisse, si quantum idem superstitionibus Idololatricis quibuscunq; tribuerit, consideraverimus. Hinc plures narrat fabulas quas Historia indignas pronunciarem, nisi consimiles etiam reperirentur in iis qui cum summa laude in hoc genere scribendi sunt versati. Primo statim libro h) post captam ab Aureliano Zenobiam refert Oracula, & prodigia persequitur, quæ Palmyrenorum Zenobie parentium interitum antecesserunt. Idem samis tempore prope Rhenum narrat pluuisse frumento i) unde panis coqueretur alendo exercitui Probi qui inde victoriam ab hoste retulit. Fabula de Valesio per vocem divinam monito k) ut Cereri ac Proserpina sacra faceret, libro secundo occurrit. In quarto libro legas l) Athenas totamq; terram Atticam immunem prastitam à magno terre motu per sacra Achilli facta

a) lib. IV. c. 36.

b) IV. 59.

c) V. 23.

d) V. 32.

e) Augustin, Epist. 124. & 129.

f) V. 23.

g) V. 41.

h) lib. I c. 57.

i) lib. I, c. 67.

k) lib. 2, c. 1.

l) IV. 18.

m) V. 6.

facta à quodam Nestorio hierophanta. Libro quinto eadem Athene liberantur ejusdem Achillis ac Minervæ phasmate sive spectro apparente & Alarici molliente animum, quam fabulam doctissimo Baronio n) explodendam relinquo. Jovis etiam & Minervæ simulacrum in incendio quod Arcadii Imp. temporibus CPoli accidit per miraculum servata o) commemorat. Deniq; malorum omnium quæ Stiliconem ejusque familiam affligerunt, causam ait fuisse diras Virginis ejusdam Vestalis, p) quæ male imprecata fuerat Serenæ Stiliconis conjugii quod mundum collo simulacri Rheæ circumjectum sibi temere applicuisset, & eam ipsam ob causam quod illum collo suo applicuit, hanc impietatem strangulatione punitam fuisse, Serenamque laqueo cervicem illam præbuisse elidendam qua diu mundum injecerat.

Errores quosdam Zosimi perstringit Anton. Possevinus in Apparatu Sacro, & Baronius passim in Annalibus. Johannes quoque Tristanus T. 2. operis præstantissimi quo vitas Imperatorum è numis illustravit pag. 656. *Zosime, inquit, que je trouve toujours le plus fautif de ce peu d'Historiens que nous avons.* Temporis notas quod nusquam fere addit, defectus est illi cum pluribus aliis scriptoribus communis.

Editiones Zosimi

Latina.

Jo. Leunclavio interprete, Basil. 1576. fol. cum Procopio, Agathia, Jornande.

Græcolatina post primores duos libros ab H. Stephano una cum Jo. Leunclavii (licet auctoris nomen dissimuletur) versione ad calcem Herodiani A. 1581. 4. atq; inde Lugd. 1611. 8. editos, additis brevibus Stephani castigationibus sive notulis. A Leunclavio Græca etiam H. Stephanus acceperat, ut patet ex centuria Epistolarum Philologicarum à Goldasto editarum Epist. 72. p. 305.

Libri sex integri, à Frid. Sylburgio Veterensi ad duos MSS. Codices Thuanum & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis Jo. Leunclavii curis, adjectis ejusdem Apologia pro Zosimo adversus Evagrii, Nicephori Callisti & aliorum acerbas criminationes, Sylburgiiq; castigationibus: Inter Romanæ Historiæ scriptores Græcos minores. Francof. apud heredes A. Wecheli 1590. fol.

Hhhh 2

Cizæ

n) ad A. C. 395. n. 16.

o) Zosimus lib. V. c. 24.

p) lib. V. c. 38.

Cizæ 1679. 8. Libri duo primores primum, deinde universi sex cum versione Leunclavii ex edit. Wechel. & Apologia pro Zosimo & cum notis H. Stephani, ac Sylburgii curante *Christophora Cellario*, Smalcaldiensi qvi & ipse animadversiones suas adjunxit. Dicata est hæc editio capitibus primum distincta, V. C. Joanni Georgio Grævio. Recusa hoc ipso anno 1714. Jenæ, 8.

Oxon. 1680. 8. cura *Thomæ Smithi*, typis nitidis.

Gallica, *Ludovico * Cousino* interprete, Paris. 1678. 4. & Amst. 12. una cum Xiphilino & excerptis è Zonara.

Alii Zosimi

Zosimus eruditus Plinii junioris libertus, qvem laudat libro V. Epist. 19. *Est homo probus, officiosus, litteratus & ars quidem ejus & quasi inscriptio Comædus, in qua plurimum facit. Nam pronunciat acriter, sapienter, apte, decenter etiam, utitur & cithara perite ultra quam Comædonecesse est. Idem tam commode orationes & historias & carmina legit, ut hoc solum didicisse videatur.*

Zosimus Gazæus vel Ascalonites Sophista temporibus Imp. Anastasii clarus, teste Svida scripsit Lexicon Rhetoricum, (in limine Svidæ memoratum inter libros qvibus ipse plurimum usus) & Commentarios in Demosthenem (quos in Vaticana Bibl. adhuc suo tempore superesse MSS. scripsit Gesnerus) ac Lyfiam. Sunt qvi hunc cum Historico nostro confundunt, ut Antonius Riccobonus lib. de Historia pag. 5. Interfectum à Zenone Imp. refert Cedrenus pag. 291.

Zosimus, Thebanus Panopolita teste Photio Cod. CLXX. (Svidæ Alexandrinus, fortasse qvoniam Alexandria vixit) qvi ad so-
rorem Theosebiam scripserat ordine litterarum *libros XXVIII. χυμειτικῶν, Commentariorum Chemicorum.* Fallitur A. Schottus qvi hunc Zosimum cum historiarum Scriptore eundem habuit (probante licet Balth. Bonifacio in judicio de Historicis & Petro Lambecio lib. VI. comment. p. 177. seq.) & *χυμειτικῆς λόγους* vertit *libros frigidos*, tum à Photio Thebanum Panopolitam existi-

* Obiit Cousinus, Curia Monetalis præses, cui præter alia scripta Gallicam versionem scriptorum qvorundam Hist. Byz. & multos annos Ephemeridum litterariorum Parisiensium debemus, A. 1706. mense Martio. Vide illas Ephemerides A. 1708. mense Januario sub init. & Nova literaria Hamb. 1707. p. 149. seq.

existimavit haberi non Zosimum istum, sed auctorem cujus opus Photius ibi recenset qui CPoli post Heraclii tempora versatus Zosimi istius testimoniis usus est. *Οὐ μόνον ὃ ὑπὸ τῶν παρορημένων ἀγέρει καὶ σωτήρησι τὰς μαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν χυμεινικῶν (male editum χυμεινικῶν) Ζωσίμου λόγων. Θηβαῖος δ' ἦν ἔτι Πανωπολίτης, ὃς οὐκ ἐφείσσοτο τὰ αὐτὰ κατασκευάζειν, ἐν οἷς καὶ Ἑβραϊκῶν λέξεων ἐκτίθεται σημασίας, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐκαστοῦ ἐνταῦθα τὸ σωτήριον ἐκήρυξε μάθημα, καὶ ἐν ᾧ τρόπο τῶν ἀνθρωπίνων πόων ἀνεπαύσατο.* Ex hoc loco patet Zosimum istum fuisse Christianum: neque tribus sæculis ante CHRISTUM natum floruisse, ut in Lud. Morerii Lexico legas. Atque exstant in MSS. Codicibus adhuc inter Chemicos Græcos Zosimi magni Panopolitæ Thebani fragmenta de quibus dicturus infra sum libro VI. Jam in transcurso liceat notare hallucinationem Labbei, qui in Bibliotheca nova MStorum velut duos diversos Chemicos scriptores laudat Zosimum Panopolitam atque Zosimum Thebanum. Svidas ait illud opus à nonnullis etiam inscriptum *χειροκμήματα*, sive *χειροτεχνήματα*, ita enim cum doctissimo Borrichio verbum illud apud Svidam vel lego vel interpretor. De Democriti *χειροκμήτοις* diversi plane generis problematis dixi lib. 2. cap. 23. de quibus confer Menagium ad Laërt. IX. 49. Ex eodem Svida constat hunc Zosimum, *Platonis etiam vitam composuisse*, unde Platonis eum Scholæ fuisse suspiceris.

Zosimus presbyter, cujus & Maronis vitia passim perstringit & ad quem sæpius scribit Isidorus Pelusiota in Epistolis. Libro IV. Epist. 170. adeundem Zosimum verba λαθὼν δὲ λίθον ἀκοντίου καὶ ἑλόντις verte: *U modo latuerit aliquis, lapidem possit in eum, qui deprehensus est peccator, projicere.* Perperam enim ibi eruditus interpres: *quasi clanculum lex lapidem contra deprehensum in ejusmodi peccato projecisset.*

Zosimus βιβλιοφύλος ad quem idem Isidorus lib. III. Epist. 86. ubi monet eum ut amico accurate indicet τὸν εἰχισμὸν τῶν βιβλίων, hoc est non, ut interpres, *seriem atque ordinem librorum*, sed *numerum εἰχων* sive *versuum*, è quibus de mole ac pretio librorum constabat.

Zosimus Thasius Epigrammatum Græcorum scriptor, è quibus nonnulla supersunt in Anthologia p. 105. 565. 566. edit. Wechel.

Zosimus Tharasa in Numidia Episcopus, qui Concilio Carthag. de rebaptizandis hæreticis cum S. Cypriano interfuit A. C. 255.

Zosimus Episcopus Neapolitanus in Campania ab Arianis suffectus in locum Maximi, de quo Baronius ad A. C. 359. n. 57. seq.

Zosimus Martyr cujus meminit in Epistola S. Polycarpus: ne dicam de aliis Martyribus hoc nomine apud Baron. in Martyrolog. Rom. & Posseyinum in Apparatu.

Zosimus Papa qui in Episcopatu Ecclesiæ Romanæ Innocentio I. successit A. C. 417, mortuus A. 418. 17. Sept. Ejus duæ Epistolæ ad Africanos de causa Pelagii, editæ primum è MS. Vaticano à Baronio ad A. C. 417. n. 19. licet à Marco Antonio Capello, Franciscani ordinis Monacho & aliis quibusdam in dubium vocantur, Zosimo recte vindicatæ & emendatius descriptæ exhibentur à Jo. Garnerio T. 1. Operum Marii Mercatoris pag. 201. seq. Adde Paschasium Quesnellum ad Opera Leonis M. p. 453. seq. & 511. seq. Epistolæ Encyclicæ qua Pelagiani condemnantur fragmenta extant apud Augustinum & Prosperum. & T. 2. Concil. edit. Labbeanæ pag. 1613. Alias Zosimo huic tributas Epistolas spurias esse docet Launojus parte altera opusc. de duobus Dionysiis, neq; quicquam à Natali Alexandro pro illis allatum est, quod non idem Launojus jam confutavit in iterata editione quæ vindicias adversus Menardum continet. Adde B. D. Reiseri Launojum Confessorem p. 803. seqq.

Zosimus novæ Epiri Præses sub Valentiniano & Valente ad quem A. C. 373. datæ leges lib. VI. cod. Theodos. tit. 31. de stratoribus & lib. XII. tit. 10. de præfectianis. Hunc Zosimum Historici nostri parentem fuisse suspicatur Jacobus Gothofredus T. 4. pag. 572.

Zosimus sive Zosimus Abbas cujus *Ἀσκητισμός* edidit Petrus Possinus in thesauro Ascetico p. 279. Antiquiorem Joanne Moscho & circa A. C. 432. clarum in Palæstina Ascetam celeberrimum fuisse editor contendit.

Zosimus Monachus & Anachoreta, ad quem Photii Epistolæ.

Zosimæ Apocalypsin rejicit Nicephorus Homolegeta in jure Græco-Romano Freheri T. 1. pag. 196.

Zosima servæ nomen in veteri Epigrammate Græco Anthol. f. 341.

Zosima

Zosima Tigranæ Armeniæ Regis uxor, à Pompejo in triumpho ducta.
Plutarch. in Pompejo pag. 643.

In veteribus inscriptionibus frequentissimum Zosimorum & Zosimarum nomen. Vide præter indices Gruteri Reinesium p. 615. Inscript. Sponii itinerarium pag. 88. b. & 108. edit. Germanicæ, Clariss. Montfauconi Diarium Italicum pag. 118. & 70. Thomassinum de Donariis Vett. c. ult.

XXII. GEORGIUS PHRANZES a) illustri genere & Imperatorem ipsum b) per affinitatem contingente natus est CPoli 30 August. A. C. 1401. c) Parentibus A. 1417. pestilentia correptis & extinctis inter Imperatoris Manuelis Palæologi cubicularios d) & biennio interjecto inter secretarios receptus, tum eidem Manueli, tum filii illius Joanni (cui à moriente Patre singulariter commendatus e) fuerat) & Constantino charus, varias legationes pro illis obivit, consilio atque opera utrique adfuit, Glarentzam in Peloponneso recepit, Constantinam ad Patras A. 1429. objecto corpore suo exemit hostibus, & pro eo capite f) passus est. Restitutus interjecto tempore *Protovestiarii* g) munere A. 1432. & præfectura Spartana A. 1446. h) auctus fuit, cumque ad firmandam Constantinam post Johannem fratrem A. 1448. extinctum successionem in Imperium adversum fratrem illius Demetrium i) adfuisset, & ad magni Logothetæ k) dignitatem ab eo fuisset evectus, non diu post capta à Turcis A. 1553. CPoli & ipse cum omnibus suis venit in potestatem l) Turcarum. Inde venit

a) Vide Allatium de Georgiis p. 425 seq. Martinum Hanckium de Scriptoribus Hist. Byz. part. 1. cap. 40. pag. 645. seq. Henr. Warthonum appendicæ ad Hist. litterariam scripor. Eccles. ad A. C. 1424. & Jac. Pontanum prolegom. ad Phrauzam.

b) Soror Phranzæ nubsit Gregorio Palæologo Mamonzæ, Magni Ducis Mamonzæ filio, ut ipse testatur libro 1. cap. 38. Illum Gregorium genti Augustæ Palæologorum accenset Cangius in familiis Byz. p. 254. Uxorem quoque Phranza duxit A. 1438. Helenam Alexii Palæologi Examplaonis filiam ex qua filios tres filiamque unam suscepit. Vide eum II. 17.

c) Phranzes ipse lib. 1. cap. 21.

d) lib. 1. cap. 38. & 41.

e) lib. 2. cap. 1.

f) lib. 2. cap. 3. seq.

g) Phranzes lib. 2. cap. 10. & in præmio: *Ad hunc modum ego quoque Georgius Phranzes & Protovestiarius &c.* h) lib. 2. cap. 19. i) lib. 3. cap. 1.

k) lib. 3. cap. 6. pag. 162. seq.

l) Confer Hanckium p. 661. seq.

ditus & in libertatem iterum assertus in Peloponneso primum apud Thomam Palæologum Despotam Constantini fratrem versatus uxorem à servitute asseruit, & Peloponneso etiam à Turcis capta in Italiam se recepit, Romaque & Venetiis lustratis Corcyram rediit atque Monachi habitum amplexus, pro Georgii nomine *Gregorius*, m) uti uxor ejus pro Helena Eupraxiæ nomine appellari voluit A. 1468. In hoc Monasterio à Corcyræis quibusdam nobilibus viris rogatus scripsit *Chronicon rerum Byzantarum libris IV.* ab A. C. 1401. ad 1477. n) quo ipso anno die 29. Martii inopia, morbo & senectute fractum illud absolvisse se ipse in calce libri postremi auctor est. Incipit similiter ut Acropolis: τὸ τῆς ἱστορίας χρησίμων καὶ περὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ συγγράμματα. Hoc opus Græce necdum lucem viderat. At *Jacobus Pontanus S. I.* Græcum Codicem nactus in Bibliotheca Bavarica Monachiensi, quæ abundare ipsi aut aliena esse videbantur omisit, * cætera latine vertit, & tribus libris distinxit, capitulisque subdivisit, notis etiam & explicatione dignitatum illustravit, atque ita contractum latine edidit ad calcem Historiarum Theophylacti Simocattæ, Græce & Latine vulgarum Ingolstadt. 1604. 4. Sed Pontanam ipsum de Phranzæ opere & sua editione loquentem audiamus: Opus autem ab auctore suo hunc in modum distributum est. "Primo libro de quatuor (tot enim fecit) sex Imperatores Palæologos complectitur, quorum princeps est Michaël, quem Comnenum cognominat (fuerunt quippe Palæologi materno genere Comneni, ut ex initio historiæ apparebit) is, qui Constantinopolim per annos sexaginta, plus minusve à Latinis obtentam recuperavit. "Ultimus illorum sex est Manuel, in quo liber finitur. Secundo res Joannis filii Manuelis persequitur. Genuit autem filios senos, Joannem, Andronicum, Theodorum, Constantinum, Demetrium, Thomam. Tertium fratri & successori Joannis Constantino dat: "quo imperante, & quidem paucissimis annis, Constantinopolis vi & armis devicta, in Turcarum impiorum ditionem concessit. Quartum, eundemque postremum in dissidiis, & intestinis duorum fratrum,

m) Phranzes ipse in præmio & lib. 3. cap. 29.

n) non 1457. ut legitur in Vossii Hist. Græcis lib. 2. cap. 30.

* Allacius de Georgiis pag. 426. Pontanus in aliis laudem nec contemnendam promeritus, à nonnullis reprehenditur, primum quod Græce non ediderit, secundum, quod opus obtruncatum ac in epitomen redactum, non integrum emisit.

trum Palæologorum, Demetrii puta, & Thomæ bellis in Pelopon-
neso, & Mahometis II. qvī Constantinopolim sublegit, fraudibus
ac rapinis ibidem describendis potissimum ponit, universamque
narrationem paulò supra annum Christi MCCCLIX. qvō Michaël
Palæologus imperium inivit, exorsus, ad annum MCCCCLXXVII.
producit, atq; ita annos minimum CCXVIII. comprehendit,
tantillo libro, chartis tribus: utinam vero etiam ita doctis & labo-
riosis utis, de qvō istud poëta Veronensis cum admiratione affir-
mavit.

At enim qvonia scriptor iste *παρεκβάσεων* seu digressionum
refertior est, & earum multæ ad historiam ipsam prorsus nihil perti-
nent, qvin potius ejus gravitati & dignitati officiunt: ac proinde
non sine jactura modo, verum etiam commode, & utiliter abesse
possunt, consilium fuit, iis prætermittis, totum corpus (tametsi
per se haud ita magnum) compendio qvodam cogere, qvæq; li-
bro qvarto insigniora, magisq; memorabilia reperiuntur, ea tan-
quam accessionem ad ædes cum tertio conjungere, & hac ratione
ipsum tertium cumulationem efficere. Qvem enim, obsecro, secta
Mahometana ex *Joannis Cantacuzeni* contra eandem sectam Ora-
tionibus tot paginis descripta & reprehensa delectet? Odio plus-
quam Vatiniano Mahometismum odit Protovestiarius, atqve hoc
propter Turcas. Ideo se tenere non potuit, qvin repertorem illius, &
sane pluries exagitaret. Ejus genealogiam, mores, in crementa, dog-
mata infectaretur. Sed nunc non erat his locus, ait Flaccus. De co-
meta viso cum agit, qvid illic complura meteora, ut fulgur, fulmen,
tonitru, terræ motum, ipsorum cometarum generationem, elemen-
torum qvovque rationem, philosophica inquam, & *παν φιλοσόφως*
explicare attinet? Res suas, easque minutas sæpe, & quas magnopere
scire nullus cupiat, frequentius, & ambiciosus adducit. Non schis-
ma, & defectionem Græcorum ab Ecclesia Romana (qvod tamen
toti occidenti est persuasissimum) sed peccata, ut Ninivitarum, alio-
rumque populorum, & oraculum de Ismaelitarum (unde Turcæ sint
propagati) imperio augendo, qvæ de re scriptum est in Genesi, hæc,
inquam, in causa fuisse cur perierint, Latinosque à Græcis potius,
quam Græcos à Latinis descivisse, longa disputatione contendit. De
qvatuor monarchiis, etiam ex Prophetis Daniele, & Zacharia fusius

„differit. Symbolum item Nicænum, secundum singula verba è
 „Scriptura sacra tam novi, quam veteris Testamenti contextum &
 „conflatum demonstrat. Tandem capita quædam fidei profitetur,
 „quod sollemne fuit ad monachorum ordinem sese aggregantium, in
 „quibus ipsis quædam non Romana, & Catholica cernuntur. Hæc
 „& hujus farinæ alia ad historiam nihil facere, lectorique molestiam
 „magis creatura, qui non videt, nihil videt. Porro quæ libro primo
 „de Osmanidarum Imperatorum origine, successione, rebus gestis,
 „de insula Creta, & adversum barbaros propter eam perpetratis dis-
 „seruntur, ac præterea alios quosdam locos, etsi historiæ minus pro-
 „prios, minustamen ab ea alienos, nec inutiles, & graves reliqui.
 „Nec vereor, ne quis factum hoc meum secus interpretetur, qui
 „clarissimos utriusque lingvæ historicos, aliosque scriptores egre-
 „gios similiter ob solam longitudinem in epitomas contractos
 „non ignorat, quos in præsentia nominare nihil necesse est. Quod
 „lib. 3. ex narratione senis cujusdam de rebus Indicis parum cre-
 „dibilia refert, sciendum apud Plinium & Diodorum Siculum haberi
 „similia. Ad hæc quædam obscura & intricata, scribæ, an auctori
 „vitio danda, detraxi, nullo rerum notabili detrimento, in quorum
 „intelligentia, ut quis diu se torqueret, operæpretium non est visum.
 „Prudenter enim Nicetas in vestibulo, seu præfatione operis sui,
 „qua historiam eximie, si quisquam alius, commendavit: *Quidquid*
 „*enim non apertum est, atque in promptu positum, historia abominatur: quidquid*
 „*simplex & naturale est, & intelligentiæ obvium, libenter admittit.* Protove-
 „starius ipsemet undecim libros Nicephori Gregoræ in sex prima
 „capita libri primi, quasi in angustissimum carcerem nimia prope-
 „modum brevitate coarctata compegit. Quæ ipsa capita, quod
 „erant longiuscula, nos in multa diduximus: & alioqui in capitum
 „numero longitudineque per totos libros constituenda ac defini-
 „enda nostro judicio paruimus. Et quoniam epitomen conficie-
 „bamus, adhuc alia quædam omisimus, cum præsertim involutiora
 „essent, de quibus suo loco. Ter, quater libro primo ad supple-
 „mentum, pauxillum verborum ex Gregoræ & Laonico aspersimus.
 „Atque hic te, lector, monitum volo, ad ea quæ libro jam nominato
 „traduntur, uberius cognoscenda, lectionem Gregoræ, nec hujus
 „tantum, sed & Joannis Cantacuzeni, superiore anno à nobis in la-
 „tinum conversi, multaque aliter, quam ille narrantis magnopere
 „pro-

profuturam.“ Hæc Pontanus qvi pag. 304. notis suis Græce inseruit omissum in versione sive Epitome sua *Andronici junioris Imperatoris pro Monembasiotis diploma sive bullam*, & pag. 309. *Bessarionis Cardinalis Epistolam*, quam ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam ille misit, & Meursius deinde Græce ac Latine subjunxit Hesychii illustris opusculis Lugd. Bat. 1613. 8. vulgaris, ut dixi supra pag. 241. Denique pag. 317. & 325. Græce & Latine Pontanus addidit *Georgii Trapezuntii Epistolam ad Joannem Palæologum*, qua eum invitat ut triremibus ab Eugenio IV. missis Imperator in Italiam ad Synodum naviget.

De Phranzæ opere, qvòd MS. Græce fuit etiam in Bibl. Regia Scoriacensi, atqve in Ambrosiana Mediolanensi qvemadmodum & Barberina hodie asservatur, ita statuunt eruditi, * ut obsidionem & expugnationem Cpoleos accuratissime ab eo descriptam esse nemo dubitet, alioqvi multa parum ad rem facientia, parumqve accurate ab eo tradita esse conqvesti sint multi. Nicephorum Gregoram ab eo, etiam ubi errat exscribi notat Allatius ad Acropolitam pag. 220. 264. 270. confundere omnia ac mutilare pro libidine pag. 250. Idem oscitantiam ejus reprehendit libro de consensu utriusqve Ecclesiæ pag. 776. Ex Acropolita proœmium & quæ ab urbe à Latinis direpta ad ipsam à Græcis recuperatam narrat, per summas transscripsisse, notat pag. 426. de Georgiis.

Græce loca è commentariis Phranzæ Historicis producit Allatius in eodem opere de consensu p. 4. & alibi, neqve aliunde hausit quæ Græca Phranzæ laudat Cangius in Glossario Græco. Notandum autem est Allatium habuisse opus diversum ab eo qvòd in Epitomen contractum Latine Pontanus edidit. Ita enim ille diatriba de Gregoriis, loco laudato: *Servatur penes me ejusdem Phranza Chronicon diversum omnino ab edito. Incipit ab A. 1402. finit in annum 1417. nescio an ab ipso Auctore, ne prolixitate operis Lectorem fatigaret, in compendium post primum Chronicon concinnatum, an prius etiam, quam prolixum ederet, veluti memorie fulcrum, & materie argumentum præparatum fuerit. Quicquid tamen sit, eloquio barbarum, & locutione è trivio petita, habet in se multa quæ aliunde non occurrent, & distincte omnia prosequitur: in eo tamen minime laudandum, quod minutissima quæque & nullius dignationis commemoret, satis*

* Vide Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. pag. 667. seq.

in angustiis domesticis enarrandis curiosus & loquens. Sic exorditur: οἰκτερος Γεώργι Φρανζῆς καὶ Γεηρόβελ ταῦτα μοι παχὺς ταῦτα ἐξαίψιν ὡς καὶ ἑαυτὸν καὶ τινων μελικῶν γεγονότων ἐν τῷ τῆς αἰδίας ζωῆς αὐτῆς χρόνῳ διότι ὁ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸς ὑπνέσεως ἀνά, ἔτει. *Principium*: καλον ἦν μοι, ἢ ὅτε ἐγγνήθην, ἢ παιδίον διότι θανείν. *Contulicium* MS. Codice Neapolitano Bibliotheca SS. Apostolorum Clericorum Regularium. Et ut conjicio asseratur quoque Scoriaci in Bibl. Regia. Γεωργίε ὁ Φραντζῆ ὡς τινων γεγονότων ἐν τῷ κατ' αὐτὸν χρόνῳ.

In editione Pontani III. 29. pag. 219. testatur Phranzes se anteqvam habitum Monasticum induceret, *Confessionem fidei* edidisse, atqve in *expositione Symboli* ostendisse unde à SS. Patribus illud fuerit compositum. Illam confessionem sive expositionem utrum à Simeone † Thessalonicensi mutuatus Phranzes sit, Allatius ad dubitat, cæterum Pontanus in versione sua Historiæ, cui ab auctore inserta fuerat, eandem ut alia multa rescidit.

XXIII. Qvem JOSEPHUM GENESIUM viri docti appellant, is ab uno memoratur Joanne Scylitze * in præmio Historiæ. Sed in MS. Scylitzæ Codice distingvi Josephum ac Genesium notat Labbeus, ** ita ut duo fuerint Historiæ CPol. scriptores diversi, unus Josephus Byzantinus, & alter Genesius Byzantinus. At enim ut patria Byzantium fuisse Genesium perquam est incertum, licet Byzantinam Historiam scripserit, sic Josephum diversum à Genesio apud Scylitzen laudari ægre mihi persvadeo. Quidquid vero

† Simeonis Theff. duplex scriptum in Symbolum memorat Allatius de Simeonibus pag. 194. quæ ambo in Vaticana & Bodlejana Bibliothecis continentur MSS. unum est ἐρμηνεία συνοδική κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς οὐδοδόξῃ καὶ ἀμωμῆτις ἡμῶν πίσεως τῶν χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον. Incipit: περὶ τῆς ἱερωτάτης συμβόλης τῆς ἀληθῆς καὶ μόνῃς τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίσεως. Alterum: ἐκθεσις ἀναγκαζομένη περὶ τῶν τῆς ἱερᾶς συμβόλης ῥήσεων, ὅθεν συνελέγησαν, καὶ κατὰ τινων αὐτῶν συγκείμεναι εἰσιν. *Expositio perquam necessaria sententiarum sacri Symboli, unde collecta sunt, & adversus quos dictata.* Incipit: Καλὸν ἐκδέσθαι καὶ ὅθεν τὸ ἱερωτάτον παρὰ τῶν Πατέρων συνοδικῶν Σύμβολον. Citat Allatius p. 160. de purgatorio.

* Locum Scylitzæ habet supra pag. 389.

** Vide Labbeum in protreptico ad Hist. Byz. p. 41. Alius porro Genesius cujus meminuit Sidonius lib. IV. Epist. 6. Alius Genesius presbyter, scriptor vitæ S. Genovefæ Virginis, ut præteream Genesios Martyres, quorum memoriam celebrant Latini 25, August. & 11, Octobr.

vero sit, Lipsiæ in patria mea servatur in Biliotheca Paulina Codex antiquus MS. membranaceus Græcus *Historia* Genesiana, jussu Constantini Porphyrogeniti composita, & res Imp. quinque CPol. *Leonis Armeni*, qui A. C. 813. cœpit imperare, *Michaëlis Balbi*, *Theophili* fil. *Michaëlis* & *Basilii Macedonis*, A. 889. Cal. Mart. defuncti comprehendentis. Ex hoc Codice Collegii Paulini Bibliothecæ Academicæ Lipsiensis paginis LXXVII. in fol. constante vir doctissimus *Jo. Andreas Bosius* jam pridem illius editionem parare se significavit in diatriba de testimonio Flav. Josephi de Christo. *** Apographum Bosianum cum brevibus *Tbo. Reinesii*, quocum Bosius illud communicaverat, notis servatur Jenæ in Bibl. publica Academicæ, cui libros suos ille moriens legavit, ex quo Genesii editionem deinde molitus fuit ejusdem Acad. Professor celebris *Georgius Schubartus*, ut memorant Acta Eruditorum Lips. A. MDCLXXXV. p. 44r. Aliud Apographum cum iisdem Reinesii notulis servat Bibliotheca Amplissimi Senatus Lipsiensis: Novum etiam ac singulare studium Genesio in lucem proferendo impendit præclari Viringenii & magnæ, supra ætatem, doctrinæ, *Godfridus Wagnerus*, Lipsiensis, Pastor ad S. Johannis, sed illo florentibus annis extincto etiam ista spes † decollavit, ita ut palma hæc integra relicta sit Viro, cujus neutiqum interpretis Genesium pœnitebit, præstantissimo *Godfrido Oleario*, qui doctrinæ & exempli laude Patriam suam & Ecclesiam hodie, atqve diu, opto decorat, ac scriptorem illum ex eodem Codice Paulino descriptum & versione ac notis à se illustratum jam in scriniis habet & proxime prælis commissurus est. Versus quibus Genesius suos quinque βασιλειῶν libros Constantino Porphyrogenito offert, hi operi præfiguntur:

Τὴν ἐξ ἰσχυρίας τελέσας βίβλον ὡς ἐκέλευσας,
 Ἀυτοκράτορ, μελέτης καὶ καμάτων μεράλοις,
 Ἐν σοι δῶρον ἔθηκε, ὅπως ἐγνωσμένον εἴη
 Ἐκ Φιλοδωποτίας σωπιδεῖν, ἐκ τε πίδεα.

liii 3

Hos

*** Bosius de testimonio Flavii Josephi Jen. 1673. cap. 2. pag. 24. *Theophanis Chronographia Augustanum Codicem* ante aliquot annos cum edito comparavimus, cujus ope cum scriptorem multo emendatiorem, alicubi & pleniorum completis quibus passim sedatus est lacunis aliquot, una cum *Georgio Syncello* & virisque continuatore Genesio hucusque inedito paucisque etiam eruditissimorum virorum viso notove dubitamus aliquando &c. Descripsit ille Genesium A. 1652.

† Quemadmodum & spes editionis Genesii promissæ à *Ludolpho Kustero*, de qua supra pag. 228.

Hos versus à B. Wagnero cum Clariss. Caveo communicatos, & ab eo vulgatos in parte altera Historiæ literariæ scriptorum Ecclesiasticorum ad A. C. 940. ita utrunque transtuli:

Historiam jussu quam Caesar magne tuopie,

Perfeci curis atque labore gravi,

Hanc Tibi dona fero, notum sit ut omnibus, ista

Nuta scripta Tuo, Te cupiente legi.

Leguntur & alii versus Olympii cujusdam ad voluminis calcem, quæ mihi non videntur ad Genesium pertinere, sed ad Johannem quendam Historicum Scylitzæ itidem laudatum, & cujus Opus forte olim Genesio in Codice Lipsiensi MS. adhærebat, postea ab eo separatum periit.

Λώτων ἀνὴρ ἄριστος, ὡς ἐγὼ κελίω,

Γεωργίῳ τε Φημί καὶ Θεοφάνει

Τῶν χρονολόγων, ὁ τῆς δὲ τῆς βίβλου πατὴρ

Ἰωάννης σοὶ πάντης, φιλοδαμόνων

Ὁ τῶν πρεσβυτέρων πρῶτος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ

Διοκαισαρείας, τῆς ἀναζάρβης πόλεως.

In optimis est optimus me iudice,

(Georgium Theophanemque intelligo

Chronographos) presentis auctor & Pater

Libri Johannes, diligentium DEUM

Flos ille primus Presulum atque Episcopus

Diocæsarea, dictæ Anazarbe antea.

Pro Λώτων scripsi Λώτων, & in quarto versu pro φίλων δαμόνων vel Eduardi Bernardi * doctissimi viri φίλε δαμόνων malui φιλοδαμόνων. Sane virum pium nemo Christianus facile vocabit φίλον δαμόνων, facilius φιλοδαμόνα, pro φιλεδέω, licet & hoc rarissimum est in Christianorum scriptis, cum dæmonum vocabulum in Novo Test. semper de malis angelis accipiatur, quod ab Homero, Platone & aliis Ethnicis scriptoribus passim ponitur pro Diis.

XXIV. Post Genesium dicere juvat de alio, itidem inedito Opere, ad res CPolitanae aulae & Ecclesiæ pertinente, quod MS. exstat Francofurti ad Mœnum apud virum Nobilissimum & eruditione atq; inge-

* Vide Caveum loco laudato & Acta Eruditor. Lipsiensia A. 1699. p. 160.

ingenio florentissimum, D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. Is titulum Indicemq; Caputum pro singulari humanitate sua mecum communicavit, quæ cum Latina versione mea præsentī loco subjungam.

Ἰπποθεσις τῶν βασιλικῶν περὶ αἰθῶν, καὶ ὑπὸ μνησις τῶν ἀπολήκτων.

ὅσαι δὲ ὡς φυλάττειν, βασιλέως μέλλοντος ταξιδεύειν.

Κωνσταντῖνος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς αἰωνίῳ, βασιλέως Ῥωμῶν, ἡς Λέοντος ὁ αἰοιδίμης σοφωπάτης βασιλέως, ἀπογόνου ἢ βασιλεὺς ὁ ἀνδρικοπάτης βασιλέως, πρὸς Ῥωμανόν τὸν Θεοσεφῆ βασιλέα καὶ ἡὸν αὐτοῦ.

1. ὅσαι δὲ γίνεσθαι ὁ μερῶν καὶ ὑψηλῆ βασιλέως τῶν Ῥωμῶν μέλλοντος φροσάπυτοι.

α) Διὰ τῶν σαυήθων τῶν δὲ χόντων τῶν βασιλικῶν ἐβλῶν τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἐξω ἐν πῶς ἐβλῶις.

β) Διὰ τῶν ὀφφικιαλίων καὶ τῶν λοιπῶν.

γ) Διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ δὲ χειροποικίων.

δ) Διὰ τῶν ὁδῶν μοναστηρίων. ἰππάρια ρ.

ε) Διὰ τῆς βασιλικῆς ὑπερρίας.

5 Διὰ

Ratio expeditionum bellicarum Imperatoris, & Memoriale pro Castris, quænam oporteat observare, quando Imperator expeditionem suscipere instituit.

Constantini in Christo Rege sempiterno Imperatoris Rom. Filii Imp. venerandi ac sapientissimi Leonis, Nepotis vero Basilii fortissimi ac Nobilissimi Imp. ad Romanum à DEo coronatum Imperatorem, Filium suum.

1. Quænam fieri oporteat, quando magnus & sublimis Imperator Rom. castra metari constituit,

α) ab ordinariis præfectis stabulorum in urbe & extra urbem.

β) ab Officialibus, aliisque.

γ) à Metropolitibus & Archiepiscopis,

δ) à sanctis Monasteriis. Equi centum.

ε) à Ministris minoribus Imperatoris.

15) à

ς Διὰ τῆς μινιστρατοῦ, ἤγαν τῆς βασιλικῆς κόρης σαγ-
μαριαν.

ζ Διὰ τῆς οικιακῆς βασιλικῆς βεστιαρίᾳ καὶ τῶν ἀπὸ τῆ κοιτῶν διδο-
μένων εἰς Φόρτωσιν τῆ αὐτῆς βασιλικῆς βεστιαρίᾳ, σαγμάελα λ.

η Διὰ τῶν ἀραφίων τῶν εἰς ἐθνικῆς ἀποπελομένων, λόγῳ ξενίων.

θ Διὰ τῶν * ἐρραμένων.

ι Διὰ τῆς εἰδικῆς, σαγμάελα μς'.

Ἔισιν αἱ Φορτωσίαι ἕως.

ια Περὶ τῶν κερέτων.

2. Ὅσα δὲ γίνονται, ὅταν ἀπὸ ἐξπιδίτε, ἡ μακρᾶς ὁδοπορίας, ἐπα-
νέρχεται ὁ βασιλεὺς.

3. Ἡ ἀπὸ τῆ Φορτάτῃ μὲν νίκης ἐπάνοδος, βασιλεὺς φιλοχρεῖται βασιλέως
ἀπὸ Τεφρικῆς καὶ Γερμανικῆς.

4. Ἡ ἀπὸ τῆ Φορτάτῃ ἐπάνοδος Θεοφίλῃ βασιλέως, ὅτε ἐνίκησεν κατὰ
κράτος, ἀπὸ Κιλικίας στρατοπεδεύσαντας κατ' αὐτῆς Ταρσί-
τας, Μομφρεσίτας, Αδανίτας, Εἰρηνοπολίτας, Ἀναζαρβίτας, καὶ
λοιπὰς χιλιάδας κ'.

5. Κωνσταντίνῃ τῇ φιλοχρεῖται καὶ ἐν αὐτῇ Χρυσῇ τῇ αἰωνίῳ βασιλεῖ βασιλέως,
ἡ δὲ Λεοντῇ τῇ σοφωτάτῃ καὶ ἀμυνήτῃ βασιλέως, σύνταγμα τί καὶ
βασιλεὺς παρδῆς ὄντως ἄξιον ποίημα.

Sequitur Prefatio in librum Imperatoris.

α Ὅσα δὲ παρὰφυλάττειν παρεκένσε γινόμενα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ,
ἡτοι πύξιν καὶ ἀκολαθία τῶν ἀσκήτων καὶ ὁσιφανῶν παρελεύσεων ἐν αἷς
οἱ βασιλεῖς ἀπιάζιν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

β Ἀκτα τῆς ἐορτῆς τῶν Χρυσογένων.

γ Ἐορτὴ τῶν Φώτων. Ἀκτα τῶν δύο μερῶν.

δ Ἀκτα τῇ ἐορτῇ τῆς ἀγίας πάχας.

ε Ἀκτα τῇ ἐορτῇ δευτέρᾳ τῆς Ἀλακινησίμης.

ς Ἀκτα τῇ ἐορτῇ τῇ κυριακῇ τῇ ἀντίπαχας.

ζ Τῇ ἐορτῇ τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

η Τῇ ἐορτῇ τῆς ἀναληψίμης.

θ Τῇ ἐορτῇ τῆς πεντηκοστῆς.

ι Ὅσα δὲ παρὰφυλάττειν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἀλακινησίμης.

* Hoc vocabulum cum superiore ἀραφίων non intelligo.

- 5) à metatore sive menfuratore Imperatorii tentorii. *Equi sagmarii L.*
- 2) à Domestico Imperatoris Vestiario, & quæ ex cubiculo suppetantur ad sarcinas ejusdem Imperatorii Vestiarii. *Equi sagmarii XXX.*
- 7) De iis, quæ ad aliarum Gentium Principes mittuntur Xeniorum loco.
- 9) De illis quæ * * *
- 1) De rebus privatis Imperatoris. *Equi sagmarii XLVI.* Atque de sarcinis & impedimentis hætenus.
- id. De vigiliis sibi excubiis.
2. Quænam oporteat fieri, quando ab expeditione vel è longo itinere Imperator revertitur.
3. De Basilii Imperatoris Christum amantis reditu è castris post victoriam à Tephrike opido, ac Germanice.
4. Theophili Imperatoris reditus è castris, cum potenter vicisset beligerantes adversus ipsum è Cilicia Tarsitas, Mopsvestitas, Adanitas, Irenopolitas, Anazarbitas, aliosque ad vicies mille.
- CONSTANTINI Christum amantis & in eodem Christo sempiterno Rege Imperatoris, Filii Leonis sapientiss, & perpetua memoria digni Imp. Syntagma & Regia industria vere dignum opus.

Post præfationem sequitur opus ipsum satis spissum, cujus hæc sunt capita:

- α Quænam oporteat observare, quando processio fit in magnam Ecclesiam, sive Ordo & series solennium & illustrium processionum, quando Imperatores ad magnam Ecclesiam accedunt.
- β Acta festi Natalitiorum Christi.
- γ Festum Luminum. Acta utriusque * factionis.
- δ Acta festo Sancti Paschatis. (schatis.
- ε Acta feria secunda in hebdomade renovationis, sive postridie Pasche.
- ς Acta feriæ Dominicæ post Pascha.
- ζ Feria quarta Hebdomadis quartæ post Pascha.
- η Festo Ascensionis Christi.
- θ Festo Pentecostes.
- ι Quæ observare oporteat postridie Paschatos, sive die secunda in hebdomade renovationis.

Libri 5ti Pars Altera.

Kkkk

* Venetæ & Prasinæ intellige.

100

- ια Ὅσα δὲ ὠραφυλάττειν τῇ γ' τῆς * Διακινήσιμος εἰς πὺν ἄγιον
Σέργιον.
- ιβ Ὅσα δὲ ὠραφυλάττειν τῇ δ' τῆς Διακινήσιμος, καὶ ὅσα ἐπ' αὐτῇ πλεῖται.
- ιγ Περὶ τῆς ε' πατριάρχῃ προσκλήσεως.
- ιδ Ὅσα δὲ ὠραφυλάττειν τῇ ε' τῆς διακινήσιμος, καὶ ὡπασμὲ πλεμείν
Ἰππὶ καὶ χρυσοτεκνίῃ.
- ιε Ὅσα δὲ ὠραφυλάττειν τῇ ὠρασκειῇ τῆς Διακινήσιμος.
- ισ Ὅσα δὲ ὠραφυλάττειν τῇ κυριακῇ ἀντίπαρχα, ἀπρίοντι καὶ Βασιλέως
ἐν τῇ αἰγία Σοφία.
- ιζ Ὅσα δὲ ὠραφυλάττειν τῇ πετράδι τῆς Μισσοπεντηκοστῆς, καὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ
καὶ ἀγίῃ Μωκίῃ προσελεύσεως.
- Δεῖ εἶδεναι καὶ ταῦτο, ἀνὰ πόσων δοχῶν δέχονται τὰ μέρη, ἐν ταύτῃ
προσελεύσει.
- ιη Ὅσα δὲ ὠραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προσελεύσει τῆς αἰγίας Χρυσῆ τῆ Θεῶ
ἡμῶν ἀναλήψεως.
- ιθ Ὅσα δὲ ὠραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῆς αἰγίας Ἡλίας, καὶ τῇ αὐτῇ τῇ
ἑορτῇ.
- κ Μηνὶ Μαΐῳ α. τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ
ἐγκαίνιων τῆς νέας μεγάλης Ἐκκλησίας.
- κα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προσελεύσει τῆς αἰγίας Δημητρίῃ.
- κβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προσελεύσει τῆς ὑψώσεως τῆς τιμίων ξύλων.
- κγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προσελεύσει τῆς αἰγίας Χρυσῆ τῆ Θεῶ
ἡμῶν καὶ σάρακα γροήσεως.
- κδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ α' τῆς Ἰαννουαρίῃ μηνός, τῆς αἰγίας Βασιλείῃ.
- κε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῶν ἀγίων Φάτων.
- κς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προσελεύσει τῶν Φάτων.
- κζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προσελεύσει τῆς ὑπαπαν-
τήσεως.
- κη Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς τύχη ἢ ἑορτῇ τῆς ὑπαπαντήσεως τῇ β' τῆς
αἰγίας Ἑβδομάδου.
- κθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς ὁρθοδοξίας.
- λ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ κυριακῇ τῆς μέσης Ἑβδομάδου τῶν ἡσείων,
ἡνίκα τὸ τίμιον καὶ ζωποῖον ξύλον τῆς σωρῆς προσκυνεῖται.
- λα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν, εἰς τύχη ἢ ἑορτῇ τῆς Ἐυαγγελισμῆς τῆς ὑπερα-
γίας Θεοπέκῃ τῇ κυριακῇ τῆς μέσης Ἑβδομάδου.

λβ

* ita scribunt passim pro διακινήσιμος.

ia Qvæ observare oporteat die tertia ejusdem hebdomadis, sacra S. Sergio.

ib Qvæ oporteat observare die quarta, & qvæ in illa perficiantur.

ic De Patriarchæ adhortatione.

id Qvæ oporteat observare die quinta in hebdomade renovationis quando salutatio Imperatoris celebratur in aureo triclinio.

ie Qvæ oporteat observare in parasceve renovationis, sive die sexta.

if Qvæ oporteat observare in Dominica post Pascha, quando Imperator accedit ad sanctæ Sophiæ magnum Templum.

ig Qvæ oporteat observare quarta feria Hebdomadis quartæ post Pascha & in processione in Templum S. Mocii.

Oportet nosse etiam hoc, quibus locis utriusque factionis homines in hac processione recipiuntur.

ih Qvæ oporteat observare in festo & processione sacre Christi ascensionis.

ii Qvæ oporteat observare in Vigiliâ Sancti Eliæ, ipsoque ejus festo.

ik Calendis Maji, Encæniam novæ Ecclesiæ. Qvænam observare oporteat festo Encæniorum novæ magnæ Ecclesiæ.

il Qvæ oporteat observare in festo ac processione S. Demetrii.

im Qvæ oporteat observare festo & processione exaltationis S. Crucis.

in Qvæ oporteat observare festo & processione Sacre Christi DEI nostri Nativitatis in carnem.

io Qvæ oporteat observare Calendis Mensis Januarii sacris S. Basilio.

ip Qvæ oporteat observare in Vigilia sanctorum Luminum.

iq Qvæ oporteat observare in Festo & in processione sanctorum Luminum.

ir Qvæ observare oporteat in Festo & in processione Occursus sive Purificationis S. Mariæ.

is Qvænam oporteat observare, quando festum Occursus incidit in feriam secundam sanctæ Hebdomadæ.

it Qvænam oporteat observare Dominica Orthodoxiæ, sive restitutionis Imaginum.

iu Qvæ observare oporteat Dominica mediæ hebdomadis Jejuni-
orum, quando venerandum & vivificum lignum crucis adoratur.

iv Qvæ oporteat observare, quando contingit festum Annunciationis S. Deiparæ incidere in Dominicam mediæ Hebdomadis.

λβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῆς Βασιλοφόρου.

λγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν Βασιλέων.

λδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἐ. καὶ ὅτι τῆς τῷ Βασιλεῶς περιόδου ἐν τοῖς γηροκομίαις.

λε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ πλεῖται.

λς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Σαββάτῳ.

λζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προελεύσει ἐνάσεως Ἐκκλησίας.

λη Χρῆ εἶδεναι, πῶς ἀλλάσσειν οἱ Δεσπότης ἐν τῇς ἑορταῖς καὶ προελεύσει.

λθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι σεψίμῳ Βασιλεῶς.
Ἀκτολογία τῶν δῆμων * ὅτι σεψίμῳ Βασιλεῶς.

μ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι σεφανώματι Βασιλεῶς.

μα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι σεψίμῳ Αυγέσης.
Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅτι σεψίμῳ Αυγέσης.

μβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι σεψίμῳ Αυγέσης καὶ σεφανώματι.

μγ Ἀκτολογία τῶν δῆμων ἔταν πχθῇ πηδῖον πορφυροζώνητον.

μδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι χειροτονία Καίσαρος.
Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅτι χειροτονία Καίσαρος.

με Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι χειροτονία Νωβελήσιμος.
Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅτι χειροτονία Νωβελήσιμος.

μς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Κεροπαλάτης.

μζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Μαγίστρων, εἰ κελεύει αὐτὴν ποιῆσαι, ἐν προκένσῳ τῆς μεγάλῃς Ἐκκλησίας ὁ Βασιλεὺς.

μη Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Μαγίστρων, εἰ κελεύει αὐτὴν ποιῆσαι εἰς κυριακὴν ** παγανῆν.

μθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή πατρικίς συγκλητικῆς καὶ στρατηγῶν.

ν Ὅσα

* Si opus ipsam liceret inspicere, forte pateret per δῆμους intelligi factiones agitatorum in Circo. ** verti, ac si esset παναγίας.

- λβ Qvænam oporteat observare in Vigilia Palmarum.
 λγ Qvænam oporteat observare in Palmarum festo ac Processione,
 λδ Qvæ oporteat observare sancta & magna Qvinta, & de Imperato-
 ris circuitione in Gerocomiis.
 λε Qvæ oporteat observare in magna Parasceve, & qvæ illa die pera-
 gantur.
 λς Qvæ oporteat observare sancto & magno Sabbato.
 λζ Qvæ oporteat observare in processione Unionis * Ecclesiæ.
 λη Nosse oportet qvomodo alternent Despotæ in festis ac Processi-
 onibus
 λθ Qvænam oporteat observare in Coronatione Imperatoris, Enar-
 ratio solennium qvæ in Coronatione Imperatoris fieri solent.
 μ Qvæ oporteat observare in Imperatoris inauguratione
 nuptiali.
 μα Qvænam oporteat observare in Augustæ coronatione. Enarra-
 tio solennium qvæ in coronatione Augustæ fieri solent.
 μβ Qvænam observare oporteat in Augustæ inauguratione nupti-
 ali.
 μγ Enarratio solennium qvæ observantur, quando Imperatori
 nascitur filius Porphyrogenitus.
 μδ Qvænam oporteat observare in Cæsaris inauguratione, Enarra-
 tio solennium, quando Cæsar inauguratur.
 με Qvæ oporteat observare in inauguratione Nobilissimi. Enarra-
 tio solennium qvæ fiunt quando Nobilissimus inauguratur.
 μς Qvæ oporteat observare in inauguratione Curopalata.
 μζ Qvæ oporteat observare in inauguratione Magistri Officiorum,
 si Imperator processum ejus fieri jubeat in magna Ecclesia.
 μη Qvæ oporteat observare in inauguratione Magistri Officiorum
 si Imperator eam jubeat fieri in templo Sanctissimæ Deiparæ.
 μθ Qvæ oporteat observare in inauguratione Patricii Senatoris &
 præfecti militum,

Kkkk 3

Qve

* Mense Julio solenniter qvotannis prælegebatur Tomus Unionis, sopiendo schismati
 de trigamia, qvod sub Leone Philosopho ortam fuerat, publicatus A. C. 930. Vi.
 de Cangium in εἰκωνισ.

- ι' Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ πατρικίων.
 Ακτολογία τῶν δήμεων ἐπὶ προαγωγῇ πατρικίᾳ.
- ια' Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ ἀνθυπάτων.
- ιβ' Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ζωῆς πατρικίας.
- ιγ' Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ πραιποσίτου.
- ιδ' Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ὑπάρχου.
 Ακτολογία τῶν δήμεων ἐπὶ τῆς ὑπάρχου προαγωγῆς.
- ιε' Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κοιᾶς τοῦ.
- ις' Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχου.
 Ακτολογία τῶν δήμεων ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχου.
- ιζ' Ὅσα δὲ ὥρᾳ φυλάττειν, εἰ κελεύει ὁ Βασιλεὺς περὶ βάλλεσθαι δύο δημάρχους ἐν τῷ ἄμα.
- ιη' Ὅσα δὲ ὥρᾳ φυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ δούπευοντι.
- ιθ' Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ συμπίνων, καὶ λογοφίτων.
- ξ' Ἐπὶ προαγωγῇ ἀντιγραφίων.
- ξα' Ὅσα δὲ ὥρᾳ φυλάττειν Σπαθαροκανδιδάτου μέλλοντι γίνεσθαι πραιποσίτου.
- ξβ' Ἐπιτάφιον βασιλέων.
- ξγ' Ὅσα δὲ ὥρᾳ φυλάττειν τῇ αἰτήσεως πλημμένης γενεθλίων ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας.
- ξδ' Ὅσα δὲ ὥρᾳ φυλάττειν ἐν ὥρᾳ μονῇ δεξιμῶν.
- ξε' Ὅσα φυλάττειν τῇ δὲ ἐπαύρῳ εἰς τὸ δέξιμον.
- ξς' Ὅσα δὲ ὥρᾳ φυλάττειν εἰς δέξιμον τῆς χρυσῆς ἐκποδρομίας, δούπερα ἡμέρᾳ μὴ τὸ ἀντιπαχα.

- ¶ Qvæ oporteat observare in declaratione Patriciorum. Enarratio solennium qvæ in Patricii declaratione fieri solent.
- va Qvæ oporteat observare in declaratione Proconsulum.
- vß Qvæ oporteat observare, qvando inauguratur Ornatrix Augusta Patricia.
- vγ Qvæ oporteat observare in declaratione sive inauguratione Præpositi.
- vd Qvæ observare oporteat in præfecti inauguratione. Enarratio solennium qvæ in Præfecti inauguratione fieri solent.
- ve Qvæ oporteat observare in inauguratione Qvæstoris.
- vs Qvæ oporteat observare in declaratione Principis sive primicerii factionum Circensium. Enarratio solennium qvæ in Principis factionum inauguratione fieri solent.
- vζ Qvæ oporteat observare, qvando Imperator jubet binos simul factionum Principes pronunciari.
- vi Qvæ oporteat observare in declaratione secundicerii.
- vd Qvæ oporteat observare in inauguratione Assessorum judicii & Logothetarum. (rum.
- ζ Qvæ oporteat observare qvando inaugurantur Magistri scrinio-
- ζa Qvæ oporteat observare qvando Spatharocandidatus evehendus est in dignitatem Protospatharii.
- ζß Imperatorum Sepultura.
- ζγ Qvænam observare oporteat post finitas preces & Vota in Natalitiis Imperatorum.
- ζδ Qvænam oporteat observare pridie exceptionis qvando in Urbem venit Imperator.
- ζε Qvæ oporteat observare mane ejus diei qvo Imperator in urbem veniens excipiendus est.
- ζς Qvæ oporteat observare qvando excipiendus est Imperator in aureo Hippodromo postridie Antipachatis, sive Qvasimodogeniti.

- ΞΖ Όσα δὲ ὠραφυλάττειν εἰς Σάξιμον ἤγαν εἰς κλητόριον.
 ΞΗ Όσα δὲ ὠραφυλάττειν δεξιμὰ γενόμενα ἐν τῇ μουσικῇ Φιάλῃ τῶ τρι-
 κόγχῃ, χειμῶν ὄντ' καὶ βιαιῶν ἀνέμων καὶ μὴ συγχωρέντων γενέ-
 σθαι ἐν ταῖς ἐξέθεσι Φιάλεσι.
 ΞΘ Περὶ τῆς τῶν ἀπάντων δρχόντων τάξεώς τε καὶ ὠραστάσεως ἐν ἐκάστῳ δε-
 ξίμῳ ἐπιπλεμέων ἐν τοῖς μεράλοις Φιάλεσι.
 Θ Περὶ τῶ χρυσῷ ἵπποδρομῖς, καὶ τῷ ἐν αὐτῷ τελεμέων.
 Περὶ τῶ δειλινῷ ἵπποδρομῖς.

- ΞΖ Qvæ oporteat observare in Saximodeximo convivio.
 ΞΗ Qvæ oporteat observare circa Imperatoris exceptionem in sacro
 stagno quod à tribus conchis nomen habet, qvando tempestas
 vel vehementes venti haud permittunt illud in consvetis phialis
 sive majoribus labris facere.
 ΞΘ De iis qvæ ab omnibus Proceribus ordinibusqve fiunt qvando
 Imperator in majoribus lacubus sive labris excipiendus est.
 Θ. De aureo Hippodromo sive circo, & qvæ in illo peraguntur.
 De vespertino Hippodromio sive decursione equestri.

*Cetera Græce tantum subungere placet, cum opus ipsum inspicere mihi per
 locorum distantiam jam non sit integrum, Et eo inconsulto verendum sit ne in vo-
 cabulis in quibus hæreo, errores pro versione vel conjectura mea lectori obrudam.*

ΘΑ Όσα δὲ ὠραφυλάττειν ἱππικῶς ἀγομένα τῷ καταλόγῳ.

1. Περὶ τῆς ὀρνυας πῶς δὲ κοιλιέν.
2. Ἀκτα ἐπὶ νύκτ' τῶν ἡνίοχων.
3. Όσα δὲ τελεῖν εἰς τὸ δειλινὸν ἵπποδρομίον.
4. Όσα δὲ τελεῖσθαι μικροπανίτῃ μέλλοντ' γίνεσθαι Φαντιοναρίς.
5. Όσα δὲ παραφυλάττειν Βηγαρίᾳ ζωννυμένῃ.
6. Ἀκτα ἐπινικίαν θριαμβουομένων ἐπὶ τῷ ἵπποδρομῖς.
7. Ἀκτα ἐπὶ μεγιστάνων ἀμειράν ἐν πολέμῳ ἡττηθέντων καὶ ἀναμειθέντων.
8. Περὶ ἵππων παραγωνιζομένων τῷ ᾧ Βασι, καὶ πῶς δὲ αὐτὸν ὑπαλλάτ-
 σθေσθαι.
9. Περὶ τῶ ποτηριῶ.
10. Περὶ διβερεσίς.
11. Περὶ μερίδαν.
12. Όσα δὲ παραφυλάττειν ἡνίοχον ἀγομένῃ τῷ Βασι.
13. Περὶ τῶ κρεμάσσαι καὶ ἀποκρεμάσσαι.
14. Περὶ ἵππων ἀπολύοντ'.
15. Περὶ πρόβας.

οβ Μηνί Μαΐω ια. τελεῖται τὸ ἵππικὸν τῆ γενεθλίας ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδου πόλεως, ἔτους.

ογ Ὅσα δὲ τελεῖσθαι τῇ παραμονῇ τῆ Λαχανικῆς ἵπποδρομίας, ἦγυν τῆ γενεθλίας ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου βασιλίδου πόλεως.

οδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῆς Φακλαρέας τελευμένης.

1. Περί τῆ αὐτῆς ἵπποδρομίας, πῶς δὲ κοιλίεν.

2. Περί τῶν βηγῶν, πῶς δὲ αὐτάς τελεῖσθαι.

3. Ἄκτα ἀπὸ νίκης εἰς τὸ αὐτὸ ἵπποδρόμιον.

4. Ἄκτα, ὅτε τρέχουσιν οἱ δρομικοὶ τῆ ἐνὸς μέρους ἀπὸ * *

6. Ἄκτα εἰς τὴν κοιλίσραν τῶν πεζῶν.

7. Ἄκτα κάμνοντι τῆ μοναρίας εἰς τὸ πεζόν.

οε Περί τῆ βοτῆς, ὅπως δὲ τελεῖσθαι.

ος Περί τῆ Μακεδονικῆς ἵπποδρομίας τῆ λεγομένης Λαπεραλίας.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων εἰς τὸ μακεδονικὸν ἵπποδρόμιον.

οζ Τὰ ὑπὸ τῶν Καγκελαρίων τῆ Κοιμήσεως ἐν ταῖς προελεύσεσι τῶν Δεσποτῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ῥωμαῖσι ἀδόμενα.

οη Ἐκδosis τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν ἱεραρχῶν.

οθ Ἐυφημία αἶμα πρῶι ὑπὸ τῆ στρατοπέδου ἐκβοωμένη.

π Ἐυφημία λεγομένη ὑπὸ τῆ στρατοπέδου ἡνίκα κατὰ πολέμων ἐπινίκια ἄγει ὁ Αυτοκράτωρ, ἡ σιτηρέσιον δοθεῖν τῷ στρατοπέδῳ, ἔτε τις ἄλλη βασιλεὺς διανομή. τὰ αὐτὰ δὲ λέγεται καὶ σελεντίς ἀγομένη.

πα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ τραγῆς * * ἐν προκένσῳ τῆς ἱερείας.

πβ Ἄκτα ἀδόμενα τῷ ὑπάρχῳ τῇ κυριακῇ τῆς Βασιφόρου, ἀπὸντι ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας μάργου Ρωμανῆς.

πγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς τὸν τῆ δημάρχου καλημέριν, τῇ τρίτῃ τῆς Ταλιλαίας.

πδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ νυμφαγωγίᾳ.

πε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς σεφάνωμα.

πς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῷ δειπνῷ τῶν ἱεραρχῶν εἰς τὸ λεγόμενον Γολθικόν.

πζ Ἐκ τῶν τῆ Μαγίσρας * Πέτρῳ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κόμητος Ἀδμινισίωνων, καὶ κόμητι σχολῆς καὶ κυροπαλάτης.

πη Τῆ αὐτῆς Πέτρῳ, ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτε γένηται Ἀνγαστάλις ἡ ἀνδύπατος.

πθ Περι διαφορᾶς Στρατιῶν καὶ πόθεν αὐταὶ δίδονται, καὶ τί ἀρμόζει ἐκάστῳ σκηνίῳ, ὅσα εὐρεῖν ἠδυνήθημεν.

ι "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐὰν ὁ ἀναγορευτὴς ἐν τοῖς ἄνω μέρεσιν Βασιλέως ἀποστείλῃ πρέσβεις καὶ Λαυρατά, μηδέπω δεχθεῖς ὑπὸ τῆ ἐνταῦθα Βασιλέως εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ πῶς βεβαιοῖ τὴν βασιλείαν αὐτῆ καὶ τὰς πρέσβεις ἀπολύει.

ια "Ὅσα δὲ παραφυλάττεσθαι ὅτε μέλλει δέχεσθαι τὰς αὐτὰς πρέσβεις καὶ βεβαιοῖ τὴν βασιλείαν καὶ ἀπολύει αὐτάς.

ιβ "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν πρεσβύτης μεγάλῃ ἐρχομένης Περσῶν.

ιγ "Ὅσα δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ἐπὶ τῆ πρεσβύτης παραφυλάττεσθαι.

ιδ "Ἀναγόρευσις Λέοντος βασιλέως τῆ τῆς θείας λήξεως.

ιε "Ἀναγόρευσις Ἀνασασίς βασιλέως τῆ τῆς θείας λήξεως.

ις "Ἀναγόρευσις Βασιλέως Ἰσίνης τῆ τῆς θείας λήξεως.

ιζ "Ἀναγόρευσις Λέοντος τῆ Μικρῆ.

ιη "Ἀναγόρευσις τῆ εὐσεβεστάτης ἡμῶν δεσπότης Ἰσινιανῆς.

ιθ * "Ἀναγόρευσις Νικηφόρος βασιλέως τῆ Φιλοχρίστου καὶ ἀνδρικωτάτου, τῆ γεγονότος δομεσίκου τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς

ε. Ἐπὶ προαγωγῇ προέδρου τῆς ἀπάσης συγκλήτης,

Sequitur INDEX Capitum libri secundī.

Πίναξ σὺν Θεῷ τῆ δευτέρου βιβλίου.

α "Ὅσα δὲ φυλάττειν κατ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνοίγοντος τῆ Παλατίου καὶ τῆς καθ' ἡμέρην ἰσαμένης προελεύσεως.

β "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ προελεύσει τῇ καθεκάστη κυριακῇ τελευτήσης.

γ "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῆ Βασιλέως προβαλλομένης Δομεσίκου τῶν σχολῶν ἢ στρατηγὸς ἢ Δρυγγάριον τῶν πλοίων, ἢ Σακελλάριον ἢ τῆ Σακελλίος, ἢ λοιπὸς ἐφ' ἑφικιαλὶς.

δ "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Ράκτωρος.

ε "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Συγκλήτου.

ς "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὡς τὰ νῦν ἐπιτελεῖται ἢ τῆ ἁγίας καὶ μεγάλης Κωνσταντίνου ἐτήσιον μνήμη, καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῶν ἱδρυθέντων τιμίων σφαιρῶν ἐν τῷ νέῳ Παλατίῳ τῆ Βόνου.

ζ "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν ἁγίων πάντων.

η "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ πρώτῃ τῆ Ἀυγύστη μηνός, τῆ τιμῆς καὶ ζωποῦς σφαιρῆς ἐξερχομένης.

θ "Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις μηνός Ἀυγύστης ἐκ.

ι "Ὅσα

* Hujus capituli titulo Monogramma Constantinianum praefigitur.

- α "Όσα δὲ παραφυλάττειν τῇ δευτέρᾳ τῆς ἀγίας ἑβδομάδῳ.
- ια "Όσα δὲ παραφυλάττειν τῶν τιμίων σαυρῶν μελλόντων ἐξίεναι τῇ μέσῃ ἑβδομάδῃ τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς.
- ιβ "Όσα δὲ παραφυλάττειν τῶν Δεσποτῶν ἀπιόντων λίσσασθαι ἐν Βλαχέρναις.
- ιγ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ παγαγῇ κυριακῇ, ἣ ἐν ἄλλῃ κοινῇ ἡμέρᾳ μελλόντων τῶν Δεσποτῶν ἀπέναι εἰς τὴς ἀγίας Ἀποστόλους, εἴτα εἰς ἕτερον ναὸν ἔξασθαι.
- ιδ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως.
- ιε "Όσα δὲ παραφυλάττειν δοχῆς γινομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλίῳ τῆς Μανναύρας τῶν Δεσποτῶν καθεζομένων ἐπὶ τῷ Σολομοντείῳ θρόνῳ.
- ισ Περὶ τῆς δοχῆς τῆς γενομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίῳ ἐπὶ Κωνσταντίνῳ Ῥωμανῷ τῇ παρεσσία τῇ παρὰ τῷ Ἀμερμῇ, ἀπὸ Τάσσε ἐλθόντων πρεσβέων, περὶ τῷ ἀλλαγίᾳ καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ καὶ ἡμέρᾳ, Ἰνδικτίωνι Δ ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς τῶν Ἰσπανῶν δοχῆς καὶ περὶ τῇ γεγονότῃ τότε ἵπποδρομίᾳ, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς εορτῆς τῆς Κυρίᾳ μεταμορφώσεως, καὶ τῆς τῆς Δελεμίκῃ δοχῆς, εἰς τῆς ἡγεμονίᾳ καὶ τῆς ἀρχοντίσεως Ἐλγας τῶν Ῥώσσαν, ὁποίως ταῦτα πάντα ἐτετέλεθον.
- ιζ "Όσα δὲ παραφυλάττειν προερχομένων τῶν Ἀρχόντων τῶν δ' ταγματῶν εἰς τὸν ἵπποδρομον.
- ιη Ἀναγέρουσιν Ῥωμανῷ τῷ κορυφογεννῆτι καὶ Κωνσταντίνῳ Βασιλέως.
- ιθ "Όσα δὲ παραφυλάττειν Βεγμαλὶς ἐπιτελεμένῃς εἴτε τῷ μεγάλῳ Βασιλέως, εἴτε τῷ μικρῷ, εἴτε τῆς Ἀυγῆς.
- κα "Όσα δὲ γίνεσθαι θειάμβῃς ἐπινικίαν τελεμένην ἐν τῷ Φόρῳ μετὰ λιτῆς, μελλόντῃ τῷ Βασιλέως πατήσαι Ἀγαγενῶν μεγαίσαν.
- κβ "Όσα δὲ παραφυλάττειν θειάμβῃς τελεμένης ἐπινικίαν ἐν τῷ ἵπποδρομίᾳ.
- κγ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν τεχθῇ ἄρρεν παιδίον τῷ Βασιλεῖ.
- κδ "Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ Βαπτισμῷ ἄρρεν παιδίῳ Βασιλέως.
- κε Ἐπὶ προαγωγῇ κερικῆς χαρῆς.
- κς Ἐπὶ προαγωγῇ κερικῆς χαρῆς.
- κζ Περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς συμβάντων γενέσθαι, περὶ τῇ παλαιᾷ συνήθειᾳ τῆς τελεμένης ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.
- κη Ὅπως Ἡράκλειος ὑπὸ τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, ἀπὸ τῆς τῷ Καίσαρ Ἀξίας ἀνέχθῃ εἰς τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, καὶ πῶς Δαβὶδ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονε Καῖσαρ.
- κθ Περὶ προκένσε τῇ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

λ. Πῶς ἐν ἡμέρᾳ ἵπποδρομίᾳ ἐδέξατο Ἡράκλει^Θ τὲς τῆς συγκλήτης, παρόντ^Θ καὶ τῷ Πατριάρχῃ.

λα. Περὶ κηδείας Πατριάρχῃ.

λβ. Πῶς δεῖ προσφέρειν τὸν Βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀναθήματα.

λγ. Περὶ αἰτήσεως δεξιμῶν τῶν δύο μερῶν ἑορτῆς, παρέσης.

λδ. Περὶ προαγωγῆς ἀξιοματάων ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίᾳ * αὐτοκρατορίας καὶ σεψίμῃ, καὶ γενεθλίᾳ καὶ σεφανώματος.

λε. περὶ προαγωγῆς ἀξιοματάων ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίᾳ γινομένης, καὶ ἐτέρων τοιούτων.

λς. περὶ Σαξίμῃ.

λς. περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ ἐπάρχων ἐν ἡμέρᾳ ἵπποδρομίᾳ προβληθέντ^Θ ἐν τῷ Σαξίμῃ πρὸ τῶν αὐτῶν ἵπποδρομίᾳ.

λη. περὶ τινῶν ἀποστατησάντων καὶ πάλιν δαλωθέντων πῶς ἐδέχθησαν παρὰ τῷ βασιλεῶς.

λθ. περὶ τῆς χειροτονίας Θεοφυλάκτῃ τῷ ἁγιοτάτῃ Πατριάρχῃ.

μ. περὶ τῷ Πατριάρχῃ ὅτι τὸ παλαιὸν, ἴδιον εἶχεν πραιπόσιτον.

μα. περὶ τῶν, τίνι τρόπῳ τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τῷ πάσχῃ περιβάλλονται τῶν λαῶν ὅτε Βασιλεὺς καὶ οἱ Μαγιστροὶ καὶ ἀνθύπατοι πατρικοί τὰ ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῷ Φάρε κείμενα σκεύη καὶ λοιπὰ, καὶ ταῖς τὸν ἅγιον Στέφανον ἐν τῇ Δάφνῃ.

μβ. Ὅσα δεῖ τῶν ἀλλαξιμῶν,

μγ. ** Ὑπόμνημα ἐν συντόμῳ τῶν βασιλευσάντων Βασιλέων ἐν τῇδε μεγάλῃ καὶ ἐντυχεσάτῃ Κωνσταντίνῃ πόλει, ἀπὸ τῶν μεγάλων καὶ εὐσεβεσάτων καὶ ἀγίων Κωνσταντίνων.

μδ. περὶ τῶν τάφων τῶν Βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ἡρώ τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ. Ἡρώ τῷ μεγάλῃ Ἰβσινιανῷ. Εὐφημία ὑπὸ τῶν στρατοπέδων νίκης καὶ θριάμβων ἀγομένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ εὐφημία ἀδεται καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν στρατοπέδων, ἡνίκα Φιλοτιμία τις ἢ Μαῖεμάς παρὰ τῷ Βασιλεῶς αὐτοῖς παρασχεθῇ.

ἢ παρὰ τῶν Σάρδων ἀδομένη εὐφημία τοῖς Βασιλεῦσιν.

με. Ἡ γενομένη ἐξόπλισις καὶ ἐξόδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ρύγας καὶ τῷ λαῷ τῷ ἀποσταλέντος κατὰ τῆς Θεολέξῃ Κρίτης † μετὰ τῶν πατρικίων ἡμερίων καὶ Λογοθέτῃ τῷ δρόμῳ, ἐπὶ Λέοντ^Θ τῷ Φιλοχρίστῃ δεσπότη.

μς. Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς Θεολέξῃ Κρίτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις ἐπὶ Κωνσταντίνῃ καὶ Ρωμανῷ τῶν πορφυρογεννήτων, εἰς Ἰνδίκτιονα ζ.

* f. ἐτησίᾳ.

** Deest hoc caput in codice, manifestis excisionis, signis existentibus. † f. κρήτης.

- μζ^ο Οἱς ὀφείλει ὁ Βασιλεὺς ὀνόμασι τιμῶν τοῖς μεγαῖσιν τῶν πρώτων ἔθνων.
 μη^ο Οἱ τῶν ἀπὸ διαφόρων ἔθνων ἐρχομένων πρεσβέων πρὸς τὸν Βασιλέα χαρ-
 τισμοί.
 μθ Ταῖς ἀκτα τῶν εἰς τὰς ἔθνικας γενομένων ἐπιγραφῶν.
 ν^ο Εἰσὶν τὰ ἐκτεθέντα δίδοσθαι παρὰ τῶν ὀφειλόντων τῶν τιμᾶσθαι ἐν τε ἀξιώμασι
 καὶ ὀφφικίοις καθὼς ὑπῆρχον ἐπὶ Λέοντι^θ τῷ Φιλοχρίστῳ Δεσπότη.
 να^ο Εἰσὶν αἱ κατὰ τύπον ῥόγαί τῶν στρατηγῶν καὶ κλεισεραρχῶν.
 νβ^ο Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν ἐν ὀχήματι βέλεται προελθεῖν ὁ Βασιλεὺς καὶ
 ἰδεῖν τὰ ὀρρία τῷ στρατηγῷ.
 νγ^ο Ἀκριβολογία τῆς τῶν Βασιλικῶν κλητορίων καταστάσεως καὶ ἐκάσθαι τῶν ἀξιωμα-
 τῶν πρόσκλησις καὶ τιμὴ σιωταχθεῖσα ἐξ ἀρχαίων κλητορολογίων ἐπὶ Λέον-
 τι^θ τῷ Φιλοχρίστῳ δεσπότη, καὶ σοφωτάτῃ ἡμῶν Βασιλέως μηνὶ Σεπτεμ-
 βρίῳ Ἰνδικτιῶν γ' ἔτος ἀπὸ κλήσεως κόσμου ἐνη ὑπὸ Φιλοθέῃ *
 νδ^ο περὶ διανομῶν τῶν εὐσεβιῶν τῷ βασιλέως ἐν τε τοῖς βρεμαλίοις καὶ σεψίμοις
 καὶ αυτοκρατορίας.
 νε^ο Ἐπιφανίς ἐπισκόπος κύπρος ἐκθεσις πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπολι-
 τῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων.
 νς^ο περὶ τῆς διανομῆς τῶν κομβίων τῶν σιωθῶν τῶν πατρικίων, περὶ τῶν σιωθῶν
 τῶν πραιποσίτων ὧν λαμβάνουσιν ἐν τοῖς ταγμασιν τῷ ἵπποδρομίῃ.
 νζ^ο Βίος * Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόντι, καθ' ἰσορίαν ἔχων Φάκτα 58.
 νη^ο Τῷ φυσιολόγῳ ἡ τῶν ἐκάσθαι θηρίων θαυμαστικῇ ἔξῃ. πρὸς Θεὸν ἀναγωγή καὶ
 τῶν ἐν βίῳ εὐαρεσύντων λόγοι ν.

Codicis ipsius MS. quem edi è reliteraria utiqve esset, hanc descriptionem Nobilissimo Possessori D. Ulfenbachio in acceptis refero:

Codex forma est majori, quam in Folio vocare solent, in membranas pergamenas easque firmiores, leviores atque nitidiores, quam quibus postremis, ante Typographiae inventionem, temporibus utebantur, exaratus. Quanquam de ejus aetate certo definire non ausim, illum tamen longe ante Urbis expugnationem in ipsa Graecia scriptum esse, existimo. Summa enim cura atque dexteritate confectus, ut sphaemata, quibus recentiores ex Scribarum ignorantia atque oscitantia sciant, vel nulla vel exigua rarissime occurrant. Et licet elegantia Scriptura tanta appareat, ac si integrum volumen non solum eadem manu, sed

LIII 3

eadem

* Duo postrema capita in MS. desiderantur.

eodem calamo eademque die descriptum videatur ; Litterarum tamen character antiquior est & à nostro multum differt , atque ideo lectionem initio difficiliorem reddit , quæ difficultas augetur per Siglas vel Litterarum compendia, & quod voces minus distinctæ nullo plerumq; insertitio sibi cohæreant. Quod equidem notam non contemnendam antiquitatis CL. Salmasius * asserit. Accentus adjecti illam nec tollunt nec minuunt , cum ab Aristophane jamdum inventi ** & in verustissimis atque præstantissimis Codicibus sæpe reperiantur. Externa Libri facies, involucri nimirum ex corio bubulo Turcico constans auroque obductum atque Regum Hungaria Insignia, quæ in utraque parte apparent, satis demonstrant, non ultimum inter celeberrima atque instructissima Budensis , heu quondam ! Bibliothecæ κενυρία locum obtinuisse. De quo infra plaribus. Sed ut ad interiora accedam. Primus Tractatus omnem apparatus bellicum omniaque ad illum necessaria exactissime describit. Reliqui, Ritus Ecclesiasticos , Cerimonias in uno quoque festo die observari solitas prolixius enumerant. Hinc non solum quæ ad statum aulicum & Ecclesiasticum pertinent , sed multa etiam quæ ad Topographiam Urbis , Officiorum atque Dignitatum notitiam utramque, Ecclesiasticam imprimis horum Temporum Historiam , faciunt , reperiuntur , quæ alibi frustra quæsi veris. Quod luculento est indicio hoc opus nunquam prodisse. Multa enim tam Palatii quam Ecclesiæ Officia à Codino atque Meursio omissa ex illo produci , multa etiam illustrari possunt. Innumera quoque voces occurrunt , quas neque Glossaria à Labbeo , Meursio , du Cangio composita , neque Hesychius, neque Suidas habent. Quare ad Lingue etiam peritiam haud parum conducit, Stylus cæterum satis comptus atque pro istius Seculi Barbarie sat elegans. Nunquam vero editum , imo vix cognitum hætenus optimum fuisse Codicem prorsus miror. Neque enim inter opera Constantini à Vulcanio vel ab aliis publici juris facta apparet , neque ab Hanckio , nec alio quod sciam , ulla ejus sit mentio. Verum du Fresnei Domini du Cange industriam effugisse plane demiror, quippe qui ad illustrandam Orientalis Imperii Historiam , & Glossarium suum adornandum incomparabili prorsus studio omnia rimatus est. Solus Gesnerus, † in Historia Litteraria peritissimus , ejus bisce meminit , dum inter alia Constantini Opera recenset : Volumen Græcum magnum ex Bibliotheca Hungarica de Ceremoniis aulicis Sacris & prophanis. Videndum pergit Gesnerus , an forte sit idem Liber qui Harmenopulo tribuitur in Catalogo

* Epistol. ad Cl Sarravium quæ CLXXXIII. est in edit. Burmanni p. 186. seq.

** Idem Salmasius l. c.

† Sive Jacobus Frisius potius in Epitome Bibl. Gesnerianæ & continuatione ap. Froeschov. 1583. fol. p. 173.

logo Bibliothecæ Regis Gallorum, Ordo Regii Palatii. Nullum vero mihi dubium est, aut falsò Constantino Harmenopulo inscribi aut plane diversum esse debere. Cum expressissimis verbis Imperator in omnium Tractatum Titulis & præloquiis illos sibi ipsi vindicet, & quem Constantino Harmenopulo tribuit Codex, de Aulicis, meus vero de Ecclesiasticis potissimum agat. Du Cangius qui omnia Regiæ Bibl. MS. sedulo excussit, Harmenopulum non vidit, alias neglexisset minime, quare illum adesse vix credo. Si Labbei Bibliotheca MSS. * ad manus esset lubens consulissem, is enim Regiæ Bibliothecæ MSS. inter cetera enumerat, qualis autem sit Catalogus de quo Gesnerus, ignoro. MStum fuisse oportet. Singularem enim Regionum MStorum Indicem unquam typis vulgatum esse, me latet. Illum vero ipsum esse Codicem qui Budensis Liberaria supellectilis uberrima atque præstantissima quondam fuit, Ungaria Regum arma ut supra dixi gentilitia, quibus ex utroque latere splendet, comprobant. In ultima Urbis Buda expugnatione aliqua Bibliotheca rudera recuperata, quæ Julius à Pflugk † descripsit, sed meus Codex non memoratur, quare longe ante evasisse oportet. Quibus autem fati in meas tandem manus devenerit, equidem ignoro. Exiguo ere à me redemptus fuit, in magno autem pretio mihi habetur, dignus etiam qui lucem publicum videat. Quod an mea unquam opera fiet nescio, exigua enim in Græcis notitiam meam ingenue agnosco, neque qui hodie grassatur scribendi pruritus me tenet, ut Scriptoris vel Editoris nomen nullo Reipubl. Litteraria commodo temere mihi arrogare velim. Interim gratus mihi labor est, quem cum Dn. Schneidero dicto Schmidt Viro Græcarum imò omnium Litterarum peritissimo, Codicem impendo. Hujus industria (nam mea quam confero symbola exigua vel nulla,) prioris atq; dimidiæ etiam partis secundi Tractatus versio jam delineata. Rudis ea quidem, sed secundis curis, & si plura quam supra à me nominata Glossaria nacti erimus expolietur.

Non dubium est quin egregio prorsus munere rem literariam beaturi, & Historiæ Byzantinæ novem atqve insignem lucem allaturi sint viri præstantissimi, si locuples hoc atqve Imperatoriis auspici-

* In hac pag. 270. memoratur ex MSS. Bibl. Regiæ, post Harmenopoli promtuarum libris VIII. distinctum & pleraque alia ad utrumque jus Græcorum spectantia opuscula, Officia Palatii & Ecclesiæ ac sedes Patriarchæ CPol. subiectæ sub Leone Philosopho & Andronico Palæologo, & τὰς τῶν Χερσολωνίων per Demetrium Gemistum Protonotarium magnæ Ecclesiæ Diaconum, Inscriptiones Patriarchæ CPol. ad Papam & cæteros Patriarchas, ArchiEpiscopos. Sed nihil hæc ad præsens opus.

† in Epistola ad Seckendorffium quæ extat T. II. Collectionis Madero Schmidianæ de Bibliothecis pag. 310. seq.

auspiciis elucubratum opus studio ac labore suo recensitum atque explicatum quamprimum publicaverint.

XXV. ANSELMI BANDURII Conspectus * Operum S. NICEPHORI Patriarchæ CPol., quorū pauca hætenus edita fuerunt, edendorum propediem duobus Tomis in fol. cum interpretatione Latina, notis atque VIII. Dissertationibus Criticis, Dogmaticis & Historicis.

Erudito Lectori.

Inter Constantinopolitanos præfules, nullus ab ævo Chrysostomi fuit tot doctrinæ pietatisque dotibus exornatus, quot Nicephorus ille, qui octavo sæculo, omnes Iconoclastarum impetus excepit, scripta & molimina egregie repulit. Ejus opera a multis tentata, hætenusque tamen in variis Bibliothecis latentia cum in lucem edere animus sit, doctorum opem & consilium expetere cogor; tum ut si quid in Bibliothecis extet hoc in catalogo non expressum, ea de re me commonefacere non dedignentur; tum ut si uspiam pauca illa quæ temporum injuria in manuscriptis nostris exciderunt, quæque suo loco notavimus, reperiantur, ea nobis ad publicum usum commodare ne graventur.

Quanti vero æstimanda sint isthæc Opera, etsi res ipsa per se loquatur, paucis tamen recensere ne pigeat. Hic Iconomachorum omnes sententiæ, impia dicta, & molitiones aperiuntur, & incredibili diligentia confutantur; quæ in re nihil perfectius hucusque in lucem prolatum est. Hic bene multa ad Historiam pertinentia, & ab Historicis intacta, narrantur; ac ubiq; absoluta & varia in rebus cum ecclesiasticis tum profanis Nicephori eruditio deprehenditur. Constantini Copronymi, quem Mamonom ubiq; nuncupat, ausus in temeranda religione varii, doli, fraudesque, furor in Christianos, machinationes contra piam fidem, admixtis subinde rerum gestarum monumentis recensentur, ejusdemque impia doctrina pro virili refellitur. Hic Eusebii Cæsariensis dogmata, ut impia & à Christianæ fidei sinceritate aliena, confutantur: nam inter Græcorum præstantissimos Eusebius ut Arianus & hæreticus (nec fortasse injuria) semper
** habitus est: in his vero quæ Eusebium spectant multa habentur hæte-

* Promissus à me hoc ipso capite pag. 296.

** Vide tamen quæ pro excusando Eusebio supra pag. 32.

hactenus inedita & ignota, quæ ad illorum temporum historiam apprime conducant. *Epiphanidis* item cujusdam, cujus necatas, nec nomen ita comperta sunt, sententia adfertur, ac utpote impia & lethifera profligatur. Quodque, meo quidem judicio, præstantissimum est, multa nova & inobservata de Synodo secunda Nicæna profert; iis longe sinceriora quæ jamin collectione Synodorum comparent; utpote quæ ab oculato teste, qui rebus etiam interfuerit, tradantur. Multa item sanctorum Patrum vel fragmenta, vel etiam opuscula pene integra nondum edita, hic passim inserta nec sine voluptate reperiatis; In his *Macarii Magnæ* vix noti scriptoris, qui teste Nicephoro primis Ecclesiæ sæculis floruit, pretiosa ἀποσπασμάτια quam plurimā, quibus alia ejusdem scriptoris fragmenta ad doctrinam Ecclesiasticam perquam utilia, a doctissimo & humanissimo *Joanne Boivinio* accepta, adjunximus. Nec sine examine ille & perquisitione, Patrum opera in medium adfert, sed sicubi opus περὶ γνησιότητος vel νοθείας accurate & sagaciter edisserit. Non immerito igitur vir tantus passim à scriptoribus cum æqualibus, tum subsequents ævi, à doctrina, à religione, à disciplinarum omniū scientia, laudatur: in his primas tenent Ignatius ejus vitæ scriptor, Theodorus Studita, Photius in Bibliotheca & alii, quorum testimonia initio operum ejusdem Nicephori adferemus. Etsi vero nunc primum Nicephori opera isthæc in lucem prodeant, non defuerunt qui antheac ea publicare voluerint. Inter eos *Combesius* vir de re literaria optime meritus, ut videre est in Præfatione ad vitam Nicephori. At si ve aliis dissentus negotiis, si ve morte præoccupatus; aliis rem dimisit; cujus promissa si expleamus, nos pergratum literatis omnibus facturos confidimus. His dissertationes criticas, dogmaticas, historicas ad operis elucidationem, ut in laterculo videre licet, adjiciemus.

Prodeunt autem isthæc ex codicibus Regiis 1826. 1989. 2378. exque Colbertino 364. Hisce porro ineditis operibus, alia omnia subjungemus, quæ publici juris sunt, quæque ordine digesta in fine sequents laterculi reperiatis. Hæc omnia vero duobus in folio Tomis complectemur: nisi fortasse ampliorem segetem ex Vaticana Bibliotheca eruere liceat, ubi jam omnia studiosis patent beneficio summi Pontificis CLEMENTIS XI. qui ad bonum Reipublicæ cum

M m m m

Eccle-

Ecclesiasticæ tum literariæ natus, & ad fastigii culmen euectus est, literis & ipse Græcis omnique doctrinæ genere apprime excultus.

Neque silentio mittere licet cui hoc otium & hanc literarum colendarum facultatem, debeamus. Is est COSMUS III. Magnus Hetruriæ Dux, cujus Regia Celsitudo & nos & studia nostra fovere numquam desistit, & progenitorum suorum quorum opera Musas jamdiu exulantes in orbem reduces videmus, vestigiis insistens, literarum cultui & profectui animo semper Regio advigilat. Hujus magnificentiæ, si quid ad studiosorum usum opportune dabitur, totum sive a nobis ab iis quibus ex tenuitate nostra quidpiam utilitatis & fructus obvenerit, acceptum referatur. Hujus item beneficio alia nos literarum monumenta in lucem emittere per otium paramus: in quibus *Theodori* Mopsuesteni Commentaria in duodecim Prophetas: *Philonis* Carpathii in Cantica genuina Commentaria; *Hesychii* in Psalmos: quæ omnia ex Bibliothecis eruimus; & alia quoque, si votis nostris faverit DEUS.

Nos item multum debere profitemur V. C. *Clementi*, Bibliothecæ Regiæ custodi, qui nobis hujusce vere Regiæ supellectilis ad nutum copiam fecit: nec minus Cl. *Beirinio* alteri custodi, qui catalogum operum S. Nicephori ab se accuratissime concinnatum nobis perhumaniter obtulit, unde prospectum nostrum, & ex ipsis codicibus, adornavimus.

Neque tacendus R. P. *Michaël Lequien* ex Familia Dominicanorum, vir eruditus & officio plenus, cujus item opera & consilio frequenter usi sumus. Sed nihil pro meritis umquam dicere possim de doctissimo viro nobisque summa necessitudine conjuncto R. P. D. *Bernardo de Montfaucon*, studiorum nostrorum fautori, cujus opera, consilio, exemplo ad hæc ac pleraque alia capeSSanda animum adpulimus, cujus consilio Gallicum iter suscepimus & Græcarum Musarum, quas a puero colueramus, studio, nos totos addiximus. Hi nobis aggrediendi operis auctores fuere. Jam vero superest ut eruditorum consiliorum judiciumque expectemus.

Parisiis In Monasterio sancti Germani à Pratis IV. Kal. Junii
M. DCCV.

Elen-

Elenchus Operum S. NICEPHORI

Patriarchæ CPol.

Edita asteriscis notantur, locusque in margine indicatur.

TOMUS I.

*Preliminaria Interpretis.***P**RÆFATIO generalis.

Præfatio de iis quæ hoc volumine continentur.

Dissertatio de Nicephoris, eorumque scriptis.

Vita * sancti Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani, descripta ab Ignatio Diacono ejus discipulo.

Oratio Theophanis presbyteri habita in translatione ejus reliquiarum.

Chronica Synopsis sancti Nicephori Patriarchæ CP. Acta ac scripta, ordine annorum digerens; ex ejusdem Nicephori vita, ex epistolis sancti Theodori Studitæ, aliorumque Authorum monumentis.

Veterum testimonia de sancto Nicephoro Patriarcha CP.

*Sancti NICEPHORI Patriarchæ Constantinopolitani, pro irreprehensibili, & pura Christianorum fide, Capita LXXXIII.**Hæc Capitulorum distinctio sumpta est ex codice Colbertino antiquissimo: Capitulum autem argumenta toto opere perlecto restituta sunt.***I. PROOEMIUM.** Suum esse cuilibet rei tempus, juxta Salomonem: Fidei autem defendendæ tempus nunc adesse.**II.** Melius facturos homines, si omissis inutilibus quæstionibus futurum judicium, vitamque æternam meditentur.**III.** De fidei progressu à prima usque origine: ut variè pro variis temporibus divina Providentia hominum saluti consuluerit: de lege veteri: de salute humani generis per Christum reparata. Theologiam à sanctis Doctoribus abundè esse hætenus explicatam.**IV.** De perversis Iconomachorum opinionibus: eas à synodis jam.

M m m m 2

pri.

* Existat Græce in Actis Sanctor. T. 2, Martii p. 704. & Latine p. 294.

pridem esse damnatas : easdem nunc in perniciem Ecclesiæ reviviscere.

- V. Iconomachorum vitia : eos gulæ præsertim ac ventri deditos esse.
- VI. Continuatio investivæ in Iconomachos : eorum plerosque Concilio Nicæno subscripsisse, deinde mutavisse sententiam : mox depositos, ac sacerdotio privatos turbas movisse.
- VII. Ut Iconomachi lingua & manu in Ecclesiam ac res sacras grassati sint. Pathetica ac vehemens declamatio.
- VIII. Iconomachi cum Judæis collati. Christum per illos secundo ac tertio passum esse ; ejus nempe imaginibus violatis ac deformatis.
- IX. Iidem collati cum ædificatoribus Turris Sennaar, item cum Janne & Mambre, cum Alexandro & Hymenæo, cum filiis Corè, ac denique cum senioribus Babylonis, qui Susannam calumniati sunt: adjunxisse sibi Iconomachos colluviem hominum vilissimorum. Quam ob causam permiserit Deus Ecclesiam turbari & orthodoxos vexari ? Investiva in corruptissimos sacerdotum mortes.
- X. Duplex Iconomachorum blasphemia : prima, Idololatrias esse eos qui imagines colunt : altera, corpus Christi incircumscriptum esse : primum errorem conari eos testimoniis sanctorum Patrum confirmare.
- XI. Alterum, Arianorum ac Manichæorum testimoniis astruere.
- XII. De Eusebio Cæsariensi, deque Ariana hæresi.
- XIII. Testimonia sanctorum Patrum male intellecta, ac trunca ab Iconomachis usurpata.
- XIV. Investiva in eos à quibus schisma denuo excitatum.
- XV. De persecutione ab iisdem fuscitata.
- XVI. De his qui meru amittendi bona vel dignitates, hæresin amplexi sunt. Iconomachorum mores. Christi, Apostolorum, ac Prophetarum dicta, adversus eos prolata.
- XVII. Crimina Orthodoxis objecta ab Iconomachis. De Synodo seu Pseudo-Synodo Copronymiana.
- XVIII. Expositio fidei Orthodoxæ.
De DEO uno ac trino.
- XIX. De Christo,

XX. De

- XX. De CHristo feu de incarnati Verbi mysterio fufius.
- XXI. De duabus in CHristo naturis, ac de unione hypoftatica.
- XXII. Duas efle in CHristo voluntates, & operationes duas diverfas.
- XXIII. De adoratione duplici: De imaginum cultu: De objecto Idololatriæ crimine.
- XXIV. Qvinam fint Idololatræ. Iconomachos DEI hoftes efle. Dicta Prophetarum contra DEI hoftes prolata.
- XXV. Epifcoporum ac Sacerdotum impietas per proſopopœiam amplificata. Defecunda Nicæna Synodo.
- XXVI. Argumentum contra Iconomachos petittum ex iis verbis quæ in Liturgia recitabantur, *δοξατῆς ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆς εἰδῶλον*, &c. Id eft, *cum nos ab errore idololorum revocaſſet*, &c.
- XXVII. In illa Iconomachorum verba, *Niſi nos Conſtantineſis* (Copro-nynus ſcilicet) *ab Idololorum infano cultu liberaſſet*, CHriſtus nullo modo ſalutem nobis afferre potuiſſet. Iconomachos in ipſa ſacrorum myſteriorum celebratione pugnantiæ & dicere & facere. De religionis Chriſtianæ progreſſu ab ipſa uſque origine.
- XXVIII. Si CHriſtus Eccleſiam ſuam ab Idololorum cultu liberare non valuit, quæ ſequantur inde abſurda?
- XXIX. Argumentatio in Sacerdotes Iconomachos, dicentes ſe Idololatræ fuiſſe.
- XXX. Duo efle Idololatræ genera: item diverſum efle Idololorum & imaginum cultum.
- XXXI. Multos coli ab Idololatræ deos, habitu ac figurâ varios; unum à Chriſtianis: Sacrificiorum diverſitas.
- XXXII. Alia argumentatio Ironica contra Iconomachos, dicentes ſerviſſe ſe Idolis.
- XXXIII. Duplex criminatio ab Iconomachis excogitata; prima in ipſam CHriſti imaginem; altera in Chriſtianos: Judæis ac Græcis pejores efle Iconomachos.

Pars Altera huius Apologetici, in qua probatur ex ſacris Scripturis omnes gentes ab Idololorum cultu virtute CHriſti liberatas efle, & Eccleſiam univerſam errare non poſſe.

- XXXIV. An ea quæ Iconomachi docent congruant cum ſacris Scripturis, dictiſque Prophetis? Sequuntur Prophetarum dicta, ordine Chronologico.

- XXXV. Davidis verba , & ad ea observationes sancti CP. Patriarchæ
- XXXVI. Verba Michææ , Oseæ , & Habacuc , cum explicatione , & observationibus.
- XXXVII. Verba Sophoniæ & Zachariæ cum explicatione , & observationibus.
- XXXVIII. Christianos ab Idolorum cultu longissime abesse : quæ fuerit Martyrum , quæ Ascetarum & Anachoretarum fides
- XXXIX. De Diis gentium ac fabulosa Theologia. Superstitiosum Idolorum cultum abolitum esse , ex quo CHRISTUS in mundum venit.
- XL. Coli ab Orthodoxis CHRISTUM : coli item ejus imaginem : scilicet Corpus CHRISTI pingi potuisse , circumscriptumque & passibile fuisse.
- XLI. Verba Malachiæ & Isaïæ , cum explicationibus , & observationibus.
- XLII. Observationes ad verba Isaïæ.
- XLIII. Isaïæ verba , cum explicatione & observationibus.
- XLIV. Alia Isaïæ verba , cum observationibus & explicatione.
- XLV. Verborum Isaïæ explicatio. Alia ejusdem Prophetæ verba. Apostolorum Pauli , Joannis , & Petri dicta cum Prophetis congruentia.
- XLVI. Isaïæ verba cum explicatione & observationibus.
- XLVII. Isaïæ & Pauli Apostoli verba de purificata ac sanctificata à CHRISTO Ecclesia , & ejus cum CHRISTO unione.
- XLVIII. Excursio in Iconomachos. Verba Prophetica , Isaïæ scilicet.
- XLIX. Falsum est quod Iconomachi dicebant , aversum esse , ac alienatum a DEO populum ejus. *Refutatio per dilemma.*
- L. Idagere Iconomachos , ut CHRISTUM sua & dignitate & virtute spoliarent. Iconomachorum verba cum Evangelicis collata.
- LI. Eisdem & Patri injuriam facere & Spiritui sancto. Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
- LII. Alia Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
- LIII. Quam dulcia sint DEI eloquia ac promissa.
- LIV. Ezechielis verba.
- LV. Explicatio Prophetiæ præcedentis , & ad eam observata. Alia ejusdem Prophetæ verba cum explicatione & observationibus.
- LVI.

LVI. Alia Ezechielis verba cum explicat. & observat.

LVII. Alia Ezechielis verba cum explicationibus & observationibus.

Numeri sequentes à Cl. Boivinio restituti sunt. Nam codex Colbertinus, ex quo distinctio capitum sumpta est, mutilus est hoc loco.

LVIII. De Daniele Propheta : ejus verba, cum explicatione & observationibus.

LIX. Epilogus, seu conclusio Prophetarum testimoniorum supra allatorum. Excursio in Iconomachos.

LX. Ut ab Iconomachis templa ipsa profanata sint, ac deformata : item sacra vestimenta ac vasa.

LXI. Ne ipsis quidem libris Evangelicis eos pepercisse : quid dissent picturæ à scripturis, sive historiae pictæ ab iis quæ scriptæ sunt, De præstantia & utilitate picturæ.

LXII. Iconomachos Evangelii contemptores esse, ac violatores.

LXIII. Eos & Christo & Sanctis bellum indixisse. *Prosopopæia.* Judæis pejores esse Iconomachos.

LXIV. Iconomachi imaginem Christi oderunt, ut panthera hominis effigiem. Querimonia seu lamentatio ob profanationem templorum.

Apologetici tertia pars.

LXV. Quas rationes habuisse se dicant Iconomachi destruendarum imaginum : Eæ rationes refelluntur.

LXVI. Utilitas imaginum. De lege Mosaica. De Gratia, quæ Christo auctore Legi successit.

LXVII. Lex & Gratia inter se collatæ. Non posse simul stare Idolatriam & Gratiā.

LXVIII. Quantum Gratia & Veritas Legi & figuris præsent. De Sacerdotio Christi. De Sacrificiis ab eo institutis. De tabernaculo ac caerimoniis.

LXIX. Tabernaculum vetus cum novo collatum. De mediatore seu ministro. De Pontifice, de candelabro, de mensa. De pane, de Sacrificio, de Arca ac propitiatorio.

Proœmium fusioris disputationis de Cherubinis.

LXX. De Cherubinis aureis ipsius Dei jussu fabricatis, & arcæ impositis : veneranda fuisse simulacra illa, multis de causis.

LXXI. Pretiosa esse ac veneranda ea quæ ad DEum peculiari aliquarati-

ratione referuntur, & ad ejus gloriam pertinent. Imagines Cherubinatorum cum imaginibus Christi collata: Imaginum usum antiquissimum esse, & ipsi Ecclesiae coævum. Quantum præstent sacra novæ Legis, veteris Testamenti sacris.

LXXII. De Templo Salomonico. De Templo post transmigratorem Babylonicam ædificato. Quanta utriusque gloria fuerit.

LXXIII. Illam Templi ac veterum sacrorum gloriam evanuisse, ex quo Veritas umbræ successit. Christianorum Tempia cum Judæorum Templis collata.

LXXIV. Quantum nova sacra veteribus præstent. Judæis templi instaurationem negligentibus indignatum esse Deum; quanto magis Iconomachis templa evertentibus?

LXXV. Si Christus carne assumpta homines nihil juvit, necesse esse ut vel nesciverit, vel noluerit, vel non potuerit.

LXXVI. Absurdum esse primum.

LXXVII. Item secundum, ac tertium.

LXXVIII. Christum & scivisse, & voluisse, & potuisse salvos nos facere.

LXXIX. De fide & incredulitate. Fidem Christianorum esse irreprehensibilem.

LXXX. Quam verè impura & immunda sint. Non esse repudiandas imagines ob incredulitatem ac dementiam Iconomachorum.

LXXXI. De Iconomachorum pertinacia ac duritie. Octingentos annos præterisse, ex quo imaginum cultus in Ecclesia vigeat.

LXXXII. Qui per omne illud tempus vixerunt, an Idololatæ fuerint? quam absurdum sit id dicere.

LXXXIII. Invektiva in Iconomachos. Operis totius epilogus.

Preliminaria Interpretis.

Appendix ad librum superiorem, sive selectæ sententiæ, ac fidei regulæ, ex sacris Scripturis & ex libris sanctorum Patrum excerptæ.

Præfixum est Proœmium, in quo de Iconomachorum temeritate, circa ea quæ sunt fidei; de fugiendis vanis quæstionibus; de fidei præstantia, &c.

Testimonia Scripturarum ac sanctorum Patrum, videlicet

Εκ *ζ'* *κ'* Ιωάννην ἀγίῃ εὐαγγελίῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ ἀγίῃ Ἀποστόλῃ Παύλῳ ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαιοὺς Ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονικεῖς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς περὶ τῶν ἀπειθουσίων.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς.

Ἠμεῖς περὶ τοῦ. Ἀμβροσίῳ Προφῆτῃ. Ἐκ τῶν Σολομώντι *Θ* παροιμιῶν.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ιωάννης *ζ'* Χρυσόστομος ἐκ *ζ'* εἰς τὸν Φαργε-
λισμὸν λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ρωμαιοὺς.

Τοῦ ἀγίῃ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας τῆς εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς β'. βιβλίας τῶν πρὸς Εβραίαν Διαλόγων.

Τοῦ ἀγίῃ Ιωάννῃ *ζ'* Χρυσόστομος ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαιοὺς Ἐπιστολῆς ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. Ἐπιστολῆς ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἐρμηνείας, εἰς τὸ, πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ
ἀνθρώπων λαμβανόμενος *Θ*, καὶ τὰ ἐξ ἑξῆς.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐκ τῆς εἰς τὸν ριέ. ψαλμὸν ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' Εὐνομίου, ἐν οἷς καὶ πᾶσι ἡ ἀπιστία γίνεται, δεικνύει.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου *ζ'* Θεολόγου ἐκ *ζ'* εἰς βᾶπτισμα λόγου.

Τοῦ ἐν ἀγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης ἐκ τῶν εἰς τὴν *ζ'* ἀνθρώπου κα-
τασκευὴν. κεφ'. κγ'.

Τοῦ αὐτοῦ κεφ'. κδ'.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἐκ *ζ'* περὶ τῶν θεῶν
ὀνομάτων λόγου δ'. κεφ. κδ.

Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ἐκ *ζ'* λόγου *ζ'* *κ'* τῶν φρονούντων πρὸς Σαμοσατίαν, καὶ
περὶ πίστεως, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

*Dissertatio de Constantini Copronymi, qui à Nicephoro Mamonas est appel-
latus, vita, moribus, doctrina, ac scriptis.*

A Ntirrheticus liber, seu refutatio ineptiarum, quas irreligiosus
Mamonas contra salutarem Dei Verbi incarnationem indocte
& impie effutivit, Capitibus L.

I. Prooemium. Duplex crimen Orthodoxis obiectum esse ab Icono-
machis: primum quod Idolis servirent: alterum quod Christi

Nnn

Cor.

Libri isti Pars Altera.

Corpus, tanquam circumscriptum, pingerent. De primo actum supra: de secundo, actum iri in hoc & sequentibus Antirrheticis.

II. Invectiva in Iconomachos.

III. Eos idem cum Manete sentire.

IV. Item cum Ario.

V. Renovari ab iis varias hæreses.

VI. Generalia concilia nihili ab iisdem facta.

VII. Argumenta eorum furilia esse, ac vix refutatione digna; confundi autem ab iis illas voces, ἀρεῶν, & ἀπειρεσίαν.

VIII. De libro Dogmatico, cujus author Mamonas, quo ordine, quâ methodo sit scriptus.

IX. Proœmium illius libri, ut Mamonas simulata pietate benevolentiam capteret.

X. Ad illa Mamonæ verba: *Sancta Dei & Catholica nostra Ecclesia*; eandem Ecclesiam ab illo & Catholicam vocari, & Idolicam seu Idolis addictam. De Mamonæ impietate & sævitia.

XI. Ad illa Mamonæ verba; *Ita traditum conficitur*; traditionem Ecclesiasticam ab eo agnosci simul & repudiari.

XII. Ad illa ejusdem verba; *Non mutata Divinitate in carnem*, &c. incipere inde Mamonam seipsum prodere, de Incarnatione Verbi malè sentientem.

XIII. Ad illa ejusdem verba; *Etsi omnis imago derivata à prototypo aliquo noscatur*: non cohærere hæc cum superioribus. De malignitate Mamonæ, virus suum vomere præfestinantis.

XIV. Mamonas Orthodoxus se initio mentitus: deinde proditæ erroris sui turpitudine agnitus cum gracculo Æsopico, furtivis plumis nudato, comparatur.

XV. Ad illa Mamonæ verba; *Quamvis item ejusdem cum effigiato natura*, &c. Non magis hæc ad rem esse, quam superiora. Confundi à Mamona imaginem arte factam, cum imagine naturali.

XVI. Si imago ejusdem sit essentiæ seu naturæ cum re effigiata, quot inde sequantur absurda?

XVII. Ad illa Mamonæ verba: *Uti totum servetur*, &c. Non esse imaginem id, quod prototypo per omnia simile sit, ac nihilo ab eo differat.

- XVIII. Ne Logicæ quidem artis cognitionem ullam Mamona esse. Eum per ignorantiam, imaginis notionem penitus evertere.
- XIX. Ad illa Mamona verba; *Quarimus à vobis quomodo fieri possit ut Dominus noster Iesus Christus, (qui ex duabus naturis, corporea & incorporea, per unionem inconfusam personam una est) depingatur, hoc est, effigietur. Solutio illius quæstionis.*
- XX. Mamona naturas in Christo confundere, licet inconfusas dicat; Christum, cum Deus simul & homo sit, simul esse & *ἁγῶν & ἄγαντος.*
- XXI. Ad illa Mamona verba; *Quoniam & alteram naturam, incorpoream, carni unitam habet, &c.* Ex eo quod naturæ in Christo unitæ sint, non sequi carnem esse incircumscriptam; inconfusam enim esse unionem.
- XXII. Si propter unionem hypostaticam duarum naturarum in Christo, caro incircumscripta est, sicut ipsa Divinitas: pariter propter unionem naturalem trium personarum in Deo, Pater & Spiritu sanctus erunt geniti, sicut Filius.
- XXIII. Ad illa Mamona verba; *Quoniam post unionem illam inseparabilis res est, &c.* Eum qui folius carnis imaginem pingit, non affingere carni propriam Personam, nec quartam addere Trinitati.
- XXIV. Mamona verba; *Id est personam characterizans, ac statuens Christum creaturam esse dumtaxat, nec Divinam naturam ei inesse:* Refutatio verborum. Christum ipsum sudario divinus vultus sui lineamenta impressisse. Iconomachos Judæorum æmulatores esse.
- XXV. De Mysterio Incarnationis doctrina Orthodoxa. Contra eos qui dicunt beatæ Virginis corpus incircumscriptum fuisse circa illud tempus quo Christus conceptus est Dilemma.
- XXVI. Aphthartodocetarum opinio, assumptam a Christo carnem incircumscribibilem dicentium. Si Christi corpus incircumscriptum fuit, an illud a beata Virgine habuerit, an beatæ Virgini communicaverit?
- XXVII. Qui Christum circumscriptum negat, is & hominem esse eum negat: qui hominis corpus pingit, is corpus ab anima non dividit. De Copronymi imaginibus sculptis, pictisque. Inactiva in eundem. Eum effigiem suam adorari voluisse.

XXVIII. Definitio archetypi. Definitio imaginis.

XXIX. Definitio Idoli.

XXX. Imago relationem habet ad archetypum, & ab eo differt essentia. Qvi imagini illudit, eum & archetypo illudere.

XXXI. Etymologia vocis *εικων*, quæ imaginem significat. Imaginem CHRISTI aliud esse a Christo. Item differre hæc, simile esse & idem esse: Item aliud esse, & aliud esse.

XXXII. Ad illa verba Mamona; *Ab unito Divino Verbo separat*, &c. Qvi CHRISTUM effigiat, is naturas dividit, mente dumtaxat, non actu, sive re ipsa.

XXXIII. Ad illa Mamona; verba; *Quod si non separaretur, simul utrique circumscribetur*. Verbum divinum cum natura sua sit incircumscriptum, non posse carne circumscripta simul circumscribi. De archetypo & imagine.

XXXIV. De Chrysostylis. Si Pictorum ars Divinitatem CHRISTI à carne separat, ipsa morte potentior sit necesse est. Excursio in Copronymum.

XXXV. Verbum Divinum nec violata carne injuriam passum esse, nec effigiata, circumscriptionem.

XXXVI. Qvibus verbis Pictor Iconomachum alloqvuturus sit.

XXXVII. Verbum Divinum circumscripta carne non circumscribi, probatur per exempla, solaris radii; item orbis solaris descripti; item ferri candentis aqua tincti.

XXXVIII. Ad illa Mamona; verba; *Impossibile enim est imaginem esse, quæ non declaret formam sive characterem prototypæ personæ*, &c. Mamona; CHRISTUM personæ, formæ, & characteris expertem statuit. Duæ sunt in CHRISTO formæ. Testimonia sanctorum Pauli & Petri, De Eusebio parva sentiente.

XXXIX. Ad illa Mamona; verba; *Fieri enim non potest ut in eo, qui ex duabus naturis in una persona constat*, &c. Si duæ sunt in CHRISTO naturæ, utraqve natura suas habet proprietates: si itaqve Divinitas incircumscripta sit, humanitas circumscripta.

XL. Mamona; ut Apolinarius, videtur unam in CHRISTO naturam agnoscere.

XLI. Ad illa Mamona; verba: *Sed aut Divinitas simul circumscribitur in imagine, quatenus CHRISTUS ex duabus naturis persona una est*, aut, &c. Verbum Divinum non modo carne circumscripta, non circum-

scri-

scribitur; sed ne quidem cum in carne esset, circumscribebatur. Testimonia ex sacris Scripturis. In DEo substantia nihil differt ab operatione.

XLII. Si CHristus compositus, necesse est etiam ut sit circumscriptus. Verbum Divinum, carne circumscripta non circumscribitur: probatur per exempla sigilli aurei, & rotarum ignearum, quæ cum Cherubinibus pinguntur.

XLIII. Ad illa Mamonæ verba; *Dicit autem is, qui fecit illam imaginem, eam CHristi imaginem esse, &c.* Qui imaginem facit, eamque CHristi esse dicit, is CHristi nomine diversa significari scit, ac cum duo sint significata, altero dumtaxat utitur.

XLIV. Cum ait Paulus, *nos autem predicamus CHristum crucifixum*, non dicit, neque opinatur crucifixum esse ipsum Verbum. Alia testimonia, ex quibus patet nomen CHristi de una sæpe natura accipi.

XLV. Ad illa Mamonæ verba; *Et quomodo Dei & hominis nomen, Divinam naturam significans & humanam*, &c. Quæ dicuntur de CHristo, ea non necesse est de utraque natura accipi. In Evangelio CHristus modo homo, modo DEus vel filius DEI vocatur.

XLVI. Non esse meris verbis immorandum. Sæpe enim fieri vocum enallagen seu permutationem; ut cum dicitur, *Si videritis filium hominis ascendentem illuc, ubi erat prius.*

XLVII Per ἀνθρώπου & διεικώσεως modum, fieri ut utraque in CHristo natura proprietates suas alteri communicet, ac ut Verbum adoptet ea quæ sunt carnis propria.

Testimonia sanctorum Petri, Pauli, Cyrilli, Amphiloerii, Gregorii Nysseni.

Item de CHristi imaginibus.

XLVIII. Si de CHristi Incarnatione recte sentirent Iconomachi, non confunderent in CHristo naturas, naturarumque proprietates & operationes.

XLIX. De Divinis operationibus; non differe eas ab essentia. De operatione CHristi, scilicet humana; eam esse finitam & circumscriptam. De duplici CHristi facultate, Divina & humana: duplicem item esse ejus voluntatem, nec tamen humanam Divinæ contrariam esse.

L. Duplex in CHristo cognitio: ut DEus, novit omnia etiam antequam homo natus esset: ut homo, quædam ignoravit. Testimonia ex Evangelio, Cætera quoque in CHristo duplicia sunt, propter duas naturas. Proinde nihil obstat quominus is in eadem persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Cap. tibus XX.

PROœmium.

I. Ad illa Mamona verba; *Constituimus autem & de alio capite interrogare vos, &c.*

Investiva in Mamonom. Eum & Ecclesiæ doctoribus & iis Principibus, qui ante illum justè ac piè imperarunt, sapientiorem se facere.

II. Ad illa Mamona verba: *Unus ille ex duobus in unam personam redactus, &c.* Eo ipso quod unam ex naturis non circumscriptam, statuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur.

III. Ad illa Mamona verba; *Per Divinitatem suam cum præcivisset, &c.* Mamonom ita stupidum esse, ut non intelligat imaginem CHristi monimentum esse incarnationis. * Refutatio eorum quæ Mamonas docuit de corpore CHristi in sacramento Eucharistiæ. De Apologia qua utitur pro se Mamonas.

IV. Ad illa Mamona verba; *Quoniam si de uno hoc simulacro persuaserimus vobis rectè nos dicere, &c.* Quanam ea sint, quæ de sanctorum ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Nolle cum beatam Virginem vocari Θεοτόκον, id est, DEI matrem, ejusque intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum, Excursio in Mamona impietatem.

VI. De profanatis ab eo templis, ac sacris reliquiis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per omnia; eosdem pingi ac effigiari fas piumque esse.

VIII.

* Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem facit Harduinus in tractatu de sacramento altaris. Partem autem interpretatus est Joannes Baptista Roussel. Editus à Combessio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolit. p. 221.

a) Fragmentum de Angelis & Cherubinis, editum à Combessio, & assutum disputationi Nicephori cum Leone Arm. in Manip. Originum rerumque CP. pag. 178.

- VIII. b) De Cherubinis, quos DEus ipse iussit effigiari.
- IX. De Angelorum apparitionibus, aliisque ejusmodi visionibus; Angeli quamquam formæ ac figuræ expertes, non semel Patriarchis ac Prophetis visi sunt.
- X. De Angelis qui mulieribus circa sepulchrum CHRISTI apparuerunt; eos quales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debito. Per eos preces nostras DEO offerri.
- XI. Ignorare Iconomachos quid sit pictura, quid circumscriptio, quid *γραφή* quid *περιγραφή*: hæc autem non confundenda.
- XII. c) Quid sit *γραφή* seu pictura, quid *περιγραφή*, seu circumscriptio.
- XIII. CHRISTUM tribus modis circumscribi: non eadem esse *γραφή* & *περιγραφή*.
- XIV. Enumeratio variarum rerum quæ etsi circumscriptæ sunt, pingi tamen non possunt.
- XV. Qui virtutes pingunt, ii non pingunt propriè, sed fingunt. Iconomachorum stupor, idem esse statuentium *γράφειν* ac *περιγράφειν*, Aliter sentire ipsum illum, cujus autoritate utuntur, & quem verum esse Asterium contendunt.
- XVI. Veri Asterii Testimonium. Nuppiam sancti Patres pro *γράφειν* dixere *περιγράφειν*, nec *περιγραφή*, aut *περιγραφική*, aut *ζωογραφία*, pro *γραφή* seu *γραφική*, seu *ζωογράφος*.
- XVII. CHRISTUS corpus habuit circumscriptum quamdiu vixit: item cum ascendit in cælos: cum ejusmodi corpore rursus venturus est judicatum vivos & mortuos.
- XVIII. CHRISTUS cum viveret, non aderat corpore in duobus simul locis: neque etiam nunc cum in cælo sit, eum nobis corporaliter adesse. Si fuit *ἐνσώματος*, id est, incarnatus, fuit etiam in loco, & circumscriptus.
- XIX. Qui CHRISTUM negant circumscriptum fuisse, ii Docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de CHRISTO crucifixo. CHRISTUS cum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur, id quæ non quatenus DEUS, sed quatenus homo. Si incarnatus fuit, fuit etiam circumscriptus.

XX. Si

b) Locus divisus ab eo quem Canisius edidit.

c) Totum hoc caput Latine edidit Canisius *Antiq. lect.* tom. 4. pag. 277.

XX. Si propter hypostasim, quæ in Christo una est, corpus Christi esset incircumscriptum, esset ob eandem rationem & invisibile, & incomprehensibile, idemque nec tangi posset, nec manducari. De corpore Christi in sacramento Eucharistiæ, verum illud corpus esse, non imaginem.

Præfatio Interpretetis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV.

Videtur hic Antirrheticus non eodem tempore editus quo reliqui; multa enim continet in superioribus jam exposita.

PROÆMIUM. Stulte Iconomachos quærere, unde traditum sit colendas esse imagines.

I. Quemadmodum Iconomachi traditioni inhærentes Evangelicos libros, & crucem adorant; sic Orthodoxi traditionem secuti, imagines venerantur. In iis quæ ad Deum pertinent non argumentandum, sed credendum.

II. De fide & incredulitate. Orthodoxi fidem colunt.

III. Usum pingendi ipsi Evangelii prædicationi coævum esse: picturam esse genus quoddam scripturæ, erudiendis simplicibus idiotisque necessarium.

IV. Picturæ utilitas, per quam eorum quæ Christus sive fecit sive passus est, memoria renovatur. Evangelicæ scripturæ, cum historicis rerum Evangelicarum picturis collatæ.

V. Sermones ipsi nihil aliud sunt nisi rerum imagines; sermonibus lucem vimque addunt Picturæ. De veteribus libris in quibus adjunctæ erant sermonibus imagines. Historicæ picturæ idem valent ac historici sermones: major oculorum quam aurium fides. Evangelica historia imaginibus expressa nihil aliud est quam ipsum Evangelium.

VI * De statua ærea quam Christo posuit mulier sanguinis fluxu liberata. Quid de eare dicat Asterius, in illius mulieris encomio. Iconomachos non Christianis, sed Judæis anumerandos.

VII. De traditione non scripta. Christus suas leges non scripsit, sed animis insculptas esse voluit. Testimonium Lucæ Evangelistæ.

Mul-

* Editum à Combesse in *Auct. novo Bibliotheca P. P. Græc. Tom. primo, pag. 278.*

Multa in Ecclesiis observantur, quæ usu ac traditione, non Scriptura nituntur. Enumeratio variarum traditionum.

VIII. De lege & consuetudine. Traditio, id est usus, ipsis grammaticis venerabilis est. De traditione varia testimonia, ex Evangelio, ex Epistolis Pauli, ex Chrysostomo, ex Basilio magno, ex Epiphanii scripto *περὶ τῶν περὶ φερόμενῶν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων*.

Idem valere legem & consuetudinem.

IX. Contra eos qui dicunt: *Quenam lex jubet imaginem Christi adorare?*

X. De varia adoratione.

XI. De Cæsaris imagine.

XII. De eo quod Imperatorum ipsæ imagines venerabiles sint.

XIII. Iplis Judæis dementiores esse impios Iconomachos, qui imperium Christi excusserint.

XIV. Eisdem Persis amentiores esse, & Herode contumaciores.

XV. Exemplum de adorantibus & conspuentibus imaginem Christi.

XVI. Historia de sancta Maria Ægyptia.

XVII. Historia de imagine Polemonis.

XVIII. Verba sancti Basilii.

XIX. Filius seu Verbum, imago Patris dicitur secundum hypostasiam minime dissimilem.

XX. Etiam imago sensibilis, similitudinem cum forma Christi retinet.

XXI. Quid sit imago, & secundum quid *εἰκὼν* dicta sit? Divisio.

XXII. Artificialem imaginem, ratione speciei & formæ, cognominem esse prototypo.

XXIII. De imagine, verba sancti Gregorii Theologi.

XXIV. Verba sancti Cyrilli.

XXV. Verba sancti Dionysii.

XXVI. Verba Clementis Alexandrini, ex tractatu de Pascha.

XXVII. Etiam Samuelem Prophetam Christi imaginem fuisse.

XXVIII. De Græcorum detestandis superstitionibus.

XXIX. Ipsa simplicia & compositione carentia mystice effingi: proinde Christum cum sit persona composita, compositæ ac materialiter effingi posse.

O o o o

XXXI. Fi.

Libri 5ti Pars Altera.

- XXX. Sancti Patres & sacrae Synodi, imaginibus ornari templa dictis factisque curaverunt.
- XXXI. Filium dici imaginem Patris cum hypostasim habeat natura nil discrepantem. Nos autem filios Dei dici adoptione & gratia, eam similitudinem habentes cum eo qui natura & potestate Filius est, quam habent imagines cum prototypis.
- XXXII. Seipfos fraudant impii Iconomachi adoptione, qua per sacrum Baptisma contigit eos adoptari.
- XXXIII. Tollentes Christi passionem, crucem ipsam simul tollunt.
- XXXIV. Quomodo sanctificantis Christi figuram impii respuunt; sanctificatae autem crucis figuram colunt.
- XXXV. * Syllogismi decem; quanto pretiosior Christus propria cruce, tanto imaginem Christi pretiosorem esse imagine ipsius Crucis.
- XXXVI. Pretiosa ipsa ligna conculcari ab iis, confringi quae ex auro & argento efficta phylacteria.
- XXXVII. Contra eos qui vetant sacris vestibus intexti imagines.
- XLVIII. Contra eos qui dicunt, Christum post resurrectionem non circumscribi.
- XXXIX. Contra eos qui dicunt, Si id quod mortale ac corruptibile erat mutatum est, quidni & illud quod erat circumscriptum?
- XL. Quid significet illud, Non facies similitudinem ullius rei, &c.
- XLI. Contra eos qui dicunt, Quanam lege jubetur similitudinem DEI fieri?
- XLII. De Abgaro & imagine Christi non manufacta.
- XLIII. De Persarum Rege, qui missi pictore, Christi in Urbe Bethlehemi nati & sanctae Virginis Matris imaginem videre voluit.
- XLIV. A Manichaeis & ab Arianis imagines aboleri.
- XLV. De iis qui avium & bestiarum imagines sacris vestibus intextas imaginibus Christi ac sanctorum aequiparant.
- XLVI. De iis qui demonstrationem petunt, qua confirmetur imagines adorandas esse. Exemplum solis: item maris ac fluvii.
- XLVII. Demonstratio qua ostenditur, Christianos speciem & appellationem Christi retinere, per derivationem, id est, à Christo, tamquam à fonte, derivatam.
- XLVIII. Exemplum: duo filii unius Patris.

XLIX. Quid

* *Canisius Antiq. Lect. Tom. 4, pag. 259.*

- XLIX.** Quid possint dicere adversarii de sanctissima Virgine DEI Matre, ac de sanctis? numquid etiam hi ex divinitate & humanitate constant?
- L.** Et olim in corporibus, & nunc in imaginibus cum Christo persecutionem pati ac decertare sanctos Martyres.
- LI.** De certaminibus sanctorum Martyrum.
- LII.** Eos, & cum viverent, Martyres fuisse, & imaginibus Martyres etiamnum esse.
- LIII.** Iconomachi sanctorum intercessionem spernunt, & veneranda eorum templa evertunt.
- LIV.** Templa & imagines Sanctorum idem cum illis nomen & gratiam æque habere.
- LV.** Qui hæc faciunt, eos Marcionis ac Manetis impietate laborare.
- LVI.** Renuntiassent prorsus Christianæ fidei, & ab ea alienatos esse impios Iconomachos.
- LVII.** Imaginibus res veras indicari, itaque Iconomachos Christi ac Sanctorum memoriam abolere.
- LVIII.** Quid sit illud, *Faciamus hominem ad similitudinem nostram.*
- LIX.** Nostri Sacerdotes cœlestium ordinum & hierarchiarum similitudinem exprimunt.
- LX.** Quare Filius, idemque Verbum tamquam imago Patris honoratur, Filii autem imago propter Filium ludibrio habetur.
- LXI.** Christi ac Sanctorum insignia prorsus ab Iconomachis contempta esse.
- LXII.** Quinam sint & cuius disciplinæ impii Iconomachi?
- LXIII.** Quinam sint quorum DEUS venter est.
- LXIV.** De illis, qui beatum prædicant impium Mamonom Constantinum.
- LXV.** De calamitatibus & mortiferis cladibus, quæ illius tempore infinitæ acciderunt.
- LXVI.** Cœli astra, non ferentia injuriam Christo factam, decidisse cœlo, sicut passionis tempore.
- LXVII.** De fame, de rebellionibus contra Mamonom, de gentium incursionibus ac prædationibus.
- LXVIII.** Piæ Imperatricis Irenes opera compressam esse Hæresim.
- LXIX.** Errones illos vagos, quærentes sibi religionem, invenisse Manichæorum superstitionem.

- LXX. * De illis, qui dicunt longævum ideo fuisse Mamonom, quod in Deum contumeliosus fuisset.
- LXXI. Mamonom, cum moreretur, gehennæ designatæ limina agnovisse.
- LXXII. De bellicis ejus expeditionibus.
- LXXIII. Impios & atheos Imperatores, longævus ac fortunatos vixisse.
- LXXIV. De Regibus Israel ac Juda.
- LXXV. De crudelitate Mamonæ.
- LXXVI. Quomodo passionem Christi & sanctorum certamina cavillabatur.
- LXXVII. Quomodo venerandum & Apostolicum habitum exuere cogeat Monachos, eosque ἀμνημονεύτους vocabat.
- LXXVIII. Defidelium Imperatorum præclare gestis, ac moderatione.
- LXXIX. Narratio de Imperatore Theodosio Magno, & de Monacho, qui baculo & sudario cervice sua detracto miraculum patravit.
- LXXL. Monachos à Mamona mulieribus copulatos esse.
- LXXXI. De piis Imperatoribus, quorum vita & prospera fuit, & longa.
- LXXXII. Ab ipsa usque Christi ætate Ecclesiam instituta ac dogmata sua illæsa retinuisse, usque ad tempora Mamonæ apostatæ.
- LXXXIII. Non esse Imperatorium sed Judaicum scelus hæresim Iconomachorum.
- LXXXIV. Ortam ex Judæis ac Saracenis hanc impietatem Leoni & Constantino irreligiosis Principibus adhæsisse.

Appendix ad libros superiores, seu LXXV. testimonia Sanctorum Patrum circa Questionem, utrum Christus circumscriptus fuerit, necne. Præfixum est Proæmium, Testimonia videlicet.

Χρήσις αἱ περιγραφὴν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον κηρύσσουσαι
τὴν Χρυσόν.

ΤΟΥ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς κατὰ Δοκητῶν πρὸς Εὐμερίαν διαλόγου.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, κατὰ τῶν τὰ τῆ Σαμοσατέως Φρονουϊτῶν, περὶ πίσεως, ὅτι εἶς ὁ Χρυσός.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τῆ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

* Editum à Petavio cum Breviario Historico ejusdem Nicephori.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆ εἰς τὰ Φῶτα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Σχόλιον τῆ ἐν ἁγίοις Μαξίμου εἰς τὸ προκείμενον ρητόν.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην τὸν Κουδικουλάριον δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεηγορίου Νύσσης, ἐκ τῆ κατηχητικοῦ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς.

Τοῦ ἁγίου Ἰππολύτου τῆ ἐπισκόπου Πόρτου καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆ κατὰ Βήρων καὶ Ἡλικίων τῶν αἰρετικῶν λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ. ἐκ τῆ αὐτοῦ λόγου.

Τοῦ μακαρίου Λεοντίου, ἐκ τῆ κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχῆς λόγου.

Θεοδότου ἐπισκόπου Αἰκύρας, ἐκ τῆ εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ τὸν Συμεῶνα λόγου.

Τοῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῆ πρὸς Ὀνώριον τὸν Ρώμης δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Αναστασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν ὅρων.

Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῆ περὶ ψηλογραφίας λόγου, εἶθα περὶ τῆ νομοθετοῦ Μωσέως τὸν λόγον ποιῆται.

Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆ λόγου, τῆ κατὰ Ἰουδαῖζόντων.

Ἐκ τῶν Πολυχρονίου ἐπισκόπου Απαμείας εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ ὑπομνημάτων τόμου δευτέρου.

Χρήσεις αἱ τέλειον ἀνδρῶπων ὥσπερ καὶ τέλειον Θεὸν κηρύσσουσαν τὸν Χριστόν.

Ἐκ τῆ ὁρου τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐκ τῆ κατὰ Ἀπολλινάριον λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ αὐτοῦ λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τῆ Χριστοῦ λόγου.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς τὴν Σωζοπόλεως ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ περὶ νηστείας λόγου.

Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆ εἰς τὸ βᾶπτισμα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ περὶ Τίου λόγου Ε'.

Τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκ τῶν περὶ θείων ὀνομάτων.

- Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον μοναχὸν ἐπιστολῆς, μετὰ τὴν β'. αὐτῆ ἐξορίαν.
- Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου, ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.
- Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, ἐκ τῆς Ἀκυρωτοῦ.
- Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς βίβλου τῆς κατὰ Ωριγένους λόγῳ.
- Τοῦ ἁγίου Ἰουλίου ἐπισκόπου Ρώμης.
- Τοῦ ἐν ἁγίοις Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸ παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν.
- Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.
- Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Ἀνιανὸν ἐπίσκοπον λόγου.
- Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πίστεως περὶ τῆς θείας οἰκονομίας, Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον, ἐπιστολῆς.
- Τοῦ ἁγίου Ἰουσίνου Φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆς ιζ'. κεφαλαίου τῆς περὶ τῆς ἁγίας τριάδος σιμωτάγματος.
- Τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ ἐπισκόπου Πάφου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐκ τῆς εἰς τὰ Θεοφάνια λόγου, εἰς δὲ καὶ αὐτοῦ τῶν ἐν Νικαίᾳ.
- Τοῦ ἁγίου Γελασίου ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ ὁμολογητοῦ. εἰς δὲ αὐτοῦ τῶν ς'. ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς συμβόλου.
- Τοῦ μεγάλου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, εἰς τὴν ἀνάληψιν. Λεοντίου ἐπισκόπου Ρώμης, ἐκ τῆς πρὸς Φλαβιανὸν τόμου.
- Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Ηρακλείδην κατὰ Σιμουσιασῶν.
- Τοῦ ὁσίου Εὐφράμ τῆς Σύρου, ἐκ τῆς εἰς τὸν μαργαρίτην.
- Τοῦ ὁσίου Ἰσιδώρου τῆς Πηλουσιώτου, ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.
- Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς διαλογικοῦ σιμωτάγματος, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.
- Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρώτου τόμου τῶν περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.
- Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Σούκνεσσον ἐπίσκοπον Διοκασαρέων ἐπιστολῆς, τῶν κατὰ τὴν Ἰσαυρίας ἐπαρχίαν.
- Τοῦ αὐτοῦ, κατὰ τί ἐρήται αἰθρωπὸς ὁ τῆς Θεοῦ λόγος.
- Τοῦ αὐτοῦ, πῶς δὲ νοεῖν τὸ, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ τίνα τρόπον ἀποστέλλεται, Θεὸς ὢν ὁ λόγος. καὶ πῶς ἴδιον αὐτῆ τὸ σῶμα λέγεται.
- Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρώτου λόγου τῆς πρὸς Ἑρμείαν διαλόγου.
- Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ἑβραίους.
- Τῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς προσΦωνητικῆς πρὸς Ἀλεξανδρέας.
- Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ Σιμουσιασῶν λόγου.
- Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Σούκνεσσον ἐπιστολῆς β'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα προσφωνητικοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ κατὰ Ματθαῖον ὑπομνήματ^{ος}.

Χρήσεις αἱ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῆ Χριστοῦ.

ΤΟΤ αἰγίου Γρηγορίου τῆ Θεολόγου, ἐκ τῆ περὶ ἑορῆς λόγου β'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αἰγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αἰγίου Γρηγορίου τῆ Νύσσης, ἐκ τῆ δευτέρας λόγου κατὰ Εὐνομίας.

Ἀναστασίας Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Σέργιον.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ αὐτῶν λόγων.

Τοῦ αἰγίου Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆ περὶ τριάδος^{ος} κεφ. ιζ'.

Θεοδότου Ἀγκύρας περὶ τῆ αὐτοῦ σκοποῦ.

Αἱ λοιπαὶ ὑποτεταγμέναι χρήσεις εἰσὶν, αἱ τῶ ὁμιλικῷ λόγῳ σιωποῦσιν ὡς
ἐψηλαφήθη ἡ θεία πλάσι καὶ τῶν ἡλῶν αἱ διατρήσεις, παρὰ τῆ
αἰγίου Θωμᾶ τῆ Ἀποστόλου.

ΤΟΤ αἰγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆ εἰς τὴν νέαν κυριακὴν λόγου.

Τοῦ αἰγίου Ἰωάννου τῆ Χρυσοστόμου, κατὰ Ἀρειανῶν, καὶ εἰς Θωμᾶν τὸν Ἀπόστο-
λον. κεφ. ις'.

Τοῦ αἰγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆ πρὸς Ἑρμείαν διαλόγων.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ αὐτῶν τῆ ἡ. λόγου.

Τοῦ αἰγίου Γρηγορίου τῆ Νύσσης, ἐκ τῆς τῆ αἰθρώπου κατασκευῆς. κεφ. κς'.

Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν γέννησιν τῆ Χριστοῦ.

Τοῦ αἰγίου Εὐφραΐμ ἐκ τῆ περὶ ἀγάπης λόγου.

Εἰς τῆ αἰγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆ σχολίων περὶ τῆ ἀνθρακ^{ος}.

**Antirrheticus, seu confutatio eorum quæ Eusebius & Epiphani-
des contra Christi Salvatoris nostri Incarnationem inepte disse-
runt.**

Hujus Antirrhetici duæ sunt partes, prima contra Eusebium.

Secunda contra Epiphani-
dem.

De vita, moribus, doctrina, ac scriptis Eusebii, Disquisitio.

Antirr-

Antirrheticus contra impium Eusebium,

Capitibus LXXVI.

Proœmium.

- I. Mamonom librorum adulteratorum ac spuriorum testimonia observasse.
- II. Mamonom Apostolicorum, Evangelicorumque dictorum oppugnatorem fuisse, & Christianorum spe excidisse.
- III. Ab scelesto & impostore Hebræo hæreticam rabiem ad Leonem & Constantinum Isauros manavisse.
- IV. Mamonom sacrorum Templorum ac donariorum ornatum penitus delevisse.
- V. Item multis contumeliis affectos Monachos & culeis insutos in profundum mare demersos esse.
- VI. Mamonas falso sanctos Patres hæreseos suæ testes producit.
- VII. Magistros sibi proposuit Eusebium Arianum, & Epiphanidem Docetam hæreticum.
- VIII. Eusebius Filium creaturam & ministrum Patris vocat.
- IX. Refutatio epistolæ Eusebii ad Imperatricem Constantiam.
- X. Confundi ab eo substantiales Christi formas, & earum proprietates.
- XI. Unam formam veram agnoscens, alteram monstruosam ac falsam statuit.
- XII. Ariani dicunt formam in Christo humanam non esse propriam naturam, sed figuram simplicem, absque hypostasi.
- XIII. Quid sit forma, & quare dicatur forma, & quot modis dicatur?
- XIV. Quomodo expressa formæ imago, secundum humanas proprietates effingatur.
- XV. Eadem sensisse Eusebium, quæ impii hæretici Valentinus, Marcio, Manes, & Arius.
- XVI. Quid sit, in similitudinem carnis peccati Christum natum esse.
- XVII. Eusebius Imperatrici innuit, non potuisse Christum liberare nos ab Idolis.
- XVIII. Eusebius commixtionem & alterationem formarum statuit.
- XIX. Ariani substantiam & hypostasim idem esse statuunt.
- XX. Chri-

- XX. Christum in transfiguratione deificatum esse dicit Eusebius.
- XXI. Eadem sentire Eusebium, quæ Manes, Marcio, Marcianus, & Massaliani.
- XXII. Mutatam & confusam esse humanam Christi naturam cum Divina substantia opinatur Eusebius.
- XXIII. Argumentum ex eo petitur, quod Imperatores & Martyres jampridem per imaginem formæ cogniti sint.
- XXIV. Christum per speciem nostræ similem exprimi.
- XXV. De Baptismate, & quomodo vetus noster homo crucifixus sit.
- XXVI. Transformatum Christi corpus, jam & immortale evasisse dicit Eusebius.
- XXVII. Argumenta de mutatione & conversione.
- XXVIII. Quid sit in Christo substantia, & *ἐνυμνωται*.
- XXIX. Non circumscripta humana forma, necesse esse passiones Divinitati tribuere.
- XXX. De Arianorum opinione.
- XXXI. De Docetarum errore.
- XXXII. Deum Verbum ex sancta Virgine cum assumpto corpore humano prodiisse.
- XXXIII. Contrariæ Sectæ hæreticos opinari deificatum esse in Jordane Christum, ac Filium vocatum fuisse.
- XXXIV. Christum post resurrectionem visum esse hominibus non immutatum. (sen editis.
- XXXV. Naturalia & essentialia non mutari. De prodigiis per Moy-
- XXXVI. De Divina Incarnatione.
- XXXVII. Quid sit naturæ novatio in divina Incarnatione.
- XXXVIII. Ad primigeniam pulchritudinem rediisse humanam naturam.
- XXXIX. Negari prorsus ab Eusebio Christi Incarnationem.
- XL. Aliam in DEO rationem spectari, aliam in Incarnatione.
- XLI. Etiam nostra corpora post resurrectionem non immutari.
- XLII. Contra opinionem Manetis.
- XLIII. Quomodo formam Eusebius substantiam vocet intellectualem qualis est Angelorum.
- XLIV. Eusebius & Ariani inanimatam Christi carnem dicunt, eamque utpote intellectualem non effigiari.
- XLV. An Sacerdos Eusebius nominandus sit Christi hostis?

- XLVI.** Contra eos qui Divina Christi Myſteria in Sacramento Eucharistiæ imaginem eſſe corporis dicunt.
- XLVII.** Contra eos qui veros Chriſtianos Idololatrias vocant. (atur.
- XLVIII.** Quid ſit Idololum, & quatenus Idololum dicatur, & quot modis di-
- XLIX.** Contra eos qui mutationem & alterationem factam in Chriſto ſtatuunt.
- L.** Exemplum Solis, de unione inconfuſa duarum Chriſti naturarum.
- LI.** Quid ſit, *Non facias ſimilitudinem eorum quacumque in cælo ſuprà, &c.*
- LII.** Nos Chriſtianos vivificæ Trinitati, ac DEO cœli ſervire.
- LIII.** DEum juſſiſſe etiam incorporeorum Cherubinorum imagines fieri. (conſecraſſe.
- LIV.** Jeſum, Nave filium lapides ex Jordane eductos factis columnis
- LV.** Iſaias columnam, id eſt, ſtatuam futuram Domino in Templo ejus prædicit.
- LVI.** Jacobus Patriarcha columnam in modum ſtatuæ erexit.
- LVII.** Ab iſtis Apoſtoliſ transmiſſum eſſe uſum effingendæ Chriſti Imaginis. (lieris.
- LVIII.** Euſebium ipſum narrare hiftoriam de ſtatua Domini & mu-
- LIX.** Quid ſit illud, *Si enim cognovimus, inquit, ſecundum carnem Chriſtum, at nunc non cognoviſcimus.*
- LX.** Teſtatur Euſebius Imaginem Manetiſ à Manichæis in conto ſive hafta circumlatam fuiſſe, ut Imperatorum Imagines in militariſ ſignis.
- LXI.** Euſebii argumentatio ex illis verbis, *Beati mundo corde*, & ad eam reſponſio.
- LXII.** De Divina natura: eam incomprehenſibilem eſſe.
- LXIII.** De teſtimoniis quæ Mamonas proſe ex Gregorio Nyſſeno protulit, ubi iſ ait, *& Ario dica, & Aëtio.*
- LXIV.** Contra Apollinarium.
- LXV.** Teſtimonia S. S. Patrum de inconfuſa unionem & individua hypotafi.
- LXVI.** Contra Euſebium, qui mutatum & alteratum Chriſtum ſtatu-
it.
- LXVII.** Ambroſii Mediolanenſis verba de anacraſi, ſeu commixtione, quid ea ſit.
- LXVIII.** De perfectis Chriſti naturis.
- LXIX.** Deſinitio dogmatica formæ & perſonæ.
- LXX.** De ſtatua, & herba adnata.

LXXI. De Apostolis & Jacobo DEi fratre, cujus imagines Hierosoly-
mis, primis statim temporibus ab ejus Discipulis celebratae sunt.

LXXII. De Asterio.

LXXIII. De statua CHristi qvam furatus est Maximinus, Julianus autem
Apostata abolevit.

LXLIV. De Jacobo Patriarcha.

LXXV. Sancti Gregorii Armeniae verba.

LXXVI. Sectatores Eusebii dicunt eum pœnituisse & ad orthodoxam
fidem conversum esse, qv od est falsum.

Index χρήσεων qua contra Eusebium & Mamonam proferuntur, videlicet

ΤΟΥ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς πρὸς Καισάρειαν μοναχὸν ἐπιστολῆς
μετὰ τὴν δευτέραν αὐτῆς ἐξορίαν.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν τέλει.

ΤΟΥ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειν προσφωνητικοῦ.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Εβραίοις τῆς Ἀποστόλες ἐπιστολῆς.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὑπομνήματός.

ΤΟΥ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆς κατὰ Ἀπολινάριον δευτέρου λόγου.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγου.

Ἐκ τῆς αὐτῆς λόγου.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Επίκτητον ἐπιστολῆς.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ Ἀρειανῶν τρίτου ἢ τετάρτου λόγου.

ΤΟΥ μεγάλου Γρηγορίου τῆς Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς εἰς τὸ πάσχα λόγου.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς περὶ Γιοῦ λόγου δευτέρου.

ΤΟΥ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς Σωτῆρος λόγου.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ρωμῆους ἐπιστολῆς. λόγ. ιδ'.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

ΤΟΥ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἐξοδὸν ὑπομνημάτων.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῆς διαλογικοῦ σωτάγματος, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἐπιλύσεων τῶν προσενηχθεῶν πύσεων τῶ αὐτῶ μακαρίου Κυ-
ρίλλου παρὰ Τιθερίου διακόνου καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐν κεφαλαίοις 16. κεφάλαιον
ἐκτὸν πρὸς τὴν λέγοντας, ὅτι τὸ ἀναληφθὲν σῶμα τῆς ἀγίας τριάδος συσκέ-
ραται.

ΤΟΥ αὐτοῦ, ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν διαλογικῶν, λογ. α'.

Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τῆς πρὸς Σούλενσον ἐπισκόπου Διακρίσεως, ἐπισ. α.
 Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τρίτου τόμου τῶν κατὰ Νεσερίε.
 Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τῶν σχολίων
 Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τῆς πρὸς Βαλεριανὸν ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τῆς κατὰ τῶν Σιμουσιασῶν λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Γρηγορίου τῆς Νύσσης, ἐκ τῶν κατὰ Απολιναρίου.
 Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τῆς κατ' Εὐνομίου τρίτου λόγου.
 Ἀμφιλοχίου τῆς Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Αρειανῆς λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Μεθεδίου ἐπισκόπου Μύρων, ἐκ τῆς εἰς τὴν ὑπαπαντὴν λόγου.
 Ἐκ τῆς ὁροῦ τῆς αἰγίας πέμπτης σιωδού.
 Ἐκ τῆς ὁροῦ τῆς ἑκτης σιωδού.
 Τοῦ αἰγίου Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.
 Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς συμβόλου.
 Τοῦ αἰγίου Εφραίμ, ἐκ τῆς περὶ ἀγάπης λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῆς πρὸς Οὐάριον τὸν πάπαν Ρώμης
 δογματικῆς ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αἰγίου Διονυσίου, ἐκ τῆς περὶ τῶν θείων ὀνομάτων.
 Τοῦ αἰγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆς περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τῆς Χριστοῦ.
 Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς περὶ βαπτίσματος λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἐκ τῆς λεγομένης βίβλου ἀκκυρωτοῦ.
 Τοῦ ἱεροῦ Ἀμφιλοχίου, ἐκ τῆς πρὸς Σιλεστικὸν ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αἰγίου Εφραίμ, ἐκ τῆς εἰς τὴν μαργαρίτην λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.
 Τοῦ αὐτῆς, πρὸς τὸν αὐτόν.
 Τοῦ αὐτῆς, πρὸς τὸν αὐτόν.
 Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τῆς ὑπομνήματος τῆς πρὸς Εβραίους ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτῆς, ἐκ τῆς Θησαυροῦ, βίβλ. β'. κεφ. κδ'.
 Θεοδότου ἐπισκόπου, ἐκ τῆς εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα λόγου.
 Τοῦ ἀποστόλου πρὸς Κολοσσαίς.
 Τοῦ αἰγίου Διονυσίου περὶ ἡνωμένης διακεκριμένης Θεολογίας κεφ. ε'.
 Τοῦ αὐτῆς, περὶ τῆς τέλῃς αὐτῆς κεφαλαίου.
 Τοῦ αὐτῆς περὶ θείων ὀνομάτων κεφ. α'.

*De Pseudonymi Epiphanii doctrina, Dissertatio
 contra Epiphanidem, Capita XXX.*

- I. Fuisse Epiphanidem Docetarum hæresi & Manichæorum impietati addictum.
- II. Magnum Epiphanium Cypri Episcopum de omnibus hæresibus, scripto contra eas Libro, triumphasse.
- III. Sanctum Sidæ Metropolitam testari supposititiam esse eam Epistolam, quæ Epiphanio tribuitur.

- IV. Contra Epiphanidæ testamentum.
 V. Definitio seu Expositio dogmatis Epiphanidæ.
 VI. Contra eos qui dicunt non faciendam esse imaginem Christi, nec sanctæ DEI Matris.
 VII. In illud, *Cum manifestatus fuerit: similes ei futuri sumus.*
 VIII. Sancti Epiphaniï verba contra Collyritas, & de mulieribus quæ erant in Arabia.
 IX. Quomodo effingantur Angeli, testimonia Prophetarum.
 X. De Acataleptetarum & Aperigraptetarum opinione.
 XI. Contra eos qui dicunt; *Ubinam jussit Dominus fieri imaginem & adorari?* (Romanos.
 XII. De Abgaro, & imagine non manufacta, apud Edessenos, &
 XIII. Contra eos qui dicunt; *Institutum illud esse à maligno spiritu.*
 XIV. Contra eos qui dicunt, Idololatriam in mundum rursus à diabolo esse invec̃tam.
 XV. Ex sua genealogia Epiphanides mendax arguitur.
 XVI. Epiphanidem eadem cum Valente sensisse.
 XVII. Contra eos qui dicunt homines à diabolo rursus ad idololatriam esse pertractos.
 XLIII. Contra eos qui dicunt; *Quisnam verterum Christi Imaginem depinxit?* (Christum.
 XIX. Contra eos qui dicunt senes pingi Apostolos, comatum autem
 XX. Contra eosdem dicentes, si comam habuit Christus, quare Judæi ad illum prodendum triginta denariis Judam attraxerunt?
 XXI. Epiphanidum Marcionis, Manetisque sectatorem fuisse.
 XXII. De velis, quæ præcepit dari ad sepulturam pauperum.
 XXIII. Contra eos qui dicunt oportere jejunare in Sabbato, & sanctam DEI Matrem gladio interfectam esse impie affirmant.
 XXIV. Sanctus Epiphanius omnes hæreses proscripsit.
 XXV. De Epistola Nili,
 XXVI. De imagine sanctæ Protomartyris Theclæ.
 XXVII. De Leontio Hæretico.
 XXVIII. De Leontio Cyprio, Orthodoxo.
 XXIX. Multis argumentis probari Pseudonymum Epiphanium diversum esse à Magno Epiphanio. (lorum.
 XXX. Opinio Arianorum, Manetis, Apollinarii, Dioscori, & Acepha-

*Index χρήσεων αἱρετικῶν quæ Antirrhetico contra Eriphanidem
subiunctæ sunt.*

Εὐδοξίου Κωνσταντινουπόλεως Αρειανού, ἐκ τῆς περὶ σαρκώσεως λόγου.
 Λουκίου ἐπισκόπου Αλεξανδρείας Αρειανού, ἐκ τῆς εἰς τὸ πάσχα λόγου.
 Μάνου ἐκ τῆς πρὸς Σκυθιανὸν ἐπιστολῆς, ἐν ἐτέροις δὲ, Βαλεντίνου τῆ διδασκαλίου
 Μένεντ^Θ, ἐπιγέγραπται.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κόνδαρον Σαρακηνὸν ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Οὐδᾶν ἐπιστολῆς.
 Απολλινάρι^ς τῷ ἀνοήτου καὶ ματαόφρον^Θ, πρὸς Πέτρον.
 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διοδώρον, ἐν ἐτέρῳ, πρὸς Ηράκλειον γέγραπται.
 Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς Διοδώρον.
 Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς περὶ σαρκώσεως τερψίς.
 Διοσκόρου, ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ γραφείσης ἐπιστολῆς ἀπὸ Γαλγῶν εἰς Αλεξάνδρειαν.
 Ἐκ τῆς συγγραφῆς Τιμοθέου πρεσβυτέρου τ' κατὰ Μαρκιανισῶν ἦτοι Ανεφαίων^ς
 καδ' ὧν ἡγωνίσασα Κύριχ^Θ Αλεξανδρείας, Φλαβιανὸς καὶ Θεόδοτ^Θ Αντιο-
 χείας. Διτῶ^Θ Μελιτηνῆς, καὶ Ἀμφιλόχι^Θ Ἰκονίου οἱ τινες, &c.

TOMUS II.

Preliminaria Interpretis.

PRÆFATIO de iis quæ in hoc volumine continentur.
 Dissertatio de Synodo Nicæna secunda, ac in eamdem observa-
 tiones variæ.

Recensio critica quæ plurimum Operum variorum SS. Patrum, ex
 quibus fragmenta contra Imagines protulerunt Iconomachi.

Præfatio ad Macarii Magnetis Opera.

De Macario Magnete testimonia recentiorum Scriptorum.

*De Macario Magnete Veterum testimonia, seu de verbis Macarii Magnetis, quæ
 Iconomachi contra Imagines sacras impie usurpaverant, Antistitum Or-
 thodoxorum Judicium.*

PROœmium. Non esse temere cuilibet doctrinæ credendum, sed
 ei tantum quæ cum sacris Scripturis congruens sit.

De mala fide Iconomachorum qui testimonia trunca ac mutila , vix indicatis Authoribus , examinanda (*S. Nicephoro*) miserant,

De testimonio ex Apocriticis Macarii sumpto.

De manuscripto codice vetustissimo in quo continebantur Apocritica Macarii.

De Macario ipso cujas fuerit , & quo tempore vixerit.

Excerpta ex Apocriticis Macarii , sive ex ejus Dialogis cum Græco sive Ethnico.

Ostendit sanctus Nicephorus , quæcumque Macarius in iis libris de Imaginibus disputavit , non pertinere ad Imagines Christi vel Sanctorum , sed ad profanas gentilium Deorum Imagines.

Brevis Præfatio Interpretis.

Sancti NICEPHORI Antirrheticus liber. Contra eos qui divinam Imaginem Idolum nominare impiè ausi sunt. Item quid sit ὁμοίωσις καὶ εἰκονισμός? Et quomodo intelligendum illud , Non facies ullam imaginem , &c.

Item observanda esse ea que à Patribus tradita sunt : denique testimoniorum que ab Ecclesia hostibus impiè usurpata sunt , confutatio.

PROœmium. Propositum sibi esse veram doctrinam confirmare , adversariorum autem errores refellere. Servanda esse ea quæ à majoribus tradita & longo usu confirmata sunt.

Orthodoxos stabili fundamento niti ; hæreticos autem non ita. De Ecclesia.

Orthodoxorum & hæreticorum viæ quam diversæ sint. Iconomachorum mores. Incarnationis mysterium ab Iconomachis aboleri. Eorum sævitia.

Cap. I. De crimine Idololatriæ orthodoxis objecto.

Persecutio contra orthodoxos excitata quem exitum habuerit.

Cap. II. Iconomachos , postquam Idololatriæ arguere orthodoxos frustra conati sunt , aliâ viâ aggredi , & mota de circumscripto controversiâ , Incarnationis mysterium oppugnare , ac Valentini & aliorum errores amplecti.

Cap. III. Iconomachos objicere orthodoxis illa verba legis Mosæicæ ; *Non facies omnem similitudinem , &c.* Illius objectionis solutio.

Legem

Legem illam , *Non facies similitudinem &c.* datam esse Judæis post exitum ex Ægypto , ne Ægyptiorum Idololatriam imitarentur. Quæ in lege scripta sunt, ea ad Judæos pertinent , non ad Christianos. Lex imagines coli vetat , quadrupedum scilicet , ac cæterarum creaturarum , non autem Christi.

Iconomachi non statuunt ullum discrimen inter imaginem Christi & imaginem creaturæ , ac proinde nec inter Christum & creaturam.

Cap. IV. Quam procul absit ab orthodoxis Idololatriæ crimen. Non licuisse Judæis DEum effingere , quod eum non vidissent; Christianis autem licere , quia viderint.

Cap. V. Lege vetitum esse ne fierent simulacra τ̃ *ἑικονισμίων*, non autem τ̃ *ὑποεικονισμίων*. De tabernaculo , Propitiatorio , & Cherubinīs. Imagines Judaicæ , cum iis quas Christiani venerantur , collatæ. Ipsi Iconomachi crucem adorant , quæ nil aliud est quam imago passionis Christi.

Cap. VI. Iconomachos traditionis & longi usus nullam habere rationem. Imaginum cultum antiquissimum esse. Melius facturos fuisse Iconomachos , si scripta Christianorum ac SS Patrum legissent , à quibus eæ quæstiones jam examinatæ essent.

Cap. VII. Iconomachorum dicta adeo futilia esse , ut ne refelli quidem digna sint. Imaginum cultum , Christi & Apostolorum toriusque Ecclesiæ autoritate constitutum , traditione ac longo usu confirmatum , ipsi denique rationi consentaneum esse. De sancto sudario. De Iconomachorum incredulitate.

Cap. VIII. Imaginum cultum non ideo esse rejiciendum , quod lege non sit constitutus.

Cap. IX. De testimoniis quibus utuntur Iconomachi ad errores suos astruendos. Eos noctu pugnantibus similes esse.

Cap. X. Testimonium sancti Joannis Chrysostomi ab Iconomachis contra imagines productum , ex commentariis ejus in Evangelium Matthæi. Videtur autem eo loco S. Chrysostomus damnare picturam , & artem *ποικιλτικήν*.

Mens Chrysostomi declarata ex aliis ejusdem scriptis. Nicephori observationes.

Verba Prophetica cum S. Chrysostomi verbis congruentia.

Verba Basilii magni eodem pertinentia.

Ex libro Exodi, verba quibus commendantur variæ artes, veluti textorum, sculptorum &c.

Artes illas de quibus actum supra, non esse per se malas, sed abusu tantum, neque id ignoravisse sanctum Chrysostomum.

Quatenus eæ artes utiles sint? quatenus inutiles ac perniciosæ?

Sanctum Chrysostomum non fuisse ab imaginum cultu aversum.

Sancti Chrysostomi tempore ornata fuisse picturis texturisque variis templa & ipsa altaria.

De aurificum arte, eam laudabilem esse, si templis non mulierculis ornandis serviat.

Testimonium sancti Nili ex ejus Epistola ad Olympiodorum de Picturis, quatenus ornandis templis utiles sunt, vel non utiles.

De pravis vanisque artibus.

Iconomachorum crudelitas, luxus, fastusque. Iconomachos Picturæ infensos esse quatenus templis decorandis servit: non autem quatenus eorum luxui ac fastui blanditur, contra quam sanctis Patribus visum est.

Sanctum Chrysostomum suam de supradictis artibus, pictoriâ nempe & statuariâ, opinionem tum alibi clarius indicasse, tum in vigesima, seu ut alii numerant duodecima oratione *εις τὸν ἀνδρίαντα*. Item in decima & sexta decima. Verba sancti Chrysostomi.

Cap. XI. Testimonium Methodii Myrorum, vel Patarorum Lyciæ Episcopi, ab Iconomachis contra imagines productum, ex oratione *πρὸς ἀναστάσεως*.

Diversam esse rationem profanarum sacrarumque picturarum: utraque autem ab Iconomachis confundi.

Iconomachorum impietas in imagines. Non intelligi ab iis Methodii sententiam. Eum loqui de pictoribus qui ad voluptatem & ambitiosum ornatum pingunt.

Non ideo contemnendam pictorum artem, quod colores facile deileantur: nec corruptis imaginibus ipsa quoque archetypa corrumpi.

De varia significatione vocis *εἰδωλον*.

Quæ Methodius contra sophistas dixerit in oratione supra memorata, ea in Iconomachos aptissime cadere.

De aliis locis in quibus Methodius mentem suam apertius indicavit. Eadem ab iisdem scriptoribus & laudari & vituperari, prout exigit propositi argumenti ratio, ac pro variis circumstantiis. Methodii verba ex eadem oratione ad statuariorum laudem pertinentia.

Iconomachi pejores quam Idololatras. Nam hi suorum numinum profana simulacra coluerunt. Iconomachi autem sanctas ac venerandas imagines ludibrio habuerunt.

Methodii verba de pictura & coloribus. Ejusdem verba ad sculpturam pertinentia. Alia ejusdem verba de imaginibus.

Dissertatio, cujus duae partes. Prima de pseudosynodo Copronymiana. Altera de Conciliis generalibus, & ad quem spectet congregare Concilium: ac quodnam universale & œcumenicum dicatur.

Liber Antirrheticus, cujus duae partes. Prima. Refutatio & eversio decreti illegitimi & pseudonymi, quod promulgatum est ab iis qui Catholicam & Apostolicam Ecclesiam deseruerunt, & alienae sententiae se accommodarunt ad evertendam Divini verbi Incarnationem.

Prooemium. * In religione nihil innovare tutissimum esse ac saluberrimum: quanta fuerit pax ac tranquillitas, quam florens Ecclesiae status, quandiu nihil innovatum sit.

Post autem haec verba, καὶ χρυσὸν καὶ λίθοις τοῖς Ἰνδικοῖς, λαμπρὸν ἀπασπάπτουσιν. ὁ δὲ τύπῃ τῶν δογμάτων, ἢ τῷ ἀλεργῷ ἐκαλλωπίζοντο χρώματι, καὶ ὅσον . . . desideratur folium unum vel plura; resumitur vero ab his verbis: τρέπαλα σήσωσι, ἀλλά τοι πῶτο καὶ ἔθ' θεοῦ φόβου ἀπηναγκάστησαν, καὶ ἔσαν καὶ τῶν ἁγίων, κεφ. 5c.

De Leonis Armeni morte.

Quibus artibus Leo Armenus pacem Ecclesiae turbare cœperit.

De Synodo, quam idem contra imagines coëgit.

Eam Synodum non fuisse canonice habitam.

De autoritate Pontificis Romani neglecta: de exclusis communione iis qui Ecclesiae praeerant.

De

* Examinatur in hoc libro ὁρῶν sive decisio pseudosynodi, à Leone Armeno convocata, quâ abrogabatur Nicanum Concilium secundum, confirmabatur autem Synodus Copronymiana.

De illius pseudoSynodi decisione , quam Nicephorus vocat ὁρθόδοξον.

Ne refutatione quidem digna esse Iconomachorum scripta , utpote futilia ac delira.

De Imperatoribus Leone Isauro & Constantino Copronymo hæreseos authoribus.

Cap. I. Initium decisionis , seu decreti , quo confirmatur Copronymiana Synodus.

Refutatio. Falsum esse, quod dicunt Iconomachi, convocatam esse illam Synodum à Leone & Constantino Imperatoribus : convocatam enim esse à Copronymo post mortem Leonis.

Quanam à Leone Isauro gesta sint : ut Patriarcham deposuerit, & alium in ejus locum intruserit.

De Constantino Copronymo : ut pseudosynodum suam coegerit. Instructiva in eam Synodum.

Cap. II. Verba Iconomachorum , sumpta ex suprascripta decisione, Concilii Copronymiani confirmatrice.

Refutatio eorum verborum, quatenus negant traditione niti Christi pingendi usum.

De imagine Christi Edessena , cujus reliquiae cernebantur adhuc Nicephori temporibus.

Non esse inutilem imaginum cultum. (fuisse.

Iconomachi fatentur se imagines coluisse , ac idolorum sacerdotes De concilio Copronymiano ; vere illud acephalum fuisse ; habitum enim esse Constantopolitana sede vacante, nec creatum esse novum Patriarcham , nisi sub finem Concilii.

Imaginum cultum ab Iconomachis damnari ea mente , ut Incarnationis memoria deleatur.

Imagines Christi ad hoc pingi, ut ejus memoria conservetur, ac renovetur.

Alia argumenta quibus probatur non esse inutilem pingendarum imaginum usum.

Cap. III. Verba Iconomachorum ex eadem decisione.

Refutatio. Negat Nicephorus Christianos imaginibus tamquam idolis servasse.

Non ideo malam esse rem aliquam, quia possit aliquis ea re abuti.

Cap. IV. Verba Iconomachorum, inde sumpta.

Refutatio. Non congruere quæ Iconomachi statuunt cum sex Synodis Oecumenicis, præsertim cum sexta.

Non ideo negligendum esse imaginum cultum, quod illi præferendus sit is, qui in spiritu & veritate exhibetur.

Vera causa cur Iconomachi imaginibus bellum indixerint.

Investiva in Iconomachos.

Pios Imporatores multos fuisse, nullum tamen contra imagines sævisse.

Quod imagines colunt, iidem DEum in spiritu & veritate colunt.

De vera adoratione.

CHRISTI corpus nostro prorsus simile fuisse, idque vere ac reipsa, non *δοκῆσαι καὶ φαντασία*; itaque & circumscriptum fuisse, & pingi potuisse.

De cultu imaginis CHRISTI; quis sit illius finis, & quantas utilitates habeat.

Post hæc autem verba: *Δὲ μέσου τῶτων ἵππ' τὰ ἄν εἰσι σύμβολα, ὅν μενεπαγωγηδύας ἀνάγειν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐρμηνεύτικὰ διαγελίς παρέρχουσιν. . . desideratur solum unum; forte plura: resumitur vero ab his verbis, αἰρούσας εἰδάλοις ὡς θεοῖς προσκεκυνηκῶτων. ἢ γοῦν ἵππ' κατὰ γὰρ ῥῆσει τούτων ἀποφραμαδίας &c.*

Synodum Copronymianam Conciliorum sex Oecumenicorum æmulatricem falso dici.

De Synodo Nicæna, de Constantinopolitana utraque, de Ephesina, de Chalcedonenfi.

De sexta Synodo Oecumenica.

Veterum canonum, quos sancti Patres constituerunt Apostolicæ doctrinæ consentaneos, collatio cum canonibus Concilii Copronymiani.

Canon de sacris Symbolis salutaris. CHRISTI incarnationis.

Cap. V. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Iconomachos sancti Gregorii Nysseni testimonio abuti contra imagines.

Cap. VI. Verba Iconomachorum indidem sumpta & ad testimonium Gregorii Nysseni supra memoratum pertinentia.

Investiva in Iconomachos.

Iconomachi testimoniis hæreticorum, veluti Eusebii Ariani, utuntur: negligunt autem sacras Scripturas.

Ne ipse quidem Christus Cæsaris hominis Idololatæ & Ethnici imaginem contempsit.

Iconomachorum opinionem de imaginibus longè diversam esse à SS. Patrum doctrina.

Invectiva.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Falsissimum esse quod Iconomachi asserunt, Ecclesiam tranquillam fuisse, ex quo Copronymus Synodum suam habuerit.

De persecutione atrocissima, quæ Copronymianam Synodum consequuta est.

Quæ inde clades Deo irato consecutæ sint.

Terræ motus, glacies, pestis, atheri terrores.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum.

Invectiva in illos quos Iconomachi viros vocant; laus mulieres Irenes Imperatricis, quam iidem despiciunt.

Quantum illa muliebris simplicitas salutaris omnibus fuerit.

Narratio historica eorum quæ Synodum Nicænam secundam antecesserunt, eiqve convocandæ occasionem dederunt.

De secessione Pauli Patriarchæ.

De Tarasio Patriarcha.

De Synodo Nicæna secunda.

Collatio hujus Synodi cum Copronymiana.

Cap. IX. & X. Verba Iconomachorum.

Qui illi Synodo interfuere Episcopi, ii horum magistri fuerunt, & hos, à quibus despiciuntur, unxerunt.

Invectiva in Episcopos Iconomachos.

Laus Episcoporum qui Nicæno secundo Concilio interfuerunt.

Laus Imperatricis Irenes.

*Post hæc verba ἄλλοι τὸ περὶ φητῶν ἐπικαλεῖται, καὶ δὴ καὶ ἕτεροι παλα-
νίζων Πιθαρνεῖται. ἐγὼ ἐφύτευσα σε. desideratur folium unum vel aliud
forte, resumitur vero ab his verbis: ἐκείνων μεγαλοφύων ἔχοντες,
ὥστερ χύτρα εὐδραυσῆς τῇ σερρότητι τῇ γενναίων οἷον λέβητι περὶ κρο-
πύμβροι, τὸ πώτεριμα ἐφ' ἑαυτοῖς, &c.*

Cap. XI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachi idem cum Manichæis & Arianis sentiunt.

De cultu imaginum.

Cap. XII. Verba Iconomachorum,

Apologia pro imaginibus.

Cap. XIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Quidni imaginibus tribuatur is honor, quem Copronymus eqvis & eqviribus exhibuerit? Quanta fuerit Copronymi infania circa equestres pompas. Copronymus eqvos ungventis delibutos publice prosequutus est, praferentibus faces & sacra vasa clericis.

Cap. XIV. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Nec DEus circumscripto corpore circumscribitur, nec Divinitas à carne separatur.

Exempla. Solare corpus, & solis radius.

Cap. XV. Alia Iconomachorum verba.

Refutatio. De differentia γραφῆς καὶ περιγραφῆς. Hæc eadem alibi fusius disputata sunt ab eodem Nicephoro in prioribus Antirheticis.

Quosnam authores Iconomachi sequantur. Valentini, Marcionis, Marciani, Manetis, Eusebii, & Epiphanidæ & opiniones.

Testimonia viginti, quibus vera de circumscripto doctrina constituitur.

Cap. XVI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachos Epiphanidæ Manichæo ac Docetarum erroribus obnoxio, assentiri.

Imaginem CHRISTI non esse pseudonymam, sed veram: omnem imaginem esse archetypo similem, & ad eum relationem habere. Etymologia vocis εἰκών.

Cap. XVII. Verba Iconomachorum Refutatio. Seipsum damnant Iconomachi, cum Synodum secundam Nicænam damnant.

Cap. XVIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Cultus non imaginibus ipsis, sed archetypis per imagines exhibetur.

Cap. XIX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. De Synodo Copronymiana.

Quoniam sint, quorum autoritate ac testimoniis utantur Iconomachi.

Testimonia Patrum corrumpunt ac trunca proferunt.

Sacras scripturas, in quibus de Cherubinis agitur, irrident ac nihili faciunt.

* Conciliorum sex Oecumenicorum præcipuæ decisiones.

Post hæc autem verba: τὰ τούτοις ἐπόμενα, ὅταν αὐτοῖς ἀναπλάττει τὴν τετρατείαν, καὶ οἷσις ἐναντι - - - defunt folia duo, in quibus Iconomachorum decisiones conferebantur cum decisionibus supradictarum Synodorum: refutitur vero ab his verbis: - - - λεθρον ἢ δόξαν συστήσαι βεβλόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἔχ' ὑπετάγησαν καὶ τὸν, &c.

Exemplum Pantheræ, quæ hominis imaginem ipsam odit. Habes illud exemplum integrum in alio Antirrhético.

De mysterio Eucharistiæ, an sit imago corporis Christi.

De Concilio Nicæno secundo. Quæ in eo Concilio constituta sunt, ea cum decisionibus Conciliorum cæterorum congruere.

Cap. XX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Non consentire Iconomachos cum suis magistris Copronymo & aliis, imo nec ipsos secum.

Cap. XXI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Si imagines malæ sunt, cur Idola non vocantur?

Nihil in Ecclesia receptum esse, quod esset malum.

Iconomachos non esse Christianos, cum ab Ecclesia defecerint.

De testimoniis, quibus ii utuntur ad errores suos defendendos. Ut corrumpant Scripturas ac testimonia Patrum, variis technis ac dolis.

Admonitio Interpretis ad Lectorem

Pars altera Antirrhétici.

Refutatio testimoniorum quæ Iconomachi contra imagines protulerunt.

I. Testimonium sumptum ex Constitutionibus Apostolorum.

Refutatio, in qua testimonium Evagrii pro imaginibus.

** II. Testimonium Asterii Amasææ Episcopi contra imagines. Ex oratione de divite & Lazaro.

Re-

* Editæ à Combessio in *auth. Bibl. P. P. Gr. Tom. II. pag. 603.*

** *Tota oratio de divite & Lazaro edita est à Combessio in auth. primo Biblioth. S. S. P. P. Gr. pag. 2.*

Refutatio, in qua testimonium ex eadem oratione pro imaginibus.

Item Encomium mulieris, quæ sanguinis fluxu liberata statuat
Christo erexit: eodem Asterio auctore.

Testimonium Antipatri Bostrensis de eadem muliere.

Testimonium Eusebii Cæsariensis de eadem re.

III. Testimonium Leontii contra imagines.

a) Refutatio, in qua veri Leontii, Neapoleos in Cypro Episcopi testi-
monium pro imaginibus, sumptum ex Apologetico Christiano-
rum contra Judæos.

IV. Testimonium Theodori Galatæ contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium ejusdem pro imaginibus, ex oratione
in laudem Virginis, DEI matris.

Testimonia varia pro imaginibus, contra falsi Theodoti testimo-
nium.

b) Testimonium Asterii pro imaginibus, ex ejus Oratione in lau-
dem Euphemie, seu potius Ecphrasi tabellæ in qua depicta
erat Euphemia.

V. Alia falsi Theodoti verba contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium sancti Basilii pro imaginibus.

VI. Alia Pseudonymi Theodoti verba.

Refutatio, in qua testimonium Gregorii (Nazianzeni) de imagine
Polemonis Philosophi.

Testimonium Gregorii Nysseni pro imaginibus.

Item Basilii Magni.

Item Joannis Chrysostomi.

VII. Alia verba Pseudonymi Theodoti.

VIII. Testimonium Pseudonymi Basilii Seleuciensis contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium veri Basilii Seleuciensis pro imagi-
nibus, ex Epistola ad Imperatorem Leonem.

IX. Testimonium Amphilochoi Iconiensis contra imagines ex Enco-
mio Basilii Magni.

Refutatio, in qua ejusdem Amphilochoi verba, ex eodem Enco-
mio proferuntur.

Testimonium sancti Chrysostomi, ad illustrandam Amphilochoi sen-
tentiam.

X. Con-

a) Editum in Concilio Nicæno II. *Act. IV. pag. 233.*

b) Editum in Concilio Nicæno II. *Act. IV. pag. 207.*

X. Continuatio testimonii Amphiloichiani.

Nicephori observationes ad Amphiloichii testimonium.

De præstantia Picturæ.

XI. Testimonium Basilii Magni contra imagines, ex Oratione de hominis creatione.

Refutatio, in qua testimonium ejusdem Basilii Magni pro imaginibus, ex ejus Epistola ad Amphiloichium Iconii Pontificem.

XII. Testimonium Gregorii Nysseni contra imagines.

Refutatio, in qua testimonia Patrum Gregorii Nazianzeni, Gregorii Nysseni, Epiphanii, sancti Joannis Chrysostomi pro imaginibus.

XIII. Testimonium Gregorii Nazianzeni, contra imagines ex ejus Poëmate quodam.

Refutatio, vel potius explicatio illius testimonii.

XIV. Testimonium sancti Chrysostomi, ex encomio Romani Martyris contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XV. Ejusdem testimonium ex oratione in laudem Abraami, itidem contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XVI. Ejusdem aliud testimonium, ex Oratione in custodem carceris.

Explicatio illius testimonii

XVII. Testimonium Epiphanii contra imagines, ex ejus Testamento.

Refutatio illius testimonii.

XVIII. Ejusdem testimonium contra imagines ex oratione quæ inscribitur, contra eos qui imagines Idolico ritu facere student in similitudinem Christi, & Virginis DEI matris, item Martyrum, Angelorum ac Prophetarum.

Refutatio.

XIX. Ejusdem testimonium ex Epistola ad Theodosium, contra imagines.

Refutatio.

XX. Ejusdem testimonium, ex Epistola ad Joannem Æliæ Episcopum contra imagines.

Refutatio.

Argumenta duodecim quibus probatur non esse veri Epiphanii ea testimonia quæ ab Iconomachis allata sunt.

Rrrr

OPE-

*Opera S. Nicephori Patriarchæ CPOL.
ante hac edita—.*

Praefatio generalis, Interpretis.

Synodus Constantinopolitana sub Nicephoro, in qua Iosephum quem defunctus Tarasius, propter conciliatas incestas nuptias Constantini Imp. filii Irenes deposuerat, in Presbyterum recepit.

Concilium Constantinopolitanum habitum contra Antonium Silæi Metropolitam à S. Nicephoro Patriarcha CP. & Episcopis CCLXX.

Sancti Nicephori CP. Canones XXXVII. ex Ecclesiasticis constitutionibus ipsius & S. S. Patrum cum eo congregatorum collecti.

Ex canonibus Nicephori sanctissimi Patriarchæ CP. œcumenici, ex ipsius Ecclesiasticis Constitutionibus Canones XVII.

Sancti Patris nostri Nicephori Patriarchæ CP. & confessoris Epistola Canonica.

Epistola Nicephori qua prolixè confessionem fidei suæ anno DCCCII. Leoni Papæ declarat; cujus titulus: Leoni Papæ antiqva Romæ fratri & comministro per omnia sanctissimo beatissimoque Nicephorus DEI misericordia Episcopus CP. in Domino salutem.

Chronologia tripartita secundum rationem Græcorum olim Latine versa ab Anastasio Bibliothecario; explicata à Joachimo Camerario. Eadem emendata & notis illustrata per Antonium Contium. Ac demum sub titulo brevis Chronographiæ ad varias editiones recensita, tabulisque Chronologicis & Adnotationibus ditata prodiit Parisiis anno MDCLII. cura & studio viri de re literaria optime meriti admodum R. P. Jacobi Goar Ordinis Prædicatorum.

Sancti Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum, primum in lucem editum ac Latine versum opera & studio viri doctissimi ac eruditissimi adm. R. P. Dionysii Petavii è Societate Jesu, cum ejusdem Notis Chronologicis. Parisiis, MDCXVI. & ex Typographia Regia MDC. XLVIII.

Opera

Opera Dubia S. Nicephori Patriarchæ CPOL.

Interpretamenta somniorum secundum ordinem alphabeti, versibus Jambicis. Edita à Nicolao Rigaltio post Oneirocriticon Astrampsychi, eodem quo Oneirocriticon Artemidori volumine. In quarto Lutetiæ, ex officina Claudii Morelli. MDCLII.

Macarius Magnes, seu de Macario Magnete, auctor: vetustissimo, veterum ac recentiorum testimonia. Item fragmenta ex eisdem libris excerpta, pleraque nunc primum è manuscriptis codicibus depromta.

Index eorum quæ hoc libello continentur.

- I. **P**Ræfatio Joannis Boivinii, de Macario Magnete & de ejus operibus.
- II. Testimonium Photii de Macario Magnetum Episcopo.
- III. De verbis Macarii Magnetis, quæ Iconomachi contra imagines sacras protulerant, Antistitum Orthodoxorum disputatio, quæ continentur multa ex ejusdem libris Apocriticis excerpta.
- IV. Testimonia recentiorum. Item Fragmenta Apocriticorum à Turriano & aliis quibusdam Recentioribus edita.
- V. Fragmenta Commentarii ejusdem Macarii Magnetis in Genesim, ex ms. codice Eminentissimi Cardinalis Ottoboni desumpta.

HACTENUS CONSPETUS OPERUM S. NICEPHORI
CPol. à V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum.

Scriptores alii ad Historiam Byz. facientes inediti.

Supplementum Historiæ Byzantinæ ex MSS. Bibliothecæ Viadobonensis concinnandum una cum nova editione Codini promisit Lambecius pluribus locis commentariorum suorum de illa Bibl. ut T. I. p. 132. T. 3. p. 56. 126. 172. 173. 174. &c.

Idem T. I. p. 147. seq. Specimen exhibet hallucinationum & mendarum occurrentium in Catalogo Bibliothecarum CPolitana-

rum, quem *Antonius Verderius* * edidit, monetq; Possevinum quæ ad calcem Apparatus sacri ex Verderio excerptis, errores illos neutiqvam emendasse, ac simul pollicetur ex MS. Codice Bibl. Vindob. Historico XLIX. se Catalogum illum longe emendatius editurum esse Græce & Latine, intelligens ni fallor Codicem Historicum XCVIII. ordinis Nesseliani, † in quo post Anonymi Miscellaneas Antiquitates CPolitanas, MSti exstant Catalogi Græci Librorum *Constantini Varini*, *Antonii Cantacuzeni*, *Jacobi Marmoræ*, *Joannis Suzi*, & *Manuelis Eugenicæ*.

De *Georgii Pisidæ* & *Theodosii* Diaconi scriptis ineditis huc facientibus, dixi supra p. 228. De *Leonis Diaconi* & *Mich. Pselli* p. 352. quemadmodum & de Chronicis ineditis *Joannis Siculi*, *Georgii Acropolitæ*, *Simonis Logothetæ*, *Simeonis Sethi*, *Theodosii Melitini*, *Georgii Chumni*, & *Ephræmi*, pag. 158. seq. *Michaëlis Attaliatæ* Chronicon MS. sive Historiam à Mich. Balbousqve ad Michaëlem Ducam Parapinacium, quod fuit in Bibl. Scoriacensi, memorat Labbeus in Protreptico pag. 46. Idem pag. 42. ex Possevinianis Catalogis MSS. meminit *Georgii Gemisti Plethonis Byzantii* ** Epitomes Historiarum Sicularum, & Historiæ *Georgii Monachi Lecapeni*.

Scriptores Historiæ Byz. deperditi.

Ammonii Poëtæ Græci carmen Heroicum de Gaina Gotho tyranno per Arcadium oppresso, quod Theodosio juniore A. C. 438. recitans vehementer placuit, ut ex Socratis VI. 6. Hist. narrat Tripartita

* Ad calcem supplementi Bibl. Gesnerianæ subjunxit Verderius *Bibliothecam CPolitanam*, quæ antiquitates ejusdem Urbis & permulti libri MSS. in hac tunc exstantes recensentur. Lugd. 1585. fol.

† Vide Nesselii Catalogum MSS. Vindob. parte V. p. 151.

** Hujus *Georgii Gemisti* Orationes duæ, quarum altera de rebus Peloponnesiacis constituendis ad Manuelem Palæologum Imp. altera svasoria ad Theodorum Despotam, de eodem argumento, editæ Græce & Latine cum versione Gvil. Canteri Antwerp. 1575. fol. ad calcem Eclogarum Stobæi, plane diversæ sunt à duobus libris ejusdem Gemisti de rebus Peloponnesiacis gestis olim post pugnam Mantineam. Hi Græce viderunt lucem una cum Xenophonte Venet. 1503. fol. apud Aldum, & ad calcem Herodoti Basil. 1557. fol. Latine vertit præter M. Antonium Antimachum Basil. 1540. 4. Zacharias Orthus, Professor Gryphiswaldensis, Rostoch. 1575. 8.

Callista X. 6. & *Nicephorus Callistus* XIII. 6. Ex illo poemate videtur repetita quæ affert *Etymologici Magni* scriptor in *μικρολογ.*
Bemarchius Cæsareensis Cappadox Sophista, cujus præter Orationes & declamationes varias, etiam libros X. de rebus gestis Constantini Magni Svidas memorat in *Βυζαντινῶν*. Constantini tempore vixisse, neutiquam constat. Hujus an alius Bemarchii Paraphrasis in quatuor Evangelia occurrit in Catalogo quodam MSS. apud Lambecium lib. 1. p. 150.

Callistus Juliani & *Θεοδότου* in Persica expeditione comes, de ejus rebus poema heroicum composuit teste Nicephoro Callisto lib. X. hist. cap. 34.

Candidi Isauri Historia, de qua supra p. 239.

Capito Lycius Græce vertit Svida teste Eutropii Historiam quæ in Joviani obitu desinit libris X. De illa versione quæ intercudit, quemadmodum & de altera quæ exstat, *Peanii*, dixi in Bibliotheca Latina lib. 3. cap. 6. ubi de Eutropio Latino scriptore.

Constantinum Imperatori nescio cui ab Epistolis, Eutychianum Protosecretarium & Grammaticum Imperatoris Eleusium Diaconum & Philosophum, Troilumque Rhetorem inter Historicos Byzantinos laudat Codinus in Originibus CPol. p. 17.

Demetrius Cyzicenus, laudatus à Scylitze & Cedreno, supra p. 388. 389.

Dexippi Historia de qua supra p. 231.

Eudocia Heroico nomine descripsit victorias per Romanos reportatas à Persis. Vide Socratem VII. 21. Hist.

Eunapii Historia, de qua supra p. 232.

Eusebius Scholasticus scripsit bellum quo Arcadius Imp. Gainam Gothum vicit. Vide Nicephorum Callistum XIII. 6.

Eutychianus à Codino laudatus. Vide paullo ante in Constantino. Videtur utique idem esse Floridus Eutychianus, primarius Imperatorum scriba quem ab virtute & eruditione laudat, & à quo ad scribendam Historiam excitatum se scribit Agathias in proœmio. Valde enim falluntur, qui omnes illos à Codino ibi & auctore Originum CPol. memoratos, Constantini M. ætate vixisse opinantur.

Heliconius Byzantius Sophista, cujus Chronicon ab Adamo ad Theodosium Magnum Svidas memorat.

Hermolaus Grammaticus *Βυζαντινὰ* sua laudat in Epitome Stephani *ἑρμολῶν* in *τότοι*.

Hesychii illustis Historia, de qua supra pag. 240. 242.

Joannes Antiochenus cujus Historiam laudat civis ejus & cognatus *Eva-*
grius lib. V. Hist. cap. ult. Adde III. 10. 28.

Joannis Lydi, Monachi, inter Historicos meminit *Scylitzes*.

Leonis Byz. antiqui scriptoris sub Philippo Alexandri M. parente clarf
libros VII. de rebus veteris Byzantii *Svidas* memorat.

Malchi Philadelphiensis Historia de qua supra p. 236.

Manuel Byzantius, inter Historiarum scriptores à Jo. *Scylitze* & *Ce-*
dreno laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem
cum *Manuele Protospathario*, qui Magistri *Joannis Curcuæ* res
octo libris fuit complexus teste *Cedreno* p. 630.

Nicephorus Phryx & *Diaconus*, quem iidem *Cedrenus* ac *Scylitzes* me-
morant.

Nonnos Historia de qua supra p. 239.

Olympiodori Historia de qua pag. 237. seq.

Petri Patricii Historia de qua supra p. 234.

Praxagora Atheniensis, Ethnici scriptoris libri duo de rebus Con-
stantini M. quorum argumentum habet *Photius*, Cod. 62.

Prisci Historia de qua supra p. 235.

Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatorum *Iconoma-*
chorum Constantini *Copronymi* & *Michaëlis*, laudata *Photio*
Cod. LXVII.

Teucris *Cyziceni* de Byzantio liber *Svidæ* memoratus in *Τεύκρ*.

Thalassius citatus ab eodem *Svida* in *Θεόφιλ*.

Theodorus Sebaſtenus & alius *Sida* Episcopus, laudati à Joanne *Scylitza* &
Georgio Cedreno, quorum verba adscripti p. 388. 389.

Theophanis Byzantii Historia, de qua supra p. 239.

Trajanus Patricius *Χρυσανικώτατ* & *ὀρθοδοξώτατ* sub Justiniano
Rhinotmeto clarus, cujus *Chronicon σύντομον* laudat *Svidas*,
& ante *Svidam* citat *Theophanes* in rebus *Gratiani* & ex eo *Ana-*
stasius Bibl. in Historia Eccles.

Troili Sophistæ *CPolitani* Epistolarum libri VII., ab eodem *Svida* lau-
lati non pauca Historica ad res Byzantinas spectantia conti-
nuisse videntur. Confer Labbei protrepticum p. 53.

XXVI. FRANCISCUS COMBEFISIUS * ad calcem

Allatii de Simeonum scriptis, Paris. 1664. 4. edidit *Originum rerumque CPolitanarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in quo continentur:

1) *Παρατίσεις συντομί χρονικά*, de monumentis, spectaculis & ædificiis CPolitanis eorumque conditoribus *breves demonstrationes Chronologica*, incerto auctore, p. 1-39. Græce primum editæ à Codice Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi supra pag. 480. sed à Combesio recensitæ, & versione atqve animadversionibus illustratæ. In his cum Lambecius quandoque reprehendatur, id ægerrime ferens ille passim ** in Combesium est investus, pollicitusque novam hujus scripti editionem, in qua notas Combesii confutare voluit. Sed illa nunquam vidit lucem, & injuriam Combesio facit Lambecius quod ejus manipulum subinde vocat plagiarium farraginem, eam nempe ob causam, quod illi inseruit quæ-

* Obiit Combesius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætat. 74. non 47. ut supra p. 348. perperam excusum est, Vir præclare meritis de Antiquitate Ecclesiastica, nec minus de CPolitana ut tot ejus scripta testantur. Ab ejus enim industria habemus 1) Bibliothecam Concionatoriam Veterum Patrum. Paris. 1662. fol. VIII. volum. 2) Auctarium novum Bibliothecæ Patrum, Paris. 1648. fol. 2. Vol. quorum posterior præfixam habet Historiam Monothelitarum. 3) Auctarium novissimum. ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphiloichium, Methodium & Andreæ Cretensem. Paris. 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol. 6) S. Chrysostomi Homiliam de Moralitæ Politia & in præcursoris Decollationem ac Peccatricem, cum Vindictis & emendationibus scholiorum S. Maximi ad Dionysium. ibid. 1645. 4. 7) S. Chrysostomi librum de educandis liberis, & alios quinque tractatus Varios: Severianum Gabalorum Episc. de S. Cruce, Basilium Seleuciensem de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Hierosol. Episcopi Epistolam ad suæ plebis reliquias de Perside, & incerti de eadem captivitate, Urbisq; excidio. Paris. 1656. 8. 8) Ecclesiastem Græcum sive sermones & tractatus Basilii Magni & Basilii Seleuciensis. ibid. 1674. 4. 9) Basilium Magnum ex integro recensitum, sive Varias Lect. castigationes, notas & supplementa in Basilii M. opera. ibid. 1679. 8. 10) Theodoti Ancyranus de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis. Paris. 1675. 8. 11) Illustrium Christi Martyrum lectos triumphos, vetustis Græcorum monumentis consignatos. ib. 1660. 8. 12) Notas in Theophanem Chronicon, de quo supra pag. 151. seq. & 13) scriptores post Theophanem de quibus pag. 348. seq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 71. lib. 8. p. 462. &c.

qvædam monumenta jam ante à Lambecio vulgata, cum tamen iterum iterumque testetur se ea ex Lambecio repetere, & qvæ Græce tantum ille dedit, Combesius versione ac notis illustrata exponit Lectori.

2) *Constantini Porphyrogeniti Imp. CPolitani διήγησις διὰ Δα-
φόρων ἀδελφιδῶν ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Ἀνγαρον διασταλθείσης ἀχειροποίητης
ἑσθλας εἰκόνος* Χρυσῆ & θεῆ ἡμῶν καὶ ὡς ἐξ Ἑδέου μετεκομίσθη πρὸς τὴν παν-
ευδαίμονα πάντων καὶ βασιλίδαν τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόλιν. *Narratio de
imagine Christi Edessena* pag. 75-101. Vide qvæ de hoc scripto nota-
vi supra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca qvædam ejus
illustrat. De imagine vero Edessena Christi, CPolin allata mentio
apud continuatorem Theophanis in Romano Imp. p. 268.

3) *Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα θεόφιλον περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν
εἰκόνων*, Orientalium Patriarcharum *Christophori* * Alexandrini, *Jobi*
Antiocheni, & *Basilii* Hierosol. aliorumque MCCCCLV. Episco-
porum ac Clericorum *Epistola Synodica* (Joanni Damasceno perperam
tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus*
p. 110-145. Meminit hujus Epistolæ Constantinus Porphyrogeni-
tus in jam memorata narratione de imagine Edessena p. 90. (sed male
ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Christophorus Antiochenus), &
Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VIII.
pag. 334.

4) *Nicephori Patriarchæ CPol. πρὸς Λέοντα βασιλέα τὸν Ἀρμέν-
ιον περὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων*, *Disputatio cum Leone Armenio, Imperatore, de SS.
imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita scripta per Theodorum Graptum,
& MS in Bibl. Sorbonica. Confer supra p. 674. seq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Ni-
cephori antirrhethico secundo cap. 7. Vide supra p. 654.

6) *Theodori Grapti, Confessoris imaginum, Vita incerto au-
ctore* p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ Χρυσῆ καὶ
ἀθλησιν ἐλομένων. Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Su-
rius 26. Dec.

7) Ex libro ejusdem *Theodori Grapti, ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος τῶν
χρυσιανῶν πίστεως, de inculpata Christianorum Fide*, p. 221. seq. cum lati-
na

* Hujus Christophori Alexandrini Parænesin asceticam & parabolicam de vita huma-
na MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Roussel. Servatus hic Theodori Grapti locus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cujus antirrhetico secundo cap. 3. legitur, ut supra p. 654. notatum est.

8) *Theophanis Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* p. 224 - - - 230. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani Patriarchæ CPol. Oratio in Encæniam Templi S. Deiparæ inque sanctas fascias Domini nostri Jesu Christi, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ* p. 232 - 241. Incipit: Δεδοξαμένα ἐλαλήθη πρὸς σς. Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & Surius ad 31. August.

10) *Anonymi διήγησις πρὸς τῆς οἰκοδομῆς τῆς καὶ τῆς μεγάλης τῆς θεῆς ἐκκλησίας, τῆς ἐπωνομαζομένης ἁγίας σοφίας*, Narratio de structura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiae p. 243 - 264. ex MS. Raphaëlis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex quo hæc narratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag. 462. seq. ubi insignia hujus rei specimina.

11) *Procopii Cæsareensis* de eodem templo locus pag. 283 - 291. ex libro primo de ædificiis Justiniani, de quo opere Procopiano dixi supra pag. 252. seq. quemadmodum de aliis scriptoribus qui magnum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279 - 280. nongentis quondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in Turco-Græcia p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Codicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum edidit *Saracenica sive Moametica*, Heidelberg. ex Typographia Commelini 1595. 8. in quo volumine occurrunt

1) *Ἐλεγχοὶ σαφῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῆς Φλυαρίας τῶν δογμάτων αὐτῶν, Ismaëlicarum, futiliumque ejus sceleris dogmatum perspicua confutatio*, pag. 1 - 34. cum Latina versione Jo. Jacobi Beureri, Professoris Græcæ Lingvæ in Academia Friburgensi, qui sine nomine auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero observavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthymii Zigabeni*, circa A. C. 1112. clari καὶ Σαρακηνῶν, contulitque cum quatuor Codicibus

Libri sti Pars Altera,

Ssss

MSS.

* De præclaro hoc viro dixi lib. 3. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. cujus Tomo XIX. Panoplia Euthymiana exstat ex Zini versione, Latine, est titulus XXIV. p. 228. seq.

MSS. Bibl. Palatinæ , & cum latina interpretatione *Petri Francisci Zini* qui totam Panopliam latine vertit , de qua infra in Euthymio. Jam sufficiat notasse Elenchum hunc Ismaëlitarum ex Sylburgii editione legi etiam in Auctario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Ducaëno Paris. 1624. Tom. 2. p. 292.

2) Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Σαρακενῶν Μωάμεθ , ἔκ τῃ Μωχαμέτ. *De Saracenorum Principe Maometho* , incerti scriptoris , p. 54-73. cum versione Sylburgii , qui observat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 346. seq. edit. Basil. sed etiam in MS. *Joannis Siculi* Chronico quod in Michaële Theophili filio definit.

3) Τὰς γινωμένης Ἰπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακενῶν Ἰπὶ τῆς ἐκείνου πρὸς τὴν καθ' αἱρὸν ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. Ordo qui observatur super iis , & anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostram Christianorum puram veramque fidem se convertiant , p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii versione. Catechesis ista , inquit , Saracenorum ad Christianam fidem accedentium è MS. Palatinæ Bibliothecæ libro satis vetere desumpta est : in quo multa sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super iis qui ab Hæresi aliqua Gentilismo , Judaismo & similibus ad Christianam religionem se aggregant. Hoc κατηχητικὸν πυκτὸν respicitur à Nicetæ Choniata in Manuele Comneno , ut jam dixi supra p. 437. Confer etiam anathematismos Saraceni qui ex libro XX. thesauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Non omittendum denique quod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Ecclesia* : πᾶς χρὴ δέχεσθαι οὗτον ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.

4) Ex *Theophanis* Monachi Chronographia , & qui Theophanem latine vertit *Anastasio* Bibliothecarii Historia Ecclesiastica , narratio de Saracenicæ sive Moamedicæ sectæ primordiis p. 92-105. Utrumque , Theophanem & Anastasium ab eo tempore integros vulgarunt viri eruditi , ut supra p. 151. sq. dictum est , sed Sylburgio eos MStos Bibliotheca Palatina suppeditavit. Erunt autem fortasse , inquit , qui & alia his addi potuisse dicturi sint. Fateor. Primum enim Joannem Damascenum a) paullo post Saracenicæ sectæ initium vixisse , & contra eam scripsisse ,
sed

a) Forte respexit quæ habet *Damascenus* ad calcem libri de hæresibus in Cotelerii monumentum, Ecclesiæ Græcæ T. 1. p. 326-335 , atque inter Damasceni opera T. 1. edit. Viri Clariss. Mich. le Quien p. 110. seq.

sed pauca valde, in cribrationis sue prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera exstat b) Christiani & Saraceni disputatio. Deinde Roma in Vaticana Bibliotheca exstare dicitur Nicetæ Byzantini Philosophi contra Maomedem liber, & Epistola ab Agarenis missa confutatio ad Michaëlem Theophili filium, Imp. CPolitanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum exspectanda fuit occasio. Joannis Cantacuzeni c) contra Maomedem orationes quatuor, & tres * Christianæ religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici; ad hæc Richardi Florentini d) confutatio Corani Maomedici

Ssss 2

- b) Latine in antiquis Damasceni editionibus legitur, & incipit: *Si interrogatus à Saraceno, quis sit Christus.* In nova editione T. 1. pag. 466. Græca quidem addita ex Theodoro Abucara, sed passim manca, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni; hæc initio: *εἰπέ μοι ὁ Ἐπίσκοπε.* Græca ad Jo. Aubertum miserat Allatius. In MS. autem Vindobonensi, telle Lambecio V. p. 126. prior *διάλεξις* MS. exstat Græce alio ordine, atque incipit sic: *Ἐρωτηθεὶς ὁ Χριστιανὸς παρὰ Σαρακηνῶν, τίνα λέγεις αἰτίαν καλῆς καὶ κακῆς;* Hisce scriptis jungendus Bartholomæi Edeffeni, elenchus & confutatio Hagareni, quam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moine è MS. Scaligeriano in Variis sacris T. 1. p. 302-428. & alterius scriptoris *κατὰ Μωαμέδ*, p. 429-451. Conferenda etiam quæ de Muhamede scribit *Constantinus Porphyrogenitus* lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. *Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol.* Confessio & dialogus cum Amurathe Sultano Muhomede, *de viâ salutis humana & rectâ fide Christianorum*, de quibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.
- c) Vide supra p. 473. & quæ de *Georgio Phranza* ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * quatuor.
- d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodiiit latine Paris. 1511. Hispali 1520. & Venet. 1607. 4. Græca autem Demetrii Cydonii versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Arduo ad Ferdinandum Arragoniæ & Siciliæ Regem exstat in Theodori Bibliandri Syntagmate scriptorum anti Muhamedanorum Basil. 1543. fol. subjunctæ Christianæ fidei exomologesi adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latine. In Codice MS. Cæsareo hæc est inscriptio libri Richardi: *Ἀνατροπὴ κεφαλαιώδης τῶ νόμου Μωαμέδ, ὑπὸ μὲν Ῥικάρδου τινὸς ἐκτεθεῖσα λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τῶ Δημητρίου τῷ Κυδωνίῳ ἐρμηνευθεῖσα ἑλληνικῶς.* Vide Lambecium lib. 1. p. 145 & lib. V. p. 168. In Bibliandri editione ita inscribitur: *Ῥικάρδου τῷ τῷ τὰ γράμματα τῶν παρὰ Λατίνους καλεμένων Πρεδικοτόρων κατελεγκμένη ἀνάσκειν τῆς παρὰ τῶ καταράτης Μωαμέδ τοῖς Σαρακηνῶς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν Δημητρίου.* De Richardo illo, sive Ricolo, Ordinis Dominicani Monacho qui circa A. C. 1300. floruit, vide Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis Prædicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio Cydonio qui Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & quam plurima scripsit, dicendi locus erit alias.

medici à Demetrio Cydonio in Græcum sermonem conversa, consulto à nobis omiſſa, quod & recentiora eſſent, & prolixiora quam quæ enchiridii forma exarari poſſent.

XXVIII. MARTINI CRUSII * qvi ante hos centum annos Academiam Tubingenſem doctrina atqve ingenio ſuo exornavit, atqve ut Græcæ lingvæ priſcæ † peritiſſimi, ſic Græcobarbaræ primi ** in Germania interpretis ac doctoris *TurcoGræcia libri octo*, qvibus Græcorum ſtatus ſub Imperio Turcico in Politia & Eccleſia, Oeconomia & Scholis deſcribitur, excuſi ſunt Baſileæ Anno 1584. 1594. fol.

Libro

* Natus A. 1526. 19. Sept. & Profeſſor utriuſq; lingvæ ab A. 1559. in Academia Tubingenſi obiit A. 1607. ætat. 81. Inter Hiſtoricos Germaniæ magna ejus laus ob editos Annales Svevicos Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. TurcoGræciæ vero jungenda ejusdem Cruſii gratulatio ad Salomonem Schweigerum, Imperatoris Rom. ad anſam CPol. legatum, cum deſcriptione illius peregrinationis, Argentor. 1582. 4. & Stephani Gerlachii iter CPolitanum diu poſt ejus fata editum Germanice Francof. 1674. fol.

† Qvam familiaris fuerit Cruſio lingvæ Græcæ, docet edita ab eo Witeberg. 1602. fol. qvatuor tomis diſtincta *Corona anni*, ſive Homiliæ qvas & ille ex ore Theologorum Germanice verba pro concione facientium, Græcæ calamo excepit, atqve ita Græcæ & Latine edidit. His adde poëmata ejus Græca non invitis Muſis ſcripta & Orationes Græcæ Epistoſasqve editas Baſileæ apud Oporin, 1566. 4. itemqve alia carmine & proſa Græcæ, qvæ libris ſex *Germano Græcia* complexus eſt Baſil. 1585. fol. Plures etiam Hymnos noſtræ Eccleſiæ Germanicos Græcæ Metaphraſi donavit, qvæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Erneſtum Loeſcherum aſſervatur, una cum proſaria eorundem expoſitione ſive Homiliis Hymnodicis, qvarum latinam verſionem edidit Rev. Jo Chriſtophorus Olcarius, Arnſtad. 1705. 8. Cruſius quoqve fuit qvi Jacobi Herbrandi compendium Theologiæ, vertit Græcæ, ne dicam de iis qvæ ad Patriarcham CPol. Jeremiam miſſa, & cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingenſium ſcriptis utraqve lingvæ edita ſunt Witeberg. 1584. fol. Omitto Grammaticam Cruſii Græcam quam ipſe puer olim didici, & Narrationem Græcæ ſcriptam de bello Smalcaldico editam inter ſcriptores rerum Germanicarum à Marqv. Frehero, Tomo tertio p. 429. Francof. 1611. fol. Commentarium in lib. 1. Iliados, Obſervationes ab Heliodori Æthiopica &c.

** Cruſius ipſe de ſe in TurcoGræcia p. 185. *Πρωτῶς, (abſt gloriario & invidia) introduçtor Barbaro Græca Lingua in noſtram Germaniam. Quod ſi non ubique κοτορῶσω, veniam mihi ὡς πρωτοπείρω benigne dari peto. Mihi quidem hanc linguam ἀόκνως καὶ ἀεργαλέως αὐτομάθῃσαντι diu nullum adjumentum, aut certe exiguum invenienti, DEUS novit quanto labore, inveſtigatione, ratiocinatione opus fuerit. adde p. 311.*

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPol. habitu prisco & insignibus Imperatoriis ornati præmittitur, exstat 1) *Historia Politica CPoleos ab Anno Christi 1391. ad A 1578.* puriore stylo Græce descripta & ad Crusium missa à Theodosio Zygomala, p. 1-43. Græce & Latine cum Crusii versione, & notis à pag. 44-68. In his statim sub initium memorat MS. Codicem quæstionum Grammaticarum *Manuelis Moschopuli*, qui pridem Reuchlini fuit, scriptum ante Annum Christi 1392. docetque eundem esse qui Basil. 1533. prodierit sub falso nomine *Basilii M. ἡ μεράλις βασιλεὺς τῶν Γραμματικῆς γυμναστικῆς*. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Niceta Acominati* Choniata Historiam BarbaroGræce MStam in inclytæ Augustæ Vindelicorum Bibliotheca, ex qua præcipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in suas ad Choniatam notas transtulerit. Annæ Comnenæ sepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium describit p. 46. & locum ex ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adversus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. se accepisse Damasceni *Ἱστοριῶν*, & p. 53. illum *Damascenum Hypodiaconum & Studitam* appellat, qui composuit Homilias thesauro illo comprehensas, qui liber in pagorum Græciæ & Thraciæ templis, suis Dominicis & festis diebus quibus ejus λόγοι inscripti sunt, à Sacerdote ad populum legi solet. P. 68. & 210. meminit *Barbaro Græci MS. Chronici* ab exordio Mundi ad Michaelē Botaniatam, quod ipsi abstulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodosii Zygomala* de CPoleos oblidionibus & Turcica expugnatione rebusque hodiernæ Græciæ *Epistola ad Martinum Crusium* scripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Crusii versione & notis à p. 99. ad 104. in quibus fragmenta aliarum Epistolarum Græcarum ad Crusium & Gerlachium missarum tum ab eodem Theodosio qui pag. 100. Protonotarium se magnæ Ecclesiæ CPol. vocat, tum à Simone Cabasila, & p. 104. Epistolam absolutoriam qua Michael Patriarcha Antiochenus Theodosium à peccatis absolvit. In calce Epistolæ hujus, quemadmodum & aliarum passim in hoc opere, nomen & titulus scriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obscure indicatus potius quam expressus cum expositione à Crusio addita legitur.

Libro secundo, cui effigies Patriarchæ CPol. præmissa est, exhibetur *Historia Patriarcharum CPolitanorum* qui fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II. CPoli, quid singulorum temporibus

gestum sit, & quisnam fuerit auctor pescesii (Ἐπεσέσις) sive muneris quod Patriarcha novus Sultano dat, quis præterea Charatzii, (Ἐχαράτζης) sive annui tributii Ecclesiastici, quis item additionem, quodque tempore majorem fecerit. p. 106-184. Hujus Historiæ lingua Græca vulgari scriptæ auctor est incertus, descripsit eam Emanuel Malaxus, Peloponnesius, à quo Stephanus Gerlachius illam tribus thaleris redemit A. C. 1677. mense Aprili, Crusius vero qui eam accepit à Gerlachio, latinam versionem, & à p. 185-212. notas adjunxit. Malaxus ille jam A. C. 1581. diem obierat, qui pueros & adolescentulos Græcos sub Patriarcheio in parvula & misera casa docendo & libros describendo vitam toleravit. Quæ ex Historia Ecclesiastica Malaxi laudat Allatius de Georgiis, leguntur in Crusii editione p. 107. seq. & 120. Sed quæ idem habet Allatius p. 391. non memini me in illa legere, ut aliud forte exemplum ejus habuerit. Cæterum ex hac Historia hausit Henricus Hilarius, quæ de Patriarchis post CPolin captam notavit ad Georgii Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ. In notis sub initium Crusius observat quædam de Græcis qui Concilio Basileensi, Ferrariam deinde atq; A. 1439. Florentiam translato interfuerunt, de quo conferendus etiam Lambecius VIII. p. 504. sq. Ad dit præterea Crusius pag. 186. in Academia Basileensis Bibliotheca publica exstare complura Græca volumina MSS. tempore Concilii eo delata, è quibus scholia ex Patribus in Genesim & Exodum memorat. P. 187. ait se apud Jo. Zygomalam inspexisse venalem librum MS. hoc titulo: Ἐσφοπάτης καὶ λογιωπάτης Ματθαῖος ἔ Καμαριώτης ἐξήγησις εἰς τὰς Ἐπιστολάς Συνεσις, Ἐσφοπάτης καὶ Θεοφιλεστάτης Ἐπισκόπος, γεγραμμένη οἰκείᾳ χειρὶ Ἐαυτῆς Καμαριώτης. Καὶ ἐπὶ βραχὺ ὑπόμνημα εἰς τὴν αὐτὴν Καμαριώτην, ὅτι διὰ Θεσσαλονίκης &c. Doctissimi viri Matthæi Camariotæ commentarius in Rever. Episcopi Synesii Epistolas, manu ipsius scriptus. Præterea commentariolum in eundem Camariotam, quomodo patria Thessalonicensis, professione Philosophus, huc CPolin venerit ultimis Imperatorum Palæologorum miseris temporibus: & hic post urbem amissam substituerit, postquam Scholarii qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorundam aliorum optimatum, circa medium regni Amuræ, præceptor fuisset. Patriarcheii CPol. icon & descriptio exstat p. 190. Ibidem & p. 275. notat in Bibliotheca arcis Tubingensis extare MS. partem operum Basilii M. & librum pulcherrime in membranis descriptum continentem Sanctorum vitas per τρίτον τρίμηνον sive per menses Martium, Aprilem, Majum. P. 196. ubi

ubi de Græcorum Psalmodia, Horisque Canonicis, laudat vetustum MS. πανθεντιῶν καὶ λειμωνόρου Antiochi Monachi τῆς Λάουρας ἔξ Ἀββᾶ Σάβα ad Eustathium Abbatem μονῆς Ἀταληνῆς Ancyra in Galatia, additque ei subiectum λειμῶνα sive λόγους καὶ βίβας Διὰ Φόρων γερόντων καὶ ἀγίων πατέρων quod opus auctor quisque fuit Sophronio cuidam inscripsit, quem ἱερὸν πᾶσιν τέκνον appellat. Conciones sacras à Græcis fieri p. 197. 207. notat non lingua Græcobarbara quæ à vulgo intelligatur sed antiqua. Ibidem nonnulla de Musica Græcorum Ecclesiastica, & quanti sit apud Christianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Imperatorem qui à S. Babyla Antiocheno Episcopo exclusus templo fuit, ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuisse Numerianum. P. 198. & 200. 203. Græce affert verſ^o Διόπτρας, latine deinde edita à Jac. Pontano (de qua dixi supra p. 566. sq.) & p. 199. 205. laudat MS. Augustanum Codicem Historiæ Georgii Pachymeris (de qua supra p. 458.) nec minus memorat Augustanam Confessionem è Græco versam in linguam Ibericam sive Georgianam: & Joannicium Hieromonachum Cartanum & magnum Protosyncellum Cercyrorum librum varii argumenti, inscriptum ἀνθ^o composuisse curas fallendi causa Venetiis in carcere in quem eum Arsenius Monembasiensis Episcopus compingi fecit, si Cartanum quidem audimus non ob aliquod crimen sed ob studium pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma Michaëlis Sophiani Byzantii in Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ ἱερέως σινοδουλῆς Κρητὸς ἔξ ἐπνομαζομένης Μαραφῆ καὶ ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμένης Πατριάρχῃς. Seragliæ sive Regiæ Ottomannicæ CPolitanæ icon pag. 202. P. 203. memorat Georgium Cantacuzenum, Antonii Cantacuzeni, à quo Hieron. Wolfius Zonaram redemit, filium in Bibliotheca sua habuisse Ἀπὸ τῆς τρίτης, quartῆς καὶ quintῆς Concilii, exeγῆσιν Διὰ Φόρων in Pentateuchum, Nilum Theologum aliosq; libros optimos, sed inæstimabili pretio æstimatos. P. 204. 250. 273. memorantur Διδαχαὶ Ἀλεξίς ἱερέως ἔξ Ἐκκλησιᾶς καὶ χαρτοφύλακ^o τῆς Κερκύρας, excusæ Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ quæ his verbis inscribitur: ὁ ἐν δεξιερῶσιν ἐλάχις Θεωῶς καὶ ἐξάρχ^o ἔξ παναγιωτάτης Πατριάρχῃς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πῶς αἰδεσίμοις δεξιερῶσιν καὶ φιλαρέτοις πατέρεσιν, τῶν τε λοιπῶν ἔκκλησιᾶς χειρῶν ὑμῶν πληρώματι εὐπράττειν. Ibidem exstat notitia de Cyrillo Metropolitā Nicæno Anno 1675. Ephesino Athanasio & Thessalonicensi Joasapho, & de Patriarcha CPol. Jeremia p. 205. quem virum humanissimum vocat ac veritatis studiosissimum, perpe-

perpetuum in lectione Patrum & aliorum bonorum Autorum, quantum ei per negotia Ecclesiastica & politica concessum fuit. Nam prater Ecclesiarum, inquit, curam incumbit ipsi etiam onus judicandi causas Græcorum, quas coram iudice extraneo sive Turca disceptari nolunt. Cumque nemo sit qui liberales artes hodie juvenes doceat, non erubescit in virili ætate Dialectica, Rhetorica & Ethica à Rhetore suo sene Joanne Zygomala, nunc Cathedralis Ecclesiæ Scripturarum interprete audire, qui artium harum mediocrem cognitionem Patavii ante plures annos hausit, Epitomen Dialecticæ, Rhetoricæ & Ethicæ, Basileæ impressam Patriarchæ vertit. - - In tota Græcia studia nullibi florent: Academias & Professores publicos nullos habent, prater scholas triviales, in quibus pueri ὁρολόγιον, ἀντὶώχων, Psalterium aliosque libros quorum in Missa usus est, legere docentur. Qui vere eos intelligat inter presbyteros & calogeros, paucissimi sunt. Quidam Italiæ Academias adeunt, in quibus antiquam linguam, principia Philosophiæ, Patrumque Theologiam percipiunt. Hi reverſi domum alios interdum erudiunt, quemadmodum CPoli in Patriarchatu medicus quidam Leonardus è Chio (idem qvi expugnationem CPolis descripsit) Patriarchæ aliisque Calogeris Ammonii Commentaria in Organum Aristotelis, Rhetorica Hermogenis & Hesiodum explicat. P. 106. summum Græcorum sacerdotem & ArchiEpiscopum Venetiis Anno 1580. fuisse testatur Gabrielem Philadelphienſem ArchiEpiscopum. Vitam Apollonii (Tyrii) & Tarsii lingua Græcobarbara memorat p. 209. Michaëlem Eparchum Corcyræum διδάσκαλον καλὸν qvi Venetiis causas egit, & Andream Curcumelem p. 208. Trojæ ruinas referens multosqve adhuc ejus superesse muros testatus, addit majorem illam CPoli fuisse urbem p. 210. Ibidem ex Barbaro Græco Chronico qvòd Michaëlis Cantacuzeni * fuit, affert narrationem de Trifagio, & p. 211. hosce versiculos in duodecim festa Græcorum:

Τὸ χαῖρε, γέννα, Συμεὼν, Ἰορδάνης,
Θαβάριον, Λάζαρο, Βαῖα, ξύλον,
Ἐγερσις, ἄρσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μόρο.

Non prætermittendum est qvòd in Historia Ecclesiastica Malaxi quam Crusius Græce & Latine exhibet notisqve illustrat, etiam inserta legitur Conſessio Gennadii S. holarii pro veritate fidei Christianæ ad Amuratem Suldanum Muhamedem II. capitibus XX, Græce & Latine cum Turcarabica versione Achmetis qvi Berrhææ prætor & Mahometi

* Hic strangulatus est 3. Martii Anno 1578. Anghiali in sua domo. Vide Crusium pag. 211. 274.

hometi Zelebi Commentariensis pater fuit, jussu Suldani facta, & Græcis literis descripta pag. 110 - 119. Eadem prodiit etiam Græce & Latine ad calcem Orationis Dav. Chytræi † de statu Ecclesiarum in Græcia, Asia, Africa, Ungaria, Bohemia Francos. 1583. 8. & curante Joanne à Fuchte Helmst. ** 1611. 8. una cum ejusdem argumenti sed prolixiore dialogo Gennadii & Amurathis *ἡ δὲ τῆς ὁδῆς τῆς σωτηρίας ἀνθρώπων* qvi Græce & Latine vulgatus est à Jo. Alexandro Brassicano, Viennæ 1530. 8. atqve à Christiano Daumio una cum Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate, Cygnæ 1677. 8. Latine vero *** ex Gregorii Hermonymi Spartani versione, Joanne Polo de Albo Castro curante in Hæresiologia Jo. Heroldi Basil. 1556. fol. p. 797. & in Bibliothecis Patrum. De Codicibus MSS. hujus Dialogi vide Allatii diatribam de Georgiis p. 402. & Eusebium Renaudotum in Gennadii operum notitia p. 83.

Libro tertio continentur variæ Græcorum inter se ab A. 1556. ad 1580. scriptæ Epistolæ, à Theodosio Zygomala in Crusii gratiam selectæ, cum Crusii versione & notis. Digestæ autem sunt in partes tres hoc modo:

Primapars complectitur Epistolas scriptas lingua vulgari, cum apposita per eundem Zygomalam versione Græca puriori. Scriptæ sunt à Joanne Maximo Sacerdote & δευτέρωντι seu Secundano: Hermodoro Lestarcho Medico è Chio: Simeone Hieromonacho & Episcopatus Ephemero sive vicario ex Andro, à Michaële Zygomalæ affine è Nauplio, Manuele scriba ex Anchialo, Michaelē Sbiri è Monembasia & Stamatīo (Eumathio) fratre Zygomalæ ex Anchialo. Subjungitur etiam pag. 228. Parthenii metropolitæ Sophiæ in Bulgaria Epistola ad Imperatorem Rudolphum II. data A. 1580. & pag. 229. Testimonium Comiti Alberto Levvensteinio datum A. 1578. Cairi à Patriarcha Alexandro Joachimo. Utrisque Joachimi & Parthenii literis præter

Tttt

subscri-

Libri sti Pars Altera.

† Hic quoque Chytræus Orationi illi subjunxit varias Epistolas ex Græcia ad Martinum Crusium & alios datas, Græce & Latine.

** Notabis in Fuchtenii editione tantum extare capita duodecim, adeoque octo postrema deesse.

*** Non Græce & Latine, ut legas in Appendice ad Hist. literariam scriptorum Eccles. præstantissimi Cavei.

subscriptiones obscuris circumductionibus literarum involutas, una cum explicatione subjuncta sunt etiam eorum sigilla.

París secunda continet Epistolas scriptas lingua Græca puriori complures, quarum primoribus decem idem Zygomala versionem Græcobarbaram, omnibus latinam versionem & notas Crusius adjunxit. Qui Epistolas scripsere sunt *Joannes Coreſes* (Κορέης) Medicus è Chio ad Patriarcham CPol. *Metrophanem*: *Hermodorus* supra memoratus, *Joannes Zygomala*, magnus Rhetor Magnæ Ecclesiæ CPol. (sive Exarchus Rhetor vide p. 259.) *Joannes Despotæ* seu Rex Moldaviæ, *Demetrius Despotæ* scribe ad Patriarcham CPol. *Joasaphum*, *Nicolaus* Protopapa Nauplienſis, *Manuel* è Chio, *Matthæus Monachus* è Chio, *Methodius* Hieromonachus, *Neophytus* Larissæ Metropolitæ, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Eugenius* Episcopus montis Sinai & Raithi ad Imp. Maximilianum A. 1569. *Demetrius* Diaconus CPol. ad Philippum Melanchthonem quem præceptorem suum appellat A. 1559. p. 263. Interposita etiam sunt p. 258. seq. Epitaphia versibus scripta in *Isaacum* Sacerdotem Peloponnesium, & *Gratiosam* Theodosii Zygomalæ matrem, nec non *Jo. Zygomalæ* Epigramma in Concilium Decemviro- rum illustrissimæ Reip. Venetæ, & preces ad Mariam Virginem, à qua morbo levari exoptat.

Tertia pars habet Epistolas septem ab Anno 1556. ad 1575. stylo Græco mixto sive Ecclesiastico qui puris barbara adpersa habet scriptas à *Callisto* Metropolitæ Rhodi, *Logizo* Sacerdote in Insula Chio, *Theona* Paronaxiæ, ac deinde Theſſalonicæ Metropolitæ, *Arsenio* Metropolitæ Tornobi ad Principem Mich. Cantacuzenum: à *Joanne Bonapheo* à Patris Achajæ, *Maximo* Protosyngelo Patriarchæ, ex Joanninis sive Cassiope Ætolix, & *Ignatio* Hieromonacho è Chio, ad magnum Chartophylacem Alexandrum à Tera.

In notis p. 222. Crusius è libro ἀνθολογίας τῶν χαρίτων affert parabola de septem filiabus Diaboli ex injustitia susceptis, arrogantia, avaritia, fraude, invidia, hypocrisi, superbia ac scortatione. P. 230 seq. ex Martyrio S. Catharinæ in veteri Codice MS. chartaceo folii magnitudine singulis paginis binas columnas quadragenorum versuum habentibus, rubro corio asserculis inducto, cum bullis seu umbilicis & cum duabus clausuris (more Græco) in aculeos insibilandis. Fueraſ is Codex cum aliis pluribus MSS. à Cardinali Joanne de Ragusio tit. S. Sixti, Basileæ in Concilio relictus. P. 234. *Meletius* Patriarchæ Alex. Protosyncellus commendatur

datur ut vir perdoctus, perhumanus, religionis studiosus. Ibidem narrat Turcas quingvies quotidie ad preces convocari hora una ante lucem, tum circa horam nonam, duodecimam, & quartam, atque hora prima noctis. Initium precationis eorum esse *ne Deus concordiam Christianis det.* De *Josepho* Hieromonacho Gardiano in Monasterio S. Catharinæ in monte Sina, vide p. 235 seq. *μαρτάλε, βιβλίον ἔχον τῆς Θεοτικῆς ἐγκώμια* pag. 243. Ex Gerlachio cognovi, inquit p. 246. plerisque Græcorum templis in singulis Civitatibus, scholas puerorum, adjunctas esse, in quibus nullæ sint classes nec diversæ lectiones, sed unus praeceptor pueros in Psalterio, Horologio, Acoluthiis aliisque libris quorum in Ecclesiis usus sit, instituens. Ab Joanne Zygomala, complures Patriarchatus officiales antiquam linguam mediocriter doctos esse: etiam à doctioribus Græciæ discipulos ad illam alii, & propter eam discendam Italia quoque Academiæ à Peloponnesiis, Cretensibus, Chiis adiri. Illum Joannem Zygomalam ex magno Rhetore Patriarchico factum μέγαν τῶν Σείων ρητορὰν ἐρμηνευτὴν notat pag. 248. atque pag. 264. scribit versionem Confessionis Augustanæ Græcam sub Dolscii editam nomine, compositam fuisse à Philippo Melanchthone, qui illam per Demetrium Thessalonicensem, Diaconum CPol. misit ad Joasahum Patriarcham CPol. De illa versione vide etiam p. 488. 496. Eadem est quæ cum Wurtenbergensium Theologorum scriptis ad Jeremiam Patriarcham CPol. prodiit Witeb. 1584. fol.

Libro Quarto Crusius exhibet Epistolas alias sexaginta vario stylo Græco scriptas, cum latina versione & notis. Auctores Epistolarum sunt: *Metrophanes* Cæsareæ Cappadociæ Metropolitæ & deinde Patriarcha CPol. *Nicolaus* Sacellarius & alii Clerici Chii. *Joasaphus* Patriarcha CPol. *Jeremias* Patriarcha CPol. *Michaël* Patriarcha Antiochenus, *Sophronius* Hierosolymorum & Palæstinæ, *Gregorius* Metropolitæ Prusæus, *Antonius* Mytilenes, *Callistus* Metropolitæ Rhodi, *Macarius* Hieromonachus & Abbas Monasterii Insulæ Patmi, *Sophronius* Hieromonachus antehac Abbas, & *Neophytus* Hieromonachus atq; Protosyn-gelus Patriarchicus, *Hippolytus* Chii Metropolitæ (cujus Epistola p. 304. directæ est ad magnæ Ecclesiæ CPol. Clericos, Magnum Oeconomum, Magnum Logothetam, Magnum Scevophylacem, magnum Sacellarium, & parvum Logothetam, item Nomophylacem, & Dicæophylacem, protonotarium ac protoapostellarium) *Joannes Corefes* & *Franciscus Domesticus* Medici Chii; *Leonhardus Mendonius* Anchialo,

Smaragda Canabutzena, *Joannes Burelas*, *Stamatius* * è Scyro, *Josephus* Episcopus Scyri, *Joachimus* Imbri Episcopus, alius Protopapa sive Episcopus Teni insulæ, *Dionysius* Nauplii & Argorum, *Joasaphus* Menembasiæ Metropolitæ, *Arsenius* Coronæ Episcopus, *Dionysius* veterum Patrarum Metropolitæ Corinthi, *Nicanor* Athenarum, *Joasaphus* Theſſaloniciæ, *Jeremias* Larissæ Episcopus & *Damasceus* Demonici & Elafſonis, *Damasceus* Episcopus Λιτῆς καὶ Πενδύνης, Litæ & Rhendinæ: *Pachomius* ὁ Γάννης καὶ Χαΐρας Ganni Metropolitæ & Chorræ, *Theophanes* Hieromonachus qvi Theodosii Zygomalæ se spiritalem parentem p. 332. appellat: alius Oeconomus Calliupoleos, *Joasaphus* Adrianopoleos Episcopus, *Gabriel* Pogojanæ ArchiEpiscopus, *Gerasimus* Polianæ Episcopus, *Zosimus* Citri, Tornobi *Arsenius*, *Sophronius* Archiepiscopus primæ Justinianæ & Achridarum, *Methodius* Melenici Episcopus, *Neophytus* Dicæi cœnobii Hieromonachus, *Thomas Palæologus* Despota Porphyrogenitus, cujus Epistolæ p. 344. subjunguntur Sultani Turcici *Selimi* literæ comminatoriæ ad Venetos quibus Cyprus ab eis repetit. Et p. 312. exstat formula testamenti facti A. 1574. Chii à *Maria Pilia*, cum subscriptionibus. Plerisq; etiam Epistolis hoc quarto libro subscriptiones adjunguntur, notatu dignæ tum propter nomina ipsa personarum & locorum, tum ob monogrammata & intricatos literarum ductus quos cum expositione semper ad αὐτόγραφῶν accurate expressos Crusius lectori inspiciendos exhibet. In notis idem p. 320. & 293. notat Theodosium Zygomalæ A. 1576. cum Nomophylace magnæ Ecclesiæ presbytero Sabbatiano Exarchum in insulas emissum fuisse, nempe ad colligendas pecunias de quibus τὸ χαράτζιον tributum Sultano persolveretur. Literis tunc hortari solet Patriarcha CPol. Antistites Insularum, clericos Politicosque viros, & plebem ab Imbro & Lesbo Rhodum & Carpathum u. que, ut velint contributione βοηθεῖν τῇ μητρὶ πατρὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἅτε τῆς βοηθείας αὐτῶν αὐτῆς καὶ μέλει. & νῦν σωτηριεμένης, καὶ τὸ ὀποῦδὲ σωτηρηθησομένης. Idem ἑξαρχοι ** potestatem quoque habent à Patriarcha & δεγῶς ποιεῖν καὶ ἀφορῆσαι, privandi dignitate Ecclesiastica & excommunicandi δι' ἐυλόγους αἰτίας, si quos hujusmodi pœna dignos repererint; sicut vicissim quoque penitentes absolvendi. De Zygomalæ fratribus & aliis propinquis vide p. 324. Απολυτικῆς sive dimissoriæ Epistolæ Clerico à Metropolitæ Rhodi datæ exemplum legitur p. 299. qvalem in veteri Ecclesia usus, de quibus Bernardinus Ferrarius lib.

1. de

* Stamatii sive Eumathii Zygomalæ mentio p. 314.

** Confer p. 502.

1. de antiquo Ecclesiasticarum genere cap. 8. & Beveregius ad can. XVII. Trullanum. Ex Basilicis tum temporis adhuc ineditis loca proferuntur à Crusio p. 331. De Athanasio Lauræ Monasterii in monte Atho conditore temporibus Nicephori Phocæ Imp. vide sis p. 333.

Libro quinto occurrunt LXII. Epistolia sive argumenta, Scholasticis qui in stylo utroq; exercere se volunt, proponenda, quæ Theodosius Zygomala A. 1578. ad Crusium misit stylo græcobarbaro cum pure Græcis è regione positis, atqve editor denique auxit latina interpretatione p. 349-370.

Libro sexto exstat 1) *Demetrii Zeni Zacynthii*, ejusdem cujus liber de Alexandro Macedone versibus Græcobarbaris politicis, Venet. 1529. excusus est, *Batrachomyomachia Homericæ*, vulgari lingua Græcorum, versibus itidem politicis expressa, una cum latina versione Crusii. pag. 373-382. subjuncta hujus Oratione de laude fabulæ p. 383-389. & notis in *Batrachomyomachiam* p. 390-399. Hanc Demetrii Zeni *Batrachomyomachiam* Venetiis primum excusam, postea ex Crusii editione Græce ac Latine recudi fecit Joannes Michaël Langius in parte altera *Philologiæ BarbaroGræcæ*, Altdorfii 1707. 4.

2) Carmina aliquot Crusii Græca, cum versione interlineari Græcobarbara *Simeonis Cabasile* Hieromonachi, & latina Crusii interpretatione p. 400-407.

Libro septimo Epistolæ XXVIII. Tubinga CPolin & CPoli Turingam missæ ab A. 1573. ad 1578. Græce & Latine p. 410-483. cum Crusii notis p. 484-514. Tubinga scripsere Crusius, & D. Jacobus Andreæ: CPoli vero Theodosius Zygomala, hujus pater * *Joannes Zygomala Rhetor*, ex Nauplio-Peloponnesi, *Jeremias Patriarcha CPol.* *Simeon Cabasilas*, & *Joannes Tracheus Nærensis*. Patriarcham Jeremiam ita describit Crusius p. 486. *Patriarcha Hieremias vir humanus & placidus est, amabili vultu, hominum animos ipso intuitu sibi devinciens. Corpulentus est & procera statura. Veste utitur monastica, nigra & prælonga: caput cucullo tectum habet, crines nutrit crispas, & ex antecessorum consuetudine in humeros (quemadmodum Salvator noster pingi solet) diffuentes. Cumque totius Græciæ, & plurium locorum, caterorumque Patriarcharum quasi Βῆριον sit, nihil splendoris vicia ipsius habet, sed omnia simplicitatem & humanitatem singularem sapiunt.* & pag. 491. *Similis moribus, forma & sta-*

Tttt 3

ura

tura nostro Cancellario D. Jacobo Andrea, & forte longior: in medio capitis rasura, in syncipite corolla, in occipitio & temporibus longi capilli, sicut in omnibus illis Monachis. Patria ejus Ἀρχιάλῳ, vulgo Achilò, Ponto Euxino vicinum opidum. Aetas illius A. 1578. fuit circiter XLII. amorum. Patriarchæ, Metropolitæ & Episcopi cognominibus carent. Fertur tamen Hierernia familiam vulgo Τραυὲς dici, id est μέλζοις. Ex fragmento veteri MS. Barbarogræcò iconibus ornato de amoribus Lybistri & Rhodamnes specimen affert Crusius p. 489. 490. & argumentum totius fabulæ à se in compendium missum latine exponit, de qua alio loco, ubi scriptores Eroticos recenseo. De Emanuele Margunio Cretensi, in Academia Patavina Philosophiam Græcasque literas edocto mentio p. 495. uti de Simeone Diacono p. 500. qvi Crusio significavit habere se undecim capita Apollonii Dyscoli Grammatici, eatenus desiderata p. 503. ubi etiam de Philippo Prolemaeo Perusiano Medico Physico Sceptico, qvi A. 1578. Græcobarbaro Epistolio Crusii amicitiam ambivit, & paulo post ad Turcas accessit, pag. 504. Longus Catalogus aliorum virorum in Græcia tunc clarorum doctrina & dignitate occurrit pag. 506. sq. ex albo D. Stephani Gerlachii. P. 498. ex Gerlachii Epistola hæc brevis notitia librorum CPoli MStorum exhibetur:

Μεγάλη Βιβλιοθήκη (Photii, vide p. 512.) in insula Chalce.

Μέλισσα (Antonii Melissæ Loci Communes.)

Γρηγορίου ἡ Θεολόγου περὶ τῶν κατ' αὐτὸν: ἃ χρύσεα ἔπη καλεῖται.

Νίκηφόρος καὶ περσευτήρ ἡ Βλεμίδα ἐξηγησις εἰς τὸ ψαλτήριον.

Τετραδευγέλιον ἐξηγητικόν, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν τετραευγελιστῶν, ὡς Ἰωάννης, Ματθαῖος, Λουκάς, καὶ Μάρκος.

Χρυσόδελος μοναχὸς libri tres contra Judæos.

Josephi Monachi, cognomento περηννίς, (forte Bevennis) orationes Theologicæ: quas temporibus Manuelis Regis plerasque in palatio Regio, & templo Apostolorum, habuit: de S. Trinitate, de processione Spiritus S. tantum ex Patre, contra Latinorum sententiam.

Joan. Damasceni κεφάλαια v. περὶ τῶν αἰρέσεων.

Γρηγορίου πάπα τῆ παλαιᾶς ῥώμης, μὴ καὶ πῶτερ ἡ φιλοσόφου Ἀνάλυσις.

Εκκλησιαστικὸς Ἀναλόγῳ ἡ ταπεινὴ Συμεὼν, ἀρχιεπισκόπος Θεσσαλονίκης, καὶ πᾶσιν τῶν αἰρέσεων: καὶ περὶ τῆς μόνης πίστεως τῆ θεᾶς.

Τυπικὸν τῆ ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τὸ ἐν ἱεροσολυμοῖς ἀγίας λάνθαι, τὸ οὗτος πατὴρ Σάββα.

In Patriarchatu , maximum opus , titulo : Συναγωγή ἐξηγήσεων
 ὑπὸ Διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων (Athanasii , Cyrilli , Basi-
 lli , Chrysostomi , Theodoretii , Greg. Nysseni , Isidori , Eusebii , & aliorum)
 εἰς πλὴν βιβλὸν ᾧ Ψαλμῶν ; συλλεγείσα ὡς τὰ τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν
 ἡγεκλείας Νικήτα τῶν Σερραίων.

Pandecta , continens summas , seu argumenta , canonum Apostolico-
 rum : septem Synodorum universalium , & provincialium , Epistolarumque Syno-
 dalium : Acta vero sextæ & septimæ Synodi , perfecta . Cui addita est ἐξηγησις
 τῶν θεῶν κανόνων ᾧ ἁγίων ὑποκόλων , καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνέδων , καὶ το-
 πικῶν : πονηθεῖσα ἰωαν. μοναχῷ Ζωναρᾷ.

Εἰρηκοῦς βιβλῶν , liber Juris civilis , precio aliquot centuriarum Au-
 teororum.

Historici Laonicus Chalcondyles , Michael Glycas , Ἀγαθίας , Εὐνῶπιος .

Fragmenta quædam historia Turc. de expugnatione Constantinopoleos , lin-
 gua vulgari.

Επιστολαὶ Πηλεστιῶν (Isidori) ἀνδρὸς σοφιστῆς.

P. 510. narrat CPoli missos hosce libros MStos, emtos 37. tha-
 leris : Demosthenem ab edito multum differentem , (adde p. 503.) ad-
 ditis nonnullis vitis Plutarchi , Thucydidem , Theodoretii ἐρραστὴν cum ex-
 plicatione Epigrammatum inedita , & Κερράμειος (Theodori) λόγους Θεο-
 λογικὰς tunc adhuc ineditos . Deinde Librum Canonum , cui Acta Con-
 ciliarum Patrumque auctoritates plurimæ insertæ , pro pretio duode-
 cim thalerorum . Testamentum Novum pulcherrimum cum iconibus ,
 Psalterio adjuncto , ex libris Mich. Cantacuzeni , pro decem thale-
 ris , quod Græci quindecim ducatis redimere voluerunt . Manassæm
 (Constantinum) Historicum tum nondum editum , pro tribus thaleris .
 Festorum Græcorum canones cum explicatione libri Psaltici , qui usi-
 tatissimus Græcis ὀκτώηχος dicitur , quatuor thaleris . Librum
 sermonum Theologicorum . Orationes Gregorii (Naz.) Theologi
 cum expositione (Nicetæ) τῶν Σερραίων Metropolitæ Homeliæ , duode-
 cim thaleris , ac denique Theodosium Melitenum Historicum pro duo-
 decim Venetis Ducatis sive Zechinis quorum unus sex & viginti ba-
 cciis sive grossis valet . His p. 503. addit Greg. Nyssenum in Canticum
 Canticorum Bibl. Tubingenſi inferendum . Prognostica Astrologica
 Annorum 1577. & 1578. exhibet Græce p. 499. & 501. narrat Halepo
 sive Hierapoli CPolin vocatum esse Astrologum quendam , qui Sultanum de fortuna
 sua

sua ex astris præmoneat. Ideo ex Galatensi colle extruxit profundam detestandæ turrim, cuius summo imposuit astrolabium, & multos circulos ex orichalco magnos, inde prædicturus scilicet quas gentes amicas quas inimicas habiurus sit Murates. Operi perficiendo septennium sumsit, quotannis stipendiorum milium ducatorum, ejus duplum finito opere à Rege accepturus. Adjutor ei fuit Judæus quidam Thessalonicensis, qui ambo Cometam A. 1577. Arabia & Persia bellum minari dixerunt. Exitus tandem hic fuit, quod sphericum illud opus mense Januario A. 1580. spatio unius horæ omne solo æquatur est, quod vulgo crederetur id omnis hæctenus mali, bello in Persis infelicitè gesto, causam fuisse. Etiam Græce extare libellum τὰ τῶ Σολομῶντ & κλαβίκελα, cognosces ex pag. 503. Tituli qvatuor Patriarcharum, CPol. Alexandrini, Antioch. & Hierosol. nec non qvatuor CPolitano Patriarchæ non subsectorum ArchiEpiscopum, Tornobi Bulgariæ, Pecii Serviæ, primæ Justinianæ, & Iberiæ sive Georgianæ leguntur Græce pag. 507. seq.

Libro Octavo denique cum versione & notis occurrunt Epistolæ Græcæ XVIII. à Crusio scriptæ ad Franciscum Portum Cretensem, ejusque filium Æmilium Portum: ad Gabrielem Philadelphiensem ArchiEpiscopum (Venetiis A. 1580. seq. degentem,) ad Meletium Cretensem Alexandriæ Ægypti Protosyngelum & Hieromonachum, ad Joannem Morzinum Cretensem: & vicissim à Porto utroque (Geneva & Lausannâ) à Constantino Patricio Chio (Patavio) à Gabriele Philadelphienfi, Joanne Medico è Peloponneso Epidaurio & ab Andronico Cublide, Oeconomo & Procuratore fraternitatis ad S. Georgium Græcorum, (Venetiis,) ad Crusium, Pars Epistolæ Crusii ad Emanuelem Margunium Cretensem p. 527. qvi idem est Margunius auctor Epigrammatis p. 538. qvòd commentario Danielis Furlani in Aristotelem de partibus animalium præmittitur. Propinqvi ejus, Maximi Margunii, Cytherorum Episcopi Epistolam Hoëschelius Photio suo præfixit.

XXIX. In LEONIS ALLATII * συμμικτοῖς varia etiam leguntur, ad res CPolitanas facientia, itaqve & hujus collectionis bre-

* Obijt Allatius Romæ 19. Januar. 1669. octogenario major. Catalogum scriptorum suorum ipse texuit in Apibus urbanis. Alius legitur ante librum de templis Græcorum edit. Colonienfis, & ad calcem scripti de mensura temporum antiquorum. Videndi etiam Elias du Pin T. XVIII. Bibliothecæ scriptor. Eccles. sub init. Prosper Mandosius in Bibl. Romana, Petrus Bayle in Dictionario Historico Crit. Christophorus Hendreich in Pandectis Brandenburgicis &c.

breve[m] recensio[n]em præse[n]ti loco inferendam existimavi. Prodie-
runt itaq[ue] curante Bartoldo Nihusio Amstelodomi A. 1653. 8. li-
cet titulus Coloniam Agrippinam præseferat, atq[ue] distributa sunt
in libros duos, in quorum priore exstant

1) *Joannis Phoca* Cretensis ** Monachi qvi Matthæi Mona-
chi in Patmo filius fuit & A. C. 1185. Palæstinam lustravit, *de locis An-
tiochiam inter & Palestinam* nec non Syriae, Phœniciæ & Palæstinæ, Græ-
ce & Latine p. 1-46. Hæc descriptio etiam Latine ex Allatii versio-
ne præmittitur Tomo secundo Act. Sanctorum Maji, cui Papebro-
chius subjunxit fabulosum Itinerarium Antonini Placentini è MS.
Tornacensi, cum suis animadversionibus,

2) *Epiphanii* Monachi ac presbyteri Hagiopolitæ sive Hieroso-
lymitani incertæ ætatis, *Syria & urbs sancta*, Græce è Codice Vatica-
no, cum Feder. Morelli versione per Allatium multis locis interpolata
p. 48-63. Ejusdem scriptoris *de vita S. Deipara* laudat Allatius de Si-
meonum scriptis p. 106. & ad Eustathii Hexaëmeron pag. 285. seq.
Homiliam de S. Andrea Apostolo, idem de Simeonibus p. 90.

3) *Perdicæ* Protonotarii Ephesini *Hierosolyma* versibus Politicis
cum metaphrasi ejusdem Morelli carmine Jambico, pag. 65-68. Can-
gio hic idem videtur Perdicca de qvo pseudoSynodus Palamitarum.
A. C. 1347. habita pag. 171. & Pachymeres VI. 24. Hist. Ac Sy-
nodo illi CPolitana interfuere bini hoc nomine, unus *Theodorus Per-
dicca*, magnæ Ecclesiæ à supplicationibus: & *Georgius Perdicca*, sce-
vophylax Imperatorii cleri, ab utroq[ue] tamen horum Ephesius
diversus fuisse videtur.

4) *Anonymi de Locis Hierosolymitanis*, lingua Græca vulgari, cum
Allatii versione p. 80-102.

5) *Eugesippus* de distantis locorum terræ sanctæ, Latine,
p. 104-120. è Codice Caroli Moroni. Scripsit hic *Eugesippus* A.
C. 1040.

6) *Willebrandi* de Oldenburg Canonici Hildesheimensis qvi
A. C. 1211. Palæstinam adiit, Itinerarium terræ sanctæ. Latine.
p. 122-152.

Uuuu

8) Ejus-

Libri 5ti Pars Altera.

** De primis sex scriptis in priore hoc *συμμικτῶν* volumine comprehensis conferri
placet quæ dixi libro IV. cap. 2. §. 18.

7) Leonis Allatii dissertatio de solea veteris Ecclesiæ, sive loco in quo solium Imperatoris p. 154-174.

8) Ejusdem Epistolæ sive dissertationes tres ad Bartholdum Nihusium, *prima* pro ὑποστάσει Liturgiæ S. Jacobo Apostolo tributæ pag. 176-203. *secunda* pro Græcorum communione sub specie una p. 204-223. & *tertia* de reliquiis S. Crucis p. 224-235.

9) Rituale Ecclesiæ Ægyptiæ sive Cophtitarum', Latine ex versione Athanasii Kircheri, S. I. qvi eam A. C. 1647. jussu Cardinalium Congregationis de propaganda fide ex lingua Copta & Arabica transtulit p. 239-267.

10) Conradi Marpurgeri de Miraculis S. Elisabethæ viduæ, Thuringiæ Landgraviæ, Latine p. 269-293.

11) Gabrielis Sionitæ Epistolæ binæ ad Nihusium de nonnullis Maronitarum ritibus p. 295-302.

Tomo sive libro posteriore occurrunt Græce & Latine 1) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. liber *de vita & gestis* avi sui Basilii Macedonis, Imperatoris CPol. p. 1-178. Vide quæ supra p. 349.

2) *Joannes Cameniata* de excidio urbis *Thessalonica* A. C. 904. pag. 180-316. Vide quæ supra p. 351. & Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

3) *Joannes Anagnosta* Thessalonicensis de *capta Thessalonica* A. C. 1430. pag. 318-380. Vide supra p. 486. & Allatium de Simeonibus p. 188.

4) *Theodori Gaza* Epistola ad Franciscum Philelsum *de Origine Turcarum* p. 382-392.

Hiscæ Latine subjiciuntur 5) *Melchioris Inchoferi* S. I. dissertatio de Evnuchismo ab antiqua Ecclesia improbato, ad Leonem Allatium p. 382-392.

6) Allatii confutatio fabulæ de Joanna Papissa, ex monumentis Græcis. Editio quarta ex duabus primis recognita pag. 415-434.

7) *Luæ Holstemii* ad Nihusium Epistola de usitata etiam Abassinis communione sub una specie p. 436. seq.

8) Ejusdem & Anonymi de Sabbatio flumine p. 439-444.

9) Ca-

9) Catalogus operum *S. Joannis Damasceni*, Jo. Auberto qui post Cyrillum Alex. recensitum novam eorum editionem meditabatur, suppeditatorum ab Allatio & Lutetiam transmissorum pag. 448 - 453.

XXX. Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum M. fuisse incerta fide feruntur.

1. **A**NDREAS * Apostolus, confer Lambecium lib. 3. p. 56. & 154. Philippum Cyprium p. 3. Nicephorum CPol. in Chron. & Nicephorum Callisti II. hist. c. 39. & VIII. 6. Codini Orig. CPol. n. 124.
2. *Stachys* (cujus mentio Rom. XVI 9.) per annos XVI, Martyrolog. & Menolog. 31. Octobr. pseudoDorotheus pag. 431. seq. post Chronicon Paschale Cangii, Jus GræcoRom. Leunclavii pag. 296. Codinus loco laudato & Matthæus Cigala, qui ex LXX. discipulis fuisse annotat. Vide & Bandurium p. 731. ad Antiquitates CPol.
3. *Onesimus*, ** per annos XIV.
4. *Polycarpus* (apud Lambecium III. p. 56. male Πολύκαρτος) per annos XVIII. Hic à Matthæo Cigala omittitur.
5. *Plutarchus*, per annos XVI.
6. *Sedechias* (apud pseudoDorotheum p. 432. Philippum Cyprium in Bandurii Imperio Orientali T. I. p. 218. & Lambecium III. pag. 56. & in jure GræcoRom. Σεδεκίας) per annos IX. male in latina pseudoDorothei versione novemdecim. Omittitur à Matthæo Cigala.
7. *Diogenes* per annos XV.
8. *Elevtherius* per annos VII. Hic à Matthæo Cigala omittitur.
9. *Felix* per annos V.
10. *Athenagoras* per annos IV. hic à PseudoDorotheo & Cigala omittitur. Philippo Cyprio & in jure GræcoRom. p. 297. *Athenogenes*.

Uuuu 2

11. Poly-

* Non ab Andrea sed à Petro Apostolo primos Byzantio datos Episcopos contendit Baronius ad A. C. 44. n. 12. ex fide Agapeti Papæ.

** Hunc cum Onesimo Philemonis servo confundunt PseudoDorotheus, Philippus Cyprius & Matthæus Cigala. Sed illum Onesimum Ephesi Episcopum tradunt veteres. Vide Baron. & Acta Sanctor. 16. Februar.

11. Polycarpus (secundus) per annos XVII. Cigala XVIII. qvi interponit Eleutherium , aitqve sedisse per annos VII.
11. b. Athenodorus PseudoDorotheo p. 433. post Polycarpum memoratus. Cigalæ Athenogenes , qvem ait sedisse annos IV. Idem alium hic interponit Polycarpum , annis XVIII.
12. Evzoius , per annos XVI. (PseudoDorotheo VI.)
13. Laurentius per annos XI. menses 6.
14. Alypius per annos XIII. menses 6. à Cigala ponitur post Pertinacem.
15. Pertinax (Magister militum & Consulatu functus) per annos XIX.
16. Lempianus per annos XI. PseudoDorotheo & Cigalæ rectius Olympianus. ita & Philippus Cyprius Bandurii.
17. Marcus per annos XIII.
18. Cyriacus per annos XVI. PseudoDorotheo Cyrillianus.
19. Castinus (qvi templum S. Euphemiae † in Petrio CPoli condidit) Philippo Cyprio Κηστίνος Cestinus , in Nicephori Callisti Codicibus Constantinus. per annos VII.
20. Taratus per annos XXXV. menses 6. PseudoDorotheo Titus. Philippo Cyprio Τάρατος ὁ Κιτήτης.
21. Demetrius * frater vel filius potius Probi Imp. A. C. 282. defuncti, per annos XXXIV. menses 6. Confer Acta Sanctorum T. I. Junii p. 391.
22. Probus , ejusdem Demetrii filius , per annos XII.

Exiguam fidem mereri quæ de successionē Episcoporum jam commemoratorum traduntur , recte notat Papebrochius in Actis Sanctor. Tom. 1. Junii pag. 392.

(Cedreno hi tres modo ante Metrophanem memorantur Episcopi Byzantini :

22. b. Presbyter quidam , per annos VIII.
22. c. Philadelphus , per annos III. imperante Antonino Caracalla.
22. d. Eugenius ab anno tertio Gordiani per annos XXV.)
22. e In Chronico MS. Simeonis Magistri & Logothetæ celebratur Rufinus qvi per annos novem præfuerit Ecclesiæ Byzantinæ.

CON-

† Vide Gangii CPolin Christianam libro IV. pag. 146. & Bandurium pag. 649. seq. Sed Tito Episcopo Byz. hoc tribuit PseudoDorotheus post Chronicon Paschale Gangii p. 430. licet & ipse p. 432. hoc referre videtur ad Constatinum Imp.

* PseudoDorotheo p. 434. & Philippo Cyprio Domitianus , Cigalæ Domitianus.

CONSPÉCTUS CHRONOLOGICUS HISTORIÆ CPOL.

Imperatores CPolitani.

A. C. Patriarchæ CPol.

Flavius Valerius CONSTANTINUS	1	306		
Magnus, Constantii Chlorig. F. à	2	307	<i>Metrophanes</i> de quo Me-	
25. Jul. De rebus hujus Imperatoris	3	308	næa 4. Junii.	1
Bemarchius Svidæ & Praxagoras,	4	309		2
Photio memorat ⁹ periere. Exstant	5	310		3
Græci, Eusebius, Zosimus, Svidas &	6	311		4
Latini Eutropius, Aurelius Victor,	7	312		5
Anonymus post Ammianum edi-	8	313		6
tus, Rufinus, Anastasius Bibliotheca-	9	314		7
rius, aliiqve Hist. Eccles. atqve	10	315		8
Chronicorum scriptores.	11	316		9
	12	317	<i>Alexander Metrophani</i>	
	13	318	succedit. Vide Bas-	2
	14	319	nagii Annales T.	3
	15	320	2. p. 666. & Ban-	4
	16	321	durium ad Anti-	5
	17	322	qvitates CPol. p.	6
	18	323	888 seq. Acta San-	7
In hoc año desinit Eusebii Hist. Eccles.	19	324	ctor. Junii T. 1.	8
In vicennialibus Constantini desinit	20	325	p. 387. seq.	9
Eusebii Chronicon	21	326	Concilium Nicæ-	10
	22	327	num	11
	23	328		12
	24	329		13
dedicata CPolis, ex veteri Byzantio	25	330		14
instaurata à Constantino. Vide	26	331		15
præter Annalium & Originum CPol. scri-	27	332		16
ptores, Ez. Spanhemium ad Orat. 1. Ju-	28	333		17
liani p. 96. sq. Cangii CPolin Christianam	29	334		18
lib. 1. p. 26.	30	335		19
	31	363		20

Imperatores CPolitani.

Gratiani annus 6 Valentiani & Valentis

7

8

Obiit Valentinianus Senior 17. Nov. VALENTIANUS filius, quadrimus Imperator pronuntiatur.

Gratiani annus 10 Valentiniani jun. 2

11

Obiit Valens, Gratiani annus 12 4
in hoc anno definit Ammianus, & Hieronymi Chron.

Fl. THEODOSIUS Magnus à 19. Januar.

Gratiani annus 14 Valentiniani jun. 6

15

7

16

8

Gratianus occiditur die XXV. Augusti, Fl. ARCADIVS à Patre Theodosio Confors & Collega in Imperio adsciscitur 16. Januar.

Arcadii annus 3 Valentini jun. 11, Theodosii M.

4

12

5

13

6

14

7

15

8

16

9

17

10 strangulatus Valentinianus

11

junior, 15. Maj.

12

Theodosius M. moritur 17. Januar. Arcadii annus

De his Imperatoribus Zosimus, Claudianus

Poëta, Paulus Diaconus, & Hist. Eccles. atque

Chronicorum scriptores ceteri. In Theodosii

M. morte definit Rufini Histor. a.

A. C. Patriarchæ.

372 Orthodoxi quidem EUGENIVM elegerant, sedis depositus est à Valente Imp.

373

374

375

376

377

378

379

380

381 Gregorius Nax. per paucas hebdomades. Huic Nestarius

382 eod. año qvo Concilium CPolit. inter generalia secundum

383 celebratum est, successit.

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400 Nestario successit Joannes Chrysothomus, Antiochenus

401 hæcenus presbyter.

402

403 Chrysothomus throno pulsus in Synodo ad Qvercum

404 Iterum depositus in Synodo CPolit. in ejus locum ordinatus Arfacius

405 Obiit Arfacius 3. Id. Novemb. Vid. Socratem VI. 20. Palladium in

vita Chrysoth. p. 94.

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	24	406 Arfacio Atticus successit, de	1
	25	407 qvo Theodorus Lector lib. 2.	2
Arcadius moritur Calendis Maji. Successore relicto THEO-	408	p. 68, Socrates VI. 20. Sozom.	3
DOSIO juniore, Filio, de qvo Olympiodorus apud Phot.		VII. 25. & Acta Sanctor, ad	
Procopius lib. I. Persicor.	2	VIII. Januar. T. I. p. 473. sq.	4
In hoc tempore Zosimi Historia desinit.	3	410	5
	4	411	6
	5	412	7
	6	413	8
	7	414	9
	8	415	10
	9	416	11
In hoc tempore desinit Orosius.	10	417	12
	11	418	13
	12	419	14
	13	420	15
	14	421	16
	15	422	17
	16	423	18
	17	424	19
In hoc anno desinit Philostorgii Historia.	18	425 Attico defuncto. Sisinnius	1
	19	ordinatus prid. Calend.	
	20	426 Martii, Vide Socratem VII. 26	2
	21	427 Obiit Sisinnius 9. Cal. Januar.	3
In hoc anno desinit Idatii Chronicon & Historia Ec-	22	428 Nestorius ordinatus Cal. April.	1
clesiastica Theodoretii,	23	Vide Liberatum c. 4. Brevia-	2
	24	429 rii & Antonium Pagi in Cri-	
	25	430 tica Baroniana,	3
	26	431 In Nestorii mense Junio depo-	1
	27	positi locum ordinatur Maxi-	
	28	432 mianus, 25. Octobr. Vide Socra-	2
	29	tem VII. 37. Henschenium ad	
	30	433 21. April. T. 2. p. 847.	3
	31	434 Maximiano prid. Id. April.	1
	32	435 mortuo succedit Proclus, de	2
	33	qvo vide Acta Sanctor, ad	
	34	436 Acta Flaviani (18. Febr.) n. 29.	3
		& Tom. 2. Martii X. pag. 29.	4
		437 Theodorum Lectorem lib. 2.	
		438 p. 68. Socratem VII. 40. Co-	5
In hoc anno desinunt Historiæ Socratis & Sozomeni.	32	439 dini Origenes CPol. n. 25. edit.	6
	33	Lambecii,	7
	34	440	8
		441	

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
	35 442	9
	36 443	10
In hoc anno desinit Chronicon Prosperi Tironis	37 444	11
	38 445	12
	39 446	Proclus XXIV. Octobr. obit. 1
	40 447	Succedit <i>Flavianus</i> . De quo 2
	41 448	Acta Sanctor. 18. Febr. 3
	42 449	Synodus Ephesina <i>λυσειν</i> in 1
Theodosius junior obit 28. Jul. succedit in Oriente Fl.	1 450	qva occisum Flavianum refert 2
Valerius MARCIANUS, Arcadii gener,	2 * 451	Gregoras lib. X. cap. 5 Hist. in 3
	3 452	Flaviani locum successit <i>Ana-</i> 3
	4 453	<i>tolius</i> presbyter & Apocris- 4
	5 454	rius Alexandrinus, qvem ordi- 5
	6 455	navit Dioscorus Protogene & 6
	7 456	Asterio COSS. hoc est A. C. 7
	8 457	449. Vide Theodorum Lecto- 8
	9 458	rem p. 580. 552. Primus hic à 9
	10 459	Theophane vocatur nomine 10
	11 460	Patriarchæ p. 89. 11
Marciano qvi obiit CPoli 26. Januar. successit LEO	12 461	Leonem Imp. coronavit Ana- 12
Magnus, Græcis etiam ὁ Μάρκελλος.	13 462	toli ^p . teste Theodoro Lectore p. 568. 13
	14 463	Anatolio Gennadius successit. 14
	15 464	Vide eundem Theodorum p. 15
	16 465	553. 554 & e recentioribus Til- 16
	17 466	lemontii memorias Hist. Ec- 17
	18 467	clesi. T. XVI. Theodorus nar- 18
	19 468	rat quorundam suffragiis pro 19
	20 469	Gennadio Acacium electum 20
	21 470	fuisse, hinc à Georgio Cyprio 21
	22 471	& in Nicephori Callisti Cata- 22
	23 472	logo Acacius bis, semel ante 23
	24 473	atqve iterum post Phraitam 24
	25 474	memoratur. 25
	26 475	26
	27 476	27
	28 477	28
	29 478	29
	30 479	30
	31 480	31
	32 481	32
	33 482	33
	34 483	34
	35 484	35
	36 485	36
	37 486	37
	38 487	38
	39 488	39
	40 489	40
	41 490	41
	42 491	42
	43 492	43
	44 493	44
	45 494	45
	46 495	46
	47 496	47
	48 497	48
	49 498	49
	50 499	50
	51 500	51
	52 501	52
	53 502	53
	54 503	54
	55 504	55
	56 505	56
	57 506	57
	58 507	58
	59 508	59
	60 509	60
	61 510	61
	62 511	62
	63 512	63
	64 513	64
	65 514	65
	66 515	66
	67 516	67
	68 517	68
	69 518	69
	70 519	70
	71 520	71
	72 521	72
	73 522	73
	74 523	74
	75 524	75
	76 525	76
	77 526	77
	78 527	78
	79 528	79
	80 529	80
	81 530	81
	82 531	82
	83 532	83
	84 533	84
	85 534	85
	86 535	86
	87 536	87
	88 537	88
	89 538	89
	90 539	90
	91 540	91
	92 541	92
	93 542	93
	94 543	94
	95 544	95
	96 545	96
	97 546	97
	98 547	98
	99 548	99
	100 549	100
	101 550	101
	102 551	102
	103 552	103
	104 553	104
	105 554	105
	106 555	106
	107 556	107
	108 557	108
	109 558	109
	110 559	110
	111 560	111
	112 561	112
	113 562	113
	114 563	114
	115 564	115
	116 565	116
	117 566	117
	118 567	118
	119 568	119
	120 569	120
	121 570	121
	122 571	122
	123 572	123
	124 573	124
	125 574	125
	126 575	126
	127 576	127
	128 577	128
	129 578	129
	130 579	130
	131 580	131
	132 581	132
	133 582	133
	134 583	134
	135 584	135
	136 585	136
	137 586	137
	138 587	138
	139 588	139
	140 589	140
	141 590	141
	142 591	142
	143 592	143
	144 593	144
	145 594	145
	146 595	146
	147 596	147
	148 597	148
	149 598	149
	150 599	150
	151 600	151
	152 601	152
	153 602	153
	154 603	154
	155 604	155
	156 605	156
	157 606	157
	158 607	158
	159 608	159
	160 609	160
	161 610	161
	162 611	162
	163 612	163
	164 613	164
	165 614	165
	166 615	166
	167 616	167
	168 617	168
	169 618	169
	170 619	170
	171 620	171
	172 621	172
	173 622	173
	174 623	174
	175 624	175
	176 625	176
	177 626	177
	178 627	178
	179 628	179
	180 629	180
	181 630	181
	182 631	182
	183 632	183
	184 633	184
	185 634	185
	186 635	186
	187 636	187
	188 637	188
	189 638	189
	190 639	190
	191 640	191
	192 641	192
	193 642	193
	194 643	194
	195 644	195
	196 645	196
	197 646	197
	198 647	198
	199 648	199
	200 649	200
	201 650	201
	202 651	202
	203 652	203
	204 653	204
	205 654	205
	206 655	206
	207 656	207
	208 657	208
	209 658	209
	210 659	210
	211 660	211
	212 661	212
	213 662	213
	214 663	214
	215 664	215
	216 665	216
	217 666	217
	218 667	218
	219 668	219
	220 669	220
	221 670	221
	222 671	222
	223 672	223
	224 673	224
	225 674	225
	226 675	226
	227 676	227
	228 677	228
	229 678	229
	230 679	230
	231 680	231
	232 681	232
	233 682	233
	234 683	234
	235 684	235
	236 685	236
	237 686	237
	238 687	238
	239 688	239
	240 689	240
	241 690	241
	242 691	242
	243 692	243
	244 693	244
	245 694	245
	246 695	246
	247 696	247
	248 697	248
	249 698	249
	250 699	250
	251 700	251
	252 701	252
	253 702	253
	254 703	254
	255 704	255
	256 705	256
	257 706	257
	258 707	258
	259 708	259
	260 709	260
	261 710	261
	262 711	262
	263 712	263
	264 713	264
	265 714	265
	266 715	266
	267 716	267
	268 717	268
	269 718	269
	270 719	270
	271 720	271
	272 721	272
	273 722	273
	274 723	274
	275 724	275
	276 725	276
	277 726	277
	278 727	278
	279 728	279
	280 729	280
	281 730	281
	282 731	282
	283 732	283
	284 733	284
	285 734	285
	286 735	286
	287 736	287
	288 737	288
	289 738	289
	290 739	290
	291 740	291
	292 741	292
	293 742	293
	294 743	294
	295 744	295
	296 745	296
	297 746	297
	298 747	298
	299 748	299
	300 749	300
	301 750	301
	302 751	302
	303 752	303
	304 753	304
	305 754	305
	306 755	306
	307 756	307
	308 757	308
	309 758	309
	310 759	310
	311 760	311
	312 761	312
	313 762	313
	314 763	314
	315 764	315
	316 765	316
	317 766	317
	318 767	318
	319 768	319
	320 769	320
	321 770	321
	322 771	322
	323 772	323
	324 773	324
	325 774	325
	326 775	326
	327 776	327
	328 777	328
	329 778	329
	330 779	330
	331 780	331
	332 781	332
	333 782	333
	334 783	334
	335 784	335
	336 785	336
	337 786	337
	338 787	338
	339 788	339
	340 789	340
	341 790	341
	342 791	342
	343 792	343
	344 793	344
	345 794	345
	346 795	346
	347 796	347
	348 797	348
	349 798	349
	350 799	350
	351 800	351
	352 801	352
	353 802	353
	354 803	354
	355 804	355
	356 805	356
	357 806	357
	358 807	358
	359 808	359
	360 809	360
	361 810	361
	362 811	362
	363 812	363
	364 813	364
	365 814	365
	366 815	366
	367 816	367
	368 817	368
	369 818	369
	370 819	370
	371 820	371
	372 821	372
	373 822	373
	374 823	374
	375 824	375
	376 825	376
	377 826	377
	378 827	378
	379 828	379
	380 829	380
	381 830	381
	382 831	382
	383 832	383
	384 833	384
	385 834	385
	386 835	386
	387 836	387
	388 837	388
	389 838	389
	390 839	390
	391 840	391
	392 841	392
	393 842	393
	394 843	394

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.
Zeno a Basilisco tyranno pulsus, post viginti mensium exilium restituitur. De his Candidus Isaurus apud Photium, Procopius lib. 1. Vandal. Evagrius, Theodorus Lector, Victor Tunnunensis &c. Ne dicam de perditis Malcho Philadelphiensi, Joanne Ægeate, Basilio. Cilice, Eustathio Epiphanienti, Hesychio Milelio, aliisque.	2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17	475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490	5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
1
2
Obiit Zeno Imp. mense Aprili. successit Fl. Valerius ANASTASIUS, Dyrrhachenus, cognomine Dicorus. De hoc Procopius c. 19. Anecdor. Codinus Origg. CPol. n. 125. Jordanes, Historia Miscella &c.	1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22	491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510	3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	21	511 Macedonio itidem dejecto & 23
	22	512 in exilium pulso, sub huj ⁹ an- 1
	23	513 ni finem succedit <i>Timotheus</i> 2
	24	514 presbyter & <i>Scephylax</i> . Vide 3
	25	515 Theodorum Lectorem p. 563. 4
	26	516 5
	27	517 <i>Timotheus V.</i> Aprilis obiit. 1
Anastasius obiit X. Julii. Successit Fl. Anicius	1	518 ordinatus in <i>Timothei</i> locum 2
JUSTINUS senior sive Thrax,	2	519 <i>Joannes Cappadox</i> , XVII. April. 3
		Vide <i>Bandurium</i> p. 396. qui
		notat primum hunc <i>Joannem</i>
		usum titulo Patriarchæ Oe-
		cumenici.
In Justino seniore desinit Theodori Lectoris	3	520 <i>Johanni Cappadoci</i> defun- 1
Historia,	4	521 cto succedit 25. Februarii 2
	5	522 <i>Epiphanius</i> , de quo Alla- 3
	6	523 tius p. 446. de consensu 4
	7	524 utriusque Ecclesiæ. 5
	8	525 6
	9	526 7
Justino 1. April. extincto successit Fl. Anicius	1	527 8
JUSTINIANUS Magnus, Justini sororis F.	2	528 9
De quo Procopius, & quod in Justiniani obitu	3	529 10
desinit Jo. Malalæ Chronicon, tum Aga-	4	530 11
thias, ac Jornandes: ut omittam Theophanem	5	531 12
Byz. & Nonnosum Photio laudatos,	6	532 13
Hoc anno desinit Petavii Chronologia, libro	7	533 14
XIII. Doctrinæ Temporum,	8	534 15
In hoc anno desinit Marcellini Comititis Chronicon.	9	535 <i>Epiphania V.</i> Junii defuncto
Belli Gothici, quod Procopius describit, initium,		succedit <i>Anthimus</i> , aliis <i>An-</i>
		<i>themius</i> , hæreticus, Episcopus
		antea Trapezuntinus.
	10	536 <i>Anthimo</i> intra mensem 1
	11	537 Martiū de posito succen- 2
	12	538 centuriatur <i>Mennas</i> , XIII. 3
	13	539 Martii ordinatus De hoc 4
	14	540 Cangi ⁹ p. 60. ad Zonarā. 5
	15	541 Eodem anno celebratum 6
	16	542 celebre Concilium CPoli- 7
		adversus Acephales Euty-
		chianos.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	17 543	8
	18 544	9
Vandali domiti, de quibus Procopius.	19 545	10
Induciæ cum Persis,	20 546	11
	21 547	12
	22 548	13
Obiit Theodora Justiniani conjux.	23 549	14
	24 550	15
	25 551	16
Belli Gothici finis, in quo desinit etiam Jorwandis liber de regnorum successione.	26 552	Mennæ intra mensem Augustū extincto succedit Eutychius, de quo Papebrochius ad VI. April. T. I. p. 548. sq. ubi vitam ejus ab Eustachio scriptam exhibet.
	27 553	Concilium Generale Quin- 2
	28 554	tum CPoli celebratum, 3
	29 555	4
	30 556	5
	31 557	6
Hoc anno Anecdota sua scripsit Procopius.	32 558	7
In hoc desinit Agathæ Historia.	33 559	8
	34 560	9
	35 561	10
Encænna secunda templi Sophiæ, 24. Dec. Vi- de Bandurium p. 776. & Pauli Silentiarrii poëma, de quo supra p. 279.	36 562	11
	37 563	12
	38 564	13
In hoc aëno desinit Chronicon Victoris Tunnanensis	39 565	Pulso sede Eutychio XXII. 1
Justinianus obiit 13. Nov. successit H. Anicius JUSTINUS junior, Cæropalates, Justiniani Nepos, de quo Menander Protector, Corippus Poëta, &c.	40 566	Jan. succedit Joannes Scholasticus de quo præter Theophanem Cedrenum
Ab hoc tempore incipit Chronologia Marqv. Freheri, Juri Græco Romano præmissa,	1 567	&c. vide vitam Simeonis 3
	2 568	Stylitæ junioris, n. 188. 4
	3 569	seq. in Actis Sanctor. 5
	4 570	T. I. Maji p. 377. 378. 6
	5 571	7
	6 572	8
	7 573	9
	8 574	10
	9 575	11

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
	10 576	12
	11 577	1 Post Joannem, XXXI Au-
Justino Juniore V. Octobr. extincto, Imperium solus	1 578	2 gusti mortuum, restitui-
obtinuit FL. TIBERIUS Anicius Constantinus, Thrax-	2 579	3 tur iterum Eutychius (de
cum Augustus declaratus à Justino fuisse XXVI. Sept.	3 580	4 qvo supra) III. Octobr.
De hoc vita Eutychii Patriarchæ, Evagrius &c.	4 581	5
In hoc anno desinit Chronicon Marii Aventicensis apud	1 582	1 Eutychio VI. April. defun-
Andream du Chesne T. I. scriptor. Francie.	2 583	2 cto succedit Diaconus Jo-
Tiberius Fl. MAURICIUS socero Tiberio suc-	3 584	3 annes Nestotes sive Jegu-
cessit 15. August. De hoc Menander Prote-	4 585	4 nator, XII. April.
stor & Iheophylactus Simocatta.	5 586	5
	6 587	6
	7 588	7
	8 589	8
	9 590	9
	10 591	10
	11 592	11
In hoc tempore Evagrii Historia desinit, & Chronicon	12 593	12
Joannis Biclariensis.	13 594	13
	14 595	14 Joanni Septembr. II. de-
	15 596	1 functo succedit Cyriacus,
	16 597	2
	17 598	3
	18 599	4
	19 600	5
	20 601	6
Mauricio 27. Nov. occiso, FL. PHOCAS, co-	21 602	7
ronatus à Cyriaco Patriarcha Imperator 23.	1 603	8
Nov. de qvo Theophylactus Simocatta VIII.	2 604	9
7. seq. Nicephorus CPol. sub init breviarum.	3 605	10
In Phocæ initio desinit tomus tertius Anna-	4 606	11 Cyriaco XXIX. Octobr. de-
lium Samuelis Bafnagii,		functo succedit Thomas Dia-
		conus, de qvo Acta Sancto, ad 20.
		Martii. Ab illo conditum CPoli in
		πατριαρχεῖω triclinium qvoad ab
		ipso dictum Θωμάδης, in qvo Pa-
		triarchæ Bibliotheca. Vide Nicepho-
		rum Callistum XVIII. 44. Cangiium
		CPoli Christiana p. 143. & ad Zona-
		ram p. 73 Hunc Thomam male inter
		Patriarchas Philipp ^o Cyprius omittit.

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ.
	5 607	1
	6 608	2
	7 609	3
Phocæ V. Octobr occiso FI HERACLIUS suc-	1 610 Thomæ 20. Martii de-	1
cedit, qva in re desinunt libri Nicephori Cal-	2 611 functo succedit 18. April.	2
listi Hist. Eccles. qvos habemus. De Hera-	3 612 <i>Sergius</i> Diaconus. De qvo	3
clio videndum Nicephori CPol breuiarium,	4 613 Nicephorus in breuiario,	4
Theophanes Byz. & ex eo Anastasius Bibl. &	5 614 inter alia Heraclium ab	5
Miscella, aliq; Annalium scriptores. Nam	6 615 eo coronatum referens,	6
Georgii Pisidæ libri de qvibus supra p. 228.	7 616 Hunc Sergium tacito no-	7
nondum viderunt lucem.	8 617 mine laudat Simocatta in	8
	9 618 proœmio Historiæ, Mo-	9
	10 619 nothelitis favit. Vide	10
	11 620 Combessii Historiam Mo-	11
	12 621 nothelitarum, Allatium	12
	13 622 de consensu p. 451.	13
In hoc anno desinit appendix ad Chronicon	14 623	14
Marii Aventicensis.	15 624	15
	16 625	16
	17 626	17
	18 627	18
	19 628	19
In vicesimo anno Heraclii desinit Chronicon	20 629	20
Alex.	21 630	21
	22 631	22
	23 632	23
	24 633	24
	25 634	25
	26 635	26
	27 636	27
	28 637	28
	29 638	29
	30 639 Sergio defuncto succedit Pyr-	1
FL. Heraclius CONSTANTINUS * Patri	1 640 <i>rhus</i> Presbyter, Monothelita,	2
Heraclio 2. Mart. defuncto succedit, sed	phori breuiarium p. 18.	

Impe-

* hunc Constantinum quem è priore conjugè Eudocia suscepit, jam Augustum appellaverat Pater 22. Dec. A. 612.

Imperatores CPolitani

post 130. dies veneno à Martina noverca ex-
tingvitur 22. Jun. substituto FL. HERA-
CLEONA Constantini fratre, quem Martina
pepererat. Sed hæc sub extremum anni una
cum filio Heracleona in exilium pellitur Im-
periumque traditur FL. Heraclio CON-
STANTI, Constantini Filio. Vide Nice-
phori CPol. breviarium, Theophanem &c.

A.C. Patriarchæ CPol.

1	641	Pyrrhus mense Octobri	1
2	642	dejectus cui <i>Paulus Pres-</i>	2
3	643	<i>byter</i> successit. Idem Ni-	3
4	644	ceph. pag. 21. editionis	4
5	645	primæ. Etiam Paulus hic	5
6	646	Monothelitis favisse visus	6
7	647	est.	7
8	648		8
9	649		9
10	650		10
11	651		11
12	652		12
13	653		13
14	654		1
15	655	In Pauli defuncti locum	1
16	656	iterum restituitur <i>Pyrrhus</i>	2
17	657	post menses quatuor	3
18	658	& dies XXIII. defunctus,	4
19	659	successore dato itidem	5
20	660	Monothelita <i>Petro</i> Diaco-	6
21	661	no, Oeconomo & Visita-	7
22	662	tore.	8
23	663		9
24	664		10
25	665		11
26	666	Petrus obiit. Vide Anto-	12
27	667	niū Pagi ad A. 656. n. 5.	1
1	668	Post sex menses & dies	2
2	669	undecim eligitur <i>Thomas</i>	1
3	670	Diaconus, secundus hoc	2
		nomine, de quo Acta San-	
		ctor. T. 3 April p. 58. &	
		Antonius Pagi ad A. C.	
		656. n. 6 ubi eum Catho-	
		licum non Monotheli-	
		tam fuisse probat	
		Thomæ defuncto <i>Johan-</i>	1
		<i>nes</i> Presbyter & Protec-	2
		dicus sive primus Defen-	

Idibus Julii occiso Syraculis in balneo Constanti
succedit filius CONSTANTINUS *pogonatus*,
De quo Nicephorus CPol. in breviario.

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	4 671	for Ecclesiæ CPol. succe-	3
	5 672	dit. Hunc Johannem Phi-	4
	6 673	lippus Cyprinus in Catalo-	5
		go Patriarcharum male	
		omittit.	
	7 674	Johanni succedit <i>Constan-</i>	1
	8 675	<i>tinus</i> Cancellarius.	2
	9 676	Constantino succedit <i>Theo-</i>	1
	10 677	<i>dorus</i> presbyter.	2
	11 678	Theodoro dejecto succe-	1
	12 679	for datus <i>Georgius Cyprinus</i> ,	2
		Vide Theophanem p. 301,	
		sq. Carigium ad Zonaram	
		p. 71. sq.	
	13 680	Concilium CPolit. in Trul-	3
	14 681	lo, inter Oecumenica sex-	4
	15 682	tum, adversus Mono-	5
	16 683	thelitas.	
	17 684	Georgio pulso live defun-	1
	18 685	cto succedit iterum <i>Theo-</i>	2
		<i>dorus</i> presbyter, de quo	
	1 686	paullo ante.	3
	2 687	<i>Paulus</i> è Laico succedit	1
	3 688	post mortuum Theodo-	2
	4 689	rum. Vide Theophanem	3
	5 690	p. 302. 303. Bandurium	4
	6 691	p. 302.	5
	7 692	Concilium Quinisextum	6
		Trullanum CPoli habi-	7
		tum, adversus quod dis-	
		putat Allatius lib. 1. c. 27.	
		de consensu utriusque Ec-	
		clesiæ.	
	8 693	<i>Callinicus</i> Presbyter Paulo	1
	9 694	succedit. Vide Nicepho-	2
	1 695	rum p. 25. & 28. brevia-	3
	2 696	rii, Theophanem p. 302.	4
	3 697		5
	1 698		6
	2 699		7
	3 700		8
	4 701		9
FL. Heraclius JUSTINIANUS, sedecim annos
natus, (deinde dictus <i>Rhinormetus</i>) Patri
Constantino Pogonato succedit, mense
Septembri,			
FL. LEONTIUS Patricius Imperium sibi ra-
pit, Justiniano naribus rescissis relegato in
Chersonesum,			
FL. TIBERIUS Apfimarum Constantini Pogo-
nati frater Leontium naribus multat & in
Monasterium Dalmati detrudit, imperatqve.			

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	5 702	10
	6 703	11
	7 704	12
JUSTINIANUS Rhinotmetus restituitur, qui Tiberium captum fratremque illius Heraclium & Patricium Leontium supplicio afficit,	1 705	Callinico dejecto privatoque oculis successor datur Cyrus Monachus Amasianus & Presbyter, de quo Bollandus T. 1. Januarii p. 531. seq. Nicephorus CPol. Breviarii p. 28. Theophanes p. 302.
	2 706	1
	3 707	2
	4 708	3
	5 709	4
	6 710	5
FL. PHILIPPICUS Bardanis F. Justinianum ejusque filium Tiberium interficit, & Imperium obtinet,	1 711	6
	2 712	1
Philippico 3. Jun. excoecato successit ANASTASIUS II, Artemius antea dictus,	3 713	2
	1 714	3
THEODOSIUS τῶν καίω, Adramyttenus, Philippico Thessalonicam relegato successit iuvit ⁹ est.	2 715	4
	1 716	1
Idem mox cessit LEONI Isauro, qui & Conon & Iconomachus dici solet. In hujus quoque potestatem mox venit quem Imperatorem alii nuncupaverant Basilus, Gregorii Onomagali F. novo nomine Tiberius. Vide Nicephori CPol. breviarium, Paulum Diaconum, Theophanem, Anastasium Bibliothecarium &c,	2 717	2
	1 718	3
	1 719	4
	2 720	5
	3 721	6
	4 722	7
	5 723	8
	6 724	9
	7 725	10
	8 726	11
	9 727	12
	10 728	13
	11 729	14
	12 730	15
In hoc anno desinit liber XVIII, Pauli Diaconi,	13 731	1
	14 732	2
	15 733	3
	16 734	4
	17 735	5
	18 736	6

Yyy

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	19	736 7
	20	737 8
	21	738 9
	22	739 10
	23	740 11
Leoni Isauro 18. Jun. aqua intercute extincto	24	741 12
succedit filius FL. CONSTANTINUS Co-	1	742 13
pronymus live * Cabalinus. Equidem Ar-	2	743 14
tabazus qui Constantini sororem duxerat,	3	744 15
Tyrannidem invadere fuit aggressus, atque	4	745 16
imagines restituere cœpit, & Nicephorum	5	746 17
Constantini F. Imperatorem coronavit.	6	747 18
Sed à Constantino una cum Nicetâ Artaba-	7	748 19
zi F. victus, captus & obtruncatus est. vi-	8	749 20
de Nicephori CPol. breviarium, & Codini	9	750 21
Origines CPol. n. 99. Theophanem, Cedre-	10	751 22
num, Zonaram &c.	11	752 23
	12	753 24
	13	754 Anastasio mortuo succedit 1
	14	Constantinus Iconomach ⁹ 2
	15	& Episcopus Syllæi. VIII. 3
	16	756 August. cum sedes per ali- 4
	17	757 quot menses vacasset. Vi- 5
	18	758 de Bandurium p. 904 seq. 6
	19	759 ubi ex Nicephori CPol. ant- 7
	20	tirrheticis MSS. notat 8
	21	760 Concilium Copronymia- 9
	22	num illo Anno habitum 10
	23	761 fuisse sede vacante, & sub 11
	24	762 finem demum Concilii 12
	25	763 Constantinum à Mamona 13
	26	764 Episcopum CPol. creatum 14
	27	765 766 Constantinus XXX. Augu 15
	28	767 sti dejectus, eiq; XVI. Nov. 16
	29	768 datus successor Nicetas 17
	30	769 Slavus eunuchus, Ecclesiæ 18
	31	770 SS. Apostolorum presby- 19
		771 ter. Vide Niceph. brev- 20
		772 rii p. 48. & Theophanem 21
		P. 302. 22

In hoc tempore, quo Irene Leoni Chazaro
nubuit, desinit breviarium Historicum Ni-
cephori CPol.

* Καβαλίνη ή ιππεία κόπρος. Cruf. p. 273. TurcoGræc.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	32 773	7
	33 774	8
Constantino Copronymo 14 Sept. mortuo	34 775	9
successit filius LEO Chazarus sive è Chazara natus.	1 776	10
	2 777	11
	3 778	12
	4 779	13
Leonem Chazarum 8 Sept. extinctum excep-	5 780	Nicetæ VI. Febr. defuncto
pit filius CONSTANTINUS V. A. 771.	1 781	successit Paulus Cyprius,
natus, sub tutela matris suæ IRENES.	2 782	lector, secunda jejuni-
	3 783	orum Dominica. Vide Co-
	4 784	dini Origines CPol n. 123.
	5 785	Paulus in Flori Monaste-
	6 786	rium secessit, XXX. Aug.
		successoremque habuit Ta-
		rasium, XXV. Dec. Vide
		de eo Acta Sanctor. 25.
		Febr. & T. I. Martii pag.
		788. Vitam Tarasii scri-
		pfit Ignatius discipulus,
		deinde Svida teste Episco-
		pus Nicænus.
	7 787	Concilium Nicænum se-
	8 788	cundum pro Imaginibus.
	9 789	
Irene matre in ordinem coacta, Constantinus	10 790	
filius solus imperat.	1 791	
	2 792	
	3 793	
	4 794	
	5 795	
	6 796	
Constantinus oculis 16. August. iussu matris	7 797	
effossis non diu post obiit, hinc sola impe-	1 798	
rium gerit IRENE mater.	2 799	
	3 800	
	4 801	
Irene 30. Octobris in Lesbum deportata &	5 802	
paulo post defuncta Imperium sibi vindica-	1 803	
vit NICEPHORUS Patricius ὁ ἀπὸ γένου-	2 804	

Imperatores CPolitani		A. C. Patriarchæ CPol.		
κων	sive Generalis Logotheta & anno post	3	805	21
menſe Dec.	STAVRACIUM filium, conſor-	4	806	1
tem Imperii adſcivit.		5	807	2
		6	808	3
		7	809	4
		8	810	5
Nicephoro dum bellum cum Bulgaris gerit 26. Jul. oc-		9	811	6
ciſo, & Stavracio in monaſterium ſe abdente Impe-		1	812	7
riū datur Nicephori genero Fl. MICHAELI, Cu-				
ropalata, cognomine <i>Rancabē</i> , s. Octobr. in hujus				
iniitiis deſinit Theophanis Chronicon, Incipit ab eo				
Joannes Scylitzes.				
Michaël cum filio Theophylaſto abdicare ſe Imperio	2	813		8
coactus ſucceſſorem habuit. 11. Jul. LEONEM <i>Ar-</i>	1	814		9
<i>menium</i> , Bardā F. Iconomachum, qvā brevi ſtatura	2	815	Nicephoro XIII. Martii in exi-	1
dictus etiam Chamaleon. De hoc Anonymus ad	3	816	lium miſſo ab Iconomachis	2
calcem Theophanis editus, ſcriptores poſt Theophan-	4	817	ſtatim ſuccenturiatus <i>Theode-</i>	3
nem de quibus ſuprà pag. 349. ſeq. Anonymus alter	5	818	<i>rus</i> Meliſſenus, cognomento	4
qvem Leontium quidam volunt, & Simeon Magi-	6	819	<i>Caffiteras</i> , 1. April. feſto Pa-	5
ſter ac Georgius Monachus, præterea Jo. Scylitzes,	7	820	ſchatos, & eodem menſe ſub	6
& Geneſius MS.	1	821	eo Concilium habitum, Vide	
In hoc tempore deſinit liber XXIV. Hiſt. miſcellæ, Leo-	2	822	Cangium ad Zonaram p. 76.	
ni occiſo 25. Dec. ſuccedit Thomamqve Conſtanti-	3	823	Theodoto deſuncto (cui Phi-	1
num, æmulum vincit MICHAEL <i>ὁ τραυλός</i> ſive	4	824	lippus Cyprius <i>Theodorum</i>	2
<i>Balbus</i> ex Amorio Phrygiæ opido, De hoc Imperatore	5	825	Spatharocandidati filium ſub-	3
Scylitzes, Geneſius MS. & ſcriptores poſt Theophanem,	6	826	jicit) ſucceſſit <i>Antonius</i> Sy-	4
	7	827	læi Epicoſopus, qvem byrſo-	5
	8	828	deſam alii, alii Caſſimatam	6
	9	829	cognomine appellant, Vide	
	1	830	Bandurium p. 923.	
	2	831		
	3	832	Antonio deſuncto ſuccedit	1
	4	833	XXI April. <i>Joannes</i> ab hoſti-	2
	5	834	bus <i>Janneſ</i> magus appellatus	3
	6	835	& Lecanomanta filius. Vide	4
	7	836	Continuatores Theophanis	5
	8	837	p. 75. 96. Simeonem Magi-	6
	9	838	ſtrum p. 403, &c.	7
	10	839		8
Mich. Balbo 1. Octobr. extincto ſuccedit filius THEO-				
PHILUS, de qvo videndi continuator Theophanis				
Anonymus libro tertio, Simeon Magiſter, Georgius				
Monachus, Scylitzes, Svidas, Geneſius MS. & de ejus				
nuptiis Anonymus à Martino Cruſio ad calcem Epi-				
tomes Heliodori editus,				

Imperatores CPolitani

Theophilo 20. Januar. mortuo succedit filius MI-
CHAEI cognomine μέδωρος, sive μέδωρης,
adhuc puer, sub tutela matris suæ THEODORÆ,
quæ imagines restituit. Vide Anonymum conti-
nuatorem Theophanis libro IV, sive ultimo & Si-
meonem Magistrum, Georgium Monachum ac
Scylitzen, Genesium MS.

Theodora cœnobio inclusa, hinc solus deinceps
Michaël imperat.

Barda Imperatoris avunculus Caesar creatus, feria IV.
Paschatos.

Barda interfecto, † 21. April. in Imperii consortium
26. Maj. adscitus BASILIUS Macedo,
Post Michaelē 24. Sept. interfectum solus Basilius
imperat. de quo Constantinus Porphyrog. †† in
hujus Basilii vita, Georgius Monachus, Simeon
Magister ac Scylitzes, & Genesius MS.

A. C. Patriarchæ CPol.

11	810		9
12	841		10
1	842	Joanni Iconomacho deposito	1
2	843	succedit XII. Febr. Methodius,	2
3	844	Cyzici Episcopus. Vide Can-	3
4	845	gium ad Zonaram p. 79.	4
5	846	Methodio XIV. Junii defun-	5
6	847	cto Ignatius Michaelis Curo-	6
7	848	palatæ Imperatoris, cogno-	7
8	849	mine Rancabe-filius succedit	8
9	850	IV. Jul. Vide vitam ejus scri-	9
10	851	ptam à Photii hoste Niceta	10
11	852	Paphlagone, & editam cum	11
12	853	Actis Concilii antiPhotiani	12
13	854	& scriptores post Theopha-	13
14	855	nem. Baronium ad Marty-	14
15	856	rolog. 23. Octobr.	15
16	857		16
17	858	Ignatio XXIII. Nov. depul-	17
18	859	so succedit Photius Tarasii	18
19	860	Patriarchæ nepos, hætenus	19
		Laicus die XXV. Dec. Mul-	
		ta adversus Photium Alla-	
		tius de consensu lib. 2. cap.	
		4. seqq. & libro de Syno-	
		do Photiana.	
20	861	Concilium CPol. adversus	20
21	862	Ignatium	21
22	863		22
23	864		23
24	865		24
25	866		25
1	867	Photio XXV. Sept. deposito	1
2	868	Ignatius iterum restitutus,	2
3	869	XXIII. Nov.	3
4	870	Concilium CPol. Antipho-	4
5	871	tianum.	5
6	872		6

Yyyy 3

Impe-

† Vide scriptores post Theophanem p. 128. 143.

†† Vide supra p. 349. & de Basilii hujus capitibus paraeneticis p. 572. sq.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	7 873	6
	8 874	7
	9 875	8
	10 876	9
	11 877 Ignatio XXIII. Oct. defun-	10
	12 878 Sto Photius restitutus ite-	1
	rum succedit xxvi Octob.	
	13 879 Concilium pro Photio,	2
	14 880 quod Græcis est Octavum	3
	15 881 Generale,	4
	16 882	5
	17 883	6
	18 884	7
	19 885	8
	20 886 Photio in Monasterium	1
	21 887 Armeniacorum Bordi di-	2
	888 ctum relegato succedit	
	889 Stephan ⁹ Leonis sapientis	
Basilio 1 Martii extincto succedit filius LEO, co-	1 889 Imp. frater. De quo Acta	3
gnomine <i>sapiens</i> de quo Simeon Magister,	2 890 Sanctior, T. 4. ad 17. Maj.	4
Georgius Monachus, Anonymus alter conti-	3 891 p. 36. seq.	5
nuator Theophanis p. 217-237. Scylitzes	4 892	6
&c. De hujus Leonis scriptis supra p. 363 sq.	5 893 Stephano defuncto mense	1
In morte ejusdem desit olim liber XXIII. Hi-	6 894	2
storiarum Ecclesiasticarum Nicephori, cujus hodie soli	Majo succedit Antonius	
XVIII. libri exstant, cæterorum quinque tan-	<i>Cauleas</i> , cujus vita scripta	
tum argumentis brevibus superstitibus,	à Nicephoro Philosopho.	
	Vide supra p. 300 Contin-	
	nuatorem Theophanis p.	
	220. Allatium de consen-	
	su p. 614. &c.	
	7 895 Antonio defuncto XII.	1
	8 896 Febr. successit <i>Nicolaus</i>	2
	9 897 <i>Myficius</i> sive Senator se-	3
	cretioris Consilii, de quo	
	10 898 Acta Sanctior. ad 15. Maji	4
	11 899 T. 3. p. 509. Continuat.	5
	12 900 Theophanis p. 224. 228.	6
	13 901 229 &c. Allatius de Con-	7
	14 902 sensu p. 604.	8
	15 903	9
Excilium Theſſalonica, quod describit Johan-	16 904	10
nes Cameniata. supra p. 351.		

Imperatores CPolitani

A.C. Patriarchæ CPol.

	17	905		11
	18	906	Nicolao qvov qvartas Im-	1
	19	907	peratoris nuptias impro-	2
	20	908	baret deposito successit	3
	21	909	<i>Euthymius</i> Syncellus. Vi-	4
	22	910	de Continuat. Theopha-	5
			nis p. 228 231. &c.	5
ALEXANDER Leoni Fratri succedit xi. Maj.	1	911	Euthymio pulso per Leo-	1
CONSTANTINUS PorphyrogenitusLeo-	1	912	nem & Alexandrum Ni-	2
nis Sap. filius Alexandro Patruo 6. Junii ex-	2	913	colaus <i>Myfticus</i> restitui-	3
tingto succedit septennis, imperatqve sub tu-	3	914	tur. Vide Bandurium p.	4
tela ZOES Matris. De his videndi Anony-	4	915	910. seq.	5
mus Theophanis continuator, Simeon Magi-	5	916		6
ster, Georgius Monachus & Scylitzes. De	6	917		7
Constantini Porphyrogeniti scriptis dixi su-	7	918		8
pra p. 486. seq.	8	919		9
Zoë in ordinem coacta, cum Constantinus He-	9	920		10
lenam ROMANI Lacapeni filiam duxisset,	10	921		11
menfe Aprili, cujus ipsius anni menfe De-	11	922		12
cembri coactus idem est Romanum focerum	12	923		13
suum una cum filio CHRISTOPHORO in	13	924		14
Imperii consortium adfciscere. Christo-	14	925	Nicolao xv. Maj. defuncto	1
phorus non ita multo tempore post obiit,	15	926	succedit Augusto Menfe	2
	16	927	<i>Stephanus</i> Amaseæ Metro-	3
			polita. Vide Continuat.	
			Theophanis p. 254. 256.	
			258.	
	17	928	Stephano xviii. Jul. defun-	1
	18	929	cto succedit xiv. Dec. Try-	2
	19	930	pho Monachus de qvo Acta	3
			Sanctor. T. 2. April. 19 p.	
			619. seq. Continuatores	
			Theophanis p. 258. 261.	
			437. seq.	
	20	931	Tryphone intra mensent	
	21	932	Augustum deposito, sedes	
			vacavit annum unum	
			mensent quinque.	
	22	933	<i>Theophylactus</i> Romani La-	1
	23	934	capeni Imp. filius ordina-	2
	24	935	tus 2. Febr. Vide Conti-	3
			nuatores Theophanis.	

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
	25	936 4
	26	937 5
	27	938 6
	28	939 7
	29	940 8
	30	941 9
	31	942 10
	32	943 11
Romanus exauctoratus Monachi habitum induit 16. Dec. Mox etiam filii ejus <i>Stephanus</i>	33	944 12
& <i>Constantinus</i> ab Imperio prohibiti. Sic soli Constantino Porphyrogenito Imperium mansit,	34	945 13
	35	946 14
	36	947 15
	37	948 16
	38	949 17
	39	950 18
	40	951 19
	41	952 20
	42	953 21
	43	954 22
	44	955 23
	45	956 Theophylacto xxvii. 1
	46	957 Febr. defuncto succedit 2
	47	958 3. April <i>Polyeustus</i> , forte antea in Monachatu 3
Constantino Porphyrog. 17. Nov. extincto succedit filius ROMANUS II. sive junior. jam A. 948. à Patre, ipso Paschatos festo coronatus.	48	959 dictus <i>Epiphanius</i> , ut ita 4
	1	960 fuerit ille de quo multa 5
	2	961 Nicephorus in vita S. 6
	3	962 Andreæ τῆ σαλῆ apud Hei schenium 28. Maji, 7
Romano 15. Martii defuncto successit filius prælati & 16. Augusti coronatus NICEPHORUS II. PHOCAS, qui Theophanonem viduā à Romano relictam uxorem duxit. De hoc Simeon Magister in Annalibus & Scylitzes: è Latinis Luitprandus in Legatione ad hunc Imperatorem quam vulgavit Canisius Ingolstadt. A. 1600. Hic etiam est Nicephorus cujus meminit Constantinus Porphyrog. in Basilii Macedonis vita p. 192.	1	963 T. VI. Vide etiam Continuatores Theophanis 8
	2	964 p. 269, 270, 277. 9
	3	965 10
	4	966 11
	5	967 12
	6	968 13

Imperatores CPolitani.

Nicephoro 11. Dec. mortuo succedit JOHANNES TZIMISCES, coronatus 25. Dec. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras & reliqui Annalium scriptores.

Post Tzimiscen anno hoc exeunte sublatum veneno, succedunt BASILIUS II. Bulgarotonus fraterque ejus CONSTANTINUS, Romani junioris filii. Vide præter Scylitzes & Annalium scriptores, quæ Acropolis cap. 11. & 13. & Basilii hujus Epitaphium in Cangii notis ad Zonaram p. 109. & apud Bandurium p. 179. 368.

A. C.		Patriarchæ CPol.
7	969	14
1	970	1
2	971	2
3	972	3
4	973	4
5	974	1
6	975	2
1	976	3
2	977	4
3	978	5
4	979	Anno ineunte abdicavit
5	980	se Patriarchatu Antonius.
6	981	Sedes Vacavit per
7	982	annos quatuor & dimidium.
8	983	Paulo post medium anni
9	984	ordinatur <i>Nicolaus Chrysberges.</i>
10	985	3
11	986	4
12	987	5
13	988	6
14	989	7
15	990	8
16	991	9
17	992	10
18	993	11
19	994	12
20	995	13
21	996	Nicolao defuncto succedit
22	997	<i>Sisinnius Magister.</i>
23	998	3
24	999	Sisinnio defuncto succedit
25	1001	<i>Sergius</i> Monachus (Photii <i>avscus.</i>)
26	1002	Vide Continuatores
27	1003	Theophanis pag. 269.
28	1004	Allatum de consensu
29	1005	p. 606. seq. & Bandur.

Zzzz

Impe.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	30	1006 rium p. 923. ex quo	7
	31	1007 discesSergium non(ut	8
	32	1008 Pagius) fuisse bino-	9
	33	1009 minem, nec ante Ser-	10
	34	1010 gium fuisse Johannem	11
	35	1011 nescio quem, sed 70-	12
	36	1012 hannem Patriarcham	13
Basilii Bulgaroctoni ejusque fratris Constan-	37	1013 cujus in Epistola Petri	14
tini Imperii annus	38	1014 Antiocheni ad Mich.	15
	39	1015 Cerularium mentio,	16
	40	1016 fuisse PatriarchamAn-	17
	41	1017 tiochenum non CPol-	18
	42	1018 litanum, Vide Cotele-	19
	43	1019 rii monum. Ecclesiæ	1
	44	1020 Gracæ T. 2. p. 148.	2
	45	1021 Sergio defuncto suc-	3
	46	1022 cedit Eustathius Pres-	4
	47	1023 byterorum Palatinæ	5
	48	1024 ædis princeps,	6
	49	1025 Eustathio paucis die-	7
Basilio mense Dec extincto solus deinceps im-	50	1026 bus ante Basilium Bul-	1
perat Constantinus Romani F. Basili frater,	51	1027 garoctonum extincto	2
	52	1028 succedit Alexius Stu-	3
Constantino Romani F. defuncto 9. Nov. suc-	1	1029 dii Abbas mense De-	4
cedit FL. ROMANUS Arg yrus sive Arg y-	2	1030 cembri,	5
ropulus Constantini gener. De hoc Sey-	3	1031	6
litzes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses.	4	1032	7
	5	1033	8
RomanusArgyropulus 11. April. veneno à Zoë	1	1034	9
conjugē extinguitur, succeditq; MICHAEL	2	1035	10
Καταλάντης, Paphlago in torum non mi-	3	1036	11
nusquam in Imperium. De hoc Seylitzes	4	1037	12
& Annalium scriptores,	5	1038	13
	6	1039	14
	7	1040	15

Imperatores CPolitani.

Michaelē Paphlagonē Monachi induente hābitum & paulo post 10. Dec. mortuo succedit MICHAEL CALAPHATES Paphlagonis sororis filius à Zoē adoptatus, sed quā mox cum Joanne Paphlagonis fratre exauctoravit.

Calaphati post effoscos oculos exauctorato 21. April. detrusoqve in Monasterium succedit CONSTANTINUS *Monomachus*, 12. Jun. adminiculo Zoēs, quā deinde duxit. Vide Scylitzē, Cedrenum, Zonaram, Manassē, Glycā.

Constantino 30. Nov. mortuo succedit THEODORA, Zoēs jam defunctæ soror.

MICHAEL *Stratioticus*, à Theodora consors Imperii adsciscitur, quæ obiit 22. Aug.

In hoc tempore definit Cedreni Chronicon

ISAACUS *Comnenus* exauctorato Michaelē & in Monasteriū abdere se permissio Imperator eligitur 31. Aug. Vide Scylitzē, & Nicephorum Bryennium libro I.

II. Comnenus in Studiū Monasterium se recepturus Imperatorem pronūciat CONSTANTINUM DUCAM, mense Decembri, Vide eosdē scriptores.

Duca 6. Junii extincto imperat EUDOCIA vidua cum liberis, quæ proximi anni die 13. Januarii nubsit ROMANO DIOGENI, eumqve Augustum fecit.

A. C. Patriarchæ CPol.

1	1041		16
1	1042		17
2	1043	Alexio XX. Febr. defuncto succedit Michael <i>Cerularius</i> , festo Annunciationis XXV. Mart. De hoc intelligendus Jo. Scylitzes p. 808. seq. Eum ut Latinæ Ecclesiæ adversarium infectatur Allatius de consensu p. 616. seq.	1
3	1044		2
4	1045		3
5	1046		4
6	1047		5
7	1048		6
8	1049		7
9	1050		8
10	1051		9
11	1052		10
12	1053		11
1	1054		12
2	1055		13
3	1056		14
1	1057		15
1	1058		16
2	1059	Michaeli <i>Cerulario</i> , festo Michaelis, quod Junii VIII. Græci celebrant, deposito successit <i>Constantinus Liobudes</i> . Vide Scylitzē pag. 809.	1
1	1060		2
2	1061		3
3	1062		4
4	1063		5
5	1064	Lichudi circa initium Januarii defuncto succedit Joannes <i>Xiphilinus</i> , Vide Scylitzē p. 817. 860. Annam Comnenam pag. 75.	1
6	1065		2
7	1066		3
8	1067	Alexiados.	4
1	1068		5

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchz CPol.
	2 1069	6
	3 1070	7
	4 1071	8
Ex infelici adversus Turcas expeditione reversus Romanus Diogenes à Constantini Ducz liberis mense Octobri excœcatur, & in insulâ Protém relegatur, Imperium vero sibi vindicat ejusdem Ducz filius MICHAEL Parapinacens, cum Matre Eudocia, sed quæ paullo post Monacha esse iussa est. De hoc Scylitzes & Nicephorus Bryennius fufe lib. 2. & 3.	1 1072	9
	2 1073	10
	3 1074	11
	4 1075 Joanni Xiphilino 2. Augusti defuncto successit	1
	5 1076 Cosmas Hierosolymitanus.	2
	6 1077 Vide Scylitzem pag. 860.	3
Deposito 7. April. & in Monasterium detrusô Michaële, Imperium obtinuit NICEPHORUS BOTANIATES, de quo Nicephorus Bryennius lib. 3. & 4. Zonaras, Glycas, & qui in hoc desinit Scylitzes.	1 1078 Alexiadem Comnenz p. 68 76, 79. Forte & apud	4
	2 1079 Niceph. Bryennium lib. 3.	5
	3 1080 pag. 84. pro <i>Θωμάς</i> legendum <i>Κόσμος</i> .	6
Dejecto Botaniatâ 1. April. succedit FL. ALEXIUS COMNENUS; de quo fufe Anna filia in Alexiade, Nicephorus Bryennius ejus maritus libro quarto, Nicetas Choniates libro 1. & qui in morte hujus Imperatoris desinunt Zonaras & Glycas.	1 1081 Cosmâ qui 8. Maji se Patriarchatu abdicavit, succedit <i>Eustratius Garides</i> ,	1
	2 1082 Eynuchus, Itali errorum suffragator. Vide Annam Comnenam p. 74. 79. 148.	2
	3 1083 Antonium Pagi ad A. C. 1086. n. 9. Lambecium T. 4. p. 324.	3
	4 1084 Eustratio deposito succedit mense Septembri <i>Nicolaus Grammaticus</i> , Vide Annam Comnenam p. 273. & Pagium ad A. C. 1089. n. 8.	1
	5 1085	2
	6 1086	3
	7 1087	4
	8 1088	5
	9 1089	6
	10 1090	7
	11 1091	8
	12 1092	9
	13 1093	10
	14 1094	11
	15 1095	12
	16 1096	13
	17 1097	14
	18 1098	15
	19 1099	16
	20 1100	17
	21 1101	18
	22 1102	19

Imperatores CPolitani
Alexii Comneni æt nus Imperii

	A. C.	Patriarchæ CPol.
23	1103	20
24	1104	21
25	1105	22
26	1106	23
27	1107	24
28	1108	25
29	1109	26
30	1110	27
31	1111	Nicolao defuncto suc-
32	1112	cedit <i>Joh. Hieromne-</i>
33	1113	<i>mon</i> , Chalcedonenfis
34	1114	Episcopus, Vide Ban-
35	1115	durium p. 915.
36	1116	5
37	1117	6
1	1118	7
2	1119	8
3	1120	9
4	1121	10
5	1122	11
6	1123	12
7	1124	13
8	1125	14
9	1126	15
10	1127	16
11	1128	17
12	1129	18
13	1130	19
14	1131	20
15	1132	21
16	1133	22
17	1134	23
18	1135	Joannē Hieromnemoni
19	1136	defuncto succedit <i>Leo</i>
20	1137	<i>Syppiota</i> , ὁ Στεπῆς
21	1138	de quo vide Allatii
22	1139	consensum p. 644.
		5
		6

Imperatores	CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
		23	1140 7
		24	1141 8
		25	1142 9
Joanni Comneno 8. April. extincto successit		1	1143 Leoni Styppiotæ succe-
MANUEL COMNENUS, Filius, de quo		2	1144 dit Michael <i>Ὁ ἁγίους</i> 2
Joannes Cinnamus libris 2. 3. 4. 5. & 6. Ni-		3	1145 Monachus, cognomen-
cetas Choniates libris septem.			to Curacuas. Vide Ni-
			cetam Choniatem p 58.
			59. & 88. & Jo. Cinna-
			namum lib. 2. p 33.
In hoc anno desinit Chronicon Ottonis Frisin-	4	1146	Leoni se abdicanti suc-
gens.			cessit <i>Cosmas Atticus</i> , pa-
			tria Ægineta qui cum
			per decem menses fuis-
			set, xxvi Februar. ob
			Bogomilorum hæresin
			jure an injuria ei impa-
			ctam expulsus est. Vide
			Nicetam p. 88 seq. Cin-
			namum lib. 2. p. 67. seq.
			Allatum de consensu
			p 683 seq. ubi formula
			depositionis & apud
			Bandurium p. 916 seq.
			Sedes inde per decem
			mensēs vacavit.
		5	1147 Die xxvi. Decembris Pa-
			triarcha creatus <i>Nico-</i>
			<i>laus Mazalus</i> . Vide Cin-
			namum lib. 2. p 88 seq.
			Bandurij p. 920. Lam-
			becium lib. VI. p. 302.
		6	1148 1
		7	1149 2
		8	1150 3
		9	1151 Nicolao se circa men-
			sem Aprilem abdican-
			ti successit <i>Theodor⁹</i> Mo-
			nachus & præfectus Col-
			legij S Resurrectionis,
			quem <i>Theodosium</i> pauci
			quidam appellant.
		10	1152 2

Imperatores CPolitani

Manuelis Comneni annus Imperii

A.C. Patriarchæ CPol.

11	1153	Theodoto successisse a-	3
12	1154	junt Catalogi quidam
<i>Neophytum</i> ἐγκαλεισὼν si-
ve Monachum ex clau-
stro Evergetidis. Vide
Philippi Chronicon Ec-
clesiæ Græcæ cum notis
Henrici Hilaridis p. 193,
& Bandurium pag. 920.
qui hunc Neophytum
pro commentitio habet.
Nicephor ⁹ Callistus suc-
cessisse Theodoto ait
<i>Constantinum Chliaren-</i>
<i>num</i> Diaconum, mense
April.	4
13	1155	Constantino Chliarenō	1
14	1156	successit <i>Lucas Chrysober-</i>
<i>ges</i> , de quo Cinnamus li-	2
15	1157	bro V.	3
16	1158		4
17	1159		5
18	1160		6
19	1161		7
20	1162		8
21	1163		9
22	1164		10
23	1165		11
24	1166		12
25	1167		13
26	1168		14
27	1169	Luca Chrysobergæ de-	1
28	1170	functo successit <i>Michael</i>
<i>Anchiali</i> , Diaconus, sa-
cellarius & Princeps	2
29	1171		3
30	1172	Philosophorum,	4
31	1173		5
32	1174		6
33	1175		7
34	1176		8
35	1177	sub initium anni extincto
Michaeli succedit <i>charito</i>
Monachus, eodem anno
exceunte mortuus.	1

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	36	1178 Hunc excipit <i>Theodosius</i> 1
	37	1179 Boradiotes Monachus 2
Manueli 24. Sept. defuncto succedit ALEXIUS	38	1180 collis S. Auxentii, vide 3
junior COMNENUS, Porphyrogenitus, de	1	1181 Nicetam p. 265. 285. & 4
qvo Nicetas Choniates libro singulari, & è	2	1182 Bandurium p. 921. 5
Latinis Gvil, Tyrius.	3	1183 Theodosio in Insulam 6
Alexio mense Octobri strangulato rapit Impe-	1	1184 Terebinthum secedenti 1
rium ANDRONICUS Comnenus Isaaci F.	2	1185 <i>Camaterus</i> . 2
Alexii senioris nepos. De hoc Nicetas libris	1	1186 Dejecto Camatero suffici- 1
duobus, Gvil, Tyrius libro xxii.	2	1187 tur <i>Nicetas Muntanes</i> , 2
Andronico 12. Sept. interfecto succedit ISAA-	3	1188 magnus Sacellarius, 3
CIUS secundus ANGELUS COMNENUS,	4	1189 4
de qvo idem Nicetas tribus libris.	5	1190 Nicetæ dejecto sufficitur 1
	6	1191 <i>Leontius</i> diaconus, dictus 1
	7	1192 <i>Theocites</i> qvod per <i>Θεο-</i> 1
	8	1193 <i>τόκον</i> quam Imperator 2
	9	1194 apparuisse sibi dicebat 3
	1	1195 electus & post septem 4
Isaacio in carcerem conjecto & excoecato 10.	2	1196 mensis iterum dejectus 5
April. ALEXIUS Angelus <i>Comnenus</i> frater	3	1197 est, succedente <i>Dositheo</i> 6
Imperium eripit. <i>Alexium</i> Isaaci filium car-		Patriarcha Hierosol. qui
ceri includit, qui elapsus Latinos ad ever-		post anni & sex mensium
tendum imperium sollicitat.		spatium cessit locum <i>Ge-</i>
		<i>orgio Xiphilino</i> magno
		Sceyophylaci. Vide Ban-
		durium p. 922-925. Al-
		latium de Georgiis pag.
		341. seq.
In hoc anno desinunt Cæsaris Baronii &	4	1198 Post Xiphilini mortem 7
Antonii Pagi Annales.	5	1199 vacat sedes duobus men- 1
		sibus, deinde eligitur <i>Fe-</i> 2
		<i>annes Camaterus</i> , Diaco- 3
		nus & Chartophylax de 4
		qvo Allatius de consensu 5
ALEXIUS IV, Isaaci Augusti F. à Latinis 25. Jul. una cum		1200 3
Patre ISAACO reſtitutus, sed post sex mensium interval-		1201 4
lum strangulatus est ab ALEXIO V. <i>DYCA</i> , cognomine		1202 5
<i>Μυρξυς</i> * qui in Imperio successor post 70. dierum spa-		1203 6
tium misere periit. Gustavit etiam Imperium NICO-		
LAUS CANABUS, de qvo Nicetas p. 610. & MANUEL		
Isaacii Angeli filius, quem ad breve tempus Balduinus		
Imperatorem renunciavit.		
Capta CPolis 12. April. à Latinis, Francis Venetisq; in qua de-		
ſinit Joëlis Chronicon compendiarium de qvo supra p. 456.		
* qvasi supercilioſo; vide Nicetam p. 608. Douſam & Acropolitam p. 288. seq. Cangium ad Ville-		
harduinum p. 307.		

Per annos LVIII. quibus * Latini CPolin tenuerunt.

| Imperatores CPol.
è Latinis | A. C. | Imperat. Græci
Nicææ in Bithynia | Patriarchæ CPol.
è Latinis | Patriarchæ Græci
Nicææ |
|---|--|---|--|---|
| BALDUINUS 1. Flan-
dria Comes, coronatus
31. Maj. de qvo Nicetas,
extremo lib. XX. & toto 2
XXI. Villeharduinus &c. | 1204 | | Thomas Maurocenus
nobilis Venetus, in
quem invehitur Ni-
cetas. | 7 |
| HENRICUS Balduino 1
fratre occiso succedit, 2
coronatus 20. August. de
qvo Nicetas lib. ult. cap. 3
ult. | 1205
1206
1207
1208
1209
1210
1211
1212
1213
1214 | EL. THEODO-
RUS LASCA-
RIS Alexii An-
gelici ⁹ filiam
Aniam duxerat
gener, de qvo
Nicetas lib. 4
ult. Niceph.
Gregoras lib.
I. Acropolita
c. 6. seq. & 18. | I
2
3
4
5
6
7
8
9
10 | 8
9
1
2
3
4
5
6
7
10 |
| PETRUS Curtiniacus
Comes Antiochodoriensis
Petro defuncto | 1215
1216
1217
1218
1219
1220 | 11
12
13
14
15
16 | Gervasius Tuscus
creatus à Pontifi-
ce Rom. | 1
2
3
4
5
6 |
| ROBERTUS Curtiniac ⁹
coronatur 25. Mart. | 1221
1222
1223
1224
1225 | 17
18
19
20
21 | Matthæus sive Mar-
thias, à qvo Rober-
tus coronatus est. | 7
1
2
3
4
5 |
| | | | | Theodoro 3. Jun. ex-
tincto succedit Maxi-
m ⁹ Acometarum Ab-
bas, qui Joannem Du-
cam † teste Acropo-
lita coronavit, sed 4. |

Aaaaa

Impe-

Libri 3ti Pars Altera.

* Hanc partem Historiæ singillatim illustravit Cangius in Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Francis edita Gallice ad calcem Villeharduini, ejusdem argu-
menti scriptoris, de qvo infra. Paris. 1657. fol.

† Exinde apparet falli Clariss. Bandurium (quem alioqvi in hac Chronologia libenter
sequor) cum p. 927. Maximum refert ad A. C. 1215.

| Imperatores CPol.
è Latinis | A. C. Imperat. Græci
Nicae in Bithynia | Patriarchæ CPol.
è Latinis | Patriarchæ Græci
Nicae. |
|--|---|---|---|
| | Theodori Lascaris, cu-
jus filiam <i>Irenem</i> du-
xerat, gener. Vide
Acropolitam c. 18. ad
52. Gregoram lib. 2. | | post sex menses mor-
tuis successorem ha-
buit <i>Manuelem Sar-
antenum Charitopu-
lum</i> cognomento
Philosophum, |
| | 8 1226 | 4 Joanne recusante | 6 Manueli sub extremum |
| | 9 1227 | 5 Simon Archiepi-
scopus Tyri, crea- | 1 Augusti mortuo succes- |
| Roberto defuncto suc-
cedit JOANNES BRY-
ENNIUS Hierosolymæ
Rex, tutorio nomine
pro Balduino secundo
pupillo suo. | 1 1228 | 6 tur Patriarcha à
Pontifice Rom. | 2 Monachus, de quo Alla-
tius in consensu p. 211. |
	2 1229	7	3
	3 1230	8	4
	4 1231	9	5
	5 1232	10 Nicolaus Episcopus
Spolertinus,	6
	6 1233	11	7
	7 1234	12	8
	8 1235	13	9
	9 1236	14	10
Joanne Bryennio de-
functo BALDUINUS
II imperium suscepit
vix octo & decem an-
nos natus	10 1237	15	11
	11 1238	16	12
	12 1239	17	13
	13 1240	18	Post Methodium de-
functum sedes vacat
ultra triennium.
	14 1241	19	9
	15 1242	20	10
	16 1243	21	11
	17 1244	22	12
	18 1245	23	Sub extremum anni
succedit <i>Manuel</i> Ar-
chipresbyter, à Ma-
nuel Charitopulo di-
versus, licet à Philippo
Cyprio confunditur.
	19 1246	24	1
	20 1247	25	2
	21 1248	26	3
	22 1249	27	4
	23 1250	28	5
	24 1251	29	6
	25 1252	30	7
	26 1253	31	8
	27 1254	32	9
			10
			11

| Imperatores CPol.
è Latinis | A. C. | Imperat. Græci
Nicææ in Bithynia | Patriarchæ CPol.
è Latinis | Patriarchæ Græci
Nicææ |
|--------------------------------|----------|--|-------------------------------|--|
| 28 | 1255 | FL. THEO-33
DORUS junior LASCARIS five Ducas & Constantinus à quibusdam dicti, Johannis F. De hoc Gregoras lib. 3. c. 1. 2. Acropolis c. 62, seq. | 23 | Manueli paullo ante I Imperatorem Ducam defuncto succedit post ejusdem morrem Arsenius Monachus Arsenianus, Nicephoro Blemyda dignitate illam respuente. Vide Acropolis, c. 63. Gregoram, Pachymerem &c. |
| 29 | 1256 | I | 24 | Allatium de consensu |
| 30 | 1257 | 2 | 25 | pag. 724. |
| 31 | 1258 | 3 | 26 | 4 |
| 32 | 1259 | JOHANNES I | 27 | 5 |
| 33 | 1260 | LASCARIS
Theodori F. vix sexennis, 3 | 28 | Arsenio profugo succedit Nicephorus Ephesi Episcopus, qui eodem anno, mense Nov. obiit, Vide Gregoram IV. 1. |
| 34 | 30. Jul. | CPolis à Michaeli Palæologo recuperata, atque Imperium Francorum, Balduino secundo pulso, finem habuit, | Pantaleonis Zustigani annus | |

Post recuperatam à Græcis CPolin, titulo tamen Imperatorum CPolitanorum adhuc usi è Francis sunt Philippus Curtiniacus filius unicus Balduini II. ab A. 1272.

Carolus Comes Valesius, Philippi Pulchri, Galliarum Regis frater, qui duxit Catharinam Philippi filiam A. 1300.

Catharina Valesia Caroli filia, ab A. 1309.

Philippus II. Princeps Tarentinus, qui Catharinam nupsit, filius Caroli II Siciliæ Regis ab A. 1326. ad 1332. quo obiit, titulum Imperatricis retinente uxore Catharina Valesia.

Robertus II. Princeps Achæ & Tarenti, ab A. 1346.

Philippus III. Princeps Tarentinus ab A. 1352.

Jacobus Baucius Andriæ Dux, ab A. 1374.

Similiter Pontifices Romani subinde successerunt qui titulum Patriarchæ CPolitani post Pantaleonem Zustiganum gererent, ut notatum à Cangio in Historia CPolitana sub Francis Imperatoribus p. 244. Fuerunt itaque

Hugolinus Malebranchius Cardinalis, defunctus A. 1281.

Petrus ab Honorio IV. confirmatus, mortuusque A. 1301.

Leonhardus Ecclesiæ S. Bartholomæi Venetiis presbyter, à Bonifacio VIII,

Nicolaus Nigroponti Episcopus, qui fuit A. 1314.

Petrus, A. 1323.

Gorio Ariminensis, Cardinalis, A. 1331.

Aaaaa 2

Robér-

Robertus A. 1341.

Henricus A. 1345. occisus

Guilhelmus Mediolanensis Archiepiscopus A. 1362.

Petrus Thomas Carmelita, Archiepiscopus Cretensis ab Urbano V. constitutus Patriarcha CPol. & defunctus A. 1366.

Paulus A. 1367.

Philippus, praefectus Avenionensis A. 1368.

Jacobus Vissus Cardinalis, Archiepiscopus Hydruntinus A. 1375.

Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam recusante * suscepit oblatam à Pio II. *Bessarione*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nicænus, qui Patriarcha CPolitanus vocaretur etiam in titulo Panegyrici, quo Baptista Platina cum A. 1462 15. Nov. defunctum condécoravit.

Post receptam CPolin à Græcis

Imperatores CPolitani

MICHAELIS *Comneni* † PALÆOLOGI ann⁹
De illo Imperatore fuisse Nicephorus Grego-
ras & Georgius Pachymeres, Addendus
etiam Phranzes.

A. C. Patriarchæ CPol.

3	1261	Recuperata CPoli <i>Arsenius</i>	
4	1262	15. Augusti, restituitur. Con-	1
5	1263	fer Bandurium p. 931.	2
6	1264	<i>Arsenius</i> qui sacris Impera-	
7	1265	tori ob excecaturum Joannem	
8	1266	interdixerat à Concilio deponitur. Hinc sedes per	
		aliquod tempus vacat,	
9	1267	<i>Germanus</i> Episcopus Adri-	
		nopolitanus Festo Penteco-	
		stes 5 Jun. creatus abdicat	
		se 14. Sept. ejusdem anni.	
10	1268	Calendis Jan. ordinatus <i>Jose-</i>	
11	1269	<i>phus</i> Galefii Abbas de quo	
12	1270	Gregoras IV. 3. V. 2. VI. 1.	
13	1271	Pachymeres &c. Allatius de	3
14	1272	consensu p. 753.	4
15	1273		5
16	1274	Deposito <i>Josepho</i> succedit	6
17	1275	<i>Johannes Bènn</i> sive <i>Vec-</i>	7
18	1276	<i>cus</i> , ordinatus 2 Junii, de quo	1
19	1277	Gregoras V. 2. VI. 1. Hic est	2
		qui multa scripsit pro Lati-	3

Impe-

* Ita de *Isidoro* Phranza III. 20. p. 200. Sed *Odericus Raynaldus* ad A. C. 1473. n. 58. *Isidoro* mortuo *Bessarionem* surrogatum scribit.

† Coronatus hic sub init. mensis Sept. & Joannem Lascarim oculis orbari jussit 25 Dec. ejusdem anni.

Imperatores CPolitani

patet ex subscriptione Codicis MS 291. Re- 20
 gis Christianissimi: ἐν ἔτει 570 δ' ἐπὶ τῷ βα- 21
 σιλείας τῷ τε Κυρῷ ΜΙΧΑΗΛ Δύκα Ἀγ- 22
 γέλῳ Κομνηνῷ τῷ Παλαμολόγῳ καὶ νέῳ Κων- 23
 σταντίνῳ, καὶ ΘΕΟΔΩΡΑΣ τῆς εὐσεβεῖας
 τῆς Ἀυγούστῃς καὶ τῷ Κυρῷ ἈΝΔΡΟΝΙΚῷ
 Κομνηνῷ τῷ Παλαμολόγῳ, καὶ ἈΝΝΗΣ
 τῆς εὐσεβεῖας τῆς Ἀυγούστῃς.
 Michaeli defuncto succedit filius ANDRONI- 24
 CUS PALÆOLOGUS *senior*, de quo Gre-
 goras, Pachymeres, Joannes Cantacuzenus
 & Georgius Phranzes. Huic Andronico
 Nicephorus Callisti Historiam suam Eccle-
 siasticam inscripsit.

Ab hoc tempore incipit Laonicus Chalco-
 condyles.

In hoc tempore definit Catalogus Patriarcha-
 rum CPol, adornatus à Nicephoro Callisto.

A. C.	Patriarchæ CPol.
1278	na Ecclesiæ dogmatibus, 4
1279	quam cum Græca conciliare 5
1280	volebat, 6
1281	7
1282	Vecco 26. Dec. dejecto, re- 8
1283	stituitur <i>Josephus</i> Galeſii Ab- 1
1284	bas de quo paullo ante: Huic 2
1285	autem paullo post cedenti 3
1286	atq̃ue deinde mortuo succe- 3
1287	dit <i>Georgius Cyprius</i> , de cu- 4
1287	jus scriptis supra p. 603. sq. 5
1288	6
1289	Abdicare se mense Jun. coa- 7
1290	cto Georgio succedit 14. 1
1291	Octobr. <i>Athanasius Macedo</i> 1
1291	de cujus scriptis supra pag. 2
1292	582 seq. 3
1293	Athanasio coacto se abdicare 4
1294	16. Octobr. succedit <i>Joan-</i> 1
1295	<i>nes</i> (antea <i>Cosmas</i>) Sozo- 2
1296	politani, ordinatus Cal. 2
1297	Jan. anni proximi. Vide 3
1298	Gregoram VI. 7. & 11. 4
1298	5
1299	6
1300	7
1301	8
1302	Pulsò 3. Aug. Johanne, Atha- 1
1303	nasis iterum restituitur. 2
1304	Vide Gregoram VII. 2. 3
1305	4
1306	5
1307	6
1308	7
1309	8
1310	Post Athanasium secundà vi-
ce se coactum abdicare sedes
1311	vacat per biennium,

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	30	1312 Initio anni Patriarcha crea-
	31	1313 tur <i>Nipho</i> , Cyzici metro-
	32	1314 politanus.
	33	1315 Niphoni ob varia male ge-
	34	1316 sta pulso succedit post anni
	35	1317 qvo sedes vacavit spatium
	36	1318 <i>Joannes Glycys</i> , cursus pu-
	37	1319 blici Lotheta. Vide Bandu-
	38	1320 rium p. 286. Gregorā VII. 11.
	39	1321 Joanni succedit <i>Gerasimus</i> ē
Obiit Michaël Palæologus junior. Andronici	40	1322 monasterio Manganorum
senioris filius, quem consortem Imperii		Monach ⁹ . Post Gerasimum
Pater fecerat. Hinc incipit Cantacuzeni		19. April. 1321, defunctum
Historia.		sedes vacat per triennium.
	41	1323 Patriarcha creatus <i>Esaia</i> ,
	42	1324 prid. Cal. Dec. Vide Gre-
	43	1325 goram VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 2
Andronico seniori 19. Maji abdicare se coa-	44	1326 10. X. 6. 7.
cto & in Monasterium ubi Antonii nomen	45	1327
adscivit detruso, Imperium rapit ANDRO-	1	1328
NICUS PALÆOLOGUS junior, senioris	2	1329
ex filio Michaële nepos. De hoc Gregoras,	3	1330
Cantacuzenus, Phranzes, Chalcocondylas,	4	1331
	5	1332
	6	1333 Esaiaē satis functo succedit
	7	1334 <i>Joannes Calcas</i> , <i>Aprenus</i> ,
	8	1335 Vide Boivini notas ad Gre-
	9	1336 goram p. 774.
	10	1337
	11	1338
	12	1339
	13	1340
Andronico Palæologo juniore 15. Junii de-	1	1341
functo succedit filius JOANNES PALÆO-	2	1342
LOGUS novennis, 19. Nov. coronatus,	3	1343
sub tutela JOANNIS CANTACUZENI,	4	1344
qui res suas & pupilli fide descripsit, cui	5	1345
jugendi Gregoras libro ad XVIII. Ducas,	6	1346
Chalcocondylas & Georgius Phranzes.		
Vide supra p. 469, seq.		

Imperatores CPolitani.

Cantacuzenus Januar. 8. CPolin occupat Imperiumq; sibi vindicat: coronatur 13 Maj. & Joanni Palæologo pupillo suo filiam *Helenam* dat in matrimonium.

In hoc anno desinit liber XXIV. Nicephori Gregoræ, ex editis ultimis.

Joanne Palaolo CPolin & Imperium recipiente Cantacuzenus in Monasterium se abdit & *Joasaphi* nomen induit. Hoc tempore desinunt Nicephori Gregoræ libri Historiarum hætenus inediti.

A. C. Patriarchæ CPol.

1	1347	depositus 8. Jan. Joannes Ca	1
2	1348	lecas, cui datus successor <i>Istodorus Buchiras</i> , Monembasiæ	2
3	1349	Episcopus. Vide Bandurium p. 987.	3
4	1350	Istodoro sub extremum anni	1
5	1351	superioris defuncto succedite <i>Callistus</i> Galata ex Monte	2
6	1352	Atho Monachus, qui	3
7	1353	Georgii Palamæ favit, vide Gregoram XVII. 1.	4
8	1354	Callisto dejecto <i>Philothæus</i> Heracleæ Episcopus substituitur, qui & ipse cum Palama fecit. Vide Cantacuzenum extremo Historiæ.	
1	1355	Initio anni restitutus <i>Calli-</i>	1
2	1356	<i>stus</i> .	2
3	1357		3
4	1358		4
5	1359		5
6	1360		6
7	1361		7
8	1362	Sub extremum anni defuncto Callisto <i>Philothæus</i> restituitur. De ejus scriptis vide Bandurium p. 988. seq.	8
9	1363		1
10	1364		2
11	1365		3
12	1366		4
13	1367		5
14	1368		6
15	1369		7
16	1370		8
17	1371		9
18	1372		10
19	1373		11
20	1374		12
21	1375		13
22	1376	Philothæum satis functum	14
23	1377	exceptit <i>Macarius</i> .	1
24	1378		2

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	25	1379 Philotheus obiit. 3
	26	1380 initio anni succedit Nilus. 1
	27	1381 2
	28	1382 3
	29	1383 4
	30	1384 5
	31	1385 6
	32	1386 7
	33	1387 8
	34	1388 Anno incunte Nilus obiit 1
	35	1389 successoremque nactus est 2
	36	1390 Antonium. 3
Joanne Palæologo extincto MANUEL PA-	1	1391 4
LÆOLOGUS solus deinceps imperat, de	2	1392 5
quo Ducam vide & Phranzem atque Laoni-	3	1393 6
cum Chalcocondylem & Historiam Politi-	4	1394 7
cam CPoleos in lib. 1. Turco Græciæ.	1	1395 Antonii defuncto succedit 8
Manuelem fugat JOANNES secundus <i>Paleo-</i>	2	1396 <i>Callistus II.</i> & huic itidem 8
<i>logus</i> Andronici fratris filius, Imperiumque	3	post tres menses extincto 1
sibi rapit. De quo iidem scriptores,	4	<i>Mattheus.</i> 2
	5	1399 3
	6	1400 4
	7	1401 5
	8	1402 6
Restituitur MANUEL Palæologus Joannem-	1	1403 7
que victum in Insulam Lemnum relegat.	2	1404 8
Vide Phranzem Ducam, Chalcocondylem,	3	1405 9
& Hist. Politicam in Crusii Turco Græciæ.	4	1406 10
	5	1407 11
	6	1408 12
	7	1409 13
	8	1410 Matthæo mortuo succedit 1
	9	1411 <i>Euthymius</i> , de quo Alla- 2
	10	tius p. 173. contra Hot- 3
	11	tingerum, 4
	12	1413 5
	13	1414 6
		1415 6

Imperatores CPolitani

A. C.

Patriarchæ CPol.

	14	1416	Josephus II, Ephesi Metro-	1
	15	1417	polita, Euthymio fatis	2
	16	1418	functo succedit 21 Maj.	3
Defuncto Manuelli succedit filius JOAN-	1	1419	Vide Bandurium p. 989.	4
NES PALÆOLOGUS, De quo iidem	2	1420	sq. ex Syropuli Hist. Con-	
scriptores.	3	1421	cilli Flor. sect. 2. c. 4.	5
	4	1422		6
Ad hunc annum refer Jo. Canani narratio-	5	1423		7
nem de irrito Turcarum in urbem CPolin	6	1424		8
conatu, de qua supra p. 456.	7	1425		9
	8	1426		10
	9	1427		11
	10	1428		12
	11	1429		13
	12	1430		14
	13	1431		15
	14	1432		16
	15	1433		17
	16	1434		18
	17	1435		19
	18	1436		20
	19	1437		21
	20	1438		22
Concilium Florentinum pro concilianda	21	1439	Joasaphus 9 Jun. Florentiæ	23
cum Latinis Græcorum Ecclesia. Inter-	22	1440	in Concilio moritur, hinc	24
fuit ipse Joannes Imperator, * & Josephus	23	1441	succedit anni proximi ve-	1
Patriarcha, in illo fatis functus,	24	1442	re Metrophanes Metropo-	2
	25	1443	lita Cyzicenus, Nam Bef-	3
	26	1444	sario quem aliqui ele-	4
			ctum scribunt, Romæ hæ-	5
			sit. Vide Bandurium pag.	
			992. & Allatium de con-	
			sensu III. 3.	
	27	1445	Metrophani succedit Geor-	1
	28	1446	gius sive Gregorius Mam-	2
	29	1447	mas Melissenus, Impera-	3
			toris confessorius.	

Bbbbb

Impe-

Libri sti Pars Altera.

* Confer Icones exhibitas à Lambecio VIII. p. 504.

Imperatores CPolitani	A.C.	Patriarchæ CPol.	
Joanni defuncto 31. Oct succedit ejus frater	30	1448	4
CONSTANTINUS PALÆOLOGUS.	1	1449	5
	2	1450	6
	3	1451	7
	4	1452	8
	5	1453	9

Gregorius Melissenus Romanam se recipit, futurum Urbis excidium prævidens. Neque ei alius Patriarcha substituitur.

CPolis capta die Martis 29 Maj. festo Pentecostes, à Mahomede II. Turcarum Imperatore, & Constantinus fugiens oppressus. Vide Chalcocondylam, Phranzam, Ducam, Turcogræciamque Crusii pag. 53. & 101. 102 & p. 76. seq. ubi Matthæi Camariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chienfis Mytilenes Archiepiscopi Historiam captæ urbis editam separatim latine Norimb. 1543. 4. & à Bzovio insertam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Rutheni Episcopi Sabinensis, legati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453. n. 6.

Patriarchæ CPolitani post captam à Turcis urbem.

A.C.

1454 Georgius Scholarius, postea Gennadius dictus, per annos quinque & aliquot menses. Vide Manuelem Malaxum in TurcoGræcia Crusii pag. 107. & Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ p. 336. seq. Hujus Georgii, qui in duos à multis discerpitur, plura scripta exstant, de quibus alibi.

1460 Isidorus Hieromonachus. TurcoGræc. p. 120.

Joasaphus Hieromonachus.

Marcus Hieromonachus CPolitani, cognomento Xylocarabes. TurcoGræc. p. 124.

Simeon Hieromonachus Trapezuntius, primus qui Sultano pescesium sive munus obtulit ut Patriarchatum consequeretur. id. p. 125.

Dionysius Philippopoleos Metropolitani, sedit per annos octo, ac deinde se abdicavit. id. p. 127.

Hoc loco Marcum Ephesium male inter Patriarchas CPol. recenset Philippus Cyprius.

Simeon restitutus sedit per triennium. TurcoGræc. pag. 129. Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.

Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sultano solvit charatzium sive annuum tributum.

Maxi-

A. C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per sex annos. id. p. 131. 138. hic vir doctissimus appellatur à Philippo Cyprio , qvi Symboli explicationem ab eo conscriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A. C. 1482.

Nipho Metropolitæ Thessalonicensis. TurcoGræc. p. 138.

Dionysius restitutus sedit per annos duos & aliquot menses. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manasses*) Serrarum Metropolitæ , Patriarchatum tenuit per sexemium. id. p. 142.

Nipho restitutus , & per annum unum functus patriarchatu, iterum dejectus est.

Joachimus Dramæ Metropolitæ. TurcoGræc. p. 143.

Nipho tertium electus, Patriarchatu fungi renuit. id. p. 144. sq.

Pachomius , Zichnarum Metropolitæ. id. p. 145.

Joachimus restitutus. id. p. 146.

Pachomius restitutus , qvo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropolitæ Joanninorum , per annos octo & menses 6. TurcoGræc. p. 152.

Jeremias Sophiæ Metropolitæ. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropolitæ. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obit Selimus Turcarum Imperator A. 1520.

Jeremias restitutus; Patriarchatum gessit per annos XXIII. & menses aliquot. id. p. 156. 164.

Dionysius Nicomediæ Metropolitæ. id. p. 166.

Joasaphus sive *Josaphatus* Adrianopoleos Metropolitæ. id. p. 169. seq. Hic quod bina palatia sibi condidisset superbi nomen tulit , & per Synodum dejectus est. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. seq. ubi nomina Episcoporum qvi dejectioni ejus subscripsere , petita è Manuele Malaxo.

Metrophanes Cæsareæ Metropolitæ. TurcoGræc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus sive Solimannus II. Turcarum Imperator A. 1566.

A. C.

- 1572 *J. Maj. Jeremias* cognomento *Tranus*, Metropoli *Larissæ*.
Vide *Manuelem Malaxum* (qvi sub hoc *Jeremia* scripsit)
in *Turco Græcia Crussii* p. 179. Hic est *Jeremias* cujus ex-
stant & *Tubingenſium Theologorum* mutua scripta.
- 1581 *Metrophanes* reſtitutus, poſt meſes novem deceſſit.
- 1582 *Jeremias* iterum.
- 1584 *Pachomius* *Lesbius* cognomento *Batiſtas*. Vide *Philippi Cyprii*
Chronicon p. 427.
- 1587 *Theoleptus* *Philippopoleos* Metropoli.
Jeremias tertium reſtitutus.
- 1594 *Matthæus* *Joanninorum*, Patriarchatu per dies 19. (al. 16.)
functus ſe abdicavit. Vide *Bandurium* p. 1000.
Gabriel Theſſalonicæ, per meſes V.
Theophanes Athenarum, per meſes VII.
Meletius Πηγάς, *Alexandrinus* Patriarcha *Ἀντιόχειας* ſive
vicario nomine pro more adminiſtravit vacantem Patriar-
chatum CPol.
- 1595 *Matthæus* reſtitutus, cum qvatuor annos functus eſſet, ite-
rum pellitur.
- 1599 *Neophytus* *Athenarum*, poſt anni Patriarchatum pulſus in exi-
lium.
- 1600 *Matthæus* tertium reſtitutus, poſt paucos dies deceſſit.
- 1600 *Raphaël* *Methymnæ*, poſt annos qvinque & meſes ſex deſectus.
Neophytus reſtitutus, annos qvinque.
Cyrillus *Lucaris*, *Alexandrinus* Patriarcha, vicario nomine.
Timotheus *Patrarum veterum*, annum unum.
- 1621 *Cyrillus* *Lucaris*, (qvi vicario nomine jam functus Patriarchatu
fuerat) per annum unum.
- 1623 *Gregorius* *Amasæ*, meſes tres
Anthemius *Hadrianopoleos*, dies 3.
- 1624 *Cyrillus* *Lucaris* reſtitutus, annos octo
- 1632 *Cyrillus* *Contari*, *Berrhœnſis* dies octo
- 1632 *Cyrillus* *Lucaris* tertio reſtitutus, annum unum & meſes duos.
- 1633 *Athanaſius* *Patellarius* dies 22.
- 1633 *Cyrillus* *Lucaris* qvarto reſtitutus, annum unum.
- 1634 *Cyrillus* *Berrhœnſis* reſtitutus, annos duos.

A.C.

- 1636 *Neophytus* Heracleæ, annum unum. In hoc definit Catalogus Matthæi Cigala, apud Bandurium p. 218.
- 1637 *Cyrillus Lucaris*, quintum restitutus sed post annum unum strangulatus est.
- 1638 *Cyrillus Berrhöensis* tertium restitutus, post annum itidem conjectus in carcerem eodem fata periit. Confer Jo. Aymonii librum, Monumens authentiques p. 311. sq. Et quæ pro Cyrillo Lucari Hottingerus, Tho. Smithus aliique, quos contra scripsere Allatius, Rich. Simon, Eusebius Renaudotus &c.
- 1639 4. Jul. *Parthenius* Adrianopoleos, (qui prius Anchialensi Ecclesiæ præfuerat) annos quinque, menses duos. In hoc definit Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ, apud Bandurium p. 229.
- 1644 Alius *Parthenius* Adrianopoleos, cognomine Κερκύης, annos duos mensesque totidem.
- 1646 *Joannicius* Heracleæ, annum unum, menses undecim.
- 1648 *Parthenius* posterior restitutus, annos duos, menses sex.
- 1651 *Joannicius* restitutus, annum unum.
Cyrillus Tornobi, cognomine Σπανάς, dies viginti.
Athanasius Patellarius restitutus, dies quindecim.
- 1654 *Paisius* Larissæ, undecim menses.
Joannicius tertium restitutus, menses totidem
Cyrillus Tornobi restitutus, dies 14.
Paisius restitutus, per undecim menses.
- 1656 *Parthenius* Chii, menses octo. Ob literas in Moscoviam missas suspensus.
- 1657 *Gabriel* Gani, dies duodecim. Suspensus quod baptizasset Judæum quem Judæi Turcam fuisse causabantur.
- 1657 *Parthenius* ὁ Κερκύης, Prusæ Metropoli, annos tres.
Dionysius Larissæ, ὁ Σπανάς,
Parthenius Cumcumis, restitutus.
- 1662 *Clemens* Iconii.

Hoc loco ante Methodium Dionysius Larissæ A. 1666. restitutus ponitur in Catalogo Patriarcharum post Cyrillum Lucarem, qui exstat in libro perpetuité de la foi

A.C. touchant l'Evcharistie T. 3. lib. VIII. p. 449. Sed illum omittit Catalogus Græcus apud Bandurium p. 1002.

Methodius Heracleæ.

Parthenius Cumcumis, tertium restitutus

1671 *Dionysius* Muselimes.

Gerasimus Tornobi.

Parthenius qvartum restitutus.

Dionysius Muselimes, restitutus.

Arhanasius Rhaidesti, qvi post dies duodecim iterum ejectus.

Dionysius Muselimes, tertium restitutus.

Parthenius qvintum restitutus

Jacobus

Dionysius Muselimes qvartum restitutus.

Jacobus restitutus.

Callinicus Prusæ,

Neophytus Hadrianopoleos.

1687 *Callinicus* restitutus per annos qvindecim.

1702 *Gabriel* Chalcedonis à 30. Sept. per annos qvinque, menses duos.

1708 *Neophytus* Heracleæ Metropolita. Vide Bandurium p. 1003.

Omitto titulares & nominetenus Patriarchas CPol. à Latinis venditatos qvos nonnulli memorant, A. 1400. Angelum Cornarium, 1474. Hieron. Laudum, 1485. Joannem Michaëlem, 1503. Marcum Cornarium, 1524. Ægidium Viterbiensem, 1532. Franciscum Pisarum, 1545. Marinum Grimani, 1546. Ranucium Farnesium, 1550. Fabium Columnam, 1565. Scipionem Rebibam, 1577. Prosperum Rebibam, 1590. Bonifacium Bevilacqua, 1599. Bonaventuram Calatagironem.

Catalogus Imperatorum CPol. ordine Alphabeti compositus.

Inserta sunt currentibus literis nomina aliorum Imperatorum Romanorum & Occidentis,

A Bismarus Tiberius A. C. 698- *Adolphus Nassovius* 1292-1298.

705.

Adrianus 117-138.

Achilleus Tyrannus sub Dioclet.

Emilianus 253.

Emilia-

- Emilianus Tyrannus sub Gallieno.*
Albertus I. ab A. 1298-1308.
Albertus II. 1438. seq.
Alexander Severus 222-235.
Alexander Leonis frater 911.
Alexander Tyrannus sub Maxentio
Alexius Comnenus 1081-1118.
Alexius junior 1180-1183.
Alexius Angelus 1195-1203.
Alexius IV. Isaaci F. 1203.
Alexius V. Ducas Murzuffus 1203.
Allectus, Tyrannus sub Dioclet.
Alphonfus Castella, Rex, electus 1257.
Anastasius 491-518.
Anastasi⁹ II. sive Artemi⁹ 713. seq.
Andronicus Comnenus 1183-1326.
Andronicus Palæologus senior. 1282-1326.
Andronicus Palæologus junior. 1326-1341.
Anthemius 465-472.
Antoninus Pius 138-161.
M. Aurelius Antoninus Philosophus 161-180.
Arcadius 383-408.
Arduinus 1012-1015.
Arnulphus 891-903.
Artavaustus Tyrannus sub Constantino Copronymo.
Artemius sive Anastasius II. 713. seq.
Attalus Tyrannus sub Honorio.
Augustus anno Christi 14. defunctus
Augustulus 475. seq.
Avidius Cassius, Tyrannus 175.
Avitus 455. seq.
M. Aurelius Antoninus ab A. 161-180.
M. Aurelius Quintillus 270.
Aurelianus 270-275.
Aureolus Tyrannus sub Galieno.
Balbinus 237. seq.
Balduinus Flander 1204-1206.
Balduinus II. 1237-1260.
Balista Tyrannus sub Gallieno.
Bardanius Tyrannus sub Nicephoro *Ἰωάννης Νεφύριος.*
Bardas 860-866.
Bardas Phocas, Tyrannus sub Joanne Zimisce.
Basiliscus tyrannus 475.
Basilus Macedo 866-889.
Basilus II. Bulgaroctonus 976-1025.
Bassianus Tyrannus sub Constantino Magno.
Jacobus Bauci⁹ Andriæ Dux. Imperatoris titulo usus 1374.
Berengarius 915.
Berengarius II. 950.
Bonofus Tyrannus sub Probo.
Britannio sive Vetratio Tyrannus sub Constantio Constantini F.
Cajus Caligula 37-41.
Nicolaus Canabus 1203.
Caracalla 211-217.
Carausius Tyrannus sub Maximiano Herculo.
Carinus 283. seq.
Carolus M. 800-815.
Carolus Calvus 877. seq.
Carolus Crassus 879-891.
Carolus IV. 1346-1378.
Carolus V. 1519-1558.

- Carolus VI.* 1711.
Carolus Valesius, titulo tenus Imperator 1330.
Carus 282. seq.
Avidius Cassius 175. *Tyrannus.*
Catharina Valesia, titulo solo usa 1308.
Gelsus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Censorinus, ex isdem.
Christophorus Romani Lacapeni F. 919. seq.
Claudius 41-54.
Claudius Gothicus 268-270.
Commodus 180-192.
Comneni, vide Alexius, Joannes, Isaacius, Manuel.
Conradus I. 912-919.
Conradus II. 1025-1040.
Conradus III. 1138-1152.
Conradus IV. 1250-1254.
Constans Constantii frater 337-350.
Heraclius Constans 642-668.
Constantinus Magnus 306-337.
Constantinus II., Magni F. 337-340.
Constantinus III. Heraclii F. 640.
Constantinus IV. Pogonatus 668. ad 685.
Constantinus V. Copronymus si-ve Cabalinus 741-775.
Constantinus VI. Chazari F. 780-797.
Constantinus VII. Porphyrogenitus 912-959.
Constantinus VIII. Romani jun. Filius 976-1028.
Constantinus IX. Monomachus 1042-1054.
Constantinus Ducas 1059-1067.
Constantinus Palæologus 1448-1453.
Constantius Chlorus 305. seq.
Constantius, Constantini F. 337-360.
Cyriades è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Decentius tempore Constantii.
Decius 249-251.
Delmatius tempore Constantii.
Desiderius itidem.
Diadumenianus Macrini F.
Diocletianus 284-305.
Domitianus 81-96.
Domitius Domitianus è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Ducas. Vide Alexius, Joannes Michaël, & Constantinus.
Ecbertus anti-Cesar Henrici IV. 1087.
Etruscus Decii F.
Eudocia Michaëlis Parapinacei mater 1067-1071.
Eugenius Tyrannus Theodosii Majoris tempore.
Euphemius Tyrannus tempore Mich. Balbi.
Ferdinandus I. 1558-1564.
Ferdinandus II. 1619-1637.
Ferdinandus III. 1637-1658.
Firmus Tyrannus sub Aureliano.
Firmus Tyr. sub Valentiniano.
Florianus Taciti frater 276.

- Fridericus I. Barbarossa sive Ahenobarbus.* 1152-1190.
Fridericus II. 1212-1250.
Fridericus III. Pulcher. 1314-1323.
Fridericus IV. 1440-1494.
Galba 68.
Galerius Maximianus 305-313.
Gallus 251-253.
Gallienus 253-268.
Geta 211.
Glycerius 473. seq.
Gordianus Pater 236. seq.
Gordianus filius 236. seq.
Gordianus nepos 238-244.
Gratianus 376-383.
Gratianus Tyrannus Honorii tempore.
Guido Anticæsar Arnulphi 891.
Gvilelmus Hollandus 1254-1273.
Hadrianus 117-138.
Haniballianus Constantii tempore.
Harduinus 1012-1015.
Heliogabalus 218-222.
Henricus I. Auceps 919-938.
Henricus II. 1003-1025.
Henricus III. 1040-1057.
Henricus IV. 1057-1105.
Henricus V. 1105-1126.
Henricus VI. 1190-1198.
Henricus VII. 1308-1314.
Henricus Balduini Frater 1206-1216.
Henricus Hassie Landgravius 1245. sq.
Heraclius 610-640.
Heracleonas 641.
Herennianus è trīginta Tyrannis tempore Gallieni.
Hermannus Anticæsar Henrici IV. 1081-1087.
Herodes Odenati F. è trīginta Tyrannis tempore Gallieni.
Honorius 395-423.
Severus Hostilianus 245.
C. Valens Hostilianus 251.
Joannes Tzimiscēs 969-975.
Joannes Ducas, Batazes 1222-1255.
Joannes Bryennius 1228-1237.
Joannes Lascaris 1259. seq.
Joannes Comnenus. Καλοϊωάννης. 1118-1143.
Joannes Palæologus 1341-1347. & 1355-1384.
Joannes Cantacuzenus. 1347-1355.
Joannes Palæologus junior Manuelis F. 1419-1448.
Jodocus Barbatas 1411.
Josephus 1705-1711.
Jovianus 363. seq.
Jovinus Tyrannus tempore Honorii.
Irene Constantini Chazaridis mater 780-790. & 797-802.
Isacius Angel⁹ Comnenus 1186-1195. & 1203.
Isacius Comnenus 1058. seq.
C. Julius Cæsar occisus A. 45. ante Christum natum.
Did. Julianus 193.
Fl. Julianus Apostata 361-363.
Justinianus Magnus 527-566.
Justinianus II. Rhinotmetus 685-695. atqve iterum 705-711.
Justi-

Cccccc

Justi-

- Justinus senior Thrax 518-527.
 Justinus junior, Curopalates 566-578.
 Romanus Lacapenus 919-944.
 Lambertus Gvidonis F. 894.
 Theodorus Lascaris 1205-1222.
 Theodorus Lascaris junior 1255-1259.
 Leo I. Magnus ὁ Μακελῆς 457-474.
 Leo II. junior, Zenonis Isauri F. 474.
 Leo III. Conon, Isaurus 717-741.
 Leo IV. Chazarus 775-780.
 Leo V. Armenus 813-820.
 Leo VI. Sapiens 889-911.
 Leontius 695-698.
 Leopoldus 1658-1705.
 Licinius 307-323.
 Lollianus ἐ triginta Tyrannis Gallieni tempore.
 Lotharius 841-856.
 Lotharius II. 1126-1138.
 Ludovicus Pius 815-871.
 Ludovicus II. 856-871.
 Ludovicus III. Balbus 848.
 Ludovicus IV. 903-912.
 Ludovicus V. Bavarus 1314-1346.
 Ludovicus Bonosi F. 898.
 Clod. Macer Tyrannus sub Nerone.
 Macrinus 217. seq.
 M. Fulvius Macrianus Pater ἐ triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
 Q. Fulvius Macrianus, ex iisdem triginta.
 Maonius, ex iisdem Tyrannis.
 Magnentius 350-353.
 Majorianus 457-461.
 Manuel Comnenus 1143-1180.
 Manuel Isaaci Angeli F. 1204.
 Manuel Palæologus 1384-1419.
 Marcianus 450-457.
 Marcus Philosophus post Gordianum.
 Marcus Antoninus Philosophus. 161-180.
 Marinus Tyrannus sub Philippo Arabe.
 Marius ἐ triginta Tyrannis tempore Gallieni.
 Matthias 1612-1619.
 Mauricius 582-602.
 Maxentius 305-312.
 Maximianus Herculus 286-304.
 Galerius Maximianus 305-311.
 Maximilianus F. 1494-1519.
 Maximilianus II. 1564-1576.
 Maximinus 235-238.
 Galerius Maximinus 308-313.
 Papienus Maximus 237. seq.
 Petronius Maximus 455.
 Maximus Tyrannus Gratiani tempore.
 Maximus Tyrannus tempore Honorii.
 Michael Rancabe 811-814.
 Michael II. Balbus 821-829.
 Michael III. μεθυσῆς 841-867.
 Michael IV. Paphlago, Καταλάνης 1034-1041.
 Michael V. Calaphates 1041. sq.
 Michael VI. Stratioticus 1056-1058.
 Michael VII. Parapinaceus 1071-1078.
 Michael VIII. Palæologus senior 1259-1282.

- Michael IX. Palæologus junior. 1321.
 Mizizus sive Mezentius Tyrannus sub Constantino Pogonato.
 Julius Nepos 474 seq.
 Nepotianus Tyrannus tempore Constantii, Constantini M filii.
 Nero 54-68.
 Nerva 96-98.
 Nicephorus ὁ δὲ τοῦ γενικῶν. 802-811.
 Nicephorus II. Phocas 963-969.
 Nicephorus Bryennius, Anticæsar Nicephori Botaniatæ.
 Nicephorus Botaniates. 1078-1081.
 Nicôlaus Canabus 1203.
 Nigrinianus Tyrannus sub Maximino.
 Numerianus 283. seq.
 Nymphidius Tyrannus sub Nerone.
 Octavianus Augustus, A.C. 14. defunctus.
 Odenatus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
 Olybrius 472.
 Otto 68.
 Otto Magnus 938-974.
 Otto II. 974-984.
 Otto III. 984-1003.
 Otto IV. 1208-1212.
 Palæologos vide in Andronico, Constantino, Joanne, Manuele & Michaële
 Pertinax 193.
 Pescennius Niger, antiCæsar Didii Juliani.
 Petronius Maximus 455.
 Petrus Curtiniacus 1216-1218.
 Philippicus Bardanis F. 711-713.
 Philippus Arabs 244-249.
 Philippus II. 1198-1208.
 Philippus Curtiniacus, titularis, 1272.
 Philippus II. & III. Principes Tarentini, itidem titulæres 1326. &
 Phocas 602-610. (1352.
 Piso è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
 Postumus Pater ex iisdem Tyrannis.
 Postumus filius, ex iisdem.
 L. Priscus Tyrannus sub Decio.
 Probus 276-282.
 Procopius Anticæsar Valentis.
 Proculus Tyrannus sub Probo.
 Pupienus Maximus 237. seq.
 Quinctus è triginta Tyrannis sub Gallieno.
 M. Aurelius Quincillus 270.
 Regillianus è triginta Tyrannis.
 Richardus Anglus, electus 1263.
 Robertus Curtiniacus 1221-1228.
 Robertus II. titulo Imperatoris usus 1346.
 Rodolphus I. Habsburgicus 1273-1292.
 Rodolphus II. 1576-1612.
 Rodolphus Suevia Dux, antiCæsar Henrici IV.
 Romanus Lacapenus 919-944.
 Romanus II. Constantini Porphyrogeniti F. 959-963.
 Romanus III. Argyrus. 1028-1034.
 Romanus Diogenes 1067-1072.
 Romulus Augustulus 475. seq.
 Rupertus 1400-1411.
 Cccccc 2

- Jul. Sabinus Tyrannus sub Vespasiano.*
Saturninus è triginta Tyrannis Galieni
tempore.
Saturninus Tyrannus sub Probo.
Sebastianus Tyrannus sub Honorio.
Clodius Septimius Albinus, anti-Cesar
Septimii Severi.
Septimius Severus 193-211.
Alexander Severus 222-235.
Severus Lucanus 461-465.
Sigismundus 1411-1438.
Stavratius 803-811.
Stavratius Tyrannus sub Constan-
tino Chazari F.
Sylvanus Tyrannus sub Constantio, Con-
stantini M. filio.
Tacitus 275. seq.
Tetricus Pater è triginta Tyrannis sub
Gallieno.
Tetricus Filius ex iisdem.
Theodora Michaëlis μεδουσῆ ma-
ter 841-855.
Theodora Zoë soror 1054-1056.
Theodorus Lascaris 1205-1222.
Theodorus Lascaris junior 1255-
1259.
Theodosius Magnus 379-395.
Theodosius junior 408-450.
Theodosius Adramyttenus 715.
seq.
Theodosius Mauritiū Imp. filius à
patre consors Imperii factus.
Theophilus 829-841.
Theophylactus 813.
Thomas (Constantinus) Tyrannus
sub Michaelē Balbo.
Tiberius 14-37.
Tiberius II. Thrax. 578-582.
Tiberius III. Aplimarus. 698-
705. (tempore.)
Timolauus è triginta Tyrannis Galieni
Titus Vespasianus 79-81.
Titus Tyrannus sub Maximino.
Trajanus 98-117.
Trebellianus è triginta Tyrannis.
Trebonianus Gallus 251. seq.
Vabalathus, ex iisdem.
Jul. Valens Tyrannus sub Decio.
Valens, Valentiniani frater 364-
378. (tempore.)
Valens è triginta Tyrannis, Galieni
Valens Tyrannus aetate Maxentii.
Valentinianus senior 364-375.
Valentinianus junior 375-392.
Valentinianus III. 425-451.
Valentinus Tyrannus sub Valentiniano
seniore.
Valerianus 253-260.
L. Verus 161-169.
Fl. Vespasianus 69-79.
Titus Vespasianus 97-81.
Trebonianus 252.
Vetricianus sive Britannio, Tyrannus sub
Constantio Constantini M. filio.
Victorinus Pater, è triginta Tyrannis,
Galieni tempore.
Victorinus filius, ex iisdem.
Vindex Tyrannus, sub Nerone.
Vitellius 69.
Volusianus Treboniani F. cum Patre
252.
Wenceslaus 1378-1400.
Zeno Isaurus 474-491.
Zoë Constantini Porphyrog. ma-
ter 912-919.

Catalogus Patriarcharum CPol. ordine Alphabetico compositus.

L. *Latinos.* T. *titulares denotat.*

A Cadius ab A. C. 471. ad 489.
Ægidius Viterbiensis L. T.

1524.

Alexander 317-340.

Alexius Studii Abbas 1025-1043.

Alypius 14. *ante Constantinum M.*

Anastasius 730-754.

Anatolius 449-458.

Michaël Anchiali 1169-1177.

Andreas Apostolus 1.

Angelus Cornarius L. T. 1400.

Anthimus S. Anthemius Trapez.

535.

(1621.

Anthimus Adrianopolitanus post

Antonius Cassimata, Sylæi Episc.

821-832.

Antonius Cavleas 893-895.

Antonius Studii Abbas 974-979.

Antonius IV. 1388-1396.

Arfacius 404-406.

Arsenius Autorianus 1255-1264.

Athanasius Macedo, Monachus ex

monte Gano 1289 - 1293. &

1302-1310.

Athanasius Patellarus, Cretenfis,

Metropolita Thessalonic. 1633.

& 1653.

Athanasius Rhaidesti post Ann.

1671.

Athenagoras *sive* Athenogenes.

10. *ante Constantinum M.*

Athenodorus 11. b. *ante Const.*

Atticus 406-425.

Basilius Scamundrenus 970-974.

Basilius Camaterus 1183-1186.

Joannes Beccus *sive* Veccus. 1274.

Bessario L. T. 1473. (1282.

Bonaventura Calatagiuro L. T.

1599.

Bonifacius Bevilaqua L. T. 1590.

Joannes Calecas 1333-1347.

Callinicus Prusa, post 1680. &

1687.

Callistus 1350-1362.

Callistus Xanthopolus 1395.

Basilius Camaterus 1183-1186.

Joannes Camaterus 1198.

Antonius Cassimata 821-832.

Theodotus Cassiteras 815-821.

Antonius Cauleas 893-895.

Mich. Cerularius 1043-1059.

Castinus *sive* Cestinus *sive* Con-

stantinus 19. *ante Constanti-*

num M.

Charito 1177.

Nicolaus Chrysoberges 983-996.

Lucas Chrysoberges 1155-1169.

Jo. Chrysostomus 400-404.

Clemens Iconii 1662.

Fabius Columna L. T. 1550.

Constantinus *supra* in Castino.

- Constantinus Cancellarius 674-676.
 Constantinus Iconomachus, Syl-læi Episcopus, 754-766.
 Constantinus Lichudes, 1059-1064.
 Constantinus Chliareus, Diaconus. 1154.
 Angelus Cornarius. L. T. 1400.
 Marcus Cornarius. L. T. 1053.
 Cosmas Hierosol. 1075-1081.
 Cosmas Atticus 1146. seq.
 Cosmas Sozopol. 1293-1302.
 Cyriacus seu Cyrillianus. 18. *ante Constantinum M.*
 Cyriacus II. 595-606.
 Cyrillus Contari, Berrhoënsis. 1632. 1634. seq. 1638.
 Cyrillus Lucaris 1621. 1624-1632. 1632. 1633. 1637.
 Cyrillus ὁ Σπάρδος Tornobi 1652.
 Cyrus 705-711. (1656.
 Demetrius sive Domitius 21. *ante Constantinum M.*
 Demophilus Arianus 370-381.
 Diogenes 7. *ante Constantinum M.*
 Dionysius Philippoleos, post A. 1470. & post 1487.
 Dionysius Larissæ, ὁ Σπάρδος 1660. 1666.
 Dionysius Muselimes 1671. ac deinde quartum restitutus.
 Domitius, vide supra in Demetrio.
 Dositheus 1191.
 Elevtherius. 8. *ante Constantinum M.*
 Epiphanius 520-535.
 Epiphanius qui postea Polycræus. 956-970.
 Esaias 1323-1333.
 Evagrius 370.
 Eudoxius Arianus 360-370.
 Eugenius 22. d. *ante Constantinum M.*
 Euphemius Evchaita 489.
 Eusebius Nicomediensis 340-343.
 Eustathius 1019-1025.
 Eustratius Garides 1081-1084.
 Euthymius Syncellus 906-911.
 Euthymius II. 1410-1416.
 Eutychius 552-565. & 577-582.
 Evzoius 12. *ante Constantinum M.*
 Fabius Columna L. T. 1550.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Felix. 9. *ante Constantinum M.*
 Flavianus 446-449.
 Flavitas sive Flavianus II. 489.
 Franciscus Pisarus L. T. 1545.
 Gabriel Thessalonicensis post A. 1594.
 Gabriel Chalcedonis, 1702.
 Gennadius 458-471.
 Georgius Scholarius in Patriarchatu Gennadius 1454-1460.
 Georgius Cyprius 679-683.
 Georgius Cyprius alter, quem male Zonaras Patriarcham CPol. tempore Constantini Copronymi facit. Vide Allatium de Georgiis p. 315. seq.
 Georgius sive Gregorius Cyprius. 1283-1289.
 Georgius sive Gregorius Mamas Melif-.

- Melissenus 1445-usque ad cap-
 tam à Turcis CPOL.
 Georgius Xiphilinus 1192-1198.
 Gerasimus Tornobi post 1671.
 Gerasimus Monachus 1320.
 Germanus Cyzici Metrop. 715-
 730.
 Germanus Nauplius 1226-1239.
 Germanus Malchut 1267.
 Gervasius L. 1215-1220.
 Gotio L. T. 1331.
 Gregorius Nazianzenus 381.
 Gregorius Cyprius 1283-1289.
 Gregorius Amasea 1623.
 Gregorius protosyncellus 1445-
 1453.
 Marinus Grimani L. T. 1545.
*Grullus sive Gryllus à Michale μεθυσ-
 per jocum creatus.*
 Gvilelmus L. T. 1362.
 Henricus L. T. 1345.
 Hieronymus Laudus L. T. 1474.
 Hugolinus L. T.
 Jacobus post 1675. & iterum.
 Jacobus Vissus L. T.
 Jeremias Sophia Metropol. post
 1519. & 1520.
 Jeremias Tranus, Larissæ 1572.
 & 1582. & post 1587.
 Ignatius 846-857. & 867-877.
 Joachimus post 1500.
 Joannes Chrysostomus 400-404.
 Joannes Cappadox 518-520.
 Joannes Antiochenus Scholasti-
 cus 565-577.
 Joannes Nestevtes sive jejunator
 582-595.
 Joannes Proteclicus 669-674.
 Joannes Diaconus 711-715.
 Joannes Camaterus 1198.usque
 ad captam urbem à Latinis.
 Joannes Iconomachus 832-842.
 Joannes Xiphilinus 1064-1075.
 Joannes Hieromnemon. 1111-
 1134. (1282.
 Joannes Beccus sive Veccus 1274-
 Joannes Glycis 1316-1320.
 Joannes Michaël L. T. 1485.
 Joannes de Abbatis villa. L. 1246.
 Joannicius Sozopol. 1520.
 Joannicius Heraclea. 1646. &
 1651. & 1655.
 Joasaphus sive Josephus Ephesi
 Metrop. 1416-1439.
 Joasaphus Hieromonachus post
 1460.
 Joasaphus sive Josaphatus Adria-
 nopoleos Metrop. post 1550.
 Josephus Galefii 1268-1274. &
 1282.
 Josephus sive Joasaphus Ephesi
 Metrop. 1416-1439.
 Isidorus Buchiras 1347-1349.
 Isidorus Hieromonachus 1460.
 Isidorus L. T. ante 1473.
 Laurentius 13. ante Constantinum M.
 Lempianus 16. ante Const.
 Leo Styppiota 1134-1143.
 Leonardus L. T. post 1301.
 Leontius Theotocites 1190.
 Lucas Chrysoberges 1155-1169.
 Macarius 1376-1380.
 Macedonius hæreticus 343-360.
 Macedonius II. 496-511.

- Manuel (al. Maximus) 1480.
 Marcus, 17. *ante Constantinum M.*
 Marcus Hieromonachus post 1460.
 Marcus Cornarius, L. T. 1503.
 Marinus Grimani L. T. 1545.
 Matthæus Joanninorum Metro-
 pol. 1594. & 1595. 1600.
 Matthæus 1397-1410.
 Matthæus L. 1221-1226.
 Maximianus 431-434.
 Maximus (al. Manuel) 1480.
 Maximus Serrarum, post 1488.
 Melitius Πηγᾶς vicario nomine 1594.
 Mennas 536-552.
 Methodius Cyzici Episc. 842-846.
 Methodius II. 1240.
 Methodius Heracleæ post 1662.
 Metrophanes 307-317.
 Metrophanes Cyzicenus 1439-1445.
 Metrophanes Cæsareæ Metropol. post 1560. & 1581.
 Michaël Cerularius 1043-1059.
 Michaël Autorianus 1206-1214.
 Michaël Οἰκτῆς 1143-1146.
 Michaël Anchiali 1169-1177.
 Nestorius 381-400.
 Neophytus Ἐκλας 1154. dub.
 Neophytus Athen. 1599. & 1607-1611.
 Neophytus Heracleæ Episc. 1636.
 Neophytus Hadrianopoleos 1686.
 Neophytus junior, Heracleæ Metropol. 1708.
 Nestorius 428-431.
 Nicephorus 806-815.
 Nicephorus Ephesinus 1260.
 Nicetas Slavus, Evnuchus 766-780.
 Nicetas Muntanes 1186-1190.
 Nicolaus Mysticus 895-906. & 911-925.
 Nicolaus Chrysoberges 983-996.
 Nicolaus Muzalus 1147-1151.
 Nicolaus Grammaticus. 1084-1111.
 Nicolaus L. 1232-1253.
 Nicolaus L. T. 1340.
 Nilus 1380-1388.
 Niphō 1312-1314.
 Nipho Thessal. post 1486. & iterum post 1490.
 Onesimus 3. *ante Constantin. M.*
 Pachomius Zichnarum Metropol. post 1500.
 Pachomius Batistas, Lesbios 1584.
 Paisius Larissæ 1654. & 1655.
 Pantaleo Zustiganus L. 1253-1260.
 Parthenius Adrianopoleos 1639.
 Parthenius Adrianop. junior. 1644. & 1648.
 Parthenius Chii Episc. 1656.
 Parthenius Cumcumis, Prusæ Metrop. 1657. & 1661. & 1670. & post 1671. & post 1675.
 Paulus 340. & iterum 343.
 Paulus presbyter 641-655.
 Paulus e Laicis 686-693.
 Paulus Cyprius 780-784.
 Paulus L. T. 1366.
 Pertinax 15. *ante Constantin. M.*

- Petrus Apostolus 1. in not.
 Petrus Diaconus 655-666.
 Petrus L. T. 1323.
 Petrus Thomas L. T. 1366.
 Philadelphus 22. c. *ante Constant. M.*
 Philotheus 1354. & 1362-1376.
 Photius 857-867. & 877-886.
 Phraitas five Flavitas 489.
 Franciscus Pifarus L. T. 1532.
 Plutarchus 5. *ante Constantinum M.*
 Polycarpus 4. *ante Const.*
 Polycarpus secundus. 11. *ante Const.*
 Polyevctus 956-970.
 Presbyter quidam. 22. b. *ante Constantinum.*
 Probus 22. *ante Const.*
 Proclus 434-446.
 Prosper Rebiba L. T. 1577.
 Pyrrhus 639-641. atqve iterum 655.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Raphaël Hieromonachus Servius post 1470.
 Raphaël Methymnæ Episc. 1600-1607.
 Prosper Rebiba L. T. 1577.
 Scipio Rebiba L. T. 1565.
 Robertus L. T. 1341.
 Rufinus 22. e. *ante Constantinum M.*
 Scipio Rebiba L. T. 1565.
 Sedechias five Sedecion 6. *ante Const.*
 Sergius Diaconus 610-639.
 Sergius Monachus 999-1019.
 Simeon Hieromonachus Trapez. post 1460. atqve iterum post 1470.
 Simon L. 1226-1232.
 Sifinnius 425-428.
 Sifinnius Magister 996 999.
 Stachys 2. *ante Constantinum M.*
 Stephanas Leonis Imp. frater 886-893.
 Stephanus Amasæ Metropolitæ 925-928.
 Tarasius 784-806.
 Taratus (al. Titus) 20. *ante Constantinum Magnum.*
 Theodorus presbyter 676-678. & 683-686.
 Theodorus Spatharocandidati F. 821.
 Theodorus Copas, Irenicus 1215.
 Theodosius Monachus, Boradiotes. 1178-1183.
 Theodosius five Theodotus 1151. seq.
 Theodotus Cassiteras, Melissenus 815-821.
 Theoleptus Joanninorum Metropolit. post 1512.
 Theoleptus Philippopoleos 1587.
 Theophanes Athenarum Episc. 1594.
 Theophylactus Romani Lacapenni Imp. Filius 933-956.
 Thomas Diaconus 606 610.
 Thomas II. 667-669.
 Thomas Maurocenus L. 1204-1215.
 Timotheus 511-517.

Dddd

Timo.

Timotheus Patrarum Episcopus,
post 1610.
Trypho 928-931.

Joannes Veccus 1274-1282.
Joannes Xiphilinus 1064-1075.
Pantaleo Zuffiganus L. 1153-1260.

XXXI. Hæc de Historia CPolitana, ejusque Græcis scriptoribus dixisse sufficiat, quibus unicum subungere juvat Gallum *Godfridum de Villeharduin* * sive *de Villa Harduini*, Campaniæ Gallicæ Marescalcum (Marechal de Champagne & de Romanie) qui Historiam CPolis à Francis Venetisque A. 1204. captæ, cui ipse interfuit, fideliter descripsit ab A. 1198. ad 1207. Gallico illius ætatis sermone, qui cum ab hodierno usu in non paucis abhorreat, *Blasius Vigenerius* qui primus eam novem libris arbitrato suo divisam edidit, recentiore Gallicam interpretationem per singulas paginas apposuit, Paris. 1584. 4. Hinc sine ejusmodi interpretatione, sed ex emendatione MS. Veneto prodiit Lugd. 1601. fol. divisa in sectiones CCLVII. Denique *Cangius* Paris. 1657. fol. utramque harum editionum cum MS. membranaceo Regio contulit, Petri quoque Pithoei notulis ineditis usus, quas marginibus ille Vigenerianæ editioni alleverat ex MS. Codice, & ex primis foliis editionis Villeharduini quæ jussu Reip. Venetæ A. C. 1573. imprimi cœpit, sed postea suppressa est. Adjunxit Cangius varias Lectiones in margine, & Vigenerii exemplo interpretationem recentii idiomate Gallico: sectionum divisionem servavit ex editione Lugdunensi, subjunxitque è Bibl. Regia Historiam brevem Imperatorum CPolitanorum Latinorum ab urbe capta usque ad 1243. petitam ex Historia Galliæ, scripta versibus Gallicis à *Philippo Muskes* Episcopo Tornacensi (qui A. 1282. obiit) & hætenus inedita, p. 212-229. Denique p. 230. 231. *appendicem latinam* Villeharduino in MS. Regio à Veneto aliquo temporibus Andronici Palæologi subjectam annexuit. Post Observationes Cangii, quibus Villeharduinus & Historia illius ætatis ex omni genere scriptorum erudite illustratur, & Rhamnusi, Outremanni aliorumque recentiorum hallucinationes subinde castigantur, sequitur ejusdem glossarium veterum vocum Gallicarum, quibus Villeharduinus utitur pag. 354-370.

Non

* A Græcis scribitur Βιλλαρδουίνος, ut apud Acropolitani c. 47. ubi Achajæ & Peloponnesi Princeps hoc nomine memoratur. Confer Elogium Villeharduini & Genealogiam ejus familiæ, notis à Cangio præmissam.

Non minoris momenti est, quæ Villeharduino subjuncta alteram Voluminis partem constituit, & tota Cangii industriæ debetur, Gallice itidem scripta & singulari studio ex fide dignis monumentis ordine temporum digesta Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Gallis ab A. 1198. usque ad tempus captæ urbis à Turcis. *Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs Francois, contenant ce qui s'est passé de plus memorable dans cet Empire, depuis que les Francois s'en rendirent maîtres, jusques a ce que les Turcs s'en sont emparez: dans laquelle la suite des Empereurs Francois, des Patriarches de Constantinople Latins, des Rois de Thessalonique, des Princes de la Morée & d'Achéïe & d'Epire, des Ducs d'Athènes, de Duras, de Nicée, des Seigneurs de Négrepont, de Metelin, & autres sont decrites, (pagg. 326.) avec un recueil de plusieurs titres & autres pieces non encore publiées, tirées tant du Tresor des Chartes du Roy, que d'ailleurs, pour servir de preuves à cette Histoire (pagg. 85.)* Paris. 1657. fol. pagg. Raro obvium est hoc opus, in illa quidam Historiæ parte necessarium, quod licet unico modico volumine constat, & nullis iconibus ære descriptis superbit, tamen venit pretio quinquaginta amplius marcarum Lubecensium.

XXXII. Villeharduino jungere juvabit Innocentii III. Papæ Epistolæ, & Guntherum Monachum Parisiensem, Ord. Cisterciensis, eorundem temporum scriptorem, qui latine tradidit Historiam captæ à Latinis CPoleos, editam in Henrici Canisii T. V. Lectionum Antiquar. p. 358. Monachii, 1604. 4. tum alios plures qui Christianorum Europæorum expeditiones in terram sanctam ab A. C. 1080. ad 1291. (quo Syria & Palæstina amissa est) descripserunt, imprimis volumina duo hortantibus Francisco Pithæo & Paulo Petavio collecta à Jacobo Bongarsio, & Hanoviæ 1611. fol. edita sub titulo: *Gesta DEI per Francos*, in quibus scriptores latini illius vel paullo seqvioris ætatis præter Anonymos, Robertus Monachus Hierosolymitanæ Historiæ & belli Christianorum adversus Saracenos scriptor, Basil. 1533. fol. pridem vulgatus: tum Baldricus, Raimundus de Agiles, Albertus Aqvensis, Fulcherius Carnotensis, Gauterius, Gvibertus Abbas quem habeo scriptum ante CCC. annos in membrana, Gvilelmus Tyrius scriptor præcipuus, & Jacobus de Vitriaco, cujus Historia Orientalis & Occidentalis prodierat Duaci 1597. 8.

Benedicti de Accoltis de bello à Christianis contra Barbaros gesto, pro Christi sepulchro & Judæa recuperandis. Venet. 1532. 4. Basil. 1544. 8.

- Annalium scriptores, Baronius, Bzovius, Pagius, Odoricus Raynaldus, Spondanus: Lexicorum item Historicorum concinnatores ut Morerius in *Croissade*. Cangii glossar. in *Crux*.
- Histoire des gverres des Chrétienſ contre les Turcs, par Aubert. Paris. 1559. 4.
- Belli ſacri Hiſtoria, edita à Johanne Mabillonio, Muſei Italici T. 1. p. 131. ſeqq.
- Jac. Benzeliſ Palæſtina, ſive de terra Promiſſionis & Sveonum Gothorumqve expeditionibus ſacris diſſertationes duæ Geographico-Hiſtoricæ. Upſal. 1703. 8.
- Jo. Henr. Bœclerus in diſſ. de paſſagiis, T. 1. diſſertationum Academicarum p. 581. ſqq. ad Æneæ Sylvii Orationem ſuper hoc argumento Romæ A.C. 1452. habitam ad Nicolaum V. Pontificem nomine Friderici III. Imperatoris, pro ſvadenda in terram ſanctam expeditione.
- Jo. Franciſcus Buddeus in ſelectis Juris Naturæ & Gentium, diſſertatione 2.
- Jac. Gretſerus in Apologia cruciatarum expeditionum Tom. 3. de Cruce, lib. 2.
- Commentarii duo Hiſtorici, antea inediti, alter de Regibus vetuſtiſ Norvvagicis, alter de profectione Danorum in terram ſanctam circa A. 1184. ſuſceptam, eodem tempore ab incerto auctore conſcriptus, & primum editus à Bernh. Caſpare Kirchmanno, Amſtelod. 1684. 8. Confer etiam Janum Bircherodium lib. de Ordine Elephantino cap. VIII. ſeq. p. 51. ſeq.
- Joannes Leunclavius ſcriptor præclariffimus in Annalibus, Hiſtoria & Pandectis Turcicis, quæ ſæpius excuſa latine & in alias etiam linguaſ translata ſunt.
- Stephanus Luſignanus in Hiſtoria regnorum Hieroſolymorum Cypri & Armeniæ, Paris. 1613. 4. Gallice.
- Lud. Maimburgii, S. I. Hiſtoire des Croiſades pour la delivrance de la terre ſainte, Paris. 1675. & Amſt. 1682. 12. quatuor Volum.
- Jo. Molani de ſacra militia Ducum & Principum Brabantia, cum notis Petri Louvii, Sylvæducentiſ. Antvverp. 1592. 8. Confer Clariff. Burchardi Gothelf Struvii Bibliothecam antiqvam T. 1. p. 214. ſeq.

L'imprefe & efpeditioni di Terra fanta, & l'acquifto fatto del Imperio di CPoli dalla Republica di Venetia, doppo l'anno 1198. infino al 1205. da Andrea Morefini. Venet. 1627. 4.

Paſſage d'outremer de Godefroy de Boullion. Pariſ. 4.

Paſſages d'outremer par les François. Pariſ. 1518 fol.

Petri d'Outremanni CPolis Belgica, ſive de rebus à Balduino & Henrico Imperatoribus CPol. ortu Belgis libri V. addito libro ſingulari de excidio Græcorum, cum notis uberioribus. Tornaci 1643. 4.

Adami Rechembergii Exercitatio de prima expeditione Cruciatâ, in ejus diſſ. Hiftorico politicis T. 2. p. 474. ſeq.

Pauli Rhamnuſii de bello CPolitano & Imperatoribus Comnenis per Gallos & Venetos reſtitutis, qvo in opere Villeharduini veſtigii inſiſtit. Venet. 1603. & curante Jac. Gaſſarello, ibid. 1634. fol. & Italice 1604. 4.

Chronicon Hieroſolymitanum, ſive de bello ſacro Hiftoria, libris XII. edita à Reinero Reineccio. Helmſt. 1584. 4. Auctor eſt Albertus Aqvenſis, in Geſtis DEI per Francos iterum, reſcuſus.

Frid. Sylburgii Saracenica pag. 107. ſeq. ubi duodecim expeditiones cruciatæ reſcenſentur.

Hermannus Witſius in Dodecade Exercitationum Tom. 2. Miſcell. Exercitatione duodecima, quæ eſt Hieroſolymæ Hiftoria. §. 41-47.

XXXIII. Præter Villeharduinum & Hiftoriam CPolitaniſmum ſub Imperatoribus Gallis, *Carolus Fraxinetus* (DU FRESNE) *Dominus DU CANGE*, Regi Gallia à Conſiliis & Francia apud Ambianos Quæſtor, etiam aliis multis nominibus de Hiftoria, rebus, & antiquitatibus CPolitaniſis ita præclare promeruit, ut ad earum lucem unus induſtria ſua plus videatur contuliſſe, quam ceteri uniſerſi. Nam ne de Chronico Paſchali, cui immortalis eſt, atque de Zonaræ Annalibus ab eo reſcenſitis & illuſtratis dicam, de quibus ſupra p. 142. & 156. commemini: neque repetam quæ de ejus notis in Pauli Silentarii deſcriptionem Templi Sophia pag. 79. & de obſervationibus in Nicephorum Gregoram p. 321. & in Nicepho-

rum Bryennium, Annæ Alexiadem & Cinnamum pag. 344. 392. & 398. dicta à me sunt, quibus descriptionem CPoleos ex *Christophori de Bondelmontibus* Florentini opere inedito ad Cardinalem Jordanum A. 1422. composito adjunxit: his omnibus veluti cumulus quidam accedunt duo opera pulcherrima & elaboratissima, quibus in lectione scriptorum Hist. Byzantinæ cum fructu versatur⁹ carere nemo potest. Unum est *Historia Byzantina duplici Commentario illustrata*, quorum prior *familias ac stemmata Imperatorum CPolitanorum*, cum eorundem Augustorum *nomismatibus* & aliquot Iconibus, præterea familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: alter continet *Constantinopolin Christianam* sive descriptionem Urbis celeberrimæque ejus ædificiorum ac monumentorum, qualis extitit sub Imperatoribus Christianis, ex omni scriptorum genere summo studio quatuor libris contextam & adornatam. Paris. 1680. fol. Additamenta & emendationes ad hoc opus subjunxit Cangius notis suis in Zonaram T. 2. ad calcem *dissertationis de hebdomo CPolitano* p. 145. seq.

Alterum est * *Glossarium ad scriptores Mediæ & infimæ Græcitatæ*, in quo laudatissima Joannis Meursii industria, qui primus in hoc genere elaboraverat, vulgatoque Glossario Græcobarbaro Lugd. Bat. 1610. & cum bis mille fere vocabulorum accessione 1614. 4. egregiam facem hisce literis accenderat, plura vero omiserat & inexplicata reliquerat, innumeris partibus vincitur, & Græca vocabula novatæ significationis, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Iatrica, Botanica, Chymica explicantur, eorum notiones & originationes reteguntur: complures ævi medii ritus & mores, dignitates Ecclesiasticæ & Monasticæ, Palatinæ, & quamplurima alia observatu digna & ad Historiam præcipue Byzantinam spectantia ex editis atque ineditis monumentis recensentur & explicantur. ** Lugd. 1688. fol. Præmissa *Simonis Portii* Romani Doctoris

* *Ingens ingentis opus* dicitur Cotelærio notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ Tom. 3. p. 655. Cangius ipse *vir ad miraculum doctus* T. 1. p. 733. Obiit ex dysuria (quæ Patrem quoque ejus abstulerat) Parisiis X. Cal. Nov. 1688. de cujus vita & scriptis videndus Carolus Peraltus in elogiis illustrium Galliæ virorum T. 1. pag. 160. & Stephanus Baluzius Epistola ad V. C. Eusebium Renaudotum, quæ Chronico Paschali præmittitur.

** Auctor in præfatione, ab hoc opere, inquit, edendo lingua minus publici hodie saporis rationem Parisenses typographos deterruit. Tumque dixeram cum Terentiano Mauro, hoc domi clausum manebit: Cum ecce *vir rei Literariæ perquam studiosus*

ſtoris Grammatica lingvæ Græcæ vulgaris , inſcripta Richelio: & ad calcem operis ſubjuncta Cangii appendix ad Gloſſarium ſuum, mediæ & infimæ *** Latinitatis (Parif. 1678. fol. 3. Vol. editum & Francof. 1681. atqve 1713. recuſum, & nunc auctius etiam Pariſiis ſub prælo ſudans) qvod vel ideo etiam hoc loco commemorari à me convenit, qvoniaſ annexam habet auctoris diſſertationem *de Imperatorum CPolitanorum nomiſmatibus*, de qvibus qvemadmodum & de variis CPolitanis Antiquitatibus egregium nuper ſpicilegium accepi- mus à doctiſſimo Viro *Anſelmo Bandurio*, in cujus Imperio Orientali (de qvo ſupra p. 569. ſq.) præclara inprimis ad Chronologiam & Geographiam CPol. Imperii ſubſidia continentur. Idem jam molitur aliud Opus hoc titulo: *Imperatorum Romanorum à Trajano Decio ad Palaologos Au- guſtos, Nomismata Latina, Græca, Egyptiaca, omnis metalli ac moduli, diſtincta per claſſes, & quam diligentiffime deſcripta, ac notis brevioribus illuſtrata, ad quindecim ferme millia, & in iis quæ plurima inedita, ex quibus rariora, ad tria millia in ære incifa repræſentantur, & in fronte Nomismaſum, cujuſque Imperatoris vita proponitur*, Paris. 2. Tomis in fol.

XXXIV. De Scriptoribus Hiſtoriæ Byzantinæ Græcis qvinqv-
vagina, inſignem & accuratum Commentarium conſignavit præ-
clarus Vir *MARTINIUS HANCKIUS*, Gymnaſii Eliſabethani apud Ura-
tiſlavienſes * nuper Rector, deditqve excudendum Lipſiæ 1677. 4.
in qvo vitas ſingulorum exponit copioſe, ſcripta etiam & de ſcriptis
judicia diſtinctiorem in modum recenſet, eadem uſqve methodo, qva de
Romanarum rerum ſcriptoribus libros duos concinnaverat, excuſos
ibi-

*Joannes Aniſſonius, Lugdunenſis qui artibz Typographicæ, qua ſub Gryphiis, Tôr-
naſiis, Rovilliis, aliisque prædem ea in urbe floruit, reparanda gloria, dum pa-
ternis inſiſtit veſtigiiſ, ſedulus incumbit, Gloſſariis noſtri Græcanici typis ſuis ele-
gantiffimiſ edendi provinciam ultro in ſe recepit. Cæterum typographi Pariſienſes
injuriæ ſibi hac qverela fieri rati, ediderunt ſcriptum cui tituluſ: les Imprimeurs
& Libraires de Paris à Meſſieurs les Gens des lettres, in qvo negant ſibi Gloſſarium
Græcum à Cangio unqvam ſerio oblatum, ſed ab Aniſſonio potius prævertente
extortum è manibuſ. Mais Mr. Aniſſon s'étant trouvé dans le même tems à Paris,
nous enleva cet ouvrage.*

*** Pauca & levia ſunt qvæ in hoc opere notat Hadr. Valeſius in Valeſianis.

• Obiit B. Hanckius Uratiſlaviæ A. 1709. Ejus elogium habes in Actis Eruditorum il-
lius Anni p. 331. in Nevis Literariis Hamburgeniſibz p. 373. & in appendice
ad Lexicon univerſale Hiſtoricum editum Germanice cura Rev. D. Jo. Franciſci
Buddæi.

ibidem 1669. 1675. 4. *Id in Belgio & Anglia pro merito estimari honorifice, Nobilissimus vir Nicolaus Heinsius index mihi fuit, cui placuit admodum, & vel uni placuisse satius est quam multis aliis minoris commatis, inquit Christianus Daumius* ** *Epistola ad Jo. Gebhardum, data Cygneæ 10. Febr. 1678. E Gallis vir itidem eruditissimus Joannes Boivinus in Nicephori Gregoræ vita: Gregoræ Vitam accurate enarratam non ita pridem vulgavit Martinus Hanckius vir doctus, & in Historiis Græcis Latinisque haud mediocriter versatus. Merito etiam idem Daumius reprehendit malignum nescio cujus de Hanckii opere iudicium, qvi Vossio eum plura debere scripserat. Id tamen Tibi dissimulare non possum, quidam nuper istud egregium opus in programme publico non vituperare quidem ausus est, sed satis frigide laudavit, maxime eo nomine, quia multa deberet Vossio. Hinc cum Vossio nostrum Hanckium majore cura contuli, moxque sum expertus id male dictum. Exemplo sint Eusebio & Photius. De his quid Vossius? de priore quidem unius folii paginam, de posteriore autem ne paginam quidem dimidiam. At quam insignem de Eusebio & Photio confecit Hanckius commentarium - Ad hæc scriptores non adeo paucos habet, de quibus vix ullum verbum Vossius, quos etsi Græcos nondum tamen editos, in MStis obvios penitus ignoravit. Igitur absit, ut actum egisse judicetur, ego certe non satis mirari possum Viri diligentiam, iudicium, ordinem, styli elegantiam & parsimoniam, quæ ubivis in hoc opere animadvertas, cui nondum vidi laborem aliquem in hoc scribendi genere parem, quo superavit suos ipse scriptores Romanos. Nam his equidem etsi laudem non parvam merentibus præpono Græcos istos, in quibus multa nobis mysteria præsertim in Photio Historica revelavit, vulgo & doctissimis etiam credita & honorata, quæ figmentis esse accensenda primus nobis monstravit &c. Hujus Hanckii, quemadmodum Vossii quoque monumentis ita usum me profiteor, ut spicilegium Tibi post illorum messes dare, benigne lector, & scriptores ab illis omissos supplere fuerim conatus, quod pro æquitate tua boni ut consulas rogo.*

XXXV. Denique ut constet quid libri sit quod Hamburgi A. 1686. 4. prodiit ex schedis Rudolphi Cappelli & uxoræ ejus † Professoris in Gymnasio hujus Urbis bene meriti, sub titulo *Byzantina: Schæ-*

** In Epistolis Philologico Criticis A. 1709. 8. Cygneæ editis p. 137. Vide etiam pag. 88.

† Obiit vir optimus A. 1684. 20. April. De cujus vita consules ubi lubebit Elogia Germanorum quorundam Theologorum à Rev. D. Georg. Henrico Gæzio in lucem data Lubecæ A. 1708. p. 180.

Schema Corporis Historiæ Byzantine sive CPolitana, à Constantino I. & Magno ad Constantinum ultimum & miserum: monere juvat nihil aliud esse quam Catalogos Imperatorū ex Calvisio, Goltzio, aliisq; recentiorib⁹, tum icones ac descriptiones Constantini M. & Constantini Palæologi, & de capta per Turcas CPoli narrationem ex Crusii TurcoGræcia, hinc Catalogos Scriptorum Historiæ Byz. ex Labbeo, Hanckio, Vossio & Caveo: denique vitam Constantini Magni è Calvisio, Petavio, Christiano Matthiæ & Jo. Ludovico Gothofredo.

XXXVI. INDICULUS SCRIPTORUM *Græcorum*
hoc & superiore capite recensitorum.

Asteriscum qui nullum præfixum habent, de illis tantum obiter dictum est. Latini scriptores *currentibus* quas vocant *litteris* expressi.

A Bgarus notarius 561.
Benedictus de Accoltiis 765.
 * Constantinus Acropolita 449.
 Acindynus 322.
 * Georgius Acropolita 448. seq.
 Index Episcoporum & aliorum
 ab Acropolita laudatorum.
 452. seq.
 * Agapeti scheda regia 570 seq.
 Agapeti plures 570.
 * Agathias Myrinæus 260. sq. In-
 dex scriptorum ab eo memora-
 torum 263. seq.
Nic. Alemannus 257.
 Alexander Monachus 516. 535.
 Alexius Rharturus 695.
Leo Alati 241. 398. 451. ejus
ὀψιστοι 704.
 Ammonius Monachus Raithi,
 549.

Ammonius Poëta 684.
 Amorio 114.
 Amphilochius 516. 540. 557. ter
 * Joannes Anagnosta 486.
Anastasius Bibliothecarius 153.
 Anastasius Sinaita 521. 533.
 Anastasius Theopolitanus sive
 Antioch. Episcopus 531. 544.
 553.
 Anatolius Episcopus Thessal. 537.
 bis.
 Angyrianus Chronogr. 137. Lam-
 becicus legit apud Codinum *An-
 cyranus*. Sed MSS. constanter
Ἀγγυριανός. Vide Bandurii Im-
 perium Orientale p. 738. 781.
 Andreas Hierosol. ArchiEpisco-
 pus Cretensis 521. 527. 533.
 534 bis. 537. 542. 544. 545. ter.
 550. 552. bis 563.

Eeeee

Andreas

- Andronicus Cublides 704.
 Andronicus Palæologus 479. 576.
 Anian⁹ Ægyptius Monachus. 135.
 * Anna Comnena 390. seq. 693.
 Index scriptorum ab ea memoratorum. 394. seq.
 Anonymi in Apocalypsin 255.
 — *appendix ad Villeharduinum* 760.
 — Opus contra Barlaamum & Acyndinum 255.
 — *Belli sacri scriptores*. 765. 766. 767.
 Anonymi Catalogi Patriarcharum CPol. 229. 567. Episcopatum 479. 576. sq. Imperatorum CPol. 144. 229. 577.
 — Prologus ad Commentaria in Aphthonium 255.
 Chronicon Alexandrinum sive Paschale 142. seq. Index scriptorum in eo allegatorum. 205. seq.
 — Chronicon Barbaro Græcum. 693. 696. 158.
 — Definitiones fidei 254.
 — Demonstrationes Chronologicae de rebus CPol. 480. 574. 603. 687.
 — *Descriptio CPoleos per XIV. regiones*. 229. 577. Auctor ex conjectura præstantissimi Cangii p. 288. ad Villeharduinum, est Marcellinus Comes scriptor Chronici, qui Justiniani Imp. Cancellarius fuit, & Cassiodoro teste (c. 25. Divin. Lect.) *quatuordecim libellis CPolicanam Civitatem minutissima narratione descripsit*. Nisi forte minutissima narratio apud Cassiodorū non notat brevissimā, qualis est illa quam habemus, sed diligentissimā quæ minutius & scrupulosius omnia persequitur.
 — Distinctiones antiquæ Bibliorum libror. in capita. 255.
 — de Hippodromo 605.
 — Historia Politica & Patriarcharum CPol. in Turco Græcia Crusii 693. 744.
 — contra Iconomachos 350.
 — de inventoriis artium & disciplinar. 255.
 — Lexica 254. 255.
 — de locis Hierosol. 705. seq.
 — de Lybistri & Rhodamnes amoribus 702.
 — contra Mohamedem 689. seq.
 — de officiis CPol. 479.
 — Oraculorum Leonis Imp. expositio 364.
 — Poëta Græcobarbarus 323.
 — de Rufforum conversione, apud Bandurium ad Constantin. de administrando Imp. p. 112. seq.
 — *Tactica* 255.
 — de templo CPol. Sophiae 689.
 — Theophanis continuator 349.
 — alter succinctior 350.
 — Vitæ SS. & Martyrum. 510. sq.
 — Vitæ Apollonii & Tarisæ 696.
 — de urbibus quæ nomen mutant 605.

- Alii Anonymi pag. 143. seq. 485.
 568. 573. 574. 575.
 Antiochus 254.
 Antiochi Monachi Pandectes, 695.
 Antipater Bostrensis 536. 680.
 Antonius Mytilenes 699.
 Antonius Monachus 558.
 Aphrodisianus Perla 542.
 Appianus 492.
 Archippus Eremita sive prosmo-
 narius 514. 549.
 Arrianus 492. 127. 135.
 Arsenius Pegadensis 560.
 Arsenius Corcyrensis Episc. 512.
 515.
 Arsenius Tornobi Metropolitā.
 700. 698.
 Arsenius Patriarcha CPol. 321.
 Arsenius Coronæ Episcopus 700.
 Asclepiodotus 485.
 Asterius Amasæ Episc. 547. 555.
 680.
 S. Athanasius Alex. 254. 513. 535.
 560.
 Athanasius junior Patriarcha
 Alex. 465.
 Athanasius Ephesinus 695.
 Athanasius Lauræ in monte Atho
 conditor 701.
 * Athanasius Macedo Patriarcha
 CPol. 582. seq. 322. 323.
 Athanasius ὁ ταχυεξέφως 518.
 Michael Attaliata 684.
 * Anselmi Bandurii Imperium Orientale,
 569. seq. *Conspectus operam Nice-*
phori CPol. 640. seq. Opus promissum de numis Imperatorum. 767.
 Barlaam 322.
 Barnabas sive Barbas 555.
 Barsaphas 511.
 Bartholomæus Edeffenus 691.
 * Basilii Cilix 114. 130.
 * Basilii Macedonis Imp. καὶ φάλαγα
 παραμετινά. 572. seq.
 Basilii Hierosol. Patriarcha 688.
 Basilio Magno tributa Gramma-
 tica commentatio est Moscho-
 puli 693.
 Basilii Seleuciensis 532. 539. 544.
 553. 560. 563.
 Bemarchius 684.
 Bessarionis Epistola 241. 619.
 Joannes Boivin. 300. 319.
 Christophorus de Bondeumontibus 768.
 Brunichius 136.
 Brutius Chronogr. ibid.
 Nicephorus Bryennius 343. seq.
 Joannes Bryennius 322.
 Josephus Bryennius 542. 544.
 quater, 702.
 Ismaël Bullialdus 567.
 Nicolaus Cabasila. 522. 530.
 531.
 Simon Cabasila 693.
 Caddus nomen corruptum pro
 Candido 239.
 Joannes Calecas 534.
 Manuel Calecas 530.
 Callistus Metropolitā Rhodi 698.
 699.
 Callistus Poëta 685.
 Callistus Patriarcha CPol. 534.

- Matthæus Camariota, vide Matth.
 * Joannes Cameniata 351.
 * Joannes Cananus 456. seq.
 * Candidus Isaurus 239.
Carolus du Fresne, Dominus du Cange,
 764. seq. 767. seq.
 Antonius Cantacuzenus 684. 695.
 Georgius Cantacuz. 695.
 * Joannes Cantacuzenus Imp.
 469. seq. 691.
 Matthæus Cantacuzenus 474.
 Michael Cantacuz. 696. 698.
Carolus Cantoclarus 230.
 Capito Lycius 685.
Rudolphus Cappellus. 768.
 Cassiani Chronographia 112.
 Georgius Cedrenus 155. seq. In-
 dex scriptorum ab eo laudato-
 rum 159. seq.
Joannes Capistranus 366.
 Chæremonus Syracusanus 550.
 * Laonicus Chalcocondyles 474.
 Demetrius Chalcocondyles 476.
 Michaël Acominatus Choniates.
 402.
 * Nicetas Acominatus Choniates.
 400. seq.
 Christodorus Thebanus 575.
 Christodulus Monachus. 702.
 (Joannes Cantacuzenus)
 Christophorus, Alexandrinus Pa-
 triarcha 688.
 Chrysippus presbyter Hierosol.
 514. 536.
 Macarius Chrysocephalus. Vide
 Macarius.
 Demetrius Chrysoloras 521.

- Manuel Chrysoloras 484.
 Jo. Chrysostomus vide Johannes.
 Matthæus Cigala, Cyprius 366.
 577.
 * Joannes Cinnamus 396. seq.
 Alii Cinnami 396. seq.
 Clemens Historicus 136.
 * Georgius Codinus 476. seq.
 * *Franciscus Combesius.* 348. *Ejus*
Origines CPol. 687. seq.
 * Anna Comnena, Vide Anna.
 Alexii & aliorum Comnenorum
 scripta 392. seq.
 * Constantinus Acropolita 449.
 538. 550. 562.
 Constantinus Diaconus CPol. &
 Chartophylax 547.
 Constantinus ab Epistolis 685.
 Constantinus Patricius Chius 704.
 * Constantinus Manasses 157.
 * Constantinus Porphyrogenitus
 Imp. 486. seq. 519. 530. 569.
 688. Vita Basilii Maced. 349.
 Cerimoniale MS. 623. seq.
 Constantinus Episcopus Tii 525.
 * Constantinus Magnus Imp. 1.
 seq. Donatio ei tributa. 5. seq.
 Cosmas Vestitor 519. 535. 564.
 * *Martini Crusii Turco Græcia* 692. seq.
 Cyrillus Alex. 532.
 Cyrillus Nicæanus 695.
 Cyrillus Monachus & Presb. Scy-
 thopol. 526. 556. 562. Vide
 &, Eutychiana Hist.
 Cyrillus Chronographus 159.
 Damascenus Demonici & Elaffo-
 nis Episc. 700.

- Damascenus Hypodiasconus & Monachus Studita 693.
 Joannes Damascenus. Vide Joannes.
 Damascenus Litæ & Rhendinæ Episc. 700.
 Daniel Monachus Raithu. 538.
 Demetrius Chalcocondyles 476.
 Demetrius Chrysoloras 521.
 Demetrius Cydonius 322. 323. 351. 544. 691.
 Demetrius Cyzicenus 685. 388. 389.
 Demetrius Lampenus 399.
 Demetrii Martyris miracula 351. 522.
 Demetrius Theſſalonicenſis, Diaconus CPol. 698. 699.
 Demetrius Joannis Deſpotæ ſcriba 698.
 *Dexippus Herennius 231.
 Alii Dexippi 232.
 Diadochus Episcopus Photices Epiri 530.
 Dio Coccejanus 492.
 Diodorus Sic. 492.
 Diodori Tarſenſis Chron. 135.
 Dionyſius Nauplii & Argorum Episc. 700.
 Dionyſius Patrarum Episc. Metro-
 polita Corinthi 700.
Dionyſius Exiguus 148.
 Dionyſius Halicarnaffenſis 492.
 Dominus 136. Varii hoc nomine. Ibid.
 Dorotheus Monembſiæ Metro-
 polita 366. Ejus Chronicon
 recuſum etiam Græce Venetiis
 1684. 4. & cum auctario ac lo-
 cupletiffimo Indice. 1691. 4.
 apud Nicolaum Sarum.
 Dorotheus Tyri Episcopus 145.
 Georgius Douſa 241. *Hujus Episto-
 la de itinere ſuo CPol. prodit Lugd. Bat.*
 1599. 8.
Theodorus Douſa 451.
 *Ducas Michaëlis nepos. 567.
 Theodorus Laſcaris Ducas. Vide
 Theod.
*Abrahami Ecchellenſis Chronicon Orien-
 tale* 226. *res Eccleſiæ Alexandrinæ*
maxime complectitur, quas nuper
nova atque inſigni luce perſudit V.
C. Eusebius Renaudotus, in Historia
*Patriarcharum Alexandrinorum Ja-
 cobitarum Paris. 1713. 4.*
Jo. Eichelius 256.
 Eleuſius Diaconus 685.
 Elias Monachus 530.
 Ephraim Cherſonæ Episc. 519.
 Ephræm Chronographus 159.
 Ephraim Syrus. 510. 517. 521.
 530. 532. 533. 539. bis. 547. bis.
 Epigrammata 575.
 Epiphanius Cypri Episc. 532. 551.
 Epiphanius Monachus & presb.
 Hieroſol. 512. 542. 705.
Epiphanius Scholaſticus 120.
 Evagrius Monachus. 552.
 *Evagrius Hiſt. Eccleſ. ſcriptor.
 126. ſeq.
 Alii Evagrii 127. ſq. (ſq.
 *Eudocia Macrembolitiſſa. 587.
 Eudocia Theodoſii jun. 684. 588.

- Eugenius Episc. montis Sinai & Raithu 698.
 Eumathius sive Stamatius 697.
 * Eunapius Sardianus 232 sq. 703.
 Alii Eunapii 233.
 Evodius 547.
 Euripus Jo. Baptistæ discipulus. 537.
 Eusebius Alex. 529. 530. bis. 531. qvater.
 Eusebius Historicus ab Octaviano ad obitum Imp. Cari. Evagrius lib. V. cap. ult.
 Eusebius Monachus 555. Seba- stenus. 526.
 * Eusebius Pamphili 30. seq. 324. Index scriptorum in libris Præ- parat. Evangelicæ 37. seq. & in Historia Ecclesiastica lauda- torum 63. sq. Epistola ad Car- pianum 97.
 Eusebius Scholasticus 685.
 Alii Eusebii 105. seq.
 Eustathius Epiphaniensis. 126. 136.
 Eustratius Presbyter 526.
 Euthymius Monachus 546.
 Eutolmius 526.
 Euthymius Zigabenus 689.
 * *Εὐθυμίου ἱστορία* à Cyrillo Scy- thopolitano scripta tribus li- bris, quorum primus contine- bat vitam Euthymii Abbatis, defuncti 20. Januar. A. C. 473. secundus vitam S. Sabæ, tertius Joannis Silentiarj. Vide Lam- becium VIII. p. 306. & Mich.
 le Qyien ad Damascenum T. 2. p. 879.
Eutropius 136. 685.
 Eutyicianus 136. 685.
 Excerpta de Legation. 231. seq.
 Excerpta Peiresciana 490. seq.
Hugonis Favolii Hodeporicon Byz. versu scriptum Heroico libris III. prodit Lovan. 1563. 8.
 Felix 555.
 Florentius 557.
 Franciscus Domesticus, Medicus Chius 699.
Carolus du Fresne, Dominus du Cange. 764. seq. 767. seq.
 Gabriel Philadelphiensis. 696. 704.
 Gabriel Pogojanæ Episc. 700.
 * Genesius 620. seq. 389.
 Gennadius Scholarius 364. 365. seq. 696. seq. 575.
 Geoponica 500. seq. Index scri- ptorum in illis laudatorum. 506. seq.
 * Georgius Acropolita 448. seq. 158.
 Georgius Alex. ArchiEp. 518.
 Georgius Cantacuzenus 695.
 Georgius Chartophylax & Mo- nachus CPol. 543. bis.
 * Georgius Cedrenus 155. seq. In- dex scriptorum ab eo lauda- torum 159. seq.
 Georgius Chumnus 159.
 * Georgius Cyprius. Vide Gre- gorius.
 Georgius Gemistus Pletho 684.
 * Geor-

- * Georgius Codinus 476. seq.
 Georgius Galeſiota 342.
 Georgius Grammaticus 515. bis.
 Georgius Hagiopolita ſive Hieroſol. 535.
 Georgius Hamartolus Chronici auctor 154. ſeq. 151.
 Georgius Lapitha 322.
 Georgius Lecapenus 684.
 * Georgii Monachi *Βίαι Βασιλέων*. 353.
 Georgius Monachus, tertii Chronici auctor 353. 492.
 Georgius Metropolita Nicomedienſis 520. 543. 544. bis. 545.
 Georgius Ocnæota 342.
 * Georgius Pachymeres 458. ſeq. 465. ſeq.
 * Georgius Phranzes 615. ſq. 228.
 Georgius Piſides 159. 228. 575.
 * Georgius Syncellus. 149. ſeq.
 Index ſcriptorum ab eo laudatorum 177.
 Georgius Zegabenus 361.
 Geraſinus Polianæ Episc. 700.
 Germanus Patriarcha CPol. 514. 534. ter. 535. 543. 544. 545. 546. qvater.
Gefſa DEI per Francos 765.
 * Mich. Glycæ Annales 156. Index ſcriptorum in illis laudatorum 205.
Jac. Goarus 478. 151.
Jo. Georgius Grævius 228.
 * Nicephorus Gregoras. infra, Nicephorus.
 Gregorius Antiochenus Episc. 532.
 Gregorius Baſilii Anachoretæ diſcipulus 351.
 * Gregorius Cyprius Patriarcha. CPol. 603. ſeq. 522. 526. 527. 322. 323. 540. 547.
 Gregorius Archidiaconus & Referendarius CPol. 522. 530.
 Gregorius Mytilenæus 531.
 Gregorius Nazianzenus 531.
 Gregorius Neocæſareæ ſive Thavmaturgus 532. 544. 550.
 Gregorius Nyſſenus 245. 524. 528. 541. 544. 547. 548. 559. 561.
 Gregorius preſbyter, Nazianzeni diſcipulus 528.
 Gregorius preſbyter Cæſareæ Cappadociæ 519.
 Gregorius Pruſæus Metropolita. 699.
Jac. Gretſerus 241. 477. ſeq. 566.
 Ejus de Cruce 533. ſeq.
Guntherus Monachus 765.
Petrus Gyllius 577.
 Harpocratio 255.
 Hegeliſſippus 112.
 Heliconius 685.
Henricus Hilarius 694.
 Heraclius Imp. 148.
 Hermias 123.
 Hermodorus Leſtarchus 697. 698.
 Hermolaus Grammaticus 686.
 Herodotus 492.
 * Heſychius illuſtris Mileſius 240. ſeq. 137.

Hesychius presbyter Hierosol.

112. 137. 144. 243. seq. 512. 531.

546. bis. 554. 556.

Alii Hesychii 243. seq.

* Hierocles Hippiatricorum scrip-
tor. 497.

* Hieroclis Grammatici Synecde-
mus 569 seq.

Hieronymus Monachus 553.

Hippiatrica 493. seq. Index scrip-
torum in illis allegatorum.

494 seq.

Hippocrates 323.

Hippolytus Portuensis 135.

Hippolytus Thebanus 155.

Hippolytus, Chii Metropolitā,
699.

Corporis Historiæ Byzantinæ con-
spectus 221. seq.

Dav. Hæschelii eclogæ Legationum.
231.

Jacobus Apostolus 543. Hebræus.
542.

Jacobus Monachus 543. bis. 544.
bis. 556.

Jacobus Diaconus 553.

* Matthæus Jattrus. Vide Mat-
thæus.

Jeremias Larissæ Episcopus 700.

Jeremias Patriarcha CPol 695. sq.
698. 699. 701. seq.

Ignatius Diaconus 295. 723.

Ignatius Chius Hieromonachus.
698.

Specimen sapientiæ Indorum.
460. seq.

Innocentius III. Papa 765.

Inscriptiones 575.

Joachimus Patriarcha Alex. 697.

Joachimus Imbri Episc. 700.

Joachimus Teni Episc. 700.

* Joannes Ægeates 112.

Joannes Anagnosta. 486. 706.

Joannes Antiochenus. 686. 492.

Joannes Apostolus, Theologus.
542 545.

Joannes Bonapheus 698.

Joannes Burclas 700.

Joannes Bryennius facelle præfe-
ctus 322.

Joannes Calecas 534.

* Joannes Cameniata 351. 706.

* Joannes Cananus 456. seq.

* Joannes Cantacuzenus. 469.
seq. 322. 323. 691.

Joannes Chrysostomus 522. 532.
bis. 533. quinqvies 534. 537.

552.

Joannes Coreles 697. 698. Me-
dicus. 704.

Joannes Damascenus 516. 519.
545. ter. 688. 690. 691. 693.

707.

Joannes Despota Moldaviæ 698.

Joannes Diaconus Magnæ Ec-
clesiæ & Rhetor 539.

* Joannes ὁ Ἀλεξανδρινός 112.

Joannes Discipulus 546.

Joannes Discipulus Epiphanii.
524.

Joannes Monachus & presbyter
Eubœæ 535. 543. bis. Episco-
pus 530.

Joannes Evchaitorum Metropo-
lita

- lita 513. 517. 523. 525. 527. 532. 545. 561. 562.
- Joannes Geometra. 531. 544. 545. bis.
- Joannes Monachus. 388. 515. Hierosol. 350.
- Joannes Hagiopolita five Hierosol. 541.
- Joannes Patriarcha Hierosol 538.
- * Joannes Malala 138. seq. 492. Index scriptorum ab eo allegatorum 139. seq.
- Joannes Maximus 697.
- Joannes Laurentius Lydus, Philadelphiensis 485. 389. 324.
- * Joannes Thracensis, cognomine Scylitzes, Protovestiarius & Curopalata 386. seq. 254.
- Joannes Siculus 157. seq.
- Joannes Stavratius, Chartophylax Thessalon. 522.
- Joannes Thessalonicensis Episc. 522. 531. 542. 546.
- Joannes Trachæus, Nærensis 701.
- Joannes Xiphilinus 529.
- * Joannes Zonaras, vide Zonaras.
- Joannicii αὐτοκ. 695. 698.
- Joasaphus Monachus (antea Jo. Cantacuzenus) 470.
- Joasaphus Monembasæ Metropolitita 700.
- Joasaphus Thessalonicensis 695. 700. Patriarcha CPol. 698. 699.
- Jobus Antiochenus Patriarcha. 688.
- * Joël Chronographus 456.
- Josephus 516. 542.
- Flav. Josephus 492.
- Josephus Bryennius. 531. 544. quater. 702.
- Josephus Historiæ CPol. scriptor 389. 620.
- Josephus Hieromonachus 699.
- Josephus Episcopus Scyri 700.
- Josephus Thessalonic. ArchiEp. 533. 534. 551. vide Joasaphus.
- Isaacus sacerdos Peloponnesi. 698.
- Isidorus Cardinalis Ruthenus. 746.
- Isidorus Diaconus 137.
- Isidorus ArchiEp. Thessal. 530. 532. 543. 544. 545. 557.
- Judas Historicus 112.
- Julius Africanus 112.
- Julius Metaphrastes 514.
- Julii Pollucis junioris Chronicon 485.
- Franciscus Junius 467.
- Philippus Labbe S. I. 229.
- Petrus Lambecius 364.
- Lampenus Tarchaniota 322.
- * Laonicus Chalcocondyles 474. seq.
- Leo Asianus 389. è Caria 388.
- Leo Byz. 686.
- Leo Cinnamus 324.
- Leo Centuripinus 529.

Fffff

Leo-

- Leonis Diaconi Historia MS. 353.
 Leo Grammaticus 380.
 Leo Metropolitae Chalced. 254.
 *Leo Sapiens, Imperator 363. seq.
 367. seq. Naumachica ejus e
 MS. edita. 372. seq. Homiliae
 519. bis. 521. 522. bis. 523. 529.
 530. bis. 531. bis. 532. bis. 533.
 bis. 534. bis. 544. 545. 550. 551.
 553. 557. 559. 564.
 Leo Philosophus 366.
 Leones alii qui Graece scripse-
 runt. 379. seq.
 Leonhardus Chiensis 746. 696.
 Leonhardus Mendonius 699.
 Leontius Byzantius 349.
 Leontius Episcopus Arabiss. 540.
 Leontius presbyter CPol. 519.
 528. 531. ter. 532. 536. 539.
 Leontius Hierosol. 552.
 Leontius Neapoleos Cypri Episc.
 538. 553. 558.
 Leontius presb. & Abbas S. Sabae
 Romae 528.
 Jo. Leunclavius 766.
 Licinius 136.
 Logizus sacerdos Chius 698.
 Lucianus presbyter 559.
 Macarius Chrysocephalus Archi-
 Ep. 534. 535. Philadelph. 514.
 bis. 529. 531. 532. quater. 535.
 536. 537. 551.
 *Leo Magenterius 383.
 Macarius Magnes 683.
 Magnus Historicus 136.
 Manuel Malaxus 695.
 *Malchus Philadelphiensis 136.
- Claudius Maleretus 228. 252. 253.
 256.
 Manuel scriba ex Anchialo. 697.
 Manuel Byz. Protospatharius.
 686. 389.
 Manuel Calecas 530. 559.
 Manuel à Chio 689.
 Manuel Chrysoloras 484.
 Manuel Eugenicus 684.
 Manuel Moschopulus 693.
 Manuel Palæologus. 530. 545.
 546.
 Manuel Phile 322.
 Stylianus Mapa 568.
 Marcellus Archimandrita 537.
 Marcion sive Marcius 555.
 Manuel Margunius 702.
 Maximus Margunius 704.
 Marcus Monachus & Abbas S. Sa-
 bae, CPol. 528.
 Jacobus Marmorota 684.
 Matthæus Camariota. 517. ejus
 in Synesii Epistolas. 694. la-
 mentatio super capta CPoli.
 746.
 Matthæus Ephesius 323.
 *Matthæus iatrus 479. Nota in
 MS. Vindobonensi, triginta
 versibus auctiore, non legi Mo-
 ναχὸς ἱατρὸς sed Μοναχὸς οἰκτρὸς
 καὶ θύτης. h. e. miseri Hiero-
 monachi. Vide Lambecium.
 VIII. p. 469.
 Maximus Planudes 513. 532. 323.
 575.
 Maximus Protosyncellus 698.
 Meletius Cretensis Protosyncel-
 lus

- lus 704. & inde Patriarcha Alex. 698. seq.
 * Menander Protector 236. seq.
 Constantinus Acropolita, novus Metaphrastes 449. 562.
 Julius Metaphrastes 514.
 * Symeon Metaphrastes. Vide Symeon.
 Methodius (al. Metrodorus) de vita Dionysii Areopag. 522.
 Methodius Episcopus. 365. 366. 533.
 Methodius Melenici Episc. 700.
 Methodius (al. Timotheus) presbyter Hierosol. 531.
 Joannes Meursius. 241. 487. seq. 766.
 Metrophanes Patriarcha CPol. 698. 699.
 Metrophanes Smyrnenensis Metropol. 568.
 Michael Acominatus Choniates. 402.
 Michael Antiochenus Patriarcha. 693. 699.
 Michael Archimandrita 550.
 Michael Eparchus 696.
 Michael Glycas. vide Glycas.
 Michael Monachus. 514. 554. 561. 568.
 Michael à Nauplio 697.
 Michael Psellus. 511. 513. 517. 528. 531.
 Michael Sophianus 695.
 Michael Sbiri 697.
 Michael Synadorum Episcopus. 514.
 Michael Syngellus sive Syncellus 254. 513. 522.
 Milichius Chronographus 137.
 Bernardus de Montfaucon. 300.
 Andreas Morefini 767.
 Philippus Muskes 964.
 Nectarius ArchiEp. 562.
 Ludolphus Neocorus 228.
 Neophytus Larissæ Metrop. 698.
 Alius Hieromonachus & proto-syncellus CPol. 699.
 Nestorianus 137.
 Nicanor Athenarum Episcopus. 700.
 Nicæna Synodus II. 254.
 Nicephorus Basilacas 400.
 * Nicephorus Blemidas 341. 553. 536. 322. 323.
 * Nicephorus Bryennius 343. sq. 702.
 * Nicephorus Callistus Xanthopulus 130. sq. 129. 485. 546.
 Nicephorus Chartophylax 298.
 Nicephorus Chumnus 322. 323. 344. seq.
 Nicephorus Diaconus Phryx. 388. 389.
 * Nicephorus Gregoras 300. seq. 322. 346. 519. 562. 546. bis. 544. 543.
 * Nicephorus Patriarcha CPol. 153. seq. 295. seq. 512. 688. 324. Conspectus ejus operum edendorum à V. C. Anselmo Bandurio. 640. seq.
 * Nicephorus Philosophus 300.

Nicephorus Phryx & Diaconus.
686.

Alii Nicephori 299. seq. 344.

* Nicetas Acominatus Choniates
400. seq. 418. seq. 323. Ejus
narratio de statuis CPolitanis.
321. 547. exhibetur integra.
Græce cum nova versione 405.
seq. Index scriptorum in Nice-
tæ historia laudatorum 435. sq.
Historia Græco barbare scripta.
693. liber contra Moamedem.
690.

* Nicetas David Paphlago Episc.
431. 388. 389. 512. bis. 513.
529. bis. 534. 563. 560. 554.
bis. 548. bis. 543. 542. 539. 536.
Nicetas Rhetor (idem cum Da-
vide) 485. 513. 516. 518. 552.
bis. 550.

Nicetas Philosophus 520.

Nicetas Serrarum Episc. 703.

Nicetas Smyrnæ Metropolitæ, ad
quem Simeonis Metaphrastæ
Epistola apud Allatium p. 254.
de Simeonibus.

Alii Nicetæ 429 seq.

Nicetæ Xylinitæ duo. de quibus
Bandurius in Imperio Orien-
tali p. 715.

Nicolaus Cabasilas 522. 530. 531.
561. 544. 543. 322.

Nicolaus Damascenus 492.

Nicolaus junior Chronographus.
137. seq.

* Nicolaus Chalcocondyles 475.
seq.

Nicolaus sacellarius Chii 699.

Nicolaus Naupliensis 698.

Nicolaus Pepagomenus 329. 323.

Nicolaus Patriarcha de exordio
Thessalonic. A. C. 904. p. 486.

Nicostratus Trapezuntius 127.

Nilus 562. alius 472.

Nilus Monachus 549.

Nilus Rhodi Metropolitæ 548.

* Nonnosus 239. seq. Huic Non-
noso Lambecius V. p. 131. tri-
buit Gregentii disputationem
cum Herbano Judæo, & VIII.
p. 387. Martyrium Arethæ &
sociorum.

Oecumenius 255.

Olympius 622.

* Olympiodorus 237. seq.

Alii Olympiodori 238. seq.

Onesimus Pauli Apost. discipulus.
564.

Oracula 324. 363. seq.

Petrus Outremannus 767.

Pachomius Ganni & Choræ Me-
tropolitæ 700.

* Georgius Pachymeres 458. seq.
695. 574. 323.

Pæranus 685.

Manuel Palæologus 530.

Gregorius Palamas 254. 530. 545.
322. 323. 324.

Palamiticæ Synodi 322. 336.

Palladius Helenopolitanus 518.

Pamphilus Martyr 254. 255.

Panodorus Ægyptius Monachus.
135.

Pan-

- Pantaleo Diaconus & Chartophylax CPol. CPol. 514. ter.
 Pantaleo presbyter CPol. (idem forte) 534.
 Paphnutius Anachoreta 551.
 Parthenius Patriarcha CPol. 479.
 Parthenius Sophiæ Metropolitæ 697.
 Pascrates 526.
 Patriscus, corruptum nomen pro Prisco 235.
 * Paulus Silentarius 278. seq.
 Perdicæarii 705.
Dionysius Petavius 296.
 * Petrus Magister 234.
 Petrus Episcopus Argivorum. 520.
 Manuel Phile 322.
 Philippus Cyprius 576.
 * Philippus Sidetes 112. seq.
 * Philippi Solitarii Dioptra 566. 695.
 Philo scriptor Hist. Eccles. 114. adde Lambecium III. p. 196. IV. 169. VIII. p. 424.
 * Philostorgius 114. seq.
 Alii Philostorgii 114.
 Philotheus Patriarcha CPol. 513. 517. 521. 533. 534. 557. 322. 323. 324.
 Joannes Phocas 705.
 Photius Patriarcha CPol. 255. 485. 575.
 Photius Scevophylax 541.
 * Georgius Phranzes 615. sq. 228.
 Georgius Pisides 159. 228. 575.
 Georgius Gemistus Pletho 684.
 Maximus Planudes. vide Max.
 Polybius Historicus 492.
 Polybius Episcopus Rhinocuronum. 524.
 Polycarpus Asceta 560.
Jacobus Pontanus 566. 616. 472.
Antonius Possevinus 684.
Petrus Possinus 343. 398. 459.
 * Praxagoras Atheniensis 686.
 * Priscus Panites 235.
 Alius hoc nomine 236.
 Prochorus S. Joannis discipulus. 536.
 Proclus Philos. 486.
 Proclus Patriarcha CPol. 512. 531. bis. 532. quinqvies. 559. bis. 552. 551. 542. 543.
 * Procopius Casareensis 248. seq. 689. Index scriptorum ab eo laudatorum 265. seq.
 Procopius Diaconus & Chartophylax 258. 514. 542. 536.
 Alii Procopii 258. seq.
 Michaëlis Pselli Historia 388. 389.
 MSta adhuc exstat 352. Epistola, ibid. Jambli 375. alia 558.
 Philippus Ptolemæus 702.
Πύρρος live Pyrrho Chronographus 138.
 Alexius Rharthurus 695.
Paulus Rhamnusius 767.
 Joannes Rhuzanus live Rhyzanus. 360.
Richardus Florentinus 691.
Rufini Historia Eccles. 118. seq.
 Sabbatianus presbyter 700.
 Sabinus Macedonianus 119.

- Salomonis *κλαβικελα* 704.
 Joannes Scylitzes, Curopalata.
 Vide Joannes,
 Segvierianæ Bibliothecæ MSS,
 Græca brevedenda 253. seq.
 Selimi Sultani litteræ ad Venetos.
 700.
 Sergius Confessor. 686.
 Severianus Gabalensis Episc. 549.
 Severus ArchiEp. 253.
 Sculus Magister, Hist. Byz. scri-
 ptor 388. 389. Joannes Sicu-
 lus 157. seq.
 * Paulus Silentarius 278. seq.
 Simeon Hieromonachus ex An-
 dro 697.
 * Theophylactus Simocatta, vide
 Theoph.
 Sisinnius ArchiEp. CPol. 514.
 Smaragda Canaburzena 700.
 * Socrates Hist. Eccles. scriptor.
 117.
 Mich. Sophianus 695.
 Sophronius Monachus 521.
 Sophronius Hieromonach⁹ 699.
 Sophronius Patriarcha Hierosol.
 534. bis. 554. 547. 546. 536. 147.
 alius junior 699.
 Sophroni⁹ ArchiEp. primæ Justi-
 nianæ & Achridarum 709.
 * Sozomenus 121. seq.
 Stamati⁹ sive Eumathi⁹ 697. 700.
Sebast. Gotfridus Starckius 461.
 Stephanus Byz. de Urbibus 255.
 Stephanus Byz. alius 560.
 Stephanus Monachus Sabaita. 556.
 Stylianus 254. Mapa 568.
 Svidas 247.
 Jo. Suzus 684.
 * *Frid. Sylburgii Saracenica* 689.
 Symeon Cabasilas 693. 701.
 Symeon Diaconus 702.
 Symeon humilis 558. Abbas S.
 Mamantis ad Xerocerum *νεῖ*
 θεολόγ *Θ*, ibid. in notis.
 * Symeon Metaphrastes 509. seq.
 560. 564. seq.
 * Symeonis Magistri Annales. 352.
 pars prior inedita 158.
 Symeon Sethus 460. ejus Chro-
 nicon 158.
 Symeonis Thessalonicensis Chro-
 nicon MS. laudat Cangius
 glossario Græco in *ἡρίλιθος* &
 alibi.
 Tarasius Patriarcha 543.
 Medicus Taronita 322.
 Teucrus Cyzicenus 686.
 Thalassius 686.
 Theodoritus Episcopus 558. 537.
 147. ejus Hist. Eccles. 124. sq.
 Theodorus Abucara 691.
 Theodorus Alanix Episcopus. 532.
 Theodorus Balsamo 322.
 Theodorus Cerameus 703.
 Theodorus Cutula 322.
 Theodorus Cyzici Metropolita.
 517.
 Theodorus Daphnopata 388. 389.
 552. 337. bis.
 Theodorus Episcopus 518.
 Theodorus Galata 680.
 Theodorus Gaza 706.
 Theodorus Graptus 688. 324.
 Theo-

- Theodorus junior, Confessor. 389. 690. Index scriptorum ab
 543. eolaudatorum 171. seq.
- Theodorus Lascaris Ducas 321. Scriptores post Theophanem p.
 564. 348. sq. Index scriptorum ab
 * Theodorus Lector 128. seq. illis laudatorum 354 seq.
- Theodorus Magister 552. Theophanes Cerameus, Tauro-
 Theodorus Metochita, magnus menia Episc. 535.
- Logotheta 114. 528. 547. 323. Theophanes Hieromonach⁹ 700.
- Theodorus Paphi Episcopus 559. Theophilus ArchiEp. Alex. 519.
- Theodorus Petrarum Episc. 562. Theophilus Cronographus 137.
- Theodorus presbyter CPol. 546. Theophilus presbyter 364.
- Theodorus Qvæstor 527. * Theophylactus Bulgariae Archi-
 Theodorus Scutariota 552. Episc. 285. seq. 533.
- Theodorus Scythopolitanus 254. * Theophylactus Simiocatta 280.
 Theodorus Sebastenus 388. 389. sq. Index scriptorum ab eo me-
 686. moratorum 290. seq.
- Theodorus Sidæ Episc. 686. 388. Alii Theophylacti 284. seq.
389. Theosteristus Monachus 550.
- Theodorus Studita 254. 533. 555. Thomas Apostolus 563.
538. Thomas Palæologus Despotæ,
 Theodorus Trimithuntis Episc. 700.
518. Thomas Magister 323.
- Theodosius Diaconus 228. Thomais 526.
- Theodosius Melitenus Histori- Jo. Thracensis, Protovestiarius,
 cus 703. 158. 388. vide Jo. Scylitzes.
- Theodotus Ancyranus 550. Timotheus Episcopus Alex. 549.
- Theodulus Abbas 536. Timotheus Chronographus 137.
- Theodulus Rhetor 322. Magi- Timotheus Presbyter Antioch.
 ster 322. 531. 533.
- Theognostus Monachus, Exar- Timotheus presbyter Hierosol.
 chus CPol. 568. 531.
- Theonas 695. 698. Titus Bostrensis Episc. 552.
- * Theophanes Byzantius 239. Trajanus Patricius 686.
- Theophanes Graptus 689. Troilus Sophista, 686.
- * Theophanes Isaurus, Confessor, Henr. Valesius 230. 491.
- scriptor Chronici 151. sq. 388. Constantinus Varinus 684.

Varus notarius 561. (al. Abgarus.)

Antonius Verderius 681.

Godfridus de Villeharduin. 764.

Bonav. Vulcanius 257. 262. 487.

Hieron. Wolfius 318. 319.

Joannes Xiphilinus 529.

Zacharias Rhetor 114. 126.

Zacharias Maraphras 695.

Zaridas 322.

Georgius Zegabenus 364.

Demetrius Zenus 701.

Joannes Zonaras 156. seq. 531.

533. 559. 557. index scriptorum in ejus Annalibus allegatorum 159. seq.

* Zosimus Historicus 605. seq.

Zosimus Citri Episc. 700.

Alii Zosimi 612.

Eumathius sive Stamathius Zygomala 700.

Johannes Zygomala 696. 698. 699. 701.

Theodosius Zygomala 693. 697. 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO & aliis Scriptoribus Græcis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.

Heliodorus Æthiopicon scriptor. 1. ejus editiones, 2. Imitatores & Epitome, 3. Carmen ineditum de arte Chemica. 4. alii Heliodori. 5. liber de vero amore perperam tributus Athenagora. 6. Achillis Tatii de amoribus Clitophantis & Leucippes. 7. Longi Pastoralia. 8. Eustathius sive Eumathius de Ismenii & Ismenes amoribus. 9. Theodori Prodromi de amoribus Rhodantis & Dosiclis. 10. Alia Theodori Prodromi scripta. 11. Alia scripta Erotica edita, 12. inedita, 13. deperdita. 14.

I.

HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emesenus, Imperatorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temporibus clausus.

* Auctor in extremo libri X Æthiopicon: τὸν δὲ πέρας ἔχει τὸ σύνταγμα, τῶν περὶ Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν Ἀιθιοπικῶν, ὃ συνέταξεν ἀνὴρ Φοίνιξ Ἐμεσηνὸς τῶν ἀφ' ἧλὲς γενέσθαι Θεοδοσίᾳ πᾶσις Ἡλιόδωρ. Photius cod. LXXIII. hanc ipsam clausulam referens non habet verba τῶν ἀφ' ἧλὲς γένος, & pro Ἐμεσηνὸς legit Ἀμυνδηνός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

clar⁹, homo Christianus composuit admodū juvenis ** ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ, † fabulam disertam, elegantem & amœnam, scriptam prosa, completamq; amores castos & varias jactationes *Theagenis & Charicleæ*, libris X. Postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus qvi post susceptum sacrum munus cum uxore ante Clericatum legitimo matrimonio juncta cohabitaret, deponeretur. Qvōd verō Nicephorus XII. 34. Hist. Eccles. addit Synodum provincialem †† statuissē, ut qvoniam lectione ejus librorum juvenes multi in periculum pudoris conjicerentur, ipsos vel igni abolendos daret vel Episcopatu cederet; atq; Heliodorum Episcopatu excidere, qvam scripta sua abolere maluisse: Hoc merito fabulosum videtur viris doctissimis, Valesio p.72. ad Socratem, Petavio apud Vavassorem & Vavassori ipsi pag.149. de ludicra dictione, Sorello in observationibus ad librum XIII. Pastoris sui insanientis (berger extravagant) p. 685. Huetio p. 36. libri de origine fabularum Romanensium, & Petro Bælio in Dictionario Historico Critico Tom. 2. p. 1499. Meminit Helidori hujus Αἰθιοπικῶν scriptoris, Photium, præter & Socratem ac Nicephorum, Elias Cretensis ad Orat. 17. Nazianzeni &c. Michaëlis Pselli judicium ineditum de Historiis Charicleæ

Ggggg

riclæ

Libri sti Pars Altera.

** Socrates V, 22. p. 237. Ἀλλὰ τὴ μὴν ἐν Θεσσαλίᾳ ἔδωκε ἀρχηγὸς Ἡλιόδωρος Τρίκκης τῆς ἐκεί γενόμενης Ἐπισκοπῆς, & λέγεται πονηρικὰ ἑρωτικὰ βιβλία αὐτῷ ὡν συνέταξε καὶ Αἰθιοπικὰ προσηγόρευσε. Totum hoc de Heliodoro omittit Historia Tripartita, Socratis locum latine efferens IX. 38. Photius autem cum Helidori Æthiopica recensuisset Codice LXXXIII. Τῶτον δὲ, inquit, καὶ Ἐπισκόπος τυχὲν ἀξιώματός ὑπερον Φαίον. Dubium quidem hoc videtur Valesio, neque enim satis constat, inquit, utrum libri illi de amoribus Theagenis & Charicleæ ab Heliodoro Episcopo scripti sint, an ab alio quopiam. Sorellus plane falsum esse hoc non dubitat. At saltem certum est Socratis & Photii temporibus hoc ita traditum fuisse. Et alia exempla Ecclesiasticorum, qvi Erotica scripserunt, collegit Ægidius Menagius in AntiBailleto.

† Alio sensu Αἰθιοπικὰ scripserat Bion Solensis, de quo Laert. IV. 58. & Philo, cujus rerum in Æthiopia & per Æthiopes gestarum historiam laudat Antigonus Carystius hist. mirab. c. 160. Sed Heliodorus Αἰθιοπικὰ scripsit ut Jamblichus Βαβυλωνιακὰ, Aristides Μιλησιακὰ, i. e. fabulam sive drama prosarium de amoribus Charicleæ Æthiopum Regis filia & Theagenis Thessali. Pro numero librorum decem in quibusdam est capitum XXIX.

†† Severitatem Synodi majorem quam opus erat fuisse notat Vossius IV. de Hist. Gr. pag. 487. Certe multum abest ut alii scriptores erotici pudorem Heliodori imitati semper fuerint.

riclæ & Leucippes laudat & ex eo non nihil profert Leo Allatius c. 4. de patria Homeri p. 79. Æthiopica Heliodori antequam ederentur legit & locum è libro ipsius decimo sub *scriptoris non dilute auctoritatis* elogio latine attulit Politianus cap. 3. Miscellaneor.

II. Lucem vidit Heliodorus primum *Græcè* Basileæ 1534. 4. ex officina Hervagiana, cum præfatione *Vincentii Obsopæi*, qui ex Bibliotheca Matthiæ Corvini Hungariæ Regis à milite * quodam directum redemit. Hæc editio cum MSS. codicibus ab Andrea Schotto ni fallor vel G. Cantero, diligentissime collata fuit in Bibliotheca Marquardi Gudii.

Latine ex versione non ineleganti & cum argumentis *Stanislaus Warschewiczki* nobilis Poloni. Basil. 1551. fol. apud Oporinum. Versionem subinde præter Bourdelotium in notis castigat Caspar Barthius III. 2. V. 20. Adversar. qui judicat Heliodoro opus esse nova interpretatione, quam etiam promissit sed non dedit Janus Bourdelotius. Porro fallitur Clariss. Bælius, qui in lexico affirmat Heliodori editionem in folio esse Græcolatinam. Separatim versio latina Heliodori recusa est Lugduni Bat. 1637. 12. Inter libros ab Oporino excusos memoratur Heliodorus Græcè innumeris locis emendatus à Gvil. Cantero, & latine à Warschevvickio versus in 8. Sed illam editionem nunquam vidi.

Græcè & Latine cum eadem Warschevviczii versione & *Hieronymi Commelini* castigationibus, qui Heliodorum contulit cum quatuor MSS. Palatino, Vaticano, Gvil, Xylandri & Basileensi. Heidelb. 1596. 8. & Lugd. 1611. 8.

Cum ejusdem Warschevviczii versione & notis eruditis *Jani Bourdelotii* Paris. 1619. 8.

Cum

* Obsopæus in præfat. Devenit ad me servatus ex ista clade Ungarica, qua serenissimi quondam Regis Matthiæ Corvini Bibliotheca omnium instructissima superioribus annis (A. 1526.) à barbarie Asiaticæ vastata est. Hunc cum aliis nonnullis miles quidam plane gregarius (Gregorius perperam excusum est in Mich. Neandri præfat. ad Gnomologiam Stobæi p. 27.) & ab omnibus tam Græcorum quam latinorum disciplinis abhorrentissimus jam apud nos iustitorem agens, tunc vero illustrissimum Principem Casimirum Marchionem Brandenburgensem laudabilis memoria comitatus in Ungariam fortuna non sine mente reor, nec sine numine divinum sustulit, quia auro exornatus non nihil adhuc exsplendescibat, ne scilicet tam bonus auctor & visus & lectus paucissimis, interiret.

Cum versione eadem & annotationibus Davidis *Parei*, Francof. 1631. 8. Gilberti quidem Gaulmini notæ in Heliodorum quarum spem facit pag. 480. & 530. ad Theodorum Prodromum, nunquam editæ sunt.

Gallicè Heliodorus translatus est auctore *Jacobo Amiot* Paris. 1549. & 1559. fol. & 1575. 12. 1583. 12. quæ versio ipsi Abbatiam ** conciliaffe dicitur, licet auctor, quem transtulit, hoc ipso opere Episcopatu feratur excidisse.

Alia Gallica versio paulo nitidiôr nescio quo auctore cum pluribus nec inelegantibus imaginibus in æs incisus prodiit Parisiis apud *Samuelem Thiboust*, 1623. 8. Metaphrasin *Melipi SanGelassii* (de Saint Gelais) Episcopi Engolismensis qui carmine Gallico *** partem Heliodori transtulisse traditur, haud vidi.

Hispanice è latino, per *Ferdinandum de Mena Toletanum*, recensente *Cæsare Oudino*, Paris 1616. 12. *La Historia de los dos leales amantes Theagenes y Chariclea, trasladada de latin en Romance por Fernando de Mena, vezino de Toledo; vista y corregida por Cesar Oudin.* Aliam versionem ineditam *Jani Vergera* memorat *Nic. Antonius* in *Bibl. Hispana*.

Anglico carmine Hexametro Heliodorum reddere conatus est *Abraham Fraunce*, cujus initium videbisubi lubebit in *Actis Eruditorum Anni 1687.* p. 580.

Germanice prodiit per *Johannem Zschorn Westhofii* in *Alsatia ludimagistrum*, Francof. 1580. 8. quæ altera & denuo recensita est editio.

Belgice Amstelod. 1669. 12.

Polonice, Vilnæ 1606. 8.

Ggggg 2

III. Ve-

** Baillet Jugemens de Savans T. 1. p. 557. Quelques uns disent qu'Amiot eut l'Abbaye de Bellosane après la mort de Vatable pour une traduction assez mauvaise qu'il fit du Roman d'Heliodore & qu'il ne raccommoda qu'après son voyage au Concile de Trente. Mr. Teissier elog. T. 2. p. 152. Rouillard dans son Histoire de Melun dit qu'Amiot exerça à Bouyges la charge de Professeur en la langue Grecque & en la latine pendant dix ans avec beaucoup de reputation: que ce fut durant ce temps la qu'il fit sa traduction de l'Histoire Ethiopique de Theagene & Chariclee, dont il ne connoissoit pas l'Auteur, & qu'étant allé à Rome il apprit de Romulus Amasée, Bibliothécaire du Pape, qu'Heliodore Eveque de Trica dans la Thrace étoit l'Auteur de cette Histoire &c.

*** Sporel remarqv. sur le XIII. livre du Berger extravagant p. 685. Mr. Bayle Dictionnaire p. 1499.

III. Veram esse historiam quam Heliodorus descripsit, licet subinde instar Herodoti paradoxis refertam, sensit Opfopœus & Philippus Melanchthon & auctor præfationis ad Germanicam versionem. Sed hoc non magis assensum nostrum meretur, quam quod affirmantem G. Calixtum inducit C. W. Eybenius ad Eponymologicum Criticum Magiri pag. 426. licet nihil tale habet Calixtus vir doctus libro de conjugio Clericorum p. 419. Heliodorum libros suos conscripsisse lingua Æthiopica. Vel quod Menagius Tom. 2. Anti Bailleti p. 334. Heliodorum primo loco recensens inter eos qui officio facto functi amatoria vulgare non dubitarunt, scribit Æthiopica eum sua composuisse cum jam esset Episcopus. Vel quod Sorellus à Clariss. Bælio * confutatus negavit auctorem Æthiopicorum fuisse Christianum. Cæterum in locorum descriptione fide haud indignus esse videtur scriptor certe venustissimus, licet non satis Atticum observet Clarissimus Grævius notis ad Luciani Soloecistam pag. 746. Ita quoque de Heliodoro Salmasius præfat. ad Erotica Achillis Tatii: *Veteres scholiasta aliquando scriptum hoc Achillis Tatii citant nomine Λευκίππης, ut Heliodori Æthiopica sub titulo χαρμολύτης. Hi duo sunt optimi ac præstantissimi Ερωτικῶν αὐτοῦρες qui hodie exsunt & terantur manibus hominum otiosorum & elegantis inertie studiosorum. Reliqui omnes, Eustathii & Prodromi, nugæ sunt præ istis, vix digni qui legantur. Heliodorus Achille disertior, & in operosiore dicendi genere eloquentiam quam promittit ac præstat, etiam vendicans. Certe abundantior est, & tractatus limpido & ameno diffusa orationis, lectorem allicit & tenet. Iste (Achilles) simplicioris & magis inasfectatae elegantie sectator, ut plane in eo agnoscas peculiare Alexandrinis vernaculis argutias, & delicias nativi sermonis miro sale ac suavitate conditi. Succinctior ubique est, & vibrantes sententias ex abrupto intorquens. Argumenti varietas & accidentium mutatio in Heliodoro mirabilior (quandoque etiam citra necessitatem & nodum vindice dignum interveniente Deo ex machina) quamvis nec Achilles hac in parte sibi defuerit. Sed Ἐρωτόδωρος intermiscuit paulo lasciviora, cum semper sit castus Heliodorus. Bourdelotius p. 18. ad Heliodor. Achillem Tatium esse Heliodori simiam, si Gaullimino meo morem geram ad Achillem Tatium declarabo. Prætereo quæ de Heliodoro erudite ut solet & eleganter illustris Huetius libro de origine fabularum Romanensium p. 36. sq. post alia denique observans à sequentium temporum fabulatoribus Heliodorum tanquam exemplum*

propo-

* Mr. Bayle in *Heliodore*, nota (E.)

propositum sibi ad imitandum, perinde ut à Poëtis fere Homerum. Quod de recentioribus etiam non paucis fabularum Romanensium scriptoribus verum esse constat, ut in Gasperis Gilli Hispani Diana latine à se sub Erotodidascali nomine edita observavit Casp. Barthius, in Gvarini Myrtilo & Urfæi Sylvandro Huetius. Confer Claudii Qvilleti Callipædiam libro III. p. 43. edit. Paris. 1556. 8. Elegans epitome nec minus perspicua quam brevis librorum Heliodori concinnata est à Gvil. Cantera lib. 1. novar. lect. c. 19. Idem loca nonnulla ejusdem scriptoris castigat in libro de ratione emendandi Græcos auctores ** & novar. lect. lib. 3. cap. 9. probans iudicium viri docti, qui Epicis poëtis diligenter legendum Heliodorum, & licet prosa decurrat, pro optimo exemplari illis proponendum svasit. Epitomen Æthiopicorum Heliodori edidit etiam cum quibusdam observationibus, & narratione de parentibus suis Martinus Crusius Francof. 1584. 8. Sed & Johannes Scholvinus Lubecensis Æthiopissam Tragico-comœdiam vulgavit versibus latinis, cujus argumentum fatetur se ex Heliodori Æthiopicis petiisse. Francof. 1608. 8.

IV. Tribuitur præterea huic Heliodoro, incerta fide, Poëma Chemicum versibus Jambicis. Chronicon MS. in Bibl. Regis Christianissimi: Ἡλιόδωρος ὁ χημικός τὴν λεγόμενα Ἀιθιοπικὰ Ἐπισκοπὴν τῆς Τείκης ὑπὸ Θεοδοσίου. Γράφει δὲ αὐτὸς σίχων ἰάμβων πλὴν ἔχρυσον ποίησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδοσίον. Vide Cangii glossarium Græcum in vocabulo ποίησις, Conringium de Hermetica Medicina p. 25. Bartholinum de Medicis Poëtis p. 103. seq. Exstat adhuc illud poëma sub Heliodori nomine in variis Bibliothecis manu exaratum, quod interpretabor infra, ubi Chemicos scriptores recensabo libro VI. Nunc Græcum repræsentabo, qvale ex apographo Codicis Parisiensis, sed valde inemendato potui exsculpere, ut si non omnia restituerim ac correxerim, lector æquus mihi facile hoc sit condonaturus.

ἩΛΙΟ-

** Gvil. Canterus præf. ad librum suum de ratione emendandi Græcos auctores: Secundo vero loco Heliodori historiam adducemus ex duobus antiquis Codd. mirum in modum à nobis emendatam. Etenim primum cum Vaticano Codice collatum hoc opus à quodam fuit, deinde ex alio in Italia scripto libro G. Falkenburgius idem emendavit. Ex utriusque porro libri notis in unum collectis Heliodorum correximus, nostris etiam conjecturis interjecit.

Ἡλιοδάρεα Φιλοσόφῃ * πρὸς Θεοδόσιον τὴν μέγαν βασιλέα, πρὸς
τῆς τῶν Φιλοσόφων Μυστικῆς τέχνης, δι' Ἰάμβων.

Σπῆπτα γαίης μέδοντες, ὡς πανέμφρονες
Μυστιόλοι ἐπὶ ἀκρῶ δακτύλῳ,
καὶ πανσόφων ἐπὶ τῷ γνῶσιν πᾶσαν
Ποθέντες ἀψάδα μὴ, ὡς μυήμιοι
Ἑγκυκλίας παιδείας ἐννοίας σοφίας
Ἀνιγμάτων δὲ καὶ παροιμιῶν λόγους
Μεθεὶν σκοπὸν ἴλοντες καὶ ἀκρῶς ἰδεῖν
Σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φρεσίν
καὶ γνῶσιν ὧν ἔφησαν οἷα δὴ ἐπὶ,
Πάσης πρὸς κέρειν ἀξίως πέλει
Της ἐμπόως φήσας αὐτῶν οὐ πόνος,
καὶ δωρεῶν πλείων τε παντίαν χάριν
Νέμεσι, καὶ τιμῶν ὅκλειος πᾶν,
Μάλιστα οὐ ἀγοντας αὐτοῖς γητίως
Ἑννοίας οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
Ἑννοίας δὲ χαίρων τε ῥητόρων σοφῶν
Ἠσκημένων μύθῳ εἰς γνῶσιν πᾶσαν.
Ἐπεὶ σὺ θεοεισέτης καὶ σώφρονος μέδων
Πόθησας ὡς γνῶσιν εἰδεῖαι πᾶσαν
Ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν ἐμπειροῦ δέχου
Ἐτεχνον ὡς ἔχουσι εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἀκμάθῳ εἰς δόξαν κλέος,
Γυμναστικῆς παιδείας ἐνθεν τέλει
Φέρουσιν, ἀρρήτῳ τε κέρδι καὶ κρατίδι
Ἐς ὠφέλειαν καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν
τὸν πλεόντων ἀξίους τε πέμπουσι βροτοῖς,
Πενίας ἀχθῶ ἐκδιώκουσιν βίῃ
Ἑκλείας ἐμπιπλῶσαν ἀλήκτα, φρένας
τέρπασαν, ἡδύνουσιν ὀνέων φίλων,
Ἐχθρῶν δὲ εἰσάγουσιν ἐκ λύπης φθόνα
Ἀπαυσοῦν ἄλγος καρδίας ἕως τέλους.
Σὺ δὲ ἀναξ πανέμφρον, ὡσεβέστε

5

10

15

20

25

30

Ἀγαλ-

* Latinam versionem nescio quo auctore compositam audio exstare MS. in Codice Regis Christianissimi 311. Apographum Graecum nescio à quo descriptum pervenit ad me beneficio illustris viri Pauli Vindingii, τὸ μακαρίτης.

Ἄγαλμα παθεῖας τε θεοείκελον,
 Πρόσεξον εἰς καθέδραν δικειέμεν^Θ.
 Παιδευτὰς ἐμφρονὰς τε καὶ ἀνδράς σοφῆς 35
 Μῦθιν ὡς ἔχοντας ἂν ζητεῖς ἐπῶν,
 Κλῖνον τὸ ἕς σε θάπτον ἀκροάμεν^Θ,
 Ὀμιλίας τε ὥππερ ἐξηγήσεως
 Τῶν τὰς εὐελπίας ἀσμένως δέχῃ.
 Ἄκκε ἂν λέγῃς μὲν πρὸς ῥήσεων 40
 Ἀνίστασθαι προσδέχεσθαι καὶ ῥήμασιν
 Οὗτοι γὰρ ὄλβον προσφέρουσί σε βίῳ
 Κοσμεῖντες ὁπραγεία της βιωσεως
 Κρατ^Θ σὸν ἐυφραίνοντες ἀρήσει λόγων
 Μῦθαι σοφιστῶν ὄντες ὡς ἐχεφρόνες 45
 Μηδὲν φρονέοντες τοῖς θέλοσι μαιτανεῖν
 Ἐγκειμένην μύθῳ αὐτῶν ἐν λόγοις,
 Ἄλλ' ἀφθόως ἀπλῆτες ἀξίους ἐπ^Θ
 Κεκρυμμένης ἐννοίας ὥς πλεῖστον
 Καὶ ποιεῖν ἀριστον ἐκ πόνων λόγον 50
 Καρπὸς θεῶν ἰλασθῶν εἰς ὀφλημάτων.
 Πρόσελθε γὰρ σοφιστὰς τοῖς ἐμοῖς λόγοις
 Τοῖς ἐμπόνως ῥηθεῖσιν ἐκ πλείστων πόνων
 Καὶ νυνεχῶς ἄκκε ῥημάτων πλοκάς
 Καὶ συνθέσεις ἐννοίαν ὡς μυσαρχικῶς 55
 ἔχουσιν ἐυληπτον ἀρήτων λόγων
 Ἐκφάνσιν ἐγνωσόντε τοῖς φιλεμπόνως
 Ζητῆσι καὶ ποιῆσι νυκτὸς, ἡμέρας,
 Μυσαρχικῶς τέχνης τε θείας ἱεράς
 Τεχνουργίας τῶν πέτρων ἐκ θείας ῥεπῆς 60
 Ἀριστον ἐκπληρῆσαι δεχλῶ καὶ τέλ^Θ.
 Οὕτως προσεῖ μοι γὰρ ἀρξάμεν λέγειν
 Ἀρχλῶ λόγῳ πάρεμι δ' ὁ σκοπῶν ἐπ^Θ
 Τευξέπῳ τῶν σύνταξιν ἐξ εἰδὸς ἐνός
 Φέρον^Θ εἰς δήλωσιν ὡς ὅση ἀλλοθεν 65
 Ἄλλ' ἐκ μιᾶς τε φύτλης τὸ κοσμέμενον
 Τῆς ἐνδεσσης ἐκ θαλάσσης εἰς θῆαν
 Βασαζομένης ὥππερ αἰμὸς εἰς νεφ^Θ
 Ὡς τε θερμὸν ἐνώγει καὶ συμπλοκῇ

Ἐνωμένοι ἀμφοῖν μὲν εἰς μίαν κράσιν 70
 ταύτης φυλατῆσός τε τῶν ἀμφω γένετο
 τὸ ἄρρεν πρὸς θήλυ καὶ τετραπομένων
 Ζεῦξαις θελόντων εἶδ' αἰχλοῖον θεῆς
 γάλακτι δ' πυρρᾶτε γυνᾶται γόνε
 συλλαμβάνοντα μὲν βρέφει πωσσίας 75
 Ἐξ ἄρρεν θήλεια τίκτασα κλέετο
 Τέρας βροτοῖσι πολλῆρες ὄλβου καὶ κράτους
 αἰεὶ ξένον, πάμπλαστον, ἡγαπημένον
 πορθέμενον, φιλητὸν ὡς ζητῆμενον 80
 καὶ μηδ' ὅλως τῇ πείρᾳ πρὶν ἀναξίους
 ἔκφαίνον αὐτὸν ὄψιν, ἀλλ' ὅτως μὲν αἱ
 κρυπτὸν πρόσωπον γαστρός ἐντὶς μητέρου
 τῇ λευκότητι, τῆς δ' Φαιδρείας ἐσθῆς
 ὁσπερὶ ὡς ποικίλ' ἐκφύγει χερσὶν 85
 Ἀφῆν, ὁρᾶν δὲ κάλλ' ἔδειξεν ἰχθύος
 ἔκ κοιλίας τῆς μητρός ἄλλ' αὐτὸς βοᾷ
 Πάρεμι τοῖς ζητῆσιν ἐν μέσῳ πέλων.
 Ὁρῶντες ἀγνοῦσιν ὅπερ τοῖς κόποις
 ζητᾶσι καὶ μοχθῶσιν ὡς πλανώμενοι,
 ἔκαστε ὅδε ἀρχολόντων εἰς κενόν. 90
 Ἐγὼ δ' ὡς ὑπαργὸς ἀτιμῶμεν
 Δῆλος τε πάντων ἔδαμ' ἀφίσταμαι
 κτηνῶν γὰρ εἰμι δῶλ', εὐρήσεις δέ με
 ὅπερ δ' αὖν ὀκλήσωσιν αἰθρώποι ὅλοι,
 μὴ ἔν περὺθεῖς μακρὰν ἐκτέμνων ὁδὸν 95
 οὐ γὰρ πέλω εἰς πόντον, εἰ ἐκείσε μὲν,
 ἔκ τῆς θαλάττης εἰς νέφ' ἀείρομαι
 βαίνω γὰρ, ὥσπερ αἰμὸς, ἐκ πόντος μέσῃ,
 νέφη ἔχω καὶ χιτῶνα καὶ καλύπτωμα
 σκοτὶ ὁμίχλης καὶ μέλανός με σκέπει, 100
 ἀνέρχομαι δ' ἀπὸς ὡς λεπτός πᾶν
 ἄλλ' ἔχει με κρύπτων ἐν αὐτῷ ὅλον,
 εὐείρομαι δ' ἐκλαμπέω ἐκσιλβέω λίαν
 πλύσει ἴταν με ἐκπλυνεῖς θείῳ πυρί
 ἔψων παροτῶν καὶ ὕδαρ γὰρ πόντιον 105

Μέτρω χάων με εἰς πρόσωπον αὖ πάλιν
 Διχῶς μερίζομαι γὰρ εἰς τρεῖς γίνομαι
 Κάτω αἰώτε πατρὶ καὶ τῇ τεύασι
 Ἀυγὴ με λευκὴ γυνὰ τῶν ἀπλάγχμων μέσον
 Πατὴρ φύσας δὲ πύρος ἐξελεύσεται
 Θησκιῶν βίβ' ἐγὼ γὰρ αὐτὸν ὡς Φοινεύς
 Κτείνω ἑὼν ἔξοικον ὄρφανον πάλιν
 Ὑλῆς ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἰχθυὶ μὲν φέρειν
 λαβὼν δ' ἀπ' αὐτοῦ δένειν ὄρεθίσομαι
 Κρείττων, ἔχων τῆς σφῶν τε μορφῆν εἰκόντι.
 Ξανθὸν φέρον πᾶσι δὲ, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
 Ὀφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρῶς
 Βρῦν χρυσόπτερον τε καὶ χρυσολώμιον
 Ὁ καὶ χρύσανθον εἶδεν ἐκ μετὰλλας χρυσεῖς
 Ποικιλόμορφον ἄχεον δ' ἐγυρόχρυσον
 Χρυσάργυρον ξανδόχρεον αὖτις πορφύρεον
 Ὡς κυτρινόπτερόν τε πυρόφωγγίτης
 Χρυσὸν κοραλλὸς εἰμι πάντας ἐκφέρων
 Τὰς χρῶας, ἄνθη πάντα καὶ χλοηφορέω.
 Ὅταν δὲ ἴδῃς τὰς εἰς τὸ ἐμφανὲς
 Μορφῆς ἐμῆς πᾶς χρῶας ἐκμορφωμένας,
 Πρόσελθε γυνηθέντι παγδίῳ νέφει
 Ἐμοὶ μέλανι ὄντι καὶ κεκρυμμένῳ
 Σκότει ἀφαίτω ὅα καὶ τῇ ἀχλὺι
 Ἀλλ' εἶδον ἐκτίλβοντι καὶ κεκασμένῳ
 Γάλακτι ἐκμήλαζε μαστῶν μητρώων
 Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον πίτιζέ με
 Θρέψον με μικρὰ μικρὰ νήπιον πῖλῳ
 Ἔως αἶν' ἐλθῇ ἰχθυὶς ἐκτρεφισά με
 Ἀγασα εἰς ἀνδρείον ἔυρυθμον μελῶν.
 Εἰς χῆμα δ' αὖ τέλειον εὐμορφον πᾶν
 Ἐγὼ γὰρ ἀνδρωθεὶς μὲν λεπυνθήσομαι
 Τραφεὶς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νέφει
 Τῇ ποιότητι τεσσάρων τῶν σοιχείων
 Καὶ ἐν νέφει ὡς λεπτὸς αἰμὸς ἵζομαι
 Αἴρῃ γὰρ εἰς κόλπον με θάλλων βασιλεύσει

110

115

120

125

130

134

140

Hhhhh

Ἐρδον

Ἐνδον δὲ μὲν ἔχων πῦρ ὑψωθήσομαι
 Ἀεθεῖς ἕως ἡΐθε, ὁμβροῦ ἔσομαι
 Ὅμητε γὰρ ξηρὰ θεῶν με νάμα
 Φύτλης ἐμῆς γεννηθεῖς ὡς ὑπερφύας
 Τῶν σοιχείων τὴν ποῖαν εὐκρατῶς ἔχεν
 Κατακλῦσαι ἀρδεῖα γῆν ἐκβλασάνειν,
 Χλοηφόρος παντοίας ἀνθῶν εἰδέας,
 Πικνῦμεν γὰρ αἶμος ἐκ γῆς εἰς νέφε
 Ἐξ ὑγρᾶς ὕδατος τε θαῖτον γίνεται
 Ἰδὼν βρέχον τὴν γαῖαν ἐκβλασάνειν γένι
 Τῶν ἀνθέων παντοία καὶ καρποφορεῖ,
 Ὅτως γὰρ ἡ τῆς ξηρᾶς ἐκλυθήσεται
 φύσις πρὸς ὑγρὰν ἐκρέσσει καὶ νάμα
 Ὑπερφύας εἰς θεῖον ἐντραπήσεται
 Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότητα ποίει
 Ἀυτὴ γὰρ ἡ λέυκωσις ἔσται δευτέρα
 Ἦνπερ ποτὶσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
 Ἰδὼν ὅταν μέλανσις ἐκ γαίας τραφῇ
 Τῆς ὥσπερ ὕδατος νεκρᾶς ἐξ ὕλης πάχους
 Εἰς φαιδρὸν ὄμμα λευκότητι ὡς χιῶν
 Τὸ θεῖον ἐκβλύξαι νεκτάρ ἐκ μέσας
 Πηγαῖας ὡς φέρεται τὸ ζητῆμενον
 Ἀφροσελήνης ξανθὸν ἐντὸς γαστέρε
 Τὸ κάλλι ἐξασπράπτων ἀνγᾶς ἐκφέρει
 Λευκὴν μὲν ὄψιν δεικνύς ἐκσιλβον πάνν
 Χρυσάνθιον κόραλλον, αἶψα ἀσώματον
 Εὐεῖδες ἐνέκλαμπρον ἀσφαπήχερον
 Ζῶνας χρυσιζέσας τε καὶ χλοηφόρος
 Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν αὐτῆς ἡλῖς
 Λεύκωσιν ὡς κάλυμμα ἐξώθεν φέρον
 Ἐνδον δὲ τοῖς βλέπεσιν ὥσπερ πυρφόρε
 Λαμπλῆς φλογιφόρος τε φεγγίτης μέλας
 Τὰς τῶν λίθων ποικίλας ἐκπέμπων χροῶς
 Ὡς ἀμπελον χλωρὸν τὸ εἶδεν τῶν φύλλων
 Ὠρᾶτον, εὐεῖδες μὲν ἀνθῶν βλαστάνων
 Ἐκ τετλάρων κλάδων δὲ συνηνωμένων
 Ὅμῃ μίαν πρὸς ῥίζαν εὐκαρπον φέροι

145

150

155

160

165

170

175

Πέπειρον ἀρδευθέντα βότρυν ὡς μέλι
 Τὴν ποιότητα γένσεως κεκτημένον
 Λευκὸν πάνυ πρόσχημα καὶ μορφήν ἔχει.
 *Οὐτὸ δὲ λευκὸς βότρυς εὐθαλῆς πέλων
 Λειψόμενός ταις χερσίν οἶνον βλαστάνει
 Πυρρὸν μὲν ὥσπερ αἷμα γένσει ἔγκρατον
 *Εὐοσμὸν ἐξ ἧς βράπτεται ἡ πορφύρα
 Τῇ κογχύλῃ μιχθεῖσα πόντε ἐκ μέσῃ
 Ἐρυθρὰ ὥσπερ αἰτμός εἰς νέφος· δέσσει
 Ἀνέρχεται γὰρ ἐκ θαλάσσης ἐκφάναι
 Νυμφολόγης παρθένῃ Φαιδρὸν γάλα
 Βρέφης νέῃ τεχθέντος εἰς διατροφὴν
 Ἀνδρῶδεν ἔσαι γὰρ τεκῆσθαι ὡς υἱός,
 Ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὐτῆς ὡς νικηφόρος
 Ὀφθῆσεται τὸ δῆλον ἐκκαλόμενόν
 Πρὸς συμπλοκῆς ἔνωσιν εἰς συνουσίαν.
 Ταύτης ἐνωθείσης δὲ Φαιδρῶς ἄρρεν
 Πρὸς δευτέραν πλοκήν τε καὶ μίξιν πάλιν
 Ἐσαι ὅλη ἐκσιλβῶ ἀχλὺν τῆ σκότης
 Ὑλὴν γεωδὴ ἐκβάλλουσα εἰς τέλει
 Καὶ μίγνυται εἰς ζευξίν ἐκ ἀφίσταται
 Τῇ δευτέρᾳ πλοκῇ τε θάττον ἐκτελεῖ
 Πρώτης κλειδὸς πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ σέφθ
 Λευκώσεως πληρῶσα ἔργον δευτέρας
 Χρήζουσα μηδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν.
 Τὸ σῶμα λευκαίνειν πᾶν οἶον καὶ θέλει
 Τῶν τεσσάρων βράπτουσα σωματῶν φύσιν
 Λευκὴν φέρουσα καὶ διώκουσα σκότης
 Τὸ ἐμφωλεῦον ὡς κάλυμμα ἀχλύος
 Ἐκσιλβὸν ἐκλαμπρόν τε δείκνυσιν πλέον
 Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα
 Νικῶντα λευκότητι λένκωσιν πᾶσαν.
 Ἐξῆς τε δευτέρα κλεῖς ἄρχεται πάλιν
 Ξανθώσεως λένκωσιν εἰς ξανθὸν φέρειν
 Ξανθόν τε δεικνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην
 Ἐργάζεται γὰρ αὐτῆς ὥσπερ καὶ πάλαι.
 Οὕτως γὰρ ἡ ξανθώσις εἰς πέρας φέρεται

180

185

190

195

200

205

210

215

H h h h h 2

*Αρι-

Ἄριστον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμημένον
 Πληρημένων τῶν βαδμῶν εἰρὸν καὶ τέλῳ,
 Ὡς περ γὰρ ἡ λένκωσις, ὅτως γίνεται
 Ξανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρῶμενον
 Εἰς κέρδῳ ὀλβιόντε τὸν κόπον φέρει,
 Καὶ χαρμονὴν πάνμπλετον ἐξάγει κόπος
 Παροίδεν ὡς ἑπερας, ὥς πλεσίως
 Τῶν τέτε δραγμαμάτων πλέον μὲν ἐκφέρειν
 Φόρος καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν ὁφραδέσαστον
 Εἰς ἐκβολὴν πενίας αὐτὸς εὐρεσιν
 Πλέτς τε καὶ ὄνησιν ἔνδεον βίῳ
 Οὕτω γὰρ εὐπραγῶντες ἐφθῶμεν σοφοί
 Χρηζόντες ὧδε μηδὲν ἐκ τινὸς βροτῆ
 Μὴ ἀσχολῶμενοι δὲ ἀμπαν ἐν βίῳ
 Ἀλλὰ Θεῷ λατρείας αἶνον προσφέρειν
 Στέργειν ποδῶν τευφῶν ἡτιμασμένον
 Ἀπονοὺν χαρὰν καὶ δόξαν ἔνδεον χάριν
 Πτωχοῖς νέμειν δέοντα καὶ πάντας θέλειν
 Σώζειν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμειν
 Καὶ χεῖρας συμπαθείας ἐκτείνειν πᾶσιν
 Καὶ εὐπραγεῖν καὶ μηδὲν ἐκφαυλὸν λέγειν
 Ἥ τεκταίμεσθα σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
 Ἀλλ' εὐφρονεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρους
 εἶναι θέλοντας, κληρὸν ὀλβισιν μέγαν
 Ζωῆς ἔχεν μιμητὰς ἔργοις ἐνδέοις
 Τῷ Δεσπότη Χριστῷ θεῷ ἐν λόγῳ
 Πράξει τε φωσφορέντας εἶναι ὡς σέλας
 Μηδὲν λέγειν εἰς πρᾶξιν ἀλλ' εἴτι φρονεῖν
 Πένθητας εὐπῶϊα συμπαθεῖν ὅπως
 Τὸν πλεόν ἐκκενῶντες εἰς αὐτὸς ῥᾶον
 Ευρωμεν ἔργων μισθὸν ἡτιμασμένον
 Ἐντεῦθεν ἐκδιμῶντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
 Οὗτος γὰρ ἐστὶν εὐσεβείας ἔνδεῳ
 Ἀγῶν πόθῳ τε θερμὸς εἰς θεότροπὸν
 Ζῆλον τελῶμεν, ἀνδρεία φρενῶν
 Καὶ σώματ' καθάρσις ὥσπερ καὶ ψυχῆς.
 Οὕτως γὰρ εὐπραγῶντες ἀξιοκλέοι

Ἐσόμεθα πρὸς Χριστὸν ὡς καὶ τῷ σέφει
 Στεφφορῶντες αὐτῶς ἐοθλῶν πράξεων
 Σκηπτεῖας τῶν κλήρων ἀξιόμεθα
 Ἐκλάμψας εἰς δόξαν αἴγλης καὶ Φάος
 Τιμῆς σέβας ἔκλειαν εὐσεβεσάτοις
 Ἀναξί πισοῖς προσφέροντες ἐντίμως
 Τοῖς τὸ κράτῳ καὶ σκῆπτρα γῆς πισευμένοις
 Ὡς χρυσολάτραις ἔσι δόξης ἐμπλέοις,
 Ὑμνῶντες, εὐλογῶντες, αἰνῶντες Θεόν
 Ὑπέρθεον τὸν Φωτὸς ὄντα αἴτιον
 Ζωῆς χορηγὸν καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
 Αὐτρωσιν εὐρεῖν ὥσπερ ἀμπλακισμάτων
 Ὅτως τυχεῖν μέλλεσαν ἔκλειαν πάλιν,
 Καὶ προσφέρειν λατρείαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
 Θεῷ Δόγῳ σὺν Πατρὶ θεῷ Πνεύματι
 Εἰς κυκλικὸς αἰῶνας αἰῶνας, ἀμήν.

255

260

265

V. Fuere & alii Heliodori, quos praesenti loco succincte persequar. Nonnulli quidem nostro antiquiores, ut 1) Heliodorus ῥα-
 ζοφύλαξ Seleuci Regis, jussu ejus, templum Hierosolymitanum spo-
 liaturus, de quo 2. Maccab. III. Vide Jo. Valentem ad Annum Im-
 perii Seleucidarum 136. Olymp. 150. 4. 2) Heliodorus Athenien-
 sis, qui Athenæo & Harpocratiōni ὁ περιηγητής & 3) Heliodorus
 alter Atheniensis Tragicus Galeno memoratus. De utriusque scri-
 ptis agit Meursius in Bibl. Attica & Vossius pag. 372. de Hist. Gr.
 4) Rhetor Heliodorus, Græcorum longe doctissimus, cujus meminit
 Horatius lib. 1. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qui L. Junium Sila-
 num discipulum suum testimonio apud Neronem oppressit. Schol.
 Juvenal. Sat. 1. vers. 33. & 35. 6) Heliodorus Philosophus & Rhetor
 qui Adriano Imp. ab Epistolis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 16.
 Dio lib. 69. p. 789. Nescio an diversus 7) Heliodorus Syrus, Avidii
 Cassii Pater, Rhetor, & praefectus Aegypti. Xiphilin. pag. 810.
 8) Heliodorus Cassii filius sub M. Antonino deportatus Jul. Capito-
 lin. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus Ὀλυμπιο-
 νίκης Olymp. 248. 10) Heliodorus fatorum interpret sive Mathe-
 maticus (h. e. Astrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1. Ne-
 scio an ab hoc vel quinto diversus sit 11) Heliodorus Stoicus qui

Hhhhh 3

recen-

recensetur inter Scholiastas Arati. 12) Heliodorus Arabius Sophista sub Antonino Caracalla, de quo Philostratus 2. de Sophist. pag. 620. Huic Æthiopica tribuenda suspicantur auctor Græci scholii quod Hervagianæ librorum Heliodori editioni subjicitur, Sorellus & alii, parum certa conjectura, & Socratis, Photiiqve testimoniis adversante. 13) Lucius Aurelius Heliodorus ejusque filius 14) Aurelius Valerius Heliodorus, Palmyreni, in Inscriptione Palmyrena XIII. 15) Heliodorus Prusaënsis 16) Heliodorus Medicus Chirurgus cujus mentio apud Juvenalem VI. 373. 17) Heliodorus metricus sive qui de metris Comicis scripsit, laudatus Hephæstioni, Rufino & Prisciano. Idem forte quem allegat Eustathius ad Homerum. 18) Heliodorus Martyr sub Aureliano, de quo Martyrologia 21. Nov. 19) Heliodorus presbyter qui contra Manichæos scripsit teste Gennadio c. 6. de Scriptor. Eccles. 20) Heliodorus qui martyrium obiit Antiochiæ sub Diocletiano. Martyrolog. 28. Sept. 21) Heliodorus libertus & Procurator Vibie Aureliæ Sabinæ, Marci Antonini filia, in Veteri inscript. apud Begerum T. 2. thesaur. Brandeb. p. 676.

Alii aequales nostri 1) Heliodorus de quo sæpius meminit Hieronymus in Epist. eum Episcopum appellans. Confer Baronium ad Martyrolog. 3. Julii. Hunc eundem cum Æthiopicon scriptore viri docti faciunt, sed quia est res incerta, illum h. l. separatim memorare volui. 2) Heliodorus Monachus ad quem Nilus in Epistolis lib. 1. Epist. 41. & lib. 2. Epist. 46. 3) Alius ut puto Heliodorus Silentarius ad quem idem Nilus IV. 61. Nescio quisnam ex hisce vel diversus ne ab omnibus sit Heliodorus ad quem exstant Epistolæ Synesii, alius certe cujus in Epistolis Libanius meminit.

Alii juniores nostro Heliodoro 1) Heliodorus Martyr in Africa de quo Martyrolog. 6. Maji 2) Heliodorus Antiochenus presbyter circa A. C. 440. cujus de virginitate libellum memorat Gennadius c. 29. de Scriptoribus Eccles. 3) Heliodorus de quo Honoratus Massiliensis in vita Hilarii Arelatensis p. 111. *In his profectibus constitutum subditus ardor accendit, ut Heliodori matrem hæresis Ariana vinculis colligatum expeteret (leg. expediret) illuminaret, attraheret.* 4) Heliodorus quem filium suum vocat Sidonius Apollinaris IV. Epist. 10. 5) Heliodorus Alexandrinus Hermæ E. Ammonii frater. Præterea 6) Heliodorum presbyterum, qui puer cum disciplinam subterfugi-

fugiturus ad concavam fluvii cujusdam ripam lateret, ab homunculis quibusdam in terram pygmæorum delatus, & post longam temporis moram matri suæ restitutus est, quam fabulam ex Silvestri Giraldi itinerario Cambriæ lib. 1. c. 8. plura transcribens quam credens refert V. C. Jo. Christoph. Bëcmannus Histor. Orbis terrarum Geographica & civili p. 364. seq. 7) Heliodorum præfectum, Cassiodori consanguineum, lib. 1. Var. Epist. 4.

Alii denique incerta ætatis, ut Q. Sossius Heliodorus in Vet. Inscript. apud Fabretum p. 253. Heliodorus, cujus Epitaphium Græcis scriptum literis in Ægypto testatur se reperisse Vanslebius p. 374. relat. de Ægypto. Tum ille, cujus Epitaphium legitur ad Gades Hispaniæ in hanc sententiam:

D. M. S.

Si lubet, legito.

*Heliodorus insanus Carthaginien-
sis ad extremum orbis sarcophago,
testamento me hæc jussit con-
dier, ut viderem si quispiam me
unquam insanius ad me visendum
ad hæc usque loca penetraverit.*

Omitto quod apud Themistium Orat. 2. p. 30. (Orat. 14. edit Petavii) ubi Philo & Heliodorus Sophismatum κυριεύοντες & κεραινῆς inventores memorantur, pro Heliodoro Diodorum (Cronum) non absurde legit vir doctissimus Joannes Harduinus.

Superest unus adhuc dicendus HELIODORUS Larissæus * sub cujus nomine Optica sive κεφάλαια τῶν ὀπτικῶν paucis foliis constantia edita sunt Græce & Latine Florentiæ apud Juntas 1573 4. & ibidem Italice Ignatio Danie interprete, una cum Opticis Euclidis 4. Ad editionem Florentinam hunc libellum,

Græ-

* Diu post Tiberium scripsisse ostendit se ubi narrat eum de nocte quoque visu valuisse, Τινὸς καὶ νύκτωρ ὁρᾶν, οὗτο ἐκέντο ὁ Τιβερίου γέγονεν ὁ Ρωμαίων βασιλεὺς. Confer quæ viri docti ad Sveton. Tiberio cap. 68. Laudat & Ptolemæi Ὀπτικὴν πραγματείαν, ut Platonem quoque & Euclidis σοιχεῖα Optica, atque Heronem Mechanicum ἐν Κατοπτρικοῖς. Multis idem argumentis contendit videre nos non per solam immissionem radiorum ex objectis, sed & per προβαλλόμενον αἶψ ἡμῶν φῶς sive per lucem ex oculo nostro emissam, quod multis hodie præter rem absurdum videtur.

Græce & Latine Hamburgi curavit recudi Frid. Lindebrogius Anno 1610. 4. & Tho. Galeus Cantabrigiæ cum Opusculis Mythologicis Physicis & Ethicis A. 1670. 8. Prodierunt etiam Heliodori Larissæi Optica sed pleniora & in duos distincta libros cum interpretatione & animadversionibus *Erasmi Bartholini* Paris. apud Cramoisiū 1657. 4. κεφαλαία illa quæ Florentiæ edita dixi in quibusdam Codd. MSS. inscribuntur; Δαμιάνου Ἡλιοδώρου Λαρισαίου περὶ ὀπτικῶν ὑποθέσεων. Vide Labbeum Bibl. nov. MSS. pag. 119. Damiani Heliodori nomen invenio etiam in codicibus If. Vossii, Galei, & Gudii: tum in eo quæ exstat in Johannea nostra cod. 56. MS. fol. Inter MStos codices If. Vossii est etiam Heliodorus de mensuris ac ponderibus. Et Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 117. memorat Domni sive Domneni Larissæi Philosophi enchiridion introductorium in Mathematicam, & Enchiridion Arithmeticæ.

VI. De fabula erotica quæ sub ATHENAGORÆ nomine prodiit, alibi dixi: tamen non possum non in præsentem cum Lectore communicare quæ de eadem nuper ad Collegam meum conjunctissimum scripsit vir supra laudes, & legisse te non poenitebit.

Eruditissimo viro Jo. Christophoro Wolsfo, Sacrarum litterarum Professori, S. P. D. Maturinus Veyssierius LaCroze.

Acum forte agere tibi haud ab re videbor, amicorum carissime, in hacce quam tibi nuper pollicitus sum *Ἡλιοδώρου* fabula illius amatoria, quam viri quidam eruditi Athenagoræ Philosopho Christiano adscripserunt. Post illa enim qua Vir Illustris Gisberius Cuperus eam in rem annotavit, in quibus consentientem habuit amicum nostrum communem, a) -- vix quemquam fore censeo, qui ei sententiæ tuendæ, in quam Guillelmus Cave b) præter alios propendere videtur, animum deinceps adjiciat. Perpenderam id quidem apud me, cum scriberem me nescio quid eam in rem habere aliis indictum; unde etiam ita lis mota inter eruditos dijudicari posset, ut in posterum nihil futurum esset ea in re controversiarum. Nimirum τὸ πρῶτον ψεῦδος deprehendisse mihi videbar, potissimum

a) Biblioth. Græcæ L. V. pag. 88. & seq.

b) Hist. Litterar. p. 87. ed. Gen.

nam videlicet causam, quæ Fumæum illius libri scriptorem impulerat, ut eam fabulam ederet in vulgus, nonnullaque alia observaveram, quibus novitas illius scriptoris liquido demonstraretur.

Ea autem editione usus sum, quæ Anno 1599. Parisiis prodit apud Michaëlem Sonnum, quo Typographo c) Martinus Fumæus Genilliacus sapius alias usus est. Ejusdem namque Michaëlis Sonni typis editi sunt tum Procopius de bellis Gothicis & Vandalicis, tum Agathias in Gallicam linguam à Fumæo conversi, Anno Christi, 1587. Item eodem anno ejusdem versio Gallica Historia Indis Occidentalis, à Gomara Hispanice scripta, quibus addi potest Historia motuum Hungaricorum Fumæo auctore, apud eundem Sonnum edita A.C. 1594. Hinc haud egre conjeceris ipsum Fumæum, hunc quem Athenagora fecum supposuerat, sua sponte Typographo edendum dedisse, nec esse usum nisi in fraudem, nomine Bernardi nescio cujus Sanjorriani, d) cujus cura liber editus esset fertur. Illius autem Sanjorriani Præfatio Athenagoræ præfixa, Castri in Occitania scripta est A.C. 1596. quod quidem vix intelligi posse videtur, cum Fumæi liber non nisi triennio post Parisiis sit editus, etsi triginta annis antea scriptus, si quæ tamen fides haberi potest ejusdem Fumæi Epistolæ quæ libri nuncupatoria est, & Marliaco e) A.C. 1569. ad Lamæanum Protonotarium missa fuisse fingitur. Hæc sane omnia nescio quid fraudis & doli mali præ se ferre videntur, nec immerito in memoriam revocant dictum illud veteris Poetæ, Ἄνδρες ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔστω.

Quicquid tamen de his censendum putes quæ modo legisti, liber sane accurate & jucunde scriptus est, nec multum varietate & festivitate argumenti Heliodori Æthiopici concedit. Sunt plane quædam quæ haud ita attentum lectorem fallere possint, & memet ipsum initio fere fefellerunt; etsi ea legeram quæ Doctissimus Huetius de hoc opere scripsit in Dissertatione de origine fabularum Eroticarum. Primo autem fraus quæ jam nonnihil subolebat, manifesto apparuit, cum Libro secundo pag. 64. hæc legi de Periandro Corinthiorum Tyranno: Perianne - - fit prendre trois cens enfans des meilleures maisons de Corcyre, et les fit embarquer dedans des vaisseaux Corinthiens, pour les mener à Sardis vers Haliates, afin de les faire circoncire. Quæ cum apud Herodotum legere meminissem, miratus sum equid castrationis loco

liiii

Fu-

Libri sti Pars Altera.

c) Martin Fumée S. de Genillé.

d) Petrus Faber in fine Epistolæ Nuncupatoris Agonistici: E Sanjoriano Suburbano, a. d. Kalend. Mart. Anno Christi M. D. XC.

e) Marly.

Fumaus circumcissionem posuisset, ὡς τοῦ μὴ pro ἐκτομῇ, meque vix à difficili loco extricassem, nisi venisset in mentem Herodoti versionem antiquam Gallicam extare, quam forte Fumaus neglectis fontibus expressisset. Nec me conjectura se fellit. Ubi enim Herodotus Libro tercio, c. XLVIII. p. m. 180. hac habet: Κερκυραίων δὲ πῶδας τριηκοσίων ἀνδρῶν τῶν πρώτων, Περιανδρῶν ὁ Κυψέλου ἐς Σάρδεις ἀπέπεμψε ὥστε Ἀλυσίῃα ὅτι ἐκτομῇ. Periander enim Cypseli filius trecentos optimatum Corcyræorum filios Sardis ad Alyatten castrandos mittebat. Hec verba Petrus Saliat a) vetus Herodoti Gallicus interpres sic vertit: Car envoient Periandre filz de Cypsele trois cens enfans des meilleures maisons de Corfou à Sardis vers Haliatte pour les circumcir &c. Vel hinc intelligi potest Fumaum baud eum fuisse qui priscos Græca lingua scriptores nonnisi ope parum emendata Gallica versionis intelligebat.

Post hanc observationem se se complures alia aperuerunt, quas mihi fere omnes praripuit Illustris Cuperus, proindeque à me ut par est pratermittentur, si unam aut alteram excipias, baud, puto, inutiles fraudi de qua hic agimus, arguenda. Libro quinto Pseudo-Athenagoræ, pag. 169. Manethysse cujusdam Historia refertur tragica plane & lugubris, verum ita similis ei quam de Eponina Julii Sabini uxore narrat Plutarchus in Erotico, Tacitus IV. Libro Historiarum, & Xiphilinus in Vespasiano, ut facile agnoscas Manethysse illius lugubres casus ex Eponina calamitatibus fuisse expressos. Libro septimo Slavones sive Slavos ad mare Adriaticum prope Epidamnium collocat, quo sane nondum migrarant ex avitis sedibus, qua etate Theogenes & Charide vixisse finguntur. Jovis Hammonis templum ita describitur Libro sexto à pagina 204. ut mirandum plane artis architectonica specimen ibi haberi omnes eruditi fateantur, doctissimusque Blondellus Tomo primo Systematis b) Architectonici Athenagoram propterea inter eos auctores recenseat, quorum lectione Architectonica artis studiosus adjuvari possit.

Adbuc velitationem habuisti & levem pugnam: nunc accedo ad illud argumentum in quo hujus Epistola initio τὸ πρῶτον Ψεῦδος latere tibi narrabam. Præter Architectonicen, aliam artem habuit quam jactaret in hoc opere Fumaus, nimirum vanissimam, sic enim cenſeo, τῶν χερσὶ ποιῶν ματαιότεχνίαν. Id miror neminem vidisse eruditorum qui hunc librum manibus se dulo versarunt, ne quidem Doctissimum Hueticum, qui se bis Athenagoram legisse proficitur. Ego vero

a) Edit. in fol. Anno Christi 1566.

b) Cours d'Architecture.

id non solum Fumeum intendisse mox docebo, verum & poetam quemdam haud valde elegantem, cujus hoc Epigramma Latinum initio Libri adscriptum est :

De Interprete,

*Dum Gallis Graios flores felicitis oliva
Detegit, & lingua lucidiore parat:
Quae fuerant * nullis monumenta ambagibus arcta,
Non mirum si non lucidiora refert.
Haud etenim indignis praestanda scientia, quae vult
Legitimis tantum pabula digna suis.
Qualiacumque tamen sunt haec quae scripserit Author,
Hinc poterunt omnes carpere grata sibi.*

Nosti procul dubio adeptorum, quos vocant mirandam taciturnitatem & enigmaticum dicendi genus. Eo alludit Epigrammatis scriptor: indignis, inquit, haud est praestanda scientia, quae legitimis tantum, id est adeptis & filiis artis revelanda est. Quo haec spectent, intelliges ex fabula quam primo Gallice lib. IX. mox Latine describam ex Pseudo-Athenagora, fol. verso 344.

Entre autres devis Theogenes racompta à Charide une certaine fable, qu'un des principaux de la Cour du Roy Damasdes, estant pour lors en l'armée, où il estoit, feit représenter en un soir dedans sa tente pour donner plaisir à plusieurs autres Seigneurs qu'il avoit conviez chez soy à soupper. Du nombre desquels j'estois, disoit Theogenes, & ceste fable fut à ce que je pouvois congnoistre exterieurement seulement par les personnages qui estoient représentez, ne pouvant au reste bien entendre leur langage: que le Dieu Apollo se presenta en place, beau & bien peigné, ayant sa trefse blonde, qui lui pendoit sur les espauls, proferant quelques paroles, que je ne pouvois entendre. Et un peu apres je vey un Daimon se manifestant à nous sous un voile blanc, palpable ce sembloit-il: mais toutefois ne se pouvoit il arrester. En moins de rien ce Daimon s'apochant d'Apollo, je ne sçay quelle illusion brouilla mes yeux. Car je perdis de veue ce Dieu, & le Daimon sembla demeurer seul. Puis vint Vulcan, voulant ce m'estoit avis, venger Apollo, usant de grande violence contre ce Daimon, lequel ne pouvant supporter cet effort, je fus estonné que je ne le

IIII 2

„veis

* Forte legendum est, multis.

„veis plus : & Apollo nous apparut comme devant. Je ne sçay si
 „ces Scythes trouvoient ces changemens & disparutions estranges.
 „Mais j'en estois si esmerveillé, que je ne sçavois quasi qui j'estois.
 „Je regardois fort attentivement & observois de l'oeil autant qu'il
 „m'estoit possible, & neantmoins il m'estoit impossible d'y remar-
 „quer aucune subtilité ou tour de main, encor que cela se feist cinq
 „ou six fois. Car aussi tost que Vulcan s'estoit retiré pensant avoir
 „bien vengé Apollo, & l'avoir remis & rendu en sa premiere forme,
 „ce Daimon ne faillit à revenir, & se saisissant promptement du Dieu
 „le rendoit esvanouy comme devant. Vulcan revenoit derechef
 „faisant pareils effects qu'à la premiere fois. Mon esprit estoit en
 „grand peine voyant des actes si estranges : parceque je n'entendois
 „rien de ce qu'ils proferoient, & se disoient l'un à l'autre. Ce
 „que si j'eusse peu entendre, la merveille peut estre n'eust esté si
 „grande, & eusse receu quelque contentement, & aprins quelque
 „chose de nouveau, qui n'est commune en la Grèce. Or à la sixiesme
 „fois, & Vulcan & le Daimon s'estans absentez, Apollo nous parut
 „fort debile, encor que son teint ne fust diminué, & se pleignoit
 „d'avoir esté tout cassé, & corrompu par ce Daimon, ainsi que ses
 „gestes me le donnoient à cognoistre. Ce Daimon non content de
 „l'avoir tant tourmenté, revint encor un coup vers luy, amenant
 „avec soy un sien compagnon représenté avec un vestement blond,
 „qui le couvroit entièrement. Ces deux envahirent ensemble
 „Apollo & le reduirent à telle extremité qu'il ne paroissoit plus, &
 „ce dernier Daimon plus fort que l'autre sembloit paroître seul. Vul-
 „can ne faillit à venir secourir le Dieu, & se monstrant plus robuste
 „contraignit ces deux Daimons de gagner le haut. Apollo se mon-
 „stra, lors encor plus corrompu qu'il n'avoit esté, & ne se pouvoit
 „plus soustenir, demeurant tousjours couché. Æsculape le medecin
 „le vint visiter. Je pense bien que c'estoit seulement pour conserver
 „la regle, qui veut qu'un Medecin en sa maladie doive s'aider du se-
 „cours d'un autre Medecin. Car il est sans doute qu' Apollo est plus
 „sçavant, & expert en cette science que n'est Æsculape. Iceluy or-
 „donna un bain que je veis faire, composé de certaines drogues
 „qu'on apporte des sablons de la region Cyrenaïque, purgées & net-
 „toyées de leurs immondices sablonneuses. De ce bain devant un feu
 „fut oint & frotté Apollo par plusieurs fois, le sechant autant de fois
 „qu'on“

qu'on le frottoit. Puis fut remis en un bain froid fait des excremens⁶⁶ de Bacchus durant quelque espace de temps. Je ne sçay si *Æscula-*⁶⁶pe estoit bien entendu en son art : mais nous voyons que cest *Apol-*⁶⁶lo diminuoit, & se fondoit en ce bain, comme la neige au soleil,⁶⁶ & en toute l'eau du bain sembloit sa substance estre dissipée. Tou-⁶⁶tefois *Æsculape* ne faisoit point semblant de s'en estonner, ains⁶⁶ estoit assez resolu en son fait. Il feit escouler l'eau du bain, laquel-⁶⁶le il mettoit à part, & lui en rebaila de pareille, le baignant ainsi⁶⁶ souventefois, & quasi autant comme il l'avoit frotté & lavé & se-⁶⁶ché de l'autre. Apres pour le rechauffer apposa à ces eaux qu'il avoit⁶⁶ tirées du bain, un petit feu, au devant duquel l'humidité qui rendoit⁶⁶ *Apollo* tout mouillé, s'évapora, & estant sec il sembloit encor⁶⁶ avoir esté rendu plus debile par tous ces bains, onctions, & lave-⁶⁶mens. Je l'estimois de ma part tout perdu, & m'estonnois com-⁶⁶me en ce pays on representoit devant un peuple la mort de quelque⁶⁶ Dieu, estant ainsi que nous devons croire les Dieux estre immortels.⁶⁶ Mais je me trompai comme entendrez. Car ce Medicin invoc-⁶⁶quant le fils de l'air & de la Lune que je veis se presenter devant luy,⁶⁶ iceluy donna à *Æsculape* du plus beau & du plus precieux qui fust en⁶⁶ soy, le quel il bailla soudainement à avaller à *Apollo*, qui apres cet-⁶⁶te prinse, semble estre resuscité reprenant un teint vif, & beau à⁶⁶ merveilles avec une telle plenitude de vie, qve se communiquant en⁶⁶ tel estat aux malades & decrepits, il les remettoit en meilleure dis-⁶⁶position qu'ils n'avoient esté. Voilà la fin de ceste fable, laquelle⁶⁶ je n'ai peu vous reciter plus appertement que comme je ferois la de-⁶⁶scription de certaines figures que j'aurois vuës en un tableau, sans⁶⁶ sçavoir le sujet du peintre.⁶⁶ *Hætenus Pseudo-Athenagoras quem jam La-*
tine dicentem audies.

Theogenes (è captivitate Scythica redux) inter alias nar-⁶⁶rationes Dominae suæ Charidi hanc fabulam narravit, quam quidam⁶⁶ ex Optimatibus Aulae Regis Damasdis, qui tunc in exercitu versa-⁶⁶batur, in scenam protulerat in tabernaculo suo, quo multos alios⁶⁶ procures quos ad cœnam invitabat, hujus spectaculi voluptate dele-⁶⁶ctaret. Ipsi intereram, inquit Theogenes, fuitqve hæc fabula⁶⁶ hujusmodi, quantum quidem ex personis intelligere potui, nec⁶⁶ enim eorum linguam satis assequabar. In medium processit *⁶⁶

Apol-

„Apollo egregia forma, eleganter comptus, flava coma in humeros
 „pendente, qui voces quasdam protulit, quas minime intellexi.
 „Paulo post alius nobis Dæmon * apparuit velo candido tectus,
 „qui quidem palpari posse videbatur, etsi nunquam uno loco consi-
 „steret. Cum ad Apollinem is Dæmon accessisset, statim illusio-
 „nis nescio quod genus oculos meos ita fascinavit, ut Apollo ab
 „aspectu evanesceret, solusque postremus ille Dæmon remansisse vi-
 „deretur. Tum prodiit ** Vulcanus, ulturus Apollinem, sic
 „enim mihi videbatur. Is magna vi eum Dæmonem aggressus, eum,
 „ut pote sibi imparem, ita fugavit, ut plane discederet, unusque
 „Apollo, ut antea cerneretur. Haud equidem dixero an Scythis
 „hæ mutationes & fugæ mirabiles visæ fuerint: ego vero eas ita ad-
 „mirabar, ut fere meimet ipsius immemor essem. Quam atten-
 „tissime poteram oculis & animo omnia lustrabam, nec quicquam
 „fraudis aut præstigiarum subesse animadverti, id licet quinquies vel
 „sexies perageretur. Ubi primum Vulcanus exierat, egregie ulto,
 „ut putabat Apolline, restitutoque in pristinum decus, haud mo-
 „ram faciebat hic Dæmon quin rediret, & arreptum Deum, ut antea,
 „evanescere cogeret, qui tamen Vulcano redeunte pristinam de-
 „nuo formam recipiebat. Equidem anxius hærebam mirabili info-
 „litarum mihi rerum spectaculo eo vehementius perculsus, quod ni-
 „hil eorum intelligerem, quæ inter se fabulabantur; quorum si non-
 „nulla assequi licuisset, minor forte animum meum incessisset admi-
 „ratio; mihi quæ aliqua in re satis factum esset, cum novi quidpiam
 „didicissem, apud nos in Græcia haud ita obvium. Itaque cum jam
 „sexies res processissent, Vulcanusque & Dæmon ille abiissent ex ocu-
 „lis, Apollo nobis valde debilis apparuit, utpote qui, licet nihil
 „detrimenti in colore passus esset, se tamen ab eo Dæmone fractum
 „& luxatum esse querebatur, quod quidem ex ejus gestu intellige-
 „bam. Atqui hic Dæmon quasi parum profecisset Apolline ita cru-
 „ciando, iterum rediit adducto secum comite quodam suo † fla-
 „vam vestem induto quæ totus tegebatur. Ambo ergo Apollinem
 „unanimiter adorsi ad eas angustias adduxerunt, ut jam nullo loco
 „appareret, solusque postremus hic Dæmon, socio videlicet suo for-
 „tior, cerneretur. Nec tamen defuit Vulcanus quin opem ferret
 „Apollini, & robustior effectus utrumque Dæmonem fugaret. Tum
 „vero“

* Mercurius, sive Argentum vivum.

** Ignis.

† Sulphur.

vero Apollo magis quam antea vitiatus apparuit, fractus enim jacebat, nec jam poterat consistere. Tunc ad eum Æsculapius accessit, moris puto illius servandi causa, qui jubet medicos, si quando ægrotaverint, alterius Medici ope uti. Quis enim dubitaverit Apollinem & doctiorem & peritiorem esse illius artis quam Æsculapium? Jussit ergo Æsculapius lavationem Apollini parari quibusdam mercimoniis constantem * quæ è Cyrenaica regione afferuntur, purgatis tamen antea à sordibus suis arenosis. In eo lavacro prope ignem unctus fuit & imbutus Apollo, totiesque exsiccabatur, quoties antea unctus erat. Subinde vero, per aliquod temporis spatium in lavationem frigidam immersus est quæ Bacchi excrementis † constabat. Equidem nesciebam an Æsculapius artem suam rite calleret: Apollinem enim minui videbam, & in lavacro diffluere, quemadmodum nix in sole liquescit; ita ut tota ejus substantia in ea aqua, qua lavatio constabat, dissipata & dispersa videretur. Nihilò secius id Æsculapium nihil curare credidisses, ita interritus id quod moliebatur peragebat. Lavationis aqua ejecta & seorsim posita, similem ei subinde aquam addebat Æsculapius, sæpiusque lavabat Apollinem quoties fere eum antea unxerat, imbuerat & siccarat. Tum vero ut eum calore recrearet, iis aquis quas è lavatione tulerat, ignem exiguum apposuit, coram quo in vapores solutus est omnis ille humor, quo Apollo madefactus fuerat. Jam vero exsiccatus longe debiliior hic unctionibus & lotionibus effectus fuisse videbatur. Itaque Apollinem periisse judicabam, & mirabar qui in illis regionibus alicujus Dei interitus in scena exhiberetur, cum certe Deos immortales esse arbitrari debeamus. Allucinabar tamen, ut mox audies. Nam medicus ille advocavit aëris & Lunæ filium, a) quem ipsi obviam venientem vidi. Is Æsculapio dedit quicquid sibi inerat egregium & pretiosum, quod ille statim Apollini bibendum dedit, qui ex potione recreatus, quasi nova vita donatus est, resurgens vegetiori colore insignis, b) ea pulcritudine & vi sanitatis, ut eo in statu manens, si quos decrepitos & morbo laborantes adeat, seque cum iis communicet, in longe meliorem statum eos restituat, quam is fuerit, in quo antea ver-

,,saban-

* Sal Hammoniacus.

a) Ros defecatus.

† Tartarum sive secula vini.

b) Lapis Philosophicus.

„fabantur. Isest fabulæ istius finis: eam autem non potui enarra-
 „re apertius, quam figuras quasdam & imagines in tabella pictas de-
 „scriberem, siquidem ignorarem quidnam in animo habuerit ille
 „artifex, à quo depictæ fuerunt.,,

Jam puto aliquam gratiam inivvero à lapidis Philosophici sectatoribus:
 vix enim crediderim tum in Bibliotheca Chemica Curiosa Jacobi Mangeti, tum in
 iis voluminibus quibus Eorellus omnes fere hujus artis scriptores collegit, ullum
 processum, ut vocant, clariorem aut expeditiorem legi. Interim dum ipsi hoc
 rentabunt, & pro thesauro, ut solent, carbones nanciscuntur, id saltem ha-
 bebimus, Fumum hujus libri scriptorem Chemica vanitati fuisse obnoxium, nec
 posse antiquo scriptori Græco hanc fabulam tribui, que novitatem suam manife-
 stissime prodit. Haud sane sum nescius Democriti, Zosimi, Synesii, Olympio-
 dori & aliorum jactari codices Manuscriptos mira antiquitatis, quibus arcana
 artis Chemica continentur; ac video viros eruditissimos horum librorum novita-
 tem ex ipsius Græci Sermonis corruptelis arguisse. Unum novi inter paulo anti-
 quiores Aneam Gazaum, sæculi quinti exeuntis scriptorem, qui de transmu-
 tatione metallorum aliquid attigisse videatur, pag. 67. edit. Barbiana. Ἐπεὶ
 καὶ παρ' ἡμῶν οἱ παρὲς τὴν ὕλην σοφοὶ ἀργυρὸν καὶ κατ' ἕτερον ὠφέλα-
 βόντες, καὶ τὸ εἶδος ἀφανίσαντες ὑπὲρ τὸ σμενότερον μεταβαλόντες τὴν
 ὕλην χρυσὸν κάλλιστον ἐποίησαν. „Sic namque apud nos quoque matè-
 „rarii talium periti, argentum stannumque accipientes, speciem-
 „priorem delent, in excellentiorem rem transigunt, aurum efficiunt
 „pulcherrimum.“ Hæc ex versione Barthii, cujus notas adi sis in hunc locum.
 Hoc, inquam, mihi testimonium unum in tota antiquitate occurrit, quo Chemici in
 arte sua tuenda abuti possint, nisi quis eo trahendum putet locum Platonis in Eu-
 thydemo p. 289. & 290. edit. Stephani. ὥστε οὐδ' εἰ τις πότερας χρυσοῦς ἴππισταί-
 μεθα ποιεῖν, οὐδενὸς ἂν ἀξία ἡ ἱππική μὴ εἴη. εἰ γὰρ μὴ κεχρησάμεθα ἱππιστήσομε-
 θα τῷ χρυσίῳ, οὐδὲν ὀφείλομεν αὐτοῦ ἐφείναι ὄν. „Quin etiam si lapides
 „quidem aureos facere nossemus, nihili æstimanda esset scientia.
 „Nisi enim sciremus auro uti, nulla sane ex illo rediret ad nos uti-
 „litas.,, Sane plerosque Chemica artis studiosos ita credulos expertus sum, ut
 ne dubitem fore qui his verbis Platonem ad artem suam digitum intendisse
 arbitrentur.

Verum redeo ad Athenagoram, à quo tantisper digressus sum. Vides in
 hac Scythica fabula Apollinem & Mercurium pro metallorum nominibus usurpari,
 quemadmodum id hodie fit, ex veteri certe usu, nescio tamen an ita antiquo ut
 ad Athenagora ætatem referri possit. Eustatbius quidem in primum Iliadis, id vel

remotissima antiquitati tribuit p. 25. edit. Romana. Τὸ ἵ' σκῆπτρον χρυσοῦν ἐνταῦθα πλάττει ὁ Ποιητὴς τῷ Απόλλωνι, τούτεσι τῷ ἡλίῳ, διὰ τὸ καὶ τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ, ἡλίῳ παλαιῶν ἀνατιθεσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸ ἀργυρον, καὶ ἐτέρῳ τῶν πλανήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδαροῦ φέρεται. "Sceptrum aureum hic fingit Poëta & Apollini, id est So-
li, adscribit, eo quod metallum auri Soli ab antiqvis attributum, sit, ut Lunæ, argentum, & alii Planetæ aliud metallum, ut fer-
tur in Scholiis Pindari." Hec Eustathius, qui παρεκβάσεις suas * in Pindarum innuere videtur, quæ non totæ perierunt: earum enim Praefationem longam satis & eruditam Manuscriptam vidi in Bibliotheca Academiae Basilcensis. Erunt forte & alii ** Eustathio antiquiores, qui de metallorum affinitate cum Planetis eadem dixerint: certe aliquid ejusmodi olim observavi, nec tamen auctoritatis aut loci in memoriam redeo, - - Interim nonnihil banc in rem invenies in Commentario Erasmi Schmidii in Odam V. Isthmiorum Pindari, p. 93.

Kkkkk

Quic-

Libri sti Pars Altera.

* Potuit etiam respicere antiquiora in illum Poëtam scholia, quæ hodie in manibus doctorum sunt, & in quibus ad Isthm. Od. V. leguntur hæc verba: ἐκείνῳ δὲ τῶν ἀστέρων ὅλη τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μὲν χρυσοῦς, σελήνῃ δὲ ὁ ἀργυρῶς, Ἀρεὶ σίδηρον, Κρόνῳ μολιβδῶς, Διὶ ἤλεκτρος, Ἑρμῇ κασσίτερος, Ἀφροδίτῃ χαλκός.

** Olympiodorus in 3. Meteorolog. p. 59. b. ἰστέον δὲ καὶ τὸτο, ὅτι θεῶν Πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαχον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τὰς ἐπὶ τὰ πλανωμένους λέγων ἀνακείσθαι τὸν μὲν μολιβδὸν τῷ Κρόνῳ διὰ τὸ βαρὺ καὶ συγνόν καὶ ψυχρόν. Τὸ δὲ ἤλεκτρον τῷ Διὶ διὰ τὸ εὐκρατὸν καὶ ζωογόνον τῷ ἀστέρος, ομοίως δὲ καὶ τὸ μίγμα τιμιώτερον ἐστὶ χρυσοῦ καὶ εὐκρατόν. Τῷ δὲ Ἀρεὶ τὸν σίδηρον, διὰ τὸ τιμητικὸν καὶ ὀξύ. Ἡλίῳ δὲ τὸν χρυσόν, ὡς ἀνείη πηγὴ φωτός ὄντι. Ἀφροδίτῃ δὲ τὸν χαλκὸν διὰ τὸ αἰσθητόν, καὶ ὅτι πλησίον ἐστὶ τῇ ἡλίῳ, ὥστερ καὶ χαλκός τῷ χρυσῷ. Ἑρμῇ δὲ τὸν κασσίτερον διὰ τὸ διαφανές καὶ σιλπνόν. Ἄμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τῇ σελήνῃ, ὥστερ ὁ κασσίτερος τῷ ἀργύρῳ. Τῇ δὲ Σελήνῃ τὸν ἀργυρον, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀργυρος παρὰ χρυσῷ τιθέμενος δοκεῖ καταλάμπεσθαι ὑπὸ τῷ χρυσῷ καὶ φωτεινότερος γίνεσθαι, ὥστερ ἡ σελήνη ὑπὸ τῇ ἡλίῳ καταλάμπεται. Constantinus Manasses, sed Eustathio junior p. 3. Annalium:

Ὁ Κρόνος ἦν μελάντερος, μολιβδῶν τὴν χροάν,
ἔλαμπε ζεὺς ὡς ἀργυρος, Ἀρης φλογώδης ὥπλο,
ἔσιλβεν ἡλίου λαμπρὸν ὡς εὐροῖζον χρυσίον,
ἄνθηγεν δ' ὡς κασσίτερος σφαῖρα τῆς Ἀφροδίτης,
ὧσεὶ χαλκὸς ἐρυθραυγὴς Ἑρμῆς ἐλαμπήρῃσκει,
διαφανὴς ὡς ὕαλος ἠυγαζεν ἡ σελήνη.

Quicquid sit, nihil peribit Chemicis si Athenagoras ipsis decesserit. Vidi quosdam & novi, homines, quod mireris, non ignaros bonarum litterarum, qui in Metamorphosis Ovidii, in Apuleio, in Heliodori Æthiopis &c. nihil aliud agi † contendeant, quam ut ars conficiendi auri enigmatice describeretur. Quid dicam de Mida fabula, quam totam eo libentius & facilius ad artem suam trahunt, quod manifesta transmutationis aurea mentio ibi occurrat. Ego vero quando jam Athenagoram absolvi, & ad Chemicos digressus sum, etsi vereor ne te adeo proluxa loquacitate obtundam, nonnulla addere constitui ex Plutarchi Parallelis Græcis & Romanis, quorum mihi memoriam Mida fabula in mentem revocavit.

Scis in obscurissimo Poëmate, Ara Dosiada, versum septimum parum emendate legi

Ἐς γὰρ βωμὸν ὀρεῖς με μήτε * ταρχούρου
πλίνθοις, μήτ' ἀλύβης παγέτα βώλοισ.

Vides enim me aram nec auri

Lateribus, nec argenti glebis compactam.

Ibi ταρχούρου, vocem nibili, probabiliter emendavit Cl. Salmasius, qui sic legit: Ἐς γὰρ βωμὸν ὀρεῖς με μήτε γ' αὐροῦ. Ego vero olim ex historia sive fabula Anchuri filii Mida locum Dosiada satis commode interpretabar, ita ut codicis Manuscripti lectio constaret. Nimirum hæc refert Plutarchus ille, quisquis est pag. 306. edit. Francosurtana. Cum ad Celanas Phrygiæ, multæ domus in hiatum terræ absorberentur, oraculique responsum Midas accepisset, tum demum hiatum coitutum, cum res omnium pretiosissima in eum injiceretur, "Αρχούρου ἕως τοῦ Μίδα, Anchurus Mida filius, cum ejus pater ne quicquam profecisset, injecta magna vi auri & argenti, se ipsum eque in hiatum injecit nihil anima humana pretiosius existimans. συνέλθους δὲ τῆς γῆς, χρύσειον βωμὸν ἐποίησεν Ἰδαίου Διὸς αἰψάμεν ὃ τῇ χειρὶ. οὗτ' ὁ βωμὸς πρὸς ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τὸ χάσμα σωθεῖν γενέσθαι, λίθ' ὃ γίνεται, τῆς δ' ὠλεσμένης πρεσβευτικῆς παρελθούσης, χρύσει' ὀρέσται. „Cum jam terra coitisset, ibi Midas auream aram fecit Idaei Jovis, manu admota (qua scilicet lapides aræ in aurum mutati sunt) „Hæc ara circa tempus quo hiatum fieri contigit, lapidescit, post illud „vero tempus aurea apparet. „ Jam intelligis versum commode legi potuisse μήτ' Ἀρχούρου πλίνθοις, neque lateribus aræ Anchuri similibus. At duo obstiterunt quominus ei sententiæ inbarerem, quæ initio valde arridebat. Versus

† Multa in hanc sententiam Jac. Tollius vir doctus in fortuitis.

* H. Vossius legit μήτε Γάγγη. Alias conjecturas vide in Clariss. Viri Hadr. Relandi parte 2. Diss. Miscell. p. 247. 248.

ſus enim Phalacius eſt qui cum Spondeo in quarto pede ſtare non poteſt. Deinde illius Pſeudo-Plutarchi, qui Parallela Græca & Romana ſcripſit, auctoritas valde vacillat apud eruditos, & videntur hæc Parallela Græculi alicujus recentioris eſſe figmentum; quam in rem adeas velim Dodwelli Diſſertationem quartam præfixam volumini ſecundo Geographorum Minorum, Oxonia ſtudio Cl. Hudſoni editorum; cui velim addas Joſie Merceri notas ad Fulgentii Expoſitionem ſermonum antiquorum. Jam vero merito ſuſpicari licet Parallelorum ſcriptorem Anchuri fabulam commentum eſſe, * ut pravam Doſiadae lectionem, aliquis aliquando ex Paralleliſis tanquam ex Plutarcho interpretaretur.

Quod autem Holobolus Rhetor, qui Scholia erudita in hanc aram ſcripſit, τᾶς Χουρον vocem eſſe Perſicam affirmavit, quæ aurum ſignificaret, id minime credendum eſt, & vero valde ſimile videtur deceptum fuiſſe Holobolum ex male intellectis locis Coſmæ Indico-Plenſis, qui τᾶς Χαραυ lingua Axumitarum, vel Afro- rum Barbarorum aurum ſignificare dixit, edit. Montſauconii pag. 139. D. & 143. verſu 4. ante finem. Haud ſic dimittam aram Doſiadae quinti tibi rem aperiam, quam mirum eſt latuiſſe Salmaſio & Liceto, qui operoſis commentationibus hoc poemata illuſtrarunt. Nimirum Ἀρποσιχίς eſt in eo carmine, & littera qua verſuum initia conſtituunt, ſi ordine legantur, hanc ſententiam efficiunt:

Ὀλύμπιε πολλοῖς ἔτεσι θύσεις.

Olympie multis annis ſacrifices.

Hinc conjicio hanc Aram dono miſſam fuiſſe Olympio cuidam, ſive in die ſuo natali, ſive Saturnalibus, pro more Græcorum qui Romanos mores induerant, quod vel Lucianus in Epistoſis Saturnalibus, ſive Κρονικαῖς luſulenter docet. Eum Olympium Poetam fuiſſe, oſtendunt hi Doſiadae verſus:

Σὺ δ' ὦ πῶν κρήνην ἦν

ἵνις πόλαψε Γόργον.

Tu vero bibens è fonte, quem

Fœtus exſculpiſit Gorgonis.

Qua autem ætate Olympius ille vixerit quis eruet? . . . Haſtenus Vir doctiſſimus Mat. Veiffierius la Croſe. Nunc alios ſcriptores Græcos Eroticos perſequamur.

VII. ACHILLES TATIUS (velut Tatii libertus vel filius, ut Salmaſio placet) apud Svidam Στάτις, Alexandrinus, Ethnicus primum, poſt Chriſtianus ac ſi eidem Svidæ credimus Epiſco-

Kkkkk 2

* Hoc, fateor, mihi non videtur eſſe veriſimile, qui puto parallelorum quoque librum argumentis non plane certis Plutarcho eripi. Vide quæ ſupra lib. IV. c. 11. num. 69. & Dodwellum libro laudato p. 109.

scopus, incertæ admodum ætatis, præter librum *ᾧ ἐὶ σφαίρας* cujus pars hodieque exstat * sub titulo *Isagoges in Phenomena Arati*, scripsit etiam libros VIII. *Ἑρωτικῶν τῶν ᾧ ἐὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα*, sive de amoribus *Clitophontis & Leucippes*. Laudatur à Photio Codice LXXXVII. & XCV. & CLXVI. Mich. Psello apud Allatium c. 4. de patria Homeri, p. 1753. & à Johanne Phoca in Allatii *συμμίκτοις* p. 10. cui dicitur *ὁ πῶς Λευκίππην γεγράφας*. Exstat & MS. in Bibl. Jo. Mori Eliensis Episcopi n. 219. Photii (vel Leonis Philosophi potius) jambos decem in hos Tatii libros ex inedita Epigrammatum Græcorum Anthologia Salmasius suæ Tatii editioni præfixit. Latine primum lucem viderunt *Annibale Crucejo* Mediolanensi interprete Basil. 1554. 8. apud Hervagium. Deinde Græce è codice Palatino vulgavit, Crucejiqve translationem adjunxit Jo. Commelinus, *Heidelbergæ* Anno 1601. 8. Emendatiorem ab eo tempore editionem debemus *Claudio Salmasio* Lugd. Bat. 1640. 12. qvi usus codice Thuanæo, & collatione duorum exemplarium Bibliothecæ Christianissimi Regis, tum Codice Casauboni qvi est in Bibliotheca Reg. Angliæ, atqve comparatione codicum Romani ac Florentini, tantam in illis varietatem reperit, ut non dubitet duas olim *ἐκδόσεις* hujus scripti ab ipso Achille prodiisse. Idem Salmasius Græcis à se recensitis adjunxit jam dictam Cruceji (qvi male Cruccius apud Vossium p. 315. de Hist. Græcis) versionem, & in calce libri breves notas, in quibus varias lectiones persequitur & interpretem subinde castigat. *Si plus otii, inquit, adfuisset, novam versionem adjunxissem. Hoc cum non potuerim, melius judicavi relinquere integram quæ jam prodiit, quamvis infinitis locis vitiosam & à mente Græci auctoris longissime recedentem, quam eam interpolare. Nunquam probavi hujusmodi interpolatores alienarum curarum --- Sive bene sive male alicui cesserit studium auctoris alicujus Græci in latinum convertendi, cur ignorare posteros hoc nolumus, quid quisque in eo genere recte an secus ediderit. Si plura bona malis in versione erunt, ita illa cenſeo laudanda, ut de his admonere lectores rudiores putem necessarium, non tamen ut licentiam hanc mihi permittam qua unum opus de meo & alieno, pene rem monstro similem componam. - - Si autem plura vituperanda laudandis interpres aliquis dederit, quid reliquum est nisi ut nova alia subrogetur in locum ejus quæ pessima sit, modo quis id possit aut velit.* Gothofredus quoque Jungermannus novam Tatii editionem versionemque molitus fuisse cognoscitur ex literis Gruteri quæ

* De hoc libro dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Utrumque opus anteqvam Christianus fieret ab Achille scriptum notant viri docti, ut Ricciolus in Alamageſto.

quæ leguntur inter Gudianas pag. 210. Gallice Anonymol (Francisco Belleforesto forte, vide A. Verdier Bibl. Gallicæ pag. 5. & Crucimanium p. 9.) interprete. Paris. 1568. 1575. 8. Denique Anglice [quod]que prodierunt Erotica Tatii Oxon. 1638. 8. Alia scripta deperdita hujus scriptoris à Svida memorantur Ἑρωτολογία, & ἱστορία σύμμικτο in qua mentionem fecit de viris insignibus ac clarissimis.

VIII. LONGUS incertæ & ipse ætatis scriptor, & vix cuiquam veterum memoratus, in Jungermanni codice vocatur Σοφιστής, & post Heliodorum scripsisse videtur, eumque locis quibusdam imitatus esse. Exstant ejus libri quatuor Ποιμενικῶν τῶν καὶ Δάφνιν καὶ Χλόην, Pastoralium de Daphnide & Chloë, quos Politiano pridem laudatos c. 2. Misc. & à Jac. Amioto, Gallice versos Paris. 1559. 8. primus Græce in lucem edidit ex Aloysii Alemanni Bibliotheca Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1598. 4. cum variis Lect. Raph. Columbianus. Opus hoc prosa amœna Græca scriptum, latino carmine in expositis suis reddidit Laurentius Gambara jam tum senex, * sed libere adeo, ut sæpe vix Longum agnoscas, adeo multa addidit, demit, mutat, ut taceam quod sæpe nec mentem Longi fuerit assecutus, quippe Poëta melior quàm Græcè intelligentior, ut ait Vossius pag. 517. de Hist. Græcis, & ante eum Jungermannus præf. ad Longum: Non eo sine Gambara suis expositis cecinit, quod voluerit interpretem Longi agere. Quin suo sibi modo immutat, mutilat, confundit Longiana. Et de ipsius peritia Εὐχρησµὸς ne quid odiose protulisse videar, dicant tibi doctissimi illi quos laudis & honoris gratia nomino, Stephanus & Vulcanius. Ex hac Gambara Metaphrasi factum est ut Mallincrotus pag. 39. paralipom. de Historicis Græcis & post eum Morerius in Lexico perperam tradiderint Longum carmine Heroico de amoribus Daphnidis & Chloës scripsisse, cum prosa opus suum Græca contexuerit. Græce & Latine cum versione Gotthofredi Jungermanni editus est Longus Hanoviæ A. 1605. 8. additis ad calcem voluminis brevibus interpretis sed eruditis notis, in quibus præter Florentinam edit. codices MSS. Fulvii Ursini Romæ collatos consuluisse se testatur. Cum Laurentii Gambara liberiore (de qua supra dixi) Metaphrasi Longus etiam prodit ex Commelini officina Heidelbergæ A. 1601. 8. Post Gallicam quam memoravi Amiotti translationem Anglice vertit Georgius Thornley Lond.

Kkkkk 3

* Apud Vossium pro ante annos CLXX. haud dubie legendum ante annos LXXX. Gambara poemata & in his expositi ejus lucem viderunt Antwerpæ A. 1569. 2. Vossii liber excusus est A. 1649.

Lond. 1657. 8. Jungermanni vero interpretationem ignorans *Petrus Moll* Snenanus, Professor Græcæ L. in Academia Franeqverana aliam versionem Longi latinā adornavit, qvā cum absolvisset, demonstrata licet ipsi postea ab amico Jungermanniana editione, noluit labores suos sibi perire, sed Longum cum nova versione sua & uberiorib⁹ notis edidit Franeqvēræ 1660. 4. In *Italicam* linguam transtulerat Longum. *Annibal Carus* teste Gaddio de scriptoribus non Ecclesiasticis T. 1. p. 122. sed edita non est qvōd sciam illa versio. Illustis Huetius libro de fabulis Romanensibus p. 67. *Cum puer essem*, inquit, *Longum latine interpretandum suscepi, cum nondum haberem exploratum quid in eo laudabile esset, quid vitiosum, & quantum ejus lectio pueritia damnosa sit, quam parum etiam ætati provectiori decora.* Quæ porro in Longo laudentur vel etiam reprehendantur, tum apud eundem Huetium tum apud Clariss. Baylium in Lexico ubi voles videbis. A Barthio qvidem II. 8. Adversar. celebratur his verbis: *Jucunda sane commentatio Longi Sophista, simplicitate cum rerum natura certans, fortuna vero ludibriis & inopinatis eventibus cum coturno & socco quibusvis.*

IX. EUSTATHIUS, sive ut in Codicibus quibusdam vocatur EUMATHIUS * auctor XI. librorum qui exstant de *Ismenia* & *Ismenes* amoribus, sive dramatis ** prosa Græca scripti καθ' ὁσμινίαν ἢ ὁσμίνην, patria Macrembolites fuit sive Parembolites urbe Ægypti, ut observavit H. Casaubonus quem consule Epistolâ CCCCXXIII. ad Jungermannum. In codice Mediolanensi teste Vossio p. 491. de Hist. Græcis, vocatur *Eumathius Macrembolites Protonobelismus*, ita enim legendum pro *Protonobelisarius*. In Codice Cardinalis Barberini etiam Eumathius Macrembolites dicitur, teste Holstenio annotationibus ad Ortelium p. 111. In alio codice quem memorat Cangius in Glossario Græco, vocabulo ναβελίσμῳ: Ποίημα Ἐυσταθίου Πρωτοναβελισίμης καὶ μεγάλης χαρτοφύλακος τὸ καθ' Ὀσμινίαν δράμα, βιβλία ὡς εἶχον ια'. Vix dubitandum adeo mihi videtur, auctorem istum diversum esse ab Eustathio ArchiEpiscopo Thessalonicensi, de quo dixi non nihil lib. 2. c. 3. §. 9. Quo tempore autem vixerit, adhuc requiro.

* Vide Maussacum ad Harpocraton. pag. 277. Jungermannum ad Longum p. 220. 223. Allatium de ætate & interstitiis ordinum apud Græcos p. 186.

** Ismenias ipse in extremo libri XI. Κλήσις δὲ ἔστι τῇ βιβλῳ τὸ καθ' Ὀσμινίαν δράμα καὶ Ὀσμινίαν ἐμῆ.

qviro. Primus Græce vulgavit cum eleganti versione vir doctissimus *Gilbertus Gaulminus*, Molinensis. Paris. 1617. 8. cui editioni anno proximo 1618. accessere ejusdem Gaulmini præfatio ac notæ, in quibus pag. 27. quatuor Codicibus MSS. usum se fuisse testatur. Regio, Maussaci, & aliis duobus quorum unum suum subinde appellat. Latina versio sola cum Parthenii eroticis recusa est Lugd. Bat. 1618. 12. Editionem hujus Eustathii molitus etiam fuerat *Jungermannus*, † sed morte præventus est Hanoviæ A. 1610. Exstat præterea in *Italicam* translatus lingvam à *Lilio Cürani* atque ex Italico in *Gallicam* ab *Hieronymo d'Avost de Laval* Paris. 1582. teste Francisco Crucimanio Bibl. Gall. p. 168. & 238. præter versionem Gallicam *Joannis Loveau Aurelianensis* Lugd. 1559. 8. & *Germanicam*, nescio quo interprete Lips. 1663. 12. Laudavit etiam hunc scriptorem, antequam à Gaulmino ederetur, Rigaltius ad Onosandrum &c. Salmasius præfat. ad Tatii amores: *In Germania cum essem, animus fuit in unum corpus omnium ἐρωτικῶν scripta concludere. Et habui tunc plura quæ eo tempore edita nondum erant, ut Eustathium ex codice Augustano mihi descriptum & Cyrum Prodromum ex Palatino. Cum superioribus ne utique conferendum hunc Eustathium, sed admodum rudem Heliiodori, Tatii, Longique imitorem nec verisimilitudine fictionis nec inventionis dispositionisve elegantia lectiori se probantem notat Huetius p. 62. sq. libri de origine fabular. Romanens. Isaacus vero Casaubonus in Casaubonianis pag. 13. testatus hoc opus legisse se in Codice MS. H. Stephani (quo etiam Palладii liber de Brachmanibus continebatur) Est sane ejusmodi, inquit, quem legisse me non pœnitet, non legisse hand magni faciam. Inventiones frigidiuscula, narrationes fere œmœideis καὶ μιδαρὸν οὐκ ἔχουσι. Dictio negligens sæpe, interdum affectata putidiuscule. Verbis quibusdam & phrasibus ad satiетatem scriptor utitur. Vix aliquot periodos reperias sine nomine ὀλῶ.*

X. THEODORUS PRODROMUS, sive ut in MStis Codicibus frequenter, Cangio teste, appellatur, PTOCHOPRODROMUS, inter Monachos Hilarionis cognomen adeptus, claruit circa sæculi à Christo nato duodecimi initia Alexio & deinde Joanne * Comneno imperium tenentibus scripsitque de Rhodantes & Dosulis amoribus libros IX. versu jambico, quos cum versione sua prosa & versibus mix-

† Vide Epistolas Gudianas p. 210.

* Vide Allatium de consensu Ecclesiæ Orientalis & Occid. p. 629. & adversus Creyglintonum p. 9.

mixta notisq; præclaris edidit Vir reconditæ eruditionis, à quo Eustathium vulgatum jam dixi, *Gilbertus Gaulminus* Paris. 1625. 8. Edidit autem à Salmasiano Codice, à Peirescio etiam nactus unde lacunas ejus suppleret, qui per Barclajum Erotica è Codice Vaticano describi curaverat, ut testatur Gassendus in vita Peirescii lib. 3. ad A. 1619.

XI. Alia Theodori hujus scripta, qui honoris causa subinde * *Cyrus*, hoc est κυρὸς sive κύριος, Dominus Theodorus (ὁ Φιλόσοφος κυρὸς Θεόδωρος) à Græcis dicitur, scripta non pauca exstant, quæ breviter commemorare non fuerit à præsentī loco alienum.

2. Ἀμάραντος ἢ γέροντος ἔρωτες. *Amarantus* sive senilis amor, dialogus profa scriptus, cum IX. amorum libris modo memoratis à Gaulmino latina versione donatus, & primum utraqve lingua editus.

3. Ἀπόδημος Φιλία, *Amicitia exulans*, Dialogus versibus jambicis, cum *Conradi Gesneri* versione sæpius vulgatus ad calcem Stobæi, Tiguri 1543. 1559. &c. fol. Græce primum prodierat inter alia, de quibus mox, Theodori poemata Basil. 1536. 8. Latine vertit præter Gesnerum & Hieron. Erardum, Jo. Laëtius, Paris. 1559. 4. Exstat & Gallice hoc titulo: *Amitié bannie du monde: par Cyre Theodore, Poëte Grec*, & traduit en vers François par Jean Figon de Monteilmar en Dauphiné, à Tholose 1558. 8.

4. Poemata cætera ex Sim. Grynæi codice à Jo. Hontero & Hieronymo Guntio recensita, junctimq; Græce (parum emendate) edita Basileæ 1536. apud Jo. Bebelium in 8. & cum versione latina, argumentis & notis Hieron. Erardi, Lips. 1598. 8. hæc sunt:

Τετραστίχα ἱαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ γεαφῇ, *Argumenta* sive capita librorum sacrorum, tetraasticis jambicis eademque Heroicis scripta in *Pentateuchum*, *Josua*, *Judices*, quatuor libros *Regum*, totidem *Evangelistas* & *Acta Apostolorum*. Proderunt hæc emendatiora separatim Græce & Latine sub titulo: *Cyri Theodori Prodromi Epigrammata*

* Falluntur itaque qui Cyrum pro nomine proprio Theodori Prodromi habent. Vide Barthium XXIX. 19. Adversar. Gaulminum in limine notarum, Antonium Borremansium p. 8. vespertarum Gorinchemenium, & Cangium in Κύρ. Nec minus fallitur Koenigius, qui Prodrorum A. C. 444. floruisse scribit in Bibliotheca. Idem ait Κορυαί in Phrygia fuisse Episcopum, quo auctore vel teste antiquo, nescio.

mata nunc primum latinitate donata, cura & interpretatione Gvidonis de Sovvigny, Blasenſis, Congregat. Oratorii Domini JESU Presbyteri. Juliomagi 1632. 4. addita ad calcem plurium locorum caſtigatone. Non tamen primus hæc Epigrammata Sovignius tranſtulit, nam multis ante annis Joannis Ributti verſionem Genevæ excudiſſe traditur Crispinus, quanquam ipſe fateor in hanc nunquam incidi. Tetraſticha illa cum Anonymi commentario Græco Grammatico exſtant MSS. in Bibl. Vindob. teſte Lambecio VI. pag. 32. ſeq. Epigrammata tria cum verſione & notis exhibet Gretſerus Tomi tertii de Cruce, libro quarto.

Τετραſτιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαῖα δὲς ῥηθέντα ἐν τῇ βίῳ Γρηγορίου & Θεολόγου, & μεγάλῃ βασιλείῃ καὶ ἁγίῃ χροσσύμῃ. Argumenta ſive capita præcipua de vitis ſanctorum trium Hierarcharum Gregorii Naz. Baſilii Magni & Jo. Chryſoſtomi, tetraſtichis jambicis & Heroicis comprehenſa.

Προσφωνητικὸν elegi quibus Paulum Apoſtolum, tres jam dictos Hierarchas, nec non Gregorium Nyſſenum & S. Nicolaum alloquitur.

Ἰάμβοι χετλιαſτικοὶ εἰς τὴν προνοίαν, Carmen jambicum querulum, & expoſtulatorium de providentia, quod malis bene, bonis male ſit. Emendavit Euſtathius Swartius lib. 1. Analectorum c. 11. & latinis Jambis reddidit c. 12. Lugd. Bat. 1616. 4.

Εἰς τὴν Βαρέα τὴν καταφλυαρήσαντα αὐτῇ τὴν ἀρετικὴν ὄνομα. In Baryn * qui per calumniam illi quod humanioribus litteris paullo largius ſe imbuiffet, nomen baretici impeggerat, inveſtiva verſibus jambicis. Ex hac non omittendus locus, quo de ſe & parentibus ſuis avoqve & avunculo Epifcopo loquitur:

Ἐγὼ, κάκιτε, δυſſειβῆς εἰς τὸν λόγον;
Ὅς πατέρων μὲν ἐξέφυγν' ἱεροφρόνων
τὴν πῆσιν ἐκ τε πραγμάτων πιſχυμένων
καὶ κλήσεων μάλιſτα χεῖρωνυμίας

LIIII

Πάπ.

Libri ſti Pars Altera.

* Geſnerus in Bareum. Gaulminus Baream, ſed nomen hominis Βάρης, ad quod alludens Theodorus: ὄντως Βαρές σὺ, καὶ γενεὰ καρδία.
& mox ait componi ex Βάρη quod filium denotat (non Græcis quidem ſed Syris) & ὅς quod ſuam,

Τὸ Βάρη γὰρ υἱός ἐστιν Ἑλλάδι φεράσει
τὸ δ' ὅς προδότης ἐστιν ἡ ſημαſία.

Πάπῳ δ' ὁμοίηκα Προδρομῶνύμῳ
 Καὶ θεῖον ἔσχον χερσὶν ὀνομασμένον
 Γῆς Ῥωσικῆς πεσέδρον ἀβρὸν ἐν λόγοις,
 Ὃ οἷς ἀναχθεῖς Ὀσεβῶς ἀνετράφην.

Ait vero, si ad hæretici nomen sufficiat litterarum humaniorum pleniores haustus mente imbibisse, hæreticos fore etiam Basilium, Gregorios, Chrysostomum, Maximum.

Ἄρ' αἱρετικὸν ὡς λόγοις τεθρῦμμένον
 Καλεῖς λόγων ἁμοίῃς, τοῖς ἐξωτέροις.
 Ὡς συγκαλύψῃς τὴν ἑαυτῆ μαρτίαν,
 Καλεῖ τὸ λοιπὸν αἱρετικὸν, εἰ θέλεις,
 Τὸν Γρηγόριον νῦν, τῷ Βασιλεῖς χάριν,
 Τὸ χρύσειον μέλισμα ἔ χρυσοσόμῃς,
 Τὸ Γρηγορεῖς φθέγμα ἔ Νουσσαῖως,
 Τὸν Μάξιμον, τὸ θάυμα τῆς ἡσυχίας,
 ὅς ἐστις εἰς ὅσον μέτεσι τῶν ἐξω λόγων
 Ὡς καὶ Πλάτωνας ἐκτρέπειν καὶ Σωκράτους.
 Εἰ μὲν τ' ἀλεχθέν αἱρετικίζειν λέγεις,
 Συναἱρετικίζοιμι τοῖς ἀλεχγμένοις.

Εἰς εἰκονισμένον τῷ βίῳ, in imaginem vite, versus politici.

Νεθετικοὶ κατὰ φθονόντων, jambi ad invidos.

Jambi ἀνεπίγραφοι in hortum.

Exstant in eodem volumine adjuncta etiam aliorum auctorum quædam carmina ac poemata, de quibus alibi: *Rhetoris* nescio cuius in S. Chrysostomum, Pselli in tres Hierarchas & sanctas septem Synodos, Emanuelis Phile (Φιλῆ) ὅτε Ἰππὶ χρονολογία μεταβληθεὶς ἀπητήθη ὅρμον περὶ ἀσφαλείας, Jambi ad Imp. Michaëlem Palæologum, quibus nihil se adversus illum scripsisse testatur, & propter ea quæ in Chronographia scripserat pulsus in exilium, veniam ac securitatem postulat. Calliclis jambi in sacram crucem ab Augusta porphyrogenita Anna Alexia ornatam, in Christum in Cruce, & in S. Georgium ex saxo candido sculptum. Nicephori denique Callisti Xanthopuli synopsis S. Scripturæ & alia carmina de quibus supra p. 132. seq.

Extra illud volumen , prodiit

5. *De sapientia dissertatio sive invectiva in illud Poetæ, ἡ πενιη σοφίη ἐλαχεν, sors pauperum, sapientia*, Græce è Bibl. Regis Christianissimi vulgata à *Federico Morello*, qvi latinam quoque versionem addidit. Paris, 1608. 8.

Inedita Theodori Prodromi scripta—.

6. *Lexicon*, qvòd allegat Meursius in glossario Græcobarbaro.

7. *Ἐξηγήσεις sive expositio in Hymnos festis Dominicis * consecratos à Cosma Episcopo Majuma & Jo. Damasceno*. MS. in Bibl. Vaticana, Cæsarea, Mutinensi aliisque. Vide Lambecium lib. V. pag. 276. 277. Montfauconi *Diarium Italicum* p. 32. & Labbei *Bibl. nov. MSS.* p. 97. Fragmenta exinde proferunt Gretserus *Tomi III. de Cruce*, libro IV. & Allatius de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 74. seq. Ab hoc opere Theodorus qvi illud Orphanotropho cuidam inscripsit, ὁ τῶν ἱερῶν καϊόνων πρῶτος σαφηνισθῆς dicitur Nicephoro Blemmidæ *Orat. 1. de processione Spiritus S.*

8. *Epitome commentariorum Theodorici in Psalmos*. Labbe pag. 78. *Bibl. novæ MSS.*

9. *De processione Spiritus S. λόγος adversus Latinos*. Incipit: Φανερόν ἐστιν, ὅτι ὡςπερ ὁ υἱός, ἔτω καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον οἰεῖται ἐκ Πατρὸς μόνος ἔχειν ὑπαρξίν. Allatius p. 629. seq. de consensu utriusque Ecclesiæ.

10. *Grammatica quedam ad calcem Demosthenis obvia in Bibl. Vindobonensi*, ut notavit Nesselius parte IV. p. 62. Codice philologico CV.

11. *Poëma Astronomicum*, versibus Politicis ad Sebastocratorisfam Irenem. Vide Lambecium VII. p. 83.

12. *Poëma in duos libros distinctum*, versibus itidem politicis. Horum priore libro paupertatem suam deplorat ad Imp. Manuelem Comnenum, altero invehitur in Abbatem suum sive ἡγούμενον. MS. in Regis Galliæ Codice 1334. & laudatur à Cangio in Græco glossario.

LIIII 2

13. De

* Δεσποτινὰ ἑορτὰ Græcis appellantur Annunciationis B. Virginis, Nativitatis Christi, Purificationis B. Virginis, Epiphaniæ sive baptismatis Christi & transfigurationis, resurrectionis Lazari, festum Palmarum, Ligni seu Crucis, Resurrectionis, ascensionis, missionis S. Spiritus, & assumptionis B. Virginis.

13. *De Mure*, ex codice Regio laudat idem Cangius.
14. *In posteriora Analytica Aristotelis*, & *ἡ Ἰνδουτικὴ* Romæ in Bibl. Vaticana, teste Gesnero.
15. *Depauco & multo, magno & parvo, quod non sint relativa sed contraria.* Labbe p. 115.
16. *Ad quaesita Sebastocratorissa Irenes*, brevis enarratio, in Bibl. Regis Gallia. id. p. 90.
17. *Epistola ad Gregorium Monasterii Insulæ Oxia Abbatem.* Incipit *οἱμοι Θεωρεῖτε καὶ σοφὲ μὲ πᾶτες.* Vide Lambecium lib. V. p. 233.
18. *Aliæ Epistolæ* in Bibl. Bodlejana, inter Codices Baroccianos n. 131. teste Caveo.

XII. BARLAAM & JOASAPHI sive JOSAPHATI *vi-
ta*, *historia ex interiori Æthiopia seu Indorum regione in S. urbem translata per* JOHANNEM Monachum *de contubernio S. Sabe.* Hic est titulus libri (dramatibus eroticis utique, sed castis ac piis adscribendi) in codice Palatino. Vide Sylburgii Catalogum MSS. p. 115. Prodiit latine separatim Antvverpiæ in 12. & sæpius inter scripta *S. Johannis Damasceni*, è versione non Gregorii Trapezuntii ut habet titulus, sed Trapezuntio antiquiore, qua Vincentium Bellovacensem jam usum observat Allatius libro de Georgiis p. 376. Sunt qui *Johannem Sinaitam* qui sub Theodosio vixerit, alii *Johannem Climacum* qui & ipse monachus Sinaita circa A. C. 564. claruit, libri Græca prosa compositi auctorem esse volunt, cui etiam tribuitur in Codicibus MSS. Bibl. Paulinæ Lipsiensis. Vide Joach. Felleri & *μαναεῖτη* Catalogum p. 157. 163. Latinam versionem veterem nonnulli adscribunt *Anastasio* Bibliothecario, circa A. C. 870. celebri. Confer Casp. Barthii notas ad Hermæ pastorem p. 910. & ejusdem Adversaria p. 2951. Labbei Bibl. nov. MSS. p. 192. Ab eo tempore latine denuo transtulit *Jacobus Billius* Paris. 1577. & Gallice Paris. 1578. 8. Damasceni esse post Bellarminum non abre plerique eruditi dubitarunt, ut notavit Rob. Cocus censuræ scriptor. vet. p. 428. seq. Græcè è Codice Bibl. Regiæ se editurum inter dubia scripta Joh. Damasceni tomo tertio recepit, qui jam duobus Voluminibus genuina illius monumenta præclaro studio expolivit vulgavitque, vir doctissimus Michaël Le Qvien Monachus O. P.

NARRATIO EORUM QUÆ APOLLONIO REGI CONTIGERUNT, è Græco versa ab homine Christiano, * ante millem annos, exstat Latine, è MS. Bibl. Augustanæ vulgata à Marco Velfero Augustæ Vindel. 1595. 4. atq; inter ejusdem Opera junctim curante Christophoro Arnolfo edita ibid. 1682. fol. pag. 681-704. *Casus suos, ut in extremo narrationis illius legitur, Apollonius ipse descripsit, duo volumina perfecit, unum in templo Ephesiorum, alterum in sua Bibliotheca collocavit.* Eandem narrationem latine, sed multis locis ab impressa discrepantem habuit MStam Theodorus Canterus, ut testatus est literis ad Joannem Meursium. Gallice etiam prodiit Roterdami 1710. 8. hoc titulo: *Les aventures d' Apollonius le Tyr, par Mr. le Br.* Et carmine politico Græcobarbaro, Venet. 1696. 8. apud Nicolaum Glycem, διγῆσις ὠραιωτάτη, Ἀπολλωνίῳ ἔν τῷ τῷ ρημάδι.

De aliis quæ edita Græce supersunt scriptis Eroticis, alibi jam in hoc opere dicere me memini, sunt autem *Anacreontis, Sapphonis, Alcai* aliorumque Lyricorum poemata amores spirantia, de quibus lib. II. cap. 15.

Platonis Philosophi ἐρωτικὸς, *Phædrus* & *Epigrammata* lasciva de quibus lib. III. cap. 1.

Demostheni tributa oratio quæ ἐρωτικὸς inscribitur, de qua lib. II. cap. 26.

Parthenii Nicæni amatoriarum narrationes, de quibus lib. III. cap. 27.

Plutarchi ἐρωτικὸς & amatoriarum narrationes de quibus lib. IV. c. 11. num. 97. & 98.

Luciani Samosatensis Λέντις, ἐρωτες ad Theomnestum, & dialogi meretricii, de quibus lib. IV. cap. 16.

Epistolæ Eroticæ *Aristaneti, Alciphronis*, aliorumque de quibus lib. II. cap. 10.

Musæi carmen de amoribus *Heronis* & *Leandri*, de quo lib. 1. cap. 16.

XIII. *Ineditos* hujus argumenti scriptores Græcos hosce octo observavi, qui à viris doctis aliquando, si tanti videbitur, in lucem protrahentur.

LIIII 3

1. JAM-

* *Symposio* versionem illam, incerta conjectura, tribuunt Jo. Meursius, & Casp. Barthius lib. LVIII. cap. 1. *Adversariorum.* Nempe in illa p. 699. & 700. ejusmodi ænigmata legi observavit, qualia *Symposii* habemus, de quibus dicere me memini in *Bibliotheca Latina.*

1. JAMBLICHI liberti Marco Antonino imperante clari *Babylonica de Sinonidis* & * *Rhodanis amoribus* memorata Svidæ qvi libros XXXIX. & Photio cod. XCIV. qvi libros XVI. numerat & argumentum eorum compendio recenset. Meminit Jamblichi iterum inter scriptores eroticos Photius codice CLXVI. Svidas in γάρμ & Φάσμα & Theodorus Priscianus sive Octavius Horatianus lib. 2. de re Medica c. 11. apud qvem pro *Sirii aut Amblii* legendum *Syri Jamblichi*, ut notant Reinesius p. 514. Var. lect. & Vossius pag. 548. de Hist. Gr. Fragmentum quoddam illius operis Leo Allatius cum versione sua edidit in Græcorum Rhetorum & Sophistarum excerptis Romæ A. 1641. 8. sub falso nomine Rhetoris *Adriani*, inter cujus declamatiunculas nihil declamationis simile habens quarto loco legitur. Sed in codice Bibl. Florentinæ, unde exscripsit If. Vossius, inscribitur: Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου ἰσορῶν βαβυλωνιακῶν, περὶ Πρώδης ** βαβυλωνίων βασιλέως, teste Colomesio pag. 16. Opusc. Opus integrum fuit manu exaratum in Bibliotheca Scorialensi, si Catalogo MSS. fides (non edito illi Alex. Borvoëtii sed Martini Lafarinæ Abbatis & Philippi IV. à domesticis sacris & consiliis, qvem ἀνέκδοτον habuit Isaacus Vossius.) Verum Bibliotheca illa periit incendio Anno 1671. Dicuntur Jamblichi *Babylonica* edere voluisse 1) *Aloysius Alemannus* de qvo Joh. Wovveranus II 10. Epistolar. (in literis datis Florent. Cal. Sept. 1601.) *Aloysius Alemannus is qui Longi pastoralia vertit*, *** *nescio quæ Jamblichi inedita parat*. 2) *Gothofredus Jungermannus* de qvo Scaliger in Scaligeranis secundis pag. 222. *Jungermann donnera amatoria de Jamblichus, qui æsté du temps de Commodus*. Jungermannus ipse præf. ad Longum: *si mihi favebis - - dubo operam ut alium mox scriptorum amœnissimum hætenus ἀνέκδοτον publice habeas*. 3) *Gilbertus Gaulminus* qvi in notis ad lib. de vita & morte Moïsis, illa citat p. 283. & pag. 216. *Ad Jamblichum ἐν βαβυλωνιακοῖς plura dicemus*. Quo tamen in loco non inte-

* Πρώδης, Svidæ Πρῶν & viri nomen, Σινωνίς virginis, non contra, ut Maussacus p. 156. ad Harpocrat. notatus eo nomine à Reinesio p. 363. Var. lect.

** Vossius Pater pag. 548. de Hist. Gr. legit περὶ προόδου de progressu Regis *Babyloniorum*. Sane apud Photium Regis nomen γάρμ &, non Πρώδης.

*** Non vertit sed tantum edidit Longum Alemannus, itaqvæ recte Colomesius in Wowerii verbis exhibet *edit*. Adde hunc Aloysium Alemannum qvos singulari libro descripsit vir Rev. Urbanus Gotfridus Siberus, Lipsi. 1710. 4.

integrum opus Jamblichi sed tantum Epitomen ejus à Photio concinnatam promittere Gaulminus videtur Colomesio p. 264. Gallia Orientalis. Diversus fuit hic Jamblichus & antiquior Jamblichus itidem Syro, Chalcidenſi qvi sub Constantino Imp. claruit, de qvo dixi ad Eunapium & supra lib. IV. c. 28. Confer ſcholion græcum ab Hœſchelio editum p. 937. ad Photium, è qvo diſces Jamblichum Babyloniorum ſcriptorem genere Syrum, Babylone à nutritio ſuo educatum fuiſſe captumqve inter alios, cum Trajanus Imperator Babylonios bello invaſiſſet: ex qvo Svidas forte Jamblichum iſtum ἀπὸ δούλων ſive mancipium fuiſſe ſcribit. Alioqvi Babylone ſcribam Regis geſſit hic Jamblichus, lingvæ Syriacæ & Babylonicæ peritus & poſtea Græcam etiam ita edoctrus ſub Trajano (Jonſius ſub M. Antonino, Scaliger ſub Commodò vixiſſe affirmant) ut Rhetor non ineptus illa qvoqve lingua evaſerit.

2. XENOPHONTIS Ephēſii *Ephēſiaca* de qvibus Svidas : Ξενοφῶν Ἐφεſίῳ ἰσορικός Ἐφεſιανά, ἐς τὴν ἐρωτικὰ βιβλία ἰστέι Ἀβροχόμης καὶ Ἀνθίας. Hujus operis erotici libri qvinque habentur Græcè in Monasterio S. Virginis, Florentiæ, teſte Bernhardo de Montfauçon, diarii Italici p. 365. & ſpes eſt brevi in lucem edenda eſſe.
3. CHARITONIS Aphrodiſienſis *de Charea & Callirrhœ amatoriarum narrationum libri VIII.* etiam hoc opus eodem in loco manu exaratum occurrere teſtatur Montfauconius. Sed & in Vaticana Bibl. exſtat teſte Huetio pag. 69. & Mallincrotio in paralipom. de Hiſt. Græcis, ex Dithmaro Mullero Tremonienſi, editore eroticorum Andreæ Capellani.
4. ANONYMI *de amoribus Callimachi & Chryſorrhœs Verſibus politicis,* laudat Meurſius in glosſario græcobarbaro vocabulo βαρεῖν & alibi paſſim.
5. NICETÆ EUGENIANI Poëſis *de Charicellis & Droſilla amoribus* ad imitationem Prodrōmi † Philoſophi, vide Labeum Bibl. nov. MSS. p. 220.

6. ANO-

† Theodori Prodrōmi, de qvo ſupra §. 11.

6. ANONYMI ποῖνα scriptum ante Annos 400. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes, MS. in Cod. Colbertin. 4384. Allegat Meursius glossario græcobarbaro in ποῖνα & alibi. Crusius Turco Græcia p. 489. 490. Cangius in Βιττα &c. Argumentum & specimen ex Crusio adscribere placet: *Constat versibus politis: id est, binadimetra jambica (quorum posterius, catalecticum) habentibus. Ut cum Rhodamne, que adhuc repugnarat amanti Lybistro, jam benigne respondet, ipse gaudet:*

Ψυχὴν δὲ ἐρωτᾷτω, ὅσα ψυχοπονέσῃ.
Χάιναι οὖν πίνεις, αἶν γλυκὺν μάθῃ δὲ πόθ' λόγον.

Anima enim amore vulnerata, quamvis multum doluerit: perdit dolores, ubi dulce perceperit de amore responsum.

In talium vero dimensione, συνείρεται fit:

πόσας κινδύνους ἔπαθα, καὶ ἀνάγκας ὑπερβάλλει;
 τί πράγματα ἐσυνέβησαν διεσέναν εἰς ἐμέναν;
 πέτρας ἀνάχες ἔδθησιν, καὶ σιδηρὴν καρδίαν·
 ναυεπιπνευσάχρηστες, καὶ ἐπὶ πλοῦσα δι' εὐάν.

Quot pericula adii, quot necessitates sustinui?

O qvæ acciderunt propter te (chara Rodamna) mihi?

Saxeum si habuiffes fenfum , & ferreum cor:

certè in his condoluiffes , quæ passus sum propter te.

Addam sanè totius fabulæ hujus argumentum: quantum ex mutilo, & transposita hinc inde folia habentē, fragmento, colligere potui: ordinans hoc modo narrationis seriem.

Lybistrum, ingenio formaque praestantem juvenem, Christianum, Regem latinum, solum tristissimè vagantem (quia magico dolo suam charissimam uxorem Rhodamnam amiserat, eamque requirebat) invenit quidam, nomine Clitophon, & ipse amore tristis. Hi una amicitiam juramento incuntes firman. Huic Lybister narrat: quomodo initio amorem contemnens, postea occasione venationis & somnii, in eum inciderit. Itaque centum Ministris comitatus, in regionem ethnici Regis Chrysi venerit: ac post multos totius biennii labores, speciosissimam illius filiam consilio amici; multis literis sagitta in arcem ejus, nomine Argyrocastrum, conjectis, operaque Eunuchi adhibita, concilians) nomine Rhodamnam (victò Ægyptio Rege Friderico, qui rivalis ejus erat.) in matrimonium duxerit: successorque Regni, à Socero designatus fuerit. Deinde dolo

Friderici (sicut à vate ei predictum fuerat) magia cuiusdam anus, sibi sua charta Rhodamna erepta fuerit. Exiverat ergo mœstissimus, cum centum Ministris, quarens ipsam per mille pericula: Ministris in varia loca querendi causa dimissis: qui, biennio exacto, ad eundem locum redirent. Tunc invenerat eum ille Clitophon: qui Lybistro poscenti, vicissim de sua fortuna exponit: sibi nomen Clitophontem esse: ex Regia familia Armenia descendisse: & quod filiam patris sui, nomine Myrtanam, deperisset, metu sponsi profugisse. Prosciscuntur dehinc unâ per loca difficilima: somnium Lybistri de aquila & perdice, ut faustum, Clitophon exponit. Reperiunt Friderici anum, ignorantes scelus ejus: & ab ea decipiuntur. Tandem Clitophontis fideli prudentia, Rhodamna reperitur: & Lybister (quem ipsa, scelere anus necatum esse putaverat) ad eam cum summo gaudio reducit. Redeunt ad locum, ubi initio Lybister à Clitophonte inventus fuerat. Reperiunt & in loco constituto centum illos Ministros.

Summa cum letitia ad Argyrocastrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergo, Lybister sororem Rhodamna, nomine Melanthiam, uxorem dedit.

Ita biennium Lybister consumpsit in concilianda sibi & ducenda Rhodamna: biennium in eadem reperienda consumpsit, & domum reducenda. Πολὺ, τὸ ἐλέγξω πᾶσι, ubique: & alicubi, τὸ τῆς ἡδονῆς. Loci communes præcipui: 1. De vi amoris. 2. de bono vera amicitie. 3. quod industria & constantia omnia vincat. Omnia, castissima & honestissima. Vetustum autem esse eum libellum (cui non pauca initio, medio & fine, deerant) colligo non modo ex chartarum carie & attritu: sed etiam ex iconibus, ubi nulli scelpi apparent: sed arcus & sagittæ, & muscæ testudines. Fortasse illo tempore extitit, quo Germani, Galli, & Veneti, Constantinopolin (ante 370. * annos) per Flandrenses comites vexerunt. Nomen enim Frederichi, Germanicum est. Item σκέλπε, schelm. In concursu equestri, Lybister ad Fridericum: καὶ ἐγὼ τὸ ἀπεκροθήκα: τίγα ἀποθήσκεαι σκέλπε. Ego ei respondi: nunc moreris, scelereste. Hæc Crusius.

7. ANONYMI διήγησις ἐξαιρετὴ ἐρωτικὴ καὶ ξένη ἔνυπτιος θαυμασῶ, Narratio amatoria de quodam Hemperio, versibus politicis græcobarbaris, MS. in Bibl. Cæsarea. Incipit: Καὶ πῶς να- γεῶμαι πλὴν δόξης &c. Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως τῆς χάριτος τῆς Πρεβέντης. Ἀνδρῶν μὲν θαυμασὸς αὐθέντης τῆς Πρεβέντης. Vide Nesselium I. p. 342. Lambecium V. p. 262.
8. Anonymi διήγησις ἐξαιρετὴ ἐρωτικὴ καὶ ξένη φλωρίσ & παιευ- τῶν καὶ κόρης Πλατῆ φλωρίσ. Narratio versibus politicis græcobarbaris.

M m m m m

ris de amoribus Florii & Platzafloræ. Incipit: 'Εἰς καβέλαρος 'δου-
ρης ὁρμώμενι & ἐν 'ρώμης. Exstat MS. in eadem Bibl. Cæsarea.
Vide Neffesium I. p. 343. & Lambecium V. p. 264.

XIV. Restant Scriptores erotici deperditi, quos literarum ordine strictim recensere juvat:

Agathia Δαφνιακά de quibus dixi supra in Agathia lib. V. c. 5. p. 263.

Ammonius, *Antiphanes*, * *Apollodorus*, *Aristophanes* Byz. *Gorgias* & *Lyncæus* Samius scripserant de meretriculis Atheniensibus teste Athenæo, qui & ipse de illis non pauca narrat libro XIII. Ex quo multa quæ de scortis famosioribus collegit Jo. Textor in officina sua, non longe ab extremo libri. Dixere olim in laudem Naidis meretricis *Alcidamas*, pro Phryne *Hyperides*.

Antonius Diogenes de Dinia ac Dercyllidis amoribus & quæ ipsis in ultimam usque Thulen & ulterius oberrantibus & jactatis acciderunt, admirandarum atque incredibilium narrationum libri XXIV. Isidoræ sorori inscripti, quorum argumentum recenset Photius Cod. CLXVI. suspicans auctorem non diu post Alexandri M. ** tempora vixisse, Lucianoq; & Lucio atq; aliis qui dramata ejusmodi & commenta erotica scripserunt, occasionem & materiam præbuisse. *Antiphanes*, cujus ibidem meminit, fuit Antiphanes Bergæus, de quo Scymni Chii locum attruli lib. 1. c. 22. §. 4. cui adde Strabonem lib. 2. p. 102. ubi Pythæ, Evemeris & Antiphanis ψευδμάτων mentionem facit.

Aristides Μηλιακῶν impudicorum libellorum scriptor, quos latine verterat *Sisena* teste Ovidio 2. Trist. V. 443. Mentio illius operis apud eundem v. 413. Plutarchum in Crasso, Appianum Parthicis, Lucianum amoribus aliosque. Vide Politianum c. 16. Misc. & Vossium de Hist. Gr.

Aristo

* Forte apud Athenæum XIII. p. 386. pro 'Αντιφάνης legendum 'Αγισοφάνης.

** Longe junior videtur Francisco Vavaffori lib. de ludicradictione p. 148. nam & duplex nomen, inquit, inusitata res veteri Græcia, & nomen Romanum in Græcum hominem nisi forte libertum minus cadit, neque quod gravissimum est tum nata gens Antonia aut facta vox aus audita temporibus illis. Suspicio quoque est nondum cognitam Thulen insulam de qua isti ferebantur inscripti libri. Confer tamen, si placet quæ contra Vavafforem disputat Bælius in Lexico T. 1. p. 163.

Aristo Julietes è Julide Cei insulæ opido Peripateticus, circa Olymp. CXL. clarus ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν ὁμοίων laudatur ab Athenæo IV. 15. XV. p. 674. Sed & Aristoni Chio Stoico ἐρωτικῶς διατριβὰς tribuit Laërtius VII. 163.

Aristotelis ἐρωτικῶν libri. Vide quæ supra III. 6. in scriptis hujus Philosophi deperditis.

Asyanassa πρὸς χημάτων συναρταστικῶν. Svid.

Botrys Siculus lascivus & obscœnus scriptor, cujus meminit Timæus apud Polybium in excerptis Peiresc. p. 52. quem locum describit Svidas in Δημοχάρης. Adde eundem Svidam in Βοτρυσάγῃ ἔρῃ & Athenæum VII. pag. 322. ubi Botrys παρρησιῶν quorundam apud Messanenſes repertor memoratur. Fuit & Botrys Medicus Athenienſis Plinio laudatus & Galeno qui ejus compositiones Medicas memorat III. 1. de medicam. κατὰ τὸ πρῶτον.

Cadmus Archelai F. Milesius, quem juniorem Svidas vocat, scripsit eodem teste λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν libris XIV.

Capito Alexandrinus ἐποιοῖς ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν. Athen. X. p. 425.

Cleanthis Stoici περὶ ἔρωτος & ἐρωτικῆς τέχνης. Laërt. VII. 175.

Clearchi ἐρωτικά laudat Athenæus XIII. p. 573. πρῶτον ἐρωτικῶν id. XV. p. 669. & aliis in locis.

Cleomachus pugil, mollium & cinædicorum scriptorum auctor, ut colligas è Strabone XIV. p. 648.

Cleomenis Laminthii & Sapphonis ἐρωτικά μῆλη memorat Athenæus XIII. p. 605.

Damascium cum Achille Tatio, Heliodoro aliisque hujus commatis scriptoribus conjungit Photius cod. CLXVI. propter libros quatuor περὶ ἀδύσας διηγημάτων de quibus cod. CXXX. Incertum an idem hic sit Damascius Damascenus de quo infra inter Philosophos.

Diogenes Cynicus ἐρωτικὸν scripsit teste Laërtio VI. 80. & inter lascivorum auctores scriptorum refertur ab Apulejo in Apologia.

Elephantis (sive ut Svidæ in Ἀσυνάνασσα dicitur Ἐλεφαντίνη) fœmina lascivorum poëtria carminum, de quibus vide quæ viri docti ad Priapeia, Martialem XII. 43. & Svetonium Tiberio c. 43. Ez. Spanhemius diff. IX. de usu numismatum p. 771. seq. Ejus περὶ κοσμητικῶν memorat Galenus libro & capite 1. de medicamentis

τὸ πρῶτον. Male *Cleophrastis* in quibusdam Plinii editt. ut notatum Tiraqvello. Emplastrum Elephantinum, incertum an ab hac Elephantide, laudat Celsus.

Epicurus inter alia μετ' ἐρωτῶν scripsisse traditur à Laërtio X. 27.

Eubius. Ovid. 2. Trist. versu 416. *Eubius impure conditor Historiæ.*

Evenus ἐν τοῖς εἰς Ἑλληνον ἐρωτικῶς allegatur ab Artemidoro lib. 1. c. 5. ubi ex eo profert notationem nominis cameli quod dicatur quasi κάμηρος, curvans femora, ut legas etiam in Etymologico Magno. Perstringit idem opus Arrianus IV. 9. Epictetorum: ἀντὶ χροσίππῃ καὶ ζήνωνι. Ἀεὶ εἰδὼν ἀναγινώσκεις καὶ Ἑλλήνων, εἰδὼν ἀπόλεκας; In locum Philosophicorum scriptorum Chrysippi ac Zenonis jam lectitas impudicas fabulas Milesias Aristidis, ὅς' Eveni amatoria: nonne plurimum inde perdidisti? Confer quæ de Eveno utroque supra lib. II. c. XI. §. 7.

Hemitheon de cuius Sybaritider sive Sybariticis libellis Politianus c. 15. Misc. & Nic. Heinsius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Heraclides Pontici ἀκούσιν ἐρωτικῶς ἢ κλεινίας. Laërt. V. 87.

Herodianus. Theodorus Priscianus sive Octavianus Horatianus lib. 2. Logico cap. 11. p. 85. Utendum sane lectitionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut sunt *Amphipolitæ Philippi*, aut *Herodiani*, aut certe *Syri Jamblichi*, vel cæteris suaviter amatorias fabulas describentibus.

Lucius Patrensis (ex Patris Achajæ urbe) in libris *Metamorphoseon* è quibus *Lucianus* Asinum suum expressisse videtur Photio cod. CXXIX. quonquam prius subdubitanti utrum *Luciani* διήγησιν amplificaverit potius *Lucius*. Lucium hunc Patrensem græcum scriptorem cum *Apulejo Madaurensi* (cui *Lucii* prænomen ex ejusdem *Lucii* imitatione vulgo perperam tribuitur) latino fabularum Milesiarum scriptore perperam confundit *Hendreichius* in pandectis Brandenburgicis T. 1. p. 234. Ab hoc *Lucio Tertullianus* c. 3. Apologetici Lucium dixit pro homine amoribus perduto: *Qui juvenis quam Lucius, quam amafus.*

Lysia Rhetoris Epistolæ ἐρωτικαί. Svid.

Melesermi Atheniensis Sophistæ Epistolarum amatoriarum libri XIV. Svid.

De *Menandri* Ἀφροdisίους dixi lib. II. c. 22.

Misthonis Sybaritæ, hominis impuri meminit *Lucianus* in *Pseudologista* T. 2. p. 434. sed scriptorem fuisse non innuit, non magis quam

quam Ariphradem & Bastam Chium. Unde notandus Nic. Hein-
sius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Mnasea ἑρωτικά *Ælian.* XVII. 46. hist. animal. sed legendum *Ευρωπαϊ-
κά* cum Reinesio p. 71. Epist. ad Daumium, ubi promittit eroti-
cos se scriptores vir doctus recensiturum in sexto Variarum li-
bro, sed qui lucem non vidit. Apud Plutarchum in libro quod
non liceat suaviter vivere secundum Epicurum p. 1101. Xy-
landri versio exhibet: *Scriptis in Amatoriiis poetis.* Sed in Græco
aliter est, & conjungenda sunt verba ἀφίησιν εαυτήν ἐν τοῖς ἑρω-
τικοῖς, tum sequitur: ὡς ὁ ποιητὴς εἶρηκε.

Pamphila Epidauria scripserat inter alia quæ memorat Svidas, etiam
περὶ Ἀφροδισίων.

Paxamus δωδεκάτεχνον composuerat teste eodem Svida, ἔτι δὲ περὶ
αἰγρῶν χημάτων. Ita leg. pro ἐτι δὲ. Confer eundem Svidam
in δωδεκαμήχανον & Schol. Comici ad ranas.

Persei Stoici περὶ ἐρώτων. Laërt. VII. 36.

Phanoclis Poëtæ Elegiaci ἑρωτες sive καλοὶ allegantur à Clemente
Alex. protreptico p. 24. & lib. 6. Strom. p. 627. ubi Demosthe-
ne juniorem docet. Vide & Stobæum Grotii p. 262. & Scali-
gerum ad Euseb. p. 41 seq.

Philanis. Vide infra in Polycrate, & Adr. Junium adagio *Philanidis*
commentarii. Svid. in Ἀσυνάνασσα.

Philippus Amphipolita Rhodiacorum libros valde obscænos teste Svida
scripsit. Hunc ipsum allegat in Σποσιμῶσιν. Adde & Theodo-
ri Prisciani locum supra in Herodiano.

Polycharmi Naucraticæ librum περὶ Ἀφροδίτης de Venere Dea allegat
Athenæus XV. p. 675.

Polycrates Atheniensis Sophista turpissimum opus περὶ χημάτων Ἀφρο-
δισίων (consimili scelere quo parentum nostrorum memoria ne-
bulo quidam impudentissimum librum edidit sub nomine Aloy-
fixæ * Sigæ) vulgaverat sub nomine *Philanidis*, Lencadiæ
Matronæ honestissimæ, ut testatur Æschrius apud Athenæum
VIII. p. 335. Confer Epitaphium *Philanidis* Samiæ auctore
Dioscoride quod ex Anthologia inedita primus vulgavit illustis
Ez. Spanhemius p. 764. diff. 9. de usu numismatum, & emenda-
tius

M m m m m 3

* Vide V. C. Joh. Molleri Homonymoscopiam p. 35. Tentzelii Monatliche Unter-
redungen A. 1693. p. 166, seq.

- tius Gvil. Fleetwood p. 338. Vet. Inscription. Memorat *ὑπομνήματα Φιλαίνιδος* Timæus apud Polybium p. 53. excerpt. Peiresc. & Svidam in *Δημοκάρης*. Adde Clementem Alex. pag. 40. protreptici, Athenæum X. p. 457. Svidam in *ἀσυνάνασσα*, Lucianum amoribus T. 1. p. 894. Meminit Philænidis inter metrices etiam Cleomedes lib. 2. p. 477. Athenæus V. p. 220. *Protagorida* Cyziceni ἀκροάσεις ἐρωτικὰς allegat Athenæus IV. p. 162. *Pythonicus* Atheniensis. Vide Athenæum V. p. 220. De *Sophoclis* ἐρασῶς dixi lib. II. c. 17. *Sotades* mollium & lascivorum auctor carminum de quo dixi lib. II. c. 22. ut & de aliis cinædologis. *Sphærus* Stoicus scripserat *Διαλόγους ἐρωτικὰς*. Laërt. VII. 178. *Sphodrias* Cynicus in *τέχνη ἐρωτικῇ* allegatur ab Athenæo IV. p. 162. *Θεοδώρις*, εἰς ἐρωτα μέλος. Athen. XIV. p. 475. num Anacreontis? *Theophrasti* ἐρωτικὸς sive περὶ ἐρωτος liber. Vide supra III. 9. in scriptis hujus Philosophi deperditis. *Xenophon* Babylonius, *βαβυλωνιακά*, ἐστὶ ᾧ ἐρωτικά. Svid. *Xenophon* Cyprius, *κυπριακά*. Ἐστὶ ᾧ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περὶ τε *Κινύρα* καὶ *Μυρραν* καὶ *Ἀδωνιν*, Svid. *Zeno* Stoicus inter lascivorum scriptorum auctores refertur ab Apulejo in Apologia. Ejus ἐρωτικὴ τέχνη. Laërt. VII. 34. *Zonai* Epistolæ ἐρωτικάί. Svid.

INDEX HOMONYMORUM

in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ distinctorum.

A Bercii V. 1, 24. p. 188.	Æliani IV. 21, 1.
Abydeni I. 22, 5.	Æneæ III. 30, 9.
Achæi II. 19.	Æschines II. 23, 31. & 26, 9.
Achilles IV. 5, 23.	Æschriones III. 5, 19.
Acominati V. 5. p. 402.	Æsculapii I. 8, 5.
Acropolis V. 5. p. 449.	Æschyli II. 16, 2.
Adamantii III. 6, 38. V. 1. p. 213.	Æsopi II. 9, 3.
Addæi III. 28, 7.	(223.) Agapeti V. 5. p. 570.
Adrasti III. 11.	Agatharchides III. 8.

- Agathemeris IV. 2, 10.
 Agathocles III. 11.
 Agathones II. 19.
 Albini III. 2.
 Alcæi II. 15, 9. II. 19.
 Alcibiadæ II. 26, 1.
 Alcinoi III. 23, 13.
 Alciphrones II. 10, 25.
 Alcmanes II. 15, 10.
 Alexandri III. 8. & 11. & IV. 25.
 n. 11 & IV. 30. in Aristidæ scri-
 ptis n. 12.
 Alexines II. 22.
 Alypii III. 10, 6.
 Ammonii III. 11. IV. 26, 15.
 Amunes, Amones I. 2, 2.
 Anatolii III. 11. IV. 29.
 Anaxagoræ II. 23, 7.
 Anaximandri II. 23, 8.
 Anaximenes II. 23, 9.
 Andromachi III. 26, 8.
 Andronici III. 6, 29.
 Antigoni III. 27, 8.
 Antiochi III. 15.
 Antipatri III. 11. & 15.
 Antiphanes II. 22.
 Antiphontes II. 26, 1.
 Antisthenes II. 23. §. 32.
 Antistii III. 28, 7.
 Apollodori II. 19. III. 15. & 27.
 §. 7.
 Apollonii III. 15. & 21. §. 7. & IV.
 24, 15. V. 1, 24. p. 191.
 Apolophanes II. 22. III. 15.
 Apſines IV. 31. §. 16. n. 12.
 Arati III. 18, 10.
 Archelai II. 23, 10.
 Archidemi III. 15.
 Archilochi II. 15, 16.
 Archytæ II. 13.
 Arctini I. 2, 4.
 Aristæneti II. 10, 40.
 Aristarchi III. 5, 14.
 Aristidæ IV. 30, 4. & 8. V. 1, 24.
 p. 187.
 Aristippi II. 23, 33. III. 33, 4.
 Aristobuli III. 8. & 11.
 Aristocles III. 11.
 Aristones III. 11. & 15. V. 1, 24.
 p. 187.
 Aristophanes II. 21.
 Aristoteles III. 6, 1.
 Aristoxeni III. 10, 2.
 Arriani IV. 8. 1.
 Arsenii V. 5. p. 771.
 Artemidori IV. 3, 9.
 Artemones II. 15, 19.
 Asclepiadæ II. 15, 20. III. 13.
 Asclepiodoti III. 3.
 Aspasiæ II. 23, 31.
 Aftydamantes II. 19.
 Athanasii V. 2. p. 298. V. 5. p. 771.
 Athenæi III. 24, 1. IV. 20.
 Athenagoræ V. 1, 19. p. 91.
 Athenodori III. 15.
 Attali III. 15.
 Autocrates II. 19.
 Autolyçi III. 5, 13.
 Bacchii III. 10, 5.
 Bardesanes III. 24, 9.
 Basilii V. 5. p. 771.
 Batones II. 22.
 Bianores III. 28. 7.
 Biones II. 19. III. 17, 11.

- Boëthi III. 11.
 Botryes V. 6. p. 827.
 Bryennii V. 5. p. 771.
 Calecæ. *ibid.*
 Calliæ II. 19. & 22.
 Callimachi III. 19, 6.
 Callippi III. 5, 10. & III. 11.
 Callisti V. 5. p. 771.
 Callisthenes III. 11.
 Callistrati III. 24, 14.
 Cantacuzeni V. 5. p. 772.
 Carcini II. 19.
 Carneadæ III. 3.
 Cassii III. 6, 38.
 Castores V. 1, 24. p. 187.
 Celsi III. 33, 3.
 Cephisodori II. 22.
 Cercopes I. 19, 2. II. 8, 4.
 Chæremones III. 15.
 Chalcondylæ V. 5. p. 476.
 Chilonæ II. 23, 14.
 Chryssippi III. 15.
 Chrysoloræ V. 5. p. 772.
 Cinefiæ II. 15, 23.
 Cinnami. V. 5. p. 396. *seq.*
 Cleanthes III. 15.
 Clearchi III. 11.
 Cleobuli II. 23, 15.
 Cleomedes III. 5, 22.
 Comneni V. 5. p. 392. *seq.*
 Conones III. 5, 18.
 Constantini V. 5. p. 722.
 Coraces IV. 32.
 Corinnæ II. 15, 24.
 Corinni I. 4, 1.
 Cornuti III. 15.
 Cosmæ III. 25, 3. & 28, 7.
 Crantores III. 6.
 Cratini II. 22.
 Critolai III. 11.
 Critones II. 23, 35.
 Ctesifæ II. 25, ult.
 Ctesibii III. 24, 7.
 Ctesiphontes II. 15, 26.
 Cyri III. 28, 7. IV. 31, 16. V. 6.
 p. 816.
 Cyrilli V. 5. p. 772.
 Damasceni *id.* p. 772. *seq.*
 Daphnæ I. 4, 6.
 Dardani I. 4, 10.
 Demadæ & Demeæ IV. 30, 13.
 Demetrii III. 3. & 11. & 14. & 26.
 2. IV. 31. 1. V. 5. p. 773.
 Democrates II. 13.
 Democriti II. 23, 5.
 Demodoci I. 5, 7. III. 28, 7.
 Demophili II. 13.
 Demosthenes II. 26. 8. p. 928.
 Dexippi III. 11, IV. 26, 7. V. 5.
 p. 232.
 Diagoræ II. 23, 16.
 Dicæarchi III. 11.
 Didymi II. 3. 1. & II. 13.
 Dinarchi II. 26. 11.
 Diodori II. 19. III. 31, 7.
 Diogenes II. 19. & 23, 18. III. 13.
 & 15. & 33, 3.
 Diogeniani IV. 9, 4.
 Diones IV. 10.
 Dionysii III. 32, ult. & III. 3. &
 15. & IV. 31, 9. V. 1, 6. & 24.
 p. 191.
 Dionysiadæ II. 19.
 Diophanti IV. 22, 12.

Dioscoridæ IV. 3, 2.
 Diotimi III. 15.
 Diphili II. 22.
 Domnini V. 4. p. 136.
 Dorothei V. 4. p. 145.
 Dosiadæ III. 17, 17.
 Dosithei III. 5, 11.
 Empedocles II. 19.
 Epaphroditi IV. 7, 1.
 Ephræmi V. 2. p. 335.
 Epigenes III. 5, 8.
 Epimenidæ II. 13.
 Evagrii V. 4. p. 127. seq.
 Euclidæ II. 23, 36. III. 14, & III.
 33, 6.
 Eudemi III. 6, 31. & III. 11.
 Eudociæ II. 7, 4. V. 5. p. 588.
 Eudoxi III. 5, 9.
 Eunapii V. 5. p. 233.
 Euphrones II. 22.
 Euripidæ II. 18, 1.
 Eusebii V. 4. p. 105. sq. V. 5. p. 774.
 Eustathii V. 6. 9.
 Eustratii III. 6, 29.
 Gaudentii III. 10, 7.
 Gemini III. 5, 20.
 Glauci III. 28, 7.
 Glaucones II. 23, 37.
 Gorgiæ II. 26, 5. p. 810. & IV. 32.
 Hannones I. 6, 9.
 Harpocratiōnes IV. 36, 13.
 Hegesippi V. 1, 24. p. 189.
 Heliodori V. 6. 1.
 Heracliti I. 1, 3. I. 22, 2. II. 22.
 II. 23, 4. V. 1, 24. p. 198.
 Hercules I. 6, 15.

Hermæ V. 1, 10. p. 30.
 Hermes I. 7, 2.
 Hermiæ V. 1, 19. p. 97.
 Hermogenes IV. 3, 7.
 Herodoti II. 20, 10. II. 1, 2.
 Herones III. 24, 7.
 Hesiodi II. 8, 1.
 Hesyhii V. 5, p. 234. sq. IV. 35, 3.
 Hierocles II. 12, 6. V. 5. p. 776.
 Himerii III. 30, 12.
 Hipparchi III. 5, 19.
 Hippiaæ II. 23, 19.
 Hippocrates II. 24, 1. & 6.
 Hippolyti V. 1. p. 211.
 Hipponactæ II. 15, 32.
 Hippones II. 23, 20.
 Homeri II. 7, 11.
 Horapollines I. 13, 3. & 8.
 Hori I. 13, 2. & 8.
 Jamblichi IV. 28, 2. & ult.
 Ignatii V. 1, 13. p. 45.
 Jones II. 19.
 Josephi IV. 6, 17.
 Isæi II. 26, 6.
 Isocrates II. 19. II. 26, 5.
 Justinii V. 1, 15. p. 52.
 Laërtii IV. 19, 1.
 Lampes III. 28, 7. in Bassus.
 Lampri II. 15.
 Leonidæ III. 15.
 Leontii III. 18, 4.
 Lesbonactes IV. 30, ult.
 Liberales III. 27, ult.
 Lini I. 14, 6.
 Locmanni II. 9, 14.
 Longini IV. 31, 10.

Nnnnn

Lucia-

- Luciani *IV.* 16, 4.
 Lucilii *III.* 28, 7.
 Lycones *III.* 11.
 Lycophrones *III.* 16, 7.
 Lycurgi *II.* 26, 7.
 Lyfimachi *II.* 15.
 Magnes *II.* 25, *V.* 1. p. 276.
 Mariani *III.* 28, 7.
 Maximi *IV.* 23, 8.
 Melampodes *I.* 15, 2. & 4.
 Melanippidæ *II.* 15.
 Melanthii *II.* 19.
 Melissi *II.* 23, 22.
 Melitones *V.* 1, 24. p. 185.
 Menandri *II.* 23, 37. *III.* 13.
 Menedemi *II.* 23, 37. *III.* 13.
 Menelai *III.* 5, 17.
 Menippi *II.* 22. *III.* 13.
 Methodii *V.* 1. p. 259.
 Metii *III.* 28, 7.
 Metrodori *III.* 28, 7. *III.* 33, 3.
 Midæ *I.* 34, 4.
 Milones *II.* 13.
 Miltiades *V.* 1, 24. p. 193.
 Mnesitheii *II.* 22.
 Modesti *V.* 1, 24. p. 192.
 Mœrides *IV.* 34, 5.
 Moschi *III.* 17, 13.
 Musæi *I.* 16, 5.
 Musonii *III.* 13. & 15.
 Myiæ *II.* 15.
 Myrones *II.* 15.
 Neocles *III.* 33, 1. & 3.
 Nepotes *V.* 1. p. 273.
 Nicandri *III.* 26, 8.
 Nicanores *III.* 8.
 Nicarchi *III.* 28, 7.
 Nicephori *V.* 4. p. 299. 344.
 Niciæ *III.* 17, 2. & 22.
 Nicolai *IV.* 32.
 Nicomachi *IV.* 22, 2. *II.* 19.
 Nili, ad Allatii diatribam de Nilis.
 Numenii *III.* 3.
 Oenomai *III.* 13. *III.* 28, 7.
 Olympi *I.* 17, 3. *V.* 5. p. 622. 811.
 Olympiodori *III.* 11.
 Opheliones *II.* 22.
 Oppiani *IV.* 20, 1.
 Origenes *IV.* 26. ad vitam Ploti-
 ni c. 3. & *V.* 1. p. 213.
 Orthagoræ *III.* 8.
 Palæphati *I.* 21, 4. & 22, 4.
 Palamedæ *I.* 23, 5.
 Panætii *III.* 15.
 Papæ *V.* 1, 15. p. 59.
 Papiæ *V.* 1, 24. p. 186.
 Parmenidæ *II.* 23, 3.
 Parmeniones *III.* 28, 7.
 Parthenii *III.* 27, 9.
 Pastores *V.* 1, 11. p. 31.
 Pausaniæ *IV.* 15, 1.
 Periandri *II.* 23, 25.
 Phædri *III.* 1, 12.
 Phaniæ *III.* 11.
 Pherecydæ *II.* 23, 26.
 Philemones *II.* 22.
 Philippi *II.* 22.
 Philisci *II.* 19.
 Philistiones *II.* 22.
 Philocles *II.* 19. & 22.
 Philodemi *III.* 33, 3.
 Philones *IV.* 4. *III.* 24, 4. & 29, 3.
 & 33. 6.
 Philonidæ *II.* 22.

- Philostrati *IV.* 24, 13.
 Philoxeni *II.* 19.
 Phlegontes *IV.* 13, 1.
 Phrynichi *II.* 19. & 22.
 Pindari *II.* 15, 1.
 Pittaci *II.* 23, 26.
 Platones *III.* 1, 1. *II.* 19. & 22.
 Plutarchi *IV.* 11, 7. (30, 2.
 Polemones *III.* 3, 6. *III.* 6, 38. *IV.*
 Polluces *IV.* 33, 3.
 Polyæni *IV.* 15, 6.
 Polybii *III.* 30, 9.
 Polycleti *III.* 8.
 Polyidæ *II.* 19.
 Polyzeli *II.* 22.
 Porphyrii *IV.* 27, 1.
 Posidippi *II.* 22.
 Posidonii *III.* 15.
 Potamones *IV.* 26. ad vitam Plo-
 tini c. 9.
 Praxiphanes *III.* 11.
 Procli *III.* 15.
 Procopii *V.* 5.
 Prodici *II.* 23, 41.
 Protagoræ *II.* 23, 28.
 Pselli, ad Allatii diatribam de
 Psellis.
 Ptolemæi *IV.* 14, 1. *III.* 11. *IV.*
 33, 5.
 Pythagoræ *II.* 12, 3. *II.* 13.
 Qvadrati *V.* 1. 24. p. 186.
 Junii Rustici duo *III.* 18.
 Sallustii *III.* 13.
 Sapphones *II.* 15.
 Scævola *III.* 15.
 cylaces *IV.* 2, 6.
 Serapiones *II.* 22. *V.* 1, 24. p. 193.
 Severi *III.* 3. *IV.* 30, 10.
 Sexti *II.* 13. *III.* 15. *IV.* 18, 1.
 Sibyllæ *I.* 29, 6.
 Simmiæ & Simones *II.* 23, 42.
III. 17, 14. & Allatius de Si-
 meonibus.
 Simonidæ *II.* 15.
 Sirachi *III.* 29.
 Sisyphi *I.* 34, 2.
 Socrates *II.* 23, 30.
 Sopatri *II.* 10, 12. *II.* 22.
 Sophili & Sophocles *II.* 17, 1.
 Soligenes *III.* 5, 21.
 Sotadæ *II.* 22.
 Sotiones *III.* 15.
 Spinthari *II.* 19.
 Strabones *IV.* 1, 7.
 Tatiani *V.* 1, 19. p. 84.
 Telestæ *II.* 15.
 Thaletes *I.* 35, 3.
 Thamyres *I.* 35, 6.
 Theanones *II.* 13.
 Themistocles *III.* 15.
 Theocriti *III.* 17, 4.
 Theodectes *III.* 11.
 Theodori *III.* 18, 4.
 Theodoti *V.* 1, 21. p. 107.
 Theognides *II.* 11. 1. *II.* 19.
 Theones *IV.* 31, 14. *III.* 5, 21.
III. 15.
 Theophili *V.* 1, 19. p. 94.
 Theophrasti *III.* 9. alt.
 Thespides *II.* 16, 1.
 Thucydides *II.* 25, 9.
 Tiberii *IV.* 31, 18.
 Timocles *II.* 22. *III.* 15.
 Timones *III.* 33, 5.

Timothei II. 19.

Tzetzae III. 16, 3.

Vettii Valentes III. 20, 9.

Xanthi II. 15.

Xenocles II. 19.

Xenocrates III. 3.

Xenones II. 22.

Xenophanes II. 23, 2.

Xenophontes III. 4, 1.

Zenae V. 1, 15. p. 58.

Zenobii IV. 9, 3.

Zenodoti II. 2, 16, III. 28, 7.

Zenones II. 23, 29, III. 15, III.

33, 3. IV. 32.

Zoili II. 7, 10.

Zoroastræ I. 36, 1.

EMENDANDA ET ADDENDA QVÆDAM.

Pag. 3. v. 8. *post verba*, prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1598. *adde*: apud Federicum Morellum, cum latina versione è Baronii Annalibus ad A. C. 319. n. 8. seq. licet versionis auctor non sit Baronius, ut scribit Morellus, sed Petrus Morinus, teste ipso Baronio.

Pag. 8. v. 8. *à fine*, lege Manilius, IV. 547. *pro* Mamilius.

10. v. 17. Constantius Chlorus *pro* Constantinus.

13. *post verba*: ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum p. 112. *adde*: Nullum ejusmodi numum reperiri notat Clariss. Bandurius in Imperio Orientali p. 796. qvi p. 633. è vetusto Codice Nazianzeni exhibet descriptam are iconem Constantini M. Maxentium ad pontem Milvium, vincentis, appicto Crucis signo illique inscriptis verbis εν τέτω νικα.

Pag. 20. *post verba*: sole in occasum vergente, *adde*: ὡς εἰ δειλὸν, in Originibus CPol. Combessii p. 26.

P. 25. *à fine*, *post verba*, & hanc plurimi homines conspexerunt, *adde*: Nicephorus Gregoras in extremo libri VIII. ἐφάνη δὲ μετὰ βραχὺ καὶ ἕτερον ἐν βραχὺ σημειῶν. Περί γὰρ σωθεῖαν μεσημβρίαν τὰ ἡλίας τυγχάνοντι, ἐφάνη περί τὰ ἐσπέρια μέρη τὰ βραχὺ νέφει εἰς τύπον σωτῆρος, πολὺν ἐπέχοντος τόπον τὰ βραχὺ σώματι, ἐκ λευκῆ καὶ μέλαν, ὥστερ συγκειραμένον χρώματος.

Pag. 30. v. ult. *in notis post verba*, uterque à fratre, *adde*: In jure Græco Romano p. 295. Εὐσεβίος ὁ Παμφίλος ab interprete male redditur: Eusebius Pamphilides.

Pag. 35. v. ult. *in notis post verba*: Cornelius Tollius, *adde*: Bochetti observationes MSS Chronicas ad Eusebium laudat Berneggerus ad Justinii lib. XVIII. cap. 6.

Pag. 36. *ad verba*: Anonymi *Ἱστορίη χρόνων* addendus asteriscus, & in ima pagina, ponenda hæc nota: Alia brevior *Ἱστορίη χρόνων* ab Adamo usque ad Alexium Comnenum, quam ad calcem Zonaræ edidit Cangius & in cujus titulo legitur: ταῦτ' ἱστορεῖ ὁ Κομναρῆς Εὐσεβίος ὁ Παμφίλος ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐκλήθη βασιλικός.

Pag. 63. pro (Rufino) Abdias, lege (Rufino Abdias.)

Pag. 91. in notis v. 5. à fine post verba: Acta illa Martyrum selecta, adde: recudit emendatius nec sine insigni ab ipso Ruinaro accessione, & cum auctoris vita H. Wetstenius. Amst. 1712. fol.

Pag. 94. adde, Eusebii argumenta in Psalmos edita etiam à Grabio in præfatione ad Tomum tertium versionis Græcæ LXX. Interpretam, Lond. 1709. fol. & 8.

Pag. 101. delenda verba: Undecim libris constituisse usque ad: à Combesio editus, & pro eis ponenda hæc: Duobus librorum decadibus, sive viginti libris constituisse illud opus, tradit scriptor Actorum S. Silvestri apud Lambecium T. VIII. p. 321. 322. Verba scriptoris illius sunt: ὁ ἡμέτερος ἰσοοιογράφος Ἐυσέβιος, ἡνίκα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραψεν ἰστορίαν, παραλέλοιπεν ἐκείνα ὧν μνήμην ἐποίησατο ἐν ἑτέροις αὐτῷ ὑπομνήμασι. Καὶ γὰρ ἐν ἑικοσι λόγοις, τετέστιν ἐν δύο δεκάσι, σχεδὸν τῶν ἐν ἀπάσαις ἐπαρχίαις Μακεδόνων, Ἐπισκόπων, Ὀμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν ἢ πατέρων παρεσκέυασα τὰ πάθη φέρεσθαι. Miror Caveum huic operi tribuere libros non viginti sed undecim, ejusque rei auctorem laudare Acta Silvestri à Combesio edita.

Pag. 102 v. 6. post impugnata, adde: Ex eadem Nicephorus Gregoras XIX. 3. Hist. ubi Eusebium τὸν τότε λογιῶν τὸν πρῶτον appellat p. 591.

Ibid. v. 9. post de incarnatione adde: Sed recte auctori illa suo vindicatur à Clarissimo Boivinio.

Ibid. v. 20. ante Hebed Jesu, adde: Non assentior Bartholomæo Germonio, qvi lib. de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus pag. 305. seq. nullas Pamphili partes in Apologia pro Origene, fuisse contendit, sed meram hanc fuisse Rufini fraudem, qvi Eusebii opus sub Pamphili nomine venditaverit.

Pag. 104. ad Eusebii scripta inedita, adde: Clariss. Caveus ait in Bibliotheca Bodlejana Cod. Barocc. 148. exstare novem Homilias sub Eusebii nomine in memoriam Sanctorum, sed spurias. Exstat vero ibi unica tantummodo, qvæ nona inscribitur.

Ibid. v. 16. adde: Allegatur Eusebii Ἐκκλησιαστικὴ ὑπόδειξις in Jure Græco Romano lib. IV. p. 295.

Pag. 105. Eusebii variis adde Eusebium Historicum, qvem ab Octaviani, Trajani & Marci Antonini rebus gestis usq; ad obitum Imperatoris Cari, telam Historiæ suæ produxisse scribit Evagrius lib. V. cap. ult.

Pag. 107. v. 4. à fine, post verba à Jo. Gagnejo, adde: latine.

Pag. 109. v. 6. à fine, adde: Vitam S. Philippi Presbyteri Argynensis ab Eusebio Monacho scriptam edidit Papebrochius T. 3. Maji, sub initium statim voluminis.

Pag. 110. lege : Eusebius *Officiorum Magister* sub Anastasio Imp.

Pag. 112. de Philippo Sidete adde : Anno XXII. Theodosii junioris scripsit, teste Theophane p. 75.

Pag. 114. lege : MSS. Bibl. Scoriacensis. *Mox adde* per Theodori Metochitæ Historiam Ecclesiasticam forte intelligenda pars Annalium Michaëlis Glycæ, quam sub Theodori Metochitæ nomine edidit Jo. Meursius.

Pag. 124. de Theodoriti Historia Ecclesiastica, quæ ab A. C. 325. res annorum centum & quinque usque ad mortem Theodori Mopsuesteni & Theodoti Antiocheni A. C. 429. complectitur, videndus Antonius Pagi prolegomenis ad diss. Hypaticam §. 33. seq. & in Critica Baroniana ad A. C. 427. n. 9. seq. qvi n. 16. observat admodum incertum esse an Theodoritus post Socratem & Sozomenum scripserit, eosque supplere, ut putabat Valesius, & emendare voluerit. Potius omnes tres circa idem tempus scripsisse videri, postremis Theodosii junioris annis : & Socratem ac Sozomenum cum CPoli degerent, scriptis prodidisse potissimum quæ in CPolitana Ecclesia contigerunt : Theodoritum autem utroque longe doctiorem & in Oriente versantem errores plurimos in quos uterque incidit vitasse, & in rebus Orientis fusiolem ac diligentiolem fuisse, licet de Socrate & Sozomeno ne quidem cogitaret.

Ad Pag. 128. Titulus Epitomes Hist. Eccles. Theodori Lectoris in MS. Veneto hic est Θεωδώρου ἀναγνώστης ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν. Incipit : Καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν χοήσιμον ἢ λαμπρὸν φανεῖται. Finis : Καὶ τὸ μὲν ὧδε γέγονεν ὃ οἱ προφῆται. Καί περ πρό πλείστων γενέων ὑπὸ γῆν κείμενος σώος ἀνεφάνη ἐν χρῶ κεκαρμένος, εὐθυρεῖς, γενειάδας μετρίως καθεμένην ἔχων, τὴν δὲ κεφαλὴν - - καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ὀλίγω ἐν βᾶθει τοῖς ὀφρύσι καλυπτομένους.

Pag. 132. v. ult. lege : lib VIII. pag. 54. seq.

Eadem pag. adde quod Lambecius VIII. p. 63. scribit se apographum syntagmatis Nicephori Callisti de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem, communicasse ut ederetur cum Reinoldo Dehnio, S. I.

Ad pag. 145. De Dorotheo Tyrio vide Theophanis Chronicon p. 19. & 41. ex quo hausit Anastasius Bibliothecarius quæ de eodem refert in Historia Eccles. p. 27. seq. Scripta quæ sub hujus Dorothei nomine ambulant, edidi Græce & Latine hoc ipso A. 1714. 8. ad calcem monumentorum variorum de Mosis, Prophetarum & Apostolorum vita.

Pag. 155. pro verbis : ἐ Joanne Scylitze Curopalata qvi Cedrenum exscripsit, *lege* qvem Cedrenus exscripsit. *Deinde dele totam notam à verbis* : fallitur Labbeus usque ad Psellum, &c. *atque loco illius reponere hæc verba* : Vide quæ de Scylitze infra p. 387.

Pag. 157 de Constantini Manassis scriptis adde : In MS. Codice Leonis Allatii fuerunt ejusdem Manassis sed à tincis blattisqve misere admodum habita, 1) Ἐκφρασις εἰκονισμάτων κατὰ μέσον μὲν ἔχόντων τὸν Κύκλοπα τὰς Ὀδυσσεὺς εἰταῖρος διασπαράσσονται

σονται καὶ ἐσθίοντα, τὸν δὲ Ὀδυσσεά οἶνε ἀσκὸν προφέροντα καὶ δεξιέμενον πόσει τὸν Κυκλοπα. Incipit: Ὅθεν ἄρα φιλοκάλες ψυχῆς ὀλβιώτερον, εἰ δ' ἅμα καὶ φιλόλογος εὐρεθῇ. 2) Ἐπικηδεῖν πρὸς τὸν ἀποιοχόμενον ἐπὶ τῶν δεήσεων Κύριον Νικηφόρον τὸν Κομνηνόν. Incipit: Ἀράβων γῆ πτωχότη, καὶ μήτης γονίμων χυμῶν, ἀέρες δὲ ἐν κεκραμμένοι. His adde 3) quod ē Constantini Manassis libro tertio Hodoeporici, rībus Iambicis scripti locum affert idem Allatius p. 201. ad Georgium Acropolitam.

Pag. 169. adde: Malchus τὰ περὶ τῆς Ζήνωνος καὶ Βασιλίσκος συγγραφόμενον. Z. b. 52.

Pag. 170. dele Metasthenes, nam Megasthenes scilicet rectum est.

Pag. 190. post Hesychius presbyter, dele verba, & Episcopus.

Pag. 204. lege: Zeuxippus ἰσορεῖ. 177. forte Dexippus.

Pag. 240. v. 6. post omīssa sunt, adde: Huic Nonno so Lambecius V. pag. 131. tribuit Gregentii disputationem cum Herbario Indæo, & VIII. pag. 387. Martyrium Arethæ & sociorum.

Pag. 241. post Basilionis Cardinalis Epistolam scriptam Græco vulgari sermone, adde: servatamqve à Georgio Phranza & à Jac. Pontano editam Græce in notis ad Phranzam p. 309.

Pag. 251. ante notam 1) adde: Locum ultimi libri Procopii de origine Gothorum primus ē MS. Græce edidit, latinamqve versionem addidit Petrus Pithæus ante Coem Legum Wisigothorum. Parisi 1579. fol.

Pag. 279. lege: anno Imperii sui XXXVI. 24. Dec. Christi anno 562.

Ad p. 287. adde: Commentarios Theophylacti in Prophetas, Græce ē MS. Argentinensi proferet latinamqve versionem addet V. C. Jo. Henricus Lederlinus, Lingvar. Orientalium in illa Academia Professor.

P. 322. nota Bryennium facello præfectum in MS. meo codice vocari Joannem Bryennium, habeo enim & ipse illius aliorumq; ad Nicephoram Gregoram Epistolas scriptas in charta ante annos circiter trecentos.

P. 341. post verba, Epistolam ejus Encyclicam, adde: de pellice Imperatoris Mich. Palæologi Marcesina, in Gregorii Thaumaturgi monasterium irrumpente, & ab Blemmyda Abbate repulsa.

P. 342. nota, quod separatim deinde utraqve latine etiam Wegelinus vulgavit, Physicam quidem Blemmidæ A. 1606. & Physicam 1607. 8.

P. 348. v. 4. à fine, lege ætatis 74, pro 47.

P. 364. post verba: in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis, adde: Latine quoque eodem anno 1597. 4. Francofurti apud eosdem de Bry, fratres, cum actis Mahomedis I. Saracenorum Principis. Quod autem illa varicina ibidem tribuuntur Severo & Leoni Imperatoribus, nullam aliam ob causam factum est, quam quod Svidas in ἐρηόλοφῳ scribit Xerolophum à Severo fuisse conditum CPoli, in illoque fuisse δερμάτιον τρίπαν, in quo sæpius sacra Severus fecerit. Deinde subjungit: ἐνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγονόσιν. Ex his autem verbis ne utiqve colligas Severum oraculorum ibi editorum fuisse auctorem, nedum oracula illa fuisse eadem cum his quæ sub Leonis nomine habemus. Martinus Crusius in Turco Græcia p. 57. Meminit Chien-sis & Laonicus tabularum Leonis, in quibus Catalogus fuerit omnium secutorum Constantinum M. Imperatorum & Patriarcharum, usque ad Constantinum ultimum & Patriarcham Iosephum qui Florentia mortuus est, non ulterius. Unde fatale fuerit, ipsorum tempore Imperium Orientis aboleri. Illas tabulas in Monasterio S. Georgii Mangano, ab antiquo asservatas fuisse. Aliud vaticinium de Imperii CPoli, ruina memorat idem Crusius p. 494.

Ad pag. 366. Oraculum de Turcarum Imperio & sine ejus, cum Gennadii Scholarii expositione legitur in Dorothei Monembasiensis Chronico pag. $\Phi\mu\delta$. edit. Venetæ 1684. 4. atque inde in Clariss. Bandurii libro VII. Antiquitatum CPol. addita latina versione. Vide sis etiam ejus notas p. 372.

Pag. 395. Post $\delta\ \mu\epsilon\lambda\omega\delta\delta\varsigma$, dele verba: forte Cosmas. Certo certius enim David intelligitur, ad cujus Psalmi XII. 6. Anna respicit, ut notatum Clariss. Collegæ meo Jo. Christophoro Wolfio, diff. de Bogomilis p. 28.

P. 402. pro frater Germanus lege germanus.

P. 409. *in fine extrema nota* adde: Scribitur tamen Lysimachus etiam in Nicetæ Alexio Angelo Comneno lib. 3. c. 4. p. 335. ubi de eadem Herculis imagine sermo est.

Ad pag. 459. Icon Pachymeris (qui $\upsilon\ \pi\omicron\mu\eta\mu\alpha\tau\omicron\gamma\epsilon\alpha\ \Phi\&$ dicitur in MS. apud Lambecium VIII. p. 385.) occurrit ante Nicephorum Gregoram Hieron, Wolfii, & apud Lambecium VII. post pag. 70.

Ad p. 473. Primam Apologiam ait se scribere Cantacuzenus Anno post Christi $\varsigma\alpha\upsilon\epsilon\omega\varsigma\iota\nu$ 1360.

Pag. 493 adde: aliud opus Constantini Porphyrogeniti jussu digestum quod MS. in Bibl. Regis Christianissimi exstat teste Clariss. Boivino ad Julii Africani celtos p. 360. In illo excerpta ex Africano & aliis scriptoribus.

Pag. 510. ante nomen Abercii ponendus asteriscus.

Ibid. v. 10. à fine pro 20. April. lege 22.

v. 3. à fine pro 11. Nov. lege 2. Nov.

Pag. 511. ante Alexii nomen asteriscus tollendus.

Pag. 515. leg. ad Acropolitam, & Athenogenis.

Pag. 537. leg. iterum furit Herodias, $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota\nu\ \eta\rho\omega\delta\iota\acute{\alpha}\varsigma\ \mu\alpha\iota\nu\epsilon\tau\alpha\iota$ T. 7. Chrysoft. edit. Savilianæ p. 745.

Pag. 559 v. 5. à fine, verba in eadem reliquias & qua sequuntur, non pertinent ad Stephanum Papam sed protomartyrem.

Pag. 568. v. 4. post Anonymum, tolle alium, idem enim est haud dubie.

Pag. 571. v. 5. post Basil. 1574. 12. adde: & Venetiis apud Antonium Bartoli, 1709. 8.

Pag. 572. v. 11. post Francosf. 8. adde: cum Ottonis Casmanni systemate Doctrinæ Vitæque politicæ.

Pag. 582. v. 13. à fine, post Alphabetum Slavonicum, adde: & Græce ac Latine p. 112 seq. Anonymus de conversione Gentis Russorum ad fidem Christianam tempore & fvasu Basilii Macedonis facta.

Pag. 628. *in fine nota extrema post παναγίας*, adde: sed male, nam infra p. 635. $\kappa\upsilon\varsigma\iota\alpha\kappa\eta\ \pi\alpha\gamma\alpha\eta\eta$ iterum occurrit pro nomine solennis dici.

Pag. 629. *in fine pagina* adde: Exstat ille tomus unionis in Jure Græco Romano pag. 104.

Pag. 738. in serie Patriarcharum CPol. è Latinis ad A. 1253. ponendum nomen Pantaleonis Zuztigani, & pro annis Patriarchatus 21, 22 &c. reponendi numeri 1, 2, usque ad 9.

F I N I S.

